

Euroopan unionin virallinen lehti

L 347

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

 56. vuosikerta
20. joulukuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1285/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1286/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin verotusjärjestelmien toimintaa kaudella 2014–2020 parantavan toimintaohjelman (Fiscalis 2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1482/2007/EY kumoamisesta 25
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1287/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1639/2006/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 33
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1288/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 50
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1289/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkoraajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 74

Hinta: 15 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta ⁽¹⁾ 81
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 104
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1292/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 294/2008 muuttamisesta ⁽¹⁾ 174
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1293/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 kumoamisesta ⁽¹⁾ 185
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1294/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin tullitoimintaa kaudella 2014–2020 koskevan toimintaohjelman (Tulli 2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 624/2007/EY kumoamisesta 209
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1295/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta ja päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 221
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ 238
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1297/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen sääntöjen osalta, jotka koskevat rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa, maksusitoumusten vapauttamissääntöjä tiettyjen jäsenvaltioiden osalta ja loppumaksun maksamista 253
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1298/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyille jäsenvaltioille Euroopan sosiaalirahastosta myönnettävästä määrärahasta 256
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä 259

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1285/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 172 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eurooppalaisen satelliittinavigointipolitiikan tavoitteena on tarjota unionille kaksi satelliittinavigointijärjestelmää, jotka ovat Galileo-ohjelman mukaisesti perustettu järjestelmä ja EGNOS-järjestelmä, jäljempänä 'järjestelmät'. Nämä järjestelmät perustuvat Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin. Kumpikin infrastruktuuri muodostuu satelliiteista ja maa-asemien verkostosta.

(2) Galileo-ohjelman tavoitteena on ensimmäisen sellaisen erityisesti siviilikäyttöön tarkoitetun satelliittinavigointijärjestelmän -paikannusinfrastruktuurin perustaminen ja käyttö,

joka soveltuu monien julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden käyttöön Euroopassa ja kaikkialla maailmassa. Galileo-ohjelman mukaisesti perustettu järjestelmä toimii muista olemassa olevista tai mahdollisesti perustettavista järjestelmistä riippumattomasti ja edistää siten muun muassa unionin strategista riippumattomuutta, kuten Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat painottaneet.

(3) EGNOS-ohjelmalla pyritään parantamaan olemassa olevien maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien (global navigation satellite systems), jäljempänä 'GNSS-järjestelmät', avointen signaalien laatua sekä Galileo-ohjelman mukaisesti perustetun järjestelmän tarjoaman avoimen palvelun signaalien laatua sitten, kun ne ovat käytettävissä. EGNOS-ohjelman palvelujen olisi katettava ensisijaisesti jäsenvaltioiden alueet, jotka sijaitsevat maantieteellisesti Euroopassa ja joihin tätä asetusta sovellettaessa luetaan Azorit, Kanariansaaret ja Madeira.

(4) Euroopan parlamentti, neuvosto, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea sekä alueiden komitea ovat johdonmukaisesti ilmaisseet täyden tukensa Galileo- ja EGNOS-ohjelmille.

(5) Koska Galileo- ja EGNOS-ohjelmat ovat pitkälle edenneessä kehittämisvaiheessa, jonka jälkeen seuraa järjestelmien käyttövaihe, tarvitaan erityinen oikeudellinen väline niiden tarpeita varten, erityisesti hallintotavan ja turvallisuuden osalta, jotta varmistetaan moitteeton varainhoito ja edistetään järjestelmien käyttöä.

(6) Järjestelmät ovat infrastruktuureja, jotka on perustettu Euroopan laajuisiksi verkoiksi, joiden käyttö ulottuu laajalti jäsenvaltioiden kansallisten rajojen ulkopuolelle. Lisäksi näiden järjestelmien välityksellä tarjottavat palvelut myötävaikuttavat osaltaan monenlaisen taloudelliseen ja sosiaaliseen toimintaan, myös Euroopan laajuisten verkkojen kehittämiseen liikenne-, televiestintä- ja energiainfrastruktuurien alalla.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 179.

- (7) Galileo- ja EGNOS-ohjelmat ovat teollisuuspolitiikan väline ja osa Eurooppa 2020 -strategiaa, kuten on esitetty 17 päivänä marraskuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "Globalisaation aikakauden yhdenmety teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle". Niihin viitataan myös 4 päivänä huhtikuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa "Kohti kansalaisia hyödyttävää Euroopan unionin avaruusstrategiaa". Nämä ohjelmat tuottavat unionin taloudelle ja kansalaisille monenlaisia etuja, joiden yhteenlasketun arvon on arvioitu olevan noin 130 miljardia euroa ajanjaksolla 2014–2034.
- (8) Satelliittinavigointijärjestelmiä käytetään yhä enemmän yhä useammilla talouden aloilla, erityisesti liikenteessä, televiestinnässä, maataloudessa ja energia-alalla. Viranomaiset voivat myös hyötyä näistä järjestelmistä useilla aloilla, kuten pelastuspalveluissa, poliisitoiminnassa, kriisinhallinnassa ja rajavalvonnassa. Satelliittinavigoinnin käytön kehittämisestä on valtaisa hyöty taloudelle, yhteiskunnalle ja ympäristölle. Tällaiset sosioekonomiset hyödyt voidaan jakaa kolmeen pääluokkaan: avaruusalan markkinoiden kasvun tuottama välitön hyöty, GNSS-sovellusten ja -palvelujen tuotantoketjun loppupään markkinoiden kasvun tuottama välitön hyöty sekä välillinen hyöty, joka seuraa uusien sovellusten syntymisestä muilla aloilla tai teknologian siirrosta muille aloille, jolloin luodaan uusia markkinamahdollisuuksia muilla aloilla, kasvatetaan koko toimialan tuottavuutta ja tuotetaan yleistä hyötyä vähentämällä ympäristön pilaantumista tai kohentamalla turvallisuutta ja käyttövarmuutta.
- (9) Siksi on tärkeää, että unioni tukee näihin järjestelmiin perustuvien sovellusten ja palvelujen kehittämistä. Näin mahdollistetaan se, että unionin kansalaiset voivat hyötyä järjestelmistä, ja varmistetaan, että yleinen luottamus Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin säilyy. GNSS-sovellusten kehittämiseen liittyvän tutkimus- ja innovointitoiminnan rahoitusvälineeksi soveltuu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ⁽¹⁾ perustettu tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma ('Horisontti 2020 -ohjelma'). Tämän asetuksen mukaisesti Galileo- ja EGNOS-ohjelmille kohdennetuista varoista olisi kuitenkin rahoitettava tutkimus- ja kehitystoimien tarkoin määrätty alkuvaihe, joka koskee perustekijöitä, kuten Galileo-järjestelmää tukevia piirisarjoja tai vastaanottimia, jotka helpottavat sovellusten kehittämistä talouden eri aloilla. Tällainen rahoitus ei kuitenkaan saisi vaarantaa ohjelmien mukaisesti perustetun infrastruktuurin käyttöönottoa tai käyttöä.
- (10) Koska satelliittinavigointia käytetään yhä enemmän monilla eri toimialoilla, palvelujen tarjoamisen keskeytyminen voisi aiheuttaa nyky-yhteiskunnassa huomattavaa vahinkoa ja tappioita monille talouden toimijoille. Lisäksi satelliittinavigointijärjestelmät ovat strategisen luonteensa vuoksi kriittisiä infrastruktuureja, jotka voivat olla alttiina väärinkäytölle. Näillä tekijöillä saattaa olla vaikutusta unionin, sen jäsenvaltioiden ja sen kansalaisten turvallisuuteen. Turvallisuusvaatimukset olisi siksi otettava vaikiintuneiden käytäntöjen mukaisesti huomioon Galileo- ja EGNOS-ohjelmien mukaisesti perustettavien infrastruktuurien suunnittelussa, toteuttamisessa ja käytössä.
- (11) Galileo-ohjelmaan sisältyy määrittelyvaihe, joka on jo saatettu päätökseen, kehittämis- ja validointivaihe, joka päättyy vuonna 2013, rakennus- ja käyttöönottovaihe, joka alkoi vuonna 2008 ja jonka on määrä päättyä vuonna 2020, sekä käyttövaihe, joka olisi tarkoitus aloittaa vaiheittain vuodesta 2014–2015, niin että koko järjestelmä on täysin toimintavalmis vuonna 2020. Järjestelmän ensimmäiset neljä satelliittia on rakennettu ja laukaistu kiertoradalleen kehittämis- ja validointivaiheen aikana, ja koko satelliittien ryhmä olisi saatava paikoilleen rakennus- ja käyttöönottovaiheen aikana; järjestelmää olisi täydennettävä käyttövaiheen aikana. Järjestelmään liittyvää maassa sijaitsevaa infrastruktuuria olisi kehitettävä ja käytettävä tämän mukaisesti.
- (12) EGNOS-ohjelma on ollut käyttövaiheessa siitä lähtien, kun sen avoin palvelu julistettiin toimintavalmiksi lokakuussa 2009 ja ihmishengen turvaava "safety of life" -palvelu maaliskuussa 2011. EGNOS-järjestelmän tarjoamien palvelujen maantieteellinen peittoalue voitaisiin teknisten ja rahoitusrajoitteiden sallimissa rajoissa ja kansainvälisten sopimusten perusteella laajentaa myös muualle maailmaan ja varsinkin ehdokasvaltioiden, yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan osallistuvien kolmansien maiden ja Euroopan naapuruuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvien maiden alueille. Tätä laajentamista maailman muille alueille ei olisi kuitenkaan rahoitettava talousarvio-määrärahoista, jotka on kohdennettu Galileo- ja EGNOS-ohjelmille neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ nojalla, eikä sen olisi viivästyttävä peittoalueen ulottamista jäsenvaltioiden alueille, jotka maantieteellisesti sijaitsevat Euroopassa.
- (13) Galileo-ohjelman ihmishengen turvaavan palvelun alkuperäistä suunnitelmaa, josta säädetään Euroopan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, [vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta] (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 683/2008 ⁽¹⁾, on mukautettu, jotta voidaan varmistaa sen yhteentoimivuus muiden GNSS-järjestelmien kanssa, täyttää tehokkaasti ihmishengen turvaavan palvelun käyttäjien tarpeet sekä vähentää vaadittavan infrastruktuurin monimutkaisuutta, riskejä ja kustannuksia.

(14) Jotta EGNOS-ohjelman ihmishengen turvaavaa palvelua alettaisiin käyttää mahdollisimman paljon, se olisi tarjottava perimättä suoria käyttäjämaksuja. Galileo-ohjelman julkisesti säännelty palvelu (PRS-palvelu) olisi myös tarjottava maksutta seuraaville, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1104/2011/EU ⁽²⁾ tarkoitettuille PRS-palveluun osallistujille: jäsenvaltiot, neuvosto, komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ja asianmukaisesti valtuutetut unionin virastot. Maksuttomuuden ei pitäisi katsoa vaikuttavan päätöksen N:o 1104/2011/EU säännöksiin, jotka koskevat PRS-vastuuviranomaisen toimintakustannuksia.

(15) Jotta tarjottuja palveluja voitaisiin käyttää parhaalla mahdollisella tavalla, Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin perustuvien järjestelmien, verkkojen ja palvelujen olisi oltava yhteensopivia ja yhteentoimivia keskenään ja mahdollisuuksien mukaan myös muiden satelliittinavigointijärjestelmien ja perinteisten navigointikeinojen kanssa, jos tällaisesta yhteensopivuudesta ja yhteentoimivuudesta määrätään kansainvälisessä sopimuksessa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta strategisen riippumattomuuden tavoitteeseen.

(16) Koska peruseriaatteena on, että unioni vastaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmien rahoituksesta kokonaisuudessaan, on aiheellista säätää, että unioni on kaiken ohjelmissa luodun tai kehitetyn aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistaja. Jotta voitaisiin täysin kunnioittaa kaikkia omistajuuteen liittyviä perusoikeuksia, olisi sovitettava tarvittavista järjestelyistä nykyisten omistajien kanssa, erityisesti infrastruktuurien olennaisten osien ja niiden turvallisuuden osalta. Aineettoman omaisuuden omistamista koskevat tämän asetuksen säännökset eivät kata aineettomia oikeuksia, joita ei voida siirtää asiaa koskevien kansallisten lakien mukaisesti. Tällainen unionin omistajuus ei saisi rajoittaa unionin mahdollisuutta antaa tämän asetuksen mukaisesti ja silloin, kun se katsotaan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella asianmukaiseksi, tämä omaisuus kolmansien osapuolten käyttöön tai luovuttaa se. Unionin olisi erityisesti voitava siirtää Galileo- ja EGNOS-ohjelmien mukaisesti tehtävästä työstä johtuvien teollis- ja tekijänoikeuksien omistus- tai käyttöoikeuden kolmansille osapuolille. Jotta satelliittinavigoinnin pääsy markkinoille helpottuisi, on aiheellista varmistaa, että kolmannet osapuolet voivat käyttää erityisesti Galileo- ja

EGNOS-ohjelmista johtuvia ja unionin omistamia teollis- ja tekijänoikeuksia optimaalisesti, myös sosioekonomisella tasolla.

(17) Omistajuutta koskevat tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta Galileo- ja EGNOS-ohjelmien ulkopuolella luotuu tai kehitettyyn omaisuuteen. Tällaisella omaisuudella saattaisi kuitenkin joissain tapauksissa olla merkitystä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien toteutuksen kannalta. Jotta edistetään uuden teknologian kehittämistä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien ulkopuolella, komission olisi kannustettava kolmansia osapuolia ilmoittamaan sille tällaisesta aineettomasta omaisuudesta ja tarvittaessa neuvoteltava omaisuuden asianmukaisesta käytöstä tapauksissa, joissa se olisi ohjelmien kannalta hyödyllistä.

(18) Unionin olisi rahoitettava kokonaan Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaihe sekä käyttövaihe ja EGNOS-ohjelman käyttövaihe. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽³⁾ mukaisesti jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus antaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmille lisävaroja tai luontoissuorituksia asianmukaisten sopimusten perusteella rahoittaakseen kyseisten jäsenvaltioiden mahdollisiin erityistavoitteisiin liittyviä lisäelementtejä. Kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen olisi myös voitava osallistua ohjelmien rahoittamiseen.

(19) Jotta voidaan varmistaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmien jatkuvuus ja vakaus sekä ottaa huomioon niiden eurooppalainen ulottuvuus ja niiden luontainen unionin tason lisäarvo, tarvitaan riittävästi rahoitussuunnittelukaudesta toiseen jatkuvaa rahoitusta. On myös tarpeen ilmoittaa määrä, joka tarvitaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä ajanjaksona Galileo-ohjelman rakennusvaiheen loppuun saattamiseen ja Galileo- ja EGNOS-ohjelmien käyttövaiheiden rahoittamiseen.

(20) Asetuksella (EU, Euratom) N:o 1311/2013 osoitetaan enintään 7 071,73 miljoonaa euroa käyppinä hintoina Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin liittyvien toimien rahoittamiseen 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana. Tämä kokonaismäärä olisi selvyyden vuoksi ja kustannusten hallitsemiseksi jaettava eri ryhmiin. Joustavuuden edistämiseksi ja ohjelmien sujuvan toteutuksen varmistamiseksi komission olisi kuitenkin voitava kohdentaa varoja uudelleen menoluokasta toiseen. Ohjelmien toimiin olisi sisällytettävä myös järjestelmien ja niiden käytön suojaaminen, satelliittien laukaisu mukaan lukien. Tältä osin Galileo- ja EGNOS-ohjelmille varatusta talousarviosta voitaisiin rahoittaa osa

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 683/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien (EGNOS ja Galileo) toteuttamisesta (EUVL L 196, 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1104/2011/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, julkisesti säännellyn palvelun käyttöehdoista Galileo-ohjelman mukaisesti perustetussa maailmanlaajuisessa satelliittinavigointijärjestelmässä (EUVL L 287, 4.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

sellaisten palvelujen, joilla kyseinen suojaaminen voidaan varmistaa, kustannuksista, siinä määrin kuin varoja on käytettävissä tiukan kustannustenhallinnan tuloksena ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 vahvistetun enimmäismäärän rajoissa. Tällainen rahoitusosuus olisi käytettävä vain tietojen ja palvelujen tuottamiseen eikä infrastruktuurin hankintaan. Tässä asetuksessa vahvistetaan Galileo- ja EGNOS-ohjelmien jatkamista varten rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentin ja neuvoston on pidettävä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivän joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 17 kohdan mukaisena ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

- (21) Tässä asetuksessa olisi määritettävä toimet, joille myönnetään Galileo- ja EGNOS-ohjelmille vuosiksi 2014–2020 kohdennettuja unionin talousarviomäärärahoja. Tällaisia määrärahoja olisi myönnettävä pääasiassa Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheeseen liittyviin toimiin, kyseisen vaiheen hallinnointi- ja seuranta-toimet mukaan luettuina, ja Galileo-ohjelmaan perustuvan järjestelmän käyttöön, mukaan lukien tämän ohjelman käyttövaihetta edeltävät ja valmistelevat toimet, sekä EGNOS-järjestelmän käyttöön liittyviin toimiin. Lisäksi rahoitusta olisi myönnettävä tiettyihin muihin Galileo- ja EGNOS-ohjelmien hallinnoinnin ja niiden tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämättömiin toimiin, erityisesti tukeen tutkimus- ja kehitystoiminnalle, joka koskee perustekijöitä, kuten Galileo-järjestelmää tukevia piirisarjoja tai -vastaanottimia, mukaan lukien tarvittaessa paikannuksessa ja integriteetin valvonnassa käytettävät ohjelmistomodulit. Nämä tekijät muodostavat rajapinnan infrastruktuurin tarjoamien palvelujen ja tuotantoketjun loppupään sovellusten välillä ja helpottavat sovellusten kehittämistä talouden eri aloilla. Niiden kehittäminen vauhdittaa sosioekonomisten hyötyjen maksimointia, sillä se helpottaa tarjottujen palvelujen tuloa markkinoille. Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomus noudatetusta kustannustenhallintastrategiasta.
- (22) On tärkeää todeta, että järjestelmien investointi- ja käyttökustannusarvioissa ajanjaksolle 2014–2020 ei oteta huomioon ennakoimattomia rahoitusvelvoitteita, joita saattaa koitua unionin hoidettavaksi, eikä etenkin velvoitteita, jotka liittyvät palvelujen suorittamisesta tai järjestelmien kuulumisesta unionin omistukseen aiheutuvaan vastuuseen, etenkin järjestelmien toimintahäiriön sattuessa. Komissio tekee erillisen analyysin näistä velvoitteista.
- (23) On myös syytä huomata, että tässä asetuksessa kaavailtut talousarviovarat eivät kata Horisontti 2020 -ohjelmalle osoitetuista varoista rahoitettavia toimia, joita voivat

olla järjestelmiin perustuvien sovellusten kehittämistoimet. Tällaisilla toimilla voidaan optimoida Galileo- ja EGNOS-ohjelmien puitteissa tarjottavien palvelujen käyttö, varmistaa unionin tekemille investoinneille hyvä vastine sosiaalisina ja taloudellisina etuina ja parantaa satelliittinavigointiteknologiaan liittyvää osaamista unionin yrityksissä. Komission olisi varmistettava avoimuus ja selkeys ohjelmien eri osa-alueiden rahoittamiseen käytettävien rahoituslähteiden suhteen.

- (24) Järjestelmien tuottamat tulot, joita saadaan erityisesti Galileo-ohjelman mukaisesti perustetun järjestelmän tarjoamasta kaupallisesta palvelusta, olisi tulotettava unionille, jotta aiemmat investoinnit saadaan osittain takaisin, ja nämä tulot olisi käytettävä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien tavoitteiden tukemiseen. Lisäksi kaikkiin yksityisen sektorin tahojen kanssa tehtäviin sopimuksiin voitaisiin sisällyttää tulojen jakamista koskeva järjestely.
- (25) Jotta välttyttäisiin kustannusylityksiltä ja viivästyksiltä, jotka ovat haitanneet Galileo- ja EGNOS-ohjelmien edistymistä viime vuosina, on tarpeen lisätä ponnisteluja ylimääräisiä kustannuksia ja/tai viivästyksiä aiheuttavien riskien hallitsemiseksi, kuten on pyydetty 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa "Eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien väliarviointi: täytäntöönpanon arviointi, tulevaisuuden haasteet ja rahoituskehys" ⁽²⁾ ja 31 päivänä maaliskuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä ja kuten on todettu 29 päivänä kesäkuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio".
- (26) Galileo- ja EGNOS-ohjelmien moitteeton julkinen hallinnointi edellyttää toisaalta selkeää vastuun- ja tehtävänjakoa komission, Euroopan GNSS-viraston ja Euroopan avaruusjärjestön (ESA) välillä ja toisaalta hallinnoinnin asteittaista mukauttamista järjestelmien käyttöön liittyvien tarpeiden mukaisesti.
- (27) Koska komissio edustaa unionia, joka periaatteessa vastaa yksin Galileo- ja EGNOS-ohjelmien rahoittamisesta ja on järjestelmien omistaja, komission olisi oltava vastuussa ohjelmien etenemisestä ja niiden yleisestä valvonnasta. Sen olisi hallinnoitava ohjelmille tämän asetuksen mukaisesti osoitettuja varoja, valvottava kaikkien ohjelmiin sisältyvien toimien toteuttamista ja varmistettava selkeää vastuun- ja tehtävänjakoa erityisesti Euroopan GNSS-viraston ja ESAn välillä. Näin ollen on tarpeen osoittaa komissiolle sen yleisiin velvollisuuksiin liittyvien tehtävien ja sille tämän asetuksen nojalla kuuluvien muiden tehtävien lisäksi tiettyjä erityistehtäviä. Jotta eri osapuolten resursseja ja osaamista voitaisiin hyödyntää parhaalla

⁽¹⁾ EUVL C 420 du 20.12.2013, p. 1

⁽²⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 84.

mahdollisella tavalla, komission olisi voitava siirtää tiettyjä tehtäviä tehtävien siirtoa koskevilla sopimuksilla ase-
tuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

(28) Kun otetaan huomioon Galileo- ja EGNOS-järjestelmien maassa sijaitsevan infrastruktuurin merkitys ja sen vaikutus järjestelmien turvallisuuteen, infrastruktuurin sijainnin määrittämisen olisi oltava yksi komissiolle annettavista erityistehtävistä. Järjestelmien maassa sijaitsevan infrastruktuurin rakentamisessa ja käyttöönotossa olisi edelleen meneteltävä avoimesti ja läpinäkyvästi. Tällaisen infrastruktuurin sijoituspaikka olisi määritettävä ottaen huomioon maassa sijaitsevan infrastruktuurin optimaaliseen maantieteelliseen jakautumiseen liittyvät maantieteelliset ja tekniset rajoitukset ja mahdolliset asianomaisiin tehtäviin soveltuvat olemassa olevat laitteistot ja laitteet sekä varmistettava kunkin maa-aseman turvallisuustarpeiden ja kunkin jäsenvaltion kansallisten turvallisuusvaatimusten noudattaminen.

(29) Euroopan GNSS-virasto on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 912/2010⁽¹⁾ Galileo- ja EGNOS-ohjelmien tavoitteiden saavuttamiseksi sekä huolehtimaan tietyistä näiden ohjelmien etenemiseen liittyvistä tehtävistä. Se on unionin virasto, joka on asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkoitettu elin ja jota koskevat unionin virastoihin sovellettavat velvollisuudet. Sille olisi osoitettava tiettyjä tehtäviä, jotka liittyvät ohjelmien turvallisuuteen ja viraston mahdolliseen nimittämiseen PRS-vastuuviranomaiseksi. Sen olisi osaltaan tehtävä järjestelmiä tunnetuksi ja markkinoitava niitä, myös luomalla yhteyksiä Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin sisältyvien palvelujen käyttäjiin ja potentiaalsiin käyttäjiin, ja sen olisi kerättävä tietoja näiden tarpeista ja satelliittinavigointimarkkinoiden kehityksestä. Lisäksi sen olisi hoidettava tehtävät, joita komissio siirtää sille yhdellä tai useammalla tehtävien siirtoa koskevalla sopimuksella, joiden kohteena on muita ohjelmiin liittyviä erityistehtäviä, erityisesti järjestelmien käyttövaiheisiin liittyviä tehtäviä, mukaan lukien ohjelmien operatiivinen hallinnointi, sovellusten ja palvelujen edistäminen satelliittinavigointimarkkinoilla sekä ohjelmiin liittyvien perustekijöiden kehittämisen edistäminen. Jotta komissio voisi unionin edustajana käyttää valvontaan liittyvää valtaansa täysimääräisesti, tehtävien siirtoa koskeviin sopimuksiin olisi sisällyttävä yleiset ehdot, joiden mukaisesti Euroopan GNSS-virastolle osoitettuja varoja hallinnoidaan.

Vastuu Galileo- ja EGNOS-ohjelmien operatiiviseen hallinnointiin liittyvistä tehtävistä ja niiden käytöstä olisi siirrettävä Euroopan GNSS-virastolle vähittäin, ja sen edellytyksenä olisi oltava tehtävien luovuttamista koskevan asianmukaisen tarkastelun saattaminen onnistuneesti päätökseen ja Euroopan GNSS-viraston valmius ottaa täl-

laiset tehtävät vastaan, jotta voidaan turvata ohjelmien jatkuvuus. EGNOS-ohjelman osalta tehtävät olisi siirrettävä 1 päivänä tammikuuta 2014, ja Galileo-ohjelman osalta siirtämisen odotetaan tapahtuvan vuonna 2016.

(30) Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaihetta varten unionin olisi tehtävä ESAn kanssa tehtävien siirtoa koskeva sopimus, jossa vahvistetaan ESAn tehtävät kyseisessä vaiheessa. Komission olisi unionin edustajana pyrittävä kaikin tavoin tekemään tämä tehtävien siirtoa koskeva sopimus kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen soveltamispäivästä. Jotta komissio voisi käyttää valvontaan liittyvää valtaansa täysimääräisesti, tehtävien siirtoa koskevaan sopimukseen olisi sisällyttävä yleiset ehdot, joiden mukaisesti ESAlle osoitettuja varoja hallinnoidaan. Unionin kokonaan rahoittamien toimien osalta tällaisilla ehdoilla olisi varmistettava valvonnan taso, joka on verrattavissa valvontaan, jota vaadittaisiin, jos ESA olisi unionin virasto.

(31) Galileo- ja EGNOS-ohjelmien käyttövaihetta varten Euroopan GNSS-viraston olisi sovittava ESAn kanssa käytännön järjestelyistä, jotka koskevat ESAn tehtäviä järjestelmien tulevien sukupolvien kehittämisen ja olemassa olevan sukupolven järjestelmille annettavan teknisen tuen osalta. Näiden järjestelyjen olisi oltava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisia. Järjestelyjen ei pitäisi kattaa ESAn tehtävää tutkimukseen ja teknologiaan liittyvien toimien osalta eikä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien mukaisesti perustettuihin infrastruktuureihin liittyvän kehitys- ja tutkimustoiminnan varhaisia vaiheita. Tällaiset toimet olisi rahoitettava erillään ohjelmille varatusta talousarviosta, esimerkiksi Horisontti 2020 -ohjelmalle osoitetuilla varoilla.

(32) Vastuu Galileo- ja EGNOS-ohjelmien etenemisestä käsittelee vastuun ohjelmien sekä niihin kuuluvien järjestelmien ja niiden käytön turvallisuudesta. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan neuvoston yhteistä toimintaa 2004/552/YUTP⁽²⁾, jota on tarkistettava Galileo- ja EGNOS-ohjelmien ja niiden hallintotavan muutosten sekä Lissabonin sopimuksesta johtuvien Euroopan unionista tehty sopimusta sekä Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimusta koskevien muutosten huomioon ottamiseksi, vastuu turvallisuudesta kuuluu komissiolle, vaikka tietyt turvallisuutta koskevat tehtävät siirretään Euroopan GNSS-virastolle. Komissio vastaa sellaisten järjestelmien perustamisesta, joilla voidaan varmistaa asianmukainen koordinointi turvallisuusksymyksistä vastaavien eri tahojen välillä.

(33) Tätä asetusta sovellettaessa komission olisi turvallisuusasioissa kuultava asiaankuuluvia jäsenvaltioiden turvallisuusasiantuntijoita.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 912/2010, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan GNSS-viraston perustamisesta, eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien hallintorakenteista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1321/2004 kumoamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 muuttamisesta (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 11).

⁽²⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2004/552/YUTP, hyväksytty 12 päivänä heinäkuuta 2004, Euroopan unionin turvallisuuteen vaikuttavista eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän toiminnan näkökohdista (EUVL L 246, 20.7.2004, s. 30).

(34) Kun otetaan huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon erityisasiantuntemus ja sen säännölliset yhteydet kolmansien maiden viranomaisiin ja kansainvälisiin järjestöihin, sitä voidaan pitää sopivana avustamaan komissiota sille ulkosuhteiden alalla kuuluvien, järjestelmien ja Galileo- ja EGNOS-ohjelmien turvallisuutta koskevien tiettyjen tehtävien hoidossa neuvoston päätöksen 2010/427/EU ⁽¹⁾ mukaisesti. Komission olisi varmistettava, että Euroopan ulkosuhdehallinto osallistuu täysimääräisesti sen toimiin turvallisuuteen liittyvien tehtävien täytäntöönpanossa ulkosuhteiden alalla. Tätä varten Euroopan ulkosuhdehallinnolle olisi tarjottava kaikki tarvittava tekninen tuki.

(35) Jotta varmistetaan tietojen turvallinen välittäminen, tämän asetuksen soveltamisalalla asiaa koskevilla turvallisuussäännöksillä olisi turvattava vähintään vastaava EU-turvallisuusluokiteltujen tietojen suoja kuin komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽²⁾ liitteessä esitetyillä turvallisuussäännöksillä ja neuvoston päätöksen 2013/488/EU ⁽³⁾ liitteissä olevilla neuvoston turvallisuussäännöksillä. Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että sen kansallisia turvallisuussäännöksiä sovelletaan kaikkiin sen alueella asuviin luonnollisiin henkilöihin ja kaikkiin sen alueelle sijoittautuneisiin oikeushenkilöihin, jotka käsittelevät Galileo- ja EGNOS-ohjelmia koskevia EU-turvallisuusluokiteltuja tietoja. ESan turvallisuussääntöjen ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 15 päivänä kesäkuuta 2011 antamassa päätöksessä ⁽⁴⁾ annettujen turvallisuussääntöjen olisi katsottava vastaavan päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä esitettyjä turvallisuussääntöjä ja päätöksen 2013/488/EU liitteissä esitettyjä neuvoston turvallisuussääntöjä.

(36) Tämä asetus ei rajoita niiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettujen olemassa olevien ja tulevien sääntöjen soveltamista, jotka koskevat asiakirjojen saamista tutustuttaviksi. Lisäksi tämän asetuksen ei olisi katsottava velvoittavan jäsenvaltioita jättämään huomiotta valtiosääntönsä mukaisia vaatimuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin.

(37) Kun kohdennetaan Galileo- ja EGNOS-ohjelmille osoitettuja unionin varoja, jotka muodostavat enimmäismäärän, jota komission ei olisi ylitettävä, olisi noudatettava tehokkaita julkisia hankintamenettelyjä ja erityisesti olisi

neuvoteltava sopimuksia, joilla varmistetaan resurssien optimaalinen käyttö, tyydyttävät palvelut, ohjelmien sujuva toteutus, hyvä riskien hallinta ja pysyminen ehdotetussa aikataulussa. Asianomaisen hankintaviranomaisen olisi pyrittävä kaikkiin tavoin täyttämään nämä vaatimukset.

(38) Koska Galileo- ja EGNOS-ohjelmat rahoitetaan pääasentoisesti unioni varoin, näiden ohjelmien mukaisesti tehtävissä julkisissa hankinnoissa olisi noudatettava julkisia hankintoja koskevia unionin sääntöjä ja pyrittävä ennen kaikkea saamaan paras vastine rahalle, hallitsemaan kustannuksia, minimoimaan riskejä, parantamaan tehokkuutta ja vähentämään riippuvuutta yksittäisistä toimittajista. Olisi varmistettava vapaa osallistuminen ja terve kilpailu koko toimitusketjussa ja tarjottava tasapuoliset osallistumismahdollisuudet toimialan toimijoille kaikilla tasoilla, mukaan lukien erityisesti uudet osallistujat ja pienet ja keskiuuret yritykset, jäljempänä 'pk-yritykset'. Olisi vältettävä mahdollista hallitsevan aseman väärinkäyttöä ja pitkäaikaista riippuvuutta yksittäisistä toimittajista. Jotta voidaan vähentää ohjelmiin liittyviä riskejä, välttää riippuvuutta yksittäisistä toimittajista sekä varmistaa ohjelmien ja niiden kustannusten ja aikataulujen parempi yleinen hallinta, olisi käytettävä tapauksen mukaan useita eri toimittajia. Lisäksi olisi turvattava Euroopan teollisuuden kehitys ja edistettävä sitä kaikilla satelliittinavigointiin liittyvillä aloilla niiden kansainvälisten sopimusten mukaisesti, joiden osapuoli unioni on. Riskiä siitä, että sopimuksen täytäntöönpano on puutteellista tai että sopimusta ei panna täytäntöön, olisi rajoitettava mahdollisimman paljon. Tätä varten toimeksisajien olisi osoitettava luotettavuutensa sopimusten täytäntöönpanossa sekä tehtyjen sitoumusten että sopimuksen keston osalta. Hankintaviranomaisten olisi sen vuoksi aina tarpeen mukaan yksilöitävä toimitusten ja palvelujen tarjoamisen luotettavuutta koskevat vaatimukset.

Arkaluonteisten tavaroiden ja palvelujen hankinnoissa hankintaviranomaiset voivat asettaa näille hankinnoille erityisvaatimuksia, erityisesti tietoturvallisuuden varmistamiseksi. Unionin toimialojen olisi voitava tukeutua unionin ulkopuolisiin toimittajiin tiettyjen komponenttien ja palvelujen hankkimiseksi, kun tällä osoitetaan olevan merkittäviä hyötyjä laadun ja kustannusten kannalta, ottaen kuitenkin huomioon ohjelmien strateginen luonne sekä unionin turvallisuutta ja vientivalvontaa koskevat vaatimukset. Olisi hyödynnettävä julkisen sektorin investointeja ja toimialan kokemusta ja osaamista, myös ohjelmien määrittely-, kehittämis- ja validointivaiheissa hankittua, mutta varmistettava samalla, ettei kilpailussääntöjen noudattamista vaaranneta.

(39) Jotta voidaan paremmin arvioida hankinnan kohteena olevan tuotteen, palvelun tai työn kokonaiskustannuksia, mukaan lukien pitkän aikavälin toimintakustannukset,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽²⁾ Komission päätös 2001/844/EY, EHTY, Euratom, tehty 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2013/488/EU, tehty 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL C 304, 15.10.2011, s. 7.

hankinnan aikana olisi aina, kun se on tarkoituksenmukaista, otettava huomioon hankinnan kohteena olevan tuotteen, palvelun tai työn koko elinkaaren aikana muodostuvat kokonaiskustannukset käyttäen kustannustehokkuuteen perustuvaa arviointimallia, kuten elinkaarilaskentaa, kun hankintoja suoritetaan kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perustetta käyttäen. Tätä varten hankintaviranomaisen olisi varmistettava, että menetelmä, jolla tuotteen, palvelun tai rakennettava kohteen elinkaarikustannukset on tarkoitus laskea, mainitaan nimenomaisesti sopimusasiakirjoissa tai hankintailmoituksessa ja että sen avulla on mahdollista tarkistaa tarjoajien toimittamien tietojen paikkansapitävyys.

- (40) Satelliittinavigointi on monimutkainen ja jatkuvasti kehittyvä teknologia. Tämä aiheuttaa epävarmuutta ja riskejä Galileo- ja EGNOS-ohjelmissa tehtyjen hankintasopimusten osalta siltä osin kuin tällaisissa sopimuksissa saatetaan tehdä kauaskantoisia laitteisto- tai palveluhankintoja. Näiden seikkojen vuoksi on tarpeen säätää julkisia hankintoja koskevista erityistoimenpiteistä, joita sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 sääntöjen lisäksi. Hankintaviranomaisen olisi täten voitava palauttaa tasa-puoliset kilpailuolosuhteet silloin, kun yhdellä tai useammalla yrityksellä on jo ennen tarjouskilpailua etuoikeutettua tietoa tarjouspyyntöön liittyvistä toimista. Sen olisi myös voitava tehdä hankintasopimus monivaiheisena ehdollisena sopimuksena, liittämällä sopimukseen sen toteuttamisen kuluessa tietyin ehdoin lisäsopimus tai jopa vaatia alihankinnan vähimmäisosuutta. Galileo- ja EGNOS-ohjelmille ominaisten teknisten epävarmuustekijöiden vuoksi hankintahintoja ei myöskään aina ole mahdollista määrittää täsmällisesti, joten olisi toivottavaa tehdä sopimukset sen muotoisina, ettei niissä määrätä kiinteää, lopullista hintaa ja että niihin sisältyy unionin taloudelliset edut turvaavia lausekkeita.
- (41) Olisi huomattava, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä toimenpiteistä, jotka voisivat haitata Galileo- ja EGNOS-ohjelmia tai palveluja. Olisi myös tehtävä selväksi, että asianomaisten jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen niiden alueelle perustettujen maa-asemien suojaamisen. Jäsenvaltioiden ja komission olisi lisäksi tehtävä yhteistyötä keskenään ja asiaankuuluvien kansainvälisten elinten ja sääntelyviranomaisten kanssa varmistaakseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 243/2012/EU⁽¹⁾ mukaisesti, että Galileo-ohjelman nojalla perustetun järjestelmän edellyttämä radiotaajuus on saatavilla ja suojattu niin, että tähän järjestelmään perustuvia sovelluksia voidaan kehittää ja toteuttaa täysimittaisesti.
- (42) Koska järjestelmillä on maailmanlaajuinen ulottuvuus, on keskeisen tärkeää, että unioni voi tehdä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien puitteissa sopimuksia kolmansien maiden
- ja kansainvälisten järjestöjen kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti, erityisesti jotta varmistetaan ohjelmien sujuva täytäntöönpano, ratkaistaan tietyt turvallisuuteen ja hinnoitteluun liittyvät kysymykset, optimoidaan unionin kansalaisille tarjottavat palvelut sekä varmistetaan kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen tarpeiden täyttäminen. Voimassa olevia sopimuksia olisi tarvittaessa myös voitava mukauttaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmien kehittymiseen. Sopimusten valmistelu- tai täytäntöönpanovaiheessa komissio voi pyytää apua Euroopan ulkosuhdehallinnolta, ESAlta ja Euroopan GNSS-virastolta niille tässä asetuksessa osoitettujen tehtävien rajoissa.
- (43) On syytä vahvistaa, että komissio voi tiettyjen muuhun kuin sääntelyyn liittyvien tehtäviensä hoitamiseksi tarpeen mukaan ja tarvittavassa määrin käyttää tiettyjen ulkopuolisten tahojen teknistä apua. Myös muut Galileo- ja EGNOS-ohjelmien julkiseen hallintoihin osallistuvat tahot voivat käyttää samanlaista teknistä apua niille tämän asetuksen mukaisesti osoitettujen tehtävien hoitamiseksi.
- (44) Unioni perustuu perusoikeuksien kunnioittamiseen, ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa nimenomaisesti tunnustetaan perusoikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan. Galileo- ja EGNOS-ohjelmissa olisi varmistettava henkilötietojen ja yksityisyyden suoja.
- (45) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa oikeasuhteisin toimenpitein, mukaan lukien sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen takaisinperintä ja tarvittaessa hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
- (46) On tarpeen varmistaa, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan säännöllisesti tietoja Galileo- ja EGNOS-ohjelmien täytäntöönpanosta, erityisesti riskinhallinnan, kustannusten, aikataulun ja tulosten osalta. Lisäksi Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tapaavat toimielinten välisessä Galileo-paneelissa toimielinten välisestä Galileo-paneelistä annetun, yhdessä tämän asetuksen kanssa julkaistun yhteisen julkilausuman mukaisesti.
- (47) Komission olisi suoritettava sovittuihin indikaattoreihin perustuvia arviointeja Galileo- ja EGNOS-ohjelmien tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettujen toimenpiteiden tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 243/2012/EU, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta (EUVL L 81, 21.3.2012, s. 7).

- (48) Jotta voidaan varmistaa järjestelmien ja niiden käytön turvallisuus, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat järjestelmien ja niiden käytön turvallisuuden varmistamiseksi asetettavia korkean tason tavoitteita. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (49) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (50) Koska moitteeton julkinen hallinnointi edellyttää Galileo- ja EGNOS-ohjelmien hallinnoinnin yhtenäisyyttä, ripeämpää päätöksentekoa ja tietojen tasapuolista saatavuutta, Euroopan GNSS-viraston ja ESAn edustajien olisi voitava osallistua tarkkailijoina komissiota avustamaan perustetun Euroopan GNSS-ohjelmakomitean, jäljempänä 'komitea', työhön. Samoista syistä unionin kanssa kansainvälisen sopimuksen tehneiden kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen edustajien olisi myös voitava osallistua komitean työhön turvallisuusmääräysten rajoissa ja mainitun sopimuksen ehtojen mukaisesti. Euroopan GNSS-viraston, ESAn, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen edustajilla ei ole oikeutta osallistua komitean äänestyksiin.
- (51) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on satelliittinavigointijärjestelmien perustaminen ja käyttö, koska se ylittää yksittäisen jäsenvaltion rahoitukselliset ja tekniset valmiudet, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa parhaiten unionin tason toimin. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (52) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 876/2002⁽²⁾ perustettu Galileo-yhteisyritys lopetti toimintansa 31 päivänä joulukuuta 2006. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 876/2002 olisi kumottava.

- (53) Koska Galileo- ja EGNOS-ohjelmia on arvioitava ja asetukseen (EY) N:o 683/2008 on tehtävä kattavia muutoksia sekä selvyuden ja oikeusvarmuuden vuoksi, asetus (EY) N:o 683/2008 olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan eurooppalaisiin satelliittinavigointiohjelmiin kuuluvien järjestelmien toteuttamista ja käyttöä koskevat säännöt, erityisesti hallintotapaan ja unionin rahoitusosuuteen liittyvät säännöt.

2 artikla

Eurooppalaiset satelliittinavigointijärjestelmät ja -ohjelmat

1. Euroopan satelliittinavigointiohjelmiin, Galileo ja EGNOS, sisältyvät kaikki toimet, jotka ovat tarpeen eurooppalaisten satelliittinavigointijärjestelmien eli Galileo-ohjelman mukaisesti perustetun järjestelmän ja EGNOS-järjestelmän määrittelyssä, kehittämisessä, validoinnissa, rakentamisessa, käytössä, uusimisessa ja parantamisessa sekä niiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden takaamisessa.

Näillä ohjelmilla pyritään myös maksimoimaan Euroopan satelliittinavigointiohjelmien sosioekonomiset hyödyt, erityisesti edistämällä järjestelmien käyttöä ja niihin järjestelmiin perustuvien sovellusten ja palvelujen kehittämistä.

2. Galileo-ohjelman mukaisesti perustettu järjestelmä on siviilivalvonnassa oleva siviilijärjestelmä ja maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) itsenäinen infrastruktuuri, joka koostuu ryhmästä satelliitteja ja maa-asemien maailmanlaajuisesta verkostosta.

3. EGNOS-järjestelmä on alueellisen satelliittinavigointijärjestelmän infrastruktuuri, joka seuraa ja korjaa olemassa olevista maailmanlaajuisista satelliittinavigointijärjestelmistä lähetettyjä avoimia signaaleja sekä Galileo-ohjelman mukaisesti perustetun järjestelmän tarjoaman avoimen palvelun signaaleja sitten, kun nämä tulevat saataville. Se koostuu maa-asemista ja useista geostationaarisiiin satelliitteihin asennetuista transpondereista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 876/2002, annettu 21 päivänä toukokuuta 2002, Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta (EYVL L 138, 28.5.2002, s. 1).

4. Galileo-ohjelman erityistavoitteina on varmistaa, että ohjelmaan perustuvan järjestelmän lähettämiä signaaleja käyttämällä voidaan suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) tarjotaan avoin palvelu ("open service", OS), joka on käyttäjälle maksuton ja joka tuottaa paikannus- ja ajanmääritystietoja pääasiassa satelliittinavigoinnin massasovelluksiin;
- b) edistetään Galileon avoimen palvelun signaalien avulla ja/tai yhteistyössä muiden satelliittinavigointijärjestelmien kanssa ihmishengen turvaavien sovellusten käyttäjille tarkoitettuja integriteetin valvontapalveluja kansainvälisiä normeja noudattaen;
- c) tarjotaan kaupallinen palvelu ("commercial service", CS), jonka avulla voidaan kehittää ammattikäyttöön tai kaupalliseen käyttöön sovelluksia, joiden suorituskyky on parempi ja joiden tuottamien tietojen lisäarvo on suurempi kuin avoimen palvelun kautta saatavien sovellusten;
- d) tarjotaan julkisesti säännelty palvelu ("public regulated service", PRS), joka on varattu yksinomaan julkishallinnon valtuutamille käyttäjille sellaisia arkaluonteisia sovelluksia varten, jotka edellyttävät erityistä palvelun jatkuvuutta, maksutta jäsenvaltioille, neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle ja tarpeen mukaan asianmukaisesti valtuutetuille unionin virastoille; tässä palvelussa käytetään vahvoja, salattuja signaaleja. Kysymystä siitä, peritäänkö muilta päätöksen N:o 1104/2011/EU 2 artiklassa tarkoitetuilta PRS-palveluun osallistujilta käyttömaksuja, arvioidaan tapauskohtaisesti, ja asianmukaiset määräykset vahvistetaan mainitun päätöksen 3 artiklan 5 kohdan nojalla tehtävissä sopimuksissa;
- e) myötävaikutetaan COSPAS-SARSAT-järjestelmän etsintä- ja pelastuspalveluun ("search and rescue service", SAR) poimimalla hätälähettimien lähettämiä hätäsignaaleja ja välittämällä niille viestejä.

5. EGNOS-ohjelman erityistavoitteina on varmistaa, että EGNOS-järjestelmän lähettämiä signaaleja käyttämällä voidaan suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) tarjotaan avoin palvelu (OS), joka on käyttäjälle maksuton ja joka tuottaa paikannus- ja ajanmääritystietoja pääasiassa satelliittinavigoinnin massasovelluksiin EGNOS-järjestelmän peittoalueella;
- b) tarjotaan kaupallisuonteisten tietojen jakopalvelu eli "EGNOS data access service", EDAS, jonka avulla voidaan osallistaa ammattikäyttöön tai kaupalliseen käyttöön sovelluksia, joiden suorituskyky on parempi ja joiden tuottamien tietojen lisäarvo on suurempi kuin sen avoimen palvelun kautta saatavien sovellusten lisäarvo;

- c) tarjotaan ihmishengen turvaava palvelu ("safety-of-life service", SoL), joka on tarkoitettu käyttäjille, joille turvallisuus on olennaista; tämä palvelu, joka tarjotaan perimättä suoria käyttäjämaksuja, täyttää erityisesti tiettyjen alojen tarpeet jatkuvuuden, käytettävyyden ja tarkkuuden osalta, ja siihen sisältyy integriteettitoiminto, jolla voidaan varoittaa käyttäjää sellaisten järjestelmien toimintahäiriöistä tai toleranssialueen ulkopuolisista signaaleista EGNOS-järjestelmän tehostamalla peittoalueella;

Ensisijaisesti nämä toiminnot on tarjottava mahdollisimman pian jäsenvaltioiden alueilla, jotka sijaitsevat maantieteellisesti Euroopassa.

EGNOS-järjestelmän maantieteellinen peittoalue voidaan teknisen toteutettavuuden rajoissa ja kansainvälisten sopimusten perusteella laajentaa myös muualle maailmaan ja varsinkin ehdokasvaltioiden, yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan osallistuvien kolmansien maiden ja Euroopan naapuruuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvien maiden alueille. Tällaisen laajentamisen kustannuksia, käyttökustannukset mukaan lukien, ei saa kattaa 9 artiklassa tarkoitetuista varoista. Tällainen laajentaminen ei saa viivästyttää EGNOS-järjestelmän maantieteellisen peittoalueen laajentamista jäsenvaltioiden alueille, jotka sijaitsevat maantieteellisesti Euroopassa.

3 artikla

Galileo-ohjelman vaiheet

Galileo-ohjelma koostuu seuraavista vaiheista:

- a) määrittelyvaihe, jonka aikana suunniteltiin järjestelmän rakenne ja päätettiin sen osatekijöistä ja joka päättyi vuonna 2001;
- b) kehittämis- ja validointivaihe, joka on määrä saattaa päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 ja joka käsittää ensimmäisten satelliittien rakentamisen ja laukaisemisen kiertoradalleen, ensimmäisten maassa sijaitsevien infrastruktuurien toteuttamisen sekä kaikki työt ja toimet, joiden avulla järjestelmä voidaan validoida kiertoradalla;
- c) rakennus- ja käyttöönotto vaihe, joka on määrä saattaa päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 ja joka käsittää seuraavaa:
 - i) kaiken avaruudessa sijaitsevan infrastruktuurin, erityisesti 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin erityistavoitteisiin pääsemiseksi tarvittavien kaikkien satelliittien sekä vaadittavien varasatelliittien, rakentaminen, toteuttaminen ja suojaaminen sekä tähän liittyvä kehittävä ylläpito ja toimet;
 - ii) kaiken maassa sijaitsevan infrastruktuurin, erityisesti satelliittien ohjaamiseksi ja satelliittien tuottamien radionavigointitietojen käsittelemiseksi tarvittavan infrastruktuurin sekä palvelukeskusten ja muiden maassa sijaitsevien keskusten, rakentaminen, toteuttaminen ja suojaaminen sekä tähän liittyvä kehittävä ylläpito ja toimet;

- iii) käyttövaiheen valmistelut, mukaan lukien 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjontaan liittyvät valmistelevat toimet;
- d) käyttövaihe, joka käsittää seuraavaa:
- i) avaruudessa sijaitsevan infrastruktuurin hallinta, huolto, jatkuva parantaminen, kehittäminen ja suojaaminen, mukaan lukien täydentäminen ja vanhentumisen hallinta;
- ii) maassa sijaitsevan infrastruktuurin, erityisesti palvelukeskusten ja muiden maassa sijaitsevien keskusten, verkkojen ja laitosten, hallinta, huolto, jatkuva parantaminen, kehittäminen ja suojaaminen, mukaan lukien täydentäminen ja vanhentumisen hallinta;
- iii) järjestelmän tulevien sukupolvien kehittäminen ja 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen kehittäminen;
- iv) ohjelmaan liittyvät sertifiointi- ja standardointitoimet;
- v) 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen ja kaupallistaminen;
- vi) yhteistyö muiden GNSS-järjestelmien kanssa; sekä
- vii) kaikki muut toimet, joita tarvitaan järjestelmän kehittämiseksi ja ohjelman sujuvan toteutuksen varmistamiseksi.

Käyttövaihe käynnistetään asteittain vuosien 2014 ja 2015 aikana, jolloin tarjotaan ensimmäisiä avoimen palvelun, etsintä- ja pelastuspalvelun ja julkisesti säännellyn palvelun palveluja. Näitä ensimmäisiä palveluja parannetaan vaiheittain ja 2 artiklan 4 kohdan erityistavoitteissa yksilöidyt muut toiminnot toteutetaan vaiheittain päämääränä saavuttaa täysi toimintavalmius viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

4 artikla

EGNOS-järjestelmän käyttövaihe

EGNOS-järjestelmän käyttövaihe käsittää pääasiassa seuraavaa:

- a) avaruudessa sijaitsevan infrastruktuurin hallinta, huolto, jatkuva parantaminen, kehittäminen ja suojaaminen, mukaan lukien täydentäminen ja vanhentumisen hallinta;
- b) maassa sijaitsevan infrastruktuurin, erityisesti verkkojen, laitojen ja tukitoimintojen, hallinta, huolto, jatkuva parantaminen, kehittäminen ja suojaaminen, mukaan lukien täydentäminen ja vanhentumisen hallinta;
- c) järjestelmän tulevien sukupolvien kehittäminen ja 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen kehittäminen;

- d) ohjelmaan liittyvät sertifiointi- ja standardointitoimet;
- e) 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen ja kaupallistaminen;
- f) kaikki järjestelmän ja sen käytön luotettavuuden takaavat tekijät;
- g) koordinoitimet, jotka liittyvät 2 artiklan 5 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisten erityistavoitteiden saavuttamiseen.

5 artikla

Järjestelmien yhteensopivuus ja yhteentoimivuus

1. Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin perustuvien järjestelmien, verkkojen ja palvelujen on oltava teknisesti yhteensopivia ja yhteentoimivia.

2. Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin perustuvien järjestelmien, verkkojen ja palvelujen on oltava yhteensopivia ja yhteentoimivia muiden satelliittinavigointijärjestelmien ja tavanomaisten radionavigointikeinojen kanssa, jos tällaisista yhteensopivuus- ja yhteentoimivuusvaatimuksista on määrätty 29 artiklan nojalla tehdystä kansainvälisessä sopimuksessa.

6 artikla

Omistus

Unioni on kaiken Galileo- ja EGNOS-ohjelmissa luodun tai kehitetyn aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistaja. Tämän vuoksi kolmansien osapuolten kanssa on tehtävä tarvittaessa sopimuksia, jotka koskevat olemassa olevia omistusoikeuksia.

Komissio varmistaa asianmukaisen rakenteen välityksellä tässä artikkelissa tarkoitettua omaisuuden optimaalisen käytön; erityisesti se hallinnoi Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin liittyviä teollisia tekijänoikeuksia mahdollisimman tehokkaasti ja ottaa huomioon tarpeen suojata unionin tekijän- ja teollisoikeuksia ja lisätä niiden arvoa, kaikkien sidosryhmien edut sekä tarpeen kehittää markkinoita ja uusia teknologioita yhdenmukaisesti. Tätä tarkoitusta varten se varmistaa, että Galileo- ja EGNOS-ohjelmien mukaisesti tehtäviin sopimukseen sisällytetään mahdollisuus siirtää näiden ohjelmien puitteissa tehtävästä työstä johtuvien teollis- ja tekijänoikeuksien omistus- tai käyttöoikeus kolmansille osapuolille.

II LUKU

RAHOITUSOSUUEDET JA TALOUSARVIOJÄRJESTELYT

7 artikla

Rahoitettava toiminta

1. Tämän asetuksen nojalla Galileo- ja EGNOS-ohjelmille ajanjaksolle 2014–2020 kohdennetut unionin talousarviomäärärahat myönnetään sellaisten toimien rahoitukseen, jotka liittyvät:

- a) 3 artiklan c alakohdassa tarkoitettua Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheen päätökseen saattamiseen;

- b) 3 artiklan d alakohdassa tarkoitettuun Galileo-ohjelman käyttövaiheeseen;
- c) 4 artiklassa tarkoitettuun EGNOS-ohjelman käyttövaiheeseen;
- d) Galileo- ja EGNOS-ohjelmien hallinnointiin ja seurantaan.

2. Galileo- ja EGNOS-ohjelmille kohdennetuista unionin talousarviomäärärahoista rahoitetaan 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti myös toimia, jotka liittyvät perustekijöitä, kuten Galileo-järjestelmää tukevia piirisarjoja tai vastaanottimia, koskevaan tutkimukseen ja kehittämiseen.

3. Galileo- ja EGNOS-ohjelmille kohdennetuista unionin talousarviomäärärahoista katetaan myös komissiolle aiheutuvat ohjelmien hallinnoinnin ja 2 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden toteuttamisen edellyttämät valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointikustannukset. Tällaisiin kustannuksiin voivat kuulua erityisesti seuraavat:

- a) selvitykset ja asiantuntijatapaukset;
- b) tiedotus- ja viestintätoimet, mukaan lukien toimielinten välinen viestintä unionin politiikan prioriteeteista, jos ne liittyvät välittömästi tämän asetuksen tavoitteisiin, erityisesti siltä osin kuin tavoitteena on luoda synergiaa unionin muiden asiaankuuluvien toimintalinjojen kanssa;
- c) tietotekniikkaverkot, jotka on tarkoitettu tietojen käsittelyyn tai vaihtoon;
- d) muu komissiolle annettava tekninen tai hallinnollinen apu ohjelmien hallinnointia varten.

4. Galileo- ja EGNOS-ohjelmien ja näiden ohjelmien eri vaiheiden kustannukset on määritettävä selkeästi. Komissio ilmoittaa avoimen hallinnoinnin periaatetta noudattaen vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan 36 artiklassa tarkoitettulle komitealle, jäljempänä 'komitea', kullekin tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa mainitulle toimelle osoitetut unionin varat, mukaan lukien varaus ennakoimattomia menoja varten, ja se ilmoittaa myös, miten kyseiset varat on käytetty.

8 artikla

Galileo- ja EGNOS-ohjelmien rahoitus

1. Jäljempänä olevan 9 artiklan mukaisesti unioni rahoittaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin liittyvät 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut toimet 2 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahoitusosuuksia muista mahdollisista rahoituslähteistä, tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen rahoituslähteiden mukaan luettuina.

2. Jäsenvaltiot voivat pyytää saada myöntää Galileo- ja EGNOS-ohjelmille lisärahoitusta lisäelementtien kattamiseksi erityistapauksissa edellyttäen, että tästä ei aiheudu rahoituksellista tai teknistä rasitetta tai viivästyksiä kyseisen ohjelman toteutukseen. Komissio määrittää jäsenvaltion pyynnön perusteella 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, täytyvätkö mainitut kaksi edellytystä. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komitealle kaikki Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin kohdistuvat, tämän kohdan soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset.

3. Kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt voivat myös myöntää Galileo- ja EGNOS-ohjelmille lisärahoitusta. Niiden osallistumista koskevista ehdoista ja yksityiskohtaisista järjestelyistä määrätään 29 artiklassa tarkoitetuissa kansainvälisissä sopimuksissa.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu lisärahoitus on ulkoista käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa asetuksen (EU, Eurotom) N:o 966/2012 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

9 artikla

Talousarviovarat

1. Edellä 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamista ja niihin toimiin liittyvien riskien kattamista varten varatut rahoituspuutteet ovat 7 071,73 miljoonaa euroa käypinä hintoina 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä jaetaan menoluokkiin käypinä hintoina seuraavasti:

- a) 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin 1 930 miljoonaa euroa;
- b) 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimiin 3 000 miljoonaa euroa;
- c) 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin 1 580 miljoonaa euroa;
- d) 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin toimiin 561,73 miljoonaa euroa.

2. Galileo- ja EGNOS-ohjelmille kohdennetuista talousarviomäärärahoista, käyttötarkoitukseensa sidottu tulot mukaan lukien, rahoitetaan 7 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettuja toimia enintään 100 miljoonalla eurolla kiintein hinnoin, sanotun vaikuttamatta Horisontti 2020 -ohjelmasta järjestelmiin perustuvien sovellusten kehittämiseen mahdollisesti varattuihin määriin.

3. Komissio voi kohdentaa varoja uudelleen 1 kohdan kolmannen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettua menoluokasta toiseen enintään 10 prosenttia 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräästä. Jos uudelleen kohdennettavien varojen yhteenlaskettu määrä ylittää 10 prosentin osuuden 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräästä, komissio kuulee komiteaa 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvostantavan menettelyn mukaisesti.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle varojen uudelleenkohdentamisesta menoluokkien välillä.

4. Määrärahat käytetään tämän asetuksen ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 sovellettavien säännösten mukaisesti.

5. Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin liittyvät talousarviositoumukset suoritetaan vuotuisissa erissä.

6. Komissio hallinnoi 1 kohdassa tarkoitettuja varoja avoimesti ja kustannustehokkaasti. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomuksen noudatetusta kustannustenhallintastrategiasta.

10 artikla

Galileo- ja EGNOS-ohjelmien tuottamat tulot

1. Järjestelmien käytön tuottamat tulot tuloutetaan unionille, ja ne maksetaan unionin talousarvioon ja kohdennetaan Galileo- ja EGNOS-ohjelmille ja erityisesti 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen. Jos tulojen määrä osoittautuu suuremmaksi kuin ohjelmien käyttövaiheiden rahoittamiseen tarvittava määrä, Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät kohdentamisperiaatteen mukauttamisen komission ehdotuksen perusteella.

2. Yksityisen sektorin tahojen kanssa tehtävissä sopimuksissa voidaan määrätä tulojen jakamista koskevasta järjestelystä.

3. Talousarvion toteuttamisesta välillisesti vastaaville tahoille suoritettujen ennakkomaksujen tuottamat korot kohdennetaan toimiin, joista on sovittu tehtävien siirtoa koskevassa sopimuksessa tai muussa komission ja kyseisen tahon välillä tehdyssä sopimuksessa. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti talousarvion toteuttamisesta välillisesti vastaavien tahojen on avattava tilejä, joista varat ja vastaavat korot voidaan yksilöidä.

III LUKU

GALILEO- JA EGNOS-OHJELMIEN JULKINEN HALLINNOINTI

11 artikla

Galileo- ja EGNOS-ohjelmien hallinnointiperiaatteet

Galileo- ja EGNOS-ohjelmien julkinen hallinnointi perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- a) selkeä tehtävien ja vastuun jako eri osallistujatahojen, erityisesti komission, Euroopan GNSS-viraston ja ESAn välillä, kokonaisvastuun ollessa komissiolla;
- b) vilpitön yhteistyö a alakohdassa tarkoitettujen tahojen ja jäsenvaltioiden välillä;
- c) ohjelmien tiivis valvonta, mukaan lukien kaikkien osallistujatahojen tiukka pitäytyminen suunnitelluissa kustannuksissa ja aikataulussa omalla vastuualueellaan, Galileo- ja EGNOS-ohjelmien tavoitteiden osalta;
- d) olemassa olevien rakenteiden käytön optimointi ja järjeistäminen, jotta vältetään teknisen asiantuntemuksen päällekkäisyydet;
- e) parhaiden käytäntöjen mukaisten projektinhallintajärjestelmien ja -teknikoiden käyttö Galileo- ja EGNOS-ohjelmien täytäntöönpanon valvontaan erityisvaatimusten perusteella ja alan asiantuntijoiden tuella.

12 artikla

Komission tehtävät

1. Komissiolla on kokonaisvastuu Galileo- ja EGNOS-ohjelmista. Se hallinnoi tämän asetuksen mukaisesti kohdennettuja varoja ja valvoo kaikkien ohjelmiin sisältyvien toimien toteuttamista, erityisesti kustannusten, aikataulun ja tulosten osalta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kokonaisvastuuta ja tässä asetuksessa tarkoitettujen erityistehtävien lisäksi komissio
 - a) varmistaa tehtävien selkeän jakamisen Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin osallistuvien tahojen välillä ja siirtää tätä tarkoitusta varten erityisesti tehtävien siirtoa koskevilla sopimuksilla 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä Euroopan GNSS-virastolle ja 15 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä ESALLE;
 - b) varmistaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmien oikea-aikaisen täytäntöönpanon niille osoitettujen varojen rajoissa ja 2 artiklassa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Tätä tarkoitusta varten se perustaa ja ottaa käyttöön ohjelmiin liittyvien riskien tunnistamiseen, hallintaan, lieventämiseen ja seuraamiseen tarvittavat asianmukaiset välineet ja rakenteelliset toimenpiteet;

- c) hoitaa unionin puolesta ja toimivaltaansa kuuluvilla aloilla suhteita kolmansiiin maihin ja kansainvälisiin organisaatioihin;

d) toimittaa jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille hyvissä ajoin kaiken Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin liittyvän tärkeän tiedon, erityisesti riskinhallinnan, kokonaiskustannusten, kunkin Galileo-infrastruktuuriin kuuluvan merkittävän osan vuotuisten käyttökustannusten, tulojen, aikataulun ja tulosten osalta, sekä katsauksen 11 artiklan e alakohdassa tarkoitettujen projektinhallintajärjestelmien ja -tekniikoiden täytäntöönpanoon;

e) arvioi mahdollisuuksia edistää Euroopan satelliittinavigointijärjestelmiä ja varmistaa niiden käyttö eri talouden aloilla, myös selvittämällä, miten järjestelmien tuottamia hyötyjä voidaan käyttää hyväksi.

3. Varmistaakseen 3 artiklassa tarkoitettujen Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheen sekä käyttövaiheen ja 4 artiklassa tarkoitettujen EGNOS-ohjelman käyttövaiheen sujuvan etenemisen komissio vahvistaa tarvittaessa toimenpiteet, joilla

a) hallitaan ja vähennetään Galileo- ja EGNOS-ohjelmien etenemiseen liittyviä ominaisriskejä;

b) määritellään keskeiset päätöksentekovaiheet ohjelmien täytäntöönpanon seurantaan ja arviointia varten;

c) määritetään järjestelmien maassa sijaitsevan infrastruktuurin sijainti turvallisuusvaatimusten mukaisesti avointa ja läpinäkyvää menettelyä noudattaen ja varmistetaan sen käyttö;

d) määritetään tekniset ja toiminnalliset eritelmat, jotka ovat tarpeen 2 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimintojen suorittamiseksi ja järjestelmien parannusten toteuttamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Järjestelmien ja niiden käytön turvallisuus

1. Komissio varmistaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmien turvallisuuden, mukaan lukien järjestelmien ja niiden käytön turvallisuus. Tätä varten komissio

a) ottaa huomioon tarpeen valvoa turvallisuusvaatimuksia ja -sääntöjä ja sisällyttää ne kaikkiin ohjelmiin;

b) varmistaa, että näiden vaatimusten ja sääntöjen kokonaisvaikutukset tukevat ohjelmien sujuvaa etenemistä, erityisesti kustannusten, riskinhallinnan ja aikataulun osalta;

c) perustaa eri osallistujatahojen väliset koordinoitijärjestelyt;

d) ottaa huomioon voimassa olevat turvallisuussäännöt ja -vaatimukset, jotta yleinen turvallisuustaso ei laskisi ja näihin sääntöihin ja vaatimuksiin perustuvien järjestelmien toiminta ei häiriintyisi.

2. Komissio antaa 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa asetetaan korkean tason tavoitteet 1 kohdassa tarkoitettujen Galileo- ja EGNOS-ohjelmien turvallisuuden varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 14 ja 16 artiklan sekä päätöksen N:o 1104/2011/EU 8 artiklan soveltamista.

3. Komissio hyväksyy tarvittavat tekniset eritelmat ja muut toimenpiteet 2 kohdassa tarkoitettujen korkean tason tavoitteiden toteuttamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Euroopan ulkosuhdehallinto avustaa edelleen komissiota sille ulkosuhteiden alalla kuuluvien tehtävien hoidossa päätöksen 2010/427/EU 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

14 artikla

Euroopan GNSS-viraston tehtävät

1. Euroopan GNSS-virasto huolehtii seuraavista tehtävistä komission hyväksymien suuntaviivojen mukaisesti:

a) se varmistaa Galileo- ja EGNOS-ohjelmien turvallisuuden osalta seuraavat seikat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 ja 16 artiklan soveltamista:

i) turvallisuusjärjestelyjen hyväksyntälautakunnan suorittama turvallisuusjärjestelyjen hyväksyntä asetuksen (EU) N:o 912/2010 III luvun mukaisesti; tätä varten se aloittaa turvallisuusmenettelyjen toteuttamisen ja seuraa sitä sekä suorittaa järjestelmien turvallisuustarkastuksia;

ii) asetuksen (EU) N:o 912/2010 6 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen Galileon turvallisuuden valvontakeskuksen käyttö tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen ja vaatimusten sekä yhteisen toiminnan 2004/552/YUTP nojalla annettujen ohjeiden mukaisesti;

b) se huolehtii päätöksen N:o 1104/2011/EU 5 artiklassa säädetyistä tehtävistä ja avustaa komissiota mainitun päätöksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

c) se osallistuu Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönotto-aiheessa sekä käyttövaiheessa ja EGNOS-ohjelman käyttö-aiheessa 2 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen edistämiseen ja kaupallistamiseen, myös toteuttamalla tarvittavan markkina-analyysin erityisesti GNSS-viraston vuosittain laatiman sovellus- ja palvelumarkkinoita koskevan kertomuksen avulla, luomalla tiiviit yhteydet järjestelmien käyttäjiin ja potentiaalsiin käyttäjiin heidän tarpeidensa kartoittamiseksi, seuraamalla satelliittinavigointisovellusten tuotantoketjun loppupään markkinoiden kehitystä ja laatimalla toimintasuunnitelman, jolla käyttäjähäyhteisö saadaan käyttämään 2 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja palveluita ja johon sisältyy erityisesti asiaankuuluvia sertifiointiin ja standardointiin liittyviä toimia.

2. Euroopan GNSS-virasto huolehtii myös muista Galileo- ja EGNOS-ohjelmien täytäntöönpanoon liittyvistä tehtävistä, mukaan lukien ohjelmien hallinnointitehtävät, ja on tilivelvollinen niistä. Komissio siirtää mainitut tehtävät virastolle asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tehtävien siirtoa koskevan päätöksen perusteella hyväksytyllä tehtävien siirtoa koskevalla sopimuksella, ja näihin tehtäviin sisältyvät

- a) operatiiviset toimet, mukaan lukien järjestelmäinfrastruktuurin hallinta, huolto ja jatkuva parantaminen, sertifiointi- ja standardointitoimet sekä 2 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen;
- b) kehittämis- ja käyttöönotto- ja tulevien järjestelmäsukupolvien kehittämiseksi, ja osallistuminen palvelujen kehittämisen määrittelyyn, mukaan lukien hankinnat;
- c) järjestelmiin perustuvien sovellusten ja palvelujen kehittämisen edistäminen sekä tällaisten sovellusten ja palvelujen tunnetuksi tekeminen, mukaan lukien GNSS-sovellusten ja -palvelujen alan eurooppalaisten huippuosaamiskeskusten yksilöiminen, yhdistäminen verkostoksi ja kyseisen verkoston koordinointi, julkisen ja yksityisen sektorin asiantuntemuksen hyödyntäminen sekä tällaiseen edistämiseen ja tunnetuksi tekemiseen liittyvien toimenpiteiden arviointi;
- d) perustekijöiden, kuten Galileo-järjestelmää tukevien piirisarjojen ja vastaanottimien, kehittämisen edistäminen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettulla tehtävien siirtoa koskevalla sopimuksella Euroopan GNSS-virastolle annetaan riittävän laaja itsehallinto ja toimivalta, etenkin hankintaviranomaisena, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 60 artiklan puitteissa. Siinä vahvistetaan lisäksi yleiset ehdot, joiden mukaisesti Euroopan GNSS-virastolle osoitettuja varoja hallinnoidaan, ja erityisesti toteutettavat toimet, asiaankuuluva rahoitus, hallinnointimenettelyt, seuranta- ja valvontatoimenpiteet sekä toimenpiteet, joita sovelletaan, jos sopimusten täytäntöönpano on kustannusten, aikataulun ja tulosten

osalta puutteellista, sekä kaiken aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistamista koskevat säännöt.

Seuranta- ja valvontatoimenpiteillä on mahdollistettava erityisesti kustannusten ennakointi- ja seurantamalli, järjestelmällinen tiedottaminen komissiolle kustannuksista ja aikataulusta ja, mikäli poiketaan suunnitelmien mukaisista talousarvioista, tuloksista ja aikataulusta, korjaavat toimenpiteet, joilla varmistetaan infrastruktuurien valmistuminen osoitettujen määrärahojen rajoissa.

4. Euroopan GNSS-virasto sopii ESan kanssa käytännön järjestelyistä, jotka ovat tarpeen niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseksi Galileo- ja EGNOS-ohjelmien käyttö-aihetta varten. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komitealle Euroopan GNSS-viraston sopimista käytännön järjestelyistä ja niihin tehtävistä muutoksista. Euroopan GNSS-virasto voi tarpeen mukaan harkita turvautumista muihin julkisen tai yksityisen sektorin tahoihin.

5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi Euroopan GNSS-virasto asettaa tehtäväkenttäänsä rajoissa teknisen asiantuntemuksensa komission käyttöön ja antaa komissiolle kaikki tarvittavat tiedot, joita se tarvitsee tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen, myös 12 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettua järjestelmien edistämistä ja käytön varmistamista koskevaa arviointia varten.

6. Komiteaa on kuultava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tehtävien siirtoa koskevasta päätöksestä 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komitealle on ilmoitettava etukäteen komission edustaman unionin ja Euroopan GNSS-viraston välillä tehtävistä tehtävien siirtoa koskevista sopimuksista.

7. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komitealle hankintamenettelyssä saatujen tarjousten arvioinnin väliaikaiset ja lopulliset tulokset sekä yksityisen sektorin tahojen kanssa tehtävät sopimukset, mukaan lukien alihankintaan liittyvät tiedot.

15 artikla

Euroopan avaruusjärjestön tehtävät

1. Komissio tekee 3 artiklan c alakohdassa tarkoitettua Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönotto-aihetta varten viivymättä ESan kanssa tehtävien siirtoa koskevan sopimuksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti ESan tehtävät erityisesti järjestelmän suunnittelun, kehittämisen ja hankintojen osalta. Tehtävien siirtoa koskeva sopimus ESan kanssa tehdään komission asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hyväksymän tehtävien siirtoa koskevan päätöksen perusteella.

Tehtävien siirtoa koskevassa sopimuksessa vahvistetaan, siltä osin kuin siirretyt tehtävät ja talousarvion toteuttaminen edellyttävät, yleiset ehdot, joiden mukaisesti ESAlle osoitettuja varoja hallinnoidaan, ja erityisesti järjestelmän suunnitteluun, kehittämiseen ja hankintoihin liittyvät toteutettavat toimet, asiaankuuluva rahoitus, hallinnointimenettelyt, seuranta- ja valvontatoimenpiteet sekä toimenpiteet, joita sovelletaan, jos sopimusten täytäntöönpano on kustannusten, keston ja tulosten osalta puutteellista, sekä kaiken aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistamista koskevat säännöt.

Seuranta- ja valvontatoimenpiteillä on mahdollistettava erityisesti kustannusten ennakointi- ja seurantamalli, järjestelmällinen tiedottaminen komissiolle kustannuksista ja aikataulusta, ja, jos poiketaan suunnitelmien mukaisista talousarvioista, tuloksista ja aikataulusta, korjaavat toimenpiteet, joilla varmistetaan infrastruktuurien valmistuminen osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2. Komitea on kuultava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tehtävien siirtoa koskevasta päätöksestä 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komitealle on ilmoitettava etukäteen komission edustaman unionin ja ESan välillä tehtävästä tehtävien siirtoa koskevasta sopimuksesta.

3. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komitealle hankintamenettelyssä saatujen tarjousten arvioinnin väliaikaiset ja lopulliset tulokset sekä sopimukset, jotka ESan on määrä tehdä yksityisen sektorin tahojen kanssa, mukaan lukien alihankintaan liittyvät tiedot.

4. Edellä 3 artiklan d alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua Galileo- ja EGNOS-ohjelmien käyttövaihetta varten Euroopan GNSS-viraston ja ESan sopimissa, 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa käytännön järjestelyissä on käsiteltävä ESan tehtäviä tämän vaiheen aikana ja yhteistyötä, jota se tekee Euroopan GNSS-viraston kanssa seuraavien osalta:

- a) laatiminen, suunnittelu, seuranta, hankinnat ja validointi järjestelmien tulevia sukupolvia kehitettäessä;
- b) tekninen tuki olemassa olevien järjestelmäsukupolvien käytössä ja huollossa.

Näiden järjestelyjen on oltava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja komission 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamien toimenpiteiden mukaiset.

5. Komissio voi pyytää ESAlta teknistä asiantuntija-apua ja tietoja, joita se tarvitsee tämän asetusten mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien siirtoa koskevan sopimuksen ja 4 kohdassa tarkoitettujen käytännön järjestelyjen soveltamista.

IV LUKU

UNIONIN TAI JÄSENVALTIOIDEN TURVALLISUUTEEN LIITTYVÄT SEIKAT

16 artikla

Yhteinen toiminta

Jos järjestelmien käyttö saattaa vaikuttaa unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen, sovelletaan yhteisessä toiminnassa 2004/552/YUTP vahvistettuja menettelyjä.

17 artikla

Turvallisuusluokiteltuja tietoja koskevien sääntöjen soveltaminen

Tämän asetuksen soveltamisalalla

- a) kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallisilla turvallisuussäännöksillä turvataan vähintään vastaava EU-turvallisuusluokiteltujen tietojen suoja kuin päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä esitetyillä turvallisuussäännöillä ja päätöksen 2013/488/EU liitteissä esitetyillä neuvoston turvallisuussäännöillä;
- b) jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle a alakohdassa tarkoitettujen kansallisten turvallisuussääntöjen hyväksymisestä;
- c) kolmansissa maissa oleskelevat luonnolliset henkilöt ja kolmansiin maihin sijoittautuneet oikeushenkilöt voivat käsitellä Galileo- ja EGNOS-ohjelmia koskevia EU-turvallisuusluokiteltuja tietoja ainoastaan, jos niihin sovelletaan asianomaisissa maissa sellaisia turvallisuussäännöksiä, joilla varmistetaan vähintään vastaava suoja kuin päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä esitetyillä komission turvallisuussäännöillä ja päätöksen 2013/488/EU liitteissä esitetyillä neuvoston turvallisuussäännöillä. Kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä sovellettavien turvallisuussääntöjen vastaavuus on määriteltävä unionin ja asianomaisen kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön välillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehtävässä tietoturvaluussopimuksessa ja ottaen huomioon päätöksen 2013/488/EU 13 artikla;
- d) luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle voidaan myöntää pääsy EU-turvallisuusluokiteltuihin tietoihin tällaisten tietojen luonteen ja sisällön, vastaanottajan tiedonsaantitarpeen ja unionille koituvan edun perusteella, sanotun vaikuttamatta päätöksen 2013/488/EU 13 artiklan ja päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä esitettyjen yhteisöturvallisuuden alaa koskevien sääntöjen soveltamiseen.

V LUKU

JULKISET HANKINNAT

I JAKSO

Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheessa sekä käyttövaiheessa ja egnos-ohjelman käyttövaiheessa tehtäviin julkisiin hankintoihin sovellettavat yleiset säännökset

18 artikla

Yleiset periaatteet

Rajoittamatta sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joita tarvitaan unionin keskeisten turvallisuusetujen tai yleisen turvallisuuden suojaamiseksi taikka unionin vientivalvontavaatimusten noudattamiseksi, Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheessa sekä käyttövaiheessa ja EGNOS-ohjelman käyttövaiheessa sovelletaan asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012. Lisäksi Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheessa sekä käyttövaiheessa ja EGNOS-ohjelman käyttövaiheessa sovelletaan myös seuraavia yleisiä periaatteita: vapaa osallistuminen ja terve kilpailu koko teollisessa toimitusketjussa, tarjoaminen avoimen ja oikea-aikaisen tiedonsaannin pohjalta sekä sovellettavien hankintasääntöjen, valinta- ja sopimuskentekoperusteiden ja sellaisten muiden merkityksellisten tietojen selkeä ilmoittaminen, joilla annetaan yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille mahdollisille tarjoajille.

19 artikla

Erityistavoitteet

Hankintamenettelyn aikana hankintaviranomaisten on tarjouspyynnössään pyrittävä seuraaviin tavoitteisiin:

- a) edistetään koko unionissa kaikkien talouden toimijoiden ja erityisesti uusien osallistujien ja pk-yritysten mahdollisimman laajaa ja avointa osallistumista, myös kannustamalla tarjoajia käyttämään alihankintaa;
- b) vältetään mahdollista hallitsevan aseman väärinkäyttöä ja riippuvuutta yksittäisistä toimittajista;
- c) hyödynnetään aiempia julkisen sektorin investointeja ja kertynyttä tietoa sekä toimialan kokemusta ja osaamista, myös Galileo- ja EGNOS-ohjelmien määrittely-, kehittämis- ja validointivaiheissa sekä rakennus- ja käyttöönottovaiheessa hankittua, ja varmistetaan samalla, että kilpailutussääntöjä noudatetaan;
- d) käytetään useita toimittajia aina, kun se on tarkoituksenmukaista, Galileo- ja EGNOS-ohjelmien, niiden kustannusten ja aikataulun paremman yleisen valvonnan varmistamiseksi;
- e) otetaan aina, kun se on tarkoituksenmukaista, huomioon hankinnan kohteena olevan tuotteen, palvelun tai työn koko elinkaaren aikaiset kustannukset.

2 JAKSO

Galileo-ohjelman rakennus- ja käyttöönottovaiheessa sekä käyttövaiheessa ja egnos-ohjelman käyttövaiheessa tehtäviin julkisiin hankintoihin sovellettavat erityissäännökset

20 artikla

Tasapuolisten kilpailuedellytysten luominen

Hankintaviranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tasapuolisten kilpailuedellytysten luomiseksi silloin, kun jonkin yrityksen aikaisempi osallistuminen toimiin, jotka liittyvät tarjouspyynnön kohteeseen,

- a) saattaa antaa kyseiselle yritykselle etuoikeutetusta tiedosta johtuvaa huomattavaa etua, mikä voi synnyttää huolta tasapuolisen kohtelun periaatteen toteutumisesta; tai
- b) vaikuttaa tavanomaisiin kilpailuedellytyksiin tai hankintasopimusten tekemisen tai toteuttamisen puolueettomuuteen ja objektiivisuuteen.

Nämä toimenpiteet eivät saa vääristää kilpailua tai vaarantaa tasapuolista kohtelua eikä yrityksistä, niiden liikesuhteista ja kustannusrakenteesta kerättyjen tietojen luottamuksellisuutta. Tältä osin näissä toimenpiteissä on otettava huomioon suunnitellun sopimuksen luonne ja yksityiskohdat.

21 artikla

Tietoturvallisuus

Kun hankintasopimukset edellyttävät ja/tai sisältävät turvallisuusluokiteltuja tietoja, hankintaviranomaisen on määritettävä tarjouspyyntöasiakirjoissa toimenpiteet ja vaatimukset, jotka ovat tarpeen näiden tietojen turvallisuuden varmistamiseksi vaaditulla tasolla.

22 artikla

Toimitusten ja palveluntarjonnan luotettavuus

Hankintaviranomaisen on ilmoitettava tarjouspyyntöasiakirjoissa vaatimuksensa, jotka liittyvät toimitusten ja palvelujen tarjonnan luotettavuuteen sopimuksen täytäntöönpanoa varten.

23 artikla

Monivaiheiset ehdolliset hankintasopimukset

1. Hankintaviranomainen voi tehdä hankinnat monivaiheisilla ehdollisilla hankintasopimuksilla.
2. Monivaiheisiin ehdollisiin sopimuksiin on sisällyttävä kiinteämääräinen osa ja sitä vastaava määrärahasitoumus, mikä merkitsee kiinteää sitoumusta toteuttaa kyseiseen osaan liittyvät rakennusurakat, tavarantoimitukset ja palvelut, sekä yksi tai useampi osa, joka on ehdollinen sekä määrärahojen että toteutuksen suhteen. Tarjouspyyntöasiakirjoissa on mainittava monivaiheisiin ehdollisiin hankintasopimuksiin sisältyvät erityiset osatekijät. Asiakirjoissa on yksilöitävä erityisesti sopimuksen kohde, hinta tai järjestelyt sen määrittämiseksi sekä urakan, tavarantoimitusten ja palvelujen toteuttamista koskevat järjestelyt.

3. Kiinteämääräiseen osaan kuuluvien suoritusten on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus; sama koskee jokaiseen ehdolliseen osaan kuuluvia suorituksia ottaen huomioon kaikkien edeltävien osien suoritukset.

4. Jokaisen ehdollisen osan toteuttaminen edellyttää hankintaviranomaisen päätöstä, josta ilmoitetaan toimeksisaajalle sopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti. Jos ehdollisen osan vahvistaminen viivästyy tai jos sitä ei vahvisteta, toimeksisaaja voi saada odotusajalta tai sopimuksen noudattamatta jättämisestä korvauksen, jos siitä määrätään sopimuksessa ja sopimuksen mukaisin ehdoin.

5. Jos hankintaviranomainen toteaa, että johonkin tiettyyn osaan liittyviä rakennusurakoita ei ole suoritettu, tavaroita ei ole toimitettu tai palveluja ei ole suoritettu, se voi vaatia vahingonkorvausta ja irtisanoa sopimuksen, jos siitä määrätään sopimuksessa ja sopimuksen mukaisin ehdoin.

24 artikla

Todellisten kustannusten korvaamiseen perustuvat hankintasopimukset

1. Hankintaviranomainen voi valita sopimuksen, joka korvataan kaikilta tai joiltakin osin todellisten kustannusten perusteella enimmäishintaan asti, 2 kohdassa säädetyin edellytyksin.

Tällaisista sopimuksista maksettava hinta muodostuu toimeksisaajalle sopimuksen toteuttamisessa aiheutuneiden kaikkien välittömien kustannusten, kuten sopimuksen täyttämisen edellyttämien työvoima- ja materiaalikustannusten, kulutushyödykkeistä johtuvien kustannusten sekä laitteiden ja infrastruktuurin käytöstä aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta. Näiden kustannusten lisäksi on korvattava joko kiinteä määrä, joka kattaa välilliset kustannukset ja voiton, tai määrä, johon sisältyvät välilliset kustannukset ja tulostavoitteiden täyttämiseen ja aikataulun noudattamiseen perustuva kannustuspalkkio.

2. Hankintaviranomainen voi valita todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvan sopimuksen, kun on objektiivisesti mahdotonta määrittää tarkka kiinteä hinta ja jos voidaan hyväksyttävästi osoittaa, että kiinteä hinta olisi epätavallisen korkea hankintasopimuksen toteuttamiselle ominaisten epävarmuustekijöiden vuoksi, koska

- a) sopimus koskee erittäin monimutkaisia osia tai edellyttää uuden teknologian käyttöä, minkä vuoksi siihen liittyy merkittäviä teknisiä riskejä; tai
- b) sopimuksen kohteena olevat toimet on operationaalisista syistä aloitettava viipymättä, vaikka kiinteän ja lopullisen kokonaishinnan määrittäminen ei vielä ole mahdollista huomattavien epävarmuustekijöiden vuoksi tai koska sopimuksen toteuttaminen riippuu osittain muiden sopimusten toteuttamisesta.

3. Todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvan sopimuksen enimmäishinta on korkein

mahdollinen maksettava hinta. Se voidaan ylittää ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa ja hankintaviranomaisen ennakkohyväksynnällä.

4. Todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvia sopimuksia koskevissa tarjouspyyntöasiakirjoissa on täsmennettävä

- a) sopimuksen luonne eli että kyseessä on sopimus, joka perustuu kokonaan tai osittain todellisten kustannusten korvaamiseen enimmäishinnan asettamissa rajoissa;
 - b) todellisten kustannusten korvaamiseen osittain perustuvan sopimuksen osalta ne sopimuksen osat, jotka korvataan todellisten kustannusten perusteella;
 - c) enimmäishinta;
 - d) sopimuskentekoperusteet, joiden perusteella on voitava arvioida alustavan kokonaistalousoarvion, korvattavien kustannusten, kustannusten määrittämismekanismien sekä tarjouksessa mainitun voiton toteutumisen todennäköisyyttä;
 - e) välittömiin kustannuksiin sovellettavan, 1 kohdassa tarkoitetun lisäkorvauksen tyyppi;
 - f) tarjoajan arvioimien, sopimuksen toteuttamisesta aiheutuvien kustannusten korvattavuutta koskevat säännöt ja menettelyt 5 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti;
 - g) kirjanpitosäännöt, joita tarjoajien on noudatettava;
 - h) jos todellisten kustannusten korvaamiseen osittain perustuva sopimus muunnetaan lopulliseen kiinteään hintaan perustuvaksi sopimukseksi, tällaista muuntamista koskevat parametrit.
5. Kustannukset, joita toimeksisaaja esittää todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvien sopimusten toteuttamisen aikana, ovat korvauskelpoisia ainoastaan, jos ne

- a) ovat tosiasiallisesti aiheutuneet sopimuksen voimassaolon aikana, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka aiheutuvat sellaisista sopimuksen täyttämisen edellyttämistä laitteista, infrastruktuurista ja aineettomista hyödykkeistä, joiden koko hankinta-arvo voidaan katsoa korvauskelpoiseksi;
- b) mainitaan alustavassa talousoarviossa, jota on mahdollisesti myöhemmin tarkistettu alkuperäiseen sopimukseen liitetyillä lisäsopimuksilla;
- c) ovat sopimuksen toteuttamisen kannalta välttämättömiä;
- d) johtuvat sopimuksen toteuttamisesta ja kohdennetaan siihen;

- e) ovat yksilöitävissä ja todennettavissa, ne on kirjattu toimeksisaajan kirjanpitoon ja määritetty tarjouseritelmässä ja sopimuksessa mainittujen kirjanpitostandardien mukaisesti;
- f) ovat sovellettavan vero- ja sosiaalilainsäädännön mukaisia;
- g) eivät ole sopimusehtojen vastaisia;
- h) ovat kohtuullisia ja perusteltuja sekä moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisia erityisesti taloudellisuuden ja tehokkuuden osalta.

Toimeksisaaja vastaa omasta kustannuslaskennastaan sekä kirjanpidostaan ja kaikkien muiden sellaisten asiakirjojen asianmukaisesta säilyttämisestä, joilla voidaan osoittaa, että korvattaviksi esitetyt kustannukset ovat todellisia ja tässä artikkelissa säädettyjen periaatteiden mukaisia. Kustannukset, joita toimeksisaaja ei pysty perustelevaan, katsotaan korvaukseen oikeuttamattomiksi, eikä niitä korvata.

6. Hankintaviranomainen vastaa seuraavista tehtävistä, joilla varmistetaan todellisten kustannusten korvaamiseen perustuvien sopimusten asianmukainen toteuttaminen:

- a) määritetään mahdollisimman realistinen enimmäishinta, joka kuitenkin antaa riittävästi joustovaraa teknisistä riskeistä johdettujen kustannusten kattamiseksi;
- b) muunnetaan todellisten kustannusten perusteella osittain korvattava sopimus lopulliseen kiinteään hintaan kokonaan perustuvaksi sopimukseksi heti, kun tällainen lopullinen kiinteä hinta on sopimuksen toteuttamisen aikana mahdollista vahvistaa. Tätä varten hankintaviranomainen määrittää muuntamista koskevat parametrit, joilla todellisten kustannusten perusteella korvattavana tehty sopimus voidaan muuttaa lopulliseen kiinteään hintaan perustuvaksi sopimukseksi;
- c) otetaan käyttöön seuranta- ja valvontamenettelyjä, joilla luodaan etenkin kustannusten ennakointi- ja seurantamalli;
- d) määritetään asianmukaiset periaatteet, välineet ja menettelyt sopimuksen täytäntöönpanoa varten ja erityisesti toimeksisaajan tai sen alihankkijoiden sopimuksen toteuttamisen aikana esittämien kustannusten yksilöintiä ja niiden korvauskelpoisuuden tarkastamista sekä lisäsopimusten tekemistä varten;
- e) varmistetaan, että toimeksisaaja ja sen alihankkijat noudattavat sopimuksessa määrättyjä kirjanpitostandardeja sekä velvollisuutta toimittaa kirjanpitoasiakirjat, joissa tulee antaa todenmukainen ja riittävä kuva tileistä;
- f) huolehditaan sopimuksen toteuttamisen aikana jatkuvasti siitä, että d alakohdassa mainitut periaatteet, välineet ja menettelyt ovat tehokkaita.

25 artikla

Lisäsopimukset

Hankintaviranomainen ja toimeksisaajat voivat muuttaa sopimusta lisäsopimuksella edellyttäen, että lisäsopimus täyttää kaikki seuraavat ehdot:

- a) sillä ei muuteta sopimuksen kohdetta;
- b) se ei vaaranna sopimuksen taloudellista tasapainoa;
- c) sillä ei oteta käyttöön sellaisia ehtoja, jotka – jos ne olisivat sisältyneet alkuperäisiin hankinta-asiakirjoihin – olisivat mahdollistaneet sen, että alun perin hyväksytyjen tarjoajien lisäksi muutkin tarjoajat olisivat voineet tehdä tarjouksen tai että jokin muu kuin alun perin voittanut tarjous olisi voinut tulla valituksi.

26 artikla

Alihankinta

1. Hankintaviranomaisen on pyydettävä tarjoajaa teettämään osa sopimuksen kohteesta alihankintana kilpailuttamalla asianmukaisilla alihankintatasoilla yrityksiä ja etenkin uusia osallistujia ja pk-yrityksiä, jotka eivät kuulu tarjoajan kanssa samaan ryhmään.

2. Hankintaviranomaisen on ilmoitettava sopimuksen alihankintana teettävän osan suuruus esittämällä sen vähimmäis- ja enimmäisprosenttiosuus. Hankintaviranomaisen on varmistettava, että ne ovat oikeassa suhteessa sopimuksen kohteeseen ja arvoon, ottaen huomioon asianomaisen toimialan luonteen ja erityisesti todetun kilpailutilanteen ja teollisen potentiaalin.

3. Jos tarjoaja ilmoittaa tarjouksessaan, ettei se aio teettää alihankintana mitään sopimuksen osaa tai että se aikoo teettää alihankintana 2 kohdassa mainittua vähimmäisprosenttiosuutta pienemmän osuuden, sen on perusteltava ratkaisunsa hankintaviranomaiselle. Hankintaviranomaisen on toimitettava nämä tiedot komissiolle.

4. Hankintaviranomainen voi hylätä ehdokkaan valitsemat alihankkijat pääsopimuksen tekomenettelyä koskevassa vaiheessa tai sopimuspuoleksi valitun tarjoajan valitsemat alihankkijat. Hankintaviranomaisen on annettava kirjalliset perustelut hylkäämiselle, joka voi perustua ainoastaan kriteereihin, joita sovelletaan valittaessa tarjoajia pääsopimusta varten.

VI LUKU

MUITA SÄÄNNÖKSIÄ

27 artikla

Ohjelmasuunnittelu

Komissio hyväksyy vuotuisen työohjelman, joka sisältää suunnitelman niiden toimien toteuttamisesta, joita 2 artiklan 4 kohdan mukaisten Galileo-ohjelman erityistavoitteiden saavuttaminen edellyttää 3 artikkelissa säädettyjen vaiheiden mukaisesti sekä joita 2 artiklan 5 kohdan mukaisten EGOS-ohjelman erityistavoitteiden saavuttaminen edellyttää. Vuotuisessa työohjelmassa on myös määrättävä näiden toimien rahoituksesta.

Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

28 artikla

Jäsenvaltioiden toimet

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki Galileo- ja EGNOS-ohjelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien toimenpiteet, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden alueelle perustettujen maa-asemien suojaaminen ja joiden on vastattava vähintään toimenpiteitä, joita edellytetään neuvoston direktiivissä 2008/114/EY⁽¹⁾ tarkoitettujen Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseksi. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä toimenpiteistä, jotka saattaisivat haitata ohjelmia tai järjestelmiä käyttämällä tarjottavia palveluja, erityisesti infrastruktuurien käytön jatkuvuuden kannalta.

29 artikla

Kansainväliset sopimukset

Unioni voi tehdä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien puitteissa sopimuksia kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

30 artikla

Tekninen apu

Hoitaakseen 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua teknisluontoiset tehtävät komissio voi käyttää tarvitsemaansa teknistä apua, erityisesti avaruusalan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten valmiuksia ja asiantuntemusta sekä apua, jota voivat antaa riippumattomat asiantuntijat ja tahot, jotka pystyvät antamaan puolueettomia selvityksiä ja lausuntoja Galileo- ja EGNOS-ohjelmien etenemisestä.

Ohjelmien julkiseen hallinnointiin osallistuvat muut tahot kuin komissio, erityisesti Euroopan GNSS-virasto ja ESA, voivat myös saada samanlaista teknistä apua niille tämän asetuksen nojalla osoitettujen tehtävien hoitamiseen.

31 artikla

Henkilötietojen ja yksityisyyden suoja

1. Komissio huolehtii siitä, että henkilötietojen ja yksityisyyden suoja turvataan järjestelmiä suunniteltaessa, toteutettaessa ja käytettäessä ja että tätä koskevat asianmukaiset takeet sisällytetään järjestelmiin.

2. Tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien ja toimien suorittamiseen liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2008/114/EY, annettu 8 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan elintärkeän infrastruktuurin määrittämisestä ja nimeämisestä sekä arvioinnista, joka koskee tarvetta parantaa sen suojaamista (EUVL L 345, 23.12.2008, s. 75).

henkilötietojen suojeluun sovellettavaa lainsäädäntöä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽³⁾.

32 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia on havaittu, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä määräämällä tarvittaessa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet suorittaa asiakirjoihin perustuvia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia kaikkien tämän asetuksen mukaisesti unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta.

Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽⁴⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽⁵⁾ säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, kuten paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

Kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävissä kansainvälisissä sopimuksissa, tämän asetuksen täytäntöönpanosta seurauksena olevissa avustussopimuksissa ja -päätöksissä sekä sopimuksissa on nimenomaisesti annettava komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamista.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

33 artikla

Tiedottaminen Euroopan parlamentille ja neuvostolle

1. Komissio vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle alustavan talousarvioesityksen esittämisen yhteydessä vuosittain kertomuksen Galileo- ja EGNOS-ohjelmien täytäntöönpanosta. Tässä kertomuksessa on esitettävä kaikki tiedot ohjelmista, erityisesti riskinhallinnasta, kokonaiskustannuksista, vuosittaisista käyttökustannuksista, tuloista, aikataulusta ja tuloksista, kuten 12 artiklan 2 kohdan d alakohdassa edellytetään, sekä 14 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyjen tehtävien siirtoa koskevien sopimusten toimivuudesta. Siihen on sisällyttävä

- a) 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu katsaus ohjelmille osoitetujen varojen kohdentamiseen ja käyttöön;
- b) 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut tiedot komission noudattamasta kustannustenhallintastrategiasta;
- c) arvio teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnasta;
- d) 12 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu katsaus projektinhallintajärjestelmien ja -tekniikoiden, myös riskinhallintajärjestelmien ja -tekniikoiden, täytäntöönpanoon;
- e) ohjelmien sosioekonomisten hyötyjen maksimointitoimien arviointi.

2. Komissio ilmoittaa 14 artiklan 7 kohdan ja 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle hankintamenettelyssä saatujen tarjousten arvioinnin väliaikaiset ja lopulliset tulokset sekä Euroopan GNSS-viraston ja ESAn yksityisen sektorin tahojen kanssa tekemät sopimukset.

Lisäksi komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle

- a) varojen uudelleenkohdentamisesta menoluokkien välillä 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- b) 8 artiklan 2 kohdan soveltamisen mahdollisista vaikutuksista Galileo- ja EGNOS-ohjelmiin.

34 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanon arviointi

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017 tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevan arviointikertomuksen, jonka perusteella tehdään päätös tämän asetuksen soveltamiseksi toteutettujen toimenpiteiden jatkamisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä ja joka koskee seuraavia seikkoja:

- a) kyseisten toimenpiteiden tavoitteiden täyttyminen niin tulojen kuin vaikutustenkin osalta;
- b) resurssien käytön tehokkuus;
- c) unionin tasolla saatava lisäarvo.

Arvioinnissa on tarkasteltava myös järjestelmiin liittyvän teknii-kan kehitystä, yksinkertaistamismahdollisuuksia, sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta, kaikkien tavoitteiden asianmukaisuutta sekä toimenpiteiden vaikutusta älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevien unionin ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen. Siinä on otettava huomioon aikaisempien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutuksia koskevien arviointien tulokset.

2. Arvioinnissa on otettava huomioon 2 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä Galileo- ja EGNOS-ohjelmien erityistavoitteita koskeva edistyminen tulosindikaattoreiden perusteella, joita voivat olla:

a) Galileo-ohjelman ja sen seuraavien osatekijöiden osalta:

- i) sen infrastruktuurin rakentaminen ja käyttöönotto:
 - toiminnassa ja käytettävissä olevien satelliittien määrä, käytettävissä olevien maassa sijaitsevien varasatelliittien määrä verrattuna tehtävien siirtoa koskevassa sopimuksessa vahvistettuun suunniteltujen satelliittien määrään;
 - maassa sijaitsevan infrastruktuurin osien (kuten maasemien ja ohjauskeskusten) todellinen käytettävyyys verrattuna suunniteltuun käytettävyyteen;

ii) palvelutaso:

- eri palvelujen käytettävyyden kartoitus palveluittain verrattuna palvelun määrittelevään asiakirjaan,

iii) kustannukset:

- ohjelman kutakin merkittävää kustannuserää kohti esitettävä kustannustehokkuusindeksi, joka kuvaa todellisten kustannusten ja budjetoitujen kustannusten välistä suhdetta;

iv) aikataulu:

- ohjelman kutakin merkittävää osaa kohti esitettävä aikataulua koskeva tehokkuusindeksi, joka perustuu tehtyjen työsuoritusten budjetoitujen kustannusten ja aikataulun mukaisten työsuoritusten budjetoitujen kustannusten vertailuun;

v) markkinataso:

- markkinoiden kehityssuuntaus, joka perustuu Galileo- ja EGNOS-vastaanottimien prosenttiosuuteen niiden vastaanotinmallien yhteenlasketusta määrästä, jotka sisältyvät Euroopan GNSS-viraston 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti laatimaan markkinoita koskevaan kertomukseen.

b) EGNOS-ohjelman ja sen seuraavien osatekijöiden osalta:

i) sen peittoalueen laajentaminen:

- peittoalueen laajentamisen eteneminen verrattuna sovitettuun peittoalueen laajentamissuunnitelmaan;

ii) palvelutaso:

- palvelujen käytettävyyttä kuvaava indeksi, joka perustuu niiden lentoasemien määrään, joilla EGNOS-pohjaiset lähestymismenetelmät ovat käytettävissä, verrattuna niiden lentoasemien kokonaismäärään, joilla sovelletaan EGNOS-pohjaisia lähestymismenetelmiä;

iii) kustannukset:

- kustannustehokkuusindeksi, joka kuvaa varsinaisten kustannusten ja budjetoitujen kustannusten välistä suhdetta;

iv) aikataulu:

- aikataulua koskeva tehokkuusindeksi, joka perustuu tehtyjen työsuoritusten budjetoitujen kustannusten ja aikataulun mukaisten työsuoritusten budjetoitujen kustannusten vertailuun.

3. Tämän asetuksen täytäntöönpanoon osallistuvien tahojen on toimitettava komissiolle tiedot, joita tarvitaan asianomaisten toimien seurantaan ja arviointia varten.

VII LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO JA
TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

35 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempästä päivästä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 13 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

36 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Euroopan GNSS-viraston ja ESAn edustajat osallistuvat komitean työhön tarkkailijoina sen työjärjestyksessä vahvistetuina edellytyksin.

5. Edellä 29 artiklassa tarkoitetuissa unionin tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa voidaan tarpeen mukaan sopia kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen osallistumisesta komitean työhön sen työjärjestyksessä vahvistetuina edellytyksin.

6. Komitea kokoontuu säännöllisesti, mieluiten neljästi vuodessa ja neljännesvuosittain. Komissio esittää kussakin kokouksessa kertomuksen ohjelman edistymisestä. Näissä kertomuksissa esitetään yleiskatsaus ohjelman tilanteeseen ja sen kehitykseen erityisesti riskihallinnan, kustannusten, aikataulun ja tulosten kannalta. Näihin kertomuksiin on sisällyttävä vähintään keran vuodessa 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tulosindikaattorit.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

37 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 876/2002 ja (EY) N:o 683/2008 1 päivästä tammikuuta 2014.
2. Kaikki asetuksen (EY) N:o 876/2002 tai asetuksen (EY) N:o 683/2008 perusteella hyväksytyt toimenpiteet pysyvät voimassa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

3. Viittauksia kumottuun asetukseen (EY) N:o 683/2008 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 683/2008	Tämä asetetus
1 artikla	2 artikla
2 artikla	1 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	8 artikla
5 artikla	4 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artikla	5 artikla
8 artikla	6 artikla
9 artikla	7 artikla
10 artikla	9 artikla
11 artikla	10 artikla
12 artiklan 1 kohta	11 artikla
12 artiklan 2 ja 3 kohta	12 artikla
13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	13 artikla
13 artiklan 4 kohta	16 artikla
14 artikla	17 artikla
15 artikla	27 artikla
16 artikla	14 artikla
17 artikla	18–26 artikla
18 artikla	15 artikla
19 artiklan 1–4 kohta	36 artikla
19 artiklan 5 kohta	35 artikla
20 artikla	31 artikla
21 artikla	32 artikla
22 artikla	33 artikla
23 artikla	
24 artikla	38 artikla
Liite	1 artikla

Euroopan parlamentin,**neuvoston ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma TOIMIELINTEN VÄLISESTÄ GALILEO-PANEELISTA**

1. Eurooppalaisten GNSS-ohjelmien tärkeyden, ainutlaatuisuuden ja monimutkaisuuden huomioon ottaen ja koska unioni on ohjelmista johtuvien järjestelmien omistaja ja ohjelmat rahoitetaan vuosina 2014–2020 kokonaisuudessaan unionin talousarviosta, Euroopan parlamentti, neuvosto ja Euroopan komissio pitävät kyseisten kolmen toimielimen läheistä yhteistyötä tarpeellisenä.
 2. Toimielinten välisen Galileo-paneelin päämääränä on auttaa kutakin toimielintä täyttämään veloitteensa. Tätä varten perustetaan toimielinten välinen Galileo-paneeli, jonka tehtävänä on seurata tiiviisti
 - a) edistymistä eurooppalaisten GNSS-ohjelmien toteuttamisessa erityisesti ESan suhteen, etenkin hankinta- ja urakkasopimusten täytäntöönpanon osalta;
 - b) kolmansien maiden kanssa tehtäviä kansainvälisiä sopimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan säännösten soveltamista;
 - c) satelliittinavigointimarkkinoiden valmistelua;
 - d) hallinnointijärjestelyjen tehokkuutta; sekä
 - e) työohjelman vuosittaista tarkistamista.
 3. Voimassa olevien sääntöjen mukaisesti toimielinten välinen Galileo-paneeli noudattaa pidättyvyyttä erityisesti tiettyjen tietojen kaupallisen luottamuksellisuuden ja arkaluontoisuuden huomioon ottaen.
 4. Komissio ottaa huomioon toimielinten välisen Galileo-paneelin esittämät näkemykset.
 5. Toimielinten välinen Galileo-paneeli koostuu seitsemästä edustajasta, joista
 - kolme on neuvostosta
 - kolme on Euroopan parlamentista
 - yksi on komissiosta.Se kokoontuu säännöllisesti (periaatteessa neljä kertaa vuodessa).
 6. Toimielinten välisen Galileo-paneelin toiminta ei vaikuta jo vakiintuneisiin vastuualueisiin tai toimielinten välisiin suhteisiin.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1286/2013

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013

Euroopan unionin verotusjärjestelmien toimintaa kaudella 2014–2020 parantavan toimintaohjelman (Fiscalis 2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1482/2007/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 ja 197 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Veroalaa koskevalla monivuotisella toimintaohjelmalla, joka oli voimassa ennen vuotta 2014, on helpotettu ja vahvistettu huomattavasti veroviranomaisten keskinäistä yhteistyötä unionin alueella. Osallistujamaiden verohallinnot ovat tunnustaneet tämän ohjelman lisäarvon, myös unionin jäsenvaltioiden ja veronmaksajien taloudellisten etujen suojaamisessa. Seuraavan vuosikymmenen todetuihin haasteisiin ei voida tarttua, jolleivät jäsenvaltiot katso oman hallintoalueensa rajoja pidemmälle ja tee tiivistä yhteistyötä vastapuoltensa kanssa. Fiscalis-ohjelma, jonka täytäntöönpanijana toimii komissio yhteistyössä osallistujamaiden kanssa, tarjoaa jäsenvaltioille unionin kehyksen, jonka puitteissa tällaisia yhteistyötoimia toteutetaan, ja jonka puitteissa toimiminen on kustannustehokkaampaa kuin se, että kukin jäsenvaltio perustaisi oman yhteistyökehyksensä kahden- tai monenväliseltä pohjalta. Tämän vuoksi toiminnan jatkuminen on syytä varmistaa perustamalla uusi samaa alaa koskeva ohjelma.
- (2) Tämän asetuksen nojalla perustettu ohjelma, jäljempänä "Fiscalis 2020 -ohjelma", ja sen onnistuminen ovat keskeisen tärkeitä nykyisessä taloustilanteessa, ja ohjelmalla olisi tuettava veroasioissa tehtävää yhteistyötä.
- (3) Fiscalis 2020-ohjelman toimenpiteiden, eli tässä asetuksessa määriteltyjen eurooppalaisten tietojärjestelmien, jäljempänä "eurooppalaiset tietojärjestelmät", veroviranomaisten virkamiesten yhteisten toimien sekä yhteisten koulutusaloitteiden odotetaan osaltaan edistävän älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategian toteutumista vahvistamalla sisämarkkinoiden toimintaa, tarjoamalla puitteet veroviranomaisten hallinnollisten valmiuksien parantamista koskevien toimien tukemiselle ja nopeuttamalla teknistä kehitystä ja innovaatioita. Ohjelma tarjoaa puitteet toimille, joilla pyritään veroviranomaisten toiminnan tehostamiseen, yritysten kilpailukykyyn vahvistamiseen, työllisyyden lisäämiseen sekä unionin jäsenvaltioiden ja veronmaksajien taloudellisten etujen suojaamiseen, ja näin Fiscalis 2020 -ohjelmalla lujitetaan aktiivisesti verotusjärjestelmien toimintaa sisämarkkinoilla ja edistetään samalla sisämarkkinoilla olevien esteiden ja vääristymien asteittaista poistamista.
- (4) Fiscalis 2020 -ohjelman soveltamisala olisi mukautettava nykyisiin tarpeisiin, jolloin olisi mahdollista keskittyä kaikkiin unionin tasolla yhdenmukaistettuihin veroihin ja muihin veroihin siltä osin kuin ne ovat merkittäviä sisämarkkinoiden ja jäsenvaltioiden hallinnollisen yhteistyön kannalta.
- (5) Kolmansien maiden liittymis- ja assosiaatioprosessien tukemiseksi Fiscalis 2020 -ohjelmaan voivat tiettyjen ehtojen täytyessä osallistua myös liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat sekä Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaat, jos niiden osallistuminen tukee yksinomaan Fiscalis 2020 -ohjelman niitä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on veropetosten ja veronkierron torjuminen sekä aggressiivisen verosuunnittelun käsittelemisen. Maailmantalouden jatkuvasti lisääntyvien keskinäisten yhteyksien vuoksi Fiscalis 2020 -ohjelmassa olisi edelleen varattava mahdollisuus kutsua ulkopuolisia asiantuntijoita osallistumaan Fiscalis 2020 -ohjelmaan kuuluviin toimiin. Ulkopuolisia asiantuntijoita, kuten valtion viranomaisten edustajia, talouden toimijoita ja niiden järjestöjä tai kansainvälisten järjestöjen edustajia olisi kutsuttava mukaan vain, jos niiden osallistumista pidetään välttämättömänä Fiscalis 2020 -ohjelman tavoitteiden saavuttamisen kannalta.
- (6) Fiscalis 2020 -ohjelman tavoitteissa ja painopisteissä otetaan huomioon ongelmat ja haasteet, joita veroalalla seuraavalla vuosikymmenellä esiintyy. Fiscalis 2020 -ohjelmalla olisi jatkossakin vaikutettava tärkeisiin aloihin, kuten unionin lainsäädännön yhdenmukaiseen täytäntöönpanoon verotuksen alalla, tietojenvaihdon varmistamiseen, hallinnollisen yhteistyön tukemiseen ja veroviranomaisten hallinnollisten valmiuksien parantamiseen. Havaittujen uusien haasteiden problematiikan vuoksi myös veropetosten, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjunnan tukemiselle olisi annettava lisää painoarvoa. Myös veroviranomaisten hallinnollisen rasituksen vähentämistä, sääntöjen noudattamisesta veronmaksajille aiheutuvien kustannusten vähentämistä ja kaksinkertaisen verotuksen välttämistä olisi painotettava.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 48 ja EUVL C 11, 15.1.2013, s. 84.

- (7) Käytännön tasolla Fiscalis 2020 -ohjelman avulla olisi pantava täytäntöön, toteutettava ja tuettava eurooppalaisia tietojärjestelmiä ja hallinnollisia menettelyjä, kehitettävä verovirkailijoiden taitoja ja pätevyyskäsitteitä, parannettava unionin verolainsäädännön ymmärtämistä ja täytäntöönpanoa sekä tuettava hallinnollisten menettelyjen parantamista ja hyvien hallintokäytäntöjen jakamista ja levittämistä. Näihin tavoitteisiin pyrittäessä olisi painotettava veropetosten, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumisen tukemista.
- (8) Ennen Fiscalis 2020-ohjelmaa voimassa olleessa ohjelmassa käytettyjä välineitä olisi täydennettävä, jotta veroviranomaisia ensi vuosikymmenellä odottaviin haasteisiin voitaisiin vastata asianmukaisesti ja unionin oikeuden muutoksia myötäillen. Fiscalis 2020 -ohjelmaan olisi kuuluttava kahden- tai monenväliset valvontatoimet ja muut hallinnollisen yhteistyön muodot, joista säädetään asiaan liittyvässä hallinnollista yhteistyötä koskevassa unionin oikeudessa, asiantuntijaryhmät, julkishallinnon valmiuksien kehittämiseen tähtäävät toimet, joilla annetaan verotuksen alalla erityisvalmennusta jäsenvaltioille, joiden erityisillä ja poikkeuksellisilla olosuhteilla kyseisiä kohdistettuja toimia perustellaan, sekä tarvittaessa tutkimukset ja yhteiset tiedotustoimet, joilla tuetaan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa verotuksen alalla.
- (9) Eurooppalaisilla tietojärjestelmillä on merkittävä tehtävä veroviranomaisten välisten yhteyksien luomisessa ja siten unionin verotusjärjestelmien lujittamisessa, minkä vuoksi niitä olisi jatkossakin rahoitettava ja parannettava Fiscalis 2020 -ohjelman puitteissa. Lisäksi olisi oltava mahdollisuus sisällyttää Fiscalis 2020 -ohjelmaan uusia unionin oikeuden puitteissa perustettuja veroasioihin liittyviä tietojärjestelmiä. Eurooppalaisten tietojärjestelmien olisi tarvittaessa perustuttava jaettuihin kehittämismalleihin ja tietotekniikka-arkkitehtuuriin.
- (10) Hallinnollisen yhteistyön laajemman parantamisen ja veropetosten, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjunnan tukemisen yhteydessä unionin voisi olla hyödyllistä tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia, jotta nämä maat voisivat käyttää eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulla olevia osia itsensä ja jäsenvaltioiden välisen turvallisen tietojenvaihdon tukemiseksi veroalan kahdenvälisten sopimusten puitteissa.
- (11) Yhteiset koulutustoimet olisi myös toteutettava tämän Fiscalis 2020 -ohjelman kautta. Fiscalis 2020 -ohjelmalla olisi edelleen tuettava siihen osaa ottavia maita ammatillisten tehostusta koskevien taitojen ja tietojen vahvistamisessa tehostetulla yhteisesti kehitetyllä koulutussisällöllä, joka kohdistetaan veroviranomaisille ja talouden toimijoille. Tätä varten Fiscalis 2020 -ohjelman nykyistä yhteistä, koulutusta koskevaa lähestymistapaa, joka perustuu suurelta osin keskitetyn verkko-oppimisen kehittämiseen, olisi laajennettava monipuoliseksi koulutusta tarjoavaksi unionin tukiohjelmaksi.
- (12) Fiscalis 2020 -ohjelman keston olisi oltava seitsemän vuotta, jotta kesto voidaan mukauttaa vuosia 2014–2020 koskevan neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽¹⁾ säädetyn monivuotisen rahoituskehityksen keston mukaiseksi.
- (13) Tällä asetuksella vahvistetaan koko Fiscalis 2020 -ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, jotka ovat talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena rahoitusohjeena vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (14) Komission vuoden 2010 talousarviokatsausta koskevassa tiedonannossaan antaman rahoitusohjelmien yhtenäisyyttä ja yksinkertaistamista koskevan sitoumuksen mukaisesti resursseja olisi jaettava muiden unionin rahoitusvälineiden kanssa, jos Fiscalis 2020 -ohjelmassa suunniteltujen toimien tavoitteet ovat yhteisiä useille rahoitusvälineille. Kaksinkertainen rahoittaminen ei kuitenkaan ole mahdollista.
- (15) Tämän asetuksen rahoituksen toteuttamisen kannalta välttämättömät toimenpiteet olisi hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾ sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (16) Osallistuvien maiden olisi vastattava Fiscalis 2020 -ohjelman kansallisten osien kustannuksista; näihin kuuluvat muun muassa eurooppalaisten tietojärjestelmien unionille kuulumattomat osat ja kaikki koulutus, joka ei kuulu yhteisiin koulutusaloitteisiin.
- (17) Koska osallistujamaiden täysipainoinen osallistuminen yhteisiin toimiin on tärkeää, tukikelpoiset kustannukset matka- ja majoituskulujen osalta sekä tapahtumien järjestämiseen liittyvien kulujen ja päivärahojen osalta voidaan korvata 100 prosentin yhteisrahoitusosuudella, jos se on tarpeen Fiscalis 2020 -ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi kokonaisuudessaan.

(1) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013 vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 884).

(2) EUVL C 37, 20.12.2013, s. 1.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.)

(4) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1.)

- (18) Unionin taloudellisia etuja olisi suojattava koko menosyklin ajan sopivilla toimenpiteillä, joita ovat esimerkiksi sääntöjenvastaisuuksien estäminen, jäljittäminen ja tutkiminen, menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä sekä tarvittaessa rangaistukset.
- (19) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vuotuisten työohjelmien vahvistamisen osalta. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⁽¹⁾.
- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli verotusjärjestelmien toiminnan parantamiseksi sisämarkkinoilla tarkoitettua monivuotisen ohjelman perustamista, koska ne eivät kykene huolehtimaan riittävän tehokkaasti tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta välttämättömästä yhteistyöstä ja koordinoimisesta. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (21) Fiscalis 2020 -ohjelman komitean olisi avustettava komissiota Fiscalis 2020 -ohjelman täytäntöönpanossa.
- (22) Fiscalis 2020 -ohjelman arvioinnin helpottamiseksi olisi perustettava alusta lähtien käytettävä Fiscalis 2020 -ohjelmassa saavutettujen tulosten seurantakehys. Komission olisi yhdessä osallistujamaiden kanssa vahvistettava mukautettavissa olevat indikaattorit ja asetettava ennalta määritellyt vähimmäistavoitteet Fiscalis 2020 -ohjelman toimenpiteiden tulosten seuraamiseksi. Olisi toteutettava väliarviointi, jossa tarkastellaan Fiscalis 2020 -ohjelman tavoitteiden saavuttamista, ohjelman tuloksellisuutta ja sen eurooppalaisella tasolla tuottamaa lisäarvoa. Loppuarvioinnissa olisi tarkasteltava lisäksi Fiscalis 2020 -ohjelman pitkäaikaisia vaikutuksia ja vaikutusten kestävyyttä. Täysi avoimuus olisi varmistettava raportoiduilla seurannasta säännöllisesti ja toimittamalla arviointikertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (23) Jäsenvaltioissa tämän asetuksen mukaisesti ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti jäsenvaltioiden nimeämien riippumattomien viranomaisten, valvonnan suorittavaa henkilötietojen käsittelyä säännellään

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY ⁽²⁾. Komission tämän asetuksen mukaisesti ja Euroopan tietosuojavaltuutetun valvonnassa suorittamaa henkilötietojen käsittelyä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001 ⁽³⁾. Toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman tietojenvaihdon tai tietojen toimittamisen olisi tapahduttava direktiivissä 95/46/EY säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti, ja komission toteuttaman tietojenvaihdon tai tietojen toimittamisen olisi tapahduttava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti.

- (24) Tällä asetuksella korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1482/2007/EY ⁽⁴⁾. Mainittu päätös olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

1. Perustetaan monivuotinen Fiscalis 2020 -toimintaohjelma, jäljempänä "ohjelma", jonka tarkoituksena on parantaa verotusjärjestelmien toimintaa sisämarkkinoilla ja tukea siihen liittyvää yhteistyötä.

2. Ohjelma alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'veroviranomaisilla' verohallinnosta ja verotusalan toimista vastaavia osallistujamaiden julkishallinnon viranomaisia ja muita elimiä;
- 2) 'ulkopuolisilla asiantuntijoilla'
 - a) valtion viranomaisten edustajia myös maista, jotka eivät osallistu ohjelmaan 3 artiklan 2 kohdan nojalla;
 - b) talouden toimijoita ja niitä edustavia järjestöjä;
 - c) kansainvälisten ja muiden järjestöjen edustajia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, sisämarkkinoiden verotuksen järjestelmää vahvistavasta yhteisön ohjelmasta (Fiscalis 2013) ja päätöksen N:o 2235/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 330, 15.12.2007, s. 1).

- 3) 'verotuksella' seuraavia:
- neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁽¹⁾ säädettyä arvonlisäveroä;
 - neuvoston direktiivissä 92/83/ETY⁽²⁾ säädettyjä alkoholien valmisteveroja;
 - neuvoston direktiivissä 2011/64/EU⁽³⁾ säädettyjä tupakkatuotteiden valmisteveroja;
 - neuvoston direktiivissä 2003/96/EY⁽⁴⁾ säädettyjä energia- tuotteiden ja sähkön veroja;
 - muita neuvoston direktiivin 2010/24/EU⁽⁵⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia veroja, siltä osin kuin ne ovat merkittäviä sisämarkkinoiden ja jäsenvaltioiden hallinnollisen yhteistyön kannalta;
- 4) 'kahden- tai monenvälisillä valvontatoimilla' kahden tai useamman osallistujamaan, joilla on yhteisiä tai täydentäviä tarpeita ja joista ainakin kahden on oltava jäsenvaltioita, järjestämään yhden tai useamman toisiinsa yhteydessä olevan verovelvollisen verotuksen koordinoitua valvontaa.

3 artikla

Ohjelmaan osallistuminen

- Osallistujamaita ovat jäsenvaltiot sekä 2 kohdassa lueteltujen ehtojen toteutuessa myös mainitussa kohdassa tarkoitettut maat.
- Ohjelmaan voivat osallistua seuraavat maat:
 - liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat, joihin sovelletaan liittymistä edeltävää strategiaa, kunkin maan osalta puitesopimuksessa, assosiaationeuvostojen päätöksissä ja muissa vastaavissa sopimuksissa vahvistettujen unionin ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden ja yleisten ehtojen mukaisesti;
 - Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaat, jos niiden asiaa koskeva lainsäädäntö ja hallintomenetelmät ovat riittävän lähellä unionin lainsäädäntöä ja hallintomenetelmiä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/83/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholien ja alkoholiuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (EUVL L 176, 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettut kumppanimaat voivat osallistua ohjelmaan niiden säännösten mukaisesti, jotka määritellään sen jälkeen, kun näiden maiden kanssa on tehty niiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevat puitesopimukset. Niiden osallistumisella on tuettava yksinomaan ohjelman niitä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on veropetosten ja veronkierron torjuminen sekä aggressiivisen verosuunnittelun käsitteleminen.

4 artikla

Ohjelman toimiin osallistuminen

Ulkopuolisia asiantuntijoita voidaan kutsua edistämään ohjelmassa järjestettyjä valittuja toimia aina, kun tämä on 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta olennaista. Komissio valitsee yhdessä osallistujamaiden kanssa ulkopuoliset asiantuntijat kyseisten toimien kannalta merkityksellisten taitojen, kokemusten ja tietämyksen perusteella siten, että kaikki mahdolliset eturistiriidat otetaan huomioon ja että liikelämä ja muut kansalaisyhteiskunnan asiantuntijat ovat tasapuolisesti edustettuina. Valittujen ulkopuolisten asiantuntijoiden luettelo julkistetaan ja sitä päivitetään säännöllisesti.

5 artikla

Yleis- ja erityistavoite

- Ohjelman yleistavoitteena on parantaa verotusjärjestelmien asianmukaista toimintaa sisämarkkinoilla tiivistämällä osallistujamaiden, niiden hallintojen ja niiden virkamiesten välistä yhteistyötä.
- Ohjelman erityistavoitteena on tukea veropetosten, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumista sekä unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa verotuksen alalla huolehtimalla tietojenvaihdosta, tukemalla hallinnollista yhteistyötä, ja jos se on tarpeen ja asianmukaista, vahvistamalla osallistujamaiden hallinnollisia valmiuksia auttaen siten vähentämään veroviranomaisten hallinnollista raskautta ja sääntöjen noudattamisesta veronmaksajille aiheutuvia kustannuksia.
- Tässä artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista mitataan erityisesti seuraavien perusteella:
 - yhteisen tietoliikenneverkon saatavuus ja vapaa käyttöoikeus eurooppalaisten tietojärjestelmien näkökulmasta;
 - osallistujamaiden antama ohjelman toimien tuloksia koskeva palaute.

6 artikla

Ohjelman operatiiviset tavoitteet ja painopisteet

- Ohjelman operatiiviset tavoitteet ja painopisteet ovat seuraavat:
 - pannaan täytäntöön, parannetaan, käytetään ja tuetaan veronalan eurooppalaisia tietojärjestelmiä;
 - tuetaan hallinnollisia yhteistyötoimia;
 - tehostetaan verovirkailijoiden taitoja ja osaamista;

- d) parannetaan unionin verolainsäädännön ymmärtämistä ja täytäntöönpanoa;
- e) tuetaan hallinnollisten menettelyjen parantamista ja hyvien hallinnollisten käytäntöjen jakamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tavoitteita ja painopisteitä toteutettaessa olisi painotettava erityisesti veropetosten, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjunnan tukemista.

II LUKU

Tukikelpoiset toimet

7 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. Asetuksen 14 artiklassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa säädettyjen ehtojen toteutuessa ohjelmasta annetaan taloudellista tukea seuraaville:

- a) yhteiset toimet:
- i) seminaarit ja työpajat;
 - ii) yleensä rajallisesta määrästä maita koostuvat hankeryhmittä, jotka toimivat rajoitetun ajan ja joiden työn päämääränä on ennakolta sovitun, tulokseltaan määritellyn tavoitteen toteutuminen;
 - iii) kahden tai useamman osallistujamaan, joista ainakin kahden on oltava jäsenvaltioita, järjestämät kahden- tai monenväliset valvontatoimet ja hallinnollista yhteistyötä koskevassa unionin oikeudessa säädetty muut toimet;
 - iv) osallistujamaiden tai muun maan järjestämät työvierailut, joiden tarkoituksena on antaa virkamiehille mahdollisuus hankkia asiantuntemusta tai tietoa veroasioista tai lisätä olemassa olevaa asiantuntemusta tai tietoa;
 - v) asiantuntijaryhmät, eli jäsennellyt, luonteeltaan väliaikaiset yhteistyön muodot, joissa asiantuntemusta yhdistetään erityisalojen tehtävien suorittamista varten, erityisesti eurooppalaisten tietojärjestelmien alalla, mahdollisesti verkkoyhteistyöpalveluiden, virka-avun sekä infrastruktuurin ja laitteiden avulla;
 - vi) julkishallinnon valmiuksien kehittäminen ja tätä tukevat toimet;
 - vii) tutkimukset;
 - viii) tiedotushankkeet;
 - ix) kaikki muut toimet, joilla tuetaan 5 ja 6 artiklassa säädettyjä yleis-, erityis- ja toimintatavoitteita ja -painopisteitä, edellyttäen, että tällaiset muut toimet ovat asianmukaisesti perusteltuja;

b) Eurooppalaisten tietojärjestelmien rakentaminen: liitteessä olevassa A kohdassa säädettyjen unionin osien ja unionin oikeuden nojalla perustettujen uusien eurooppalaisten tietojärjestelmien kehitystyö, ylläpitäminen, käyttäminen ja laadunvalvonta, jotta veroviranomaisille voidaan luoda tehok-

kaat yhteydet;

- c) yhteiset koulutustoimet: yhdessä kehitetyt koulutustoimet, joilla tuetaan verotusasioihin liittyvien tarpeellisten ammatillisten tietojen ja taitojen hankkimista.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen työvierailujen kesto ei saa ylittää yhtä kuukautta. Kolmansien maiden järjestämissä työvierailuissa vain matkakulut ja oleskelukorvaukset (majoituskulut ja päivärahat) ovat ohjelmassa tukikelpoisia.

Komissio organisoii yhteistyössä osallistujamaiden kanssa ensimmäisen alakohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettuja asiantuntijaryhmiä enintään yhden vuoden ajaksi, ellei pitempään jaksoon ole perusteltua syytä.

2. Tässä artiklassa tarkoitetuille tukikelpoisille toimille osoitettavat resurssit on jaettava tasapuolisesti ja oikeasuhteisesti kyseisten toimien todellisiin tarpeisiin nähden.

3. Komissio tarkastelee ohjelman arvioinnin yhteydessä, onko erilaisille tukikelpoisille toimille asetettava talousarviossa enimmäismäärät.

8 artikla

Yhteisiä toimia koskevat erityiset täytäntöönpanosäännökset

1 Osallistuminen 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin yhteisiin toimiin perustuu vapaaehtoisuuteen.

2. Osallistujamaiden on varmistettava, että virkamiehillä, jotka nimetään osallistumaan yhteisiin toimiin, on asianmukainen profiili ja pätevyys, myös kielitaidon osalta.

3. Osallistujamaiden on tarvittaessa toteutettava tarpeelliset toimenpiteet yhteisistä toimista tiedottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että aikaan saadut tuotokset hyödynnetään.

9 artikla

Eurooppalaisia tietojärjestelmiä koskevat erityiset täytäntöönpanosäännökset

1. Komission ja osallistujamaiden on varmistettava, että liitteessä olevassa A kohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia tietojärjestelmiä kehitetään, käytetään ja pidetään yllä asianmukaisesti.

2. Komissio sovittaa yhteen yhteistyössä osallistujamaiden kanssa sellaisia liitteessä olevassa A kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulla olevien osien ja muiden osien luomiseen ja toimintaan liittyviä näkökohtia, jotka ovat tarpeen niiden toimivuuden, yhteenliitettävyyden ja jatkuvan parantamisen varmistamiseksi.

3. Kun muut kuin osallistujamaat käyttävät liitteessä olevassa A kohdassa tarkoitettuja eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulle kuuluvia osia, kyseisten maiden kanssa on tehtävä sopimus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Yhteisiä koulutustoimia koskevat erityiset täytäntöönpanosäännökset

1. Osallistuminen 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin yhteisiin koulutustoimiin perustuu vapaaehtoisuuteen.
2. Osallistujamaiden on varmistettava, että virkamiehillä, jotka nimetään osallistumaan yhteisiin koulutustoiimiin, on asianmukainen profiili ja pätevyys, myös kielitaidon osalta.
3. Osallistujamaiden on tarvittaessa sisällytettävä kansallisiin koulutusohjelmiinsa yhdessä kehitetyt koulutussisällöt, mukaan lukien verkko-oppimismoduulit, koulutusohjelmat ja yhteisesti sovitut koulutusta koskevat standardit.

III LUKU

Rahoituskehys

11 artikla

Rahoituskehys

1. Ohjelman toteuttamiseen tarkoitettu rahoituskehys vahvistetaan 223 366 000 euroksi nykyhinnoissa.
2. Ohjelmaan osoitetuilla määrärahoilla voidaan myös kattaa kuluja, jotka liittyvät ohjelman hallinnon ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämään säännölliseen valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimintaan, erityisesti tutkimuksiin, asiantuntijoiden kokouksiin sekä tiedotus- ja viestintätoimintaan, jotka liittyvät tässä asetuksessa vahvistettuihin tavoitteisiin, tietojenkäsittelyyn ja -vaihtoon keskittyviin tietotekniikkaverkkoihin liittyviä kuluja sekä kaikkia muita sellaisen teknisen ja hallinnollisen avun kuluja, joita komissiolle aiheutuu ohjelman hallinnoinnin yhteydessä.

Hallintomenojen osuus saa yleisesti olla enintään viisi prosenttia ohjelman kokonaiskustannuksista.

12 artikla

Tukimuodot

1. Komissio noudattaa ohjelman täytäntöönpanossa asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012.
2. Edellä 7 artiklassa säädetyille toimille annettavan unionin taloudellisen tuen muodot ovat:
 - a) avustukset
 - b) julkiset hankintasopimukset;
 - c) asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen ulkopuolisten asiantuntijoiden kulujen korvaaminen.
3. Avustusten yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista matka- ja majoituskulujen, tapahtumien järjestämiseen liittyvien kulujen sekä päivärahojen osalta.

Tätä rahoitusosuutta sovelletaan kaikkiin tukikelpoisiin toimiin, paitsi 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettuihin asiantuntijaryhmiin. Asiantuntijaryhmiä koskeva sovellettava rahoitusosuus, kun kyseiset toimet edellyttävät avustusten myöntämistä, vahvistetaan vuotuisissa työohjelmissa.

4. Eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulle kuuluvat osat rahoitetaan ohjelmasta. Osallistujamaiden on erityisesti vastattava eurooppalaisiin tietojärjestelmiin sisältyvien, unionille kuulumattomien osien hankinnasta, kehittämisestä, asentamisesta, ylläpidosta ja päivittäisestä toiminnasta aiheutuva kuluista.

13 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta sekä asiakirjoihin perustuvia että paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa Euroopan parlamentin ja asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ säännösten ja menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneen sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

IV LUKU

Täytäntöönpanovalta

14 artikla

Työohjelma

Ohjelman täytäntöön panemiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä vuotuiset työohjelmat, joissa vahvistetaan saavutettavat tavoitteet, ennakoitut tulokset, täytäntöönpanomenetelmä sekä ohjelmien kokonaismäärä. Niihin sisältyy lisäksi kuvaus rahoitettavista toimista, kullekin toimityypille alustavasti kohdennettava rahoitusosuus ja alustava toteutusajankaus. Avustuksia varten vuosittaisiin työohjelmiin sisällytetään painopisteet, olennaiset arviointiperusteet ja yhteisrahoitusosuuden enimmäismäärä. Näiden täytäntöönpanosäädösten on perustuttava edellisten vuosien tuloksiin, ja ne on hyväksyttävä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

V LUKU

Seuranta ja arviointi

16 artikla

Ohjelman toimien seuranta

1. Komissio seuraa ohjelman ja sen toimien toteutumista yhteistyössä osallistujamaiden kanssa.
2. Komissio ja osallistujamaat vahvistavat laadulliset ja määrälliset indikaattorit ja ottavat tarvittaessa käyttöön uusia indikaattoreita ohjelman kuluessa. Indikaattoreita käytetään ohjelman vaikutusten mittaamiseen ennalta määriteltyihin vähimmäistavoitteisiin verrattuna.
3. Komissio julkistaa 1 kohdassa tarkoitettujen seurannan tulokset ja 2 kohdassa tarkoitettujen indikaattorit.
4. Seurannan tuloksia käytetään 17 artiklan mukaisesti ohjelman arviointiin.

17 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat väli- ja loppuarviointikertomukset. Arviointien tulokset sisällytetään päätöksiin tämän ohjelman mahdollisesta jatkamisesta, muokkaamisesta tai lykkäämisestä myöhemmille ajanjaksoille. Arvioinnit suorittaa riippumaton ulkopuolinen arvioija.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

2. Komissio laatii viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 väliarviointikertomuksen, jossa tarkastellaan ohjelman toimien tavoitteiden saavuttamista, resurssien käytön tehokkuutta sekä sen lisäarvoa eurooppalaisella tasolla. Kertomuksessa käsitellään lisäksi yksinkertaistamista ja tavoitteiden tarkoituksenmukaisuuden säilymistä sekä sitä, miten ohjelmalla on edistetty unionin painopisteitä eli älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua.

3. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 loppuarviointikertomuksen 2 kohdassa tarkoitetuista seikoista ja ohjelman pitkäaikaisista vaikutuksista sekä vaikutusten kestävytydestä.

4. Osallistujamaat toimittavat komission pyynnöstä kaikki saatavilla olevat komission väli- ja loppuarviointikertomusten laatimisen kannalta tarkoituksenmukaiset tiedot.

VI LUKU

Loppusäännökset

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 1482/2007/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

Mainitun päätöksen nojalla toteutettuihin toimiin liittyvät taloudelliset velvoitteet kuuluvat kuitenkin edelleen sen soveltamisalaan niiden päätökseen saattamiseen asti.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

LIITE

EUROOPPALAISET TIETOJÄRJESTELMÄT JA NIIDEN UNIONIN VASTUULLA OLEVAT OSAT

A. Eurooppalaiset tietojärjestelmät ovat seuraavat:

- 1) yhteinen tietoliikenneverkko / yhteinen järjestelmien rajapinta (CCN/CSI – CNN2), CCN mail3 -postijärjestelmä, CSI Bridge, HTTP Bridge, CCN LDAP -vakioprotokolla ja siihen liittyvät välineet, CCN-verkkoportaali, CCN-seuranta;
- 2) tukijärjestelmät, erityisesti CCN:n sovelluksen konfigurointiväline, toiminnan raportointiväline ART2, verotuksen ja tulliliiton pääosaston sähköinen verkkohankkeiden hallintaväline TEMPO, palvelunhallintaväline SMT, käyttäjien hallintajärjestelmä UM, BPM-järjestelmä, käyttöastetta ilmaiseva ohjauspaneeli ja AvDB, tietotekniikkapalvelun hallintaportaali, hakemisto ja käyttäjäoikeuksien hallinta;
- 3) ohjelman tiedotus- ja viestintäalusta PICS;
- 4) arvonlisäveroon liittyvät järjestelmät, erityisesti alv-tietojen vaihtojärjestelmä VIES sekä alv:n palautusjärjestelmät, kuten VIES-aloitussovellus, VIES-valvontaväline, verotuksen tilastointijärjestelmä, VIES-järjestelmän www-palvelu, VIES-järjestelmän www-palvelun konfigurointiväline, VIESin ja alv:n palautuksen testausvälineet, alv:n numeroalgoritmit, sähköisten alv-lomakkeiden vaihto, sähköisten palvelujen alv-järjestelyt (VoeS), VoeS:n testausväline, sähköisten alv-lomakkeiden testausväline, keskitetty minipalvelupiste (mini one-stop-shop, MoSS);
- 5) takaisinperintään liittyvät järjestelmät, erityisesti saatavien perinnässä käytettävät sähköiset lomakkeet sekä sähköiset täytäntöönpanon mahdollistavat yhdenmukaiset asiakirjat (UIPE) ja sähköiset yhdenmukaiset tiedoksiantolomakkeet (UNF);
- 6) välittömiin veroihin liittyvät järjestelmät, erityisesti säästöjen verotusjärjestelmä, säästöjen verotusjärjestelmän testausväline, välittömien verojen sähköiset lomakkeet, WWW-verotunniste, neuvoston direktiivin 2011/16/EU (1) 8 artiklassa mainittuun tietojenvaihtoon liittyvät järjestelmät sekä niiden testausvälineet;
- 7) muut verotukseen liittyvät järjestelmät, erityisesti Euroopan verotietokanta TEDB;
- 8) valmisteverojärjestelmät, erityisesti valmisteverotietojen vaihtojärjestelmä SEED, valmisteveron alaisten tuotteiden tietojenvaihtojärjestelmä EMCS, sähköiset MVS-lomakkeet ja testaussovellus TA;
- 9) muut keskitetyt järjestelmät, erityisesti verotusta koskeva tieto- ja viestintäjärjestelmä TIC, itse käytettävä testausjärjestelmä SSTS, verotukseen liittyvän tilastotiedon järjestelmä, sähköisten lomakkeiden keskitetty sovellus sekä valmisteverojen keskitetty palveluiden/hallinnoinnin tietojärjestelmä (CS/MISE).

B. Eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulle kuuluvat osat ovat seuraavat:

- 1) tietotekniset resurssit, kuten järjestelmiin kuuluvat laitteistot, ohjelmistot ja verkkoyhteydet, mukaan lukien niihin liittyvä tietoinfrastruktuuri;
- 2) järjestelmien laatimisen, ylläpitämisen, kehittämisen ja käytön tukemiselle välttämättömät tietotekniset palvelut; ja
- 3) kaikki muut osat, jotka komissio tehokkuuden, turvallisuuden ja järjeistämisen vuoksi katsoo olevan osallistujamaille yhteisiä.

(1) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1287/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

yrittäjien kilpailukykyä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME)
(2014–2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1639/2006/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 173 ja 195 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio antoi maaliskuussa 2010 tiedonannon "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia", jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia'. Tiedonanto hyväksyttiin Eurooppa-neuvoston kokouksessa kesäkuussa 2010. Eurooppa 2020 -strategialla pyritään vastaamaan talouskriisiin ja valmistelemaan unionia seuraavaa vuosikymmentä varten. Siinä asetetaan viisi kunnianhimoista tavoitetta, jotka koskevat ilmastoa ja energiaa, työllisyyttä, innovointia, koulutusta sekä sosiaalista osallisuutta, jotka on saavutettava vuoteen 2020 mennessä, ja tuodaan esiin kasvun avaintekijöitä, joilla pyritään lisäämään unionin dynaamisuutta ja kilpailukykyä. Siinä korostetaan myös, että on tärkeää vahvistaa Euroopan talouskasvua ja pitää samalla yllä korkeaa työllisyystasoa, vähähiilistä, resurssi- ja energiatehokasta taloutta sekä sosiaalista koheesiota. Pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', olisi oltava keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa. Näiden yritysten merkitystä kuvaa se, että ne mainitaan kuudessa seitsemästä Eurooppa 2020 -strategian lippulaiva-aloitteesta.
- (2) Varmistaakseen, että yrityksillä ja erityisesti pk-yrityksillä on keskeinen asema unionin talouskasvun luomisessa, joka on ensisijainen tavoite, komissio antoi lokakuussa

2010 tiedonannon "Globalisaation aikakauden yhden- netty teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle", jonka neuvosto hyväksyi joulukuussa 2010. Kyseessä on Eurooppa 2020 -strategian lippulaiva- hanke. Tiedonannossa esitetään strategia, jolla pyritään lisäämään kasvua ja työpaikkoja säilyttämällä ja tukemalla vahvaa, monipuolista ja kilpailukykyistä teollisuus pohjaa Euroopassa etenkin parantamalla yritysten toimintaedellytyksiä sekä parantamalla useita sisämarkkinoiden osatekijöitä, myös yrityksiin liittyviä palveluja.

- (3) Komissio antoi kesäkuussa 2008 tiedonannon "Pienet ensin – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act")", jonka neuvosto otti vastaan myönteisesti joulukuussa 2008. Small Business Act -aloitteesta esitetään kattavat poliittiset toimintapuitteet pk-yrityksille, edistetään yrittäjyyttä ja nivotaan "pienet ensin" -periaate lainsäädäntöön ja politiikkaan pk-yritysten kilpailukykyyn parantamiseksi. Aloitteesta asetetaan kymmenen periaatetta sekä esitetään poliittisia ja lainsäädäntötoimia, joiden tarkoituksena on edistää pk-yritysten mahdollisuuksia kasvaa ja luoda työpaikkoja. Small Business Act -aloitteella edistetään Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista. Lippulaivahankkeissa on jo esitetty useita pk-yrityksiä koskevia toimia.

- (4) Small Business Act -aloitetta on sen jälkeen tarkasteltu uudelleen, ja neuvosto antoi tämän helmikuussa 2011 julkaistun uudelleentarkastelun perusteella asiaa koskevat päätelmät 30 ja 31 päivänä toukokuuta 2011. Uudelleentarkastelussa luodaan katsaus Small Business Act -aloitteen toteutukseen ja arvioidaan pk-yritysten tarpeita nykyisessä taloustilanteessa, jossa niiden on yhä vaikeampi saada rahoitusta ja päästä markkinoille. Siinä luodaan katsaus Small Business Act -aloitteen ensimmäisten kahden vuoden aikana saavutettuun edistykseen ja esitetään uusia toimia talouskriisin aiheuttamien, sidosryhmien esille ottamien uusien haasteiden ratkaisemiseksi. Siinä ehdotetaan myös keinoja parantaa Small Business Act -aloitteen omaksumista ja toteutusta antamalla sidosryhmille selkeä rooli ja asettamalla liike-elämän organisaatiot toiminnan etulinjaan. Yritysten kilpailukykyä sekä pk-yrityksiä koskevan ohjelman erityistavoitteissa olisi otettava huomioon mainitussa uudelleentarkastelussa esitetyt painopisteet. On tärkeää varmistaa, että ohjelman toteutusta sovitetaan yhteen Small Business Act -aloitteen toteutuksen kanssa.

Erityistavoitteiden mukaisten toimien tulisi auttaa noudattamaan erityisesti kymmentä edellä mainittua periaatetta ja olla niiden uusien toimien mukaisia, jotka on määritelty Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelun aikana.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 125.

⁽²⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 37.

- (5) Neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽¹⁾ vahvistetaan vuosia 2014–2020 koskeva monivuotinen rahoituskehys. Tässä monivuotisessa rahoituskehyksessä kuvataan, miten voidaan saavuttaa poliittiset tavoitteet, jotka koskevat kasvun lisäämistä ja työpaikkojen luomista Euroopassa sekä vähähiilisen ja ympäristötietoisemman talouden ja kansainvälisesti merkittävän unionin luomista.
- (6) Jotta voitaisiin edistää unionin yritysten, etenkin pk-yritysten, vahvempaa kilpailukykyä ja kestävyttä, tukea nykyisiä pk-yrityksiä, kannustaa yrittäjyyskulttuuria ja edistää pk-yritysten kasvua, osaamisyhteiskunnan etenemistä ja tasapainoiseen talouskasvuun perustuvaa kehitystä, olisi perustettava yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskeva ohjelma, jäljempänä 'COSME -ohjelma'.
- (7) COSME -ohjelmassa olisi asetettava yksinkertaistamisohjelma selvästi etusijalle komission 8 päivänä helmikuuta 2012 antaman tiedonannon "Yksinkertaistamisohjelma vuodet 2014–2020 kattavaa monivuotista rahoituskehystä varten" mukaisesti. Unionin ja jäsenvaltioiden varojen käyttöä yritysten kilpailuvyyn ja pk-yritysten edistämiseen olisi sovitettava yhteen paremmin, jotta voidaan taata täydentävyys ja lisätä tehokkuutta ja näkyvyyttä sekä parantaa talousarvioiden välistä synergiaa.
- (8) Komissio on sitoutunut sisällyttämään ilmastotoimet unionin rahoitusohjelmiin ja osoittamaan vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta ilmastoon liittyviin tavoitteisiin. On tärkeää varmistaa, että COSME -ohjelman valmistelussa, suunnittelussa ja toteutuksessa edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä riskien ennaltaehkäisyä. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä olisi osaltaan edistettävä siirtymistä vähähiiliseen sekä ilmastonmuutokseen sopeutuvaan talouteen ja yhteiskuntaan.
- (9) Neuvoston päätöksestä 2001/822/EY⁽²⁾ seuraa, että merentakaisten maiden ja alueiden yksiköt ja elimet voivat osallistua COSME -ohjelmaan.
- (10) Unionin kilpailukyky politiikalla on tarkoitus ottaa käyttöön institutionaalisia ja poliittisia järjestelyjä, joilla luodaan edellytyksiä yritysten, erityisesti pk-yritysten, kestävälle kasvuille. Kilpailuvyyn ja kestävyden saavuttaminen merkitsee kykyä luoda ja ylläpitää yritysten taloudellista kilpailukykyä ja kasvua kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti. Parantunut tuottavuus, myös resurssien ja energian tuottavuus, on tulojen kestävä kasvun päälähte. Kilpailukyky riippuu myös yritysten kyvystä hyödyntää täysimääräisesti mahdollisuuksia, kuten sisämarkkinoita. Tämä on erityisen tärkeää pk-yrityksille, joiden osuus unionin yrityksistä on 99 prosenttia ja jotka tarjoavat tämänhetkisistä yksityissektorin työpaikoista kaksi kolmasosaa ja uusista työpaikoista 80 prosenttia ja vastaavat yli puolesta unionin yritysten luomasta kokonaislisäarvosta. Pk-yritykset ovat keskeinen talouskasvun, työllisyyden ja sosiaalisen integraation moottori.
- (11) Komission 18 päivänä huhtikuuta 2012 antamassa tiedonannossa "Tavoitteena työllistävä elpyminen" arvioitiin, että vuoteen 2020 mennessä voitaisiin luoda yli viisi miljoonaa työpaikkaa erityisesti pk-yrityksissä toteuttamalla toimintalinjoja, joilla edistetään siirtymistä vihreään talouteen, johon kuuluvat muun muassa tehokas resurssien käyttö, energiatehokkuus ja ilmastonmuutostoimet. Tämän huomioon ottaen COSME -ohjelman erityistoiimiin voisi sisältyä kestävien tuotteiden, palvelujen, teknologioiden ja prosessien kehittämisen sekä resurssi- ja energiatehokkuuden ja yritysten sosiaalisen vastuun edistäminen.
- (12) Kilpailukyky on asetettu unionin politiikan keskipisteesen viime vuosina niiden markkinoihin liittyviin, poliittisten ja institutionaalisten epäkohtien vuoksi, jotka heikentävät unionin yritysten ja erityisesti pk-yritysten kilpailukykyä.
- (13) COSME -ohjelmassa olisi sen vuoksi puututtava markkinoiden puutteelliseen toimintaan, joka vaikuttaa unionin talouden kilpailukykyyn globaalisti ja haittaa yritysten, erityisesti pk-yritysten, kykyä kilpailla kilpakumppaneiden kanssa muualla maailmassa.
- (14) COSME -ohjelma olisi kohdistettava erityisesti komission suosituksessa 2003/361/EY⁽³⁾ määriteltyihin pk-yrityksiin. Tätä asetusta sovellettaessa komission olisi kuultava kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä, myös pk-yrityksiä edustavia järjestöjä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä mikroyrityksiin, käsiteollisuustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin, vapaisiin ammatteihin sekä sosiaalisiin yrityksiin. Huomiota olisi kiinnitettävä myös potentiaalisiiin, uusiin ja nuoriin yrittäjiin sekä naisyrittäjiin samoin kuin muihin erityisiin kohde-ryhmiin, kuten ikääntyneempiin henkilöihin, maahanmuuttajiin ja yrittäjiin, jotka kuuluvat sosiaalisesti heikommassa tai haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten vammaisiin, sekä liiketoiminnan luovutusten, spin-off- ja spin-out-yritysten sekä yrittäjien uusien mahdollisuuksien edistämiseen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 884).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta") (EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskusuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (15) Monet unionin kilpailukykyongelmista liittyvät pk-yritysten vaikeuksiin saada rahoitusta, koska ne eivät pysty osoittamaan luottokepoisuuttaan ja niillä on vaikeuksia saada riskipääomaa. Näillä vaikeuksilla on kielteinen vaikutus perustettujen uusien yritysten määrään ja laatuun, yritysten kasvuun ja elinkelpoisuuteen sekä uusien yrittäjien halukkuuteen ottaa haltuunsa elinkelpoisia yrityksiä liiketoiminnan luovutuksen tai sukupolenvaihdoksen yhteydessä. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY⁽¹⁾ nojalla käyttöön otetut unionin rahoitusvälineet ovat todistetusti tuottaneet lisäarvoa ja vaikuttaneet myönteisesti ainakin 220 000 pk-yritykseen. Ehdotettujen rahoitusvälineiden tuottama suurempi lisäarvo unionin kannalta on muun muassa siinä, että riskipääoman sisämarkkinoita vahvistetaan, kehitetään Euroopan laajuiset pk-yritysten rahoitusmarkkinat sekä puututaan markkinahäiriöihin, joita jäsenvaltiot eivät kykene ratkaisemaan. Unionin toimien olisi oltava yhdenmukaisia ja johdonmukaisia ja täydennettävä pk-yrityksiä koskevia jäsenvaltioiden rahoitusvälineitä, saatava aikaan vipuvaikutusta sekä vältettävä aiheuttamasta markkinoiden vääristymistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ mukaisesti. Toimien täytäntöönpanosta vastaavien tahojen olisi taattava täydentävyys ja vältettävä päällekkäistä rahoitusta unionin muista resursseista.
- (16) Komission olisi kiinnitettävä huomiota tämän asetuksen mukaisten rahoitusvälineiden kautta myönnettävän rahoituksen näkyvyyteen sen varmistamiseksi, että unionin tuki tunnetaan ja että myönnetty tuki pannaan merkille markkinoilla. Tätä varten myös rahoituksen välittäjät olisi velvoitettava tuomaan selkeästi esiin varojen lopullisille saajille, että tämän asetuksen mukaiset rahoitusvälineet ovat mahdollistaneet rahoituksen. Komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarpeelliset toimet, myös helppokäyttöisten verkkojärjestelmien avulla, levittääkseen pk-yrityksille ja välittäjille tietoa käytettävissä olevista rahoitusvälineistä. Nämä järjestelmät, joihin voi kuulua myös keskitetty portaali, eivät saisi olla päällekkäisiä olemassa olevien järjestelmien kanssa.
- (17) Yritys-Eurooppa -verkosto, jäljempänä 'verkosto', on osoittanut lisäarvonsa Euroopan pk-yritysten kannalta keskitettynä asiointipisteenä, joka tarjoaa tukea yrityksille auttamalla niitä parantamaan kilpailukykyään ja selvittämään liiketoimintamahdollisuuksia sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolella. Menettelyjen ja työskentelymenetelmien järjestyminen ja yritysten tukipalvelujen eurooppalainen ulottuvuus voidaan saavuttaa vain unionin tasolla. Verkosto on erityisesti auttanut pk-yrityksiä löytämään kumppaneita yhteistyötä tai teknologian siirtoa varten sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa sekä saamaan neuvoja unionin rahoituslähteistä, unionin oikeudesta ja teollis- ja tekijänoikeuksista sekä unionin ohjelmista, joilla pyritään edistämään ekoinnovaatioita ja kestävä tuotantoa. Se on myös saanut palautetta unionin oikeudesta ja standardeista. Sen ainutlaatuinen asiantuntemus on erityisen tärkeä pyrittäessä torjumaan tiedon epätasaista jakautumista ja vähentämään valtioiden rajat ylittävään toimintaan liittyviä kustannuksia.
- (18) Tarvitaan kuitenkin jatkuvia toimia verkoston palvelujen ja toiminnan laadun parantamiseksi erityisesti sen suhteen, miten hyvin pk-yritykset ovat tietoisia ehdotetuista palveluista ja käyttävät niitä, ottamalla mukaan kansainvälistymis- ja innovointipalvelut, tehostamalla yhteistyötä verkoston sekä alueellisten ja paikallisten pk-yritysten sidosryhmien kesken sekä ottamalla paremmin mukaan toimintaan vastaanottavia organisaatioita ja kuulemalla niitä, vähentämällä byrokratiaa, parantamalla tietoteknistä tukea ja lisäämällä verkoston ja sen palveluiden näkyvyyttä sen kattamilla maantieteellisillä alueilla.
- (19) Pk-yritysten vähäinen kansainvälistyminen sekä Euroopan sisällä että ulkopuolella vaikuttaa kilpailukykyyn. Joidenkin arvioiden mukaan tällä hetkellä unionin pk-yrityksistä 25 prosenttia harjoittaa tai on jossakin vaiheessa kolmen viime vuoden aikana harjoittanut vientiä, ja vain 13 prosenttia unionin pk-yrityksistä harjoittaa säännöllisesti vientiä unionin ulkopuolelle ja vain 2 prosenttia on tehnyt investointeja kotimaansa ulkopuolelle. Myös vuoden 2012 Eurobarometritutkimuksesta käy ilmi, että pk-yritykset eivät ole hyödyntäneet kasvumahdollisuuksiaan vihreillä markkinoilla unionissa eivätkä sen ulkopuolella kansainvälistymisen ja julkisiin hankintoihin osallistumisen osalta. Small Business Act -aloitteessa kehoitettiin unionia ja jäsenvaltioita tukemaan ja kannustamaan pk-yrityksiä hyödyntämään unionin ulkopuolisten markkinoiden kasvua, ja tämän mukaisesti unioni antaa taloudellista tukea useille aloitteille, kuten EU:n ja Japanin teolliselle yhteistyökeskukselle ja teollis- ja tekijänoikeuksia käsittelevälle pk-yritysten neuvontapalvelulle Kiinassa. Unionin lisäarvoa luodaan edistämällä yhteistyötä ja tarjoamalla Euroopan tasolla palveluja, jotka täydentävät jäsenvaltioiden keskeisiä kaupanedistämispalveluita mutta eivät ole niiden kanssa päällekkäisiä ja jotka tehostavat sekä julkisten että yksityisten palveluntarjoajien toimia tällä alalla. Näihin palveluihin olisi kuuluttava tiedottaminen teollis- ja tekijänoikeuksista, standardeista sekä julkisia hankintoja koskevista säännöistä ja mahdollisuuksista. Neuvoston 6 päivänä joulukuuta 2011 komission tiedonannon "Globalisaation aikakauden yhdennetty teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle" johdosta antamien päätelmien "Teollisuuspolitiikan täytäntöönpanon vahvistaminen kaikkialla EU:ssa" osa II olisi otettava kaikilta osiltaan huomioon. Tarkoin määritellyn eurooppalaisen klusteristrategian olisi tältä osin

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1639/2006/EY, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta (EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

täydennettävä kansallisia ja alueellisia toimia, joilla klustereita kannustetaan huippuosaamiseen ja kansainväliseen yhteistyöhön ottaen huomioon, että pk-yritysten klustereiden muodostaminen voi olla keskeinen keino lisätä pk-yritysten valmiuksia innovoida ja käynnistää toimintaa ulkomaisilla markkinoilla.

- (20) Unionin yritysten ja etenkin pk-yritysten kilpailukykyyn parantamiseksi jäsenvaltioiden ja komission on luotava suotuisa liiketoimintaympäristö. Huomiota on kiinnitettävä erityisesti pk-yritysten etuihin ja niihin aloihin, joilla pk-yritysten toiminta on aktiivisinta. Myös unionin tason aloitteita tarvitaan, jotta tietoa ja osaamista voidaan vaihtaa Euroopan laajuisesti, ja sähköiset palvelut voivat olla erityisen kustannustehokkaita tällä alalla. Tällaisilla toiminna voidaan auttaa kehittämään tasapuoliset toimintaedellytykset pk-yrityksille.
- (21) Sisämarkkinoiden puutteet, hajanaisuus ja tarpeeton byrokratia estävät kansalaisia, kuluttajia ja yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, hyödyntämästä sisämarkkinoiden kaikkia etuja. Tämän vuoksi tarvitaan viipymättä jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisiä toimia täytäntöönpanoon, lainsäädäntöön ja tiedotukseen liittyvien puutteiden korjaamiseksi. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi tehtävä yhteistyötä myös pk-yritysten hallintoon ja sääntelyyn liittyvien liiallisten rasitteiden vähentämiseksi ja välttämiseksi. COSME -ohjelma on ainoa unionin ohjelma, jossa keskitytään nimenomaan pk-yrityksiin, ja siihen kuuluvien toimien olisi edistettävä näiden tavoitteiden toteuttamista. COSME -ohjelmasta rahoitettavien toimivuustestien ja vaikutustenarviointien olisi kuuluttava näihin toimiin.
- (22) Toinen kilpailukykyyn vaikuttava tekijä on suhteellisen heikko yrittäjyyshenki unionissa. Vain 45 prosenttia unionin kansalaisista (ja alle 40 prosenttia naisista) haluaisi toimia itsenäisenä ammatinharjoittajana, kun sama osuus on Yhdysvalloissa 55 prosenttia ja Kiinassa 71 prosenttia (yrittäjyyttä koskevan Eurobarometritutkimuksen 2009 mukaan). Small Business Act -aloitteen mukaan huomiota olisi kiinnitettävä kaikkiin yrittäjien kohtaamiin tilanteisiin, kuten käynnistys-, kasvu-, luovutus- ja konkurssitilanteisiin (uusi mahdollisuus). Yrittäjyyskoulutusta edistämällä sekä yhdenmukaisuutta ja johdonmukaisuutta lisäävillä toimenpiteillä, kuten vertailuanalyysillä ja hyvien toimintatapojen vaihdolla, saadaan aikaan paljon unionin tason lisäarvoa.
- (23) Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelma käynnistettiin tavoitteena auttaa uusia tai tulevia yrittäjiä saamaan kokemusta yritysmaailmasta jossakin muussa kuin heidän omassa jäsenvaltiossaan ja auttaa heitä näin parantamaan

yrittäjyyteen liittyvää osaamistaan. Yrittäjyyden ja yrittäjyyskulttuurin edistämistä koskevien toimintaedellytysten parantamistavoitteen yhteydessä komission olisi kyettävä toteuttamaan toimenpiteitä, joilla uusia yrittäjiä autetaan parantamaan kykyään kehittää yrittäjyyteen liittyvää osaamistaan, taitojaan ja asenteitaan sekä parantamaan teknologisia ja johtamisvalmiuksiaan.

- (24) Globaali kilpailu, väestörakenteen muutokset, resurssien rajoitukset ja uudet sosiaaliset suuntaukset luovat haasteita ja mahdollisuuksia eri aloille, joihin kohdistuu maailmanlaajuisia haasteita ja joille on ominaista pk-yritysten suuri osuus. Esimerkiksi suunnitteluun pohjautuvien alojen on mukauduttava, jotta ne pystyvät hyödyntämään yksilöllisten, luovien ja inklusiivisten tuotteiden suureen kysyntään liittyvän käyttämättömän potentiaalin. Koska nämä haasteet koskevat kaikkia unionissa näillä aloilla toimivia pk-yrityksiä, unionin tasolla tarvitaan yhdenmukaisia toimia lisäkasvun tuottamiseksi sellaisten aloitteiden kautta, jotka nopeuttavat uusien tuotteiden ja palvelujen syntymistä.
- (25) Jäsenvaltioissa toteutettujen toimien täydentämiseksi COSME -ohjelmalla voidaan tukea sekä alakohtaisia että alojen välisiä aloitteita, joilla on huomattavaa potentiaalia kasvun ja yrittäjyystoiminnan kannalta, erityisesti aloilla, joilla pk-yritysten osuus on suuri. Näin nopeutetaan kilpailukykyisten ja kestävien toimialojen syntymistä, joiden perustana ovat kaikkein kilpailukykyisimmät liiketoimintamallit, paremmat tuotteet ja menetelmät, organisaatiorakenteet tai muuttuneet arvoketjut. Komissio antoi 30 päivänä kesäkuuta 2010 tiedonannon "Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet", jonka lokakuussa 2010 kokoontunut neuvosto otti myönteisesti vastaan. Tiedonannossa todettiin, että matkailu on merkittävä ala unionin taloudessa. Tällä alalla toimivien yritysten välitön osuus unionin bruttokansantuotteesta (BKT) on 5 prosenttia. Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa tunnustetaan matkailun merkitys ja esitetään unionin toimivalta tällä alalla. Eurooppalaiset matkailualoitteet voivat täydentää jäsenvaltioiden toimia rohkaisemalla suotuisan toimintaympäristön luomiseen ja edistämällä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä erityisesti hyvien toimintatapojen vaihdon avulla. Toimiin voi kuulua matkailua koskevan tietopohjan parantaminen niin, että tarjotaan tietoja ja analyysijä, sekä kansainvälisten yhteistyöhankkeiden kehittäminen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, samalla kun vältetään asettamasta pakollisia vaatimuksia unionin yritysille.
- (26) COSME -ohjelmassa esitetään toimet tavoitteita varten, kokonaisrahoituspuitteet tavoitteiden toteuttamiseksi, rahoitusvälineiden vähimmäisrahoituspuitteet, erilaiset täytäntöönpanotoimenpiteet sekä seurantaa, arviointia ja unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevat avoimet järjestelyt.

- (27) COSME -ohjelmalla täydennetään unionin muita ohjelmia ottaen samalla huomioon, että kunkin välineen olisi toimittava omien erityismenettelyjensä mukaisesti. Näin ollen samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei tulisi myöntää kaksinkertaista rahoitusta. Jotta unionin rahoituksella saataisiin lisäarvoa ja merkittävää vaikutusta, olisi kehitettävä tiivistä synergiaa COSME -ohjelman, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1291/2013 ⁽¹⁾ ("Horisontti 2020 –puiteohjelma"), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽²⁾ ("raKENNERAHASTOT") ja unionin muiden ohjelmien välillä.
- (28) Avoimuuden sekä naisten ja miesten tasa-arvon periaatteet olisi otettava huomioon kaikissa COSME -ohjelmaan kuuluvissa aloitteissa ja toimissa. Aloitteissa ja toimissa olisi otettava huomioon myös kaikkien kansalaisten ihmisoikeudet ja perusvapaudet.
- (29) Pk-yrityksille suunnattujen avustusten myöntämisessä olisi noudatettava avoimia menettelyjä. Avustuksia myönnettäessä ja maksettaessa olisi toimittava avoimesti ja epäbyrokraattisesti sekä noudatettava yhteisiä sääntöjä.
- (30) Tässä asetuksessa vahvistetaan COSME -ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (31) Sen varmistamiseksi, että varoja käytetään ainoastaan markkinoihin liittyviin, poliittisiin ja institutionaalisiin epäkohtiin puuttumiseksi, ja jotta vältetään markkinoiden vääristyminen, COSME -ohjelmasta annettavassa rahoituksessa olisi noudatettava valtiontukea koskevia unionin sääntöjä.
- (32) Euroopan talousaluetta koskevassa sopimuksessa ja liittymissopimusten liitteenä olevissa pöytäkirjoissa määrätään asianomaisten maisten osallistumisesta unionin ohjelmiin. Muiden kolmansien maiden osallistumisen olisi oltava mahdollista, jos se on sopimusten ja menettelyjen mukaista.
- (33) On tärkeää varmistaa, että COSME -ohjelman varainhoito on moitteetonta ja että ohjelma toteutetaan mahdollisimman tehokkaasti ja käyttäjäystävällisesti, samalla kun taataan oikeusvarmuus ja se, että COSME -ohjelma on kaikkien osallistujien ulottuvilla.
- (34) COSME -ohjelmaa olisi seurattava ja arvioitava, jotta sitä voidaan mukauttaa. Sen täytäntöönpanosta olisi laadittava vuosittain kertomus, jossa esitellään saavutettu edistyminen ja suunnitellut toimet.
- (35) COSME -ohjelman täytäntöönpanoa olisi seurattava vuosittain käyttäen keskeisiä indikaattoreita tulosten ja vaikutusten arviointiin. Näiden indikaattoreiden ja niiden perustasojen olisi muodostettava vähimmäisperusta sen arvioimiseksi, missä määrin COSME -ohjelman tavoitteet on saavutettu.
- (36) Kaikkien COSME -ohjelmasta tuettujen toimien tavoitteiden saavuttamista koskevaan väliraporttiin, jonka komissio laatii, olisi sisällytettävä myös arviointi pk-yritysten osallistumisasteesta, jos sen todetaan olevan alhainen hyvin monissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltiot voisivat tarvittaessa ottaa väliraportin tulokset huomioon omassa politiikossaan.
- (37) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ennaltaehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 966/2012 mukaiset hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset.
- (38) Tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa COSME -ohjelman täytäntöönpanoa koskevien vuotuisten työohjelmien hyväksymistä varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⁽⁴⁾. Jotkin vuotuisen työohjelmaan sisältyvät toimet edellyttävät toimien yhteensovittamista kansallisella tasolla. Tältä osin olisi sovellettava mainitun asetuksen 5 artiklan 4 kohtaa.
- (39) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti indikaattoreita koskevien lisäysten ja rahoitusvälineitä koskevien tiettyjen yksityiskohtien muutosten osalta sekä ohjeellisten määrien muutosten osalta, jos ne ylittävät yli 5 prosentilla kutakin tapausta koskevan rahoituspuitteiden arvon. On erityisen tärkeää,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivän joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 104).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivän joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti.

- (40) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi päätös N:o 1639/2006/EY olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Kohde

1 artikla

Perustaminen

Perustetaan unionin toimia koskeva ohjelma yritysten kilpailukyvyyn parantamiseksi, korostaen erityisesti pieniä ja keskiuuria yrityksiä ('pk-yritykset'), jäljempänä 'COSME -ohjelma', 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyväksi kaudeksi.

2 artikla

Määritelmä

Tässä asetuksessa 'pk-yrityksellä' tarkoitetaan mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskiuuria yrityksiä suosituksessa 2003/361/EY olevan määritelmän mukaisesti.

3 artikla

Yleiset tavoitteet

1. COSME -ohjelmalla edistetään seuraavia yleisiä tavoitteita, joissa kiinnitetään erityistä huomiota unioniin sijoittautuneiden pk-yritysten sekä COSME -ohjelmaan 6 artiklan nojalla osallistuviin kolmansiin maihin sijoittautuneiden pk-yritysten erityistarpeisiin:

- vahvistetaan unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukykyä ja kestävyyttä;
 - kannustetaan yrittäjyyshenkeä ja edistetään pk-yritysten luomista ja kasvua.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista mitataan seuraavilla indikaattoreilla:
- pk-yritysten kestävyys;
 - muutokset uusien ja nykyisten pk-yritysten turhissa hallinnollisissa rasitteissa;
 - muutokset niiden pk-yritysten osuudessa, jotka harjoittavat vientiä unionin sisällä tai unionin ulkopuolelle;
 - muutokset pk-yritysten kasvussa;

- muutokset niiden unionin kansalaisten osuudessa, jotka haluavat ryhtyä itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi.

3. COSME -ohjelman indikaattoreiden ja tavoitteiden yksityiskohtainen luettelo on liitteessä.

4. COSME -ohjelmalla tuetaan Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa sekä edistetään älykästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevan tavoitteen saavuttamista. COSME -ohjelmalla edistetään erityisesti työllisyyttä koskevaa yleistavoitetta.

II LUKU

Erityiset tavoitteet ja toiminta-alat

4 artikla

Erityiset tavoitteet

1. COSME -ohjelman erityiset tavoitteet ovat seuraavat:
- parannetaan pk-yritysten rahoituksen saantia sekä pääoma-että velkarahoituksen muodossa;
 - parannetaan pääsyä markkinoille erityisesti unionin sisällä, mutta myös globaalilla tasolla;
 - parannetaan unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukyvyyn ja kestävyys-toimintaedellytyksiä, myös matkailu-alalla;
 - edistetään yrittäjyyttä ja yrittäjyyskulttuuria.
2. COSME -ohjelman täytäntöönpanossa edistetään yritysten tarvetta mukautua vähäpäästöiseen, ilmastonmuutosta sietävään sekä resurssi- ja energiatehokkaaseen talouteen.
3. COSME -ohjelman vaikutusta 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten tavoitteiden saavuttamiseen mitataan indikaattoreilla, jotka esitetään liitteessä.
4. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissa määritellään yksityiskohtaisesti kaikki COSME -ohjelman puitteissa toteutettavat toimet.

5 artikla

Talousarvio

1. Rahoituspuitteet COSME -ohjelman täytäntöönpanoa varten ovat 2 298,243 miljoonaa euroa käyvinä hintoina, josta vähintään 60 prosenttia osoitetaan rahoitusvälineisiin.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehiksen rajoissa.

2. Tässä asetuksessa vahvistetuista rahoituspuitteista voidaan kattaa myös sellaisiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin liittyviä kustannuksia, joita COSME -ohjelman hallinnointi ja sen tavoitteiden saavuttaminen edellyttävät. Niistä katetaan kustannustehokkaalla tavalla erityisesti tutkimuksia, asiantuntijatapaamisia, tiedotus- ja viestintätoimia, myös unionin

poliittisia prioriteetteja koskevaa tiedottamista sikäli kuin se liittyy COSME -ohjelman yleisiin tavoitteisiin, kustannuksia, jotka liittyvät tiedon käsittelyyn ja vaihtoon tarkoitettuihin tietotekniisiin verkostoihin, sekä kaikki muut tekniseen ja hallinnolliseen apuun liittyvät kustannukset, joita komissiolle aiheutuu COSME -ohjelman hallinnoinnista.

Nämä kustannukset eivät saa ylittää 5 prosenttia rahoituspuiteiden arvosta.

3. COSME -ohjelman rahoituspuiteissa osoitetaan ohjeelliset määrät siten, että ohjelman rahoituspuiteiden arvosta 21,5 prosenttia kohdistetaan 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteeseen, 11 prosenttia 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteeseen ja 2,5 prosenttia 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteeseen. Komissio voi kussakin tapauksessa poiketa näistä ohjeellisista määristä muttei yli 5 prosentilla rahoituspuiteiden arvosta. Siltä varalta, että tämän rajan ylittäminen osoittautuu tarpeelliseksi, komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti näiden ohjeellisten määrien muuttamiseksi.

4. Rahoitusosuudella voidaan kattaa myös teknisen ja hallinnollisen avun menoja, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa siirtyminen N:o 1639/2006/EY mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä COSME -ohjelmaan. Samanlaisten kulujen kattamiseksi talousarvioon voidaan tarvittaessa ottaa määrärahoja myös vuoden 2020 jälkeen, jotta voidaan hallinnoida toimia, joita ei ole saatu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.

6 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. COSME -ohjelmaan voivat osallistua:
 - a) Euroopan vapaakauppaliittoon (EFTA) kuuluvat maat, jotka ovat Euroopan talousalueen (ETA) jäseniä, ETA-sopimuksessa määrättyjen ehtojen mukaisesti, ja muut Euroopan maat, jos se on sopimusten ja menettelyjen mukaista;
 - b) Euroopan unioniin liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokkaat niitä koskevissa puitesopimuksissa ja assosiaationeuvoston päätöksissä tai vastaavissa järjestelyissä vahvistettujen yleisten periaatteiden ja ehtojen mukaisesti, jotka koskevat kyseisten maiden osallistumista unionin ohjelmiin;
 - c) Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat, jos se on sopimusten ja menettelyjen mukaista, puitesopimuksissa, assosiaatiosopimusten pöytäkirjoissa ja assosiaationeuvoston päätöksissä vahvistettujen yleisten periaatteiden sekä yleisten ehtojen mukaisesti, jotka koskevat kyseisten maiden osallistumista unionin ohjelmiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun maahan sijoittautunut oikeussubjekti voi osallistua COSME -ohjelman niihin osiin, joihin kyseinen maa osallistuu 1 kohdassa kuvatuissa sopimuksissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

7 artikla

Muiden kuin osallistuvien maiden oikeussubjektien osallistuminen

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitettuun kolmanteen maahan sijoittautuneet oikeussubjektit voivat osallistua COSME -ohjelman niihin osiin, joihin kyseinen maa ei osallistu. Muihin kolmansiin maihin sijoittautuneet oikeussubjektit voivat myös osallistua COSME -ohjelman mukaisiin toimiin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen oikeussubjektien ei ole oikeutettuja unionin rahoitustukeen, paitsi jos se on olennaista COSME -ohjelman kannalta, etenkin unionin yritysten kilpailukyky ja markkinoille pääsy huomioiden. Tätä poikkeusta ei sovelleta voittoa tuottaviin oikeussubjekteihin.

8 artikla

Toimet pk-yritysten rahoitusmahdollisuuksien parantamiseksi

1. Komissio tukee toimia, joilla pyritään helpottamaan ja parantamaan pk-yritysten rahoituksen saantia niiden käynnistys-, kasvu- ja luovutusvaiheissa ja joilla täydennetään jäsenvaltioiden rahoitusvälineiden käyttöä pk-yritysten hyväksi kansallisella ja alueellisella tasolla. Täydentävyyden varmistamiseksi näitä toimia on sovitettava tiiviisti yhteen koheesiopolitiikan yhteydessä, Horisontti 2020 -puiteohjelman puitteissa ja kansallisella tasolla toteutettavien toimien kanssa. Tällaisilla toimilla on markkinoiden kysyntä huomioiden pyrittävä kannustamaan sekä pääoma- että velkarahoituksen, kuten alku-, enkeli- ja oman pääoman luonteisen rahoituksen tarjoamista ja hyödyntämistä, mutta ei yritysten omaisuuden pilkkomista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien lisäksi unionin tukea voidaan antaa markkinoiden kysyntä huomioiden myös toimille, joilla parannetaan valtioiden rajat ylittävää ja monen maan välistä rahoitusta; näin autetaan pk-yrityksiä kansainvälistämään toimintaansa unionin lainsäädännön mukaisesti.

Komissio voi myös tutkia mahdollisuuksia markkinoiden kysyntä huomioiden kehittää innovatiivisia rahoitusmekanismeja, esimerkiksi crowdfunding-rahoitusta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien yksityiskohdista säädetään 17 artiklassa.

9 artikla

Toimet markkinoillepääsyn parantamiseksi

1. Jotta voidaan edelleen parantaa unionin yritysten kilpailukykyä ja pääsyä markkinoille, komissio voi tukea toimia, joilla parannetaan pk-yritysten pääsyä sisämarkkinoille, kuten tietojen tarjoamista (myös digitaalipalvelujen kautta) ja tietämyksen lisäämistä muun muassa unionin ohjelmista, oikeudesta ja standardeista.

2. Erityistoimenpiteillä on pyrittävä helpottamaan pk-yritysten pääsyä unionin ulkopuolisille markkinoille. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua tietojen antaminen olemassa olevista markkinoille pääsyn esteistä ja liiketoimintamahdollisuuksista, julkisista hankinnoista ja tullimenettelyistä sekä sellaisten tukipalveluiden parantaminen, jotka liittyvät standardeihin sekä teollis- ja tekijänoikeuksiin tärkeimmässä kolmansissa maissa. Näillä toimenpiteillä täydennetään päällekkäisyyttä välttämällä jäsenvaltioiden tärkeimpiä kauppaa edistäviä toimia.

3. COSME -ohjelman toimilla voidaan pyrkiä edistämään kansainvälistä yhteistyötä, mukaan luettuna teollisuutta ja sääntelyä koskeva vuoropuhelu kolmansien maiden kanssa. Erityistoimenpiteillä voidaan pyrkiä kaventamaan tuotteita koskevien unionin ja muiden maiden sääntelypuitteiden välisiä eroja sekä edistämään yritys- ja teollisuuspolitiikan kehittämistä ja yritysten toimintaympäristön parantamista.

10 artikla

Enterprise Europe Network – Yritys-Eurooppa -verkosto

1. Komissio tukee Yritys-Eurooppa -verkostoa, jäljempänä 'verkosto', sen tehtävässä tarjota yhtenäistettyjä yritystukipalveluita unionin pk-yrityksille, jotka haluavat kartoittaa liiketoimintamahdollisuuksia sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa. Verkoston toimiin voi kuulua seuraavaa:

- a) unionin aloitteisiin ja oikeuteen liittyvät tiedonanto- ja neuvontapalvelut, hallintovalmiuksien lisäämiseen pk-yritysten kilpailukyyn parantamiseksi annettava tuki, pk-yritysten rahoitusta koskevan tietämyksen parantamiseen annettava tuki, mukaan lukien rahoitusmahdollisuuksia ja rahoituksen saantia koskevat tiedotus- ja neuvontapalvelut sekä pääsy asiaan liittyviin valmennus- ja mentorointiohjelmiin, toimenpiteet, joiden avulla pk-yritykset voivat parantaa energiatehokkuutta sekä ilmastoa ja ympäristöä koskevaa asiantuntemusta, sekä tiedottaminen unionin rahoitusohjelmista ja rahoitusvälineistä (mukaan lukien Horisontti 2020 -puiteohjelmasta yhteistyössä kansallisten yhteyspisteiden ja rakennerahastojen kanssa);
- b) valtioiden rajat ylittävää liiketoimintayhteistyötä, tutkimusta ja kehitystä, teknologian ja tiedon siirtoa koskevien sekä teknologia- ja innovaatiokumppanuuksien helpottaminen;
- c) toimiminen viestintäkanavana pk-yritysten ja komission välillä.

2. Verkoston voidaan myös muiden unionin ohjelmien, kuten Horisontti 2020 -puiteohjelman, puolesta tapahtuvaan palvelujen tarjoamiseen, mukaan lukien asiaan liittyvät neuvontapalvelut, joilla pk-yrityksiä rohkaistaan osallistumaan unionin muihin ohjelmiin. Komissio varmistaa, että verkostoa varten tarkoitettujen eri rahoitusvälineet sovitetaan tehokkaasti yhteen ja että verkoston muiden unionin ohjelmien puolesta tarjoamat palvelut rahoitetaan noista ohjelmista.

3. Verkosto toteutetaan sovittaen toiminta tiiviisti yhteen jäsenvaltioiden kanssa, jotta vältetään toimintojen päällekkäisyys toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Komissio arvioi verkoston hallinnoinnin tehokkuutta ja korkealaatuisten palvelujen tarjontaa eri puolilla unionia.

11 artikla

Toimet unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukyyn ja kestävyuden toimintaedellytysten parantamiseksi

1. Komissio tukee toimia, joilla parannetaan unionin yritysten, etenkin pk-yritysten, kilpailukykyä ja kestävyttä koskevia toimintaedellytyksiä, jotta voidaan tehostaa unionin yritysten kilpailukykyä, kestävyttä ja kasvua edistävien kansallisten ja alueellisten toimintapolitiikkojen vaikuttavuutta, johdonmukaisuutta, yhteensovittamista ja johdonmukaisuutta.

2. Komissio voi tukea erityistoimia yritysten, etenkin pk-yritysten, toimintaedellytysten parantamiseksi vähentämällä ja välttämällä tarpeetonta hallinnollista ja sääntelytaakkaa. Tällaisiin toimiin voi sisältyä asianomaisen unionin oikeuden pk-yrityksiin kohdistuvien vaikutusten säännöllinen mittaaminen, tarvittaessa tulostaulun avulla, tuki riippumattomien asiantuntijoiden ryhmille sekä tietojen ja hyvien toimintatapojen vaihto, mukaan lukien pk-yritystestien järjestelmällinen soveltaminen unionin ja jäsenvaltioiden tasolla.

3. Komissio voi tukea toimia, joilla on tarkoitus kehittää uusia kilpailukyyn ja liiketoiminnan kehittämisstrategioita. Tällaisiin toimiin voi kuulua seuraavaa:

- a) toimenpiteet, joilla parannetaan yritysten, mukaan luettuna maailmanluokan klusterit, kilpailukyyn ja kestävyteen vaikuttavan politiikan suunnittelua, täytäntöönpanoa ja arviointia sekä yritysverkostojen toimintaedellytyksiä ja hallinnointia koskevien hyvien toimintatapojen vaihtaminen, sekä ylikansallisen yhteistyön edistäminen klustereiden ja yritysverkostojen kesken, kestävien tuotteiden, palvelujen, teknologian ja prosessien kehittäminen sekä resurssi- ja energiatehokkuuden ja yritysten sosiaalisen vastuun edistäminen;
- b) toimenpiteet, joilla otetaan huomioon kilpailukyypolitiikkaan liittyvät kansainväliset näkökohdat ja joissa keskitytään erityisesti toimintapolitiittiseen yhteistyöhön jäsenvaltioiden, muiden COSME -ohjelmaan osallistuvien maiden ja unionin maailmanlaajusten kauppakumppaneiden välillä;

c) toimenpiteet, joilla parannetaan pk-yrityksiä koskevan politiikan kehittämistä, poliittisten päättäjien välistä yhteistyötä, vertaisarviointeja ja jäsenvaltioiden välistä hyvien toimintatapojen vaihtoa, ottaen tarvittaessa huomioon saatavilla oleva näyttö ja sidosryhmien näkemykset, etenkin tarkoituksin helpottaa pk-yritysten pääsyä unionin ohjelmiin ja toimenpiteisiin Small Business Act -toimintaohjelman mukaisesti.

4. Komissio voi yhteensovittamista edistämällä tukea jäsenvaltioissa toteutettuja toimia, joilla edistetään sellaisten kilpailukykyisten teollisuudenalojen syntyä, joilla on markkinapotentiaalia. Tällaiseen tukeen voi kuulua toimia, joilla edistetään hyvien käytäntöjen vaihtamista sekä teollisuuden, erityisesti pk-yritysten, taito- ja koulutustarpeiden kartoittamista, erityisesti verkotaitojen osalta. Siihen voi kuulua myös toimia, joilla edistetään uusien liiketoimintamallien käyttöönottoa ja pk-yritysten välistä yhteistyötä uusien arvoketjujen alalla sekä uusiin tuotteisiin ja palveluihin liittyvien ideoiden kaupallista käyttöä.

5. Komissio voi täydentää jäsenvaltioiden toimia parantaakseen unionin pk-yritysten kilpailukykyä ja kestävyyttä aloilla, joille on ominaista merkittävä kasvupotentiaali, erityisesti aloilla, joilla pk-yritysten osuus on korkea, kuten matkailuala. Näihin toimiin voi kuulua jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistäminen erityisesti hyviä toimintatapoja vaihtamalla.

12 artikla

Toimet yrittäjyyden edistämiseksi

1. Komissio tukee yrittäjyyden ja yrittäjyyskulttuurin edistämistä parantamalla yrittäjyyden kehittämiseen vaikuttavia toimintaedellytyksiä muun muassa vähentämällä yritysten perustamista koskevia esteitä. Komissio tukee kestäville yrityksille, yritysten perustamiselle ja kasvulle, liiketoiminnan luovutuksille, uudelle mahdollisuudelle (uudelleenkäynnistämiseksi) sekä spin-off ja spin-out -yrityksille suotuisaa liiketoimintaympäristöä ja -kulttuuria.

2. Erityistä huomiota on kiinnitettävä potentiaalisiin, uusiin ja nuoriin yrittäjiin sekä naisyrittäjiin samoin kuin muihin erityisiin kohderyhmiin.

3. Komissio voi toteuttaa toimia, kuten uusille yrittäjille tarkoitettuja liikkuvuusohjelmia, joilla uusia yrittäjiä autetaan parantamaan kykyään kehittää yrittäjyyteen liittyvää osaamistaan, taitojaan ja asenteitaan sekä parantamaan teknisiä ja johtamisvalmiuksiaan.

4. Komissio voi tukea jäsenvaltioiden toimenpiteitä, joilla kehitetään ja helpotetaan yrittäjyyskasvatusta, -koulutusta, -taitoja ja -asenteita, etenkin potentiaalisten ja uusien yrittäjien parissa.

III LUKU

COSME -ohjelman täytäntöönpano

13 artikla

Vuosittaiset työohjelmat

1. Komissio hyväksyy COSME -ohjelman täytäntöönpanoa varten vuotuiset työohjelmat 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kussakin vuotuisessa työohjelmassa toteutetaan tässä asetuksessa esitetyt tavoitteet ja esitetään yksityiskohtaisesti:

- a) kuvaus rahoitettavista toimista, kutakin tointa varten asetetuista tavoitteista, joiden on oltava 3 ja 4 artiklassa vahvistettujen yleisten ja erityisten tavoitteiden mukaisia, odotetut tulokset, toteutusmenetelmä sekä maininta kullekin toimelle varatusta rahamäärästä, kaikkia toimia varten varattu kokonaismäärä ja alustava täytäntöönpanoaikataulu sekä maksu-määrärahojen jakauma;
- b) kunkin toimen osalta asianmukaiset laadulliset ja määrälliset indikaattorit, joilla analysoidaan ja seurataan tuloksia ja kyseisen toimen tavoitteiden saavuttamista;
- c) avustusten ja niihin liittyvien toimenpiteiden osalta toimenpiteiden keskeiset arviointiperusteet, jotka asetetaan niin, että COSME -ohjelman tavoitteet voidaan saavuttaa parhaalla mahdollisella tavalla, ja yhteisrahoituksen enimmäismäärä;
- d) rahoitusvälineitä koskeva erillinen yksityiskohtainen luku, jossa tämän asetuksen 17 artiklan mukaisesti otetaan huomioon asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaiset tiedonantovelvoitteet, mukaan lukien rahoituspuitteiden suunniteltu kohdentaminen rahoitusvälineiden osalta tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettua kasvuun tähtäävän pääomajärjestelyn ja sen 19 artiklassa tarkoitettua lainantakausjärjestelyn kesken, muita tietoja, kuten takuiden taso ja suhde Horisontti 2020 -puiteohjelmaan.

2. Komissio panee COSME -ohjelman täytäntöön asetuksen (EU) N:o 966/2012 mukaisesti.

3. COSME -ohjelman täytäntöönpanossa on varmistettava, että tuetuissa toimissa otetaan huomioon tuleva kehitys ja tarpeet, varsinkin 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua väliarvioinnin jälkeen, ja se, että ne ovat merkityksellisiä kehittyvien markkinoiden, talouden ja yhteiskunnan muutosten kannalta.

14 artikla

Tukitoimenpiteet

1. Edellä 13 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten työohjelmien kattamien toimenpiteiden lisäksi komissio toteuttaa säännöllisesti tukitoimenpiteitä, joihin sisältyvät seuraavat:

- a) alakohtaisten ja alojen välisten kilpailukyknäkökohtien analysoinnin ja seurannan parantaminen;
- b) hyvien toimintatapojen ja poliittisten toimintamallien kartoittaminen ja levittäminen sekä edelleen kehittäminen;
- c) voimassa olevan oikeuden toimivuutta koskevat tarkastelut ja yritysten kilpailukykyyn kannalta erityisen merkityksellisten unionin uusien toimenpiteiden vaikutusten arviointi, jotta löydettäisiin aloja, joilla voimassa olevaa oikeutta on tarpeen yksinkertaistaa, ja varmistettaisiin, että pk-yrityksille aiheutuu mahdollisimman vähän rasitteita aloilla, joilla ehdotetaan uusia lainsäädäntötoimenpiteitä;

d) yrityksiin, erityisesti pk-yrityksiin, vaikuttavan lainsäädännön, teollisuuspolitiikan ja kilpailukykyyn liittyvien toimenpiteiden arviointi;

e) sellaisten yhdenmukisten ja käyttäjäystävällisten sähköisten järjestelmien luomisen edistäminen, joilla tarjotaan pk-yrityksille tärkeitä ohjelmia koskevaa tietoa varmistaen samalla, että ne eivät ole päällekkäisiä nykyisten portaalien kanssa.

2. Näiden tukitoimenpiteiden kokonaiskustannukset eivät saa ylittää 2,5 prosenttia COSME -ohjelman rahoituspuutteista.

15 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa COSME -ohjelman täytäntöönpanoa ja hallintoa.

2. Komissio laatii vuosittain seurantaraportin, jossa tarkastellaan tuettujen toimien tehokkuutta ja vaikuttavuutta rahoituksen täytäntöönpanon, tulosten, kustannusten ja mahdollisuuksien mukaan vaikutusten kannalta. Raporttiin on sisällytettävä tietoja edunsaajista, mahdollisuuksien mukaan kunkin ehdotuspyynnön osalta, sekä tietoja ilmastoon liittyvistä menoista, ilmastonmuutostavoitteiden mukaisesti annetun tuen vaikutuksesta, asiaan kuuluvia tietoja lainantakausjärjestelystä myönnettyistä yli 150 000 euron suuruisista ja sitä pienemmistä lainoista siten, että näiden tietojen keruu ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitetta yrityksille eikä etenkin pk-yrityksille. Seurantaraportti sisältää kutakin rahoitusvälinettä koskevan vuosikertomuksen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

3. Komissio laatii viimeistään vuonna 2018 toimenpiteiden uusimista, muuttamista tai keskeyttämistä koskevan päätöksen tekemistä varten väliarviointikertomuksen, jossa käsitellään kaikkien COSME -ohjelmasta tuettujen toimien tavoitteiden saavuttamista tulosten ja vaikutusten tasolla, resurssien käytön tehokkuutta ja sillä Euroopan tasolla saatavaa lisäarvoa. Väliarviointikertomuksessa on myös käsiteltävä yksinkertaistamisen laajuutta, sen sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta, kaikkien tavoitteiden jatkuvaa merkityksellisyyttä sekä sitä, miten toimenpiteillä on edistetty unionin painopisteiden eli älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun toteutumista. Siinä on otettava huomioon edeltävien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutusten arvioinnin tulokset ja sitä käytetään perustana päätettäessä seuraavan toimenpiteen uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä.

4. Komissio laatii lopullisen arviointikertomuksen toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutuksista ja vaikutusten kestävydestä.

5. Kaikkien tämän asetuksen nojalla unionin varoja saaneiden edunsaajien ja muiden asianosaisten on toimitettava komissiolle kyseisten toimenpiteiden seuranta- ja arviointia varten tarvittavat asianmukaiset tiedot.

6. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua kertomusta ja julkistaa ne.

IV LUKU

Rahoitussäännökset ja taloudellisen tuen muodot

16 artikla

Taloudellisen tuen muodot

COSME -ohjelman mukainen unionin rahoitustuki voidaan panna täytäntöön välillisesti siirtämällä budjetin täytäntöönpanotehtäviä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa luetelluille elimille.

17 artikla

Rahoitusvälineet

1. COSME -ohjelman mukaisia, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 VIII osaston mukaisesti perustettuja rahoitusvälineitä on käytettävä niin, että pyritään helpottamaan pk-yritysten rahoituksen saantia niiden käynnistys-, kasvu- ja luovutusvaiheessa. Näihin rahoitusvälineisiin on sisällytettävä pääomajärjestely ja lainantakausjärjestely. Myönnettäessä varoja näihin järjestelyihin on otettava huomioon rahoituksenvälittäjien taholta tuleva kysyntä.

2. Pk-yritysten rahoitusvälineet voidaan tapauksen mukaan yhdistää seuraavien kanssa ja ne voivat täydentää niitä:

a) muut jäsenvaltioiden ja niiden hallintoviranomaisten perustamat rahoitusvälineet, joita rahoitetaan kansallisista tai alueellisista varoista tai rakennerahastoista toteutettavien toimien yhteydessä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) muut jäsenvaltioiden ja niiden hallintoviranomaisten perustamat rahoitusvälineet, joita rahoitetaan kansallisista tai alueellisista ohjelmista rakennerahastoista toteutettavien toimien ulkopuolella;

c) unionin rahoittamat avustukset, tämän asetuksen mukaiset avustukset mukaan luettuina.

3. Jäljempänä 18 artiklassa tarkoitettulla kasvuun tähtäävällä pääomajärjestelyllä ja 19 artiklassa tarkoitettulla lainantakausjärjestelyllä voidaan täydentää rahoitusvälineitä, joita jäsenvaltioissa käytetään pk-yritysten hyväksi unionin koheesiopolitiikan puitteissa.

4. Kasvuun tähtäävässä pääomajärjestelyssä ja lainantakausjärjestelyssä voidaan tarpeen mukaan sallia taloudellisten resurssien yhdistäminen sellaisten jäsenvaltioiden ja/tai alueiden kanssa, jotka ovat halukkaita antamaan osan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti niille myönnettyistä rakennerahastojen varoista.

5. Rahoitusvälineistä on mahdollista saada hyväksyttävää tasoa olevaa tuottoa, joka auttaa saavuttamaan muiden kumppanien tai investoijien tavoitteet. Kasvuun tähtäävää pääomajärjestelyä voidaan käyttää toissijaiselta pohjalta, mutta sillä on pyrittävä säilyttämään unionin talousarviosta myönnettyjen varojen arvo.

6. Kasvuun tähtäävä pääomajärjestely ja lainantakausjärjestely toteutetaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 VIII osaston ja komission delegoidun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1268/2012 ⁽¹⁾ mukaisesti.

7. COSME -ohjelman mukaiset rahoitusvälineet kehitetään ja pannaan täytäntöön Horisontti 2020 -puiteohjelmassa pk-yrityksiä varten perustettujen rahoitusvälineiden täydentämiseksi ja johdonmukaisesti niiden kanssa.

8. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisöjen, joille on annettu tehtäväksi rahoitusvälineiden täytäntöönpano, on huolehdittava unionin toiminnan näkyvyydestä, kun ne hallinnoivat unionin varoja. Tätä varten tällaisen yhteisön on varmistettava, että rahoituksen välittäjät ilmoittavat rahoituksen lopullisille saajille nimenomaisesti, että rahoitus oli mahdollista COSME -ohjelman mukaisten rahoitusvälineiden avulla. Komissio huolehtii siitä, että rahoituksen saajia koskevat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti jälkikäteen julkaisut tiedot ovat helposti mahdollisten lopullisten saajien saatavilla.

9. Päätöksen N:o 1639/2006/EY nojalla perustetun kasvavien ja innovatiivisten pk-yritysten rahoitustuen toiseen osajärjestelmään perustuvat takaisinmaksut, jotka on saatu 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen, osoitetaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettuun kasvuun tähtäävään pääomajärjestelyyn.

10. Rahoitusvälineiden täytäntöönpanossa on noudatettava asiaankuuluvia unionin valtioneuvoston sääntöjä.

18 artikla

Kasvuun tähtäävä pääomajärjestely

1. Kasvuun tähtäävä pääomajärjestely (Equity Facility for Growth, jäljempänä 'EFG-järjestely') pannaan täytäntöön unionin pääomarahoitusvälineen, josta tuetaan unionin yritysten kasvua sekä tutkimusta ja innovointia alkuvaiheesta, mukaan luettuna siemenvaihe, kasvuvaiheeseen. Unionin pääomarahoitusväline on osajärjestelmä, ja se saa taloudellista tukea Horisontti 2020-puiteohjelmasta ja COSME -ohjelmasta.

2. EFG-järjestelyssä keskitytään rahastoihin, jotka tarjoavat riskipääomaa ja mezzanine- eli välirahoitusta, kuten toissijaisia lainoja ja osakkuuslainoja, sekä laajeneviin ja kasvuvaiheen yrityksiin, etenkin sellaisiin, joiden toiminta ulottuu valtioiden rajojen yli, mutta samalla siitä on mahdollista tehdä investointeja myös alkuvaiheen rahastoihin yhdessä Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisen, tutkimus- ja innovointitoimiin tarkoitetun pääomajärjestelyn kanssa sekä tarjota yhteisinvestointijärjestelyjä bisneskeleille. EFG-järjestelystä toteutettavat alkuvaiheen

investoinnit eivät saa olla yli 20 prosenttia unionin kokonaisinvestoinneista, lukuun ottamatta monivaiherahastoja ("multi-stage funds"), ja rahastojen rahastoja ("funds-of-funds"), jos rahoitusta EFG-järjestelystä ja Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisesta, tutkimus- ja innovointitoimiin tarkoitetusta pääomajärjestelystä annetaan suhteutetusti rahastojen investointipoliittikan perusteella. Komissio voi päättää muuttaa 20 prosentin kynnysarvoa muuttuvien markkinaolosuhteiden perusteella. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. EFG-järjestelyssä ja Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisessa tutkimus- ja innovointipääomajärjestelyssä käytetään samaa toteutusmekanismia.

4. EFG-järjestelystä annettava tuki annetaan jompanakumpana seuraavista investointimuodoista:

- a) Euroopan investointirahaston tai sellaisten muiden oikeussubjektien suorat investoinnit, jotka vastaavat EFG-järjestelyn täytäntöönpanosta komission puolesta, tai
- b) rahastojen rahastojen ("funds-of-funds") tai Euroopan investointirahaston perustamien investointivälineiden, jotka investoivat valtioiden rajojen yli, tai muiden oikeussubjektien (mukaan lukien yksityisen tai julkisen sektorin johtajien perustamat), ja joille on annettu tehtäväksi huolehtia EFG-järjestelyn täytäntöönpanosta komission puolesta, yhdessä yksityisten investoijien ja/tai kansallisten julkisten rahoituslaitosten kanssa suorittamat investoinnit.

5. EFG-järjestelystä sijoitetaan varoja sellaisiin välittäjämiin riskipääomarahastoihin, rahastojen rahastot mukaan lukien, jotka tekevät pääomasijoituksia pk-yrityksiin tavallisesti näiden laajenemis- ja kasvuvaiheessa. EFG-järjestelystä tehtävät sijoitukset ovat pitkäaikaisia, ja niissä sijoitukset riskipääomarahastoihin ovat tavallisesti 5–15-vuotisia. EFG-järjestelystä tehtävien sijoitusten kesto ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää 20 vuotta siitä, kun komissio ja täytäntöönpanosta vastaava oikeussubjekti ovat allekirjoittaneet sopimuksen.

19 artikla

Lainantakausjärjestely

1. Lainantakausjärjestelystä (Loan Guarantee Facility, LGF, jäljempänä myös 'LGF-järjestely') myönnetään

- a) vastatakauksia ja muita riskinjakojärjestelyjä takausjärjestelmiin, tarvittaessa myös yhteistakauksia;
- b) suoria takauksia ja muita riskinjakojärjestelyjä muille rahoituksen välittäjille, jotka täyttävät 5 kohdassa tarkoitettua tukikelpoisuusperusteita.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

2. Lainantakaustajärjestely toteutetaan osana unionin yritysten kasvuun ja tutkimukseen ja innovointiin tarkoitettua unionin velkarahoitusvälinettä käyttäen samaa toteutusmekanismia kuin Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaiseen tutkimuksen ja innovoinnin lainarahoitusvälineeseen kuuluvassa pk-yritysten kysyntäpohjaisessa osajärjestelmässä (riskinjakoväline RSI II).

3. Lainantakaustajärjestely käsittää seuraavat:

- a) takaukset velkarahoitukselle (mukaan luettuna toissijaiset lainat ja osakkuuslainat tai leasing-järjestelyihin perustuva velkarahoitus taikka pankkitakaus), mikä pienentää elinkelpoisten pk-yritysten rahoituksen saantiin liittyviä erityisongelmia, jotka johtuvat joko niitä koskevista havaituista suuremmista riskeistä tai riittävien vakuuksien puuttumisesta;
- b) pk-yrityslainasalkkujen arvopaperistaminen, minkä avulla voidaan saada pk-yritysten käyttöön lisää velkarahoitusta osajärjestelmän piiriin kuuluvien rahoituslaitosten kanssa tehtyjen asianmukaisten riskinjakojärjestelyjen mukaisesti. Näille arvopaperistamistoimille myönnettävän tuen ehtona on, että alullepanijoina toimivat laitokset käyttävät merkittävän osan syntyvästä likviditeetistä tai käyttöön saadusta pääomasta uusina pk-yrityksille annettavina luottoina kohtuullisen ajan kuluessa. Tämän uuden velkarahoituksen määrä lasketaan suhteessa takuun kohteena olevien riskien kokonaisuuteen. Velkarahoituksen määrästä ja ajanjaksosta neuvotellaan tapauskohtaisesti kunkin alullepanijana toimivan laitoksen kanssa.

4. Lainantakaustajärjestelyä hoitavat Euroopan investointirahasto tai muut oikeussubjektit, jotka vastaavat lainantakaustajärjestelyn täytäntöönpanosta komission puolesta. Järjestelyyn perustuvien yksittäisten takausten kesto voi olla enintään 10 vuotta.

5. Lainantakaustajärjestelyssä sovellettava tukikelpoisuus määritellään kunkin välittäjän osalta tämän toiminnan perusteella ja sen mukaan, kuinka tehokkaasti se auttaa pk-yrityksiä saamaan rahoitusta elinkelpoisiin hankkeisiin. Välittäjät, jotka tukevat yrityksiä muun muassa aineellisen ja aineettoman käyttöomaisuuden hankinnan rahoittamisessa, käyttöpääoman hankkimisessa, voivat käyttää lainantakaustajärjestelyä, ja sitä voidaan käyttää liiketoiminnan luovutuksiin. Pk-yrityslainasalkkujen arvopaperistamista koskevat tukikelpoisuusperusteet käsittävät yhden ja usean myyjän transaktioita sekä usean maan transaktioita. Kelpoisuus määräytyy hyvien markkinakäytäntöjen mukaisesti, varsinkin luottokelpoisuuden sekä arvopaperistetun salkun riskinhajautuksen osalta.

6. Lainantakaustajärjestely kattaa – arvopaperistetussa salkussa olevat lainat pois luettuna – lainat 150 000 euroon asti, ja lainojen vähimmäiseräntymisaika on 12 kuukautta. Järjestely kattaa myös yli 150 000 euron suuruisia lainoja tapauksissa, joissa sellaiset pk-yritykset, jotka täyttävät COSME -ohjelman tukikelpoisuusehdot, eivät täytä Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuuluvan lainarahoitusvälineen pk-yrityksiä koskevan osajärjestelmän tukikelpoisuusperusteita, ja joissa lainojen vähimmäiseräntymisaika on 12 kuukautta.

Tämän kynnyksen ylittyessä rahoituksenvälittäjät vastaavat sen osoittamisesta, onko jokin pk-yritys tukikelpoinen Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuuluvan lainarahoitusvälineen pk-yrityksiä koskevan osajärjestelmän puitteissa.

7. Lainantakaustajärjestely on suunniteltava niin, että tuetuista pk-yrityksistä on mahdollista raportoida sekä lainojen lukumäärän että arvon perusteella.

20 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän ohjelman mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla tai sen edustajilla ja tilintarkastustuomioistumella on valtuudet tarkastaa kaikkien tämän asetuksen nojalla unionin varoja saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden sekä muiden kolmansien osapuolten tilit joko asiakirjojen perusteella tai paikalla tehtävin tarkastuksin.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ säännösten ja menettelyjen mukaisesti avustussopimukseen tai avustuspäätökseen taikka tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuun sopimukseen liittyvän, Euroopan unionin taloudellisia etuja vahingoittavan petoksen, lahjonnan tai muun laittoman toiminnan toteamiseksi.

4. Tämän asetuksen täytäntöönpanon seurauksena kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten, sopimusten, avustussopimusten ja avustuspäätösten on sisällettävä määräyksiä, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

V LUKU

Komitea ja loppusäännökset

21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

22 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat lisäyksiä liitteessä esitettyihin indikaattoreihin, jos tällaiset indikaattorit voisivat osaltaan auttaa mittaamaan edistymistä COSME -ohjelman yleisten ja erityisten tavoitteiden saavuttamisessa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia joihinkin tiettyihin rahoitusvälineitä koskeviin yksityiskohtiin. Nämä yksityiskohdat ovat EFG-järjestelystä tehtävien investointien osuus alkuvaiheen riskipääomarahastoihin tehtävistä unionin kokonaisuinvestoinneista ja arvopaperistettujen lainasalkkujen koostumus.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 5 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen ohjeellisten määrien muuttamista koskevia delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti, jos nämä määrät ylittävät yli 5 prosentilla kutakin tapausta koskevan rahoituspuitteiden arvon, siltä varalta, että tämän rajan ylittäminen osoittautuu tarpeelliseksi.

23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Tämän asetuksen 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä siirretään komissiolle seitsemäksi vuodeksi 23 päivästä joulukuuta 2013 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 22 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

24 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätös N:o 1639/2006/EY 1 päivästä tammi-kuuta 2014.

2. Päätöksen N:o 1639/2006/EY nojalla käynnistettyjä toimia ja näihin toimiin liittyviä rahoitusvelvoitteita hallinnoidaan kuitenkin edelleen mainitun päätöksen mukaisesti niiden päätökseen saattamiseen asti.

3. Tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu rahoitus voi kat-
taa myös ne tarvittavat teknisen ja hallinnollisen avun kulut, jotka syntyvät varmistettaessa siirtyminen päätöksen N:o 1639/2006/EY nojalla hyväksytyistä toimenpiteistä COSME -ohjelmaan.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

LIITE

YLEISIÄ JA ERITYISIÄ TAVOITTEITA KOSKEVAT INDIKAATTORIT

Yleinen tavoite:	1. Vahvistetaan unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukykyä ja kestävyyttä	
A. Vaikutusindikaattori ⁽¹⁾	Nykytilanne	Pitkän aikavälin tavoitteet ja välitavoitteet (2020)
A.1. Pk-yritysten kestävyys	Mitataan säännöllisesti esimerkiksi Eurobarometritutkimuksen avulla	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna niiden unionin pk-yritysten osuutta, jotka tuottavat vihreitä eli ympäristöystävällisiä tuotteita ⁽²⁾ (alustava mittaus)
A.2. Muutokset uusien ja nykyisten pk-yritysten turhissa hallinnollisissa rasitteissa ⁽³⁾	Uuden pk-yrityksen perustamiseen kuluviin päivien lukumäärä vuonna 2012: 5,4 työpäivää	Uuden pk-yrityksen perustamiseen kuluviin päivien merkittävä väheneminen
	Perustamiskustannukset vuonna 2012: 372 euroa	Vähennetään lähtötilanteeseen verrattuna uuden yrityksen perustamiseen unionissa keskimäärin kuluva aikaa unionissa merkittävästi
	Niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, joissa yrityksen tietyn toiminnan käynnistämiseen ja toteuttamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien (ympäristöluvut mukaan luettuina) saamiseen tarvittava aika on yksi kuukausi: 2	Niiden jäsenvaltioiden lukumäärän merkittävä lisääminen, joissa käynnistämiseen ja toteuttamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien (ympäristöluvut mukaan luettuina) saamiseen tarvittava aika on yksi kuukausi
	Niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, joissa on käytössä yritysten perustamista koskeva keskitetty asiointipiste, jotta yrittäjät voivat hoitaa kaikki tarvittavat menettelyt (esimerkiksi rekisteröinnin, verot, ALV:n ja sosiaaliturvan) yhden hallinnollisen yhteyspisteen kautta, joka on joko fyysinen (toimisto) tai virtuaalinen (verkkosivusto) tai molemmat, vuonna 2009: 18	Niiden jäsenvaltioiden lukumäärän merkittävä lisääminen, joissa on käytössä yritysten perustamista koskeva keskitetty asiointipiste
A.3. Muutokset niiden pk-yritysten osuudessa, jotka harjoittavat vientiä unionin sisällä tai unionin ulkopuolelle	25 % pk-yrityksistä harjoittaa vientiä ja 13 % vie unionin ulkopuolella (2009) ⁽⁴⁾	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna niiden pk-yritysten osuutta, jotka harjoittavat vientiä sekä niiden osuutta, jotka vievät unionin ulkopuolelle
Yleinen tavoite:	2. Kannustetaan yrittäjyyskulttuuria ja edistetään pk-yritysten perustamista ja kasvua	
Vaikutusindikaattori	Nykytilanne	Pitkän aikavälin tavoitteet ja välitavoitteet (2020)
B.1. Muutokset pk-yritysten kasvussa	Vuonna 2010 pk-yritysten osuus oli yli 58 % unionin bruttoarvonlisäyksestä;	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna pk-yritysten tuotantoa (lisäarvo) ja työntekijöiden määrää
	Pk-yritysten työntekijämäärä yhteensä vuonna 2010: 87,5 miljoonaa (67 % yksityissektorin työpaikoista unionissa)	
B.2. Muutokset niiden unionin kansalaisten osuudessa, jotka halusivat ryhtyä itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi	Tämä luku mitataan joka toinen tai kolmas vuosi Eurobarometritutkimuksessa. Viimeisin käytettävissä oleva luku 37 % on vuodelta 2012 (45 % vuosina 2007 ja 2009).	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna niiden unionin kansalaisten osuutta, jotka halusivat olla itsenäisiä ammatinharjoittajia

Erityistavoite:	Parannetaan pk-yritysten rahoituksen saantia oman ja vieraan pääoman muodossa	
C. Kasvuun tähtäävät rahoitusväli- neet	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
C.1. Niiden yritysten lukumäärä, jotka saavat velkarahoitusta	31.12.2012: myönnetyn luoton määrä 13,4 miljardia euroa, edunsaajina 219 000 pk-yritystä (pk-yritysten ta- kausjärjestelmä eli SMEG-järjestelmä)	Myönnetyn luoton arvo 14,3 miljardia euroa – 21,5 miljardia euroa; niiden rahoitusta saavien yritysten määrä, joille on myönnetty takauksia COSME -ohjelmasta, on 220 000–330 000
C.2. COSME -ohjelmasta riskipääomasijoituksia saaneiden yritysten lukumäärä ja investointien kokonaismäärä	31.12.2012: riskipääomarahoitusta 2,3 miljardin euron edestä 289 pk-yritykseen (kasvavien ja innovatiivisten pk-yritysten rahoitustuki eli GIF-järjestelmä)	Riskipääomasijoitusten kokonaisarvo 2,6 miljardia euroa – 3,9 miljardia euroa; COSME -ohjelmasta riskipääomarahoitusta saavien yritysten määrä on 360–540
C.3. Vähimmäisomavaraisuusaste	Vähimmäisomavaraisuusaste SMEG-järjestelmässä 1:32 Vähimmäisomavaraisuusaste GIF-järjestelmässä 1:6,7	Velkaväline 1:20 - 1:30 Pääomaväline 1:4 - 1:6 (5)
C.4. EFG:n ja LGF:n täydentävä merkitys	SMEG-järjestelmän täydentävä merkitys: 64 prosenttia edunsaajista totesi tuella olleen ratkaiseva merkitys niiden tarvitseman rahoituksen saamiseksi GIF-järjestelmän täydentävä merkitys: 62 prosenttia edunsaajista totesi tuella olleen ratkaiseva merkitys niiden tarvitseman rahoituksen saamiseksi	Lisättä lähtötilanteeseen verrattuna sellaisten lopullisten edunsaajien osuutta, jotka katsovat saavansa EFG- ja LGF-järjestelyn avulla rahoitusta, jota ei olisi muuten voinut saada
Erityistavoite:	Parannetaan pääsyä markkinoille erityisesti unionin sisällä, mutta myös globaalilla tasolla	
D. Kansainvälinen teollisuusalan yhteistyö	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
D.1. Niiden tapausten lukumäärä, joissa teollisuustuotteita koskevan unionin ja kolmansien maiden sääntelyn lähentämistä on parannettu	Sääntely-yhteistyössä tärkeimpien kauppakumppaneiden (Yhdysvaltojen, Japanin, Kiinan, Brasilian, Venäjän, Kanadan ja Intian) kanssa arvioidaan olevan keskimäärin kaksi merkityksellistä alaa, joilla teknisen sääntelyn yhdenmukaistaminen on merkittävää	4 merkityksellistä alaa, joilla teknistä sääntelyä yhdenmukaistetaan merkittävästi tärkeimpien kauppakumppaneiden (Yhdysvaltojen, Japanin, Kiinan, Brasilian, Venäjän, Kanadan ja Intian) kanssa
E. Enterprise Europe Network – Yritys-Eurooppa -verkosto	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
E.1. Allekirjoitettujen kumppanuussopimusten lukumäärä	Allekirjoitettuja kumppanuussopimuksia: 2 475 (2012)	Allekirjoitettuja kumppanuussopimuksia: 2 500/vuosi
E.2. Verkoston tunnistaminen pk-yritysten keskuudessa	Verkoston tunnistamista pk-yritysten keskuudessa mitataan vuonna 2015	Verkoston tunnistamisen parantuminen pk-yritysten keskuudessa lähtötilanteeseen verrattuna
E.3. Asiakkaiden tyytyväisyysaste (prosenttia pk-yrityksistä, jotka ovat tyytyväisiä, tiettyjen verkoston tarjoamien palvelujen lisäarvo)	Asiakkaiden tyytyväisyysaste (% pk-yrityksistä, jotka ovat tyytyväisiä, tiettyjen palvelujen lisäarvo): 78 %	Asiakkaiden tyytyväisyysaste (% pk-yrityksistä, jotka ovat tyytyväisiä, tiettyjen palvelujen lisäarvo): > 82 %
E.4. Tukipalveluja saavien pk-yritysten lukumäärä	Tukipalveluja saavien pk-yritysten lukumäärä: 435 000 (2011)	Tukipalveluja saavien pk-yritysten lukumäärä: 500 000/vuosi
E.5. Verkoston tarjoamia digitaalipalveluja (sähköiset tietopalvelut mukaan lukien) käyttävien pk-yritysten lukumäärä	2 miljoonaa pk-yritystä vuodessa käyttää digitaalipalveluja	2,3 miljoonaa pk-yritystä vuodessa käyttää digitaalipalveluja

Erityistavoite:	Parannetaan unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukyvyyn ja kestävyys toimita- edellytyksiä, myös matkailualalla	
F. Kilpailukyvyyn parantamiseen tähtäävät toimet	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
F.1. Hyväksytyjen yksinkertaistamistoimenpiteiden määrä	5 yksinkertaistamistoimenpidettä vuodessa (2010)	Vähintään 7 yksinkertaistamistoimenpidettä vuodessa
F.2. Sääntelykehys tarkoituksenmukaiseksi	Toimivuustarkastuksia on tehty vuodesta 2010. Toistaiseksi ainoa merkityksellinen testi on moottoriajoneuvon tyyppihyväksyntää koskeva meneillään oleva pilottihanke	Suunnitteilla on jopa 5 testiä, joita aletaan tehdä COSME -ohjelman aikana
F.3. Kilpailukyvyyn arviointitestiä käyttävien jäsenvaltioiden lukumäärä	Kilpailukyvyyn arviointitestiä käyttävien jäsenvaltioiden lukumäärä: 0	Merkittävä lisäys niiden jäsenvaltioiden määrässä, jotka käyttävät kilpailukyvyyn arviointitestiä
F.4. Resurssitehokkuuteen (johon voi kuulua energia, materiaalit tai vesi, kierrätys, jne.) liittyvät pk-yritysten toimet	Mitataan säännöllisesti esimerkiksi Eurobarometritutkimuksen avulla	Lisätään niiden unionin pk-yritysten osuutta, jotka toteuttavat ainakin yhden toimen parantaakseen resurssitehokkuuttaan (voi sisältää energian, materiaalit tai veden, kierrätyksen, jne.) verrattuna lähtötilanteeseen (alustava mittaus) Lisätään niiden unionin pk-yritysten osuutta, jotka suunnittelevat toteuttavansa ainakin yhden toimen parantaakseen resurssitehokkuuttaan (voi sisältää energian, materiaalit tai veden, kierrätyksen, jne.) verrattuna lähtötilanteeseen (alustava mittaus)
G. Pk-yrityksiä koskevan politiikan kehittäminen	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
G.1. Pk-yritystestiä käyttävien jäsenvaltioiden lukumäärä	Pk-yritystestiä käyttävien jäsenvaltioiden lukumäärä: 15	Merkittävä lisäys niiden jäsenvaltioiden määrässä, jotka käyttävät pk-yritystestiä
Erityistavoite:	Parannetaan unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukyvyyn ja kestävyys toimita- edellytyksiä, myös matkailualalla	
H. Matkailu	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
H.1. Osallistuminen kansainvälisiin yhteistyöhankkeisiin	Vuonna 2011 katettiin kolme maata hanketta kohden	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna niiden jäsenvaltioiden lukumäärää, jotka osallistuvat COSME -ohjelmasta rahoitettuihin ylikansallisiin yhteistyöhankkeisiin
H.2. Eurooppalaiset matkailun huippukohteet -aloitteesta edistetyn kestävät matkailunkehittämismallit omaksuneiden matkakohteiden lukumäärä	Myönnettyjen Eurooppalaiset matkailun huippukohteet -palkintojen lukumäärä yhteensä: 98 (keskimäärin 20 vuodessa – 10 vuonna 2007, 20 vuonna 2008, 22 vuonna 2009, 25 vuonna 2010 ja 21 vuonna 2011)	Yli 200 matkakohdetta, jotka omaksuvat Eurooppalaiset matkailun huippukohteet -ohjelmasta edistetyn kestävän matkailun kehittämismallit (noin 20 kahden joka vuosi)
I. Uudet liiketoimintamallit	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
I.1. Markkinoilla olevien uusien tuotteiden/palvelujen lukumäärä	Mitataan säännöllisesti (Tähän asti tämä toiminta on rajoittunut suppeaan analyttiseen työhön)	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna uusien tuotteiden/palvelujen kumulatiivista lukumäärää (alustava mittaus)

Erityistavoite:	Edistetään yrittäjyyttä ja yrittäjyyskulttuuria;	
J. Yrittäjyyden tukeminen	Viimeisin tiedossa oleva tulos (lähtötilanne)	Pitkän aikavälin tavoite (2020)
J.1. Ohjelmassa määriteltyihin parhaisiin toimintatapoihin perustuvia yrittäjyystoimia toteuttavien jäsenvaltioiden lukumäärän lisäys	Niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, jotka toteuttavat yrittäjyystoimia: 22 (2010)	Merkittävä lisäys niiden jäsenvaltioiden määrässä, jotka toteuttavat yrittäjyystoimia
J.2. Lisätään niiden jäsenvaltioiden lukumäärää, jotka toteuttavat potentiaalisille, uusille ja nuorille yrittäjille sekä naisyrittäjille samoin kuin muille erityisille kohderyhmille suunnattuja yrittäjyystoimia	Tällä hetkellä 12 jäsenvaltiota osallistuu naisyrittäjien mentoreiden euroopalaiseen verkostoon. Tällä hetkellä kuudella jäsenvaltiolla ja kahdella alueella on erityinen yrittäjyyskoulutusta koskeva strategia, kymmenen jäsenvaltiota on sisällyttänyt yrittäjyyskoulutukseen liittyviä kansallisia tavoitteita laajempiin elinikäisen oppimisen strategioihin ja kahdeksassa jäsenvaltiossa yrittäjyysstrategioista keskustellaan parhaillaan	Lisätään lähtötilanteeseen verrattuna merkittävästi niiden jäsenvaltioiden lukumäärää, jotka toteuttavat potentiaalisille, uusille ja nuorille yrittäjille sekä naisyrittäjille samoin kuin muille erityisille kohderyhmille suunnattuja yrittäjyystoimia

(1) Nämä indikaattorit viittaavat kehitykseen yritys- ja teollisuuspolitiikan alalla. Komissio ei ole yksin vastuussa tavoitteiden saavuttamisesta. Alalla saavutettaviin tuloksiin vaikuttavat myös monet muut tekijät, joihin komissio ei voi vaikuttaa.

(2) Vihreitä tuotteita ja palveluja ovat ne, joiden määräävä funktio on ympäristöriskin vähentäminen sekä saastumisen ja luonnonvarojen käytön minimoiminen. Tähän kuuluvat myös tuotteet, joilla on ympäristöön liittyviä ominaisuuksia (ekosuunnittelu, ekomerkit, luonnonmukaisesti tuotettu ja merkittävä kierrätysisältö). Lähde: Flash Eurobarometer 342, "SMEs, Resource Efficiency and Green Markets".

(3) Toukokuun 3 päivänä 2011 annettuihin neuvoston päätelmiin sisältyi jäsenvaltioille osoitettu kehoitus "lyhentää uusien yritysten perustamisaika kolmeen työpäivään ja alentaa perustamiskustannukset 100 euroon vuoteen 2012 mennessä" tarpeen mukaan ja vähentää yrityksen tietyn toiminnan käynnistämiseen ja toteuttamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen tarvittava aika kolmeen kuukauteen vuoden 2013 loppuun mennessä.

(4) "Internationalisation of European SMEs", EIM, 2010, http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/market-access/files/internationalisation_of_european_smes_final_en.pdf

(5) Yhtä unionin määrärahoista peräisin olevaa euroa kohti voidaan myöntää 20–30 euroa lainoina ja 4–6 euroa pääomasijoituksina COSME- ohjelman toteutuskaudella.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1288/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 165 artiklan 4 kohdan ja 166 artiklan 4 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 29 päivänä kesäkuuta 2011 hyväksymässä tiedonannossa Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio kehoitetaan perustamaan yksi yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, nuorisoa ja urheilua sekä korkeakoulutuksen globaaleja näkökohtia koskeva ohjelma, jolla yhdistettäisiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1720/2006/EY perustettu elinikäisen oppimisen toimintaohjelma ⁽⁴⁾, jäljempänä 'elinikäinen oppimisen ohjelma', Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1719/2006/EY perustettu nuorisotoimintaohjelma (Youth in Action) ⁽⁵⁾, jäljempänä 'nuorisotoimintaohjelma', Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 154.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 200.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 3. joulukuuta 2013.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1720/2006/EY, tehty 15 päivänä marraskuuta 2006, elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta (EUVL L 327, 24.11.2006, s. 45).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1719/2006/EY, tehty 15 päivänä marraskuuta 2006, nuorisotoimintaohjelman (Youth in Action) perustamisesta ajanjaksoksi 2007–2013 (EUVL L 327, 24.11.2006, s. 30).

N:o 1298/2008/EY perustettu Erasmus Mundus -toimintaohjelma ⁽⁶⁾, jäljempänä 'Erasmus Mundus -ohjelma', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1905/2006 ⁽⁷⁾ perustettu ALFA III -ohjelma, sekä TEMPUS- ja EDULINK-ohjelmat, jotta toiminnasta saadaan tehokkaampi, sen strateginen tavoite vahvistuu ja ohjelman eri osien välisiä yhteisvaikutuksia voidaan hyödyntää. Lisäksi ehdotetaan, että urheilusta tulisi osa tätä yhtenäistä ohjelmaa.

- (2) Nykyisten elinikäisen oppimisen ohjelman, nuorisotoimintaohjelman ja Erasmus Mundus -ohjelman väliarviointiraporteissa samoin kuin koulutus- ja nuorisoalalla sekä korkeakoulutuksen alalla toteutettavan unionin toiminnan tulevaisuutta käsittelevä julkisessa kuulemisessa tuli esiin merkittävä ja joiltakin osin kasvava tarve jatkaa Euroopan tason yhteistyötä ja liikkuvuutta näillä aloilla. Arviointiraporteissa korostettiin, että alalla toteutettavien unionin ohjelmien ja koulutus- ja nuorisopolitiikan kehittämisen välille olisi luotava tiiviimpi yhteys, unionin toiminnan rakenteen olisi vastattava paremmin elinikäisen oppimisen mallia, toiminnan toteuttamistavoista olisi tehtävä yksinkertaisempia, käyttäjäystävällisempiä ja joustavampia ja korkeakoulujen globaalien yhteistyöohjelmien pirstaleisuus olisi poistettava.
- (3) Ohjelmassa olisi keskityttävä rahoituksen saatavuuteen sekä hallinnollisten ja rahoitusta koskevien menettelyjen avoimuuteen, myös hyödyntämällä tieto- ja viestintäteknologioita ja digitalisointia. Ohjelman onnistumisen kannalta on olennaisen tärkeää myös virtaviivaistaa ja yksinkertaistaa sen organisaatiota ja hallinnointia sekä keskittyä edelleen sen hallinnollisten menojen karsimiseen.
- (4) Unionin urheilualalla saaman uuden toimivallan täytäntöönpanoa koskevista strategisista vaihtoehdoista järjestetty julkinen kuuleminen ja urheilun alalla toteutettujen valmistelevien toimien arviointiraportti antoivat hyödyllistä tietoa unionin toimien prioriteettialoista ja toivat esiin lisäarvon, jonka unioni voi tuoda tukemalla toimia, joiden tavoitteena on urheilukysymyksiä koskevien kokemusten ja tietojen tuottaminen, jakaminen ja levittäminen Euroopan tasolla, edellyttäen, että niissä keskitytään erityisesti ruohonjuuritasolle.
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1298/2008/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, Erasmus Mundus -toimintaohjelman 2009–2013 käynnistämistä korkeasteen koulutuksen laadun parantamiseksi ja kulttuurien välisen ymmärtämyksen edistämiseksi kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla (EUVL L 340, 19.12.2008, s. 83).
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41).

- (5) Eurooppalaisessa älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategiassa (Eurooppa 2020 -strategia) määritellään tulevalle vuosikymmenelle unionin kasvustrategia, jolla tuetaan älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua, ja asetetaan viisi kunnianhimoista tavoitetta, jotka on määrä saavuttaa vuoteen 2020 mennessä; koulutusallalla tavoitteena on, että koulunkäynnin keskeyttävien määrää vähennetään alle 10 prosenttiin ja että vähintään 40 prosentilla 30–34-vuotiaista on korkea-asteen tai vastaava tutkinto. Tämä käsittää myös strategian lippulaivahankkeet ja niistä erityisesti hankkeet "Nuoret liikkeellä" ja "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma".
- (6) Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 12 päivänä toukokuuta 2009 antamissaan päätelmissä eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategiset puitteet (ET 2020), joissa vahvistetaan neljä strategista tavoitetta, joiden kautta pyritään vastaamaan osaamiseen perustuvan Euroopan luomiseen vielä liittyviin haasteisiin ja tekemään elinikäisestä oppimisesta todellisuutta.
- (7) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 ja 10 artiklan mukaisesti ja perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklan mukaisesti ohjelmalla edistetään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa sekä toimenpiteitä, joilla torjutaan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää. Ohjelman toteuttamisessa on tarpeen parantaa muita heikommassa ja haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien osallistumismahdollisuuksia ja ottaa tehokkaasti huomioon vammaisten henkilöiden erityiset oppimistarpeet.
- (8) Ohjelmassa olisi oltava vahva globaali ulottuvuus erityisesti korkeakoulutuksen osalta, jotta edistetään eurooppalaisen korkeakoulutuksen laatua laajempien ET 2020 -tavoitteiden mukaisesti ja unionin vetovoimaa opiskelupaikkana sekä ihmisten keskinäistä ymmärtämystä ja korkeakoulutuksen kestävä kehittäminen kumppanimaissa ja jotta tuetaan kumppanimaiden laajempaa sosiaalis-taloudellista kehitystä muun muassa vilkastuttamalla "aivokiertoa" kumppanimaiden kansalaisten liikkuvuutta edistävillä toimilla. Tätä tarkoitusta varten olisi rahoitusta asetettava saataville kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineestä, liittymistä valmistelevalta tukivälineestä ja kumppanuusvälineestä kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten. Euroopan kehitysrahastosta voitaisiin asettaa varoja saataville rahaston käyttöä säätelevien menettelyjen mukaisesti. Näiden varojen käyttöön olisi sovellettava tämän asetuksen säännöksiä varmistaen samalla, että näiden välineiden ja tämän rahaston perustamisesta annettuja asetuksia noudatetaan.
- (9) Neuvosto korosti 27 päivänä marraskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) tarvetta pitää kaikkia nuoria yhteiskunnan arvokkaana voimavarana ja pyrkimystä helpottaa heidän osallistumistaan heihin itseensä vaikuttavien politiikkojen suunnitteluun päättökentekijöiden, nuorten ja nuorisjärjestöjen välisen jatkuvan jäsenellisen vuoropuhelun kautta.
- (10) Yhdistämällä virallinen ja epävirallinen oppiminen sekä arkioppiminen samaan ohjelmaan olisi luotava synergioita ja edistettävä monialaista yhteistyötä eri koulutus- ja nuorisoalojen välillä. Ohjelman toteuttamisessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon eri alojen erityistarpeet sekä tarvittaessa paikallisille ja alueellisille viranomaisille kuuluvat tehtävät.
- (11) Liikkuvuuden, tasapuolisuuden ja opintojen laadun edistämiseksi unionin olisi perustettava pilottihankkeena opintolainojen takausjärjestelmä, jotta opiskelijat voisivat sosiaalisesta taustastaan riippumatta suorittaa maisterin tutkinnon toisessa maassa, jolle ohjelmaan osallistuminen on avoin, jäljempänä 'ohjelmamaa'. Opintolainojen takausjärjestelmän olisi oltava sellaisten rahoituslaitosten saatavilla, jotka tarjoavat opiskelijoille suotuisin ehdoin lainoja maisterin opintojen suorittamiseen muissa ohjelmamaissa. Tällä oppimiseen liittyvää liikkuvuutta edistävällä innovatiivisella lisävälineellä ei saisi korvata nykyisiä avustus- ja lainajärjestelmiä, joilla tuetaan opiskelijoiden liikkuvuutta paikallisella, kansallisella ja unionin tasolla, eikä sillä saisi estää tällaisten järjestelmien kehittämistä myöhemmässä vaiheessa. Opintolainojen takausjärjestelmää olisi valvottava ja arvioitava tarkasti erityisesti sen osalta, miten se on otettu käyttöön eri maiden markkinoilla. Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi annettava vuoden 2017 loppuun mennessä 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen kertomus, jossa ne saavat opintolainojen takausjärjestelmän jatkamista koskevaa poliittista ohjausta.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä toteuttamaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet poistaakseen ohjelman moitteetonta toimintaa häiritsevät oikeudelliset ja hallinnolliset esteet. Tämä tarkoittaa myös sellaisten hallinnollisten kysymysten ratkaisemista mahdollisuuksien mukaan, jotka aiheuttavat ongelmia viisumien ja oleskelulupien saannissa. Jäsenvaltioita kannustetaan ottamaan käyttöön maahanpääsyä koskevia nopeutettuja menettelyjä neuvoston direktiivin 2004/114/EY⁽¹⁾ mukaisesti

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2004/114/EY annettu 13 päivänä joulukuuta 2004, kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä (EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12).

- (13) Komission 20 päivänä syyskuuta 2011 antamassa tiedonnannossa "Tukea kasvulle ja työllisyydelle – Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelma" luodaan puitteet Euroopan unionin, jäsenvaltioiden ja korkeakoulujen yhteistyölle, jolla pyritään lisäämään tutkinnon suorittajien määrää, parantamaan koulutuksen laatua sekä saamaan korkeakoulutus ja tutkimus myötävaikuttamaan mahdollisimman tehokkaasti siihen, että jäsenvaltioiden taloudet ja yhteiskunnat nousevat maailmanlaajuisesta kriisistä entistä vahvempina.
- (14) Jotta voitaisiin puuttua paremmin unionin nuorisotyöttömyyteen, olisi kiinnitettävä erityistä huomiota korkeakoulujen ja ammatillisten oppilaitosten sekä yritysten väliseen kansainväliseen yhteistyöhön, niin että voidaan parantaa opiskelijoiden työllistettävyyttä ja kehittää yrittäjyystaitoja.
- (15) Bolognan julistuksella, jonka 29 eurooppalaista opetusministeriä allekirjoitti 19 päivänä kesäkuuta 1999, käynnistettiin eurooppalaisen korkeakoulutusalueen luomiseen tähtäävä hallitustenvälinen prosessi, joka tarvitsee unionin jatkuvaa tukea.
- (16) Ammatillisen koulutuksen keskeinen asema joidenkin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa tunnustetaan laajalti ja määritellään uudistetussa Kööpenhaminan prosessissa (2011–2020) ottaen erityisesti huomioon ammatillisen koulutuksen mahdollisuudet vähentää Euroopan korkea työttömyyttä, erityisesti nuorisotyöttömyyttä ja pitkäaikaistyöttömyyttä, edistää elinikäisen oppimisen kulttuuria, torjua sosiaalista syrjäytymistä ja edistää aktiivista kansalaisuutta. Koulutuksen avulla hankitun tiedon ja työelämässä vaadittujen taitojen ja pätevyysien välisen aukon umpeen kurominen sekä nuorten työllistettävyyden parantaminen edellyttää laadukkaita harjoittelu- ja oppisopimusjaksoja, myös mikroyrityksissä ja pienissä ja keskisuurissa yrityksissä.
- (17) Koulujen välisen eurooppalaisen yhteistyön intensiteettiä ja laajuutta samoin kuin koulujen henkilöstön ja oppijoiden liikkuvuutta on lisättävä, jotta voidaan paneutua uudelle vuosisadalle tähtäävässä yleissivistävän koulutuksen eurooppalaisessa yhteistyöohjelmassa asetettuihin painopisteisiin, joita ovat yleissivistävän koulutuksen laadun parantaminen unionissa lisäämällä taitojen kehittämistä ja parantamalla koulujärjestelmien ja oppilaitosten tasapuolisuutta ja osallistamista sekä opettajan ammatin ja koulujen johtamisen kehittäminen ja tukeminen. Tässä yhteydessä olisi pidettävä ensisijaisina strategisia tavoitteita, jotka koskevat koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä, perustaitojen osaamisen parantamista, varhaiskasvatukseen osallistumisen lisäämistä ja varhaiskasvatuksen laadun parantamista, sekä tavoitteita, jotka liittyvät opettajien ja koulunjohtajien ammattitaidon kehittämiseen sekä maahanmuuttotaustaisten lasten ja sosioekonomisesti heikommista lähtökohdista olevien lasten koulutusmahdollisuuksien parantamiseen.
- (18) Uudistetussa aikuiskoulutusohjelmassa, joka sisältyy 28 päivänä marraskuuta 2011 annettuun neuvoston päätöslauselmaan, tähdätään siihen, että jokainen aikuinen voi kehittää ja parantaa taitojaan ja osaamistaan koko elämänsä ajan. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä lukuisten vähän koulutettujen eurooppalaisten oppimismahdollisuuksien lisäämiseen erityisesti parantamalla heidän luku- ja kirjoitus- sekä laskutaitoaan ja edistämällä joustavia oppimisväyliä ja toisen mahdollisuuden antavia toimenpiteitä.
- (19) Euroopan nuorisofoorumin, tutkintotodistusten akateemisen tunnustamisen kansallisten tiedotuskeskusten (NARIC), Eurydice-, Euroguidance- ja Eurodesk-verkostojen sekä kansallisten eTwinning-tukipalvelujen, kansallisten Europass-keskusten ja naapuruusmaiden kansallisten tiedotustoimistojen toiminta on olennaisen tärkeää ohjelman tavoitteiden saavuttamisen kannalta erityisesti siksi, että ne antavat komissiolle säännöllisesti ajantasaista tietoa toiminta-aloistaan ja tiedottavat ohjelman tuloksista unionissa ja ohjelmaan osallistuvissa kumppanimaissa.
- (20) Olisi vahvistettava ohjelman mukaista yhteistyötä koulutuksen, nuorison ja urheilun alalla toimivien globaalien järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston kanssa.
- (21) Jotta Euroopan yhdentymistä käsittelevien opintojen korkea laatua kaikkialla maailmassa voidaan edistää sekä vastata Euroopan yhdentymisprosessia ja sen etenemistä koskevan tiedon ja vuoropuhelun kasvavaan tarpeeseen, on tärkeää edistää tämän alan opetuksen, tutkimuksen ja pohdinnan korkea tasoa tukemalla Euroopan yhdentymisprosessin tutkimukseen erikoistuneita korkeakouluja ja järjestöjä sekä eurooppalaista etua edistäviä järjestöjä Jean Monnet -toimen kautta.
- (22) Ohjelman mukainen yhteistyö kansallisella ja unionin tasolla koulutuksen, nuorison ja urheilun alalla toimivien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välillä on erittäin tärkeää, jotta voidaan luoda laaja omistajuus elinikäisen oppimisen strategioiden ja politiikkojen alalle ja jotta sidosryhmien ajatukset ja huolenaiheet voidaan ottaa huomioon kaikilla tasoilla.

- (23) Tammikuun 18 päivänä 2011 annetussa komission tiedonannossa "Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen" esitetään komission ajatuksia urheilualaa koskevasta unionin tason toiminnasta Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ja ehdotetaan komission ja jäsenvaltioiden toteutettavaksi konkreettisia toimia, joilla pyritään korostamaan urheilun eurooppalaista identiteettiä ja jotka jaetaan kolmeen laajaan ryhmään: urheilun yhteiskunnallinen merkitys, urheilun taloudellinen ulottuvuus ja urheilualan järjestäytyminen. On myös tarpeen ottaa huomioon urheilun, perinteiset urheilulajit mukaan luettuna, tuottama lisäarvo ja urheilun asema unionin kulttuuriperinnössä ja historiallisessa perinnössä.
- (24) Erityisesti on tarpeen painottaa ruohonjuuritason urheilua ja urheilualan vapaaehtoistoimintaa, sillä niillä on tärkeä osa sosiaalisen osallisuuden, yhtäläisten mahdollisuuksien ja terveyttä edistävän liikunnan edistämisessä.
- (25) Selkeyttämällä tutkinto- ja pätevyysvaatimuksia ja tehostamalla niiden tunnustamista ja laajentamalla avoimuutta ja tunnustamista edistävien unionin välineiden hyväksyntää olisi edistettävä laadukkaan koulutuksen kehittämistä ja helpotettava sekä elinikäiseen oppimiseen liittyvää että ammatillista liikkuvuutta Euroopassa eri maiden ja sektorien välillä. Kun nuoret pääsevät tutustumaan muissa maissa käytettäviin menetelmiin, toimintamalleihin ja teknologioihin, se parantaa heidän työllistyvyyttään.
- (26) Tämän vuoksi suositellaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 2241/2004/EY⁽¹⁾ käyttöön otettujen tutkintoja ja pätevyysvaatimusten yhteisten puitteiden (Europass), Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/143/EY⁽²⁾ nojalla käyttöön otettujen Euroopan korkeakoulutuksen laadunvarmistusrekisterin (EQAR) ja eurooppalaisen korkeakoulutuksen laadunvarmistusyhdistyksen (ENQA), Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen⁽³⁾ nojalla käyttöön otettujen eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (EQF), 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen⁽⁴⁾ ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (EC-VET) ja 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2241/2004/EY, tehty 15 päivänä joulukuuta 2004, yhteisön yhteisistä puitteista tutkintojen ja pätevyysvaatimusten selkeyttämiseksi (Europass) (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 6).
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2006/143/EY, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, eurooppalaisen yhteistyön jatkamisesta korkea-asteen koulutuksen laadun varmistamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 60).
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi (EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1).
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamisesta (EUVL C 155, 8.7.2009, s. 11).
- parlamentin ja neuvoston suosituksen⁽⁵⁾ nojalla käyttöön otetun ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen (EQAVET) sekä eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmän (ECTS) käytön laajentamista.
- (27) Jotta varmistetaan tehokkaampi yleisölle suunnattu viestintä ja saadaan aikaan suurempia yhteisvaikutuksia komission aloitteesta toteutettujen viestintätoimien välillä, tämän asetuksen nojalla viestintään kohdennetuilla resursseilla olisi lisäksi edistettävä Euroopan unionin poliittisten prioriteettien tunnetuksi tekemistä, sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleistavoitteisiin.
- (28) On tarpeen varmistaa kaikkien tämän ohjelman puitteissa toteutettujen toimien eurooppalainen lisäarvo sekä täydentävyys jäsenvaltioiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteuttamien toimien kanssa sekä muiden toimien kanssa erityisesti kulttuurin ja tiedonvälityksen, työllisyyden, tutkimuksen ja innovoinnin, teollisuus- ja yritys politiikan ja koheesio- ja kehitysyhteistyöpolitiikan sekä laajentumispolitiikan ja aluepolitiikkaan ja ulkosuhteisiin liittyvien aloitteiden, välineiden ja strategioiden aloilla.
- (29) Ohjelmalla on tarkoitus saada aikaan myönteinen ja kestävä vaikutus koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskeviin politiikkoihin ja käytäntöihin. Nämä järjestelmiin kohdistuvat vaikutukset olisi saatava aikaan toteuttamalla ohjelmassa esitetyt toimet ja toiminnat, joilla pyritään edistämään muutoksia institutionaalisella tasolla ja tarvittaessa uudistuksia järjestelmän tasolla. Ohjelmalta rahoitustukea hakevilta yksittäisiltä hankkeilta ei edellytetä, että niillä on yksinään järjestelmiin kohdistuvia vaikutuksia. Tämän tavoitteen saavuttamista olisi edistettävä tällaisten hankkeiden kumulatiivisten tulosten avulla.
- (30) Jotta ohjelman toimivuutta voidaan hallinnoida, arvioida ja seurata tehokkaasti, on kehitettävä erityisiä mitattavissa olevia ja realistisia tulosindikaattoreita, joita voidaan mitata ajan myötä ja joissa otetaan huomioon tukitoimien toteutustapa.
- (31) Komission ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä tieto- ja viestintäteknologioita ja uusia tekniikoita mahdollisimman tehokkaasti hyväksi koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskevien toimenpiteiden saavutettavuuden helpottamiseksi. Sovelletuihin teknologioihin olisi sisällyttävä virtuaaliliikkuvuus, jolla täydennetään oppimiseen liittyvää liikkuvuutta sitä korvaamatta.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta (EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1).

- (32) Tässä asetuksessa vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi ... euron rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä 'toimielinten sopimus', 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (33) Tämän ohjelman nojalla elinten toimintaan annetun rahoitustuen jatkuvuuden turvaamiseksi komission olisi ohjelman ensivaiheen aikana voitava pitää tuettavien toimien täytäntöönpanoon välittömästi liittyviä kuluja tukikelpoisina, vaikka ne olisivat aiheutuneet tuensaajalle ennen rahoitushakemuksen jättämistä.
- (34) On tarpeen laatia tuloskriteerit, joiden perusteella määrähajat jaetaan jäsenvaltioiden kesken kansallisten toimistojen hallinnoimia toimia varten.
- (35) Unionin ehdokasmaat ja Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvat Euroopan vapaakauppajärjestön (EFTA) maat voivat osallistua unionin ohjelmiin puitesopimusten, assosiaationeuvoston päätösten tai vastaavien sopimusten mukaisesti.
- (36) Sveitsin valaliitto voi osallistua unionin ohjelmiin unionin ja tämän maan välillä tehtävän sopimuksen mukaisesti.
- (37) Luonnolliset henkilöt merentakaisista maista tai alueilta ja merentakaisen maan tai alueen toimivaltaiset julkiset tai yksityiset elimet ja laitokset voivat osallistua unionin ohjelmiin neuvoston päätöksen 2001/822/EY ⁽²⁾ mukaisesti. Unionin syrjäisimpien alueiden ja merentakaisen maiden ja alueiden syrjäisestä sijainnista johtuvat rajoitteet olisi otettava huomioon ohjelman toteuttamisen yhteydessä.
- (38) Euroopan komissio ja Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja totesivat 25 päivänä toukokuuta 2011 antamassaan yhteisessä tiedonannossa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapuruuksia varten", että tavoitteena on muun muassa helpottaa edelleen naapuruusmaiden osallistumista korkeakoulutuksen alan liikkuvuutta ja kapasiteetin vahvistamista koskeviin unionin toimiin ja mahdollistaa naapuruusmaiden osallistuminen tulevaan koulutusohjelmaan.
- (39) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava oikeasuhteisin toimenpitein koko menosyklin ajan. Näihin toimenpiteisiin sisältyvät säännönvastaisuuksien torjunta, havaitseminen ja tutkiminen, menetettyjen, virheellisesti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen takaisinperintä ja tarpeen mukaan seuraamukset. Samaan aikaan kun unionin ulkomaanavun rahoitustarpeet kasvavat, unionin taloudellinen tilanne ja rahoitusasema rajoittavat tällaiseen apuun käytettävissä olevia resursseja. Komission olisi siksi pyrittävä löytämään tehokkaimmat ja kestävimmat tavat käyttää saatavilla olevat resurssit ja käytettävä erityisesti sellaisia rahoitusvälineitä, joilla on vipuvaikutuksia.
- (40) Ohjelman saavutettavuuden parantamiseksi henkilöiden liikkuvuuden tukemiseen tarkoitettujen tukien suuruus pitäisi määrittää isäntämaan oleskelu- ja elinkustannusten perusteella. Jäsenvaltioita olisi myös rohkaistava vapauttamaan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tällaiset tuet veroista ja sosiaaliturvamaksuista. Samaa vapautusta olisi sovellettava julkisiin tai yksityisiin tahoihin, jotka myöntävät tällaista rahoitustukea kyseisille henkilöille.
- (41) Vapaaehtoistyöhön käytetty aika voidaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽³⁾ mukaisesti hyväksyä luontoissuorituksenä suoritettuna osarahoitusosuutena.
- (42) Komissio on 29 päivänä kesäkuuta 2011 hyväksytyssä tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" korostanut sitoutumistaan unionin rahoituksen yksinkertaistamiseen. Koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskevan yhteisen ohjelman perustamisen pitäisi johtaa huomattavaan yksinkertaistamiseen, rationalisointiin ja yhteisvaikutuksiin ohjelman hallinnoinnissa. Toteutusta pitäisi entisestään yksinkertaistaa käyttämällä kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteämääräistä rahoitusta ja vähentämällä edunsaajiin ja jäsenvaltioihin sovellettavia muodollisia vaatimuksia ja byrokratiaa.
- (43) Toteuttamisen ja varainkäytön laadun parantamisen olisi oltava johtavana periaatteena pyrittäessä saavuttamaan ohjelmalle asetetut tavoitteet, samalla kun varmistetaan varojen optimaalinen käyttö.
- (44) On tärkeää varmistaa, että ohjelman varainhoito on moitteetonta ja että ohjelman toteuttaminen on mahdollisimman tehokasta ja käyttäjäystävällistä kuitenkin siten, että taataan oikeusvarmuus ja se, että ohjelma on kaikkien osallistujien ulottuvilla.
- (45) Jotta muuttuviin tarpeisiin voitaisiin vastata nopeasti ohjelman koko keston ajan, komissiolle olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säännöksiä, jotka koskevat kansallisten toimistojen hallinnoimia lisätoimia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijoiden

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisen maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("pätös merentakaisen alueiden assosiaatiosta") (EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

kuulemiset. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että tarvittavat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (46) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (47) Ohjelman olisi katettava kolme eri alaa, ja tällä asetuksella perustetun komitean olisi käsiteltävä sekä horisontaalisia että alakohtaisia kysymyksiä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ne lähettävät komitean kokouksiin edustajat esityslistan aiheiden mukaisesti, ja komitean puheenjohtajan olisi varmistettava, että kussakin kokouksessa käsiteltävä ala tai alat sekä alakohtaiset aiheet käyvät selvästi ilmi kokouksen esityslistasta. Ulkopuolisia asiantuntijoita, myös työmarkkinaosapuolten edustajia, olisi voitava komitean työjärjestyksen mukaisesti tarvittaessa ja tapauskohtaisesti kutsua osallistumaan komitean kokouksiin tarkkailijoina.
- (48) On aiheellista varmistaa ohjelman asianmukainen saattaminen päätökseen, erityisesti monivuotisten hallinnointijärjestelyjen, esimerkiksi teknisen ja hallinnollisen avun rahoituksen, jatkuminen. Teknisellä ja hallinnollisella avulla olisi tarvittaessa varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen niiden toimien hallinto, joita ei ole edellisten ohjelmien puitteissa vuoden 2013 loppuun mennessä vielä saatettu loppuun,
- (49) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli perustaa ohjelmaa, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteensaavuttamiseksi tarpeen.

- (50) Päätökset N:o 1719/2006/EY, N:o 1720/2006/EY ja N:o 1298/2008/EY olisi sen vuoksi kumottava,
- (51) Jotta voidaan varmistaa ohjelman perusteella annettavan rahoituksen jatkuvuus, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014. Kiireellisyydestä johtuen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

tämän asetuksen olisi tultava voimaan niin pian kuin mahdollista sen jälkeen kun se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Ohjelman soveltamisala

- Tällä asetuksella perustetaan koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskeva unionin toimintaohjelma, jota kutsutaan nimellä "Erasmus+", jäljempänä 'ohjelma'.
- Ohjelma toteutetaan 1 päivänä tammikuuta 2014 alkaen ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvänä kautena.
- Ohjelman soveltamisalaan kuuluvat seuraavat alat ottaen samalla huomioon eri alojen rakenteet ja erityistarpeet jäsenvaltioissa:
 - kaikki koulutuksen tasot elinikäisen oppimisen näkökulmasta, mukaan lukien yleissivistävä koulutus (Comenius), korkea-koulutus (Erasmus), globaali korkeakoulutus (Erasmus Mundus), ammatillinen koulutus (Leonardo da Vinci) ja aikuis-koulutus (Grundtvig);
 - nuorisoo (Youth in Action), erityisesti epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen yhteydessä;
 - urheilu, erityisesti ruohonjuuritason urheilu.
- Ohjelmaan sisältyy globaali ulottuvuus, jonka tarkoituksena on tukea unionin ulkoista toimintaa, mukaan lukien sen kehitystavoitteita, unionin ja kumppanimaiden välisen yhteistyön avulla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 'elinikäisellä oppimisella' tarkoitetaan kaikkea sellaista ihmisen koko elinikänsä aikana hankkimaa koulutusta, virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella annettavaa epävirallista oppimista ja arkioppimista, jonka tuloksena henkilökohtaiset, kansalaisuuteen ja kulttuuriin liittyvät, sosiaaliset ja/tai työhön liittyvät tiedot, taidot ja pätevyudet tai yhteiskunnallinen osallistuminen paranevat, neuvonta- ja ohjauspalvelut mukaan luettuina;

- 2) 'epävirallisella oppimisella' tarkoitetaan oppimista, joka tapahtuu (oppimistavoitteiden ja oppimiseen käytettävän ajan osalta) suunniteltujen toimintojen avulla ja johon sisältyy jonkin tyyppistä oppimisen tukea (esimerkiksi oppilas-opettajasuhde) mutta joka ei ole osa virallista koulutusjärjestelmää;
- 3) 'arkioppimisella' tarkoitetaan oppimista arkipäivän toimissa, jotka liittyvät työhön, perhe-elämään tai vapaa-aikaan, joka ei ole tavoitteidensa, ajankäytön tai oppimisen tuen osalta organisoitua tai jäsenneiltyä; se ei välttämättä ole oppijan näkökulmasta tarkoituksellista;
- 4) 'jäsennellyllä vuoropuhelulla' tarkoitetaan nuorten ja nuorisjärjestöjen kanssa käytävää vuoropuhelua, joka toimii yhtenä nuorisovalan eurooppalaisen yhteistyön painopisteiden, toteuttamisen ja seurannan jatkuvan pohdinnan foorumina;
- 5) 'kansainvälisellä toiminnalla' tarkoitetaan, ellei toisin mainita, toimintaa, johon osallistuu vähintään kaksi 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmamaata;
- 6) 'globaalilla toiminnalla' tarkoitetaan toimintaa, johon osallistuu ainakin yksi ohjelmamaa ja ainakin yksi kolmas maa, jäljempänä 'kumppanimaa';
- 7) 'oppimiseen liittyvällä liikkuvuudella' tarkoitetaan siirtymistä johonkin maahan oman asuinmaan ulkopuolelle tarkoituksena suorittaa opintoja, harjoitteluja tai epävirallista tai arkioppimista; tällainen liikkuvuus voi olla harjoittelua, oppisopimusopintaa, nuorisovaihtoa, vapaaehtoistoimintaa, opetuksen antamista tai osallistumista ammatilliseen kehittämiseen tähtäävään toimintaan ja siihen voi sisältyä valmistelevia toimia, kuten isäntämaan kieltä koskevaa koulutusta, sekä lähettämistä ja vastaanottamista koskevia toimia ja jatkotoimintoja;
- 8) 'innovointia ja hyvien käytänteiden vaihtoa edistävällä yhteistyöllä' tarkoitetaan eurooppalaisia ja globaaleja yhteistyöhankkeita, joihin osallistuu koulutuksen ja/tai nuorisotoiminnan alalla toimivia organisaatioita ja joihin voi osallistua myös muita organisaatioita;
- 9) 'politiikan uudistamisen tuella' tarkoitetaan kaiken tyyppistä toimintaa, jolla tuetaan ja edistetään koulutusjärjestelmien nykyaikaistamista ja tuetaan eurooppalaisen nuorisopolitiikan kehittämistä jäsenvaltioiden välisen poliittisen yhteistyöprosessin kautta, erityisesti avointa koordinoitumisen etelämää, ja nuorten kanssa käytävää jäsenneiltyä vuoropuhelua;
- 10) 'virtuaaliliikkuvuudella' tarkoitetaan tieto- ja viestintätekniikalla tuettuja erilaisia toimintoja, mukaan luettuna verkkooppiminen, joita järjestetään oppilaitostasolla ja jotka toteuttavat tai helpottavat kansainvälisiä ja/tai globaaleja, yhteistyöhön pohjautuvia kokemuksia opetuksessa ja/tai oppimisessa;
- 11) 'henkilöstöllä' tarkoitetaan henkilöitä, jotka joko ammatin tai vapaaehtoistoiminnan vuoksi osallistuvat koulutukseen tai nuorten epäviralliseen oppimiseen liittyvään toimintaan ja joilla voidaan tarkoittaa korkeakoulujen ja muiden oppilaitosten opettajia, kouluttajia, koulunjohtajia, nuorisotyöntekijöitä ja muuta kuin opetushenkilöstöä;
- 12) 'nuorisotyöntekijällä' tarkoitetaan henkilöä, joka ammatinsa tai vapaaehtoistoiminnan kautta on mukana epävirallisessa oppimisessa ja joka tukee nuorten sosiopedagogista ja ammatillista kehitystä;
- 13) 'nuorilla' tarkoitetaan 13–30-vuotiaita henkilöitä;
- 14) 'korkeakoululla' tarkoitetaan
- a) mitä tahansa korkeakoulua, joka kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti tarjoaa tunnustettuja tutkintoja tai muita tunnustettuja korkea-asteen tutkintoja, riippumatta siitä, mitä nimitystä tällaisesta oppilaitoksesta käytetään;
- b) kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaista oppilaitosta, joka tarjoaa korkea-asteen ammatillista koulutusta;
- 15) 'yhteistutkinnolla' tarkoitetaan integroitua koulutusohjelmaa, joka suoritetaan vähintään kahdessa korkeakoulussa ja jonka suorittaja saa yhden tutkintotodistuksen, jonka kaikki integroituihin koulutusohjelmaan osallistuvat oppilaitokset myöntävät yhdessä ja joka tunnustetaan virallisesti maissa, joissa osallistuvat oppilaitokset sijaitsevat;
- 16) 'kaksoistutkinnolla tai usean tutkinnon yhdistelmällä' tarkoitetaan koulutusohjelmaa, joka suoritetaan vähintään kahdessa (kaksoistutkinto) tai useammassa (usean tutkinnon yhdistelmä) korkeakoulussa ja jonka suorittaja saa erillisen tutkintotodistuksen kustakin osallistuvasta oppilaitoksesta;
- 17) 'nuorisotoiminnalla' tarkoitetaan koulun ulkopuolista toimintaa (kuten nuorisovaihtoa, vapaaehtoistoimintaa tai nuorisovalan valmennusta), johon nuori osallistuu joko yksin tai ryhmässä, erityisesti nuorisjärjestöjen kautta, ja jolle on ominaista epävirallinen oppiminen;
- 18) 'kumppanuudella' tarkoitetaan eri ohjelmamaissa sijaitsevien oppilaitosten ja/tai organisaatioiden ryhmän tekemää sopimusta, jonka tarkoituksena on eurooppalaisten toimintojen toteuttaminen koulutuksen, nuorisotoiminnan tai urheilun alalla tai virallisen tai epävirallisen verkoston perustaminen jollakin asiaan liittyvällä alalla, kuten oppilaiden ja heidän opettajiensa yhteiset oppimishankkeet, jotka toteutetaan luokkien vaihto-ohjelmina ja henkilöiden pitkäkestoisena liikkuvuutena, korkeakoulujen intensiivikurssit ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten välinen yhteistyö, jonka tarkoituksena on edistää alueiden välistä yhteistyötä, mukaan luettuna rajatylittävä alueellinen yhteistyö; se voidaan laajentaa kumppanimaiden oppilaitoksiin ja/tai organisaatioihin tarkoituksena vahvistaa kumppanuuden laatua;

- 19) 'avaintaidoilla' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa 2006/962/EY ⁽¹⁾ määriteltyjä perustietoja, -taitoja ja -asenteita, joita kaikki yksilöt tarvitsevat itsensä toteuttamista ja henkilökohtaista kehitystä, aktiivista kansalaisuutta, sosiaalista osallisuutta ja työtä varten;
- 20) 'avoimella koordinoitimenetelmällä' tarkoitetaan hallitustenvälistä menetelmää, joka tarjoaa puitteet jäsenvaltioiden väliselle yhteistyölle, jonka avulla kansallisia politiikkoja voidaan suunnata tiettyjen yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen. Tämän ohjelman yhteydessä avointa koordinoitimenetelmää sovelletaan koulutuksen sekä nuorisotoiminnan aloilla;
- 21) 'avoimuutta ja tunnustamista lisäävillä unionin välineillä' tarkoitetaan välineitä, joilla sidosryhmiä autetaan ymmärtämään, arvostamaan ja tarvittaessa tunnistamaan oppimistuloksia ja pätevyyttä kaikkialla unionissa;
- 22) 'naapuruusmailla' tarkoitetaan Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvia maita ja alueita.
- 23) 'kaksoisuralla' tarkoitetaan huippu-urheilutason valmentautumisen yhdistämistä tavanomaiseen koulutukseen tai työskentelyyn;
- 24) 'ruohonjuuritason urheilulla' tarkoitetaan järjestettyä paikallistason amatööriurheilua ja harrasteliikuntaa.

3 artikla

Eurooppalainen lisäarvo

1. Ohjelmasta tuetaan vain sellaisia toimia ja toimintoja, joista voidaan saada eurooppalaista lisäarvoa ja jotka edistävät 4 artiklassa tarkoitettua yleisen tavoitteen saavuttamista.
2. Ohjelman toimien ja toimintojen eurooppalaista lisäarvoa varmistavat erityisesti seuraavat piirteet:
- a) kansainvälisyys, erityisesti liikkuvuuden ja yhteistyön osalta, jolla pyritään kestävien järjestelmävaikutusten saavuttamiseen;
- b) täydentävyys ja yhteisvaikutukset muiden ohjelmien ja politiikkojen kanssa kansallisella, unionin ja globaalilla tasolla;
- c) vaikutukset avoimuutta ja tunnustamista lisäävien unionin välineiden tulokselliseen hyödyntämiseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2006/962/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, elinikäisen oppimisen avaintaidoista (EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10).

4 artikla

Ohjelman yleinen tavoite

Ohjelmalla myötävaikutetaan seuraavien tavoitteiden saavuttamiseen:

- a) Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, koulutusta koskeva yleistavoite mukaan luettuna;
- b) eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden, jäljempänä 'ET 2020', tavoitteet, vastaavat vertailuarvot mukaan lukien;
- c) korkeakoulutuksen kestävä kehittäminen kumppanimaissa;
- d) nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden (2010–2018) yleiset tavoitteet;
- e) urheilun, erityisesti ruohonjuuritason urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen unionin urheilualan työsuunnitelman mukaisesti; sekä
- f) eurooppalaisten arvojen edistäminen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan mukaisesti.

II LUKU

Koulutus

5 artikla

Erityistavoitteet

1. Ohjelmalla on koulutuksen alalla seuraavat erityistavoitteet, jotka ovat ohjelman 4 artiklassa määritellyn yleisen tavoitteen ja erityisesti ET 2020-tavoitteiden mukaiset ja tukevat lisäksi korkeakoulutuksen kestävästä kehittämisestä kumppanimaissa:
- a) parannetaan avaintaitojen ja osaamisen tasoa erityisesti ajatellen niiden merkitystä työmarkkinoille ja vaikutusta yhteiskunnan yhteenkuuluvuuteen lisäämällä erityisesti mahdollisuuksia oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen ja vahvistamalla yhteistyötä koulutus- ja työelämän välillä;
- b) edistetään laadun kehittämistä, innovointia, huippuosaamista ja kansainvälistymistä oppilaitoksissa erityisesti lisäämällä kansainvälistä yhteistyötä koulutuksen järjestäjien ja muiden sidosryhmien välillä;
- c) edistetään elinikäisen oppimisen eurooppalaisen alueen syntymistä ja sitä koskevaa tietoisuutta, täydennetään kansallisen tason poliittisia uudistuksia ja tuetaan koulutusjärjestelmien nykyaikaistamista erityisesti tehostamalla poliittista yhteistyötä, hyödyntämällä paremmin avoimuutta ja tunnustamista lisääviä unionin välineitä ja levittämällä hyviä käytänteitä;

- d) kehitetään koulutuksen globaalia ulottuvuutta erityisesti tekemällä unionin ja kumppanimaiden oppilaitosten välillä yhteistyötä ammatillisessa ja korkeakoulutuksessa, lisäämällä eurooppalaisten korkeakoulujen vetovoimaa ja tukemalla unionin ulkoista toimintaa sen kehitysyhteistyötavoitteet mukaan luettuina, edistämällä liikkuvuutta ja yhteistyötä unionin ja kumppanimaiden korkeakoulujen välillä ja kohdennettua valmiuksien kehittämistä kumppanimaissa;
- e) parannetaan kielten opetusta ja oppimista ja edistetään unionin laajaa kielellistä monimuotoisuutta ja muiden kulttuurien tuntemusta;
- f) edistetään huippuosaamista Euroopan yhdentymistä käsittelevässä opetus- ja tutkimustoiminnassa 10 artiklassa tarkoitettujen maailmanlaajuisten Jean Monnet -toimintojen kautta.

2. Ohjelman arviointia varten 1 kohdassa tarkoitettuihin erityistavoitteisiin liittyvät mitattavissa olevat ja asiaan liittyvät indikaattorit määritellään liitteessä 1.

6 artikla

Ohjelmasta tuettavat toimet

1. Ohjelman tavoitteet koulutusalailla pyritään saavuttamaan seuraavien kolmen toimityypin avulla:
- a) oppimiseen liittyvä henkilöiden liikkuvuus;
- b) innovointia ja hyvien käytäntöjen vaihtoa edistävä yhteistyö;
- c) politiikan uudistamisen tuki.
2. Jean Monnet -toiminnot kuvataan 10 artiklassa.

7 artikla

Oppimiseen liittyvä henkilöiden liikkuvuus

1. Oppimiseen liittyvällä henkilöiden liikkuvuudella tuetaan seuraavia toimintoja 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjelmamaissa:
- a) Korkeakoulutuksen kaikilla koulustasoilla olevien opiskelijoiden sekä ammattiin opiskelevien ja harjoittelijoiden liikkuvuus. Tällainen liikkuvuus voi olla opintojen suorittamista kumppanioppilaitoksessa, harjoittelun suorittamista tai kokemuksen hankkimista oppisopimuksella tai avustajana tai harjoittelijana ulkomailla. Liikkuvuutta maisterin tutkintoon johtavien opintojen aikana voidaan tukea 20 artiklassa tarkoitettua opintolainojen takausjärjestelmästä, jäljempänä 'järjestelmä'.
- b) Henkilöstön liikkuvuus 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjelmamaissa. Tällainen liikkuvuus voi olla opettamista tai avustajana toimimista tai osallistumista ammatilliseen kehittämiseen tähtävään toimintaan ulkomailla.

2. Tällä toimella tuetaan myös opiskelijoiden ja henkilöstön globaalia liikkuvuutta kumppanimaihin ja kumppanimaista korkeakoulutukseen liittyen, mukaan luettuna liikkuvuus, joka järjestetään korkealaatuisten yhteistutkintojen, kaksoistutkintojen tai usean tutkinnon yhdistelmien pohjalta taikka yhteisten ehdotuspyyntöjen pohjalta.

8 artikla

Innovointia ja hyvien käytäntöjen vaihtoa edistävä yhteistyö

1. Innovointia ja hyvien käytäntöiden vaihtoa edistävällä yhteistyöllä tuetaan seuraavia:

- a) koulutusalailla tai muilla asiaankuuluvilla aloilla toimivien organisaatioiden ja/tai oppilaitosten strategiset kumppanuudet, joiden tarkoituksena on yhteisten aloitteiden kehittäminen ja toteuttaminen sekä vertaisoppimisen ja kokemusten vaihdon edistäminen;
- b) työelämän ja oppilaitosten väliset seuraaventyypiset kumppanuudet:
- erityisesti korkeakoulujen ja työelämän väliset tietoyhteisliittymät, joiden tarkoituksena on edistää luovuutta, innovointia, työhön perustuvaa oppimista ja yrittäjyyttä tarjoamalla tarkoituksenmukaisia oppimismahdollisuuksia, mukaan luettuna uusien opetusohjelmien ja pedagogisten toimintatapojen suunnittelu;
 - koulutuksen järjestäjien ja työelämän väliset alakohtaiset osaamisallianssit, joiden tarkoituksena on edistää työllistävyyttä, auttaa osaltaan luomaan uusia alakohtaisia tai monialaisia opetusohjelmia, kehittää innovatiivisia ammatillisen opetuksen ja koulutuksen menetelmiä sekä soveltaa avoimuutta ja tunnustamista lisääviä unionin välineitä käytäntöön.

c) kaikki koulutusalat kattavat tietotekniset tukijärjestelmät, erityisesti ystävyyskoulutoiminta e-Twinning, jotka mahdollistavat vertaisoppimisen, virtuaaliliikkuvuuden ja hyvien käytäntöiden vaihdot sekä tarjoavat osallistumismahdollisuuden naapuruusmaiden osallistujille.

2. Tästä toimesta tuetaan myös kehittämistä, valmiuksien parantamista, alueellista yhdentymistä, tiedon vaihtoa ja nykyaikaistamiseen tähtäviä prosesseja, jotka toteutetaan unionin ja kumppanimaiden korkeakoulujen välisten globaalien kumppanuuksien avulla, joilla edistetään erityisesti vertaisoppimista ja yhteisiä koulutushankkeita, sekä varsinkin naapuruusmaiden kanssa tehtävän alueellisen yhteistyön ja kansallisten tiedotustoimistojen edistämisen avulla.

9 artikla

Tuki politiikan uudistamisen

1. Poliitiikan uudistamista tukevaan toimeen sisältyy unionin tasolla käynnistettäviä toimintoja, jotka koskevat seuraavia:

- a) koulutusalaan koskevan unionin poliittisen ohjelman toteuttaminen avointa koordinoitimenetelmää noudattaen sekä Bolognan ja Kööpenhaminan prosessit;
- b) avoimuutta ja tunnustamista lisäävien unionin välineiden – erityisesti Europass-järjestelyn, eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (EQF), eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmän (ECTS), ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET), ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen (EQAVET), Euroopan korkeakoulutuksen laadunvarmistusrekisterin (EQAR) ja eurooppalaisen korkeakoulutuksen laadunvarmistusyhdistyksen (ENQA) – käyttäminen ohjelmamaissa ja tuki unionin laajuisille verkostoille sekä eurooppalaisille koulutusalan kansalaisjärjestöille;
- c) poliittinen vuoropuhelu koulutusalan eurooppalaisten sidosryhmien kanssa;
- d) tutkintotodistusten akateemisen tunnustamisen kansalliset tiedotuskeskukset (NARIC), Eurydice- ja Euroguidance- verkostot sekä kansalliset Europass-keskukset.

2. Tästä toimesta tuetaan myös kumppanimaiden ja globaalien organisaatioiden kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua.

10 artikla

Jean Monnet -toiminnot

Jean Monnet -toiminnoilla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- a) edistetään Euroopan yhdentymistä käsittelevää opetusta ja tutkimusta alaan erikoistuneiden tutkijoiden, oppijoiden ja kansalaisten keskuudessa kaikkialla maailmassa erityisesti perustamalla Jean Monnet -oppituelle ja toteuttamalla muuta akateemista toimintaa sekä antamalla apua muuhun tietämyksen syventämiseen korkeakouluissa;
- b) tuetaan Euroopan yhdentymistä käsittelevien opintojen alalla toimivien akateemisten laitosten tai yhdistysten toimintaa ja tuetaan Jean Monnet -laatuileiman käyttöä;
- c) tuetaan seuraavia laitoksia, joiden päämääränä on Euroopan edun edistäminen:
 - i) Firenzen yliopistollinen Eurooppa-instituutti;
 - ii) College of Europe (Bruggen ja Natolinin laitokset);

iii) Julkisen hallinnon Eurooppa-instituutti (EIPA), Maastricht;

iv) Eurooppaoikeuden akatemia, Trier;

v) Euroopan erityisopetuksen kehittämiskeskus, Odense;

vi) Eurooppakoulutuksen kansainvälinen keskus (CIFE), Nizza;

d) edistetään unionin poliittisia prioriteetteja käsittelevää poliittista keskustelua ja näkemysten vaihtoa tiedemaailman ja poliittisten päättäjien välillä.

III LUKU

Nuoriso

11 artikla

Erityistavoitteet

1. Ohjelmalla on seuraavat erityistavoitteet, jotka ovat ohjelman 4 artiklassa määritetyn yleisen tavoitteen ja erityisesti nuorisualan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden (2010–2018) tavoitteiden mukaiset:

- a) parannetaan nuorten avaintaitojen ja osaamisen tasoa, mukaan lukien muita heikommassa asemassa olevat nuoret, sekä edistetään heidän osallistumistaan Euroopan demokraattiseen toimintaan ja työmarkkinoille sekä aktiivista kansalaisuutta, kulttuurien välistä vuoropuhelua, sosiaalista osallisuutta ja yhteisvastuuta, erityisesti lisäämällä nuorten, nuorisotyössä tai nuorisoyhteisöissä aktiivisten henkilöiden ja nuorisotoiminnan ohjaajien oppimiseen liittyvän liikkuvuuden mahdollisuuksia sekä vahvistamalla yhteyksiä nuorisualan ja työmarkkinoiden välillä;
- b) edistetään nuorisotyön laadun kehittämistä erityisesti lisäämällä yhteistyötä nuorisualan järjestöjen ja/tai muiden sidosryhmien välillä;
- c) täydennetään paikallis-, alue- ja kansallisen tason poliittisia uudistuksia ja tuetaan tietoon ja näyttöön perustuvan nuorisopolitiikan kehittämistä ja epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista erityisesti tehostamalla politiikkayhteistyötä, parantamalla avoimuutta ja tunnustamista lisäävien unionin välineiden käyttöä ja levittämällä hyviä käytäntöjä;
- d) lisätään nuorisualan toiminnan globaalia ulottuvuutta ja parannetaan nuorisotyöntekijöiden ja -organisaatioiden asemaa nuorten tukijärjestelminä täydentäen unionin ulkoista toimintaa erityisesti edistämällä liikkuvuutta ja yhteistyötä unionin ja kumppanimaiden sidosryhmien ja globaalien järjestöjen välillä ja parantamalla kohdennetusti valmiuksia kumppanimaissa.

2. Ohjelman arviointia varten 1 kohdassa tarkoitettuihin erityistavoitteisiin liittyvät mitattavissa olevat ja asiaan liittyvät indikaattorit määritellään liitteessä I.

12 artikla

Ohjelmasta tuettavat toimet

Ohjelman tavoitteet pyritään saavuttamaan seuraavien kolmen toimityypin avulla:

- a) oppimiseen liittyvä henkilöiden liikkuvuus;
- b) innovointia ja hyvien käytäntöjen vaihtoa edistävä yhteistyö;
- c) politiikan uudistamisen tuki.

13 artikla

Oppimiseen liittyvä henkilöiden liikkuvuus

1. Oppimiseen liittyvällä henkilöiden liikkuvuudella tuetaan seuraavia:

- a) nuorten liikkuvuus epäviralliseen oppimiseen tai arkioppimiseen liittyvässä toiminnassa ohjelmamaiden välillä; tällainen liikkuvuus voi olla nuorisovaihtoa ja vapaaehtoistoimintaa Eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun kautta sekä olemassa oleviin liikkuvuutta koskeviin järjestelyihin perustuvaa innovatiivista toimintaa;
- b) nuorisotyössä tai nuorisojärjestöissä aktiivisten henkilöiden ja nuorisotoiminnan ohjaajien liikkuvuus; tällainen liikkuvuus voi olla koulutusta ja verkostoitumistoimintaa.

2. Tällä toimella tuetaan myös nuorten, nuorisotyössä tai nuorisojärjestöissä toimivien ja nuorisotoiminnan ohjaajien liikkuvuutta kumppanimaihin ja kumppanimaista ja erityisesti naapuruusmaihin ja naapuruusmaista.

14 artikla

Innovointia ja hyvien käytäntöjen vaihtoa edistävä yhteistyö

1. Innovointia ja hyvien käytänteiden vaihtoa edistävä yhteistyö on toimi, josta tuetaan seuraavia:

- a) strategiset kumppanuudet yhteisten aloitteiden kehittämiseksi ja toteuttamiseksi, mukaan luettuna nuorisaloitteet ja kansalaisuushankkeet, joilla edistetään aktiivista kansalaisuutta, sosiaalisia innovaatioita sekä osallistumista demokraattiseen toimintaan ja yrittäjyyteen vertaisoppimisen ja kokemusten vaihdon avulla;

- b) tietotekniset tukijärjestelmät, jotka mahdollistavat vertaisoppimisen, tietoon perustuvan nuorisotyön, virtuaalisen liikkuvuuden ja hyvien käytänteiden vaihdot.

2. Tällä toimella tuetaan myös kehittämistä, valmiuksien parantamista ja tiedonvaihtoa ohjelmamaiden ja kumppanimaiden järjestöjen välisten kumppanuuksien avulla ja erityisesti vertaisoppimisen avulla.

15 artikla

Politiikan uudistamisen tuki

1. Poliitiikan uudistamisen tukeen sisältyy toimintoja, jotka liittyvät seuraaviin:

- a) nuorisoa koskevan unionin poliittisen ohjelman toteuttaminen avointa koordinoitimenetelmää käyttäen;
- b) avoimuutta ja tunnustamista lisäävien unionin välineiden, erityisesti Youthpassin, täytäntöönpano ohjelmamaissa ja tuki unionin laajuisille verkostoille sekä eurooppalaisille nuorisoalan kansalaisjärjestöille;
- c) poliittinen vuoropuhelu asianmukaisten eurooppalaisten sidosryhmien kanssa ja jäsenelty vuoropuhelu nuorten kanssa;
- d) Euroopan nuorisofoorumi, nuorisotyön resurssikeskukset nuorisotyön kehittämiseksi ja Eurodesk-verkosto.

2. Tästä toimesta tuetaan myös kumppanimaiden ja globaalien organisaatioiden kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua.

IV LUKU

Urheilu

16 artikla

Erityistavoitteet

1. Ohjelmassa painotetaan ohjelman 4 artiklassa määritetyn yleistavoitteen ja unionin urheilualan työsuunnitelman mukaisesti erityisesti ruohonjuuritason urheilua, ja sillä on seuraavat erityistavoitteet:

- a) torjutaan urheilun integriteettiin kohdistuvia rajatylittäviä uhkia, kuten dopingia, urheilutulosten manipulointia ja väkivaltaa sekä kaikenlaista suvaitsemattomuutta ja syrjintää;
- b) edistetään ja tuetaan urheilun hyvää hallintoa ja urheilijoiden kaksoisuria;
- c) edistetään urheilun vapaaehtoistoimintaa sekä sosiaalista osallisuutta, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja tietoisuutta terveyttä edistävän liikunnan merkityksestä lisäämällä osallistumista urheilutoimintaan ja varmistamalla kaikkien yhdenvertaiset mahdollisuudet urheiluun.

2. Ohjelman arviointia varten 1 kohdassa tarkoitettuihin erityistavoitteisiin liittyvät mitattavissa olevat ja asiaan liittyvät indikaattorit määritellään liitteessä I.

17 artikla

Toiminnot

1. Yhteistyötä koskeviin tavoitteisiin pyritään seuraavien erityisesti ruohonjuuritason urheilutoimintaan painottuvien rajat ylittävien toimintojen avulla:

- a) tuki yhteistyökumppanuuksille;
- b) tuki voittoa tavoittelemattomille eurooppalaisille urheilutahtumille, joihin osallistuu useita ohjelmamaita ja joilla edistetään 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita;
- c) tuki päätöksenteon tietopohjan vahvistamiseksi;
- d) vuoropuhelu asiaankuuluvien eurooppalaisten sidosryhmien kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla urheilualan toiminnoilla voi olla vipuvaikutuksia siten, että niiden avulla saadaan lisärahoitusta kolmansilta osapuolilta, esimerkiksi yksityisyrityksiltä.

V LUKU

Rahoitussäännökset

18 artikla

Talousarvio

1. Rahoituspuitteet tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 päivästä tammikuuta 2014 ovat 14 774 524 000 euroa käyppinä hintoina.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä osoitetaan ohjelman toimiin seuraavasti soveltaen joustovaraa, joka saa olla korkeintaan 5 prosenttia kustakin osoitetusta määrästä:

- a) 77,5 prosenttia koulutukseen siten, että seuraavat vähimmäisosuudet toteutuvat:
 - i) 43 prosenttia korkeakoulutukselle, eli 33,3 prosenttia kokonaismäärärahoista;
 - ii) 22 prosenttia ammatilliselle koulutukselle, eli 17 prosenttia kokonaismäärärahoista;
 - iii) 15 prosenttia yleissivistävälle koulutukselle, eli 11,6 prosenttia kokonaismäärärahoista;

iv) 5 prosenttia aikuiskoulutukselle, eli 3,9 prosenttia kokonaismäärärahoista;

b) 10 prosenttia nuorisotoiminnalle;

c) 3,5 prosenttia opintolainojen takausjärjestelmälle;

d) 1,9 prosenttia Jean Monnet -toiminnoille;

e) 1,8 prosenttia urheilulle siten, että 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitun toiminnon osuus on enintään 10 prosenttia;

f) 3,4 prosenttia kansallisten toimistojen toimintatuelle; sekä

g) 1,9 prosenttia hallintomenojen kattamista varten.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista osuuksista vähintään 63 prosenttia on osoitettava oppimiseen liittyvälle henkilöiden liikkuvuudelle, vähintään 28 prosenttia innovointia ja hyvien käytäntöjen vaihtoa edistävälle yhteistyölle ja vähintään 4,2 prosenttia politiikan uudistamisen tukemiselle.

4. Jotta voidaan edistää korkeakoulutuksen globaalia ulottuvuutta, edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen rahoituspuitteiden lisäksi oppimiseen liittyviin liikkuvuustoimiin kumppanimaihin tai -maista sekä yhteistyöhön tai poliittiseen vuoropuheluun näiden maiden viranomaisten/laitosten/organisaatioiden kanssa osoitetaan lisärahoitusta, josta on säädetty ulkoisissa välineissä (kehitys yhteistyön rahoitusväline (DCI), eurooppalaisen naapurisuuden väline (ENI), kumppanuuden väline (PI) ja liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA)). Näiden varojen käyttöön sovelletaan tätä asetusta varmistuen samalla, että näitä ulkoisia välineitä koskevia asetuksia noudatetaan ja että kehitys yhteistyön rahoitusvälineen osalta noudatetaan taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) vahvistamia julkisen kehitysavun kriteereitä.

Rahoitus asetetaan käyttöön kahtena monivuotisena määräraha kokonaisuutena, joista ensimmäinen kattaa ensimmäiset neljä vuotta ja toinen jäljellä olevat kolme vuotta. Mainitun rahoituksen jakautuminen vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ulkoisten välineiden monivuotisissa maaohjelmissä kyseisten maiden osalta kartoitettujen tarpeiden ja prioriteettien mukaan. Yhteistyö kumppanimaiden kanssa voidaan tarvittaessa toteuttaa käyttäen näiltä mailta saatavia lisämäärärahoja, jotka asetetaan käytettäväksi näiden maiden kanssa sovittavin menettelyin.

Kehitys yhteistyön rahoitusvälineen osuudesta rahoitetussa opiskelijoiden ja henkilöstön liikkuvuutta ohjelmamaiden ja kumppanimaiden välillä koskevassa toimessa keskitytään kehitysmaiden osallistavan ja kestävä kehityksen kannalta olennaisiin alueisiin.

5. Ohjelmaan osoitetuilla määrärahoilla voidaan myös kattaa kuluja, jotka liittyvät ohjelman hallinnon ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämään valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimintaan, erityisesti tutkimuksiin, asiantuntijoiden kokouksiin ja tiedotus- ja viestintätoimintaan, mukaan luettuna unionin poliittisista prioriteeteista tiedottaminen sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin, tietojenkäsittelyyn ja tiedonvaihtoon keskittyvään tietotekniikkaan liittyvät kulut sekä kaikki muut sellaisen teknisen ja hallinnollisen avun kulut, joita komissiolle aiheutuu ohjelman hallinnon yhteydessä.

6. Ohjelman määrärahoilla voidaan kattaa myös teknisen ja hallinnollisen avun menoja, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa siirtyminen päätösten N:o 1719/2006/EY, N:o 1720/2006/EY ja N:o 1298/2008/EY mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä tämän ohjelman mukaisiin toimenpiteisiin. Määrärahoja voidaan samankaltaisten menojen kattamiseksi sisällyttää talousarvioon tarvittaessa vielä vuoden 2020 jälkeen, jotta sellaisten toimien ja toimintojen hallinnointi olisi mahdollista, joita ei ole saatettu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.

7. Edellä 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 12 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin oppimiseen liittyvään henkilöiden liikkuvuuteen osoitetut määrärahat, joita yksi tai useampi kansallinen toimisto, jäljempänä 'kansallinen toimisto', hallinnoi, jaetaan jäsenvaltion väestömäärän ja elinkustannusten, jäsenvaltioiden pääkaupunkien välisten välimatkojen ja tuloksellisuuden perusteella. Tuloksellisuutta mittaava parametri kattaa 25 prosenttia kokonaismäärärahoista 8 ja 9 kohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti. Edellä 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin strategisiin kumppanuuksiin osoitetut määrärahat, jotka kansalliset toimistot valitsevat ja joita ne hallinnoivat, jaetaan komission 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen määräämisen kriteerien perusteella. Näiden kriteerien on oltava mahdollisimman neutraaleja suhteessa jäsenvaltioiden erilaisiin koulutusjärjestelmiin. Järjestelyissä on myös vältettävä sitä, että jäsenvaltioille myönnettyissä vuotuisissa talousarvioissa tapahtuisi kahden eri vuoden välillä merkittäviä vähennyksiä, ja myönnettujen tukien tasossa esiintyvä liiallinen epätasapaino on minimoitava.

8. Resurssien tehokkaan ja tuloksellisen käytön edistämiseksi varat jaetaan tuloksellisuuden perusteella. Tuloksellisuuden mittaamisessa käytettävät kriteerit perustuvat tuoreimpiin saatavilla oleviin tietoihin ja ne koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:

a) vuotuisten toteutuneiden tuotosten määrä;

b) vuotuinen toteutuneiden maksujen määrä.

9. Vuoden 2014 osalta määrärahat jaetaan elinikäisen oppimisen ohjelman, nuorisotoimintaohjelman ja Erasmus Mundus -ohjelman nojalla viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013

toteutettuja toimia ja talousarvion käyttöastetta koskevien uusimpien saatavilla olevien tietojen perusteella.

10. Ohjelmasta voidaan myöntää tukea erityisten innovatiivisten rahoitusmenettelyjen, erityisesti 20 artiklassa säädettyjen menetelmien kautta.

19 artikla

Erityiset rahoitusmenettelyt

1. Komissio noudattaa unionin rahoitustuen myöntämisessä asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012.

2. Komissio voi käynnistää yhteisiä ehdotuspyyntöjä kumppanimaiden tai niiden organisaatioiden ja toimistojen kanssa rahoittaakseen hankkeita toisiaan vastaavien osuuksien pohjalta. Hankkeita voidaan arvioida ja valita yhteisten arviointi- ja valintamenettelyjen kautta; osallistuvien rahoittajatahojen on sovittava näistä asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

3. Katsotaan, että sellaisilla julkisilla elimillä, kouluilla, korkeakouluilla sekä koulutus-, nuoriso- ja urheilualojen organisaatioilla, jotka ovat kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana saaneet yli 50 prosenttia vuosituloistaan julkisista lähteistä, on riittävät taloudelliset, ammatilliset ja hallinnolliset valmiudet tämän ohjelman mukaisten toimien toteuttamiseksi. Niiltä ei saa vaatia muita asiakirjoja näiden valmiuksien osoittamiseksi.

4. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 130 artiklan 2 kohdasta poiketen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pitää tuettavien toimien täytäntöönpanoon välittömästi liittyviä, vuoden 2014 ensimmäisten kuuden kuukauden aikana aiheutuneita kustannuksia tukikelpoisina 1 päivästä tammikuuta 2014, vaikka ne olisivat aiheutuneet tuensajalle ennen rahoitushakemuksen jättämistä.

5. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 137 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua määrää ei sovelleta rahoitustukeen, joka myönnetään henkilölle oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen.

20 artikla

Opintolainojen takausjärjestelmä

1. Opintolainojen takausjärjestelmästä tarjotaan rahoituksen välittäjille osittaisia takauksia lainoille, joita ne myöntävät mahdollisimman suotuisin ehdoin opiskelijoille, jotka suorittavat toisen syklin korkea-asteen tutkintoa, kuten maisteritutkintoa sellaisen 24 artiklan 1 kohdan mukaisen ohjelmamaan tunnustetussa korkeakoulussa, joka ei ole heidän alkuperämaassansa eikä maassa, jossa heille myönnettiin maisteriohjelman pääsyyn oikeuttava tutkinto.

2. Opintolainojen takausjärjestelmästä myönnettyt takaukset kattavat uudet tukikelpoiset opintolainat 12 000 euron enimmäismäärään asti yksivuotisen ohjelman osalta ja 18 000 euron enimmäismäärään asti kaksivuotisen ohjelman osalta, tai vastaaviin summiin paikallisessa valuutassa.

3. Opintolainojen takausjärjestelmän hallinnointi unionin kanssa annetaan Euroopan investointirahaston (EIR) tehtäväksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti komission kanssa tehtävän delegointisopimuksen perusteella, jossa vahvistetaan Opintolainojen takausjärjestelmän täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja vaatimukset sekä kunkin osapuolen velvoitteet. EIR tekee tämän pohjalta sopimuksia rahoituksen välittäjien, kuten pankkien, kansallisten ja/tai alueellisten opintolainalaitosten tai muiden tunnustettujen rahoituslaitosten kanssa ja pyrkii varmistamaan, että kustakin ohjelmasta valitaan rahoituksen välittäjä, jotta varmistetaan, että kaikkien ohjelmamaiden opiskelijat voivat turvautua opintolainojen takausjärjestelmään yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla.

4. Liitteessä II annetaan teknisiä tietoja opintolainojen takausjärjestelmän toiminnasta.

VI LUKU

Tuloksellisuus, tulokset ja levitys

21 artikla

Tuloksellisuuden ja tulosten seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa säännöllisesti ohjelman tuloksellisuutta ja tuloksia sen tavoitteisiin nähden ja tiedottaa niistä, erityisesti seuraavien osalta:

- a) 3 artiklassa tarkoitettu eurooppalainen lisäarvo;
- b) varojen jakautuminen koulutus- ja nuorisoloihin nähden, jotta rahoituksen jakautumisella varmistetaan, että ohjelman loppuun mennessä saadaan aikaan kestäviä järjestelmään kohdistuvia vaikutuksia;
- c) edellä 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ulkoisista välineistä osoitettujen varojen käyttö ja niiden vaikutus asianomaisten ulkoisten välineiden tavoitteisiin ja periaatteisiin.

2. Jatkuvan seurannan lisäksi komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 ohjelman tavoitteiden saavuttamisen, sen tehokkuuden ja siitä saatavan eurooppalaisen lisäarvon arvioimiseksi väliarviointikertomuksen, johon sisältyy tarvittaessa tämän asetuksen muuttamista koskeva lainsäädäntöehdotus. Väliarvioinnissa on käsiteltävä ohjelman yksinkertaistamisen laajuutta, sen sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta, sen kaikkien tavoitteiden jatkuvaa merkityksellisyyttä sekä sitä, miten toteutetuilla toimenpiteillä on edistetty Eurooppa 2020-strategian toteutumista. Siinä on otettava huomioon edellisten ohjelmien (elinikäisen oppimisen ohjelman, nuorisotoimintaohjelman, Erasmus Mundus -ohjelman ja globaalien korkeakoulutusohjelmien) pitkän aikavälin vaikutuksia koskevan arvioinnin tulokset.

3. Komissio toimittaa 2 kohdassa tarkoitettua väliarviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ohjelman toteuttamista ja vaikutuksia koskeva kertomus viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017, sanotun kuitenkin rajoittamatta VII luvussa vahvistettuja vaatimuksia ja 28 artiklassa tarkoitettujen kansallisten toimistojen velvollisuuksia omilla alueillaan.

5. Komissio toimittaa lopullisen arvioinnin ohjelmasta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022.

22 artikla

Viestintä ja tiedon levittäminen

1. Komission varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kaikista ohjelmasta tuettavista toimista ja toiminnoista tiedottamisen, niitä koskevan julkisuuden ja seurannan sekä aiempien elinikäisen oppimisen ohjelman, nuorisotoimintaohjelman ja Erasmus Mundus -ohjelman tulosten levittämisen.

2. Ohjelmasta 6, 10, 12, 17 ja 20 artiklassa tarkoitettujen toimien ja toimintojen kautta tukea saavien hankkeiden edunsaajien on huolehdittava saatuja tuloksia ja vaikutuksia koskevasta asianmukaisesta viestinnästä ja tiedon levittämisestä. Tämä voi tarkoittaa myös vertaisperiaatteella tapahtuvaa liikkuvuusmahdollisuuksia koskevaa tiedotusta.

3. Jäljempänä 28 artiklassa tarkoitettujen kansallisten toimistojen on kehitettävä johdonmukainen toimintapolitiikka, joka koskee niiden hallinnoimien ohjelman toimien yhteydessä tuettujen toimintojen tulosten tehokasta levittämistä ja hyödyntämistä, ja avustettava komissiota ohjelmaa, kansallisella ja unionin tasolla hallinnoituja toimia ja toimintoja koskevat tiedot mukaan lukien, ja sen tuloksia koskevassa yleisessä tiedottamisessa tiedotettava asiaankuuluville kohderyhmille niiden maassa toteutetuista toimista.

4. Ohjelman piiriin kuuluvilla sektoreilla toimivien julkisten ja yksityisten elinten on käytettävä Erasmus+-brändinimeä ohjelmaan liittyvässä viestinnässä ja tiedon levittämisessä. Ohjelman eri sektoreilla on käytettävä seuraavia brändinimiä:

- "Comenius" yleissivistävän opetuksen yhteydessä;
- "Erasmus" kaikentyypisen korkeakoulutuksen yhteydessä ohjelmamaissa;
- "Erasmus Mundus" kaikentyypisen korkeakoulutuksen yhteydessä ohjelmamaiden ja kumppanimaiden välillä;
- "Leonardo da Vinci" ammatillisen koulutuksen yhteydessä;
- "Grundtvig" aikuiskoulutuksen yhteydessä;

— "Youth in Action" nuorisotalan epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen yhteydessä;

— "Urheilu" urheilualan toimintojen yhteydessä.

5. Viestintätoimilla olisi lisäksi edistettävä unionin poliittisten prioriteettien viestintää, sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleistavoitteisiin.

VI LUKU

Ohjelmaan osallistuminen

23 artikla

Mahdollisuus osallistua ohjelmaan

1. Ohjelmaa koskevia hakemuksia voivat esittää julkiset tai yksityiset elimet, jotka toimivat koulutuksen, nuorisotoiminnan tai ruohonjuuritason urheilutoiminnan alalla. Edellä olevassa 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta ohjelmasta tuetaan nuorisotyössä, mutta ei välttämättä nuorisojärjestön yhteydessä, toimivien nuorten ryhmien osallistumista ohjelmaan.

2. Komission ja jäsenvaltioiden on ohjelman toteuttamisen yhteydessä, muun muassa osallistujien valinnan ja apurahojen myöntämisen yhteydessä, toteutettava erityistoimia, joilla edistetään sosiaalista osallisuutta ja sellaisten ihmisten osallistumista, joilla on erityistarpeita tai muita heikommät lähtökohdat.

24 artikla

Osallistuvat maat

1. Ohjelmaan voivat osallistua seuraavat maat, jäljempänä 'ohjelmamaat':

- a) jäsenvaltiot;
- b) liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat, joita varten on laadittu liittymistä valmisteleva strategia, niiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevien yleisten periaatteiden ja ehtojen mukaisesti, joista on säädetty asianomaisissa puitesopimuksissa, assosiaationeuvoston päätöksissä tai vastaavissa sopimuksissa;
- c) ETA-sopimukseen kuuluvat EFTA-maat ETA-sopimuksen määräysten mukaisesti;
- d) Sveitsin valaliitto tämän maan kanssa tehtävän kahdenvälisen sopimuksen perusteella;
- e) Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia niiden mahdollisuudesta osallistua unionin ohjelmiin, edellyttäen, että unionin kanssa tehdään kahdenvälinen sopimus maiden ohjelmaan osallistumista koskevista ehdoista.

2. Ohjelmamainin sovelletaan kaikkia niitä velvoitteita ja kyseisten maiden on suoritettava kaikki ne tehtävät, jotka tässä asetuksessa on vahvistettu jäsenvaltioiden osalta.

3. Ohjelmasta tuetaan yhteistyötä kumppanimaiden, erityisesti naapuruusmaiden kanssa 6, 10 ja 12 artiklassa tarkoitettujen toimien ja toimintojen osalta.

VIII LUKU

Hallinnointi- ja tarkastusjärjestelmä

25 artikla

Täydentävyys

Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelman yleisen johdonmukaisuuden ja keskinäisen täydentävyyden seuraavien kanssa:

- a) asiaankuuluvat politiikat ja ohjelmat, erityisesti kulttuurin ja median, työllisyyden, tutkimuksen ja innovoinnin, teollisuuden ja yritystoiminnan, kehitys yhteistyön ja koheesio politiikan ja laajentumispolitiikan aloilla sekä aluepolitiikkaan ja ulkosuhteisiin liittyvät aloitteet, välineet ja strategiat;
- b) muut asiaankuuluvat unionin rahoituslähteet koulutus-, nuoris- ja urheilupolitiikkaa varten, erityisesti Euroopan sosiaalirahasto ja muut työllisyyden ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyvät rahoitusvälineet, Euroopan aluekehitysrahasto, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma "Horisontti 2020" sekä rahoitusvälineet, jotka liittyvät oikeusasioihin ja kansalaisuuteen, terveyteen, ulkoisen yhteistyön ohjelmiin ja liittymistä valmistelemaan tukivälineeseen.

26 artikla

Toteuttamiselimet

Ohjelman johdonmukaisesta toteuttamisesta huolehtivat seuraavat elimet:

- a) komissio unionin tasolla;
- b) kansalliset toimistot kansallisella tasolla ohjelmamaissa.

27 artikla

Kansallinen viranomainen

1. 'Kansallisella viranomaisella' tarkoitetaan kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti yhtä tai useampaa kansallista viranomaista.

2. Jokaisen jäsenvaltion on viimeistään 22 päivästä tammikuuta 2014 ilmoitettava komissiolle pysyvän edustustonsa välittämässä virallisessa ilmoituksessa se taho tai ne tahot, joilla on lainmukainen valtuutus toimia niiden puolesta kansallisena viranomaisena tätä asetusta sovellettaessa. Jos kansallinen viranomainen korvataan toisella ohjelmakauden aikana, jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä noudattaen samaa menettelyä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet poistaakseen ohjelman moitteetonta toimintaa haittaavat oikeudelliset ja hallinnolliset esteet, mahdollisuuksien mukaan myös toimenpiteet, joilla pyritään ratkaisemaan kysymyksiä, jotka aiheuttavat ongelmia oleskelulupien saannissa.

4. Kansallisen viranomaisen on viimeistään 22 päivästä maaliskuuta 2014 nimettävä kansallinen toimisto tai kansalliset toimistot. Jos kansallisia toimistoja on enemmän kuin yksi, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukainen järjestelmä ohjelman toteuttamisen koordinoitua kansallisen tason hallinnointia varten, pyrkimyksenä erityisesti varmistaa ohjelman johdonmukainen ja kustannustehokas toteuttaminen ja tehokkaat yhteydet komission kanssa tähän liittyen sekä helpottaa mahdollista varojen siirtoa toimistojen välillä, mikä mahdollistaa joustavuuden ja jäsenvaltioille osoitettujen varojen paremman käytön. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä, kuinka se järjestää kansallisen viranomaisen ja kansallisen toimiston välisen suhteen, mukaan lukien sellaiset tehtävät kuten kansallisen toimiston vuotuisen työohjelman laatiminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Kansallisen viranomaisen on toimitettava komissiolle asianmukainen vaatimustenmukaisuuden ennakoarviointi sen osalta, että kansallinen toimisto noudattaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan v ja vi alakohdan ja 60 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan sekä siihen liittyvän komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012⁽¹⁾ 38 artiklan säännöksiä sekä kansallisten toimistojen sisäistä valvontaa koskevia unionin vaatimuksia sekä sääntöjä, jotka koskevat ohjelman varojen hallinnointia myönnettäessä tukia.

5. Kansallisen viranomaisen on nimettävä 30 artiklassa tarkoitettu riippumaton tarkastuselin.

6. Kansallisen viranomaisen laatiman vaatimustenmukaisuuden ennakoarvioinnin on perustuttava sen omaan valvontaan ja tarkastuksiin ja/tai 30 artiklassa tarkoitettua riippumattoman tarkastuselimen suorittamaan valvontaan ja tarkastuksiin.

7. Jos ohjelmaa varten nimetty kansallinen toimisto on sama kuin edeltävää elinikäisen oppimisen ohjelmaa tai nuorisotoimintaohjelmaa varten nimetty kansallinen toimisto, vaatimustenmukaisuuden ennakoarviointia varten suoritettava valvonta ja tarkastukset voidaan rajata uusiin juuri tätä ohjelmaa koskeviin vaatimuksiin.

8. Kansallisen viranomaisen on seurattava ja valvottava ohjelman hallinnointia kansallisella tasolla. Sen on tiedotettava komissiolle sellaiset päätökset, ja kuultava komissiota hyvissä ajoin ennen niiden tekemistä, joilla voi olla merkittävä vaikutus ohjelman hallinnointiin, erityisesti niiden koskiessa sen kansallista toimistoa.

9. Kansallisen viranomaisen on annettava riittävä osarahoitus kansallisen toimiston toimintaa varten sen varmistamiseksi, että ohjelman hallinnoinnissa noudatetaan sovellettavia unionin sääntöjä.

10. Jos komissio hylkää nimetyn kansallisen toimiston vaatimustenmukaisuuden ennakoarvioinnin perusteella, kansallisen viranomaisen on varmistettava, että toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet, jotta kansallinen toimisto täyttäisi komission vahvistamat vähimmäisvaatimukset, tai nimettävä kansalliseksi toimistoksi jokin toinen elin.

11. Kansallisen viranomaisen on tiedotettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta ohjelmaa koskevista seuranta- ja valvontatoimistaan perustuen kansallisen toimiston vuotuisen johdon vahvistuslausumaan, riippumattoman tarkastuselimen siitä antamaan tarkastuslausuntoon ja kansallisen toimiston vaatimustenmukaisuutta ja tuloksellisuutta koskevaan komission analyysiin.

12. Kansallisen viranomaisen on kannettava vastuu niiden unionin varojen moitteettomasta hallinnoinnista, jotka komissio siirtää kansalliselle toimistolle ohjelman puitteissa myönnettävänä tukena.

13. Jos kansallisen toimiston todetaan syyllistyneen sääntöjenvastaisuuteen, laiminlyöntiin tai petokseen tai jos kansallisen toimiston toiminnassa havaitaan vakavia puutteita tai se ei ole tavoitteiden mukaista ja tämä voi johtaa siihen, että komissiolle on saatavia kansalliselta toimistolta, kansallinen viranomainen on komissioon nähden vastuussa varoista, joita ei saada takaisin.

14. Edellä olevassa 13 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa kansallinen viranomainen voi peruuttaa kansallisen toimiston nimityksen joko omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä. Jos kansallinen viranomainen haluaa peruuttaa kansallisen toimiston nimityksen muun perustellun syyn vuoksi, sen on ilmoitettava komissiolle peruutuksesta viimeistään kuusi kuukautta ennen kansallisen toimiston toimeksiannon suunniteltua päättymispäivää. Tällaisessa tapauksessa kansallisen viranomaisen ja komission on sovittava virallisesti erityisistä siirtymätoimenpiteistä ja niiden aikataulusta.

15. Jos kansallisen toimiston nimitys peruutetaan, kansallisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimet kyseisen kansallisen toimiston haltuun annettujen unionin varojen valvomiseksi ja varmistettava näiden varojen sekä kaikkien ohjelman hallinnoinnissa tarvittavien asiakirjojen ja hallinnointivälineiden esteen siirtyminen uudelle kansalliselle toimistolle. Kansallisen viranomaisen on annettava kansalliselle toimistolle, jonka nimitys on peruutettu, tarvittava rahoitustuki, jotta tämä voi jatkaa sopimusveloitteidensa täyttämistä ohjelman edunsaajiin ja komission nähden siihen saakka, kunnes nämä veloitteet siirtyvät uudelle kansalliselle toimistolle.

16. Jos komissio sitä pyytää, kansallisen viranomaisen on nimettävä oppilaitoksia tai organisaatioita tai oppilaitos- ja organisaatiotyyppisiä, joiden voidaan katsoa olevan osallistumiskelpoisia tiettyihin ohjelman toimiin omilla alueillaan.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

28 artikla

Kansallinen toimisto

1. 'Kansallisella toimistolla' tarkoitetaan kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti yhtä tai useampaa kansallista toimistoa.
2. Kansallisen toimiston on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) se on oltava oikeushenkilö tai osa yhteisöä, joka on oikeushenkilö, ja sen on kuuluttava kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön soveltamisalaan. Kansalliseksi toimistoksi ei voida nimetä ministeriötä;
 - b) sillä on oltava riittävät hallinnolliset valmiudet, henkilöstö ja infrastruktuuri tehtäviensä suorittamiseen tyydyttävällä tavalla, jotta varmistetaan ohjelman tehokas ja tuloksellinen hallinnointi ja unionin varojen moitteeton varainhoito;
 - c) sillä on oltava toiminnalliset ja oikeudelliset valmiudet soveltaa hallinnollisia sääntöjä, sopimusehtoja ja varainhoitoa koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu unionin tasolla;
 - d) sen on annettava riittävät, mielellään viranomaisen antamat rahoitusvakuudet, jotka vastaavat sen hallinnoitavaksi annettavien unionin varojen tasoa;
 - e) se on nimettävä ohjelman keston ajaksi.
3. Kansallinen toimisto vastaa seuraavien ohjelman toimien hallinnoinnista hankesyklin kaikissa vaiheissa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan v ja vi alakohdan sekä delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 44 artiklan mukaisesti:
 - a) kaikki ohjelman avaintoimeen "Oppimiseen liittyvä henkilöiden liikkuvuus" sisältyvät toimet lukuun ottamatta liikkuvuutta, joka järjestetään yhteistutkintojen, kaksoistutkintojen tai usean tutkinnon yhdistelmän, laajamittaisten vapaaehtoistyöhankkeiden sekä opintolainojen takausjärjestelmän pohjalta;
 - b) ohjelman avaintoimeen "Innovointia ja hyvien käytänteiden vaihtoa edistävä yhteistyö" sisältyvä "Strategiset kumppanuudet" -toimi;
 - c) nuorisoalan jäsenelyä vuoropuhelua tukevien pienimuotoisten toimien hallinnointi avaintoimen "Politiikan uudistamisen tuki" yhteydessä.
4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen strategisten kumppanuuksien valinta- ja myöntämispäätökset voidaan hallinnoida unionin tasolla, jos näin päätetään 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja ainoastaan erityistapauksissa, joissa keskittämiselle on selkeät perusteet.

5. Kansallisen toimiston on myönnettävä tuki edunsaajille joko tukisopimuksen tai tukipäätöksen muodossa sen mukaan, miten komissio on tarkentanut kyseisen ohjelmatoimen osalta.

6. Kansallisen toimiston on raportoitava komissiolle ja kansalliselle viranomaiselleen vuosittain asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kansallisen toimiston on vastattava niiden huomioiden toteuttamisesta, joita komissio antaa analysoituaan kansallisen toimiston vuotuisen johdon vahvistuslausuman ja riippumattoman tarkastuselimen siitä antaman tarkastuslausunnon.

7. Kansallinen toimisto ei saa siirtää sille annettuja ohjelmaan tai talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä kolmannelle osapuolelle ilman kansallisen viranomaisen ja komission ennakkoon antamaa kirjallista lupaa. Kansallisen toimiston on oltava yksin vastuussa kolmannelle osapuolelle siirretyistä tehtävistä.

8. Jos kansallisen toimiston nimitys peruutetaan, kyseinen kansallinen toimisto on oikeudellisesti vastuussa sopimusvelvoitteidensa täyttämistä ohjelman edunsaajiin ja komissioon nähden siihen saakka, kunnes nämä velvoitteet siirtyvät uudelle kansalliselle toimistolle.

9. Kansallisen toimiston on vastattava aiempia elinikäisen oppimisen ohjelmaa ja nuorisotoimintaohjelmaa koskevien, ohjelman alkaessa vielä avoinna olevien rahoitussopimusten hallinnoinnista ja päättämisestä.

29 artikla

Euroopan komissio

1. Komissio hyväksyy, hyväksyy ehdollisesti tai hylkää kansallisen toimiston nimityksen kahden kuukauden kuluessa kansallisen viranomaisen laatiman 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden ennakoarvioinnin vastaanottamisesta. Komissio ryhtyy sopimussuhteeseen kansallisen toimiston kanssa vasta sitten, kun vaatimustenmukaisuuden ennakoarviointi on hyväksytty. Jos hyväksyntä on ehdollinen, komissio saattaa soveltaa kansallisen toimiston kanssa solmimaansa sopimussuhteeseen oikeasuhteisia varotoimenpiteitä.
2. Komissio virallistaa aiempia elinikäisen oppimisen ohjelmaa ja nuorisotoimintaohjelmaa koskeviin, ohjelman alkaessa vielä avoinna oleviin rahoitussopimuksiin liittyvät oikeudelliset velvollisuudet hyväksyessään ohjelmaa varten nimetyn kansallisen toimiston vaatimustenmukaisuuden ennakoarvioinnin.
3. Komission ja kansallisen toimiston välistä sopimussuhdetta määrittävässä asiakirjassa on 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti
 - a) vahvistettava kansallisten toimistojen sisäistä valvontaa koskevat vaatimukset ja tukea varten kansallisille toimistoille siirrettävien unionin varojen hallinnointia koskevat säännöt;

b) esitettävä kansallisen toimiston työohjelma, joka sisältää kansallisen toimiston hallinnointitehtävät, joihin myönnetään EU-tukea;

c) tarkennettava kansalliseen toimistoon sovellettavat raportointivaatimukset.

4. Komissio antaa kansallisen toimiston käyttöön vuosittain seuraavat ohjelman varat:

a) varat tukien myöntämiseksi ohjelman toimiin, joiden hallinnointi on annettu kansallisen toimiston tehtäväksi kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) rahoitustuki kansallisen toimiston suorittamiin ohjelman hallinnointitehtäviin. Tuki annetaan kiinteämääräisenä osuutena kansallisen toimiston toimintakustannuksista ja määritellään kansallisen toimiston hallinnoitavaksi annettujen, tukien myöntämiseen tarkoitettujen unionin varojen määrän perusteella.

5. Komissio vahvistaa kansallisen toimiston työohjelmaa koskevat vaatimukset. Komissio antaa ohjelman varat kansallisen toimiston käyttöön vasta sen jälkeen, kun se on hyväksynyt muodollisesti kyseisen kansallisen toimiston työohjelman.

6. Komissio tarkistaa kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät kansallisiin toimistoihin sovellettavien 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuutta koskevien säännösten perusteella, erityisesti kansallisen viranomaisen laatiman vaatimustenmukaisuuden ennakoarvioinnin, kansallisen toimiston vuotuisen johdon vahvistuslausuman ja riippumattoman tarkastuselimen siitä antaman tarkastuslausunnon perusteella ottaen asianmukaisesti huomioon kansallisen viranomaisen vuosittain toimittamat tiedot ohjelmaan liittyvistä seuranta- ja valvontatoimistaan.

7. Arvioituaan vuotuisen johdon vahvistuslausuman ja riippumattoman tarkastuselimen siitä antaman tarkastuslausunnon komissio antaa lausunnon ja sitä koskevat huomautukset kansalliselle toimistolle ja kansalliselle viranomaiselle.

8. Jos komissio ei voi hyväksyä kansallisen toimiston vuotuista johdon vahvistuslausumaa tai riippumattoman tarkastuselimen siitä antamaa tarkastuslausuntoa taikka jos kansallinen toimisto ei tyydyttävällä tavalla toteuta komission huomautuksia, komissio voi toteuttaa varotoimenpiteitä ja korjaavia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

9. Komissio järjestää säännöllisesti kokouksia kansallisten toimistojen verkoston kanssa varmistaakseen, että ohjelma toteutetaan johdonmukaisella tavalla kaikissa ohjelmamaissa.

30 artikla

Riippumaton tarkastuselin

1. Riippumattoman tarkastuselimen on annettava tarkastuslausunto asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan 5 kohdassa tarkoitettusta vuotuisesta johdon vahvistuslausumasta.

2. Riippumattoman tarkastuselimen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sillä on oltava tarvittava ammatillinen pätevyys julkisen sektorin tarkastusten suorittamiseksi;

b) sen on varmistettava, että tarkastustoimissa otetaan huomioon globaalisti hyväksytyt tarkastusstandardit;

c) sillä ei saa olla eturistiriitatilannetta siihen oikeudelliseen yksikköön nähden, johon kansallinen toimisto kuuluu. Erityisesti sen on oltava toiminnallisesti riippumaton oikeudellisesti yksiköstä, johon kansallinen toimisto kuuluu.

3. Riippumattoman tarkastuselimen on annettava komissiolle ja sen edustajille sekä tilintarkastustuomioistuimelle mahdollisuus tutustua kaikkiin asiakirjoihin ja raportteihin, jotka ovat sen antaman, kansallisen toimiston vuotuista johdon vahvistuslausumaa koskevan tarkastuslausunnon perustana.

IX LUKU

Valvontajärjestelmä

31 artikla

Valvontajärjestelmän periaatteet

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja ennalta ehkäiseviä seurauksia.

2. Komissio vastaa kansallisen toimiston hallinnoimiin ohjelman toimiin ja toimintoihin kohdistuvasta valvontatoiminnasta. Se vahvistaa vähimmäisvaatimukset kansallisen toimiston ja riippumattoman tarkastuselimen suorittamalle valvonnalle.

3. Kansallisen toimiston on vastattava 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ohjelman toimien ja toimintojen edunsaajien perustason valvonnasta. Valvonnan on annettava kohtuulliset taheet siitä, että myönnettyt tuet käytetään tarkoitettulla tavalla ja sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti.

4. Komissio varmistaa kansallisille toimistoille siirrettyjen ohjelman varojen osalta, että sen suorittama valvonta sovitetaan asianmukaisella tavalla yhteen kansallisten viranomaisten ja kansallisten toimistojen suorittaman valvonnan kanssa yhden

tarkastuksen periaatteen ja riskiperustaisen analyysin perusteella. Tätä säännöstä ei sovelleta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) suorittamiin tutkimuksiin.

32 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet toimittaa kaikkien unionilta rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien, alihankkijoiden ja kolmansien osapuolten osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia. Ne voivat suorittaa myös kansallisiin toimistoihin kohdistuvia tarkastuksia ja valvontaa.

2. OLAF voi asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty asianomaista rahoitusta, selvittääkseen, onko rahoitussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

3. Kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa sekä tämän asetuksen täytäntöönpanosta seurauksena olevissa rahoitussopimuksissa ja -päätöksissä sekä sopimuksissa on nimenomaisesti annettava komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAF:lle oikeus tehdä edellä tarkoitettuja tarkastuksia sekä edellä tarkoitettuja paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista.

X LUKU

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

33 artikla

Toimivallan siirto komissiolle

Jotta tehtäviä hallinnoitaisiin tarkoituksenmukaisimmalla tasolla, siirretään komissiolle valta antaa 34 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan 28 artiklan 3 kohtaa, mutta vain siltä osin kuin kansallisten toimistojen hallinnoitaviksi annetaan uusia toimia.

34 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ohjelman keston ajaksi 33 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 33 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 33 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

35 artikla

Ohjelman toteuttaminen

Komissio hyväksyy ohjelman toteuttamista varten vuotuiset toimintaohjelmat täytäntöönpanosäädöksillä 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Vuotuisilla toimintaohjelmilla varmistetaan, että 4, 5, 11 ja 16 artiklassa vahvistetut yleis- ja erityistavoitteet pannaan vuosittain johdonmukaisesti täytäntöön ja niissä määritellään odotettavat tulokset, täytäntöönpanomenetelmä sekä toimintaohjelman kokonaismäärä. Vuotuisissa toimintaohjelmissa on oltava myös kuvaus rahoitettavista toimista, maininta kullekin toimelle osoitetun rahoituksen määrästä, rahoituksen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken kansallisen toimiston kautta hallinnoitaville toimille sekä toimenpiteiden täytäntöönpanon alustava aikataulu. Niissä on mainittava myönnettävien tukien osalta osarahoituksen enimmäismäärä, jossa on otettava huomioon kohderyhmien erityispiirteet ja erityisesti niiden valmiudet osallistua osarahoitukseen, sekä mahdollisuudet houkutellessa rahoitusta kolmansilta osapuolilta. Erityisesti kun on kyse rajoitetusti taloudellisia mahdollisuuksia omaaviin järjestöihin kohdistetuista toimista, osarahoituksen määräksi on asetettava vähintään 50 prosenttia.

36 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Komitea voi kokoontua erityiskokoonpanoissa käsittelemään alakohtaisia kysymyksiä. Ulkopuolisia asiantuntijoita, myös työmarkkinaosapuolten edustajia, voidaan komitean työjärjestyksen mukaisesti tarvittaessa ja tapauskohtaisesti kutsua osallistumaan kokouksiin tarkkailijoina.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

XI LUKU

Loppusäännökset

37 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätökset N:o 1719/2006/EY, N:o 1720/2006/EY ja N:o 1298/2008/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

2. Päätösten N:o 1719/2006/EY, N:o 1720/2006/EY ja N:o 1298/2008/EY perusteella 31 päivänä joulukuuta 2013 tai sitä ennen käynnistettyjä toimia on tarvittaessa hallinnoitava tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisella tasolla esteetön siirtyminen elinikäisen oppimisen, nuorison ja globaalien korkeakoulutusyhteistyön alojen aiempien ohjelmien yhteydessä toteutettujen toimien ja tämän ohjelman toimien välillä.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

LIITE I

OHJELMAN ARVIOINNISSA KÄYTETTÄVÄT INDIKAATTORIT

Ohjelmaa seurataan tarkasti sellaisten indikaattoreiden perusteella, joilla pyritään mittaamaan, missä määrin ohjelman yleis- ja erityistavoitteet on saavutettu, sekä hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten minimoimiseksi. Tätä varten kerätään tietoja seuraavista avainindikaattoreista.

Eurooppa 2020 -strategian koulutus-tavoite	Niiden vain ylempään perusasteen koulutuksen suorittaneiden 18–24-vuotiaiden prosenttiosuus, jotka eivät ole koulutuksen piirissä
	Niiden 30–34-vuotiaiden prosenttiosuus, joilla on korkea-asteen tai vastaava tutkinto
Neuvoston oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevasta vertailu-arvosta antamien päätelmien mukainen liikkuvuutta koskeva vertailuarvo	Niiden korkeakoulututkinnon suorittaneiden prosenttiosuus, joilla on takanaan ulkomailla suoritettu korkeakouluopintoihin liittyvä opiskelu- tai harjoittelujakso (työharjoittelujaksot mukaan lukien)
	Niiden 18–34-vuotiaiden ammatillisen peruskoulutuksen suorittaneiden prosenttiosuus, joilla on takanaan ulkomailla suoritettu ammatilliseen peruskoulutukseen liittyvä opiskelu- tai harjoittelujakso (työssäoppimisjaksot mukaan lukien)
Määrälliset (yleis)kriteerit	Ohjelmasta tuetun henkilöstön määrä, eriteltynä maan ja alan mukaan
	Erityistarpeita tai heikommassa asemassa olevien osallistujien lukumäärä
	Järjestöjen ja hankkeiden määrä ja tyyppi, eriteltynä maan ja toimen mukaan
Koulutus	Ohjelmaan osallistuvien koululaisten, opiskelijoiden ja harjoittelijoiden lukumäärä, eriteltynä maan, alan, toimen ja sukupuolen mukaan
	Niiden korkeakouluopiskelijoiden lukumäärä, jotka saavat tukea kumppanimaassa tapahtuvaa opiskelua varten, sekä kumppanimaasta ohjelmamaahan opiskelemaan tulneiden lukumäärä
	Liikkuvuus- ja yhteistyötoimiin osallistuvien kumppanimaiden korkeakoulujen lukumäärä
	Euroguidance-verkoston käyttäjien lukumäärä
	Niiden osallistujien prosenttiosuus, jotka ovat saaneet todistuksen, tutkintotodistuksen tai muun virallisen tunnustuksen osallistumisestaan ohjelmaan
	Niiden osallistujien prosenttiosuus, jotka ovat ilmoittaneet parantaneensa avaintaitojaan
	Niiden pitkäkestoiseen liikkuvuuteen osallistuneiden prosenttiosuus, jotka ovat ilmoittaneet parantaneensa kielitaitoaan
Jean Monnet	Jean Monnet -toimintojen kautta koulutusta saavien opiskelijoiden lukumäärä
Nuoriso	Ohjelmasta tuettuihin liikkuvuustoimiin osallistuvien nuorten lukumäärä, eriteltynä maan, toimen ja sukupuolen mukaan
	Globaaleihin liikkuvuus- ja yhteistyötoimiin osallistuvien ohjelmamaiden ja kumppanimaiden nuorisjärjestöjen lukumäärä
	Eurodesk-verkoston käyttäjien lukumäärä
	Niiden osallistujien prosenttiosuus, jotka ovat saaneet todistuksen, esimerkiksi Youth-pass-todistuksen, tutkintotodistuksen tai muun virallisen tunnustuksen osallistumisestaan ohjelmaan

	Niiden osallistujien prosenttiosuus, jotka ovat ilmoittaneet parantaneensa avaintaitojaan
	Niiden vapaaehtoistoimintaan osallistuneiden prosenttiosuus, jotka ovat ilmoittaneet parantaneensa kielitaitoaan
Urheilu	Ohjelmaan hakevien ja osallistuvien urheilujärjestöjen jäsenmäärä maittain
	Niiden osallistujien prosenttiosuus, jotka ovat hyödyntäneet rajatylittävien hankkeiden tuloksia
	a) urheiluun kohdistuvien uhkien torjumiseen
	b) hyvän hallinnon ja kaksoisurien edistämiseen
	c) sosiaalisen osallisuuden, yhdenvertaisten mahdollisuuksien ja osallistujamäärien lisäämiseen

LIITE II

OPINTOLAINOJEN TAKAUSJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT TEKNISET TIEDOT

1. Rahoituksen välittäjien valinta

Rahoituksen välittäjät valitaan kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella hyvien markkinakäytäntöjen mukaisesti ottaen huomioon muun muassa seuraavat näkökohdat:

- a) opiskelijoille tarjottavan rahoituksen määrä;
- b) opiskelijoille tarjotut mahdollisimman suotuisat, 2 kohdassa vahvistetut antolainauksen vähimmäisvaatimukset täyttävät ehdot;
- c) 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelmamaiden kaikkien asukkaiden mahdollisuus saada rahoitusta;
- d) petosten torjuntatoimet; sekä
- e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ noudattaminen.

2. Lainanottajan turva

Rahoituksen välittäjien, jotka haluavat antaa opintolainojen takausjärjestelmästä taattuja opintolainoja, on tarjottava lainanottajalle vähintään seuraavien vähimmäisehtojen mukainen turva:

- a) vakuutta tai vanhempien takausta ei saa pyytää;
- b) lainat on myönnettävä syrjimättömällä tavalla;
- c) rahoituksen välittäjän on lainaa arvioitaessa otettava huomioon opiskelijan ylivelkaantumiskahva, joka aiheutuu kertyneestä velasta ja jonka arvioinnissa otetaan huomioon hoitamattomien velkojen johdosta mahdollisesti annetut tuomioistuimen päätökset; sekä
- d) takaisinmaksun on perustuttava hybridimalliin, jossa yhdistyvät kiinnityspäruusteiset vakiomääräiset maksut ja sosiaaliset takeet, erityisesti:
 - i) markkinakorkoja merkittävästi alempi korko;
 - ii) vähintään 12 kuukautta kestävä, opinto-ohjelman päättymisestä alkava lyhennyksetön aika ennen takaisinmaksun alkamista, tai jos lyhennyksetön ajasta ei säädetä kansallisessa lainsäädännössä, säännös, jonka nojalla kyseisten 12 kuukauden aikana maksetaan nimellisiä lyhennyksiä;
 - iii) säännös, joka mahdollistaa lyhennysten maksamisen keskeyttämisen vähintään 12 kuukauden ajaksi lainan keston aikana, jota sovelletaan opiskelijan pyynnöstä, tai jos tällaisesta lyhennyksetön ajasta ei säädetä kansallisessa lainsäädännössä, säännös, jonka nojalla kyseisten 12 kuukauden aikana maksetaan nimellisiä lyhennyksiä;
 - iv) mahdollisuus koron maksamisen lykkäykseen opiskelujakson aikana;
 - v) henki- ja työkyvyttömyysvakuutus; sekä
 - vi) mahdollisuus lyhentää lainaa tai kuolettaa laina kokonaan varhaisessa vaiheessa ilman sakkoa.

Rahoituksen välittäjät voivat tarjota tuloihin sidottuja lyhennyksiä sekä suotuisempia ehtoja, kuten pidempiä takaisinmaksun alkamista edeltäviä lyhennyksetön jaksvoja, pidempiä lyhennysten keskeytysjaksoja tai myöhempää erään tynmispäivää, ottaakseen huomioon opiskelijoiden erityistarpeet esimerkiksi tapauksissa, joissa opiskelijat jatkavat opintojaan tohtorivaiheeseen, tai antaakseen opiskelijoille lisää aikaa löytää työpaikka. Tällaisten parempien ehtojen tarjoaminen otetaan huomioon rahoituksen välittäjien valintamenettelyssä.

3. Seuranta ja arviointi

Opintolainojen takausjärjestelmää seurataan ja arvioidaan tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 8 kohdan nojalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

Komissio raportoi seuranta- ja arvioinninprosessin yhteydessä opintolainojen takausjärjestelmän vaikutuksista edunsaajiin ja korkeakoulujärjestelmiin. Komission kertomukseen sisältyy tietoja sekä mahdollisten huolenaiheiden poistamista koskevia toimenpide-ehdotuksia muun muassa seuraavista:

- a) opintolainojen takausjärjestelmästä taattuja lainoja vastaanottaneiden opiskelijoiden lukumäärä, mukaan luettuna opintonsa loppuun suorittaneiden lukumäärä;
- b) rahoituksen välittäjien lainanannon määrä;
- c) korkotasot;
- d) velkojen ja maksulaiminlyöntien taso, mukaan luettuna toimet, joita rahoituksen välittäjät ovat toteuttaneet maksunsa laiminlyöneitä vastaan;
- e) rahoituksen välittäjien toteuttamat toimet petosten ehkäisemiseksi;
- f) tukea saaneiden opiskelijoiden profiili kansallista tietosuojalainsäädäntöä noudattaen, mukaan luettuna opiskelijoiden sosioekonominen tausta, opintojen ala ja alkuperä- ja kohdemaat;
- g) lainanoton maantieteellinen jakauma; sekä
- h) rahoituksen välittäjien maantieteellinen kattavuus.

Komissio harkitsee sääntelyyn, myös lainsäädäntöön, tehtävien aiheellisten muutosten ehdottamista, jos odotettu markkinakysyntä tai rahoituksen välittäjien osallistuminen ei ole tyydyttävää, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 9 kohdan nojalla kuuluvan toimivallan soveltamista.

4. Talousarvio

Talousarviosta myönnettävillä määrärahoilla on katettava opintolainojen takausjärjestelmän kustannukset kokonaisuudessaan, myös maksuveloitteet, jotka aiheutuvat siitä, että osallistuvat rahoituksen välittäjät vaativat osittaisten takauksien maksamista, sekä EIR:n hallintopalkkiot.

Opintolainojen takausjärjestelmälle 18 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti osoitettu talousarvio ei saa olla suurempi kuin 3,5 prosentin osuus ohjelman kokonaistalousarviosta.

5. Näkyvyys ja tietoisuuden lisääminen

Kunkin osallistuvan rahoituksen välittäjän on tuettava opintolainojen takausjärjestelmän edistämistä antamalla tietoa mahdollisille tuleville opiskelijoille. Komissio tarjoaa tätä varten muun muassa ohjelmamaiden kansallisille toimistoille tarpeelliset tiedot, jotta ne voivat toimia opintolainojen takausjärjestelmää koskevan tiedotuksen kanavana.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1289/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisympäristystä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vastavuoroisuusmekanismia, jota sovelletaan, jos neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001⁽²⁾ liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa viisumipakkoa, joka koskee vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisia, on mukautettava Lisabonin sopimuksen voimaantulon sekä Euroopan unionin tuomioistuimen toissijaisia oikeusperustoja koskevan oikeuskäytännön perusteella. Mekanismia on lisäksi mukautettava, jotta se toimii unionin solidaarisuuden ilmentymänä, jos jokin asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa viisumipakkoa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin.
- (2) Saatuaan ilmoituksen jäsenvaltiolta siitä, että asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa kyseisen jäsenvaltion kansalaisia koskevaa viisumipakkoa, kaikkien jäsenvaltioiden olisi reagoitava yhdessä, jolloin muodostuisi unionin vastaus tilanteeseen, joka vaikuttaa koko unioniin ja aiheuttaa sen kansalaisten eriarvoista kohtelua.
- (3) Unionin olisi suhteissaan kolmansiin maihin pyrittävä aktiivisesti täysin vastavuoroisen viisumivapauden tavoitteen saavuttamiseen ja siten osaltaan parannettava unionin ulkopolitiikan uskottavuutta ja johdonmukaisuutta kansainvälisesti.
- (4) Tässä asetuksessa olisi perustettava mekanismi viisumivapauden keskeyttämiseksi tilapäisesti asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainitun kolmannen maan

osalta, jäljempänä 'keskeyttämismekanismi', hätätilanteessa, jossa on toteutettava kiireellisiä vähintään yhden jäsenvaltion kohtaamien vaikeuksien ratkaisemiseksi ottaen huomioon hätätilanteen yleinen vaikutus koko unioniin.

- (5) Keskeyttämismekanismiin soveltamiseksi merkittävä ja äkillinen nousu tarkoittaa 50 prosentin kynnyksen ylittävää nousua. Se voi tarkoittaa myös vähäisempää nousua, jos komissio katsoo, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (6) Keskeyttämismekanismiin soveltamiseksi hyväksytyjen turvapaikkahakemusten alhainen määrä tarkoittaa hyväksytyjen turvapaikkahakemusten määrää, joka on noin 3 tai 4 prosenttia kaikista hakemuksista. Se voi tarkoittaa myös suurempaa hyväksytyjen turvapaikkahakemusten määrää, jos komissio katsoo, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (7) On tarpeen välttää ja torjua sellaisia väärinkäytöksiä, jotka ovat seurausta viisumivapauden myöntämisestä lyhytaikaista oleskelua varten tietyn kolmannen maan kansalaisille, jos nämä muodostavat uhkan kyseessä olevan jäsenvaltion yleiselle järjestykselle ("ordre public") ja sisäiselle turvallisuudelle.
- (8) Tämän asetuksen olisi tarjottava oikeusperusta tiettyjen yhteisöjen, joiden kyseessä oleva jäsenvaltio tunnustaa kuuluvan kansainvälisen oikeuden piiriin mutta jotka eivät ole kansainvälisiä hallitustenvälisiä järjestöjä, myöntämien matkustusasiakirjojen haltijoiden viisumivapaudelle.
- (9) Koska pakolaisiin ja kansalaisuudettomiin henkilöihin sovellettavia viisumisääntöjä, jotka on otettu käyttöön neuvoston asetuksella (EY) N:o 1932/2006⁽³⁾, ei sovelleta näihin henkilöihin, jos he asuvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa, on tarpeen selvittää tiettyjen Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa asuvien pakolaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden viisumipakkoa koskevaa tilannetta. Tässä asetuksessa olisi jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi, soveltavatko ne tähän henkilöryhmään viisumivapautta kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tällaisista päätöksistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2013.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (EUVL L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1932/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23).

- (10) Asetuksen (EY) N:o 539/2001 ei pitäisi estää soveltamasta Euroopan yhteisön ennen tuon asetuksen voimaantuloa tekemiä kansainvälisiä sopimuksia, joiden vuoksi on tarpeen poiketa yhteisistä viisumisäännöistä, ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
- (11) Jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen vastavuoroisuusmekanismiin toiseen soveltamisvaiheeseen ottaen huomioon erityinen poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin, Schengen-alueeseen kuuluviin maihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tiettyjen vastavuoroisuusmekanismien osien osalta. Tällaisen vallan siirtämisessä komissiolle otetaan huomioon unionin viisumipoliittikka Schengen-alueella koskevan poliittisen keskustelun tarve. Se kuvastaa myös tarvetta varmistaa riittävä avoimuus ja oikeusvarmuus vastavuoroisuusmekanismien soveltamisessa, kun sitä sovelletaan asianomaisen kolmannen maan kaikkiin kansalaisiin, erityisesti asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteeseen II tehtävän vastaavan tilapäisen muutoksen avulla. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (12) Keskeyttämismekanismien ja tiettyjen vastavuoroisuusmekanismien koskevien säännösten tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ja erityisesti kaikkien kyseisten mekanismien soveltamiseen liittyvien asiaankuuluvien tekijöiden ja mahdollisten vaikutusten ottamiseksi riittävällä tavalla huomioon komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa kolmansien maiden sellaisten kansalaisten ryhmien, joihin olisi sovellettava tilapäistä viisumivapauden keskeyttämistä vastavuoroisuusmekanismien puitteissa, ja kyseisen keskeyttämisen keston määrittämiseksi sekä valtaa panna keskeyttämismekanismi täytäntöön. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. Näiden täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä.
- (13) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja
- Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽²⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽³⁾ 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (14) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽⁴⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY⁽⁵⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (15) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽⁶⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU⁽⁷⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (16) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽⁸⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamisäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁴⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽¹⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
- (18) Näin ollen asetus (EY) N:o 539/2001 olisi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 539/2001 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos jokin liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin viisumipakkoa, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) 30 päivän kuluessa siitä, kun kyseinen kolmas maa on ottanut käyttöön viisumipakon, tai tapauksissa, joissa 9 päivänä tammikuuta 2014 voimassa oleva viisumipakko pidetään voimassa, 30 päivän kuluessa kyseisestä päivästä asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta kirjallisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Kyseisessä ilmoituksessa

- i) on mainittava viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärä sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee;
- ii) on oltava yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa sekä kaikki asiaan kuuluvat tiedot.

Komissio julkaisee kyseisen ilmoituksen viipymättä Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja mainitsee viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärän sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee.

Jos kolmas maa päättää poistaa viisumipakon ennen tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräajan päättymistä, ilmoitusta ei tehdä tai se perutaan, eikä tietoja julkaista;

- b) välittömästi a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen julkaisemispäivän jälkeen komissio ryhtyy asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan toimenpiteisiin kyseisen kolmannen maan viranomaisiin nähden erityisesti politiikan, talouden ja kaupan alalla viisumivapauden palauttamiseksi tai käyttöönottamiseksi ja tiedottaa näistä toimista viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

- c) jos kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 90 päivän kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua julkaisemispäivästä ja kaikista b alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä huolimatta, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää komissiota keskeyttämään asianomaisen kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä koskevan viisumivapauden. Jos jäsenvaltio tekee tällaisen pyynnön, sen on tiedotettava asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

- d) komissio ottaa e, f tai h alakohdan mukaisia jatkotoimia harkitessaan huomioon niiden toimenpiteiden tulokset, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa, b alakohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet ja viisumivapauden keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisen kolmannen maan ulkosuhteiden kannalta;

- e) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa, viimeistään kuuden kuukauden kuluttua a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua julkaisemispäivästä ja sen jälkeen enimmillään kuuden kuukauden välein sellaisen kokonaiskauden puitteissa, joka ei voi jatkua yli päivämäärän, jona f alakohdassa tarkoitettu delegoitu säädös tulee voimaan tai jona sitä vastustetaan, komissio

- i) hyväksyy asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan täytäntöönpanosäädöksen, jolla asianomaisen kolmannen maan tiettyihin kansalaisten ryhmiin sovellettu viisumivapaus keskeytetään tilapäisesti enintään kuudeksi kuukaudeksi. Tässä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit. Komissio voi seuraavia täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään jatkaa tätä keskeyttämiskautta enintään kuuden kuukauden pituisilla lisäkausilla ja muuttaa kyseisen kolmannen maan kansalaisten ryhmiä, joiden osalta viisumivapaus keskeytetään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen. Keskeyttämiskausien aikana täytäntöönpanosäädöksessä tarkoitettua kolmannen maan

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

kaikilla kansalaisten ryhmillä on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista; tai

- ii) antaa 4 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kertomuksen, jossa arvioidaan tilannetta ja ilmoitetaan syyt, miksi se päätti olla keskeyttämättä viisumivapautta, ja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomuksessa otetaan huomioon kaikki asiaan kuuluvat tekijät, kuten d alakohdassa tarkoitettut tekijät. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käydä poliittisen keskustelun kertomuksen perusteella;

- f) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 24 kuukauden kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua julkaisemispäivästä, komissio hyväksyy 4 b artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 12 kuukauden ajaksi liitteen II soveltaminen asianomaisen kolmannen maan kansalaisten osalta. Delegoidussa säädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona liitteen II soveltamisen keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit, ja muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Siitä päivästä lukien, jona liitteen II soveltamisen keskeytys tulee voimaan asianomaisen kolmannen maan kansalaisten suhteen tai jona delegoidun säädöksen vastustamisesta on ilmoitettu 4 b artiklan 5 kohdan mukaisesti, tätä kolmatta maata koskevat e alakohdan nojalla hyväksytyt täytäntöönpanosäädökset lakkaavat olemasta voimassa.

Jos komissio tekee h alakohdassa tarkoitettua säädösehdotuksen, tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Mainitussa alakohdassa tarkoitettua alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Näiden keskeyttämiskausien aikana sen kolmannen maan kaikilla kansalaisilla, joita delegoitu säädös koskee, on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista;

- g) kaikki myöhemmät ilmoitukset, joita jokin toinen jäsenvaltio tekee a alakohdan nojalla saman kolmannen maan osalta e tai f alakohdan nojalla vahvistettujen

menettelyjen mukaisesti kyseistä kolmatta maata koskevien toimenpiteiden soveltamiskaudella, on yhdistettävä näihin käynnissä oleviin menettelyihin pidentämättä mainituissa alakohdissa säädettyjä määräaikoja tai kausia;

- h) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa kuuden kuukauden kuluessa f alakohdassa tarkoitettua delegoidun säädöksen voimaantulosta komissio voi tehdä säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta kyseistä kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;
- i) edellä e, f ja h alakohdassa tarkoitettut menettelyt eivät vaikuta komission oikeuteen esittää milloin tahansa säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;
- j) jos kyseinen kolmas maa poistaa viisumipakon, asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä välittömästi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Komissio julkaisee ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asianomaista kolmatta maata koskevan, e tai f alakohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua julkaisemisesta. Jos asianomainen kolmas maa on alkanut soveltaa viisumipakkoa kahden tai useamman jäsenvaltion kansalaisiin, kyseistä kolmatta maata koskevan täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua viimeistä jäsenvaltiota, jonka kansalaisiin kyseinen kolmas maa sovelsi viisumipakkoa, koskevan ilmoituksen julkaisemisesta. Edellä olevan f alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alaviite poistetaan asianomaisen delegoidun säädöksen voimaolon päättyessä. Komissio julkaisee kyseistä voimaolon päättymistä koskevan ilmoituksen viipymättä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Jos asianomainen kolmas maa poistaa viisumipakon ilman, että asianomainen jäsenvaltio ilmoittavat siitä tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan viipymättä kyseisessä alakohdassa tarkoitettua julkaisemista, ja tämän alakohdan toista alakohtaa sovelletaan.";

- b) kumotaan 5 kohta.

- 2) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"1 a artikla

1. Poiketen siitä, mitä 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, liitteessä II mainittujen kolmansien maiden kansalaisten viisumivapaus keskeytetään väliaikaisesti hätätilanteissa viimeisenä keinona tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi ilmoittaa komissiolle, jos se kohtaa kuuden kuukauden aikana, kun tätä verrataan edeltävän vuoden samaan ajanjaksoon tai viimeiseen kuuteen kuukauteen ennen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanoa, minkä tahansa seuraavista tilanteista, jotka johtavat hätätilanteeseen, jota se ei voi yksin korjata, eli lukumäärien merkittävän ja äkillisen kasvun seuraavien osalta:

- a) kyseisen kolmannen maan kansalaiset, joiden todetaan oleskelevan ilman oikeutta jäsenvaltion alueella;
- b) kyseisen kolmannen maan kansalaisten tekemät turvapaikkahakemukset joiden hyväksymisaste on alhainen, kun tällaisesta kasvusta aiheutuu erityistä painetta jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmälle;
- c) jäsenvaltion kyseiselle kolmannelle maalle esittämät, kyseisen kolmannen maan omia kansalaisia koskevat hylätyt takaisinottoopyynnöt.

Vertailua ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun viisumivapauden täytäntöönpanoa edeltävään kuuden kuukauden ajanjaksoon sovelletaan ainoastaan seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanopäivästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitukseen on sisällyttävä perustelut, ja siinä on annettava asiaankuuluvat tiedot ja tilastot sekä yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tilanteen korjaamiseksi. Komissio tiedottaa tällaisesta ilmoituksesta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissio tarkastelee 2 kohdan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia ottaen huomioon

- a) sen, onko kyse jostain 2 kohdassa kuvaillusta tilanteesta;
- b) niiden jäsenvaltioiden lukumäärän, joihin jokin 2 kohdassa kuvailluista tilanteista vaikuttaa;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettun kasvun kokonaisvaikutuksen unionin maahanmuuttotilanteeseen, sellaisena kuin se ilmenee jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista;
- d) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkoraja-yhteistyöstä huolehtivan viraston, Euroopan turvapaikkasioiden tukiviraston tai Euroopan poliisiviraston (Euro-pol) laatimat raportit, jos ilmoitetun tapauksen olosuhteet sitä edellyttävät;

- e) yleisen järjestyksen ja sisäisen turvallisuuden yleensä, asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelun tuloksista.

4. Jos komissio 3 kohdassa tarkoitettun tarkastelun pohjalta ja ottaen huomioon viisumipakosta myönnettävän vapautuksen keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä asianomaisen kolmannen maan välisten ulkosuhteiden kannalta ja toimien tiiviissä yhteistyössä kyseisen kolmannen maan kanssa vaihtoehtoisten pitkän aikavälin ratkaisujen löytämiseksi, päättää, että toimien toteuttaminen on tarpeen, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden tilapäisestä keskeyttämisestä kuudeksi kuukaudeksi. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivä, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan.

Näiden keskeyttämiskausien aikana sen kolmannen maan kansalaisilla, joita täytäntöönpanosäädös koskee, on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

5. Ennen 4 kohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloajan päättymistä komissio antaa yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen voidaan liittää säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I.

6. Jos komissio on antanut säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta 5 kohdan nojalla, se voi jatkaa 4 kohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa enintään 12 kuukauden ajanjaksoksi. Päätös jatkaa täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa hyväksytään 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

1 b artikla

Komissio antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 1 artiklan 4 kohdassa säädetyn vastavuoroisuusmekanismin ja 1a artiklassa säädetyn keskeyttämismekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen."

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltio voi säätää poikkeuksia 1 artiklan 1 kohdassa säädetystä viisumipakosta tai 1 artiklan 2 kohdassa säädetystä viisumivapaudesta seuraavien henkilöiden osalta:

- a) diplomaattipassien, virkapassien/virkamatkapassien tai erityispassien haltijat;
- b) alusten ja ilma-alusten siviilimiehistö sen hoitaessa tehtäviään;
- c) alusten siviilimiehistön maissa käyvät jäsenet, joilla on Kansainvälisen työjärjestön 13 päivänä toukokuuta 1958 tehdyn yleissopimuksen nro 108 tai 16 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn yleissopimuksen nro 185 tai kansainvälisen meriliikenteen helpottamisesta 9 päivänä huhtikuuta 1965 tehdyn Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n yleissopimuksen mukaisesti myönnetty merenkulkijan henkilöllisyystodistus;
- d) katastrofi- ja onnettomuustapauksissa toimiva avustustai pelastustehtävien miehistö ja henkilöstö;
- e) kansainvälisillä sisävesillä liikennöivien alusten siviilimiehistö;
- f) kansainvälisten hallitustenvälisen järjestöjen, joissa vähintään yksi jäsenvaltio on jäsenenä, tai muiden yhteisöjen, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut kuuluvan kansainvälisen oikeuden piiriin, virkamiehilleen myöntämien matkustusasiakirjojen haltijat."

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"d) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt sekä muut henkilöt, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka asuvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa ja joilla on Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin myöntämä ja asianomaisen jäsenvaltion tunnustama matkustusasiakirja, sanotun kuitenkin rajoittamatta pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamisesta Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta eurooppalaisesta sopimuksesta johtuvia vaatimuksia."

4) Lisätään artiklat seuraavasti:

"4 a artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

4 b artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 9 päivänä tammikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 1 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvaltaa siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitetun säädösvaltan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvaltan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyuteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 1 artiklan 4 kohdan f alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 539/2001 1 a artiklaa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, ja erityisesti sen 2 kohdan toisen alakohdan säännöksiä sovelletaan myös kolmansiin maihin, joiden kansalaisia koskevaa viisumivapautta alettiin soveltaa ennen 9 päivänä tammikuuta 2014."

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1290/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 173 ja 183 artiklan sekä 188 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma Horisontti 2020 (2014–2020), jäljempänä 'Horisontti 2020 -puiteohjelma', perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ⁽⁴⁾. Mainittua asetusta on täydennettävä osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisiin epäsuoriin toimiin ja näiden toimien tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevilla säännöillä.
- (2) Horisontti 2020 -puiteohjelma olisi pantava täytäntöön siten, että se edistää suoraan teollisuuden johtoaseman, kasvun ja työpaikkojen sekä kansalaisten hyvinvoinnin luomista Euroopassa, ja siinä olisi otettava huomioon komission 6 päivänä lokakuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke Innovaatiounioni", jossa komissio sitoutuu yksinkertaistamaan olennaisesti ohjelmiin osallistumista.
- (3) EUVL C 318, 20.10.2012, s. 1.
- (4) EUVL C 181, 21.6.2012, s. 111.
- (5) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).
- (3) Horisontti 2020 -puiteohjelman olisi tuettava tutkijoiden, tieteellisen tietämyksen ja teknologian vapaan liikkuvuuden mahdollistavan eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista ja toimintaa vahvistamalla sekä unionin ja jäsenvaltioiden välistä että jäsenvaltioiden keskinäistä yhteistyötä ja erityisesti soveltamalla yhdenmukaisia sääntöjä.
- (4) Tällä asetuksella säädetyissä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 osallistumista, hyödyntämistä ja tulosten levittämistä koskevissa säännöissä, jäljempänä "säännöt", olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin suositukset, jotka esitetään sen 11 päivänä marraskuuta 2010 hyväksymässä päätöslauselmassa tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta ⁽⁵⁾, sekä neuvoston suositukset tutkimuspuiteohjelmien hallinnollisten ja varainhoitoa koskevien vaatimusten yksinkertaistamisesta. Sääntöjen avulla olisi jatkettava Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti jo toteutettuja yksinkertaistamistoimenpiteitä. Niiden avulla olisi pantava täytäntöön asiantuntijaryhmän 12 päivänä marraskuuta 2010 julkaisemassa loppuraportissa "Seitsemännen puiteohjelman väliarviointi" annetut suositukset ja niiden avulla olisi edelleen kevennettävä osallistujille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ja vähennettävä varainhoitosäännösten monimutkaisuutta, jotta voidaan edistää osallistumista ja vähentää varainhoidon virheitä. Säännöissä olisi myös otettava huomioon ne huolenaiheet ja suositukset, jotka tutkimusyhteisö on esittänyt keskustelussa, joka on käynnistetty komission 29 päivänä huhtikuuta 2010 antamalla tiedonannolla "Tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistaminen" ja sitä seuranneella 9 päivänä helmikuuta 2011 annetulla vihreällä kirjalla "Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehitys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle".
- (5) Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarviointiin olisi sisällyttävä uuden rahoitusmallin arviointi, myös sen vaikutukset Horisontti 2020 -puiteohjelman rahoitukseen, 'Horisontti 2020 -ohjelmaan osallistumiseen ja Horisontti 2020 -ohjelman vetovoimaan.
- (6) Komission tai asianomaisen rahoituselimen olisi varmistettava, että kaikkien mahdollisten osallistujien saatavilla on ohjeistusta ja tietoa ehdotuspyyntöjen julkaisuhetkellä.
- (5) EUVL C 74E, 13.3.2012, s. 34.
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1982/2006/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) (EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1).

- (7) Yhtenäisyyden varmistamiseksi unionin muiden rahoitusohjelmien kanssa Horisontti 2020 -puiteohjelma olisi pantava täytäntöön noudattaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ ja komission delegoitua asetusta (EU) N:o 1268/2012 ⁽²⁾ ottaen asianmukaisesti huomioon tutkimus- ja innovointitoimien erityisluonne.
- (8) Olisi varmistettava integroitu lähestymistapa luomalla yhteiset puitteet päätöksellä N:o 1982/2006/EY hyväksytyt tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin seitsemannen puiteohjelman (2007-2013), Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1639/2006/EY ⁽³⁾ perustetun kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 294/2008 ⁽⁴⁾ perustetun Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) toimille, jotta voidaan helpottaa osallistumista, yhdenmukaistaa välinevalikoimaa ja lisätä tieteellistä ja taloudellista vaikutusta sekä välttää päällekkäisyys ja hajanaisuus. Olisi sovellettava yhteisiä sääntöjä, jotta voidaan luoda yhtenäinen kehys, joka helpottaa osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelman talousarviosta unionin rahoitusta saaviin ohjelmiin, mukaan lukien osallistuminen EIT:n hallinnoimiin ohjelmiin, yhteisyrityksiin tai muihin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 187 artiklan mukaisiin rakenteisiin sekä osallistuminen jäsenvaltioiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 185 artiklan mukaisesti toteuttamiin ohjelmiin.
- Olisi kuitenkin varmistettava joustavuus, jotta voidaan vahvistaa täsmällisiä sääntöjä yksittäisten toimien erityistarpeiden mukaan. Jotta voidaan ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 187 artiklan nojalla perustettujen elimien toimintaa koskevat, asianomaisessa perussäädöksessä yksilöidyt erityistarpeet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asian tuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (9) Tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvissa toimitissa olisi kunnioitettava niitä perusoikeuksia ja noudatettava

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetusta (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1639/2006/EY, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta (EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 294/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 1).

niitä periaatteita, jotka on tunnustettu erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Toimissa olisi noudatettava kaikkia oikeudellisia velvoitteita, kuten kansainvälistä oikeutta, ja asiaan liittyviä komission päätöksiä kuten 28 päivänä kesäkuuta 2013 annettua komission tiedonantoa ⁽⁵⁾ sekä eettisiä periaatteita, joihin sisältyy myös tutkimuksen integriteetin mahdollisen loukkauksen välttäminen.

- (10) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 180 ja 186 artiklaan sisältyvien kansainvälistä yhteistyötä koskevien tavoitteiden mukaisesti olisi edistettävä kolmansiin maihin sijoittautuneiden oikeussubjektien sekä kansainvälisten järjestöjen osallistumista. Sääntöjen täytäntöönpanon olisi oltava sopusoinnussa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 ja 215 artiklan mukaisesti vahvistettujen toimenpiteiden sekä kansainvälisen oikeuden kanssa. Lisäksi sääntöjen täytäntöönpanossa olisi otettava asianmukaisesti huomioon edellytykset, joiden mukaisesti unionin oikeussubjektit voivat osallistua kolmansien maiden vastaaviin ohjelmiin.
- (11) Sääntöjen olisi muodostettava yhtenäinen, kattava ja selkeä kehys, jonka avulla voidaan varmistaa, että puiteohjelma pannaan täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti ja että se on yksinkertaistettujen menettelyjen ansiosta helposti kaikkien osallistujien ja erityisesti mikroyritysten ja pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) hyödynnettävissä. Unionin rahoitustukea olisi voitava antaa erilaisissa muodoissa.
- (12) Avoimuusperiaatteen mukaisesti ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 säädetyt julkaisemisvaatimuksen lisäksi komission olisi julkaistava avoimet ehdotuspyynnöt Horisontti 2020 -puiteohjelman verkkosivuilla valikoitujen tiedotuskanavien välityksellä sekä varmistettava niiden laaja-alainen levitys myös kansallisten yhteyspisteiden kautta sekä pyynnöstä helposti käytettävissä olevassa muodossa, jos se on mahdollista.
- (13) Tässä asetuksessa vahvistettuja valinta- ja avustuksenmyöntämisperusteita olisi sovellettava avoimella tavalla sekä objektiivisin ja mitattavin perustein ottaen huomioon Horisontti 2020 -puiteohjelman yleinen tavoite, joka on hyvin toimivan eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttaminen.
- (14) Yleisesti ottaen täydellisten ehdotusten lopullisen jättämisajankohdan ja hakijoiden kanssa tehtävien avustussovimusten allekirjoittamisen tai avustuspäätösten hakijoille tiedoksi antamisen välisen ajan pitäisi olla asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 säädettyä aikaa lyhyempi. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja Euroopan tutkimusneuvoston (ERC) toimien osalta olisi sallittava pitempi määräaika.

⁽⁵⁾ EUVL C 205, 19.7.2013, s. 9.

- (15) Komission olisi jatkettava toimiaan menettelyjen yksinkertaistamiseksi tavoilla, jotka tietotekniikkajärjestelmien parantaminen mahdollistaa; tästä voidaan mainita esimerkkinä osallistujien portaalien laajentaminen edelleen kaikkien ohjelmien yhdeksi yhteyspisteeksi, joka ulottuu ehdotuspyyntöjen julkaisemisesta ja ehdotusten toimittamisesta toimen toteuttamiseen, kun tarkoituksena on perustaa keskitetty asiointipiste. Järjestelmä voi lisäksi antaa hakijoille palautetta heidän hakemustensa käsittelyn etenemisestä ja hakemuksia koskevista määräajoista.
- (16) Luottamuksellisten ja turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyyn olisi sovellettava kaikkea asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, myös toimielinten sisäisiä sääntöjä, muun muassa komission päätöstä 2001/844/EY, EHTY, Euratom⁽¹⁾, jossa vahvistetaan Euroopan unionin turvallisuusluokiteltuja tietoja koskevat turvallisuussäännökset.
- (17) On tarpeen määrittää osallistumista koskevat vähimmäisehdot sekä yleisellä tasolla että Horisontti 2020 -puiteohjelman toimien erityispiirteet huomioon ottaen. Erityisesti olisi vahvistettava osallistujien lukumäärää ja sijoittautumispaikkaa koskevat säännöt. Jos kyseessä on toimi, johon ei osallistu jäsenvaltion sijoittautuneita yksiköitä, edellytyksenä olisi oltava, että pyritään saavuttamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 173 ja 179 artiklassa määritetyt tavoitteet.
- (18) Neuvoston päätöksen 2001/822/EY⁽²⁾ mukaisesti merentakaisten maiden ja alueiden oikeussubjektit voivat osallistua Horisontti 2020 -puiteohjelmaan edellyttäen, että ne täyttävät jälkimmäisessä vahvistetut erityisehdot.
- (19) Komission tulisi pohtia ehdotus- ja tietopyyntöjen ajoitusta ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon normaalit lomakaudet.
- (20) Komission olisi annettava hakijoille, joiden hakemus on hylätty, palautetta näiden ehdotuksista.
- (21) Se, että tiettyjä aiheita koskevien ehdotuspyyntöjen laatimiseen sovelletaan selkeitä ja avoimia mekanismeja, varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, lisää ohjelman houkuttelevuutta ja Horisontti 2020 -puiteohjelmaan osallistumista.
- (22) Komission olisi toimittava Horisontti 2020 -puiteohjelman kaikkien näkökohtien osalta komission päätöksen 2000/633/EY, EHTY, Euratom⁽³⁾ liitteessä esitetyn hyvää hallintotapaa koskevien toimintasääntöjen periaatteita noudattaen.
- (23) On tarpeen määrittää ehdot ja edellytykset, joiden mukaisesti unionin rahoitusta myönnetään Horisontti 2020 -puiteohjelman toimien osallistujille. Nykyisten rahoitus-sääntöjen monimutkaisuuden vähentämiseksi olisi kustannusten korvaamista varten vahvistettava yksinkertaistettu järjestelmä, jossa korvaukset maksetaan nykyistä enemmän kertakorvauksina, kiinteinä osuuksina ja yksikkökustannusten mukaisina korvauksina.
- (24) Tässä asetuksessa oleviin korvausosuuksiin viitataan enimmäismääräisinä, jotta noudatettaisiin voitontavoittelun kiellon periaatetta ja yhteisrahoitusperiaatetta ja jotta osallistuvat voisivat anoa alhaisempaa osuutta. Periaatteissa korvausosuuksien olisi kuitenkin oltava 100 prosenttia tai 70 prosenttia.
- (25) Teknologisen valmiuden tasoa koskevat OECD:n määritelmät olisi otettava huomioon teknologista tutkimusta, tuotekehitystä ja esittelyä koskevien toimien luokittelussa.
- (26) Tutkimuksen ja innovoinnin alan erityisiin haasteisiin olisi vastattava ottamalla käyttöön uusia rahoitusmuotoja, kuten palkinnot, esikaupallinen hankinta ja innovatiivisten ratkaisujen julkinen hankinta, pk-yrityksille kohdennettu väline ja nopeutetun innovoinnin väline, jotka edellyttävät erityisiä sääntöjä.
- (27) Jotta voidaan säilyttää tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille sisämarkkinoilla toimiville yrityksille, Horisontti 2020 -puiteohjelmasta myönnettävän rahoituksen olisi oltava sopusoinnussa valtioneuvoston sääntöjen kanssa julkisten menojen tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisten markkinavääristymien estämiseksi kuin yksityisten varojen syrjäyttäminen, teottomien markkinarakenteiden syntyminen tai teottomien yritysten pysyminen toiminnassa. Olisi varmistettava, että innovointitoimien rahoitus ei vääristä kilpailua eikä johda markkinahäiriöihin ilman riittävää syytä.
- (28) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhtaisin toimenpitein ja varmistettava luottamuksen ja valvonnan tarkoituksenmukainen tasapaino.
- (29) Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti sääntöjen olisi muodostettava perusta sille, että avustuksen-saajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt hyväksytään laajemmin.

⁽¹⁾ 2001/844/EY, EHTY, Euratom: Komission päätös, tehty 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EC, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta") (EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Komission päätös 2000/633/EC, EHTY, Euratom, tehty 17 päivänä lokakuuta 2000, työjärjestyksensä muuttamisesta (EYVL L 267, 20.10.2000, s. 63).

- (30) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1906/2006 ⁽¹⁾ nojalla perustettu ja komission hallinnoima osallistujien takuurahasto on osoittautunut tärkeäksi suojaimeksi, joka vähentää sellaisiin saataviin liittyviä riskejä, joita sääntöjen vastaisesti toimineet osallistujat eivät maksa takaisin. Sen vuoksi olisi perustettava uusi osallistujien takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto'. Jotta osallistujiin liittyvä riski voitaisiin hallita tehokkaammin ja kattaa paremmin, rahaston olisi katettava toimet, jotka sisältyvät päätöksellä N:o 1982/2006/EY perustettuun ohjelmaan, neuvoston päätöksellä 2006/970/Euratom ⁽²⁾ perustettuun ohjelmaan ja neuvoston päätöksellä 2012/93/Euratom ⁽³⁾ perustettuun ohjelmaan, sekä toimet, joiden toteutus sisältyy Horisontti 2020 -puiteohjelmaan ja neuvoston asetukseen (Euratom) N:o 1314/2013 ⁽⁴⁾. Rahaston ei pitäisi kattaa muiden tahojen kuin unionin rahoituselinten hallinnoimia ohjelmia.
- (31) Avoimuuden lisäämiseksi olisi julkaistava niiden asiantuntijoiden nimet, jotka ovat avustaneet komissiota tai asianomaisia rahoituselimiä tätä asetusta sovellettaessa. Jos nimen julkaiseminen vaarantaisi asiantuntijan turvallisuuden tai koskemattomuuden tai aiheettomasti loukkaaisi tämän yksityisyyttä, komission tai rahoituselinten olisi voitava jättää nimi julkaisematta.
- (32) Asiantuntijoihin liittyvien henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽⁵⁾ säännöksiä.
- (33) Olisi vahvistettava tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevat säännöt sen varmistamiseksi, että osallistujat suojaavat, hyödyntävät ja levittävät tuloksia tarkoituksenmukaisella tavalla; näiden sääntöjen olisi erityisesti varmistettava mahdollisuus, että voidaan asettaa hyödyntämistä koskevia lisäedellytyksiä Euroopan strategisten etujen mukaisesti. Unionin rahoitusta saaneiden osallistujien, jotka aikovat hyödyntää tällaisella rahoituksella tuotettuja tuloksia pääasiassa Horisontti 2020 -puiteohjelmaan assosioitumattomissa kolmansissa maissa, olisi ilmoitettava, miten unionin antama rahoitus hyödyttää Euroopan yleistä kilpailukykyä (vastavuoroisuusperiaate), kuten avustussopimuksessa esitetään.
- (34) Tutkittaessa jatkokehitysmahdollisuuksia uuden lääketeknologian osalta (esim. lääkkeet, rokotteet, diagnostiikka) olisi toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että tuloksia voidaan tarvittaessa hyödyntää ja levittää välittömästi.
- (35) Huolimatta hyvistä tuloksista, joita on saatu aikaan olemassa olevilla tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin sekä kasvun edistämiseen tarkoitetuilla unionin lainarahoitus- ja oman pääoman ehtoilla rahoitusvälineillä, riskirahoituksen saanti on pk-yritysten kannalta edelleen avainkysymys. Jotta lainarahoitus- ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä voidaan käyttää mahdollisimman tehokkaasti olisi sallittava niiden yhdistäminen toisiinsa ja unionin talousarviosta, Horisontti 2020 -puiteohjelma mukaan lukien, rahoitettaviin avustuksiin. Lisäksi komission olisi varmistettava erityisesti päätöksellä N:o 1982/2006/EY perustetun riskinjakorahoitusvälineen ja päätöksellä N:o 1639/2006/EY perustetun kasvavien ja innovatiivisten pk-yritysten rahoitustuen käynnistysvaihetta koskevan osan jatkuvuus niitä Horisontti 2020 -puiteohjelman nojalla seuraavien velkarahoitus- ja oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden puiteissa; velkarahoitusvälineitä edustaa unionin tutkimuksen ja innovoinnin laina- ja takauspalvelu ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä unionin tutkimuksen ja innovoinnin pääomainstrumentti. Tähän liittyen mistä tahansa näistä rahoitusvälineistä saatavien tulojen ja palautusten tulisi suoraan hyödyttää Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisesti perustettuja rahoitusvälineitä.
- (36) Komission olisi varmistettava, että Horisontti 2020 -puiteohjelman mukainen pk-yrityksiä koskeva väline ja Horisontti 2020 -puiteohjelman ja yritysten kilpailukykyä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1287/2013 ⁽⁶⁾ perustetun COSME-ohjelman sekä yhteisesti jäsenvaltioiden kanssa laaditut järjestelmät ja välineet, kuten yhteinen Eurostars-toimintasuunnitelma ⁽⁷⁾, täydentävät toisiaan riittävästi.
- (37) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi asetus (EY) N:o 1906/2006 olisi kumottava,
- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1906/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista seitsemännen puiteohjelman toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä (2007–2013) (EUVL L 391, 30.12.2006, s. 1).
- ⁽²⁾ Neuvoston päätös 2006/970/Euratom, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) seitsemännestä ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelmasta (2007–2011) (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ Neuvoston päätös 2012/93/Euratom, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan atomienergiayhteisön ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelmasta (2012–2013) (EUVL L 47, 18.2.2012, s. 25).
- ⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 1314/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa Horisontti 2020 täydentävästä Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmasta (2014–2018) (Katso tämän virallisen lehden sivu 948).
- ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin asetus (EU) N:o 1287/2013 annettu 11 päivänä joulukuuta 2013 yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keski-suuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1639/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 33).
- ⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 743/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään tutkimus- ja kehitystyötä tekevien pienten ja keski suurten yritysten tukemiseen tähtäävään tutkimus- ja kehitysohjelmaan (EUVL L 201, 30.7.2008, s. 58).

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan erityiset säännöt, jotka koskevat osallistumista asetuksen (EU) N:o 1291/2013 nojalla toteutettaviin epäsuoriin toimiin, mukaan lukien osallistuminen rahoituselinten mainitun asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti rahoittamiin epäsuoriin toimiin.

Tässä asetuksessa vahvistetaan lisäksi tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevat säännöt.

2. Jollei tässä asetuksessa vahvistetuista erityisistä säännöistä muuta johdu, sovelletaan asiaa koskevia asetuksen (EU, Euroatom) N:o 966/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1268/2012 sääntöjä.

3. Asetuksessa (EY) N:o 294/2008 tai missä tahansa perusasetuksessa, jolla annetaan talousarvion täytäntöönpanotehtäviä rahoituselimelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 185 artiklan mukaisesti, voidaan vahvistaa tämän asetuksen säännöistä poikkeavia sääntöjä. Jotta voidaan ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 187 artiklan nojalla perustettujen rahoituselinten toimintaa koskevat, asianomaisessa perussäädöksessä yksilöidyt erityistarpeet, komissiolle siirretään valta hyväksyä rahoituselimestä 56 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavaa:

- a) ilmailun alalla perustettujen rahoituselinten julkistamien ehdotuspyyntöjen osallistumisehdot 9 artiklan 1 kohdassa säädetyt osallistujien vähimmäismäärän pienentämiseksi;
- b) 10 artiklan mukainen rahoituskelpoisuus, joka antaa biopohjaisen teollisuuden ja innovatiivisten lääkkeiden aloilla perustetuille rahoituselimille mahdollisuuden rajata rahoituskelpoisuus koskemaan tiettytyypisiä osallistujia;
- c) tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevat säännöt, joiden avulla innovatiivisten lääkkeiden alalla perustetut yritykset voivat:
- i) laajentaa tulosten ja tausta-aineiston siirto- ja lisensointimahdollisuuksia liitännäisosallistujien, ostajien ja mahdollisen seuraajayhteisön osalta avustussopimuksen mukaisesti ja ilman 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua muiden osallistujien hyväksyntää;
 - ii) tarjota tiettyjen tausta-aineiston käyttöoikeuksia koskevien sopimuksien osalta mahdollisuus 48 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti tulosten kaupallistamisen kehittämistarkoituksiin tai mukaiseen kaupallistamiseen (suora käyttö);
 - iii) täydentää sääntöjä ottamalla käyttöön sen datan, tietämyksen ja tiedon omistusoikeutta ja saantia koskevia säännöksiä, jotka eivät kuulu toimen tavoitteiden piiriin ja joita ei tarvita 41 artiklan 2 kohdassa eikä 45–48 artiklassa tarkoitettujen toimen (sivunäkökohdat) toteuttamisessa ja soveltamisessa;
 - iv) laajentaa sääntöjä, jotka koskevat hyödyntämistä muihin kuin 48 artiklan mukaisesti toimen täytäntöönpano- (tutkimuskäyttö) tai tulosten kaupallistamisen kehittämistarkoituksiin tai kaupallistamiseen (suora käyttö);
 - v) esittää erityisperusteita, joilla mahdollistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu alilisenssien myöntäminen yhdeltä samaan toimeen osallistuvalla toiselle;
 - vi) laajentaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua konsortiosopimuksessa määriteltyjen edellytysten mukaisesti käyttöluvanhaltijoina olevien osallistujien, näiden liitännäisosallistujien ja kolmansien osapuolien tuloksia ja tausta-aineistoa koskevat käyttöoikeudet muihin kuin toimen täytäntöönpanotarkoituksiin (tutkimuskäyttö) asianmukaisin edellytyksin rahoitusehdot mukaan lukien tai tulosten 46–48 artiklan mukaisesti tulosten kaupallistamisen kehittämistarkoituksiin tai kaupallistamiseen (suora käyttö);
 - vii) asettaa suoraa käyttöä koskevien oikeuksien saannin ehdoksi 48 artiklassa tarkoitettu asianomaisten osallistujien välinen sopimus;
 - viii) tehdä valinnaiseksi tulosten levittäminen tieteellisissä julkaisuissa 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa avoimesti saatavassa muodossa;
 - d) toimien rahoittaminen sallimalla rahoituselinten soveltaa sähköisten komponenttien ja järjestelmien alalla 28 artiklan 3 kohdassa säädetyistä korvausosuudesta poikkeavia korvausosuuksia tapauksissa, joissa vähintään yksi jäsenvaltio yhteisrahoittaa/osarahoittaa jotakin osallistujaa tai toimea;

Muu kuin tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettu rahoituselin, jolle on annettu talousarvion toteuttamistehtäviä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaisesti, voi soveltaa tässä asetuksessa säädetyistä säännöistä poikkeavia sääntöjä komission suostumuksella tapauksissa, joissa rahoituselimen erityiset toimintatarpeet sitä edellyttävät.

4. Tätä asetusta ei sovelleta Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toteuttamiin suoriin toimiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'käyttöoikeuksilla' oikeuksia käyttää tuloksia tai tausta-aineistoa tämän asetuksen mukaisesti vahvistetuin ehdoin ja edellytyksin;
- 2) 'liitännäisosallistujalla' mitä tahansa oikeussubjektia, joka on suoraan tai välillisesti osallistujan määräysvallassa tai saman suoran tai välillisen määräysvallan alainen kuin osallistuja tai jonka määräysvallassa osallistuja on suoraan tai välillisesti; määräysvaltaa voidaan käyttää missä tahansa 8 artiklan 2 kohdassa säädetyssä muodossa;
- 3) 'assosioituneella maalla' kolmatta maata, joka on unionin kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen osapuoli asetuksen (EU) N:o 1291/2013 7 artiklan mukaisesti;
- 4) 'tausta-aineistolla' kaikkia aineellisia tai aineettomia dataa, taitotietoa tai tietoja niiden muodosta tai luonteesta riippumatta, mukaan lukien oikeudet, esimerkiksi teollis- ja tekijänoikeudet, i) jotka ovat osallistujien hallussa ennen niiden liittymistä toimeen, ii) joita tarvitaan toimen toteuttamiseen tai toimen tulosten hyödyntämiseen ja iii) jotka osallistujat ovat yksilöineet 45 artiklan mukaisesti;
- 5) 'perussäädöksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklassa tarkoitettua unionin toimielinten asetuksena, direktiivinä tai päätöksenä hyväksymää säädöstä, joka muodostaa toimen oikeusperustan;
- 6) 'innovointitoimilla' toimea, joka koostuu pääasiassa toimista, joiden välittömänä tarkoituksena on suunnitelmien ja järjestelyiden tai mallien laatiminen uusille, muutetuille tai parannetuille tuotteille, prosesseille tai palveluille. Tässä tarkoitettuja toimia voivat olla prototyyppi, testaus, demonstrointi, pilotointi, suuressa mittakaavassa tapahtuva tuotteiden validointi ja markkinoiden haltuunotto;
- 7) 'koordinointi- ja tukitoimella' toimea, joka koostuu ensisijaisesti liitännäistoimenpiteistä, kuten standardoinnista,

tulosten levittämisestä, tiedottamisesta ja viestinnästä, verkostoitumisesta, koordinointi- tai tukipalveluista, toimintapolitiikkaa koskevasta vuoropuhelusta ja vastavuoroiseen oppimiseen liittyvistä toimista sekä selvityksistä, mukaan lukien uusia tutkimusinfrastruktuureja koskevat valmistelut selvitykset, ja johon voi sisältyä myös ohjelmien välisiä täydentäviä verkostoitumis- ja koordinoitintoimia eri maissa;

- 8) 'levittämisellä' tulosten julkistamista millä tahansa tarkoituksenmukaisella tavalla (lukuun ottamatta tulosten suojaamisesta tai hyödyntämisestä johtuvaa julkistamista), mukaan lukien tieteelliset julkaisut missä tahansa muodossa;
- 9) 'hyödyntämisellä' tulosten käyttöä muussa kuin kyseiseen toimeen kuuluvassa tutkimustoiminnassa taikka tuotteen tai prosessin kehittämisessä, tuottamisessa ja markkinoimisessa tai palvelun tuottamisessa ja tarjoamisessa tai standardointitoiminnassa;
- 10) 'oikeudenmukaisilla ja kohtuullisilla ehdoilla' asianmukaisia ehtoja, myös mahdollisia rahoitusehtoja tai maksuttomuutta, joissa otetaan huomioon käyttöoikeuksia koskevan pyynnön erityisolosuhteet, jotka voivat määräytyä niiden tulosten tai tausta-aineiston todellisen tai potentiaalisen arvon perusteella, joihin käyttöoikeuksia pyydetään, ja/tai kaavaillun hyödyntämisen laajuus, kesto tai muut ominaisuudet;
- 11) 'rahoituselimestä' asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua komission ulkopuolista elintä tai viranomaista, jolle komissio on antanut talousarvion täytäntöönpanotehtäviä asetuksen (EU) N:o 1291/2013 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- 12) 'Euroopan etua edistävällä kansainvälisellä järjestöllä' kansainvälistä järjestöä, jonka jäsenistä suurin osa on unionin jäsenvaltioita tai assosioituneita maita ja jonka ensisijaisena tavoitteena on edistää tiede- ja teknologiayhteistyötä Euroopassa;
- 13) 'oikeussubjektilla' mitä tahansa luonnollista henkilöä tai kansallisen oikeuden, unionin oikeuden tai kansainvälisen oikeuden perusteella muodostettua ja tunnustettua oikeushenkilöä, jolla on oikeushenkilöllisyys ja joka voi omissa nimissään käyttää oikeuksia ja jolle voidaan asettaa velvoitteita;
- 14) 'voittoa tavoittelemattomalla oikeussubjektilla' oikeussubjektia, joka ei yhtiömuodon mukaan tavoittele voittoa tai jolla on lain tai perustamiskirjansa perusteella velvollisuus pidättäytyä voittojen jakamisesta osakkeenomistajille tai yksittäisille jäsenille;

- 15) 'osallistujalla' oikeussubjektia, joka toteuttaa asetuksen (EU) N:o 1291/2013 soveltamisalaan kuuluvan toimen tai osan tällaisesta toimesta ja jolla on tämän asetuksen nojalla oikeuksia ja velvoitteita unioniin tai muuhun rahoituselimeen nähden;
- 16) 'ohjelmien yhteisrahoitustoimella' toimea, jonka rahoitukseen myönnettävän avustuksen pääasiallisena tarkoituksena on täydentää yksittäisiä ehdotuspyyntöjä tai ohjelmia, joita rahoittavat tutkimus- ja innovointiohjelmia hallinnoivat tahot, jotka eivät ole unionin rahoituselimiä; toimiin voivat sisältyä myös eri maiden ohjelmien verkottamista ja koordinoitua täydentäviä toimet;
- 17) 'esikaupallisella hankinnalla' tutkimus- ja kehittämisspalvelujen hankintaa, joka perustuu riskien ja hyötyjen jakamiseen markkinaehdoilla, kehitystyön kilpailuttamiseen vaiheittain ja hankittujen tutkimus- ja kehittämisspalvelujen selkeään erottamiseen lopputuotteiden kaupallisten erien käyttönotosta;
- 18) 'innovatiivisten ratkaisujen julkisella hankinnalla' hankintaa, jossa hankintaviranomaiset toimivat ensimmäisenä asiakkaana innovatiivisille tavaroille tai palveluille, joita ei ole vielä laajamittaisesti kaupallisesti saatavilla ja jotka voivat edellyttää vaatimustenmukaisuuden testausta;
- 19) 'tuloksilla' toimen aineellisia tai aineettomia tuotoksia, kuten toimessa tuotettavaa dataa, tietämystä tai tietoja, riippumatta niiden muodosta tai luonteesta taikka siitä, voidaan ne suojata, sekä niihin liittyviä oikeuksia, muun muassa teollis- ja tekijänoikeuksia;
- 20) 'pk-yrityksillä' komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä;
- 21) 'työohjelmalla' komission hyväksymää asiakirjaa, jonka avulla pannaan täytäntöön erityisohjelma neuvoston päätöksen 2013/743/EU⁽²⁾ 5 artiklan mukaisesti;
- 22) 'työsuunnitelmalla' komission työohjelman kaltaista asiakirjaa, jonka hyväksyvät rahoituselimet, joiden tehtäväksi on annettu panna täytäntöön osa Horisontti 2020 -puiteohjelmaa asetuksen (EU) N:o 1291/2013 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus N:o 2013/743/EU, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014-2020) täytäntöönpanoa koskeva erityisohjelmasta (Katso tämän virallisen lehden sivu 965).

2. Tätä asetusta sovellettaessa yksiköitä, joilla ei ole oikeushenkilöllisyyttä sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella, pidetään oikeussubjekteihin rinnastettavina, jos asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 131 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1268/2012 198 artiklan edellytykset täyttyvät.

3. Tätä asetusta sovellettaessa avustuksen saajia ei katsota rahoituselimeksi.

3 artikla

Luottamuksellisuus

Jollei täytäntöönpanoa koskevista sopimuksista, päätöksistä tai sopimuksista muuta johdu, kaikkea toimen yhteydessä luottamuksellisuutta ilmoitettua dataa, tietämystä ja tietoa on säilytettävä luottamuksellisuutta ottaen asianmukaisesti huomioon turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista ja niihin pääsyä koskeva unionin lainsäädäntö.

4 artikla

Käyttöön annettavat tiedot

1. Komissio antaa pyynnöstä unionin toimielinten, elinten ja laitosten, jäsenvaltion tai assosioituneen maan käyttöön hallussaan olevat hyödylliset tiedot, jotka sillä on osallistujan unionin rahoitusta saaneen toimen puitteissa tuottamista tuloksista, edellyttäen että molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan säännösten soveltamista:

a) kyseisillä tiedoilla on merkitystä yleisen edun kannalta;

b) osallistujat eivät ole esittäneet vankkoja ja riittäviä perusteita sille, että kyseisiä tietoja ei saisi antaa käyttöön.

Erityistavoitteeseen "Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojaaminen" kuuluvissa toimissa komissio antaa pyynnöstä unionin toimielinten, elinten ja laitosten tai jäsenvaltioiden viranomaisten käyttöön hallussaan olevat hyödylliset tiedot, jotka sillä on osallistujan unionin rahoitusta saaneen toimen puitteissa tuottamista tuloksista. Komissio ilmoittaa osallistujalle tällaisesta tietojen antamisesta. Jos jäsenvaltio tai unionin toimielin, elin tai laitos pyytää tietojen antamista, komissio ilmoittaa tällaisesta tietojen antamisesta myös kaikille jäsenvaltioille.

2. Annettaessa tietoja 1 kohdan mukaisesti komission tai osallistujien oikeuksien tai velvoitteiden ei katsota siirtyvän vastaanottajalle. Vastaanottajan on kuitenkin käsiteltävä kaikkia tällaisia tietoja luottamuksellisuutta, paitsi jos tiedoista tulee julkisia tai osallistujat julkistavat ne tai ne on annettu komissiolle ilman salassapitorajoituksia. Turvallisuusluokiteltuihin tietoihin sovelletaan komission turvallisuussäätöjä.

5 artikla

Mahdollisille osallistujille tarkoitettu ohjeistus ja tiedottaminen

Komission tai asianomaisen rahoituselimen on varmistettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1268/12 mukaisesti, että kaikkien mahdollisten osallistujien saatavilla on ehdotuspyyntöjen julkaisuohjeella riittävästi ohjeistusta ja tietoa, erityisesti sovellettava avustussopimuksen malli.

II OSASTO

OSALLISTUMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I LUKU

Yleiset säännökset

6 artikla

Rahoitusmuodot

Asetuksen (EU) N:o 1291/2013 10 artiklan mukaisesti rahoitus voidaan myöntää yhdessä tai useammassa muodossa, joista on säädetty asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012, ja erityisesti avustuksina, palkintoina, hankintoina tai rahoitusvälineinä.

7 artikla

Oikeussubjektit, jotka voivat osallistua toimiin

1. Jokainen oikeussubjekti sijoittautumispaikastaan riippumatta tai kansainvälinen järjestö voi osallistua toimeen edellyttäen, että tässä asetuksessa säädetty ehdot sekä mahdolliset toimeen koskevassa työohjelmassa tai -suunnitelmassa esitetyt edellytykset täyttyvät.

2. Toimea koskevassa työohjelmassa voidaan rajoittaa kolmansiin maihin sijoittautuneiden oikeussubjektien osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelmaan tai sen osiin, jos edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden oikeussubjektit tai niiden johonkin kolmanteen maahan sijoittautuneet liitännäisosallistujat voivat osallistua kolmannen maan tutkimus- ja innovointiohjelmiin, ovat unionin etujen vastaisia.

3. Toimea koskevassa työohjelmassa tai -suunnitelmassa voidaan sulkea pois yksiköitä, jotka eivät voi antaa tyydyttäviä turvallisuustakeita; näihin turvallisuustakeisiin sisältyvät myös henkilöturvallisuusselvitykset, jos ne voidaan perustella turvallisuussyillä.

4. JRC voi osallistua toimiin samoin oikeuksin ja velvoittein kuin jäsenvaltioon sijoittautunut oikeussubjekti.

8 artikla

Riippumattomuus

1. Kahden oikeussubjektin katsotaan olevan toisistaan riippumattomia, jos kumpikaan niistä ei ole suoraan tai välillisesti

toisen määräysvallassa tai saman suoran tai välillisen määräysvallan alainen kuin toinen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määräysvalta voi syntyä erityisesti seuraavilla kahdella tavalla:

a) yli 50 prosenttia oikeussubjektin liikkeelle lasketun osakepääoman nimellisarvosta tai enemmistö sen osakkeenomistajien tai yhtiökumppanien äänivallasta on suoraan tai välillisesti toisen hallussa;

b) oikeussubjektia koskeva päätösvalta on tosiasiallisesti tai oikeudellisesti suoraan tai välillisesti toisen hallussa.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa seuraavien oikeussubjektien välisten suhteiden ei kuitenkaan katsota yksinään muodostavan määräysvaltasuhdetta:

a) samalla julkisella sijoitusyhtiöllä, institutionaalisella sijoittajalla tai pääomasijoitusyhtiöllä on suoraan tai välillisesti hallussaan yli 50 prosenttia liikkeelle lasketun osakepääoman nimellisarvosta tai enemmistö osakkeenomistajien tai yhtiökumppanien äänivallasta;

b) kyseiset oikeussubjektit ovat saman julkisyhteisön omistuksessa tai valvonnassa.

II LUKU

Avustukset

I J a k s o

Avustuksen myöntämismenettely

9 artikla

Osallistumisedellytykset

1. Seuraavien vähimmäisedellytysten on täyttyvä:

a) toimeen osallistuu vähintään kolme oikeussubjektia;

b) kukin näistä kolmesta oikeussubjektista on sijoittautunut eri jäsenvaltioon tai assosioituneeseen maahan; ja

c) kaikki kolme b alakohdassa tarkoitettua oikeussubjektia ovat 8 artiklassa tarkoitettulla tavalla toisistaan riippumattomia.

2. Jos jokin osallistujista on JRC tai Euroopan etua edistävä kansainvälinen järjestö tai unionin oikeuden nojalla muodostettu oikeussubjekti, sen katsotaan 1 kohtaa sovellettaessa olevan sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon tai assosioituneeseen maahan kuin saman toimen muiden osallistujien.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, vähimmäisedellytyksenä on yksi osallistuva oikeussubjekti, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon tai assosioituneeseen maahan, kun on kyse:

- a) ERC:n tieteen eturintamassa toteutettavista toimista;
 - b) pk-yrityksille kohdennetusta välineestä, kun toimella on selkeästi eurooppalaista lisäarvoa;
 - c) ohjelmien yhteisrahoitustoimista; ja
 - d) työohjelmassa tai -suunnitelmassa mainituista perustelluista tapauksista.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, koordinointi- ja tukitoimissa ja koulutus- ja liikkuvuustoimissa vähimmäisedellytyksenä on yksi osallistuva oikeussubjekti.
5. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa työohjelmissa tai -suunnitelmissa voidaan tarvittaessa politiikan erityisvaatimusten tai toimen luonteen ja tavoitteiden mukaan määrittää lisäedellytyksiä, jotka koskevat muun muassa osallistujien määrää, tyyppiä ja sijoittautumispaikkaa.

10 artikla

Rahoituskelpoisuus

1. Unionin rahoitusta voivat saada seuraavat osallistujat:
- a) jäsenvaltioon tai assosioituneeseen maahan sijoittautuneet tai unionin oikeuden nojalla muodostetut oikeussubjektit;
 - b) Euroopan etua edistävät kansainväliset järjestöt;
 - c) työohjelmassa yksilöityyn kolmanteen maahan sijoittautuneet oikeussubjektit.
2. Jos osallistuja on kansainvälinen järjestö tai kolmanteen maahan sijoittautunut oikeussubjekti, joka ei ole rahoituskelpoinen 1 kohdan mukaisesti, unionin rahoitustukea voidaan myöntää, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- a) komissio tai asianomainen rahoituselin katsoo osallistumisen toimen toteuttamisen kannalta olennaisen tärkeäksi;
 - b) tällainen rahoitus sisältyy unionin ja kansainvälisen järjestön tai kolmansien maiden sijoittautuneiden yksiköiden osalta

unionin ja oikeussubjektin sijoittautumismaan kahdenväliseen tiede- ja teknologiasopimukseen tai muuhun järjestelyyn.

11 artikla

Ehdotuspyynnöt

1. Ehdotuspyynnöt on esitettävä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1268/12 mukaisesti ottaen erityisesti huomioon avoimuus ja syrjimättömyys sekä tutkimus- ja innovointialojen moninaisuudelle ominainen joustavuuden tarve.
2. Koordinointi- ja tukitoimista ja ohjelmien yhteisrahoitustoimista, joiden toteuttajina ovat työohjelmissa tai -suunnitelmissa yksilöidyt oikeussubjektit, ei poikkeuksellisesti esitetä ehdotuspyyntöjä, paitsi jos toimi kuuluu jonkin ehdotuspyynnön soveltamisalaan, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 säädettyihin muihin tapauksiin.
3. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1268/2012 asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti on varattava riittävästi aikaa ehdotusten laatimiseen siten, että ilmoitetaan ajoissa tulevista ehdotuspyynnöistä julkaisemalla työohjelma ja jättämällä kohtuullisesti aikaa ehdotuspyynnön julkaisemisen ja ehdotuksen esittämiseksi asetetun määräajan väliin.

12 artikla

Yhteiset ehdotuspyynnöt kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Kolmansien maiden tai niiden tiede- ja teknologia-alan organisaatioiden ja virastojen tai kansainvälisten järjestöjen kanssa voidaan käynnistää yhteisiä ehdotuspyyntöjä yhteisrahoitettavista toimista niillä painopistealoilla, joilla edut ovat yhteisiä ja joilla odotetaan saavutettavan keskinäistä hyötyä ja joilla muodostuu unionin kannalta selvää lisäarvoa. Ehdotukset on arvioitava ja valittava yhteisissä arviointi- ja valintamenettelyissä, joista osapuolet sopivat. Arviointi- ja valintamenettelyissä on varmistettava, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 VI osaston mukaisia periaatteita noudatetaan, ja käytettävä kummankin osapuolen nimeämistä riippumattomista asiantuntijoista muodostuvaa kokoonpanoltaan tasapainoista ryhmää.
2. Unionilta rahoitusta saavien oikeussubjektien on tehtävä avustus sopimus unionin tai asianomaisen rahoituselimen kanssa. Avustus sopimuksessa on oltava kuvaus työstä, joka osallistujien ja mukana olevista kolmansista maista tulevien osallistuvien oikeussubjektien on määrä suorittaa.
3. Unionilta rahoitusta saavien oikeussubjektien on tehtävä koordinointisopimus asianomaisilta kolmansilta mailta tai kansainvälisiltä järjestöiltä rahoitusta saavien osallistuvien oikeussubjektien kanssa.

13 artikla**Ehdotukset**

1. Ehdotusten on sisällettävä luonnos suunnitelmaksi tulosten hyödyntämistä ja levittämistä varten, jos siitä määrätään työohjelmassa tai -suunnitelmassa.

2. Ihmisalkion kantasolujen tutkimusta koskevien ehdotusten on sisällettävä tarvittavat tiedot asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista lupa- ja valvontatoimenpiteistä sekä tiedot annettavista eettisistä hyväksynnöistä. Ihmisalkion kantasolujen tuottamisen osalta laitoksiin, organisaatioihin ja tutkijoihin on sovellettava tiukkoja lupa- ja valvontamenettelyjä asianomaisten jäsenvaltioiden oikeudellisten puitteiden mukaisesti.

3. Ehdotus, joka on eettisten periaatteiden tai sovellettavan lainsäädännön vastainen tai joka ei täytä päätöksessä N:o 2013/743/EU, työohjelmassa, työsuunnitelmassa tai ehdotuspyynnössä asetettuja edellytyksiä, voidaan milloin tahansa sulkea pois arviointi-, valinta- ja avustuksenmyöntämismenettelystä.

4. Jos on tarpeen ja jos työohjelmassa tai -suunnitelmassa niin määrätään, ehdotuksista on käytävä ilmi, millä tavalla ja kuinka paljon sukupuolinäkökulman arvioinnilla on merkitystä kaavaillun hankkeen kannalta.

14 artikla**Eettinen arviointi**

1. Komissio tekee järjestelmällisesti eettiset arvoinnit ehdotuksista, joihin liittyy eettisiä kysymyksiä. Arvioinnissa tarkistetaan eettisten periaatteiden ja lainsäädännön noudattaminen sekä unionin ulkopuolella toteutettavan tutkimuksen osalta se, olisiko sama tutkimus sallittu jossakin jäsenvaltiossa.

2. Komissio huolehtii siitä, että eettinen arviointi on mahdollisimman avoin, ja varmistaa, että se toteutetaan oikeaan aikaan välttämättömyyksien mukaan asiakirjojen uudelleen toimitamista.

15 artikla**Valinta- ja avustuksenmyöntämisperusteet**

1. Jätetyt ehdotukset arvioidaan seuraavia avustuksenmyöntämisperusteita soveltaen:

a) huippuosaaminen;

b) vaikutus;

c) toteutuksen laatu ja tehokkuus.

2. ERC:n tieteen eturintamassa toteutettavia toimia koskeviin ehdotuksiin sovelletaan vain 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua perustetta.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulle perusteelle voidaan antaa suurempi painotus innovointitoimia koskevien ehdotusten osalta.

4. Työohjelmassa tai -suunnitelmassa määritellään tarkemmin 1 kohdassa mainittujen avustuksenmyöntämisperusteiden soveltamisesta sekä määritellään painotukset ja pistekynnykset.

5. Komission on otettava huomioon asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1268/2012 säännöksissä säädetty mahdollisuus kaksivaiheiseen ehdotusten jättämismenettelyyn, jos se on tarpeen ja sopusoinnussa ehdotuspyynnön tavoitteen kanssa.

6. Ehdotukset asetetaan arvioinnin tulosten perusteella paremmuusjärjestykseen. Valinta tehdään tämän paremmuusjärjestyksen perusteella.

7. Arvioinnin suorittavat riippumattomat asiantuntijat.

8. Edellä 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun oikeussubjektin ollessa kyseessä tai muissa asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa arviointi voidaan suorittaa 7 kohdasta poikkeavalla tavalla. Tällaisen arvioinnin yhteydessä komissio toimittaa jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot käytetystä arviointimenettelystä ja sen tuloksista.

9. Komissio tai asianomainen rahoituselin tarkistaa jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisin keinoin etukäteen vain koordinaattorien taloudelliset toimintaedellytykset, jos toimeen unionilta haettu rahoitus on vähintään 500 000 euroa. Lisäksi jos käytävissä olevien tietojen perusteella on perusteltua epäillä koordinaattorin tai muiden osallistujien taloudellisia toimintaedellytyksiä, komissio tai asianomainen rahoituselin tarkistaa niiden taloudelliset toimintaedellytykset.

10. Taloudellisia toimintaedellytyksiä ei tarkisteta sellaisten oikeussubjektien osalta, joiden toimintaedellytykset jäsenvaltio tai assosioitunut maa takaa, eikä keski- ja korkea-asteen oppilaitosten osalta.

11. Taloudelliset toimintaedellytykset voi taata jokin muu oikeussubjekti, jonka taloudelliset toimintaedellytykset tarkistetaan vuorostaan sen jälkeen 9 kohdan mukaisesti.

16 artikla**Arvioinnin uudelleentarkastelumenettely**

1. Komission tai asianomaisen rahoituselimen on huolehdittava siitä, että käytössä on avoin uudelleentarkastelumenettely sellaisia hakijoita varten, jotka katsovat, ettei heidän ehdotustaan ole arvioitu tässä asetuksessa, asianomaisessa työohjelmassa tai -suunnitelmassa taikka ehdotuspyynnössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

2. Uudelleentarkastelupyynnön on liityttävä tiettyyn ehdotukseen, ja ehdotuksen koordinaattorin on toimitettava pyyntö 30 päivän kuluessa päivästä, jona komissio tai asianomainen rahoituselin ilmoittaa koordinaattorille arvioinnin tuloksista.

3. Komissio tai asianomainen rahoituselin vastaa 2 kohdassa tarkoitetun pyynnön tarkastelusta. Tarkastelu koskee ainoastaan arvioinnin menettelyllisiä seikkoja eikä ehdotuksen ansioita.

4. Komission tai asianomaisen rahoituselimen henkilöstöstä muodostuva arvioinnin uudelleentarkastelukomitea antaa lausunnon arviointiprosessin menettelyllisistä seikoista. Komitean puheenjohtajana toimii komission tai asianomaisen rahoituselimen virkamies, joka työskentelee muussa kuin ehdotuspyynnöstä vastaavassa osastossa. Komitea voi suositella joko

- a) ehdotuksen uudelleenarviointia ensisijaisesti sellaisten arviointien toimesta, jotka eivät olleet mukana edellisessä arvioinnissa;
- b) alkuperäisen arvioinnin vahvistamista.

5. Komissio tai asianomainen rahoituselin tekee 4 kohdassa tarkoitetun suosituksen perusteella päätöksen ja antaa sen tiedoksi ehdotuksen koordinaattorille. Komissio tai asianomainen rahoituselin tekee tällaisen päätöksen ilman aiheetonta viivytystä.

6. Uudelleentarkastelumenettely ei saa viivästyttää sellaisten ehdotusten valintaprosessia, joita uudelleentarkastelupyynnö ei koske.

7. Uudelleentarkastelumenettely ei saa estää mahdollisia muita toimia, joita osallistujia voi toteuttaa unionin oikeuden mukaisesti.

17 artikla

Tiedustelut ja valitukset

1. Komission on varmistettava, että käytössä on menettely, jonka avulla osallistujat voivat tehdä tiedusteluja tai valituksia osallistumisestaan Horisontti 2020 -puiteohjelmaan.

2. Komission on huolehdittava siitä, että kaikkien osallistujien saatavilla on tiedot siitä, miten he voivat esittää ongelmia, tiedusteluja tai valituksia, ja että kyseiset tiedot on julkaistu verkossa.

18 artikla

Avustussopimus

1. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tämän asetuksen mukaisia komission tai asianomaisen

rahoituselimen ja osallistujien välisiä vakioavustussopimuksia. Jos vakioavustussopimukseen on tarpeen tehdä huomattavia muutoksia, komissio tarkistaa sitä asianmukaisella tavalla tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio tai asianomainen rahoituselin tekee osallistujien kanssa avustussopimuksen. Oikeussubjektin poistaminen tai korvaaminen ennen avustussopimuksen allekirjoittamista on perusteltava asianmukaisesti.

3. Avustussopimuksessa määritellään osallistujien ja joko komission tai asianomaisen rahoituselimen oikeudet ja velvollisuudet tämän asetuksen mukaisesti. Siinä vahvistetaan myös niiden oikeussubjektien oikeudet ja velvollisuudet, joista tulee osallistujia toimen toteuttamisen aikana, sekä konsortion koordinaattorin asema ja tehtävät.

4. Työohjelmaa tai -suunnitelmaa koskevan vaatimuksen perusteella avustussopimuksessa voidaan määrittää käyttöoikeuksiin, tulosten hyödyntämiseen ja levittämiseen liittyviä osallistujien oikeuksia ja velvoitteita, jotka ovat lisänä tässä asetuksessa määriteltyihin oikeuksiin ja velvoitteisiin.

5. Avustussopimuksessa otetaan soveltuvin osin ja mahdollisuuksien mukaan huomioon eurooppalaisesta tutkijoiden peruskirjasta ja tutkijoiden työhönoton säännöstöstä annetun komission suosituksen yleiset periaatteet, tutkimuksen integriteetin periaatteet, komission suositus immateriaalioikeuksien hallinnoinnista osaamisen siirrossa sekä korkeakoulujen ja muiden julkisten tutkimuslaitosten käytäntösäännöt samoin kuin asetuksen (EU) N:o 1291/2013 16 artiklassa vahvistettu sukupuolten tasa-arvon periaate.

6. Avustussopimus sisältää soveltuvin osin säännöksiä, joilla varmistetaan eettisten periaatteiden noudattaminen, mukaan lukien riippumattoman eettisen lautakunnan perustaminen ja komission oikeus teettää riippumattomilla asiantuntijoilla eettinen tarkastus.

7. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa toimille myönnettävät erillisavustukset voivat kuulua puitekumppanuuteen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1268/2012 mukaisesti.

19 artikla

Avustuspäätökset

Komissio, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 121 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai asianomainen rahoituselin voi tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tehdä avustussopimusten sijasta avustuspäätöksiä. Päätöksiin sovelletaan tarpeellisin mukautuksin avustussopimuksia koskevia tämän asetuksen säännöksiä.

20 artikla

Avustuksen myöntämisaika

1. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti ehdotuspyynnöissä ilmoitetaan suunniteltu päivämäärä, johon mennessä kaikille hakijoille ilmoitetaan heidän hakemuksensa arvioinnin tuloksista, ja alustava päivämäärä, jolloin avustussopimukset allekirjoitetaan tai avustuspäätökset annetaan tiedoksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut päivämäärät vahvistetaan seuraavien määräaikaisten perusteella:

- a) kaikille hakijoille ilmoitetaan heidän hakemuksensa tieteellisen arvioinnin lopputuloksesta: enintään viisi kuukautta täydellisten ehdotusten lopullisesta jättämispäivästä;
- b) hakijoiden kanssa tehtävät avustussopimukset allekirjoitetaan tai hakijoille annetaan tiedoksi avustuspäätökset: kolme kuukautta päivästä, jona hakijoille ilmoitetaan hakemuksen hyväksymisestä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut määräajat voidaan ylittää ERC:n toteuttamien toimien osalta ja asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa erityisesti monimutkaisen toiminnan kyseessä ollessa, jos ehdotuksia on paljon tai jos hakijat pyytävät sitä.

4. Osallistujille on annettava riittävästi aikaa avustussopimusten allekirjoittamista varten vaadittavien tietojen ja asiakirjaaineiston toimittamiseen. Komission on tehtävä päätökset ja tietopyynnöt mahdollisimman nopeasti. On välttävää, mikäli mahdollista, asiakirjojen uudelleen toimittamista.

21 artikla

Avustuksen maksuaika

Avustukset on maksettava osallistujille oikeaan aikaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti. Kun maksu on suoritettu koordinaattorille, komission tai asianomaisen rahoituselimen on ilmoitettava asiasta osallistujille.

22 artikla

Suojattu sähköinen järjestelmä

Kaikki osallistujien kanssa tapahtuva tiedonvaihto, muun muassa avustussopimusten tekeminen sekä avustuspäätösten ja niihin mahdollisesti tehtävien muutosten tiedoksi antaminen, voidaan toteuttaa komission tai asianomaisen rahoituselimen perustaman sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän avulla, kuten säädetään asetuksen (EU) N:o 1268/2012 179 artiklassa.

II Jakso

Täytäntöönpano

23 artikla

Toimien täytäntöönpano

1. Osallistujien on pantava toimi täytäntöön noudattaen kaikkia tästä asetuksesta, asetuksesta (EU, Euratom) N:o 966/2012, asetuksesta (EU) N:o 1268/2012, päätöksestä 2013/743/EU, työohjelmasta tai -suunnitelmasta, ehdotuspyynnöstä ja avustussopimuksesta johtuvia edellytyksiä ja velvoitteita.

2. Osallistajat eivät saa tehdä sitoumuksia, jotka ovat ristiriidassa tämän asetuksen ja avustussopimuksen kanssa. Jos osallistuja ei noudata toimen teknistä täytäntöönpanoa koskevia velvoitteita, muiden osallistujien on täytettävä velvoitteet ilman ylimääräistä unionin rahoitusta, jollei komissio tai rahoituselin erikseen vapauta niitä tästä velvoitteesta. Jos osallistuja laiminlyö maksun, komissio voi 39 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti siirtää saatavan 38 artiklassa tarkoitetusta osallistujien takuurahastolta toimen koordinoijalle. Kunkin osallistujan taloudellinen vastuu rajoittuu osallistujan omiin velkoihin, jollei osallistujien takuurahastoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Osallistujien on huolehdittava siitä, että komissiolle tai asianomaiselle rahoituselimelle ilmoitetaan ajoissa kaikista merkittävistä tapahtumista, joilla voi olla vaikutuksia toimen toteutukseen tai unionin etuihin.

3. Osallistujien on toteutettava toimi ja kaikki sen edellyttämät tarpeelliset ja kohtuulliset toimenpiteet. Niillä on oltava käytettävissään tarvittavat voimavarat silloin, kun niitä tarvitaan toteutusta varten. Ne voivat antaa toimeen kuuluvan työn kolmansien osapuolten, myös alihankkijoiden, tehtäväksi tai käyttää kolmansien osapuolten luontoissuorituksina käyttöön antamia voimavaroja avustussopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti, jos se on tarpeen toimen toteuttamiseksi. Osallistuja on vastuussa toteutetusta työstä komissiolle ja asianomaiselle rahoituselimelle sekä muille osallistujille.

4. Toimen tiettyjen osien toteuttamisesta tehtävät alihankintasopimukset ovat sallittuja ainoastaan avustussopimuksessa määritellyissä tapauksissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joita ei ole voitu ennakoida selvästi avustussopimuksen tullessa voimaan.

5. Muut kolmannet osapuolet kuin alihankkijat voivat toteuttaa toimeen kuuluvan työn avustussopimuksessa vahvistetuina edellytyksin. Kyseinen kolmas osapuoli ja toteutettava työ on määritettävä avustussopimuksessa.

Kyseisille kolmansille osapuolille aiheutuvat kustannukset voidaan katsoa tukikelpoisiksi, jos kolmas osapuoli täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) se olisi rahoituskelpoinen, jos se olisi osallistuja;

b) se on liittännäisosallistuja tai sillä on osallistujan oikeudellinen kytkös, joka edellyttää yhteistyötä, joka ei rajoitu toimeen;

c) se on yksilöity avustussopimuksessa;

d) se noudattaa osallistujan avustussopimuksen mukaisesti sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat kustannusten tukikelpoisuutta ja menojen valvontaa;

e) se hyväksyy yhteisvastuullisuuden osallistujan kanssa sille unionin avustukselle, joka vastaa kolmannen osapuolen ilmoittamaa määrää, jos komissio tai asianomainen rahoituselin sitä pyytää.

6. Kolmannet osapuolet voivat myös antaa osallistujan käyttöön voimavaroja toimessa käytettävänä luontoissuorituksina. Kustannukset, joita kolmansille osapuolille aiheutuu niiden maksutta käyttöön antamista luontoissuorituksista, ovat tukikelpoisia, jos ne täyttävät avustussopimuksessa määritetyt ehdot.

7. Toimeen voi kuulua rahoitustukea kolmansille osapuolille asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 vahvistettujen ehtojen mukaisesti. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 137 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua määrää voidaan ylittää, jos se on välttämätöntä toimen tavoitteiden saavuttamiseksi.

8. Toimet, joiden osallistajat ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/17/EY⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY⁽³⁾ tarkoitettuja hankintaviranomaisia, voivat sisältää esikaupallista hankintaa tai innovatiivisten ratkaisujen hankintaa, myös ensisijaisena tarkoituksena, jos kyseinen hankinta sisältyy työohjelmaan tai -suunnitelmaan ja jos toimen toteuttaminen sitä edellyttää. Tällöin osallistujien toteuttamiin hankintamenettelyihin sovelletaan tämän asetuksen 51 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan sääntöjä.

9. Osallistujien on noudatettava toimen toteuttamiseen kansallisia lakeja, määräyksiä ja eettisiä sääntöjä. Osallistujien

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/81/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla ja direktiivien 2004/17/EY ja 2004/18/EY muuttamisesta (EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76).

on tarvittaessa pyydettyä asianomaisilta kansallisilta tai paikallisilta eettisiltä toimikunnilta lupa toimen aloittamiseen.

10. Työ, johon liittyy eläinten käyttöä, on toteutettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan mukaisesti ja noudattaen vaatimusta eläinten tieteellisen käytön korvaamisesta, vähentämisestä ja parantamisesta unionin oikeuden ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/63/EU⁽⁴⁾ mukaisesti.

24 artikla

Konsortio

1. Konsortion jäsenten, jotka haluavat osallistua toimeen, on nimettävä keskuudestaan koordinaattori, joka on mainittava avustussopimuksessa. Koordinaattori toimii keskeisenä yhteyshenkilönä konsortion jäsenten välillä suhteissa komissioon tai asiasta vastaavaan rahoituselimeen, ellei avustussopimuksessa ole toisin määrätty tai jos avustussopimuksen mukaiset velvoitteet on jätetty täyttämättä.

2. Toimeen osallistuvien konsortion jäsenten on tehtävä sisäinen sopimus, jäljempänä 'konsortiosopimus', jossa vahvistetaan niiden avustussopimuksen mukaiset oikeudet ja velvoitteet toimen toteutuksen osalta, lukuun ottamatta työohjelmassa tai -suunnitelmassa taikka ehdotuspyynnössä mainittuja asianmukaisesti perusteltuja tapauksia. Komissio julkaisee ohjeet tärkeimmistä kysymyksistä, joista osallistajat voivat sopia konsortiosopimuksissaan.

3. Konsortiosopimuksessa voidaan määrätä muun muassa

a) konsortion sisäisestä organisoinnista;

b) unionin rahoituksen jakamisesta;

c) tulosten levittämistä ja käyttöä sekä käyttöoikeuksia koskevista, tämän asetuksen III osaston I luvun sääntöjä sekä avustussopimuksen määräyksiä täydentävistä säännöistä;

d) sisäisten riitojen ratkaisumenettelystä;

e) vastuusta, vahingonkorvauksista ja luottamuksellisuutta koskevista järjestelyistä osallistujien välillä.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/63/EU, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33).

Konsortion jäsenet voivat tehdä konsortiossa mitä tahansa järjestelyjä, joita ne pitävät sopivina, siinä määrin kuin ne eivät ole ristiriidassa avustussopimuksen tai tämän asetuksen kanssa.

4. Konsortio voi ehdottaa osallistujan lisäämistä tai poistamista tai koordinaattorin vaihtamista asiaa koskevien avustussopimuksen määräysten mukaisesti edellyttäen, että muutos on sopusoinnussa osallistumisehtojen kanssa, ei vaikuta haitallisesti toimen toteuttamiseen eikä ole vastoin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

III J a k s o

Avustusmuodot ja rahoitussäännöt

25 artikla

Avustusmuodot

Avustukset voidaan myöntää missä tahansa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 123 artiklassa säädetyssä muodossa ottaen huomioon toimen tavoitteet.

26 artikla

Kustannusten tukikelpoisuus

1. Kustannusten tukikelpoisuuden edellytykset määritellään asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 126 artiklassa. Kustannukset, jotka aiheutuvat toimen yhteydessä kolmansille osapuolille, voivat olla tukikelpoisia tämän asetuksen säännösten ja avustussopimuksen määräysten mukaisesti.

2. Tukikelpoisia eivät ole kustannukset, jotka eivät täytä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, mukaan lukien erityisesti tappio- tai maksuvaraukset, kurssitappiot, pääoman tuottoon liittyvät kustannukset, jonkin toisen unionin toimen tai ohjelman yhteydessä korvatut kustannukset, velat ja velanhoitomaksut sekä kohtuuttomat tai perusteettomat menot.

27 artikla

Tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset

1. Rajoittamatta 26 artiklassa säädettyjen edellytysten soveltamista tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset on rajoitettu palkkoihin sekä sosiaaliturvamaksuihin ja muihin kansalliseen lainsäädäntöön tai työ sopimukseen perustuviin kustannuksiin, jotka sisältyvät toimeen osoitetun henkilökunnan palkkaan.

2. Rajoittamatta 26 artiklassa säädettyjen edellytysten soveltamista tukikelpoisina välittöminä henkilöstökustannuksina voidaan pitää myös toimeen osoitetulle osallistujien henkilökunnalle maksettavaa lisäpalkkaa, mukaan lukien lisäsopimusten perusteella niiden luonteesta riippumatta suoritettavat maksut, 3 kohdassa esitettyyn enimmäismäärään saakka, jos seuraavat lisäedellytykset täyttyvät:

a) se on osa osallistujan tavanomaisia palkkauskäytäntöjä ja maksetaan johdonmukaisella tavalla aina kun vaatimuksena on samankaltainen työ tai asiantuntemus;

b) lisämaksujen laskemisperusteet ovat objektiiviset, ja osallistuja soveltaa niitä yleisesti käytettävästä rahoituslähteestä riippumatta.

3. Lisäpalkka voi olla tukikelpoista 8 000 euron määrään asti vuodessa ja henkilöä kohti. Henkilöä, joka ei työskentele toimessa täysipäiväisesti, koskee työaika rajoitus. Työaika rajoitus lasketaan jakamalla 8 000 euroa 31 artiklan mukaisesti lasketun vuotuisen tehokkaan työajan määrällä.

28 artikla

Toimen rahoitus

1. Toimen rahoitus ei saa ylittää tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärää, josta on vähennetty toimen tulot.

2. Toimen tuloja voivat olla

a) voimavarat, jotka kolmannet osapuolet antavat veloituksetta osallistujien käyttöön varojen siirtoina tai luontoissuorituksina ja joiden arvon osallistuja on ilmoittanut tukikelpoisiksi kustannuksiksi, edellyttäen että kolmas osapuoli on antanut ne varta vasten toimessa käytettäväksi;

b) toimesta saadut tuotot, paitsi jos ne syntyvät toimen tulosten hyödyntämisestä;

c) tuotot, jotka syntyvät avustussopimuksen yhteydessä hankittuun omaisuuden myynnistä siihen kustannusten arvoon saakka, jonka osallistuja on alun perin kirjannut toimen kustannuksiksi.

3. Kussakin toimessa sovelletaan yhtä tukikelpoisten kustannusten korvausosuutta kaikkiin siinä rahoitettaviin toimintoihin. Enimmäiskorvausosuus vahvistetaan työohjelmassa tai -suunnitelmassa.

4. Horisontti 2020 -puiteohjelman avustus voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisrahoitusperiaatteen käyttöä.

5. Horisontti 2020 -puiteohjelman avustus on enintään 70 prosenttia innovointitoimien ja ohjelmien yhteisrahoitustoimien tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.

Poikkeuksena siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, Horisontti 2020 -puiteohjelman avustus voi innovointitoimien osalta olla enimmillään 100 prosenttia voittoa tavoittelemattomien oikeussubjektien tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisrahoitusperiaatteen käyttöä.

6. Tässä artiklassa määriteltyjä korvausosuuksia sovelletaan myös tapauksissa, joissa koko toimea tai toimen osaa varten on vahvistettu kiinteinä korvausosuuksina, yksikkökustannusten mukaisina korvauksina tai kertakorvauksina myönnettävä rahoitus.

29 artikla

Välilliset kustannukset

1. Tukikelpoiset välilliset kustannukset määritetään soveltamalla 25 prosentin kiinteää osuutta tukikelpoisista välittömistä kokonaiskustannuksista, joihin ei lueta alihankinnan tukikelpoisia välittömiä kustannuksia eikä kolmansien osapuolten käyttöön antamien voimavarojen kustannuksia silloin, kun kyseisiä voimavaroja ei käytetä avustuksensaajan toimitiloissa, eikä kolmansille osapuolille annettavaa rahoitustukea.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, välilliset kustannukset voidaan ilmoittaa kertakorvauksena tai yksikkökustannusten mukaisesti maksettavina korvauksina, jos tästä määrätään työohjelmassa tai -suunnitelmassa.

30 artikla

Rahoituksen tasojen arviointi

Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarviointiin kuuluu tämän asetuksen 27, 28 ja 29 artiklassa vahvistettuihin uusiin rahoituksen tasoihin liittyvien erilaisten piirteiden arviointi, jossa pyritään arvioimaan, onko uusi lähestymistapa johtanut epätoivottaviin tilanteisiin, joilla olisi kielteisiä vaikutuksia Horisontti 2020 -puiteohjelman houkuttelevuuteen.

31 artikla

Vuotuinen tehokas työaika

1. Tukikelpoisia henkilöstökustannuksia ovat ainoastaan toimeen liittyvää työtä suoraan tekevien henkilöiden tosiasiallisen työajan kustannukset. Osallistujan on toimitettava näyttö tosiasiallisesta työajasta, yleensä ajankäytön seurantajärjestelmän tietojen avulla.

2. Täysipäiväisesti toimessa työskentelevien osalta ei vaadita ajankäytön seurantaa. Tällöin osallistujan on allekirjoitettava vakuutus siitä, että kyseinen henkilö on työskennellyt toimessa täysipäiväisesti.

3. Avustussopimuksen on sisällettävä

a) ajankäytön seurantajärjestelmää koskevat vähimmäisvaatimukset;

b) vaihtoehto valita joko vuotuisen tehokkaan kiinteän työajan määrä ja henkilöstön tuntikustannusten laskemisen perustana käytettävän vuotuisen tehokkaan työajan määrän määrittelyssä käytetty menetelmä ottaen huomioon osallistujan tavanomaiset kirjanpitoikänteet.

32 artikla

Pienten ja keski suurten yritysten omistajat ja muut palkkaa saamattomat luonnolliset henkilöt

Palkkaa saamattomat pk-yritysten omistajat sekä muut palkkaa saamattomat luonnolliset henkilöt voivat laskuttaa henkilöstökustannukset yksikkökustannusten perusteella.

33 artikla

Yksikkökustannukset

1. Komissio voi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 124 artiklan mukaisesti vahvistaa menetelmät yksikkökustannusten määrittämiseksi. Nämä menetelmät perustuvat

a) tilastotietoihin ja tai muihin vastaaviin objektiivisiin tietoihin;

b) tarkastettavissa oleviin osallistujan historiatietoihin.

2. Tukikelpoisia välittömiä henkilöstökustannuksia voidaan rahoittaa yksikkökustannusten mukaisesti, jolloin kustannusten on oltava osallistujan tavanomaisen kustannuslaskentakäytännön mukaisesti määritettyjä ja täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:

a) ne on laskettu osallistujan liikekirjanpitoon kirjattujen henkilöstöstä aiheutuvien tosiasiallisen kokonaiskustannusten perusteella; osallistuja voi mukauttaa kyseisiä kustannuksia budjetoitujen tai arvioitujen tekijöiden perusteella komission määrittämin ehdoin;

b) ne ovat 26 ja 27 artiklan mukaisia;

c) niiden avulla voidaan varmistaa, että voitontavoittelun kiellon periaatetta noudatetaan ja että välttyään korvaamasta samoja kustannuksia kahteen kertaan;

d) ne on laskettu noudattaen asianmukaisesti 31 artiklaa.

34 artikla

Kustannus selvityksiä koskeva lausunto

Kustannus selvityksiä koskevan lausunnon on katettava avustuksen kokonaismäärä, jonka osallistuja hakee maksatukseen tosiasiallisen kustannusten korvauksina ja 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina yksikkökustannusten mukaisina korvauksina lukuun ottamatta kertakorvauksien, kiinteiden määrien ja muiden yksikkökustannusten kuin osallistujan tavanomaisen kustannuslaskentamenettelyn perusteella ilmoitettuja määriä. Lausunto on toimitettava ainoastaan, jos kyseinen määrä on avustuksen loppuerää maksatukseen haettaessa vähintään 325 000 euroa.

35 artikla

Menettelytapoja koskevat lausunnot

1. Osallistujat, jotka laskevat ja hakevat maksatukseen välittömät henkilöstökustannuksensa yksikkökustannusten perusteella 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti, voivat toimittaa komissiolle lausunnon menettelytavoista. Menettelytapojen on täytettävä 33 artiklan 2 kohdan mukaiset ehdot ja avustussopimuksen vaatimukset.

2. Jos komissio hyväksyy menettelytapoja koskevan lausunnon, se pätee kaikkiin asetuksen (EU) N:o 1291/2013 nojalla rahoitettuihin toimiin, ja osallistujan on laskettava kustannukset ja haettava ne maksatukseen sen perusteella. Sen jälkeen kun komissio on hyväksynyt menettelytapoja koskevan lausunnon, se ei voi valittaa mistään hyväksytyihin menettelytapoihin sisältyvästä systemaattisesta tai toistuvasta virheestä.

36 artikla

Lausuntojen antamiseen oikeutetut tilintarkastajat

1. Edellä 34 ja 35 artiklassa tarkoitettujen kustannus selvityksiä ja menettelytapoja koskevat lausunnot antaa riippumaton tilintarkastaja, jolla on kelpoisuus suorittaa kirjanpitoaineiston lakisääteisiä tarkastuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY⁽¹⁾ tai vastaavien kansallisten säännösten mukaisesti, taikka toimivaltainen ja riippumaton virkamies, jos asiasta vastaavat kansalliset viranomaiset ovat vahvistaneet hänen oikeudellisen kelpoisuutensa tarkastaa kyseisen osallistujan tilejä ja jos hän ei ole osallistunut kustannus selvityksen laatimiseen.

2. Tilintarkastajan, joka antaa kustannus selvityksiä ja menettelytapoja koskevan lausunnon, on komission, tilintarkastustuomioistuimen tai Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) pyynnöstä annettava käyttöön tilintarkastukseen liittyvät työpaperit ja muut asiakirjat, joiden perusteella kustannus selvityksiä tai metodologiaa koskeva lausunto annettiin.

37 artikla

Kumulatiivinen rahoitus

Toimeen, johon on myönnetty avustus unionin talousarviosta, voidaan myöntää avustus myös asetuksen (EU) N:o 1291/2013 perusteella edellyttäen, että avustukset eivät kata samoja kustannuseriä.

IV J a k s o

V a k u u d e t

38 artikla

Osallistujien takuurahasto

1. Perustetaan osallistujien takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', kattamaan riskit, jotka liittyvät siihen, että unionille

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

kuuluvia summia ei saada perityksi takaisin toimista, joihin komissio on myöntänyt avustuksia päätöksen N:o 1982/2006/EY mukaisesti ja joihin komissio tai unionin rahoituselimet ovat myöntäneet avustuksia Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Takuurahasto korvaa asetuksella (EY) N:o 1906/2006 perustetun osallistujien takuurahaston ja jatkaa sen toimintaa.

2. Takuurahastoa hoidetaan 39 artiklan mukaisesti. Takuurahaston tuottamat korkotulot lisätään takuurahaston varoihin, ja niitä käytetään yksinomaan 39 artiklan 3 kohdassa vahvistettuihin tarkoituksiin.

3. Jos korkotulot eivät riitä kattamaan 39 artiklan 3 kohdassa kuvattuja toimenpiteitä, takuurahaston varoja ei käytetä, ja komissio tai asianomainen unionin rahoituselin perii mahdolliset saatavat suoraan osallistujilta tai kolmansilta osapuolilta.

4. Takuurahasto katsotaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaiseksi riittäväksi vakuudeksi. Osallistujilta ei saa hyväksyä eikä vaatia lisävakuuksia eikä -takuita muutoin kuin tämän artiklan 3 kohdassa kuvatuissa tapauksissa.

5. Horisontti 2020 -puiteohjelman osallistujien, joihin liittyvän riskin takuurahasto kattaa, on maksettava takuurahastoon osuus, jonka suuruus on 5 prosenttia toimeen myönnetystä unionin rahoituksesta. Takuurahastoon maksettu määrä palautetaan toimen päätyttyä osallistujalle koordinaattorin kautta.

6. Edellä 5 kohdassa esitettyä rahoitusosuutta, joka osallistujien on määrä maksaa takuurahastoon, voidaan pienentää Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarviointin perusteella.

39 artikla

Takuurahaston toiminta

1. Takuurahastoa hallinnoi unioni, jota edustaa osallistujien puolesta toimeenpanevana elimenä komissio avustussopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

Komissio voi hallinnoida takuurahastoa suoraan tai antaa takuurahaston varainhoidon joko Euroopan investointipankin tai jonkin sopivan rahoituslaitoksen, jäljempänä 'tallettajapankki', tehtäväksi. Tallettajapankki hallinnoi takuurahastoa komission ohjeiden mukaisesti.

2. Rahoitusosuus, joka osallistujien on määrä maksaa takuurahastoon, voidaan vähentää ensimmäisestä ennakkorahoituserästä ja maksaa takuurahastoon osallistujien puolesta.

3. Jos unionilla on saatavia osallistujalta, komissio voi, tämän rajoittamatta seuraamuksia, joita voidaan määrätä maksun laininlyönteelle osallistujalle, joko

- a) siirtää tai määrätä tallettajapankin siirtämään saatava suoraan takuurahastosta toimen koordinaattorille. Tämä siirto tehdään sen jälkeen, kun maksun laiminlyönteeseen osallistujan osallistuminen on päätetty tai kyseinen osallistuja on vetäytynyt toimesta toimen toteuttamisen ollessa edelleen kesken ja muut osallistujat sopivat toimen toteuttamisesta sen alkuperäisiä tavoitteita noudattaen. Takuurahastosta siirretyt saatavat katsotaan unionin rahoitukseksi;
- b) perii tosiasiallisesti kyseisen saatavan takuurahastolta.

Komissio lähettää kyseiselle osallistujalle tai kolmannelle osapuolelle määräyksen maksaa saatava takuurahastoon. Komissio voi tehdä sitä varten perintäpäätöksen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

4. Takaisin perityt määrät katsotaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti takuurahastoon sidotuiksi tuloiksi. Kun kaikki avustukset, joiden riskin takuurahasto kattaa, on toteutettu, komissio perii takuurahastoon jääneet määrät ja ne merkitään unionin talousarvioon, jollei lain-säädäntövoimalla käyttäjän päätöksistä muuta johdu.

III LUKU

Asiantuntijat

40 artikla

Riippumattomien asiantuntijoiden nimittäminen

1. Komissio ja soveltuvin osin rahoituselimet voivat nimittää riippumattomia asiantuntijoita arvioimaan ehdotuksia 15 artiklan mukaisesti tai neuvomaan tai avustamaan

- a) ehdotusten arvioinnissa;
- b) asetuksen (EU) N:o 1291/2013 mukaisesti toteutettujen toimien ja aikaisempien tutkimus- ja/tai innovointiohjelmien seurannassa;
- c) unionin tutkimus- ja innovointipolitiikan tai -ohjelmien, mukaan lukien Horisontti 2020 -puiteohjelma, täytäntöönpanossa sekä eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamisessa ja toiminnassa;
- d) tutkimus- ja innovointiohjelmien arvioinnissa;
- e) unionin tutkimus- ja innovointipolitiikan suunnittelussa, mukaan lukien tulevien ohjelmien valmistelu.

2. Riippumattomat asiantuntijat valitaan heille annettavien tehtävien edellyttämän osaamisen, kokemuksen ja tietämyksen perusteella. Tapauksissa, joissa riippumattomien asiantuntijoiden

on käsiteltävä turvallisuusluokiteltuja tietoja, heille on tehtävä ennen nimittämistä asianmukainen turvallisuusselvitys.

Riippumattomat asiantuntijat etsitään ja valitaan käyttäen yksittäisille henkilöille suunnattuja hakemuspyyntöjä sekä alan organisaatioille, kuten tutkimusvirastoille, tutkimuslaitoksille, korkeakouluille, standardointielimille, kansalaisyhteiskunnan järjestöille tai yrityksille, kohdistettuja pyyntöjä, joiden avulla kootaan tietokanta sopivista ehdokkaista.

Komissio tai asianomainen rahoituselin voi tarpeelliseksi katsoessaan ja perustelluissa tapauksissa avoimella tavalla valita tarvittavan osaamisen omaavia asiantuntijoita myös tietokannan ulkopuolelta.

Komission tai asianomaisen rahoituselimen on riippumattomia asiantuntijoita nimittäessään toteutettava tarvittavia toimenpiteitä, joiden avulla tavoitellaan asiantuntijaryhmissä ja arviointilautakunnissa eri osaamisen, kokemuksen sekä tietämyksen, maantieteellisen jakauman ja sukupuolten edustuksen kannalta tasapainoista kokoonpanoa ja ottaen huomioon kyseisen toimen edustaman alan tilanteen. Tapauksen mukaan pyritään myös yksityisen ja julkisen sektorin tasapuoliseen edustukseen.

Komissio tai asianomainen rahoituselin voi pyytää neuvoantavilta elimiltä lausuntoja riippumattomien asiantuntijoiden nimittämistä varten. ERC:n tieteen eturintamassa toteutettavia toimia varten komissio nimittää asiantuntijat ERC:n tieteellisen neuvoston ehdotuksesta.

3. Komissio tai asianomainen rahoituselin huolehtii siitä, että asiantuntija, jolla on eturistiriita asiassa, josta hänen on määrä antaa lausunto, ei arvioi tätä nimenomaista asiaa tai anna sitä koskevia neuvoja tai avusta siinä.

4. Kaikki riippumattomien asiantuntijoiden kanssa tapahtuva tiedonvaihto, muun muassa nimittämistä koskevien sopimusten tekeminen ja niihin mahdollisesti tehtävät muutokset, voidaan toteuttaa komission tai asianomaisen rahoituselimen aikaan saamien sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien avulla, kuten säädetään asetuksen 287 artiklan 4 kohdassa.

5. Komissiota tai rahoituselimiä asetuksen (EU) N:o 1291/2013 ja päätöksen 2013/743/EU täytäntöönpanossa avustaneiden, yksityishenkilöinä nimitettyjen asiantuntijoiden nimet ja heidän erikoisalansa julkistetaan vähintään kerran vuodessa komission tai asianomaisen rahoituselimen internetsivustolla. Tällaisten tietojen kokoamisessa, käsittelyssä ja julkistamisessa noudatetaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

III OSASTO

TULOSTEN HYÖDYNTÄMISTÄ JA LEVITTÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I LUKU

Avustukset

I Jakso

Tulokset

41 artikla

Tulosten omistus

1. Tulokset ovat sen osallistujan omaisuutta, joka on ne tuottanut.

2. Jos toimen osallistajat ovat yhdessä tuottaneet tulokset ja jos ei voida määrittellä kunkin osuutta yhteisistä tuloksista tai jos kyseisiä yhteisiä tuloksia ei voida erottaa asiaankuuluvan teollis- tai tekijänoikeussuojan hakemisen, saamisen tai säilyttämisen vuoksi, osallistujilla on yhteinen omistusoikeus kyseisiin tuloksiin. Yhteisomistajat tekevät sopimuksen yhteisen omistusoikeuden jakamisesta ja käytön ehdoista niille avustussopimuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti. Yhteisomistajat voivat päättää olla jatkamatta yhteisomistusta ja ottaa käyttöön vaihtoehtoisen järjestelyn muun muassa siirtämällä omistuso- suutensa yhdelle omistajalle siten, että muilla osallistujilla on niihin käyttöoikeudet, kun tulokset on tuotettu.

Jollei yhteisomistusta koskevassa sopimuksessa muuta sovita, kullakin yhteisomistajalla on oikeus myöntää seuraavia ehtoja noudattaen kolmansille osapuolille yhteisessä omistuksessa olevien tulosten hyödyntämiseksi rinnakkaislisenssejä, jotka eivät oikeuta alilisenssien antamiseen:

- a) muille yhteisomistajille on ilmoitettava etukäteen asiasta;
- b) muille yhteisomistajille on suoritettava oikeudenmukainen ja kohtuullinen korvaus.

3. Jos osallistujan henkilöstö tai muut sen palveluksessa olevat osapuolet voivat vaatia oikeuksia tuotettuihin tuloksiin, kyseisen osallistujan on huolehdittava siitä, että oikeuksia on mahdollista käyttää tavalla, joka on sopusoinnussa osallistujalle avustussopimuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden kanssa.

42 artikla

Tulosten suojaaminen

1. Jos tuloksia voidaan hyödyntää teollisesti tai kaupallisesti tai voidaan perustellusti olettaa, että niitä voidaan hyödyntää tällä tavalla, tulokset omistavan osallistujan on tutkittava mahdollisuus suojata ne. Jos se on mahdollista, kohtuullista ja olosuhteisiin nähden perusteltua, omistajan on huolehdittava niiden

riittävästä suojaamisesta asianmukaiseksi ajaksi ja asianmukaisella maantieteellisellä kattavuudella ottaen asianmukaisesti huomioon tulokset omistavan osallistujan ja toimen muiden osallistujien oikeutetut edut, erityisesti kaupalliset edut.

2. Jos unionin rahoitusta saanut osallistuja ei aio suojata tuottamiaan tuloksia muusta syystä kuin siksi, ettei se ole unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollista tai ettei tuloksilla ole kaupallisia tai teollisia hyödyntämismahdollisuuksia, eikä aio tulosten suojaamiseksi siirtää niitä jäsenvaltioon tai assosioituneeseen maahan sijoittautuneelle toiselle oikeussubjektille, sen on ennen minkäänlaista tulosten levittämistä ilmoitettava asiasta komissiolle tai asianomaiselle rahoituselimelle. Komissio unionin puolesta tai asianomainen rahoituselin voi asianomaiselta osallistujalta luvan saatuaan ottaa kyseiset tulokset omistukseensa ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet niiden suojaamiseksi riittävällä tavalla.

Osallistuja voi kieltäytyä antamasta suostumusta ainoastaan, jos se voi osoittaa, että tämä vahingoittaisi merkittävästi sen oikeutettuja etuja. Tuloksia ei saa levittää ennen kuin komissio tai asianomainen rahoituselin on tehnyt päätöksen olla ottamatta omistukseensa tai päättänyt ottaa omistukseensa kyseiset tulokset ja toteuttanut tarvittavat toimenpiteet niiden suojaamiseksi. Komission tai asianomaisen rahoituselimen on tehtävä tällainen päätös ilman aiheetonta viivytystä. Avustussopimuksessa on asetettava tätä koskevat määräajat.

3. Jos unionin rahoitusta saanut osallistuja aikoo luopua tulosten suojaamisesta tai ei aio jatkaa niiden suojaamista muusta syystä kuin siksi, ettei tuloksilla ole kaupallisia tai teollisia hyödyntämismahdollisuuksia enintään viiden vuoden kuluessa loppumaksun maksamisesta, sen on ilmoitettava tästä komissiolle tai asianomaiselle rahoituselimelle, joka voi jatkaa tai laajentaa suojaamista ottamalla kyseiset tulokset omistukseensa. Osallistuja voi kieltäytyä antamasta suostumusta ainoastaan, jos se voi osoittaa, että tämä vahingoittaisi merkittävästi sen oikeutettuja etuja. Avustussopimuksessa on asetettava tätä koskevat määräajat.

43 artikla

Tulosten hyödyntäminen ja levittäminen

1. Kunkin unionin rahoitusta saaneen osallistujan on tehtävä parhaansa omistamiensa tulosten hyödyntämiseksi taikka huolehdittava erityisesti 44 artiklan mukaisella tulosten siirrolla ja lisensoinnilla siitä, että jokin muu oikeussubjekti hyödyntää ne.

Hyödyntämistä koskevista lisävelvoitteista määrätään avustussopimuksessa. Kun on kyse tutkimustoiminnasta, joka tarjoaa mahdollisuuksia tärkeisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaimiseen, tulosten hyödyntämistä koskeviin lisävelvoitteisiin voi kuulua rinnakkaislisenssien myöntäminen. Tällaisista mahdollisista lisävelvoitteista on mainittava työohjelmassa tai -suunnitelmassa.

2. Jollei teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseen, turvallisuussääntöihin tai oikeutettuihin etuihin liittyvistä rajoituksista muuta johdu, kunkin osallistujan on levitettävä omistamansa tulokset tarkoituksenmukaisella tavalla mahdollisimman pian. Avustussopimuksessa voidaan asettaa tätä koskevia määräaikoja.

Hyödyntämistä koskevista lisävelvoitteista määrätään avustussopimuksessa ja ne on mainittava työohjelmassa tai -suunnitelmassa.

Tieteellisten julkaisujen kautta tapahtuvaan tulosten levittämiseen sovelletaan avoimen saatavuuden (open access) periaatetta avustussopimuksessa määritettävien ehtojen ja edellytysten. Kustannukset, jotka liittyvät Horisontti 2020 -puiteohjelmasta rahoitettavan tutkimustoiminnan tuloksena saatavien tieteellisten julkaisujen avoimeen saatavuuteen ja jotka syntyvät toimen keston aikana, ovat korvauskelpoisia avustussopimuksen ehtojen mukaisesti. Asetuksen (EU) 1291/2013 18 artiklan mukaisesti avustussopimuksessa ei saa asettaa julkaisujen avointa saatavuutta koskevia ehtoja, jotka aiheuttaisivat julkaisemiseen liittyviä lisäkustannuksia toimen päätökseen saattamiseen jälkeen.

Tutkimusaineistojen levittämistä varten avustussopimuksessa voidaan tutkimusaineistojen avoimeen saatavuuteen ja säilyttämiseen liittyen vahvistaa ehdot ja edellytykset, joiden mukaisesti kyseisten tulosten avoimesta saatavuudesta huolehditaan erityisesti ERC:n ja FET-ohjelmaan kuuluvien tieteen eturintamassa toteutettavien toimien osalta tai muilla asianmukaisilla aloilla, ja ottaen huomioon osallistujien oikeutetut edut sekä tietosuojasääntöihin, turvallisuussääntöihin tai teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvät rajoitukset. Tällaisessa tapauksessa työohjelmassa tai -suunnitelmassa on mainittava, edellytetäänkö tutkimusaineistojen levittämistä avoimen saatavuuden avulla.

Kaikista levittämistoimenpiteistä on ilmoitettava etukäteen muille osallistujille. Osallistuja voi ilmoituksen saatuaan kieltäytyä hyväksymästä suunniteltuja levittämistoimenpiteitä, jos se voi osoittaa, että ne vahingoittaisivat merkittävästi sen tuloksiin tai tausta-aineistoon liittyviä oikeutettuja etuja. Tällaisissa tapauksissa levittämistä ei saa toteuttaa ilman, että toteutetaan asianmukaiset toimet näiden oikeutettujen etujen turvaamiseksi. Avustussopimuksessa on asetettava tätä koskevat määräajat.

3. Komission tai asianomaisen rahoituselimen suorittamaa seuranta- ja tulosten levittämistä varten osallistujien on annettava käyttöön kaikki tiedot tulosten hyödyntämiseen ja levittämiseen liittyvistä toimistaan ja tarvittavat asiakirjat avustussopimuksessa määriteltyjen ehtojen mukaisesti. Ellei tietoja toimittaneiden osallistujien oikeutetuista eduista muuta johdu, kyseiset tiedot on julkistettava. Avustussopimuksessa on muun muassa asetettava tällaisia tiedonantovelvoitteita koskevat määräajat.

4. Kaikkiin tuloksiin liittyviin patenttihakemuksiin, standardeihin, julkaisuihin tai muihin, myös sähköisiin, levittämisen muotoihin, on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä maininta siitä, että toimeen on saatu unionin rahoitustukea; maininnassa voidaan käyttää myös visuaalisia keinoja. Kyseistä mainintaa koskevat ehdot määritetään avustussopimuksessa.

44 artikla

Tulosten siirto ja lisensointi

1. Jos osallistuja siirtää tulosten omistusoikeuden, sen on siirrettävä siirronsaajalle myös kyseisiin tuloksiin liittyvät avustussopimuksen mukaiset velvoitteensa, mukaan lukien velvoite siirtää ne mahdollisille tuleville siirronsaajille.

Jos muilla osallistujilla on edelleen käyttöoikeudet siirrettäviin tuloksiin tai jos he voivat yhä pyytää käyttöoikeuksien myöntämistä niihin, osallistujan, joka aikoo siirtää tulokset, on ilmoitettava asiasta etukäteen muille osallistujille ja annettava näille riittävät tiedot tulosten aiotusta uudesta omistajasta, jotta nämä voisivat analysoida suunnitellun siirron vaikutusta mahdolliseen käyttöoikeuksien käyttöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottamuksellisuutta koskevia velvoitteita, jotka aiheutuvat laeista tai määräyksistä sulautumisten ja yritysostojen tapauksessa.

Ilmoituksen saatuaan osallistuja voi kieltäytyä hyväksymästä omistusoikeuden siirtoa, jos se voi osoittaa, että suunniteltu siirto vaikuttaisi haitallisesti sen käyttöoikeuksien käyttöön. Tällaisissa tapauksissa siirtoa ei saa tehdä ennen kuin asianomaiset osallistujat ovat päässeet keskenään sopimukseen asiasta. Avustussopimuksessa on asetettava tätä koskevat määräajat.

Muut osallistujat voivat kuitenkin etukäteen tehtävällä kirjallisella sopimuksella luopua oikeudestaan etukäteisilmoitukseen ja siirron vastustamiseen tapauksissa, joissa omistusoikeus siirretään yhdeltä osallistujalta erikseen nimetylle kolmannelle osapuolelle.

2. Edellyttäen, että tulosten käyttöoikeuksia voidaan käyttää ja että tulokset omistava osallistuja noudattaa mahdollisia hyödyntämistä koskevia lisävelvoitteita, tulokset omistava osallistuja voi myöntää lisensoijalle tai myöntää muuten oikeuden tulosten käyttöön mille tahansa oikeussubjektille, myös yksinomaisesti. Tuloksiin voidaan myöntää yksinomaisia lisensoijia, jos kaikki muut asianomaiset osallistujat ovat vahvistaneet kirjallisesti luopuvansa käyttöoikeuksistaan kyseisiin tuloksiin.

3. Jos tulokset ovat unionin rahoitusta saaneiden osallistujien tuottamia, avustussopimuksessa voidaan määrätä, että komissio tai rahoituselin voi kieltäytyä hyväksymästä omistusoikeuden siirtoa tai yksinomaisen lisensoijan myöntämistä kolmannelle osapuolelle, joka on sijoittautunut Horisontti 2020 -puiteohjelmaan assosioitumattomaan kolmanteen maahan, jos se katsoo, että tällainen omistusoikeuden siirto tai lisensoijan myöntäminen ei edistä unionin talouden kilpailukykyyn kehittämistä tai että se on ristiriidassa eettisten periaatteiden tai turvallisuusnäkökohtien kanssa.

Tällaisissa tapauksissa omistusoikeutta ei saa siirtää eikä yksinomaista lisensoijaa myöntää ennen kuin on osoitettu komissiota tai asianomaista rahoituselintä tyydyttävällä tavalla, että käyttöön otetaan riittävät suojatoimenpiteet.

Avustussopimuksessa on tarvittaessa määrättävä, että kaikista suunnitelluista omistusoikeuden siirroista tai yksinomaisten liiensien myöntämisistä on ilmoitettava etukäteen komissiolle tai asianomaiselle rahoituselimelle. Avustussopimuksessa on asetettava tätä koskevat määräajat.

II J a k s o

Tausta-aineiston ja tulosten käyttöoikeudet

45 artikla

Tausta-aineisto

Osallistujien on yksilöitävä toimessaan käyttämänsä tausta-aineisto vapaamuotoisesti kirjallisessa sopimuksessa.

46 artikla

Käyttöoikeuksia koskevat periaatteet

1. Käyttöoikeuksien käyttöä koskevat pyynnöt ja käyttöoikeuksista luopuminen on tehtävä kirjallisesti.
2. Jollei niiden tulosten tai sen tausta-aineiston omistaja, joihin käyttöoikeutta pyydetään, toisin sovi, käyttöoikeudet eivät anna oikeutta myöntää alilisenssejä.
3. Saman toimen osallistujien on ennen avustussopimukseen liittymistään ilmoitettava toisilleen kaikista tausta-aineistonsa käyttöoikeuksien myöntämisestä koskevista oikeudellisista rajoituksista. Kaikissa osallistujan tämän jälkeen tekemissä sopimuksissa on varmistettava, että kaikkia käyttöoikeuksia voidaan käyttää.
4. Jos jonkin osallistujan osallistuminen toimeen päättyy, päättyminen ei vaikuta kyseisen osallistujan velvollisuuteen myöntää käyttöoikeudet avustussopimuksessa vahvistetuin ehdoin ja edellytyksin.
5. Konsortiosopimuksessa voidaan määrätä, että jos osallistuja laiminlyö velvollisuutensa ja laiminlyöntiä ei korjata, kyseinen osallistuja menettää käyttöoikeutensa.

47 artikla

Täytäntöönpanoa varten tarvittavat käyttöoikeudet

1. Osallistujalla on oltava käyttöoikeudet saman toimen toisen osallistujan tuloksiin, jos se tarvitsee kyseisiä tuloksia oman työnsä suorittamiseksi toimessa.

Tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä ilman maksua.

2. Osallistujalla on oltava käyttöoikeudet saman toimen toisen osallistujan tausta-aineistoon, jos se tarvitsee kyseistä tausta-aineistoa oman työnsä suorittamiseksi toimessa ja jollei 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista rajoituksista muuta johdu.

Tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä ilman maksua, jolleivät osallistujat sovi toisin ennen liittymistään avustussopimukseen.

48 artikla

Täytäntöönpanoa varten tarvittavat käyttöoikeudet

1. Osallistujalla on oltava käyttöoikeudet saman toimen toisen osallistujan tuloksiin, jos se tarvitsee kyseisiä tuloksia omien tulostensa hyödyntämiseksi.

Jollei sopimuksesta muuta johdu, tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin.

2. Osallistujalla on oltava käyttöoikeudet saman toimen toisen osallistujan tausta-aineistoon, jos se tarvitsee kyseistä tausta-aineistoa omien tulostensa hyödyntämiseksi ja jollei 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista rajoituksista muuta johdu.

Jollei sopimuksesta muuta johdu, tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin.

3. Jollei konsortiosopimuksessa toisin määrätä, myös jäsenvaltion tai assosioituneeseen maahan sijoittautuneelle liitännäisosallistujalle on myönnettävä käyttöoikeudet tuloksiin ja – jollei 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista rajoituksista muuta johdu – tausta-aineistoon oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin, jos kyseisiä tuloksia ja tausta-aineistoa tarvitaan sen osallistujan tuottamien tulosten hyödyntämiseksi, johon sillä on liitännäissuhde. Tällaiset käyttöoikeudet on pyydettävä ja saatava suoraan tulokset tai tausta-aineiston omistavalta osallistujalta, jollei 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti ole toisin sovittu.

4. Edellä 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja käyttöoikeuksia koskeva pyyntö voidaan tehdä yhden vuoden kuluessa toimen päättymisestä, elleivät osallistujat sovi muusta määräajasta.

49 artikla

Unionin ja jäsenvaltioiden käyttöoikeudet

1. Unionin toimielimillä, elimillä ja laitoksilla on unionin politiikkojen tai ohjelmien asianmukaisesti perusteltua kehittämistä, täytäntöönpanoa ja seuranta varten käyttöoikeudet ainoastaan unionin rahoitusta saaneen osallistujan tuloksiin. Tällaiset käyttöoikeudet rajoitetaan muuhun kuin kaupallisessa tai kilpailutarkoituksessa tapahtuvaan käyttöön.

Tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä ilman maksua.

2. Unionin toimielimillä, elimillä ja laitoksilla sekä jäsenvaltioiden viranomaisilla on asetuksen (EU) N:o 1291/2013 liitteessä I olevassa III osassa asetetun yhteiskunnallisten haasteiden painopistealueen erityistavoitteeseen "Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojaaminen" kuuluvien toimien osalta kyseisen alan politiikkojensa tai ohjelmiansa kehittämistä, täytäntöönpanoa ja seurantaan varten tarvittavat käyttöoikeudet unionin rahoitusta saaneen osallistujan tuloksiin. Tällaiset käyttöoikeudet rajoitetaan muuhun kuin kaupallisessa tai kilpailutarkoituksessa tapahtuvaan käyttöön. Tällaiset käyttöoikeudet on myönnettävä ilman maksua ja kahdenvälisen sopimuksen puitteissa, jolla määritetään erityisehdot, joilla varmistetaan, että näitä käyttöoikeuksia käytetään ainoastaan aiottuun tarkoitukseen ja että asianmukaiset luottamuksellisuutta koskevat velvoitteet ovat olemassa. Kyseiset käyttöoikeudet eivät ulotu osallistujan tausta-aineistoon. Pyyntöön esittäneet jäsenvaltion, unionin toimielimen, elimen tai laitoksen on annettava tällainen pyyntö kaikkien jäsenvaltioiden tiedoksi. Turvallisuusluokiteltuihin tietoihin sovelletaan komission turvallisuussääntöjä.

IV OSASTO

ERITYISSÄÄNNÖKSET

50 artikla

Palkinnot

1. Unionin rahoitus voidaan myöntää asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 VII osastossa ja asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 määriteltyjen palkintojen muodossa.

2. Myönnettävien palkintojen edellytyksenä on asianmukaisten julkistamisvelvoitteiden hyväksyminen. Tulosten levittämiseen sovelletaan tämän asetuksen III osastoa. Työohjelma ja -suunnitelma voivat sisältää erityisiä tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevia velvoitteita.

51 artikla

Hankinnat, esikaupalliset hankinnat ja innovatiivisten ratkaisujen julkiset hankinnat

1. Komission omaan lukuunsa tai yhdessä jäsenvaltioiden kanssa suorittamiin hankintoihin sovelletaan asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 vahvistettuja, julkisia hankintoja koskevia sääntöjä.

2. Unionin rahoitus voidaan myöntää esikaupallisten hankintojen tai innovatiivisten ratkaisujen julkisten hankintojen muodossa siten, että hankinnat suorittaa komissio tai asianomainen rahoituselin omaan lukuunsa tai yhdessä jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden hankintaviranomaisten kanssa.

Hankintamenettelyissä

a) on noudatettava avoimuuden, syrjimättömyyden, tasapuolisen kohtelun, moitteettoman varainhoidon ja oikeasuhteisuuden periaatteita, kilpailusääntöjä sekä soveltuvin osin direktiiv-

vejä 2004/17/EY, 2004/18/EY ja 2009/81/EY tai, kun komissio toimii omaan lukuunsa, asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012;

- b) voidaan soveltaa erityisehtoja, jotka voivat koskea muun muassa hankittujen toimintojen suorituspaikan rajoittamista esikaupallisen hankinnan osalta jäsenvaltioiden ja Horisontti 2020 -puiteohjelmaan assosioituneiden maiden alueelle, jos tämä voidaan asianmukaisesti perustella toimien tavoitteilla;
- c) voidaan sallia useampien hankintasopimusten tekeminen samassa menettelyssä (useiden hankintalähteiden käyttö);
- d) on myönnettävä hankintasopimukset kokonaistaloudellisesti edullisimmille tarjouksille.

3. Jos tarjouspyynnössä ei toisin määrätä, komission suorittaman hankinnan yhteydessä tuotetut tulokset ovat unionin omaisuutta.

4. Esikaupallisia hankintoja koskevissa sopimuksissa on oltava omistusoikeutta, käyttöoikeuksia ja lisensointia koskevia erityismääräyksiä, jotta voidaan varmistaa tulosten mahdollisimman laaja käyttöönotto ja välttää perusteettoman edun saaminen. Toimeksisaaja, joka tuottaa tuloksia esikaupallisen hankinnan yhteydessä, omistaa vähintään tuloksiin liittyvät teollisia tekijänoikeudet. Hankintaviranomaisilla on oltava vähintään tulosten maksuttomat käyttöoikeudet omaa käyttöä varten sekä oikeus myöntää tai velvoittaa osallistuvat toimeksisaajat myöntämään rinnakkaislisensointia kolmansille osapuolille tulosten hyödyntämiseksi oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin ilman oikeutta myöntää alilisensointia. Jos toimeksisaaja ei hyödynnä tuloksia kaupallisesti tietyn ajan kuluessa esikaupallisen hankinnan jälkeen sopimuksessa määritellyllä tavalla, sen on siirrettävä kaikki tulosten omistusoikeudet hankintaviranomaisille.

5. Innovatiivisten ratkaisujen julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin voidaan sisällyttää omistusoikeutta, käyttöoikeuksia ja lisensointia koskevia erityismääräyksiä, jotta voidaan varmistaa tulosten mahdollisimman laaja käyttöönotto ja välttää perusteettoman edun saaminen.

52 artikla

Rahoitusvälineet

1. Rahoitusvälineet on toteutettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 VIII osaston mukaisesti, ja ne voidaan toteuttaa missä tahansa kyseisessä osastossa tarkoitettussa muodossa ja yhdistää toisiinsa tai muihin unionin talousarviosta, myös asetuksen (EU) N:o 1291/2013 nojalla, rahoitettaviin avustuksiin.

2. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 6 kohdan toisesta alakohdasta poiketen asetuksen (EU) N:o 1291/2013 mukaisesti perustetusta rahoitusvälineestä saatavat tulot ja vuotuiset palautukset sidotaan asetuksen (EU) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseiseen rahoitusvälineeseen.

3. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 6 kohdan toisesta alakohdasta poiketen sekä päätöksellä N:o 1982/2006 perustetusta riskinjakorahoitusvälineestä että päätöksellä N:o 1639/2006/EY perustetun kasvavien ja innovatiivisten pk-yritysten rahoitustuen välineen (High Growth and Innovative SME Facility, GIF) käynnistysvaihetta koskevasta osasta (GIF1) saatavat tulot ja vuotuiset palautukset sidotaan niitä seuraaviin asetuksen (EU) N:o 1291/2013 mukaisiin rahoitusvälineisiin.

53 artikla

Pk-yrityksille kohdennettu väline

1. Ainoastaan pk-yritykset voivat osallistua asetuksen (EU) N:o 1291/2013 22 artiklassa tarkoitetun pk-yrityksille kohdennetun välineen mukaisiin ehdotuspyyntöihin. Ne voivat tehdä yhteistyötä muiden yritysten ja tutkimuslaitosten tai yliopistojen kanssa.

2. Kun yritys on hyväksytty pk-yritykseksi, tämä oikeudellinen asema säilyy koko hankkeen keston ajan myös silloin, kun yritys ylittää myöhemmin kasvun takia pk-yritysten määritelmän kynnyksarvot.

3. Pk-yrityksille kohdennetun välineen tai rahoituselinten tai komission pk-yrityksille suuntaamien avustusten tapauksessa avustussopimuksessa voi olla erityisesti omistusoikeutta, käyttöoikeuksia sekä tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevia erityismääräyksiä.

54 artikla

Nopeutetun innovoinnin väline

1. Edellä 6 artiklan mukaisesti kaikki oikeussubjektit voivat osallistua nopeutetun innovoinnin välineeseen liittyvään toimeen. Tästä välineestä rahoitettavat toimet ovat innovointitoimia. Nopeutetun innovoinnin välinettä koskeva ehdotuspyyntö on tarkoitettu kaikille ehdotuksille, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1291/2013 liitteessä I olevan II osan 1 kohdassa esitettyyn erityistavoitteeseen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja saman asetuksen liitteessä I olevan III osan 1–7 kohdassa esitettyyn erityistavoitteeseen "Yhteiskunnalliset haasteet" kuuluvia teknologian aloja.

2. Ehdotuksia voidaan jättää milloin tahansa. Komissio käynnistää vuotta kohti kolme hakuerien koontipäivää ehdotusten

arvioimiseksi. Hakuerien koontipäivän ja avustussopimuksen allekirjoittamisajankohdan tai avustuspäätöksen tiedoksiantamispäivän välinen aika saa olla enintään kuusi kuukautta. Ehdotukset asetetaan paremmuusjärjestykseen toteutuksen vaikutusten, laadun ja tehokkuuden sekä huippuosaamisen tason perusteella antamalla vaikutusperusteelle suurempi painoarvo. Yhteen toimeen voi osallistua korkeintaan viisi oikeussubjektia. Avustuksen määrä saa olla enintään 3 miljoonaa euroa.

55 artikla

Muut erityissäännökset

1. Turvallisuuteen liittyviä toimintoja sisältävien toimien tapauksessa avustussopimuksessa voi olla erityismääräyksiä, jotka koskevat erityisesti esikaupallista hankintaa, innovatiivisten ratkaisujen hankintaa, konsortion kokoonpanon muutoksia, turvallisuusluokiteltuja tietoja, tulosten hyödyntämistä ja levittämistä, tutkimusjulkaisujen avointa saatavuutta omistusoikeuden siirtoa ja lisensointia.

2. Olemassa olevia tai uusia tutkimusinfrastruktuureja tukevien toimien tapauksessa, avustussopimuksessa voi olla infrastrukturin käyttäjiä ja käyttäjien infrastruktuuriin pääsyä koskevia erityismääräyksiä.

3. ERC:n tieteen eturintamassa toteutettavien toimien tapauksessa avustussopimuksessa voi olla erityisesti käyttöoikeuksia, siirrettävyyttä ja tulosten levittämistä koskevia erityismääräyksiä tai erityismääräyksiä, joita sovelletaan osallistujiin, tutkijoihin ja kaikkiin osapuoliin, joita toimi koskee.

4. Koulutus- ja liikkuvuustoimien tapauksessa avustussopimuksessa voi olla toimesta hyötyviä tutkijoita koskevia sitoumuksia sekä omistusoikeutta, käyttöoikeuksia ja siirrettävyyttä koskevia erityismääräyksiä.

5. Koordinointi- ja tukitoimien tapauksessa avustussopimuksessa voi olla erityisesti omistusoikeutta, käyttöoikeuksia sekä tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevia erityismääräyksiä.

6. EIT:n osaamis- ja innovointiyhteisöjen tapauksessa avustussopimuksessa voi olla erityisesti omistusoikeutta, käyttöoikeuksia sekä tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevia erityismääräyksiä.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

56 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle Horisontti 2020 -ohjelman keston ajaksi 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 1 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

57 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1906/2006 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

2. Tämän asetuksen estämättä toimia voidaan jatkaa, muuttaa tai peruuttaa kokonaan tai osittain aina niiden päättämiseen saakka, ja komissio tai rahoituselimet voivat myöntää rahoitustukea päätöksen N:o 1982/2006/EY tai minkä tahansa muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 2013 sovelletta van lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan kyseisiin toimiin niiden päättämiseen asti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Kaikki asetuksella (EY) N:o 1906/2006 perustetussa osallistujien takuurahastossa olevat summat sekä kaikki sen oikeudet ja velvoitteet siirretään uudelle takuurahastolle 31 päivästä joulukuuta 2013 alkaen. Päätöksen N:o 1982/2006/EY nojalla toteutettuihin toimiin osallistujat, jotka allekirjoittavat avustusosimuksen 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen, maksavat osuutensa takuurahastoon.

58 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1291/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 173 artiklan 3 kohdan ja 182 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni pyrkii lujittamaan tieteellistä ja teknologista perustaan toteuttamalla eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA), jossa tutkijat, tieteellinen tietämys ja teknologia liikkuvat vapaasti, ja tukemalla unionin kehittämistä tietoyhteiskunnaksi sekä kilpailukykyisemmäksi ja kestävämmäksi taloudeksi teollisuuden osalta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi unionin olisi toteutettava tutkimukseen, teknologian kehittämiseen, demonstrointiin ja innovointiin liittyviä toimia, edistettävä kansainvälistä yhteistyötä, levitettävä ja optimoitava tuloksia ja tuettava koulutusta ja liikkuvuutta.
- (2) Unionin tavoitteena on varmistaa, että unionin teollisuuden kilpailukykyyn kannalta tarpeelliset edellytykset turvataan. Tätä varten toiminnalla olisi pyrittävä edistämään

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013, ja neuvoston päätös, tehty 3. joulukuuta 2013.

innovointia, tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevan politiikan teollisuudelle tarjoamien mahdollisuuksien parempaa hyödyntämistä.

- (3) Unioni on sitoutunut toteuttamaan Eurooppa 2020 -strategian, joka asettaa tavoitteeksi älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun. Strategiassa korostetaan, että tutkimus ja innovointi voivat toimia yhteiskunnallisen ja taloudellisen hyvinvoinnin ja kestävä ympäristön keskeisinä vetureina, ja asetetaan tavoitteeksi kasvattaa tutkimus- ja kehitysmenoja, jotta voidaan nostaa yksityisten investointien osuus kahteen kolmasosaan kokonaisinvestoinneista ja päästä yhteensä 3 prosenttiin bruttokansantuotteesta (bkt) vuoteen 2020 mennessä, sekä kehittää innovointi-intensiteettiä kuvaava indikaattori. Unionin yleisen talousarvion olisi ilmennettävä tätä kunnianhimoista tavoitetta siten, että ryhdytään rahoittamaan tulevaisuuteen suuntautuneita investointeja, kuten tutkimus-, kehitys- ja innovointitoimia. Eurooppa 2020-strategian lippulaivahankkeessa "Innovaatiounioni" esitetään strateginen ja kokonaisvaltainen lähestymistapa tutkimukseen ja innovointiin ja vahvistetaan ne puitteet ja tavoitteet, joita unionin tulevilla tutkimus- ja innovointirahoituksella tulisi tukea. Tutkimus ja innovointi ovat keskeisiä tekijöitä myös muissa Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeissa ja toimintapoliittisissa tavoitteissa, etenkin hankkeissa "Resurssitehokas Eurooppa", "Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka" ja "Euroopan digitaalstrategia" sekä ilmasto- ja energiapoliittisissa tavoitteissa. Myös koheesio- ja energiapolitiikka on keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian tutkimukseen ja innovointiin liittyvien tavoitteiden saavuttamisessa, koska sen puitteissa on määrää kehittää valmiuksia ja luoda "huippuosaamisen portaikko".

- (4) Komission 19 päivänä lokakuuta 2010 antamassa tiedonnannossa unionin talousarvion kokonaistarkastelusta esitetään pääperiaatteet, joihin unionin tulevien yleisten talousarvioiden tulisi perustua, eli keskittyminen toimintamuotoihin, joilla on todistetusti lisäarvoa unionin tasolla, tuloslähtöisyyden lisääminen sekä muiden julkisten ja yksityisten rahoituslähteiden hyödyntäminen. Lisäksi siinä esitetään, että kaikkia EU:n tutkimus- ja innovaatiövälitteitä olisi käytettävä johdonmukaisella tavalla osana yhteistä strategiakehystä.

- (5) Euroopan parlamentti peräänkuulutti unionin tutkimus- ja innovointirahoituksen pitkälle menevää yksinkertaistamista 11 päivänä marraskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾, korosti innovaatiounionin merkitystä Euroopan mukauttamisessa talouskriisin jälkeiseen maailmaan 12 päivänä toukokuuta 2011 antamassaan

⁽⁴⁾ EUVL C 74 E, 13.3.2012, s. 34.

päätöslauselmassa⁽¹⁾, kiinnitti huomiota seitsemännen puiteohjelman väliarvioinnista saatuihin tärkeisiin opetukseen 8 päivänä kesäkuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾ ja tuki tutkimus- ja innovointirahoituksen yhteisen strategiakehyksen mallia 27 päivänä syyskuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa⁽³⁾.

- (6) Neuvosto totesi 26 päivänä marraskuuta 2010, että unionin tulevissa rahoitusohjelmissä olisi keskityttävä enemmän Eurooppa 2020 -strategian painopisteisiin, pyrittävä vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin, otettava huomioon avainteknologiat, edistettävä yhteistyönä toteutettavaa ja teollisuuslähtöistä tutkimusta, selkeytettävä ohjelmien toteuttamisvälineitä, yksinkertaistettava olennaisesti ohjelmiin osallistumista, lyhennettävä tulosten markkinoille saattamiseen tarvittavaa aikaa ja lujitettava edelleen huippuosaamista.
- (7) Eurooppa-neuvosto tuki 4 päivänä helmikuuta 2011 pitämässään kokouksessa unionin tutkimus- ja innovointirahoituksen yhteisen strategiakehyksen mallia, jolla parannetaan tutkimus- ja innovointirahoituksen tehokkuutta kansallisella ja unionin tasolla, ja kehotti unionia poistamaan nopeasti jäljellä olevat lahjakkuuksien ja investointien houkuttelemisen esteet, jotta voitaisiin toteuttaa eurooppalainen tutkimusalue vuoteen 2014 mennessä ja saavuttaa osaamisen, tutkimuksen ja innovoinnin todelliset sisämarkkinat.
- (8) Komission 9 päivänä helmikuuta 2011 antamassa vihreässä kirjassa "Haasteista mahdollisuuksiin: yhteinen strategiakehys EU:n tutkimus- ja innovointirahoitukselle" määritellään 19 päivänä lokakuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa asetettujen kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseen liittyvät keskeiset kysymykset. Sen pohjalta käynnistettiin laaja kuuleminen, jonka perusteella sidosryhmät ja unionin toimielimet olivat pitkälti samaa mieltä vihreässä kirjassa esitetyistä ajatuksista.
- (9) Yhtenäisen strategisen lähestymistavan merkitystä korostetaan myös eurooppalaisen tutkimusalueen ja innovoinnin komitean (ERAC) 3 päivänä kesäkuuta 2011, alueiden komitean 30 päivänä kesäkuuta 2011⁽⁴⁾ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13 päivänä heinäkuuta 2011⁽⁵⁾ antamissa lausunnoissa.
- (10) Komissio ehdotti 29 päivänä kesäkuuta 2011 antamassaan tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio", että Euroopan parlamentin ja neuvoston

päätöksellä N:o 1982/2006/EY⁽⁶⁾ hyväksytyyn Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013), jäljempänä 'seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma', kattamat alat, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1639/2006/EY⁽⁷⁾ hyväksytyyn kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) innovaatio-osio ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 294/2008⁽⁸⁾ perustettu Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti (EIT) kootaan yhden tutkimus- ja innovointirahoituksen yhteisen strategiakehyksen alle, jotta voitaisiin osaltaan edistää Eurooppa 2020 -strategiasa asetettua tavoitetta kasvattaa tutkimus- ja kehitysmenot 3 prosenttiin bkt:stä vuoteen 2020 mennessä. Tiedonannossa komissio sitoutui myös ottamaan ilmastomuutoksen huomioon unionin meno-ohjelmissä ja osoittamaan vähintään 20 prosenttia unionin yleisestä talousarviosta ilmastoon liittyviin tavoitteisiin.

Ilmastotoimet ja resurssitehokkuus ovat toisiaan vahvistavia tavoitteita, jotka tukevat kestävästä kehityksestä saavuttamista. Niihin molempiin liittyviä erityistavoitteita olisi täydennettävä muilla tällä asetuksella perustetun tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020), jäljempänä 'Horisontti 2020 -puiteohjelma', erityistavoitteilla. Tästä seuraa, että vähintään 60 prosentin Horisontti 2020 -puiteohjelman kokonaistalousarviosta odotetaan liittyvän kestävästä kehityksestä. Lisäksi ilmastoon liittyvien menojen odotetaan muodostavan yli 35 prosenttia Horisontti 2020 -puiteohjelman talousarviosta, mukaan lukien resurssitehokkuutta parantavat keskenään yhteensopivat toimenpiteet. Komission olisi tiedotettava ilmastomuutostavoitteisiin liittyvän tuen suuruudesta ja tuloksista. Horisontti 2020 -puiteohjelman ilmastoon liittyviä menoja olisi seurattava edellä mainitussa tiedonannossa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

- (11) Horisontti 2020 -puiteohjelma keskittyy kolmeen painopistealueeseen: korkeatasoisen tieteen tuottamiseen unionin maailmanluokan huippuosaamisen lujittamiseksi, teollisuuden johtoaseman edistämiseksi yritysten, myös mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, ja innovoinnin tukemiseksi sekä yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseksi, jotta voidaan vastata suoraan Eurooppa 2020 -strategiasa määriteltyihin haasteisiin tuemalla toimia, jotka kattavat koko ketjun tutkimuksesta markkinoille. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi tuettava kaikkia tutkimus- ja innovaatioketjun vaiheita, myös ei-teknologista ja sosiaalista innovointia ja toimia, jotka ovat lähempänä ketjun markkinapäätä. Innovointi- ja tutkimustoimien olisi saatava rahoitusta sen periaatteen perusteella, että mitä lähempänä ketjun markkinapäätä

⁽¹⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 9.

⁽³⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 259, 2.9.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 318, 29.10.2011, s. 121.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1982/2006/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) (EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1639/2006/EY, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta (EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 294/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 1).

- tuettava toimi on, sitä enemmän sen pitäisi saada lisärahoitusta muista lähteistä. Ketjun markkinapäätä lähempänä oleviin toimiin kuuluvat muun muassa innovatiiviset rahoitusvälineet, ja niiden avulla pyritään täyttämään unionin politiikkaan liittyvät tutkimustarpeet useilla eri aloilla painottamalla tuetuilla toimilla tuotetun tietämyksen laajinta mahdollista käyttöä aina kyseisen tietämyksen kaupalliseen hyödyntämiseen asti. Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueita olisi tuettava myös neuvoston asetuksella (Euratom) N:o 1314/2013⁽¹⁾ perustetussa ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelmassa.
- (12) Horisontti 2020 -puiteohjelman olisi oltava avoin uusille osallistujille, jotta varmistetaan kumppaneiden välinen laaja ja huipputason yhteistyö koko unionissa ja yhdennetty eurooppalainen tutkimusalue.
- (13) Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) tulisi antaa asiakaslähtöistä tieteellistä ja teknistä tukea unionin politiikan eri aloille ja vastata samalla joustavasti uusiin politiikan haasteisiin.
- (14) Tutkimuksen, innovoinnin ja koulutuksen muodostaman osaamiskolmion puitteissa Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) alaisten osaamis- ja innovaatioyhteisöjen (KIC) on määrä edistää vahvasti Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden saavuttamista, myös yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamista, erityisesti yhdenmällä tutkimusta, innovointia ja koulutusta. EIT:n olisi tuettava yrittäjyyttä korkea-asteen koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin liittyvissä tomissaan. Sen olisi erityisesti edistettävä huipputason yrittäjäkoulutusta ja tuettava uusien yritysten ja spin-off-yritysten perustamista.
- (15) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 182 artiklan 1 kohdan mukaisesti Horisontti 2020 -puiteohjelmassa vahvistetaan enimmäismäärä, jolla unioni osallistuu sen rahoitukseen, sekä määritetään yksityiskohtaiset säännöt unionin osallistumiselle ohjelman rahoitukseen sekä kunkin suunnitellun toiminnan osuus.
- (16) Tällä asetuksella vahvistetaan koko Horisontti 2020 -puiteohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kirjalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 17 kohdan mukaisena ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (17) Asianmukainen osuus tutkimusinfrastruktuurien talousarviosta olisi osoitettava sähköisiin infrastruktuureihin.
- (18) Tulevia ja kehitteillä olevia teknologioita (FET) koskevaan erityistavoitteeseen liittyvien toimien olisi täydennettävä Horisontti 2020 -puiteohjelman muiden osien painopistealueilla toteutettuja toimia, ja mahdollisuuksien mukaan olisi pyrittävä saamaan aikaan synergioita.
- (19) On paikallaan huolehtia Horisontti 2020 -puiteohjelman ja sitä edeltäneiden ohjelmien asianmukaisesta saattamisesta päätökseen etenkin siltä osin kuin on kyse ohjelmien monivuotisten hallinnointijärjestelyjen jatkamisesta, kuten teknisen ja hallinnollisen avun rahoituksesta.
- (20) Yksi Horisontti 2020 -puiteohjelman keskeisistä tavoitteista on yksinkertaistaminen. Tämän tulisi näkyä selvästi ohjelman rakenteessa, säännöissä, varainhoidossa ja toteutuksessa. Horisontti 2020 -puiteohjelmaan olisi pyrittävä houkuttelemaan korkeakouluja, tutkimuslaitoksia, yrityksiä ja erityisesti pk-yrityksiä, osallistumaan vahvalla panoksella, ja sen olisi oltava avoin uusille osallistujille, koska se kokoaa yhteen yhteiseen strategiseen kehykseen kattavan valikoiman tutkimuksen ja innovoinnin tukimuotoja, tarjoaa entistä selkeämmän tukimuotojen valikoiman, ja koska siinä käytetään osallistumissääntöjä, joiden periaatteita voidaan soveltaa kaikkiin Horisontti 2020 -ohjelman toimiin. Yksinkertaisempien rahoitussääntöjen on määrä alentaa osallistumisesta aiheutuvia hallintokustannuksia, ja ne ehkäisevät ja vähentävät myös varainhoidon virheitä.
- (21) Horisontti 2020 -puiteohjelman olisi edistettävä Innovaatiounioni-lippulaivahankkeen mukaisten eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien tavoitteita ja koottava yhteen kaikki asianomaiset toimijat kautta koko tutkimus- ja innovaatioketjun, jotta välineitä ja aloitteita voitaisiin virtaviivaistaa, yksinkertaistaa ja koordinoida paremmin.
- (22) Jotta voitaisiin tiivistää tieteen ja yhteiskunnan välisiä suhteita ja vahvistaa kansalaisten luottamusta tieteeseen, Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi vahvistettava kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan asiantuntevaa osallistumista tutkimus- ja innovaatiokysymyksiin edistämällä tiedekasvatusta, asettamalla tieteellinen tietämys helpommin saataville, kehittämällä vastuullisia tutkimus- ja innovaatiolinjauksia, joissa otetaan huomioon kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan huolenaiheet ja odotukset, sekä helpottamalla kansalaisten osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelman toimiin. Kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumiseen olisi yhdistettävä yleisölle kohdistetut tiedotustoimet, jotta Horisontti 2020 -ohjelmalle saadaan yleisön jatkuva tuki.
- (23) Olisi luotava sopiva tasapaino yhteiskunnallisten haasteiden painopistealueen ja mahdollistavien ja teollisuusteknologioiden johtajuuden erityistavoitteen alaan kuuluvien pienten ja suurten hankkeiden välille.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 1314/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa Horisontti 2020 täydentävästä Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmasta (2014–2020) (Katso tämän virallisen lehden sivu 948).

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (24) Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täytäntöön pantaessa olisi otettava huomioon tieteen, teknologian, teollisuuden, politiikkojen ja yhteiskunnan kehittyvät mahdollisuudet ja tarpeet. Tutkimuslinjaukset olisi vahvistettava läheisessä yhteistyössä kaikkien asianomaisten alojen sidosryhmien kanssa, ja niiden olisi oltava riittävän joustavia tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi. Ulkopuolisia tahoja olisi kuultava koko Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanon ajan, ja tässä yhteydessä olisi myös hyödynnettävä asianmukaisia rakenteita, kuten eurooppalaisia teknologiayhteisöjä, yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevia aloitteita, eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia sekä tieteellisten lautakuntien, kuten terveyttä käsittelevän tiedelautakunnan, lausuntoja.
- (25) Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyvissä toimissa olisi edistettävä naisten ja miesten tasa-arvoa tutkimuksessa ja innovoinnissa puuttamalla erityisesti sukupuolten epätasapainon taustalla oleviin syihin, hyödyntämällä täydessä mitassa sekä nais- että miestutkijoiden potentiaali ja ottamalla sukupuolten tasa-arvo huomioon tutkimuksen ja innovoinnin sisällössä sekä kiinnittämällä erityistä huomiota sukupuolten tasapainoiseen edustukseen asianomaisen tutkimuksen ja innovoinnin alalla, arviointilautakunnissa ja muissa neuvoa-antavissa ja asiantuntijaelimissä kyseisen alan tilanne huomioon ottaen tutkimuksen laadun parantamiseksi ja innovoinnin edistämiseksi. Toimissa olisi myös pyrittävä soveltamaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 3 artiklan ja SEUT 8 artiklan mukaisia naisten ja miesten tasa-arvoa koskevia periaatteita.
- (26) Horisontti 2020 -puiteohjelman olisi osaltaan lisättävä tutkijan ammatin houkuttelevuutta unionissa. Eurooppalainen tutkijoiden peruskirja ja tutkijoiden työhönoton säännöstö, sellaisena kuin se on 11 päivänä maaliskuuta 2005 annetussa komission suosituksessa⁽¹⁾, sekä ERA:n puiteissa määritellyt muut asiaan liittyvät ohjeet olisi otettava asianmukaisesti huomioon kunnioittaen kuitenkin niiden vapaaehtoista luonnetta.
- (27) Jotta unioni pystyisi kilpailemaan maailmanlaajuisesti, ratkomaan tehokkaasti suuria yhteiskunnallisia haasteita ja saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, sen olisi hyödynnettävä henkilöresurssejaan täysimääräisesti. Tähän liittyen Horisontti 2020 -puiteohjelmalla olisi edistettävä eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista, tuettava sellaisten olosuhteiden luomista, jotka auttavat eurooppalaisia tutkijoita jäämään tai palaamaan Eurooppaan, houkuteltava tutkijoita kaikkialta maailmasta ja lisättävä Euroopan houkuttelevuutta parhaiden tutkijoiden silmissä.
- (28) Tietämyksen levittämisen ja hyödyntämisen edistämiseksi olisi varmistettava tieteellisten julkaisujen avoin saatavuus. Myös Horisontti 2020 -puiteohjelman julkisrahoitteisessa tutkimuksessa tuotetun tutkimustiedon avointa saatavuutta olisi edistettävä ottaen huomioon yksityisyyden suojaan, kansalliseen turvallisuuteen ja immateriaalioikeuksiin perustuvat rajoitukset.
- (29) Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuettavissa tutkimus- ja innovointitoimissa olisi kunnioitettava eettisiä perusperiaatteita. Toiminnassa olisi otettava huomioon luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän lausunnot. Tutkimustoiminnassa olisi myös otettava huomioon SEUT 13 artikla ja vähennettävä eläinten käyttöä tutkimuksissa ja kokeissa pyrkien viime kädessä sen lopettamiseen kokonaan. Kaikki toimet olisi toteutettava siten, että varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu SEUT 168 artiklan mukaisesti.
- (30) Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi otettava yhdenvertainen kohtelu ja syrjimättömyys asianmukaisesti huomioon tutkimuksen ja innovoinnin sisällössä tutkimuskauden kaikissa vaiheissa.
- (31) Komissio ei nimenomaisesti tue ihmisalkion kantasolujen käyttöä. Ihmisalkion tai aikuisen kantasolujen mahdollisesta käytöstä päättävät tutkijat tutkimustavoitteidensa mukaan, ja päätökseen sovelletaan tiukkaa eettistä arviointia. Hanketta, johon liittyy ihmisalkion kantasolujen käyttöä, ei pitäisi rahoittaa, jos jäsenvaltiot eivät ole antaneet sille tarvittavia hyväksyntöjä. Rahoitusta ei pitäisi antaa tutkimustoimille, jotka ovat kiellettyjä kaikissa jäsenvaltioissa. Tiettyssä jäsenvaltiossa kiellettyjä tutkimustoimia ei pitäisi rahoittaa kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (32) Suurimman mahdollisen vaikutuksen saavuttamiseksi Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi saatava aikaan vahvempia synergioita muiden unionin ohjelmien kanssa sellaisilla aloilla kuten koulutus, avaruus, ympäristö, energia, maa- ja kalatalous, kilpailukyky ja pk-yritykset, sisäinen turvallisuus, kulttuuri ja viestimet
- (33) Sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmassa että koheesiopolitiikassa pyritään mukautumaan kattavammin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin. Tämä tavoite edellyttää vahvempia synergioita Horisontti 2020 -puiteohjelman ja koheesiopolitiikan välille. Sen vuoksi Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi kehitettävä myös läheistä vuorovaikutusta Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kanssa, joilla voidaan erityisesti edistää paikallisten, alueellisten ja kansallisten tutkimus- ja innovointivalmiuksien luojittamista, erityisesti osana älykästä erikoistumista koskevia strategioita.

⁽¹⁾ EUVL L 75, 22.3.2005, s. 67.

- (34) Pk-yritykset ovat merkittävä innovoinnin, kasvun ja työpaikkojen lähde Euroopassa. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa tarvitaan siis pk-yritysten vahvaa osallistumista mikroyritysten sekä komission suosituksen 2003/361/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Tällä olisi edistettävä pk-yrityksiä tukevan aloitteen tavoitteita, sellaisina kuin ne esitetään komission 25 päivänä kesäkuuta 2008 antamassa tiedonannossa "Pienet ensin" Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act"). Horisontti 2020 -puiteohjelman olisi tarjottava valikoiman keinoja pk-yritysten tutkimus- ja innovointitoimien ja -valmiuksien tukemiseksi innovointisyklin eri vaiheissa.
- (35) Komission olisi toteutettava arviointeja ja pidettävä kirjaa pk-yritysten Horisontti 2020 -puiteohjelmaan osallistumisen asteesta. Jos 20 prosentin tavoitteeseen erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" sekä painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" yhdistetyn talousarvion kokonaismäärästä pk-yrityksille ei päästä, komission olisi tarkasteltava tilanteen syitä ja ehdotettava viipymättä asianmukaisia uusia toimia, jotta pk-yritykset voisivat lisätä osallistumistaan.
- (36) Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täytäntöön pantaessa voidaan toteuttaa täydentäviä ohjelmia, joihin osallistuvat vain tietyt jäsenvaltiot, päättää unionin osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden yhdessä käynnistämiin ohjelmiin tai perustaa yhteisyrityksiä taikka ottaa käyttöön muita järjestelyjä SEUT 184, 185 ja 187 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Tällaiset täydentävät ohjelmat olisi määriteltävä ja pantava täytäntöön avoimella, läpinäkyvällä ja tehokkaalla tavalla.
- (37) Jotta nopeutettaisiin uusien ideoiden pääsyä markkinoille alhaalta ylöspäin -periaatteen mukaisesti ja lisättäisiin teollisuuden, pk-yritysten ja ensikertalaisten osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, olisi toteutettava nopeutetun innovoinnin välinettä koskeva pilottihanke erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" sekä painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" yhteydessä. Sen pitäisi vauhdittaa yksityisen sektorin investointeja tutkimukseen ja innovointiin, edistää tutkimusta ja innovointia keskittyen arvomuodostukseen ja nopeuttaa teknologian kehittämistä innovatiivisiksi tuotteiksi, prosesseiksi ja palveluiksi.
- (38) Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanossa olisi tunnustettava yliopistojen ainutlaatuinen rooli unionin tieteellisen ja teknologisen perustan luomisessa, sillä näiden korkeakoulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin huippuyksiköiden olennaisena tehtävänä on kytkeä toisiinsa eurooppalainen korkeakoulutusalue ja ERA.
- (39) Jotta unionin rahoituksella olisi suurin mahdollinen vaikutus, Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi luotava tiiviimpiä synergiayhteyksiä tutkimusta ja innovointia tukevien kansainvälisten, kansallisten ja alueellisten ohjelmien kanssa. Nämä voivat olla muodoltaan myös julkisen sektorin sisäisiä kumppanuuksia. Tähän liittyen Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi kannustettava käyttämään resursseja optimaalisesti ja välttämään tarpeetonta päällekkäisyyttä.
- (40) Suurempaan vaikutukseen olisi myös pyrittävä yhdistämällä Horisontti 2020 -puiteohjelman ja yksityisen sektorin rahoitusta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa keskeisillä aloilla, joilla tutkimus ja innovointi voivat edistää Euroopan laajempia kilpailukykytavoitteita, lisätä yksityistä investointia ja auttaa vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin. Tällaisten kumppanuuksien olisi perustuttava pitkäaikaiseen sitoutumiseen, kaikkien kumppaneiden tasapuolinen rahoitusosuus mukaan luetuna, niiden pitäisi olla vastuussa omien tavoitteidensa saavuttamisesta ja ne olisi sovitettava yhteen unionin strategisten tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotavoitteiden kanssa. Tällaisten kumppanuuksien hallinnon ja toteutuksen olisi oltava avointa, läpinäkyvää, vaikuttavaa ja tehokasta ja annettava monenlaisille erityisaloillaan aktiivisille sidosryhmille mahdollisuus osallistua. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, jotka on käynnistetty yhteisinä teknologia-aloitteinä seitsemännen puiteohjelman nojalla, voidaan jatkaa kun on otettu käyttöön paremmin tarkoitukseen sopivat rakenteet.
- (41) Horisontti 2020 -puiteohjelmassa olisi edistettävä yhteiseen etuun ja vastavuoroiseen hyötyyn perustuvaa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Kansainvälinen tiede-, teknologia- ja innovaatioyhteistyö olisi kohdennettava siten, että se edistää Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista kilpailukyyn parantamiseksi, yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi ja unionin ulko- ja kehityspolitiikan tukemiseksi, muun muassa luomalla synergioita ulkoisten ohjelmien kanssa ja tukemalla unionin osallistumista kansainvälisiin sitoumuksiin, kuten Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhatosen kehitystavoitteiden saavuttamiseen. Kansainväliset yhteistyötoimet olisi säilytettävä vähintään seitsemännen puiteohjelman tasolla.
- (42) Jotta voidaan säilyttää tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille sisämarkkinoilla toimiville yrityksille, Horisontti 2020 -puiteohjelmasta myönnettävän rahoituksen olisi oltava sopusoinnussa valtiontukisääntöjen kanssa julkisten menojen tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisten markkinavääristymien estämiseksi kuin yksityisten varojen syrjäyttäminen, tehostomien markkinarakenteiden syntyminen ja tehostomien yritysten pysyminen toiminnassa.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (43) Eurooppa-neuvosto totesi 4 päivänä helmikuuta 2011, että unionin tutkimusrahoituksessa on tarpeen omaksua uusi lähestymistapa valvontaan ja riskinhallintaan, ja peräänkuulutti uudenlaista tasapainoa yhtäältä luottamuksen ja valvonnan sekä toisaalta riskinoton ja riskien välttämisen välille. Euroopan parlamentti peräänkuulutti tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta 11 päivänä marraskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa hallinnoinnin ja rahoituksen käytännön yksinkertaistamista ja totesi, että eurooppalaisen tutkimusrahoituksen hallinnoinnin olisi oltava osallistujiin päin selvemmin luottamukseen perustuvaa ja riskisietoisempää. Seitsemannen puiteohjelman väliarvioinnissa todetaan, että merkittävä täytäntöönpanon yksinkertaistaminen edellyttää radikaalimpaa lähestymistapaa ja että riskin ja luottamuksen välistä tasapainoa on korjattava.
- (44) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava oikeasuhteisin toimenpitein koko menosyklin ajan. Näihin toimenpiteisiin sisältyvät säännönmukaisuusien torjunta, havaitseminen ja tutkiminen, menetettyjen, virheellisesti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen takaisinperintä ja tarpeen mukaan seuraamusten määrääminen. Tarkistetun valvontastrategian, jossa keskitytään virhemäärien alentamiseen sijaan enemmänkin riskiperusteiseen valvontaan ja petostentorjuntatoimenpiteisiin, pitäisi keventää osallistujien valvontataakkaa.
- (45) On tärkeää varmistaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelman varainhoito on moitteetonta ja että ohjelma on toteutukseltaan mahdollisimman tehokas ja käyttäjäystävällinen. Samanaikaisesti on syytä varmistaa Horisontti 2020 -puiteohjelman oikeusvarmuus ja helppo hyödynnettävyys osallistujien kannalta. On tarpeen varmistaa, että noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ sekä yksinkertaistamista ja parempaa sääntelyä koskevia vaatimuksia.
- (46) Tehokas suorituskyvyn hallinta, mukaan lukien arviointi ja seuranta, edellyttää sellaisten yksittäisten suorituskykyindikaattoreiden kehittämistä, joita voidaan mitata aikajanalla, jotka ovat realistisia ja vastaavat toiminnan perusajatusta ja jotka ovat merkityksellisiä tavoitteiden ja toimien asianmukaisen hierarkian kannalta. Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanon ja seurannan sekä eurooppalaisen tutkimusalueen edistymisen, saavutusten ja toiminnan seurannan välille olisi luotava asianmukaiset koordinoitimekanismit.
- (47) Sekä olemassa olevat että uudet julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, yhteiset teknologia-aloitteet mukaan lukien, olisi arvioitava perusteellisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarvioinnin osana vuoden 2017 loppuun mennessä. Arvioinnissa olisi analysoitava muun

muussa niiden avoimuutta, läpinäkyvyyttä ja vaikuttavuutta. Arvioinnissa olisi otettava huomioon asetuksessa (EY) N:o 298/2008 säädetty EIT:n arviointi, jotta arviointi voisi perustua yhteisille periaatteille.

- (48) Koska tämän asetuksen tavoitteita eli tutkimuksen ja innovoinnin yleisten puitteiden vahvistamista ja unionin laajuista koordinoitua ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan syistä, jotka liittyvät päällekkäisyyksien välttämiseen, kriittisen massan saavuttamiseen keskeisillä aloilla ja julkisen rahoituksen optimaalisen käytön varmistamiseen, saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (49) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi päätös N:o 1982/2006/EY olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma Horisontti 2020 (2014–2020), jäljempänä 'Horisontti 2020 -puiteohjelma', ja määritellään kehys, jonka mukaisesti unioni tukee tutkimus- ja innovointitoimia, jolla lujitetaan Euroopan tieteellistä ja teknologista perustaa ja joka edistää yhteiskunnalle koituvia hyötyjä sekä innovointia, tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevan politiikan taloudelle ja teollisuudelle tarjoamien mahdollisuuksien parempaa hyödyntämistä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'tutkimus- ja innovointitoimilla' tutkimukseen, teknologian kehittämiseen, demonstrointiin ja innovointiin liittyvien toimien koko kirjoo, mukaan lukien kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtävän yhteistyön edistäminen, tulosten levittäminen ja optimointi sekä tutkijoiden korkealaatuisen koulutuksen ja liikkuvuuden edistäminen unionissa;
- 2) 'suorilla toimilla' komission Yhteisen tutkimuskeskuksensa (JRC) kautta toteuttamia tutkimus- ja innovointitoimia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- 3) 'epäsuorilla toimilla' osallistujien toteuttamia tutkimus- ja innovointitoimia, joihin unioni myöntää rahoitustukea;
- 4) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudella' kumppanuutta, jossa yksityisen sektorin kumppanit, unioni ja tarvittaessa muut kumppanit, kuten julkisoikeudelliset yhteisöt, sitoutuvat yhdessä tukemaan tutkimus- ja innovointiohjelman tai -toimien kehittämistä ja täytäntöönpanoa;
- 5) 'julkisen sektorin sisäisellä kumppanuudella' kumppanuutta, jossa paikallisen, alueellisen, kansallisen tai kansainvälisen tason julkisoikeudelliset yhteisöt tai yhteisöt, jotka suorittavat julkisen palvelun tehtäviä, sitoutuvat yhdessä unionin kanssa tukemaan tutkimus- ja innovointiohjelman tai -toimien kehittämistä ja täytäntöönpanoa;
- 6) 'tutkimusinfrastruktuureilla' laitoksia, resursseja ja palveluja, joita tutkimusyhteisöt käyttävät tutkimustoimien toteuttamiseksi ja innovoinnin edistämiseksi omalla alallaan. Niitä voidaan tarvittaessa käyttää myös muuhun kuin tutkimukseen, esimerkiksi koulutukseen tai julkisten palvelujen tuottamiseen. Niitä ovat merkittävät tieteelliset laitteistot (tai välineistöt); tietopohjaiset resurssit, kuten kokoelmat, arkistot tai tieteellinen tieto; sähköiset infrastruktuurit, kuten data, tietokonejärjestelmät ja viestintäverkostot; sekä kaikki muu luonteeltaan ainutkertainen infrastruktuuri, jota tarvitaan huippuosaamisen saavuttamiseksi tutkimuksessa ja innovoinnissa. Tällaiset infrastruktuurit voivat sijaita yhdessä paikassa ja ne voivat olla virtuaalisia tai hajautettuja;
- 7) 'älykkäällä erikoistumisstrategialla' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdassa määritellyllä älykkäällä erikoistumisstrategialla.

3 artikla

Horisontti 2020 -puiteohjelman perustaminen

Perustetaan Horisontti 2020 -puiteohjelma 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi.

4 artikla

Unionin tasolla saatava lisäarvo

Horisontti 2020 -puiteohjelma maksimoi unionin tasolla saatavan lisäarvon ja vaikutuksen. Siinä keskitytään tavoitteisiin ja toimiin, joita jäsenvaltiot eivät voi yksin toteuttaa tehokkaalla

tavalla. Horisontti 2020 -puiteohjelma on keskeisessä asemassa älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Eurooppa 2020 -strategian, jäljempänä "Eurooppa 2020 -strategia", toteuttamisen tukemisessa, koska se tarjoaa yhteisen strategiakehyksen huipputasoisen tutkimuksen ja innovoinnin rahoitukselle unionissa ja toimii siten välineenä, jonka avulla voidaan houkuttaa yksityisiä ja julkisia investointeja, luoda uusia työllistämismahdollisuuksia ja varmistaa Euroopan kestävyys, kasvu, talouden kehitys, sosiaalinen osallisuus ja teollisuuden kilpailukyky pitkällä aikavälillä sekä vastata yhteiskunnallisiin haasteisiin kaikkialla unionissa.

5 artikla

Yleinen tavoite, painopistealueet ja erityistavoitteet

1. Horisontti 2020 -puiteohjelman yleinen tavoite on edistää osaamiseen ja innovointiin perustuvan yhteiskunnan ja talouden rakentamista koko unionin alueella kokoamalla uutta tutkimus-, kehittämis- ja innovointirahoitusta ja myötävaikuttamalla tutkimus- ja kehittämistavoitteisiin, muiden muassa siihen, että tutkimukseen ja kehittämiseen osoitettaisiin 3 prosenttia bkt:stä koko unionissa vuoteen 2020 mennessä. Näin se tukee Eurooppa 2020 -strategian ja unionin muita aloja koskevien politiikkojen täytäntöönpanoa sekä eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) toteuttamista ja toimintaa. Ensimmäinen joukko asiaankuuluva suorituskykyindikaattoreita arvioitaessa edistystä yleiseen tavoitteeseen nähden esitetään liitteen I johdanto-osassa.

2. Edellä 1 kohdassa esitetty yleinen tavoite pyritään saavuttamaan Horisontti 2020 -puiteohjelman kolmella toisiaan vahvistavalla painopistealueella, joiden aiheina ovat

- a) huipputasoisen tiede
- b) teollisuuden johtoasema
- c) yhteiskunnalliset haasteet.

Näiden kunkin kolmen painopistealueen erityistavoitteet ja niihin liittyvien toimien päälinjat esitetään liitteen I osissa I-III.

3. Erityistavoitteet "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" esitetään liitteessä I olevassa IV osassa ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" esitetään liitteessä I olevassa V osassa yhdessä päälinjojen kanssa; myös näillä erityistavoitteilla pyritään 1 kohdassa asetettuun yleistavoitteeseen.

4. Yhteinen tutkimuskeskus edistää 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen yleisen tavoitteen ja painopistealueiden toteuttamista tarjoamalla tieteellistä ja teknistä tukea unionin politiikoille tarvittaessa yhteistyössä asiaankuuluvien kansallisten ja alueellisten tutkimusalan sidosryhmien kanssa, esimerkiksi älykkään erikoistumisen strategioiden kehittämisessä. Sen toimien erityistavoite ja päälinjat esitetään liitteessä I olevassa VI osassa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013 Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

5. Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti (EIT) edistää 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen yleisen tavoitteen ja painopistealueiden toteuttamista erityisenä tavoitteenaan korkeakoulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin muodostaman osaamiskolmion osatekijöiden integrointi. EIT:hen liittyvät suorituskykyindikaattorit esitetään liitteen I johdanto-osassa ja sitä koskeva erityistavoite yhdessä liitteessä I olevassa VII osassa vahvistettujen toimien päälinjojen kanssa.

6. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa painopistealueissa, erityistavoitteissa ja toimien päälinjoissa voidaan ottaa huomioon Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanon aikana esiin nousevat uudet ja ennakoimattomat tarpeet. Näitä voivat olla, jos ne ovat asianmukaisesti perusteltuja, uusien mahdollisuuksien, kriisien ja uhkien sekä uusien unionin politiikkojen kehittämistarpeiden edellyttämät toimet.

6 artikla

Talousarvio

1. Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanoa varten varatut rahoituspuitteet ovat käypinä hintoina 770 283 miljoonaa euroa, josta enintään 743 169 miljoonaa euroa osoitetaan SEUT XIX osaston soveltamisalaan kuuluviin toimiin.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa.

2. SEUT XIX osaston soveltamisalaan kuuluviin toimiin osoitettu määrä jaetaan tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa määriteltujen painopistealueiden kesken seuraavasti:

- a) Huipputason tiede, 244 411 miljoonaa euroa käypinä hintoina;
- b) Teollisuuden johtoasema, 170 155 miljoonaa euroa käypinä hintoina;
- c) Yhteiskunnalliset haasteet, 29 679 miljoonaa euroa käypinä hintoina.

Horisontti 2020 -puiteohjelmasta 5 artiklan 3 kohdassa esitetyille erityistavoitteille ja JRC:n muille kuin ydinalan suorille toimille osoitettavan unionin kokonaisrahoituksen enimmäismäärä on seuraava:

- i) "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen", 8 165 miljoonaa euroa käypinä hintoina;
- ii) "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten", 4 622 miljoonaa euroa käypinä hintoina;

iii) Yhteisen tutkimuskeskuksen muut kuin ydinalan suorat toimet, 19 026 miljoonaa euroa käypinä hintoina.

Rahoituksen ohjeellinen jakautuminen 15 artiklan 2 ja 3 kohdassa esitettyjen painopistealueiden ja erityistavoitteiden kesken esitetään liitteessä II.

3. Horisontti 2020 -puiteohjelmasta EIT:lle annettavan rahoituksen enimmäismäärä on 27 114 miljoonaa euroa käypinä hintoina siten kuin liitteessä II esitetään.

4. Horisontti 2020 -puiteohjelman rahoituspuitteet voivat kattaa menoja, jotka liittyvät Horisontti 2020 -puiteohjelman hallinnoinnin ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin ja erityisesti selvityksiin ja asiantuntijatapaamisiin siltä osin kuin ne liittyvät Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteisiin; lisäksi se voi kattaa menoja, jotka liittyvät tietojen käsittelyä ja vaihtoa palveleviin tietotekniikkaverkkoihin, sekä muita teknisen ja hallinnollisen tuen menoja, joita komissiolle aiheutuu Horisontti 2020 -puiteohjelman hallinnoinnista.

Tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa talousarvioon voidaan ottaa määrärahoja myös vuoden 2020 jälkeen toteutuvia teknisen ja hallinnollisen tuen menoja varten sellaisten toimien hallinnoimiseksi, joita ei ole saatettu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Horisontti 2020 -puiteohjelmasta ei rahoiteta Galileo-ohjelman, Copernicus-ohjelman tai ITERiä varten perustetun eurooppalaisen yhteisyrityksen rakentamista eikä toimintaa.

5. Voidakseen reagoida odottamattomiin tilanteisiin tai uusiin tapahtumiin ja tarpeisiin komissio voi 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarvioinnin jälkeen ja 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun EIT:n arvioinnin tulosten perusteella tarkistaa vuosittaisessa talousarviomenetelyssä tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuja painopistealueiden ja erityistavoitteiden "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" rahoitusmääriä ja liitteessä II esitettyä rahoituksen ohjeellista jakautumista painopistealueiden erityistavoitteiden kesken ja tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettua EIT:lle varattua rahoitusosuutta. Komissio voi samoin edellytyksin myös siirtää määrärahoja painopistealueiden ja erityistavoitteiden sekä EIT:n välillä enintään 7,5 prosenttia kullekin painopistealueelle ja erityistavoitteille "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" alun perin osoitetusta kokonaismäärästä ja enintään 7,5 prosenttia kullekin erityistavoitteelle alun perin jaetusta ohjeellisesta määrästä ja enintään 7,5 prosenttia EIT:lle varattua rahoitusosuudesta. Tällainen siirtäminen ei ole sallittua tämän artiklan 2 kohdassa JRC:n suoriin toimiin osoitettujen määrien osalta.

7 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Horisontti 2020 -puiteohjelmaan voivat assosioitua

- a) liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat kunkin maan osalta puitesopimuksissa ja assosiaationeuvostojen päätöksissä tai vastaavissa sopimuksissa vahvistettujen unionin ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden sekä yleisten ehtojen ja edellytysten mukaisesti;

b) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) jäsenet tai Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat tai alueet, jotka täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

- i) niillä on hyvät tiede-, teknologia- ja innovointivalmiudet;
- ii) ne ovat aikaisemmin saavuttaneet hyviä tuloksia osallistuksessaan unionin tutkimus- ja innovointiohjelmiin;
- iii) niissä teollis- ja tekijänoikeuksien kohtelu on oikeudenmukaista ja tasapuolista.

c) seitsemänteen puiteohjelmaan assosioituneet maat tai alueet.

2. Erityisehdot, jotka koskevat assosioituneiden maiden osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, mukaan lukien assosioituneen maan BKT:hen perustuva rahoitusosuus, määritetään unionin ja assosioituneiden maiden välisissä kansainvälisissä sopimuksissa.

Ehdot, jotka koskevat Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolina olevien EFTA-valtioiden assosioitumista, määritetään kyseisen sopimuksen määräysten mukaisesti.

II OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

I LUKU

Täytäntöönpano, hallinnointi ja tukimuodot

8 artikla

Täytäntöönpano erityisohjelman ja EIT:lle annettavan rahoituksen avulla

Horisontti 2020 -puiteohjelma pannaan täytäntöön neuvoston päätöksellä 2013/743/EU⁽¹⁾ perustetun yhdeksi kokonaisuudeksi kootun erityisohjelman, jossa yksilöidään tavoitteet sekä täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja EIT:lle annettavan rahoitusosuuden avulla.

Erityisohjelmassa omistetaan yksi osa kullekin 5 artiklan 2 kohdassa määritellylle painopistealueelle, yksi osa kullekin 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle erityistavoitteelle ja yksi osa JRC:n muille kuin ydinalan suorille toimille.

Horisontti 2020 -puiteohjelman kolmen painopisteen välillä on toteutettava tehokasta koordinaointia.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/743/EU, annettu 3 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta (2014–2020) ja päätösten 2006/971/EY, 2006/972/EY, 2006/973/EY, 2006/974/EY ja 2006/975/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 965).

9 artikla

Hallinnointi

1. Komissio panee Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

2. Komissio voi myös antaa osan Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanosta asetuksen (EU) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoituselin-ten tehtäväksi.

10 artikla

Unionin tuen muodot

1. Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuetaan epäsuoria toimia yhdellä tai useammalla asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 säädetyllä rahoitusmuodolla, erityisesti avustuksilla, palkinnoilla, hankinnoilla ja rahoitusvälineillä. Rahoitusvälineiden on oltava pääasiallinen rahoitusmuoto Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuettavissa, ketjun markkinapään toimissa.

2. Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuetaan myös Yhteisen tutkimuskeskuksen toteuttamia suoria toimia.

3. Jos Yhteisen tutkimuskeskuksen toteuttamilla suorilla toimilla edistetään SEUT 185 tai 187 artiklan nojalla käynnistettyjä aloitteita, kyseistä osuutta ei pidetä osana näihin aloitteisiin osoitettua rahoitusta.

11 artikla

Osallistumista ja tulosten levittämistä koskevat säännöt

Epäsuoriin toimiin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1290/2013⁽²⁾ säädettyjä osallistumista ja tulosten levittämistä koskevia sääntöjä.

II LUKU

Ohjelmasuunnittelu

I J a k s o

Yleiset periaatteet

12 artikla

Ulkopuolisten tahojen kuuleminen ja yhteiskunnan osallisuus

1. Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanossa otetaan huomioon lausunnot ja kannanotot, joita saadaan komission perustamilta korkean tason asiantuntijoiden muodostamilta riippumattomilta neuvoa-antavilta ryhmiltä, erilaisilta sidosryhmiltä, jotka edustavat muun muassa tutkimusta, teollisuutta ja kansalaisyhteiskuntaa, tieteiden välisten ja monialaisten näkökulmien saamiseksi asiaan liittyvät unionin, kansallisen ja alueellisen tason aloitteet huomioon ottaen. Muita kannanottoja

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 81).

saadaan kansainvälisistä tiede- ja teknologiasopimusten nojalla luoduista vuoropuhelurakenteista, ennakoivista toimista, kohdennetuista julkisista kuulemisista, mukaan lukien tarvittaessa kansallisten ja alueellisten viranomaisten tai sidosryhmien kuulemiset, sekä läpinäkyvistä ja interaktiivisista prosesseista, joilla varmistetaan vastuullisen tieteen ja innovoinnin tukeminen.

Tarvittaessa otetaan huomioon myös eurooppalaisen tutkimusalueen ja innovoinnin komitean (ERAC), muiden eurooppalaiseen tutkimusalueeseen liittyvien ryhmien ja yrityspolitiikan ryhmän lausunnot, jotka koskevat strategisten painopistealueiden määrittämistä ja suunnittelua.

2. Myös muun muassa EIT:n, eurooppalaisten teknologia-yhteisöjen ja eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien puitteissa laadittujen tutkimus- ja innovaatiolinjausten olennaiset näkökohdat sekä tieteellisten lautakuntien, kuten terveyttä käsittelevän tiedelautakunnan, lausunnot otetaan kattavasti huomioon.

13 artikla

Synergiat kansallisten ohjelmien kanssa ja yhteinen ohjelmasuunnittelu

1. Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanossa otetaan huomioon tarve luoda asianmukaista synergiaa ja täydentävyyttä jäsenvaltioiden ja unionin tutkimus- ja innovointiohjelmien välille, esimerkiksi aloilla, joilla toteutetaan koordinoitavia yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevien aloitteiden avulla.

2. Unionin tukea yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeville aloitteille voidaan myöntää 26 artiklassa tarkoitettujen välineiden avulla tällaisten välineiden osalta vahvistettujen edellytysten ja kriteerien mukaisesti.

14 artikla

Monialaiset kysymykset

1. Sekä Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueiden välille että niiden sisällä muodostetaan yhteyksiä ja rajapintoja. Tässä suhteessa erityistä huomiota kiinnitetään:

- keskeisten mahdollistavien teknologioiden ja teollisuusteknologioiden sekä tulevien ja kehitteillä olevien teknologioiden kehittämiseen ja soveltamiseen;
- tutkimustulosten ja markkinasovellusten välimatkan lyhentämiseen liittyviin aloihin;
- monitieteiseen ja monialaiseen tutkimukseen ja innovointiin;
- yhteiskunta-, talous- ja humanistisiin tieteisiin;
- ilmastonmuutokseen ja kestävään kehitykseen;

- eurooppalaisen tutkimusalueen ja innovaatiounionia koskevan lippulaivahankkeen toteuttamisen ja toiminnan edistämiseen;
- lippulaivahanketta "Innovaatiounioni" tukeviin toimintapuitteisiin;
- kaikkien asiaan liittyvien Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeiden edistämiseen (Euroopan digitaalstrategia mukaan luettuna);
- osallistumisen laajentamiseen koko unionissa ja Euroopassa vallitsevan tutkimuksen ja innovoinnin välisen kuilun kaaventamiseen;
- huippututkijoille ja innovoijille tarkoitettuihin kansainvälisiin verkostoihin kuten Euroopan tiede- ja teknologiayhteistyö COSTiin;
- yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa;
- vastuulliseen tutkimukseen ja innovointiin, sukupuolinäkökohdat mukaan luettuina;
- pk-yritysten osallistumiseen tutkimukseen ja innovointiin sekä laajempaan yksityisen sektorin osallistumiseen;
- tutkijan ammatin houkuttelevuuden lisäämiseen; ja
- tutkijoiden rajatylittävän ja alojenvälisen liikkuvuuden helpottamiseen.

2. Kun tukea myönnetään epäsuoralle toimelle, jolla on suuri merkitys usealle 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulle painopistealueelle tai erityistavoitteelle, kyseisen toimen rahoitusmäärä voidaan koota kuhunkin asianomaiseen painopistealueeseen tai erityistavoitteeseen osoitetuista määristä.

15 artikla

Tieteen, teknologian, innovoinnin, talouselämän ja yhteiskunnan muuttuva luonne

Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanossa varmistetaan, että tuettavat painopistealueet ja toimet ovat merkityksellisiä muuttuvien tarpeiden kannalta ja että niissä otetaan huomioon tieteen, teknologian, innovoinnin, talouselämän ja yhteiskunnan globaalituneessa maailmassa muuttuva luonne; innovointi käsittää tässä yhteydessä liiketoiminnalliset, organisatoriset, teknologiset, yhteiskunnalliset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat. Ehdotuksessa Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueiden ja toimien muuttamiseksi otetaan huomioon 12 artiklassa tarkoitettujen ulkopuolisten lausuntojen ja 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen väliarviointien suositukset.

16 artikla

Sukupuolten tasa-arvo

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa edistetään aidosti sukupuolten tasa-arvoa ja tutkimuksen ja innovoinnin sisällön sukupuoliulottuvuuden huomioon ottamista. Erityistä huomiota kiinnitetään sukupuolten tasapainoiseen edustukseen arviointilautakunnissa ja muissa neuvoa-antavissa ja asiantuntijaelimissä kyseisen tutkimuksen ja innovoinnin alan tilanne huomioon ottaen.

Sukupuoliulottuvuus otetaan asianmukaisesti huomioon tutkimuksen ja innovoinnin sisällössä strategioissa, ohjelmissa ja hankkeissa ja tutkimusryhmien kaikissa vaiheissa.

17 artikla

Tutkijoiden urat

Horisontti 2020 -puiteohjelma pannaan täytäntöön noudattamalla asetusta (EU) N:o 1290/2013, millä vahvistetaan osaltaan tutkijoiden sisämarkkinoita ja lisätään tutkijoiden urien houkuttelevuutta unionissa eurooppalaisen tutkimusalueen puitteissa ottaen huomioon, että puiteohjelmasta tuetut toimet ovat luonteeltaan valtaosin kansainvälisiä.

18 artikla

Avoin saatavuus

1. Horisontti 2020 -puiteohjelman julkisrahoitteisessa tutkimuksessa tuotettujen tieteellisten julkaisujen avointa saatavuutta on edistettävä. Sen täytäntöönpanossa noudatetaan asetusta (EU) N:o 1290/2013.

2. Horisontti 2020 -puiteohjelman julkisrahoitteisessa tutkimuksessa tuotettujen tutkimustiedon avointa saatavuutta on edistettävä. Sen täytäntöönpanossa noudatetaan asetusta (EU) N:o 1290/2013.

19 artikla

Eettiset periaatteet

1. Kaikissa Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuuluvissa tutkimus- ja innovointitoimissa on noudatettava eettisiä periaatteita sekä asiaankuuluvaa jäsenvaltioiden unionin kansainvälisen tason lainsäädäntöä, joihin sisältyvät Euroopan unionin perusoikeuskirja sekä Euroopan ihmisoikeussopimus ja sen lisäpöytäkirjat.

Erityisesti olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate, oikeus yksityisyyteen, oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus henkilön fyysiseen ja psyykkiseen koskemattomuuteen, oikeus syrjimättömyyteen ja tarve varmistaa ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu.

2. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa toteutettavissa tutkimus- ja innovointitoimissa on keskityttävä yksinomaan siviilisovelluksiin.

3. Rahoitusta ei anneta seuraaville tutkimusaloille:

- a) lisääntymistarkoituksessa tehtävään ihmisen kloonaukseen liittyvä tutkimus,
- b) tutkimus, jossa pyritään muuttamaan ihmisen geeniperimää siten, että muutoksesta saattaa tulla periytyvä⁽¹⁾;
- c) tutkimus, jossa pyritään luomaan ihmisalkioita ainoastaan tutkimustarkoituksiin tai kantasolujen tuottamista varten, esimerkiksi somaattisten solujen tuman siirron avulla.

4. Ihmisen – sekä aikuisen ihmisen että ihmisalkion – kantasoluja koskevaa tutkimusta voidaan rahoittaa tutkimusehdotuksen sisällön ja asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan. Rahoitusta ei myönnetä sellaiselle tutkimukselle, joka on kielletty kaikissa jäsenvaltioissa. Jossain yksittäisessä jäsenvaltiossa kiellettyjä tutkimustoimia ei rahoiteta kyseisessä jäsenvaltiossa.

5. Edellä tämän artiklan 3 kohdassa esitettyjä tutkimusaloja voidaan tarkastella uudelleen tieteellisen edistymisen pohjalta 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun väliarvioinnin yhteydessä.

20 artikla

Täydentävyys suhteessa muihin unionin ohjelmiin

Horisontti 2020 -puiteohjelma pannaan täytäntöön tavalla, joka täydentää muita unionin rahoitusohjelmia ja -politiikkoja, kuten Euroopan rakenne- ja investointirahastoja (ERI-rahastot), yhteistä maatalouspolitiikkaa, yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keski-suuria yrityksiä koskevaa ohjelmaa (COSME) (2014–2020), Erasmus+-ohjelmaa ja Life -ohjelmaa.

21 artikla

Synergia ERI-rahastojen kanssa

Unionin, kansallisten ja alueellisten rakennepolitiikkojen lisäksi myös Horisontti 2020 -puiteohjelma auttaa kaventamaan unionissa vallitsevaa tutkimuksen ja innovoinnin välistä kuilua edistämällä synergioita ERI-rahastojen kanssa. Kun se on mahdollista, voidaan käyttää kumulatiivista rahoitusta asetuksessa (EU) N:o 1290/2013 säädetyin mukaisesti.

⁽¹⁾ Sukurauhasten syövänhoitoon liittyvää tutkimusta voidaan rahoittaa.

II J a k s o

25 artikla

Yksittäiset toiminta-alat

22 artikla

Mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset

1. Erityistä huomiota kiinnitetään siihen, että varmistetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', riittävä osallistuminen ja tutkimus- ja innovaatiovaikutus Horisontti 2020 -puiteohjelman koko täytäntöönpanon ajan. Pk-yritysten osallistumisesta on tehtävä määrällinen ja laadullinen arviointi osana arviointi- ja seurantajärjestelyjä.

2. Toteutetaan erityistoimia sen lisäksi, että luodaan pk-yrityksille paremmat edellytykset hyödyntää kaikkia asiaankuuluvia Horisontti 2020 -puiteohjelman tarjoamia mahdollisuuksia. Yhtenäisen keskitetyn hallintojärjestelmän alaisuuteen perustetaan kaikentyyppisille innovaatiovalmiuksia laajassa merkityksessä omaaville pk-yrityksille suunnattu kohdennettu väline, joka toteutetaan ensisijaisesti alhaalta ylöspäin -periaatteella pk-yritysten tarpeita vastaavan, jatkuvasti avoimen ehdotuspyynnön avulla, kuten kuvataan erityistavoitteessa "Innovointi pk-yrityksissä", josta säädetään liitteessä I olevan II osan 3.3 kohdan a alakohdassa. Tässä välineessä otetaan huomioon liitteessä I olevan II osan 1 kohdassa esitetyn erityistavoite "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja liitteessä I olevan III osan 1–7 kohdassa esitetyt painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" erityistavoitteet ja se toteutetaan johdonmukaisella tavalla.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa kuvatun yhdenmisen lähestymistavan ja menettelyjen yksinkertaistamisen olisi johdettava siihen, että vähintään 20 prosenttia erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" yhteenlasketusta kokonaisbudjetista menee pk-yrityksille.

4. On myös kiinnitettävä erityistä huomiota pk-yritysten asianmukaiseen edustukseen 25 artiklassa tarkoitetuissa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa.

23 artikla

Yhteistyöhankkeet ja kumppanuusohjelmat

Horisontti 2020 -puiteohjelma olisi pantava täytäntöön ensisijaisesti kansainvälisten yhteistyöhankkeiden avulla, jotka toteutetaan päätöksessä 2013/743/EU säädetyn Horisontti 2020 -puiteohjelman työohjelmiin sisällytettyjen ehdotuspyyntöjen avulla. Tällaisia hankkeita täydennetään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla sekä julkisen sektorin sisäisillä kumppanuuksilla. Jäsenvaltiot osallistuvat kumppanuuksien suunnitteluun, ja kumppanuusyhteisöissä määritetään periaatteet niiden sisäistä hallinnointia varten.

24 artikla

Nopeutetun innovoinnin väline

Nopeutetun innovoinnin väline toteutetaan täysimittaisena pilttoimena asetuksen (EU) N:o 1290/2013 54 artiklan mukaisesti esittämällä nopeutetun innovoinnin välinettä koskeva ehdotuspyyntö vuonna 2015.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet

1. Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanossa voidaan käyttää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, joissa kaikki kumppanit sitoutuvat tukemaan sellaisten esikilpailullisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämistä ja täytäntöönpanoa, jotka ovat strategisesti tärkeitä unionin kilpailukyvyille ja sen teollisuuden johtoasemalle tai jotka koskevat erityisiä yhteiskunnallisia haasteita. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet pannaan täytäntöön siten, etteivät ne estä parhaiden eurooppalaisten toimijoiden täyttä osallistumista.

2. Unioni voi osallistua julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin hyödyntäen ennestään olemassa olevia ja kevyitä hallintorakenteita seuraavin tavoin:

- a) unionin rahoitustuki yhteisyrityksille, jotka on perustettu seitsemännessä puiteohjelmassa SEUT 187 artiklan nojalla, sillä edellytyksellä, että niiden perustamissäästöksiä muutetaan; SEUT 187 artiklan nojalla perustetuille uusille julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille; ja muille asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv tai vii alakohdassa tarkoitetuille rahoituselimille. Tällaisia kumppanuuksia toteutetaan ainoastaan tapauksissa, joissa se on tavoitteiden laajuuden ja tarvittavien resurssien suuruuden vuoksi perusteltua ottaen täysimääräisesti huomioon asiaankuuluvat vaikutustenarviointit ja joissa muunlaiset kumppanuudet eivät mahdollistaisi tavoitteiden saavuttamista tai synnyttäisi tarvittavaa vipuvaikutusta;
- b) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kumppaneiden välinen sopimusjärjestely, jossa määritellään kumppanuuden tavoitteet, kumppaneiden sitoumukset, keskeiset suorituskykyindikaattorit ja toteutettavat tuotokset, sekä yksilöidään niiden tutkimus- ja innovointitoimet, joihin tarvitaan tukea Horisontti 2020 -puiteohjelmasta.

Jotta kaikki halukkaat kumppanit, joita voivat tilanteen mukaan olla loppukäyttäjät, yliopistot, pk-yritykset ja tutkimuslaitokset, voisivat osallistua, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa saatetaan julkista rahoitusta saataville avoimilla prosesseilla ja pääasiassa tarjouskilpailuilla ja niiden osallistumissäännöt ovat Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaiset. Poikkeamiset tarjouskilpailujen käytöstä olisi perusteltava asianmukaisesti.

3. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet on määriteltävä ja pantava täytäntöön avoimella, läpinäkyvällä ja tehokkaalla tavalla. Ne määritellään seuraavien kriteerien pohjalta:

- a) osoitettu toiminnan lisäarvo unionin tasolla ja käytettävän välineen lisäarvo;
- b) vaikutus teollisuuden kilpailukykyyn, työpaikkojen luomiseen, kestäväan kasvuun ja sosioekonomisiin kysymyksiin, yhteiskunnalliset haasteet mukaan luettuina, selvästi eriteltyihin ja mitattavissa oleviin tavoitteisiin nähden arvioituna;

- c) kaikkien kumppanien pitkäaikainen sitoutuminen ja tasapuolinen panos yhteisen vision ja selkeästi määriteltyjen tavoitteiden pohjalta;
- d) tarvittavien resurssien suuruus ja kyky houkuttaa uusia investointeja tutkimukseen ja innovointiin;
- e) kunkin kumppanin roolin selkeä määrittely ja sovitut keskeiset suorituskykyindikaattorit valitulle ajanjaksolle;
- f) täydentävyys suhteessa Horisontti 2020 -puiteohjelman muihin osiin ja johdonmukaisuus unionin tutkimuksen ja innovoinnin strategisten painopisteiden, erityisesti Eurooppa 2020 -strategian painopisteiden, kanssa.

Tarvittaessa täydentävyys painopistealueiden ja toimien välillä sekä jäsenvaltioiden osallistumisen kannalta varmistetaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla.

4. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kattamat tutkimuksen painopisteet voidaan tarvittaessa sisällyttää tavanomaisiin ehdotuspyyntöihin Horisontti 2020 -puiteohjelman työohjelmissa uusien synergioiden luomiseksi strategisesti tärkeiden tutkimus- ja innovointitoimien kanssa.

26 artikla

Julkisen sektorin sisäiset kumppanuudet

1. Horisontti 2020 -puiteohjelma edistää julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien lujittamista tarvittaessa silloin, kun alueellisen, kansallisen tai kansainvälisen tason toimia toteutetaan yhdessä unionin alueella.

Erityistä huomiota kiinnitetään jäsenvaltioiden välisiin yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeviin aloitteisiin. Kaikki jäsenvaltiot ja assosioituneet maat voivat osallistua Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tukea saaviin yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeviin aloitteisiin.

2. Julkisen sektorin sisäisiä kumppanuuksia voidaan tukea joko 5 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen painopistealueiden sisällä tai niiden välillä, erityisesti seuraavin tavoin:

- a) ERA-NET-väline, jossa käytetään avustuksia tukemaan julkisen sektorin sisäisiä kumppanuuksia yhteisten toimien valmistelussa, verkostorakenteiden perustamisessa, suunnittelussa, toteutuksessa ja koordinoinnissa sekä täydentämään unionin tasolla vuotta kohti enintään yhden yhteisen ehdotuspyynnön, ja luonteeltaan kansainvälisten toimien rahoituksessa;
- b) unionin osallistuminen useiden jäsenvaltioiden toteuttamiin ohjelmiin SEUT 185 artiklan mukaisesti silloin, kun osallistuminen on perusteltua tavoitteiden laajuuden ja tarvittavien resurssien suuruuden vuoksi.

Edellä olevaa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa täydentävän rahoituksen ehtona on osoitettu toiminnan lisäarvo unionin tasolla ja se, että osallistuvat tahot ovat etukäteen alustavasti sitoutuneet rahoittamaan yhteisiä ehdotuspyyntöjä ja toimia rahan tai luontoisetujen muodossa. ERA-NET-välineen yhtenä tavoitteena voi, mikäli se on mahdollista, olla ottaa tavoitteeksi yhteisiä ehdotuspyyntöjä ja toimia koskevien sääntöjen ja toteutustapojen yhdenmukaistaminen. Sitä voidaan käyttää myös SEUT 185 artiklan mukaisen aloitteen valmisteluun.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tällaisia aloitteita ehdotetaan ainoastaan tapauksissa, joissa tarvitaan erityistä täytäntöönpanorakennetta ja jossa osallistuvat maat ovat tiukasti sitoutuneet integrointiin tieteellisellä, hallinto- ja rahoitustasolla. Lisäksi tällaisia aloitteita koskevien ehdotusten yksilöinnissä otetaan huomioon kaikki seuraavat kriteerit:

- a) selkeästi määritelty tavoite ja sen merkitys Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden ja unionin laajempien poliittisten tavoitteiden kannalta;
- b) osallistuvien maiden alustavat rahoitussitoumukset, rahana tai luontoisetuna, mukaan lukien etukäteissitoumukset kansallisten ja/tai alueellisten investointien kohdentamisesta kansainvälistä tutkimusta ja innovointia varten ja tarvittaessa resurssien yhdistämisestä;
- c) toiminnan lisäarvo unionin tasolla;
- d) kriittinen massa mukana olevien ohjelmien koon ja määrän, toimien samankaltaisuuden tai täydentävyyden sekä niiden kattaman merkityksellisen tutkimuksen osuuden suhteen;
- e) SEUT 185 artiklan soveltuvuus tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

27 artikla

Kansainvälinen yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Kolmansiin maihin sijoittautuneet oikeussubjektit, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 1290/2013 2 artiklan 1 kohdan 13 alakohdassa, ja kansainväliset organisaatiot voivat osallistua Horisontti 2020 -puiteohjelman epäsuoriin toimiin mainitussa asetuksessa esitetyin edellytyksin. Kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtävää kansainvälistä yhteistyötä edistetään Horisontti 2020 -puiteohjelmassa ja yhteistyö sisällytetään siihen erityisesti seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:

- a) unionin huippuosaamisen ja houkuttelevuuden vahvistaminen tutkimuksessa ja innovoinnissa sekä sen taloudellisen ja teollisen kilpailukyvyyn vahvistaminen,

- b) tuloksekas vastaaminen yhteisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin,
- c) unionin ulko- ja kehityspolitiikan tavoitteiden tukeminen ja ulkoisten ohjelmien ja kehitysohjelmien sekä kansainvälisten sitoumusten ja niihin liittyvien tavoitteiden, kuten Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen, täydentäminen. Pyritään luomaan synergiaa muiden unionin politiikkojen kanssa.

2. Kohdennettuja toimia, joiden tavoitteena on edistää tiettyjen kolmansien maiden tai kolmansien maiden ryhmien, myös unionin strategisten kumppaneiden, kanssa tehtävää yhteistyötä, toteutetaan strategisen lähestymistavan sekä yhteisen edun, painopistealueiden ja vastavuoroisen hyödyn pohjalta ottaen huomioon näiden maiden tieteelliset ja teknologiset valmiudet ja erityistarpeet, markkinamahdollisuudet ja odotettavissa olevat vaikutukset.

Vastavuoroista mahdollisuutta osallistua kolmansien maiden ohjelmiin olisi edistettävä ja tarvittaessa seurattava. Kansainvälisen koordinoinnin vaikutusten maksimoimiseksi edistetään koordinaatioita ja synergioiden aikaansaamista jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden aloitteiden kanssa. Yhteistyön luonne voi vaihdella yksittäisten kumppanimaiden mukaan.

Yhteistyön painopisteissä otetaan huomioon unionin politiikkojen kehitys, mahdollisuudet yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa ja teollis- ja tekijänoikeuksien oikeudenmukainen ja tasapuolinen kohtelu.

3. Kansainvälisen yhteistyön strategisen kehittämisen edistämiseksi toteutetaan lisäksi horisontaalisia ja monialaisia toimia Horisontti 2020 -puiteohjelman nojalla.

28 artikla

Tiedottaminen, viestintä ja tulosten hyödyntäminen ja levittäminen

Komissio toteuttaa Horisontti 2020 -puiteohjelmaa koskevia tiedotus- ja viestintätoimia, mukaan lukien tuettuja hankkeita ja niiden tuloksia koskevat viestintätoimenpiteet. Erityisesti se toimittaa jäsenvaltioille oikea-aikaisia ja perusteellisia tietoja.

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa viestintään osoitetulla talousarvion osalla edistetään myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa viestintää siltä osin kun ne liittyvät tämän asetuksen yleiseen tavoitteeseen.

Tiedottamis- ja viestintätoimet ovat erottamaton osa kaikkia Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuettavia toimia. Horisontti 2020 -puiteohjelmaa koskevien tiedotus- ja viestintätoimien, myös tuettuja hankkeita koskevien, on oltava saatavilla ja esteettömästi saavutettavissa sähköisessä muodossa.

Lisäksi tuetaan seuraavia erityistoimia:

- a) aloitteet, joiden tavoitteena on lisätä tietoisuutta Horisontti 2020 -puiteohjelmasta annettavasta rahoituksesta ja helpottaa sen saamista erityisesti sellaisilla alueilla tai sen tyyppisten osallistujien keskuudessa, joiden osallistumistaso on suhteellisen alhainen;
- b) kohdennettu apu hankkeille ja konsortioille sellaisen osaaamisen asianmukaisessa hankkimisessa, jonka avulla voidaan optimoida viestintä ja tulosten hyödyntäminen ja levittäminen;
- c) toimet, joilla kootaan yhteen ja levitetään tuloksia useista hankkeista, mukaan lukien muista lähteistä rahoitusta saavat hankkeet, ja joiden avulla voidaan tarjota käyttöön käyttäjätasoisia tietokantoja ja raportteja, joissa keskeiset löydökset esitetään tiivistetysti, sekä tarvittaessa viestintä ja tulosten levittäminen tiedeyhteisölle, yrityksille ja suuren yleisön tietoisuuteen;
- d) tulosten levittäminen poliittisille päättäjille ja standardointielimille, jotta asianomaiset tahot voisivat käyttää helpommin politiikan kannalta tärkeitä tutkimustuloksia kansainvälisesti ja unionin tasolla sekä kansallisesti ja alueellisesti;
- e) aloitteet, joilla edistetään tutkimus- ja innovointiyhteisön ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden osallistumisen avulla suuren yleisön kanssa käytävää vuoropuhelua ja keskustelua tieteeseen, teknologiaan ja innovointiin liittyvistä kysymyksistä, ja joissa hyödynnetään sosiaalista mediaa ja muita innovatiivisia teknologioita ja menetelmiä tarkoituksena erityisesti lisätä yleisön tietoisuutta siitä, miten tutkimusta ja innovointia voidaan hyödyntää yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamisessa.

III LUKU

Valvonta

29 artikla

Valvonta ja tarkastukset

1. Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi luotava valvontajärjestelmä on suunniteltava siten, että sen avulla voidaan kohtuullisesti varmistaa toimintojen tuloksellisuuteen ja tehokkuuteen liittyvien riskien riittävä vähentäminen ja hallinta sekä toimintoihin liittyvien transaktioiden laillisuus ja säännönmukaisuus ottaen huomioon ohjelmien monivuotisuus ja ohjelmiin kuuluvien maksujen luonne.

2. Valvontajärjestelmässä on varmistettava tarkoituksenmukainen tasapaino luottamuksen ja valvonnan välillä ja otettava huomioon valvonnasta kaikilla tasoilla erityisesti osallistujien osalta aiheutuvat hallinnolliset ja muut kustannukset siten, että Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteet voidaan saavuttaa ja että siihen houkutellessaan parhaat huippututkijat ja innovatiivisimmat yritykset.

3. Tässä valvontajärjestelmässä Horisontti 2020 -puiteohjelman epäsuorien toimien menojen tarkastusstrategia perustuu tilintarkastukseen, joka tehdään koko Horisontti 2020 -puiteohjelman alalta valitusta edustavasta otoksesta menoja. Tätä edustavaa otosta voidaan täydentää tarkastamalla valikoidusti menoja, jotka otetaan tarkasteluun niitä koskevan riskinarvioinnin perusteella.

Horisontti 2020 -puiteohjelman epäsuorien toimien menojen tarkastukset on suoritettava yhdenmukaisesti noudattaen taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteita, jotta voidaan minimoida tarkastuksista osallistujille aiheutuva rasite.

30 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteuttaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolle ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien Horisontti 2020 -puiteohjelmasta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

Komission tarkastuksia voidaan tehdä kahden vuoden ajan lopputmaksun suorittamisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, kuten paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, selvittääkseen, onko Horisontti 2020 -puiteohjelman nojalla rahoitettuihin avustus sopimuksiin tai -päätöksiin taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Tämän asetuksen täytäntöönpanon seurauksena kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten, avustus sopimusten, avustuspäätösten ja sopimusten on sisällettävä määräyksiä, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

IV LUKU

Seuranta ja arviointi

31 artikla

Seuranta

1. Komissio seuraa vuosittain Horisontti 2020 -puiteohjelman ja sen erityisohjelman täytäntöönpanoa sekä EIT:n toimia. Seuranta, joka perustuu määrälliseen ja tarvittaessa laadulliseen todistusaineistoon, käsittää tiedot monialaisista aiheista, kuten yhteiskunta-, talous- ja humanistisista tieteistä, kestävästä ja ilmastonmuutoksesta, mukaan lukien tiedot ilmastoon liittyvien menojen määrästä, pk-yritysten osallistumisesta, yksityisen sektorin osallistumisesta, sukupuolten tasa-arvosta, laajemmasta osallistumisesta ja suorituskykyindikaattoreilla mitatusta edistymisestä. Seuranta käsittää myös tiedot julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien rahoituksen laajuudesta, mukaan lukien yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevat aloitteet. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien rahoituksen seuranta voidaan tarvittaessa toteuttaa tiiviisti osallistujia kuullen.

2. Komissio raportoi seurannan tuloksista ja asettaa ne julkisesti saataville.

32 artikla

Arviointi

1. Arvioinnit on suoritettava riittävän ajoissa, jotta ne voidaan ottaa huomioon päätöksentekoprosessissa.

2. Komissio suorittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 avoimen prosessin perusteella valittujen riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella EIT:n arvioinnin ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 294/2008 16 artiklassa säädetyn arvioinnin. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjä koskeva ehdotuspyyntö esitetään vuonna 2018 edellyttäen, että tämän arvioinnin tulos on myönteinen. Arvioinnissa tarkastellaan EIT:n edistymistä seuraavien tekijöiden pohjalta:

- tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnetyn määrärahaerän käyttöaste ja käytön tehokkuus erittelemällä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ensimmäisen aallon kehittämiseen käytetty määrä ja seuraavien aaltojen siemenrahoituksen vaikutus sekä EIT:n kyky houkuttaa rahoitusta osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kumppaneilta ja erityisesti yksityiseltä sektorilta asetuksen (EY) N:o 294/2008 mukaisesti;
- EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen panos toimiin painopistealueella "Yhteiskunnalliset haasteet" ja erityistavoitteessa "Johtosäätömahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" sekä liitteessä I määriteltyjen indikaattoreiden perusteella arvioitu suorituskyky;
- EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen panos korkeasteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin integrointiin;

d) osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kyky integroida asiaankuuluvia uusia kumppaneita, kun nämä voivat tuoda lisäarvoa.

3. Komissio tekee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 avoimen prosessin perusteella valittujen riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella – ottaen huomioon seitsemännen puiteohjelman jälkiarvioinnin, joka on määrä toteuttaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015, ja EIT:n arvioinnin – väliarvioinnin Horisontti 2020 -puiteohjelmasta, sen erityisohjelmasta, mukaan lukien Euroopan tutkimusneuvosto (ERC), ja EIT:n toimista.

Väliarvioinnissa tarkastellaan Horisontti 2020 -puiteohjelman eri osien edistymistä seuraavien tekijöiden pohjalta:

a) Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden saavuttaminen (toisin sanoen tulosten ja vaikutuksen saavuttaminen soveltuvilta osin erityisohjelman liitteessä II esitettyjen indikaattoreiden perusteella) ja se, ovatko kaikki siihen liittyvät toimenpiteet edelleen tarkoituksenmukaisia;

b) voimavarojen tehokkuus ja käyttö kiinnittäen erityistä huomiota 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin monialaisiin kysymyksiin ja muihin tekijöihin; sekä

c) unionin tasolla saatava lisäarvo.

Sekä olemassa olevat että uudet julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, yhteiset teknologia-aloitteet mukaan lukien, arvioidaan perusteellisesti väliarvioinnin osana; arvioinnissa analysoidaan muun muassa niiden avoimuutta, läpinäkyvyyttä ja vaikuttavuutta. Arvioinnissa otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 294/2008 16 artiklassa säädetty EIT:n arviointi, jotta arviointi voisi perustua yhteisille periaatteille.

Väliarvioinnin osana arvioidaan perusteellisesti nopeutetun innovoinnin välinettä, muun muassa sen vaikutusta innovointiin, teollisuuden osallistumiseen, uusien hakijoiden osallistumiseen, toiminnan vaikuttavuuteen ja rahoitukseen sekä yksityisten investointien vipuvaikutusta. Nopeutetun innovoinnin välineen tuleva käyttö määräytyy arvioinnin tulosten perusteella ja sitä voidaan tarvittaessa mukauttaa tai laajentaa.

Väliarvioinnissa on otettava huomioon tutkimustulosten levittämiseen ja hyödyntämiseen liittyvät näkökohdat.

Väliarvioinnissa tarkastellaan myös mahdollisuuksia yksinkertaistaa menettelyjä entisestään sekä eri alueiden osallistujien ja yksityisen sektori, erityisesti pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta sekä mahdollisuuksia tasapuolista sukupuolijakaumaa edistäviin toimiin. Siinä otetaan lisäksi huomioon toimenpiteiden vaikutus Eurooppa 2020-strategian tavoitteiden kannalta, tulokset aiempien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutuksista sekä synergia ja vuorovaikutus muiden unionin rahoitusohjelmien kanssa, mukaan lukien Euroopan rakenne- ja investointirahastot.

Väliarvioinnin osana arvioidaan perusteellisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman rahoitusmallia, muun muassa seuraavien indikaattoreiden pohjalta:

— sellaisten osallistujien osallistuminen, joilla on käytettävissä huipputason tutkimusinfrastruktuureja tai jotka ovat käyttäneet seitsemännessä puiteohjelmassa omakustannuslaskelmaa;

— yksinkertaistaminen sellaisille osallistujille, joilla on käytettävissä huipputason tutkimusinfrastruktuureja tai jotka ovat käyttäneet seitsemännessä puiteohjelmassa omakustannuslaskelmaa;

— edunsaajien tavanomaisten kirjanpitoikäntöjen hyväksyminen;

— asetuksen (EU) N:o 1290/2013 27 artiklassa tarkoitetun henkilöstön lisäpalkkioiden käytön laajuus.

Väliarvioinnissa otetaan lisäksi tarvittaessa huomioon tiedot sellaisten tutkimus- ja innovointitoimien koordinoinnista, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet esimerkiksi aloilla, joilla on yhteistä ohjelmasuunnittelua.

4. Komissio tekee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 avoimen prosessin perusteella valittujen riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella jälkiarvioinnin Horisontti 2020 -puiteohjelmasta, sen erityisohjelmasta ja EIT:n toimista. Tämä arviointi kattaa toimenpiteiden lähtökohdat, toteutuksen ja saavutukset sekä pitemmän aikavälin vaikutukset ja kestävyden, ja se otetaan huomioon tehtäessä päätöstä yksittäisen toimenpiteen mahdollisesta uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä. Arvioinnissa on otettava huomioon tutkimustulosten levittämiseen ja hyödyntämiseen liittyvät näkökohdat.

5. Suorituskykyindikaattorit, jotka on esitetty edistystä Horisontti 2020-puiteohjelman yleiseen tavoitteeseen nähden arvioimista varten ja EIT:n osalta liitteen I johdanto-osassa ja erityistavoitteiden osalta erityisohjelmassa, ja niiden perustasot muodostavat vähimmäisperustan sen arvioinnille, missä määrin Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteet on saavutettu.

6. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle asianomaisten toimenpiteiden seuranta- ja arviointia varten tarvittavat tiedot, kun se on aiheellista ja kun ne ovat saatavilla.

7. Komissio toimittaa tässä artiklassa tarkoitettujen arviointien päätelmät ja niitä koskevat omat huomautuksensa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikohteille sekä alueiden komitealle.

III OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

33 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätös N:o 1982/2006/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.
2. Sen estämättä mitä 1 kohdassa säädetään, päätöksen N:o 1982/2006/EY nojalla käynnistettyjä toimia ja näihin toimiin liittyviä rahoitusvelvoitteita hallinnoidaan edelleen kyseisellä päätöksellä niiden päätökseen saattamiseen asti.
3. Tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitetut rahoituspuitteet voivat kattaa myös sellaisen teknisen ja hallinnollisen tuen menot, jota tarvitaan siirtymiseksi päätöksen N:o 1982/2006/EY nojalla hyväksytyistä toimenpiteistä Horisontti 2020 -puiteohjelmaan.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

LIITE I

Erityistavoitteiden ja toimien päälinjat

Horisontti 2020 -puiteohjelman yleisenä tavoitteena on rakentaa osaamiseen ja innovointiin perustuva yhteiskunta ja maailman johtava talous koko unionin alueelle ja edistää samalla kestäväää kehitystä. Se tukee Eurooppa 2020 -strategiaa ja muita unionin politiikkoja sekä eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) toteuttamista ja toimintaa.

Tämän yleisen tavoitteen saavuttamista arvioidaan seuraavien suorituskykyindikaattoreiden pohjalta:

- Eurooppa 2020 -strategian tutkimus- ja kehittämistavoite (t&k-tavoite) (3 prosenttia BKT:stä);
- Eurooppa 2020 -strategian innovoinnin tuloksia koskeva indikaattori⁽¹⁾;
- tutkijoiden osuus aktiivväestöstä.

Tämä yleinen tavoite pyritään saavuttamaan kolmella erillisellä mutta toisiaan vahvistavalla painopistealueella, joihin kuhunkin sisältyy joukko erityistavoitteita. Ne pannaan täytäntöön saumattomasti, jotta voidaan synnyttää vuorovaikutusta eri erityistavoitteiden välille, välttää toimien päällekkäisyyksiä ja vahvistaa niiden yhteisvaikutusta.

Yhteinen tutkimuskeskus (JRC) edistää Horisontti 2020 -puiteohjelman yleisen tavoitteen ja painopistealueiden toteuttamista erityisenä tavoitteenaan antaa asiakaslähtöistä tieteellistä ja teknistä tukea unionin poliitikoille.

Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti (EIT) edistää Horisontti 2020 -puiteohjelman yleisen tavoitteen ja painopistealueiden toteuttamista erityisenä tavoitteenaan korkeakoulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin muodostaman osaamiskolmion osatekijöiden integrointi. EIT:n suoritusta arvioidaan seuraavilla indikaattoreilla:

- osaamis- ja innovaatioyhteisöihin integroitujen korkeakoulu-, yritys- ja tutkimusalan organisaatioiden määrä;
- osaamiskolmion sisällä toteutettu yhteistyö, joka johtaa innovatiivisten tuotteiden, palveluiden ja prosessien kehittämiseen.

Tässä liitteessä esitetään 5 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden ja toimien päälinjat.

Monialaiset kysymykset ja tukitoimet Horisontti 2020 -puiteohjelmassa

Monialaisia kysymyksiä, joiden alustava luettelo on 14 artiklassa, edistetään kolmen painopistealueen erityistavoitteiden välillä, koska ne ovat tarpeen uuden osaamisen, keskeisten osaamisalueiden ja merkittävien teknologisten läpimurtojen kehittämiseksi sekä osaamisen muuntamiseksi taloudelliseksi ja yhteiskunnalliseksi arvoksi. Lisäksi useissa tapauksissa on kehitettävä tieteidenvälisiä ratkaisuja, jotka koskevat useita Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteita. Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyy kannustimia tällaisia monialaisia kysymyksiä koskevia toimia varten, mukaan lukien talousarvioiden tehokas niputtaminen yhteen.

Yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet

Yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden tutkimus otetaan kokonaisuudessaan mukaan kaikkiin Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueisiin ja erityistavoitteisiin, mikä mahdollistaa vankan tietopohjan tarjoamisen poliittiselle päätöksenteolle kansainvälisellä, unionin, kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Yhteiskunnallisten haasteiden osalta yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet sisältyvät olennaisena osana toimiin, joita tarvitaan kunkin yhteiskunnallisen haasteen ratkaisemiseksi, niiden vaikutuksen lisäämiseksi. Yhteiskunnallisten haasteiden erityistavoitteessa "Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat" tuetaan yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden tutkimusta keskittymällä osallistaviin, innovatiivisiin ja pohtiviin yhteiskuntiin.

Tiede ja yhteiskunta

Tieteen ja yhteiskunnan välistä suhdetta on syvennettävä, vastuullisen tutkimuksen ja innovoinnin, tiedekasvatuksen ja -kulttuurin edistämistä on tehostettava ja kansalaisten luottamusta tieteeseen on vahvistettava Horisontti 2020 -puiteohjelman toimilla, joilla edistetään kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan tietoon perustuvaa osallistumista tutkimuksen ja innovaation osalta.

⁽¹⁾ COM(2013)0624.

Sukupuolinäkökohdat

Unioni on sitoutunut edistämään sukupuolten tasa-arvoa tieteessä ja innovoinnissa. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa sukupuolinäkökohdat otetaan huomioon monialaisena kysymyksenä, jotta naisten ja miesten välinen tasa-arvoisuus toteutuisi ja jotta sukupuoliluottuvuus sisältyisi tutkimuksen ja innovoinnin ohjelmasuunnitteluun ja sisältöön.

Pk-yritykset

Horisontti 2020 -puiteohjelmalla kannustetaan ja tuetaan pk-yritysten osallistumista integroidulla tavalla kaikkiin erityistavoitteisiin. Edellä olevan 22 artiklan mukaisesti erityistavoitteessa "Innovointi pk-yrityksissä" (pk-yrityksille kohdennettu väline) vahvistettuja toimenpiteitä sovelletaan erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" yhteydessä.

Nopeutetun innovoinnin väline

Nopeutetun innovoinnin välineellä tuetaan 24 artiklassa esitetyn mukaisesti erityistavoitteeseen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueeseen "Yhteiskunnalliset haasteet" liittyviä innovointitoimia noudattaen alhaalta ylöspäin -logiikkaa jatkuvasti avointen ehdotuspyyntöjen pohjalta ja siten, että avustus myönnetään kuuden kuukauden kuluessa.

Osallistumisen laajentaminen

Eri jäsenvaltioiden tutkimus- ja innovointipotentiaalit ovat viimeaikaisesta lähentymisestä huolimatta hyvin erilaiset, ja erot "innovaatiojohtajien" ja "vähäisten innovoijien" välillä ovat suuret. Toimilla kavennetaan Euroopassa valitsevaa tutkimuksen ja innovoinnin välistä kuulua edistämällä synergioita Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kanssa sekä toteuttamalla erityistoimenpiteitä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikompien alueiden huippuosaamisen saamiseksi käyttöön ja siten Horisontti 2020 -puiteohjelmaan osallistumisen laajentamiseksi ja eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamisen edistämiseksi.

Kansainvälinen yhteistyö

Kolmansien maiden ja kansainvälisten, alueellisten ja maailmanlaajuisten organisaatioiden kanssa on tehtävä kansainvälistä yhteistyötä, jotta useat Horisontti 2020 -puiteohjelmassa asetetut erityistavoitteet voitaisiin saavuttaa tehokkaasti. Kansainvälinen yhteistyö on olennaista tieteen eturintamassa olevassa tutkimuksessa ja perustutkimuksessa, jotta kehittyvien tieteenalojen ja teknologiamahdollisuuksien edut voitaisiin hyödyntää. Yhteistyö on tarpeen yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi ja Euroopan teollisuuden kilpailukyvyyn tehostamiseksi. Tutkijoiden ja innovointiin osallistuvan henkilöstön liikkuvuuden edistäminen kansainvälisellä tasolla on myös keskeisen tärkeää tämän maailmanlaajuisen yhteistyön tehostamiseksi. Tutkimuksen ja innovoinnin alalla tehtävä kansainvälinen yhteistyö on eräs keskeinen näkökohta unionin kansainvälisissä sitoumuksissa. Kansainvälistä yhteistyötä edistetään näin ollen kaikilla kolmella Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueella. Lisäksi tuetaan kohdennettuja horisontaalisia toimia, jotta varmistetaan kansainvälisen yhteistyön johdonmukainen ja vaikuttava kehittäminen koko Horisontti 2020 -puiteohjelmassa.

Kestävä kehitys ja ilmastonmuutos

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa kannustetaan ja tuetaan toimia Euroopan johtajuuden hyödyntämiseksi kilpailussa sellaisten uusien prosessien ja teknologioiden kehittämiseksi, joilla edistetään kestävää kehitystä laajassa merkityksessä ja torjutaan ilmastonmuutosta. Tällainen Horisontti 2020 -puiteohjelman kaikkiin painopistealueisiin täysin integroitu horisontaalinen lähestymistapa auttaa unionia menestymään vähähiilisessä niukkojen resurssien maailmassa ja kehittämään resurssitehokasta, kestävää ja kilpailukykyistä taloutta.

Tutkimustulosten ja markkinasovellusten välimatkan lyhentäminen

Koko Horisontti 2020 -puiteohjelmassa lähentämistoimilla pyritään tutkimustulosten kehittämiseen markkinasovelluksiksi, minkä ansiosta ideoita voidaan tarvittaessa hyödyntää ja kaupallistaa. Toimien olisi perustuttava laajaan innovaatiokonseptiin ja niillä olisi kannustettava monialaista innovointia.

Monialaiset tukitoimet

Monialaisia kysymyksiä tuetaan monilla horisontaalisilla tukitoimilla. Tukea annetaan muun muassa seuraavia varten: tutkijan ammatin houkuttelevuuden lisääminen eurooppalaisen tutkijoiden peruskirjan yleiset periaatteet mukaan luettuna; tietopohjan vahvistaminen ja eurooppalaisen tutkimusalueen (myös viiden ERA-aloitteen) ja innovaatiunionin kehittäminen ja tukeminen; innovaatiunionia tukevien toimintapuitteiden parantaminen, mukaan luettuna immateriaalioikeuksien hallinnoinnista annetussa komission suosituksessa⁽¹⁾ esitetyt periaatteet sekä teollis- ja tekijänoikeuksien arvoa lisäävän eurooppalaisen välineen perustamismahdollisuuden tarkasteleminen; huippututkijoille ja innovoijille tarkoitettujen kansainvälisten verkostojen, kuten COSTin, hallinnointi ja koordinointi.

⁽¹⁾ Komission suositus immateriaalioikeuksien hallinnoinnista osaamisen siirrossa sekä korkeakoulujen ja muiden julkisten tutkimuslaitosten käytännestännöt (K(2008) 1329, 10.4.2008).

I OSA

PAINOPISTEALUE "Huipputason tiede"

Tämän osan tavoitteena on vahvistaa ja laajentaa unionin tieteellistä huipputason osaamista ja vakiinnuttaa eurooppalainen tutkimusalue, jotta unionin tutkimus- ja innovaatiojärjestelmästä voitaisiin tehdä maailmanlaajuisesti kilpailukykyisempi. Osaan sisältyy neljä erityistavoitetta:

- a) "Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)" tarjoaa unionin laajuisesti kilpailutettua houkuttelevaa ja joustavaa rahoitusta, jonka avulla lahjakkaat ja luovat yksittäiset tutkijat ja heidän tutkimusryhmänsä voivat seurata kaikkein lupaavimpia tutkimuslinjoja tieteen eturintamassa.
- b) "Tulevia ja kehitteillä olevia teknologioita" koskevassa toiminnassa tuetaan tutkimusyhteistyötä, jolla pyritään parantamaan Euroopan kykyä tuottaa kehittyneitä ja tutkimusparadigmoja muuttavaa innovointia. Siinä pyritään saamaan aikaan täysin uusiin ja suuririskisiin ideoihin liittyvää tieteenalojen välistä tutkimusyhteistyötä ja nopeuttamaan kaikkien lupaavimpien esiin nousevien tieteen- ja teknologianalojen kehitystä ja niihin liittyvien tiedeyhteisöjen rakentamista unionin laajuisesti.
- c) "Marie Skłodowska-Curie -toimet" tarjoavat tutkijoiden rajat ylittävän ja sektoreiden välisen liikkuvuuden avulla huipputasoisista ja innovatiivisista tutkijakoulutusta ja houkuttelevia mahdollisuuksia edetä uralla ja vaihtaa tietämystä, jotta tutkijoilla olisi mahdollisimman hyvät valmiudet vastata nykyisiin ja tuleviin yhteiskunnallisiin haasteisiin.
- d) "Tutkimusinfrastruktuureihin liittyvissä toimissa" kehitetään ja tuetaan Euroopan huipputason tutkimusinfrastruktuureja ja autetaan niitä toimimaan eurooppalaisen tutkimusalueen hyväksi parantamalla niiden innovointivalmiuksia, houkuttelemalla maailmanluokan tutkijoita ja kouluttamalla inhimillistä pääomaa sekä täydentämällä näitä toimia asiaan liittyvän unionin politiikan ja kansainvälisen yhteistyön avulla.

Kullakin näistä tavoitteista on osoitettu olevan runsaasti lisäarvoa unionin tasolla. Yhdessä ne muodostavat voimakkaan ja tasapainoisen toimintakokonaisuuden, joka yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimien kanssa kattaa koko laajuudelta Euroopan kehittyneeseen tieteseen ja teknologiaan liittyvät tarpeet. Kun toimet saatetaan yhden ohjelman alle, ne voidaan toteuttaa yhtenäisemmin järjeitetyllä, yksinkertaisella ja paremmin kohdennetulla tavalla. Samalla säilytetään jatkuvuus, joka on olennaisen tärkeää, jotta voidaan ylläpitää toimien vaikuttavuutta.

Toimet ovat lähtökohtaisesti tulevaisuuteen suuntautuneita; niissä rakennetaan pitkän aikavälin osaamista ja keskitytään seuraavan sukupolven tieteseen, teknologiaan, tutkijoihin ja innovaatioihin ja tuetaan uusia lahjakkuuksia kaikkialla unionissa ja assosioituneissa maissa sekä maailmanlaajuisesti. Koska toimet ovat tiedepainotteisia ja niiden rahoitusjärjestelyt ovat suurelta osin alhaalta ylöspäin suuntautuneita ja tutkijalähtöisiä, Euroopan tiedeyhteisöllä on tärkeä asema Horisontti 2020 -puiteohjelmassa noudatettavien tutkimuslinjausten määrittelyssä.

II OSA

PAINOPISTEALUE "Teollisuuden johtoasema"

Tämän osan tavoitteena on nopeuttaa sellaisten teknologioiden ja innovaatioiden kehittämistä, jotka muodostavat huomispäivän yritystoiminnan perustan ja auttavat innovatiivisia eurooppalaisia pk-yrityksiä kasvamaan maailman johtaviksi yrityksiksi. Osaan sisältyy kolme erityistavoitetta:

- a) "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa". Näissä toimissa annetaan kohdennettua tukea tieto- ja viestintäteknologian, nanoteknologian, kehittyneiden materiaalien, bioteknologian, kehittyneiden valmistus- ja prosessointimenetelmien ja avaruusteknologian alojen tutkimukseen, kehittämiseen ja demonstrointiin sekä tarvittaessa standardointiin ja sertifiointiin. Toimissa korostetaan vuorovaikutusta ja konvergenssia eri teknologioiden välillä sekä niiden suhteita yhteiskunnallisiin haasteisiin. Kaikilla näillä aloilla otetaan huomioon käyttäjien tarpeet.
- b) "Riskirahoituksen saatavuus". Näiden toimien tavoitteena on poistaa puutteet, joita esiintyy velka- ja pääomarahoitusten saatavuudessa t&k- ja innovaatiovetoisille yrityksille ja hankkeille niiden kaikissa kehitysvaiheissa. Yhdessä yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014-2020) oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen kanssa niillä tuetaan unionin tason pääomasijoitusten kehittämistä.
- c) "Innovointi pk-yrityksissä". Näillä toimilla annetaan pk-yrityksille räätälöityä tukea, jolla edistetään kaikkia innovoinnin muotoja pk-yrityksissä keskittyen niihin yrityksiin, joilla on mahdollisuuksia kasvaa ja kansainvälistyä sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolella.

Toimissa edetään yritystoimintalähtöisesti. Erityistavoitteiden "Riskirahoituksen saatavuus" ja "Innovointi pk-yrityksissä" budjeteissa noudatetaan kysynnän ohjaamaa, alhaalta ylöspäin suuntautuvaa logiikkaa. Näitä budjetteja täydennetään käyttämällä rahoitusvälineitä. Pk-yrityksille kohdennettua välinettä toteutetaan ensisijaisesti alhaalta ylöspäin -periaatteella pk-yritysten tarpeita vastaavasti ottaen huomioon painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" erityistavoitteet ja erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa".

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa sovelletaan yhdenmukaista lähestymistapaa pk-yritysten osallistumiseen ottaen huomioon muun muassa niiden osaamiseen ja teknologian siirtoon liittyvät tarpeet. Tämän pitäisi johtaa siihen, että vähintään 20 prosenttia kaikkien painopistealueeseen 'Yhteiskunnalliset haasteet' liittyvien erityistavoitteiden ja erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" yhteenlasketusta kokonaisbudjetistä osoitetaan pk-yrityksille.

Erityistavoitteessa "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" noudatetaan teknologialähtöistä lähestymistapaa sellaisten mahdollistavien teknologioiden kehittämiseksi, joita voidaan käyttää useilla eri aloilla, teollisuudessa ja palveluissa. Näiden teknologioiden sovelluksia, joilla pyritään vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin, tuetaan yhdessä painopistealueeseen 'Yhteiskunnalliset haasteet' liittyvien erityistavoitteiden kanssa.

III OSA

PAINOPISTEALUE "Yhteiskunnalliset haasteet"

Tämän osan toimet kohdistuvat suoraan Eurooppa 2020 -strategiassa määriteltyihin politiikan painopisteisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin, ja joilla pyritään saamaan aikaan unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittava tutkimus- ja innovaatiotoimien kriittinen massa. Rahoitus suunnataan seuraaviin erityistavoitteisiin:

- a) Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi;
- b) Elintarviketurva, kestävä maatalous ja metsätalous, merien, merenkulun ja sisävesien tutkimus, biotalous;
- c) Turvallinen, puhdas ja tehokas energia;
- d) Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne;
- e) Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet;
- f) Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat;
- g) Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen.

Kaikissa toimissa sovelletaan haasteista liikkeelle lähtevää lähestymistapaa, joka voi käsittää perustutkimusta, soveltavaa tutkimusta, osaamisen siirtoa ja innovointia ja jossa keskitytään politiikan painopisteisiin määrittelemättä tarkasti etukäteen teknologioita tai ratkaisuja, joita pitäisi kehittää. Teknologialähtöisten ratkaisujen lisäksi kiinnitetään huomiota eiteknologiseen, organisatoriseen ja järjestelmien innovointiin sekä julkisen sektorin innovointiin. Tavoitteena on koota kriittinen massa eri alojen, teknologioiden ja tieteenalojen sekä tutkimusinfrastruktuurien resursseja ja tietämystä, jotta haasteisiin voidaan vastata. Toimet kattavat koko syklin perustutkimuksesta markkinoille, ja niiden uutena painopisteinä ovat innovointiin liittyvät toimet, kuten pilottitoimet, demonstrointitoimet, testausalustat, julkisten hankintojen tukeminen, suunnittelu, käyttäjälähtöinen innovointi, sosiaalinen innovointi, osaamisen siirto ja innovaatioiden saattaminen markkinoille sekä standardointi.

IV OSA

ERITYISTAVOITE "HUIPPUOSAAMISEN LEVITTÄMINEN JA LAAJEMPI OSALLISTUMINEN"

Erityistavoitteen "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" tavoitteena on hyödyntää täysin Euroopan lahjakkuusreservin potentiaali ja varmistaa, että innovaatiovetoisen talouden hyödyt maksimoidaan ja jaetaan laajasti kautta unionin huippuosaamisen periaatetta noudattaen.

V OSA

ERITYISTAVOITE "TIEDE YHTEISKUNNASSA JA YHTEISKUNTA VARTEN"

Erityistavoitteen "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskunta varten" tavoitteena on kehittää toimivaa yhteistyötä tieteen ja yhteiskunnan välille, värvätä uusia kykyjä tieteen pariin ja kytkeä tieteellinen huippuosaaminen yhteiskunnalliseen tietoisuuteen ja yhteiskuntavastuuseen.

VI OSA

YHTEISEN TUTKIMUSKESKUKSEN (JRC) MUUT KUIN YDINVOIMAAN LIITTYVÄT SUORAT TOIMET

Yhteisen tutkimuskeskuksen toimet ovat olennainen osa Horisontti 2020 -puiteohjelmaa, jotta unionin eri alojen politiikoille voidaan antaa vankkaa, näyttöön pohjautuvaa tukea. Toimia toteutetaan asiakaslähtöisesti, ja niitä täydennetään ennakoivilla toimilla.

VII OSA

EUROOPAN INNOVAATIO- JA TEKNOLOGIAINSTITUUTTI

Euroopan teknologiainstituutilla on tärkeä rooli, sillä se edistää osaamiskolmion osatekijöiden integroimista yhdistämällä tutkimusta, innovointia ja korkea-asteen koulutusta. EIT tekee tämän pääasiassa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kautta. Tämän lisäksi se varmistaa, että kokemuksia jaetaan myös osaamis- ja innovointiyhteisöjen välillä ja ulkopuolella toteuttamalla tulosten levittämistä ja tietämyksen jakoa koskevia kohdennettuja toimia, mikä edistää innovointimallien nopeampaa käyttöönottoa unionissa.

I OSA

HUIPPUTASON TIEDE**1. Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)****1.1. Erityistavoite**

Erityistavoitteena on lujittaa eurooppalaisen tutkimuksen huipputason, dynaamisuutta ja luovuutta.

Eurooppa on asettanut tavoitteekseen siirtymisen uuteen talousmalliin, joka perustuu älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun. Tällaisen muutoksen aikaansaamiseksi tarvitaan merkittäviä parannuksia nykyisiin teknologioihin ja nykyiseen osaamiseen. Se edellyttää huomattavasti nykyistä suurempia valmiuksia perustutkimukseen ja tiedepohjaiseen innovointiin radikaalisti uudenlaisen tietämyksen pohjalta, jolloin Eurooppa voi toimia edelläkävijänä sellaisten tieteellisten ja teknologisten paradigmuutosten aikaansaamisessa, jotka keskeisellä tavalla edesauttavat tulevaisuudessa teollisuudenalojen ja sektoreiden tuottavuuden kasvua, kilpailukykyä, vaurauden luomista, kestävää kehitystä ja yhteiskunnallista kehitystä. Tällaiset paradigmuutokset ovat yleensä olleet lähtöisin julkisen sektorin tiedeperustasta ennen kuin ne ovat luoneet perustan kokonaisille uusille teollisuudenaloille ja sektoreille.

Maailmanlaajuinen johtoasema innovoinnissa kytkeytyy tiiviisti huipputason tieteeseen. Eurooppa oli aiemmin kiistanon johtaja, mutta se on sittemmin jäänyt kilpailussa jälkeen huipputieteen terävimmistä kärjestä ja ollut Yhdysvaltoihin nähden toissijaisessa asemassa sodanjälkeisissä tärkeissä teknologisissa kehitysaskelissa. Vaikka unioni tuottaa edelleen eniten tieteellisiä julkaisuja maailmassa, Yhdysvallat tuottaa kaksinkertaisen määrän kaikkein vaikutusvaltaisimpia julkaisuja (jotka kuuluvat viittaustilaston 1 prosentin kärkeen). Lisäksi kansainvälisissä korkeakoululuokituksissa Yhdysvaltojen korkeakoulut hallitsevat kärkipaikkoja. Nobel-palkinnon voittajista 70 prosenttia työskentelee Yhdysvalloissa.

Yksi osa haastetta on se, että vaikka Eurooppa ja Yhdysvallat investoivat osapuulleen yhtä suuret määrät julkisen sektorin tiedeperustansa, unionissa on lähes kolminkertainen määrä julkisen sektorin tutkijoita, jolloin investoinnit tutkijaa kohden ovat huomattavasti pienemmät. Yhdysvallat jakaa myös valikoivammin resursseja johtaville tutkijoille. Tämä selittää osaltaan, miksi unionin julkisen sektorin tutkijoiden tuottavuus on keskimäärin alhaisempi ja miksi heillä on kaiken kaikkiaan yhdessä vähäisempi tieteellinen vaikutus kuin heidän määrällisesti huomattavasti harvemmillä yhdysvaltalaisilla kilpailijoillaan.

Toinen keskeinen osa haastetta on se, että monissa Euroopan maissa julkinen ja yksityinen sektori eivät vieläkään tarjoa parhaille tutkijoille riittävän houkuttelevia olosuhteita. Lahjakkailta nuorilta tutkijoilta voi viedä useita vuosia ennen kuin heistä tulee riippumattomia tieteenharjoittajia. Tämä johtaa Euroopan tutkimuspotentiaalini merkittävään tuhlaukseen, koska se viivyyttää ja joissakin tapauksissa jopa estää uusia ideoita ja uutta energiaa mukanaan tuovien seuraavan sukupolven tutkijoiden esiinnousua ja houkuttelee uraansa aloittavia huippututkijoita etsimään etenemismahdollisuuksia muualta.

Nämä tekijät pahentavat lisäksi sitä tosiseikkaa, ettei Eurooppa ole kovin houkutteleva kohde tieteellisistä lahjakkuuksista käytävässä maailmanlaajuisessa kilpailussa.

1.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Euroopan tutkimusneuvosto (ERC) perustettiin tarjoamaan Euroopan parhaille tutkijoille, sekä naisille että miehille, resurssit, joita he tarvitsevat voidakseen kilpailla paremmin maailmanlaajuisesti. Se rahoittaa yksittäisiä tutkijaryhmiä Euroopan laajuisen kilpailutuksen pohjalta. ERC toimii itsenäisesti: riippumaton tieteellinen neuvosto, jonka

muodostavat molempia sukupuolia ja eri ikäryhmiä edustavat arvostetut ja asiantuntevat tiedemiehet, insinöörit ja tutkijat, laatii tieteellisen kokonaisstrategian ja tekee täysin valtuuksin päätökset siitä, minkä tyyppistä tutkimusta rahoitetaan. Nämä ovat ERC:n keskeiset piirteet, joilla varmistetaan sen tiedeohjelman tehokkuus, sen toiminnan ja vertaisarviointiprosessin laatu ja sen uskottavuus tiedeyhteisön silmissä.

ERC toimii Euroopan laajuisen kilpailuttamisen pohjalta ja voi siten hyödyntää laajempaa lahjakkuus- ja ideareserviä kuin olisi mahdollista kansallisessa järjestelmässä. Parhaat tutkijat ja parhaat ideat kilpailevat keskenään, ja hakijat tietävät, että heidän on saavutettava korkein suoritustaso. Palkintona on tasapuolisin edellytyksin annettava joustava rahoitus, johon paikallisilla pullonkauloilla ja kansallisen rahoituksen saatavuudella ei ole vaikutusta.

ERC:n rahoittamalla tieteen eturintamassa tehtävällä tutkimuksella odotetaan siis olevan huomattava suora vaikutus sellaisten läpimurtojen muodossa, jotka avaavat tietä uusille ja usein odottamattomille tieteellisille ja teknologisisille tuloksille ja uusille tutkimusaloille. Nämä tulokset ja tutkimusalat voivat puolestaan viime kädessä tuottaa ne radikaalilla tavalla uudet ideat, jotka ajavat eteenpäin innovointia ja liiketoiminnan kekseliäisyyttä ja vastaavat yhteiskunnallisiin haasteisiin. Tämä yksittäisten huippututkijoiden ja innovatiivisten ideoiden yhdistelmä luo pohjan innovaatioketjun kaikille vaiheille.

Tämän lisäksi ERC:llä on huomattava rakenteellinen vaikutus, koska se antaa voimakkaan syyäksen Euroopan tutkimusjärjestelmän laadun parantamiselle myös muualla kuin ERC:n suoraa rahoitusta saaneiden tutkijoiden ja hankkeiden piirissä. ERC:n rahoitusta saavat hankkeet ja tutkijat asettavat selkeän ja inspiroivan tavoitteen tieteen eturintamassa tehtävälle tutkimukselle Euroopassa, nostavat sen profiilia ja parantavat sen houkuttelevuutta parhaiden tutkijoiden piirissä ympäri maailmaa. ERC:n stipendiaattien isännöimisen tuoma arvovalta ja siihen liittyvä "huippuosaamisen leima" kiihdyttävät Euroopan korkeakoulujen ja muiden tutkimusorganisaatioiden välistä kilpailua siitä, kuka tarjoaa houkuttelevimmat olosuhteet parhaille tutkijoille. Kansallisten järjestelmien ja yksittäisten tutkimuslaitosten kyky houkutella ja isännöidä ERC-stipendiaatteja luo vertailupohjan, jonka avulla ne voivat arvioida omia vahvuuksiaan ja heikkouksiaan ja uudistaa toimintatapojaan ja käytäntöjään vastaavasti. ERC:n rahoitus täydentää näin ollen unionin tasolla ja kansallisesti ja alueellisesti käynnissä olevia toimia, joilla pyritään uudistamaan Euroopan tutkimusjärjestelmää, lisäämään sen kapasiteettia ja houkuttelevuutta sekä vapauttamaan sen täysi potentiaali.

1.3. Toimien päälinjat

ERC:n perustoimintona on tarjota houkuttelevaa pitkäaikaista rahoitusta, jolla tuetaan huippututkijoita ja heidän tutkijaryhmiään urauurtavassa tutkimuksessa, joka on riskialtista mutta mahdollisesti erittäin hyödyllistä.

ERC:n rahoitusta annetaan seuraavien vakiintuneiden periaatteiden mukaisesti. Tieteellinen huippuosaaminen on ainoa kriteeri, jonka perusteella ERC myöntää apurahoja. ERC toimii alhaalta ylöspäin -periaatteella ilman ennalta määriteltyjä prioriteetteja. ERC:n apurahat ovat avoimia Euroopassa työskenteleville yksittäisille tutkijaryhmille, jotka voivat koostua minkä tahansa ikäisistä, kumpaa tahansa sukupuolta olevista ja mistä maailman maasta tahansa tulevista tutkijoista. ERC pyrkii edistämään tervettä kilpailua kaikkialla Euroopassa vanikkojen, läpinäkyvien ja puolueettomien arviointimenettelyjen pohjalta kiinnittämällä erityistä huomiota mahdolliseen sukupuolten eriarvoiseen kohteluun.

ERC pyrkii erityisesti auttamaan parhaita aloittelevia tutkijoita, joilla on erinomaisia ideoita, saavuttamaan riippumattoman aseman antamalla riittävää tukea siinä kriittisessä vaiheessa, jossa tutkijat perustavat tai vakiinnuttavat oman tutkijaryhmänsä tai tutkimusohjelmansa. ERC antaa myös edelleen asianmukaista tukea vakiintuneen aseman saavuttaneille tutkijoille.

ERC tukee tarpeen mukaan myös uusia tiedemaailman työskentelytapoja, jotka voivat johtaa urauurtaviin tuloksiin, ja rahoittamansa tutkimuksen kaupallisen ja sosiaalisen innovaatiopotentiaalin hyödyntämisen helpottamista.

ERC pyrkii vuoteen 2020 mennessä osoittamaan, että parhaat tutkijat osallistuvat ERC:n kilpailuihin, että ERC:n rahoitus on johtanut korkealaatuisiin tieteellisiin julkaisuihin ja suurta yhteiskunnallista ja taloudellista potentiaalista vaikutusta omaaviin tutkimustuloksiin ja että ERC on merkittävästi edistänyt Euroopan tekemistä houkuttelevammaksi ympäristöksi maailman parhaille tutkijoille. ERC pyrkii erityisesti saamaan aikaan mitattavissa olevan lisäyksen unionin osuudessa julkaisuista, jotka kuuluvat maailmassa eniten viitattuihin yhteen prosenttiin julkaisuista. Lisäksi se pyrkii kasvattamaan huomattavasti rahoittamiensa Euroopan ulkopuolelta tulevien huippututkijoiden lukumäärää. ERC jakaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä alueellisten ja kansallisten tutkimusrahoittajien kanssa edistääkseen huippututkijoiden tukemista. Lisäksi ERC lisää edelleen ohjelmiansa näkyvyyttä.

ERC:n tieteellinen neuvosto seuraa jatkuvasti ERC:n toimintaa ja arviointimenettelyjä ja pohtii, kuinka sen tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa sellaisten apurahajärjestelmien avulla, joissa korostetaan vaikuttavuutta, selkeyttä, vakautta ja yksinkertaisuutta niin hakijoiden kuin järjestelmien toteuttamisen ja hallinnoinnin kannalta, ja tarvittaessa, kuinka voidaan vastata esiin nouseviin tarpeisiin. Se aikoo ylläpitää ja edelleen kehittää ERC:n maailmanluokan vertaisarviointijärjestelmää, joka perustuu ehdotusten täysin avoimeen, oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan

käsittelyyn, jotta se pystyy tunnistamaan urauurtavan tieteellisen huippuosaamisen, läpimurtoideat ja lahjakkuuden tutkijan sukupuolesta, kansallisuudesta, organisaatiosta tai iästä riippumatta. Lisäksi ERC toteuttaa omia strategisia selvityksiään toimintansa valmistelemiseksi ja tukemiseksi, ylläpitää tiiviitä yhteyksiä tiedeyhteisöön, alueellisiin ja kansallisiin rahoittajiin ja muihin sidosryhmiin sekä pyrkii siihen, että sen toimet täydentävät muilla tasoilla tehtävää tutkimusta.

ERC tiedottaa avoimesti toimistaan ja tuloksistaan tiedeyhteisölle ja suurelle yleisölle ja säilyttää ajantasaisesti tietoja rahoitetuista hankkeista.

2. Tulevat ja kehitteillä olevat teknologiat (Future and Emerging Technologies, FET)

2.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on edistää tieteellisen perustan pohjalta aiempaan nähden radikaalisti uusia teknologioita tutkimaan uusia ja suuririskisiä ideoita, joilla on potentiaalia avata uusia näkymiä tieteelliselle tietämykselle ja teknologioille ja myötävaikuttaa eurooppalaiseen seuraavan sukupolven teollisuuteen. Antamalla joustavaa tukea eri mittakaavoissa tehtävälle tavoiteorientoituneelle ja tiedeenväliselle tutkimusyhteistyölle ja omaksumalla innovatiivisia tutkimuskäytäntöjä pyritään määrittelemään ja hyödyntämään mahdollisuudet saavuttaa pitkän aikavälin hyötyjä kansalaisille, taloudelle ja yhteiskunnalle. Tulevat ja kehitteillä olevat teknologiat tuottavat unionin tason lisäarvoa nykytutkimuksen eturintamaan.

Tulevia ja kehitteillä olevia teknologioita koskevassa ohjelmassa edistetään tutkimusta ja teknologiaa, jossa menään pidemmälle kuin mikä on tunnettua, hyväksyttyä tai laajasti omaksuttua. Tarkoituksena on saada aikaan uutta ja visionääristä ajattelua, jolla avataan lupaavia polkuja kohti vahvoja uusia teknologioita, joista jotkut voisivat kehittyä johtaviksi teknologioiksi ja ajattelun paradigmoiksi useiksi vuosikymmeniksi eteenpäin. FET-ohjelmassa edistetään toimia, joilla pyritään toteuttamaan pienen mittakaavan tutkimusta kaikilla aloilla, mukaan lukien esiin nousevat teemat sekä suuret tieteelliset ja teknologiset haasteet, jotka vaativat tiivistä yhteistyötä ohjelmien välillä koko Euroopassa ja sen ulkopuolella. Tällä lähestymistavalla haetaan huippuosaamista, ja se ulottuu sellaisten kilpailua edeltävien ideoiden tutkimiseen, jotka voivat muokata teknologian tulevaisuutta. Sen avulla yhteiskunta ja teollisuus voivat hyötyä monialaisesta tutkimusyhteistyöstä, joka on toteutettava Euroopan tasolla siten, että luodaan yhteys tiedelähtöisen tutkimuksen ja yhteiskunnallisista tavoitteista ja haasteista tai teollisuuden kilpailukyvyssä liikkeelle lähtevän tutkimuksen välille.

2.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Radikaalit läpimurrot, joilla on muutoksia aikaansaava vaikutus, perustuvat entistä enemmän tiiviiseen yhteistyöhön eri tieteen ja teknologian alojen (esim. tieto- ja viestintäteknologia, biologia, biotekniikan sovellukset ja robotiikka, kemia, fysiikka, matematiikka, lääketieteen mallintaminen, maapallon luonnonjärjestelmän tutkimus, materiaaliteht, neurotieteet ja kognitiiviset tieteet, yhteiskuntatieteet ja taloustiede) välillä sekä taiteiden, käyttäytymistieteiden ja humanististen tieteiden kanssa. Tämä saattaa edellyttää tieteellisen ja teknologisen huippuosaamisen lisäksi myös uusia ajattelutapoja ja uudenlaista vuorovaikutusta monien tutkimusalan toimijoiden välillä.

Joitain ideoita voidaan kehittää pienessä mittakaavassa, kun taas toiset voivat olla niin haasteellisia, että ne vaativat suurimittaisia yhteistyötoimia pitkän ajanjakson aikana. Maailman johtavat taloudet ovat huomanneet tämän, ja käynnissä on kiihtyvä maailmanlaajuinen kilpailu sellaisten esiin nousevien ja tieteen eturintamaan sijoittuvien teknologisten mahdollisuuksien löytämiseksi ja tutkimiseksi, joilla voi olla merkittävä vaikutus innovointiin ja jotka voivat tuottaa hyötyjä yhteiskunnalle. Jotta tällaiset toimet olisivat tehokkaita, niiden mittakaava on mahdollisesti rakennettava nopeasti suuremmaksi toteuttamalla yhteisiä eurooppalaisia pyrkimyksiä yhteisten tavoitteiden ympärillä kriittisen massan kokoamiseksi, synergioiden luomiseksi ja optimaalisen vipuvaikutuksen aikaansaamiseksi.

FET-ohjelma kattaa tiedelähtöisen innovoinnin koko kirjon idullaan olevien ja hauraiden ideoiden alhaalta ylöspäin suuntautuvasta pienen mittakaavan alkuvaiheen tutkimuksesta uusien tutkimus- ja innovointiyhteisöjen rakentamiseen esiin nousevien muutosvoimaisten tutkimusalueiden ympärille ja aina sellaisiin laaja-alaisiin yhteistyöhön perustuviin tutkimusaloitteisiin asti, jotka pohjautuvat kunnianhimoisten ja visionääristen tavoitteiden saavuttamiseen tähtääviin tutkimuslinjauksiin. Jokaisella näistä kolmesta toimintatasosta on oma erityinen arvonsa, ja ne täydentävät toisiaan ja luovat synergioita. Esimerkiksi pienen mittakaavan tutkimukset voivat tuoda esiin tarpeita kehittää uusia tutkimusaiheita, jotka puolestaan voivat johtaa suuren mittakaavan toimiin ja niiden perustaksi laadittuihin asianmukaisiin etenemissuunnitelmiin. Toimiin voi osallistua suuri määrä erilaisia tutkimusalan toimijoita, kuten nuoria tutkijoita ja tutkimusintensiivisiä pk-yrityksiä, ja sidosryhmien (kansalaisyhteiskunta, poliittiset päättäjät, teollisuus ja julkisen sektorin tutkijat) yhteisöjä, jotka kootaan yhteen muuttuvien tutkimuslinjausten pohjalta sitä mukaa kuin ne muotoutuvat, kypsyvät ja monipuolistuvat.

2.3. Toimien päälinjat

FET-ohjelma pyrkii olemaan visionäärinen, muutosvoimainen ja epäsovinnainen, ja sen toimissa olisi noudatettava erilaisia toimintamalleja: toimet voivat olla täysin avoimia tai niissä voidaan eriateisesti strukturoida aiheita, yhteisöjä ja rahoitusta.

Toimissa näille erilaisille toimintamalleille annetaan konkreettisempi muoto ja asianmukainen mittakaava yksilöllä ja hyödyntämällä mahdollisuuksia saavuttaa pitkäaikaisia hyötyjä kansalaisille, taloudelle ja yhteiskunnalle. Tässä yhteydessä käytetään seuraavia keinoja:

- a) Edistetään uusia ideoita ("Avoimet FET-toimet"). FET-ohjelma tukee varhaisvaiheen tieteellistä ja teknologista tutkimusta, jossa etsitään uutta perustaa radikaalille tulevaisuuden teknologioille kyseenalaistamalla nykyiset paradigmat ja etenemällä kartoittamattomille alueille. Alhaalta ylöspäin suuntautuvalla valintaprosessilla, joka on täysin avoin kaikille tutkimusideoille, kootaan monipuolinen valikoima kohdennettuja hankkeita. Keskeistä on lupaavien uusien alojen, kehityssuuntien ja trendien varhainen havaitseminen sekä uusien ja suuren potentiaalin omaavien tutkimus- ja innovointialan toimijoiden saaminen mukaan.
- b) Vaalitaan kehittyviä aihealueita ja yhteisöjä ("Ennakoivat FET-toimet"). Yhteiskunnallisten haasteiden ja teollisuuden johtooseman aihealueisiin läheisesti liittyen FET-ohjelmassa tartutaan lupaaviin uusiin tutkimusaiheisiin, joiden ympärille voidaan koota kriittinen massa toisiinsa liittyviä hankkeita, jotka yhdessä takaavat aihealueiden laaja-alaisen ja monitahoisen tutkimisen ja muodostavat eurooppalaisen tietämyspohjan.
- c) Tartutaan suuriin tieteidenvälisiin tiede- ja teknologiahaasteisiin ("FET-lippulaivahankkeet"). Ottaen valmistelevien FET-hankkeiden tulokset täysin huomioon FET-ohjelma tukee kunnianhimoista suuren mittakaavan tiede- ja teknologia- ja teknologialähtöistä tutkimusta, jolla pyritään tieteellisiin ja teknologisiin läpimurtoihin aloilla, jotka on määritetty merkittäviksi avoimella ja läpinäkyvällä menettelyllä, johon jäsenvaltiot ja asiaankuuluvat sidosryhmät osallistuvat. Tällaisissa toimissa voitaisiin hyötyä eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten tutkimuslinjausten yhteensovittamisesta. Tieteellisten edistysaskelten pitäisi muodostaa vankka ja laaja-alainen perusta tuleville teknologisille innovaatioille ja taloudellisille sovelluksille sekä tuottaa uudenlaisia hyötyjä yhteiskunnalle. Nämä toimet toteutetaan käyttäen olemassa olevia rahoitusvälineitä.

40 prosenttia FET-resursseista osoitetaan avoimiin FET-toimiin.

3. Marie Skłodowska-Curie -toimet

3.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on varmistaa Euroopan henkisen pääoman optimaalinen kehittäminen ja dynaaminen käyttö, jotta voidaan luoda, kehittää ja siirtää uusia taitoja, tietämystä ja innovaatioita ja siten hyödyntää kaikki henkisen pääoman tarjoamat mahdollisuudet kaikilla sektoreilla ja alueilla.

Hyvin koulutetut, dynaamiset ja luovat tutkijat ovat huipputieteen ja tuottavuudeltaan parhaan mahdollisen tutkimuspohjaisen innovoinnin olennainen edellytys.

Vaikka Euroopassa on suuri ja monipuolinen määrä tutkimuksen ja innovoinnin osaavia henkilöstöresursseja, tätä varantoa on koko ajan täydennettävä, parannettava ja mukautettava työmarkkinoiden nopeasti muuttuviin tarpeisiin. Vuonna 2011 vain 46 prosenttia tutkimus- ja innovointihenkilöstä työskenteli yrityssektorilla. Tämä osuus on huomattavasti alhaisempi kuin Euroopan tärkeimmillä taloudellisilla kilpailijoilla. Esimerkiksi Kiinassa vastaava osuus on 69 prosenttia, Japanissa 73 prosenttia ja Yhdysvalloissa 80 prosenttia. Lisäksi demografiset tekijät aiheuttavat sen, että suhteettoman suuri osuus tutkijoista saavuttaa lähivuosina eläkeiän. Tämä yhdistettynä korkeatasoista osaamista edellyttävien tutkimustyöpaikkojen kasvavaan tarpeeseen Euroopan talouden tutkimusintensiiteetin kasvaessa on yksi Euroopan tutkimus-, innovointi- ja koulutusjärjestelmän suurimmista haasteista tulevina vuosina.

Tarvittavan uudistuksen on alettava tutkijoiden uran ensimmäisistä vaiheista heidän tohtorintutkintoon johtavien opintojensa tai vastaavan jatkokoulutuksensa aikana. Euroopan on kehitettävä alan viimeisintä kehitystä edustavia innovatiivisia koulutusjärjestelmiä, jotka vastaavat tutkimuksen ja innovoinnin alan kovan kilpailun ja lisääntyvän monitieteisyyden asettamia vaatimuksia. Yritysten, myös pk-yritysten, ja muiden sosioekonomisten toimijoiden merkittävä osallistuminen on välttämätöntä, jotta tutkijat voivat hankkia huomisen työpaikkojen edellyttämät monialaiset innovointiin ja yrittäjyyteen liittyvät taidot ja jotta he rohkaistuisivat harkitsemaan uraa teollisuudessa tai innovatiivisimmissa yrityksissä. On myös tärkeää lisätä tutkijoiden liikkuvuutta, koska se on nykyisin liian vähäistä: vuonna 2008 ainoastaan 7 prosenttia eurooppalaisista tohtorintutkinnon suorittajista sai koulutusta toisessa jäsenvaltiossa, kun vuodelle 2030 asetettu tavoite on 20 prosenttia.

Uudistuksen on jatkuttava tutkijoiden urien kaikissa vaiheissa. On olennaisen tärkeää lisätä tutkijoiden liikkuvuutta kaikilla tasoilla, myös uran keskivaiheissa, eikä ainoastaan maiden välillä vaan myös julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Tämä antaa voimakkaan sysäyksen uusien taitojen oppimiselle ja kehittämiseksi. Se on myös keskeinen tekijä eri maiden korkeakoulujen, tutkimuskeskusten ja yritysten välisessä yhteistyössä. Inhimillinen tekijä on kestävä yhteistyön tukijalka, ja kestävä yhteistyö on avaintekijä sellaisen innovatiivisen ja luovan Euroopan aikaansaamisessa, joka pystyy vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin. Samalla se on keskeinen tekijä kansallisten politiikkojen hajanaisuuden poistamisessa. Yhteistyö ja tietämyksen jakaminen, joka tapahtuu yksittäisten tutkijoiden

liikkuvuuden kautta heidän urakehityksensä kaikissa vaiheissa sekä erittäin ammattitaitoisen t&k-henkilöstön vaihtojen kautta, on olennaisen tärkeää, jotta Eurooppa voi palata kestäväen kasvun uralle ja vastata yhteiskunnallisiin haasteisiin sekä siten myötävaikuttaa tutkimus- ja innovointikapasiteetissa ilmenevien erojen vähentämiseen.

Tähän liittyen Horisontti 2020 -puiteohjelman olisi kannustettava myös tutkijoiden urakehitystä ja liikkuvuutta Horisontti 2002 -puiteohjelman avustusten siirrettävyyttä koskevien parannettujen ehtojen avulla.

Marie Skłodowska-Curie -toimilla varmistetaan nais- ja miespuolisten tutkijoiden tosiasialliset yhtäläiset mahdollisuudet liikkuvuuden osalta muun muassa erityistoimilla, joilla poistetaan liikkuvuuden esteitä.

Jos Eurooppa haluaa saavuttaa kilpailijansa tutkimuksen ja innovoinnin alalla, sen on houkuttettava useampia nuoria naisia ja miehiä ryhtymään tutkijan uralle ja tarjottava erittäin houkuttelevat mahdollisuudet ja olosuhteet tutkimukseen ja innovointiin. Kaikkein lahjakkaimpien yksilöiden, niin eurooppalaisten kuin muidenkin, olisi nähtävä Eurooppa kaikkein houkuttelevimpana työpaikkana. Sukupuolten tasa-arvo, korkealuokkaiset ja luotettavat työehdot ja -olot sekä tunnustuksen saaminen ovat olennaisia tekijöitä, jotka on turvattava yhdenmukaisella tavalla kaikkialla Euroopassa.

3.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Tähän haasteeseen ei pystytä vastaamaan pelkästään unionin rahoituksella tai jäsenvaltioiden toimilla. Jäsenvaltiot ovat toteuttaneet uudistuksia korkea-asteen oppilaitostensa parantamiseksi ja koulutusjärjestelmiensä uudenaikaistamiseksi, mutta edistyminen on Euroopassa edelleen epätasaista ja maiden välillä on suuria eroja. Yleisesti ottaen julkisen ja yksityisen sektorin tiede- ja teknologiayhteistyö on Euroopassa edelleen alhaisella tasolla. Sama koskee sukupuolten tasa-arvoa sekä pyrkimyksiä houkuttaa opiskelijoita ja tutkijoita eurooppalaisen tutkimusalueen ulkopuolelta. Nykyisin noin 20 prosenttia tohtorintutkintoa unionissa suorittavista opiskelijoista tulee unionin ulkopuolelta, kun taas Yhdysvalloissa ulkomaalaisten tohtoriopiskelijoiden osuus on 35 prosenttia. Muutoksen nopeuttamiseksi tarvitaan kansalliset rajat ylittävää strategista lähestymistapaa unionin tasolla. Unionin rahoituksella voidaan luoda kannustimia välttämättömille rakenteellisille uudistuksille ja edistää niitä.

Marie Skłodowska-Curie -toimilla on edistetty merkittävästi sekä maiden että alojen välistä liikkuvuutta ja avattu tutkijanuria eurooppalaisella ja kansainvälisellä tasolla tarjoamalla eurooppalaisen tutkijoiden peruskirjan ja tutkijoiden työhönoton säännösten periaatteiden mukaiset erinomaiset työehdot ja -olot. Jäsenvaltioissa ei ole ainakaan mittakaavaltaan, laajuudeltaan, rahoitukseltaan, kansainvälisyydeltään taikka tietämyksen tuottamisen ja siirron kannalta vastaavaa toimintaa. Kyseiset toimet ovat lisänneet niiden tutkimuslaitosten resursseja, jotka pysyvät houkuttelemaan tutkijoita kansainvälisesti, ja ovat siten edistäneet osaamiskeskusten syntymistä eri puolille unionia. Ne ovat toimineet esikuvana jäsenvaltioiden toimille, ja niillä on ollut selkeä strukturoiva vaikutus, kun niiden parhaita toimintatapoja on levitetty kansallisella tasolla. Marie Skłodowska-Curie -toimissa omaksuttu alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa on myös mahdollistanut sen, että suuri enemmistö niitä hyödyntäneistä on voinut kouluttaa uuden sukupolven tutkijoita, jotka pystyvät tarttumaan yhteiskunnallisiin haasteisiin, ja parantamaan heidän tässä tarvitsemiaan taitoja.

Marie Skłodowska-Curie -toimien kehittäminen edelleen edistää merkittävästi ERA:n luomista. Euroopan laajuiseen rahoituksen kilpailuttamiseen perustuvan rakenteensa ansiosta Marie Skłodowska-Curie -toimet edistävät toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen uusia, luovia ja innovatiivisia koulutusmuotoja, kuten yhdistettyjä tai useamman alan tohtorintutkintoja ja teollisuuden tohtorintutkintoja, joihin osallistuu tutkimus-, innovointi- ja koulutusalan toimijoita, joiden on kilpailtava huippumaineestaan maailmanlaajuisesti. Antamalla unionin rahoitusta parhailla tutkimus- ja koulutusohjelmille, joissa noudatetaan innovatiivista tohtorinkoulutusta koskevia eurooppalaisia periaatteita, ne edistävät myös tutkimustulosten laajempaa levitystä ja käyttöönottoa ja siirtymistä paremmin jäsenneilty tohtorikoulutukseen.

Marie Skłodowska-Curie -apurahojen käyttö laajennetaan myös kokeneiden tutkijoiden ja insinöörien tilapäiseen liikkuvuuteen julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Näin kannustetaan korkeakouluja, tutkimuskeskuksia ja yrityksiä sekä muita sosioekonomisia toimijoita keskinäiseen yhteistyöhön Euroopan laajuisesti ja kansainvälisesti. Vakiintuneen, läpinäkyvän ja tasapuolisen arviointijärjestelmän avulla Marie Skłodowska-Curie -toimissa seulotaan esille tutkimuksen ja innovoinnin huippulahjakkuuksia kansainvälisen kilpailun pohjalta. Tämä antaa tutkijoille arvostusta ja motivoi heitä jatkamaan uraansa Euroopassa.

Yhteiskunnalliset haasteet, joihin vastaaminen edellyttää erittäin ammattitaitoista tutkimus- ja innovointihenkilöstöä, eivät ole ainoastaan Euroopan ongelma. Kyse on monimutkaisuudessaan ja suuruudessaan valtavista kansainvälisistä haasteista. Euroopan ja muun maailman parhaiden tutkijoiden on tehtävä yhteistyötä yli maiden, sektoreiden ja tieteenalojen rajojen. Marie Skłodowska-Curie -toimilla on tässä suhteessa keskeinen asema, sillä niillä tuetaan henkilöstönvaihtoa, joka edistää yhteistyöajattelua sellaisen maiden ja alojen välisen tietämyksen jakamisen kautta, joka on olennaisen tärkeää avoimelle innovoinnille.

Marie Skłodowska-Curie -toimien yhteisrahoitusmekanismi on välttämätön, jotta Euroopan lahjakkuusvarantoa voidaan kasvattaa. Unionin toiminnan lukumäärällistä ja rakenteellista vaikutusta lisätään kokoamalla sekä julkista että yksityistä alueellista, kansallista ja kansainvälistä rahoitusta, jolla voidaan luoda uusia ohjelmia, joilla on samankaltaisia ja toisiaan täydentäviä tavoitteita, ja mukauttaa nykyisiä ohjelmia maiden ja alojen välistä koulutusta, liikkuvuutta ja urakehitystä varten. Tällainen mekanismi tiivistää kansallisen ja unionin tason tutkimus- ja koulutustoimien välisiä yhteyksiä.

Kaikki tähän haasteeseen liittyvät toimet edistävät sellaisen kokonaan uuden ajattelutavan luomista Euroopassa, joka on olennaisen tärkeää luovuudelle ja innovoinnille. Marie Skłodowska-Curie -rahoitustoimenpiteet edistävät resurssien yhdistämistä Euroopassa ja parantavat siten tutkijoiden koulutuksen, liikkuvuuden ja urakehityksen koordinointia ja hallintaa. Ne edistävät Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeissa "Innovaatiounioni", "Nuoret liikkeellä" ja "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma" määriteltyjen poliittisten tavoitteiden saavuttamista ja ovat olennaisen tärkeitä ERA:n toteuttamisen kannalta. Marie Skłodowska-Curie -toimia kehitetään näin ollen tiiviissä synergiassa muiden näitä poliittisia tavoitteita tukevien ohjelmien kanssa, mukaan lukien Erasmus+ -ohjelma ja EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöt.

3.3. Toimien päälinjat

a) Uusien taitojen edistäminen tutkijoille annettavalla korkeatasoisella peruskoulutuksella

Tavoitteena on kouluttaa uusi sukupolvi luovia ja innovatiivisia tutkijoita, jotka pystyvät muuntamaan tietämyksen ja ideat unionille taloudellista ja sosiaalista hyötyä tuottaviksi tuotteiksi ja palveluiksi.

Keskeisenä toimena on korkeatasoisen ja innovatiivisen koulutuksen antaminen uransa alkuvaiheessa oleville perustutkinnon suorittaneille tutkijoille sellaisten monialaisten hankkeiden, tutkijoiden välistä tietämyksen ja kokemusten siirtoa edistävien mentorointijärjestelmien tai tohtorinkoulutusohjelmien kautta, jotka auttavat tutkijoita laajentamaan tutkijanopintojaan ja joihin osallistuu korkeakouluja, tutkimuslaitoksia, tutkimusinfrastruktuureja, suuryrityksiä, pk-yrityksiä ja muita sosioekonomisia ryhmiä eri maista, jäsenvaltioita, assosioituneita maita ja/tai kolmansia maita. Tämä parantaa nuorten perustutkinnon suorittaneiden tutkijoiden uranäkymiä sekä julkisella että yksityisellä sektorilla.

b) Huippuosaamisen kehittäminen rajat ylittävän ja sektoreiden välisen liikkuvuuden avulla

Tavoitteena on lisätä kokeneiden tutkijoiden luovaa ja innovatiivista potentiaalia urakehityksen kaikissa vaiheissa luomalla mahdollisuuksia rajat ylittävään ja sektoreiden väliseen liikkuvuuteen.

Keskeisenä toimena on kokeneiden tutkijoiden kannustaminen laajentamaan ja syventämään osaamistaan liikkuvuuden avulla avaamalla työuran kannalta houkuttelevia mahdollisuuksia korkeakouluissa, tutkimuslaitoksissa, tutkimusinfrastruktuureissa, suuryrityksissä, pk-yrityksissä ja muissa sosioekonomisissa ryhmissä kaikkialla Euroopassa ja sen ulkopuolella. Tämän pitäisi lisätä yksityisen sektorin innovatiivisuutta ja edistää sektoreiden välistä liikkuvuutta. Lisäksi tuetaan mahdollisuuksia koulutusta ja hankkia uutta tietämystä kolmannen maan huippututkimusyksikössä, aloittaa tutkijanura uudelleen tauon jälkeen ja integroida (uudelleen) tutkijoita pitempiaikaiseen tutkijan asemaan Euroopassa, myös heidän kotimaassaan, valtioiden välisen tai kansainvälisen tutkijavaihdon jälkeen, paluuseen ja uudelleenintegroitumiseen liittyvät näkökohdat huomioon ottaen.

c) Innovoinnin edistäminen vuorovaikutteisella tietämyksen vaihdolla

Tavoitteena on tiivistää kansainvälistä rajat ylittävää ja alojen välistä yhteistyötä tutkimuksen ja innovoinnin alalla tutkimus- ja innovointihenkilöstön vaihdon avulla, jotta voitaisiin paremmin vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin.

Keskeisenä toimena on tukea tutkimus- ja innovointihenkilöstön vaihtoja yliopistojen, tutkimuslaitosten, tutkimusinfrastruktuurien, suuryritysten, pk-yritysten ja muiden sosioekonomisten toimijoiden välisten kumppanuuksien puitteissa sekä Euroopassa että maailmanlaajuisesti. Tähän sisältyy yhteistyön edistäminen kolmansien maiden kanssa.

d) Rakenteellisen vaikutuksen vahvistaminen toimien yhteisrahoituksella

Tavoitteena on vahvistaa Marie Skłodowska-Curie -toimien lukumäärällistä ja rakenteellista vaikutusta kokoamalla lisärahoitusta ja edistää huippulaatua kansallisella tasolla tutkijoiden koulutuksen, liikkuvuuden ja urakehityksen kautta.

Keskeisenä toimena on kannustaa yhteisrahoitusmekanismien avulla sekä julkisia että yksityisiä alueellisia, kansallisia ja kansainvälisiä organisaatioita perustamaan uusia ohjelmia ja mukauttamaan nykyisiä ohjelmia maiden

ja alojen välistä koulutusta, liikkuvuutta ja urakehitystä varten. Tämä parantaa tutkijakoulutuksen laatua Euroopassa urakehityksen kaikissa vaiheissa, myös tohtorintutkinnon tasolla, edistää tutkijoiden ja tieteellisen tietämyksen vapaata liikkuvuutta Euroopassa, lisää tutkijaurien houkuttelevuutta mahdollistamalla avoimen rekrytoinnin ja houkuttelevat työolot ja tukee korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yritysten välistä tutkimus- ja innovointiyhteistyötä sekä yhteistyötä kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa.

e) Erityistuki ja poliittiset toimet

Tavoitteena on seurata edistymistä, kartoittaa aukkoja ja esteitä Marie Skłodowska-Curie -toimissa ja lisätä toimien vaikutusta. Tähän liittyen kehitetään indikaattoreita ja analysoidaan tutkijoiden liikkuvuutta, osaamista, uria ja naisten ja miesten tasa-arvoa koskevia tietoja. Näin pyritään saamaan aikaan synergioita ja koordinoimaan toimet tiiviisti erityistavoitteen "Eurooppa muuttuvassa maailmassa – Osallistavat, innovatiiviset ja pohittivat yhteiskunnat" mukaisesti toteutettujen tutkijoita, tutkijoiden työnantajia ja rahoittajia koskevien poliittisten tukitoimien kanssa. Toimen avulla pyritään myös lisäämään tietoisuutta tutkijanuran tärkeydestä ja lisäämään sen houkuttelevuutta sekä levittämään Marie Skłodowska-Curie -toimilla tuetusta työstä saatuja tutkimus- ja innovaatiotuloksia.

4. Tutkimusinfrastruktuurit

4.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on saada Euroopalle maailmanluokan tutkimusinfrastruktuurit, jotka ovat kaikkien eurooppalaisten ja Euroopan ulkopuolisten tutkijoiden käytettävissä, ja jotka käyttävät täysimittaisesti hyväksi niiden tarjoamat mahdollisuudet tieteellisiin edistysaskeliin ja innovaatioihin.

Tutkimusinfrastruktuurit ovat Euroopan kilpailukyyn kannalta keskeisen tärkeitä tekijöitä kaikilla tieteen aloilla ja olennainen edellytys tieteeseen perustuvalla innovoinnilla. Monilla aloilla tutkimus on mahdotonta ilman mahdollisuutta käyttää supertietokoneita, ja samalla tavoin keskeisiä välineitä ovat esimerkiksi analyysilaitteet, säteilylähteet uusien materiaalien tutkimuksessa, puhdistilat ja kehittynyt metrologia nanoteknologioissa, erityisvarustellut laboratoriot biologian ja lääketieteen tutkimuksessa, tietokannat genomiikassa ja yhteiskuntatieteissä, observatoriot ja anturit geotieteissä ja ympäristötieteissä sekä huippunopeat laajakaistaverkot tiedonsiirrossa. Tutkimusinfrastruktuurit ovat välttämättömiä suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin – kuten energiaan, ilmastomuutokseen, bionalouteen ja elinikäiseen terveyteen ja hyvinvointiin – liittyvän tutkimuksen toteuttamiseksi. Ne saavat aikaan rajat ylittävää ja tieteenalojen välistä yhteistyötä ja muodostavat saumattoman ja avoimen eurooppalaisen tilan verkossa toteutettavalle tutkimukselle. Ne edistävät ihmisten ja ajatusten liikkuvuutta, kokoavat yhteen parhaita tutkijoita kaikkialta Euroopasta ja ympäri maailmaa ja parantavat tieteellistä koulutusta. Niiden rakentaminen haastaa tutkijat ja innovatiiviset yritykset kehittämään huipputeknologiaa. Tällä tavalla ne lujittavat Euroopan huipputeknologian alan innovatiivista teollisuutta. Ne edistävät huippuosaamista Euroopan tutkimus- ja innovointiyhteisöissä ja voivat toimia tieteen näyteikkunoina koko yhteiskunnalle.

Jos Eurooppa haluaa edelleen harjoittaa maailmanluokan tutkimusta, sen on luotava yhteisesti sovittujen kriteerien pohjalta riittävä ja vakaa perusta tutkimusinfrastruktuurien rakentamiselle, ylläpitämiselle ja käytölle. Tämä vaatii laajamittaista ja tehokasta yhteistyötä unionin tason, kansallisten ja alueellisten rahoittajien välillä, ja tässä yhteistyössä on pyrittävä luomaan tiiviit yhteydet koheesiopolitiikkaan synergioiden ja yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi.

Tämä erityistavoite liittyy lippulaivahankkeen "Innovaatiunioni" keskeiseen sitoumukseen, jossa korostetaan maailmanluokan tutkimusinfrastruktuurien olennaista merkitystä urauurtavan tutkimuksen ja innovoinnin mahdollistajana. Hankkeessa painotetaan tarvetta koota resursseja koko Euroopasta ja joissain tapauksissa maailmanlaajuisesti tutkimusinfrastruktuurien rakentamisen ja niiden käytön mahdollistamiseksi. Samoin lippulaivahankkeessa "Euroopan digitaalisstrategia" -korostetaan tarvetta parantaa Euroopan sähköisiä infrastruktuureja ja sitä, että on tärkeää kehittää innovaatioklustereita, jotta Euroopalle voidaan luoda etulyöntiasema innovoinnin alalla.

4.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Uusinta kehitystä edustavat tutkimusinfrastruktuurit ovat aina vain monimutkaisempia ja kalliimpia ja vaativat usein erilaisten laitteiden, palvelujen ja tietolähteiden yhdistämistä ja mittavaa kansainvälistä yhteistyötä. Yhdelläkään yksittäisellä maalla ei ole riittäviä resursseja kaikkien tarvitsemiensa tutkimusinfrastruktuurien tukemiseen. Tutkimusinfrastruktuureja koskevan yhteisen eurooppalaisen lähestymistavan aikaansaaminen on edistynyt merkittävästi viime vuosina, kun on jatkuvasti kehitetty ja pantu täytäntöön Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorummin (ESFRI) etenemissuunnitelmaa, jonka mukaisesti integroidaan ja avataan kansallisia tutkimusinfrastruktuureja ja kehitetään avoimen digitaalisen ERA:n perustan muodostavia sähköisiä infrastruktuureja. Euroopan kattavat tutkimusinfrastruktuuriverkot lujittavat sen henkilöresurssipohjaa mahdollistamalla maailmanluokan koulutuksen tutkijoiden ja insinöörien uudelle sukupolvelle ja edistämällä tieteenalojen välistä yhteistyötä. Synergiaa Marie Skłodowska-Curie -toimien kanssa edistetään.

Tutkimusinfrastruktuurien kehittäminen edelleen ja laajempi käyttö Euroopan tasolla edistävät merkittävästi ERA:n luomista. Vaikka jäsenvaltiot ovat edelleen keskeisessä asemassa tutkimusinfrastruktuurien kehittämisessä ja rahoittamisessa, unionilla on tärkeä rooli infrastruktuurien tukemisessa Euroopan tasolla, kuten Euroopan tutkimusinfrastruktuurien koordinoitun kannustamisessa, uusien, integroitujen laitteistojen rakentamisen edistämässä, laajan pääsyn avaamisessa ja edistämässä kansallisiin ja eurooppalaisiin infrastruktuureihin sekä sen varmistamisessa, että alueelliset, kansalliset, eurooppalaiset ja kansainväliset toimintapolitiikat ovat yhdenmukaisia ja tehokkaita. On tarpeen välttää päällekkäisyys ja hajanaisuus, edistää laitteistojen koordinoitua ja tehokasta käyttöä ja tarvittaessa yhdistää resurssit niin, että myös Eurooppa voi hankkia ja käyttää maailmanluokan tason tutkimusinfrastruktuureja.

Tieto- ja viestintäteknologia on muuttanut tieteentekoa mahdollistamalla etäyhteistyön, valtaviin tietomäärien käsittelyn, in silico -kokeet ja pääsyn etäresursseihin. Tutkimustoiminnasta tulee yhä kansainvälisempää ja tieteenvälisempää, ja se edellyttää tieteen tavoin ylikansallisten tieto- ja viestintäteknologian infrastruktuurien käyttöä.

Mittakaavaedut, jotka saavutetaan lähestymällä tutkimusinfrastruktuurien, myös sähköisten infrastruktuurien, rakentamista, käyttöä ja hallinnointia koko Euroopan laajuisesti, edistävät merkittäväällä tavalla Euroopan tutkimus- ja innovointipotentiaalin vahvistamista ja parantavat unionin kansainvälistä kilpailukykyä.

4.3. Toimien päälinjat

Toimien tarkoituksena on kehittää Euroopan tutkimusinfrastruktuureja vuotta 2020 ja sen jälkeistä aikaa varten, kasvattaa innovointipotentiaalia ja henkilöresursseja sekä lujittaa eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuripolitiikkaa.

a) Euroopan tutkimusinfrastruktuurien kehittäminen vuotta 2020 ja sen jälkeistä aikaa varten

Tavoitteena on helpottaa ja tukea toimia, jotka liittyvät seuraaviin: 1) ESFRI:n ja muiden maailmanluokan tutkimusinfrastruktuurien valmistelu, toteuttaminen ja käyttö, mukaan lukien alueellisten kumppanuusrakenteiden kehittäminen silloin kun unionin toimista saadaan vahva lisäarvo; 2) eurooppalaista merkitystä omaavien kansallisten ja alueellisten tutkimusinfrastruktuurien integrointi ja muiden maiden toimijoiden pääsy niihin, jotta eurooppalaiset tutkijat voivat käyttää niitä niiden sijainnista riippumatta huipputason tutkimuksen tekemiseen; 3) sähköisten infrastruktuurien kehittäminen, käyttöönotto ja käyttö, jotta varmistetaan maailman parhaat verkottumis- ja laskentavalmiudet sekä tieteellisiin tietoihin liittyvät valmiudet.

b) Tutkimusinfrastruktuurien innovaatiopotentiaalin ja henkilöresurssien kasvattaminen

Tavoitteena on edistää huipputeknologioiden varhaista käyttöönottoa tai kehittämistä tutkimusinfrastruktuureissa, edesauttaa t&k-kumppanuuksia teollisuuden kanssa, helpottaa tutkimusinfrastruktuurien teollista käyttöä ja edistää innovaatioklustereiden luomista. Toiminnassa tuetaan myös tutkimusinfrastruktuureja hallinnoivan ja käyttävän henkilöstön koulutusta ja/tai vaihtoja.

c) Euroopan tutkimusinfrastruktuuripolitiikan ja kansainvälisen yhteistyön tehostaminen

Tavoitteena on tukea alan poliittisten päättäjien ja rahoituselinten välisiä kumppanuuksia, päätöksenteossa käytettäviä kartoitus- ja seurantavälineitä sekä myös kansainvälisiä yhteistyötoimia. Euroopan tutkimusinfrastruktuurien kansainvälisiin suhteisiin liittyvää toimintaa voidaan tukea.

Edellä b ja c alakohdassa esitettyihin tavoitteisiin pyritään kohdennetuilla toimilla sekä tarvittaessa a alakohdan nojalla kehitettyjen toimien puitteissa.

II OSA

TEOLLISUUDEN JOHTOASEMA

1. Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioiden

Erityistavoitteena on ylläpitää ja kehittää maailmanlaajuisia johtoasemaa mahdollistavia teknologioita ja avaruutta koskevalla tutkimuksella ja innovoinnilla, sillä ne muodostavat kilpailukyvyyn perustan useilla olemassa olevilla ja kehittyvillä teollisuudenaloilla ja sektoreilla.

Maailmanlaajuinen liiketoimintaympäristö muuttuu nopeasti, ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet luovat haasteita ja mahdollisuuksia Euroopan teollisuudelle. Euroopan on nopeutettava innovointia ja muunnettava tuotettu tietämys perustaksi olemassa olevien tuotteiden, palvelujen ja markkinoiden parantamiselle ja uusien luomiselle keskittyen samalla laatuun ja kestävytyteen. Innovointia on hyödynnettävä laajimmassa mahdollisessa merkityksessä siten, että se kattaa teknologian lisäksi myös liiketoiminnalliset, organisatoriset ja yhteiskunnalliset näkökohdat.

Jotta Eurooppa voi pysyä maailmanlaajuisen kilpailun kärjessä ja varmistaa vahvan teknologisen pohjan ja teolliset valmiudet, tutkimukseen, kehittämiseen, validointiin ja pilottitoimiin on tehtävä entistä suurempia strategisia investointeja tieto- ja viestintäteknologian, nanoteknologian, kehittyneiden materiaalien, bioteknologian, kehittyneiden valmistus- ja prosessointimenetelmien ja avaruusteknologian aloilla.

Euroopan teollisuuden kyky omaksua, integroida ja ottaa käyttöön mahdollistavia teknologioita on yksi keskeinen tekijä Euroopan tuottavuuden ja innovointikapasiteetin vahvistamisessa sekä sen varmistamisessa, että Euroopalla on kehittynyt, kestävä ja kilpailukykyinen talous, maailman johtoasema korkean teknologian sovellusten alalla ja valmiudet kehittää tehokkaita ja kestäviä ratkaisuja yhteiskunnallisiin haasteisiin. Tällaisten toimien kattava luonne voi synnyttää uusia edistysaskelia täydentävien keksintöjen, sovellusten ja palvelujen kautta, mikä takaa näihin teknologioihin tehtäville investoinneille korkeamman tuoton kuin millään muulla alalla.

Nämä toimet edistävät Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeissa "Innovaatiounioni", "Resurssitehokas Eurooppa", "Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka" ja "Euroopan digitaalistrategia" asetettujen tavoitteiden sekä unionin avaruuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

Täydentävyys suhteessa Horisontti 2020 -puiteohjelman muihin toimiin

Erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" toimet perustuvat ensisijaisesti lähinnä teollisuuden ja liike-elämän, mukaan lukien pk-yritykset, yhdessä tutkimusyhteisön ja jäsenvaltioiden kanssa avoimella ja läpinäkyvällä tavalla määrittämiin tutkimus- ja innovaatiolinjauksiin, ja niissä painotetaan voimakkaasti yksityisen sektorin investointien ja innovoinnin houkuttelemista.

Mahdollistavien teknologioiden integrointia yhteiskunnallisiin haasteisiin löydettyihin ratkaisuihin tuetaan asianomaisten haasteiden yhteydessä. Erityistavoitteessa "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" tuetaan mahdollistavien teknologioiden sovelluksia, jotka eivät kuulu yhteiskunnallisten haasteiden piiriin mutta ovat tärkeitä Euroopan teollisuuden kilpailukyyn parantamisen kannalta. Painopistealueiden "Huipputason tiede" ja "Yhteiskunnalliset haasteet" kanssa olisi pyrittävä asianmukaiseen koordinointiin.

Yhteinen lähestymistapa

Lähestymistapa sisältää sekä tavoitelähtöisiä toimia että avoimempia aloja innovatiivisten hankkeiden ja urauurtavien ratkaisujen tukemiseksi. Ne kattavat koko arvoketjun, mukaan lukien t&k-toimet, suuren mittakaavan pilotti- ja demonstrointitoimet, testausalustat ja elävät laboratoriot, prototyyppien valmistus ja tuotteiden validointi pilot-tuotantolinjoilla. Toimilla pyritään parantamaan teollisuuden kilpailukykyä kannustamalla teollisuutta ja erityisesti pk-yrityksiä tekemään tutkimus- ja innovointi-investointeja, muun muassa avointen ehdotuspyyntöjen avulla. Pienen ja keskisuuren mittakaavan hankkeisiin kiinnitetään asianmukaista huomiota.

Yhdennetty lähestymistapa keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin

Keskeinen osa erityistavoitetta "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ovat keskeiset mahdollistavat teknologiat (Key Enabling Technologies, KETs), joihin lukeutuvat mikro- ja nanoelektroniikka, fotonikka, nanoteknologia, bioteknologia, kehittyneet materiaalit ja kehittyneet valmistusjärjestelmät⁽¹⁾. Nämä monitieteiset, osaamis- ja pääomaintensiiviset teknologiat liittyvät useisiin eri aloihin ja luovat perustan Euroopan teollisuuden hyvälle kilpailuasemalle kasvun edistämiseksi ja uusien työpaikkojen luomiseksi. Yhdennetty lähestymistapa, jossa edistetään keskeisten mahdollistavien teknologioiden yhdistämistä, lähentämistä ja vuorovaikutusta erilaisissa innovaatiokykleissä ja arvoketjuissa, voi tuottaa lupaavia tutkimustuloksia ja avata tietä uusille teollisuusteknologioille, tuotteille, palveluille ja sovelluksille (esim. avaruuden, liikenteen, maatalouden, kalastuksen, metsätalouden, ympäristön, elintarviketuotannon, terveydenhuollon ja energian aloilla). Siksi keskeisten mahdollistavien teknologioiden ja muiden mahdollistavien teollisuusteknologioiden monitahoista vuorovaikutusta hyödynnetään joustavalla tavalla tärkeänä innovaatioiden lähteenä. Tämä täydentää keskeisiä mahdollistavia teknologioita koskevalle tutkimukselle ja innovoinnille annettavaa tukea, jota kansalliset tai alueelliset viranomaiset voivat myöntää koheesiorahastoista älykkään erikoistumisen strategioiden puitteissa.

Innovointi edellyttää teknologioiden välisten tutkimustoimien vahvistamista. Sen vuoksi monitieteisten ja monialaisia keskeisiä mahdollistavia teknologioita koskevien hankkeiden olisi oltava olennainen osa painopistealuetta "Teollisuuden johtoasema". Keskeisiä mahdollistavia teknologioita ja niitä koskevia monialaisia toimia tukevalla Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanorakenteella olisi varmistettava synergia ja tehokas koordinointi muun muassa yhteiskunnallisten haasteiden kanssa. Lisäksi synergiaa pyritään tarvittaessa saamaan aikaan keskeisiä mahdollistavia teknologioita koskevien toimien ja koheesio-politiikan 2014–2020 puitteissa toteutettavien toimien välillä sekä Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) kanssa.

(1) KOM(2009)0512.

Kaikkien mahdollistavien ja teollisuusteknologioiden, kuten myös keskeisten mahdollistavien teknologioiden, osalta keskeisenä tavoitteena on luoda vuorovaikutusta teknologioiden välillä ja yhteiskunnallisiin haasteisiin liittyvien haasteiden kanssa. Tämä otetaan täysimääräisesti huomioon tutkimuslinjausten ja -painopisteiden määrittelyssä ja toteutuksessa. Se edellyttää, että eri näkökulmia edustavat sidosryhmät osallistuvat kokonaisvaltaisesti painopisteiden määrittelyyn ja toteutukseen. Joissain tapauksissa se vaatii myös toimia, jotka rahoitetaan yhteisesti mahdollistavalle ja teollisuusteknologialle ja asianomaisille yhteiskunnallisille haasteille osoitetuista määrärahoista. Tähän voisi sisältyä yhteinen rahoitus julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille, joissa pyritään kehittämään teknologioita, tukemaan innovointia ja soveltamaan tällaisia teknologioita yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseen.

Tieto- ja viestintäteknologia on tärkeässä asemassa, koska se tarjoaa keskeiset perusinfrastruktuurit, -teknologiat ja -järjestelmät elintärkeille taloudellisille ja yhteiskunnallisille prosesseille sekä uusille yksityisen ja julkisen sektorin tuotteille ja palveluille. Euroopan teollisuuden on pysyttävä tieto- ja viestintäteknologian kehityksen eturintamassa, jossa monet teknologiat ovat tulossa läpilyöntivaiheeseen avaten uusia mahdollisuuksia.

Avaruusteknologia on nopeasti kasvava ala. Se välittää monilla modernin yhteiskunnan aloilla elintärkeitä tietoja ja vastaa yhteiskunnan perustarpeisiin. Sen puitteissa käsitellään universaaleja tieteellisiä kysymyksiä, ja se varmistaa myös osaltaan unionin aseman huomattavana tekijänä kansainvälisellä näyttämöllä. Avaruustutkimus luo pohjan kaikille avaruudessa toteutettaville toimille, mutta sitä käsitellään tällä hetkellä ohjelmissa, joita toteuttavat jäsenvaltiot tai Euroopan avaruusjärjestö (ESA) tai joita toteutetaan unionin tutkimuksen puiteohjelmien yhteydessä. Unionin tason toimet ja investoinnit avaruustutkimukseen jatkuvat SEUT 189 artiklan mukaisesti kilpailuaseman ylläpitämiseksi, unionin avaruusinfrastruktuurien ja -ohjelmien, kuten Copernicuksen ja Galileon, turvaamiseksi ja Euroopan tulevan roolin säilyttämiseksi avaruustutkimuksessa.

Myös innovatiiviset loppukäyttäjille tarjottavat palvelut ja käyttäjäystävälliset sovellukset, joissa käytetään avaruudesta saatavaa tietoa, ovat merkittävä kasvun ja työllisyyden lähde, ja niiden kehittäminen tarjoaa unionille suuria mahdollisuuksia.

Kumppanuudet ja lisäarvo

Eurooppa voi saavuttaa kriittisen massan kumppanuuksien, klustereiden, verkkojen ja standardoinnin avulla sekä edistämällä yhteistyötä sellaisten tieteen- ja teknologianalojen välillä, joilla on samanlaiset tutkimus- ja kehittämistarpeet, mikä voi johtaa läpimurtoihin, uusiin teknologioihin ja innovatiivisiin tuote-, palvelu- ja prosessiratkaisuihin.

Tutkimus- ja innovaatiolinjausten kehittäminen ja toteuttaminen muun muassa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla mutta myös luomalla toimivia yhteyksiä yritysten ja korkeakoulujen välille, lisäinvestointien houkuttelemisen, riskirahoituksen saatavuus, standardointi sekä esikaupallisten hankintojen tukeminen ja innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen hankinnat ovat kaikki kilpailukyvyyn kannalta oleellisia näkökohtia.

Tässä suhteessa tarvitaan myös vahvoja yhteyksiä Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttiin yrittäjähenkisten huippulahjakkuuksien tuottamiseksi ja edistämiseksi ja innovoinnin nopeuttamiseksi tuomalla yhteen ihmisiä eri maista, tieteenaloilta ja organisaatioista.

Unionin tason yhteistyöllä voidaan tukea myös kaupallisia mahdollisuuksia tukemalla eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien kehittämistä uusille kehitteillä oleville tuotteille, palveluille ja teknologioille. Tällaisten standardien kehittämisellä asiaankuuluvien tieteen ja teollisuuden alan sidosryhmien kuulemisen perusteella voisi olla myönteinen vaikutus. Lisäksi edistetään standardointia, yhteentoimivuutta ja turvallisuutta tukevia ja sääntelyä edeltäviä toimia.

1.1. Tieto- ja viestintäteknologia

1.1.1. Tieto- ja viestintäteknologian erityistavoite

Lippulaivahankkeen "Euroopan digitaalistrategia" ⁽¹⁾ mukaisesti tieto- ja viestintäteknologian tutkimuksen ja innovoinnin erityistavoitteena on antaa Euroopalle valmiudet tukea, kehittää ja hyödyntää tieto- ja viestintäteknologian edistysaskelten tarjoamia mahdollisuuksia kansalaisten, yritysten ja tiedeyhteisöjen hyödyksi.

⁽¹⁾ KOM(2010)0245.

Eurooppa on maailman suurimpia talouksia ja edustaa suurinta osuutta maailman tieto- ja viestintäteknologian markkinoista, joiden arvo oli vuonna 2011 yli 2 600 000 000 000 euroa. Näin ollen on perusteltua, että Eurooppa haluaa yritystensä, hallitustensa, tutkimus- ja kehittämisskeskustensa ja korkeakoulujensa johtavan eurooppalaista ja maailmanlaajuisia tieto- ja viestintäteknologian kehittämistä, kasvattavan uusia yrityksiä ja investoivan enemmän tieto- ja viestintäteknologian innovaatioihin.

Euroopan tieto- ja viestintäteknologiasektorin tuotannon pitäisi vuoteen 2020 mennessä vastata ainakin sen omaa osuutta maailman tieto- ja viestintäteknologiamarkkinoista, joka oli vuonna 2011 noin kolmannes. Euroopan pitäisi myös kasvattaa innovatiivisia tieto- ja viestintäteknologiayrityksiä siten, että kolmannes unionin tieto- ja viestintäteknologia-alan t&k-investoinneista, jotka vuonna 2011 olivat yli 35 miljardia euroa vuodessa, on sellaisten yritysten tekemiä, jotka on perustettu viimeksi kuluneiden kahden vuosikymmenen aikana. Tämä edellyttäisi tieto- ja viestintäteknologian t&k-toimintaan kohdistuvien julkisten investointien kasvattamista tavalla, jolla on vipuvaikutus yksityisen sektorin menoihin. Tavoitteena on julkisten investointien laajentaminen seuraavan vuosikymmenen aikana. Investointien kasvattamiseksi Euroopassa tarvitaan myös huomattavasti useampia tieto- ja viestintäteknologian maailmanluokan huippuosaamiskeskustoja ja klustereita.

Tieto- ja viestintäteknologian jatkuvasti monimutkaisempien ja monialaisempien teknologia- ja liiketoimintaketjujen hallitsemiseksi tarvitaan kumppanuuksia, riskien jakamista ja kriittisen massan muodostamista koko unionin laajuisesti. Unionin tason toiminnan tulisi auttaa teollisuutta toimimaan sisämarkkinoiden näkökulmasta ja saavuttamaan mittakaavaetuja. Yhteisiin avoimiin teknologia-alustoihin keskittyvä yhteistyö, jolla on heijastus- ja vipuvaikutuksia, mahdollistaa sen, että suuri joukko sidosryhmiä voi hyötyä uusista kehityskaskelista ja luoda uusia innovaatioita. Unionin tason kumppanuudet mahdollistavat myös yhteisymmärryksen löytämisen, tarjoavat näkyvän kiintopisteen kansainvälisille kumppaneille ja tukevat standardien ja yhteentoimivien ratkaisujen kehittämistä sekä unionissa että maailmanlaajuisesti.

1.1.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Tieto- ja viestintäteknologia muodostaa innovoinnin ja kilpailukyvyyn perustan useilla erilaisilla yksityisillä ja julkisilla markkinoilla ja sektoreilla ja mahdollistaa tieteelliset edistysaskeleet monilla tieteenaloilla. Digitaalitekniikoiden ja tieto- ja viestintäteknologian komponenttien, infrastruktuurien ja palvelujen muutosvaikutus on seuraavan vuosikymmenen aikana entistäkin näkyvämpi kaikilla elämänaloilla. Laskenta-, viestintä- ja tiedonvarastointiresurssit jatkavat leviämistään tulevina vuosina. Anturit, koneet ja tietotekniikka-avusteiset tuotteet tuottavat suuria määriä tietoa, myös tosiaikaista tietoa, ja tekevät toimintojen etäohjauksesta jokapäiväistä, mahdollistavat liiketoimintaprosessien ja kestävien tuotantolaitosten maailmanlaajuisen käyttöönoton ja tekevät mahdolliseksi palvelujen ja sovelluksien laajan valikoiman luomisen.

Tieto- ja viestintäteknologialla tuetaan monia kriittisiä kaupallisia ja julkisia palveluja ja kaikkia tietämyksen tuottamisen keskeisiä prosesseja tieteen, koulutuksen, yritystoiminnan ja kulttuurin ja luovan toiminnan aloilla sekä julkisella sektorilla ja parannetaan niiden saatavuutta. Tieto- ja viestintäteknologia muodostaa kriittisen infrastruktuurin tuotanto- ja liiketoimintaprosesseille, viestinnälle ja kaupankäynnille. Tieto- ja viestintäteknologia vaikuttaa myös olennaisesti keskeisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin ja yhteiskunnallisiin prosesseihin, kuten yhteisöjen muodostumiseen, kuluttajakäyttäytymiseen, poliittiseen osallistumiseen ja julkiseen hallintoon, esimerkiksi sosiaalisen median ja kollektiivisen tietoisuuden foorumien ja välineiden kautta. On erittäin tärkeää tukea ja yhdistää käyttäjälähtöistä tutkimusta, jotta voidaan kehittää kilpailukykyisiä ratkaisuja.

Unionin tuki tieto- ja viestintäteknologian tutkimukselle ja innovoinnille edistää merkittävästi seuraavan sukupolven teknologioiden ja sovellusten kehittämistä, sillä se muodostaa suuren osan yhteistyöhön perustuvan keski- ja suuririskisen tutkimuksen ja innovoinnin kokonaisuudesta Euroopassa. Unionin tason julkiset investoinnit tieto- ja viestintäteknologian tutkimukseen ja innovointiin ovat olleet ja ovat jatkossakin olennaisen tärkeitä, jotta saadaan kootua kriittinen massa, joka johtaa läpimurtoihin ja innovatiivisten ratkaisujen, tuotteiden ja palvelujen laajempaan käyttöönottoon ja parempaan käyttöön. Niillä on edelleen keskeinen rooli sellaisten avointen alustojen ja teknologioiden kehittämisessä, joita voidaan soveltaa kaikkialla unionissa, innovaatioiden testauksessa ja pilotoinnissa todellisessa yleiseurooppalaisessa ympäristössä sekä resurssien optimoinnissa, kun käsitellään unionin kilpailukykyyn tai yhteisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin liittyviä kysymyksiä. Unionin tuki tieto- ja viestintäteknologian tutkimukselle ja innovoinnille antaa myös korkean teknologian pk-yrityksille mahdollisuuden kasvaa ja hyödyntää unionin laajuisia markkinoita. Se vahvistaa yhteistyötä ja huippuosaamista unionin tutkijoiden ja insinöörien piirissä, kasvattaa synergioita kansallisten talousarvioiden kanssa ja niiden välillä ja toimii kiintopisteenä Euroopan ulkopuolisten kumppaneiden kanssa harjoitettavalle yhteistyölle.

Seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmissa toteutettujen tieto- ja viestintäteknologiatuotteiden arvioinnit ovat osoittaneet, että unionin tasolla tehdyt kohdennetut investoinnit tieto- ja viestintäteknologian tutkimukseen ja innovointiin ovat olleet keskeisessä asemassa siinä, että eurooppalainen teollisuus on voinut saavuttaa johtoaseman muun muassa matkaviestinnän ja turvallisuuden kannalta kriittisten tieto- ja viestintäteknologiajärjestelmien aloilla ja on voinut vastata energiatehokkuuden, terveydenhuollon, elintarviketurvan, liikenteen tai väestönmuutoksen kaltaisiin haasteisiin. Unionin investoinnit tieto- ja viestintäteknologian tutkimusinfrastruktuureihin ovat antaneet Euroopan tutkijoiden käyttöön maailman parhaat laskenta- ja tutkimuksen verkostoitusvalmiudet.

1.1.3. Toimien päälinjat

Tieto- ja viestintäteknologian teolliseen ja teknologiseen johtoasemaan liittyviin haasteisiin kohdennetaan useita toimia, jotka kattavat tieto- ja viestintäteknologian yleiset tutkimus- ja innovointilinjaukset, mukaan lukien erityisesti seuraavat:

- a) Komponenttien ja järjestelmien uusi sukupolvi: kehittyneiden, sulautettujen sekä energia- ja resurssitehokkaiden komponenttien ja järjestelmien tekninen suunnittelu;
- b) Seuraavan sukupolven tietotekniikka: kehittyneet ja suojatut tietojenkäsittelyjärjestelmät ja -teknologiat, myös pilvipalvelut;
- c) Tulevaisuuden internet: ohjelmistot, laitteistot, infrastruktuurit, teknologiat ja palvelut;
- d) Sisältöteknologiat ja tiedonhallinta: digitaalisia sisältöjä, kulttuuria ja luovia aloja palveleva tieto- ja viestintäteknikka;
- e) Kehittyneet rajapinnat ja robotit: robotiikka ja älytilat;
- f) Mikro- ja nanoelektroniikka ja fotonikka: mikro- ja nanoelektroniikkaan ja fotonikkaan liittyvät keskeiset mahdollistavat teknologiat, kvanttiteknologia mukaan luettuna.

Näiden kuuden keskeisen toimintalinjan odotetaan kattavan kaikenlaiset tarpeet ottaen huomioon Euroopan teollisuuden maailmanlaajuinen kilpailukyky. Näihin sisältyvät teollisuuden johtoasema sellaisten yleisten tieto- ja viestintäteknikkapohjaisten ratkaisujen, tuotteiden ja palvelujen alalla, joita tarvitaan suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi, sekä sovelluslähtöiset tieto- ja viestintäteknologian tutkimus- ja innovointilinjaukset, joita tuetaan asiaankuuluvan yhteiskunnallisen haasteen yhteydessä. Ottaen huomioon yhä lisääntyvä teknologian edistyminen kaikilla elämänalueilla, ihmisten ja teknologian vuorovaikutus on tässä suhteessa tärkeää ja osa edellä mainittua sovelluslähtöistä tieto- ja viestintäteknologian tutkimusta.

Näihin kuuteen toimintalinjaan sisältyy tieto- ja viestintäteknologian erityisiä tutkimusinfrastruktuureja, kuten elävät laboratoriot kokeita varten, sekä infrastruktuureja, jotka liittyvät keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin ja niiden integrointiin kehittyneisiin tuotteisiin ja innovatiivisiin älykkäisiin järjestelmiin, mukaan lukien laitteet, työvälineet, tukipalvelut, puhdistilat ja mahdollisuus käyttää valimoita prototyyppien valmistusta varten.

Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuetaan tieto- ja viestintäteknikkajärjestelmien tutkimusta ja kehittämistä kunnioittaen täysimääräisesti luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia ja erityisesti oikeutta yksityisyyteen.

1.2. Nanoteknologia

1.2.1. Nanoteknologian erityistavoite

Nanoteknologian tutkimuksen ja innovoinnin erityistavoitteena on turvata unionin johtoasema näillä voimakkaasti kasvavilla maailmanmarkkinoilla vauhdittamalla tieteellistä ja teknologista edistymistä ja investointeja nanoteknologiaan ja sen käyttöönottoon suurta lisäarvoa tarjoavissa kilpailukykyisissä tuotteissa ja palveluissa monissa erilaisissa sovelluksissa ja monilla eri sektoreilla.

Nanoteknologia arkipäiväistyy vuoteen 2020 mennessä, eli se integroidaan saumattomasti useimpiin teknologioihin ja sovelluksiin. Tätä kehitystä ajavia tekijöitä ovat kuluttajille aiheutuvat hyödyt, elämänlaatu, terveydenhuolto, kestävä kehitys sekä suuret teolliset mahdollisuudet hyödyntää aiemmin saavuttamattomissa olleita ratkaisuja tuottavuuden ja resurssitehokkuuden parantamiseksi.

Euroopan on myös luotava maailmanlaajuinen vertailukohta sellaiselle nanoteknologioiden turvallisel ja vastuulliselle käyttöönotolle ja hallinnalle, jolla varmistetaan korkeat yhteiskunnalliset ja teolliset tuotot yhdistettyinä turvallisuuden ja kestävyuden korkeisiin standardeihin.

Nanoteknologiaa käyttävät tuotteet muodostavat maailmanmarkkinat, joita Euroopalla ei ole varaa jättää huomiotta. Sellaisten tuotteiden markkinoiden arvoksi, joihin sisältyy nanoteknologiaa keskeisenä komponenttina, arvioidaan 700 miljardia euroa vuonna 2015 ja 2 biljoonaa euroa vuonna 2020. Työpaikkoja odotetaan syntyvän 2 biljoonaa vuoteen 2015 mennessä ja 6 biljoonaa vuoteen 2020 mennessä. Euroopan nanoteknologiayritysten olisi hyödynnettävä tätä markkinoiden voimakasta kasvua ja pystyttävä valtaamaan vuoteen 2020 mennessä markkinaosuus, joka vastaa vähintään Euroopan osuutta maailmanlaajuisesta tutkimusrahoituksesta (eli noin neljännes).

1.2.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Nanoteknologiaan sisältyy joukko kehittyviä teknologioita, joilla on todistettua kehityspotentiaalia ja joilla on käänteentekevä vaikutus esimerkiksi materiaaleihin, tieto- ja viestintäteknologiaan, liikenteeseen, biotieteisiin, terveydenhuoltoon (hoito mukaan luettuna), kulutustavaroihin ja valmistusteollisuuteen, kunhan tutkimus muunnetaan urauurtaviksi, kestäviksi ja kilpailukykyisiksi tuotteiksi ja tuotantoprosesseiksi.

Nanoteknologia on keskeisessä asemassa, kun pyritään vastaamaan Eurooppa 2020 -strategiassa yksilöityihin haasteisiin. Näiden keskeisten mahdollistavien teknologioiden onnistunut käyttöönotto parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä mahdollistamalla uudet ja parannetut tuotteet tai tehokkaammat prosessit ja tarjoaa vastauksia nykyisiin ja tuleviin yhteiskunnallisiin haasteisiin.

Nanoteknologian maailmanlaajuinen tutkimusrahoitus on kaksinkertaistunut vuoden 2004 noin 6,5 miljardista eurosta noin 12,5 miljardiin euroon vuonna 2008; unionin osuus tästä kokonaismäärästä on noin neljännes. Unionilla on tunnustettu johtoasema nanotieteiden ja nanoteknologian tutkimuksessa, ja unionissa ennakoitaan olevan noin 4 000 alan yritystä vuonna 2015. Tämä johtoasema tutkimuksessa on säilytettävä, sitä on vahvistettava ja sen on johdettava käytännön sovelluksiin ja kaupallistamiseen.

Euroopan on nyt vakiinnutettava asemansa maailmanmarkkinoilla ja vahvistettava sitä edistämällä laaja-alaista yhteistyötä eri arvoketjuissa ja niiden välillä ja eri teollisuudenalojen välillä, jotta nämä teknologiat voidaan laajentaa turvallisiksi, kestäviksi ja kannattaviksi kaupallisiksi tuotteiksi. Riskinarviointiin ja -hallintaan sekä vastuulliseen hallintaan liittyvät kysymykset ovat nousemassa keskeisen tärkeiksi tekijöiksi, kun käsitellään nanoteknologian tulevaa vaikutusta yhteiskuntaan, ympäristöön ja talouteen.

Toimien painopisteenä on nanoteknologian laajamittainen, vastuullinen ja kestävä soveltaminen taloudessa, jotta voidaan saavuttaa hyötyjä, joilla on suuret yhteiskunnalliset ja teolliset vaikutukset. Jotta voidaan varmistaa uusien mahdollisuuksien avaaminen, mukaan lukien uusien yritysten perustaminen ja uusien työpaikkojen luominen, tutkimuksen olisi tarjottava välineet standardoinnin ja sääntelyn asianmukaiseen täytäntöönpanoon.

1.2.3. Toimien päälinjat

a) Seuraavan sukupolven nanomateriaalien, nanolaitteiden ja nanojärjestelmien kehittäminen

Tavoitteena ovat perustavalla tavalla uudet tuotteet, jotka mahdollistavat kestävät ratkaisut useilla eri aloilla.

b) Nanoteknologian turvallisen ja kestävä kehittäminen ja soveltamisen varmistaminen

Tavoitteena on tieteellisen tietämyksen edistäminen nanoteknologian ja nanojärjestelmien mahdollisista terveys- ja ympäristövaikutuksista, ja välineiden tarjoaminen riskinarviointiin ja -hallintaan koko elinkaaren aikana, mukaan lukien standardointikysymykset.

c) Nanoteknologian yhteiskunnallisen ulottuvuuden kehittäminen

Tässä toimessa keskitytään nanoteknologian hallintaan yhteiskunnan ja ympäristön hyödyksi.

d) Nanomateriaalien, -komponenttien ja -järjestelmien tehokas ja kestävä synteesi ja valmistus

Tässä toimessa keskitytään uusiin toimintoihin, uusien ja olemassa olevien prosessien älykkääseen integrointiin, mukaan lukien teknologioiden konvergensi, sekä prosessien laajentamiseen siten, että saavutetaan tuotteiden suuritarkkuuksinen laajan mittakaavan tuotanto sekä joustavat ja monikäyttöiset laitokset, joilla varmistetaan tietämyksen tehokas muuntaminen teollisiksi innovaatioiksi.

e) Kapasiteettia lisäävien tekniikoiden, mittausmenetelmien ja laitteiden kehittäminen ja standardointi

Tässä toimessa keskitytään perustan luoviin teknologioihin, jotka tukevat turvallisten monimutkaisten nanomateriaalien ja nanojärjestelmien kehittämistä ja markkinoille tuloa.

1.3. Kehittyneet materiaalit

1.3.1. Kehittyneiden materiaalien erityistavoite

Kehittyneiden materiaalien tutkimuksen ja kehittämisen erityistavoitteena on kehittää materiaaleja, joilla on uusia toiminnallisia ominaisuuksia ja parempi suorituskyky käytössä, sellaisia kilpailukykyisempiä ja turvallisia tuotteita varten, joilla on mahdollisimman pienet ympäristövaikutukset ja jotka käyttävät mahdollisimman vähän luonnonvaroja.

Materiaalit ovat teollisen innovoinnin ytimessä ja sen keskeinen mahdollistaja. Kehittyneet materiaalit, joilla on suurempi osaamissisältö, uusia toiminnallisia ominaisuuksia ja entistä parempi suorituskyky, ovat olennaisen tärkeitä teollisuuden kilpailukyvyille ja kestäväälle kehitykselle monissa erilaisissa sovelluksissa ja monilla eri sektoreilla.

1.3.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Uusia kehittyneitä materiaaleja tarvitaan suorituskyvyltään parempien ja kestävien tuotteiden ja prosessien kehittämiseksi ja niukkojen luonnonvarojen korvaamiseksi. Tällaiset materiaalit ovat osa ratkaisua teollisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin, sillä ne tarjoavat paremman suorituskyvyn käytön aikana, käyttävät vähemmän luonnonvaroja ja energiaa ja ovat ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteiden koko elinkaaren ajan.

Sovelluslähtöiseen kehittämiseen liittyy usein sellaisten kokonaan uusien materiaalien suunnittelu, jotka pystyvät tarjoamaan suunnitellun suorituskyvyn käytön aikana. Tällaiset materiaalit ovat tärkeä osa korkean lisäarvon valmistuksen toimitusketjua. Ne luovat myös perustan edistymiselle horisontaalisilla teknologian aloilla (esim. terveydenhuoltoteknologiat, biotieteet, elektroniikka ja fotonikka) ja käytännöllisesti katsoen kaikilla markkinasektoreilla. Materiaalit itsessään merkitsevät tärkeää askelta tuotteiden arvon lisäämisessä ja niiden suorituskyvyn parantamisessa. Kehittyneiden materiaalien arvioitu arvo ja vaikutus on huomattava. Markkinoiden odotetaan kasvavan noin 6 prosenttia vuodessa, ja niiden arvoksi arvioidaan noin 100 miljardia euroa vuonna 2015.

Materiaalien kehityksessä on noudatettava lähestymistapaa, joka kattaa koko elinkaaren saatavilla olevien materiaalien toimituksesta käytöstä poistamiseen (kehdestä kehtoon). Lisäksi on löydettävä innovatiivisia lähestymistapoja luonnonvarojen (mukaan lukien energia) käytön minimoimiseksi materiaalien muuntamisessa tai ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi. Huomioon on otettava myös materiaalien jatkuva käyttö, kierrätys tai uudelleenkäyttö sekä niihin liittyvät yhteiskunnalliset innovaatiot, kuten muutokset kuluttajakäyttäytymisessä ja uudet liiketoimintamallit.

Kehityksen nopeuttamiseksi edistetään monitieteistä ja konvergoivaa lähestymistapaa, jossa yhdistyvät kemia, fyysikka, tekniset tieteet, teoreettinen ja tietokonemallintaminen, biologia ja entistä enemmän myös luova teollinen muotoilu.

Lisäksi tuetaan uusia ympäristöystävällisiä innovointiyhteisliittymiä ja teollisia symbiooseja, joiden avulla teollisuudenalat voivat monipuolistua ja laajentaa liiketoimintamallejaan sekä käyttää jätteensä uudelleen uuden tuotannon pohjana.

1.3.3. Toimien päälinjat

a) Monialainen ja mahdollistava materiaalitekniikka

Räätälöityjen materiaalien, toiminnallisten materiaalien, monitoimimateriaalien, joilla on suurempi osaamisisältö, uusia toiminnallisia ominaisuuksia ja entistä parempi suorituskyky, ja rakennemateriaalien tutkiminen kaikkien teollisuudenalojen innovointia varten, mukaan lukien luovat alat.

b) Materiaalien kehittäminen ja muuntaminen

Tutkimus ja kehittäminen, jolla varmistetaan tehokas, turvallinen ja kestävä kehitys ja tuotantomittakaavan laajentaminen tulevien suunnitteluun perustuvien tuotteiden teollisen valmistuksen mahdollistamiseksi, jotta päästäisiin jätettäömään materiaalien hallintaan Euroopassa.

c) Materiaalien komponenttien hallinta

Materiaalien, niiden komponenttien ja järjestelmien uusien ja innovatiivisten tuotantotekniikoiden tutkiminen ja kehittäminen.

d) Kestävän, resurssitehokkaan ja vähäpäästöisen teollisuuden materiaalit

Energian käyttöä vähentävien ja vähähiilistä tuotantoa helpottavien uusien tuotteiden ja sovellusten, liiketoimintamallien ja vastuullisen kuluttajakäyttäytymisen kehittäminen.

e) Luovan teollisuuden materiaalit, kulttuuriperintö mukaan lukien

Toisiaan lähentyvien teknologioiden suunnittelu ja kehittäminen uusien liiketoimintamahdollisuuksien luomiseksi, mukaan lukien sellaisten materiaalien säilyttäminen ja entistäminen, joilla on historiallista tai kulttuurista arvoa, sekä uusien materiaalien kehittämiseksi.

f) Metrologia, karakterisointi, standardointi ja laadunvalvonta

Erilaisten tekniikoiden, kuten karakterisoinnin, ainetta rikkomattoman arvioinnin, jatkuvan arvioinnin ja seurannan sekä suorituskyvyn ennakoivan mallintamisen edistäminen materiaalitieteen ja -tekniikan kehittämiseksi ja vaikutusten edistämiseksi.

g) Materiaalien käytön optimointi

Tutkimus- ja kehitystyö materiaalien korvaamiseksi, vaihtoehtojen löytämiseksi materiaalien käytölle, innovatiivisten liiketoimintamallien selvittämiseksi ja kriittisten resurssien määrittämiseksi.

1.4. *Bioteknologia*

1.4.1. Bioteknologian erityistavoite

Bioteknologian tutkimuksen ja innovoinnin erityistavoitteena on kehittää kilpailukykyisiä, kestäviä, turvallisia ja innovatiivisia teollisuustuotteita ja -prosesseja ja toimia innovoinnin vauhdittajana useilla Euroopan toimialalla, kuten maataloudessa, metsätaloudessa, elintarvikealalla, energia-alalla, kemianteollisuudessa ja terveydenhuollossa sekä tietopohjaisessa biotaloudessa.

Bioteknologian vahva tiede-, teknologia- ja innovointiperusta auttaa Euroopan teollisuutta varmistamaan johtoseman tällä keskeisellä mahdollistavan teknologian alalla. Tätä asemaa lujittaa entisestään terveys- ja turvallisuusarvioinnin, teknologian käytön taloudellisten vaikutusten ja ympäristövaikutusten sekä kokonais- ja erityisriskien hallintaan liittyvien näkökohtien integrointi bioteknologian käyttöönottoon.

1.4.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Bioteknologian kehitystä on vienyt eteenpäin nopeasti kasvava tietämys eloperäisistä järjestelmistä, ja ala tuottaa nyt jatkuvasti uusia sovelluksia, lujittaa unionin teollisuusperustaa ja kasvattaa sen innovointivalmiuksia. Esimerkkejä bioteknologian kasvavasta merkityksestä ovat teollisuussovellukset, mukaan lukien biologiset lääkkeet, elintarvike- ja rehutuotanto sekä biokemikaalit, joista viimeksi mainittujen markkinaosuuden odotetaan kasvavan 12–20 prosenttiin kemikaalien tuotannosta vuoteen 2015 mennessä. Biojärjestelmien selektiivisyyden ja tehokkuuden ansiosta bioteknologiassa noudatetaan useita niin sanotun Vihreän kemian kahdestatoista periaatteesta. Unionin yrityksille mahdollisesti koituvia taloudellisia rasitteita voidaan vähentää hyödyntämällä bioteknologian prosessien ja biopohjaisten tuotteiden tarjoamia mahdollisuuksia hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen; vähennysmahdollisuuksien arvioidaan olevan 1–2,5 miljardia CO₂-ekvivalenttitonnia vuodessa vuonna 2030.

Euroopan biolääkealalla jo noin 20 prosenttia nykyisistä lääkkeistä on johdettu bioteknologiasta, ja uusista lääkkeistä jopa 50 prosenttia. Bioteknologialla tulee olemaan merkittävä rooli siirryttäessä biopohjaiseen talouteen kehittämällä uusia teollisuusprosesseja. Bioteknologia avaa myös uusia väyliä kehittää kestävää maataloutta, vesiviljelyä ja metsätaloutta sekä hyödyntää merten luonnonvarojen tarjoamia valtavia mahdollisuuksia innovatiivisten teollisuus-, terveydenhoito-, energia- ja ympäristösovellusten sekä kemian sovellusten tuottamiseen. Meribioteknologian (sinisen bioteknologian) kehittyvän alan ennakoitaan kasvavan 10 prosentilla vuodessa.

Muita keskeisiä innovoinnin lähteitä ovat rajapinnat bioteknologian ja muiden mahdollistavien ja lähentyvien teknologioiden välillä; tällaisia teknologioita ovat erityisesti nanoteknologia ja tieto- ja viestintäteknologia, ja mahdollisia sovelluksia ovat muun muassa anturit ja diagnosointimenetelmät.

1.4.3. Toimien päälinjat

a) Huipputason bioteknologian edistäminen tulevana innovoinnin vauhdittajana

Sellaisten nousevien teknologian alojen kehittäminen, jotka tarjoavat suuria mahdollisuuksia innovatiivisiin tuotteisiin ja teknologioihin sekä täysin uudenlaisiin sovelluksiin; tällaisia aloja ovat muun muassa synteettinen biologia, bioinformatiikka ja systeemibiologia.

b) Bioteknologiapohjaiset teolliset tuotteet ja teollisuusprosessit.

Teollisen bioteknologian ja teollisen mittakaavan bioprosessisuunnittelun kehittäminen kilpailukykyisiä teollisia tuotteita ja kestäviä prosesseja varten (esim. kemikaalit, terveys, kaivostoiminta, energia, paperimassa ja paperi, kuitupohjaiset tuotteet ja puu, tekstiili, tärkkelys, elintarvikkeiden jalostus) ja tällaisen bioteknologian ympäristö- ja terveysluottavuudet, mukaan lukien puhdistustoimet.

c) Innovatiiviset ja kilpailukykyiset alustateknologiat

Sellaisten alustateknologioiden (esim. genomiikka, metagenomiikka, proteomiikka, metabolomiikka, molekyläariset välineet, ilmaisujärjestelmät, fenotyypausalustat ja solupohjaiset alustat) kehittäminen, joilla edistetään johtajuutta ja kilpailuetua useilla talouteen vaikuttavilla aloilla.

1.5. Kehittynyt valmistus ja prosessointi

1.5.1. Erityistavoite

Kehittyneen valmistuksen ja prosessoinnin tutkimuksen ja innovoinnin erityistavoitteena on muuntaa nykyiset tuotantoyritykset, -järjestelmät ja -prosessit keskeisten mahdollistavien teknologioiden tukemisen avulla osaamisintensiivisemmiksi, kestävämmiksi ja resurssi- ja energiatehokkaammiksi monialaisiksi valmistus- ja prosessointiteknologioiksi, jotka johtavat innovatiivisempiin tuotteisiin, prosesseihin ja palveluihin. Uusien kestävien tuotteiden, prosessien ja palvelujen ja niiden kilpailukykyisen käytön mahdollistaminen sekä kehittyneen valmistuksen ja prosessoinnin ovat olennaisen myös tärkeitä painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" tavoitteiden saavuttamiseksi.

1.5.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Valmistussektori on erittäin tärkeä Euroopan taloudelle; vuonna 2007 se tuotti noin 17 prosenttia unionin bkt:stä ja työllisti noin 22 miljoonaa henkilöä. Kaupan esteiden poistuminen ja viestintäteknologian tarjoamat mahdollisuudet ovat johtaneet siihen, että kilpailu valmistussektorilla on erittäin ankaraa ja tuotanto siirtyy maihin, joissa kokonaiskustannukset ovat alhaisimmat. Eurooppalaisen lähestymistavan valmistukseen on muututtava radikaalisti, jotta Eurooppa voi säilyttää kilpailukykynsä. Horisontti 2020 -puiteohjelma voi edistää kaikkien asianomaisten sidosryhmien tuomista yhteen tämän muutoksen aikaansaamiseksi.

Euroopan on lisättävä investointeja unionin tasolla, jotta voidaan säilyttää sen johtoasema ja osaaminen valmistusteknologioiden alalla ja toteuttaa siirtyminen korkean lisäarvon osaamisintensiivisiin tavaroihin sekä luoda olosuhteet ja resurssit kestävä tuotantoa ja valmistettuun tuotteeseen liittyvää elinikäistä palveluntarjontaa varten. Runsaasti luonnonvaroja käyttävän valmistus- ja prosessiteollisuuden on mobilisoitava lisää resursseja ja tietämystä unionin tasolla ja lisättävä investointeja tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin, jotta voidaan edetä kohti kilpailukykyistä vähähiilistä, resurssitehokasta ja kestävä taloutta ja saavuttaa eri teollisuudenaloille sovitut unionin laajuiset kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteet vuoteen 2050 mennessä ⁽¹⁾.

Vahvan unionin politiikan turvin Eurooppa voisi kasvattaa olemassa olevaa teollisuuttaan ja tukea tulevaisuuden kehittyviä teollisuudenaloja. Kehittyneiden valmistusjärjestelmien sektorin arvioitu arvo ja vaikutus on huomattava. Markkinoiden arvoksi arvioidaan noin 150 miljardia euroa vuonna 2015, ja niiden odotetaan kasvavan noin 5 prosenttia vuodessa.

On olennaisen tärkeää ylläpitää tietämystä ja osaamista, jotta valmistus- ja prosessointikapasiteetti voidaan säilyttää Euroopassa. Tutkimus- ja innovointitoimien painopisteenä on kestävä ja turvallinen valmistus ja prosessointi, jossa otetaan käyttöön tarvittavat tekniset innovaatiot ja asiakaslähtöinen toimintatapa, jotta voidaan tuottaa suuren osaamissisällön omaavia tuotteita ja palveluja käyttäen vain vähän materiaaleja ja energiaa.

Euroopan on myös siirrettävä tämä mahdollistava teknologia ja tietämys muille tuotannon aloille, kuten rakennus-alalle. Rakennusala on merkittävä kasvihuonekaasupäästöjen lähde, sillä rakennuksiin liittyvät toiminnot aiheuttavat noin 40 prosenttia Euroopan kokonaisenergiankulutuksesta ja tuottavat 36 prosenttia Euroopan hiilidioksidipäästöistä. Rakennusala tuottaa 10 prosenttia Euroopan bkt:stä ja tarjoaa noin 16 miljoonaa työpaikkaa 3 miljoonassa yrityksessä, joista 95 prosenttia on pk-yrityksiä. Alalla on otettava käyttöön innovatiivisia materiaaleja ja valmistusmenetelmiä ympäristövaikutusten lieventämiseksi.

1.5.3. Toimien päälinjat

a) Tulevaisuuden tehtaiden teknologiat

Edistetään kestävä teollisuuskasvua Euroopassa helpottamalla strategista siirtymistä kustannusperusteisesta valmistuksesta lähestymistapaan, joka perustuu resurssitehokkuuteen ja suuren lisäarvon tuotteiden luomiseen sekä tieto- ja viestintäteknologiaa hyödyntävään älykkääseen ja suuren suorituskyvyn omaavaan valmistukseen integroidussa järjestelmässä.

b) Energiatavotteet ja ympäristövaikutuksiltaan vähäiset rakennukset ja järjestelmät mahdollistavat teknologiat

Vähennetään energiankulutusta ja hiilidioksidipäästöjä tutkimalla, kehittämällä ja ottamalla käyttöön kestäviä rakennusteknologioita ja -järjestelmiä, tarkastellaan koko arvoketjua sekä vähennetään rakennusten kokonaisympäristövaikutuksia.

⁽¹⁾ KOM(2011)0112.

c) Energiaintensiivisen prosessiteollisuuden kestävä, resurssitehokkaat ja vähähiiliset teknologiat

Parannetaan prosessiteollisuuden kilpailukykyä kasvattamalla huomattavasti sen resurssi- ja energiatehokkuutta ja vähentämällä tällaisen teollisen toiminnan ympäristövaikutuksia koko arvoketjussa ja edistetään vähähiilisen teknologian käyttöönottoa, kestävämpiä teollisuusprosesseja ja soveltuvilta osin uusiutuvien energialähteiden integrointia.

d) Uudet kestävätkä liiketoimintamallit

Johdetaan toimintamalleja ja menetelmiä räätälöidyissä lähestymistavoissa käytettäviä mukautuvia, osaamisintensiivisiä liiketoimintamalleja varten, mukaan lukien vaihtoehtoiset resurssitehokkaat lähestymistavat.

1.6. Avaruus

1.6.1. Avaruusalan tutkimuksen ja innovoinnin erityistavoite

Avaruusalan tutkimuksen ja innovoinnin erityistavoitteena on edistää kustannustehokasta, kilpailukykyistä ja innovatiivista avaruusteollisuutta (mukaan lukien pk-yritykset) ja avaruustutkimusyhteisöä, joka voi kehittää ja hyödyntää avaruusinfrastruktuuria unionin tulevien poliittisten ja yhteiskunnallisten tarpeiden täyttämiseksi.

Euroopan julkisen ja yksityisen avaruussektorin lujittaminen avaruusalan tutkimusta ja innovointia tukemalla on olennaisen tärkeää, jotta voidaan säilyttää ja turvata Euroopan mahdollisuudet käyttää avaruutta unionin eri alojen poliitikkojen tukemiseksi, turvataan kansainväliset strategiset edut ja parannetaan Euroopan kilpailukykyä vakiintuneiden ja kehittyvien avaruusvaltioiden joukossa. Unionin tason toiminta toteutetaan yhdessä jäsenvaltioiden ja Euroopan avaruusjärjestön (ESA) avaruustutkimustoimien kanssa tavoitteena lisätä eri toimijoiden välistä täydentävyyttä.

1.6.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Avaruus on tärkeä mutta usein näkymätön mahdollistava tekijä monille modernin yhteiskunnan kannalta olennaisille palveluille ja tuotteille, kuten navigoinnille ja viestinnälle sekä sääennusteille ja maantieteelliselle tiedolle, jota satelliitit saavat maan havainnoinnista. Poliitiikan laatiminen ja täytäntöönpano eurooppalaisella, kansallisella ja alueellisella tasolla on entistä enemmän riippuvaista avaruudesta saatavista tiedoista. Maailmanlaajuinen avaruussektori kasvaa nopeasti ja laajenee uusille alueille (esim. Kiina, Etelä-Amerikka ja Afrikka). Euroopan teollisuus on nykyisin kaupallisiin ja tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien ensiluokkaisten satelliittien merkittävä viejä. Kiihtyvä maailmanlaajuinen kilpailu haastaa Euroopan aseman tällä alalla.

On siis Euroopan etujen mukaista varmistaa, että sen teollisuus voi jatkossakin kukoistaa näillä kiivaasti kilpailluilla markkinoilla. Lisäksi eurooppalaisten tutkimussatelliittien ja luotainten kokoamat tiedot ovat johtaneet eräisiin viime vuosikymmenten tärkeimpiin tieteellisiin läpimurtoihin geotieteiden, perusfysiikan, astronomian ja planetologian aloilla. Lisäksi innovatiiviset avaruusteknologiat, kuten robotiikka, ovat vaikuttaneet tietämyksen ja teknologian edistymiseen Euroopassa. Tämän ainutlaatuisen kapasiteetin ansiosta Euroopan avaruussektori on keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategiassa yksilöityihin haasteisiin vastattaessa.

Tutkimus, teknologian kehittäminen ja innovointi muodostavat perustan sellaisille avaruuteen liittyville valmiuksille, jotka ovat olennaisen tärkeitä eurooppalaiselle yhteiskunnalle. Yhdysvallat käyttää 25 prosenttia avaruusalan budjetistaan tutkimukseen ja kehittämiseen, unioni puolestaan alle 10 prosenttia. Lisäksi unionin avaruustutkimusta käsitellään jäsenvaltioiden kansallisissa ohjelmissa, ESA:n ohjelmissa ja unionin tutkimuksen puiteohjelmissa.

Euroopan teknologisen ja kilpailuedun ylläpitämiseksi ja investointien hyödyntämiseksi tarvitaan SEUT 4 artiklan 3 kohta ja 189 artikla huomioon ottaen unionin tason toimia yhdessä jäsenvaltioiden ja ESA:n avaruustutkimustoimien kanssa. ESA on hallinnoinut satelliittien teollista kehittämistä ja avaruusohjelmien toteuttamista hallitusten väliseltä pohjalta ESA:n jäsenvaltioiden puolesta vuodesta 1975 alkaen. Unionin tason toimia tarvitaan myös edistämään kaikkien jäsenvaltioiden parhaiden tutkijoiden osallistumista ja poistamaan esteitä kansalliset rajat ylittäviltä avaruustutkimuksen yhteistyöhankkeilta.

Eurooppalaisista satelliiteista saatavat tiedot tarjoavat myös kasvavia mahdollisuuksia uusien innovatiivisten satelliittipohjaisten palvelujen kehittämiseen loppukäyttäjää varten. Tämä on pk-yritysten tyypillinen toimintasektori, ja sitä pitäisi tukea tutkimus- ja innovointitoimenpiteillä, jotta voidaan käyttää hyväksi kaikki näiden mahdollisuuksien ja erityisesti unionin ohjelmien Galileo ja Copernicus tarjoamat hyödyt.

Avaruus ylittää luonnollisesti maiden rajat ja tarjoaa ainutlaatuisen kansainvälisen ulottuvuuden ja synnyttää siten kansainvälisenä yhteistyönä toteutettavia suuren mittakaavan hankkeita. Jotta Eurooppa voisi olla merkittävässä asemassa tällaisessa kansainvälisessä yhteistyössä tulevana vuosikymmeninä, sekä Euroopan yhteinen avaruuspolitiikka että avaruusalan Euroopan tason tutkimus- ja -innovointitoimet ovat molemmat olennaisen tärkeitä.

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa toteutettava avaruusalan tutkimus ja innovointi on linjassa neuvoston ja komission jatkuvalta pohjalta määrittelyjen unionin avaruuspolitiikan painopisteiden ja eurooppalaisten toimenpideohjelmien tarpeiden kanssa ⁽¹⁾.

Eurooppalaiset avaruusinfrastruktuurit, kuten Copernicus- ja Galileo-ohjelmat, ovat strategisia sijoituskohteita, ja innovatiivisten käytännön sovellusten kehittäminen on välttämätöntä. Tätä varten avaruusteknologioiden soveltamista tuetaan tarvittaessa asiaankuuluvien painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" erityistavoitteiden yhteydessä tavoitteena sosioekonomisten hyötyjen sekä tehtyjen investointien tuoton varmistaminen ja Euroopan johtosema käytännön sovelluksissa.

1.6.3. Toimien päälinjat

a) Euroopan avaruussektorin kilpailukykyyn, riippumattomuuden ja innovatiivisuuden tukeminen

Tähän sisältyy kilpailukykyisen, kestävän ja yrittäjähenkisen avaruusteollisuuden turvaaminen ja kehittäminen edelleen yhdessä maailmanluokan avaruustutkimusyhteisön kanssa, jotta voidaan säilyttää ja vahvistaa Euroopan johtosema ja riippumattomuus avaruusjärjestelmissä, synnyttää innovaatioita avaruussektorilla ja mahdollistaa avaruuteen perustuvat maanpäälliset innovaatiot, esimerkiksi käyttämällä kaukohavainnointi- ja navigointitietoja.

b) Avaruusteknologian edistysaskelten mahdollistaminen

Tässä toimessa pyritään kehittämään kehittyneitä ja mahdollistavaa avaruusteknologiaa ja toiminnallisia ratkaisuja ideaavaiheesta avaruudessa tapahtuvaan demonstrointiin. Tähän sisältyvät teknologiat, jotka tukevat avaruuteen pääsyä, teknologiat, joilla suojataan avaruudessa olevaa omaisuutta avaruusromun ja auringonpurkausten kaltaisilta uhilta, sekä teknologiat satelliittiviestintää, navigointia ja kaukohavainnointia varten. Kehittyneen avaruusteknologian kehittäminen ja soveltaminen edellyttää erittäin ammattitaitoisten insinöörien ja tutkijoiden jatkuvaa koulutusta sekä vahvoja yhteyksiä heidän ja avaruussovellusten käyttäjien välillä.

c) Avaruus pohjaisten tietojen käytön mahdollistaminen

Eurooppalaisista (tieteellisistä, julkisista tai kaupallisista) satelliiteista saatavien tietojen käyttöä voitaisiin lisätä huomattavasti, jos pyrittäisiin edelleen edistämään avaruus pohjaisten tietojen käsittelyä, tallentamista, validointia, standardointia ja kestävää saatavuutta sekä tukemaan tällaisista tiedoista saatavien uusien tietotuotteiden ja -palvelujen kehittämistä SEUT 189 artikla huomioon ottaen, mukaan lukien tietojen käsittelyä, levittämistä ja yhteentoimivuutta koskevat innovaatiot, erityisesti geotieteiden tutkimustiedon ja metatiedon saatavuuden ja vaihdon edistäminen. Näillä toimilla voidaan myös varmistaa korkeampi tuotto avaruusinfrastruktuuriin tehtäville investoinneille ja auttaa vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin, erityisesti jos niitä koordinoidaan maailmanlaajuisesti esimerkiksi GEOSS-maanhavainnointijärjestelmän puitteissa hyödyntämällä täysin sen tärkeintä eurooppalaista osaa, Copernicus-ohjelmaa, Galileo-satelliitinavigointijärjestelmää tai hallitustenvälistä ilmastomuutospaneelia (IPCC) ilmastomuutosta koskevien kysymysten osalta. Tuetaan näiden innovaatioiden nopeaa käyttöönottoa asiaankuuluvassa sovelluksessa sekä päätöksentekoprosesseja. Tähän sisältyy myös tietojen käyttöä uutta tieteellistä tutkimusta varten.

d) Kansainvälisiä avaruus kumppanuuksia tukevan eurooppalaisen tutkimuksen tukeminen

Avaruusalan toimet ovat luonteeltaan maailmanlaajuisia. Tämä pätee erityisesti avaruusvalvontajärjestelmän (Space Situational Awareness, SSA) kaltaisiin toimiin ja moniin avaruuden tutkimushankkeisiin. Huipputasoinen avaruusteknologiaa kehitetään entistä useammin tällaisten kansainvälisten kumppanuuksien puitteissa. Eurooppalaisen tutkimuksen ja teollisuuden menestymisen kannalta on tärkeää, että varmistetaan mahdollisuudet osallistua tällaisiin kumppanuuksiin. Pitkän aikavälin toimintasuunnitelmien määrittely ja täytäntöönpano ja koordinointi kansainvälisten kumppanien kanssa ovat tämän tavoitteen kannalta olennaisen tärkeitä.

2. Riskirahoituksen saatavuus

2.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on korjata markkinoiden toimintapuutteita tutkimuksen ja innovoinnin riskirahoituksen saannissa.

⁽¹⁾ KOM(2011)0152.

Tutkimus- ja innovointialan investointitilanne on vaikea, erityisesti innovatiivisille pk-yrityksille ja keskisuurille yrityksille, joilla on suuri kasvupotentiaali. Rahoituksen saannissa on useita suuria markkinapuutteita, kun poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavien innovaatioiden riskit osoittautuvat tyypillisesti liian suuriksi markkinoiden kannettaviksi ja näin ollen laajemmat hyödyt yhteiskunnalle eivät täysin toteudu.

Näiden ongelmien ratkaisua voidaan edesauttaa lainarahoitusvälineellä ja pääomarahoitusvälineellä, joilla voidaan parantaa asianomaisten tutkimus- ja innovointitoimien rahoitus- ja riskiprofiileja. Tämä puolestaan parantaa yritysten ja muiden edunsaajien mahdollisuuksia saada lainoja, takauksia ja muunmuotoista riskirahoitusta, edistää varhaisvaiheen investointeja ja olemassa olevien ja uusien pääomasijoitusrahastojen kehittämistä, parantaa tietämyksen siirtoa ja teollis- ja tekijänoikeuksien markkinoita, houkuttelee varoja pääomasijoitusmarkkinoille ja kaiken kaikkiaan auttaa siirtymistä uusien tuotteiden ja palvelujen suunnittelusta, kehittämisestä ja demonstroinnista niiden kaupallistamiseen.

Näiden toimien yleisenä vaikutuksena on se, että ne lisäävät yksityisen sektorin halukkuutta investoida tutkimukseen ja innovointiin ja auttavat siten saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian keskeisen tavoitteen eli unionin t&k-menojen kasvattamisen 3 prosenttiin bkt:stä vuosikymmenen loppuun mennessä siten, että yksityisen sektorin osuus on kaksi kolmasosaa. Rahoitusinstrumenttien käyttö auttaa myös saavuttamaan kaikkien muiden sellaisten sektoreiden ja politiikan alojen tutkimus- ja innovointitavoitteet, joilla on keskeinen merkitys yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamisessa, kilpailukyvyyn parantamisessa sekä kestäväen ja osallistavan kasvun tukemisessa ja ympäristöhyödykkeiden ja muiden julkisten hyödykkeiden tarjonnassa.

2.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Tutkimuksen ja innovoinnin unionin tason lainarahoitusvälinettä tarvitaan kasvattamaan todennäköisyyttä, että lainoja ja takuita on saatavilla ja tutkimus- ja innovointipolitiikan tavoitteet saavutetaan. Riskipitoisiin tutkimus- ja innovointi-investointeihin tarvittavien lainojen ja takausten kysynnän ja tarjonnan välillä markkinoilla nykyisin vallitseva kuilu, johon pyritään puuttumaan nykyisessä riskinjakorahoitusvälineessä, tulee todennäköisesti säilymään, koska liikepankit eivät juuri osallistu suuririskisempien lainojen markkinoille. Riskinjakorahoitusvälineen lainarahoituksen kysyntä on ollut suurta siitä saakka kun väline otettiin käyttöön vuoden 2007 puolivälissä: ensimmäisessä vaiheessa (2007–2010) kysyntä ylitti alustavat odotukset yli 50 prosentilla hyväksytyjen lainojen määrän suhteen (7,6 miljardia euroa, kun ennuste oli 5 miljardia euroa).

Lisäksi pankeilta puuttuu yleensä kykyä arvottaa tietoon perustuvaa omaisuutta, kuten immateriaalioikeuksia, ja ne ovat sen vuoksi usein haluttomia sijoittamaan tietopohjaisiin yrityksiin. Tämän seurauksena monet vakiintuneet innovatiiviset yritykset – niin suuret kuin pienet – eivät voi saada lainoja suurempiriskisiin tutkimus- ja innovointitoimiin. Komissio varmistaa yhden tai useamman yhteisön, jolle on siirretty toteuttamistehtäviä, kanssa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti kumppanuudessa toteutettavan rahoitusvälineensä suunnittelussa ja täytäntöönpanossa, että teknologisten ja rahoitusriskien asianmukainen taso ja muoto otetaan huomioon, jotta todetut tarpeet täyttyvät.

Näiden markkinapuutteiden perussyitä ovat epävarmuustekijät, informaation epäsymmetrisyys ja näiden ongelmien ratkaisuyritysten korkeat kustannukset: hiljattain perustetuilla yrityksillä on liian lyhyt toimintahistoria, jotta ne voisivat tyydyttää mahdollisia luotonantajia, ja jopa vakiintuneet yritykset eivät voi usein antaa riittävästi tietoja. Tutkimus- ja innovointi-investoinnin alussa ei myöskään ole lainkaan varmaa, johtavatko ponnistelut onnistuneisiin innovaatioihin.

Lisäksi yrityksillä, jotka kehittävät toimintakonsepteja tai toimivat kehittyvillä aloilla, ei tyypillisesti ole riittäviä vakuuksia. Toinen kielteinen tekijä on se, että vaikka tutkimus- ja innovointitoimet johtaisivat kaupalliseen tuotteeseen tai prosessiin, ei ole lainkaan varmaa, että toimet toteuttanut yritys voi yksinomaaisesti nauttia siitä saatavista hyödyistä.

Unionin tasolla saatavan lisäarvon suhteen lainarahoitusväline auttaa korjaamaan markkinoiden puutteita, jotka estävät yksityistä sektoria investoimasta tutkimukseen ja innovointiin optimaalisella tasolla. Sen täytäntöönpano mahdollistaa resurssien kriittisen massan kokoamisen unionin talousarviosta ja riskinjoon pohjalta niistä rahoituslaitoksista, joiden tehtäväksi järjestelyn toteuttaminen on annettu. Se kannustaa yrityksiä investoimaan tutkimukseen ja innovointiin enemmän omia varojaan kuin mitä ne muutoin tekisivät. Lisäksi lainarahoitusväline auttaa sekä julkisia että yksityisiä organisaatioita vähentämään esikaupallisia hankinnoista tai innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen hankinnoista aiheutuvia riskejä.

Unionin tasoista tutkimuksen ja innovoinnin pääomarahitusvälinettä tarvitaan parantamaan pääomarahituksen saatavuutta varhais- ja kasvuvaiheen investoinneille ja vauhdittamaan unionin pääomasijoitusmarkkinoiden kehitystä. Teknologiansiirto- ja käynnistysvaiheessa uudet yritykset kohtaavat "kuolemanlaakson", jossa julkiset tutkimusavustukset lakkaavat eikä ole mahdollista houkutella yksityistä rahoitusta. Julkinen tuki, jolla pyritään siemenvaiheen ja käynnistysvaiheen yksityisen rahoituksen hyödyntämiseen tämän aukon täyttämiseksi, on nykyisellään liian pirstoutunutta ja katkonaista tai sen hallinnoinnista puuttuu tarvittava asiantuntemus. Lisäksi useimmat Euroopassa toimivat pääomasijoitusrahastot ovat liian pieniä tukemaan innovatiivisten yritysten jatkuvaa kasvua, eikä niillä ole kriittistä massaa, jota tarvitaan erikoistumiseen ja ylikansalliseen toimintaan.

Seuraukset ovat vakavat. Ennen finanssikriisiä eurooppalaiset pääomasijoitusrahastot investoivat pk-yrityksiin noin 7 miljardia euroa vuodessa, kun vuosien 2009 ja 2010 luvut olivat 3–4 miljardin euron luokkaa. Pienentyneet pääomasijoitukset ovat vaikuttaneet pääomasijoitusrahastojen sijoitusten kohteena olevien uusyritysten määrään: vuonna 2007 noin 3 000 pk-yritystä sai pääomarahoitusta, kun vuonna 2010 tällaisia yrityksiä oli vain noin 2 500.

Unionin tasolla saatavan lisäarvon suhteen tutkimuksen ja innovoinnin pääomarahitusväline täydentää kansallisia ja alueellisia järjestelmiä, jotka eivät voi tukea rajat ylittäviä investointeja tutkimukseen ja innovointiin. Varhaisvaiheen järjestelyillä on myös demonstrointivaikutus, joka voi hyödyttää julkisia ja yksityisiä sijoittajia kaikkialla Euroopassa. Kasvuvaiheessa vain Euroopan tasolla voidaan saavuttaa tarvittava mittakaava ja yksityisten sijoittajien vahva osallistuminen, joka on välttämätöntä omavaraisten pääomasijoitusmarkkinoiden toiminnalle.

Laina- ja pääomarahitusvälineet ja niiden liitännäistoimenpiteet tukevat Horisontti 2020 -puiteohjelman poliittisten tavoitteiden saavuttamista. Tätä varten ne kohdennetaan Euroopan tiedeperustan lujittamiseen ja laadun parantamiseen, yritysveltoisiin linjauksiin pohjautuvan tutkimuksen ja innovoinnin edistämiseen ja yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseen korostaen erityisesti pilottitoimia, demonstrointia, testausalustoja ja markkinoille saattamista. Lisäksi olisi toteutettava erityisiä tukitoimia, kuten pk-yrityksille tarkoitettuja tiedotus- ja neuvontatoimia. Toimien suunnittelussa ja toteutuksessa voidaan tarvittaessa kuulla alueellisia viranomaisia, pk-yritysjärjestöjä, kauppakamareja ja asiaan kuuluvia rahoituksen välittäjiä.

Tämän lisäksi ne edesauttavat tutkimukseen ja innovointiin liittyvien tavoitteiden saavuttamista muissa ohjelmissa ja muilla politiikan aloilla, kuten yhteisessä maatalouspolitiikassa, ilmastotoimissa (siirtyminen vähähiiliseen talouteen ja ilmastonmuutokseen mukautuminen) ja yhteisessä kalastuspolitiikassa. Täydentävyyttä kansallisten ja alueellisten rahoitusvälineiden kanssa kehitetään koheesiopolitiikan yhteisessä strategiakehyksessä 2014–2020, jonka puitteissa rahoitusvälineillä on entistä tärkeämpi asema.

Pääoma- ja lainavälineiden rakenteessa otetaan huomioon tarve puuttua erityisiin markkinoiden puutteisiin, ominaispiirteet (kuten dynaamisuusaste ja yritysten perustamisaste) ja rahoitusvaatimukset näillä ja muilla aloilla luomatta markkinoiden vääristymiä. Rahoitusvälineiden käytöllä on oltava selvää eurooppalaista lisäarvoa, ja sen olisi luotava vipuvaikutusta ja täydennettävä kansallisia välineitä. Määrärahojen jakautumista välineiden kesken voidaan muuttaa Horisontti 2020 -puiteohjelman aikana taloudellisen tilanteen muutosten huomioon ottamiseksi.

Pääomarahitusväline ja lainarahitusvälineen pk-yrityksiä koskeva osuus pannaan täytäntöön osana kahta unionin rahoitusvälinettä, joista myönnetään pääomaa ja lainoja pk-yritysten tutkimuksen, innovoinnin ja kasvun tukemiseen COSME-ohjelman pääoma- ja lainarahitusvälineiden yhteydessä. Varmistetaan täydentävyys Horisontti 2020 -puiteohjelman ja COSME:n ohjelmien välillä.

2.3. Toimien päälinjat

a) Tutkimuksen ja innovoinnin lainarahitusväline: "Unionin tutkimuksen ja innovoinnin laina- ja takauspalvelu"

Tavoitteena on parantaa mahdollisuuksia saada vieraan pääoman ehtoista rahoitusta – lainoja, takauksia, vastataukauksia ja muita velka- ja riskirahoituksen muotoja – julkisille ja yksityisille yhteisöille ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille sellaista tutkimus- ja innovointitoimintaa varten, jonka menestyksellinen loppuunsaattaminen edellyttää riskipitoisia investointeja. Painopisteenä on sellaisen tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen, jolla on suuret mahdollisuudet huippuosaamisen saavuttamiseen.

Koska yksi Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteista on kaventaa t&k-toimien ja innovoinnin välistä kuilua ja helpottaa uusien tai parannettujen tuotteiden ja palveluiden tuomista markkinoille ja koska konseptin toimivuuden osoittamisvaihe on ratkaisevassa asemassa tietämyksen siirtämisprosessissa, voidaan ottaa käyttöön mekaniismeja, jotka mahdollistavat rahoituksen myöntämisen konseptin toimivuuden osoittamisvaiheille, jotka ovat välttämättömiä siirrettävien tutkimustulosten tai keksintöjen tärkeyden, merkittävyyden ja tulevan innovaatiovaikutuksen validoimiseksi.

Mahdollisia lopullisia edunsaajia ovat kaiken kokoiset oikeussubjektit, jotka voivat ottaa ja maksaa luottoja, ja erityisesti pk-yritykset, joilla on potentiaalia innovointiin ja nopeaan kasvuun; keski- ja suuret yritykset; korkeakoulut ja tutkimuslaitokset; tutkimus- ja innovointi-infrastruktuurit; julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet; ja erityisvälineet tai -hankkeet.

Lainarahoitusvälineessä on kaksi keskeistä osaa:

- 1) Kysyntään perustuva osa, josta annetaan lainoja ja takauksia siinä järjestyksessä kun niitä haetaan keskittyen erityisesti pk-yritysten ja keski- ja suuren yritysten kaltaisiin edunsaajiin. Tässä osassa vastataan lainamäärien tasaiseen ja jatkuvaan kasvuun riskinjakorahoitusvälineessä, joka on kysynnän ohjaama. Pk-yrityksiä koskevassa osuudessa tuetaan toimia, joilla pyritään parantamaan pk-yritysten ja muiden t&k- ja/tai innovointipohjaisten oikeussubjektien mahdollisuuksia saada rahoitusta. Tähän voisi kysynnän tasosta riippuen kuulua tuki pk-yrityksille kohdennetun välineen kolmannessa vaiheessa.
- 2) Kohdennettu osa, jossa keskitytään niihin politiikan aloihin ja keskeisiin sektoreihin, jotka ovat olennaisen tärkeitä yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi, teollisuuden johtoaseman ja kilpailukykyyn parantamiseksi, kestävän, vähähiilisen ja osallistavan kasvun tukemiseksi sekä ympäristöhyödykkeiden ja muiden julkisten hyödykkeiden tarjoamiseksi. Tämä osa auttaa unionia käsittelemään alakohtaisten poliittisten tavoitteiden tutkimus- ja innovointinäkökohtia.

b) Tutkimuksen ja innovoinnin pääomarahoituskäytäntö: "Unionin tutkimuksen ja innovoinnin pääomainstrumentti"

Tavoitteena on edesauttaa Euroopan pääomasijoitusmarkkinoiden puutteiden korjaamista ja tarjota oman pääoman ehtoista ja oman pääoman luonteista rahoitusta innovatiivisten yritysten rahoitustarpeiden kattamiseksi siemenvaiheesta kasvu- ja laajentumisvaiheeseen saakka. Painopisteessä on Horisontti 2020 -puiteohjelman ja siihen liittyvien politiikkojen tavoitteiden tukeminen.

Mahdollisia lopullisia edunsaajia ovat kaiken kokoiset innovointitoimintaa harjoittavat yritykset, ja erityisesti innovatiiviset pk-yritykset ja keski- ja suuret yritykset.

Pääomarahoituskäytännössä keskitytään varhaisen vaiheen pääomasijoitusrahastoihin ja rahastojen rahastoihin, joista myönnetään oman pääoman ehtoista pääomaa ja oman pääoman luonteista pääomaa (myös välipääomarahoitusta) yksittäisille salkkuyrityksille. Väline mahdollistaa myös laajentumis- ja kasvuvaiheinvestointien tekemisen COSME-ohjelman pääomajärjestelyn yhteydessä. Näin voidaan varmistaa tuen jatkuvuus yritysten käynnistysvaiheen ja kehityksen aikana.

Pääomarahoituskäytäntö perustuu pääasiassa kysyntään, ja siinä sovelletaan portfoliomenetelmää, jossa pääomasijoitusrahastot ja muut vastaavat välittäjät valitsevat yritykset, joihin ne investoivat.

Tukea voidaan kohdentaa erityisten poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi niiden myönteisten kokemusten pohjalta, joita kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelmassa (2007-2013) on saatu tuen kohdentamisesta ekoinnovointiin, esimerkiksi jotta voidaan saavuttaa määrittelyihin yhteiskunnallisiin haasteisiin liittyvät tavoitteet.

Käynnistysvaiheen osa, josta tuetaan siemen- ja varhaisvaiheita, mahdollistaa pääomasijoitukset muun muassa tietämyksen siirto-organisaatioihin ja muihin vastaaviin elimiin teknologian siirron tukemisen kautta (mukaan lukien julkisen tutkimuksen tulosten ja keksintöjen siirtäminen tuotantosektorille, esimerkiksi toimivuuden osoittamisen avulla), siemenpääomarahastoihin, rajat ylittäviin siemen- ja varhaisvaiheen rahastoihin, bisneskeleiden yhteisrahoitusvälineisiin, teollis- ja tekijänoikeuksien vaihto- ja kauppajärjestelmiin ja varhaisvaiheen pääomasijoitusrahastoihin sekä rajojen yli toimiviin ja pääomasijoitusrahastoihin sijoitaviin rahastojen rahastoihin. Tähän voisi kysynnän tasosta riippuen kuulua tuki pk-yrityksille kohdennetun välineen kolmannessa vaiheessa.

Kasvuvaiheen osassa tehdään laajentumis- ja kasvuvaiheinvestointeja COSME-ohjelman kasvuinvestointeja koskevan pääomarahoituskäytännön yhteydessä, mukaan lukien investoinnit yksityisen ja julkisen sektorin rahastojen rahastoihin, jotka toimivat yli rajojen ja investoivat pääomasijoitusrahastoihin. Useimmat niistä keskittyvät aiheisiin, joilla tuetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista.

3. Innovointi pk-yrityksissä

3.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on edistää kestävästä talouskasvusta lisäämällä innovointia pk-yrityksissä kattamalla niiden erilaiset innovointitarpeet innovaatiokierroksen kaikissa vaiheissa kaikenlaisen innovoinnin osalta ja luomalla siten nopeammin kasvavia, kansainvälisesti toimivia pk-yrityksiä.

Kun otetaan huomioon pk-yritysten keskeinen asema Euroopan taloudessa, niissä harjoitettavalla tutkimuksella ja innovoinnilla on olennainen vaikutus kilpailukykyyn kasvattamiseen, talouskasvun ja työllisyyden parantamiseen ja siten Eurooppa 2020 -strategian ja erityisesti sen lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" tavoitteiden saavuttamiseen.

Pk-yrityksillä on kuitenkin – huolimatta niiden tärkeästä taloudellisesta ja työllistävästä vaikutuksesta ja merkittävästä innovointipotentiaalista – erityyppisiä ongelmia, kun ne pyrkivät tulemaan innovatiivisemmiksi ja kilpailukykyisemmiksi, muun muassa taloudellisten resurssien puute ja vaikeudet rahoituksen saannissa, innovaatiojohtamistaitojen puute, puutteellinen verkottuminen ja yhteistyö ulkopuolisten kumppaneiden kanssa sekä julkisten hankintojen riittämätön käyttäminen pk-yritysten innovoinnin edistämiseen. Vaikka Euroopassa syntyy yhtä paljon uusyrittäjiä kuin Yhdysvalloissa, eurooppalaisten pk-yritysten on huomattavasti vaikeampaa kasvaa suuriksi yrityksiksi kuin yhdysvaltalaisen kilpailijoidensa. Niille aiheuttaa lisäpainetta myös kansainvälistynyt liiketoimintaympäristö, jossa arvoketjut nivoutuvat entistä tiiviimmin toisiinsa. Pk-yritysten on parannettava tutkimus- ja innovointivalmiuksiaan. Niiden on tuotettava, otettava käyttöön ja kaupallistettava uutta tietämystä ja uusia liiketoimintamalleja entistä nopeammin ja laajemmin, jotta ne voisivat kilpailla menestyksellisesti nopeasti kehittyvillä maailmanlaajuisilla markkinoilla. Haasteena on lisätä innovointia pk-yrityksissä ja siten parantaa niiden kilpailukykyä, kestävyyttä ja kasvua.

Ehdotetuilla toimilla pyritään täydentämään yritysten innovointia koskevia kansallisia ja alueellisia politiikkoja ja ohjelmia, synnyttämään yhteistyötä, myös kansainvälistä yhteistyötä, pk-yritysten, klusterien ja muiden innovoinnin kannalta merkityksellisten toimijoiden välillä Euroopassa, lyhentämään välimatkaa tutkimuksesta ja kehittämisestä onnistuneeseen markkinoille saattamiseen, luomaan paremmin yritysten innovointia tukeva toimintaympäristö, myös kysyntäpuolen toimenpiteillä ja tietämyksen siirtoa lisäävillä toimenpiteillä, sekä tukemaan innovointiprosessien, uusien teknologioiden, markkinoiden ja liiketoimintamallien muuttuvan luonteen huomioon ottamista.

Synergioiden ja yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi luodaan tiiviit yhteydet eri toimialoja koskevaan unionin politiikkaan, erityisesti COSME-ohjelmaan ja koheesiopolitiikan rahastoihin.

3.2. *Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo*

Pk-yritykset ovat keskeisiä innovoinnin edistäjiä, koska ne pystyvät nopeasti ja tehokkaasti muuntamaan uudet ideat menestykselliseksi liiketoiminnaksi. Ne ovat tärkeä väylä tietämyksen leviämiseksi, joka tuo tutkimustulokset markkinoille. Pk-yrityksillä on tärkeä rooli teknologian ja tietämyksen siirrossa, ja ne myötävaikuttavat korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja tutkimusta harjoittavien yritysten tutkimustoiminnan tuloksena syntyvien innovaatioiden saattamiseen markkinoille. Viimeksi kuluneet 20 vuotta ovat osoittaneet, että innovatiivisten pk-yritysten johdolla on uudistettu kokonaisia sektoreita ja luotu uusia toimialoja. Nopeasti kasvavat yritykset ovat olennaisen tärkeitä uusien toimialojen kehittämisessä ja niiden rakenteellisten muutosten nopeuttamisessa, joita Euroopassa on toteutettava, jotta se voi muuttua tietoon perustuvaksi ja kestäväksi taloudeksi, jossa vallitsee kestävä kasvu ja on tarjolla laadukkaita työpaikkoja.

Pk-yrityksiä on kaikilla talouden sektoreilla. Ne ovat Euroopassa tärkeämpi osa taloutta kuin muilla alueilla, kuten Yhdysvalloissa. Kaikentyyppiset pk-yritykset voivat innovoida. Niitä on kannustettava ja tuettava investoimisessa tutkimukseen ja innovointiin sekä autettava kehittämään valmiuksiaan hallita innovointiprosesseja. Niiden pitäisi voida hyödyntää kaikkia sisämarkkinoiden ja eurooppalaisen tutkimusalueen tarjoamia innovointimahdollisuuksia luodakseen uusia liiketoimintamahdollisuuksia Euroopassa ja sen ulkopuolella ja edistääkseen ratkaisujen löytämistä keskeisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin.

Osallistuminen unionin tutkimus- ja innovointitoimiin kasvattaa pk-yritysten t&k- ja teknologiavalmiuksia, lisää niiden kapasiteettia tuottaa, omaksua ja käyttää uutta tietämystä, parantaa uusien sovellusten taloudellista hyödyntämistä, lisää innovointia tuotteissa, palveluissa ja liiketoimintamalleissa, edistää yritysten toimintaa suuremmilla markkinoilla ja tekee pk-yritysten osaamisverkostoista kansainvälisiä. Parhaiten suoriutuvat pk-yritykset, joilla on hyvät innovaatiojohtamisjärjestelmät ja jotka usein hyödyntävät ulkopuolista ammattitaitoa ja osaamista.

Rajat ylittävä yhteistyö on tärkeä osa pk-yritysten innovaatiostrategiaa. Yhteistyön avulla pk-yritykset voivat ratkaista joitain kokoon liittyviä ongelmia, kuten mahdollisuus käyttää teknologista ja tieteellistä osaamista ja päästä uusille markkinoille. Rajat ylittävä yhteistyö edistää osaltaan ideoiden muuntamista tuotoksi ja yritysten kasvua sekä tutkimukseen ja innovointiin kohdistuvien yksityisten investointien lisäämistä.

Keskeisessä asemassa pk-yritysten tukemisessa ovat kansalliset ja alueelliset tutkimus- ja innovointiohjelmat, usein Euroopan koheesiopolitiikan avustuksella. Etenkin koheesiopolitiikan rahastoilla on suuri merkitys, sillä ne edistävät valmiuksien parantamista ja tarjoavat pk-yrityksille tien huippuosaamiseen, jotta ne voivat kehittää huippuhankkeita, jotka voivat kilpailla rahoituksesta Horisontti 2020 -puiteohjelmassa. Kuitenkin vain harvat kansalliset

ja alueelliset ohjelmat tarjoavat rahoitusta pk-yritysten ylikansallisille tutkimus- ja innovointitoimille, unionin laajuiselle innovatiivisten ratkaisujen levittämiseksi ja käyttöönotolle tai rajat ylittävälle innovoinnin tukipalveluille. Haasteena on antaa pk-yrityksille aihepiiristä riippumatonta tukea kansainvälisten hankkeiden toteuttamiseen yritysten innovaatiostراتيجoiden mukaisesti. Unionin tason toimia tarvitaan täydentämään kansallisella ja alueellisella tasolla toteutettavia toimia, lisäämään niiden vaikutusta ja avaamaan tutkimuksen ja innovoinnin tukijärjestelmiä.

3.3. Toimien päälinjat

a) Pk-yrityksille annettavan tuen valtavirtaistaminen erityisesti niille kohdennetun välineen avulla

Pk-yrityksiä tuetaan kautta koko Horisontti 2020 -puiteohjelman. Sen vuoksi pk-yritysten osallistumiselle Horisontti 2020 -puiteohjelmaan luodaan paremmat edellytykset. Lisäksi käytetään pk-yrityksille kohdennettua välinettä, joka tarjoaa koko innovointisyklin kattavaa porrastettua ja saumatonta tukea. Pk-yrityksille kohdennettu väline on tarkoitettu kaikentyyppisille innovatiivisille pk-yrityksille, joilla on vahva halu kasvaa, kehittyä ja laajentua ulkomaille. Siitä tuetaan kaikenlaista innovointia, myös palveluita koskevaa, ei-teknologista ja sosiaalista innovointia, koska kaikilla toimilla on selkeä eurooppalainen lisäarvo. Tavoitteena on kehittää ja hyödyntää pk-yritysten innovointipotentiaalia täyttämällä rahoitusaukko varhaisen vaiheen suuririskisessä tutkimuksessa ja innovoinnissa, edistämällä innovaatioiden syntymistä ja parantamalla tutkimustulosten kaupallistamista yksityisellä sektorilla.

Välineellä on yhtenäinen keskitetty hallintojärjestelmä, kevyt hallinto ja keskitetty yhteyspiste. Se toteutetaan ensisijaisesti alhaalta ylös -periaatteella avoimia ehdotuspyyntöjä käyttäen.

Pk-yrityksille kohdennettua välinettä sovelletaan kaikissa erityistavoitteissa, jotka liittyvät painopistealueeseen "Yhteiskunnalliset haasteet" ja erityistavoitteeseen "Johtosamaan mahdollistavat ja teollisuusteknologiat", ja niissä osoitetaan tähän erillinen rahoitusmäärä.

b) Tuki tutkimusintensiivisille pk-yrityksille

Tavoitteena on edistää tutkimusta ja kehittämistä harjoittavien pk-yritysten kansainvälistä markkinasuuntautuvaa innovointia. Erityistoimi kohdennetaan kaikkien alojen tutkimusintensiivisiin pk-yrityksiin, jotka osoittavat valmiutensa hyödyntää hankkeiden tuloksia kaupallisesti. Tämä toimi perustuu Eurostars-ohjelmaan.

c) Pk-yritysten innovaatiovalmiuksien parantaminen

Horisontti 2020 -puiteohjelman erityisesti pk-yrityksiä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa auttavia ja niitä täydentäviä kansainvälisiä toimia tuetaan erityisesti pk-yritysten innovaatiovalmiuksien parantamiseksi. Nämä toimet sovitetaan tarvittaessa yhteen vastaavien kansallisten toimenpiteiden kanssa. Pyritään tekemään tiivistä yhteistyötä kansallisten yhteyspisteiden verkon ja Yritys-Eurooppa-verkoston (Enterprise Europe Network, EEN) kanssa.

d) Markkinalähtöisen innovoinnin tukeminen

Kansainvälistä markkinalähtöistä innovointia tuetaan innovoinnin toimintapuitteiden parantamiseksi ja poistetaan etenkin innovatiivisten pk-yritysten kasvuun esteitä.

III OSA

YHTEISKUNNALLISET HAASTEET

1. Terveys, väestönmuuutos ja hyvinvointi

1.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on parantaa kaikkien kansalaisten elinikäistä terveyttä ja hyvinvointia.

Tähän haasteeseen vastaamiseksi toteutettavan tutkimukselle ja innovoinnille tarjottavan tuen tavoitteina ovat kaikkien kansalaisten – lasten, aikuisten ja ikääntyneiden – elinikäinen terveys ja hyvinvointi, korkealaatuiset, taloudellisesti kestävät ja innovatiiviset terveydenhuolto ja -hoitojärjestelmät hyvinvointijärjestelmien osana sekä uudet työllistämisen- ja kasvumahdollisuudet. Nämä tavoitteet edistävät merkittävästi Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista.

Unionin terveydenhuolto- ja sosiaalihuoltojärjestelmien kustannukset kasvavat kaiken aikaa kaikkien ikäryhmien ennaltaehkäisy- ja hoitotoimenpiteiden kallistuessa. Yli 65-vuotiaiden eurooppalaisten lukumäärän odotetaan lähes kaksinkertaistuvan vuoden 2008 85 miljoonasta 151 miljoonaan vuonna 2060, ja yli 80-vuotiaiden lukumäärän odotetaan kasvavan 22 miljoonasta 61 miljoonaan samana ajanjaksona. Näiden kustannusten leikkaaminen tai rajoittaminen siten, ettei niistä tule kestäättömiä, riippuu osittain kaikkien kansalaisten elinikäisen terveyden ja hyvinvoinnin parantamisesta ja siten tautien ja toimintarajoitteisuuden tehokkaasta ehkäisystä, hoidosta ja hallinnasta.

Krooniset taudit ja sairaudet ovat merkittäviä toimintarajoitteisuuden, heikon terveyden ja terveysyistä eläkkeelle jäämisen sekä enenaikaisen kuoleman syitä ja aiheuttavat huomattavia yhteiskunnallisia ja taloudellisia kustannuksia.

Sydän- ja verisuonitaudit aiheuttavat unionissa yli 2 miljoonaa kuolemaa ja maksavat taloudelle yli 192 miljardia euroa, kun taas syöpä aiheuttaa neljänneksen kaikista kuolemista ja on 45–64-vuotiaiden yleisin kuolinsyy. Diabetesta sairastaa unionissa yli 27 miljoonaa henkilöä ja reuma- sekä tuki- ja liikuntaelinsairauksia yli 120 miljoonaa henkilöä. Harvinaiset sairaudet ovat yhä suuri ongelma, ja niitä sairastaa noin 30 miljoonaa ihmistä Euroopassa. Aivotoiminnan häiriöiden (mukaan lukien, muttei pelkästään mielenterveyteen vaikuttavat sairaudet, myös masennus) kokonaiskustannuksiksi arvioidaan 800 miljardia euroa. Arvioiden mukaan yksin mielenterveysongelmista kärsii unionissa 165 miljoonaa ihmistä, ja se aiheuttaa 118 miljardin euron kustannukset. Näiden summien odotetaan kasvavan merkittävästi pääasiassa siitä syystä, että Euroopan väestö ikääntyy, ja sitä myötä yleistyvät hermoston rappeutumissairaudet. Ympäristö-, työhön liittyvät, elintapa- ja sosioekonomiset tekijät vaikuttavat useisiin näistä taudeista, ja noin kolmasosan maailman tautitaakasta arvioidaan johtuvan näistä tekijöistä.

Tartuntataudit (esim. HIV/AIDS, tuberkuloosi ja malaria) ovat maailmanlaajuinen huolenaihe. Ne aiheuttavat 41 prosenttia maailman 1,5 miljardista menetetyistä sairastavuusvakioidusta elinvuodesta, joista 8 prosenttia Euroopassa. Köyhyyteen liittyvät ja laiminlyödyt sairaudet ovat myös maailmanlaajuinen huolenaihe. Myös uusiin epidemioihin, uudelleen ilmeneviin tartuntatauteihin (mukaan lukien veteen liittyvät sairaudet) ja kasvavaan mikrobiolääkeresistenssin uhkaan on valmistauduttava. Eläinten välityksellä leviävien tautien riskien lisääntymistä olisi tarkasteltava.

Samaan aikaan lääkkeiden ja rokotteiden kehittämisprosessit kallistuvat ja käyvät kaiken aikaa tehottomimmiksi. Lääke- ja rokotekehittelyn tavoitteena on muun muassa löytää vaihtoehtoisia menetelmiä perinteiselle turvallisuus- ja vaikuttavuustestaukselle. Myös terveydelliseen eriarvoisuuteen ja tiettyjen väestöryhmien (esimerkiksi harvinaisia sairauksia sairastavien) erityistarpeisiin on puututtava, ja mahdollisuus käyttää tehokkaita ja toimivia terveydenhuolto- ja -hoitojärjestelmiä on taattava kaikille eurooppalaisille iästä tai taustasta riippumatta.

Myös muut tekijät, kuten ravitsemus, liikunta, vauraus, osallisuus, osallistuminen, sosiaalinen pääoma ja työ, vaikuttavat terveyteen ja hyvinvointiin, joten on sovellettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Korkeamman elinajanodotteen vuoksi Euroopan ikä- ja väestörakenne muuttuu. Siksi kaikkien kansalaisten elinikäistä terveyttä, aktiivista ikääntymistä ja hyvinvointia edistävä tutkimus on kulmakivi yhteiskuntien onnistuneessa mukauttamisessa väestörakenteen muutokseen.

1.2. *Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo*

Taudit ja toimintarajoitteisuus eivät tunne kansallisia rajoja. Yhteistyössä kolmansien maiden kanssa toteutettavilla asianmukaisilla Euroopan tason tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoimilla, joihin osallistuvat kaikki sidosryhmät, myös potilaat ja loppukäyttäjät, voidaan ja pitää edesauttaa näihin maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamista ja pyrkiä näin saavuttamaan Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhanen kehitystavoitteet, parantaa kaikkien kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ja viedä Eurooppa johtotasemaan terveys- ja hyvinvointi-innovaatioiden nopeasti kasvavilla maailmanmarkkinoilla.

Nämä toimet riippuvat huipputason tutkimuksesta, jolla kasvatetaan perustietämystä terveyden, tautien, toimintarajoitteiden, terveellisten työolojen, kehityksen ja ikääntymisen (mukaan lukien elinajanodote) taustatekijöistä, ja tutkimuksen tuloksena saatavan ja olemassa olevan tietämyksen saumattomasta ja laajamittaisesta muuntamisesta innovatiivisiksi, laajennuskelpoisiksi, tehokkaiksi, saatavilla oleviksi ja turvallisiksi tuotteiksi, strategioiksi, interventioiksi ja palveluiksi. Koska nämä haasteet koskevat koko Eurooppaa ja monissa tapauksissa koko maailmaa, ne vaativat vastausta, jolle on luonteenomaista pitkäaikainen ja koordinoitu tuki huipputasoisille tieteidenvälisille ja monialaisille ryhmille. On myös tarpeen puuttua tähän haasteeseen yhteiskunta- ja taloustieteiden sekä humanististen tieteiden näkökulmasta.

Myös haasteen monimutkaisuus ja sen osa-alueiden keskinäinen riippuvuus edellyttää Euroopan tason toimia. Monia lähestymistapoja, välineitä ja teknologioita voidaan soveltaa tähän haasteeseen liittyvillä tutkimus- ja innovointi-aloilla, ja niitä on parasta tukea unionin tasolla. Näihin sisältyvät sairauden molekyyliperustan ymmärtäminen, innovatiivisten hoitostrategioiden ja uusien mallijärjestelmien kartoittaminen, fysiikan, kemian ja systeemibiologian tietämyksen monialainen soveltaminen terveysvalvontaan, pitkäaikaisten kohorttitutkimusten kehittäminen ja kliinisten tutkimusten (mukaan lukien keskittyminen lääkekehitykseen ja lääkkeiden vaikutuksiin kaikissa ikäryhmissä) toteuttaminen, omiikka-tutkimuksen kliininen käyttö, systeemibiolääketiede ja tieto- ja viestintäteknologian ja sen sovellusten kehittäminen käytännön terveydenhuollossa, etenkin sähköinen terveydenhuolto. Erilaisten väestöjen asettamia vaatimuksia on myös parasta käsitellä yhdennetysti, esimerkiksi monivaiheisen ja/tai yksilöllisen lääketieteen kehittämisessä, harvinaisten sairauksien hoidossa ja tietotekniikka-avusteisten ja itse- näisten elinratkaisujen tarjoamisessa.

Jotta unionin tason toimilla olisi mahdollisimman suuri vaikutus, tukea annetaan kaikenlaisiin tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoimiin perustutkimuksesta sairauksia koskevan perustietämyksen muuntamisen kautta uusiin hoitoihin, laajamittaisiin kokeisiin, pilotti- ja demonstrointitoimiin ja yksityisten investointien keräämiseen sekä sellaisten uusien tuotteiden, palvelujen ja laajennuskelpoisten ratkaisujen julkisiin ja esikaupallisiin hankintoihin, jotka ovat tarvittaessa yhteentoimivia ja joita tuetaan määritellyillä standardeilla ja/tai yhteisillä ohjeilla. Tämä koordinoitu eurooppalainen toiminta lisää terveystutkimuksen tieteellisiä voimavaroja ja edistää eurooppalaisen tutkimusalueen käynnissä olevaa kehittämistä. Siinä luodaan tarvittaessa yhteyksiä toimiin, joita on kehitetty Kansanterveys kasvun tukena -ohjelmassa ja yhteisten ohjelma-aloitteiden yhteydessä, mukaan luettuina "Hermoston rappeutumissairauksien tutkimus", "Terveellinen ruokavalio terveelliseen elämään", "Mikrobilääkeresistenssi" ja "Lisää vuosia, parempaa elämää", sekä aktiivisena ja terveenä ikääntymistä käsittelevän eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden puitteissa.

Terveyttä käsittelevä tiedelautakunta on tieteellinen sidosryhmäfoorumi, joka laatii tätä yhteiskunnallista haastetta koskevia tieteellisiä lausuntoja. Se toimittaa kattavan ja kohdennetun tieteellisen analyysin tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen liittyvän tutkimuksen ja innovoinnin pullonkauloista ja mahdollisuuksista, osallistuu tutkimus- ja innovaatiopainopisteiden määrittämiseen ja kannustaa unionin laajuista tieteellistä osallistumista siihen liittyviin toimiin. Tekemällä aktiivista yhteistyötä sidosryhmien kanssa se auttaa kehittämään voimavaroja ja edistää tietämyksen jakamista ja yhteistoimintaa kaikkialla unionissa tällä alalla.

1.3. Toimien päälinjat

Vankkaan näyttöön perustuvalla tehokkaalla terveyden edistämällä ehkäistään tauteja ja myötävaikutetaan hyvinvointiin kustannustehokkaasti. Terveyden edistämistä, aktiivista ikääntymistä, hyvinvointia ja tautien ehkäisemistä varten on tunnettava terveyttä määrittävät tekijät ja käytössä on oltava tauteja tehokkaasti ehkäisevät välineet. Lisäksi terveyden ja tautien seurannan ja niihin varautumisen on oltava tehokkaita, samoin kuin seulo- ja hoito-ohjelmien. Tehokasta terveyden edistämistä helpotetaan myös parantamalla kansalaisille suunnattua tiedottamista, joka kannustaa vastuullisiin terveysvalintoihin.

Jotta tauteja, toimintarajoitteita, heikkoutta ja työkyvyn alentumista voidaan ehkäistä, havaita ajoissa, hallita, hoitaa ja parantaa onnistuneesti, on ymmärrettävä perinpohjaisesti niiden taustatekijät ja syyt, prosessit ja vaikutukset sekä terveyteen ja hyvinvointiin vaikuttavat tekijät. Terveyden ja sairauksien parempi ymmärtäminen edellyttää tiivistä yhteyttä perus-, kliinisen, epidemiologisen ja sosioekonomisen tutkimuksen välillä. Tehokas tiedonvaihto, yhdenmukaistettu tietojenkäsittely ja näiden tietojen liittäminen laajoihin kohorttitutkimuksiin on myös keskeistä. Tutkimustulokset on myös muunnettava kliiniseksi käytännöiksi, esimerkiksi tekemällä kliinisiä tutkimuksia, joissa olisi otettava kaikki ikäryhmät huomioon, jotta voidaan varmistaa lääkkeiden sopivuus käyttötarkoitukseensa.

Vanhoiden tartuntatautiin, muun muassa tuberkuloosiin, uusi ilmaantuminen ja rokotuksiin ehkäistävissä olevien tautien yleistymisen korostavat entisestään tarvetta soveltaa laaja-alaista lähestymistapaa köyhyyteen liittyviin ja laiminlyötyihin sairauksiin. Myös mikrobilääkeresistenssin kasvava ongelma edellyttää laaja-alaista lähestymistapaa.

On kehitettävä yksilöllistä lääketiedettä, jotta voidaan laatia potilaiden tarpeita vastaavia ennaltaehkäiseviä ja hoitostrategioita, ja on pyrittävä sairauden varhaiseen havaitsemiseen. On yhteiskunnallinen haaste mukauttaa terveydenhuollon ja -hoidon aloilla kasvaviin vaatimuksiin, jotka johtuvat väestön ikääntymisestä. Jos tehokkaan terveydenhuollon ja -hoidon halutaan edelleen kattavan kaikenikäiset, on pyrittävä parantamaan päätöksentekoa ennaltaehkäisy- ja hoitotoimissa, tunnistettava parhaat käytännöt terveydenhuolto- ja hoitoalalla ja tuettava niiden levittämistä. Lisäksi on tuettava yhdistettyjä hoitopalveluja. Ikääntymisprosessien parempi ymmärtäminen ja ikään liittyvien sairauksien ehkäisy ovat perusta Euroopan kansalaisten pitämiseksi terveenä ja aktiivisina koko elämänsä ajan. Yhtä tärkeää on sellaisten teknisten, organisatoristen ja sosiaalisten innovaatioiden laaja käyttöönotto, joiden avulla erityisesti ikäihmiset, kroonisesti sairastavat sekä toimintarajoitteiset henkilöt voivat pysyä aktiivisina ja itsenäisinä. Näin voidaan lisätä heidän fyysistä, sosiaalista ja henkistä hyvinvointiaan ja saada se jatkumaan kauemmin.

Kaikki nämä toimet toteutetaan niin, että tukea annetaan koko tutkimus- ja innovointisyklin ajan, mikä vahvistaa Eurooppaan sijoittautuneen teollisuuden kilpailukykyä ja lisää uusien markkinoiden kehittämismahdollisuuksia.

Lisäksi korostetaan kaikkien sidosryhmien – myös potilaiden ja potilasyhdistysten sekä terveydenhuollon ja -hoidon tarjoajien – osallistumista sellaisten tutkimus- ja innovointilinjakausien kehittämiseen, joiden avulla kansallaiset saadaan osallistumaan aktiivisesti ja joissa otetaan huomioon heidän tarpeensa ja odotuksensa.

Erityistoiimiin sisältyvät seuraavat: terveyden taustatekijöiden ymmärtäminen (mukaan lukien ravitsemus, fyysinen aktiivisuus ja sukupuoli sekä ympäristöön liittyvät, sosioekonomiset ja työhön, sekä ilmastoon liittyvät tekijät); terveyden edistämisen ja tautien ehkäisemisen tehostaminen; tautien ymmärtäminen ja diagnostiikan ja prognostiikan parantaminen; tehokkaiden ehkäisy- ja seuloaohjelmien kehittäminen ja tautialttiuden arvioimisen parantaminen; tartuntatautien seurannan parantaminen sekä varautumisen parantaminen epidemioiden ja uusien tautien torjumiseksi; uusien ja parempien ehkäisevien ja hoitavien rokotteiden ja lääkkeiden kehittäminen; in silico -lääketieteen käyttö taudinhallinnan ja ennakoitavuuden parantamisessa; regeneratiivisen hoidon, mukautettujen hoitojen ja tautien hoitamisen kehittäminen, palliatiivinen lääketiede mukaan lukien; tietämyksen siirtäminen kliiniseen käytäntöön ja laajennuskelpoiseen innovointiin; terveyteen liittyvän tiedottamisen parantaminen ja kohorttitutkimusten tietojen ja hallinnollisten tietojen parempi kerääminen ja hyödyntäminen; standardoidut tietojen analyysit ja tekniikat; aktiivinen ikääntyminen sekä itsenäinen ja tietotekniikka-avusteinen asuminen; ihmisten valistaminen ja heidän omavoimaistamisensa terveyden omahoitoon; yhdistetyn hoidon lisääminen, psykososiaaliset näkökohdat mukaan lukien; politiikan määrittelyä ja sääntelytarpeita tukevien tieteellisten välineiden ja menetelmien parantaminen; terveydenhuollon tehokkuuden ja toimivuuden optimoiminen; ja terveyserojen ja terveydellisen eriarvoisuuden vähentäminen näyttöön perustuvalla päätöksenteolla ja parhaiden käytäntöjen jakamisella sekä innovatiivisilla tekniikoilla ja lähestymistavoilla. Terveyspalvelujen tarjoajien aktiivista osallistumista on kannustettava, jotta varmistetaan tulosten nopea käyttöönotto ja täytäntöönpano.

2. **Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, merien, merenkulun ja sisävesien tutkimus sekä biotalous**

2.1. *Erityistavoite*

Erityistavoitteena on varmistaa turvallisten, terveellisten ja korkealaatuisten elintarvikkeiden ja muiden biopohjaisien tuotteiden riittävä saanti kehittämällä tuotettavia, kestäviä ja resurssitehokkaita alkutuotantojärjestelmiä ja edistämällä niihin liittyviä ekosysteemipalveluja ja biologisen monimuotoisuuden elpymistä sekä kilpailukykyisiä ja vähähiilisiä toimitus-, jalostus- ja markkinointiketjuja. Tämä nopeuttaa Euroopan siirtymistä kestäväan biotalouteen ja kuroo umpeen kuilun uusien teknologioiden ja niiden täytäntöönpanon välillä.

Tulevina vuosikymmeninä Euroopan haasteina tulevat olemaan kiihtyvä kilpailu rajallisista luonnonvaroista, ilmastomuutoksen vaikutukset etenkin alkutuotantojärjestelmissä (maatalous, mukaan lukien kotieläintalous ja puutarhatalous, metsätalous, kalatalous ja vesiviljely), sekä tarve turvata kestävä, turvallinen ja varma elintarvikkeiden saanti Euroopan ja maailman jatkuvasti kasvavalle väestölle. Jotta vuoteen 2050 mennessä 9 miljardiin kasvava maapallon väestö voitaisiin ruokkia, maailman elintarvikkeiden tarjontaa on arvioiden mukaan lisättävä 70 prosentilla. Maatalous tuottaa noin 10 prosenttia unionin kasvihuonekaasupäästöistä, ja vaikka päästöt pienenevät Euroopassa, maatalouden maailmanlaajuisten päästöjen odotetaan kasvavan jopa 20 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Euroopan on myös turvattava riittävä ja kestävästi tuotettu raaka-aineiden, energian ja teollisuustuotteiden saanti olosuhteissa, joissa fossiilisten polttoaineiden resurssit vähenevät kaiken aikaa (öljyn ja nestekaasun tuotannon odotetaan pienenevän noin 60 prosentilla vuoteen 2050 mennessä). Samalla sen on säilytettävä kilpailukykynsä. Biojäte (jonka määräksi arvioidaan unionissa 138 miljoonaa tonnia vuodessa, josta 40 prosenttia sijoitetaan kaatopaikoille) aiheuttaa valtavia ongelmia ja kustannuksia mahdollisesti suuresta lisäarvostaan huolimatta.

Esimerkiksi arviolta 30 prosenttia kaikista kehittyneissä maissa tuotetuista elintarvikkeista heitetään pois. Tarvitaan suuria muutoksia, jotta tätä määrää voidaan pienentää unionissa 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä (!). Kansallisilla rajoilla ei myöskään ole merkitystä eläin- ja kasvituholaisten ja -tautien, mukaan lukien zoonoosit, ja elintarvikkevälitteisten patogeenien maahantulossa ja leviämisessä. Tehokkaiden kansallisten ehkäisytöimenpiteiden lisäksi myös unionin tason toimet ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan varmistaa viime käden valvonta ja sisämarkkinoiden tehokas toiminta. Haaste on monimutkainen, vaikuttaa moniin toisiinsa liittyviin aloihin ja vaatii kokonaisvaltaista ja systeemistä lähestymistapaa.

(¹) KOM(2011)0112.

Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden, biomateriaalien, biopolttoaineiden ja biopohjaisten tuotteiden (kulu-
tushyödykkeistä bulkkikemikaaleihin) markkinakysynnän tyydyttämiseksi tarvitaan jatkuvasti enemmän biologisia
resursseja. Niiden tuotantoon tarvittavat maa- ja vesiekosysteemien kapasiteetit ovat kuitenkin rajalliset, niiden
käyttöoikeuksista kilpaillaan eikä niitä useinkaan hallita optimaalisella tavalla, kuten esimerkiksi maaperän hii-
lipitoisuuden ja hedelmällisyyden voimakas heikkeneminen sekä kalakantojen hupeneminen osoittaa. On olemassa
vielä käyttämättömiä mahdollisuuksia ekosysteemipalvelujen tuottamiseksi maatalousmaasta, metsistä, meristä ja
makeista vesistä yhdistämällä agronomiset, ympäristö- ja sosiaaliset tavoitteet kestävämmäksi tuotannoksi ja kulu-
tukseksi.

Biologisten resurssien ja ekosysteemien tarjoamia mahdollisuuksia voitaisiin käyttää huomattavasti kestävämmällä,
tehokkaammalla ja yhdenmuisella tavalla. Esimerkiksi maatalouden ja metsien biomassan ja maatalouden,
vesiviljelyn, teollisuuden ja myös kotitalouksien jätevirtojen mahdollisuudet voitaisiin hyödyntää paremmin.

Pohjimmiltaan on siirryttävä kohti biologisten resurssien optimaalista ja uusiutuvaa käyttöä ja kohti kestäviä
alkutuotanto- ja jalostusjärjestelmiä, jotka voivat tuottaa enemmän sellaisia elintarvikkeita, kuitua ja muita bio-
pohjaisia tuotteita, joiden tuotantopanokset, ympäristövaikutukset ja kasvihuonekaasupäästöt ovat mahdollisimman
pienet, joihin liittyy parempia ekosysteemipalveluja, jotka ovat jätettäviä ja joiden yhteiskunnallinen merkitys on
riittävä. Tavoitteena on luoda elintarvikkeiden tuotantojärjestelmiä, joilla luonnonvarojen varantoja vahvistetaan ja
ravitaan ja jotka mahdollistavat kestävästi vaurauden luomisen. Elintarviketuotantoon ja siihen liittyvään jakeluun,
markkinointiin, kulutukseen ja sääntelyyn liittyviä ratkaisuja on tarkasteltava lähemmin ja kehitettävä. Tämän
toteuttamiseksi tarvitaan riittävä määrä toisiinsa kytkeytyviä tutkimus- ja innovointitoimia niin Euroopassa kuin
muuallakin sekä jatkuvaa vuoropuhelua poliittisten, sosiaalisten, taloudellisten ja muiden sidosryhmien välillä.

2.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Biotalous pohjan muodostavat maatalous, metsätalous, kalastus ja vesiviljely yhdessä biopohjaisten teollisuus-
denalojen kanssa. Biotalous muodostaa suuret ja jatkuvasti kasvavat markkinat, joiden arvoksi arvioidaan 2 biljo-
onaa euroa. Se tarjosi 20 miljoonaa työpaikkaa ja työllisti 9 prosenttia unionin työvoimasta vuonna 2009. Inves-
toinnit tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen liittyvään tutkimukseen ja innovointiin antavat Euroopalle mahdolli-
suuden saavuttaa johtoasema näillä markkinoilla. Ne edistävät myös osaltaan Eurooppa 2020 -strategian ja sen
lippulaivahankkeiden "Innovaatiunioni" ja "Resurssitehokas Eurooppa" tavoitteiden saavuttamista.

Täysin toimiva eurooppalainen biotalous – joka kattaa uusiutuvien resurssien kestävästi tuotannon maa-, kalastus- ja
vesiviljely-ympäristöissä ja niiden muuntamisen elintarvikkeiksi, rehuksi, kuiduksi, biopohjaisiksi tuotteiksi ja bioe-
nergiaksi sekä tähän liittyviksi julkisiksi hyödykkeiksi – tuottaa suurta lisäarvoa unionin tasolla. Markkinoihin
liittyvään tehtävään ohella biotalouden avulla ylläpidetään myös monia julkisia hyödykkeitä koskevia toimintoja,
biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja. Jos sitä hallitaan kestävästi, se voi pienentää alku-
tuotannon ja koko toimitusketjun ekologian jalanjälkeä. Se voi parantaa niiden kilpailukykyä, lisätä Euroopan
omavaraisuutta ja tarjota työpaikkoja ja liiketoimintamahdollisuuksia, jotka ovat keskeisen tärkeitä maaseudun ja
rannikkoalueiden kehittämiseksi. Elintarviketurvaan, kestävästi maatalouteen ja viljelyyn, vesiviljelyyn, metsätalou-
teen ja yleiseen biotalouteen liittyvät haasteet ovat luonteeltaan yleiseurooppalaisia ja maailmanlaajuisia. Unionin
tason toimet ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan koota klustereita sellaisen kattavuuden ja kriittisen massan
saavuttamiseksi, jolla voidaan täydentää yksittäisten jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden ryhmien toteuttamia toimia.
Useisiin toimijoihin perustuva lähestymistapa varmistaa tarvittavan vuorovaikutuksen tutkijoiden, yritysten, maan-
viljelijöiden/tuottajien, neuvonantajien ja loppukäyttäjien välillä. Unionin tason toimia tarvitaan myös varmistama-
an tämän haasteen yhdenmukainen käsittely eri sektoreilla ja tiiviiden yhteyksien luominen asiaan liittyviin
unionin politiikan aloihin. Tutkimuksen ja innovoinnin koordinointi unionin tasolla edistää ja auttaa nopeutta-
maan tarvittavia muutoksia kaikkialla unionissa.

Tutkimus ja innovointi ovat sidoksissa useisiin unionin politiikan aloihin ja niihin liittyviin tavoitteisiin ja tukevat
niiden määrittämistä. Näitä ovat yhteinen maatalouspolitiikka (etenkin maaseudun kehittämisselitykset ja yhteiset
ohjelma-aloitteet, mukaan lukien "Maatalous, ruokaturva ja ilmastonmuutos", "Terveellinen ruokavalio tervettä
elämää varten" ja "Terveet ja tuottavat meret ja valtameret"), eurooppalainen innovaatiokumppanuus "Maatalouden
tuottavuus ja kestävyys" ja vesialan eurooppalainen innovaatiokumppanuus, yhteinen kalastuspolitiikka, yhdenmukainen
meripolitiikka, Euroopan ilmastonmuutosohjelma, vesipolitiikan puitteiden direktiivi⁽¹⁾, meristrategiapuitteiden direktiivi⁽²⁾,
EU:n metsätalouden toimintasuunnitelma, maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia, unionin 2020-
biodiversiteettistrategia, strateginen energiateknologiasuunnitelma, unionin innovaatio- ja teollisuuspolitiikat, ulko-
ja kehitysapupolitiikat, kasvinterveystoimet, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin strategiat sekä ympäristön,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

terveyden ja turvallisuuden suojelua, resurssitehokkuutta ja ilmastotoimia ja jätteiden vähentämistä koskevat sääntelykehykset. Perustutkimuksesta innovointiin ulottuvan koko syklin parempi integrointi asiaan liittyviin unionin politiikkoihin kasvattaa huomattavasti niiden lisäarvoa unionin tasolla, luo vipuvaikutuksia, parantaa yhteiskunnallista merkittävyyttä, tarjoaa terveellisiä elintarvikkeita ja auttaa kehittämään edelleen maaperän, merten ja valtamerten kestävä hallintaa ja biotalouden markkinoita.

Biotalouteen liittyvien unionin politiikkojen tukemiseksi ja tutkimuksen ja innovoinnin hallinnoinnin helpottamiseksi toteutetaan biotalousstrategiaan liittyviä sosioekonomisia tutkimuksia ja ennakoivia toimia, mukaan lukien indikaattoreiden, tietokantojen, mallien ja ennusteiden kehittäminen ja aloitteiden taloudellisten, yhteiskunnallisten ja ympäristövaikutusten arviointi.

Haasteisiin perustuvia toimia, joissa keskitytään yhteiskunnallisiin, taloudellisiin ja ympäristöhyötyihin ja biotalouteen liittyvien sektoreiden ja markkinoiden uudenaikaistamiseen, tuetaan monialaisen tutkimuksen kautta, joka edistää innovointia ja johtaa uusien strategioiden, käytäntöjen, kestävien tuotteiden ja prosessien kehittämiseen. Innovointiin sovelletaan laaja-alaista lähestymistapaa, joka kattaa teknologisen, ei-teknologisen, organisatorisen, taloudellisen ja sosiaalisen innovoinnin ja muun muassa teknologian siirron tavat, uudet liiketoimintamallit, brändin rakentamisen ja palvelut. Viljelijöiden ja pk-yritysten mahdollisuudet antaa panoksensa innovointiin on tunnustettava. Biotaloutta koskevassa lähestymistavassa on muistettava paikallisen tietämyksen suuri merkitys ja monimuotoisuus.

2.3. Toimien päälinjat

a) Kestävä maa- ja metsätalous

Tavoitteena on tuottaa riittävästi elintarvikkeita, rehua, biomassaa ja muita raaka-aineita samalla kun turvataan luonnonvarat, kuten vesi ja maaperä, ja biologinen monimuotoisuus Euroopan ja maailman laajuisesti ja parannetaan ekosysteemipalveluja, mukaan lukien ilmastomuutokseen mukautuminen ja sen lieventäminen. Toimissa keskitytään maataloustuotteiden laadun ja arvon lisäämisen pyrkimällä kestävämpiin ja tuottavampiin maa-, kotieläin- ja metsätalousjärjestelmiin, jotka ovat monipuolisia, palautumiskykyisiä ja resurssitehokkaita (myös vähähiilisiä, vähäisin ulkoisin tuotantopanoksien toimivia ja vettä säästäviä), luonnonvaroja suojelevia ja vähemmän jätettä tuottavia ja ympäristön muuttumiseen sopeutuvia. Toimissa keskitytään lisäksi kehittämään palveluita, toimintamalleja ja politiikkoja elinkelpoisten maaseutuelinkeinojen kehittämiseksi ja kestäväan kulutukseen kannustamiseksi.

Eryteisesti metsätalouden osalta tavoitteena on tuottaa kestävällä tavalla biomassaa, biotuotteita ja ekosysteemipalveluja ottaen asianmukaisesti huomioon metsätalouden taloudelliset, ekologiset ja sosiaaliset näkökohdat. Toimissa keskitytään resurssitehokkaiden metsätalousjärjestelmien tuotannon ja kestävyuden kehittämiseen edelleen; nämä järjestelmät ovat avainasemassa metsien sietokyvyn ja biologisen monimuotoisuuden suojelun vahvistamisen kannalta ja voivat täyttää kasvavan biomassan kysynnän.

Funktionaalisten kasvien vuorovaikutus terveyden ja hyvinvoinnin kanssa sekä puutarhatalouden ja metsätalouden hyödyntäminen kaupunkien viherryttämisen kehittämiseksi otetaan myös huomioon.

b) Kestävä ja kilpailukykyinen maatalous- ja elintarvikeala turvallista ja terveellistä ruokavaliota varten

Tavoitteena on täyttää turvallisia, terveellisiä ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita koskevat kansalaisten ja ympäristön vaatimukset, tehdä elintarvikkeiden ja rehun jalostuksesta, jakelusta ja kulutuksesta kestävämpää ja parantaa elintarvikealan kilpailukykyä ottaen samalla huomioon elintarvikkeiden laadun kulttuurinen ulottuvuus. Toimien painopisteinä ovat terveelliset ja turvalliset elintarvikkeet kaikille, tietoon perustuvat kuluttajavalinnat, ruokavalioratkaisut ja -innovaatiot terveyden parantamiseksi ja kilpailukykyiset elintarvikkeiden jalostusmenetelmät, joissa käytetään vähemmän resursseja ja lisäaineita ja jotka tuottavat vähemmän sivutuotteita, jätteitä ja kasvihuonekaasuja.

c) Elollisten vesiluonnonvarojen potentiaalin hyödyntäminen

Tavoitteena on hallita, hyödyntää kestävästi ja pitää yllä elollisia vesiluonnonvaroja Euroopan valtameristä, meristä ja sisävesistä saatavan sosiaalisen ja taloudellisen hyödyn/tuoton maksimoimiseksi ja suojella biologista monimuotoisuutta. Toimissa keskitytään elintarviketurvaan kohdistuvan optimaalisen vaikutuksen saavuttamiseen kehittämällä kestävä ja ympäristöystävällistä kalastusta, tavaroita ja palveluja tuottavien ekosysteemien kestäväan hoitoon, kilpailukykyiseen ja ympäristöystävälliseen eurooppalaiseen vesiviljelyyn maailmanlaajuisen talouden puitteissa sekä meri- ja merenkulkuinnovoinnin lisäämiseen bioteknologian avulla älykkään "sinisen" kasvun vauhdittamiseksi.

d) Kestävä ja kilpailukykyinen biopohjainen teollisuus ja Euroopan biotalouden kehityksen tukeminen

Tavoitteena on edistää vähähiilistä, resurssitehokasta, kestävää ja kilpailukykyistä eurooppalaista biopohjaista teollisuutta. Toimissa keskitytään tietoperustaisen biotalouden edistämiseen muuttamalla tavanomaiset teollisuusprosessit ja -tuotteet biopohjaisiksi resurssi- ja energiatehokkaiksi prosesseiksi ja tuotteiksi, sellaisten integroitujen toisen sukupolven ja sitä uudempien biojalostamojen kehittämiseen, joissa optimoidaan alkutuotannosta saatavan biomassan, jäämät mukaan lukien, biojätteen ja biopohjaisen teollisuuden sivutuotteiden käyttö, ja uusien markkinoiden avaamiseen tukemalla standardointi- ja sertifiointijärjestelmiä sekä sääntelyä ja demonstroi-/kenttäkoetoina ottaen huomioon biotalouden vaikutukset maankäyttöön ja maankäytön muutoksiin sekä kansalaisyhteiskunnan mielipiteet ja huolenaiheet.

e) Monialainen merien ja merenkulun tutkimus

Tavoitteena on lisätä unionin merien ja valtamerien vaikutusta yhteiskuntaan ja talouskasvuun hyödyntämällä kestävästi meriluonnonvaroja sekä erilaisia merienergian lähteitä ja lukuisia erilaisia tapoja hyödyntää meriä.

Toimissa keskitytään monialaisiin meri- ja merenkulkualan tieteellisiin ja teknologisiin haasteisiin tavoitteena merien ja valtamerien potentiaalin hyödyntäminen kaikilla meri- ja merenkultuoteollisuuden aloilla samalla suojellen ympäristöä ja sopeutuen ilmastonmuutokseen. Meri- ja merenkulkualan tutkimuksen strategisesti koordinoitu lähestymistapa, joka kattaa kaikki Horisontti 2020 -puiteohjelman haasteet ja painopistealueet, tukee myös asiaa koskevien unionin toimintapolitiikkujen täytäntöönpanoa sinisen kasvun keskeisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Turvallinen, puhdas ja tehokas energia

3.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on siirtyminen luotettavaan, kohtuuhintaiseen, yleisesti hyväksytyyn, kestäväan ja kilpailukykyiseen energijärjestelmään, jonka tarkoituksena on vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista niukkenevien resurssien, kasvavien energiatarpeiden ja ilmastonmuutoksen uhan edessä.

Unionin tavoitteena on vähentää kasviuonekaasupäästöjä 20 prosenttia vuoden 1990 tasoista vuoteen 2020 mennessä ja edelleen 80–95 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Lisäksi 20 prosenttia energian loppukäytöstä pitäisi kattaa uusiutuvilla energialähteillä vuoteen 2020 mennessä, ja energiatehokkuuden pitäisi parantua 20 prosenttia. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää energijärjestelmän uudistamista siten, että siinä yhdistyvät matala hiiliprofiili ja vaihtoehtojen kehittäminen fossiilisille polttoaineille, energiavarmuus ja kohtuuhintaisuus, samalla kun parannetaan Euroopan taloudellista kilpailukykyä. Eurooppa on vielä kaukana tästä yleisestä tavoitteesta. 80 prosenttia Euroopan energijärjestelmästä perustuu edelleen fossiilisiin polttoaineisiin, ja ala tuottaa 80 prosenttia unionin kaikista kasviuonekaasupäästöistä. Unionin pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatarvoitteiden saavuttamiseksi on aiheellista lisätä uusiutuvia energialähteitä, loppukäyttäjien energiatehokkuutta, älykkäitä verkkoja ja energian varastointia koskeviin toimiin osoitettuja määrärahoja seitsemänteen puiteohjelmaan verrattuna. Lisä olisi lisättävä energiainnovaatioiden markkinoille saattamiselle osoitettuja määrärahoja Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmassa, joka on osa kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa (2007–2013). Näihin toimiin olisi osoitettava yhteensä vähintään 85 prosenttia tälle yhteiskunnalliselle haasteelle varatuista määrärahoista. Joka vuosi 2,5 prosenttia unionin bkt:stä käytetään energian tuontiin, ja tämä osuus tulee todennäköisesti kasvamaan. Tämän trendin jatkuminen johtaisi täydelliseen riippuvuuteen öljyn ja kaasun tuonnista vuoteen 2050 mennessä. Energian maailmanmarkkinahinnat vaihtelevat voimakkaasti ja toimitusvarmuuteen liittyy epävarmuustekijöitä. Näiden tekijöiden johdosta Euroopan teollisuus ja kuluttajat käyttävät entistä suuremman osan tuloistaan energiaan. Euroopan kaupungit kuluttavat 70–80 prosenttia⁽¹⁾ kaikesta energiasta unionissa ja tuottavat noin 70–80 prosenttia kasviuonekaasupäästöistä.

Siirtymistä kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 koskevassa etenemissuunnitelmassa⁽²⁾ esitetään, että tavoitteena olevat kasviuonekaasupäästöjen vähennykset on suurelta osin toteutettava unionin alueella. Tämä merkitsisi hiilidioksidipäästöjen vähentämistä 90 prosentilla energia-alalla, 80 prosentilla teollisuudessa, vähintään 60 prosentilla liikenteessä ja noin 90 prosentilla asumisessa ja palveluissa vuoteen 2050 mennessä. Etenemissuunnitelmassa osoitetaan myös, että muun muassa maakaasun avulla voidaan lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä edistää energijärjestelmän muutosta yhdistettynä hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologiaan (CCS).

Näiden kunnianhimoisten vähennysten saavuttamiseksi tarvitaan merkittäviä investointeja tehokkaiden, turvallisten, varmojen ja luotettavien vähähiilisten energiateknologioiden ja -palvelujen tutkimukseen, kehittämiseen, demonstroiintiin ja kohtuuhintaiseen kaupallistamiseen, mukaan lukien maakaasu, sähkön varastointi sekä pienen ja erittäin pienen mittakaavan energijärjestelmien markkinoille tuominen. Näiden on kuljettava käsi kädessä sekä tarjontaan että kysyntäpuoleen liittyvien ei-teknologisten ratkaisujen kanssa käynnistämällä osallistumisprosesseja ja ottamalla kuluttajat mukaan. Kaiken tämän on oltava osa yhdennettyä kestävää vähähiilisyteen tähtäävää politiikkaa, johon

⁽¹⁾ World Energy Outlook 2008, OECD-IEA, 2008.

⁽²⁾ KOM(2011)0112.

sisältyy myös keskeisten mahdollistavien teknologioiden, etenkin tieto- ja viestintäteknologian sovellusten ja kehittyneiden valmistus- ja prosessointimenetelmien ja materiaalien, omaksuminen. Tavoitteena on kehittää ja tuottaa tehokkaita energiateknologioita ja -palveluja, mukaan lukien uusiutuvien energialähteiden integrointi, jotka voidaan ottaa laajasti käyttöön eurooppalaisilla ja kansainvälisillä markkinoilla, ja mahdollistaa älykäs kysyntäpuolen hallinta, joka perustuu avoimiin ja läpinäkyviin energiamarkkinoihin ja turvallisiin ja älykkäisiin energiatehokkuuden hallintajärjestelmiin.

3.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Uusien teknologioiden ja ratkaisujen on kilpailtava kustannuksissa ja luotettavuudessa sellaisten energiajärjestelmien kanssa, joilla on vakiintuneet toimijat ja teknologiat. Tutkimus ja innovointi ovat olennaisen tärkeitä, jotta näistä uusista, puhtaammista, vähähiilistä ja tehokkaammista energialähteistä tulee kaupallisesti houkuttelevia tarvittavassa mittakaavassa. Toimiala ja yksittäiset jäsenvaltiot eivät yksin pysty kantamaan kustannuksia ja riskejä, joiden tärkeimmät taustasyöt (siirtyminen vähähiiliseen talouteen, kohtuuhintaisten ja turvallisten energiantoitusten turvaaminen) ovat markkinoiden ulkopuolella.

Tämän kehityksen vauhdittaminen edellyttää unionin tason strategista lähestymistapaa, joka kattaa energian toimitukset, kysynnän ja käytön rakennuksissa, palveluissa, kotimaisessa käytössä, liikenteessä ja teollisuuden arvoketjuissa. Tähän sisältyy resurssien yhteensovittaminen unionin laajuisesti, mukaan lukien koheesio politiikan rahastot, erityisesti älykäs erikoistumista koskevien kansallisten ja alueellisten strategioiden, päästökauppajärjestelmän, julkisten hankintojen ja muiden rahoitusmekanismien kautta. Se edellyttää myös uusiutuvia energialähteitä ja energiatehokkuutta koskevaa sääntely- ja käyttöönottopolitiikkaa, räätälöityä teknistä avunantoa ja valmiuksien luomista muiden kuin teknologisten esteiden poistamiseksi.

Strateginen energiateknologiasuunnitelma (SET-suunnitelma) tarjoaa tällaisen strategisen lähestymistavan. Siinä esitetään pitkän aikavälin linjaukset siitä, kuinka puututaan keskeisiin innovoinnin pullonkauloihin, joita energia- ja teknologiat kohtaavat tieteen eturintamassa tehtävässä tutkimuksessa ja t&k-vaiheessa, konseptin toimivuuden osoittamisen vaiheessa sekä demonstroituvaiheessa, kun yritykset hakevat pääomaa rahoittaakseen suuria hankkeita, jotka ovat ensimmäisiä laatuaan, ja käynnistääkseen markkinoillesaattamisprosessin. Myöskään uusia kehitteillä olevia teknologioita, joilla on potentiaalia aikaansaada perinpohjaisia muutoksia, ei lyödä laimin.

SET-suunnitelman täysimittaisen täytäntöönpanon vaatimiksi resursseiksi on arvioitu 8 miljardia euroa vuodessa seuraavien 10 vuoden ajan⁽¹⁾. Yksittäisten jäsenvaltioiden tai tutkimus- ja teollisuustoimijoiden kapasiteetit ovat tähän aivan riittämättömät. Tarvitaan unionin tason investointeja tutkimukseen ja innovointiin, ja Euroopan laajuisesti on koottava resursseja yhteisen täytäntöönpanon ja riskien ja kapasiteetin jakamisen kautta. Unionin rahoitus energia-alan tutkimukselle ja innovoinnille täydentää siis jäsenvaltioiden toimia keskittymällä huipputeknologioihin ja toimiin, joista saadaan selkeää lisäarvoa unionin tasolla, etenkin niihin, joilla on mahdollisesti vahva vipuvaikutus kansallisiin resursseihin ja joilla voidaan luoda työpaikkoja Eurooppaan. Unionin tason toimilla tuetaan myös suuririskisiä, kalliita ja pitkäkestoisia ohjelmia, jotka ovat yksittäisten jäsenvaltioiden ulottumattomissa, yhdistetään toimia niiden riskien pienentämiseksi, joita aiheutuu investoinneista suuren mittakaavan toimiin, kuten teolliseen demonstroiintiin, ja kehitetään Euroopan laajuisia, yhteentoimivia energiaratkaisuja.

SET-suunnitelman täytäntöönpano eurooppalaisen energiapolitiikan tutkimus- ja innovointipilarina parantaa unionin energiansaannin varmuutta ja helpottaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen, auttaa yhdistämään tutkimus- ja innovointiohjelmia Euroopan laajuisiin ja alueellisiin energiainfrastruktuuri-investointeihin ja lisää sijoittajien halukkuutta antaa pääomaa hankkeille, joiden käyttöönottoajat ovat pitkiä ja joihin liittyy merkittäviä teknologia- ja markkinariskejä. Se luo innovointimahdollisuuksia pienille ja suurille yrityksille ja auttaa niitä tulemaan kilpailukykyisiksi tai pysymään sellaisina maailmanlaajuisella tasolla, jolla energiateknologiat tarjoavat suuria ja jatkuvasti kasvavia mahdollisuuksia.

Kansainvälisellä näyttämöllä unionin tasolla toteutetut toimet luovat kriittisen massan, jota tarvitaan herättämään muiden teknologiajohtajien mielenkiinto ja synnyttämään kansainvälisiä kumppanuuksia, jotka edistävät unionin tavoitteiden saavuttamista. Niiden ansiosta kansainvälisten kumppaneiden on helpompi olla vuorovaikutuksessa unionin kanssa sellaisten yhteisten toimien kehittämiseksi, jotka ovat kummankin osapuolen edun mukaisia ja tuovat molemmille hyötyä.

Tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen liittyvät toimet muodostavat siis Euroopan energia- ja ilmastopolitiikan teknologisen selkärangan. Ne edistävät myös lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" toteuttamista energia-alalla sekä lippulaivahankkeissa "Resurssitehokas Eurooppa", "Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka" ja "Euroopan digitaalistrategia" asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamista.

⁽¹⁾ KOM(2009)0519.

Ydinfiisiota ja fuusioenergiaa koskevia tutkimus- ja innovointitoimia toteutetaan asetuksella (Euratom) N:o 1314/2013 perustetussa Euratom-ohjelmassa. Tämän haasteen ja Euratom-ohjelman väliset synergiamahdollisuudet olisi otettava huomioon.

3.3. Toimien päälinjat

a) Energiankulutuksen vähentäminen ja hiilijalanjäljen pienentäminen älykkäällä ja kestäväällä käytöllä

Toimissa keskitytään tutkimaan ja testaamaan täydessä mittakaavassa uusia konsepteja, ei-teknologisia ratkaisuja ja sellaisia tehokkaampia, yhteiskunnallisesti hyväksyttäviä ja kohtuuhintaisia teknologiakomponentteja ja -järjestelmiä, joissa on sisäänrakennettuja älytoimintoja, jotta voidaan mahdollistaa tosiaikainen energianhallinta uusissa ja olemassa olevissa lähes päästöttömissä rakennuksissa, lähes nollaenergiarakennuksissa ja energiataseeltaan positiivisissa rakennuksissa, jälkiasennetuissa rakennuksissa, kaupungeissa ja alueilla, uusiutuviin energialähteisiin perustuva lämmitys ja jäähdytys ja erittäin tehokkaat teollisuustoiminnot sekä energiatehokkuus- ja energiansäästöratkaisujen ja -palvelujen laajamittainen käyttöönotto yrityksissä, kotitalouksissa, yhteisöissä ja kaupungeissa.

b) Vähähiilistä sähköä halvalla

Toimissa keskitytään tutkimaan, kehittämään ja testaamaan täydessä mittakaavassa sellaisia innovatiivisia uusiutuvia energialähteitä, tehokkaita, joustavia ja vähähiilisiä fossiilisia polttoaineita käyttäviä voimalaitoksia ja hiilidioksidin talteenotto- ja varastointi- tai hiilidioksidin uudelleenkäyttöteknologioita, jotka tarjoavat mittakaavaltaan suurempia, kustannuksistaan alhaisempia ja ympäristön kannalta turvallisia teknologioita, joiden muuntohyötysuhde on korkeampi ja jotka ovat paremmin saatavilla erilaisilla markkinoilla ja erilaisissa toimintaympäristöissä.

c) Vaihtoehtoiset polttoaineet ja liikuteltavat energianlähteet

Toimissa keskitytään tutkimaan, kehittämään ja testaamaan täydessä mittakaavassa teknologioita ja arvoketjuja, joilla voidaan tehdä bioenergiasta ja muista vaihtoehtoisista polttoaineista, joilla energian muuntamisen hyötysuhdetta voidaan mahdollisesti tehostaa, kilpailukykyisempiä ja kestävämpiä sähkön ja lämmön tuotannon sekä pinta-, meri- ja lentoliikenteen osalta, lyhentää vedyn ja polttokennojen markkinoille saattamiseen tarvittavaa aikaa ja kehittää kypsään vaiheeseen uusia vaihtoehtoja, joilla on potentiaalia pitkällä aikavälillä.

d) Euroopan yhteinen älykäs sähköverkko

Toimissa keskitytään tutkimaan, kehittämään ja testaamaan täydessä mittakaavassa uusia älykkäitä energiaverkoteknologioita, vara- ja säätövoimaa tuottavia teknologioita, myös tavanomaisia voimaloita, joilla lisätään joustavuutta ja tehokkuutta, joustavaa energian varastointia, järjestelmiä ja markkinamalleja, joiden avulla voidaan suunnitella, seurata, valvoa ja käyttää turvallisesti yhteentoimivia verkkoja, mukaan lukien standardointikysymykset, avoimilla, hiilettömällä, ympäristön kannalta kestäväillä ilmastomuutokseen sopeutuvilla ja kilpailuilla markkinoilla tavanomaisissa olosuhteissa ja hätätilanteissa.

e) Uusi osaaminen ja uudet teknologiat

Toimissa keskitytään puhtaiden, turvallisten ja kestävien energiateknologioiden monialaiseen tutkimukseen (mukaan lukien visionääriset toimet) ja yleiseurooppalaisten tutkimusohjelmien ja maailmanluokan infrastruktuurin yhteiseen toteuttamiseen.

f) Vankka päätöksenteko ja yleisön osallistaminen

Toimissa keskitytään kehittämään välineitä, menetelmiä, malleja sekä tulevaisuus- ja näkökulmaskenaarioita vankkaa ja läpinäkyvää poliittista tukea varten, mukaan lukien yleisön osallistamiseen, käyttäjien osallistamiseen, ympäristövaikutukseen ja kestävyuden arviointiin liittyvät toimet, joilla parannetaan energiaan liittyvien sosioekonomisten kehityssuuntien ja näkyvien ymmärtämistä.

g) Energiainnovaatioiden markkinoille saattaminen – Älykäs energiahuolto Euroopassa

Toimet rakentuvat Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmassa toteutettuihin toimiin ja tehostavat niitä. Niissä keskitytään soveltavaan innovointiin ja standardien edistämiseen, jolla pyritään helpottamaan energiateknologioiden ja -palvelujen markkinoille saattamista, poistamaan ei-teknologisia esteitä ja nopeuttamaan unionin energiapolitiikan kustannustehokasta täytäntöönpanoa. Huomiota kiinnitetään myös olemassa olevien teknologioiden älykästä ja kestävää käyttöä edistävään innovointiin.

4. Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne

4.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on saavuttaa resurssitehokas, ilmasto- ja ympäristöystävällinen, turvallinen ja saumaton eurooppalainen liikennejärjestelmä, joka hyödyttää kaikkia kansalaisia, taloutta ja yhteiskuntaa.

Euroopan on sovitettava kansalaistensa ja tavaroidensa kasvavat liikkumistarpeet ja muuttuvat, uusien demografisten ja yhteiskunnallisten haasteiden muovaamat tarpeet taloudellisen suorituskyvyn ja energiatehokkaan vähähiilisen yhteiskunnan ja ilmastonmuutokseen sopeutuvan talouden vaatimuksiin. Kasvustaan huolimatta liikennesektorin on vähennettävä merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjä ja muita kielteisiä ympäristövaikutuksia ja katkaistava riippuvuutensa öljystä ja muista fossiilista polttoaineista samalla, kun pidetään yllä korkeaa tehokkuutta ja liikkuvuutta ja parannetaan alueellista yhteenkuuluvuutta.

Kestävä liikkuvuus voidaan saavuttaa vain liikennejärjestelmän, myös julkisen liikenteen, radikaalilla muutoksella, joka perustuu liikennealan tutkimuksen läpimurtoihin, kauaskantoiseen innovointiin ja ympäristöystävällisempien, turvallisempien, luotettavampien ja älykkäämpien liikennejärjestelmien yhdenmukaiseen Euroopan laajuiseen toteuttamiseen.

Tutkimuksen ja innovoinnin avulla on kussakin liikennemuodossa saatava aikaan kohdennettuja ja pikaisia edistysaskelia, jotka auttavat saavuttamaan unionin keskeiset poliittiset tavoitteet ja edistävät samalla taloudellista kilpailukykyä, tukevat siirtymistä ilmastonmuutokseen sopeutuvaan, energiatehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen ja auttavat säilyttämään johtoaseman maailmanmarkkinoilla sekä palvelutoimialan että valmistusteollisuuden osalta.

Vaikka tutkimukseen, innovointiin ja käyttöönottoon tarvittavat investoinnit ovatkin mittavia, koko liikenne- ja liikkuvuusjärjestelmän kestävyden parantamatta jättäminen ja Euroopan teknologisen johtoaseman menettäminen liikennealalla johtavat pitkällä aikavälillä kestäättömiin yhteiskunnallisiin, taloudellisiin ja ympäristökustannuksiin ja haitallisiin seurauksiin Euroopan työpaikoille ja pitkän aikavälin talouskasvulle.

4.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Liikenne on Euroopan taloudellisen kilpailukyvyn ja kasvun keskeinen käyttövoima. Se varmistaa ihmisten ja tavaroiden liikkuvuuden, joka on välttämätöntä yhdenneyhdessä eurooppalaisilla sisämarkkinoilla, alueellisessa yhteenkuuluvuudessa sekä avoimessa ja osallistavassa yhteiskunnassa. Se on yksi Euroopan suurimmista kilpailuvalteista teollisten valmiuksien ja palvelun laadun suhteen ja on johtavassa asemassa monilla maailmanmarkkinoilla. Liikenneala ja liikennevälineiden valmistus tuottavat yhdessä 6,3 prosenttia unionin BKT:stä. Liikennealan kokonaisuus unionin taloudesta on kuitenkin paljon suurempi kauppa, palvelut ja työntekijöiden liikkuvuus huomioon ottaen. Samaan aikaan Euroopan liikenneala kohtaa jatkuvasti kiihtyvää kilpailua maailman muista osista. Tarvitaan läpimurtoteknologioita, joilla voidaan turvata Euroopan tuleva kilpailukyky ja lieventää nykyisen liikennejärjestelmän haittoja.

Liikenneala vaikuttaa merkittävästi kasvihuonekaasupäästöihin ja tuottaa jopa neljänneksen kaikista päästöistä. Se on myös merkittävä muiden ilman pilaantumisongelmien aiheuttaja. Liikenne on yhä 96-prosenttisesti riippuvainen fossiilista polttoaineista. Tätä ympäristövaikutusta on olennaisen tärkeää vähentää kohdennettujen teknologisten parannusten avulla pitäen mielessä, että kullakin liikennemuodolla on erilaisia haasteita ja oma kehitystahti teknologian integroinnissa. Lisäksi ruuhkat ovat jatkuvasti paheneva ongelma; järjestelmät eivät ole vielä riittävän älykkäitä; mahdolliset vaihtoehdot siirtä kestävämpiin liikennemuotoihin eivät aina ole houkuttelevia; liikennekuolemat ovat unionissa edelleen liian korkealla tasolla (34 000 kuolemantapausta vuodessa); ja kansalaiset ja yritykset odottavat liikennejärjestelmää, joka on kaikkien saavutettavissa, turvallinen ja varma. Kaupunkiympäristö asettaa erityisiä haasteita ja tarjoaa mahdollisuuksia liikenteen kestävyydelle ja paremmalle elämänlaadulle.

Liikenteen ennakoitu kasvuvauhti johtaisi muutamassa vuosikymmenessä Euroopan liikenteen tukkeutumiseen ja kasvattaisi sen taloudelliset kustannukset ja yhteiskunnalliset vaikutukset kestäättömiksi haitallisiksi taloudellisiin ja sosiaalisiin seurauksiin. Mikäli tähänastiset suuntaukset jatkuvat, matkustajakilometrien ennustetaan kaksinkertaistuvan seuraavien 40 vuoden aikana, ja lentoliikenteessä kasvu on kaksi kertaa nopeampaa. Hiilidioksidipäästöt kasvaisivat 35 prosentilla vuoteen 2050 mennessä⁽¹⁾. Ruuhkien kustannukset kasvaisivat noin 50 prosenttia lähes 200 miljardiin euroon vuodessa. Onnettomuuksien ulkoiset kustannukset kasvaisivat noin 60 miljardilla eurolla vuoteen 2050 verrattuna.

⁽¹⁾ Komission valkoinen kirja "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää", KOM(2011)0144.

Tilanne ei siis voi jatkua nykyisellään. Poliittisten tavoitteiden ohjaama ja keskeisiin haasteisiin keskittyvä tutkimus ja innovointi edistävät merkittävästi niiden unionin tavoitteiden saavuttamista, jotka koskevat maapallon lämpötilan nousun rajoittamista 2 °C:een, liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä 6 prosentilla, ruuhkien ja onnettomuuksien aiheuttamien kustannusten merkittävää vähentämistä ja liikennekuolemien vähentämistä lähes nollaan vuoteen 2050 mennessä ⁽¹⁾.

Saastumiseen, ruuhkiin, turvallisuuteen ja turvatoimiin liittyvät ongelmat ovat yleisiä kaikkialla unionissa ja vaativat yhteistä Euroopan laajuista vastausta. Sellaisten ajoneuvoihin ⁽¹⁾ liittyvien uusien teknologioiden ja innovatiivisten ratkaisujen kehittämisen ja yhdenmukaistetun käyttöönoton nopeuttaminen, joilla varmistetaan infrastruktuurien johdonmukainen kehittäminen ja liikenteenhallinta, on olennaisessa asemassa, kun halutaan kehittää unionille puhtaampi, turvallisempi, varmempi, saavutettavampi ja tehokkaampi intermodaalinen ja multimodaalinen liikennejärjestelmä, saavuttaa ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseksi ja resurssitehokkuuden parantamiseksi tarvittavat tulokset ja ylläpitää Euroopan johtoasemaa liikenteeseen liittyvien tuotteiden ja palvelujen maailmanmarkkinoilla. Näitä tavoitteita ei voida saavuttaa pelkästään hajanaisilla kansallisilla toimilla.

Liikennealan tutkimukselle ja innovoinnille annettava unionin tason rahoitus täydentää jäsenvaltioiden toimia keskittymällä toimiin, joista saadaan selkeää lisäarvoa Euroopan tasolla. Tämä tarkoittaa, että painopisteenä ovat ensisijaiset alat, jotka vastaavat Euroopan poliittisia tavoitteita, joilla tarvitaan toiminnan kriittistä massaa, joilla Euroopan laajuisilla yhteentoimivilla tai multimodaalisilla yhdennetyillä liikenneratkaisuilla voidaan poistaa liikennejärjestelmän pullonkauloja tai joilla toimien yhdistäminen yli kansallisten rajojen ja olemassa olevan tutkimusnäytön parempi hyödyntäminen ja tehokas tunnetuksi tekeminen voivat vähentää tutkimusinvestoinnin riskejä, johtaa yhteisiin standardeihin ja lyhentää tutkimustulosten markkinoille saattamiseen tarvittavaa aikaa.

Tutkimus- ja innovointitoimiin sisältyy laaja valikoima aloitteita, mukaan lukien asiaankuuluvat julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, jotka kattavat koko innovaatioketjun ja soveltavat integroitua lähestymistapaa innovatiivisiin liikenneratkaisuihin. Useat toimet on erityisesti tarkoitettu helpottamaan tulosten kaupallistamista: tutkimuksen ja innovoinnin ohjelmakeskeinen lähestymistapa, demonstrointihankkeet, markkinoille saattamiseen liittyvät toimet ja standardoinnin, sääntelyn ja innovatiivisten hankintastrategioiden tukeminen ajavat kaikki tätä päämäärää. Lisäksi sidosryhmien osallistumisen ja asiantuntemuksen avulla voidaan osaltaan kaventaa kuilua tutkimustulosten ja niiden liikennealalla käyttöönoton välillä.

Investointi ympäristöystävällisemmän, älykkäämmän ja täysin yhdenmukaisen liikennejärjestelmän tutkimukseen ja innovointiin edistää merkittävästi Eurooppa 2020 -strategian ja sen lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" tavoitteita. Toimet tukevat yhtenäiseen eurooppalaiseen liikennealueeseen tähtäävän liikenteen valkoisen kirjan täytäntöönpanoa. Ne edistävät myös lippulaivahankkeissa "Resurssitehokas Eurooppa", "Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka" ja "Euroopan digitaalisstrategia" asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamista. Niillä on myös rajapinta asiaankuuluvien yhteisten ohjelma-aloitteiden kanssa.

4.3. Toimien päälinjat

Toimet järjestetään siten, että yhdennetty ja muotokohtainen lähestymistapa on tarvittaessa mahdollinen. Tarvitaan monivuotista näkyvyyttä ja jatkuvuutta kunkin liikennemuodon erityispiirteiden ja haasteiden kokonaisvaltaisen luonteen huomioon ottamiseksi liikenteen eurooppalaisen teknologiayhteisön asiaankuuluvat strategiset tutkimus- ja innovaatio-ohjelmat mukaan lukien.

a) Ympäristömyönteinen resurssitehokas liikenne

Tavoitteena on minimoida liikennejärjestelmien ilmasto- ja ympäristövaikutukset (mukaan lukien melu ja ilman pilaantuminen) parantamalla niiden laatua ja tehokkuutta luonnonvarojen ja polttoaineiden käytössä ja vähentämällä kasvihuonekaasujen päästöjä ja riippuvuutta fossiilista polttoaineista.

Toimissa keskitytään ensinnäkin luonnonvarojen ja erityisesti fossiilisten polttoaineiden kulutuksen, kasvihuonekaasupäästöjen ja melutasojen pienentämiseen sekä liikenteen ja ajoneuvojen tehokkuuden parantamiseen, uuden sukupolven puhtaiden (sähkö-, vety- ja muiden päästöttömien tai lähes päästöttömien) ajoneuvojen kehittämisen, valmistuksen ja käyttöönoton nopeuttamiseen, myös moottoreita, energian varastointia ja infrastruktuureja koskevien urauurtavien ja optimoitujen ratkaisujen avulla; vaihtoehtoisten ja kestävien polttoaineiden ja innovatiivisten ja tehokkaiden käyttövoima- ja käyttöjärjestelmien tutkimiseen ja niiden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseen, mukaan lukien polttoaineinfrastruktuuri ja lataaminen; infrastruktuurien suunnittelun ja käytön optimointiin älykkäiden liikennejärjestelmien, logistiikan ja älylaitteiden avulla; sekä kysynnänhallinnan, julkisen ja moottorittoman liikenteen sekä intermodaalisten liikkuvuusketjujen käytön lisäämiseen erityisesti kaupunkialueilla. Kannustetaan innovointia, jolla pyritään päästöttömälle tai lähes päästöttömälle tasolle kaikissa liikennemuodoissa.

⁽¹⁾ "Ajoneuvot" on tässä käsitettävä laajassa merkityksessä, joka kattaa kaikki liikennevälineet.

b) Parempi liikkuvuus, vähemmän ruuhkia, enemmän turvallisuutta ja turvaa

Tavoitteena on sovittaa kasvavat liikkumistarpeet liikenteen sujuvuuden parantamiseen saumattomia, intermodaalisia, osallistavia, saavutettavia, kohtuuhintaisia, turvallisia, varmoja, terveellisiä ja varmoja liikennejärjestelmiä tukevilla innovatiivisilla ratkaisuilla.

Toimissa keskitytään ruuhkien vähentämiseen, käytettävyyden, yhteentoimivuuden ja matkustajien valintojen parantamiseen sekä käyttäjien tarpeiden täyttämiseen kehittämällä ja edistämällä yhdenmukaista ovelta ovelle -kuljetusta, -liikkuvuudenhallintaa ja -logistiikkaa; intermodaalisuuden parantamiseen ja älykkäiden suunnittelu- ja hallintaratkaisujen käyttöönottoon; sekä onnettomuuksien ja turvallisuusuhkien vaikutusten voimakkaaseen vähentämiseen.

c) Euroopan liikennealan maailmanlaajuinen johtoasema

Tavoitteena on parantaa Euroopan liikennealan valmistusteollisuuden ja siihen liittyvien palvelujen kilpailukykyä ja suorituskykyä (mukaan lukien logistiikkaprosessit, kunnossapito, korjaus, jälkiasennus ja kierrätys) säilyttäen samalla Euroopan johtoasema tietyillä aloilla (esimerkiksi ilmailussa).

Toimissa keskitytään uuden sukupolven innovatiivisten lento-, vesi- ja maaliikennevälineiden kehittämiseen, innovatiivisten järjestelmien ja laitteistojen kestävä valmistuksen varmistamiseen ja pohjan rakentamiseen tuleville liikennevälineille kehittämällä uudenlaisia teknologioita, konsepteja ja malleja, älykkäitä valvontajärjestelmiä ja yhteentoimivia standardeja, tehokkaita tuotantoprosesseja, innovatiivisia palveluja ja sertifiointimenetelyjä, lyhentämällä kehitysaikoja ja alentamalla elinkaarikustannuksia vaarantamatta toiminnan turvallisuutta ja turvatoimia.

d) Sosioekonominen ja käyttäytymistieteellinen tutkimus sekä ennakoivat toimet politiikan määrittämistä varten

Tavoitteena on parantaa sellaisen politiikan määrittelyä, jota tarvitaan innovoinnin edistämiseksi ja liikenteen asettamiin haasteisiin ja siihen liittyviin yhteiskunnallisiin tarpeisiin vastaamiseksi.

Toimissa keskitytään parantamaan ymmärrystä liikenteeseen liittyvistä sosioekonomisista vaikutuksista, kehitysuunnista ja näkymistä, myös tulevan kysynnän kehityksestä, ja antamaan poliittisille päättäjille näyttöön perustuvia tietoja ja analyyseja. Kiinnitetään myös huomiota näiden toimien tulosten levittämiseen.

5. Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet

5.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on saavuttaa resurssien – ja veden – käytöltään tehokas ja ilmastonmuutokseen sopeutuva talous ja yhteiskunta, luonnonvarojen ja ekosysteemien suojeleminen ja kestävä hoito sekä raaka-aineiden kestävä saatavuus ja käyttö, jotta maailman kasvavan väestön tarpeet voidaan täyttää planeettamme luonnonvarojen ja ekosysteemien kestävässä rajoissa. Toimilla edistetään Euroopan kilpailukykyä, raaka-aineturvan ja hyvinvoinnin parantamista ja varmistetaan samalla ympäristötavoitteiden tunkimättömyys, joustavuus ja kestävyys tavoitteena pitää ilmaston keskimääräinen lämpeneminen alle 2 °C:ssa ja mahdollistaa ekosysteemien ja yhteiskunnan sopeutuminen ilmastomuutokseen ja muihin ympäristömuutoksiin.

Viime vuosikymmenellä fossiilisten polttoaineiden käyttö ja raaka-aineiden talteenotto kasvoivat maailmassa lähes kymmenkertaisiksi. Tämä näennäisesti runsaiden ja halpojen luonnonvarojen aikakausi on kääntymässä loppuun. Raaka-aineet, vesi, ilma, biologinen monimuotoisuus ja maa-, vesi- ja meriekosysteemit ovat kaikki paineen alaisina. Monet maailman tärkeistä ekosysteemeistä heikkenevät, ja jopa 60 prosenttia niiden tarjoamista palveluista käytetään kestävämmällä tavalla. Unionissa käytetään noin 16 tonnia materiaaleja henkilöä kohti vuodessa; tästä määrästä 6 tonnia päätyy jätteeksi, josta puolet sijoitetaan kaatopaikoille. Maailmanlaajuinen resurssien tarve kasvaa kaiken aikaa väestön lisääntyessä ja elintason noustessa etenkin kehittyvien talouksien keskituloisessa väestönosassa. Talouskasvu on irrotettava resurssien käytöstä.

Maapallon pinnan keskilämpötila on kohonnut noin 0,8 °C viimeksi kuluneiden 100 vuoden aikana, ja sen ennustetaan kohoavan 1,8–4 °C tämän vuosisadan loppuun mennessä (suhteessa vuosien 1980–1999 keskiarvoon) ⁽¹⁾. Näiden muutosten todennäköiset vaikutukset luonnonvaraisiin ja ihmisen rakentamiin järjestelmiin asettavat haasteen planeetalle ja sen mukautumiskyvylle ja uhkaavat myös tulevaa talouskehitystä ja ihmiskunnan hyvinvointia.

⁽¹⁾ Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) neljäs arviointiraportti, 2007, (www.ipcc.ch).

Ilmastonmuutoksen ja ympäristöongelmien kasvavat vaikutukset, kuten valtamerten happamoituminen, merivirtausten muutokset, meriveden lämpötilan nousu, arktisen alueen jääpeitteen sulaminen ja meriveden suolapitoisuuden aleneminen, maaperän huonontuminen ja maankäyttö, maaperän viljavuuden väheneminen, vesipula, kuivuus ja tulvat, seismiset ja vulkaaniset vaarat, lajien esiintymisalueiden muutokset, kemikaalien aiheuttama saastuminen, resurssien liikkakäyttö ja biologisen monimuotoisuuden heikkeneminen ovat oireita siitä, että planeetta on saavuttamassa kestävyksensä rajat. Esimerkkinä voidaan mainita, että ellei tehokkuutta paranneta kaikilla aloilla muun muassa innovatiivisilla vesijärjestelmillä, veden kysynnän odotetaan ylittävän tarjonnan 40 prosentilla 20 vuoden kuluttua, mikä johtaa vakavaan vesistressiin ja vesipulaan. Metsät häviävät hälyttävää tahtia, 5 miljoonalla hehtaarella vuodessa. Resurssien vuorovaikutus voi aiheuttaa systemisiä riskejä, kun yhden resurssin ehtyminen laukaisee peruuttamattoman muutoksen muissa resurssissa ja ekosysteemeissä. Nykyisten trendien perusteella vuoteen 2050 mennessä maailman kasvavan väestön tarpeiden tyydyttämiseksi tarvittaisiin yli kahta Maa-planeettaa vastaava määrä luonnonvaroja.

Raaka-aineiden kestävä saanti ja resurssitehokas hallinta, mukaan lukien niiden etsintä, talteenotto, jalostus, uudelleenkäyttö, kierrätys ja korvaaminen, on olennaisen tärkeää nykyaikaisten yhteiskuntien ja niiden talouksien toiminnalle. Euroopan eri teollisuudenalat, kuten rakennusteollisuus, kemianteollisuus, autoteollisuus, lentokone- ja varusteollisuus sekä kone- ja laiteollisuus, joiden tuottama yhteenlaskettu lisäarvo on yli 1,3 biljoonaa euroa ja jotka työllistävät noin 30 miljoonaa ihmistä, ovat raskaasti riippuvaisia raaka-aineiden saannista. Unionin raaka-ainetoimituksiin kohdistuu kuitenkin jatkuvasti kasvavia paineita. Unioni on myös suuresti riippuvainen strategisesti tärkeiden raaka-aineiden tuonnista, johon markkinoiden vääristymät vaikuttavat hälyttävällä tavalla.

Unionilla on edelleen arvokkaita mineraalivaroja, joiden tutkimista, hyödyntämistä ja jalostamista rajoittavat riittävän teknologian puute ja riittämätön jätekierron hallinta sekä investointien puute ja hidastaa kasvava maailmanlaajuinen kilpailu. Kun otetaan huomioon raaka-aineiden merkitys Euroopan kilpailukyvyllä ja taloudelle ja niiden soveltaminen innovatiivisissa tuotteissa, raaka-aineiden kestävä saanti ja resurssitehokas hallinta on unionille elintärkeää.

Talouden kyky sopeutua ilmastonmuutokseen ja tulla resurssitehokkaammaksi ja pysyä samalla kilpailukykyisenä riippuu yhteiskunnallisen, taloudellisen, organisatorisen ja teknologisen ekoinnovoinnin korkeasta tasosta. Ekoinnovoinnin maailmanmarkkinoiden arvo on noin 1 biljoona euroa vuodessa ja sen odotetaan kolminkertaistuvan vuoteen 2030 mennessä, joten ekoinnovointi tarjoaa suuria mahdollisuuksia kilpailukyvyä ja työllisyyden parantamiseen Euroopan talouksissa.

5.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Kasvihuonekaasupäästöjä ja -pitoisuuksia koskevien unionin ja kansainvälisten tavoitteiden saavuttaminen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksista selviäminen edellyttää siirtymistä vähähiiliseen yhteiskuntaan ja kustannustehokkaiden ja kestävien ei-teknologisten ja teknologisten ratkaisujen sekä sopeutumis- ja lieventämistoimenpiteiden kehittämistä ja käyttöönottoa samoin kuin näiden haasteiden aiheuttamien yhteiskunnallisten reaktioiden vahvempaa ymmärtämistä. Unionin ja maailmanlaajuisissa poliittisissa kehyksissä on varmistettava, että ekosysteemejä ja biologista monimuotoisuutta suojellaan, arvostetaan ja ennallistetaan asianmukaisesti, jotta säilytetään niiden kyky tarjota resursseja ja palveluja myös tulevaisuudessa. On käsiteltävä vesipolitiikan haasteita maaseutu-, kaupunki- ja teollisuusympäristöissä, jotta voidaan edistää innovatiivisia vesijärjestelmiä ja resurssitehokkuutta ja suojella vesiekosysteemejä. Tutkimus ja innovointi voi auttaa turvaamaan luotettavan ja kestäväen raaka-aineiden saannin ja käytön niin maan pinnan kuin merenpohjan osalta sekä varmistamaan huomattavan vähennyksen resurssien käytössä ja tuhlaamisessa.

Unionin toimissa keskitytään siis tukemaan keskeisiä unionin tavoitteita ja politiikkoja, jotka kattavat koko innovointisyklin ja osaamiskolmion tekijät, muun muassa seuraavia: Eurooppa 2020 -strategia, lippulaivahankkeet "Innovaatiounioni", "Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka", "Euroopan digitaalinen agenda", "Resurssitehokas Eurooppa" ja sitä koskeva etenemissuunnitelma⁽¹⁾, etenemissuunnitelma siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050. Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: kohti eurooppalaista toimintakehystä⁽²⁾, raaka-aineita koskeva aloite⁽³⁾, unionin kestäväen kehityksen strategia⁽⁴⁾, unionin yhdenmety meripolitiikka⁽⁵⁾, meristrategiapuitedirektiivi, vesipolitiikan puitedirektiivi ja siihen perustuvat direktiivit, tulvadirektiivi⁽⁶⁾, ekoinnovoinnin toimintasuunnitelma sekä yleinen unionin ympäristöalan toimintaohjelma vuoteen 2020⁽⁷⁾. Nämä toimet liitetään tarvittaessa yhteen asiaankuuluvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien ja yhteisten ohjelma-aloitteiden kanssa. Nämä toimet parantavat yhteiskunnan kykyä sopeutua ympäristön ja ilmaston muutoksiin ja varmistaa raaka-aineiden saanti.

⁽¹⁾ KOM(2011)0571.

⁽²⁾ KOM(2009)0147.

⁽³⁾ KOM(2009)0025.

⁽⁴⁾ KOM(2011)0400.

⁽⁵⁾ KOM(2009)0575.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta (EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽⁷⁾ KOM(2012)0710.

Kun otetaan huomioon ilmaston ja ympäristön rajat ylittävä ja maailmanlaajuinen luonne, niiden mittakaava ja monimutkaisuus sekä raaka-aineiden toimitusketjun kansainvälinen ulottuvuus, toimet on toteuttava unionin ja sitä laajemmalla tasolla. Tarvittavan tutkimuksen monitieteinen luonne vaatii toisiaan täydentävien resurssien ja osaamisen yhdistämistä, jotta tähän haasteeseen voidaan vastata tehokkaasti ja kestävällä tavalla. Resurssien käytön ja ympäristövaikutusten vähentäminen samalla kilpailukykyä lisäten edellyttää ratkaisevaa yhteiskunnallista ja teknologista siirtymää talouteen, joka perustuu luonnon ja ihmisten hyvinvoinnin kestäväan suhteeseen. Koordinoiduissa tutkimus- ja innovointitoimissa parannetaan ilmaston- ja ympäristömuutoksen ymmärtämistä ja ennustamista systeemisestä ja monialaisesta näkökulmasta, vähennetään epävarmuustekijöitä, määritellään ja arvioidaan haavoittuvia kohteita, riskejä, kustannuksia ja mahdollisuuksia sekä laajennetaan yhteiskunnallisten ja poliittisten toimien ja ratkaisujen kattavuutta ja parannetaan niiden tehokkuutta. Toimissa pyritään myös parantamaan tutkimuksen ja innovoinnin tuloksia ja niiden levittämistä poliittisen päätöksenteon tueksi ja parantamaan yhteiskunnan kaikkien tasojen toimijoiden mahdollisuuksia osallistua aktiivisesti tähän prosessiin.

Raaka-aineiden saannin varmistaminen edellyttää koordinoituja tutkimus- ja innovointitoimia monilla eri tieteenaloilla ja sektoreilla, jotta voidaan tarjota turvallisia, taloudellisesti kannattavia, ympäristön kannalta järkeviä ja yhteiskunnallisesti hyväksyttäviä ratkaisuja koko arvoketjussa (etsintä, talteenotto, jalostus, suunnittelu, kestävä käyttö ja uudelleenkäyttö, kierrätys ja korvaaminen). Näiden alojen innovointi tarjoaa kasvu- ja työllistämismahdollisuuksia sekä innovatiivisia vaihtoehtoja, jotka liittyvät tieteeseen, teknologiaan, talouteen, yhteiskuntaan, poliittiseen päätöksentekoon ja hallintoihin. Näistä syistä on käynnistetty vesialaa ja raaka-aineita koskevia eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia.

Vastuullinen ekoinnovointi voi luoda arvokkaita uusia mahdollisuuksia kasvuun ja työpaikkojen luomiseen. Unionin tason toimissa kehitetyillä ratkaisuilla vastataan teollisuuden kilpailukykyyn suurimpiin uhkiiin ja mahdollistetaan nopea käyttöönotto ja replikaatio koko sisämarkkinoiden alueella ja sen ulkopuolella. Tämä mahdollistaa siirtymisen vihreään talouteen, jossa otetaan huomioon resurssien kestävä käyttö. Tähän lähestymistapaan osallistuvia kumppaneita ovat kansainväliset, eurooppalaiset ja kansalliset poliittiset päättäjät, kansainväliset ja jäsenvaltioiden tutkimus- ja innovointiohjelmat, Euroopan yritykset ja teollisuus, Euroopan ympäristökeskus ja kansalliset ympäristökeskukset sekä muut asianomaiset sidosryhmät.

Kahdenvälisen ja kansainvälisen yhteistyön lisäksi unionin tason toimilla tuetaan myös asiaa koskevia kansainvälisiä toimia ja aloitteita, kuten hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli (IPCC), biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemiä koskevia käsittelevä hallitustenvälinen tiede- ja politiikkafoorummi (IPBES) ja kaukokartoitusta käsittelevä ryhmä (GEO).

5.3. Toimien päälinjat

a) Ilmastomuutoksen torjuminen ja siihen sopeutuminen

Tavoitteena on kehittää ja arvioida innovatiivisia, kustannustehokkaita ja kestäviä sopeutumis- ja lieventämistoimenpiteitä ja -strategioita, jotka koskevat sekä hiilidioksidipäästöjä että muita kasvihuonekaasupäästöjä ja aerosoleja ja joissa keskitytään sekä teknologisiin että ei-teknologisiin vihreisiin ratkaisuihin esittämällä näyttöä tietoon perustuvalla, varhaisella ja tehokkaalla toiminnalla ja verkottamalla tarvittavaa osaamista. Toimissa keskitytään ilmastomuutoksen sekä ääri-ilmiöitä ja äkillisiä ilmastoon liittyviä muutoksia koskevien riskien tuntemuksen parantamiseen, jotta voidaan tehdä luotettavia ilmastoennusteita; vaikutusten ja haavoittuvien kohteiden arvioimiseen globaalilla, alueellisella ja paikallisella tasolla; innovatiivisten ja kustannustehokkaiden sopeutumista, riskien ehkäisemistä ja hallintaa koskevien toimenpiteiden kehittämiseen; sekä vaikutusten lieventämiseen tähtäävien politiikkojen ja strategioiden tukemiseen, mukaan lukien muiden alakohtaisten politiikkojen vaikutuksiin kohdistuvat tutkimukset.

b) Ympäristönsuojelu, luonnonvarojen, vesivarojen, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien kestävä hoito

Tavoitteena on antaa tietoa ja välineitä sellaista luonnonvarojen hoitoa ja suojelua varten, jotta saavutetaan kestävä tasapaino rajallisten luonnonvarojen ja yhteiskunnan ja talouden nykyisten ja tulevien tarpeiden välillä. Toimissa keskitytään tiedon lisäämiseen biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemien toiminnasta, niiden vuorovaikutuksesta yhteiskunnallisten järjestelmien kanssa ja niiden asemasta talouden ja ihmisten hyvinvoinnin ylläpidossa; yhdenmetyjen lähestymistapojen kehittämiseen vesivaroihin liittyviä haasteita sekä vesivarojen ja vesipalvelujen kestäväan hoitoon ja käyttöön siirtymistä varten; ja tiedon ja välineiden antamiseen tehokasta päätöksentekoa ja yleistä sitoutumista varten.

c) Muiden kuin energia- ja maatalousraaka-aineiden kestävä saannin varmistaminen

Tavoitteena on lisätä raaka-aineita koskevaa tietämyspohjaa ja kehittää innovatiivisia ratkaisuja raaka-aineiden kustannustehokasta, resurssitehokasta ja ympäristöystävällisestä etsintä, talteenottoa, jalostusta, käyttöä ja uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämistä varten sekä niiden korvaamiseen taloudellisesti houkuttelevilla ja ympäristön kannalta kestäväillä vaihtoehdoilla, joilla on vähäisempi ympäristövaikutus, mukaan lukien suljetun

kierron prosessit ja järjestelmät. Toimissa keskitytään raaka-aineiden saatavuutta koskevan tietämyspohjan parantamiseen; raaka-aineiden, mineraalivarat mukaan lukien, kestävien ja tehokkaiden toimitusten, käytön ja uudelleenikäytön edistämiseen niin maan pinnan kuin merenpohjan osalta; vaihtoehtojen löytämiseen kriittisille raaka-aineille; sekä yhteiskunnallisen tietoisuuden lisäämiseen raaka-aineista ja niitä koskevan osaamisen lisäämiseen.

d) Siirtyminen vihreään talouteen ja yhteiskuntaan ekoinnovoinnin avulla

Tavoitteena on edistää kaikenlaista ekoinnovointia, joka mahdollistaa siirtymisen vihreään talouteen. Toimien perustana ovat muun muassa ekoinnovointiohjelmassa toteutetut toimet, joita kehitetään edelleen, ja toimissa keskitytään ekoinnovatiivisten teknologioiden, prosessien, palvelujen ja tuotteiden parantamiseen, mukaan lukien sen tutkimiseen, miten vähennetään raaka-aineiden määriä tuotannossa ja kulutuksessa, esteiden voittamiseen tässä yhteydessä, sekä niiden markkinoille saattamisen ja replikoinnin edistämiseen, kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin, innovatiivisten politiikkojen, kestävien talouksien ja yhteiskunnallisten muutosten tukemiseen, edistymisen mittaamiseen ja arviointiin vihreään talouteen siirtymisessä sekä resurssitehokkuuden edistämiseen digitaalisten järjestelmien avulla.

e) Kattavien ja jatkuvatoimisten maapallon ympäristön havainnointi- ja tietojärjestelmien kehittäminen

Tavoitteena on varmistaa näiden haasteiden käsittelyssä tarvittavien pitkän aikavälin tietojen saanti. Toimissa keskitytään sekä kaukohavainnointiin että paikan päällä suoritettavien mittausten avulla tapahtuvan maapallon havainnoinnin ja seurannan valmiuksiin, teknologioihin ja tietoinfrastruktuureihin, jotka voivat jatkuvasti antaa ajantasaisia ja tarkkoja tietoja ja mahdollistavat ennusteiden laatimisen. Toimissa edistetään vapaita, avoimia ja rajoittamattomia mahdollisuuksia käyttää yhteentoimivia tietoja. Toimilla autetaan määrittelemään Copernicus-ohjelman tulevia operatiivisia toimia ja tehostamaan Copernicus-tietojen käyttöä tutkimustoimissa.

f) Kulttuuriperintö

Tavoitteena on tutkia strategioita, menetelmiä ja välineitä, joita tarvitaan mahdollistamaan dynaaminen ja kestävä kulttuuriperintö Euroopassa vastauksena ilmastonmuutokseen. Kulttuuriperintö eri fyysisissä muodoissaan on monen eri tekijän aiheuttamiin muutoksiin totuttavien sopeutumiskykyisten yhteisöjen elinympäristö. Kulttuuriperinnön tutkimuksen edellyttämä monitieteinen lähestymistapa lisää historiallisen aineiston ymmärrystä. Toimissa keskitytään määrittämään sopeutumistasoja havainnoinnin, seurannan ja mallintamisen avulla sekä luomaan parempi ymmärtämys siitä, miten yhteisöt kokevat ilmastonmuutoksen ja reagoivat siihen sekä seismisiin ja vulkaanisiin vaaroihin.

6. Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat

6.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on edistää parempaa ymmärtämystä Euroopasta, tarjota ratkaisuja ja tukea osallistavia, innovatiivisia ja pohtivia eurooppalaisia yhteiskuntia niiden kohdatessa ennennäkemättömiä muutoksia ja lisääntyvää maailmanlaajuisista keskinäistä riippuvuutta.

Euroopalla on suuria sosioekonomisia haasteita, jota vaikuttavat merkittävästi sen yhteiseen tulevaisuuteen. Näitä haasteita ovat muun muassa kasvavat taloudelliset ja kulttuuriset riippuvuussuhteet, väestön ikääntyminen ja väestörakenteen muutos, sosiaalinen syrjäytyminen ja köyhyys, osallisuus ja osattomuus, eriarvoisuus ja muuttovirrat, kasvava digitaalinen kuilu, innovoivan ja luovan kulttuurin edistäminen yhteiskunnassa ja yrityksissä sekä vähenevä luottamus demokraattisiin instituutioihin ja kansalaisten välillä rajojen sisällä ja niiden yli. Nämä haasteet ovat valtavia ja vaativat yhteistä eurooppalaista lähestymistapaa, joka perustuu yhteiseen tieteelliseen tietoon, jota muun muassa yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet voivat tarjota.

Unionissa esiintyy edelleen huomattavaa eriarvoisuutta sekä maiden välillä että niiden sisällä. Inhimillisen kehityksen indeksi, joka mittaa terveyden, koulutuksen ja tulojen kehitystä, antoi vuonna 2011 jäsenvaltioiden tulokseksi 0,771–0,910, mikä on osoitus huomattavista eroista maiden välillä. Myös sukupuolten välillä on edelleen huomattavaa eriarvoisuutta: esimerkiksi sukupuolten välinen palkkaero on unionissa edelleen keskimäärin 17,8 prosenttia miesten hyväksi⁽¹⁾. Köyhyysuhan alla eli vuonna 2011 joka kuudes unionin kansalainen (noin 80 miljoonaa ihmistä). Nuorten aikuisten ja lapsiperheiden köyhyys on lisääntynyt viimeksi kuluneiden kahden vuosikymmenen aikana. Nuorisotyöttömyysaste on yli 20 prosenttia. 150 miljoonaa eurooppalaista (noin 25 prosenttia) ei ole koskaan käyttänyt internetiä eikä ehkä koskaan saa riittävää digitaalista lukutaitoa. Poliittinen apaattisuus ja jyrkkä vastakkainasettelu vaaleissa ovat myös lisääntyneet, mikä on osoitus siitä, että kansalaisten luottamus nykyisiin poliittisiin järjestelmiin rakoilee.

⁽¹⁾ KOM(2010)0491.

Nämä luvut osoittavat, että tietyt sosiaaliset ryhmät ja yhteisöt ovat jääneet pysyvästi sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen ja/tai demokraattisen päätöksenteon ulkopuolelle. Tämä eriarvoisuus ei pelkästään tukahduta yhteiskunnallista kehitystä vaan myös vahingoittaa unionin talouksia ja vähentää tutkimus- ja innovointivalmiuksia maiden sisällä ja niiden välillä.

Tämän eriarvoisuuden poistamisessa keskeisenä haasteena on luoda olosuhteet, joissa eurooppalaiset, kansalliset ja etniset identiteetit voivat elää rinnakkain ja olla toisiaan rikastuttavia.

Lisäksi yli 65-vuotiaiden eurooppalaisten määrän odotetaan nousevan merkittävästi eli 42 prosenttia 87 miljoonasta vuonna 2010 124 miljoonaan vuonna 2030. Tämä on merkittävä haaste taloudelle, yhteiskunnalle ja julkisen talouden kestävyydelle.

Euroopan tuottavuus ja talouskasvu ovat suhteellisesti heikentyneet neljän vuosikymmenen ajan. Myös sen osuus maailmanlaajuisesta tietämyksen tuotosta ja sen innovaatiokyvyssä saavuttama etumatka suhteessa tärkeimpiin kehittyviin talouksiin, kuten Brasiliaan ja Kiinaan, kutistuvat nopeasti. Vaikka Euroopalla on vahva tutkimuspohja, sen on tehtävä tästä pohjasta voimakas kilpailuetu innovatiivisille tavaroille ja palveluille.

On yleisesti tunnettua, että Euroopan on investoitava enemmän tutkimukseen ja innovointiin ja että sen on myös koordinoitava näitä investointeja aiempaa paremmin: Finanssikriisin myötä monet taloudelliset ja sosiaaliset eriarvoisuudet Euroopassa ovat pahentuneet entisestään, ja paluu kriisiä edeltäviin talouskasvulukuihin vaikuttaa olevan hyvin kaukana suurimmalle osalle unionin maita. Tämänhetkinen kriisi osoittaa myös, että on haastavaa ratkaista kriisejä, joissa tulee esiin jäsenvaltioiden ja niiden etujen heterogeenisyys.

Näihin haasteisiin on puututtava yhdessä ja innovatiivisin ja monitieteisin keinoin, koska ne vaikuttavat toisiinsa monimutkaisilla ja usein odottamattomilla tavoilla. Innovointi voi johtaa osallisuuden heikkenemiseen, mikä näkyy esimerkiksi digitaalisen kuilun tai työmarkkinoiden segmentoitumisen kaltaisissa ilmiöissä. Sosiaalista innovointia ja sosiaalista luottamusta on usein vaikea sovittaa yhteen politiikassa, esimerkiksi Euroopan suurkaupunkien sosiaalisesti kehittymättömillä alueilla. Toisaalta innovoinnin ja kansalaisten muuttuvien tarpeiden yhdistelmä johtaa poliittisia päättäjiä ja taloudellisia ja yhteiskunnallisia toimijoita etsimään uusia vastauksia, joissa ei noudateta sektoreiden, toimien, hyödykkeiden tai palvelujen vakiintuneita rajoja. Internetin, finanssijärjestelmien, ikääntyvän talouden ja ekologisen yhteiskunnan kaltaisten ilmiöiden kasvu osoittaa selvästi, kuinka näitä kysymyksiä käsiteltäessä ja niihin vastattaessa on välttämätöntä ottaa yhtä aikaa huomioon niiden osallisuuteen ja innovointiin liittyvät näkökohdat.

Näiden haasteiden luontaisen monimutkaisuuden ja vaatimusten muuttumisen vuoksi on siis olennaisen tärkeää kehittää innovatiivista tutkimusta ja uusia älykkäitä teknologioita, prosesseja ja menetelmiä, sosiaalisen innovoinnin menetelmiä sekä koordinoituja toimia ja politiikkoja, joissa ennakoidaan Euroopan suuria kehitysaskelia tai joilla vaikutetaan niihin. Tämä edellyttää uudenlaista ymmärtämystä innovoinnin edellytyksistä. Se edellyttää lisäksi näiden haasteiden taustalla vaikuttavien kehityssuuntausten ja vaikutusten ymmärtämistä sekä sellaisten onnistuneiden solidaarisuuden, käytäytymisen, koordinoinnin ja luovuuden muotojen uudelleenlöytämistä tai -keksimistä, jotka tekevät Euroopasta erityisen osallistavan, innovatiivisen ja pohtivan yhteiskunnan muihin maailman alueisiin verrattuna.

Se edellyttää myös kolmansien maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön strategisempaa lähestymistapaa, joka perustuu syvempään ymmärtämukseen unionin menneisyydestä ja sen nykyisestä ja tulevasta roolista maailmanlaajuisena toimijana.

6.2. *Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo*

Nämä haasteet eivät riipu kansallisista rajoista, ja ne vaativat siksi monimutkaisempia vertailevia analyyseja, jotta voidaan luoda yhteinen pohja kansallisten ja unionin politiikkojen paremmalle ymmärtämiselle. Näissä vertailevissa analyyseissa olisi käsiteltävä liikkuvuutta (ihmisten, tavaroiden, palvelujen ja pääoman, mutta myös osaamisen, tietämyksen ja ideoiden) ja institutionaalisen yhteistyön, kulttuurien välisen vuorovaikutuksen ja kansainvälisen yhteistyön muotoja. Jos näitä haasteita ei ymmärretä paremmin eikä niitä osata ennakoida, globalisaation vaikutus ajaa myös Euroopan maat kilpailemaan keskenään yhteistyön sijaan, mikä kasvattaa eroja Euroopassa sen sijaan että korostettaisiin samankaltaisuuksia ja oikeaa tasapainoa yhteistyön ja kilpailun välillä. Jos tällaisiin kriittisiin kysymyksiin, sosioekonomiset haasteet mukaan lukien, pyritään vastaamaan ainoastaan kansallisella tasolla, on olemassa vaara, etteivät resurssit riitä, että ongelmat ulkoistetaan muihin Euroopan maihin tai Euroopan ulkopuolisiin maihin ja että pahennetaan sosiaalisia, taloudellisia ja poliittisia jännitteitä, jotka voivat suoraan vaikuttaa perussopimusten arvoja koskeviin tavoitteisiin, erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen I osastoon.

Osallistavien, innovatiivisten ja pohtivien yhteiskuntien ymmärtämiseksi, analysoimiseksi ja rakentamiseksi Eurooppa tarvitsee vastauksen, joka tuo esiin jaettujen ideoiden potentiaalin Euroopan tulevaisuuden kannalta uuden tietämyksen ja uusien teknologioiden ja valmiuksien luomiseksi. Osallistavien yhteiskuntien käsitteessä tunnustetaan kulttuurin, alueiden ja sosioekonomisten olosuhteiden monimuotoisuus Euroopan vahvuudeksi. Euroopan monimuotoisuus on muunnettava innovoinnin ja kehittämisen lähteeksi. Tällainen pyrkimys auttaa Eurooppaa tarttumaan haasteisiinsa, ei ainoastaan sisäisesti vaan myös maailmanlaajuisena toimijana kansainvälisellä näyttämöllä. Tämä puolestaan auttaa jäsenvaltioita hyödyntämään muualla saatuja kokemuksia ja antaa niille mahdollisuuden määrittellä paremmin omat erityiset toimensa, jotka vastaavat niiden kunkin omia olosuhteita.

Uusien yhteistyömuotojen edistäminen unionin jäsenvaltioiden välillä ja maailmanlaajuisesti sekä asianomaisten tutkimus- ja innovointiyhteisöjen välillä on siis keskeinen tehtävä tässä yhteiskunnallisessa haasteessa. Toimissa pyritään järjestelmällisesti tukemaan sosiaalisia ja teknologisia innovointiprosesseja, edistämään älykästä ja osallistavaa julkishallintoa ja antamaan aineksia tietoon perustuvalla poliittiselle päätöksenteolle ja edistämään sitä, jotta voidaan lisätä näiden toimien merkitystä poliittisille päättäjille, yhteiskunnan ja talouden toimijoille ja kansalaisille. Tutkimus ja innovointi ovat ennakkoodellytys Euroopan yritysten ja palvelujen kilpailukyvyille, ja sen yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota kestäväyteen, koulutuksen edistämiseen, työllisyyden lisäämiseen ja köyhyyden vähentämiseen.

Tämän haasteen puitteissa annettavalla unionin rahoituksella tuetaan unionin keskeisten politiikkojen kehittämistä, täytäntöönpanoa ja mukauttamista. Näitä ovat etenkin Eurooppa 2020 -strategian painopisteet. Se liittyy, tarvittaessa ja tapauksen mukaan, yhteisiin ohjelma-aloitteisiin, mukaan lukien "Kulttuuriperintö", "Lisää vuosia, parempaa elämää" ja "Urbaani Eurooppa", ja koordinointia Yhteisen tutkimuskeskuksen suorien toimien kanssa jatketaan.

6.3. Toimien päälinjat

6.3.1. Osallistavat yhteiskunnat

Tavoitteena on ymmärtää paremmin Euroopan yhteiskunnallisia muutoksia ja niiden vaikutuksia sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen sekä analysoida ja kehittää sosiaalista, taloudellista ja poliittista osallisuutta ja myönteistä kulttuurien välistä dynamiikkaa Euroopassa ja kansainvälisten kumppaneiden kanssa huipputuson tutkimuksella ja monitieteisyydellä, teknologisilla edistysaskelilla ja organisatorisilla innovaatioilla. Keskeiset käsiteltävät haasteet sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja hyvinvoinnin eurooppalaisten mallien osalta ovat muun muassa muuttoliike, kotouttaminen, väestörakenteen muutos, ikääntyvä yhteiskunta ja toimintarajoitteisuus, koulutus ja elinikäinen oppiminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentäminen ottaen huomioon alueelliset ja kulttuuriset erityispiirteet.

Yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden tutkimuksella on tässä johtava rooli, koska niissä tutkitaan muutoksia ajassa ja tilassa ja ne mahdollistavat kuviteltujen tulevaisuuksien tutkimisen. Euroopan valtavaan yhteiseen historiaan kuuluu sekä yhteistyötä että konflikteja. Sen dynaamiset kulttuuriset vuorovaikutukset tarjoavat inspiraatiota ja mahdollisuuksia. Tutkimusta tarvitaan identiteetin ja eri yhteisöihin, alueisiin ja kansoihin kuulumisen ymmärtämiseksi. Tutkimuksella tuetaan poliittisia päättäjiä sellaisen politiikan muotoilussa, jolla parannetaan työllisyyttä, torjutaan köyhyyttä ja ehkäistään erilaisia erottelun, konfliktien ja poliittisen ja sosiaalisen syrjäytymisen, syrjinnän ja eriarvoisuuden muotoja, kuten sukupuolten ja sukupolvien välistä eriarvoisuutta, toimintarajoitteisuudesta tai etnisestä alkuperästä johtuvaa syrjintää tai digitaali- tai innovaatiokuiluja, Euroopan yhteiskunnissa sekä muilla maailman alueilla. Erityisesti tuetaan Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa ja mukauttamista ja unionin yleisiä ulkoisia toimia.

Toimissa keskitytään seuraavien aiheiden ymmärtämiseen ja edistämiseen tai toteuttamiseen:

- a) älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun edistämisen mekanismit;
- b) luotettavat organisaatiot, käytännöt, palvelut ja politiikat, joita tarvitaan mukautumiskykyisten, osallistavien, osallistuvien, avointen ja luovien yhteiskuntien rakentamiseen Euroopassa ottaen erityisesti huomioon muuttoliike, kotoutuminen ja väestörakenteen muutos;
- c) Euroopan asema maailmanlaajuisena toimijana erityisesti ihmisoikeuksien ja maailmanlaajuisen oikeuden alalla;
- d) kestävien ja osallistavien ympäristöjen edistäminen innovatiivisella alue- ja kaupunkisuunnittelulla sekä -arkkitehtuurilla.

6.3.2. Innovatiiviset yhteiskunnat

Tavoitteena on edistää innovatiivisten yhteiskuntien ja politiikkojen kehittämistä Euroopassa ottamalla kansalaiset, kansalaisjärjestöt, yritykset ja käyttäjät mukaan tutkimukseen ja innovointiin ja edistämällä koordinoituja tutkimus- ja innovointipolitiikkoja globalisaation puitteissa ja korkeimmat eettiset normit huomioon ottaen. Erityistä tukea annetaan eurooppalaisen tutkimusalueen ja innovoinnin puite-edellytysten kehittämiseen.

Kulttuurinen ja yhteiskunnallinen tietämys on merkittävä luovuuden ja innovoinnin lähde, mukaan lukien yritysten, julkisen sektorin ja sosiaalinen innovointi. Useissa tapauksissa sosiaaliset ja käyttäjävetoiset innovaatiot myös edeltävät innovatiivisten teknologioiden, palveluiden ja taloudellisten prosessien kehittämistä. Luovat alat ovat keskeinen voimavara yhteiskunnan muutosten käsittelemisessä ja kilpailukyvyn edistämisessä. Koska sosiaalisen ja teknologisen innovoinnin väliset yhteydet ovat monimutkaisia ja harvoin suoraviivaisia, tarvitaan lisää tutkimusta, myös monialaista ja monitieteistä tutkimusta, kaikkien innovointityyppien kehittämisestä samoin kuin toimien rahoittamista, jotta edistettäisiin sen tosiasiallista kehittymistä tulevaisuudessa.

Toimissa keskitytään seuraaviin aiheisiin:

- a) tietopohjan vahvistaminen ja lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" ja eurooppalaisen tutkimusalueen tukeminen;
- b) uusien innovoinnin muotojen tutkiminen, erityisinä painopisteinä sosiaalinen innovointi ja luovuus, sekä sen ymmärtäminen, miten kaikki innovoinnin muodot kehittyvät, menestyvät tai epäonnistuvat;
- c) kaikkien sukupolvien innovatiivisen, luovan ja tuottavan potentiaalin hyödyntäminen;
- d) johdonmukaisen ja tehokkaan yhteistyön edistäminen kolmansien maiden kanssa.

6.3.3. Pohtivat yhteiskunnat – kulttuuriperintö ja eurooppalainen identiteetti

Tavoitteena on edistää ymmärtämystä Euroopan älyllisestä perustasta eli sen historiasta ja monista eurooppalaisista ja muista kuin eurooppalaisista vaikutteista inspiraation lähteenä nykypäivän elämälle. Euroopalle ovat ominaisia eri kansojen (mukaan lukien vähemmistöt ja alkuperäiskansat), perinteiden sekä alueellisten ja kansallisten identiteettien moninaisuus sekä taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen erilaiset tasot. Muuttoliike ja liikkuvuus, viestimet, teollisuus ja liikenne vaikuttavat näkemysten ja elämäntapojen monimuotoisuuteen. Tämä monimuotoisuus ja sen mahdollisuudet olisi tunnustettava ja otettava huomioon.

Eurooppalaisissa kokoelmissa eri kirjastoissa, myös digitaalisissa, arkistoissa, museoissa, gallerioissa ja muissa julkisissa instituutioissa on runsaasti monipuolista ja hyödyntämätöntä tutkimisen arvoista asiakirja-aineistoa ja esineistöä. Nämä arkistoresurssit, aineeton perintö mukaan luettuna, edustavat yksittäisten jäsenvaltioiden historiaa mutta myös unionin kollektiivista perintöä, joka on syntynyt aikojen kuluessa. Tällainen materiaali olisi tuotava myös uusien teknologioiden avulla tutkijoiden ja kansalaisten saataville, jotta he voisivat katsoa tulevaisuuteen menneisyyden arkistojen kautta. Näissä muodoissa olevan kulttuuriperinnön saatavuus ja säilyttäminen ovat tarpeen, jotta voidaan ylläpitää elinvoimaisia yhteyksiä Euroopan kulttuureiden sisällä ja välillä, ja se myötävaikuttaa kestävään talouskasvuun.

Toimissa keskitytään seuraaviin aiheisiin:

- a) Euroopan kulttuuriperinnön, muistin, identiteetin, kotoutumisen ja kulttuurien vuorovaikutuksen ja siirtämisen tutkiminen, mukaan lukien niiden ilmentymät kulttuuri- ja tiedekokoelmissa, arkistoissa ja museoissa, jotta nykypäivää valaistaisiin ja ymmärrettäisiin menneisyyden monipuolisemmilla tulkinnoilla;
- b) Euroopan maiden ja alueiden historian, kirjallisuuden, taiteen, filosofian ja uskontojen tutkiminen, ja sen tutkiminen, miten ne ovat luoneet pohjaa nykyiselle Euroopan monimuotoisuudelle;
- c) tutkimus Euroopan roolista maailmassa, keskinäisistä vaikutuksista ja yhteyksistä maailman alueiden välillä ja siitä, miltä Euroopan kulttuurit näyttävät Euroopan ulkopuolelta tarkasteltuina.

7. Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen

7.1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on edistää turvallisia eurooppalaisia yhteiskuntia niiden kohdatessa ennennäkemättömiä muutoksia ja lisääntyvää maailmanlaajuisista keskinäistä riippuvuutta ja uhkia ja samalla vahvistaa eurooppalaista vapauden ja oikeuden kulttuuria.

Eurooppa ei ole koskaan kokenut vastaavaa rauhan ja yhtenäisyyden aikaa, ja unionin kansalaiset elävät muuta maailmaa huomattavasti turvallisemmassa ympäristössä. Eurooppa on kuitenkin edelleen haavoittuvainen, sillä globaalistuvassa maailmassa yhteiskunnat kohtaavat yhä suurempia ja monimutkaisempia turvallisuushuolia ja haasteita.

Laajamittaisten sotilaallisten hyökkäysten uhka on vähentynyt, ja turvallisuushuolet keskittyvät uusiin monitahoisiin, toisiinsa liittyviin ja ylikansallisiin uhkiin. On otettava huomioon muita näkökohtia, kuten ihmisoikeudet, ympäristön pilaantuminen, poliittinen vakaus ja demokratia, yhteiskunnalliset ongelmat, kulttuuri- ja uskonnollinen identiteetti ja maahanmuutto. Turvallisuuden sisäiset ja ulkoiset näkökohdat liittyvät erottamattomasti toisiinsa. Vapauden ja turvallisuuden suojelemiseksi unioni tarvitsee tehokkaita toimia, joissa käytetään kattavaa valikoimaa innovatiivisia turvallisuusvälineitä. Tutkimus- ja kehittämistoiminta voi selkeästi tukea turvallisuusratkaisuja, vaikka se ei yksin voi taata turvallisuutta. Tutkimus- ja innovointitoiminnalla olisi pyrittävä turvallisuushuolien ymmärtämiseen, havaitsemiseen, ehkäisyyn ja estämiseen sekä niihin varautumiseen ja niiltä suojautumiseen. Lisäksi turvallisuuteen liittyy perustavia haasteita, joita ei voida ratkaista muista erillään ja alakohtaisesti vaan jotka edellyttävät kunnianhimoisempia, koordinoitumpia ja kokonaisvaltaisempia lähestymistapoja.

Kansalaisiin vaikuttavat entistä enemmän myös erilaiset turvattomuuden muodot, kuten rikollisuus, väkivalta, terrorismi, luonnononnettomuudet tai ihmisen aiheuttamat katastrofit, verkkohyökkäykset tai yksityisyyden loukkaukset ja muunlaiset sosiaaliset ja taloudelliset häiriöt.

Arvioiden mukaan Euroopassa saattaa joutua suoraan rikollisuuden uhriksi jopa 75 miljoonaa henkilöä joka vuosi ⁽¹⁾. Rikollisuuden, terrorismin, laittoman toiminnan, väkivallan ja katastrofien suoriksi kustannuksiksi Euroopassa arvioitiin vähintään 650 miljardia euroa (noin 5 prosenttia unionin bkt:stä) vuonna 2010. Terrorismi on osoittanut tuhovoimansa useissa Euroopan osissa ja maailmanlaajuisesti vaati lukuisia ihmishenkkiä ja aiheuttaen merkittäviä taloudellisia menetyksiä. Sillä on myös merkittävä kulttuurinen ja maailmanlaajuinen vaikutus.

Kansalaiset, yritykset ja instituutiot osallistuvat entistä enemmän digitaalisiin vuorovaikutussuhteisiin ja kauppatapahtumiin sosiaalisilla, taloudellisilla ja kaupallisilla elämäntilanteilla, mutta internetin kehitys on johtanut myös miljardien eurojen arvoiseen verkkorikollisuuteen joka vuosi, kriittisiin infrastruktuureihin kohdistuviin verkkohyökkäyksiin sekä tietoturvaloukkauksiin, jotka vaikuttavat yksityishenkilöihin tai yhteisöihin kaikkialla Euroopassa. Muutokset turvattomuuden luonteesta ja kokemisesta jokapäiväisessä elämässä eivät vaikuta ainoastaan kansalaisten luottamukseen instituutioihin vaan myös toisiaan kohtaan.

Näiden uhkien ennakointiseksi, estämiseksi ja hallitsemiseksi on tarpeen ymmärtää niiden syyt, kehittää ja soveltaa innovatiivisia teknologioita, ratkaisuja, ennakointivälineitä ja osaamista, lisätä palveluntuottajien ja käyttäjien välistä yhteistyötä, etsiä siviiliturvallisuuden ratkaisuja, parantaa Euroopan turvallisuusalan ja -palvelujen, tieto- ja viestintätekniikka mukaan luettuna, kilpailukykyä sekä estää ja torjua yksityisyyden ja ihmisoikeuksien rikkomista internetissä ja muualla varmistaen samalla Euroopan kansalaisten yksilölliset oikeudet ja vapaus.

Rajat ylittävän yhteistyön kehittämiseksi erilaisten pelastuspalvelujen kesken olisi kiinnitettävä huomiota yhteentoimivuuteen ja standardointiin.

Lisäksi koska turvallisuuspolitiikan tulisi olla vuorovaikutuksessa erilaisten sosiaalipolitiikkojen kanssa, turvallisuuden tutkimuksen yhteiskunnallisen ulottuvuuden vahvistaminen on myös tärkeä osa tätä yhteiskunnallista haastetta.

Sellaisten perusarvojen kuin vapaus, demokratia, tasa-arvo ja oikeusvaltio, kunnioittamisen on oltava unionin kansalaisten turvallisuuden varmistavien toimien perustana.

7.2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Unioniin ja sen kansalaisiin, sen teollisuuteen ja sen kansainvälisiin kumppaneihin kohdistuu monenlaisia turvallisuusuhkia, kuten rikollisuutta, terrorismia, laitonta kauppaa ja luonnon tai ihmisen aiheuttamista onnettomuuksista johtuvia suuren luokan hätätilanteita. Nämä uhat voivat ylittää maiden rajat, ja niiden kohteet voivat olla fyysisiä tai kyberavaruudessa, ja hyökkäykset voivat tulla eri lähteistä. Viranomaisten ja yksityisten tahojen tieto- ja viestintäjärjestelmiin kohdistuvat hyökkäykset muun muassa heikentävät kansalaisten luottamusta tieto- ja viestintäjärjestelmiin ja aiheuttavat suoria taloudellisia menetyksiä ja liiketoimintamahdollisuuksien menetyksiä, minkä lisäksi niillä voi myös olla vakavia vaikutuksia kriittisiin infrastruktuureihin ja palveluihin esimerkiksi energian, ilmailun ja muun liikenteen, vesi- ja elintarvikehuollon, terveydenhoidon, rahoituksen tai televiestinnän aloilla.

Nämä uhat voivat mahdollisesti vaarantaa yhteiskuntamme sisimmän perustan. Teknologia ja luova muotoilu voivat edistää merkittävästi tapoja reagoida näihin uhkiin. Uusien ratkaisujen kehittämisessä olisi kuitenkin pidettävä mielessä keinojen asianmukaisuus ja niiden riittävyys yhteiskunnallisten vaatimusten kannalta ottaen erityisesti huomioon kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien takaaminen.

Turvallisuus on myös suuri taloudellinen haaste, sillä Euroopalla on huomattava osuus nopeasti kasvavista maailmanlaajuisista turvallisuusalan markkinoista. Ottaen huomioon eräiden uhkien mahdolliset vaikutukset palveluihin, verkkoihin tai yrityksiin, riittävien turvallisuusratkaisujen käyttöönotosta on tullut ratkaisevan tärkeää talouden ja Euroopan teollisuuden kilpailukykyyn kannalta. Yhteistyö jäsenvaltioiden kesken mutta myös kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa on osa tätä haastetta.

Tämän yhteiskunnallisen haasteen puitteissa tutkimus- ja innovointitoimintaan annettavalla unionin rahoituksella tuetaan unionin keskeisten politiikkojen kehittämistä, täytäntöönpanoa ja mukauttamista. Näitä ovat etenkin Eurooppa 2020 -strategian painopisteet, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, unionin sisäisen turvallisuuden strategia ja lippulaivahanke "Euroopan digitaalistrategia". Toimia koordinoidaan Yhteisen tutkimuskeskuksen suorien toimien kanssa.

⁽¹⁾ KOM(2011)0274.

7.3. Toimien päälinjat

Tavoitteena on tukea unionin politiikkaa sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden alalla ja varmistaa tietoverkkojen turvallisuus, luottamus ja yksityisyys digitaalisilla sisämarkkinoilla, samalla kun parannetaan unionin turvallisuusalan ja -palvelujen, tieto- ja viestintäteknikka mukaan luettuna, kilpailukykyä. Toimissa painotetaan seuraavan sukupolven innovatiivisten ratkaisujen tutkimusta ja kehittämistä työstämällä uudenlaisia konsepteja, malleja ja yhteentoimivia standardeja. Tätä varten kehitetään innovatiivisia teknologioita ja ratkaisuja, joissa puututaan turvallisuusaukkoihin ja jotka johtavat turvauhkista aiheutuvan riskin vähentämiseen.

Näissä tehtävälähtöisissä toimissa yhdistetään erilaisten loppukäyttäjien tarpeet (kansalaiset, yritykset, kansalaisjärjestöt ja hallinnot, mukaan lukien kansalliset ja kansainväliset viranomaiset, pelastuspalvelut, lainvalvontaviranomaiset, rajavartijat jne.), jotta voidaan ottaa huomioon turvauhkien ja yksityisyyden suojan kehitys ja tarvittavat yhteiskunnalliset näkökohdat.

Toimissa keskitytään seuraaviin aiheisiin:

- a) rikollisuuden, laittoman kaupan ja terrorismin torjunta, mukaan lukien terrorismiin liittyvien ajatusten ja uskomusten ymmärtäminen ja torjunta;
- b) kriittisten infrastruktuurien, toimitusketjujen ja liikennemuotojen tietokyvyn suojaaminen ja parantaminen;
- c) turvallisuuden parantaminen rajavalvonnan avulla;
- d) tietoverkkojen turvallisuuden parantaminen;
- e) Euroopan selviytymiskyvyn parantaminen kriiseissä ja katastrofeissa;
- f) yksityisyyden ja vapauden turvaaminen, myös Internetissä, ja kaikkien turvallisuus-, riski- ja hallintoalojen yhteiskunnallisen, oikeudellisen ja eettisen ymmärtämyksen parantaminen;
- g) standardoinnin ja järjestelmien yhteentoimivuuden parantaminen, myös hätätapauksia varten;
- h) unionin ulkoisen turvallisuuden alan politiikkojen tukeminen, mukaan lukien konfliktinesto ja rauhan rakentaminen.

IV OSA

HUIPPUOSAAMISEN LEVITTÄMINEN JA OSALLISTUJAPOHJAN LAAJENTAMINEN

1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on hyödyntää täysin Euroopan lahjakkuusreservin potentiaali ja varmistaa, että innovaatiovetoisen talouden hyödyt maksimoidaan ja ne jakautuvat laajasti kautta unionin huippuosaamisen periaatetta noudattaen.

Vaikka yksittäisten maiden ja alueiden innovaatiotasot ovat viime aikoina lähentyneet toisiaan, jäsenvaltion välillä on kuitenkin yhä jyrkkiä eroja. Lisäksi kansallisiin talousarvioihin finanssikriisin vuoksi kohdistuvat paineet uhkaavat suurentaa eroja. Euroopan lahjakkuusreservin potentiaalinen täysimääräinen hyödyntäminen ja innovoinnin hyötyjen levittäminen koko unionin alueelle on elintärkeää Euroopan kilpailukyvyyn ja sen kannalta, että Eurooppa pystyy vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin tulevaisuudessa.

2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Jotta voidaan edetä kohti kestävää, osallistavaa ja älykästä yhteiskuntaa, Euroopan on hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla unionissa saatavilla olevaa tietämystä ja saatava käyttöön hyödyntämätön tutkimus- ja innovointipotentiaali.

Tukemalla huippuosaamisen keskittymiä ja luomalla yhteyksiä niiden välille ehdotetut toimet vahvistavat osaltaan eurooppalaista tutkimusalueita.

3. Toimien päälinjat

Erityistoimilla edistetään huippuosaamisen levittämistä ja laajempaa osallistumista toteuttamalla seuraavia toimia:

— Huippututkimuslaitosten ja tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikompien alueiden tiimityttämällä pyritään luomaan uusia (tai huomattavasti parantamaan entisiä) huippuosaamiskeskuskehitetyksen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommassa jäsenvaltioissa ja alueilla.

- Twinning-toimilla pyritään vahvistamaan huomattavasti määriteltyä tutkimusalaa uudessa laitoksessa luomalla yhteyksiä ainakin kahden määrättyllä alalla kansainvälisesti johtavassa asemassa olevan laitoksen välille.
- 'ERA-oppituolien' perustaminen tunnustettujen tiedemiesten houkuttelemiseksi oppilaitoksiin, joilla on selvästi potentiaalia huippututkimukseen, jotta nämä laitokset pystyvät hyödyntämään kaiken potentiaalinsa. Näin luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset tutkimukselle ja innovoinnille eurooppalaisella tutkimusalueella. Olisi kartoitettava, onko mahdollista löytää synergiaa ERC:n toimien kanssa.
- Toimintapolitiikan tukijärjestelyllä pyritään parantamaan kansallisten / alueellisten tutkimus- ja innovointipoliitikkojen suunnittelua, täytäntöönpanoa ja arviointia.
- Kansainvälisiin verkostoihin pääsyn varmistaminen huippututkijoille ja innovoijille, jotka eivät ole riittävästi mukana eurooppalaisissa ja kansainvälisissä verkostoissa, esimerkiksi Euroopan tiede- ja teknologiayhteistyössä.
- Kansallisten yhteyspisteiden valtioidenvälisen verkostojen hallinnollisten ja toimintavalmiuksien vahvistaminen, muun muassa koulutuksella, jotta ne voivat tukea entistä paremmin mahdollisia osallistujia.

V OSA

TIEDE YHTEISKUNNASSA JA YHTEISKUNTA VARTEN

1. Erityistavoite

Tavoitteena on kehittää toimivaa yhteistyötä tieteen ja yhteiskunnan välille, värvätä uusia kykyjä tieteen pariin ja kytkeä tieteellinen huippuosaaminen yhteiskunnalliseen tietoisuuteen ja yhteiskuntavastuuseen.

2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Euroopan tiede- ja teknologiajärjestelmän vahvuus riippuu sen kyvystä hyödyntää lahjakkuutta ja ideoita kaikkialla, missä niitä esiintyy. Tämä voidaan saavuttaa vain, jos tieteen ja yhteiskunnan välille kehitetään hedelmällistä ja rikasta vuoropuhelua ja aktiivista yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa tieteen vastuullisuus ja mahdollistaa kansalaisten kannalta merkityksellisempien toimintalinjojen kehittäminen. Tieteellisen tutkimuksen ja innovoinnin nopea kehitys on tuonut esiin merkittäviä eettisiä, oikeudellisia ja sosiaalisia kysymyksiä, jotka vaikuttavat tieteen ja yhteiskunnan suhteeseen. Tieteen ja yhteiskunnan välisen yhteistyön parantaminen tieteen ja teknologian saaman yhteiskunnallisen ja poliittisen tuen laajentamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa on aina vain keskeisempi kysymys, jonka merkitys on vielä korostunut vallitsevan talouskriisin vuoksi. Tieteen alan julkiset investoinnit edellyttävät laajaa yhteiskunnallista ja poliittista kannattajakuntaa, joka jakaa tieteen arvot, on sitoutunut sen prosesseihin ja pystyy tunnistamaan sen annin tietämykselle, yhteiskunnalle ja talouskehitykselle.

3. Toimien päälinjat

Toimissa keskitytään seuraaviin aiheisiin:

- a) tehdään tiede- ja teknologiaurista houkuttelevia nuorille opiskelijoille ja edistetään kestävästä vuorovaikutusta koulujen, tutkimuslaitosten, elinkeinoelämän ja kansalaisjärjestöjen välillä;
- b) sukupuolten tasa-arvoa edistetään erityisesti tukemalla muutoksia tutkimuslaitosten organisaatorakenteissa ja tutkimustoiminnan sisällössä tai suunnittelussa;
- c) edistetään yhteiskunnan osallisuutta tiede- ja innovaatiokysymyksissä kansalaisten etujen ja arvojen huomioon ottamiseksi sekä tutkimuksen ja innovoinnin tulosten laadun, merkittävyyden, hyväksyttävyyden ja kestävyysparantamiseksi eri toiminta-aloilla, jotka ulottuvat sosiaalisesta innovoinnista bio- ja nanoteknologian kaltaisille aloille;
- d) kannustetaan kansalaisia tieteen harrastamiseen muodollisen ja informaalin tiedekasvatuksen keinoin ja edistetään tiedettä esitteleviä toimia esimerkiksi tiedekeskusten ja muiden tarkoituksenmukaisten kanavien välityksellä;
- e) kehitetään julkisrahoitteisen tutkimuksen tulosten saatavuutta ja käyttöä;
- f) kehitetään hallintoa, jotta kaikki sidosryhmät (tutkijat, viranomaiset, elinkeinoelämä ja kansalaisjärjestöt) voivat edistää yhteiskunnan tarpeet ja vaatimukset huomioon ottavaa vastuullista tutkimusta ja innovointia, sekä edistetään tutkimuksen ja innovoinnin eettistä kehystä;

- g) toteutetaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia varotoimia tutkimus- ja innovointitoiminnan alalla ennakoimalla ja arvioimalla mahdollisia ympäristö-, terveys- ja turvallisuusvaikutuksia;
- h) parannetaan tiedeviestinnän tuntemusta, jotta voidaan parantaa tutkijoiden, yleisten viestimien ja yleisön välisen vuorovaikutuksen laatua ja tehokkuutta.

VI OSA

YHTEISEN TUTKIMUSKESKUKSEN (JRC) TOTEUTTAMAT MUUT KUIN YDINALAN SUORAT TOIMET

1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on antaa asiakaslähtöistä tieteellistä ja teknistä tukea unionin poliitikoille ja vastata samalla joustavasti uusiin politiikan haasteisiin.

2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Unioni on määritellyt vuotta 2020 varten kunnianhimoisen poliittisen asialistan, johon sisältyy joukko monimutkaisia ja toisiinsa nivoutuvia haasteita, kuten resurssien kestävä hallinta ja kilpailukyky. Jotta näihin haasteisiin voidaan vastata, tarvitaan vankkaa tieteellistä näyttöä, joka ylittää eri tieteenalojen rajat ja mahdollistaa toimintavaihtoehtojen perusteellisen arvioinnin. JRC toimii asemassaan unionin poliittisen päätöksenteon tiedepalveluna ja tarjoaa tarvittavaa tieteellistä ja teknistä tukea poliittisen päätöksenteon kaikissa vaiheissa aina suunnittelusta täytäntöönpanoon ja arviointiin. Tämän erityistavoitteen edistämiseksi osaltaan se keskittää tutkimustoimensa selkeästi unionin poliittisiin painopistealueisiin ja edistää samalla monialaista osaamista ja yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa.

JRC:n riippumattomuus yksityisistä tai kansallisista erityiseduista ja sen asema tieteellis-teknisenä vertailulaitoksena antavat sille mahdollisuuden helpottaa yhteisymmärryksen rakentamista sidosryhmien ja poliittisten päättäjien välillä. Jäsenvaltiot ja unionin kansalaiset hyötyvät JRC:n tutkimustoimista erityisesti sellaisilla aloilla kuin terveys ja kuluttajansuoja, ympäristö, turvallisuus ja turvatoimet sekä kriisien ja katastrofien hallinta.

Tarkemmin ilmaistuna jäsenvaltiot ja alueet myös hyötyvät älykkään erikoistumisen strategioiden tukemisesta.

JRC on erottamaton osa eurooppalaista tutkimusaluetta ja tukee jatkossakin aktiivisesti sen toimintaa tiiviissä yhteistyössä tiedeyhteisön ja sidosryhmien kanssa maksimoimalla pääsyn laitoksiinsa ja kouluttamalla tutkijoita sekä tekemällä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja sellaisten kansainvälisten instituutioiden kanssa, joilla on samoja tavoitteita. Tämä edistää myös uusien jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden integroitumista; näiden osalta JRC antaa edelleen kohdennettua koulutusta unionin lainsäädännön tieteellis-teknisestä pohjasta. JRC luo koordinoituyhteydet Horisontti 2020 -puiteohjelman muihin erityistavoitteisiin. Täydentääkseen suoria toimiaan ja edistääkseen eurooppalaisen tutkimusalueen yhdentymistä ja verkottumista JRC voi osallistua myös Horisontti 2020 -puiteohjelman välillisiin toimiin ja koordinoitivälineisiin aloilla, joilla sillä on sopivaa asiantuntemusta unionin tason lisäarvon tuottamiseksi.

3. Toimien päälinjat

Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyvissä JRC:n toimissa keskitytään unionin politiikan painopistealoihin ja niihin liittyviin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Nämä toimet ovat linjassa Eurooppa 2020 -strategian päätavoitteiden sekä monivuotisten rahoituskehysten 2014–2020 nimikkeiden "Turvallisuus ja kansalaisuus" ja "Gloaali Eurooppa" kanssa.

JRC:n keskeisiä osaamisaloja ovat energia, liikenne, ympäristö ja ilmastonmuutos, maatalous ja elintarviketurva, terveys ja kuluttajansuoja, tieto- ja viestintäteknologia, vertailumateriaalit sekä turvallisuus ja turvatoimet (mukaan lukien ydinturvallisuus ja ydinlaitosten turvaaminen Euratom-puiteohjelmassa). JRC:n toimet näillä aloilla toteutetaan ottaen huomioon asiaankuuluvat aloitteet alueiden, jäsenvaltioiden tai unionin tasolla pitäen mielessä eurooppalaisen tutkimusalueen kehittäminen.

Näitä osaamisaloja tehostetaan merkittävästi valmiuksilla käsitellä poliittisen päätöksenteon kaikkia vaiheita ja arvioida toimintavaihtoehtoja. Tähän sisältyvät

- a) ennusteet – ennakoivat strategiset tiedot tieteen, teknologian ja yhteiskunnan kehityssuunnista ja tapahtumista ja niiden mahdollisista vaikutuksista julkiseen politiikkaan;

- b) taloustiede – yhdennetty palvelu, joka kattaa sekä tieteellis-tekniset että makrotaloudelliset näkökohdat;
- c) mallintaminen – keskitytään kestävyteen ja talouteen ja vähennetään komission riippuvuutta ulkopuolisista toimittajista elintärkeissä skenaarioanalyseissa;
- d) toimintapolitiikan analysointi – poliittisten toimintavaihtoehtojen monialainen tarkastelu;
- e) vaikutusten arviointi – tieteellisen tiedon antaminen poliittisten toimintavaihtoehtojen tueksi.

JRC pyrkii edelleen toteuttamaan huipputason tutkimusta ja laajaa vuorovaikutusta tutkimuslaitosten kanssa, mikä luo pohjan poliittiselle päätöksenteolle annettavalle uskottavalle ja vankalle tieteellis-tekniselle tuelle. Tätä varten se tiivistää yhteistyötään eurooppalaisten ja kansainvälisten kumppaneiden kanssa muun muassa osallistumalla välilisiin toimiin. Se toteuttaa myös kokeilevaa tutkimusta ja rakentaa valikoidusti osaamista toimintapolitiikan kanalta merkittävillä kehittyvillä aloilla.

JRC keskittyy seuraaviin toimiin:

3.1. Huipputason tiede

Tutkimuksen toteuttaminen poliittisen päätöksenteon tieteellisen tietopohjan lujittamiseksi ja kehittyvien tieteen ja teknologian alojen tutkimiseksi, myös kokeilevaa tutkimusta koskevan ohjelman avulla.

3.2. Teollisuuden johtoasema

Euroopan kilpailukyvyyn edistäminen tukemalla standardointiprosessia ja standardeja esinormatiivisella tutkimuksella, vertailumateriaalien kehittämisellä ja mittauksilla sekä menetelmien yhdenmukaistamisella viidellä keskeisellä alalla (energia, liikenne, Euroopan digitaalistrategia, turvallisuus ja turvatoimet sekä kuluttajansuoja). Uusien teknologioiden turvallisuusarviointi muun muassa energian, liikenteen sekä terveyden ja kuluttajansuojan aloilla. Avaruusteknologian ja -tietojen käytön helpottamisen, standardoinnin ja validoinnin edistäminen erityisesti yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi.

3.3. Yhteiskunnalliset haasteet

a) Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi

Edistetään terveyttä ja kuluttajansuojaa antamalla tieteellistä ja teknistä tukea seuraavilla aloilla: elintarvikkeet, rehut ja kulutushyödykkeet, terveyteen liittyvä diagnostiikka ja seurantakäytännöt sekä ravitsemus ja ruokavaliot;

b) Elintarviketurva, kestävä maatalous ja metsätalous, merien, merenkulun ja sisävesien tutkimus, biotalous

Tuetaan Euroopan maatalous- ja kalastuspolitiikan kehitystä, täytöntöönpanoa ja seuranta, mukaan lukien elintarvikkeiden turvallisuus ja elintarviketurva ja biotalouden kehittämistä esimerkiksi satoennusteiden, tieteellisten ja sosioekonomisten analyysien ja mallintamisen avulla, sekä edistetään meriympäristön hyvää tilaa ja merten tuottavuutta.

c) Turvallinen, puhdas ja tehokas energia

Tuetaan 20-20-20-ilmasto- ja energiatavoitteita tutkimalla energiansaannin, energiatehokkuuden, vähähiilisten teknologioiden ja energian/sähkön siirtoverkkojen teknologisia ja taloudellisia näkökohtia;

d) Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne

Tuetaan ihmisten ja tavaroiden kestävä, turvallista ja turvattua liikkuvuutta koskevaa unionin toimintapolitiikkaa laboratoriotutkimuksilla, mallintamisella ja seurannalla, mukaan lukien liikenteen vähähiiliset teknologiat, kuten sähköistäminen, päästöttömät ja tehokkaat ajoneuvot ja vaihtoehtoiset polttoaineet sekä älykkäät liikennejärjestelmät.

e) Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet

Tutkitaan luonnonvarojen kestävä hoidon monialaisia haasteita seuraamalla keskeisiä ympäristömuuttujia ja kehittämällä yhdennetty mallintamiskehys kestävyden arviointiin.

Tuetaan resurssitehokkuutta, päästöjen vähentämistä ja raaka-aineiden kestävästä saantia tekemällä integroitua yhteiskunnallisia, taloudellisia ja ympäristöarvioiteja puhtaista tuotantoprosesseista, teknologioista sekä tuotteista ja palveluista.

Tuetaan unionin kehityspolitiikan tavoitteita tutkimuksella, joka auttaa varmistamaan keskeisten resurssien riittävän saannin ja jossa keskitytään ympäristöä ja resursseja koskevien parametrien seurantaan, elintarviketurvaan ja turvallisuuteen liittyviin analyyseihin sekä tietämyksen siirtoon.

f) Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat

Edistetään ja seurataan lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" täytäntöönpanoa tekemällä makrotaloudellisia analyysejä tutkimuksen ja innovoinnin edistäjistä ja esteistä ja kehittämällä menetelmiä, tulostauluja ja indikaattoreita.

Tuetaan eurooppalaista tutkimusalueita (ERA) seuraamalla sen toimintaa ja analysoimalla sen keskeisten osatekijöiden edistäjiä ja esteitä ja toteuttamalla tutkimusverkkoja, antamalla koulutusta ja avaamalla JRC:n laitokset ja tietokannat jäsenvaltioista, ehdokasmaista ja assosioituneista maista tuleville käyttäjille.

Edistetään lippulaivahankkeen "Euroopan digitaalisstrategia" keskeisten tavoitteiden saavuttamista tekemällä laadullisia ja määrällisiä analyysejä taloudellisista ja yhteiskunnallisista näkökohdista (digitaalitalous, digitaalinen yhteiskunta, digitaalinen elämäntapa).

g) Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen

Tuetaan sisäistä turvallisuutta ja turvatoimia määrittelemällä kriittiset infrastruktuurit ja arvioimalla niiden haavoittuvuutta yhteiskunnallisten toimintojen elintärkeinä osina ja arvioimalla sähköiseen henkilöllisyyteen liittyvien teknologioiden operatiivista, sosiaalista ja eettistä suorituskykyä. Käsitellään maailmanlaajuisia turvauhkia, mukaan lukien kehittyvät tai monimuotoiset uhat, kehittämällä kehittyneitä välineitä tietojen louhintaan ja analysointiin sekä kriisinhallintaan.

Kasvatetaan unionin kykyä hallita luonnonkatastrofeja ja ihmisen aiheuttamia onnettomuuksia parantamalla infrastruktuurien valvontaa ja kehittämällä testauslaitoksia ja maailmanlaajuisia useat riskit kattavia ennakkovaroitus- ja riskinhallintatietojärjestelmiä, joissa hyödynnetään satelliittipohjaisia maanhavainnointijärjestelmiä.

VII OSA

EUROOPAN INNOVAATIO- JA TEKNOLOGIAINSTITUUTTI (EIT)

1. Erityistavoite

Erityistavoitteena on integroida korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin muodostaman osaamiskolmion osatekijät, jotta voidaan lisätä unionin innovointikapasiteettia ja tarttua yhteiskunnallisiin haasteisiin.

Euroopalla on joukko rakenteellisia heikkouksia, jotka liittyvät sen innovointikapasiteettiin ja kykyyn tuottaa uusia palveluja, tuotteita ja prosesseja, mikä haittaa kestävästä taloukasvusta ja työpaikkojen luomisesta. Euroopan keskeisiä ongelmia ovat heikko kyky houkuttaa lahjakkuuksia ja pitää heidät Euroopassa, olemassa olevien tutkimusvaihtuuksien liian vähäinen käyttö taloudellisen tai yhteiskunnallisen arvon tuottamiseen, markkinoilla hyödynnettävien tutkimustulosten puute, yritystoiminnan ja yrittäjähenkisyyden vähäisyys, yksityisten t&k-investointien vähäinen vipuvaikutus, huippuosaamiskeskusten riittämättömät resurssit, myös henkilöresurssit, maailmanlaajuiseen kilpailuun, sekä liialliset esteet Euroopan tason yhteistyölle korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin osaamiskolmiossa.

2. Lähtökohdat ja unionin tasolla saatava lisäarvo

Nämä rakenteelliset heikkoudet on korjattava, jos Eurooppa haluaa kilpailla kansainvälisellä näyttämöllä. Edellä mainitut tekijät ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille ja vaikuttavat koko unionin innovointikapasiteettiin.

EIT käsittelee näitä kysymyksiä edistämällä rakenteellisia muutoksia Euroopan innovaatiokentässä. Se pyrkii tähän edistämällä kaikkein korkealuokkaisimman korkea-asteen koulutustoiminnan sekä tutkimus- ja innovaatiotoiminnan integrointia erityisesti osaamis- ja innovaatioyhteisöjensä avulla ja luomalla siten uusia innovoinnille otollisia ympäristöjä, edistämällä ja tukemalla yrittäjähenkisten tutkijoiden uutta sukupolvea sekä edistämällä innovatiivisten spin-off-yritysten ja uusyritysten perustamista. Tällä tavoin EIT edistää Eurooppa 2020 -strategian ja erityisesti sen lippulaivahankkeiden "Innovaatiounioni" ja "Nuoret liikkeellä" tavoitteiden saavuttamista.

Lisäksi EIT:n ja sen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi haettava synergiaa ja vuorovaikutusta Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueiden välillä ja muiden asiaankuuluvien aloitteiden kanssa. Erityisesti osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kautta toteutetuilla EIT:n toimilla edesautetaan painopistealuetta "Yhteiskunnalliset haasteet" ja erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" toteuttamista.

Koulutuksen ja yrittäjyyden yhdistäminen tutkimukseen ja innovointiin

EIT:n erityispiirre on korkeakoulutuksen ja yrittäjyyden yhdistäminen tutkimukseen ja innovointiin unionin kattavan ja sen ulkopuolelle ulottuvan yhtenäisen innovointiketjun lenkkeinä, minkä pitäisi johtaa muun muassa markkinoille tuotujen innovatiivisten palvelujen, tuotteiden ja prosessien lisääntymiseen.

Liiketoimintalogiikka ja tulossuuntautunut lähestymistapa

EIT toimii osaamis- ja innovaatioyhteisöjensä kautta liiketoiminnan logiikkaa noudattaen ja tulossuuntautuneesti. Tämä edellyttää vahvaa johtajuutta: kullakin osaamis- ja innovaatioyhteisöllä on oma toimitusjohtaja. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kumppaneita edustaa yksi oikeussubjekti, mikä mahdollistaa yksinkertaisemman päätöksenteon. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen on laadittava selkeästi määritellyt vuotuiset liiketoimintasuunnitelmat, joissa esitetään monivuotinen strategia ja joihin sisältyy kunnianhimoinen toimikokonaisuus aina koulutuksesta yritysten perustamiseen. Liiketoimintasuunnitelmilla on selvät tavoitteet ja tuotokset, ja niillä tähdätään sekä yhteiskunnallisiin että markkinavaikutuksiin. Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin osallistumista ja niiden seurantaan jää arviointia koskevat nykyiset säännöt mahdollistavat liiketoiminnan mallin mukaisen nopean päätöksenteon. Yrityksillä ja yrittäjillä olisi oltava vahva rooli osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimien toteuttamisessa, ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi voitava saada investointeja ja pitkäaikaisia sitoumuksia yrityssectorilta.

Pirstoutuneisuuden vähentäminen pitkäkestoisten integroitujen kumppanuuksien avulla

EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat pitkälle integroituja hankkeita, jotka kokoavat yhteen huippuosaamisestaan tunnettuja kumppaneita teollisuudesta, myös pk-yrityksistä, korkeakouluista ja tutkimus- ja teknologialaitoksista avoimella, vastuullisella ja läpinäkyvällä tavalla. Osaamis- ja innovaatioyhteisöissä kumppanit koko unionista ja sen ulkopuolelta voivat muodostaa uudenlaisia rajat ylittäviä yhteistyöryhmiä, optimoida olemassa olevia resursseja ja mahdollistaa uudet liiketoimintamahdollisuudet sellaisten uusien lisäarvoketjujen avulla, jotka tarjoavat valmiuksia vastata riskeiltään ja mittakaavaltaan suurempiin haasteisiin. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat avoinna uusille hakijoille, myös pk-yrityksille, jotka tuovat kumppanuuteen lisäarvoa.

Euroopan innovoinnin tärkeimmän voimavaran eli erittäin lahjakkaiden ihmisten tukeminen

Lahjakuus on innovoinnin tärkein ainesosa. EIT tukee ihmisiä ja heidän vuorovaikutustaan pitämällä opiskelijoita, tutkijoita ja yrittäjiä innovaatiomallinsa kulmakivinä. EIT tarjoaa yrittäjähenkisen ja luovan toimintakulttuurin ja monitieteistä koulutusta lahjakkaille ihmiselle EIT:n maisterin- ja tohtorintutkintojen avulla, joista on tarkoitus muodostua kansainvälisesti tunnustettu huippuosaamisen merkki. Tällä tavoin EIT tukee voimakkaasti liikkuvuutta ja koulutusta osaamiskolmion sisällä.

3. Toimien päälinjat

EIT toimii pääasiassa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kautta erityisesti aloilla, joilla on todellista innovaatiopotentiaalia. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat määrittää omat strategiansa ja toimensa yleisesti ottaen varsin itsenäisesti, mutta niillä kaikilla on joukko yhteisiä innovatiivisia piirteitä, joiden osalta olisi pyrittävä koordinointiin ja synergiaan. Lisäksi EIT voimistaa vaikutustaan jakamalla hyviä käytäntöjä osaamiskolmion osatekijöiden integroinnista ja yrittäjyyden kehittämisestä, ottamalla mukaan uusia kumppaneita, kun nämä voivat tuoda lisäarvoa, ja edistämällä aktiivisesti uutta tietämyksen jakamisen kulttuuria.

a) Korkeakoulutus-, tutkimus- ja innovointitoimien siirtäminen ja soveltaminen uusien yritysten luomiseksi

EIT pyrkii luomaan ympäristön, jossa kehitetään ihmisten innovointipotentiaalia ja hyödynnetään heidän ideoitaan riippumatta siitä, missä osassa innovaatioketjua he toimivat. EIT auttaa myös puuttumaan Euroopan paradoksiin eli siihen, että olemassa olevaa huippututkimusta ei hyödynnetä läheskään täydessä mitassa. Tällä tavoin EIT auttaa uusien ideoiden saamista markkinoille. Pääasiassa osaamis- ja innovaatioyhteisöjensä ja yrittäjyyttä suosivan ajattelutapansa kautta se luo uusia liiketoimintamahdollisuuksia sekä uusyritysten että spin-off-yritysten muodossa mutta myös olemassa olevassa teollisuudessa. Painopisteenä ovat kaikenlaiset innovaatiot, mukaan lukien teknologinen, sosiaalinen ja ei-teknologinen innovointi.

b) Innovaatiiviset huippututkimusaloilla, joilla on suuri taloudellinen tai yhteiskunnallinen merkitys

EIT:n strategiassa ja toimissa keskitytään aloihin, joilla on todellista innovaatiopotentiaalia ja jotka selkeästi liittyvät Horisontti 2020 -ohjelmassa käsiteltyihin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Käsittelemällä keskeisiä yhteiskunnallisia haasteita kokonaisvaltaisella tavalla EIT edistää monitieteisiä ja tieteidenvälisiä lähestymistapoja ja auttaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kumppaneita kohdentamaan tutkimustoimensa.

c) Lahjakkaiden, osaavien ja yrittäjähenkisten ihmisten kehittäminen koulutuksen avulla

EIT sisällyttää koulutuksen urakehityksen kaikkiin vaiheisiin sekä tukee ja helpottaa sellaisten uusien ja innovatiivisten opetussuunnitelmien kehittämistä, joissa otetaan huomioon monimutkaisten yhteiskunnallisten ja taloudellisten haasteiden luoma tarve uusille osaamisprofiileille. Tätä varten EIT keskisenä vaikuttajana edistämään uusia yhteistutkintoja tai monitutkintoja jäsenvaltioissa ottaen huomioon toissijaisuusperiaatteen.

EIT:llä on myös huomattava rooli yrittäjyyden mallin hienosäädössä. Tämän se tekee koulutusohjelmiansa kautta, joissa edistetään sellaista yrittäjyyttä osaamisintensiivisessä ympäristössä, joka pohjautuu innovatiiviseen tutkimukseen ja edesauttaa yhteiskunnallisesti merkittävien ratkaisujen kehittämistä.

d) Parhaiden toimintamallien levittäminen ja järjestelmällinen osaamisen jakaminen

EIT pyrkii löytämään uusia lähestymistapoja innovointiin ja kehittämään yhteistä innovointi- ja tietämyksen-siirtokulttuuria myös pk-yrityksissä. Tämä voidaan toteuttaa muun muassa jakamalla sen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kokemuksia erilaisten levitysmekanismien kuten sidosryhmäfoorumien ja apurahajärjestelmän kautta.

e) Kansainvälinen ulottuvuus

EIT ottaa toiminnassaan huomioon maailmanlaajuisen toimintaympäristönsä ja auttaa luomaan yhteyksiä keskeisiin kansainvälisiin kumppaneihin 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Laajentamalla huippuosaamiskeskuksia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen avulla ja edistämällä uusia koulutusmahdollisuuksia se pyrkii tekemään Euroopasta houkuttelevamman kohteen ulkomaisille lahjakkuuksille.

f) Euroopan laajuisen vaikutuksen kasvattaminen innovatiivisen rahoitusmallin avulla

EIT edistää voimakkaasti Horisontti 2020 -puiteohjelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista, sillä se täydentää toiminnallaan muita kyseisten alojen aloitteita yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseksi. Se testaa Horisontti 2020 -puiteohjelman puitteissa uusia ja yksinkertaisempia lähestymistapoja rahoitukseen ja hallintoon ja toimii siten edelläkävijänä Euroopan innovaatiokentässä. Osa vuotuisesta rahoitusosuudesta osoitetaan osaamis- ja innovaatioyhteisöille kilpailuttamalla. EIT:n lähestymistapa rahoitukseen perustuu vahvaan vipuvaiikutukseen, jolla saadaan liikkeelle sekä julkista että yksityistä rahoitusta kansallisella ja unionin tasolla, ja siitä tiedotetaan avoimesti jäsenvaltioille ja asiaankuuluville sidosryhmille. Lisäksi se käyttää täysin uusia välineitä, joilla yksittäisille toimille voidaan antaa kohdennettua tukea EIT-säätiön kautta.

g) Aluekehityksen liittäminen eurooppalaisiin mahdollisuuksiin

EIT:llä on myös yhteys aluepolitiikkaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjensä ja yhteistoimintakeskittyksiensä kautta – viimeksi mainitut ovat huippuosaamiskeskuksia, jotka kokoavat yhteen korkeakoulu-, tutkimus- ja yrityssektoreiden kumppaneita tietyllä maantieteellisellä alueella. Se varmistaa erityisesti tiiviimmän yhteyden korkeakoulujen, työmarkkinoiden ja alueellisen innovoinnin ja kasvun välillä kansallisten ja alueellisten älykkään erikoistumisen strategioiden puitteissa. Näin se edistää unionin koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

LIITE II

Määrärahojen jakautuminen

Horisontti 2020 -puiteohjelman määrärahat jakautuvat seuraavasti:

	Miljoonaa euroa käypinä hintoina
I Huipputasen tiede, josta:	24 441,1
1. Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)	13 094,8
2. Tulevat ja kehitteillä olevat teknologiat	2 696,3
3. Marie Skłodowska-Curie -toimet	6 162
4. Tutkimusinfrastruktuurit	2 488
II Teollisuuden johtoasema, josta:	17 015,5
1. Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa (*), (***)	13 557
2. Riskirahoituksen saatavuus (**)	2 842,3
3. Innovointi pk-yrityksissä (***)	616,2
III Yhteiskunnalliset haasteet, josta (****):	29 679
1. Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi	7 471,8
2. Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, merien ja merenkulun sekä sisävesien tutkimus ja biotalous	3 851,4
3. Turvallinen, puhdas ja tehokas energia	5 931,2
4. Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne	9 339,4
5. Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet	3 081,1
6. Eurooppa muuttuvassa maailmassa – Osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat	1 309,5
7. Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen	1 694,6
IV Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen	816,5
V Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten	462,2
VI Yhteisen tutkimuskeskuksen muut kuin ydinalan suorat toimet	1 902,6
VII Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti (EIT)	2 711,4
YHTEENSÄ	77 028,3

(*) Mukaan lukien 7 711 miljoonaa euroa tieto- ja viestintäteknologiaan, josta 1 594 miljoonaa euroa fotonikkaan ja mikro- ja makroelektronikkaan, 3 851 miljoonaa euroa nanoteknologiaan, kehittyneisiin materiaaleihin ja kehittyneeseen valmistukseen ja prosessointiin, 516 miljoonaa euroa bioteknologiaan ja 1 479 miljoonaa euroa avaruuteen. Näin ollen keskeisten mahdollistavien teknologioiden tukemiseen on käytettävissä 5 961 miljoonaa euroa määrärahoista.

(**) Tästä määrästä noin 994 miljoonaa euroa voidaan osoittaa strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelman) hankkeiden toteuttamiseen. Noin kolmannes voidaan osoittaa pk-yrityksille.

(***) Ottaen huomioon, että tavoitteena on osoittaa vähintään 20 prosenttia erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" yhteenlasketusta kokonaisbudjetista pk-yrityksille, vähintään 5 prosenttia tästä yhteenlasketusta kokonaisbudjetista osoitetaan alustavasti pk-yrityksille kohdennetulle välineelle. Erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" kokonaisbudjetista osoitetaan pk-yrityksille kohdennetulle välineelle keskimäärin vähintään seitsemän prosenttia Horisontti 2020 -puiteohjelman koko keston aikana.

(****) Nopeutettuun innovoinnin välineeseen liittyvät pilottitoimet rahoitetaan asiaan liittyvästä erityistavoitteesta "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" asiaan liittyvistä erityistavoitteista. Hankkeita käynnistetään riittävä määrä, jotta nopeutetun innovoinnin välineestä saadaan kattava arviointi.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1292/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 294/2008 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 173 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutille, jäljempänä 'EIT', on annettu keskeinen asema älykästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevassa Eurooppa 2020 -strategiassa; EIT tukee useita lippulaivahankkeita.
- (2) EIT:n olisi vuodesta 2014 vuoteen 2020 ulottuvana kautena edistettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 1291/2013 ⁽³⁾ perustetun tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020", jäljempänä 'Horisontti 2020 -puiteohjelma', tavoitteita integroimalla korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation muodostama osaamiskolmio.
- (3) Jotta Horisontti 2020 -puiteohjelman osallistujiin sovellettaisiin yhtenäistä säännöstöä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1290/2013 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'osallistumissäännöt', olisi sovellettava EIT:een.
- (4) Teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointia koskevat säännöt määritellään osallistumissäännöissä.
- (5) Kolmansien maiden assosioitumista koskevat säännöt määritellään Horisontti 2020 -puiteohjelmassa.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 122.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) (Ks. tämän virallisen lehden sivu 104).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä (Ks. tämän virallisen lehden sivu 81).

(6) EIT:n olisi korkea-asteen koulutusta, tutkimusta ja innovointia koskevassa toiminnassaan kannustettava yrittäjyyteen. Sen olisi erityisesti edistettävä huipputason yrittäjäkoulutusta sekä tuettava uusien yritysten ja oheisyriyten perustamista.

(7) EIT:n olisi oltava suoraan yhteydessä kansallisiin ja alueellisiin edustajiin ja muihin innovaatioprosessiin osallistuviin tahoihin, sillä tästä syntyy molemminpuolista hyötyä. Jotta tällaisesta vuoropuhelusta ja kokemusten vaihdosta tulisi järjestelmällisempää, olisi perustettava EIT:n sidosryhmäfoorumi, jossa laajempi sidosryhmien yhteisö voi käsitellä useita aloja koskevia kysymyksiä. EIT:n olisi myös toteutettava tiedotus- ja viestintätoimia, joiden kohderyhmänä ovat asiaankuuluvat sidosryhmät.

(8) EIT:n olisi edistettävä osaamis- ja innovaatioyhteisöihin osallistuvien osaamiskolmion eri toimijoiden asianmukaisesti tasapainotettua osallistumista. Lisäksi sen olisi edistettävä yksityisen sektorin sekä erityisesti mikroyritysten sekä pienten ja keskisuuren yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', laajamittaista osallistumista.

(9) Olisi määriteltävä EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöille osoittaman tuen laajuus ja selkiinnyttävä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen rahoituslähteet.

(10) EIT:n elinten kokoonpanoa olisi yksinkertaistettava. EIT:n hallintoneuvoston toimintaa olisi rationalisoitava ja hallintoneuvoston ja johtajan asemaa ja tehtäviä selkeytettävä.

(11) Uudet osaamis- ja innovaatioyhteisöt olisi perustettava ja niiden prioriteettialat sekä valintamenettelyn järjestäminen ja aikataulu olisi vahvistettava strategisessa innovaatio-ohjelmassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen perusteella kilpailuun perustuvaa avointa menettelyä noudattaen.

(12) Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi laajennettava koulutustoimintaansa osaamispuhjan lujittamiseksi kaikkialla unionissa tarjoamalla ammatillista täydennyskoulutusta ja muuta tarkoituksenmukaista koulutusta.

(13) Komission ja EIT:n olisi tehtävä yhteistyötä kysymyksissä, jotka koskevat osaamis- ja innovaatioyhteisöjen seurannan ja arvioinnin järjestämistä, jotta turvataan johdonmukaisuus unionin tason yleiseen seuranta- ja arviointijärjestelmän kanssa. Olisi erityisesti oltava selkeitä periaatteita osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja EIT:n seurantaan varten.

- (14) Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi pyrittävä synergia-vaikutuksiin asiaan liittyvien unionin aloitteiden sekä kansallisten ja alueellisten aloitteiden kanssa.
- (15) Jotta varmistetaan, että eri jäsenvaltioiden organisaatiot voivat osallistua osaamis- ja innovaatioyhteisöihin entistä laajemmin, kumppaniorganisaatiot olisi perustettava vähintään kolmeen eri jäsenvaltioon.
- (16) EIT:n sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi kehitettävä toimia, joilla ne tekevät itseään tunnetuiksi sekä ja levitettävä parhaita toimintatapoja, myös alueellisen innovaatiojärjestelmän kautta.
- (17) EIT:n olisi hyväksyttävä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan rahoitusta, seuranta- ja arviointia koskevat perusteet ja menettelyt ennen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintamenettelyn aloittamista.
- (18) EIT:n kolmivuotisessa työohjelmassa olisi otettava huomioon komission lausunto, joka koskee Horisontti 2020 -puiteohjelmassa määritellyjä EIT:n erityistavoitteita sekä EIT:n täydentävyyttä unionin politiikkoihin ja välineisiin nähden.
- (19) Koska EIT kuuluu Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, se on osa ilmastonmuutokseen liittyvien menojen valtavirtaistamista, siten kuin tämä on määritelty Horisontti 2020 -puiteohjelmassa.
- (20) EIT:tä koskevasta arvioinnista olisi saatava oikea-aikaista aineistoa Horisontti 2020 -puiteohjelman arviointiin vuosina 2017 ja 2023.
- (21) Komission olisi lisättävä osuuttaan EIT:n toiminnan erityisten näkökohtien toteutuksen seurannassa.
- (22) Tässä asetuksessa olisi vahvistetaan koko Horisontti 2020 -ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽¹⁾ 17 kohdassa tarkoitettuna ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuosittaisessa talousarvio-menettelyssä. EIT:n saama rahoitustuki olisi annettava Horisontti 2020 -puiteohjelmasta.
- (23) Alkuperäisistä odotuksista poiketen EIT:n säätiö ei saa suoraa rahoitusta unionin talousarviosta, eikä siihen siten olisi sovellettava unionin vastuuvapausmenettelyä.
- (24) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 294/2008⁽²⁾ liite olisi selvyuden vuoksi korvattava uudella liitteellä.
- (25) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 294/2008 olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 294/2008 seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1) 'innovaatiolla': tarkoitetaan sitä prosessia tuloksiin, jolla vastataan uusilla ideoilla yhteiskunnallisiin tai taloudellisiin tarpeisiin ja kysyntään sekä luodaan uusia tuotteita, palveluja tai liiketoiminta- ja organisaatiomalleja, jotka otetaan menestyksellisesti käyttöön olemassa olevilla markkinoilla tai jotka pystyvät luomaan uusia markkinoita ja joilla on arvoa yhteiskunnalle;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2) 'osaamis- ja innovaatioyhteisöllä': tarkoitetaan sen täsmällisestä oikeudellisesta muodosta riippumatta korkea-asteen oppilaitosten, tutkimusorganisaatioiden, yritysten ja muiden innovaatioprosessiin osallistuvien tahojen autonomista yhteistyöryhmää, joka toimii yhteisen keskipitkän ja pitkän aikavälin innovaatio suunnitteluun perustuvana strategisena verkostona ja jonka tavoitteena on vastata EIT:lle asetettuihin haasteisiin sekä osaltaan edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1291/2013 (*), jäljempänä 'Horisontti 2020', vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013 tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).";

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3) 'yhteistoimintakeskittymällä': tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, johon tärkeimmät osaamiskolmiokumppanit ovat sijoittautuneet ja jossa ne voivat olla helposti vuorovaikutuksessa keskenään ja joka on osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan kiintopiste kyseisellä alueella;"

d) kumotaan 4 kohta;

e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. 'kumppaniorganisaatiolla': tarkoitetaan osaamis- ja innovaatioyhteisön jäsenorganisaatioita, jotka voivat olla erityisesti korkea-asteen oppilaitoksia, tutkimusorganisaatioita, julkisia tai yksityisiä yrityksiä, rahoituslaitoksia, alue- ja paikallisviranomaisia, säätiöitä ja voittoja tavoittelemattomia yhteisöjä;"

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 294/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 1).

f) korvataan 9 kohta seuraavasti:

"9) 'strategisella innovaatio-ohjelmalla': tarkoitetaan toimintapolitiittista asiakirjaa, jossa hahmotellaan EIT:n prioriteettialat ja pitkän aikavälin strategia tulevia aloitteita varten ja johon sisältyy yleiskatsaus seitsemän vuoden aikajaksolle suunniteltuihin korkea-asteen koulutus-, tutkimus- ja innovaatiotoimiin;"

g) lisätään kohta seuraavasti:

"9 a) 'alueellisella innovaatiojärjestelmällä': tarkoitetaan järjestelmää, jolla edistetään tunnetuksi tekemistä ja joka on suunnattu korkea-asteen oppilaitosten, tutkimusorganisaatioiden, yritysten ja muiden sidosryhmien väliin kumppanuuksiin innovoinnin tukemiseksi kaikkialla unionissa;"

h) lisätään kohdat seuraavasti:

"10) 'sidosryhmäfoorumilla': tarkoitetaan foorumia, joka on avoin kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten edustajille, yritystoiminnan, korkea-asteen koulutuksen ja tutkimuksen alan edunvalvontaryhmille ja yksittäisille tahoille, yhdistyksille, kansalaisyhteiskuntaa edustaville ja klusteriorganisaatioille sekä muille asianomaisille osapuolille koko osaamiskolmiosta;

11) 'osaamis- ja innovaatioyhteisöjen lisäarvotoimilla': tarkoitetaan kumppaniorganisaatioiden tai tapauksen mukaan oikeushenkilöitä olevien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toteuttamia toimia, joilla edistetään korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation osaamiskolmion integrointia, mukaan lukien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustamista sekä niiden hallintoa ja yhteensovittamista koskevat toimet, sekä joilla edistetään EIT:n yleisten tavoitteiden saavuttamista."

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Tehtävä ja tavoitteet

EIT:n tehtävänä on edistää Euroopan kestävästä talouskasvusta ja kilpailukykyä tehostamalla jäsenvaltioiden ja unionin innovaatiokapasiteettia, jotta voidaan vastata eurooppalaisen yhteiskunnan kohtaamiin merkittäviin haasteisiin. Se pyrkii saavuttamaan tavoitteensa edistämällä korkealuokkaisimman korkea-asteen koulutus-, tutkimus- ja innovaatiotoiminnan synergiaa ja yhteistyötä ja niitä integroimalla, myös kannustamalla yrittäjyyteen.

EIT:n yleiset tavoitteet, erityistavoitteet sekä tulosindikaattorit vuodesta 2014 vuoteen 2020 ulottuvana kautena määritellään Horisontti 2020 -puiteohjelmassa."

3) Muutetaan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) hallintoneuvosto, joka koostuu korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen, innovaatiotoiminnan ja yritystoiminnan alojen kokeneista korkean tason jäsenistä. Hallintoneuvosto vastaa EIT:n toiminnan ohjaamisesta, osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valinnasta, nimeämisestä ja arvioinnista sekä kaikista muista strategisista päätöksistä. Sitä avustaa toimeenpanokomitea;"

b) kumotaan b alakohta;

c) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) johtaja, jonka hallintoneuvosto nimittää ja joka vastaa hallintoneuvostolle EIT:n hallintoa ja rahoitusta koskevista järjestelyistä sekä toimii EIT:n laillisena edustajana;"

4) Muutetaan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) määrittelee keskeiset prioriteettinsa ja toimensa strategisen innovaatio-ohjelman mukaisesti;"

b) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) valitsee ja nimeää osaamis- ja innovaatioyhteisöjä prioriteettialoilla 7 artiklan mukaisesti sekä määrittelee sopimuksella niiden oikeudet ja velvollisuudet; tarjoaa niille asianmukaista tukea, soveltaa asianmukaisia laadunvalvontatoimenpiteitä, seuraa jatkuvasti niiden toimia ja arvioi niitä määräjain, huolehtii sopivan tasoisesta yhteensovittamisesta sekä tukee osaamis- ja innovaatioyhteisöjen välistä viestintää ja temaattista yhteistyötä;"

c) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) edistää sellaisten parhaiden toimintatapojen levittämistä, myös osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kesken, joilla voidaan integroida osaamiskolmio yhteisen innovointikulttuurin sekä tietämyksen siirron kulttuurin kehittämiseksi, ja rohkaista osallistumista tunnetuksi tekemistä koskeviin toimiin, myös alueellisen innovaatiojärjestelmän kautta;"

d) korvataan h alakohta seuraavasti:

"h) edistää monitieteistä näkökulmaa innovointiin, mukaan lukien teknologisten, sosiaalisten ja ei-teknologisten ratkaisujen, organisaatioon liittyvien toimintatapojen ja uusien liiketoimintamallien integrointia siihen;"

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

- "i) varmistaa tarvittaessa EIT:n ja unionin muiden ohjelmien välisen keskinäisen täydentävyyden ja synergian;
- j) edistää osaamis- ja innovaatioyhteisöjä erinomaisina innovointikumppaneina unionissa ja sen ulkopuolella;
- k) perustaa sidosryhmäfoorumin, jonka tarkoituksena on tiedottaa EIT:n toiminnasta, kokemuksista ja parhaista toimintatavoista sekä EIT:n panoksesta unionin innovaatio-, tutkimus- ja koulutuspolitiikan ja -tavoitteiden kannalta ja tarjota sidosryhmille tilaisuus esittää näkökantansa. Sidoryhmäfoorumin kokous kutsutaan koolle vähintään kerran vuodessa. Jäsenvaltioiden edustajat kokoontuvat erityiskokouksessa sidoryhmäfoorumin kokouksen yhteydessä varmistaa asianmukaisen ajatustenvaihdon ja tiedonkulun EIT:n kanssa ja saadaksesi tietoa EIT:n sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen saavutuksista, antaakseen niille neuvoja ja jakaakseen kokemuksia niiden kanssa. Sidoryhmäfoorumin yhteydessä toimiva jäsenvaltioiden edustajien erityiskokoukseen varmistaa myös asianmukaisen synergian ja täydentävyyden EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan sekä kansallisten ohjelmien ja aloitteiden välillä, mukaan lukien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan mahdollinen kansallinen yhteisrahoitus."

5) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) innovointiin perustuva huippututkimus aloilla, joilla on keskeinen taloudellinen ja yhteiskunnallinen merkitys ja joilla hyödynnetään sekä Euroopan että kansallisen tason tutkimuksen tuloksia unionin kansainvälisen kilpailukyvyyn luojittamiseksi ja ratkaisujen löytämiseksi eurooppalaisen yhteiskunnan kohtaamiin merkittäviin haasteisiin;"

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) maisterin- ja tohtorintutkintotason koulutustoiminta sekä ammatillinen täydennyskoulutus aloilla, joilla on mahdollisuudet vastata Euroopan tuleviin sosioekonomisiin tarpeisiin ja jotka laajentavat unionin osaamisohjaa, edistävät innovaatioon liittyvien taitojen kehittämistä, johtamis- ja yrittäjätaitojen parantamista sekä tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuutta ja edistävät tietämyksen jakamista, mentorointia ja verkottumista EIT:een puitteissa suoritettujen tutkintojen ja saadun koulutuksen suorittaneiden keskuudessa;"

iii) korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) toimet, joilla edistetään tunnetuksi tulevista ja innovointiin liittyvien parhaiden toimintatapojen levittäminen, joissa keskitytään ennen kaikkea korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen sekä yritysmaailman yhteistyön kehittämiseen, palvelu- ja rahoitusalat mukaan luettuina;"

iv) lisätään alakohta seuraavasti:

"e) osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan ja, tapauksen mukaan, eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten ohjelmien välisiin synergiavaikutuksiin ja täydentävyyteen pyrkiminen;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Osaamis- ja innovaatioyhteisöillä on laajat yleiset valtuudet itse määrittellä sisäinen organisaationsa ja kokouksensa sekä täsmällinen toimintasuunnitelmansa ja työmenetelmänsä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen on erityisesti

a) luotava hallintojärjestelyt, joissa otetaan huomioon korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation osaamiskolmio;

b) pyrittävä olemaan avoimia uusille jäsenille aina kun nämä tuovat lisäarvoa yhteistyöryhmään;

c) toimittava avoimella ja läpinäkyvällä tavalla sisäisten sääntöjensä mukaisesti;

d) laadittava liiketoimintasuunnitelmia, joissa esitetään tavoitteet ja keskeiset suoritusindikaattorit;

e) kehitettävä strategioita taloudellisen kestävyuden varmistamiseksi."

6) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. EIT valitsee ja nimeää yhteistyöryhmän osaamis- ja innovaatioyhteisöksi kilpailuun perustuvaa avointa menettelyä noudattaen. EIT hyväksyy ja julkaisee osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintaa koskevat yksityiskohtaiset perusteet, joissa periaatteina ovat huippuosaaminen ja merkityksellisyys innovoinnin kannalta. Valintamenettelyyn osallistuu ulkopuolisia riippumattomia asiantuntijoita;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. EIT aloittaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valinnan ja nimeämisen strategisessa innovaatio-ohjelmassa määritettyjen prioriteettialojen ja määräaikaisten mukaisesti;"

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti osaamis- ja innovaatioyhteisöjen nimeämistä varten sovellettaviin valintaperusteisiin on sisällyttävä muun muassa seuraavat:

- a) yhteistyöryhmän olemassa olevat ja potentiaaliset innovaatiovalmiudet, yrittäjyys mukaan lukien, sekä sen korkea-asteen koulutukseen, tutkimukseen ja innovaatioon liittyvä huippuosaaminen;
- b) yhteistyöryhmän valmiudet saavuttaa strategisessa innovaatio-ohjelmassa asetetut tavoitteet ja siten tukea Horisontti 2020 -puiteohjelman yleistä tavoitetta ja prioriteetteja;
- c) monitieteinen näkökulma innovointiin, mukaan lukien teknologisten, sosiaalisten ja ei-teknologisten ratkaisujen integrointi siihen;
- d) yhteistyöryhmän valmiudet varmistaa pitkän aikavälin kestävä ja omavarainen rahoitus, joka käsittää huomattavan ja kasvavan yksityiseltä sektorilta, teollisuudelta ja palvelualalta saatavan rahoitusosuuden;
- e) korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin osaamiskolmiossa toimivien organisaatioiden asianmukaisesti tasapainotettu osallistuminen yhteistyöryhmään;
- f) osoitus asianomaiselle alalle sopivasta teollis- ja tekijänoikeuksien hallintasuunnitelmasta, josta selviää muun muassa, miten eri kumppaniorganisaatioiden panokset on otettu huomioon;
- g) toimenpiteet, joilla tuetaan yksityisen sektorin, mukaan lukien rahoitussektori ja erityisesti pk-yritykset, osallistumista ja niiden kanssa tehtävää yhteistyötä sekä uusien yritysten, oheisyriyten ja pk-yritysten perustamista osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan tulosten kaupallista hyödyntämistä silmällä pitäen;
- h) valmius toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vuorovaikutus ja yhteistyö tapauksen mukaan julkisen sektorin ja kolmansien sektorien kanssa;
- i) valmius vuorovaikutukseen muiden osaamis- ja innovaatioyhteisön ulkopuolisten järjestöjen ja verkostojen kanssa parhaiden toimintatapojen ja huippuosaamisen jakamiseksi;
- j) valmius laatia konkreettisia ehdotuksia synergian luomiseksi unionin aloitteiden ja muiden asiaan liittyvien aloitteiden kanssa."

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Osaamis- ja innovaatioyhteisön muodostamisen vähimmäisehtona on, että siihen osallistuu vähintään kolme kumppaniorganisaatiota vähintään kolmesta eri jäsenvaltiosta. Kaikkien näiden kumppaniorganisaatioiden on oltava toisistaan riippumattomia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1290/2013 8 artiklan mukaisesti. (*)

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumisesta ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 81).";

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 3 kohdassa säädetyin ehdon lisäksi vähintään kahden kolmasosan osaamis- ja innovaatioyhteisön muodostavista kumppaniorganisaatioista on oltava jäsenvaltioihin sijoittautuneita. Kunkin osaamis- ja innovaatioyhteisöön on kuuluttava ainakin yksi korkea-asteen oppilaitos ja yksi yksityinen yritys.;"

f) lisätään kohta seuraavasti:

"5. EIT hyväksyy ja julkaisee osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimien rahoitusta, seuranta- ja arviointia koskevat perusteet ja menettelyt ennen uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintamenettelyn aloittamista. Niistä tiedotetaan viipymättä sidosryhmäfoorummin yhteydessä kokoontuvalle jäsenvaltioiden edustajien erityiskokoukselle."

7) Lisätään artiklat seuraavasti:

"7 a artikla

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen arviointia ja seuranta- ja kehittämistä koskevat periaatteet

EIT huolehtii muun ohessa asetuksessa (EU) N:o 1291/2013 ja strategisessa innovaatio-ohjelmassa vahvistettujen keskeisten suoritusindikaattoreiden perusteella ja yhteistyössä komission kanssa siitä, että kunkin osaamis- ja innovaatioyhteisön tuotoksia, tuloksia ja vaikutuksia seurataan jatkuvasti ja että niistä tehdään määräajoin ulkoinen arviointi. Tällaisen seurannan ja arvioinnin tulokset annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja ne julkistetaan.

7 b artikla

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan kesto, jatkaminen ja lopettaminen

1. Jollei jatkuvan seurannan ja määräajoin tehtävien arviointien tuloksista ja toiminta-alojen erityispiirteistä muuta johdu, osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminta-aika on tavallisesti 7–15 vuotta.

2. EIT voi tehdä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa kumppanuutta koskevan puitesopimuksen aluksi seitsemäksi vuodeksi.

3. Hallintoneuvosto voi 19 artiklassa tarkoitettujen rahoituspuitteiden rajoissa päättää jatkaa osaamis- ja innovaatioyhteisön kanssa tehdyn kumppanuutta koskevan puitesopimuksen voimassaoloaikaa yli alun perin sovitun, jos se on tarkoituksenmukaisin keino saavuttaa EIT:n tavoitteet.

4. Jos osaamis- ja innovaatioyhteisön arvioinnit osoittavat, että tulokset ovat riittämättömät, hallintoneuvoston on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joihin kuuluvat sen saaman rahoitustuen vähentäminen, muuttaminen tai peruuttaminen taikka sopimuksen purkaminen."

8) Lisätään 8 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"a a) levittämään useita aloja koskeviin kysymyksiin liittyviä parhaita toimintatapoja;"

9) Kumotaan 10 artikla.

10) Korvataan 13 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. EIT julkistaa työjärjestyksensä, 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten rahoitussääntönsä sekä 7 artiklassa tarkoitettujen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintaa koskevat yksityiskohtaiset perusteet ennen kuin se panee vireille ehdotuspyyntöjä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valitsemiseksi."

11) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen rahoitus tapahtuu erityisesti seuraavista lähteistä:

a) kumppaniorganisaatioilta saatavat rahoitusosuudet, jotka muodostavat merkittävän rahoituslähteen;

b) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden tai niiden viranomaisten vapaaehtoiset rahoitusosuudet;

c) kansainvälisten elinten tai instituutioiden myöntämät varat;

d) osaamis- ja innovaatioyhteisön omista varoista ja omasta toiminnasta sekä teollis- ja tekijänoikeuksista saatavista rojalteista peräisin olevat tulot;

e) pääomalahjoitukset, mukaan luettuina ne, joita hallinnoi EIT:n säätiö;

f) testamenttilahjoitukset, lahjoitukset sekä yksityishenkilöiltä, instituutioilta, säätiöiltä tai muilta kansallisilta elimiltä saatava rahoitus;

g) EIT:ltä saatava rahoitusosuus;

h) rahoitusvälineet, mukaan luettuina ne, jotka rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta.

Ne voivat olla myös luontoissuorituksia.;"

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöille osoittama rahoitusosuus voi kattaa enintään 100 prosenttia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen lisäarvotoimien tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.;"

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"6. EIT:n keskimääräinen rahoitusosuus saa olla enintään 25 prosenttia yksittäisen osaamis- ja innovaatioyhteisön kokonaisrahoituksesta.

7. EIT perustaa kilpailuun perustuvan arviointijärjestelmän, jonka perusteella kohdennetaan asianmukainen osuus sen rahoitusosuudesta osaamis- ja innovaatioyhteisöille. Järjestelmässä arvioidaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjen liiketoimintasuunnitelmia ja jatkuvalla seurannalla mitattuja tuloksia."

12) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"15 artikla

Toiminnan ohjelmointi ja raportointi

1. EIT hyväksyy jatkuvasti päivitettävän kolmivuotisen työohjelman, joka perustuu strategiseen innovaatio-ohjelmaan sen tultua hyväksytyksi ja jossa esitetään EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen keskeiset prioriteetit ja suunnitellut toimet sekä arvio rahoitustarpeista ja -lähteistä. Siihen sisältyvät myös osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja EIT:n toimien seurantaan tarkoitettujen asianmukaisesti indikaattorit, joissa keskitytään tuloksiin. EIT toimittaa komissiolle sen vuoden, joka päättyy kaksi vuotta ennen kyseessä olevan kolmivuotisen työohjelman voimaantuloa (vuosi n – 2) joulukuun 31 päivään mennessä alustavan jatkuvasti päivitettävän kolmivuotisen työohjelman.

Komissio antaa kolmen kuukauden kuluessa työohjelman toimittamisesta lausunnon Horisontti 2020 -puiteohjelmassa määritellyistä EIT:n erityistavoitteista sekä sen täydentävyydestä unionin politiikkoihin ja välineisiin nähden. EIT ottaa komission lausunnon asianmukaisesti huomioon ja perustelee mahdollisen erivän kantansa. EIT toimittaa lopullisen työohjelman tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle sekä alueiden komitealle. Johtaja esittelee lopullisen työohjelman pyynnöstä asiasta vastaavalle Euroopan parlamentin valiokunnalle.

2. EIT hyväksyy vuosikertomuksen kunakin vuonna viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Kertomuksessa selostetaan EIT:n sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen edellisen kalenterivuoden aikana toteuttamat toimet ja arvioidaan tuloksia suhteessa asetettuihin tavoitteisiin, indikaattoreihin ja aika-tilaan, toteutettuihin toimiin liittyviä riskejä sekä resursien käyttöä ja EIT:n yleistä toimintaa. EIT toimittaa vuosikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja tiedottaa niille vähintään kerran vuodessa EIT:n toiminnasta ja sen panoksesta Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sekä unionin innovointi-, tutkimus- ja koulutuspolitiikkoihin ja -tavoitteisiin."

- 13) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 2 kohdassa oleva sana "viiden" sanalla "kolmen".
- b) lisätään kohta seuraavasti:
- "2 a. Komissio voi riippumattomien asiantuntijoiden avustamana suorittaa muita arviointeja strategisesti merkittävistä aihealueista tai teemoista tarkastellakseen EIT:n edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, kartoittaakseen toimien toteuttamiseen vaikuttavia tekijöitä ja yksilöidäkseen parhaita toimintatapoja. Näin toimiesseen komissio ottaa täysin huomioon EIT:hen ja osaamis- ja innovaatioyhteisöihin kohdistuvat hallinnolliset vaikutukset."
- 14) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:
- "2. Strategisessa innovaatio-ohjelmassa määritellään EIT:n prioriteettialat ja pitkän aikavälin strategia ja siihen sisältyy arvio sen sosioekonomisista vaikutuksista ja sen mahdollisuuksista saada innovoinnista parasta mahdollista lisäarvoa. Strategisessa innovaatio-ohjelmassa otetaan huomioon 16 artiklassa tarkoitetut EIT:n seurannan ja arvioinnin tulokset."
- b) lisätään kohta seuraavasti:
- "2 a. Strategiseen innovaatio-ohjelmaan sisältyy analyysi EIT:n toimien ja unionin muiden aloitteiden, välineiden ja ohjelmien välisestä mahdollisesta ja asianmukaisesta synergiasta ja keskinäisestä täydentävyydestä."
- c) korvataan 4 kohta seuraavasti:
- "4. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät strategisen innovaatio-ohjelman komission ehdotuksesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 173 artiklan 3 kohdan mukaisesti."
- 15) Korvataan 19 artikla seuraavasti:
- "19 artikla
- Talousarviositoumukset**
1. Horisontti 2020 -puiteohjelmaan perustuvat rahoituspuitteet tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavalla ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvällä kaudella ovat 2 711,4 miljoonaa euroa käyphinä hintoina.
2. Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät tätä määrää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 17 kohdassa tarkoitettuna ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä (*).
3. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat rahoituskehyksen puitteissa. EIT:n rahoitusosuus osaamis- ja innovaatioyhteisöille maksetaan näiden rahoituspuitteiden mukaisesti.
- _____
- (* EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1."
- 16) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 5 kohta seuraavasti:
- "5. Hallintoneuvosto hyväksyy ennakoarvion, johon kuuluvat henkilöstötalukolunnon ja alustava jatkuvasti päivitettävä kolmivuotinen työohjelma, ja toimittaa ne komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna n – 2."
- b) Korvataan 6 kohta seuraavasti:
- "6. Komissio sisällyttää ennakoarvion perusteella unionin talousarvioesitykseen arviot, joiden se katsoo olevan yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättömiä."
- 17) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:
- a) lisätään kohta seuraavasti:
- "1 a. EIT:lle myönnettävä rahoitusosuus toteutetaan asetuksen (EU) N:o 1290/2013 ja asetuksen (EU) N:o 1291/2013 mukaisesti."
- b) korvataan 4 kohta seuraavasti:
- "4. Euroopan parlamentti myöntää johtajalle ennen 15 päivää toukokuuta vuonna n + 2 neuvoston suosituksesta varainhoitovuotta n koskevan vastuuvapauden EIT:n talousarvion toteuttamisen osalta."
- 18) Kumotaan 22 artiklan 4 kohta.
- 19) Lisätään artikla seuraavasti:
- "22 a artikla
- EIT:n lakkauttaminen**
- Jos EIT lakkautetaan, sen selvitysmenettely suoritetaan komission valvonnassa asiaan sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. Osaamis- ja innovointiyhteisöjen kanssa tehtävissä sopimuksissa ja EIT:n säätiön perustamisasiakirjassa on oltava asianmukaiset määräykset tällaista tilannetta varten."

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 294/2008 liite tämän asetuksen liitteellä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

LIITE

Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perussääntö

1 JAKSO

HALLINTONEUVOSTON KOKOONPANO

1. Hallintoneuvostossa on sekä nimitettyjä jäseniä että eri tahoja edustavia jäseniä, jäljempänä 'edustajajäsenet'.
2. Nimitettyjä jäseniä on 12, ja komissio nimittää heidät tasapainoisesti yritystoiminnan, korkea-asteen koulutuksen sekä tiede- ja tutkimustoiminnan alan kokemusta omaavien keskuudesta. Heidän toimikautensa kestää neljä vuotta, eikä sitä voida uusia.

Hallintoneuvosto tekee komissiolle tarvittaessa ehdotuksen uusien jäsenten nimittämisestä. Ehdokkaat valitaan sidosryhmien kuulemisen käsittävän avoimen menettelyn tulosten perusteella.

Komissio huolehtii korkea-asteen koulutus-, tutkimus-, innovointi- ja yrityskokemuksen samoin kuin naisten ja miesten ja eri maantieteellisten alueiden tasapainoisesta edustuksesta ja ottaa huomioon korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin toimintaympäristön eri puolilla unionia.

Komissio nimittää jäsenet ja tiedottaa valintaprosessista ja hallintoneuvoston näiden jäsenten lopullisesta nimittämisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jos nimitetty jäsen ei pysty hoitamaan tehtäviään toimikautensa loppuun saakka, hänen tilalleen nimitetään hallintoneuvoston jättävän jäsenen toimikauden loppuajaksi uusi jäsen samaa menettelyä noudattaen kuin hallintoneuvoston jättävä jäsen oli nimitetty. Komissio voi hallintoneuvoston pyynnöstä nimittää alle kaksi vuotta tehtävässään palvelleen tällaisen uuden jäsenen uudelleen neljäksi vuodeksi.

Alun perin kuuden vuoden ajaksi nimitetyt hallintoneuvoston jäsenet toimivat siirtymäkauden ajan kautensa loppuun. Tuohon asti nimitettyjä jäseniä on 18. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta hallintoneuvosto valitsee komission hyväksynnän saatuaan vuonna 2012 nimitetyistä jäsenistä yhden kolmanneksen toimimaan jäseninä kahden vuoden kauden, yhden kolmanneksen neljän vuoden kauden ja yhden kolmanneksen kuuden vuoden kauden.

Asianmukaisesti perustelluissa poikkeusolosuhteissa komissio voi hallintoneuvoston nuhteettomuuden säilyttämiseksi päättää omasta aloitteestaan hallintoneuvoston jäsenen toimikauden.

3. Edustajajäseniä on kolme, ja osaamis- ja innovaatioyhteisöt valitsevat heidät kumppaniorganisaatioistaan. Heidän toimikautensa on kaksi vuotta, ja se voidaan uusia kerran. Toimikausi päättyy, jos jäsen jättää osaamis- ja innovaatioyhteisön.

Hallintoneuvosto hyväksyy johtajan ehdotuksesta edustajajäsenten valintaan ja korvaamiseen liittyvät ehdot ja menettelytavat. Tällä menettelyllä varmistetaan erilaisten näkemysten asianmukainen edustus, ja siinä otetaan huomioon osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kehitys.

Alun perin kolmen vuoden ajaksi nimitetyt edustajajäsenet toimivat siirtymäkauden aikana toimikautensa loppuun. Tuohon asti edustajajäseniä on neljä.

4. Hallintoneuvoston jäsenet toimivat itsenäisesti ja avoimesti EIT:n etujen mukaisesti sekä sen päämäärien ja tehtävän, identiteetin, autonomian ja yhtenäisyyden turvaamiseksi.

2 JAKSO

HALLINTONEUVOSTON TEHTÄVÄT

Hallintoneuvosto tekee erityisesti seuraavat tarvittavat strategiset päätökset:

- a) se hyväksyy johtajan ehdotuksen perusteella luonnoksen EIT:n strategiseksi innovaatio-ohjelmaksi, kolmivuotisen jatkuvasti päivitettävän työohjelman, EIT:n talousarvion, vuotuisen tilinpäätöksen ja taseen sekä vuosikertomuksen;
- b) se hyväksyy johtajan ehdotuksen perusteella osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan rahoitusta, seuranta ja arviointia koskevat perusteet ja menettelyt;
- c) se hyväksyy osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintamenettelyn;

- d) se valitsee ja nimeää yhteistyöryhmän osaamis- ja innovaatioyhteisöksi ja tarvittaessa peruuttaa nimeämisen;
- e) se huolehtii osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnan jatkuvasta arvioimisesta;
- f) se hyväksyy työjärjestyksensä, toimeenpanokomitean työjärjestyksen sekä EIT:n erityiset varainhoitosäännökset;
- g) se määrittelee komission suostumuksella hallintoneuvoston ja toimeenpanokomitean jäsenille suoritettavat asianmukaiset palkkiot; näiden palkkioiden suuruudessa otetaan huomioon vastaavat jäsenvaltioissa sovellettavat korvaukset;
- h) se hyväksyy menettelyn, joilla toimeenpanokomitea ja johtaja valitaan;
- i) se nimittää ja tarvittaessa erottaa johtajan sekä käyttää kurinpitovaltaa johtajan suhteen;
- j) se nimittää tilinpitäjän sekä toimeenpanokomitean jäsenet;
- k) se hyväksyy eturistiriitoja koskevat menettelysäännöt;
- l) se perustaa tarvittaessa neuvoa-antavia ryhmiä, joiden toimikausi voi olla määräaikainen;
- m) se perustaa sisäisen tarkastustoimen komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti;
- n) se valtuutetaan perustamaan säätiö, jonka erityisenä tavoitteena on edistää ja tukea EIT:n toimintaa;
- o) se päättää EIT:n kielikäytännöistä ottaen huomioon voimassa olevat monikielisyysperiaatteet ja EIT:n toiminnan asettamat käytännön vaatimukset;
- p) se tekee EIT:tä tunnetuksi maailmanlaajuisesti lisätäkseen sen houkuttelevuutta ja tehdäkseen siitä maailmanluokan elimen huipputason korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation alalla.

3 JAKSO

HALLINTONEUVOSTON TOIMINTA

1. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajansa nimitettyjen jäsenten keskuudesta. Puheenjohtajan toimikausi on kaksi vuotta, ja se voidaan uusida kerran.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy päätökset äänivaltaisten jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, tämän kuitenkin vaikuttamatta siihen, mitä 3 kohdassa säädetään.

Tämän perussäännön 2 jakson a, b, c, i ja o alakohdan sekä tämän jakson 1 kohdan nojalla tehtävät päätökset edellyttävät kuitenkin kaikkien niiden jäsenten, joilla on oikeus äänestää, kahden kolmasosan enemmistöä.

3. Edustajajäsenet eivät saa äänestää 2 jakson b, c, d, e, f, g, i, j, k, o ja p alakohdan nojalla tehtävistä päätöksistä.
4. Hallintoneuvosto kokoontuu sääntömääräiseen kokoukseen vähintään kolme kertaa vuodessa ja ylimääräiseen kokoukseen puheenjohtajansa kutsusta tai kun vähintään yksi kolmasosa sen kaikista jäsenistä sitä pyytää.
5. Hallintoneuvostoa avustaa toimeenpanokomitea. Toimeenpanokomiteassa on kolme hallintoneuvoston nimitettyä jäsentä ja sen puheenjohtaja, joka toimii myös toimeenpanokomitean puheenjohtajana. Hallintoneuvosto valitsee toimeenpanokomitean nämä kolme muuta jäsentä, nimitettyjen jäsentensä keskuudesta. Hallintoneuvosto voi antaa uskoa toimeenpanokomitealle yksittäisten toimien toteuttamisen.

4 JAKSO

JOHTAJA

1. Johtajalla on oltava asiantuntemusta ja tunnustettu asema EIT:n toiminta-aloilla. Hallintoneuvosto nimittää johtajan neljän vuoden toimikaudeksi. Hallintoneuvosto voi jatkaa toimikautta kerran neljällä vuodella, jos se katsoo sen olevan EIT:n etujen kannalta paras ratkaisu.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2343/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72).

2. Johtaja vastaa EIT:n toiminnasta ja päivittäisestä johtamisesta ja on sen laillinen edustaja. Hän vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle ja raportoi sille säännöllisesti EIT:n toiminnasta.
3. Johtajalla on erityisesti seuraavat tehtävät:
 - a) organisoida EIT:n toiminta ja hallinnoida sitä;
 - b) tukea hallintoneuvostoa ja toimeenpanokomiteaa niiden työssä, järjestää niiden kokousten sihteeristöpalvelut sekä antaa niille kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamisessa;
 - c) valmistella strategisen innovaatio-ohjelman luonnos, alustava jatkuvasti päivitettävä kolmivuotinen työohjelma, vuosikertomusluonnos ja vuotuinen talousarvioesitys toimitettaviksi hallintoneuvostolle;
 - d) valmistella osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintamenettely ja hallinnoida sitä sekä varmistaa, että menettelyn eri vaiheet toteutetaan avoimesti ja puolueettomasti;
 - e) valmistella, neuvotella ja tehdä sopimukset osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa;
 - f) järjestää sidosryhmäfoorumi, mukaan lukien jäsenvaltioiden edustajien erityiskokoonpano;
 - g) varmistaa EIT:n toimintaa koskevien tehokkaiden seuranta- ja arviointimenettelyjen toteuttaminen tämän asetuksen 16 artiklan mukaisesti;
 - h) vastata hallinto- ja talousasioista, myös EIT:n talousarvion toteuttamisesta, ottamalla asianmukaisesti huomioon sisäiseltä tarkastustoimelta saamansa neuvot;
 - i) vastata kaikista henkilöstöasioista;
 - j) toimittaa EIT:n alustava tilinpäätös ja tase sisäiselle tarkastustoimelle ja sen jälkeen hallintoneuvostolle toimeenpanokomitean välityksellä;
 - k) huolehtia, että EIT:n tekemissä sopimuksissa asetettuja EIT:n velvoitteita noudatetaan;
 - l) huolehtia tehokkaasta yhteydenpidosta unionin toimielimiin;
 - m) toimia itsenäisesti ja avoimesti EIT:n etujen mukaisesti ja sen päämäärien ja tehtävän, identiteetin, autonomian ja yhtenäisyyden turvaamiseksi.

5 JAKSO

EIT:N HENKILÖSTÖ

1. EIT:n henkilöstö koostuu EIT:n suoraan määräaikaisilla sopimuksilla palkkaamista työntekijöistä. EIT:n johtajaan ja henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja.
2. EIT:hen voidaan lähettää asiantuntijoita määräajaksi. Hallintoneuvosto hyväksyy lähetettyjen asiantuntijoiden työskentelyä koskevat määräykset, joissa määritellään heidän oikeutensa ja velvollisuutensa.
3. EIT käyttää henkilöstönsä suhteen työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.
4. Henkilöstöön kuuluva voidaan velvoittaa korvaamaan kokonaan tai osittain EIT:n kärsimä vahinko, joka johtuu hänen tehtäviään suorittaessaan tai niiden yhteydessä tekemästään vakavasta virheestä.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1293/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionin ympäristö- ja ilmastopolitiikka sekä ympäristö- ja ilmastolainsäädäntö ovat parantaneet ympäristön tilaa huomattavasti. Ympäristöön ja ilmastoon liittyy kuitenkin edelleen suuria haasteita, jotka vaikuttavat merkittäväällä tavalla unioniin, jos niihin ei vastata.

(2) Näiden ympäristö- ja ilmastohaasteiden laajuuden ja monitahoisuuden vuoksi niihin olisi vastattava ensisijaisesti unionin merkittävien rahoitusohjelmien avulla. Aiheesta "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" 29 päivänä kesäkuuta 2011 antamassaan tiedonannossa komissio tunnustaa ilmastomuutoksen olevan haaste ja toteaa aikovansa lisätä ilmastoon liittyvien määrärahojen osuutta unionin talousarviossa vähintään 20 prosenttiin niin, että varoja siirretään eri politiikanalojen määrärahoista. Tämän asetuksen olisi edistettävä kyseisen tavoitteen saavuttamista.

(3) Kyseisillä unionin rahoitusohjelmilla ei voida vastata kaikkiin ympäristöön ja ilmastotoimiin liittyviin erityistarpeisiin. Vaaditaan erityisiä lähestymistapoja, joilla puututaan siihen, että ympäristöä ja ilmastotoimia koskevat tavoitteet on otettu epäyhtenäisesti osaksi jäsenvaltioiden käytäntöjä, että jäsenvaltiot ovat panneet lainsäädäntöä täytäntöön epäyhtenäisellä ja riittämättömällä tavalla ja että poliittisia tavoitteita koskevan tiedon levittäminen ja niiden edistäminen on riittämätöntä. On asianmukaista toteuttaa jatkotoimia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 614/2007 ⁽⁴⁾ perustetulle ohjelmalle ja antaa uusi asetus. Siksi tällä asetuksella olisi perustettava ympäristön ja ilmastotoimien erityinen rahoitusohjelma, jäljempänä 'Life-ohjelma'. Jotta unionin rahoituksella olisi merkittävää vaikutusta, olisi kehitettävä Life-ohjelman ja muiden unionin rahoitusohjelmien välisiä synergiaetuja ja niiden keskinäistä täydentävyyttä.

(4) Luonnonvarat jakautuvat unionissa epätasaisesti, mutta niiden tuottamat hyödyt vaikuttavat koko unioniin. Unionin velvollisuus suojella luonnonvaroja edellyttää yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteiden yhdenmukaista soveltamista, mikä tarkoittaa sitä, että joihinkin unionin ympäristö- ja ilmasto-ongelmiin voidaan puuttua parhaiten alueellisesti tai paikallisesti. Life-ohjelmat ovat vuodesta 1992 lähtien lisänneet keskeisellä tavalla yhteisvastuuta ja vastuunjakoa suojelemaan unionin yhteistä hyvää ympäristö- ja ilmastoalalla. Life-ohjelmalla olisi jatkossakin oltava yhtä keskeinen asema.

(5) Life-ohjelmalla ei voida ratkaista kaikkia ympäristö- ja ilmasto-ongelmia ohjelman ominaispiirteiden ja koon vuoksi. Sillä olisikin pyrittävä käynnistämään muutoksia politiikan valmistelussa ja täytäntöönpanossa tarjoamalla ja levittämällä ratkaisuja ja parhaita käytäntöjä ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi sekä edistämällä innovatiivisia ympäristöön ja ilmastomuutokseen liittyviä teknologioita. Life-ohjelmalla olisi tätä varten tuettava Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä ⁽⁵⁾ perustettua yleistä unionin ympäristöalan toimintaohjelmaa vuoteen 2020 – "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma).

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 61.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2013.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 614/2007, annettu 23 päivänä toukokuuta 2007, ympäristöalan rahoitusvälineestä (Life+) (EUVL L 149, 9.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös, annettu 20. marraskuuta 2013, yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 – "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa".

- (6) Tässä asetuksessa vahvistetaan Life-ohjelman koko keston ajaksi nykyhinnoin 3 456,655 miljoonan euron rahoituspuitteet, jotka ovat 0,318 prosenttia neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽¹⁾ mukaisesta maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärästä ja joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (7) Ehdokasmaiden sekä vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvien Länsi-Balkanin maiden samoin kuin niiden maiden, joihin sovelletaan Euroopan naapuruuspolitiikkaa, olisi Luxemburgissa joulukuussa 1997 ja Thessalonikissa kesäkuussa 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti voitava osallistua unionin ohjelmiin kyseisten maiden kanssa tehdyissä, asiaa koskevissa kahdenvälisissä tai monenvälisissä sopimuksissa vahvistetuina ehdoin.
- (8) Neuvoston päätöksen 2001/822/EY⁽³⁾ (päätös merentakaisen alueiden assosiaatiosta) mukaisesti merentakaisesta maasta tai alueelta (MMA) kotoisin olevat henkilöt ja soveltuvin osin MMA:n asiaankuuluvat julkiset ja/tai yksityiset elimet ja laitokset voivat osallistua unionin ohjelmiin kulloinkin kyseessä olevan ohjelman sääntöjen ja tavoitteiden mukaisesti sekä siihen jäsenvaltioon sovellettavien järjestelyjen mukaisesti, jonka alaisuuteen MMA kuuluu.
- (9) Jotta unionissa tehtävät ympäristö- ja ilmastotoimiin liittyvät investoinnit olisivat tehokkaita, joitakin toimenpiteitä on toteutettava sen rajojen ulkopuolella. Kyseiset investoinnit eivät välttämättä saa aina rahoitusta unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineistä. Sellaisissa maissa, jotka eivät osallistu Life-ohjelmaan suoraan, olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä, ja asianomaisiin maihin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden olisi voitava osallistua Life-ohjelmasta rahoitettaviin toimiin poikkeustilanteissa, jos tässä asetuksessa säädetty tietyt edellytykset täyttyvät.
- (10) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava myös puitteet asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävälle yhteistyölle ja niiden tukemiselle, jotta voidaan vastata

sellaisiin ympäristö- ja ilmastopoliittisiin tarpeisiin, jotka eivät kuulu ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden soveltamisalaan, kuten tietyt tutkimukset.

- (11) Ympäristö- ja ilmastovaatimukset olisi sisällytettävä unionin politiikanaloihin ja toimiin. Siksi Life-ohjelman olisi täydennettävä unionin muita rahoitusohjelmia, joita ovat Euroopan aluekehitysrahasto⁽⁴⁾, Euroopan sosiaalirahasto⁽⁵⁾, koheesiorahasto⁽⁶⁾, Euroopan maatalouden tukirahasto⁽⁷⁾, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto⁽⁸⁾, Euroopan meri- ja kalatalousrahasto sekä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma "Horisontti 2020"⁽⁹⁾. Komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava tällainen täydentävyys kaikilla tasoilla. Täydentävyys olisi varmistettava unionissa käynnistämällä osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU)

N:o 1303/2013 (yhteisiä säännöksiä koskeva asetus)⁽¹⁰⁾ perustettua yhteistä strategiakehystä Life-ohjelman ja yhteistyössä hallinnoitujen unionin rahoitusohjelmien välinen jäsenelty yhteistyö erityisesti sellaisten toimien rahoituksen edistämiseksi, jotka täydentävät integroitua hankkeita tai tukevat Life-ohjelmassa kehitettyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käyttöä. Life-ohjelman olisi myös kannustettava hyödyntämään Horisontti 2020 -puiteohjelman ympäristö- ja ilmastoalaan liittyviä tutkimus- ja innovointituloksia. Tältä osin sen olisi tarjottava yhteisrahoitusmahdollisuuksia hankkeille, jotka tuottavat selviä ympäristö- ja ilmastohyötyjä, synergian varmistamiseksi Life-ohjelman ja Horisontti 2020

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan aluekehitysrahastoa ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 289).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 470).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 281).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Asetus (EY) N:o 1290/2005.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

⁽²⁾ EYVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisen maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päätös merentakaisen alueiden assosiaatiosta") (EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

-puiteohjelman välillä. Päälekkäisen rahoituksen ehkäiseminen edellyttää koordinoitua. Komission olisi ryhdyttävä toimiin, jotta estetään päälekkäisyydet ja eri rahoitusvälineiden raportointivelvoitteista hankkeesta hyötyville tahoille aiheutuva hallinnollinen lisätaakka. Life-ohjelman integroitujen hankkeiden selkeyden ja käytännön toteutettavuuden varmistamiseksi mahdolliset yhteistyöjärjestelyt olisi vahvistettava varhaisessa vaiheessa. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä mainitsemaan tällaiset järjestelyt kumppanuussopimuksissaan, jotta varmistetaan, että integroitujen hankkeiden edut voidaan ottaa huomioon laadittaessa toimenpiteohjelmia tai maaseudun kehittämisohjelmia.

- (12) Luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen ja tämän suuntauksen kääntäminen, resurssitehokkuuden parantaminen sekä ympäristöön ja terveyteen liittyvien huolenaiheiden käsittely ovat edelleen unionin keskeisiä haasteita. Näiden haasteiden vuoksi unionin on lisättävä ponnistelujaan löytää ratkaisuja ja parhaita käytäntöjä, jotka auttavat saavuttamaan 3 päivänä maaliskuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia", jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', asetetut tavoitteet. Lisäksi ympäristötavoitteiden saavuttaminen edellyttää hallinnon parantamista erityisesti tiedotustöihin ja ottamalla sidosryhmät mukaan. Siksi Ympäristö-alaohjelman toimenpiteillä olisi oltava kolme painopistealuetta: Ympäristö ja resurssitehokkuus, Luonto ja luonnon monimuotoisuus sekä Ympäristöhallinto ja -tieto. Life-ohjelmasta rahoitettavilla hankkeilla olisi voitava edistää useamman kuin yhden painopistealueen erityistavoitteita sekä useamman kuin yhden jäsenvaltion osallistumista.
- (13) Syyskuun 20 päivänä 2011 annetussa komission tiedonannossa "Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa" ehdotettiin välitavoitteita ja toimia, joita unionin saattaminen resurssitehokkaan ja kestävän kasvun tielle edellyttää. Siksi Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealueesta olisi tuettava unionin ympäristöpolitiikan tehokasta täytäntöönpanoa yksityisellä ja julkisella sektorilla, varsinkin edellä mainitun etenemissuunnitelman kattamilla ympäristöaloilla, helpottamalla uusien ratkaisujen ja parhaiden käytäntöjen kehittämistä ja jakamista. Tältä osin komission olisi varmistettava yhdenmukaisuus ja vältettävä päälekkäisyyttä Horisontti 2020 -puiteohjelman kanssa.
- (14) Aiheesta "Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020", jäljempänä 'luonnon monimuotoisuutta koskeva unionin strategia 2020', 3 päivänä toukokuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa on asetettu tavoitteet luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämiseksi ja tämän suuntauksen kääntämiseksi. Näitä tavoitteita ovat muun muassa neuvoston direktiivin

92/43/ETY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ täysimääräinen täytäntöönpano sekä ekosysteemien ja niiden tarjoamien hyötyjen säilyttäminen ja palauttaminen. Life-ohjelman olisi edistettävä näiden tavoitteiden saavuttamista. Siksi Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueessa olisi keskityttävä direktiivillä 92/43/ETY perustetun Natura 2000 -verkoston toteuttamiseen ja hallintaan, erityisesti siltä osin kuin kyse on kyseisen direktiivin 8 artiklan pohjalta laaditusta hankkeiden toteutusjärjestyksen sisältävästä toimintasuunnitelmasta, luonnon monimuotoisuuteen ja direktiiveihin 92/43/ETY ja 2009/147/EY liittyvien parhaiden käytäntöjen kehittämiseen ja levittämiseen sekä laajempiin luonnon monimuotoisuutta koskeviin haasteisiin, jotka määritetään luonnon monimuotoisuutta koskevassa unionin strategiassa 2020.

- (15) Life-ohjelman panosta Natura 2000 -verkoston vuotuisiin rahoitustarpeisiin olisi tarkasteltava unionin muista rahastoista turvattujen luonnon monimuotoisuuteen liittyvien menojen yhteydessä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä Life-ohjelman integroituihin hankkeisiin koordinoituna rahoitusvälineenä Natura 2000 -verkostolle, kun otetaan huomioon niiden tuomat mahdollisuudet saada lisää rahoitusta ja lisätä unionin muiden rahastojen mahdollisuuksia hyödyntää määrärahoja luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen liittyviin menoihin.
- (16) Metsät vaikuttavat merkittäväällä tavalla ympäristöön ja ilmastoon esimerkiksi luonnon monimuotoisuuden, veden, maaperän sekä ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen kautta. Metsät ja maaperä auttavat säätelemään ilmastoa sitomalla hiilidioksidia (CO₂) ilmakehästä ja varastoimalla valtavia määriä hiiltä. Tämän vaikutuksen optimoimiseksi on tarjottava käyttöön asian kannalta merkityksellisiä ja yhteensopivia tietoja. Siksi tämän asetuksen olisi myös muodostettava kehys metsiin ja maaperään liittyvien ympäristö- ja ilmastotoimien välisen synergian tukemiselle, myös tällaisten toimien seurannan osalta. Muita aloja, joilla synergiaetuja voitaisiin lisätä, ovat vesipula, kuivuus ja tulvariskien hallinta.
- (17) Life-ohjelman resurssien käytön optimoimiseksi olisi vahvistettava synergiaa Ympäristö-alaohjelmaan kuuluvien, erityisesti luonnon monimuotoisuuden suojelemiseen liittyvien toimien sekä Ilmastotoimet-alaohjelmaan kuuluvien, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumisesta koskevien toimien välillä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (18) Aiheesta "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050", jäljempänä 'etenemissuunnitelma vuoteen 2050', 15 päivänä joulukuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa tunnustettiin, että ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevien uusien lähestymistapojen testaaminen on jatkossakin välttämätöntä, jotta voidaan siirtyä vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaan talouteen. On myös varmistettava, että ilmastonmuutokseen sopeutuminen otetaan unionin monialaiseksi painopisteeksi. Lisäksi on erittäin tärkeää kehittää hallintoa ja lisätä tiedottamista, jotta saavutetaan rakentavia tuloksia ja varmistetaan sidosryhmien osallistuminen. Siksi Ilmastotoimet-alaohjelmasta olisi tuettava toimia kolmen painopistealueen edistämiseksi: Ilmastonmuutoksen hillitseminen, Ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja Ilmastohallinto ja -tieto. Life-ohjelmasta rahoitettavilla hankkeilla olisi voitava edistää useamman kuin yhden painopistealueen erityistavoitteita sekä useamman kuin yhden jäsenvaltion osallistumista.
- (19) Ilmastonmuutoksen hillitseminen -painopistealueen olisi edistettävä unionin ilmastopolitiikan ja -lainsäädännön valmistelua ja täytäntöönpanoa erityisesti siltä osin kuin kyse on kasvihuonekaasujen tarkkailusta ja raportoinnista, maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvistä politiikoista, luonnon hiilinielujen säilyttämisestä, päästökauppajärjestelmästä, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä pienentää kasvihuonekaasupäästöjä, hiilidioksidin talteenottoa ja varastoinnista, uusiutuvasta energiasta, energiatehokkuudesta, liikenteestä ja polttoaineista, otsonikerroksen suojelemisesta ja fluoratuista kaasuista. Hiilidioksidin talteenotto- ja varastointi-infrastruktuurin rakentamisen ei katsota kuuluvan Life-ohjelman soveltamisalaan, joten sitä ei tueta.
- (20) Ilmastonmuutoksen ensimmäiset vaikutukset, kuten äärimmäiset sääolot, jotka johtavat tulviin ja kuivuuteen, sekä lämpötilojen ja merenpinnan nousu, ovat jo nähtävissä Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Siksi Ilmastonmuutokseen sopeutuminen -painopistealueen olisi autettava väestöryhmiä, taloudenaloja ja alueita sopeutumaan tällaisiin vaikutuksiin erityisillä sopeutumistoimenpiteillä ja strategioilla, jotta voidaan turvata unionin parempi kestävyys. Tämän alan toimilla olisi täydennettävä toimia, jotka voivat saada tukea Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1313/2013/EU⁽¹⁾ perustetusta pelastuspalvelun rahoitusvälineestä. Suurten infrastruktuurihankkeiden rakentamisen ei katsota kuuluvan Life-ohjelman soveltamisalaan, joten sitä ei tueta.
- (21) Ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano liittyy erottamattomasti hallinnon parantamiseen, sidosryhmien osallistumisen lisäämiseen ja tiedon levittämiseen. Siksi kummankin alaohjelman hallintoa ja tietoa koskevilla painopistealueilla olisi tuettava yhteistyöfoorumien kehittämistä ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista lainsäädännön noudattamisen ja valvonnan tehostamiseksi, myös järjestämällä koulutusohjelmia tuomareita ja syyttäjiä varten, sekä hankittava yleisön ja sidosryhmien tuki unionin päätöksenteolle ympäristö- ja ilmastoalalla. Niillä olisi tuettava erityisesti parannuksia, jotka liittyvät unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevan tietopohjan ja sitä koskevien parhaiden käytäntöjen levittämiseen, tiedottamiseen, yleisön osallistumiseen, tiedonsaantiin ja oikeussuojan saatavuuteen ympäristöasioiden alalla.
- (22) Tämän asetuksen nojalla olisi tarjottava tukea Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ mukaisesti. Life-ohjelmasta rahoitettavien hankkeiden olisi täytettävä tukikelpoisuus- ja myöntämisperusteet unionin varojen parhaan mahdollisen käytön turvaamiseksi ja unionin lisäarvon varmistamiseksi. Unionille saatavaa lisäarvoa arvioidessaan komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota painopistealueiden osalta hankkeiden toistettavuuteen ja siirrettävyyteen, niiden tulosten kestävyteen ja vaikutuksiin painopistealueiden yleisten ja erityistavoitteiden saavuttamiseen sekä hankkeiden kautta täytäntöönpanutuihin alakohtaisiin painopisteisiin. Hankkeita, joilla on monialaisia vaikutuksia, olisi edistettävä. Komission olisi myös edistettävä ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käyttöä ja kannustettava siihen erityisesti hankkeiden täytäntöönpanossa.
- (23) Jotta kaikkien sisämarkkinatoimijoiden toimintaedellytykset pidetään tasavertaisina ja vältetään kilpailun epäasianmukainen vääristyminen, Life-ohjelmasta tarjottavalla rahoituksella olisi tarvittaessa puututtava markkinahäiriöihin. Lisäksi jos rahoitus on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, se olisi suunniteltava valtiontukisääntöjen mukaisella tavalla, jotta vältetään markkinoiden vääristyminen, kuten yksityisen rahoituksen syrjäyttäminen, tehoittomien markkinarakenteiden luominen tai tehoittomien yritysten pitäminen toiminnassa, eikä sitä saapanna täytäntöön, ennen kuin komissio on hyväksynyt

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista (Katso tämän virallisen lehden sivu 924).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos se vastaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ nojalla hyväksytyyn asetuksen vaatimuksiin.

- (24) Jotta voidaan parantaa ympäristö- ja ilmastopolitiikan täytäntöönpanoa ja sisällyttää ympäristö- ja ilmastotavoitteet paremmin osaksi muita politiikanaloja, Life-ohjelmalla olisi tuettava hankkeita, joilla edistetään kokonaisvaltaisia lähestymistapoja ympäristö- ja ilmastoalan lainsäädännön ja politiikan täytäntöönpanoon. Tällaisten integroitujen hankkeiden olisi toimittava konkreettisina välineinä, joiden avulla tehostetaan ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sisällyttämistä osaksi unionin muita politiikanaloja ja unionin kokonaisuutena Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti. Niiden olisi tarjottava esimerkkejä hyvistä käytännöistä unionin ympäristö- ja ilmastopolitiikan tehokasta ja hyvin yhteensovitettua täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa ja alueilla. Ympäristö-alaohjelmassa integroiduissa hankkeissa olisi keskityttävä ensisijaisesti luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin strategian 2020 täytäntöönpanoon kiinnittäen erityistä huomiota direktiivillä 92/43/EY perustetun Natura 2000 -verkoston tehokkaaseen hoitoon ja vahvistamiseen panemalla täytäntöön kyseisen direktiivin 8 artiklan pohjalta laaditut hankkeiden toteutusjärjestyksen sisältävät toimintasuunnitelmat, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁾ sekä jätteitä ja ilmaa koskevan lainsäädännön.
- (25) Integroitujen hankkeiden, joissa keskitytään määritettyihin aiheisiin, olisi muodostettava samalla mekanismeja, joilla pyritään useisiin tavoitteisiin (esimerkiksi saavuttamaan ympäristöhyötyjä ja kehittämään valmiuksia) ja joiden avulla voidaan saavuttaa tuloksia muilla politiikanaloilla, erityisesti meriympäristön osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽³⁾ tavoitteiden mukaisesti. Integroituja hankkeita voitaisiin suunnitella muillakin ympäristöön liittyvillä aloilla. Ilmastotoimet-alaohjelmassa näiden hankkeiden olisi koskettava erityisesti ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia strategioita ja toimintasuunnitelmia.
- (26) Integroiduilla hankkeilla olisi tuettava vain tiettyjä erityistoimia ja -toimenpiteitä, kun taas muita toimia, jotka täydentävät hankkeeseen sisältyviä toimia, olisi rahoitettava muista unionin rahoitusohjelmista sekä kansallisista, alueellisista ja yksityisen sektorin varoista. Life-ohjelman rahoituksessa olisi hyödynnettävä synergiaetuja ja
- (27) Integroidut hankkeet, joissa keskitytään voimakkaasti unionin ympäristö- ja ilmastolainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanoon integroitujen toimintatapojen kautta, edellyttävät toimia kaikkialla unionissa ja kaikilla tämän asetuksen kohdealoilla. Näin ollen valintaprosessissa olisi maatiieteellisen tasapainon edistämiseksi otettava yhtenä osatekijänä huomioon jakautuminen, ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä, tarvittaessa Life-ohjelman teknisen tuen hankkeen avulla, valmistelemaan ja ehdottamaan ainakin yhtä integroitua hanketta ohjelmakauden aikana.
- (28) Koska integroitujen hankkeiden lähestymistapa on uusi, sidosryhmiä olisi tarvittaessa tuettava tarjoamalla teknistä tukea. Kaksivaiheisella hakumenettelyllä olisi kevennettävä hakuvaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa olisi osoitettava rahoitussuunnitelman avulla, mitä muita unionin, kansallisia tai yksityisiä rahoituslähteitä otetaan käyttöön ja missä määrin. Vasta toisessa vaiheessa olisi vaadittava vähintään yhden muun rahoituslähteen aiesopimus sen varmistamiseksi, että vaatimus lisärahoituslähteen käyttöönotosta täyttyy. Sopimuksen tekovaiheessa on otettava huomioon, minkä verran unionin muita varoja otetaan käyttöön.
- (29) Integroitujen hankkeiden onnistuminen riippuu tiivistä yhteistyöstä niiden kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä valtiosta riippumattomien toimijoiden välillä, joita Life-ohjelman tavoitteet koskevat. Siksi hankkeiden valmistelussa, toteutuksessa, arvioinnissa ja seurannassa olisi sovellettava päätösten avoimuuden ja julkisuuden periaatteita.
- (30) Ympäristö-alaohjelmaan sisältyvissä muissa kuin integroiduissa hankkeissa olisi yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteiden mukaisesti varmistettava varojen oikeasuhteinen jako kaikkien jäsenvaltioiden kesken ensimmäisen monivuotisen työohjelman keston ajaksi vahvistamalla ohjeelliset maakohtaiset määrärahat.
- (31) Jotta lisätään jäsenvaltioiden valmiuksia osallistua Life-ohjelmaan, kaikille jäsenvaltioille, jotka täyttävät tällä asetuksella vahvistetut asian kannalta merkitykselliset vaatimukset, olisi taattava rahoitus valmiuksien kehittämishankkeisiin. Tällainen rahoitus olisi asetettava saataville sovitun valmiuksien kehittämisohjelman perusteella, jossa esitetään pääpiirteissään toimenpiteet ja tarvittavat varat.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (32) Laadun olisi oltava Life-ohjelman hankkeiden arvioinnin ja sopimusten tekemisen tärkein peruste. Maantieteellistä tasapainoa edesauttavat osatekijät ovat luonteeltaan ohjeellisia eikä niitä olisi pidettävä takeena jäsenvaltiokohdaisista varoista tai määrärahoista.
- (33) Unioni on sopimuspuolena tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevassa Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksessa, jäljempänä 'Århusin yleissopimus'. Sen vuoksi olisi tuettava kansalaisjärjestöjen ja sellaisten voittoa tavoittelemattomien toimijoiden verkostojen työtä, jotka edistävät unionin yleisen edun mukaista tavoitetta, sillä ne tukevat tehokkaasti Århusin yleissopimuksen tavoitteita tuomalla esiin unionin kansalaisten huolenaiheita ja näkemyksiä politiikan valmistelun yhteydessä, edistävät politiikan täytäntöönpanoa ja tiedottavat ympäristö- ja ilmasto-ongelmista sekä poliittisista toimita, joilla niitä yritetään ratkaista. Life-ohjelmasta on tarkoituksenmukaista tukea monenlaisia kansalaisjärjestöjä ja voittoa tavoittelemattomien toimijoiden verkostoja, jotka edistävät unionin yleisen edun mukaista tavoitetta ja jotka toimivat pääasiassa ympäristö- ja/tai ilmastotoimien alalla, myöntämällä niille kilpailuun perustuvalla avoimella menettelyllä toiminta-avustuksia, joilla niitä autetaan osallistumaan tehokkaasti unionin politiikkaan, edistämään ja tehostamaan unionin ympäristö- ja ilmastoalan tavoitteiden täytäntöönpanoa ja tämän valvontaa sekä kehittämään ja vahvistamaan valmiuksiaan toimia entistä tehokkaampina kumppaneina.
- (34) Jotta komissio voisi hoitaa tehtävänsä ympäristö- ja ilmastopolitiikan valmistelussa ja toteuttamisessa, sen olisi Life-ohjelman varoja käyttämällä tuettava unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön alulle saattamista, täytäntöönpanoa ja valtavirtaistamista, palvelujen ja tavaroiden hankinnat mukaan luettuina. Tämän asetuksen nojalla tiedotustoimiin kohdennettujen varojen olisi myös katettava unionin poliittisia painopisteitä koskeva toimielinten tiedotustoiminta sekä unionin keskeisen ympäristö- ja ilmastolainsäädännön täytäntöönpanoa ja sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskeva tiedotus.
- (35) Markkinoilla tällä hetkellä vallitseva lainojen, pääoman ja riskipääoman kysynnän ja tarjonnan välinen ero jatkuu todennäköisesti talouskriisitilanteessa, minkä vuoksi on asianmukaista sallia rahoitusvälineiden käyttö sellaisten hankkeiden tukemiseen, jotka voivat tuottaa tuloja ympäristö- ja ilmastoalalla. Life-ohjelmasta tuetuilla rahoitusvälineillä olisi vastattava markkinoiden erityisiin tarpeisiin kustannustehokkaalla tavalla ohjelman tavoitteiden mukaisesti, eivätkä ne saisi syrjäyttää yksityistä rahoitusta. Rahoitusvälineitä olisi voitava yhdistää unionin talousarviosta, myös tämän asetuksen nojalla, rahoitettaviin avustuksiin.
- (36) Aiemmista Life-ohjelmista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että toimet on keskitettävä konkreettisiin ympäristö- ja ilmastopoliittisiin painopisteisiin ja toiminta-alueisiin. Näiden alakohtaisten painopisteiden luettelo ei saisi olla tyhjentävä, jotta hakijat voivat toimittaa myös muihin aloihin liittyviä ehdotuksia ja jotta voidaan ottaa mukaan uusia ideoita uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Monivuotisten työohjelmien olisi myös oltava joustavia, jotta niillä voidaan saavuttaa Life-ohjelman tavoitteet, ja samalla niiden olisi turvattava alakohtaisia painopisteitä toteuttavien hankeaiheiden tarvittava vakaus, jotta mahdolliset hakijat voivat suunnitella, laatia ja toimittaa ehdotuksia. Ensimmäisen monivuotisen työohjelman olisi oltava voimassa neljä vuotta, ja sen jälkeen olisi käynnistettävä toinen työohjelma, jonka kesto on kolme vuotta. Kumpaankin työohjelmaan olisi sisällytettävä luettelo, joka ei saisi olla tyhjentävä, alakohtaisia painopisteitä toteuttavista hankeaiheista.
- (37) Aiemmista Life-ohjelmista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että Life-ohjelman kansallisilla yhteyspisteillä on tärkeä tehtävä etenkin hakijoiden ja tuensaajien tukemisessa ja siten ohjelman menestyksessä täytäntöönpanossa. Life-ohjelman kansallisten ja alueellisten yhteyspisteiden järjestelmän toimintaa olisi sen vuoksi jatkettava ja mahdollisuuksien mukaan vahvistettava erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa hankkeiden toteutusaste on alhainen, ja komission ja Life-ohjelman kansallisten yhteyspisteiden välistä sekä Life-ohjelman kansallisten ja alueellisten yhteyspisteiden keskinäistä yhteistyötä olisi tehostettava. Aiemmista Life-ohjelmista saadut kokemukset ovat myös osoittaneet, että on tärkeää varmistaa hankkeiden tulosten tehokas levittäminen ja verkottuminen, jotta lisätään Life-ohjelman vipuvaikutusta ja siitä unionille saatavaa lisäarvoa, erityisesti järjestämällä seminaareja, työpajoja ja muita toimia, joiden tavoitteena on vaihtaa kokemuksia, tietoja ja parhaita käytäntöjä unionissa. Komission olisi sen vuoksi jatkettava ja tehostettava kohdennettuja levittämistoimia, integroituihin hankkeisiin keskittyvät toimet mukaan luettuina, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa hankkeiden toteutusaste on alhainen, ja tiettyillä aloilla sekä helpotettava yhteistyötä ja kokemusten vaihtoa Life-ohjelman tuensaajien ja muiden kesken ja laajemmin. Komission olisi myös julkistettava edelleen säännöllisesti asianmukaisia välineitä ja tekniikkaa käyttäen Life-ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden luettelo, mukaan lukien lyhyt kuvaus tavoitteista ja saavutetuista tuloksista sekä yhteenvedo myönnettyistä varoista.

- (38) Life-ohjelman yksinkertaistamiseksi sekä hakijoille ja tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi kiinteämääräisiä ja kertaluonteisia maksuja olisi käytettävä enemmän kyseenalaistamatta kuitenkaan arvonlisäveron ja pysyvien henkilöstökustannusten asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaista tukikelpoisuutta. Nykykäytännön mukaisesti julkisten organisaatioiden (koordinivana tuensaajana ja/tai hankkeeseen osallistuvana tuensaajana) rahoitusosuuksien kokonaismäärän hankkeessa olisi oltava vähintään kaksi prosenttia suurempi kuin hankkeessa työskentelevän kansallisten hallintojen henkilöstön yhteenlasketut palkkakustannukset. Unionin varoja ei olisi käytettävä kansallisten talousarvioiden tukemiseen esimerkiksi arvonlisäverokustannusten kattamiseksi. Arvonlisäveron kattamiseen käytetyistä unionin varojen määristä on kuitenkin saatavilla vain vähän tietoja. Komission olisi sen vuoksi laadittava Life-ohjelman väli- ja jälkikäteisarvioinneissa yleiskatsaus jäsenvaltiokohtaisista arvonlisäveropalautuksista, joita Life-ohjelman tuensaajat ovat pyytäneet loppumaksun suoritusvaiheessa.
- (39) Yhteisrahoituksen enimmäisosuus olisi asetettava tasolle, joka on tarpeen Life-ohjelman tehokkaan tukitason säilyttämiseksi.
- (40) Life-ohjelmaa ja sen alaohjelmia olisi seurattava ja arvioitava säännöllisesti vastaavien tulosindikaattoreiden pohjalta, jotta voidaan tehdä korjauksia, mukaan lukien tarpeelliseksi osoittautunut alakohtaisten painopisteiden tarkistaminen. Määriteltäessä tarkemmin tulosindikaattoreita ohjelmien ja hankkeiden arviointia varten komission olisi korostettava laadun seuranta tulosindikaattorien sekä odotettujen tulosten ja vaikutusten pohjalta. Komission olisi myös ehdotettava menetelmää hankkeiden pitkän aikavälin onnistumisen mittaamiseksi erityisesti Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueessa. Jotta niistä yhteisistä hyödyistä, joita molemmat alaohjelmat voivat tuottaa ilmastotoimien ja luonnon monimuotoisuuden alalla, saataisiin näyttöä ja jotta menotasosta saataisiin tietoa, Life-ohjelman seurannassa olisi seurattava ilmastoon ja luonnon monimuotoisuuteen liittyviä menoja, siten kuin ne määritellään tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio". Tällaisen seurannan olisi perustuttava yksinkertaiseen menetelmään, jossa menot sijoitetaan johonkin seuraavista kolmesta luokasta: yksinomaan ilmastoon/luonnon monimuotoisuuteen liittyvät menot (100 prosenttia), pitkälti ilmastoon/luontoon monimuotoisuuteen liittyvät menot (40 prosenttia) ja ilmastoon/luonnon monimuotoisuuteen liittymättömät menot (0 prosenttia). Tämä menetelmä ei saisi estää tarkempien menetelmien käyttöä tarvittaessa.
- (41) Komission olisi jatkossakin vastattava Life-ohjelman hallinnoinnista, kun otetaan huomioon komission pitkä kokemus Life-ohjelman ja siihen liittyvien hankkeiden hallinnoinnista sekä Life-ohjelman tuensaajien myönteiset kokemukset ulkoisista valvontaryhmistä. Kaikkia Life-ohjelman ja siihen liittyvien hankkeiden hallintorakenteiden muutoksia olisi arvioitava ennalta kustannus-hyötyanalyysin avulla, ja olisi kiinnitettävä erityistä huomiota riittävään ja kattavaan asiantuntemukseen erityisesti Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueessa.
- (42) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuden ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai väärinkäytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin seuraamukset.
- (43) Unionin varojen käytön parhaan mahdollisen arvioinnin turvaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat Ympäristö-alaohjelman alakohtaisiin painopisteisiin ja Ilmastotoimet-alaohjelman painopistealueisiin sovellettavia tulosindikaattoreita sekä liitteessä III vahvistettujen alakohtaisten painopisteiden muuttamista ja luonnon ja luonnon monimuotoisuuden suojelua tukeviin hankkeisiin osoitettuja avustuksia koskevien määrärahojen osuuden muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (44) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano monivuotisten työohjelmien hyväksymisen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (45) Jos ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) komitea ei anna lausuntoa ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi, asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komission ei olisi hyväksyttävä ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi. Tähän menettelyyn turvautuminen olisi perusteltava muun muassa tarpeella arvioida varojen oikeasuhteista jakautumista integroitujen hankkeiden kesken ja etenkin enimmäismäärää, joka yksittäiselle integroidulle hankkeelle voidaan myöntää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(46) Sen varmistamiseksi, että siirtyminen asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden ja Life-ohjelman välillä tapahtuu tehokkaasti, kyseisen asetuksen nojalla rahoitettavien toimien seuranta, tarkastuksia ja laadun arviointia on jatkettava sen voimassaolon päättymisen jälkeen.

(47) Life-ohjelman tuottama lisäarvo johtuu sen yksityiskoh-taisuudesta ja painopisteistä, minkä vuoksi sen toimenpi-teet vastaavat erityisen hyvin ympäristö- ja ilmastotarpei-ta. Resurssien ja osaamisen yhteen kokoamisen ansiosta Life-ohjelmalla voidaan edistää ympäristöpolitiikan täy-täntöönpanoa tehokkaammin kuin jäsenvaltioiden toi-miessa yksin. Ohjelma tarjoaa myös perustan parhaiden käytäntöjen ja tiedon kehittämiseksi ja vaihtamiseksi, lainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseksi ja siihen liittyvien muutosten käynnistämiseksi ja jouduttamiseksi sekä valmiuksien kehittämiseksi, tuen tarjoamiseksi sii-hen, että yksityiset toimijat, erityisesti pk-yritykset, testa-avat pienessä mittakaavassa teknologiaa ja ratkaisuja, sekä sen mahdollistamiseksi, että jäsenvaltiot ja sidosryhmät voivat oppia toinen toisiltaan. Lisäksi Life-ohjelma luo unionin ja jäsenvaltioiden rahastojen välille synergiaetuja, auttaa samalla saamaan lisää yksityisen sektorin rahoitusta ja lisää näin unionin toimien johdonmukaisuutta ja edistää säännösten entistä yhtenäisempää täytäntöön-panoa.

(48) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön täytäntöönpanon ja valmistelun edistäminen, mukaan luettuna ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sisällyttäminen osaksi politiikanalajoja, sekä hallinnon parantaminen, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavut-taa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopi-muksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteelli-suusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(49) Asetus (EY) N:o 614/2007 olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YMPÄRISTÖN JA ILMASTOTOIMIEN OHJELMA (LIFE)

1 artikla

Perustaminen

Perustetaan ympäristön ja ilmastotoimien ohjelma, jäljempänä 'Life-ohjelma', 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'pilottihankkeilla' hankkeita, joissa käytetään tekniikkaa tai menetelmää, jota ei ole käytetty tai testattu aikaisemmin tai muualla, jotka tuottavat mahdollisia ympäristö- tai ilmastohyötyjä vallitsevaan parhaaseen käytäntöön verrattuna ja joita voidaan myöhemmin hyödyntää laajemmin vastaavissa tilanteissa;
- 'demonstrointihankkeilla' hankkeita, joissa otetaan käyttöön, testataan, arvioidaan ja levitetään toimia, menetelmiä tai menettelytapoja, jotka ovat uusia tai tuntemattomia hankkeen asiayhteydessä, kuten maantieteellisessä, ekologisessa tai sosioekonomisessa asiayhteydessä, ja joita voitaisiin käyttää muualla vastaavissa olosuhteissa;
- 'parhaita käytäntöjä koskevilla hankkeilla' hankkeita, joissa käytetään tarkoituksenmukaisia, kustannustehokkaita ja viimeisimmän tietämyksen mukaisia tekniikoita, menetelmiä ja menettelytapoja, joissa otetaan huomioon hankkeen erityinen asiayhteys;
- 'integroiduilla hankkeilla' hankkeita, joissa toteutetaan laajalla alueella, erityisesti alueellisesti, monella alueella, kansallisesti tai kansainvälisesti, unionin erityisessä ympäristö- tai ilmastolainsäädännössä edellytetyt, unionin muiden säästöjen nojalla valmisteltuja tai jäsenvaltioiden viranomaisten valmi-telemia ympäristö- tai ilmastoalan suunnitelmia tai strategi-oita, etenkin luonnon, muun muassa Natura 2000 -verkoston hallinnoinnin, veden, jätehuollon, ilman sekä ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen osa-alueilla siten, että varmistetaan sidosryhmien osallistuminen ja edis-tetään koordinoitua vähintään yhden muun asiaankuuluvan unionin, kansallisen tai yksityisen rahoituslähteen kanssa ja sen käyttöönottoa;
- 'teknisen tuen hankkeilla' hankkeita, joilla tarjotaan toiminta-avustusten kautta rahoitustukea, jonka avulla hakijat voivat valmistella integroituja hankkeita ja erityisesti varmistaa, että nämä hankkeet vastaavat Life-ohjelman ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen rahastojen aikataulua sekä teknisiä ja rahoitukseen liittyviä vaatimuksia;
- 'valmiuksien kehittämishankkeilla' hankkeita, joilla tarjotaan toiminta-avustusten kautta rahoitustukea, jota tarvitaan jä-senvaltioiden, myös kansallisten ja alueellisten Life-yhteyspis-teiden, valmiuksien kehittämiseksi, jotta jäsenvaltiot voivat osallistua tehokkaammin Life-ohjelmaan;

- g) 'valmisteluhankkeilla' ensisijaisesti komission yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yksilöimiä hankkeita, joilla tuetaan unionin ympäristö- tai ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön valmistelun ja täytäntöönpanon edellyttämiä erityistarpeita;
- h) 'tiedottamiseen, tietoisuuteen ja levittämiseen liittyvillä hankkeilla' hankkeita, joilla pyritään tukemaan viestintää, tietojen levittämistä ja tietoisuuden parantamista Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmissa.

3 artikla

Yleiset tavoitteet ja tulosindikaattorit

1. Life-ohjelman yleisenä tavoitteena on erityisesti
- a) edistää siirtymistä kohti resurssitehokasta, vain vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa ja ilmastonmuutoksen kestäväää taloutta, ympäristön laadun suojelua ja parantamista sekä luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämistä ja tämän suuntauksen kääntämistä, mukaan lukien Natura 2000 -verkoston tukeminen ja ekosysteemien köyhtymisen torjuminen;
- b) parantaa unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön valmistelua, täytäntöönpanoa ja valvontaa sekä käynnistää ja edistää ympäristö- ja ilmastotavoitteiden valtavirtaistamista ja sisällyttämistä unionin muihin politiikanaloihin ja julkisen ja yksityisen sektorin käytäntöihin, myös lisäämällä niiden valmiuksia;
- c) tukea paremmin ympäristö- ja ilmastohallintoa kaikilla tasoilla, myös kansalaisyhteiskunnan, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja paikallisten toimijoiden aktiivisemman osallistumisen kautta;
- d) tukea seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman täytäntöönpanoa.

Näihin tavoitteisiin pyrkimällä Life-ohjelma edistää kestäväää kehitystä ja Eurooppa 2020-strategian tavoitteiden saavuttamista sekä unionin ympäristö- ja ilmastoalan asiaa koskevia strategioita ja suunnitelmia.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistetut yleiset tavoitteet pyritään saavuttamaan seuraavien alaohjelmien avulla:

- a) Ympäristö-alaohjelma
- b) Ilmastotoimet-alaohjelma.

3. Life-ohjelman tuloksia arvioidaan käyttämällä erityisesti seuraavia indikaattoreita:

- a) ohjelman ansioksi luettavat, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yleiseen tavoitteeseen liittyvät ympäristöön ja

ilmastoon vaikuttavat parannukset. Kun kyse on tavoitteesta edistää luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämistä ja tämän suuntauksen kääntämistä, ohjelman ansioksi luettavia ympäristöön vaikuttavia parannuksia mitataan sen mukaan, miten suuri prosentuaalinen osa Natura 2000 -verkostosta on palautettu ennalleen tai saatettu asianmukaiseen hallintaan, ennalleen palautettujen ekosysteemien pinta-alan ja tyyppin mukaan sekä sellaisten luontotyyppien ja lajien määrän ja tyyppin mukaan, jotka on valittu toimien kohteeksi ja joiden suojelun taso on parantunut;

- b) unionin ympäristö- tai ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön mukaisten suunnitelmien, ohjelmien tai strategioiden täytäntöönpanemiseksi laadittujen tai toteutettujen toimenpiteiden määrä sekä toistettaviksi tai siirrettäviksi soveltuvien toimenpiteiden määrä, kun kyse on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyvistä yleisistä tavoitteista;
- c) unionin muiden rahoitusohjelmien kanssa synergiaetuja tuotavien tai niissä valtavirtaistettujen taikka yksityisen tai julkisen sektorin käytäntöihin sisällytettyjen toimenpiteiden määrä, kun kyse on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista unionin politiikkoihin sisällyttämiseen ja valtavirtaistamiseen liittyvistä yleisistä tavoitteista;
- d) sellaisten toimenpiteiden määrä, joilla parannetaan hallintoa, tiedon levittämistä ja tietoisuutta ympäristö- ja ilmastoasioista, kun kyse on 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettusta yleisestä tavoitteesta.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti tulosindikaattoreiden tarkempaa määrittämistä varten, jotta niitä voidaan soveltaa 9 artiklassa tarkoitettuihin Ympäristö-alaohjelman painopistealueisiin ja liitteessä III tarkoitettuihin Ympäristö-alaohjelman alakohtaisiin painopisteisiin ja 13 artiklassa tarkoitettuihin Ilmastotoimet-alaohjelman painopistealueisiin.

4 artikla

Määrärahat

1. Rahoituspuitteet Life-ohjelman toteuttamiseksi kaudella 2014–2020 ovat nykyhinnoin 3 456 655 000 euroa, mikä on 0,318 prosenttia asetuksessa (EU) N:o 1311/2013 tarkoitettusta maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärästä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat rahoituskehysten rajoissa.

2. Määrärahat jaetaan alaohjelmien kesken seuraavasti:

- a) 2 592 491 250 euroa 1 kohdassa tarkoitetuista kokonaismäärärahoista osoitetaan Ympäristö-alaohjelmaan;

- b) 864 163 750 euroa 1 kohdassa tarkoitetuista kokonaismäärärahoista osoitetaan Ilmastotoimet-alaohjelmaan.

5 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen Life-ohjelmaan

Seuraavat maat voivat osallistua Life-ohjelmaan:

- a) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) jäsenmaat, jotka ovat Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen sopimuspuolia;
- b) ehdokasmaat, mahdolliset ehdokasmaat ja unioniin liittyvät maat;
- c) Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat;
- d) maat, joista on tullut Euroopan ympäristökeskuksen jäseniä neuvoston asetuksen (EY) N:o 933/1999 ⁽¹⁾ mukaisesti.

Tällainen osallistuminen toteutetaan asianomaisissa kahdenvälisissä tai monenvälisissä sopimuksissa, joissa vahvistetaan näiden kolmansien maiden osallistumista koskevat yleiset periaatteet, määrättyjen ehtojen mukaisesti.

6 artikla

Unionin ulkopuolella tai merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla toteutettavat toimet

1. Life-ohjelmasta voidaan rahoittaa toimia unionin ulkopuolella ja merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla (MMA) päätöksen 2001/822/EY (päätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta) mukaisesti, jos kyseiset toimet ovat tarpeen unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi, ja sellaisilla jäsenvaltioiden alueilla toteutettujen toimien tehokkuuden varmistamiseksi, joihin sovelletaan perussopimuksia, sanotun rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Unionin ulkopuolelle sijoittautunut oikeushenkilö voi osallistua 18 artiklassa tarkoitettuihin hankkeisiin, jos hanketta koordinoiva tuensaaja on sijoittautunut unioniin ja unionin ulkopuolella toteutettava toimi täyttää tämän artiklan 1 kohdan vaatimukset.

7 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

Life-ohjelman täytäntöönpanon aikana voidaan tehdä yhteistyötä asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen sekä niiden toimielinten ja elinten kanssa, jos se on tarpeen 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 933/1999, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, Euroopan ympäristökeskuksen sekä ympäristöä koskevan Euroopan tieto- ja seurantaverkoston perustamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1210/90 muuttamisesta (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 1).

8 artikla

Täydentävyys

1. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että Life-ohjelmasta myönnettävä tuki on yhdenmukainen unionin politiikkojen ja painopisteiden kanssa ja täydentää unionin muita rahoitusvälineitä ja että toteutetaan yksinkertaistamistoimenpiteitä.

2. Life-ohjelmasta rahoitettujen toimien on oltava unionin ja kansallisen lainsäädännön, myös unionin valtioneuvoston, mukaisia. Erityisesti jos Life-ohjelman rahoitus on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle eikä sitä saa panna täytäntöön, ennen kuin komissio on hyväksynyt sen mainitun sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos se täyttää asetuksen (EY) N:o 994/98 2 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan nojalla hyväksytyt asetuksen vaatimukset.

3. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat vastuualueidensa rajoissa Life-ohjelman ja Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston, koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan meri- ja kalastusrahaston välisen koordinoinnin synergiaetujen luomiseksi, erityisesti kun kyse on integroiduista hankkeista, ja Life-ohjelman yhteydessä kehitettyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käytön tukemiseksi. Tällainen koordinointi on toteutettava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen ja yhteisen strategisen viitekehityksen puitteissa ja kumppanuussopimuksissa vahvistettujen mekanismien mukaisesti kyseisessä asetuksessa edellytetyllä tavalla.

4. Komissio myös varmistaa yhdenmukaisuuden ja synergiaetujen ja välttää päällekkäisyyttä Life-ohjelman ja unionin muiden politiikkojen ja rahoitusvälineiden välillä, erityisesti Horisonniti 2020 -puiteohjelman ja unionin ulkoiseen toimintaan sisältyvien politiikkojen ja välineiden välillä.

II OSASTO

ALAOHJELMAT

1 LUKU

Ympäristö-alaohjelma

9 artikla

Ympäristö-alaohjelman painopistealueet

1. Ympäristö-alaohjelmassa on kolme painopistealuetta:

- a) Ympäristö ja resurssitehokkuus

b) Luonto ja luonnon monimuotoisuus

c) Ympäristöhallinto ja -tieto.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen painopistealueiden sisältävät liitteessä III vahvistetut alakohtaiset painopisteet.

Siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti liitteessä III vahvistettujen alakohtaisen painopisteiden lisäämiseksi, poistamiseksi tai muuttamiseksi seuraavien perusteiden:

- a) seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa vahvistetut painopisteet;
- b) kullekin 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettulle painopistealueelle vahvistetut erityistavoitteet;
- c) 24 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten työohjelmien täytäntöönpanosta saadut kokemukset;
- d) integroitujen hankkeiden täytäntöönpanosta saadut kokemukset;
- e) 23 päivänä joulukuuta 2013 jälkeen hyväksytystä unionin uudesta ympäristölainsäädännöstä johtuvat painopisteet; tai
- f) unionin nykyisen ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanosta saadut kokemukset.

Komissio tarkastelee uudelleen ja tarvittaessa muuttaa liitteessä III vahvistettuja alakohtaisia painopisteitä viimeistään 27 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen Life-ohjelman väliarvioinnin yhteydessä.

3. Ympäristö-alaohjelmassa toiminta-avustuksilla tuettuihin hankkeisiin kohdennetuista talousarviomäärärahoista vähintään 55 prosenttia osoitetaan hankkeisiin, joilla tuetaan luonnon ja luonnon monimuotoisuuden suojelua.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen osuuden lisäämiseksi enintään 10 prosentilla edellyttäen, että Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueeseen kuuluvissa ja laatua koskevat vähimmäisvaatimukset täyttävissä ehdotuksissa kahtena peräkkäisenä vuotena pyydettyjen varojen kokonaismäärä on yli 20 prosenttia suurempi kuin kyseisiä vuosia edeltävillä kahdella vuodelle laskettu vastaava määrä.

10 artikla

Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealueen erityistavoitteet

Ympäristö-alaohjelman Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) kehittää, testata ja esitellä ympäristöhaasteita varten sellaisia menettelytapoja tai hallintotapoja, parhaita käytäntöjä ja

ratkaisuja, mukaan lukien innovatiivisten teknologioiden kehittäminen ja esitleminen, jotka soveltuvat toistettaviksi, siirrettäviksi tai valtavirtaistettaviksi, ottaen myös huomioon ympäristön ja terveyden välisen yhteyden, ja jotka tukevat resurssitehokkuuteen liittyvää politiikkaa ja lainsäädäntöä, myös etenemissuunnitelmaa kohti resurssitehokasta Eurooppaa;

- b) tukea unionin ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön mukaisen suunnitelmien ja ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien integroitujen lähestymistapojen soveltamista, kehittämistä, testaamista ja esittelyä erityisesti veden, jätteen ja ilman osa-alueilla;
- c) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan valmisteltaessa, pantaessa täytäntöön, arvioitaessa ja seurattaessa unionin ympäristöpolitiikkaa ja -lainsäädäntöä sekä arvioitaessa ja seurattaessa osatekijöitä, painetekijöitä ja reaktioita, jotka vaikuttavat ympäristöön unionissa ja sen ulkopuolella.

11 artikla

Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueen erityistavoitteet

Ympäristö-alaohjelman Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää luontoa ja luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin politiikan ja -lainsäädännön, kuten luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin strategian 2020, direktiivin 92/43/EY ja direktiivin 2009/147/EY, kehittämistä ja täytäntöönpanoa erityisesti soveltamalla, kehittämällä, testaamalla ja esittelemällä lähestymistapoja, parhaita käytäntöjä ja ratkaisuja;
- b) tukea direktiivin 92/43/EY 3 artiklan nojalla perustettujen Natura 2000 -verkoston jatkokehitystä, toteuttamista ja hoitoa ja mainitun direktiivin 8 artiklan perusteella laadittujen hankkeiden toteuttamisjärjestyksen sisältävien toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevien integroitujen hankkeiden soveltamista, kehittämistä, testaamista ja esittelyä;
- c) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan valmisteltaessa, pantaessa täytäntöön, arvioitaessa ja seurattaessa luontoa ja luonnon monimuotoisuutta koskevaa unionin politiikkaa ja -lainsäädäntöä sekä arvioitaessa ja seurattaessa osatekijöitä, painetekijöitä ja reaktioita, jotka vaikuttavat luontoon ja luonnon monimuotoisuuteen unionissa ja sen ulkopuolella.

12 artikla

Ympäristöhallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteet

Ympäristö-alaohjelman Ympäristöhallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää tietoisuutta ympäristöasioista ja muun muassa hankkia yleisön ja sidosryhmien tuki unionin päätöksenteolle ympäristöalalla sekä edistää kestävästä kehityksestä koskevan tiedon jakamista ja uusia kestäviä kulutustottumuksia;
- b) tukea tiedottamista, tiedonhallintaa ja tiedonlevitystä ympäristöalalla ja edistää onnistuneita ympäristöratkaisuja ja -käytäntöjä koskevan tiedon jakamista, myös kehittämällä sidosryhmien välisiä yhteistyöjärjestelmiä ja koulutusta;
- c) tehostaa unionin ympäristölainsäädännön noudattamista ja sen valvontaa erityisesti edistämällä parhaiden käytäntöjen ja poliittisten lähestymistapojen kehittämistä ja levittämistä;
- d) edistää ympäristöhallinnon kehittämistä lisäämällä sidosryhmien, myös valtiosta riippumattomien järjestöjen, osallistumista politiikkaa koskeviin kuulemisiin ja politiikan toteuttamiseen.

2 LUKU

Ilmastotoimet-alaohjelma

13 artikla

Ilmastotoimet-alaohjelman painopistealueet

Ilmastotoimet-alaohjelmassa on kolme painopistealuetta:

- a) Ilmastomuutoksen hillitseminen
- b) Ilmastomuutokseen sopeutuminen
- c) Ilmastohallinto ja -tieto.

14 artikla

Ilmastomuutoksen hillitseminen -painopistealueen erityistavoitteet

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi Ilmastomuutoksen hillitseminen -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevan unionin politiikan ja lainsäädännön täytäntöönpanoa ja kehittämistä, myös sen valtavirtaistamista eri politiikanaloilla, erityisesti kehittämällä, testaamalla ja esittelemällä ilmastomuutoksen hillitsemiseen liittyviä menettelytapoja tai hallintotapoja, parhaita käytäntöjä ja ratkaisuja;
- b) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan kehitettäessä, arvioitaessa, seurattaessa ja toteutettaessa tehokkaita ilmastomuutoksen

hillitsemistoimia ja -toimenpiteitä, sekä parantaa valmiuksia soveltaa tätä tietoa käytännössä;

- c) edistää integroitujen lähestymistapojen, kuten ilmastomuutoksen hillitsemisstrategioihin ja -toimintasuunnitelmiin liittyvien lähestymistapojen, kehittämistä ja täytäntöönpanoa paikallisesti, alueellisesti tai kansallisesti;
- d) edistää toistettaviksi, siirrettäviksi tai valtavirtaistettaviksi soveltuvien, ilmastomuutoksen hillitsemiseen tähtäävien innovatiivisten tekniikoiden, järjestelmien, menetelmien ja välineiden kehittämistä ja esittelyä.

15 artikla

Ilmastomuutokseen sopeutuminen -painopistealueen erityistavoitteet

Ilmastomuutokseen sopeutuminen -painopistealueella pyritään tukemaan toimia, joilla parannetaan kykyä sietää ilmastomuutoksen vaikutuksia, ja sen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää ilmastomuutokseen sopeutumista koskevan unionin politiikan valmistelua ja täytäntöönpanoa, myös sen valtavirtaistamista eri politiikanaloilla, erityisesti kehittämällä, testaamalla ja esittelemällä ilmastomuutokseen sopeutumiseen liittyviä menettelytapoja tai hallintotapoja, parhaita käytäntöjä ja ratkaisuja, tarvittaessa myös ekosysteemiperusteisia lähestymistapoja;
- b) parantaa tietopohjaa, jota tarvitaan kehitettäessä, arvioitaessa, seurattaessa ja toteutettaessa tehokkaita toimia ja toimenpiteitä ilmastomuutokseen sopeutumiseksi, asettaen tarvittaessa etusijalle ekosysteemiperusteisia lähestymistapoja soveltavat toimet ja toimenpiteet, sekä parantaa valmiuksia soveltaa tätä tietoa käytännössä;
- c) edistää integroitujen lähestymistapojen, kuten ilmastomuutokseen sopeutumista koskeviin strategioihin ja toimintasuunnitelmiin liittyvien lähestymistapojen, kehittämistä ja täytäntöönpanoa paikallisesti, alueellisesti tai kansallisesti, asettaen tarvittaessa etusijalle ekosysteemiperusteiset lähestymistavat;
- d) edistää toistettaviksi, siirrettäviksi tai valtavirtaistettaviksi soveltuvien, ilmastomuutokseen sopeutumiseen tarkoitettujen innovatiivisten tekniikoiden, järjestelmien, menetelmien ja välineiden kehittämistä ja esittelyä.

16 artikla

Ilmastohallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteet

Ilmastohallinto ja -tieto -painopistealueen erityistavoitteina on erityisesti

- a) edistää tietoisuutta ilmastoasioista, myös hankkimalla yleisön ja sidosryhmien tuki unionin päätöksenteolle ilmastoalalla, ja edistää kestävästä kehityksestä koskevan tiedon jakamista;

- b) tukea tiedottamista, tiedonhallintaa ja tiedonlevitystä ilmastoalalla ja edistää onnistuneita ilmastoratkaisuja ja -käytäntöjä koskevan tiedon jakamista, myös kehittämällä sidosryhmien välisiä yhteistyöjärjestelmiä ja koulutusta;
- c) tehostaa unionin ilmastolainsäädännön noudattamista ja sen valvontaa erityisesti edistämällä parhaiden käytäntöjen ja poliittisten lähestymistapojen kehittämistä ja levittämistä;
- d) edistää ilmastohallinnon kehittämistä lisäämällä sidosryhmien, myös valtiosta riippumattomien järjestöjen, osallistumista politiikkaa koskeviin kuulemisiin ja politiikan toteuttamiseen.

III OSASTO

YHTEISET TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Rahoitus

17 artikla

Rahoitustyytit

1. Unionin rahoitus voidaan toteuttaa seuraavissa oikeudellisissa muodoissa:

- a) avustukset;
- b) julkiset hankintasopimukset;
- c) rahoitusvälineisiin maksettavat rahoitusosuudet asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja erityisesti sen 139 ja 140 artiklassa vahvistettujen, rahoitusvälineitä koskevien säännösten sekä erityisissä unionin säädöksissä vahvistettujen toiminnallisten vaatimusten mukaisesti;
- d) kaikki muut 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliset toimenpiteet.

2. Komissio panee tämän asetuksen täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

3. Tämän asetuksen mukainen rahoitus, joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, pannaan täytäntöön asiaankuuluvien unionin valtioneuvostojen mukaisella tavalla.

4. Life-ohjelman talousarviomäärärahoista vähintään 81 prosenttia osoitetaan hankkeisiin, joita tuetaan toiminta-avustuksilla tai tarvittaessa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ennakoarvioinnin jälkeen komissio voi sisällyttää nämä rahoitusvälineet osaksi 24 artiklassa tarkoitettua monivuotista työohjelmaa.

5. Enintään 30 prosenttia toiminta-avustuksiin 4 kohdan mukaisesti osoitetuista talousarviomäärärahoista voidaan osoittaa integroituihin hankkeisiin. Enimmäisprosenttiosuutta arvioidaan uudelleen 27 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua Life-ohjelman väliarvioinnin yhteydessä ja annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

18 artikla

Hankkeet

Toiminta-avustuksilla voidaan rahoittaa seuraavia hankkeita:

- a) pilottihankkeet
- b) demonstrointihankkeet
- c) parhaita käytäntöjä koskevat hankkeet
- d) integroidut hankkeet
- e) teknisen tuen hankkeet
- f) valmiuksien kehittämishankkeet
- g) valmisteluhankkeet
- h) tiedotushankkeet, tietoisuuden lisäämiseen tähtäävät hankkeet ja tiedonlevityshankkeet
- i) kaikki muut 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliset hankkeet.

19 artikla

Tukikelpoisuus- ja myöntämisperusteet ja hankkeiden valinta

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettujen hankkeiden on täytettävä 2 artiklassa vahvistettuihin määritelmiin perustuvat tukikelpoisuusvaatimukset ja seuraavat myöntämisperusteet:

- a) niiden on oltava unionin edun mukaisia siten, että ne edistävät merkittävästi jonkin 3 artiklassa vahvistettua Life-ohjelman yleisen tavoitteen saavuttamista sekä 9 artiklassa lueteltujen painopistealueiden erityistavoitteiden, liitteessä III vahvistettujen alakohtaisten painopisteiden tai 13 artiklassa lueteltujen painopistealueiden erityistavoitteiden saavuttamista;
- b) niiden lähestymistavan on oltava kustannustehokas, ja niiden on oltava teknisesti ja taloudellisesti johdonmukaisia; ja
- c) niiden täytäntöönpanoehdotuksen on oltava hyvin perusteltu.

2. Hankkeille myönnettävän rahoituksen edellytyksenä on, että hankkeet täyttävät laatua koskevat vähimmäisvaatimukset asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

3. Tiettyyn painopistealueeseen kuuluvat Life-ohjelmasta rahoitetut hankkeet eivät saa haitata ympäristö- tai ilmastotavoitteiden saavuttamista toisessa painopistealueessa, ja niiden on mahdollisuuksien mukaan edistettävä eri tavoitteiden välisiä synergiaetuja sekä ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käyttöä.

4. Komissio varmistaa integroitujen hankkeiden maantieteellisen tasapainon osoittamalla ohjeellisesti vähintään kolme integroitua hanketta kullekin jäsenvaltiolle ja varmistaa, että niihin sisältyy ainakin yksi integroitu hanke Ympäristö-alaohjelmasta ja ainakin yksin integroitu hanke Ilmastotoimet-alaohjelmasta 1 artiklassa tarkoitetun Life-ohjelmakauden ajan.

Integroidut hankkeet jaetaan siten, että 24 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistetut tavoitteet täyttyvät kunkin 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetun osa-alueen osalta.

Jotta voidaan arvioida 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettua unionin, kansallisen tai yksityisen rahoituslähteen käyttöä koskevan säännöksen noudattamista, integroituja hankkeita koskeviin ehdotuksiin on liitettävä

- a) hakuprosessin ensimmäisessä vaiheessa rahoitus suunnitelma; ja
- b) hakuprosessin toisessa vaiheessa ainakin yksi aiesopimus, josta käy ilmi, missä määrin muita asiaankuuluvia unionin, kansallisia tai yksityisiä rahoituslähteitä on tarkoitus hyödyntää, ja yksilöidään tällaiset rahoituslähteet.

5. Komissio varmistaa Ympäristö-alaohjelmassa esitettyjen muiden kuin integroitujen hankkeiden maantieteellisen tasapainon ensimmäisen monivuotisen työohjelman keston ajan jakamalla varat suhteellisesti kaikkien jäsenvaltioiden kesken noudattaen ohjeellisia maakohtaisia määrärahoja, jotka on vahvistettu liitteessä I esitettyjen perusteiden mukaisesti. Jos ohjeellisia maakohtaisia määrärahoja ei voida soveltaa, hankkeet on valittava yksinomaan ansioiden perusteella.

6. Jos komission valintamenettelyn lopuksi laatimassa luettelossa oleviin, jäsenvaltion esittämiin muihin kuin integroituihin hankkeisiin tarvittava yhteisrahoituksen määrä on pienempi kuin asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty ohjeelliset määrärahat, ja edellyttäen että 1 ja 2 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät, komissio käyttää näiden ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen ylijäämään muiden jäsenvaltioiden esittämien sellaisten hankkeiden, lukuun ottamatta MMA:iissa toteutettavia hankkeita, yhteisrahoitukseen, jotka parhaiten edistävät 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamista.

Yhteisrahoitettavien hankkeiden luettelon julkistaessaan komissio ilmoittaa ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) komitealle, miten se on ottanut huomioon 4 ja 5 kohdan mukaisesti vahvistetut määrärahojen jakoperusteet.

7. Komissio kiinnittää erityistä huomiota kansainvälisiin hankkeisiin, jos kansainvälinen yhteistyö on olennaisen tärkeää ympäristönsuojelun ja ilmastotavoitteiden turvaamiseksi, ja pyrkii varmistamaan, että hankkeisiin osoitetuista talousarviomäärärahoista vähintään 15 prosenttia osoitetaan kansainvälisiin hankkeisiin. Komissio voi myöntää rahoitusta kansainvälisille hankkeille myös tapauksissa, joissa asianomaisiin kansainvälisiin hankkeisiin osallistuvan yhden tai useamman jäsenvaltion ohjeelliset maakohtaiset määrärahat on ylitetty.

8. Ensimmäisen monivuotisen työohjelman aikana kukin jäsenvaltio voi saada rahoitusta yhteen valmiuksien kehittämishankkeeseen enintään 1 000 000 euroa edellyttäen, että se täyttää jonkin seuraavista perusteista:

- a) asetuksen (EY) N:o 614/2007 6 artiklan mukaisesti vuosiksi 2010, 2011 ja 2012 vahvistettujen jäsenvaltion ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen keskimääräinen käyttöaste on alle 70 prosenttia;
- b) jäsenvaltion BKT asukasta kohden vuonna 2012 oli alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta; tai
- c) jäsenvaltio on liittynyt unionin jäseneksi 1 päivän tammi-kuuta 2013 jälkeen.

Toisen monivuotisen työohjelman aikana kukin jäsenvaltio voi saada rahoitusta yhteen valmiuksien kehittämishankkeeseen enintään 750 000 euroa edellyttäen, että se täyttää jonkin seuraavista perusteista:

- a) 5 kohdassa tarkoitettujen, vuosiksi 2014, 2015 ja 2016 vahvistettujen jäsenvaltion ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen keskimääräinen käyttöaste on alle 70 prosenttia; ja
- b) jäsenvaltion vuosien 2014, 2015 ja 2016 ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen keskimääräinen käyttöaste on nousut verrattuna vuosien 2010, 2011 ja 2012 määrärahojen keskimääräiseen käyttöasteeseen.

Tukikelpoisuus valmiuksien kehittämishankkeisiin myönnettävää rahoitusta varten edellyttää, että jäsenvaltio sitoutuu pitämään Life-ohjelmaan osoitetut resurssit, muun muassa henkilöstön määrän, vähintään vuoden 2012 tasolla asianomaisen monivuotisen työohjelman keston ajan. Tämä sitoumus on vahvistettava 9 kohdassa tarkoitetussa valmiuksien kehittämissuunnitelmassa.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan tukikelpoisuussäännöksistä poiketen ja koko Life-ohjelman keston ajan jäsenvaltio ei voi saada rahoitusta valmiuksien kehittämishankkeisiin, jos sen BKT asukasta kohden oli vuonna 2012 yli 105 prosenttia unionin keskiarvosta. Kukin jäsenvaltio voi saada rahoitusta yhtä valmiuksien kehittämishanketta varten kunkin monivuotisen työohjelman aikana.

9. Komission on otettava käyttöön nopea myöntämismenettely kaikille valmiuksien kehittämishankkeille. Hakemuksia tällaisia valmiuksien kehittämishankkeita varten voi jättää 23 päivänä joulukuuta 2013 alkaen. Hakemusten on perustuttava jäsenvaltion ja komission yhdessä sopimaan valmiuksien kehittämisuunnitelmaan, jossa esitetään pääpiirteissään Life-ohjelmasta rahoitettavat toimenpiteet, joiden avulla parannetaan jäsenvaltion valmiuksia toimittaa menestyksekkäitä hakemuksia Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmista rahoitettavia hankkeita varten. Tällaisia toimenpiteitä ovat ainakin seuraavat:

- a) uuden henkilöstön palvelukseen ottaminen ja kouluttaminen Life-ohjelman kansallisia tai alueellisia yhteyspisteitä varten;
- b) kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon helpottaminen sekä osana Life-ohjelmaa toteutettujen hankkeiden tulosten levittäminen ja käyttö;
- c) kouluttajien koulutukseen perustuvat toimintatavat;
- d) jäsenvaltioiden viranomaisten väliset vaihto-ohjelmat ja tilapäistä muihin tehtäviin siirtoa koskevat ohjelmat, erityisesti alansa huippuina pidettyjen työntekijöiden vaihto.

Valmiuksien kehittämisuunnitelman kattamiin toimenpiteisiin voi sisältyä asiantuntijapalvelujen hankinta tilapäisten teknisten ja prosessivalmiuksien puutteiden korjaamiseksi, mutta siihen ei voi sisältyä sellaisten asiantuntijoiden palvelujen hankinta, joiden ensisijaisena tehtävänä on laatia ehdotuksia vuotuisten tarjouspyyntöjen toimittamista varten.

Valmiuksien kehittämisuunnitelmassa on myös esitettävä pääpiirteissään arviot tällaisten toimenpiteiden kustannuksista.

20 artikla

Yhteisrahoitusosuudet ja hankkeiden menojen tukikelpoisuus

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettujen hankkeiden yhteisrahoitusosuus on

- a) ensimmäisen monivuotisen työohjelman keston ajan enintään 60 prosenttia kaikkien Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmista rahoitettujen hankkeiden tukikelpoisista, muista kuin c alakohdassa yksilöidyistä kustannuksista;
- b) toisen monivuotisen työohjelman keston ajan enintään 55 prosenttia kaikkien Ympäristö- ja Ilmastotoimet-alaohjelmista rahoitettujen hankkeiden tukikelpoisista, muista kuin c alakohdassa yksilöidyistä kustannuksista;
- c) koko Life-ohjelman keston ajan:

i) enintään 60 prosenttia 18 artiklan d, e ja g alakohdassa tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista;

ii) enintään 60 prosenttia Ympäristö-alaohjelman Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueesta rahoitettujen hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista, jollei iii alakohdasta muuta johdu;

iii) enintään 75 prosenttia Ympäristö-alaohjelman Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealueesta rahoitettujen sellaisten hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista, jotka koskevat ensisijaisesti suojeltavia luontotyyppejä tai lajeja direktiivin 92/43/ETY täytäntöönpanemiseksi tai lintulajeja, joita direktiivin 2009/147/EY 16 artiklan nojalla perustettu mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevä komitea pitää ensisijaisina rahoituskohteina, kun tämä on tarpeen suojelutavoitteen saavuttamiseksi;

iv) enintään 100 prosenttia 18 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisista kustannuksista.

2. Kustannusten tukikelpoisuutta koskevat ehdot on vahvistettu asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 126 artiklassa. Tällaiset kustannukset sisältävät arvonnäköalaveron ja henkilöstökustannukset.

Komissio laatii Life-ohjelman väli- ja jälkikäiteisarvioinneissa yleiskatsauksen jäsenvaltiokohtaisista arvonnäköalaveropalautuksista, joita Life-ohjelman tuensajaat ovat pyytäneet loppumaksun suoritusvaiheessa.

3. Unionin rahoitusta voidaan myöntää maanostomenoihin 18 artiklassa tarkoitetuissa hankkeissa, jos

- a) hankinta edistää direktiivin 92/43/ETY 3 artiklan nojalla perustetun Natura 2000 -verkoston eheyden parantamista, säilyttämistä tai palauttamista, esimerkiksi tehostamalla kytkeytyvyyttä luomalla ekologisia käytäviä, levähdyspaikkoja tai muita vihreän infrastruktuurin osatekijöitä;
- b) maan ostaminen on ainoa tai kustannustehokkain tapa saavuttaa haluttu suojelutulos;
- c) ostettu maa varataan pitkällä aikavälillä käyttötarkoituksiin, jotka ovat yhteensopivia 11, 14 tai 15 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden kanssa; ja
- d) asianomainen jäsenvaltio varmistaa joko omistusoikeuden siirrolla tai muulla tavalla, että tällainen maa varataan pitkällä aikavälillä luonnonsuojelutarkoituksiin.

21 artikla

Toiminta-avustukset

1. Toiminta-avustuksilla tuetaan sellaisten voittoa tavoittelemattomien toimijoiden tiettyjä toiminta- ja hallintokustannuksia, jotka ajavat yleistä unionin etua, toimivat pääasiassa ympäristön- tai ilmastonsuojelun alalla ja osallistuvat unionin politiikan ja lainsäädännön valmisteluun, täytäntöönpanoon ja valvontaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toiminta-avustusten unionilta tuleva yhteisrahoitusosuus on enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

22 artikla

Muut toimintatyypit

Life-ohjelmasta voidaan rahoittaa komission toteuttamia toimia, joilla tuetaan unionin ympäristö- ja ilmastoalan politiikan ja lainsäädännön käynnistämistä, täytäntöönpanoa ja valtavirtaistamista 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällaisia toimia voivat olla

- a) tiedotus ja viestintä, myös tietoisuuden lisäämiseen tähtäävät kampanjat. Tämän asetuksen nojalla tiedotustoimiin kohdennettujen varojen on katettava myös unionin poliittisia painopisteitä koskeva toimielinten tiedotustoiminta sekä unionin keskeisen ympäristö- ja ilmastolainsäädännön täytäntöönpanoa ja sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskeva tiedotustoiminta;
- b) selvitykset, kartoitukset, mallintaminen ja skenaarioiden laatiminen;
- c) hankkeiden, politiikkojen, ohjelmien ja lainsäädännön valmistelu, toteutus, seuranta, tarkastaminen ja arviointi;
- d) työpajat, konferenssit ja kokoukset;
- e) verkottuminen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamiseen tarkoitettut järjestelmät;
- f) kaikki muut 3 artiklassa tarkoitettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliset toimenpiteet.

23 artikla

Tuensaajat

Life-ohjelmasta voidaan myöntää rahoitusta julkisille ja yksityisille elimille.

Life-ohjelman näkyvyyden varmistamiseksi tuensaajien on julkitettava Life-ohjelma ja toteuttamiensa hankkeiden tulokset ja mainittava tässä yhteydessä aina unionin myöntämän tuen määrä. Liitteessä II kuvattua Life-logoa on käytettävä kaikessa viestinnässä, ja sen on oltava näkyvästi esillä mainostauluilla strategisesti merkittävissä paikoissa. Kaikissa Life-ohjelman yhteydessä hankituissa kestävässä tuotteissa on oltava Life-logo, lukuun ottamatta komission yksilöimiä tapauksia.

2 LUKU

Täytäntöönpanotoimenpiteet

24 artikla

Monivuotiset työohjelmat

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä Life-ohjelmalle monivuotiset työohjelmat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäisen monivuotisen työohjelman kesto on neljä vuotta, ja toisen työohjelman kesto on kolme vuotta.

2. Kussakin monivuotisessa työohjelmassa määritetään 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden mukaisesti seuraavat seikat:

- a) varojen jakaminen kunkin alaohjelman eri painopistealueiden välillä ja eri rahoitustyyppien välillä 9 artiklan 3 kohdan sekä 17 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Hankkeiden toiminta-avustuksia ei saa kohdentaa etukäteen painopistealueiden välillä tai sisällä lukuun ottamatta teknisen tuen hankkeita ja valmiuksien kehittämishankkeita;
- b) monivuotisen työohjelman soveltamisaikana rahoitettavien hankkeiden hankeaiheet, joilla pannaan täytäntöön liitteessä III vahvistetut alakohtaiset painopisteet;
- c) kunkin painopistealueen laadulliset ja määrälliset tulokset, indikaattorit ja tavoitteet sekä monivuotisen työohjelman soveltamisaikana toteutettavien hankkeiden tyyppi 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tulosindikaattoreiden ja 10, 11, 12, 14, 15 ja 16 artiklassa kullekin painopistealueelle vahvistettujen erityistavoitteiden mukaisesti;
- d) hankkeiden valintamenettelyn tekniset menetelmät ja avustusten valinta- ja myöntämisperusteet tämän asetuksen 2 ja 19 artiklan sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 asiaa koskevien säännösten mukaisesti;
- e) monivuotisen työohjelman soveltamisaikana esitettävien ehdotuspyyntöjen suuntaa-antavat aikataulut.

3. Komissio julkaisee osana monivuotisia työohjelmia vuotuiset ehdotuspyynnöt 9 artiklan 1 kohdassa ja 13 artiklassa luetuilla painopistealueilla. Komissio varmistaa, että kussakin ehdotuspyynnössä käyttämättä jäävät varat kohdennetaan uudelleen 18 artiklassa tarkoitetuille eri tyyppisille hankkeille.

4. Komissio tarkastelee monivuotista työohjelmaa uudelleen täytäntöönpanosäädöksellä viimeistään Life-ohjelman väliarvioinnin yhteydessä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Toteuttamistavat

Komissio toteuttaa toimet, joilla pyritään saavuttamaan tämän asetuksen 3 artiklassa vahvistetut yleiset tavoitteet, asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 58 artiklassa vahvistettujen talousarvion toteuttamistapojen mukaisesti, erityisesti komissio hallinnoi toteuttamista suoraan tai välillisesti taikka yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa.

26 artikla

Hallinnollinen ja tekninen tuki

Life-ohjelman määrärahoilla voidaan myös kattaa tarvittavia menoja, jotka liittyvät Life-ohjelman hallinnon ja sen 3 artiklassa vahvistettujen yleisten tavoitteiden saavuttamisen suoraan edellyttämiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus-, viestintä- ja arviointitoimiin.

Komissio järjestää säännöllisesti yhteistyössä Life-ohjelman kansallisten yhteyspisteiden kanssa seminaareja ja työpajoja, julkaisee Life-ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden luetteloita ja toteuttaa muita toimia, joilla helpotetaan kaikkia hankkeita koskevien kokemusten, tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa sekä hankkeiden tulosten toistamista ja siirtoa eri puolilla unionia. Komissio toteuttaa tätä tarkoitusta varten toimia, jotka tähtäävät hankkeiden tulosten levittämiseen Life-ohjelman tuensaajien ja muiden kesken, keskittyen tarvittaessa jäsenvaltioihin, joissa Life-määrärahojen käyttöaste on alhainen, ja helpottaa päätökseen saatetuista ja käynnissä olevista hankkeista tiedottamista ja yhteistyötä uusien hankkeiden tuensaajien, hakijoiden ja saman alan sidosryhmien kanssa.

Komissio järjestää myös erityisiä seminaareja, työpajoja tai tarvittaessa muun tyyppistä toimintaa vähintään kahden vuoden välein, jotta helpotetaan kokemusten, tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa integroitujen hankkeiden suunnittelusta, valmistelusta ja toteutuksesta sekä teknisen tuen hankkeiden kautta annetun tuen tehokkuudesta. Tähän toimintaan osallistuu unionin muita varoja hallinnoivia kansallisia tai alueellisia viranomaisia sekä muita asiaankuuluvia sidosryhmiä.

27 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa säännöllisesti Life-ohjelman ja sen alaohjelmien täytäntöönpanoa ja raportoi siitä; tämä koskee myös ilmastoon liittyvien menojen ja luonnon monimuotoisuuden liittyvien menojen määrää. Komissio myös arvioi Life-ohjelman ja muiden täydentävien unionin ohjelmien välisiä sekä erityisesti sen alaohjelmien välisiä synergiaetuja. Komissio laskee

ohjeelliset maakohtaiset määrärahat liitteessä I vahvistettujen perusteiden mukaisesti toisen monivuotisen työohjelman keston ajaksi yksinomaan jäsenvaltioiden saavuttamia tuloksia koskevan vertailuanalyysin laatimista varten.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle seuraavat kertomukset:

a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017 ulkopuolisen ja riippumattoman väliarviointikertomuksen Life-ohjelmasta (ja sen alaohjelmista), myös sen täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista, ilmastoon liittyvien menojen ja luonnon monimuotoisuuteen liittyvien menojen määrästä, tavoitteiden välisen synergian saavuttamisesta sekä siitä, miten ohjelma täydentää muita asiaankuuluvia unionin ohjelmia, kaikkien toimenpiteiden tavoitteiden saavuttamisesta (tuloksista ja vaikutuksista, jos mahdollista), resurssien käytön tehokkuudesta ja ohjelman unionin tason lisäarvosta, jotta voidaan tehdä päätös toimenpiteiden uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä. Väliarviointikertomukseen sisältyy myös määrällinen ja laadullinen analyysi Life-ohjelman vaikutuksesta direktiivissä 92/43/ETY ja direktiivissä 2009/147/EY lueteltujen luontotyyppien ja lajien suojelun tasoon. Arvioinnissa käsitellään lisäksi yksinkertaistamismahdollisuuksia, ohjelman sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta, sitä, ovatko kaikki tavoitteet edelleen merkityksellisiä, sekä sitä, miten Life-ohjelman toimilla edistetään Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista ja kestävä kehitystä. Siinä otetaan huomioon arviointitulokset, jotka koskevat Life+ -välineen vaikutuksia pitkällä aikavälillä. Väliarviointikertomuksen lisäksi komissio esittää huomioita myös siitä, millä tavalla väliarvioinnin tulokset on otettava huomioon Life-ohjelman täytäntöönpanossa ja erityisesti sitä, missä määrin liitteessä III vahvistettuja alakohtaisia painopisteitä on muutettava.

Väliarviointikertomukseen sisältyy tai siihen liitetään perinpohjainen arvio integroitujen hankkeiden kysynnän, suunnittelun ja täytäntöönpanon laajuudesta ja laadusta. Erityistä huomiota on kiinnitettävä integroitujen hankkeiden toteutukseen tai odotettuun onnistumiseen unionin muiden rahastojen käytössä ottaen etenkin huomioon edut, joita saavutetaan entistä paremmalla johdonmukaisuudella unionin muiden rahoitusvälineiden kanssa, sekä se, missä määrin sidosryhmät ovat osallistuneet ja missä määrin aiemmat Life+ -hankkeet ovat kuuluneet tai niiden odotetaan kuuluvan integroitujen hankkeiden piiriin.

b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ulkopuolisen ja riippumattoman jälkiarviointikertomuksen Life-ohjelman (ja sen alaohjelmien) täytäntöönpanosta ja tuloksista, myös ilmastoon liittyvien menojen ja luonnon monimuotoisuuden liittyvien menojen määrästä, siitä, missä määrin koko Life-ohjelmalla ja sen kullakin alaohjelmalla on saavutettu niille

asetetut tavoitteet, missä määrin on saatu aikaan eri tavoitteiden välisiä synergiavaikutuksia, ja siitä, miten Life-ohjelmalla kokonaisuudessaan on edistetty Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista. Jälkiarviointikertomuksessa on myös tarkasteltava, missä määrin ympäristö- ja ilmastonäkökohdat on saatu sisällytettyä osaksi unionin muita politiikanaloja, ja mahdollisuuksien mukaan Life-ohjelman avulla saatua taloudellista hyötyä sekä asianomaisiin yhteisöihin kohdistunutta vaikutusta ja niiden saamaa lisäarvoa.

3. Komissio julkistaa tämän artiklan mukaisesti tehtyjen arviointien tulokset.

28 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti Life-ohjelman rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty tällaista rahoitusta, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

Tämän asetuksen täytäntöönpanosta seurauksena olevissa kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa, avustussopimuksissa, avustuspäätöksissä ja sopimuksissa on nimenomaisesti annettava komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamista.

3. Unionin rahoitusta saavan tuensaajan on säilytettävä komission saatavilla kaikki hankkeeseen liittyviä menoja koskevat asiakirjat viiden vuoden ajan viimeisen hanketta koskevan maksun suorittamisesta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 23 päivänä joulukuuta 2013 seitsemän vuoden ajaksi 3 artiklan 3 kohdassa sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 3 kohdassa sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 3 artiklan 3 kohdan sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

31 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 614/2007 1 päivästä tammikuuta 2014.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

32 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Sen estämättä, mitä 31 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, toimenpiteisiin, jotka on käynnistetty asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2014, sovelletaan edelleen mainittua asetusta, ja niiden on täytettävä mainitun asetuksen tekniset vaatimukset. Tämän asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea korvaa asetuksen (EY) N:o 614/2007 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa 23 päivänä joulukuuta 2013 alkaen.

2. Life-ohjelman määrärahoilla voidaan kattaa myös kuluja, joita aiheutuu teknisestä ja hallinnollisesta tuesta, myös pakollisesta seurannasta, viestinnästä ja arvioinnista, jota edellytetään asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla sen voimassaolon päätyttyä, jotta voidaan varmistaa siirtyminen asetuksen (EY) N:o 614/2007 nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden ja Life-ohjelman välillä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

3. Seuranta-, viestintä- ja tarkastustoimenpiteisiin 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeisenä ajanjaksona rahoituspuutteista tarvittavat määrät katsotaan vahvistetuiksi ainoastaan, jos ne ovat 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen sovellettavan rahoituskehityksen mukaiset.

4. Käyttötarkoitukseen sidottuja tuloja vastaavat määrärahat, jotka saadaan asetuksen (EY) N:o 614/2007 mukaisesti aiheettomasti maksettujen määrien palauttamisesta, käytetään asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan mukaisesti Life-ohjelman rahoittamiseen.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

LIITE I

Perusteet ohjeellisten maakohtaisten määrärahojen vahvistamiseksi Ympäristö-alaohjelmassa esitettyjä muita kuin integroituja hankkeita varten

Yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteiden mukaisesti komissio jakaa määrärahat 1 artiklassa tarkoitettulla Life-ohjelma-kaudella kaikkien jäsenvaltioiden kesken muille kuin integroiduille hankkeille seuraavin perustein:

a) Väestö

- i) kunkin jäsenvaltion kokonaisväestö (painotus 50 prosenttia); ja
- ii) kunkin jäsenvaltion väestötiheys siihen määrään saakka, joka vastaa enintään kaksinkertaista unionin keskimääräistä väestötiheyttä (painotus 5 prosenttia).

b) Luonto ja luonnon monimuotoisuus

- i) kunkin jäsenvaltion osalta Natura 2000 -alueiden kokonaispinta-ala ilmaistuna osuutena Natura 2000 -verkoston kokonaispinta-alasta (painotus 25 prosenttia); ja
 - ii) Natura 2000 -kohteiden osuus jäsenvaltion pinta-alasta (painotus 20 prosenttia).
-

LIIITE II

Life-ohjelman logo

—

LIITE III

9 artiklassa tarkoitetut Ympäristö-alaohjelman alakohtaiset painopisteet

A. Ympäristö ja resurssitehokkuus -painopistealue

- a) Vettä ja meriympäristöä koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön vettä koskevat erityistavoitteet, jotka sisältyvät etenemissuunnitelmaan kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemänteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, ja erityisesti
- i) integroidut toimintatavat, joilla pannaan täytäntöön direktiivi 2000/60/EY;
 - ii) toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY ⁽¹⁾;
 - iii) toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön direktiivi 2008/56/EY meriympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi;
 - iv) toimenpiteet, joilla varmistetaan vesivarojen turvallinen ja tehokas käyttö, parannetaan määrällistä vesihuoltoa, säilytetään veden laadun korkea taso ja torjutaan vesivarojen väärinkäyttöä ja huonontumista.
- b) Jätettä koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön jätettä koskevat erityistavoitteet, jotka sisältyvät etenemissuunnitelmaan kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemänteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, ja erityisesti
- i) integroidut toimintatavat jätehuoltosuunnitelmien ja -ohjelmien täytäntöönpanemiseksi;
 - ii) toimenpiteet unionin jätelainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja kehittämiseksi kiinnittäen erityistä huomiota unionin jätehierarkian ensimmäisiin vaiheisiin (jätteen syntymisen ehkäisy, uudelleenkäyttö ja kierrätys);
 - iii) toimenpiteet, jotka koskevat resurssitehokkuutta ja tuotteiden elinkaarivaikutusta, kulutustottumuksia ja luonnonvarojen kulutuksen vähentämistä taloudessa.
- c) Resurssitehokkuutta koskevat alakohtaiset painopisteet, maaperä ja metsät sekä vihreä talous ja kierrätystalous mukaan luettuina: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma ja jotka eivät kuulu tässä liitteessä tarkoitettuihin muihin alakohtaisiin painopisteisiin, erityisesti
- i) toimenpiteet, joilla edistetään teollista symbioosia ja tietämyksen siirtoa sekä uusien mallien kehittämistä siirtymiseksi kohti kierrätystaloutta ja vihreää taloutta;
 - ii) toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön teemakohtainen maaperästrategia (22 päivänä syyskuuta 2006 annettu komission tiedonanto "Maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia") painottaen erityisesti maaperän sulkemisen rajoittamista ja kompensointia sekä maankäytön tehostamista;
 - iii) toimenpiteet, jotka koskevat metsien seurantarjestelmiä ja metsätietojärjestelmiä sekä metsäpalojen ennaltaehkäisyä.
- d) Ympäristöä ja terveyttä koskevat alakohtaiset painopisteet, kemikaalit ja melu mukaan luettuina: tukitoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman ympäristöä ja terveyttä koskevat erityistavoitteet, ja erityisesti:
- i) tukitoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 ⁽²⁾ (REACH-asetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012 ⁽³⁾ (biosidivalmisteasetus) kemikaalien turvallisempaa, kestävämpää tai taloudellisempaa käyttöä varten (nanomateriaalit mukaan luettuina);

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta (EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 27).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

- ii) tukitoimenpiteet, joilla helpotetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY⁽¹⁾ (meludirektiivi) täytäntöönpanoa, jotta saavutetaan melutasot, jotka eivät aiheuta ihmisen terveyteen kohdistuvia merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä;
 - iii) tukitoimenpiteet suuronnettomuuksien välttämiseksi ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU⁽²⁾ (Seveso III -direktiivi) täytäntöönpanon helpottamiseksi.
- e) Ilmanlaatua ja päästöjä koskevat alakohtaiset painopisteet, kaupunkiympäristö mukaan luettuna: tukitoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön ilmanlaatua ja päästöjä koskevat erityistavoitteet, jotka sisältyvät etenemissuunnitelmaan kohti resurssitehokasta Eurooppaa ja seitsemänteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan, ja erityisesti
- i) integroidut toimintatavat ilmanlaatua koskevan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi;
 - ii) tukitoimenpiteet, joilla helpotetaan unionin voimassa olevien ilmanlaatu- ja päästönormien noudattamista mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY⁽³⁾ (kansallisista päästörajoista annettu direktiivi);
 - iii) tukitoimenpiteet, joilla tehostetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU⁽⁴⁾ (teollisuuden päästöjä koskeva direktiivi) täytäntöönpanoa painottaen erityisesti parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden määrittely- ja täytäntöönpanoprosessin parantamista sekä yleisön tiedonsaannin varmistamista ja teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin innovointia edistävän vaikutuksen tehostamista.

B. Luonto ja luonnon monimuotoisuus -painopistealue

- a) Luontoa koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön direktiivi 92/43/ETY ja direktiivi 2009/147/EY, ja erityisesti
- i) toimenpiteet, jotka tähtäävät unionin laajuisesti tärkeiden luontotyyppien ja lajien suojelun tason parantamiseen, mukaan lukien merialueiden luontotyypit ja lajit sekä lintulajit;
 - ii) toimenpiteet, joilla tuetaan Natura 2000 -verkostoon liittyvien eliömaantieteellisten seminaarien järjestämistä;
 - iii) integroidut toimintatavat hankkeiden toteutusjärjestyksen sisältävien toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa varten.
- b) Luonnon monimuotoisuutta koskevat alakohtaiset painopisteet: toimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön luonnon monimuotoisuutta koskeva unionin strategia vuoteen 2020, ja erityisesti
- i) toimenpiteet, jotka tähtäävät tavoitteen 2 saavuttamiseen;
 - ii) toimenpiteet, jotka tähtäävät tavoitteiden 3, 4 ja 5 saavuttamiseen.

C. Ympäristöhallinto ja -tieto -painopistealue

- a) tiedotus- ja viestintäkampanjat sekä tietoisuuden lisäämiskampanjat seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman painopisteiden mukaisesti;
- b) toimenpiteet, joilla tuetaan unionin ympäristölainsäädännön tehokasta valvontaprosessia ja sen noudattamisen edistämistä sekä unionin ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia tiedotusjärjestelmiä ja -välineitä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

Komission lausumat

Integroituihin hankkeisiin kohdistettujen tukien enimmäismäärät

Komissio pitää erittäin tärkeänä, että integroituihin hankkeisiin tarkoitettu rahoitus jakautuisi tasaisesti hankkeiden kesken, jotta mahdollisimman monien integroitujen hankkeiden rahoittaminen olisi mahdollista ja jotta näiden hankkeiden jakaantuminen jäsenvaltioiden välillä olisi tasapainossa. Siksi komissio aikoo Life-komitean jäsenten kanssa käytävän toimintasuunnitelman käsittelyn yhteydessä ehdottaa enimmäismäärää, jonka yksittäinen integroitu hanke voi saada. Ehdotusta esitetään sisällytettäväksi hankkeidenvalintamenetelyyn, joka vahvistetaan osana monivuotista työohjelmaa.

Biologisen monimuotoisuuden rahoituksen tila merentakaisissa maissa ja alueilla (MMA)

Komissio pitää hyvin tärkeänä ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelua merentakaisissa maissa ja alueilla (MMA), kuten ilmenee ehdotuksessa merentakaisten alueiden assosiaatiota koskevaksi päätökseksi, jossa sisällytetään nämä osa-alueet EU:n ja MMA:iden välisen yhteistyön piiriin ja määritetään ne toimet, joille EU:n rahoitusta voidaan myöntää näillä osa-alueilla.

BEST-valmistelutoimi on osoittautunut toimivaksi aloitteeksi. MMA:t ovat antaneet aloitteelle hyväksyntänsä, ja sen avulla on saatu aikaan konkreettisia tuloksia biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemipalveluihin liittyen. BEST-valmistelutoimen toteutusajan lähestyessä loppuaan komissio kannattaa sen jatkamista uuden välineen avulla, joka on kehitysyhteistyön rahoitusvälineeseen sisältyvä globaaleja julkishyödykkeitä ja haasteita koskeva ohjelma.

Mahdollisuutta rahoittaa MMA:iden biologisen monimuotoisuuden suojelua täydennetään vuosia 2014–2020 koskevan Life-ohjelman 6 artiklan suomien mahdollisuuksien mukaan.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1294/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan unionin tullitoimintaa kaudella 2014–2020 koskevan toimintaohjelman (Tulli 2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 624/2007/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tullialaa koskevalla monivuotisella toimintaohjelmalla, joka oli voimassa ennen vuotta 2014, on helpotettu ja vahvistettu huomattavasti tulliviranomaisten keskinäistä yhteistyötä unionin alueella. Monet tullialan toimet ovat luonteeltaan rajatylittäviä, ne koskevat kaikkia jäsenvaltioita ja ne vaikuttavat kaikkiin jäsenvaltioihin, minkä vuoksi yksittäiset jäsenvaltiot eivät kykene huolehtimaan näistä toimista tehokkaalla ja tuloksellisella tavalla. Unionin tason tulliohjelma, jonka täytäntöönpanijana toimii komissio, tarjoaa jäsenvaltioille unionin kehyksen tällaisten yhteistyötoimien toteuttamiseksi, mikä on kustannustehokkaampaa kuin se, että kukin jäsenvaltio perustaisi oman yhteistyökehikönsä kahden- tai monenväliseltä pohjalta. Tämän vuoksi edellisen tullialaa koskevan monivuotisen toimintaohjelman jatkuminen on syytä varmistaa perustamalla uusi samaa alaa koskeva ohjelma, Tulli 2020 -ohjelma, jäljempänä 'ohjelma'.

(2) Ohjelman toimenpiteiden eli eurooppalaisten tietojärjestelmien, tullivirkamiehiä koskevien yhteisten toimien sekä yhteisten koulutusaloitteiden avulla osaltaan edistetään älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategian toteutumista vahvistamalla sisämarkkinoiden toimintaa. Ohjelma tarjoaa puitteet toimille, joilla pyritään tulliviranomaisten toiminnan tehostamiseen ja

uudenaikaistamiseen, yritysten kilpailukykyyn vahvistamiseen, työllisyyden lisäämiseen sekä jäsenvaltioiden toiminnan rationalisointiin ja koordinointiin niiden ja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, ja näin ohjelmalla lujitetaan aktiivisesti tulliliiton toimintaa, jotta yritykset ja kansalaiset voivat hyötyä sisämarkkinoiden ja maailmanlaajuuden kaupan koko potentiaalista.

(3) Kolmansien maiden liittymis- ja assosiaatioprosessien tukemiseksi tiettyjen ehtojen täytyessä myös liittyvien maiden, ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokkaiden sekä Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaiden olisi voitava osallistua ohjelmaan. Maailmantalouden jatkuvasti lisääntyvien keskinäisten yhteyksien vuoksi ohjelmassa olisi varattava edelleen mahdollisuus ulkopuolisten asiantuntijoiden osallistumiselle. Ulkopuolisia asiantuntijoita voisivat olla esimerkiksi kolmansien maiden virkamiehet tai kansainvälisten järjestöjen edustajat taikka tietyissä toimissa talouden toimijoiden edustajat. Ulkopuolisten asiantuntijoiden osallistumista pidetään välttämättömänä, jos ohjelman tavoitteita ei voida toteuttaa ilman heidän tukeaan. Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustajan alaisuuteen helpottaa toimintapolitiikkojen koordinoitua ja johdonmukaisuutta alalla, joka muodostaa olennaisen osan unionin ulkoisista strategioista ja toimista niin kahden- kuin monenväliseltä pohjalta.

(4) Ohjelman tavoitteissa olisi otettava huomioon ongelmat ja haasteet, joita tullialalla seuraavalla vuosikymmenellä esiintyy. Ohjelmalla olisi edelleen oltava tärkeä tehtävä keskeisillä aloilla, kuten unionin tullialaa koskevan oikeuden yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa ja siihen liittyvissä kysymyksissä. Lisäksi ohjelmassa olisi keskityttävä unionin taloudellisten etujen suojaamiseen ja turvallisuuden ja vaarattomuuden takaamiseen. Tähän olisi kuuluttava muun muassa yhteistyö ja tietojen vaihto jäsenvaltioiden ja unionin markkinavalvontaviranomaisten sekä tulliviranomaisten välillä. Ohjelmassa olisi myös käsiteltävä kaupan helpottamista muun muassa yhteisten petostentorjuntatoimien avulla sekä tulliviranomaisten hallinnollisten valmiuksien lisäämistä. Tätä silmällä pitäen olisi toteutettava kustannus-hyötyanalyysi havainnointilaitteista ja niihin liittyvästä teknologiasta, jotta tulliviranomaisten olisi helpompaa hankkia nykyaikaisia tullivalvontavälineitä vuoden 2020 jälkeen. Lisäksi olisi tutkittava menetelmiä, joilla helpotetaan nykyaikaisten tullivalvontavälineiden hankkimista, mukaan lukien yhteiset julkiset hankinnat.

(5) Ennen vuotta 2014 voimassa olleessa ohjelmassa käytetyt välineet ovat osoittautuneet sopiviksi, minkä vuoksi niistä ei olisi luovuttava. Koska operatiivisen yhteistyön on oltava jäsennellympää, ohjelmaan olisi lisättävä uusia välineitä. Esimerkkejä näistä ovat unionin ja kansallisen tason asiantuntijoista koostuvat asiantuntijaryhmät, jotka

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

huolehtivat yhdessä eräiden erityisalojen tehtävistä, ja julkishallinnon valmiuksien kehittämiseen tähtäävät toimet, joilla annetaan erityistukea hallinnollisten valmiuksien kehittämistä tarvitseville maille.

- (6) Eurooppalaisilla tietojärjestelmillä on merkittävä tehtävä unionin tullijärjestelmien lujittamisessa, minkä vuoksi niitä olisi edelleen rahoitettava ohjelmasta. Lisäksi olisi oltava mahdollisuus sisällyttää ohjelmaan uusia unionin lainsäädännön puitteissa perustettuja tulliasioihin liittyviä tietojärjestelmiä. Eurooppalaisten tietojärjestelmien olisi tarvittaessa perustuttava jaettuihin kehittämismalleihin ja tietotekniikka-arkkitehtuuriin tullihallinnon joustavuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi.
- (7) Inhimillisten valmiuksien kehittäminen olisi myös toteutettava ohjelmassa yhteisellä koulutuksella. Tullivirkamiesten on kehitettävä ja saatettava ajan tasalle unionin tarpeiden palvelemisessa tarvittavia tietojaan ja taitojaan. Ohjelmalla olisi oltava tärkeä tehtävä inhimillisten valmiuksien vahvistamisessa tukemalla entistä enemmän tullivirkamiehille ja talouden toimijoille tarkoitettua koulutusta. Tätä varten nykyistä unionin yhteistä koulutusohjelmaa, joka perustuu suurelta osin keskitetyn verkko-opin kehittämiseen, olisi laajennettava unionin monipuoliseksi koulutuksen tukiohjelmaksi.
- (8) Ohjelmassa olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota nykyisten eurooppalaisten tullitietojärjestelmien toimintaan ja uusien eurooppalaisten tietojärjestelmien kehittämiseen, sillä ne ovat välttämättömiä unionin tullikoodeksin täytäntöönpanossa, ja osoitettava niille asianmukainen osuus ohjelman talousarviosta. Samalla olisi osoitettava asianmukaiset keinot toimintaan, joka kokoaa yhteen tulliasioita käsittelevät virkamiehet, ja inhimillisten valmiuksien kehittämiseen. Ohjelman määrärahoissa olisi myös oltava tietty joustovara, jotta voidaan reagoida politiikan painopisteiden muutoksiin.
- (9) Ohjelman keston olisi oltava seitsemän vuotta, jotta kesto voidaan mukauttaa neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2003⁽¹⁾ säädetyn monivuotisen rahoituskehityksen keston mukaiseksi.
- (10) Tällä asetuksella vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta,

talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

- (11) Komission 19 päivänä lokakuuta 2010 antamassa tiedonnassa "EU:n talousarvion kokonaistarkastelu" antaman rahoitusohjelmien yhtenäisyyttä ja yksinkertaistamista koskevan sitoumuksen mukaisesti resursseja olisi jaettava muiden unionin rahoitusvälineiden kanssa, jos ohjelmassa suunniteltujen toimien tavoitteet ovat yhteisiä useille rahoitusvälineille. Kaksinkertainen rahoittaminen ei kuitenkaan ole mahdollista. Ohjelmaan kuuluvilla toimilla olisi varmistettava johdonmukaisuus unionin tulliliiton toiminnan tukemiseen tarkoitettujen voimavarojen käytössä.
- (12) Tämän asetuksen rahoituksen toteuttamisen kannalta välttämättömät toimenpiteet olisi hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾ sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (13) Unionin taloudellisia etuja olisi suojattava menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin seuraamukset.
- (14) Järkevää riskienarviointia koskeva yhteistyö on erittäin tärkeää, jotta sääntöjä noudattavat ja luotettavat yritykset voivat hyötyä mahdollisimman hyvin tullin sähköisen hallinnon yksinkertaistamisesta ja jotta voidaan puuttua sääntöjenvastaisuuksiin.
- (15) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vuotuisten työohjelmien vahvistamisen osalta. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽⁵⁾ mukaisesti.

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

(16) Jotta voidaan reagoida asianmukaisesti politiikan painopisteiden muutokseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityistavoitteiden saavuttamisen mittaamista varten laadittujen indikaattoreiden luettelon ja kullekin toimityypille kohdennettavien alustavien määrien muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(17) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on tulliliiton toiminnan parantamiseksi tarkoitettujen monivuotisen ohjelman perustaminen, sillä ne eivät kykene huolehtimaan riittävän tehokkaasti ohjelman toteuttamisen kannalta välttämättömästä yhteistyöstä ja koordinoinnista, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(18) Tulli 2020 -ohjelman komitean olisi avustettava komissiota ohjelman täytäntöönpanossa.

(19) Ohjelman arvioinnin helpottamiseksi olisi perustettava alusta lähtien käytettävä ohjelmalla saavutettujen tulosten seurantakehys. Olisi toteutettava väliarviointi, jossa tarkastellaan ohjelman tavoitteiden saavuttamista sekä ohjelman tuloksellisuutta ja lisäarvoa Euroopan tasolla. Lopparvioinnissa olisi tarkasteltava lisäksi ohjelman pitkäaikaisia vaikutuksia ja vaikutusten kestävyyttä. Täysi avoimuus olisi varmistettava raporttoimalla seurannasta ja arvioinnista säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Näiden arviointien olisi perustuttava indikaattoreihin, joilla mitataan ohjelman vaikutuksia ennalta määritelyihin vähimmäistavoitteisiin verrattuna. Indikaattoreilla olisi muun muassa mittava aikaa, jona yhteinen tietoliikenneverkko on saatavilla ilman järjestelmävikojä, koska tämä on edellytys kaikkien eurooppalaisten tietojärjestelmien moitteettomalle toiminnalle, joka mahdollistaa tulliviranomaisten tehokkaan yhteistyön tulliliitossa.

(20) Jäsenvaltioissa tämän asetuksen mukaisesti ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti jäsenvaltioiden nimeämien riippumattomien viranomaisten, valvonassa suoritettavaa henkilötietojen käsittelyä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY⁽¹⁾. Komission tämän asetuksen mukaisesti ja

Euroopan tietosuojavaltuutetun valvonassa suorittamaa henkilötietojen käsittelyä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001⁽²⁾. Toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman tietojenvaihdon tai tietojen toimittamisen olisi tapahduttava direktiivissä 95/46/EY säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti, ja komission toteuttaman tietojenvaihdon tai tietojen toimittamisen olisi tapahduttava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti.

(21) Tällä asetuksella korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 624/2007/EY⁽³⁾. Mainittu päätös olisi siksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Perustetaan monivuotinen Tulli 2020 -toimintaohjelma, jäljempänä 'ohjelma', jonka tarkoituksena on tukea tulliliiton toimintaa.

2. Ohjelma alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) 'tulliviranomaisilla' tullia koskevien säännösten soveltamisesta vastaavia viranomaisia;

2) 'ulkopuolisilla asiantuntijoilla':

a) valtion viranomaisten edustajia, myös maista, jotka eivät osallistu ohjelmaan 3 artiklan 2 kohdan nojalla;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 624/2007/EY, tehty 23 päivänä toukokuuta 2007, yhteisön tullitoimintaa koskevasta toimintaohjelmasta (Tulli 2013) (EUVL L 154, 14.6.2007, s. 25).

- b) talouden toimijoita ja talouden toimijoita edustavia järjestöjä;
- c) kansainvälisten ja muiden asiaankuuluvien järjestöjen edustajia.

3 artikla

Ohjelmaan osallistuminen

1. Osallistujamaita ovat jäsenvaltiot sekä 2 kohdassa säädettyjen ehtojen täyttyessä myös mainitussa kohdassa tarkoitettut maat.
2. Ohjelmaan voivat osallistua seuraavat maat:
 - a) liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokkaat, joihin sovelletaan liittymistä edeltävää strategiaa, kunkin maan osalta puitesopimuksessa, assosiaationeuvostojen päätöksissä ja muissa vastaavissa sopimuksissa vahvistettujen unionin ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden ja yleisten ehtojen mukaisesti;
 - b) Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaat, jos niiden asiaa koskeva lainsäädäntö ja hallintomenetelmät ovat riittävän lähellä unionin lainsäädäntöä ja hallintomenetelmiä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettut kumppanimaat voivat osallistua ohjelmaan niiden säännösten mukaisesti, jotka määritellään sen jälkeen, kun näiden maiden kanssa on tehty niiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevat puitesopimukset.

4 artikla

Ohjelman toimiin osallistuminen

Ulkopuolisia asiantuntijoita voidaan kutsua osallistumaan ohjelmassa järjestettyihin valittuihin toimiin aina, kun tämä on 5 ja 6 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta välttämätöntä. Komissio valitsee yhdessä osallistujamaiden kanssa kyseiset asiantuntijat heidän kyseisten toimien kannalta tarpeellisten taitojensa, kokemuksensa ja tietojensa perusteella.

5 artikla

Yleis- ja erityistavoitteet

1. Ohjelman yleistavoitteena on unionin tulliliiton toiminnan ja uudenaikaistamisen tukeminen sisämarkkinoiden lujittamiseksi osallistujamaiden, niiden tulliviranomaisten ja niiden virkamiesten välisen yhteistyön avulla. Yleistavoitteeseen pyritään erityistavoitteiden saavuttamisen avulla.

2. Erityistavoitteina on tukea tulliviranomaisia unionin ja jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaamisessa, mukaan lukien petosten torjunta ja teollis- ja tekijänoikeuksien suoja, turvallisuuden ja vaarattomuuden lisäämisessä, kansalaisten ja ympäristön suojelemisessa, tulliviranomaisten hallinnollisten valmiuksien parantamisessa ja eurooppalaisten yritysten kilpailukyvyyn vahvistamisessa.

Nämä erityistavoitteet on saavutettava erityisesti:

- a) tietokoneistamisella;
- b) varmistamalla nykyaikaiset ja yhdenmukaistetut toimintatavat tullimenettelyjen ja -valvonnan osalta;
- c) helpottamalla laillista kauppaa;
- d) vähentämällä säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja hallinnollisia rasitteita; ja
- e) tehostamalla tulliviranomaisten toimintaa.

3. Näiden erityistavoitteiden saavuttamista mitataan liitteessä I lueteltujen indikaattorien perusteella: Näitä indikaattoreita voidaan tarvittaessa tarkistaa ohjelman kuluessa.

Komissiolle siirretään valta antaa 15 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä I esitetyn indikaattorien luettelon muuttamiseksi.

6 artikla

Toimintatavoitteet

Ohjelman toimintatavoitteina on:

- a) tukea unionin tullilainsäädännön ja -politiikan valmistelua, yhtenäistä soveltamista ja tehokasta täytäntöönpanoa;
- b) kehittää, parantaa, käyttää ja tukea eurooppalaisia tullitietojärjestelmiä;
- c) yksilöidä, kehittää, jakaa ja soveltaa parhaita työkäytäntöjä ja hallinnollisia menettelyjä, erityisesti vertailuanalyyysien pohjalta;
- d) vahvistaa tullivirkamiesten taitoja ja osaamista;
- e) parantaa yhteistyötä tulliviranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen, kolmansien maiden, muiden valtion viranomaisten, mukaan lukien unionin ja jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten, sekä talouden toimijoiden ja talouden toimijoita edustavien järjestöjen välillä.

II LUKU

TUKIKELPOISET TOIMET

7 artikla

Tukikelpoiset toimet

Jäljempänä 14 artiklassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa säädettyjen ehtojen täytyessä ohjelmasta annetaan taloudellista tukea seuraavanlaisille toimille:

a) Yhteiset toimet:

- i) seminaarit ja työpajat;
- ii) yleensä muutamista maista koostuvat hankeryhmät, jotka toimivat rajoitetun ajan ennakolta sovitun, tulokseltaan tarkasti määritellyn tavoitteen toteuttamiseksi, mukaan lukien koordinointi tai vertailuanalyysit;
- iii) osallistujamaiden tai muun maan järjestämät työvierailut, joiden tarkoituksena on antaa virkamiehille mahdollisuus hankkia asiantuntemusta tai tietoa tulliasioista tai lisätä olemassa olevaa asiantuntemusta tai tietoa; kolmansien maiden järjestämissä työvierailuissa vain matkakulut ja oleskelukorvaukset (majoituskulut ja päivärahat) ovat ohjelmassa tukikelpoisia;
- iv) komission ja osallistujamaiden virkamiehistä koostuvien yhteisten työryhmien seurantatoimet, joiden tarkoituksena on analysoida tullikäytäntöjä, havaita säännösten täytäntöönpanon mahdollisia vaikeuksia sekä tarvittaessa tehdä unionin säännösten ja työskentelytapojen muokkaamista koskevia ehdotuksia;
- v) asiantuntijaryhmät, joilla tarkoitetaan jäsenNELTYÄ, luonteeltaan väliaikaista tai pysyvää yhteistyön muotoa, jossa asiantuntemusta yhdistetään erityisalojen tehtävien tai operatiivisten toimien toteuttamista varten mahdollisesti verkkoyhteistyöpalveluiden, hallinnollisen avun sekä infrastruktuurin ja laitteiden avulla;
- vi) tullihallinnon valmiuksien kehittäminen ja tätä tukevat toimet;
- vii) tutkimukset;
- viii) yhteisesti laaditut viestintätoimet;
- ix) kaikki muut toimet, joilla tuetaan 5 ja 6 artiklassa säädettyjä yleis-, erityis- ja toimintatavoitteita.

b) Tietoteknisten valmiuksien kehittäminen: eurooppalaisten tietojärjestelmien jäljempänä liitteessä II olevassa A osassa esitettyjen unionin vastuulle kuuluvien osien ja unionin lain-säädännön nojalla perustettujen uusien eurooppalaisten tietojärjestelmien kehitystyö, ylläpitäminen, käyttäminen ja laadunvalvonta.

c) Inhimillisten valmiuksien kehittäminen: yhteiset koulutustoimet, joilla tuetaan tulliasioihin liittyvien tarpeellisten ammattilisten tietojen ja taitojen hankkimista.

8 artikla

Yhteisiä toimia koskevat erityiset täytäntöönpanosäännökset

1. Osallistuminen 7 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin yhteisiin toimiin perustuu vapaaehtoisuuteen.
2. Osallistujamaiden on varmistettava, että virkamiehillä, jotka nimetään osallistumaan yhteisiin toimiin, on tehtävään soveltuva profiili ja pätevyys.
3. Osallistujamaiden on tarvittaessa toteutettava tarpeelliset toimenpiteet yhteisten toimien täytäntöönpanoa varten erityisesti tiedottamalla näistä toimista ja varmistamalla, että saadut tulokset hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla.

9 artikla

Tietoteknisten valmiuksien kehittämistä koskevat erityiset täytäntöönpanosäännökset

1. Komission ja osallistujamaiden on varmistettava, että liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettuja eurooppalaisia tietojärjestelmiä kehitetään, käytetään ja ylläpidetään asianmukaisesti.
2. Komissio koordinoi yhteistyössä osallistujamaiden kanssa sellaisia liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettujen Eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulla olevien osien, jotka on lueteltu liitteessä II olevassa B osassa, ja muiden kuin unionin vastuulla olevien osien, jotka on lueteltu liitteessä II olevassa C osassa, luomiseen ja toimintaan liittyviä näkökohtia, jotka ovat tarpeen niiden toimivuuden, yhteenliitettävyyden ja jatkuvan parantamisen varmistamiseksi.
3. Unioni vastaa vastuullaan olevien osien hankinnasta, kehittämisestä, asennuksesta, ylläpidosta ja päivittäisestä käytöstä aiheutuvista kustannuksista. Osallistujamaat vastaavat muiden kuin unionin vastuulla olevien osien hankinnasta, kehittämisestä, asennuksesta, ylläpidosta ja päivittäisestä käytöstä aiheutuvista kustannuksista.

10 artikla

Inhimillisten valmiuksien kehittämistä koskevat erityiset täytäntöönpanosäännökset

1. Osallistuminen 7 artiklan c alakohdassa tarkoitettuihin yhteisiin koulutustoimiin perustuu vapaaehtoisuuteen.

2. Osallistujamaiden on tarvittaessa sisällytettävä kansallisiin koulutusohjelmiinsa yhdessä kehitetyt koulutussisällöt, mukaan lukien verkko-oppimismoduulit, koulutusohjelmat ja yhteisesti sovitut koulutusta koskevat standardit.

3. Osallistujamaiden on varmistettava, että niiden virkamiehet saavat yhteisten ammatillisten taitojen ja tietojen omaksumiseksi tarvittavan koulutusohjelmien mukaisen perus- ja jatkokoulutuksen.

4. Osallistujamaiden on tarjottava ohjelmaan osallistumisen edellyttämän riittävän kielitaidon varmistamiseksi tarvittavaa virkamiesten kielikoulutusta.

III LUKU

RAHOITUSKEHYS

11 artikla

Rahoituskehys

1. Rahoituspuitteiksi ohjelman täytäntöönpanoa varten kaudelle 2014–2020 vahvistetaan 522 943 000 euroa käyvinä hinnoina.

Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehysten rajoissa.

2. Ohjelman rahoituspuitteiden rajoissa kohdennetaan 7 artiklassa lueteltuihin tukikelpoisiin toimiin ohjeelliset määrät liitteessä III kunkin toimityypin osalta vahvistettujen prosenttiosuuksien puitteissa. Komissio voi poiketa mainituissa liitteessä vahvistetuista rahoituksen alustavasta jaosta, mutta voi ylittää rahoituspuitteiden kohdennettua osuuden enintään 10 prosentilla kunkin toimityypin osalta.

Jos tämän rajan ylittäminen osoittautuu tarpeelliseksi, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 15 artiklan mukaisesti liitteessä III vahvistetun rahoituksen alustavana jaon muuttamiseksi.

12 artikla

Tukimuodot

1. Komissio noudattaa ohjelman täytäntöönpanossa asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012.

2. Edellä 7 artiklassa säädetyille tukikelpoisille toimille annettavan unionin taloudellisen tuen muodot ovat:

- a) avustukset;
- b) julkiset hankintasopimukset;
- c) edellä 4 artiklassa tarkoitettujen ulkopuolisten asiantuntijoiden kulujen korvaaminen.

3. Avustusten yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, joita ovat päivärahat, matka- ja majoituskulut sekä tapahtumien järjestämiseen liittyvät kulut.

Vuotuisissa työohjelmissa vahvistetaan sovellettava yhteisrahoitusosuus, kun toimet edellyttävät avustusten myöntämistä.

4. Ohjelmaan osoitetuilla määrärahoilla voidaan kattaa myös

- a) kuluja, jotka liittyvät ohjelman hallinnon ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämään valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimintaan, johon kuuluvat erityisesti tutkimukset, asiantuntijoiden tapaamiset, tiedotus- ja viestintätoimet, mukaan lukien unionin poliittisia painopisteitä koskeva viestintä, sikäli kuin ne liittyvät tämän ohjelman tavoitteisiin;
- b) tietojen käsittelyn ja vaihdon edellyttämistä tietoliikenneverkoista aiheutuvat menot; ja
- c) kaikki muut komission ohjelman hallinnoinnissa mahdollisesti tarvitsemasta hallinnollisesta tai teknisestä avusta johtuvat menot.

13 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisien toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisääjien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

(Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽¹⁾ säännösten ja menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka tämän asetuksen nojalla rahoitettuun sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

IV LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA

14 artikla

Työohjelma

1. Ohjelman täytäntöönpanoa varten komissio hyväksyy vuotuiset työohjelmat täytäntöönpanosäädösten muodossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kussakin vuotuisessa työohjelmassa pannaan täytäntöön ohjelman tavoitteet määrittelemällä:

a) edellä 5 ja 6 artiklassa säädettyjen yleis-, erityis- ja toimintatavoitteiden mukaiset toimet, täytäntöönpanomenetelmä mukaan lukien tarvittaessa 7 artiklan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien perustamista koskevat yksityiskohdat sekä ennakoitujen tulokset;

b) rahoituksen jakautuminen toimituspeittäin;

c) edellä 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu avustusten yhteisrahoitusosuus.

2. Vuotuista työohjelmaa valmistellessaan komissio ottaa huomioon tullipolitiikan yhteisen lähestymistavan. Tätä lähestymistapaa tarkistetaan säännöllisesti ja se vahvistetaan komission ja jäsenvaltioiden yhteistyönä tullipoliittisessa ryhmässä, joka muodostuu jäsenvaltioiden tullihallintojen johtajista tai heidän edustajistaan ja komission edustajista.

Komissio tiedottaa säännöllisesti tullipoliittiselle ryhmälle ohjelman toteuttamiseen liittyvistä toimenpiteistä.

15 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Siirretään komissiolle 5 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä kaudeksi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päätymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

16 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

V LUKU

SEURANTA JA ARVIOINTI

17 artikla

Ohjelman toimien seuranta

1. Komissio seuraa ohjelman ja sen toimien täytäntöönpanoa yhteistyössä osallistujamaiden kanssa liitteessä I mainittujen indikaattoreiden perusteella.

2. Komissio julkaisee seurannan tulokset.

3. Seurannan tuloksia käytetään ohjelman arviointiin 18 artiklan mukaisesti.

*18 artikla***Arviointi**

1. Komissio toimittaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevan ohjelman väli- ja loppuarviointia koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Näiden arviointien tulokset, mukaan lukien tärkeimmät puutteet, sisällytetään päättöksiin myöhempiä kausia koskevien ohjelmien mahdollisesta jatkamisesta, muuttamisesta tai lykkäämisestä. Arvioinnit suoritetaan riippumaton ulkopuolinen arvioija.

2. Komissio laatii viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 väliarviointikertomuksen, jossa tarkastellaan ohjelman toimien tavoitteiden saavuttamista, resurssien käytön tehokkuutta sekä ohjelman lisäarvoa Euroopan tasolla. Kertomuksessa käsitellään lisäksi yksinkertaistamista ja tavoitteiden tarkoituksenmukaisuuden säilymistä sekä sitä, miten ohjelmalla on edistetty unionin painopisteitä eli älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua.

3. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 loppuarviointikertomuksen 2 kohdassa tarkoitetuista seikoista ja ohjelman pitkäaikaisista vaikutuksista sekä vaikutusten kestävydestä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

4. Osallistujamaat toimittavat komission pyynnöstä kaikki väli- ja loppuarviointikertomusten laatimisen kannalta tarkoitukseenmukaiset tiedot.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*19 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan päätös N:o 624/2007/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

Mainitun päätöksen nojalla toteutettuihin toimiin liittyvät taloudelliset velvoitteet kuuluvat kuitenkin edelleen sen soveltamisalaan niiden päätökseen saattamiseen asti.

*20 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

LIITE I

Indikaattorit

Edellä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamista mitataan seuraavien indikaattorien perusteella:

- a) ohjelman toimiin osallistuvilta ja ohjelman indeksin käyttäjiltä saatu palaute, jolla mitataan ohjelman sidosryhmien käsitystä ohjelman toimien vaikutuksista seuraavasti:
 - i) ohjelman toimien vaikutukset verkottumiseen,
 - ii) ohjelman toimien vaikutukset yhteistyöhön;
- b) niiden ohjeiden ja suositusten määrä, jotka on annettu ohjelman toimien perusteella tullimenettelyjä koskevien nykyaikaisten ja yhdenmukaistettujen toimintatapojen osalta;
- c) eurooppalaisten tietojärjestelmien yhteisen tietoliikenneverkon saatavuutta koskevalla indikaattorilla mitataan tullitietoja koskevien Euroopan tietojärjestelmien käytön edellyttämän yhteisen verkon saatavuutta. Verkon pitäisi olla saatavilla 98 prosenttia ajasta;
- d) unionin lainsäädännön ja politiikan soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevalla indeksillä mitataan edistymistä unionin lainsäädännön ja politiikan valmistelussa, soveltamisessa ja täytäntöönpanossa tullialalla muun muassa seuraavien pohjalta:
 - i) tällä alalla järjestettyjen ohjelmien määrä, erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamisen, turvallisuutta ja vaarattomuutta koskevien kysymysten, petosten torjunnan ja toimitusketjun vaarattomuuden osalta,
 - ii) näiden toimien perusteella annettujen suositusten määrä;
- e) eurooppalaisten tietojärjestelmien saatavuutta koskevalla indikaattorilla mitataan tullin tietotekniikkasovellusten unionin vastuulla olevien osien saatavuutta. Niiden pitäisi olla saatavilla 97 prosenttia virka-ajasta ja 95 prosenttia sen ulkopuolisesta ajasta;
- f) parhaita käytäntöjä sekä suuntaviivoja koskevalla indeksillä mitataan parhaiden työkäytäntöjen ja hallinnollisten menettelyjen tunnistamista, kehittämistä, jakamista ja soveltamista koskeva kehitys muun muassa seuraavien pohjalta:
 - i) tällä alalla järjestettyjen ohjelman toimien määrä,
 - ii) yhdessä jaettujen suuntaviivojen ja parhaiden käytäntöjen määrä;
- g) oppimista koskevalla indeksillä mitataan edistymistä, joka johtuu ohjelman toimista, joilla pyritään vahvistamaan tullivirkamiesten taitoja ja osaamista, muun muassa seuraavien pohjalta:
 - i) unionin yhteistä koulutusmateriaalia käyttämällä koulutettujen virkamiesten määrä,
 - ii) verkko-oppimismoduulien latauskerrat;
- h) yhteistyötä kolmansien osapuolten kanssa koskevalla indikaattorilla selvitetään, miten ohjelma tukee muita viranomaisia kuin jäsenvaltioiden tulliviranomaisia, laskemalla tämän tavoitteen saavuttamista tukevien ohjelman toimien määrää.

LIITE II

Eurooppalaiset tietojärjestelmät ja niiden unionin vastuulla olevat ja muut kuin unionin vastuulla olevat osat

A. Eurooppalaiset tietojärjestelmät ovat seuraavat:

- 1) yhteinen tietoliikenneverkko / yhteinen järjestelmien rajapinta (CCN/CSI – CNN2), CCN mail3 -postijärjestelmä, CSI Bridge, HTTP Bridge, CCN LDAP -vakioprotokolla ja siihen liittyvät välineet, CCN-verkkoportaali, CCN-seuranta;
- 2) tukijärjestelmät, erityisesti CCN:n sovelluksen konfigurointiväline, toiminnan raportointiväline (ART2), verotuksen ja tulliliiton pääosaston sähköinen verkkohankkeiden hallintaväline (TEMPO), palvelunhallintaväline (SMT), käyttäjien hallintajärjestelmä (UM), BPM-järjestelmä, käyttöastetta ilmaiseva ohjauspaneeli ja AvDB, tietotekniikkapalvelun hallintaportaali, hakemisto ja käyttöäioikeuksien hallinta;
- 3) ohjelman tiedotus- ja viestintäalusta (PICS);
- 4) tavaroiden liikkumisen seurantajärjestelmät, erityisesti (uusi) tietokoneavusteinen passitusjärjestelmä ((N)CTS), Venäjän NCTS TIR, vientivalvontajärjestelmä (ECS) ja tuontivalvontajärjestelmä (ICS); näitä järjestelmiä tuetaan seuraavilla sovelluksilla tai osilla: kolmansien maiden kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon järjestelmä (SPEED Bridge), SPEED Edifact -muuntonoodi (SPEED-ECN), SPEEDin vakiotestaussovellus (SSTA), kauttakulun vakiotestaussovellus (STTA), kauttakulun testaussovellus (TTA), keskitetty palvelu-/viitetietojärjestelmä (CSR2) ja keskitetty palveluiden/hallinnoinnin tietojärjestelmä (CS/MIS);
- 5) yhteisön riskinhallintajärjestelmä (CRMS), joka kattaa riskitietolomakkeiden (RIF) ja yhteisten profilien (CPCA) toiminnot;
- 6) talouden toimijoiden järjestelmä (EOS), joka kattaa talouden toimijoiden rekisteröinnin ja tunnistuksen (EORI), valtuutetut talouden toimijat (AEO), säännöllisen alusliikenteen (RSS) ja kumppanimaiden toimintojen vastavuoroisen tunnustamisen; yleinen verkkopalvelu on tämän järjestelmän tukiosa;
- 7) tariffijärjestelmä (TARIC3) on muiden sovellusten viitetietojärjestelmä, ja näitä sovelluksia ovat esimerkiksi kiintiöiden hallintajärjestelmä (QUOTA2), seurannan hallinta- ja valvontajärjestelmä (SURV2), eurooppalainen sitovien tariffitietojen järjestelmä (EBTI3) ja Euroopan kemiallisten aineiden tulliluettelo (ECICS2); yhdistetyn nimikkeistön (CN) sovelluksella ja suspensiotietojärjestelmällä (Suspensions) hallinnoidaan oikeudellisia tietoja, jotka ovat välittömästi yhteydessä tariffijärjestelmään;
- 8) valvontatarkoituksiin suunnitellut sovellukset, erityisesti SMS (Specimen Management System) -tietojärjestelmä ja jalostusmenettelyjä koskeva tietojärjestelmä (ISPP);
- 9) väärennösten ja piratismiin vastainen järjestelmä (COPIS);
- 10) tiedonjakojärjestelmä (DDS2), jolla hallinnoidaan kaikkea internetin kautta yleisesti saatavana olevaa tietoa;
- 11) petostentorjunnan tietojärjestelmä (Anti-Fraud Information System – AFIS); ja
- 12) ja muut, jotka sisältyvät monivuotiseen strategiseen suunnitelmaan, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 70/2008/EY⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdassa, tai kyseisen suunnitelman seurajiin.

B. Eurooppalaisten tietojärjestelmien unionin vastuulle kuuluvat osat ovat seuraavat:

- 1) tietotekniset resurssit, kuten järjestelmiin kuuluvat laitteistot, ohjelmistot ja verkkoyhteydet, mukaan lukien niihin liittyvä tietoinfrastruktuuri;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 70/2008/EY, tehty 15 päivänä tammikuuta 2008, paperittomasta tullin ja kaupan toimintaympäristöstä (EUVL L 23, 26.1.2008, s. 21).

-
- 2) järjestelmien laatimisen, ylläpitämisen, kehittämisen ja käytön tukemiselle välttämättömät tietotekniset palvelut; ja
 - 3) kaikki muut osat, jotka komissio tehokkuuden, turvallisuuden ja rationalisoinnin vuoksi katsoo olevan osallistujamaille yhteisiä.
- C. Muita kuin unionin vastuulla olevia eurooppalaisten tietojärjestelmien osia ovat kaikki osat, joita ei ole määritetty unionin vastuulla oleviksi osiksi B osassa.
-

LIITE III

Rahoituksen alustava jako

Rahoituksen alustava jako 7 artiklassa luetelluille tukikelpoisille toimille:

Toimen lajit	Osuus rahoituspuitteista (prosentteissa)
Yhteiset toimet	enintään 20 %
Tietoteknisten valmiuksien kehittäminen	vähintään 75 %
Inhimillisten valmiuksien kehittäminen	enintään 5 %

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1295/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta ja päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 166 artiklan 4 kohdan, 167 artiklan 5 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja 173 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella pyritään yhä tiiviimpään yhteyteen Euroopan kansojen välillä ja annetaan unionille tehtäväksi muiden muassa myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi, pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista moninaisuutta ja huolehtien samalla siitä, että unionin teollisuuden kilpailukykyyn kannalta tarpeelliset edellytykset turvataan. Tarvittaessa unioni tukee ja täydentää tältä osin jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on edistää kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan ja kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä vuonna 2005 tehdyn Unescon yleissopimuksen, jäljempänä 'vuoden 2005 Unescon yleissopimus', mukaisesti, vahvistaa kulttuurialan ja luovien alojen kilpailukykyä ja helpottaa mukautumista elinkeinoelämän muutoksiin.
- (2) Unionin tuki kulttuurialalle ja luoville aloille perustuu pääasiassa kokemuksiin unionin ohjelmista, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1718/2006/EY ⁽⁴⁾ ("MEDIA-ohjelma"),

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1855/2006/EY ⁽⁵⁾ ("Kulttuuri-ohjelma") sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1041/2009/EY ⁽⁶⁾ ("MEDIA Mundus -ohjelma"). Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1622/2006/EY ⁽⁷⁾ ("Euroopan kulttuuripääkaupunkitoimi") sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1194/2011/EU ⁽⁸⁾ ("Euroopan kulttuuriperintötunusta koskeva toimi") vaikuttavat myös osaltaan kulttuurialalle ja luoville aloille annettavaan unionin tukeen.

- (3) Komission tiedonannossa kulttuuria kansainvälistyvissä maailmassa koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta, jonka neuvosto vahvisti 16 päivänä marraskuuta 2007 antamallaan päätöslauselmalla ⁽⁹⁾ ja Euroopan parlamentti 10 päivänä huhtikuuta 2008 antamallaan päätöslauselmalla ⁽¹⁰⁾, asetetaan tavoitteet unionin tulevalle toiminnalle kulttuurialalla ja luovilla aloilla. Toimintasuunnitelman tarkoituksena on edistää kulttuurista moninaisuutta ja kulttuurien välistä vuoropuhelua, vahvistaa kulttuurin asemaa luovuuden lähteenä kasvun ja työllisyyden vauhdittamiseksi sekä tuoda esille kulttuurin keskeistä merkitystä unionin kansainvälisissä suhteissa.
- (4) Kulttuuriala ja luovat alat ovat tärkeässä asemassa taistelussa kaikenlaista syrjintää, kuten rasismia ja muukalaisvihaa, vastaan ja tarjoavat merkittävän foorumin sananvapaudelle ja kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden kunnioittamisen edistämiseksi tukien näin Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja varsinkin sen 11, 21 ja 22 artiklan toteutumista.
- (5) Unioni on osapuolena vuoden 2005 Unescon yleissopimuksessa, joka tuli voimaan 18 päivänä maaliskuuta 2007 ja jossa korostetaan, että kulttuuritoiminnoilla, -hyödykkeillä ja -palveluilla on sekä taloudellinen että kulttuurinen arvo, koska ne toimivat identiteettien, arvojen ja merkitysten välittäjinä, eikä niitä siten voi kohdella pelkästään kaupallista merkitystä omaavina. Yleissopimuksen tavoitteena on vahvistaa kansainvälistä yhteistyötä, johon kuuluvat myös kansainväliset yhteistuotanto- ja yhteisjakelusopimukset, ja solidaarisuutta kaikkien
- ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1855/2006/EY, tehty 12 päivänä joulukuuta 2006, Kulttuuri-ohjelman perustamisesta (2007–2013) (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1041/2009/EY, tehty 21 päivänä lokakuuta 2009, kolmansien maiden ammatillisten kanssa toteutettavan audiovisuaalialan MEDIA Mundus -yhteistyöohjelman perustamisesta (EUVL L 288, 4.11.2009, s. 10).
- ⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1622/2006/EY, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, Euroopan kulttuuripääkaupunki-tapahtumaa koskevasta yhteisön toiminnasta vuosina 2007–2019 (EUVL L 304, 3.11.2006, s. 1).
- ⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1194/2011/EU, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, Euroopan kulttuuriperintötunusta koskevan Euroopan unionin toimen perustamisesta (EUVL L 303, 22.11.2011, s. 1).
- ⁽⁹⁾ EUVL C 287, 29.11.2007, s. 1.
- ⁽¹⁰⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 32.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 35.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 156.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2013.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1718/2006/EY, tehty 15 päivänä marraskuuta 2006, Euroopan audiovisuaalialan tukiohjelman täytäntöönpanosta (Media 2007) (EUVL L 327, 24.11.2006, s. 12).

maiden ja yksilöiden kulttuuri-ilmaisujen tukemiseksi. Yleissopimuksessa todetaan lisäksi, että on otettava asianmukaisesti huomioon eri yhteiskuntaryhmien, myös vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden, erityisasema ja -tarpeet. Kulttuurialan ja luovien alojen tukiohjelmalla olisi vaalittava kulttuurien moninaisuutta kansainvälisellä tasolla kyseisen yleissopimuksen mukaisesti.

- (6) Aineellista ja aineetonta kulttuuriperintöä olisi edistettävä muun muassa aineettoman kulttuuriperinnön suojelemisesta vuonna 2003 tehdystä Unescon yleissopimuksessa sekä maailman kulttuuri- ja luonnonperinnön suojelemisesta vuonna 1972 tehdystä Unescon yleissopimuksessa tarkoitettulla tavalla, sillä näin voidaan osaltaan lisätä merkityksellisten kohteiden arvostusta ja mahdollistaa samalla se, että kansat kokevat tällaisten kohteiden kulttuurisen ja historiallisen arvon omakseen.
- (7) Komission tiedonannossa "EUROOPPA 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia", jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', määritellään toimintasuunnitelma, jolla unionista tehdään älykäs, kestävä ja osallistava talous, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla. Tässä tiedonannossa komissio totesi, että unionin on saatava aikaan houkuttelevammat olosuhteet innovoinnille ja luovuudelle. Kulttuuriala ja luovat alat poikivat tältä osin innovatiivisia ideoita, jotka voidaan muuntaa tuotteiksi ja palveluiksi, jotka puolestaan synnyttävät kasvua ja työpaikkoja ja auttavat vastaamaan yhteiskunnallisiin haasteisiin. Huippuosaaminen ja kilpailukyky kyseisillä aloilla perustuvat pääasiassa taiteilijoiden, luovan työn tekijöiden ja ammattilaisten työhön, jota on tuettava. Siksi olisi parannettava mahdollisuuksia rahoituksen saantiin kulttuurialalla ja luovilla aloilla.
- (8) Taiteilijoille ja kulttuurialan ammattilaisille suunnatuista liikkuvuutta koskevista tiedotuspalveluista antamissaan päätelmissä⁽¹⁾ neuvosto totesi taiteilijoiden ja kulttuurialan ammattilaisten liikkuvuuden olevan tärkeää unionille ja Eurooppa 2020 -strategiassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiselle sekä kehotti jäsenvaltioita ja komissiota edistämään toimivaltansa puitteissa ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kattavien ja oikeiden tietojen antamista taiteilijoille ja kulttuurialan ammattilaisille, jotka haluavat liikkua unionissa.
- (9) Yhteisen kulttuurialueen kehittämisen tukemiseksi on tärkeää edistää kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden liikkuvuutta yli rajojen sekä kulttuurialan ja luovien alojen teosten, myös audiovisuaalisten teosten ja tuotteiden, rajatylittävää levitystä, sillä näin lisätään kulttuurivaihtoa ja kulttuurienvälisiä vuoropuhelua.
- (10) MEDIA-, Kulttuuri-, ja MEDIA Mundus -ohjelmia on seurattu säännöllisesti, niistä on tehty ulkopuolisia arviointoja ja niiden tulevaisuudesta on järjestetty julkisia kuulemisia, minkä perusteella on selvää, että kyseisillä ohjelmilla on erittäin tärkeä rooli Euroopan kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden vaalimisessa ja edistämässä. Kyseisistä seuranta-, arviointi- ja kuulemistoimista sekä erinäisistä riippumattomista tutkimuksista, erityisesti kulttuurialan ja luovien alojen yritystoiminnallista ulottuvuutta koskevasta selvityksestä, käy myös ilmi, että näillä aloilla on yhteisiä haasteita, kuten digitalisoitumisen ja globalisoitumisen aiheuttama nopea muutos, kielellisestä moninaisuudesta johtuva markkinoiden pirstaleisuus, rahoituksen saannin vaikeudet, monimutkaiset hallinnolliset menettelyt ja vertailukelpoisten tietojen puute, jotka kaikki edellyttävät toimia unionin tasolla.
- (11) Euroopan kulttuuriala ja luovat alat ovat kehittyneet kansallisten ja kielellisten rajojen mukaisesti luonnostaan moninaisiksi, mistä on tuloksena kulttuurisesti rikas ja hyvin itsenäinen kulttuurikenttä, joka tarjoaa kanavan Euroopan kulttuuriperinnön eri ilmenemismuodoille. Toisaalta tällainen eriytyminen aiheuttaa myös lukuisia esteitä, jotka hankaloittavat kulttuurialan ja luovien alojen teosten sujuvaa rajatylittävää levitystä ja vaikeuttavat kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden liikkuvuutta unionin sisällä ja sen ulkopuolella, mikä saattaa johtaa maantieteelliseen epätasapainoon ja rajoittaa kuluttajien valintamahdollisuuksia.
- (12) Koska Euroopan kulttuurialalle ja luoville aloille on luonteenomaista kielellinen moninaisuus, jonka johdosta jotkut alat ovat jakautuneet kielirajojen mukaisesti, tekstittäminen, jälkiäänittäminen ja kuvailutulkkaus ovat keskeisessä asemassa kulttuurialan ja luovien alojen teosten, myös audiovisuaalisten teosten, levityksen kannalta.
- (13) Digitalisoitumisella on valtaisa vaikutus kulttuurialan ja luovien alojen tuotteiden ja palvelujen tuotantoon, levitykseen, saatavuuteen, kulutukseen ja rahallisen arvon määräytymiseen. Samaan aikaan kun tunnustetaan tarve uuden tasapainon etsimiseen kulttuurialan ja luovien alojen teosten parantuneen saatavuuden, taiteilijoiden ja luovan työn tekijöiden kohtuullisen korvauksen varmistamisen ja uusien liiketoimintamallien syntymisen välillä, digitalisoitumisesta johtuvat muutokset tarjoavat laajoja mahdollisuuksia Euroopan kulttuurialalle ja luoville aloille sekä yleensä eurooppalaiselle yhteiskunnalle. Levityskustannusten aleneminen, uudet jakelukanavat, mahdollisuudet tavoittaa uusia ja entistä laajempia yleisöryhmiä ja erikoistuotteille avautuvat uudet mahdollisuudet voivat helpottaa kulttuurialan ja luovien alojen teosten saatavuutta ja lisätä niiden levitystä maailmanlaajuisesti. Jotta nämä mahdollisuudet voitaisiin täysin hyödyntää ja sopeutua digitalisoitumisen ja globalisoitumisen tuomiin muutoksiin, kulttuurialalla ja luovilla aloilla olisi hankittava uusia taitoja, voitava saada helpommin rahoitusta

⁽¹⁾ EUVL C 175, 15.6.2011, s. 5.

laitteistojen saattamiseksi ajan tasalle, kehitettävä uusia tuotanto- ja jakelumenetelmiä ja sopeutettava liiketoimintamalleja.

- (14) Nykyiset levityskäytännöt muodostavat perustan elokuvien rahoitusjärjestelmälle ja vahvistavat sitä. On kuitenkin kasvava tarve edistää houkuttelevan laillisen verkkotarjonnan syntyä ja kannustaa innovointiin. Siksi on erityisen tärkeää edistää uusia levitystapoja uusien liiketoimintamallien kehittämisen mahdollistamiseksi.
- (15) Elokuvateatterien digitalisointi on ollut pitkään ongelma monille pienille elokuvateatteritoiminnan harjoittajille ja etenkin yhden salin teatterien omistajille, koska digitaaliset esityslaitteet ovat kalliita. Vaikka kulttuuriasiat kuu-luvat ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan ja jäsenvaltioiden olisi siksi pyrittävä ratkaisemaan tämä ongelma tapauksen mukaan kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, elokuvateattereiden digitalisointiin on mahdollista saada rahoitusta unionin ohjelmista ja rahastoista, etenkin sellaisista, jotka on tarkoitettu paikallisen ja alueellisen kehityksen tukemiseen.
- (16) Yleisötyö ja tällöin etenkin nuorten huomioon ottaminen edellyttää unionilta erityistä sitoutumista, etenkin media-lukutaidon ja elokuvakasvatuksen tukemiseksi.
- (17) Yksi kulttuurialan ja luovien alojen, varsinkin mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', sekä mikro-organisaatioiden ja pienten ja keskisuurten organisaatioiden, mukaan lukien voittoa tavoittelemattomat yhteisöt ja kansalaisjärjestöt, kohtaamista suurimmista haasteista on vaikeus saada varoja, joita ne tarvitsevat rahoittaakseen toimintaansa, kasvaakseen, säilyttääkseen kilpailukykyänsä ja lisätäkseen sitä tai kansainvälistääkseen toimintaansa. Vaikka ongelma on yleinen juuri pk-yrityksissä yleensäkin, tilanne on selvästi vaikeampi kulttuurialalla ja luovilla aloilla, koska niiden tuotantontekijät ja pääomat ovat monelta osin aineettomia, ne profiloituvat toiminnassaan prototyypin luojina ja niille on ominaista pyrkiä ottamaan riskejä ja tehdä kokeiluja voidakseen innovoida. Myös rahoitusalan on ymmärrettävä tämä riskintottotarve ja tuettava sitä.
- (18) Eurooppalainen luovien alojen liittoutuma (European Creative Industries Alliance) on pilottihanke ja monialainen aloite, jolla etupäässä tuetaan luovia aloja toimintapolitiikan tasolla. Sen tavoitteena on saada lisärahoitusta luoville aloille ja herättää luovien alojen tarjoamille palveluille kysyntää muilla aloilla. Tarkoituksena on testata ja käyttää uusia välineitä, joilla voidaan paremmin tukea

luovien alojen innovointia, toimintapolitiikkaa koskevaa eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten sidosryhmien välistä oppimisfoorumia varten.

- (19) Kulttuurialan ja luovien alojen nykyisten MEDIA-, Kulttuuri- ja MEDIA Mundus -ohjelmien yhdistäminen yhdeksi kattavaksi ohjelmaksi, jäljempänä 'ohjelma', auttaisi tehokkaammin pk-yrityksiä, mikro-organisaatioita sekä pieniä ja keskisuuria organisaatioita niiden pyrkiessä hyödyntämään digitalisoinnin ja globalisoinnin tarjoamia mahdollisuuksia ja auttaisi niitä selviytymään ongelmista, jotka nykyisin aiheuttavat markkinoiden pirstoutumista. Jotta ohjelma olisi vaikuttava, siinä olisi otettava huomioon eri alojen erityispiirteet, niiden erilaiset kohde-ryhmät ja niiden erityistarpeet soveltamalla räätälöityjä toimintamalleja kahdessa eri alaohjelmassa ja yhdessä monialaisessa toimintalinjassa. Erityisen tärkeää on huolehtia siitä, että ohjelman ja osaamisen erikoistuvien kansallisten ja alueellisten strategioiden synergiaedut hyödynnetään täytäntöönpanossa. Tämän vuoksi ohjelmalla olisi perustettava kulttuurialaa ja luovia aloja varten yhtenäinen tukikehys, joka koostuu avustusjärjestelmästä ja sitä täydentävästä rahoitusvälineestä.
- (20) Ohjelmassa olisi otettava huomioon kulttuurin ja kulttuuritoiminnan kaksitahoinen luonne ja tunnustettava yhtäältä kulttuurin itseisarvo ja taiteellinen arvo sekä toisaalta näiden alojen taloudellinen arvo, mukaan lukien niiden laajempi yhteiskunnallinen vaikutus luovuuteen, innovointiin ja sosiaaliseen osallisuuteen.
- (21) Ohjelman täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon kulttuurin itseisarvo sekä kulttuurialan ja luovien alojen erityispiirteet, mukaan lukien Kulttuurin alaohjelmasta tuettavien voittoa tavoittelemattomien organisaatioiden ja hankkeiden tärkeys.
- (22) Itsenäisen rahoitusvälineen eli kulttuurialan ja luovien alojen lainantakausvälineen, jäljempänä 'lainantakausväline', olisi mahdollistettava kulttuurialan ja luovien alojen yleinen kasvu ja etenkin riittävä vipuvaikutus uusia toimia ja mahdollisuuksia varten. Valittujen rahoituksen välittäjien olisi toiminnallaan tuettava kulttuurialan ja luovien alojen hankkeita, jotta voidaan varmistaa lainasalkun tasapainoisuus maantieteellisen kattavuuden ja eri alojen edustuksen osalta. Lisäksi julkiset ja yksityiset organisaatiot ovat tässä yhteydessä tärkeässä asemassa laajapohjaisen lähestymistavan omaksumiseksi lainantakausvälineessä.
- (23) Rahoitusta olisi annettava myös Euroopan kulttuuripääkaupunkitointa ja Euroopan kulttuuriperintötunnusta koskevan toimen hallintoa varten, sillä ne vahvistavat tunnetta kuulumisesta yhteiseen kulttuurialueeseen, edistävät kulttuurien välistä vuoropuhelua ja keskinäistä ymmärrystä ja lisäävät kulttuuriperinnön arvoa.

- (24) Jäsenvaltioiden sekä niiden merentakaisen maiden ja alueiden lisäksi, jotka voivat osallistua ohjelmaan neuvoston päätöksen 2001/822/EY⁽¹⁾ 58 artiklan nojalla, myös Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maiden, jotka ovat Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen osapuolia, sekä Sveitsin valaliiton olisi voitava osallistua ohjelmaan tietyin edellytyksin. Liittyvien maiden, ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden, joita varten on laadittu liittymistä valmisteleva strategia, sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden olisi myös voitava osallistua ohjelmaan lainantakausvälinettä lukuun ottamatta.
- (25) Ohjelman olisi oltava avoin myös kahden- tai monenvälisille yhteistoimille kolmansien maiden kanssa asianomaisten osapuolten kanssa määritettävien lisämäärärahojen ja sovittavien erityisjärjestelyjen pohjalta.
- (26) Olisi edistettävä kulttuuri- ja audiovisuaalialojen yhteistyötä ohjelman ja kansainvälisten järjestöjen välillä, joita ovat esimerkiksi Unesco, Euroopan neuvosto, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ja Maailman henkisen omaisuuden järjestö (WIPO).
- (27) On tarpeen varmistaa, että kaikki ohjelman toimet ja toiminta tuovat eurooppalaista lisäarvoa ja täydentävät jäsenvaltioiden toimintaa, että niissä noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan 4 kohtaa ja että ne ovat johdonmukaisia unionin muun toiminnan kanssa etenkin koulutuksen, työllisyyden, sisämarkkinoiden, yritystoiminnan, nuorison, terveyden, kansalaisuuden ja oikeusasioiden, tutkimuksen ja innovoinnin, teollisuus- ja koheesiopolitiikan, matkailun ja ulkosuhteiden, kaupan ja kehityksen sekä digitaalistrategian aloilla.
- (28) Tulosperusteisen arvioinnin periaatteiden mukaisesti ohjelman seuranta- ja arviointimenettelyjen olisi perustuttava yksityiskohtaisiin vuosittaisiin kertomuksiin, ja niissä olisi viitattava erityisiin, mitattavissa ja toteutettavissa oleviin, asiaankuuluviin ja ajallisesti määrättyihin – myös laadullisiin – tavoitteisiin ja indikaattoreihin. Seuranta- ja arviointimenettelyissä olisi otettava huomioon Eurostatin kaltaisten asiaankuuluvien toimijoiden aikaansaannokset sekä ESSnet Culture -hankkeen ja Unescon tilastoinstituutin tulokset. Audiovisuaalialan osalta olisi tältä osin jatkettava unionin osallistumista Euroopan audiovisuaalialan seurantakeskukseen, jäljempänä 'seurantakeskus'.
- (29) Ohjelman parhaan mahdollisen seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi sen koko keston ajan komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat täydentävien laadullisten ja määrällisten indikaattorien hyväksymistä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (30) Kuten elinikäisen oppimisen, kulttuurin, nuorisotoiminnan ja kansalaisuuden alan eurooppalaisten ohjelmien oikeusperustojen muuttamisesta tehtyjen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten vaikutuksesta 30 päivänä heinäkuuta 2010 annetussa komission kertomuksessa todettiin, hallinnointimenettelyihin kuluneen ajan huomattava lyheneminen on lisännyt ohjelmien tehokkuutta. Erityisesti olisi pyrittävä varmistamaan, että hallinnollisia menettelyjä ja rahoitusmenettelyjä yksinkertaistetaan edelleen, muun muassa käyttämällä kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteämääräisten maksujen määrittämiseen luotettavia, objektiivisia ja säännöllisesti ajan tasalle saatettavia järjestelmiä.
- (31) Jotta varmistettaisiin tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (32) Komissio on vuodesta 2009 alkaen antanut koulutus-, audiovisuaali- ja kulttuurialaa koskevien unionin toimien hallinnointiin liittyvät toimeenpanotehtävät koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirastolle neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003⁽³⁾ mukaisesti. Mainitussa asetuksessa säädetyin tavoin komissio voi kustannuslaskennan analyysin perusteella näin ollen käyttää olemassa olevaa toimeenpanovirastoa ohjelman täytäntöönpanossa.
- (33) Tässä asetuksessa vahvistetaan koko ohjelman keston ajaksi rahoituspuutteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisen maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päätös merentakaisen alueiden assosiaatiosta") (EUVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 58/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2002, tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta (EYVL L 11, 16.1.2003, s. 1).

- 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (34) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat toimenpiteet sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja tutkimiseksi, menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuviin tapauksiin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽²⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', mukaisesti.
- (35) Ottaen huomioon Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽⁴⁾ mukaisesti olisi laadittava ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet petosten torjumiseksi sekä menetettyjen tai aiheettomasti siirrettyjen tai käytettyjen varojen perimiseksi takaisin.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli suojella, kehittää ja edistää Euroopan kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta, vaalia Euroopan kulttuuriperintöä ja vahvistaa Euroopan kulttuurialan ja luovien alojen, etenkin audiovisuaalialan, kilpailukykyä ohjelman rajatylittävän ja kansainvälisen luonteen vuoksi, vaan ne voidaan ohjelman laajuuden ja odotettavissa olevien vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Päätökset N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY olisi näin ollen kumottava.
- (38) Olisi säädettävä toimenpiteistä, jotka koskevat siirtymävaihetta MEDIA-, Kulttuuri- ja MEDIA Mundus -ohjelmista tähän ohjelmaan.

⁽¹⁾ EYVL C 420, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetukset (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

- (39) Jotta voidaan varmistaa ohjelman perusteella annettavan rahoituksen jatkuvuus, komission olisi voitava pitää tuettavien toimien ja tuettavan toiminnan täytäntöönpanoon välittömästi liittyviä kustannuksia tukikelpoisina, vaikka ne olisivat aiheutuneet tuensaajalle ennen rahoitushakemuksen jättämistä.
- (40) Jotta voidaan varmistaa ohjelman perusteella annettavan rahoituksen jatkuvuus, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014. Kiireellisyydestä johtuen tämän asetuksen olisi tultava voimaan niin pian kuin mahdollista sen jälkeen kun se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Perustaminen ja kesto

1. Tällä asetuksella perustetaan Luova Eurooppa -ohjelma, jäljempänä 'ohjelma', jolla tuetaan kulttuurialaa ja luovia aloja Euroopassa.
2. Ohjelma pannaan täytäntöön 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvänä kautena.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'kulttuurialalla ja luovilla aloilla' tarkoitetaan kaikkia aloja, joiden toiminta perustuu kulttuuriarvoihin ja/tai taiteelliseen ja muuhun luovaan ilmaisuun, riippumatta siitä, onko toiminta markkinasuuntautunutta vai ei, mikä on toimijan järjestäytymismuoto ja miten tämä järjestäytyminen rahoitetaan. Tällaista toimintaa ovat sellaisten tavaroiden ja palvelujen kehittäminen, luominen, tuotanto, jakelu ja säilyttäminen, joihin sisältyy kulttuuri-ilmaisuja taikka taiteellista tai muuta luovaa ilmaisua, sekä tähän liittyvä toiminta, kuten koulutus tai johtaminen. Kulttuurialaan ja luoviin aloihin kuuluvat muun muassa arkkitehtuuri, arkistot, kirjastot ja museot, taidekäsityö, audiovisuaaliala (mukaan lukien elokuva, televisio, videopelit ja multimedia), aineellinen ja aineeton kulttuuriperintö, muotoilu, festivaalit, musiikki, kirjallisuus, esittävät taiteet, julkaisutoiminta, radio ja kuvataiteet;
- 2) 'pk-yrityksillä' tarkoitetaan mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskiuuria yrityksiä, sellaisina kuin ne on määritelty komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽⁵⁾;

⁽⁵⁾ Komission suositukset 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskiuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 3) 'osallistuvilla rahoituksen välittäjillä' tarkoitetaan varainhoitoasetuksen 139 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja rahoituksen välittäjiä, jotka valitaan lainantakausvälineen puitteissa varainhoitoasetuksen ja tämän asetuksen liitteen I mukaisesti ja jotka tarjoavat tai suunnittelevat tarjovansa
- a) lainoja kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille (takaukset Euroopan investointirahastosta, jäljempänä 'EIR'); tai
- b) lainojen takauksia muille rahoituksen välittäjille, jotka tarjoavat lainoja kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille (vastatakaukset EIR:stä);
- 4) 'valmiuksien parantamista auttavilla toimijoilla' tarkoitetaan yksiköitä, jotka voivat liitteen I mukaisesti tarjota asiantuntemusta, jonka ansiosta osallistuvat rahoituksen välittäjät pystyvät arvioimaan tosiasiallisesti erityispiirteet ja riskit, joita kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksiin, mikro-organisaatioihin sekä pieniin ja keskisuuriin organisaatioihin ja niiden hankkeisiin liittyy.

3 artikla

Yleiset tavoitteet

Ohjelman yleisinä tavoitteina on

- a) suojella, kehittää ja edistää Euroopan kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta ja vaalia Euroopan kulttuuriperintöä;
- b) vahvistaa Euroopan kulttuurialan ja luovien alojen, etenkin audiovisuaalialan, kilpailukykyä älykkään, kestäväen ja osallistavan kasvun edistämiseksi.

4 artikla

Erityistavoitteet

Ohjelman erityistavoitteina on

- a) tukea Euroopan kulttuurialan ja luovien alojen valmiuksia toimia yli rajojen ja kansainvälisesti;
- b) edistää kulttuurialan ja luovien alojen teosten rajatylittävää levitystä sekä kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden, etenkin taiteilijoiden, liikkuvuutta yli rajojen sekä tavoittaa uusia ja entistä laajempia yleisöjä sekä parantaa kulttuurialan ja luovien alojen teosten saatavuutta unionissa ja sen ulkopuolella kiinnittäen erityistä huomiota lapsiin, nuoriin, vammaisiin henkilöihin ja aliedustettuihin ryhmiin;
- c) vahvistaa kestäväällä tavalla kulttuurialan ja luovien alojen pk-yritysten, mikro-organisaatioiden sekä pienten ja

keskisuurten organisaatioiden rahoituspohjaa ja pyrkiä samalla huolehtimaan tasapainoisesta maantieteellisestä kattavuudesta ja eri alojen edustuksesta;

- d) kehittää toimintapolitiikkaa, edistää innovointia, luovuutta ja yleisötyötä sekä kehittää uusia liiketoiminta- ja hallintomalleja tukemalla rajatylittävää toimintapoliittista yhteistyötä.

5 artikla

Eurooppalainen lisäarvo

1. Kulttuurin itseisarvo ja taloudellinen arvo tunnustaan ohjelmasta tuetaan toimia ja toimintaa, jotka tuovat eurooppalaista lisäarvoa kulttuurialalle ja luoville aloille. Sillä edistetään osallista Eurooppa 2020 -strategian ja sen lippulaivahankkeiden tavoitteiden saavuttamista.

2. Eurooppalainen lisäarvo varmistetaan yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- a) toimilla ja toiminnalla on rajatylittävä luonne, ja niillä täydennetään alueellisia, kansallisia, kansainvälisiä ja muita unionin ohjelmia ja toimintalinjoja sekä vaikutetaan kulttuurialaan ja luoviin aloihin sekä kansalaisiin ja heidän tietämykseensä muista kulttuureista kuin omasta kulttuuristaan;
- b) kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden, kuten taiteilijoiden, audiovisuaalialan ammattilaisten, kulttuurialan ja luovien alojen organisaatioiden sekä audiovisuaalialan toimijoiden, rajatylittävän yhteistyön kehittäminen ja edistäminen, jolla pyritään vastaamaan globaaleihin haasteisiin entistä kattavammin, nopeammin, tehokkaammin ja pidemmällä aikavälillä;
- c) mittakaavaedut ja kriittinen massa, jotka unionin tuella voidaan saavuttaa luomalla vipuvaikutuksia lisärahoituksen saamiseksi;
- d) entistä tasapuolisempien toimintaedellytysten luominen Euroopan kulttuurialalle ja luoville aloille niin, että otetaan huomioon alhaisen tuotantokapasiteetin maat ja/tai maantieteellisesti ja/tai kielellisesti suppea-alaist maat tai alueet.

6 artikla

Ohjelman rakenne

Ohjelma koostuu

- a) Media-alaohjelmasta;
- b) Kulttuurin alaohjelmasta;
- c) monialaisesta toimintalinjasta.

7 artikla

Alaohjelmien tunnukset

1. Komissio varmistaa ohjelman näkyvyyden käyttämällä tunnuksia, joilla kukin alaohjelmista yksilöidään.
2. Media-alaohjelman tuensaajien on käytettävä liitteessä II kuvattua tunnusta. Komissio vahvistaa kyseisen tunnuksen käyttöä koskevat yksityiskohdat ja ilmoittaa ne tuensaajille.
3. Kulttuurin alaohjelman tuensaajien on käytettävä tunnusta, jonka komissio laatii. Komissio vahvistaa kyseisen tunnuksen käyttöä koskevat yksityiskohdat ja ilmoittaa ne tuensaajille.
4. Komissiolla ja 16 artiklassa tarkoitetuilla Luova Eurooppa -yhteyspisteillä on myös oikeus käyttää alaohjelmien tunnuksia.

8 artikla

Ohjelmaan osallistuminen

1. Ohjelmalla edistetään kulttuurien moninaisuutta kansainvälisellä tasolla vuoden 2005 Unescon yleissopimuksen mukaisesti.
2. Ohjelmaan voivat osallistua jäsenvaltiot.
3. Ohjelmaan voivat osallistua seuraavat maat edellyttäen, että ne maksavat lisämäärärahoja ja täyttävät Media-alaohjelman osalta ehdot, jotka on asetettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/13/EU⁽¹⁾, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdan soveltamista:
 - a) liittyvät maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat, joita varten on laadittu liittymistä valmisteleva strategia, niiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevien yleisten periaatteiden ja ehtojen mukaisesti, joista on säädetty asianomaisissa puitesopimuksissa, assosiaationeuvoston päätöksissä tai vastaavissa sopimuksissa;
 - b) ETA-sopimuksen osapuolina olevat EFTA-maat kyseisen sopimuksen mukaisesti;
 - c) Sveitsin valaliitto kyseisen maan kanssa tehtävän kahdenvälisen sopimuksen perusteella;
 - d) Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat niiden menettelyjen mukaisesti, jotka määritetään näiden maiden kanssa niiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevien puitesopimusten perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

4. Edellä 3 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettut maat eivät voi osallistua lainantakausvälineeseen.

5. Ohjelma on avoin valittuja maita tai alueita koskeville kahden- ja monenvälisille yhteistoimille näiden maiden tai alueiden maksamien lisämäärärahojen ja niiden kanssa sovitettavien erityisjärjestelyjen pohjalta.

6. Ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi voidaan tehdä yhteistyötä ja toteuttaa yhteisiä toimia ohjelmaan osallistumattomien maiden sekä kulttuurialan ja luovien alojen kansainvälisten järjestöjen kuten Unescon, Euroopan neuvoston, OECD:n ja WIPO:n kanssa yhteisrahoituksen pohjalta.

II LUKU

Media-alaohjelma

9 artikla

Media-alaohjelman painopisteet

1. Euroopan audiovisuaalialan rajatylittävän toiminnan valmiuksien vahvistamiseen liittyvät painopisteet ovat seuraavat:
 - a) helpotetaan audiovisuaalialan ammattilaisten taitojen ja kompetenssin hankkimista ja parantamista sekä verkostojen kehittämistä, mukaan lukien digitaalisen teknologian käyttö markkinoiden muutoksiin sopeutumiseksi, uusien lähestymistapojen kokeilemistä yleisötyöhön ja uusien liiketoimintamallien testaamista;
 - b) lisätään audiovisuaalialan toimijoiden valmiuksia luoda sellaisia eurooppalaisia audiovisuaalisia teoksia, joita on mahdollista saada levitykseen unionissa ja sen ulkopuolella, ja helpottaa eurooppalaista ja kansainvälistä yhteistuotantoa myös televisioyhtiöiden kanssa;
 - c) kannustetaan yritysten välistä vaihtoa helpottamalla audiovisuaalialan toimijoiden mahdollisuuksia päästä markkinoille ja käyttää liiketoiminnan apuvälineitä hankkeidensa näkyvyyden lisäämiseksi unionin markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla.
2. Rajatylittävän levityksen edistämiseen liittyvät painopisteet ovat seuraavat:
 - a) tuetaan teatterilevitystä audiovisuaalisten teosten rajatylittävän markkinoinnin, brändin luomisen, levityksen ja esittämisen avulla;
 - b) edistetään audiovisuaalisten teosten rajat ylittävää markkinointia, brändin luomista ja jakelua muun kuin elokuvateatterilevityksen kautta;

- c) tuetaan yleisötyötä keinona lisätä kiinnostusta eurooppalaisia audiovisuaalisia teoksia kohtaan ja parantaa niiden saatavuutta varsinkin mainonnan, tapahtumien, elokuvakasvatuksen ja festivaalien avulla;
- d) edistetään uusia levitystapoja uusien liiketoimintamallien kehittämisen mahdollistamiseksi.

10 artikla

Media-alaohjelman tukitoimenpiteet

Media-alaohjelmasta myönnetään tukea seuraaviin tarkoituksiin 9 artiklassa vahvistettujen painopisteiden täytäntöön panemiseksi:

- a) kattavan koulutustoimien valikoiman kehittäminen, millä edistetään audiovisuaalialan ammattilaisten uusien taitojen ja osaamisen hankkimista ja parantamista, tietämyksen jakamista ja verkottumista koskevia aloitteita, digitaalisen teknologian käyttöönotto mukaan lukien;
- b) sellaisten eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten, erityisesti elokuvien ja televisio-ohjelmien, kuten näytelmä-, dokumentti-, lasten- ja animaatioelokuvien, sekä vuorovaikutteisten teosten, kuten videopelien ja multimedian, kehittäminen, joita on mahdollista saada rajatylittävään levitykseen;
- c) toiminta, jolla pyritään tukemaan eurooppalaisia audiovisuaalialan tuotantoyhtiöitä ja etenkin riippumattomia tuotantoyhtiöitä tarkoituksena helpottaa audiovisuaalisten teosten toteuttamista eurooppalaisena ja kansainvälisenä yhteistuotantona, televisiotuotanto mukaan luettuna;
- d) toiminta, jolla autetaan eurooppalaisia ja kansainvälisiä yhteistuotantokumppaneita toimimaan yhdessä ja/tai annetaan välillistä tukea audiovisuaalisille teoksille, jotka toteutetaan ohjelmaan osallistuviin maihin sijoittautuneiden kansainvälisten yhteistuotantorahastojen yhteistuotantona;
- e) toiminta, jolla helpotetaan osallistumista audiovisuaalialan myyinnedistämistapahtumiin ja ammattimessuille sekä edistetään sähköisen liiketoiminnan apuvälineiden käyttöä unionissa ja sen ulkopuolella;
- f) sellaisten tukijärjestelmien perustaminen, joilla edistetään muiden kuin kotimaisten eurooppalaisten elokuvien jakelua elokuvateatterilevityksen ja muiden levityskanavien kautta sekä kansainvälistä myyntitoimintaa ja erityisesti audiovisuaalisten teosten tekstittämistä, jälkiäänittämistä ja kuvailutulkkausta;
- g) toiminta, jolla helpotetaan eurooppalaisten elokuvien levitystä maailmanlaajuisesti sekä kansainvälisten elokuvien levitystä unionissa kaikkien jakelukanavien kautta tukemalla audiovisuaalialan kansainvälisiä yhteistyöhankkeita;
- h) sellaisten eurooppalaisten elokuvateattereiden verkosto, joiden ohjelmisto koostuu merkittävältä osalta muista kuin kotimaisista eurooppalaisista elokuvista;
- i) aloitteet, joiden tarkoituksena on esittää ja markkinoida erilaisia eurooppalaisia audiovisuaalisia teoksia, myös lyhytelokuvia, kuten festivaalit ja muut edistämistapahtumat;
- j) toiminta, jonka tarkoituksena on edistää elokuvakasvatusta sekä lisätä yleisön ja etenkin nuoren yleisön tietämystä eurooppalaisista audiovisuaalisista teoksista ja kiinnostusta niitä kohtaan, audiovisuaalinen perintö ja elokuvaperintö mukaan lukien;
- k) innovatiiviset toimet, joiden tarkoituksena on testata uusia liiketoimintamalleja ja -välineitä aloilla, joihin digitaalisen teknologian käyttöönotto ja soveltaminen todennäköisesti vaikuttavat.

11 artikla

Euroopan audiovisuaalialan seurantakeskus

1. Unioni on seurantakeskuksen jäsen koko ohjelman ajan.
2. Unionin osallistuminen seurantakeskukseen edistää osaltaan Media-alaohjelman painopisteiden toteutumista
 - a) kannustamalla avoimuuteen ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseen oikeudellisten tietojen ja rahoitus-/markkinatietojen saamiseksi sekä edistämällä oikeudellisten tietojen ja tilastotietojen vertailtavuutta;
 - b) tuottamalla Media-alaohjelman toimintalinjojen laatimisen sekä niiden markkinavaikutusten arvioimisen kannalta hyödyllistä tietoaineistoa ja markkina-analyysseja.
3. Komissio edustaa unionia sen suhteissa seurantakeskukseen.

III LUKU

Kulttuurin alaohjelma

12 artikla

Kulttuurin alaohjelman painopisteet

1. Kulttuurialan ja luovien alojen rajatylittävän toiminnan valmiuksien vahvistamiseen liittyvät painopisteet ovat seuraavat:
 - a) tuetaan toimia, joilla parannetaan kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden taitoja, kompetenssia ja tietämystä, jotka osaltaan vahvistavat kulttuurialaa ja luovia aloja, kuten kannustamalla sopeutumaan digitaaliseen teknologiaan, kokeilemaan innovatiivisia lähestymistapoja yleisötyöhön ja testamalla uusia liiketoiminta- ja hallintomalleja;

b) tuetaan toimia, joilla mahdollistetaan kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden kansainvälinen yhteistyö, kansainvälinen ura ja kansainvälinen toiminta unionissa ja sen ulkopuolella, mikäli mahdollista pitkän aikavälin strategioiden pohjalta;

c) tuetaan eurooppalaisia kulttuurialan ja luovien alojen organisaatioita ja kansainvälistä verkottumista ammatillisten mahdollisuuksien hyödyntämisen helpottamiseksi.

2. Rajatylittävän levityksen ja liikkuvuuden edistämiseen liittyvät painopisteet ovat seuraavat:

a) tuetaan kansainvälisiä kiertueita, tapahtumia, näyttelyitä ja festivaaleja;

b) tuetaan eurooppalaisen kirjallisuuden levitystä sen mahdollisimman laajan saatavuuden varmistamiseksi;

c) tuetaan yleisötyötä keinona virittää kiinnostusta eurooppalaisia kulttuurialan ja luovien alojen teoksia sekä aineellista ja aineetonta kulttuuriperintöä kohtaan ja parantaa niiden saatavuutta.

13 artikla

Kulttuurin alaohjelman tukitoimenpiteet

1. Kulttuurin alaohjelmasta annetaan tukea seuraaviin tarkoituksiin 12 artiklassa vahvistettujen painopisteiden täytäntöönpanemiseksi:

a) rajatylittävät yhteistyöhankkeet, joissa eri maiden kulttuurialan ja luovien alojen organisaatiot toteuttavat yhtä alaa koskevaa tai monialaista toimintaa;

b) eri maista tulevien kulttuurialan ja luovien alojen organisaatioiden muodostamien eurooppalaisten verkostojen toiminta;

c) sellaisten organisaatioiden toiminta, jotka pyrkivät eurooppalaisuutta korostaen edistämään uusien lahjakkuuksien esille pääsyä ja lisäämään kulttuurialan ja luovien alojen toimijoiden liikkuvuutta ja teosten levitystä yli rajojen ja joilla on mahdollisuuksia vaikuttaa laajalti kulttuurialaan ja luoviin aloihin sekä saada aikaan pysyviä vaikutuksia;

d) kirjallisuuden kääntäminen ja sen edistäminen;

e) erityistoimet, joilla on tarkoitus lisätä Euroopan kulttuurien rikkauden ja moninaisuuden näkyvyyttä sekä parantaa kulttuurien välistä vuoropuhelua ja keskinäistä ymmärrystä, mukaan lukien unionin kulttuuripalkinnot, Euroopan kulttuuripääkaupunkitoimi ja Euroopan kulttuuriperintötunnusta koskeva toimi.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyillä toimilla tuetaan erityisesti voittoa tavoittelemattomia hankkeita.

IV LUKU

Monialainen toimintalinja

14 artikla

Kulttuurialan ja luovien alojen lainantakausväline

1. Komissio perustaa kulttuurialalle ja luoville aloille tarkoitettua lainantakausvälineen.

Lainantakausväline toimii itsenäisenä välineenä, ja se perustetaan ja sitä hallinnoidaan varainhoitoasetuksen VIII osaston mukaisesti.

2. Lainantakausvälineen ensisijaiset tavoitteet ovat seuraavat:

a) helpotetaan rahoituksen saantia kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille;

b) parannetaan osallistuvien rahoituksen välittäjien valmiuksia arvioida riskit, joita kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksiin, mikro-organisaatioihin sekä pieniin ja keskisuuriin organisaatioihin sekä näiden hankkeisiin liittyy, muun muassa teknisen tuen, osaamisen kehittämisen ja verkottumistomien avulla.

Ensisijaiset tavoitteet toteutetaan liitteen I mukaisesti.

3. Varainhoitoasetuksen 139 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio noudattaa lainantakausvälineen täytäntöönpanossa välillistä hallinnointia siirtämällä tehtäviä varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettulle EIR:lle, jollei komission ja EIR:n välisen sopimuksen ehdoista muuta johdu.

15 artikla

Rajatylittävä toimintapoliittinen yhteistyö

1. Rajatylittävän toimintapoliittisen yhteistyön edistämiseksi monialaisesta toimintalinjasta tuetaan

a) uusia liiketoiminta- ja hallintomalleja koskevien kokemusten ja tietämyksen rajatylittävää vaihtoa, vertaisoppimistoimintaa sekä kulttuurialan ja luovien alojen organisaatioiden ja päättäjien välistä, kulttuurialan ja luovien alojen kehittämiseen liittyvää verkottumista, joiden yhteydessä edistetään tarpeen mukaan digitaalista verkottumista;

b) markkinatietojen keruuta, tutkimuksia, työmarkkinoiden tarpeiden ja osaamistarpeiden selvittämistä, eurooppalaisen ja kansallisen kulttuuripolitiikan analysointia, kullakin alalla käytettäviin välineisiin ja kriteereihin perustuvia tilastotutkimuksia sekä ohjelman vaikutusten kaikkien näkökohtien arviointia ja mittaamista;

c) seurantakeskuksen jäsenmaksun maksamista unionin puolesta audiovisuaalialaa koskevien tietojen keruun ja analysoinnin edistämiseksi;

- d) luovan toiminnan rahoitukseen, jakeluun ja rahallisen arvon määrittämiseen liittyvien uusien ja eri toimialoille soveltuvien liiketoimintamallien testaamista;
- e) muun muassa kulttuuri- ja medialukutaitoon liittyviä konferensseja, seminaareja ja toimintapoliittista vuoropuhelua, joiden yhteydessä edistetään tarpeen mukaan digitaalista verkottumista;
- f) jäljempänä 16 artiklassa tarkoitettuja Luova Eurooppa -yhteyspisteitä ja niiden tehtävien suorittamista.

2. Komissio laatii 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä toteutettavuustutkimuksen, jossa tarkastellaan mahdollisuutta kerätä ja analysoida kulttuurialaa ja luovia aloja, ei kuitenkaan audiovisuaalialaa, koskevia tietoja, ja esittää tutkimuksen tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio voi toteutettavuustutkimuksen tuloksista riippuen antaa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi vastaavasti.

16 artikla

Luova Eurooppa -yhteyspisteet

1. Ohjelmaan osallistuvat maat perustavat yhdessä komission kanssa Luova Eurooppa -yhteyspisteet kansallisen oikeutensa ja käytäntönsä mukaisesti, jäljempänä 'Luova Eurooppa -yhteyspisteet'.
2. Komissio tukee Luova Eurooppa -yhteyspisteiden verkostoa.
3. Luova Eurooppa -yhteyspisteet hoitavat seuraavia tehtäviä ottaen huomioon kunkin alan erityispiirteet:
 - a) ohjelmasta tiedottaminen ja ohjelman edistäminen omassa maassaan;
 - b) kulttuurialan ja luovien alojen avustaminen ohjelmaan liittyvissä asioissa sekä perustietojen antaminen unionin toimintapolitiikan tarjoamista muista asiaankuuluvista tukimahdollisuuksista;
 - c) rajatylittävän yhteistyön edistäminen kulttuurialalla ja luovilla aloilla;
 - d) komission tukeminen ohjelmaan osallistuvien maiden kulttuurialaan ja luoviin aloihin liittyvissä asioissa, esimerkiksi toimittamalla saatavilla olevaa tietoa näistä aloista;
 - e) komission tukeminen sen varmistamisessa, että ohjelman tuloksista ja vaikutuksista tiedotetaan ja niitä levitetään asianmukaisesti;

- f) unionin myöntämää rahoitusta ja hankkeiden tuloksia koskevasta viestinnästä ja tiedon levittämisestä huolehtiminen omassa maassaan.

4. Komissio varmistaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Luova Eurooppa -yhteyspisteiden tarjoaman palvelun laadun ja tulokset huolehtimalla säännöllisestä ja riippumattomasta seurannasta ja arvioinnista.

V LUKU

Tulokset ja tiedon levittäminen

17 artikla

Johdonmukaisuus ja keskinäinen täydentävyys

1. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelman yleisen johdonmukaisuuden ja keskinäisen täydentävyyden seuraavien suhteen:

- a) asiaankuuluvat unionin politiikka-alat, kuten koulutus, työllisyys, terveys, sisämarkkinat, digitaalistrategia, nuoriso, kansalaisuus, ulkosuhteet, kauppa, tutkimus ja innovointi, yritystoiminta, matkailu, oikeusasiat, laajentuminen ja kehitysyhteistyö;
- b) muut asiaankuuluvat unionin rahoituslähteet kulttuuri- ja viestintäpolitiikan aloilla, etenkin Euroopan sosiaalirahasto, Euroopan aluekehitysrahasto ja tutkimus- ja innovointiohjelmat sekä rahoitusvälineet, jotka liittyvät oikeusasioihin ja kansalaisuuteen, ulkoisen yhteistyön ohjelmiin ja liittymistä valmisteleviin välineisiin.

2. Tämän asetuksen soveltaminen ja täytäntöönpano eivät vaikuta unionin kansainvälisiin sitoumuksiin.

18 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio huolehtii ohjelman säännöllisestä seurannasta ja ulkoisesta arvioinnista käyttämällä jäljempänä vahvistettuja laadullisia ja määrällisiä tulosindikaattoreita:

- a) edellä 3 artiklassa tarkoitettuihin yleisiin tavoitteisiin liittyvät indikaattorit:
 - i) kulttuurialan ja luovien alojen työllisyysaste, työllisyyden muutos sekä osuus työpaikoista ja bruttokansantuotteesta;
 - ii) niiden henkilöiden lukumäärä, jotka tutustuvat eurooppalaisiin kulttuurialan ja luovien alojen teoksiin, mahdollisuuksien mukaan myös muista kuin omasta maastaan peräisin oleviin teoksiin;

- b) edellä 4 artiklan a alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteen liittyvät indikaattorit:
- i) kulttuurialan ja luovien alojen organisaatioiden kansainvälisen toiminnan laajuus ja rajatylittävien kumppanuuk-sien lukumäärä;
 - ii) sellaisten ohjelmasta tuettujen oppimiskokemusten ja koulutustoimien lukumäärä, jotka ovat parantaneet kulttuuri-alan ja luovien alojen toimijoiden, myös audiovisuaalialan ammattilaisten, osaamista ja lisänneet heidän työlisyvyyttään;
- c) edellä 4 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteen liittyvät indikaattorit Media-alaohjelman osalta:
- i) muiden kuin kotimaisten eurooppalaisten elokuvien katsojamäärä Euroopassa ja eurooppalaisten elokuvien katsojamäärä maailmanlaajuisesti (10 tärkeimmällä Euroopan ulkopuolisella markkina-alueella) elokuvateattereissa;
 - ii) eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten prosenttiosuus elokuvateattereissa, televisiossa ja digitaalisilla levityskanavilla;
 - iii) niiden henkilöiden lukumäärä jäsenvaltioissa, jotka tutustuvat muihin kuin kotimaisiin eurooppalaisiin audiovisuaalisiin teoksiin, ja niiden henkilöiden lukumäärä ohjelmaan osallistuvissa maissa, jotka tutustuvat eurooppalaisiin audiovisuaalisiin teoksiin;
 - iv) unionissa ja ohjelmaan osallistuvissa maissa tuotettujen eurooppalaisten videopelien lukumäärä;
- d) edellä 4 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteen liittyvät indikaattorit Kulttuurin alaohjelman osalta:
- i) ohjelmasta tuettavien hankkeiden suoraan ja välillisesti tavoittamien henkilöiden lukumäärä;
 - ii) lapsille, nuorille ja aliedustetuille ryhmille suunnattujen hankkeiden lukumäärä sekä hankkeiden tavoittamien henkilöiden arvioitu lukumäärä;
- e) edellä 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteen liittyvät indikaattorit:
- i) lainantakausvälineen puitteissa taattujen lainojen arvo eriteltynä pk-yritysten, mikro-organisaatioiden sekä pienten ja keskisuurten organisaatioiden kotipaikkavaltion, koon ja toimialan perusteella;
 - ii) osallistuvien rahoituksen välittäjien myöntämien lainojen arvo eriteltynä kotipaikkavaltion perusteella;
 - iii) osallistuvien rahoituksen välittäjien lukumäärä ja maantieteellinen jakautuminen;
 - iv) lainantakausvälineestä hyötyvien pk-yritysten, mikro-organisaatioiden sekä pienten ja keskisuurten organisaatioiden lukumäärä eriteltynä kotipaikkavaltion, koon ja toimialan perusteella;
 - v) lainoja koskevien maksulaiminlyöntien keskimääräinen aste;
 - vi) lainojen takauksilla aikaansaatu vipuvaikutus suhteessa ohjeelliseen vipuvaikutukseen (1:5,7);
- f) edellä 4 artiklan d alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteen liittyvät indikaattorit:
- i) niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, jotka käyttävät avoimen koordinoitimenetelmän tuloksia muokatessaan kansallista toimintapolitiikkaansa;
 - ii) uusien aloitteiden ja toimintapolitiikan tulosten määrä.
2. Seuranta- ja arviointiprosessin tulokset on otettava huomioon ohjelman täytäntöönpanossa.
3. Ohjelman säännöllisen seurannan lisäksi komissio laatii riippumattomaan ulkopuoliseen arviointiin perustuvan väliarviointikertomuksen,
- a) johon sisällytetään laadullisia ja määrällisiä osatekijöitä, joilla arvioidaan ohjelman tuloksellisuutta sen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ohjelman tehokkuutta ja siitä saatavaa eurooppalaista lisäarvoa;
 - b) jossa käsitellään mahdollisuuksia ohjelman yksinkertaistamiseen, sen sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta, sen kaikkien tavoitteiden jatkuvaa tarkoituksenmukaisuutta sekä sitä, miten toimenpiteillä on edistetty unionin painopisteiden eli älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun toteutumista;
 - c) jossa otetaan huomioon päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY pitkän aikavälin vaikutuksia käsittelevän arvioinnin tulokset.
4. Komissio antaa 3 kohdassa tarkoitettua väliarviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.
5. Komissio laatii riippumattoman ulkopuolisen loppuarvioinnin pohjalta lopullisen arviointikertomuksen ohjelman pidemmän aikavälin vaikutuksista ja ohjelman kestävydestä valittujen määrällisten ja laadullisten indikaattorien perusteella. Edellä 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettua erityistavoitteen osalta komissio arvioi myös lainantakausvälineen vaikutusta pankkilainojen saamiseen sekä kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille aiheutuvia liitännäiskustannuksia.
6. Komissio antaa 5 kohdassa tarkoitettua lopullisen arviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022.

19 artikla

Viestintä ja tiedon levittäminen

1. Komissio antaa ohjelmaan osallistuville maille tietoja unionin rahoitusta saaneista hankkeista toimittamalla tiedot valintapäätöksistä kahden viikon kuluessa päätösten hyväksymisestä.
2. Ohjelmasta tukea saavien hankkeiden edunsaajien on huolehdittava unionin myöntämää rahoitusta ja hankkeiden tuloksia koskevasta viestinnästä ja tiedon levittämisestä.
3. Komissio huolehtii asiaankuuluvan tiedon levittämisestä Luova Eurooppa -yhteyspisteille.

VI LUKU

Delegoidut säädökset

20 artikla

Säädösvallan siirtäminen komissiolle

Siirretään komissiolle valta antaa 21 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 18 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja laadullisia ja määrällisiä tulosindikaattoreita.

21 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ohjelman keston ajaksi 20 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 20 artiklassa tarkoitettujen säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 20 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

VII LUKU

Täytäntöönpanosäännökset

22 artikla

Ohjelman täytäntöönpano

1. Komissio noudattaa ohjelman täytäntöönpanossa varainhoitoasetusta.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä alaohjelmia ja monialaista toimintalinjaa koskevan vuotuisen työohjelman. Komissio varmistaa vuotuisissa työohjelmissa, että 3 artiklassa ja 4 artiklassa vahvistetut yleiset tavoitteet ja erityistavoitteet sekä 9 ja 12 artiklassa vahvistetut painopisteet pannaan vuosittain täytäntöön johdonmukaisesti, ja määrittää odotetut tulokset, täytäntöönpanotavan sekä rahoitussuunnitelman kokonaissumman. Vuotuisessa työohjelmassa on myös oltava kuvaus rahoitettavista toimenpiteistä, maininta kullekin toimenpiteelle osoitetun rahoituksen määrästä sekä täytäntöönpanon alustava aika-tila.

Avustusten osalta vuotuisessa työohjelmassa on mainittava painopisteet, tukikelpoisuus-, valinta- ja myöntämisperusteet sekä yhteisrahoituksen enimmäismäärä. Ohjelmasta voidaan rahoittaa enintään 80 prosenttia tuettujen toimien kustannuksista.

Lainantakausvälineen osalta vuotuisessa työohjelmassa on mainittava rahoituksen välittäjiin sovellettavat tukikelpoisuus- ja valintaperusteet, osallistuvien rahoituksen välittäjille ehdotettujen hankkeiden sisältöä koskevat hylkäämisperusteet, EIR:ään osoitettavien määrärahojen vuosittainen määrä ja valmiuksien parantamista auttaviin toimijoihin sovellettavat tukikelpoisuus-, valinta- ja myöntämisperusteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy ohjelman täytäntöön panemiseksi tarvittavat yleiset suuntaviivat 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'Luova Eurooppa -komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Luova Eurooppa -komitea voi kokoontua erityiskokoonpanoissa käsitelläkseen alaohjelmiin ja monialaiseen toimintalinjaan liittyviä konkreettisia kysymyksiä.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

24 artikla

Rahoitussäännökset

1. Rahoituspuitteet tämän ohjelman täytäntöönpanemiseksi 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavalla ja 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvällä kaudella ovat 1 462 724 000 euroa nykyhinnoina.

Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehysten rajoissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen rahoituspuitteiden kohdistetaan seuraavasti:

- a) vähintään 56 prosenttia Media-alaohjelmalle;
- b) vähintään 31 prosenttia Kulttuurin alaohjelmalle;
- c) enintään 13 prosenttia monialaiselle toimintalinjalle siten, että vähintään 4 prosenttia osoitetaan 15 artiklassa tarkoitettuille rajatylittävälle yhteistyötoimille sekä Luova Eurooppa-yhteispisteille.

3. Ohjelman täytäntöönpanon hallinnolliset kustannukset katsotaan 2 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista, eikä kyseisten kustannusten yhteenlaskettu määrä saa ylittää 7:ää prosenttia ohjelman talousarviosta, josta 5 prosenttia osoitetaan Media-alaohjelman täytäntöönpanolle ja 2 prosenttia Kulttuurin alaohjelman täytäntöönpanolle.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista rahoituspuitteista voidaan kattaa menoja, jotka aiheutuvat ohjelman hallinnoinnin ja sen tavoitteiden saavuttamisen suoraan edellyttämästä valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoiminnasta; tällaista toimintaa ovat erityisesti tutkimukset, asiantuntijatapaamiset, tiedotus- ja viestintätoimet, myös toimielinten hoitama tiedottaminen unionin poliittisista painopisteistä siltä osin kuin ne liittyvät ohjelman yleisiin tavoitteisiin, tiedon käsittelyyn ja vaihtoon keskittyviin tietoteknisiin verkostoihin liittyvät kustannukset sekä kaikki muut tekniseen ja hallinnolliseen tukeen liittyvät kustannukset, joita komissiolle aiheutuu ohjelman hallinnoinnista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista rahoituspuitteista voidaan kattaa teknisen ja hallinnollisen tuen menoja, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa siirtyminen päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY nojalla hyväksytyistä toimenpiteistä tämän asetuksen nojalla hyväksyttyihin toimenpiteisiin.

Talousarvioon voidaan tarvittaessa vielä vuoden 2020 jälkeen sisällyttää määrärahoja samankaltaisten menojen kattamiseksi, jotta voidaan sallia sellaisten toimien hallinnointi, joita ei ole saatettu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.

6. Varainhoitoasetuksen 130 artiklan 2 kohdasta poiketen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pitää tuettavien toimien ja tuettavan toiminnan täytäntöönpanoon välittömästi liittyviä kustannuksia tukikelpoisina, vaikka ne olisivat aiheutuneet tuensaajalle ennen rahoitushakemuksen jättämistä.

25 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän ohjelman mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja todentamisilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitettavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolta tai sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän ohjelman mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia.

3. OLAF voi asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka ohjelmasta rahoitettuun sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta johtuvissa kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa sekä sopimuksissa, avustussopimuksissa ja -päätöksissä on oltava määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

VIII LUKU

Loppusäännökset

26 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännös

1. Kumotaan päätökset N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

2. Toimintaa, joka on 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten nojalla aloitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2013, hallinnoidaan sen päättymiseen saakka mainittujen päätösten mukaisesti.

*27 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

LIITE I

KULTTUURIALAN JA LUOVIER ALOJEN LAINANTAKAUSVÄLINETTÄ KOSKEVAT TÄYTÄNTÖÖNPANOJÄRJESTELYT

Lainantakausvälineestä myönnettävä rahoitustuki varataan kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille, se mukautetaan mainittujen alojen erityistarpeisiin ja merkitään tämän mukaisesti.

1. Tehtävät

Lainantakausväline

- a) myöntää takauksia mistä tahansa lainantakausvälineeseen osallistuvasta maasta peräisin oleville osallistuville rahoituksen välittäjille;
- b) tarjoaa osallistuville rahoituksen välittäjille lisäasiantuntemusta pk-yrityksiin, mikro-organisaatioihin ja pieniin ja keskisuuriin organisaatioihin sekä niiden kulttuurialan ja luovien alojen hankkeisiin liittyvien riskien arvioimiseksi.

2. Osallistuvien rahoituksen välittäjien valinta

EIR valitsee osallistuvat rahoituksen välittäjät hyvien markkinakäytäntöjen sekä 4 artiklan c alakohdassa tarkoitettun erityistavoitteen mukaisesti. Valinnassa sovelletaan erityisesti seuraavia perusteita:

- a) pk-yrityksille, mikro-organisaatioille ja pienille ja keskisuurille organisaatioille tarjottavan velkarahoituksen määrä;
- b) lainanantotoimenpiteisiin sovellettu riskinhallintastrategia, erityisesti kulttuurialan ja luovien alojen hankkeiden osalta;
- c) valmiudet koota hajautettu lainasalkku ja ehdottaa markkinointi- ja edistämissuunnitelmaa eri alueiden ja alojen pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille.

3. Lainantakausvälineen kesto

Yksittäisten takausten kesto voi olla enintään 10 vuotta.

Varainhoitoasetuksen 21 artiklan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti takauksiin perustuvat palautukset sidotaan lainantakausvälineeseen ajaksi, joka ei saa olla pidempi kuin sitomusjakso lisättyinä 10 vuodella. Palautukset, jotka muodostuvat ennen vuotta 2014 käynnistettyjen MEDIA-ohjelman tuotannon takuurahaston toimien perusteella asiaa koskevien valtuutus sopimusten mukaisesti, sidotaan kauden 2014–2020 lainantakausvälineeseen. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille näistä sidotuista palautuksista Luova Eurooppa -komitean välityksellä.

4. Valmiuksien parantaminen

Lainantakausvälineeseen liittyvä valmiuksien parantaminen tarkoittaa asiantuntemuksen tarjoamista osallistuville rahoituksen välittäjille, jotta ne ymmärtäisivät paremmin kulttuurialan ja luovien alojen ominaispiirteitä (joita ovat vakuuksien aineeton luonne, markkinoiden koko, jossa ei ole saavutettu kriittistä massaa, sekä tuotteiden ja palveluiden prototyyppiluonne), sekä lisäasiantuntemuksen tarjoamista kullekin osallistuvalla rahoituksen välittäjälle, jotta ne voivat koota salkkuja ja arvioida kulttuurialan ja luovien alojen hankkeisiin liittyviä riskejä.

Valmiuksien parantamiseen myönnettävien määrärahojen osuus rajataan 10 prosenttiin lainantakausvälineeseen varattua talousarviosta.

EIR valitsee valmiuksien parantamista auttavat toimijat lainantakausvälineen puolesta komission valvonnassa julkisella ja avoimella hankintamenettelyllä, jossa käytetään perusteina kokemusta kulttuurialan ja luovien alojen rahoittamisesta, asiantuntemusta, maantieteellistä kattavuutta, tuloskuntoa ja markkinoiden tuntemusta.

5. Talousarvio

Talousarviosta myönnettävät määrärahat kattavat lainantakausvälineen kustannukset kokonaisuudessaan, myös esimerkiksi takaustappioista aiheutuvat velvoitteet osallistuviin rahoituksen välittäjiin nähden, unionin varoja hallinnoivan EIR:n hallinnointipalkkiot sekä kaikki muut hyväksyttävät kustannukset ja menot.

6. Näkyvyys ja tietoisuuden lisääminen

EIR tekee osaltaan lainantakausvälinettä tunnetuksi eurooppalaisen pankkisektorin suuntaan. Lisäksi kunkin osallistuvan rahoituksen välittäjän ja EIR:n on varmistettava, että lainantakausvälineestä annettu tuki saa riittävästi näkyvyyttä ja että se on riittävän avointa, jakamalla tietoa rahoitusmahdollisuuksista kohderyhmänä oleville pk-yrityksille, mikro-organisaatioille sekä pienille ja keskisuurille organisaatioille.

Tätä varten komissio muun muassa antaa Luova Eurooppa -yhteyspisteiden verkostolle tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamisessa.

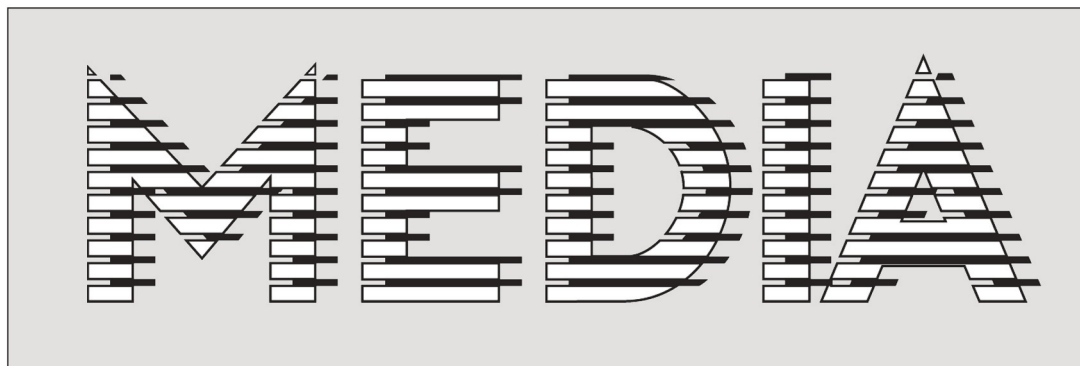
7. Lainatyypit

Lainantakausvälineen kattamat lainatyypit käsittävät erityisesti seuraavia:

- a) investoinnit aineellisiin tai aineettomiin omaisuuseriin;
 - b) omistajanvaihdokset;
 - c) käyttöpääoma (kuten väliaikaisrahoitus, täydennysrahoitus, kassavirta ja luottolimiitit).
-

LIIITE II

MEDIA-ALAOHJELMAN TUNNUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1296/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 artiklan d alakohdan, 149 artiklan, 153 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 175 artiklan kolmannen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 29 päivänä kesäkuuta 2011 antamassa tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" suositellaan unionin rahoitusvälineiden järjeistämistä ja yksinkertaistamista sekä kohdentamista tarkemmin sekä unionin tasoisen lisäarvon tuottamiseen että vaikutuksiin ja tuloksiin, ja sen mukaisesti tällä asetuksella perustetaan työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma, jäljempänä 'ohjelma', jotta voidaan jatkaa ja kehittää Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1672/2006/EY ⁽⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 ⁽⁵⁾, komission täytäntöönpanopäätöksen 2012/733/EU ⁽⁶⁾ ja

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 88.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 167.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1672/2006/EY, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastausta koskevan yhteisön Progress-ohjelman perustamisesta (EUVL L 315, 15.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella (EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/733/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 panemisesta täytäntöön siltä osin kuin on kyse avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämisestä ja EURES-verkoston uusimisesta (EYVL L 328, 28.11.2012, s. 21).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 283/2010/EU ⁽⁷⁾, jolla perustettiin eurooppalainen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskeva Progress-mikrorahoitusjärjestely, jäljempänä 'rahoitusjärjestely', perusteella toteutettua toimintaa.

- (2) Eurooppa-neuvosto vahvisti 17 päivänä kesäkuuta 2010 komission ehdotuksen työllisyyttä ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevasta Eurooppa 2020 -strategiasta, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', jossa on viisi yleistavoitetta (joihin sisältyvät työllisyyttä, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista sekä koulutusta koskevat tavoitteet) ja seitsemän lippulaivahanketta ja joka muodostaa yhtenäiset toimintapolitiittiset puitteet tulevalle vuosikymmenelle. Eurooppa-neuvosto tähdensi asianmukaisten unionin välineiden ja toimintalinjojen täysimittaista käyttöönottoa yhteisten tavoitteiden tueksi ja kehotti jäsenvaltioita lisäämään koordinoitua toimintaa.

- (3) Neuvosto hyväksyi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti 21 päivänä lokakuuta 2010 työllisyyspolitiikan suuntaviivat, jotka yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan mukaisesti hyväksytyjen jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen kanssa muodostavat Eurooppa 2020 -strategian yhdenmuiset suuntaviivat. Ohjelmalla pitäisi edistää erityisesti Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien köyhyyden vähentämistä ja työllisyyttä koskevien tavoitteiden sekä työllisyyden suuntaviivoissa määriteltyjen työllisyystavoitteiden saavuttamista. Tätä varten ohjelmasta olisi tuettava lippulaivahankkeiden täytäntöönpanoa kiinnittäen erityishuomiota köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseen foorumiin, uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelmaan, Nuoret liikkeellä -aloitteeseen ja nuorisotyöllisyyspakettiin.

- (4) Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeissa "Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi" ja "Innovaatiunioni" esitetään sosiaalinen innovointi toimivana välineenä, jolla voidaan käsitellä ikääntyvästä väestöstä, köyhyydestä, työttömyydestä, uusista työskentelymalleista ja elintavoista sekä kansalaisten sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, koulutukseen ja terveydenhuoltoon liittyvistä odotuksista johtuvia yhteiskunnallisia haasteita. Ohjelmasta olisi tuettava toimia sellaisen sosiaalisen innovoinnin edistämiseksi, jolla vastataan sosiaalisiin tarpeisiin, joita ei ole täytetty tai jotka on

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 283/2010/EU, annettu 25 päivänä maaliskuuta 2010, eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta (EUVL L 87, 7.4.2010, s. 1).

- täytetty riittämättömästi ja joita ovat köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen, laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen ja korkean työllisyyden edistäminen, riittävän ja köyhyyttä ehkäisevän sosiaalisen suojelun varmistaminen, työolojen parantaminen ja heikossa asemassa olevien henkilöiden koulutusmahdollisuuksien edistäminen ottaen asianmukaisesti huomioon alue- ja paikallisviranomaisten tehtävät. Ohjelmalla olisi myös edistettävä julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin toimijoiden kansainvälistä kumppanuutta ja verkottumista ja tuettava niiden osallistumista akuuttien sosiaalisten tarpeiden ja haasteiden ratkaisemiseen tarkoitettujen uusien lähestymistapojen suunnitteluun ja toteutukseen.
- (5) Ohjelmalla olisi erityisesti pyrittävä helpottamaan innovatiivisten ratkaisujen löytämistä ja analysointia sekä lisäämään niiden toteuttamista käytännössä sosiaalipoliittisten kokeilujen avulla, jotta tarvittaessa voidaan auttaa jäsenvaltioita tehostamaan työmarkkinoidensa toimintaa ja parantamaan sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden politiikkaansa. Sosiaalipoliittisilla kokeiluilla tarkoitetaan sosiaalisten innovaatioiden hankeperusteista testausta käytännössä. Ne mahdollistavat sosiaalisten innovaatioiden toteutettavuutta koskevien tietojen keräämisen. Toimivat ideat olisi voitava toteuttaa laajemmassa mittakaavassa Euroopan sosiaalirahastosta ja muista rahoituslähteistä saatavalla tuella.
- (6) Avointa koordinoitimenetelmää, joka on osoittautunut joustavaksi ja toiminnallisesti tehokkaaksi työllisyys- ja sosiaalipolitiikan alalla, olisi käytettävä laajasti, ja siinä olisi hyödynnettävä ohjelmasta tuettuja toimia.
- (7) Jos Euroopassa halutaan edetä kohti sosiaalisesti ja ekologisesti kestävä kehitystä, tarvitaan uusien taitojen ja pätevyyksien ennakoitua ja kehittämistä, mikä parantaa työpaikkojen luomisen edellytyksiä sekä työpaikkojen laatua ja työolojen parantamista toisiaan täydentävien koulutus-, työmarkkina- ja sosiaalipoliittikkien avulla teollisuus- ja palvelualojen muuttuessa. Ohjelmalla olisi siksi edistettävä laadukkaiden ja kestävien niin kutsuttujen vihreiden ja valkoisten työpaikkojen sekä tieto- ja viestintätekniikan alan työpaikkojen luomista sekä uusien taitojen ja pätevyyksien ennakoitua ja kehittämistä uusia laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja varten siten, että kytketään työllisyys- ja sosiaalipolitiikka teollisuus- ja rakennepolitiikkaan ja edistetään siirtymistä kohti resurssitehokasta ja vähähiilistä taloutta. Ohjelmalla olisi erityisesti edistettävä julkisen sektorin ohjaamien vihreiden ja sosiaalisten investointien sekä paikallisten ja alueellisten työllisyysaloitteiden työllisyyspotentiaalin tarkastelua.
- (8) Ohjelmassa olisi tarvittaessa otettava huomioon työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen alueellinen ulottuvuus ja erityisesti alueiden välisen ja sisäisen, maaseudun ja kaupunkien välisen sekä kaupunkien sisäisen eriarvoisuuden lisääntyminen.
- (9) Sisämarkkinoiden sosiaalista ulottuvuutta olisi vahvistettava. Koska luottamusta sisämarkkinoihin, mukaan lukien palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen, olisi parannettava varmistamalla työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen, on tarpeen varmistaa, että työntekijöillä ja yrittäjillä on yhtäläinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kaikkialla unionissa.
- (10) Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti ohjelmassa olisi noudatettava johdonmukaista lähestymistapaa laadukkaaseen ja kestävä työllisyyden edistämiseen sekä sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjuntaan ja ehkäisemiseen samalla, kun otetaan huomioon tarve kunnioittaa naisten ja miesten tasa-arvoa. Ohjelman täytäntöönpanoa olisi järkeistettävä ja yksinkertaistettava etenkin laatimalla yhteiset säännökset, jotka koskevat muun muassa yleistavoitteita, toimenpidetyyppejä sekä seuranta- ja arviointijärjestelyjä. Ohjelman olisi keskityttävä kaikenkokoisiin hankkeisiin, joilla on selvää unionin tasoista lisäarvoa. Ohjelmasta olisi hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi tuettava verkostojen ja kumppanuuksien luomista ja kehittämistä. Lisäksi yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja (kertakorvaukset ja kiinteämääräinen rahoitus) olisi hyödynnettävä enemmän, etenkin liikkuvuutta koskevien järjestelyjen täytäntöönpanossa, ja varmistettava menettelyjen avoimuus. Ohjelman olisi toimittava unionin tasolla keskitettynä palvelupisteenä mikrorahoituksen tarjoajille, jotka tarjoavat rahoitusta mikroluottoihin ja yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen sekä helpottavat luottojen saantia ja tarjoavat teknistä apua.
- (11) Kun otetaan huomioon ohjelman rajalliset määrärahat ja niiden ennalta kohdentaminen eri lohkoille, rahoituksessa olisi asetettava etusijalle sellaisten rakenteiden kehittäminen, joilla on selvä kerrannaisvaikutus ja jotka hyödyttävät siten muita toimia ja aloitteita. Olisi myös toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotta estetään mahdollinen päällekkäisyys tai kaksinkertainen rahoittaminen muiden rahastojen tai ohjelmien, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston, kanssa.
- (12) Unionin olisi hankittava tietoja, joilla on vankka analyttinen perusta, poliittisen päätöksenteon tukemiseksi työllisyys- ja sosiaalialalla, ja kiinnitettävä erityistä huomiota rahoitus- ja talouskriisin vaikutukseen. Tällainen tieto antaa lisäarvoa kansallisille toimille tarjoamalla unionin laajuisen ulottuvuuden ja vertailupohjan tiedonkeruulle ja sen myötä, että kehitetään tilastovalineita ja -menetelmiä ja yhteisiä indikaattoreita, jotta voidaan saada kattava kuva tilanteesta työllisyyden, sosiaalipolitiikan ja työolojen alalla koko unionissa sekä taata korkealaatuinen ohjelmien ja toimintalinjojen tehokkuuden ja vaikuttavuuden arviointi pyrittäessä saavuttamaan muun muassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet.

- (13) Unioni voi ainutlaatuisen asemansa ansiosta tarjota forumin poliittiseen vuoropuheluun ja vastavuoroiseen oppimiseen ohjelmaan osallistuvien maiden välillä työllisyyden, sosiaalisen suojelun, sosiaalisen osallisuuden sekä yhteiskunnallisen yrittäjyyden aloilla. Tieto muissa maissa sovelletusta politiikasta ja sen tuloksista, muun muassa paikallisten, alueellisten ja kansallisten sosiaalipoliittisten kokeilujen tuloksista, laajentaa poliittisten päätöksentekijöiden käytettävissä olevia vaihtoehtoja ja käynnistää siten uusia poliittisia kehityssuuntia.
- (14) Unionin sosiaalipoliitikalle keskeistä on sen varmistaminen, että vähimmäisstandardit ovat käytössä ja että työolot paranevat jatkuvasti unionissa. Unionilla on tärkeä asema sen varmistamisessa, että lainsäädäntöpuutteet mukautetaan kehittyvien työskentelymuotojen ja uusien terveysturvallisuusriskien mukaisiksi siten, että ihmisarvoisen työn ja järkevän sääntelyn periaatteet otetaan huomioon. Unionilla on tärkeä asema myös sellaisten toimenpiteiden rahoittamisessa, joilla parannetaan ratifioitujen Kansainvälisen työjärjestön (ILO) sopimusten mukaisten työelämän normien ja työntekijöiden oikeuksien suojelua koskevien unionin sääntöjen noudattamista. Erityisesti tämä koskee toimenpiteitä, joilla lisätään tietoisuutta (esimerkiksi eettisen merkin avulla), levitetään tietoa ja edistetään keskustelua työoloihin liittyvistä keskeisistä haasteista ja politiikkakysymyksistä muun muassa työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien keskuudessa sekä edistetään työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista, ennalta ehkäiseviä toimia ja kannustetaan ennalta ehkäisevän kulttuurin luomista työterveyden ja -turvallisuuden alalla.
- (15) Työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ovat avainasemassa laadukkaiden työpaikkojen edistämässä sekä sosiaalisen syrjäytymisen, köyhyyden ja työttömyyden torjunnassa. Työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden olisi siksi tarvittaessa osallistuttava vastavuoroiseen oppimiseen ja uusien politiikkojen kehittämiseen, täytäntöönpanoon ja levittämiseen. Komission olisi tiedotettava unionin työmarkkinaosapuolille ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioille ohjelman täytäntöönpanon tuloksista ja vaihdettava näiden kanssa näkemyksiä tuloksista.
- (16) Unioni on sitoutunut vahvistamaan globalisaation sosiaalista ulottuvuutta ja torjumaan sosiaalista polkumyyntiä edistämällä ihmisarvoista työtä ja työelämän normeja sekä ohjelmaan osallistuvissa maissa että kansainvälisesti joko suoraan kolmansien maiden kanssa tai epäsuorasti tekemällä yhteistyötä kansainvälisten organisaatioiden kanssa. Tätä varten on kehitettävä asianmukaiset suhteet sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka eivät osallistu ohjelmaan, jotta edistetään ohjelman tavoitteiden saavuttamista ottaen huomioon asiaan liittyvät mahdolliset sopimukset tällaisten maiden ja unionin välillä. Tähän saattaa liittyä tällaisten kolmansien maiden edustajien osallistuminen yhteistä etua koskeviin tapahtumiin (kuten konferensseihin ja seminaareihin), joita järjestetään ohjelmaan osallistuvissa maissa. Lisäksi olisi saatava aikaan yhteistyötä asiaan liittyvien kansainvälisten organisaatioiden kanssa, kuten ILO ja muut Yhdistyneiden kansakuntien asianomaiset elimet, Euroopan neuvosto ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö OECD, jotta ohjelma voitaisiin panna täytäntöön niin, että otetaan tällaisten organisaatioiden rooli huomioon.
- (17) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 ja 46 artiklan mukaisesti asetuksessa (EU) N:o 492/2011 on säännöksiä, joilla on tarkoitus saavuttaa työntekijöiden vapaa liikkuvuus syrjimättömältä pohjalta takaamalla tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden keskushallinnon työvoimaviranomaisten välillä ja komission kanssa. Euroopan työnvälitysverkoston (EURES) olisi edistettävä työmarkkinoiden parempaa toimintaa helpottamalla työntekijöiden vapaaehtoista alueellista rajat ylittävää liikkuvuutta kansainvälisesti, lisäämällä työmarkkinoiden avoimuutta, varmistamalla avointen työpaikkojen ja työhakemusten välittäminen sekä tukemalla toimintaa kansallisten ja valtioiden rajat ylittävien sijoittautumis-, rekrytointi-, ohjaus- ja neuvontapalvelujen alalla; näin edistetään Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita. Jäsenvaltioita olisi kannustettava yhdistämään Eures-palvelut tekemällä niistä tarvittaessa keskitettyjä palvelupisteitä.
- (18) Eures-verkoston toiminta-alaa olisi laajennettava niin, että se sisältää kohdennettujen liikkuvuusjärjestelyjen kehittämisen ja tukemisen ehdotuspyyntöjen perusteella unionin tasolla, jotta voitaisiin täyttää avoimia työpaikkoja alueilla, joilla on havaittu vajetta työmarkkinoilla. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 47 artiklan mukaisesti kyseisillä järjestelyillä olisi tuettava nuorten työntekijöiden vapaaehtoisen liikkuvuuden helpottamista unionissa. Kohdennetuilla liikkuvuusjärjestelyillä, esimerkiksi Eka Eures-työpaikka -valmistelutoimella, olisi autettava nuoria hyödyntämään työllistymismahdollisuuksia ja lähtemään töihin toiseen jäsenvaltioon sekä kannustettava työnantajia ottamaan töihin liikkuvia nuoria työntekijöitä. Liikkuvuusjärjestelyillä ei pitäisi kuitenkaan pyrkiä rajoittamaan sitä, että unioni ja jäsenvaltiot auttavat nuoria löytämään työpaikan kotimaastaan.
- (19) Rajat ylittävillä Eures-kumppanuuksilla on monilla raja-alueilla tärkeä asema todellisten eurooppalaisten työmarkkinoiden kehittämisessä. Rajat ylittävissä Eures-kumppanuuksissa on osallisina vähintään kaksi jäsenvaltiota tai yksi jäsenvaltio ja muu osallistuva maa. Ne ovat siksi selvästi horisontaalisia luonteeltaan ja tuottavat unionin lisäarvoa. Rajat ylittäviä Eures-kumppanuuksia olisi siksi edelleen tuettava horisontaalisilla unionin toimilla, ja niitä voitaisiin täydentää kansallisilla resursseilla tai Euroopan sosiaalirahaston tuella.

- (20) Eures-toimien arvioinnissa olisi otettava huomioon laadulliset ja määrälliset perusteet. Koska yhdestä jäsenvaltiosta lähtevä työntekijä merkitsee työhönsijoittumista toisessa jäsenvaltiossa jatkuvasti muuttuvien työmarkkinoiden ja niihin liittyvien liikkuvuusmallien mukaisesti, arvioinnissa ei tulisi keskittyä vain työhönsijoittumiseen tai työstä lähtemiseen yksittäisissä jäsenvaltioissa vaan koko unionia koskeviin lukuihin. Lisäksi olisi pidettävä mielessä, että neuvonta ei välttämättä johda mitattavissa olevaan liikkuvuuteen tai työhön sijoittautumiseen.
- (21) Eurooppa 2020 -strategiassa ja erityisesti neuvoston päätöksessä 2010/707/EU⁽¹⁾ säädettyssä suuntaviivassa 7 tuodaan esiin itsenäinen ammatinharjoittaminen ja yrittäjyys ratkaisevina tekijöinä, joilla saavutetaan älykäs, kestävä ja osallistava kasvu.
- (22) Luoton, oman pääoman ehtoisen tai oman pääoman luonteisen rahoituksen saannin puute on yksi tärkeimmistä esteistä yrityksen perustamiselle etenkin niiden parissa, jotka ovat kauimpana työmarkkinoista. Unionin ja jäsenvaltioiden toimia tällä alalla on tehostettava, jotta voidaan lisätä mikrorahoituksen tarjontaa ja hyödyntämismahdollisuuksia ja vastata kysyntään sitä eniten tarvitsevien parissa; tällaisia ovat etenkin työttömät, naiset ja heikossa asemassa olevat, jotka haluavat käynnistää mikroyrityksen tai kehittää sellaisen toimintaa, myös itsenäisen ammatinharjoittamisen pohjalta, mutta jotka eivät saa luottoa. Lisäksi enemmistö unionissa perustetuista uusista yrityksistä on mikroyrityksiä. Siksi mikroluottojen olisi voitava olla nopea keino tuottaa lisäarvoa ja konkreettisia tuloksia. Ensimmäisenä askelena Euroopan parlamentti ja neuvosto perustivat vuonna 2010 rahoitusjärjestelyn. Mikrorahoitusmahdollisuuksia unionin ja jäsenvaltioiden tasolla koskevaa tiedotusta olisi parannettava, jotta tavoitetaan paremmin mikrorahoituksen tarpeessa olevat.
- (23) Mikrorahoituksella ja yhteiskunnallisen yrittäjyyden tuella olisi tavoitettava mahdolliset edunsaajat ja niillä olisi oltava pitkäaikaisia vaikutuksia. Niillä olisi tuettava laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja ja korkeaa työllisyystasoa, ja niiden olisi toimittava taloudellisten ja paikallisten kehityspolitiikkojen edistäjänä. Jotta mahdollisuudet elinkelpoisten yritysten luomiseen maksimoitaisiin, mikrorahoitusta ja yhteiskunnallista yrittäjyyttä koskeviin toimiin olisi yhdistettävä mentorointi- ja koulutusohjelmia ja tarjottava kaikki olennaiset tiedot, joita asianomaisen rahoituksen tarjoajan olisi päivitettävä säännöllisesti ja jotka tämän olisi asetettava yleisesti saataville. Siksi on tärkeää tarjota riittävää rahoitusta, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston kautta.
- (24) Mikrorahoituksen parempi saatavuus unionin vielä nuorilla mikrorahoitusmarkkinoilla edellyttää sitä, että mikrorahoituksen tarjoajien ja etenkin muiden kuin pankki-muotoisten mikrorahoituslaitosten institutionaalisia valmiuksia parannetaan komission 13 päivänä marraskuuta 2007 antaman tiedonannon "Mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskeva eurooppalainen aloite" sekä naisten innovoinnin ja yrittäjyyden edistämistä koskevan 25 päivänä heinäkuuta 2008 päivätyn komission raportin "Promotion of Women Innovators and Entrepreneurship" mukaisesti.
- (25) Yhteisötalous ja yhteiskunnallinen yrittäjyys ovat erottamaton osa Euroopan moniarvoista sosiaalista markkinataloutta, ja niillä on merkittävä asema Euroopan sosiaalisen lähtymisen vahvistamisessa. Ne perustuvat yhteisvastuun ja vastuullisuuden periaatteisiin sekä yksilön ja sosiaalisen tavoitteen ensisijaisuuteen suhteessa pääomaan ja yhteiskunnallisen vastuun, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen. Yhteiskunnalliset yritykset voivat toimia sosiaalisen kehityksen edistäjinä tarjoamalla innovatiivisia ratkaisuja, millä edistetään kaikille avoimia työmarkkinoita ja kaikkien saatavilla olevia sosiaalipalveluja. Ne antavat näin arvokkaan panoksen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen. Ohjelmalla olisi parannettava yhteiskunnallisten yritysten mahdollisuuksia saada soveltuvien välineiden avulla erityyppistä rahoitusta niiden kulloistenkin rahoitustarpeiden täyttämiseksi koko niiden elinkaaren ajan.
- (26) Jotta voitaisiin hyödyntää Euroopan investointipankkiryhmän kaltaisten yhteisöjen kokemuksia, mikrorahoitukseen ja yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen liittyvien toimien täytäntöönpano olisi annettava välillisesti komission vastuulle siirtämällä talousarvion toteutukseen liittyvät tehtävät näille yhteisöille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', mukaisesti. Unionin resurssien käyttämisellä keskitetään kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden investoijien tuomat vipuvaikutukset, luodaan synergioita jäsenvaltion ja unionin toiminnan välillä ja yhdennetään toimintatapoja. Sillä parannetaan näin mikrorahoituksen mahdollisuuksia tavoittaa erityisiä riskiryhmiä ja nuoria. Myös mikroyritysten, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat ja yhteiskunnalliset yritykset, rahoituksen saatavuutta parannetaan. Unionin osallistuminen auttaa näin ollen kehityksessä olevaa yhteiskunnallisen yrittäjyyden sektoria ja mikrorahoitusmarkkinoita unionissa ja edistää valtioiden rajat ylittävää toimintaa. Unionin toimilla olisi täydennettävä jäsenvaltioiden mikrorahoitukseen ja yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen käyttämiä rahoitusvälineitä. Toimien täytäntöönpanosta vastaavien yhteisöjen olisi varmistettava, että ne tuottavat lisäarvoa eivätkä anna unionin varoista annettavan tuen kanssa päällekkäistä rahoitusta.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/707/EU, tehty 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (27) Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti ohjelmalla olisi torjuttava nuorisotyöttömyyttä, joka on kiireellisesti ratkaistava ongelma. Nuorten tulevaisuus olisi siksi turvattava, ja heille olisi tarjottava mahdollisuus osallistua avainasemassa eurooppalaisen yhteiskunnan ja talouden kehittämiseen, mikä on erityisen tärkeää kriisiaikoina.
- (28) Ohjelmassa olisi lisäksi painotettava pienyritysten erityis- asemaa ja merkitystä koulutuksessa, asiantuntemuksessa ja perinteisessä taitotiedossa sekä varmistettava, että nuorilla on mahdollisuus mikrorahoituksen saamiseen. Ohjelmalla olisi helpotettava kaikkien näiden alojen parhaiden toimintatapojen vaihtamista jäsenvaltioiden ja muiden ohjelmaan osallistuvien maiden välillä.
- (29) Ohjelman toimilla olisi tuettava jäsenvaltioita ja työmarkkinatoimijoita nuorisotakuun perustamisesta 22 päivänä huhtikuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen ⁽¹⁾ täytäntöönpanossa. Kyseisessä suosituksessa todetaan, että kaikille alle 25-vuotiaille nuorille olisi tarjottava laadukas työ-, jatkokoulutus-, oppisopimus- tai harjoittelupaikka neljän kuukauden kuluessa työttömäksi joutumisesta tai virallisen koulutuksen päättämistä. Ohjelmalla olisi helpotettava tämän alan parhaiden toimintatapojen vaihtamista jäsenvaltioiden ja muiden ohjelmaan osallistuvien maiden välillä.
- (30) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaisesti ohjelman kaikilla lohkoilla ja toimilla olisi edistettävä naisten ja miesten tasa-arvoa muun muassa valtavirtaistamalla sukupuolinäkökulma ja toteuttamalla tarvittaessa erityistoimia naisten työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi. Ohjelmalla olisi varmistettava, että sen painopistealueiden täytäntöönpanolla torjutaan sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 10 artiklan mukaisesti. Toimia olisi seurattava ja arvioitava, jotta voidaan määrittää, miten syrjinnän torjunta otetaan huomioon ohjelman toimissa.
- (31) Progress-ohjelma vuosille 2007–2013 sisältää syrjinnän torjumista ja monimuotoisuutta sekä sukupuolten tasa-arvoa koskevat osa-alueet, joita on tarkoitus jatkaa ja kehittää edelleen "oikeudet, tasa-arvo ja kansalaisuus" ohjelmassa vuosille 2014–2020. On kuitenkin erittäin tärkeää painottaa naisten ja miesten tasa-arvoa ja syrjinnän torjuntaa koskevia kysymyksiä ohjelman kaikissa olennaisissa aloitteissa ja toimissa erityisesti aloilla, jotka koskevat naisten työelämään osallistumisen ja naisten työolojen sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen edistämistä.
- (32) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan ja Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti ohjelmalla olisi edistettävä laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen ja korkean työllisyystason varmistamista, riittävän sosiaalisen suojelun takaamista sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista, ja siinä olisi otettava huomioon ihmisen terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset.
- (33) Ohjelmalla olisi täydennettävä unionin muita ohjelmia ja otettava samalla huomioon, että kunkin välineen olisi toimittava omien erityismenettelyjensä mukaisesti. Näin ollen samoihin tukikelpoihin kustannuksiin ei olisi myönnettävä kaksinkertaista rahoitusta. Jotta unionin rahoituksella saataisiin lisäarvoa ja merkittävää vaikutusta, olisi kehitettävä tiiviitä synergiaetuja ohjelman ja muiden unionin ohjelmien sekä rakennerahastojen ja erityisesti Euroopan sosiaalirahaston ja nuorisotyöllisyysaloitteen välille. Ohjelmalla olisi täydennettävä muita unionin ohjelmia ja aloitteita, jotka keskittyvät nuorten työttömyyden torjuntaan.
- (34) Ohjelma olisi pantava täytäntöön tavalla, joka parantaa kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia vaikuttaa osaltaan ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen.
- (35) Jotta varmistetaan kansalaisille suunnatun viestinnän tehostaminen ja komission aloitteesta toteutettujen viestintätoimien välinen tiiviimpi synergia, tämän ohjelman mukaisesti tiedotus- ja viestintätoimiin myönnettyillä resursseilla olisi myös edistettävä horisontaalista viestintää ja tiedonantoa Euroopan unionin poliittisista painopistealueista, sikäli kuin ne liittyvät tämän ohjelman yleistavoitteisiin.
- (36) Tässä asetuksessa vahvistetaan ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, ja Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät tätä määrää talousarvion kurinalaisuudesta, budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta [2 päivänä joulukuuta 2013] tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (37) Euroopan unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnon kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein koko menosyklin ajan; näihin toimenpiteisiin sisältyvät säännönvastaisuuksien torjunta, havaitseminen ja tutkiminen sekä menetettyjen, virheellisesti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen perintä ja soveltuvin osin seuraamukset varainhoitoasetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston suositus, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2013, nuorisotakuun perustamisesta (EUVL C 120, 26.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (38) Jotta varmistetaan, että ohjelma on riittävän joustava vastaamaan muuttuviin tarpeisiin ja niihin liittyviin toimintapolitiittisiin painopistealueisiin ohjelman koko keston ajan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat varojen kohdentamista uudelleen lohkojen välillä ja yksittäisille aihekohtaisille osaluille ohjelman lohkoissa. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (39) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Sisältö

1. Tällä asetuksella perustetaan työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma, jäljempänä 'ohjelma', jonka tarkoituksena on edistää Eurooppa 2020 -strategian, mukaan lukien sen yleistavoitteiden, yhdenmukaisen suunta- viivojen ja lippulaiva-aloitteiden täytäntöönpanoa tarjoamalla taloudellista tukea unionin tavoitteille, jotka koskevat laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen ja korkean työllisyystason edistämistä, riittävän ja ihmisarvoisen sosiaalisen suojelun takaamista, sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjumista sekä työolojen parantamista.

2. Ohjelma perustetaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

1) 'sosiaalisella yrityksellä' oikeudellisesta muodostaan riippumatta yritystä,

a) joka yhtiöjärjestyksensä, sääntöjensä tai muun oikeudellisen asiakirjan, jolla se on perustettu, mukaan pyrkii ensisijaisesti saavuttamaan mitattavissa olevia myönteisiä sosiaalisia vaikutuksia ennemminkin kuin tuottamaan voittoa omistajilleen, jäsenilleen ja osakkailleen ja:

i) joka tuottaa palveluja tai tavaroita, jotka saavat aikaan sosiaalista hyötyä ja/tai

ii) joka käyttää sellaista tuotteiden tai palveluiden tuotantomenetelmää, joka on sen sosiaaliseen tavoitteeseen soveltuva;

b) joka käyttää voittonsa ensisijaisesti päätavoitteeseensa pyrkimiseen ja jolla on ennalta määriteltyjä menettelyjä ja sääntöjä, joita sovelletaan voittojen jakamiseen osakkaille ja omistajille ja joilla varmistetaan, että voittojen jakaminen ei vaaranna päätavoitetta; ja

c) jota johdetaan yrittäjähenkisesti, vastuullisesti ja avoimesti ja erityisesti siten, että johtamiseen osallistuvat mukana työntekijät, asiakkaat ja muut sidosryhmät, joihin yrityksen liiketoiminta vaikuttaa.

2) 'mikroluotolla' enintään 25 000 euron suuruista lainaa;

3) 'mikroyrityksellä' yritystä, mukaan luettuina itsenäiset ammatinharjoittajat, joka työllistää alle 10 henkilöä ja jonka vuotuinen liikevaihto tai vuotuinen tase yhteensä on enintään 2 miljoonaa euroa komission suosituksen 2003/361/EY⁽²⁾ mukaisesti;

4) 'mikrorahoituksella' takauksia, mikroluottoja ja omaa pääomaa ja oman pääoman luonteista pääomaa, joka on ulotettu henkilöihin ja mikroyrityksiin, joilla on vaikeuksia saada luottoa;

5) 'sosiaalisilla innovaatioilla' innovaatioita, joiden tavoitteet ja keinot ovat sosiaalisia, ja erityisesti innovaatioita, jotka liittyvät sellaisten (tuotteita, palveluja ja malleja koskevien) uusien ideoiden kehittämiseen ja täytäntöönpanoon, jotka samanaikaisesti täyttävät sosiaaliset tarpeet ja luovat uusia sosiaalisia suhteita tai sosiaalista yhteistyötä, mikä on hyväksyttävä yhteiskunnalle ja vahvistaa yhteiskunnan toimintavalmiuksia;

⁽²⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 6) 'sosiaalipoliittisilla kokeiluilla' toimintatapoja, joilla tuotetaan innovatiivisia vastauksia sosiaalisiin tarpeisiin ja jotka toteutetaan pienimuotoisesti olosuhteissa, joilla varmistetaan mahdollisuus mitata niiden vaikutusta, ennen niiden toistamista laajemmalti, mikäli tulokset osoittautuvat vakuuttaviksi.

3 artikla

Ohjelman rakenne

1. Ohjelma muodostuu seuraavista kolmesta toisiaan täydentävästä lohkokosta:

- a) Progress-lohko, josta tuetaan 1 artiklassa tarkoitettujen unionin välineiden ja politiikkojen sekä asiaan liittyvän unionin lainsäädännön kehittämistä, täytäntöönpanoa, seuranta ja arviointia ja jolla edistetään näyttöön pohjautuvaa poliittista päätöksentekoa ja sosiaalista innovointia yhteistyössä työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden sekä julkisten ja yksityisten elinten kanssa.
- b) Eures-lohko, josta tuetaan EURESin toteuttamia toimia eli ETA-valtioiden ja Sveitsin valaliiton yhdessä työmarkkinaosapuolten, muiden työvälytyspalvelujen tarjoajien ja muiden asiaan liittyvien osapuolten kanssa suunniteltavia asiantuntijapalveluita, joilla kehitetään tietojen vaihtoa ja levitystä ja muita yhteistyömuotoja, muun muassa rajat ylittäviä kumppanuuksia, työntekijöiden vapaaehtoisen alueellisen liikkuvuuden edistämiseksi oikeudenmukaisesti sekä laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen ja korkean työllisyystason edistämiseksi.
- c) Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohko, jolla edistetään oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden rahoituksen saantia ja lisätään sen saatavuutta 26 artiklan nojalla.

2. Tässä osastossa vahvistettuja yhteisiä säännöksiä sovelletaan kaikkiin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa esitettyihin kolmeen lohkoon II osaston erityissäännösten lisäksi.

4 artikla

Ohjelman yleistavoitteet

1. Ohjelmalla pyritään saavuttamaan seuraavat yleistavoitteet:

- a) vahvistetaan unionin tavoitteiden omaksumista 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla poliittisten päättäjien keskuudessa kaikilla tasoilla ja toteutetaan konkreettisia, yhteensovittettuja ja innovatiivisia toimia unionin ja jäsenvaltioiden tasolla tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolien sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja julkisten ja yksityisten elinten kanssa;
- b) tuetaan riittävien, saavutettavien ja tehokkaiden sosiaalisen suojelun järjestelmien ja työmarkkinoiden kehittämistä ja helpotetaan toimintapoliittisia uudistuksia 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla varsinkin edistämällä ihmisarvoista työtä ja

työoloja, ennalta ehkäisyn kulttuuria työterveyden ja -turvallisuden alalla, työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista ja sosiaalisia tavoitteita ja lähentymistä edistävää hyvää hallintotapaa sekä vastavuoroista oppimista ja sosiaalista innovointia;

- c) varmistetaan, että 1 artiklassa tarkoitettuihin aloihin liittyvää unionin lainsäädäntöä sovelletaan tehokkaasti ja tarvittaessa myötävaikutetaan unionin lainsäädännön nykyaikaistamiseen ihmisarvoista työtä koskevien periaatteiden mukaisesti ja otetaan huomioon järkevän sääntelyn periaatteet;
- d) edistetään työntekijöiden vapaaehtoista alueellista liikkuvuutta oikeudenmukaiselta pohjalta ja parannetaan työllisyysmahdollisuuksia kehittämällä laadukkaita ja osallistavia kaikille avoimia unionin työmarkkinoita samalla kun kunnioitetaan työntekijöiden oikeuksia, mukaan lukien oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen, kaikkialla unionissa;
- e) edistetään työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta lisäämällä mikrorahoituksen saatavuutta heikossa asemassa oleville henkilöille, jotka haluavat perustaa mikroyrityksen, sekä jo olemassa oleville mikroyrityksille ja lisäämällä yhteiskunnallisten yritysten rahoitusten saantia.

2. Näihin tavoitteisiin pyrittäessä ohjelman tavoitteena on sen kaikissa lohkoissa ja toimissa

- a) kiinnittää erityistä huomiota heikossa asemassa oleviin ryhmiin, muun muassa nuoriin;
- b) edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa muun muassa valtavirtaistamalla sukupuolinäkökulma ja tarvittaessa ottamalla se huomioon talousarvion laadinnassa;
- c) torjua sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
- d) edistää unionin politiikan ja toimien määrittelyssä ja täytäntöönpanossa laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja ja korkeaa työllisyystasoa, varmistaa riittävä ja ihmisarvoinen sosiaalinen suojelu sekä torjua pitkäaikaistyöttömyyttä, köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä.

5 artikla

Talousarvio

1. Ohjelman täytäntöönpanoon varattavat rahoituspuitteet 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi ovat 919 469 000 euroa nykyhintoina.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa säädetyille lohkoille kohdennetaan seuraavat ohjeelliset prosenttiosuudet:

- a) Progress-lohkolle 61 prosenttia;

b) Eures-lohkolle 18 prosenttia;

c) Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkolle 21 prosenttia.

3. Komissio voi käyttää enintään 2 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista rahoituspuitteista rahoittaakseen ohjelman toteuttamista tukevia toimintamenoja.

4. Komissio voi hyödyntää 1 kohdassa tarkoitettuja rahoituspuitteita rahoittaakseen teknistä ja/tai hallinnollista apua, joka liittyy erityisesti tilintarkastukseen, käännösten ulkoistamiseen, asiantuntijakokouksiin sekä tiedotus- ja viestintätoimiin, joista on etua sekä komissiolle että edunsaajille.

5. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuosittain määrärahat monivuotisessa rahoituskehityksessä asetetuissa rajoissa.

6 artikla

Yhteinen toiminta

Ohjelman mukaisesti tukikelpoiset toimet voidaan panna täytäntöön yhdessä muiden unionin välineiden kanssa, kunhan tällaiset toimet täyttävät sekä ohjelman että asianomaisten muiden välineiden tavoitteet.

7 artikla

Johdonmukaisuus ja täydentävyys

1. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että ohjelman puitteissa toteutetut toimet ovat johdonmukaisia unionin muiden toimien kanssa ja täydentävät niitä; tällaisia ovat esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ säädettyssä yhteisessä strategiakehyksessä yksilöidyt Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, jäljempänä 'ERI-rahastot', toimet ja etenkin Euroopan sosiaalirahastoon kuuluvat toimet.

2. Ohjelmalla on täydennettävä unionin muita ohjelmia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden ohjelmien erityismenettelyjen soveltamista. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei myönnetä päällekkäistä rahoitusta, ja ohjelman, muiden unionin ohjelmien ja ERI-rahastojen, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston, välille kehitetään tiiviitä synergioita.

3. Ohjelmasta tuettujen toimien on oltava unionin ja kansallisen lainsäädännön, myös valtioneuvostojen, ja ILO:n keskeisten yleissopimusten mukaisia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

4. Johdonmukaisuus ja täydentävyys on varmistettava myös paikallis- ja alueviranomaisten tiiviillä osallistumisella.

8 artikla

Yhteistyö asiaan kuuluvien elinten kanssa

Komissio vahvistaa tarvittavat yhteydet työllisyyskomiteaan, sosiaalisen suojelun komiteaan, työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavaan komiteaan, työsuhteista vastaavien pääjohtajien työryhmään ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden neuvoo-antavaan komiteaan varmistaa, että niitä kuullaan ja että niille tiedotetaan säännöllisesti ja asianmukaisesti ohjelman täytäntöönpanon edistymisestä. Komissio tiedottaa myös muille ohjelman kannalta merkityksellistä politiikkaa, välineitä ja toimia käsitteleville komiteoille.

9 artikla

Tulosten levittäminen ja viestintä

1. Komissio tiedottaa unionin sidosryhmille, muun muassa työmarkkinaosapuolille ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioille, ohjelman täytäntöönpanon tuloksista ja pyytää näitä vaihtamaan näkemyksiä kyseisistä tuloksista.

2. Ohjelman mukaisesti täytäntöön pantujen toimien tulokset on annettava tiedoksi ja levitettävä säännöllisesti ja asianmukaisella tavalla Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sekä työmarkkinaosapuolille ja yleisölle, jotta voidaan maksimoida niiden vaikutus, kestävyys ja unionin tason lisäarvo.

3. Viestintätoiminnalla on myös edistettävä toimielinten viestintää Euroopan unionin poliittisista painopistealueista, sikäli kuin se liittyy tämän asetuksen yleistavoitteisiin, ja sillä on annettava näistä painopistealueista tietoa yleisölle.

10 artikla

Rahoitussäännökset

1. Komissio hallinnoi ohjelmaa varainhoitoasetuksen mukaisesti.

2. Avustussopimuksessa on eriteltävä, mikä osa unionin tukea perustuu todellisten tukikelpoisten kustannusten takaisinmaksuun ja mikä osa kiinteämääräiseen rahoitukseen, vakioyksikkökustannuksiin tai kertakorvauksiin.

11 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio toteuttaa asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistaa, että kun tämän ohjelman nojalla rahoitettuja toimia pannaan täytäntöön, unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa vastaan tehokkailla tarkastuksilla ja jos säännönmukaisuuksia havaitaan, virheellisesti maksetut summat peritään ensisijaisesti

kuittaamalla, mutta tarpeen mukaan soveltamalla tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan, neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾ ja varainhoitoasetuksen mukaisesti.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän ohjelman nojalla rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi tehdä tutkimuksia, muun muassa tarkastuksia paikan päällä ja todentamisia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³⁾ säännösten ja menettelyjen mukaisesti avustussopimukseen tai avustuspäätökseen taikka ohjelman mukaisesti rahoitettuun sopimukseen liittyvän, Euroopan unionin taloudellisia etuja vahingoittavan petoksen, lahjonnan tai muun laittoiman toiminnan osoittamiseksi.

4. Tämän ohjelman täytäntöönpanosta seuraavissa sopimuksissa, avustussopimuksissa ja avustuspäätöksissä on oltava määräyksiä, joilla nimenomaisesti valtuutetaan komissio, tilintarkastustuomioistuin ja OLAF tekemään 1, 2 ja 3 alakohdassa tarkoitettuja tilintarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainittujen kohtien soveltamista.

12 artikla

Seuranta

Ohjelman säännöllistä seuranta ja sen toimintalinjoihin ja rahoitusprioriteetteihin tarvittavia mahdollisia mukautuksia varten komissio laatii ensimmäisen vuoden kattavan alustavan laadullisen ja määrällisen seurantakertomuksen ja sen jälkeen kolme kertomusta, jotka kattavat seuraavat kaksivuotiset ajanjaksot, ja lähettää nämä kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukset toimitetaan tiedoksi myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Kertomuksissa käsitellään ohjelman tuloksia ja sitä, missä määrin naisten ja miesten tasa-arvoa ja sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista koskevia periaatteita on sovellettu, sekä sitä, miten syrjimättömyyteen liittyvät näkökohdat, mukaan luettuina esteettömiin mahdollisuuksiin liittyvät seikat, on otettu huomioon sen toimissa. Ohjelman avoimuuden lisäämiseksi kertomukset asetetaan yleisesti saataville.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

13 artikla

Arviointi

1. Ohjelmasta tehdään 1 päivään heinäkuuta 2017 mennessä väliarviointi, jossa mitataan laadullisesti ja määrällisesti edistymistä ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa, tarkastellaan unionin sosiaalista ympäristöä ja unionin lainsäädännöllä toteutettuja merkittäviä muutoksia sekä määritetään, onko ohjelman resursseja käytetty tehokkaasti, ja arvioidaan sen tuomaa unionin tason lisäarvoa. Väliarvioinnin tulokset esitetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnissa tai muussa päätöksen N:o 1672/2006/EY 19 artiklan tai päätöksen N:o 283/2010/EU 9 artiklan mukaisesti tehdyssä arvioinnissa havaitaan, että ohjelmassa on merkittäviä puutteita, komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ohjelmaan tehtäviä asianmukaisia muutoksia koskevan ehdotuksen, jossa otetaan huomioon arvioinnin tulokset.

3. Ennen ohjelman jatkamista vuoden 2020 jälkeen koskevien ehdotusten esittämistä komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle arvion ohjelman vahvuuksista ja heikkouksista vuosina 2014–2020.

4. Komissio tekee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 jälkiarvioinnin, jossa mitataan ohjelman vaikutusta ja unionin tasolla saavutettua lisäarvoa, ja toimittaa arviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle. Kertomus asetetaan julkisesti saataville.

II OSASTO

OHJELMALOHKOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Progress-lohko

14 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

1. Progress-lohkosta tuetaan yhden tai useamman a, b ja c alakohdassa luetellun aihekohtaisen osa-alueen toimia. Koko ohjelmakauden aikana 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa esitettyssä varojen ohjeellisessa kohdentamisessa eri osa-alueille noudatetaan seuraavia vähimmäisprosenttiosuuksia:

- a) työllisyys ja erityisesti nuorisotyöttömyyden torjunta: 20 prosenttia;
- b) sosiaalinen suojele, sosiaalinen osallisuus sekä köyhyyden vähentäminen ja ehkäiseminen: 50 prosenttia;
- c) työolot: 10 prosenttia.

Jäljelle jäänyt osuus kohdennetaan yhdelle tai useammalle a, b tai c kohdassa tarkoitettulle aihekohtaiselle osa-alueelle tai niiden yhdistelmälle.

2. Progress-lohkon kokonaismäärärahoista ja sen aihekohtaisten osa-alueiden sisällä 15–20 prosenttia on osoitettava sosiaalisten kokeilujen edistämiseen menetelmänä, jolla voidaan testata ja arvioida innovatiivisia ratkaisuja niiden hyödyntämisen lisäämiseksi.

15 artikla

Erityistavoitteet

Edellä olevassa 4 artiklassa säädettyjen yleistavoitteiden lisäksi Progress-lohkossa on seuraavat erityistavoitteet:

- a) kehitetään ja levitetään korkealaatuista vertailevaa analyttistä tietoa sen varmistamiseksi, että unionin politiikat 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla perustuvat vankkaan näyttöön ja niillä on merkitystä yksittäisten jäsenvaltioiden ja muiden ohjelmaan osallistuvien maiden tarpeiden, haasteiden ja edellytysten kannalta;
- b) helpotetaan tehokasta ja osallistavaa unionin toimintalinjoja koskevaa tietojen vaihtoa, vastavuoroista oppimista ja vuoropuhelua 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla unionin, jäsenvaltioiden ja kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan auttaa jäsenvaltioita ja muita ohjelmaan osallistuvia maita kehittämään toimintalinjojaan ja jäsenvaltioita panemaan unionin lainsäädäntöä täytäntöön;
- c) tarjotaan taloudellista tukea sosiaali- ja työmarkkinapoliittisten innovaatioiden testaamiseen ja tarvittaessa keskeisten toimijoiden valmiuksien parantamiseen, jotta ne voivat suunnitella ja toteuttaa sosiaalipoliittisia kokeiluja, sekä asiaan liittyvän tiedon ja asiantuntemuksen saataville asettamiseen;
- d) tarjotaan unionin ja kansallisen tason organisaatioille taloudellista tukea, jotta ne voivat lisätä valmiuksiaan kehittää, edistää ja tukea 1 artiklassa tarkoitettujen unionin välineiden ja politiikkojen ja asiaan kuuluvan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa.

16 artikla

Toimien tyypit

Progress-lohkosta voidaan rahoittaa seuraavantyyppisiä toimia:

1. Analyttiset toimet

- a) tietojen ja tilastojen keruu siten, että otetaan huomioon sekä laadulliset että määrälliset perusteet, sekä yhteisten menetelmien, luokitusten, mikrosimulaatioiden, indikaattoreiden ja vertailuarvojen kehittäminen, tarvittaessa sukupuolen ja ikäryhmän mukaan jaoteltuina;

- b) kysely- ja muut tutkimukset, analyysit ja kertomukset, myös asiantuntijaverkostojen rahoituksen kautta, ja aihekohtaisia osa-alueita koskevan asiantuntemuksen lisääminen;
- c) julkisten ja yksityisten elinten tekemät laadulliset ja määrälliset arvioinnit ja vaikutustenarvioinnit;
- d) unionin lainsäädännön kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen ja soveltamisen seuranta ja arviointi;
- e) sosiaalipoliittisten kokeilujen valmistelu ja toteutus menetelmänä, jolla testataan ja arvioidaan innovatiivisia ratkaisuja niiden hyödyntämisen lisäämiseksi;
- f) näiden analyttisten toimien tulosten levittäminen.

2. Vastavuoroista oppimista, tietämyksen lisäämistä ja levittämistä koskevat toimet

- a) hyvien toimintatapojen, innovatiivisten lähestymistapojen ja kokemusten vaihto ja levitys, vertaisarviointit, vertailuanalyysit ja vastavuoroinen oppiminen Euroopan tasolla;
- b) neuvoston puheenjohtajavaltion järjestämät tapahtumat, konferenssit ja seminaarit;
- c) lainsäädännön alalla toimivien ja toimia toteuttavien henkilöiden koulutus;
- d) oppaiden, raporttien ja koulutusmateriaalin laatiminen ja julkaiseminen sekä toimenpiteet, jotka koskevat ohjelmasta tukea saaviin aloitteisiin liittyvää tiedotusta, viestintää ja tunnetuksi tekemistä tiedotusvälineissä;
- e) tiedotus- ja viestintätoimet;
- f) tietojärjestelmien kehittäminen ja ylläpitäminen, jotta voidaan vaihtaa ja levittää tietoa unionin politiikasta ja lainsäädännöstä sekä työmarkkinoista.

3. Tuki seuraavilla aloilla:

- a) keskeisten unionin tason verkostojen, joiden toiminta liittyy Progress-lohkon tavoitteisiin ja edistää niitä, toimintakustannukset;
- b) jäsenvaltioiden nimeämien maantieteellisen liikkuvuuden edistämistä vastaavien kansallisten viranomaisten ja asiantuntijapalvelujen sekä mikrorahoituksen tarjoajien valmiuksien parantaminen;
- c) kansallisista toimihenkilöistä koostuvien työryhmien organisoimista unionin lainsäädännön täytäntöönpanon seuraukseksi;

- d) asiantuntijaelinten ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmi- en, keskus-, alue- ja paikallisviranomaisten sekä työvoimapalvelujen verkottuminen ja yhteistyö Euroopan tasolla;
- e) Euroopan tason seurantakeskusten rahoitus, tärkeimmät aihekohtaiset osa-alueet mukaan luettuina;
- f) kansallisten hallintovirkamiesten vaihto-ohjelmat.

17 artikla

Unionin osallistuminen rahoitukseen

Kun Progress-lohkon toimia rahoitetaan ehdotuspyyntöjen jäl- keen, unioni voi osallistua niiden rahoitukseen osuudella, joka on pääsääntöisesti korkeintaan 80 prosenttia tukikelpoisista ko- konaismenoista. Tämän enimmäismäärän ylittävää rahoitustukea voidaan myöntää vain asianmukaisesti perustelluissa poikkeuk- sellisissa olosuhteissa.

18 artikla

Osallistuminen

1. Progress-lohkoon voivat osallistua:
 - a) jäsenvaltiot;
 - b) ETA-maat ETA-sopimuksen mukaisesti ja EFTA-maat;
 - c) ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokkaat niiden yleisten peri- aatteiden sekä edellytysten ja sääntöjen mukaisesti, joista määrätään näiden maiden kanssa unionin ohjelmiin osallis- tumisesta tehdyissä puitesopimuksissa.
2. Progress-lohkoon voivat osallistua kaikki julkiset ja/tai yk- sityiset tahot, toimijat ja laitokset ja etenkin seuraavat:
 - a) kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset;
 - b) työvoimapalvelut;
 - c) unionin lainsäädännön mukaiset asiantuntijaelimet;
 - d) työmarkkinaosapuolet;
 - e) kansalaisjärjestöt;
 - f) korkeakoulut ja tutkimuslaitokset;
 - g) arvioinnin ja vaikutustenarvioinnin asiantuntijat;
 - h) kansalliset tilastotoimistot;
 - i) tiedotusvälineet.

3. Komissio voi tehdä yhteistyötä kansainvälisten organisaat- tioiden ja erityisesti Euroopan neuvoston, OECD:n, ILO:n ja muiden Yhdistyneiden kansakuntien elinten sekä Maailmanpan- kin kanssa.

4. Komissio voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, jotka eivät osallistu ohjelmaan. Tällaisten kolmansien maiden edustajat voivat osallistua yhteistä etua koskeviin tapahtumiin (kuten konferensseihin ja seminaareihin), joita järjestetään ohjel- maan osallistuvissa maissa, ja tällaiset osallistumiskustannukset voidaan kattaa ohjelmasta.

II LUKU

EURES-lohko

19 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

Eures-lohkosta tuetaan yhden tai useamman a, b ja c alakoh- dassa tarkoitettujen aihekohtaisen osa-alueen toimia. Koko ohjel- makauden aikana 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa esitetystä varojen ohjeellisesta kohdentamisesta eri osa-aloille noudatetaan seuraavia vähimmäisprosenttiosuuksia:

- a) avointen työpaikkojen, työhakemusten sekä työnhakijoihin ja työnantajiin liittyvien tietojen avoimuus: 32 prosenttia;
- b) palveluiden kehittäminen työntekijöiden rekrytoimiseksi ja sijoittamiseksi työhön hyödyntämällä avointen työpaikkojen ja työhakemusten välittämistä unionin tasolla, erityisesti koh- dennetut liikkuvuusjärjestelyt: 30 prosenttia;
- c) rajat ylittävät kumppanuudet: 18 prosenttia.

Jäljelle jäänyt osuus kohdennetaan yhdelle tai useammalle a, b tai c alakohdassa tarkoitettulle aihekohtaiselle osa-alueelle tai ni- den yhdistelmälle.

20 artikla

Erityistavoitteet

Edellä 4 artiklassa säädettyjen yleistavoitteiden lisäksi Eures-loh- kossa on seuraavat erityistavoitteet:

- a) varmistetaan, että avoimia työpaikkoja ja hakemuksia koske- vat tiedot ja neuvonta ja kaikki niihin liittyvät tiedot, kuten elin- ja työoloja koskevat tiedot, ovat tilanteen mukaan avoi- mia mahdollisille työnhakijoille ja työnantajille. Tähän pääs- tään vaihtamalla ja levittämällä näitä tietoja kansainvälisesti, alueiden välillä ja yli rajojen, käyttämällä tavanomaisia avoi- mia työpaikkoja ja työhakemuksia koskevia yhteistyömuotoja sekä muulla sopivalla tavalla, kuten antamalla yksilöllistä neuvontaa ja mentorointia erityisesti vähän koulutetuille hen- kilöille;

- b) tuetaan Eures-palvelujen tarjoamista työntekijöiden rekrytoimiseksi ja sijoittamiseksi laadukkaisiin ja kestäviin työpaikkoihin hyödyntämällä avointen työpaikkojen ja työhakemusten välittämistä; Eures-palveluille myönnettävän tuen on katettava työhönsijoituksen eri vaiheet rekrytointia edeltävästä valmistelusta työhönsijoituksen jälkeiseen neuvontaan; tavoitteena on hakijan menestyksellinen integroituminen työmarkkinoille; tällaisiin tukipalveluihin voidaan sisällyttää avointen työpaikkojen täyttämiseksi kohdennettuja liikkuvuusjärjestelyjä tietyllä alalla, tietyssä ammatissa, maassa tai maaryhmässä tai tietyille työntekijäryhmille, kuten nuorille, joilla on valmiutta liikkuvuuteen, kun on havaittu selkeä taloudellinen tarve.

21 artikla

Toimien tyypit

Eures-lohkosta voidaan rahoittaa toimia yksilöiden vapaaehtoisesta liikkuvuudesta edistämiseksi unionissa oikeudenmukaisesti ja liikkuvuuden esteiden poistamiseksi, ja näitä toimia ovat erityisesti

- a) rajat ylittävien Eures-kumppanuuksien kehittäminen ja toimet, jos raja-alueista alueellisesti vastaavat viranomaiset tätä pyytävät;
- b) tietojen antaminen, neuvonta sekä työnvälitys- ja rekrytointipalvelut rajatyöntekijöille;
- c) monikielisen digitaalisen foorumin luominen työpaikkailmoituksia ja -hakemuksia varten;
- d) kohdennettujen liikkuvuusjärjestelyjen kehittäminen avointen työpaikkojen täyttämiseksi silloin, kun työmarkkinoilla on havaittu puutteita, ja/tai sellaisten työntekijöiden auttamiseksi, joilla on valmiutta liikkuvuuteen, kun on havaittu selkeä taloudellinen tarve;
- e) Eures-toimijoiden vastavuoroinen oppiminen sekä Eures-neuvojien ja rajat ylittävän kumppanuuden Eures-neuvojien koulutus;
- f) tiedotus- ja viestintätoimet, joilla lisätään tietoisuutta maantieteellisen ja ammatillisen liikkuvuuden hyödyistä yleisesti sekä Eures-ohjelman tarjoamista toimista ja palveluista.

22 artikla

Unionin osallistuminen rahoitukseen

Kun Eures-lohkon toimintoja rahoitetaan ehdotuspyyntöjen jälkeen, unioni voi osallistua niiden rahoitukseen osuudella, joka pääsääntöisesti on korkeintaan 95 prosenttia tukikelpoisista kokonaismenoista. Tämän enimmäismäärän ylittävää rahoitustukea myönnetään vain asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa olosuhteissa.

23 artikla

Liikkuvuusmallien seuranta

Unionin sisäisestä maantieteellisestä liikkuvuudesta aiheutuvien kielteisten vaikutusten havaitsemiseksi ja ehkäisemiseksi komissio seuraa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa säännöllisesti liikkuvuusvirtoja ja -malleja asetuksen (EU) N:o 492/2011 12 artiklan mukaisesti.

24 artikla

Osallistuminen

1. Eures-lohkoon voivat osallistua:
 - a) jäsenvaltiot;
 - b) ETA-maat ETA-sopimuksen mukaisesti ja Sveitsin valaliitto henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevan Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen ⁽¹⁾ mukaisesti.

2. Eures-lohkoon voivat osallistua kaikki jäsenvaltioiden tai komission nimeämät elimet, toimijat ja instituutiot, jotka täyttävät komission täytäntöönpanopäätöksessä 2012/733/EU vahvistetut Eures-verkoston osallistumista koskevat edellytykset. Tällaisia elimiä, toimijoita ja instituutioita ovat erityisesti:
 - a) kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset;
 - b) työvoimapalvelut;
 - c) työmarkkinaosapuolten organisaatiot ja muut asiaan liittyvät osapuolet.

III LUKU

Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohko

25 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkosta tuetaan yhden tai useamman a ja b alakohdassa tarkoitettujen aihekohtaisen osa-alueen toimia. Koko ohjelmakauden aikana 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa esitetystä varojen ohjeellisesta kohdentamisesta eri osa-alueille noudatetaan seuraavia vähimmäisprosenttiosuuksia:

- a) mikrorahoitus heikossa asemassa oleville ryhmille ja mikroyrityksille: 45 prosenttia;
- b) yhteiskunnallinen yrittäjyys: 45 prosenttia.

⁽¹⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6.

Jäljelle jäänyt osuus kohdennetaan a tai b alakohdassa tarkoitettulle aihekohtaisille osa-alueille tai niiden yhdistelmälle.

26 artikla

Erityistavoitteet

Edellä olevassa 4 artiklassa säädettyjen yleistavoitteiden lisäksi Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkossa on seuraavat erityistavoitteet:

- a) lisätään mikrorahoituksen saatavuutta seuraaville tahoille:
- i) heikossa asemassa olevat henkilöt, jotka ovat menettäneet tai ovat vaarassa menettää työpaikkansa tai joilla on vaikeuksia päästä tai palata työmarkkinoille, henkilöt, joita uhkaa sosiaalinen syrjäytyminen tai jotka ovat sosiaalisesti syrjäytyneitä, sekä henkilöt, joilla on heikommat mahdollisuudet saada luottoa tavanomaisilta luottomarkkinoilta ja jotka haluavat käynnistää oman mikroyrityksen tai kehittää sitä;
 - ii) mikroyritykset sekä käynnistys- että kehitysvaiheessa ja etenkin mikroyritykset, jotka työllistävät i alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä;
- b) parannetaan mikroluoton tarjoajien institutionaalisia valmiuksia;
- c) tuetaan sosiaalisten investointimarkkinoiden kehittämistä ja helpotetaan yhteiskunnallisten yritysten rahoituksen saantia asettamalla saataville omaa pääomaa ja oman pääoman luonteista pääomaa sekä luottovälineitä ja avustuksia enintään 500 000 euroa yhteiskunnallisille yrityksille, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä 30 miljoonaa euroa tai joiden vuotuinen tase ei ylitä 30 miljoonaa euroa ja jotka eivät itse ole yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä.

Täydentävyyden varmistamiseksi komissio ja jäsenvaltiot sovitavat omilla toimivalta-aloillaan tiiviisti yhteen näitä toimia koheesiopolitiikan ja kansallisten politiikkojen yhteydessä toteutettujen toimien kanssa.

27 artikla

Toimien tyypit

Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkosta voidaan myöntää tukea mikrorahoitukseen ja yhteiskunnallisille yrityksille, mukaan lukien institutionaalisten valmiuksien parantaminen erityisesti varainhoitoasetuksen ensimmäisen osan VIII osastossa säädettyjen rahoitusvälineiden kautta, ja avustuksia.

28 artikla

Osallistuminen

1. Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkoon voivat osallistua kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maissa toimivat julkiset ja yksityiset elimet, jotka tarjoavat näissä maissa

- a) mikrorahoitusta henkilöille ja mikroyrityksille; ja/tai

- b) rahoitusta yhteiskunnallisille yrityksille.

2. Komissio varmistaa, että lohkoon voivat osallistua syrjimättömästi kaikki jäsenvaltioissa toimivat julkiset ja yksityiset elimet.

3. Niiden julkisten ja yksityisten elinten, jotka toteuttavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa, on lopullisten tuensaajien tavoittamiseksi sekä kilpailukykyisten ja elinkelpoisten mikroyritysten luomiseksi tehtävä tiivistä yhteistyötä niiden organisaatioiden ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa, jotka valvovat mikroluottojen lopullisten tuensaajien etuja, sekä niiden, erityisesti Euroopan sosiaalirahastosta tuettujen organisaatioiden kanssa, ja tarjottava mentorointi- ja koulutusohjelmia lopullisille tuensaajille. Tässä yhteydessä on varmistettava tuensaajien riittävä seuranta ennen mikroyrityksen perustamista ja sen jälkeen.

4. Julkisten ja yksityisten elinten, jotka toteuttavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa, on noudatettava hyvää hallintotapaa, hallinnointia ja kuluttajansuojaa koskevia korkeita vaatimuksia mikroluottojen tarjoajien eurooppalaisten käytäntöjen ("European Code of Good Conduct for Microcredit Provision") periaatteiden mukaisesti ja pyrittävä erityisesti estämään henkilöiden ja yritysten ylivelkaantuminen, joka johtuu esimerkiksi niille myönnettyistä korkeakorkoisista luotoista tai luotoista sellaisin ehdoin, että yrittäjä ajautuu maksukyvyttömyyteen.

29 artikla

Taloudellinen tuki

Yhteistä toimintaa lukuun ottamatta Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkolle myönnetyt määrärahat kattavat rahoitusvälineiden kautta täytäntöön pantujen toimien kustannukset kokonaisuudessaan, mukaan luettuina rahoituksen välittäjiin kohdistuvat maksuvelvollisuudet, kuten takauksista aiheutuneet tappiot, unionin rahoitusosuutta hallinnoivien yhteisöjen hallinnointimaksut ja muut tukikelpoiset kustannukset.

30 artikla

Hallinnointi

1. Edellä 27 artiklassa tarkoitettujen välineiden ja avustusten täytäntöön panemiseksi komissio voi tehdä sopimuksia varainhoitoasetuksen 139 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja erityisesti Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston kanssa. Tällaisissa sopimuksissa on esitettävä kyseisille yhteisöille uskottujen tehtävien täytäntöönpanoa koskevat tarkat määräykset, mukaan lukien määräykset, joissa täsmennetään tarve varmistaa täydentävyys nykyisiin unionin ja kansallisiin rahoitusvälineisiin nähden ja jakaa resurssit tasapuolisesti jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden kesken. Varainhoitoasetuksen ensimmäisen osan VIII osaston mukaiset rahoitusvälineet voidaan toteuttaa erillisellä sijoitusvälineellä, jonka rahoittajana voivat olla ohjelmarahastot tai muut investoijat tai molemmat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu erillinen sijoitusväline voi tarjota muun muassa luottoja, omaa pääomaa ja riskinjakovälineitä välittäjille tai suoraa rahoitusta yhteiskunnallisille yrityksille tai molempia. Omaa pääomaa voidaan tarjota esimerkiksi avoimen omistussuuden hankkimisella, äänettömällä osakkuuksilla, osakaslainoilla ja erilaisilla sijoittajille suunnatuilla omistusosuusjärjestelyillä.

3. Tästä lohkosta suoraan tai välillisesti tuettujen mikroluottojen ehtojen, kuten korkojen, on ilmennettävä tuesta saatavaa hyötyä ja niiden on oltava perusteltuja olemassa oleviin riskeihin ja luottoon liittyviin todellisiin kustannuksiin nähden.

4. Varainhoitoasetuksen 140 artiklan 6 kohdan mukaisesti jonkin rahoitusvälineen vuotuiset palautukset on käytettävä samaan rahoitusvälineeseen 1 päivään tammikuuta 2024 mennessä, kun taas tulot otetaan unionin yleiseen talousarvioon sen jälkeen, kun hallinnointikustannukset ja -palkkiot on vähennetty. Monivuotisissa rahoituspuitteissa vuosille 2007–2013 jo perustettujen rahoitusvälineiden osalta edeltävällä kaudella käynnistettyjen toimien tuottamat vuotuiset palautukset ja tulot kohdennetaan kuluvan kauden rahoitusvälineille.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa tehtyjen sopimusten voimassaolon umpeuduttua tai erillisen sijoitusvälineen investointikauden päätyttyä unionille kuuluva saldo on maksettava unionin yleiseen talousarvioon.

6. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja tarpeen mukaan rahastonhoitajien on tehtävä 28 artiklassa tarkoitettujen julkisten ja yksityisten tahojen kanssa kirjallinen sopimus. Tällaisissa sopimuksissa on määrättävä julkisten ja yksityisten rahoituskenttärajojen velvoitteista käyttää Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkon nojalla saataville asetetut resurssit 26 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti ja toimittaa tietoa 31 artiklassa säädettyjen vuotuisen täytäntöönpanokertomusten laatimista varten.

31 artikla

Täytäntöönpanokertomukset

1. Edellä 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja tarpeen mukaan rahastonhoitajien on lähetettävä komissiolle vuotuiset täytäntöönpanokertomukset, joissa esitetään toimet, joille on myönnetty tukea, ja katetaan niiden rahoituksen toteutus sekä rahoituksen ja investointien myöntäminen ja saatavuus sektorin, maantieteellisen alueen ja tuensaajan tyyppin mukaan. Näissä kertomuksissa ilmoitetaan myös hyväksytyt tai hylätyt hakemukset kunkin erityistavoitteen osalta, julkisten ja yksityisten elinten kanssa tehdyt sopimukset, rahoitetut toimet ja tulokset, myös ottaen huomioon niiden sosiaaliset vaikutukset, luodut työpaikat ja tuen elinkelpoisuus. Komissio toimittaa nämä raportit Euroopan parlamentille tiedoksi.

2. Näissä vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa esitettyjä tietoja on käytettävä 12 artiklassa säädettyssä joka toinen vuosi toimitettavissa seurantakertomuksissa. Seurantakertomukset sisältävät päätöksen N:o 283/2010/EU 8 artiklan 2 kohdassa säädetty vuosikertomukset, yksityiskohtaiset tiedot viestintätoimista

ja tiedot täydentävyydestä unionin muiden välineiden ja etenkin Euroopan sosiaalirahaston toimien kanssa.

III OSASTO

TYÖOHJELMAT JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Työohjelmat

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan työohjelmat, jotka kattavat kyseessä olevat kolme lohkoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Työohjelmat ovat tarvittaessa kestoaltaan kolme vuotta ja niihin on sisällyttävä kuvaus rahoitettavista toimista, menettelyt unionin tukemien toimien valitsemiseksi, maantieteellinen kattavuus, kohdeyleisö ja ohjeellinen täytäntöönpanoajanjakso. Työohjelmissä on ilmoitettava myös kullekin erityistavoitteelle kohdennetun tuen määrä ja noudatettava 33 artiklan mukaista varojen uudelleenkohdentamista. Työohjelmilla on vahvistettava ohjelman johdonmukaisuutta osoittamalla yhteydet kolmen lohkon välillä.

33 artikla

Varojen kohdentaminen uudelleen lohkojen välillä ja lohkojen yksittäisille aihekohtaisille osa-alueille

Siirretään komissiolle valta antaa 34 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa varoja kohdennetaan uudelleen lohkojen välillä ja niiden lohkojen yksittäisille aihekohtaisille osa-alueille, jotka ylittäisivät kussakin tapauksessa asetetun ohjeellisen määrän yli viidellä prosentilla ja enintään kymmenellä prosentilla, kun sosioekonomisen tilanteen muutos tai 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen väliarvioinnin tulokset edellyttävät sitä. Varojen kohdentaminen uudelleen kunkin lohkon aihekohtaisille osa-alueille otetaan huomioon 32 artiklassa tarkoitetuissa työohjelmissä.

34 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 33 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 33 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 33 artiklan nojalla hyväksytty delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

35 artikla

Muut täytäntöönpanotoimenpiteet

Ohjelman täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet, kuten ohjelman arviointiperusteet, muun muassa perusteet, jotka liittyvät kustannustehokkuuteen ja tulosten levittämistä ja siirtämistä koskeviin järjestelyihin, hyväksytään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

36 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

37 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Päätöksen N:o 1672/2006/EY 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuihin toimiin, jotka aloitetaan ennen 1 päivää tammikuuta 2014,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

sovelletaan edelleen kyseistä päätöstä. Näissä toimissa komissiota avustaa tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitettu komitea.

38 artikla

Arviointi

1. Tämän asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa säädettyyn loppuarviointiin on sisällytettävä päätöksen N:o 283/2010/EU 9 artiklassa säädetty loppuarviointi.

2. Komissio tekee Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yritys -lohkoa koskevan erillisen loppuarvioinnin viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun sopimukset yhteisöjen kanssa ovat rauenneet.

39 artikla

Päätöksen N:o 283/2010/EU muutokset

Muutetaan päätös N:o 283/2010/EU seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Kun rahoitusjärjestelyn voimassaolo päättyy, unionille kuuluva saldo saatetaan käytettäväksi mikrorahoitusta ja yhteiskunnallisille yrityksille annettavaa tukea varten työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2013 ("EaSI-ohjelma") annetun asetuksen (EU) N:o 1296/2013 (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 238."

2) Poistetaan 8 artiklan 3 ja 4 kohta.

40 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1297/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen sääntöjen osalta, jotka koskevat rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa, maksusitoumusten vapauttamissääntöjä tiettyjen jäsenvaltioiden osalta ja loppumaksun maksamista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ennennäkemätön pitkäkestoinen maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavalla tavalla talouskasvua ja rahoitusvakautta sekä heikentäneet huomattavasti useiden jäsenvaltioiden rahoituksellisia, taloudellisia ja sosiaalisia edellytyksiä. Tilanne aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa tietyille jäsenvaltioille vakavia vaikeuksia, jotka liittyvät erityisesti ongelmiin niiden talouskasvussa ja rahoitusvakaudessa sekä alijäämän ja velkaantuneisuuden lisääntymiseen ja jotka johtuvat osittain myös kansainvälisestä talous- ja rahoitusympäristöstä.
- (2) Vaikka finanssikriisin kielteisten vaikutusten torjumiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimia, kuten tehty muutoksia lainsäädäntöön, kriisin vaikutukset tuntuvat laajalti reaalityaloudessa, työmarkkinoilla ja kansalaisten elämässä. Kansallisiin rahoitusvaroihin kohdistuu yhä enemmän paineita, joiden helpottamiseksi olisi toteutettava kiireellisesti lisätoimenpiteitä käyttämällä rakennerahastoista ja koheesiorahastosta, jäljempänä 'rahastot', myönnettävää rahoitusta mahdollisimman laajasti ja tehokkaasti. Koska rahoitusvaikeudet jatkuvat, on tarpeen pidentää Euroopan

parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1311/2011 ⁽³⁾ käyttöön otettujen toimenpiteiden soveltamisaikaa. Nämä toimenpiteet hyväksyttiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 artiklan 2 kohdan, 136 artiklan ja 143 artiklan nojalla.

- (3) Neuvoston asetusta (EY) N:o 1083/2006 ⁽⁴⁾ muutettiin asetuksella (EU) N:o 1311/2011 unionin varainhoidon helpottamiseksi, jäsenvaltioissa ja alueilla tehtävien investointien nopeuttamiseksi sekä rahoituksen saatavuuden parantamiseksi siten, että rahastoista maksettavia välimaksuja voidaan korottaa määrään, joka on 10 prosenttiyksikköä suurempi kuin kullekin toimintalinjalle vahvistettu tosiasiallinen osarahoitusosuus, sellaisten jäsenvaltioiden osalta, joilla on rahoitusvakauteen kohdistuvia vakavia vaikeuksia ja jotka ovat pyytäneet tämän toimenpiteen soveltamista.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 77 artiklan 6 kohdan mukaan korotettua osarahoitusosuutta voi pyytää 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Koska jäsenvaltioilla on edelleen rahoitusvakauteen kohdistuvia vakavia vaikeuksia, korotetun osarahoitusosuuden soveltamisaikaa ei kuitenkaan tulisi rajata 31 päivään joulukuuta 2013.
- (5) Eurooppa-neuvoston 7 ja 8 päivänä helmikuuta 2013 antamien päätelmien ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽⁵⁾ 22 artiklassa säädetyn mukaisesti 10 prosenttiyksikköä suurempaa osarahoitusosuutta sovelletaan ohjelmakauden 2014–2020 osalta 30 päivään kesäkuuta 2016 saakka, jolloin korotusmahdollisuutta tarkastellaan uudelleen. Koska ohjelmakausilla 2007–2013 ja 2014–2020 on päällekkäisyyttä, on tarpeen varmistaa näinä kahtena kautena rahoitustukea saavien jäsenvaltioiden johdonmukainen ja

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1311/2011, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta (EUVL L 337, 20.12.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽¹⁾ Lausunto annettu 19. syyskuuta 2013 (EUVL C 341, 21.11.2013, s. 27).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2013.

yhdenmukainen kohtelu. Näiden rahoitustukea saavien jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi myös hyödyttävä osarahoitusasteen korotuksesta tukikelpoisuuskauden loppuun saakka ja esitettävä asiaa koskeva vaatimus, vaikka rahoitustukea ei enää tarjota.

- (6) Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 tarkoituksena on edistää koheesiovarojen tarkoituksenmukaista keskittämistä vähiten kehittyneille alueille ja jäsenvaltioille. Keskimääräisen asukaskohtaisen tuki-intensiteetin eroavuuksien vähentämiseksi rahastoista kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle myöhemmin annettavien asetusten nojalla siirrettävien varojen enimmäismäärä (tukikatto) on vahvistettava 2,35 prosentiksi suhteessa jäsenvaltion BKT:hen. Tukikattoa sovelletaan vuosikohtaisesti, ja – jos sitä sovelletaan – se vähentää suhteellisesti kaikkia siirtoja (kehittyneempiä alueita ja ”Euroopan alueellinen yhteistyö” -tavoitetta lukuun ottamatta) asianomaiselle jäsenvaltiolle siirrettävien varojen enimmäismäärän saavuttamiseksi. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyivät unioniin ennen vuotta 2013 ja joiden keskimääräinen BKT:n reaalkasvu kaudella 2008–2010 oli alhaisempi kuin – 1 prosenttia, siirrettävien varojen enimmäismäärä on vahvistettava 2,59 prosenttiin niiden BKT:sta.
- (7) Asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 jäsenvaltiokohtaiset määrärahat rajataan 110 prosentin tasolle niiden reaalisesta tasosta kaudella 2007–2013. Jäsenvaltioita, joihin tukikaton asettaminen vaikuttaa, on suojeltava paremmin riskiltä, että niille ohjelmakaudella 2007–2013 myönnettyt maksusitoumukset vapautettaisiin ilman eri toimenpiteitä.
- (8) Eurooppa-neuvosto kehotti 8 päivänä helmikuuta 2013 antamissaan päätelmissä komissiota tarkastelemaan käytännön ratkaisuja vuosien 2007–2013 Romanian ja Slovakian kansallisiin määrärahoihin kuuluvien varojen ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan vapauttamisen riskin pienentämiseksi, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttaminen.
- (9) Eurooppa-neuvosto korosti myös tarvetta varmistaa kaikkien otsakkeiden maksujen tason ja profiilin asianmukaisuus maksamatta olevien talousarviositoumusten määrän rajoittamiseksi erityisesti siten, että ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapauttamista koskevia sääntöjä sovelletaan kaikissa otsakkeissa. Tästä syystä säännösten, joilla löyhennetään maksusitoumusten vapauttamissääntöjä niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 vahvistettu tukikaton asettaminen vaikuttaa, olisi oltava tasapainoisia, kun otetaan huomioon vaikutukset maksamatta oleviin talousarviositoumuksiin.
- (10) Vuosien 2011 ja 2012 vuotuisten maksusitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan vapauttamisen laskennan määräaika olisi pidennettävä vuodella, mutta vuoden 2012 talousarviositoumukselle, joka on vielä avoinna

31 päivänä joulukuuta 2015, on esitettävä perusteet 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä. Tällä määräajan pidennyksellä toimenpideohjelmiin sidottujen varojen käyttöä voidaan parantaa niissä jäsenvaltioissa, joihin koheesipoliittisten määrärahojen rajaaminen tulevaisuudessa 110 prosentin tasolle niiden reaalisesta tasosta kaudella 2007–2013 vaikuttaa. Tällaista joustavuutta tarvitaan, jotta voidaan puuttua ohjelmien odotettua hitaamman täytäntöönpanon ongelmaan, jota esiintyy erityisesti näissä jäsenvaltioissa.

- (11) Toimenpideohjelmit maksettavan loppumaksun määrää laskettaessa kullekin toimintalinjalle rahastoista myönnettävän tuen enimmäismäärään olisi tehtävä vähäisiä muutoksia, jotta voidaan optimoida varojen käyttö.
- (12) Kun otetaan huomioon kriisin ennennäkemätön luonne, tukitoimenpiteet on tarpeen hyväksyä nopeasti, minkä vuoksi on aiheellista, että tämä asetusta tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- (13) Asetus (EY) N:o 1083/2006 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1083/2006 seuraavasti:

1) Muutetaan 77 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 53 artiklan 2 kohdassa ja 53 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä säädetään, ja poiketen liitteessä III säädetyistä enimmäismääristä, välimaksuja ja loppumaksuja korotetaan siten, että ne ovat, tuen enimmäismäärää ylittämättä, 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kuhunkin toimintalinjaan sovellettava osarahoitusosuus, ja tätä sovelletaan kussakin sellaisessa todennetussa menoilmoituksessa ilmoitettujen uusien tukikelpoisten menojen määrään, joka on toimitettu ohjelmakauden loppuun mennessä, jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 2013, jälkeen:

- a) sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 (*) mukaisesti tai muut euroalueen jäsenvaltiot ovat asettaneet sen saataville rahoitustukea ennen mainitun asetuksen voimaantuloa;
- b) sen saataville on asetettu keskipitkän ajan rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 (**) mukaisesti;
- c) sen saataville on asetettu rahoitustukea Euroopan vakauskon mekanismin perustamisesta tehdyn sopimuksen mukaisesti sen jälkeen, kun sopimus on tullut voimaan.

(*) Neuvoston asetus (EU) N:o 407/2010, annettu 11 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan rahoitusvakautusmekanismin perustamisesta (EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1).

(**) Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).”;

- b) kumotaan 6 kohta;
- c) lisätään 12 kohta seuraavasti:

”12. Poiketen siitä, mitä 10 kohdassa säädetään, loppumaksuina maksettu unionin maksuosuus kullekin toimintalinjalle myönnetystä tuesta ei saa toimintalinjan tasolla ylittää yli 10 prosentilla rahastosta maksettavaa

enimmäistukimäärää, joka vahvistetaan komission tekemässä toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä. Loppumaksuina maksettu unionin rahoitusosuus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin ilmoitettu julkinen rahoitusosuus ja kullekin toimintaohjelmalle kustakin rahastosta myönnetyn tuen enimmäismäärä, joka on vahvistettu komission tekemässä toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä.”

2) Muutetaan 93 artikla seuraavasti:

- a) lisätään kohta seuraavasti:

”2 b. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 2 kohdassa säädetään, niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden koheesiopoliittiset määrärahat ohjelmakaudella 2014–2020 rajataan 110 prosentin tasolle niiden reaalisesta tasosta kaudella 2007–2013, 1 kohdassa tarkoitettu määräaika vuosina 2007–2012 on niiden toimenpideohjelmien talousarviositoumusvuotta seuraavan kolmannen vuoden joulukuun 31 päivä.”;

- b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Se, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ei rajoita 2 b kohdassa säädetyn määräajan soveltamista mainitussa kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion vuoden 2012 talousarviositoumukseen.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1298/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyille jäsenvaltioille Euroopan sosiaalirahastosta myönnettävästä määrärahasta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen yhteydessä olisi aiheellista käsitellä tiettyjä näiden neuvottelujen tuloksista juontuvia kysymyksiä.
- (2) Kesäkuun 27 ja 28 päivänä 2013 kokoontunut Euroopa-neuvosto katsoi, että näihin kysymyksiin olisi löydettävä budjetitratkaisu niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin nämä kysymykset eniten vaikuttavat, toisin sanoen Ranskan, Italian ja Espanjan osalta.
- (3) Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) Ranskalle, Italialle ja Espanjalle myönnettäviä vuoden 2013 määrärahoja olisi lisättävä nykyinen talouskriisi huomioon ottaen, jotta lujitetaan unionin taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja keinona auttaa näitä jäsenvaltioita erityisissä pyrkimyksissä, joita tarvitaan työttömyyttä, ja erityisesti nuorisotyöttömyyttä, sekä köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskeviin erityisongelmiin vastaamiseksi.
- (4) Jotta kyseisille jäsenvaltioille myönnettävät määrät voidaan vahvistaa neuvoston asetuksen (EY) N:o

1083/2006 ⁽²⁾ liitteen I mukaisesti, olisi mukautettava säännöksiä, joilla säädetään rahaston kokonaismäärärahoista niiden kolmen tavoitteen osalta, joihin ne vaikuttavat, sekä mainitun asetuksen liitettä II, jossa vahvistetaan maksusitoumusmäärärahojen jäsenvaltiokohtaisen alustavan vuosijakauman perusteet ja menetelmät.

- (5) Jotta varmistetaan vuoden 2013 maksusitoumusmäärärahojen korotuksen vaikuttavuus ja helpotetaan toimenpideohjelmien täytäntöönpanoa, olisi otettava huomioon kyseisten jäsenvaltioiden kyky hyödyntää tukea rahastojen lähentymistavoitteen sekä alueellisen kilpailukyyn ja työllisyyden tavoitteiden osalta.
- (6) Jotta toimenpideohjelmilla on tarpeeksi aikaa hyödyntää ESR:n lisämäärärahoja, on myös tarpeen pidentää talousarviositoumusten määräaika niiden toimenpideohjelmien osalta, joihin asetuksen (EY) N:o 1083/2006 liitteessä II vahvistetut uudet määrät on tarkoitus kohdentaa.
- (7) Koska nämä maksusitoumusmäärärahat liittyvät vuoteen 2013, tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti.
- (8) Asetus (EY) N:o 1083/2006 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1083/2006 seuraavasti:

1) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Rahastojen maksusitoumuksiin käytettävissä olevat varat kaudella 2007–2013 ovat 308 542 551 107 euroa vuoden 2004 hintoina liitteessä I olevan vuosijakauman mukaisesti.”;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2013.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Liitteessä II olevissa 12–30 ja 32 kohdassa tarkoitettujen määrät sisällytetään 19, 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuihin määriin, ja ne on yksilöitävä selkeästi ohjelmasiikirjoissa.”

2) Korvataan 19 ja 20 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Lähentymistavoitteen määrärahat

Lähentymistavoitteen kokonaismäärärahat ovat 81,53 prosenttia 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista (eli yhteensä 251 543 760 146 euroa), ja ne jaetaan osa-alueittain seuraavasti:

- a) 70,50 prosenttia (eli yhteensä 177 338 880 991 euroa) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rahoitukseen käyttäen jäsenvaltiokohtaisen alustavan jaon perusteina tukikelpoista väestöä, alueellista vaurautta, kansallista vaurautta ja työttömyysastetta;
- b) 4,98 prosenttia (eli yhteensä 12 521 289 405 euroa) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun erityiseen siirtymäkauden tukeen käyttäen jäsenvaltiokohtaisen alustavan jaon perusteina tukikelpoista väestöä, alueellista vaurautta, kansallista vaurautta ja työttömyysastetta;
- c) 23,23 prosenttia (eli yhteensä 58 433 589 750 euroa) 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun rahoitukseen käyttäen jäsenvaltiokohtaisen alustavan jaon perusteina väestöä, kansallista vaurautta ja pinta-alaa;
- d) 1,29 prosenttia (eli yhteensä 3 250 000 000 euroa) 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun erityiseen siirtymäkauden tukeen.

5) Korvataan liite I seuraavasti:

”

”LIITE I

Maksusitoumusmäärärahojen (18 artiklassa tarkoitettu) vuosijakauma kaudella 2007–2013

(euroa, vuoden 2004 hintoina)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 843 551 107”;

6) Lisätään liitteeseen II kohta seuraavasti:

”32. ESR:sta myönnetään vuodeksi 2013 lisärahoitusta 125 513 290 euroa seuraavasti: Ranskalle myönnetään

20 artikla

Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteen määrärahat

Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteen kokonaismäärärahat ovat 15,96 prosenttia 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista (eli yhteensä 49 239 337 841 euroa), ja ne jaetaan osa-alueittain seuraavasti:

- a) 78,91 prosenttia (eli yhteensä 38 854 031 211 euroa) 6 artiklassa tarkoitettuun rahoitukseen käyttäen jäsenvaltiokohtaisen alustavan jaon perusteina tukikelpoista väestöä, alueellista vaurautta, työttömyysastetta, työllisyysastetta ja asukastiheyttä; ja
- b) 21,09 prosenttia (eli yhteensä 10 385 306 630 euroa) 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun erityiseen siirtymäkauden tukeen käyttäen jäsenvaltiokohtaisen alustavan jaon perusteina tukikelpoista väestöä, alueellista vaurautta, kansallista vaurautta ja työttömyysastetta.”

3) Korvataan 21 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen kokonaismäärärahat ovat 2,51 prosenttia 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista (eli 7 759 453 120 euroa), ja ne jaetaan, liitteessä II olevassa 22 kohdassa tarkoitettua määrää lukuun ottamatta, osa-alueittain seuraavasti:”

4) Lisätään 75 artiklaan kohta seuraavasti:

”1b. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, liitteessä II olevassa 32 kohdassa tarkoitettuja määriä koskevat talousarviositoumukset on tehtävä 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä.”

83 675 527 euroa, Italialle myönnetään 25 102 658 euroa ja Espanjalle myönnetään 16 735 105 euroa.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1299/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 178 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 176 artiklassa määrätään, että Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tarkoituksena on myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa. Tuon artiklan ja mainitun sopimuksen 174 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaan EAKR:n on myötävaikutettava alueiden välisten kehityserojen sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden vähentämiseen; tällöin on kiinnitettävä erityistä huomiota maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin, kuten pohjoisimpiin alueisiin, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueisiin.

(2) EAKR:n, Euroopan sosiaalirahaston (ESR), koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston yhteiset säännökset vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ⁽³⁾. Euroopan parlamentin ja neuvoston ase-

tuksessa (EU) N:o 1301/2013 ⁽⁴⁾ vahvistetaan sitä koskevat erityissäännökset, millaisia toimia EAKR:stä voidaan rahoittaa, ja määritetään näiden toimien tavoitteet. Mainitut asetukset eivät sovellu täysin Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen erityispiirteisiin silloin, kun vähintään kaksi jäsenvaltiota tai yksi jäsenvaltio ja kolmas maa toimivat yhteistyössä. Sen vuoksi on tarpeen antaa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta erityissäännökset, jotka koskevat soveltamisalaa, maantieteellistä kattavuutta, määrärahoja, temaattista keskittämistä ja investointiprioriteetteja, suunnittelua, seuranta- ja arviointia, teknistä tukea, tukikelpoisuutta, hallinnointia, valvontaa ja nimeämistä, kolmansien maiden osallistumista sekä varainhoitoa.

(3) Unionin koheesipolitiikan antaman lisäarvon lisäämiseksi erityissäännöksillä olisi pyrittävä yksinkertaistamaan toimia huomattavasti kaikkien niissä mukana olevien, niin tuensaajien, ohjelmaviranomaisten, osallistuvien jäsenvaltioiden paikallisen, alueellisen tai kansallisen tason viranomaisten ja kolmansien maiden kuin komission osalta.

(4) Unionin alueen kaikkia tasoja koskevan tasapainoisen kehityksen tukemiseksi olisi EAKR:stä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta tuettava rajat ylittävää, valtioiden välistä ja alueiden välistä yhteistyötä.

(5) Rajat ylittävällä yhteistyöllä olisi pyrittävä ratkaisemaan raja-alueiden yhteisesti todettuja ongelmia kuten: huonot yhteydet, erityisesti tieto- ja viestintäteknologian ja liikenneinfrastruktuurin osalta, taantuvat paikalliset toimialat, epäasianmukainen liiketoimintaympäristö, paikallisten ja alueellisten hallintojen verkostojen puuttuminen, tutkimuksen ja innovoinnin vähäisyys sekä tieto- ja viestintäteknologian vähäinen hyödyntäminen, ympäristön pilaantuminen, riskien ehkäiseminen, kielteiset asenteet naapurimaan asukkaita kohtaan, ja pyrittävä hyödyntämään raja-alueiden vielä käyttämätön kasvupotentiaali (rajat ylittävän tutkimustoiminnan, innovointimahdollisuuksien ja klustereiden kehittäminen, rajat ylittävä työmarkkinoiden integrointi, oppilaitosten, myös yliopistojen, yhteistyö, terveydenhuoltolaitosten välinen yhteistyö) samalla kun kehitetään yhteistyöprosessia koko unionin yhdenmukaisen kehityksen varmistamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 96.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 289).

- (6) Valtioiden välisellä yhteistyöllä olisi pyrittävä tehostamaan yhteistyötä toimilla, jotka johtavat unionin koheesiopolitiikan prioriteetteihin liittyvään yhdenmennyyn alueelliseen kehittämiseen, ja niihin olisi kuuluttava myös rajat ylittävä merialueyhteistyö, joka ei kuulu rajat ylittävien yhteistyöohjelmien piiriin.
- (7) Alueiden välisellä yhteistyöllä olisi pyrittävä tehostamaan koheesiopolitiikkaa tukemalla alueiden välistä kokemusten vaihtoa temaattisista tavoitteista ja kaupunkialueiden kehittämisestä, mukaan lukien kaupunkien ja maaseudun väliset yhteydet, parantamaan alueellisten yhteistyöohjelmien ja toimien täytäntöönpanoa sekä edistämään alueellisen yhteenkuuluvuuden alan kehityssuuntausten analysointia tutkimusten, tiedonkeruun ja muiden toimenpiteiden avulla. Temaattisia tavoitteita koskevalla kokemusten vaihdolla olisi parannettava ensisijaisesti Investoinnit kasvun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien suunnittelua ja täytäntöönpanoa, mutta myös tarvittaessa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyvien ohjelmien suunnittelua ja täytäntöönpanoa, mukaan lukien innovatiivisten tutkimuspainotteisten klustereiden välisen, osapuolia hyödyttävän yhteistyön sekä tutkijoiden ja tutkimuslaitosten välisen vaihdon edistäminen niin kehittyneillä kuin vähemmän kehittyneillä alueilla, ottaen huomioon kokemukset, joita on saatu tutkimuksen seitsemännän puiteohjelman osa-alueilla "Osaavat alueet" ja "Lähentymisalueiden ja syrjäisimpien alueiden tutkimuspotentiaali".
- (8) Tukikelpoisten alueiden määrittämiseksi olisi vahvistettava objektiiviset perusteet. Tätä varten tukikelpoiset alueet ja unionin tason alueet olisi nimettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003⁽¹⁾ mukaisen yhteisen alueluokitusjärjestelmän perusteella.
- (9) Rajat ylittävällä yhteistyöllä olisi tuettava alueita, jotka sijaitsevat maa- tai merirajoilla. Aiemmilla ohjelmakausilta saadun kokemuksen perusteella komission olisi laadittava luettelo raja-alueiden yhteistyöohjelmista tukea saavista raja-alueista entistä yksinkertaisemmalla tavalla yhteistyöohjelmittain eriteltynä. Komission olisi tätä luetteloa laatiessaan otettava huomioon mukautukset, jotka ovat tarpeen ohjelmakaudeksi 2007–2013 vahvistettujen ohjelma-alueiden johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden takaamiseksi erityisesti maa- ja merirajoilla. Näillä mukautuksilla saatetaan pienentää tai laajentaa voimassa olevia ohjelma-alueita tai vähentää tai lisätä rajat ylittävien yhteistyöohjelmien määrää, samalla kun sallitaan mahdollinen maantieteellinen päällekkäisyys.
- (10) Komission olisi määriteltävä valtioiden välisen yhteistyön alueet ottamalla huomioon toimet, joita tarvitaan yhdenmetyt alueellisen kehityksen edistämiseksi. Komission olisi näitä alueita määriteltessään otettava huomioon aiemmista ohjelmista saadut kokemukset ja tarvittaessa makroalue- ja merialuestrategiat.
- (11) Sen varmistamiseksi, että kaikki unionin alueet voivat hyötyä kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihdosta, alueiden välisten yhteistyöohjelmien olisi katettava koko unionin alue.
- (12) On aiheellista jatkaa tai tarvittaessa käynnistää rajat ylittävää, valtioiden välistä ja alueiden välistä yhteistyötä unionin naapureina olevien kolmansien maiden kanssa, koska tällainen yhteistyö on tärkeä aluepoliittinen väline ja sen on määrä hyödyttää kolmansien maiden rajanaapureina sijaitsevien jäsenvaltioiden alueita. Tästä syystä EAKR:stä olisi annettava tukea rajat ylittävälle ja merialueita koskeville ohjelmille, jotka on perustettu eurooppalaisen naapuruuden välineen (ENI) nojalla eurooppalaisen naapuruuden välineellä kaudella 2014–2020 koskevan tulevan unionin säädöksen, jäljempänä 'ENI -säädös', mukaisesti sekä liittymistä valmistelevalle välineen (IPA II) liittymistä valmistelevalle tukea kaudella 2014–2020 koskevan tulevan unionin säädöksen, jäljempänä 'IPA II -säädös', mukaisesti.
- (13) Sellaisten unionin ulkopoliittikan välineistä tuettujen ulkorajoja koskevien toimien, jotka kattavat sekä unionin sisä- että ulkopuolisia raja-alueita, lisäksi olisi oltava mahdollista, että EAKR:stä tukea saavat yhteistyöohjelmat kattavat alueita sekä unionin sisällä että tietyissä tapauksissa unionin ulkopuolella, jos unionin ulkopuolella sijaitsevat alueet eivät kuulu ulkopoliittikan välineiden piiriin joko siksi, että niitä ei ole määritelty edunsaajamaiksi, tai siksi, että tällaisia ulkopoliittikan yhteistyöohjelmia ei voida perustaa. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että EAKR:stä kolmansien maiden alueella toteutettaviin toimiin annettava tuki hyödyttää ensisijaisesti unionin alueita. Komission olisi rajat ylittäviä ja valtioiden välisiä ohjelma-alueita koskevaa luetteloa laatiessaan sisällytettävä siihen nämä rajoitteet huomioiden myös kolmansien maiden alueita.
- (14) On tarpeen vahvistaa kullekin Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osa-alueelle varatut määrärahat siten, että keskitytään edelleen merkittävästi rajat ylittävään yhteistyöhön, mukaan lukien kunkin jäsenvaltion osuus rajat ylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä koskevista kokonaismääristä ja näiden osa-alueiden välisen joustavuuden jäsenvaltioille antamat mahdollisuudet, ja että syrjäisimpien alueiden yhteistyölle taataan riittävä rahoitus.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

- (15) Unionin alueiden edun vuoksi olisi perustettava mekanismi, jolla EAKR:stä voidaan tukea ulkopoliittikan välineitä, kuten ENI:ta ja IPA II:ta, myös silloin kun ulkopoliittikan yhteistyöohjelmia ei voida hyväksyä tai ne täytyy lopettaa. Tällä mekanismilla olisi pyrittävä optimoimaan näiden välineiden toiminta ja koordinoimaan ne mahdollisimman hyvin keskenään.
- (16) Pääosa EAKR:n rahoituksesta rajat ylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä koskeville ohjelmille olisi keskitettävä rajatulle määrälle temaattisia tavoitteita koheesiopolitiikan unionin laajuisten vaikutusten maksimoimiseksi. Keskittämisen olisi temaattisia tavoitteita koskevassa alueiden välisessä yhteistyössä kuitenkin näytävä pikemminkin kunkin toimen tavoitteessa kuin temaattisten tavoitteiden määrän rajaamisessa, jotta tätä yhteistyötä voidaan hyödyntää parhaiten koheesiopolitiikan tehostamiseksi ensisijaisesti Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja lisäksi tarvittaessa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen puitteissa. Alueiden välisten muiden yhteistyöohjelmien osalta temaattisen keskittämisen olisi perustettava kunkin ohjelman erityiseen soveltamisalaan.
- (17) Jotta saavutetaan älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä unionin strategiassa määritetyt päämäärät ja tavoitteet, EAKR:n olisi Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen avulla myötävaikutettava seuraavien temaattisten tavoitteiden toteutumiseen: osaamiseen, tutkimukseen ja innovointiin perustuva talous, mukaan lukien tukemalla yritysten ja erityisesti pienten ja keskisuuren yritysten (pk-yritykset) yhteistyötä sekä edistämällä tieto- ja viestintäteknologioita koskevien rajat ylittävien tiedonvaihtojärjestelmien perustamista; vihreämmän, resurssitehokkaamman ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen, mukaan lukien kestäväan rajat ylittävää liikuvuutta edistämällä; sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen johtavan korkean työllisyyden tukeminen, mukaan lukien toimilla, joilla tuetaan kestäväan matkailua, kulttuuria ja luonnonperintöä osana alueellista strategiaa, jolla pyritään työllisyyttä edistävään kasvuun; sekä hallinnollisten valmiuksien parantaminen. Temaattisten tavoitteiden mukaista luetteloa investointiprioriteeteista olisi kuitenkin mukautettava Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen erityistarpeisiin säätämällä täydentäviä investointiprioriteetteja, joilla annetaan mahdollisuus erityisesti oikeudellisen ja hallinnollisen yhteistyön, kansalaisten ja instituutioiden välisen yhteistyön sekä työllisyyden, koulutuksen, yhteisöjen integroitumisen ja sosiaalisen osallisuuden aloilla tehtävän yhteistyön jatkumiseen rajat ylittävän yhteistyön puitteissa, sekä kehittämällä ja koordinoimalla makroalue- ja merialuestrategioita valtioiden välisen yhteistyön pohjalta. Lisäksi olisi määriteltävä erityisiä tai täydentäviä investointiprioriteetteja sellaisia tiettyjä alueiden välisiä yhteistyöohjelmia varten, joilla tuodaan esiin niiden erityistoimia.
- (18) Sosiaalista osallisuutta ja köyhyyden torjumista koskevan temaattisen tavoitteen puitteissa on tämän tavoitteen käynnistämisen merkityksen vuoksi tarpeen varmistaa, että EAKR:stä olisi Pohjois-Irlannin ja Irlannin rajakreivikuntien välisen, rauhaan ja sovintoon liittyvän rajat ylittävän ohjelman (PEACE) osalta tuettava myös asianomaisten alueiden sosiaalista ja taloudellista vakautta erityisesti toimilla, joilla edistetään yhteisöjen välistä yhteenkuuluvuutta. Kyseisen rajat ylittävän ohjelman erityispiirteiden vuoksi tiettyjä tässä asetuksessa olevia toimien valintaa koskevia sääntöjä ei saisi soveltaa tähän rajat ylittävään ohjelmaan.
- (19) Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteessa yhteistyöohjelmien sisältöä koskevia vaatimuksia on aiheellista mukauttaa niiden erityispiirteisiin. Jotta ohjelma voidaan toteuttaa tehokkaasti osallistuvien jäsenvaltioiden alueella, kyseisten vaatimusten olisi näin ollen koskettava myös tiettyjä osa-alueita, kuten tarkastuksista ja valvonnasta vastaavia elimiä, yhteisen sihteeristön perustamista koskevaa menettelyä ja vastuiden kohdentamista rahoitusvaikeuuksissa. Jos jäsenvaltiot ja alueet osallistuvat makroalue- ja merialuestrategioihin, asianomaisissa yhteistyöohjelmissa olisi määrättävä, miten tukitoimilla voidaan edesauttaa näitä strategioita. Alueiden välisten yhteistyöohjelmien horisontaalisen luonteen vuoksi tällaisten yhteistyöohjelmien sisältö olisi lisäksi mukautettava erityisesti nykyisten Interact- ja Espon-ohjelmien tuensaajan tai tuensaajien määritelmän osalta.
- (20) Jotta voidaan tehostaa syrjäisimpiä alueita koskevien yhteistyöohjelmiin myönnettävän, tämän asetuksen nojalla hyväksyttävän EAKR:n tuen koordinoitua Euroopan kehitysrahaston (EKR), ENI:n, IPA II:n ja Euroopan investointipankin (EIP) mahdollisen lisärahoituksen kanssa, tällaisiin yhteistyöohjelmiin osallistuvien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tai merentakaisien maiden tai alueiden, jälkimmäiset jäljempänä 'alueet', olisi perustettava kyseisten yhteistyöohjelmien koordinoitumekanismeja koskevia sääntöjä.
- (21) On aiheellista ottaa kolmannet maat tai alueet mukaan jo yhteistyöohjelmien valmisteluvaiheeseen, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua tällaisiin ohjelmiin. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava erityismenettelyjä tällaista mukauttamista varten. Kun kyseessä ovat yhteistyöohjelmat, joihin osallistuu syrjäisimpiä alueita ja kolmansia maita tai alueita, osallistuvien jäsenvaltioiden olisi vakio-menettelystä poiketen kuultava asianomaisia kolmansia maita tai alueita ennen ohjelmien toimittamista komissiolle. Jotta kolmannet maat tai alueet voisivat käytännössä osallistua paremmin yhteistyöohjelmiin, yhteistyöohjelmien sisältöä ja kolmansien maiden tai alueiden

mahdollista rahoitusosuutta koskevat sopimukset olisi voitava tuoda esiin myös tällaisten kolmansien maiden tai alueiden kanssa pidettyjen neuvottelukokousten tai alueellisten yhteistyöjärjestöjen kokousten virallisesti hyväksytyissä pöytäkirjoissa. Kun otetaan huomioon yhteistyössä tapahtuvaa hallinnointia koskeva periaate ja yksinkertaistamisperiaate, toimenpideohjelmien hyväksyntämenettelyn olisi oltava sellainen, että komissio hyväksyy ainoastaan yhteistyöohjelmien keskeiset osat, kun taas ja osallistuvan jäsenvaltion tai osallistuvien jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä muut osat. Oikeusvarmuuden ja avoimuuden vuoksi on tarpeen varmistaa, että silloin kun osallistuva yksi tai useampi jäsenvaltio muuttaa yhteistyöohjelman jotakin osaa, joka ei edellytä komission hyväksyntää, kyseisen ohjelman hallintoviranomaisen ilmoittaa tällaisesta muutosta koskevasta päätöksestä komissiolle kuukauden kuluessa päivästä, jona muutosta koskeva päätös on tehty.

- (22) Euroopan rakenne- ja investointirahastojen olisi älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian mukaisesti tarjottava yhdennetympi ja osallistavampi lähestymistapa paikallisten ongelmien ratkaisemiseen. Tällaisen lähestymistavan tehostamiseksi olisi EAKR:stä raja-alueille myönnettävä tuki koordinoitava maaseuturahastosta sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnettävän tuen kanssa, ja tarvittaessa mukaan olisi otettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1302/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti perustettuja eurooppalaisia alueellisen yhteistyön yhtymiä, jäljempänä 'EAYY', silloin kun niiden tavoitteisiin kuuluu paikallinen kehittäminen.
- (23) Ohjelmakaudella 2007–2013 saadun kokemuksen perusteella toimien valintaperusteita olisi selkeytettävä ja tiukennettava, jotta varmistetaan, että valituksi tulee ainoastaan aidosti yhteisiä toimia. Syrjäisimpien alueiden ja kolmansien maiden tai alueiden välisten yhteistyöohjelmien erityisen toimintaympäristön ja niiden erityispiirteiden vuoksi näiden ohjelmien mukaisten toimien käsittelyä varten olisi vahvistettava kevennetyt yhteistyöedellytykset, ja niitä olisi mukautettava. Ainoan tuensaajien käsite olisi määriteltävä ja tällaisten tuensaajien olisi sallittava toteuttaa yhteistyötoimia yksinään.
- (24) Johtavilla tuensaajilla on kokonaisvastuu toimen täytäntöönpanosta, ja niiden tehtävät olisi määriteltävä.
- (25) Täytäntöönpanokertomuksia koskevat vaatimukset olisi mukautettava yhteistyön puitteisiin, ja niissä olisi otettava

huomioon ohjelman täytäntöönpanon syklit. Järkevän hallinnoinnin takaamiseksi vuotuiset arviointikokoukset olisi voitava toteuttaa kirjallisissa menettelyissä.

- (26) Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti hallintoviranomaisen olisi varmistettava, että yhteistyöohjelmien arvioinnit toteutetaan arviointisuunnitelman perusteella ja että ne sisältävät näiden ohjelmien vaikuttavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arviointeja. Ohjelmakauden aikana olisi arvioitava vähintään kerran, miten myönnetty tuki on edistänyt ohjelman tavoitteiden saavuttamista. Tällaisiin arviointeihin olisi sisällyttävä tietoa ohjelmakauden aikana ehdotetuista mukautuksista.
- (27) Ennen kuin jäsenvaltiot luonnostelevat yhteistyöohjelmansa, tämän asetuksen liitteessä olisi vahvistettava yleiset tuotosindikaattorit, joilla helpotetaan ohjelmien täytäntöönpanon arviointia ja jotka on mukautettu yhteistyöohjelmien erityispiirteisiin. Näitä indikaattoreita olisi täydennettävä ohjelmakohtaisilla tuotosindikaattoreilla ja tarvittaessa ohjelmakohtaisilla tuotosindikaattoreilla.
- (28) Koska osallistujia on useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta ja hallinnolliset kustannukset ovat sen vuoksi erityisesti valvonnan ja kääntämisen osalta suuremmat, teknisen tuen menojen enimmäismäärän olisi oltava suurempi kuin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteessa. Suurempien hallinnollisten kustannusten vastapainoksi jäsenvaltioita olisi kannustettava vähentämään mahdollisuuksien mukaan yhteisten hankkeiden täytäntöönpanoon liittyvää hallinnollista taakkaa. Sellaisille yhteistyöohjelmille, joiden saama EAKR-tuki on rajallinen, olisi tehokkaiden teknisen tuen toimien riittävän rahoituksen varmistamiseksi osoitettava lisäksi teknistä tukea varten tietty vähimmäismäärä, joka voi olla yli 6 prosenttia.
- (29) Koska osallistuvia jäsenvaltioita on useampi kuin yksi, asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 vahvistettu yleinen sääntö, jonka mukaan kukin jäsenvaltio hyväksyy kansalliset menojen tukikelpoisuussäännöt, ei ole asianmukainen Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta. Ohjelmakaudella 2007–2013 saadun kokemuksen perusteella olisi laadittava selkeä menojen tukikelpoisuussääntöjä koskeva hierarkia, jonka tavoitteena ovat unionin tasolla vahvistetut menojen tukikelpoisuussäännöt tai koko yhteistyöohjelmaa koskevat tukikelpoisuussäännöt, jotta vältetään mahdolliset ristiriitaisuudet ja epäohdonmukaisuudet eri asetusten sekä asetusten ja jäsenvaltioiden säännösten välillä. Komission olisi erityisesti hyväksyttävä ohjelmakaudella 2007–2013 saadun kokemuksen perusteella menojen tukikelpoisuussäännöt tässä asetuksessa säädetyille kustannusluokille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1302/2013, annettu 17 päivän joulukuuta 2013, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) annetun asetuksen (EY) N:o 1082/2006 muuttamisesta tällaisten yhtymien perustamisen ja toiminnan selkeyttämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi (Katso tämän virallisen lehden sivu 303).

- (30) Koska toimien toteutukseen osallistuu usein henkilöstöä useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta ja kun otetaan huomioon niiden toimien määrä, joissa henkilöstökustannukset muodostavat merkittävän kustannuserän, olisi sovellettava kiinteämääräistä henkilöstökulukorvausta, joka perustuu yhteistyötoimien muihin välittömiin kustannuksiin, jolloin tällaisten toimien hallinnoinnissa vältytään erilliseltä kirjanpidolta.
- (31) Sääntöjä, jotka koskevat toimien sijaintia ohjelma-alueen ulkopuolella koskevaa joustoa, olisi yksinkertaistettava. Lisäksi on tuettava ja helpotettava erityisjärjestelyillä unionin naapureina olevien kolmansien maiden tai alueiden kanssa toteutettavaa tehokasta rajat ylittävää, valtioiden välistä ja alueiden välistä yhteistyötä, kun tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden alueiden kehitystä tuetaan tehokkaasti. Tästä syystä on poikkeuksellisesti tietyissä olosuhteissa asianmukaista sallia, että EAKR:stä tuetaan ohjelma-alueen unionissa sijaitsevan osan ulkopuolella ja naapureina olevien kolmansien maiden alueella toteutettavia toimia, kun niistä on hyötyä unionin alueille.
- (32) Jäsenvaltioita olisi rohkaistava uskomaan hallintoviranomaisen tehtävä jollekin EAYY:lle tai antaa tällaiselle yhtymälle vastuu sen yhteistyöohjelman osan hallinnoinnista, joka koskee kyseisen EAYY:n kattamaa aluetta.
- (33) Hallintoviranomaisen olisi perustettava yhteinen sihteeristö, jonka olisi muun muassa toimitettava tuen hakijoille tietoja, käsitellä hankehakemuksia ja avustaa tuensaajia toimien toteuttamisessa.
- (34) Hallintoviranomaisten olisi vastattava kaikista asetuksen (EU) N:o 1303/2013 säädetyistä tehtävistä, myös hallinnollisista tarkastuksista yhtenäisten standardien varmistamiseksi koko ohjelma-alueella. Jos EAYY nimetään hallintoviranomaiseksi, hallintoviranomaisen olisi kuitenkin suoritettava tällaiset tarkastukset tai vastattava niiden suorittamisesta ainakin niissä jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai alueilla, joiden edustajia on mukana EAYY:ssä, ja valvojia olisi käytettävä vain muissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai alueilla. Vaikka EAYY:tä ei nimetä tehtävään, osallistuvien jäsenvaltioiden olisi valtuutettava hallintoviranomainen suorittamaan kaikki ohjelma-alueen tarkastukset.
- (35) Todentamisviranomaisten olisi vastattava kaikista asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 säädetyistä todentamisviranomaisen tehtävistä. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä hallintoviranomainen suorittamaan myös todentamisviranomaisen tehtävät.
- (36) Yhden ainoan tarkastusviranomaisen olisi vastattava kaikkien asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 säädettyjen tarkastusviranomaisen tehtävien suorittamisesta yhtenäisten standardien varmistamiseksi koko ohjelma-alueella. Mikäli tämä ei ole mahdollista, tilintarkastajaryhmän olisi voitava avustaa ohjelman tarkastusviranomaista.
- (37) Unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi ja sen koheesipolitiikan tehostamiseksi kolmansien maiden olisi sallittava osallistua IPA II:n ja ENI:n rahoitusosuuksien kautta valtioiden välisiin ja alueiden välisiin yhteistyöohjelmiin. Tällaisista ohjelmista osarahoitetuissa toiminna olisi kuitenkin edelleen pyrittävä edistämään koheesipolitiikan tavoitteita, vaikka ne pantaisiin täytäntöön osittain tai kokonaisuudessaan unionin alueen ulkopuolella. Tässä yhteydessä unionin ulkoisten toimien tavoitteiden edistäminen on pelkästään satunnaista, koska yhteistyöohjelmien painopiste olisi määritettävä koheesipolitiikan temaattisten tavoitteiden ja investointiprioriteettien mukaisesti. Jotta varmistetaan kolmansien maiden tosiasiallinen osallistuminen yhteistyöohjelmiin, joita hallinnoidaan yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin periaatteen mukaisesti, ohjelmien täytäntöönpanon edellytykset olisi asetettava itse yhteistyöohjelmissa ja tarpeen mukaan myös komission, kunkin asianomaisen kolmannen maan hallituksen ja kyseisen yhteistyöohjelman hallintoviranomaisen tehtävistä vastaavan jäsenvaltion välillä tehdyssä rahoitussopimuksessa. Ohjelman täytäntöönpanon edellytysten olisi oltava sopuoinnissa sovellettavan unionin lainsäädännön ja tarvittaessa osallistuvien jäsenvaltioiden tämän lainsäädännön soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön säännösten kanssa.
- (38) Sääntöjen vastaisesti maksettujen summien takaisinperinnän osalta olisi päätettävä selkeästä rahoitusvastuuketjusta tuensaajista johtavaan tuensaajaan ja hallintoviranomaiseen ja lopulta komissioon. Olisi säädettävä jäsenvaltioiden vastuusta silloin, kun takaisinperintä ei ole mahdollinen.
- (39) Ohjelmakaudella 2007–2013 saadun kokemuksen perusteella olisi säädettävä nimenomaisesti poikkeuksesta muussa valuutassa kuin eurossa aiheutuneen menon muuntamiseksi euroiksi; muuntokurssina olisi käytettävä kuukausittaista muuntokurssia, joka on mahdollisimman lähellä menon aiheutumisen ajankohtaa taikka sen kuukauden, jona meno toimitettiin tarkastettavaksi tai jonka aikana meno ilmoitettiin johtavalle tuensaajalle, muuntokurssia. Yhteisiä yhteistyötoimia koskevat rahoitussuunnitelmat, kertomukset ja kirjanpito olisi toimitettava yksinomaan euroina yhteiselle sihteeristölle, ohjelmaviranomaisille ja seurantakomitealle. Muuntokurssien oikeellisuus olisi tarkistettava.

- (40) Yhteisten tuotosindikaattorien muuttamista ja menojen tukikelpoisuutta koskevien erityissäntöjen määrittelyksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä tämän asetuksen liitteessä säädetyn yhteisten tuotosindikaattorien luettelon muuttamisen ja yhteistyöohjelmiin liittyvien menojen tukikelpoisuutta koskevien erityissäntöjen osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (41) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa rajat ylittävien alueiden ja valtioiden välisten alueiden luetteloiden ja kaikkien yhteistyöohjelmien luettelon laatimisen, kullekin yhteistyöohjelmalle EAKR:stä myönnettävän tuen kokonaismäärän, tukitoimien luokkia koskevan nimikkeistön ja yhteistyöohjelmien mallien sekä täytäntöönpanokertomusten osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (42) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yhteistyöohjelmien tiettyjen osien hyväksymisen ja näiden osien myöhempien muutosten osalta.
- (43) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006⁽²⁾ tai muun 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla. Tuota asetusta tai tuollaista muuta sovellettavaa lainsäädäntöä olisi siten sovellettava kyseiseen tukeen tai kyseisiin hankkeisiin 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen niiden sulkemiseen saakka. Asetuksen (EY) N:o 1080/2006 mukaisesti esitettyjen tai hyväksytyjen tukihakemusten olisi pysyttävä voimassa.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistaminen poistamalla

keskeisintä alueellista epätasapainoa unionissa, vaan se voidaan alueiden välisten kehityserojen sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden sekä jäsenvaltioiden ja alueiden rahoitusvarojen rajallisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (45) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) soveltamisala Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta sekä annetaan mainittua tavoitetta koskevat erityissäännökset.

2. Tässä asetuksessa määritellään Euroopan alueellista yhteistyö -tavoitetta koskevat EAKR:n ensisijaiset tavoitteet ja rakenteet sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot ja alueet voivat saada tukea EAKR:stä, EAKR:sta annettavaan tukeen käytössä olevat rahoitusvarat ja niiden jakoperusteet.

Lisäksi siinä annetaan tarvittavat säännökset Euroopan alueellisen yhteistyö -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien, jäljempänä 'yhteistyöohjelmat', tehokkaan täytäntöönpanon, seurannan, rahoituksen hallinnoinnin ja valvonnan varmistamiseksi, myös siinä tapauksessa, että näihin yhteistyöohjelmiin osallistuu kolmansia maita.

3. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen ja sen mukaisesti yhteistyöohjelmiin sovelletaan asetusta (EU) N:o 1303/2013 ja asetuksen (EU) N:o 1301/2013 I lukua, paitsi silloin kun tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetään ja kun näitä säännöksiä voidaan soveltaa ainoastaan Investoinnin kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1080/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1).

2 artikla

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osa-alueet

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen perusteella EAKR:stä tuetaan seuraavia osa-alueita:

- 1) vierekkäisten alueiden välinen rajat ylittävä yhteistyö, jolla edistetään yhdenmukaista alueellista kehitystä kahden tai useamman jäsenvaltion maa- ja meriraja-alueiden välillä tai vähintään yhden jäsenvaltion ja yhden sellaisen unionin ulkorajoihin rajoittuvan kolmannen maan, joka ei kuulu unionin ulkoisista rahoitusvälineistä tukea saavien ohjelmien piiriin, toisiinsa rajoittuvien rajaseutualueiden välillä;
- 2) laajemmilla valtioiden rajat ylittävillä alueilla toteutettava valtioiden välinen yhteistyö, jossa on mukana kansallisia, alueellisia ja paikallisia kumppaneita, ja joka kattaa myös rajat ylittävän merialueiden yhteistyön silloin, kun se ei kuulu rajat ylittävään yhteistyöhön, ja jonka tavoitteena on parantaa kyseisten alueiden alueellista yhdentymistä;
- 3) alueiden välinen yhteistyö, jonka tavoitteena on tehostaa koheesiopolitiikkaa edistämällä
 - a) kokemusten vaihtoa, jossa keskitytään temaattisia tavoitteita koskevien hyvien käytäntöjen tunnistamiseen ja levittämiseen kumppaneiden kesken koko unionissa, mukaan lukien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitettu alueiden kehittämisen osalta, tarkoituksin siirtää ne ensisijaisesti Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisiin toimenpiteisiin, mutta tarvittaessa myös yhteistyöohjelmiin;
 - b) kokemusten vaihto, joka koskee kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen liittyvien hyvien käytäntöjen tunnistamista, siirtämistä ja jakamista, kaupunki- ja maaseutualueiden väliset yhteydet mukaan lukien;
 - c) kokemusten vaihto, joka koskee yhteistyöohjelmien ja -toimien täytäntöönpanoon sekä EAYY:iden käyttöön liittyvien hyvien käytäntöjen ja innovatiivisten toimintatapojen tunnistamista, siirtämistä ja jakamista;
 - d) alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteisiin, mukaan lukien taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden alueelliset näkökohdat, ja unionin alueen tasapainoiseen kehitykseen liittyvien kehityssuuntausten analysointi tutkimusten, tiedonkeruun ja muiden toimenpiteiden avulla.

3 artikla

Maantieteellinen kattavuus

1. Rajat ylittävän yhteistyön osalta annettavan tuen piiriin kuuluvat unionin NUTS 3- tason alueet kaikilla sisäisillä

maarajoilla ja sellaisilla ulkoisilla maarajoilla, jotka eivät kuulu unionin ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavien ohjelmien piiriin, sekä kaikki sellaiset NUTS 3 -tason alueet unionin merirajoilla, joiden välinen etäisyys on enintään 150 kilometriä, sanotun kuitenkin rajoittamatta mukautuksia, jotka voivat olla tarpeen ohjelmakaudella 2007–2013 vahvistettujen ohjelma-alueiden johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden takaamiseksi.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo tukea saavista, yhteistyöohjelmittain eritellyistä rajat ylittävistä alueista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Luettelossa on määriteltävä myös ne unionin NUTS 3 -tason alueet, jotka otetaan huomioon myönnettäessä EAKR:stä tukea rajat ylittävälle yhteistyölle kaikilla sisäisillä rajoilla sekä unionin ulkoisten rahoitusvälineiden piiriin kuuluvilla ulkorajoilla; näitä rahoitusvälineitä ovat esimerkiksi ENI-säädöksen perusteella ENI ja IPA II -säädöksen perusteella IPA II.

Jäsenvaltiot voivat rajat ylittävien yhteistyöohjelmien luonnoksia toimittaessaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja rajat ylittävien alueiden yhtenäisyyden varmistamiseksi pyytää, että muita NUTS 3 -tason alueita kuin ne, jotka on lueltu toisessa alakohdassa tarkoitettussa päätöksessä, lisätään tiettyyn rajat ylittävän yhteistyön alueeseen.

Komissio voi yhden tai useamman asianomaisen jäsenvaltion jäsenvaltioiden pyynnöstä rajat ylittävän yhteistyön helpottamiseksi syrjäisimpien alueiden merirajoilla sisällyttää toisessa alakohdassa tarkoitettussa päätöksessä luetteluihin rajat ylittäviin alueisiin, jotka voivat saada tukea asianomaisilta jäsenvaltioilta, syrjäisimpien alueiden enintään 150 kilometrin etäisyydellä toisistaan olevilla merirajoilla sijaitsevia NUTS 3 -tason alueita, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan säännösten soveltamista.

2. Rajat ylittävissä yhteistyöohjelmissä voi olla mukana Norjan ja Sveitsin alueita sekä myös Liechtensteinin, Andorran, Monacon ja San Marinon sekä syrjäisimpien alueiden naapurina sijaitsevia kolmansia maita, joiden on kaikkien oltava NUTS 3 -tason alueita vastaavia alueita, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

3. Valtioiden välistä yhteistyötä varten komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo tukikelpoisista valtioiden välisistä, yhteistyöohjelmittain eritellyistä alueista, jotka ovat NUTS 2 -tason alueita, ja varmistaa tuolloin tällaisen yhteistyön jatkuvuuden aiempiin ohjelmiin perustuvilla laajemmilla yhtenäisillä alueilla ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voivat valtioiden välisten yhteistyöohjelmien luonnoksia toimittaessaan pyytää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa päätöksessä luetteluihin alueisiin rajoittuvien muiden NUTS 2 -tason alueiden lisäämistä tiettyyn valtioiden väliseen yhteistyöalueeseen. Jäsenvaltioiden on perusteltava tällainen pyyntö.

4. Rajoittamatta 20 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista valtioiden välisen yhteistyön ohjelmissa voi olla mukana alueita, jotka kuuluvat mihin tahansa seuraaviin kolmansiin maihin tai alueisiin:

- a) tämän artiklan 2 kohdassa luetellut tai tarkoitetut kolmannet maat tai niiden alueet; ja
- b) Färsaaret ja Grönlandi.

Rajoittamatta 20 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista valtioiden välisissä yhteistyöohjelmissa voi olla mukana myös sellaisten kolmansien maiden alueita, jotka saavat tukea unionin ulkoisista rahoitusvälineistä; näitä rahoitusvälineitä ovat esimerkiksi ENI-säädöksen perusteella ENI, mukaan lukien asianomaiset Venäjän federaation alueet, ja IPA II -säädöksen perusteella IPA II. ENI:n ja IPA II:n tukea kyseisille ohjelmille vastaavat vuotuiset määrärahat annetaan käyttöön edellyttäen, että ohjelmissa käsitellään riittävästi asianomaisia ulkoisen yhteistyön tavoitteita.

Tällaisten alueiden on oltava NUTS 2 -tason alueita vastaavia alueita.

5. Alueiden välisen yhteistyön osalta EAKR:n tuki kattaa koko unionin alueen.

Rajoittamatta 20 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista alueiden välisissä ohjelmissa voivat olla mukana tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut kolmannet maat tai alueet kokonaisuudessaan tai osittain.

6. Kolmansien maiden alueet tai 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut alueet on tiedotustarkoituksessa mainittava 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa luetteloissa.

7. Ohjelmien täytäntöönpanon tehostamiseksi syrjäisimmät alueet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sisällyttää yhteen ainoaan alueellisen yhteistyön ohjelmaan EAKR:stä rajat ylittävään ja valtioiden väliseen yhteistyöhön osoitetut määrät, mukaan lukien 4 artiklan 2 kohdassa säädetty lisämääräraha, noudattaen sääntöjä, joita sovelletaan kuhunkin näistä osoitetuista määristä.

4 artikla

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat

1. Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen määrärahat ovat 2,75 prosenttia EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston talousarviositoumuksiin ohjelmakaudella 2014–2020 käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista, jotka on esitetty asetuksen

(EU) N:o 1303/2013 91 artiklan 1 kohdassa (niiden kokonaismäärä on 8 948 259 330 euroa), ja ne osoitetaan seuraavasti:

- a) 74,05 prosenttia (eli yhteensä 6 626 631 760 euroa) rajat ylittävälle yhteistyölle;
- b) 20,36 prosenttia (eli yhteensä 1 821 627 570 euroa) valtioiden väliselle yhteistyölle;
- c) 5,59 prosenttia (eli yhteensä 500 000 000 euroa) alueiden väliselle yhteistyölle.

2. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten ohjelmien osalta syrjäisimmille alueille osoitetaan tukea vähintään 150 prosenttia niiden EAKR:stä ohjelmakaudella 2007–2013 yhteistyöohjelmiin saamasta tuesta. Lisäksi alueiden väliselle yhteistyölle kohdennetuista määrärahoista varataan 50 000 000 euroa syrjäisimpien alueiden yhteistyötä varten. Tähän lisämäärärahaan sovelletaan temaattisen keskittämisen osalta 6 artiklan 1 kohtaa.

3. Komissio ilmoittaa kullekin jäsenvaltiolle sen osuuden 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua rajat ylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä koskevasta kokonaismäärästä vuosittain eriteltynä. Jäsenvaltioittain tehtävässä erittelyssä perusteena käytetään 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen alueiden väestömäärää.

Kunkin jäsenvaltion on ensimmäisen alakohdan mukaisesti ilmoitettujen määrien perusteella ilmoitettava komissiolle, onko se käyttänyt ja miten se on käyttänyt 5 artiklassa säädettyä siirtomahdollisuutta ja miten varat ovat tämän seurauksena jatkuneet niiden rajat ylittävien ja valtioiden välisten ohjelmien kesken, joihin kyseinen jäsenvaltio osallistuu. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo kaikista yhteistyöohjelmista ja ilmoitetaan EAKR:n tuen kokonaismäärä ohjelmittain. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonta-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Komissio ja asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat EAKR:stä ENI:n mukaisille rajat ylittävälle ja merialueita koskeville ohjelmille sekä IPA II:n mukaisille rajat ylittävälle ohjelmille annettavan rahoitusosuuden. Kullekin jäsenvaltiolle vahvistettua EAKR:n rahoitusosuutta ei saa myöhemmin jakaa uudelleen asianomais- ten jäsenvaltioiden kesken.

5. EAKR:stä myönnetään tukea yksittäisille rajat ylittävälle ja merialueita koskeville ENI:n ohjelmille ja rajat ylittävälle IPA II:n mukaisille ohjelmille edellyttäen, että ENI:sta ja IPA II:sta myönnetään tukea vähintään vastaava määrä. Tähän vastaavuuteen sovelletaan ENI-säädöksessä tai IPA II -säädöksessä vahvistettua enimmäismäärää.

6. EAKR:stä rajat ylittävälle ja merialueita koskeville ENI:n ohjelmille ja rajat ylittävälle IPA II:n mukaisille ohjelmille annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä kyseisten välineiden asianmukaisesti budjettikohtiin.

7. Vuosina 2015 ja 2016 EAKR:stä sellaisille ENI:n ja IPA II:n mukaisille ohjelmille myönnettävä vuotuinen rahoitusosuus, joiden osalta komissiolle ei ole toimitettu 30 päivään kesäkuuta mennessä ENI:n mukaista rajat ylittävää tai merialueita koskevaa ohjelmaa ja IPA II:n mukaista rajat ylittävää ohjelmaa ja jota ei ole kohdennettu uudelleen toiselle samaan ulkoisten yhteistyöohjelmien luokkaan kuuluvalla ohjelmalle, kohdennetaan sellaisille 1 kohdan a alakohdan mukaisille sisäisille rajat ylittävälle yhteistyöohjelmille, joihin yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio osallistuu.

Jos ENI:n mukaista rajat ylittävää ja merialueita koskevaa ohjelmaa ja IPA II:n mukaista rajat ylittävää ohjelmaa ei ole 30 päivään kesäkuuta 2017 mennessä edelleenkin toimitettu komissiolle, koko 4 kohdassa tarkoitettu näille ohjelmille jäljellä oleville vuosille vuoteen 2020 saakka myönnettävä EAKR:n rahoitusosuus, jota ei ole kohdennettu uudelleen toiselle samaan ulkoisten yhteistyöohjelmien luokkaan kuuluvalla ohjelmalle, kohdennetaan sellaisille 1 kohdan a alakohdan mukaisille sisäisille rajat ylittävälle yhteistyöohjelmille, joihin yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio osallistuu.

8. Komission hyväksymiä 4 kohdassa tarkoitettuja rajat ylittäviä ja merialueita koskevia ohjelmia ei jatketa, tai varojen kohdentamista ohjelmille vähennetään sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, erityisesti jos:

- a) yksikään ohjelmaan osallistuvista kumppanimaista ei ole alikirjoittanut asianomaista rahoitus sopimusta ENI -säädöksen tai IPA II -säädöksen mukaisesti asetettuun määräaikaan mennessä, tai
- b) ohjelmaa ei voida toteuttaa suunnitellulla tavalla osallistuvien maiden välisissä suhteissa ilmenneiden ongelmien vuoksi.

Tällaisissa tapauksissa 4 kohdassa tarkoitettu EAKR-tuki, joka vastaa vuotuisia eriä, joita ei vielä ole sidottu, tai vuotuisia eriä, jotka on sidottu ja vapautettu kokonaan tai osittain saman varainhoitovuoden aikana ja joita ei ole kohdennettu uudelleen toiselle samaan ulkoisten yhteistyöohjelmien luokkaan kuuluvalla ohjelmalle, kohdennetaan sellaisille 1 kohdan a alakohdan mukaisille sisäisille rajat ylittävälle yhteistyöohjelmille, joihin yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio osallistuu, jos kyseinen yksi tai useampi jäsenvaltio sitä pyytää.

9. Komissio toimittaa vuotuisen yhteenvedon tämän artiklan mukaisesti EAKR:stä rahoitettavien ENI:n mukaisten rajat ylittävien ja merialueita koskevien ohjelmien sekä IPA II:n mukaisten rajat ylittävien ohjelmien rahoituksen toteuttamisesta asetuksen N:o 1303/2013 150 artiklan 1 kohdan nojalla perustetulle komitealle.

5 artikla

Siirtomahdollisuus

Kukin jäsenvaltio voi siirtää enintään 15 prosenttia kunkin 4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettun osa-alueen määrärahaan osa-alueesta toiseen.

II LUKU

Temaattinen keskittäminen ja investointiprioriteetit

6 artikla

Temaattinen keskittäminen

1. Vähintään 80 prosenttia EAKR:stä kullekin rajat ylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä koskevalle ohjelmalle annettavista tuista keskitetään enintään neljään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa esitettyyn temaattiseen tavoitteeseen.

2. Tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin alueiden välisiin yhteistyöohjelmiin voidaan valita kaikki asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetty temaattiset tavoitteet.

7 artikla

Investointiprioriteetit

1. EAKR edistää asetuksen (EU) N:o 1301/2013 3 artiklassa vahvistetun soveltamisalansa puitteissa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa esitettyjen temaattisten tavoitteiden saavuttamista rajat ylittäviin, valtioiden välisiin ja alueiden välisiin yhteistyöohjelmiin kuuluvilla yhteisillä toimilla. Niiden investointiprioriteettien lisäksi, joista on säädetty asetuksen (EU) N:o 1301/2013 5 artiklassa, EAKR:stä voidaan tukea myös seuraavia Euroopan alueellisen yhteistyön osa-alueisiin liittyvien temaattisten tavoitteiden investointiprioriteetteja:

- a) rajat ylittävässä yhteistyössä:
 - i) kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen yhdistämällä rajat ylittäviä työmarkkinoita, mukaan lukien rajat ylittävä liikkuvuus, yhteiset paikalliset työllisyysaloitteet, tiedotus ja neuvontapalvelut ja yhteinen koulutus;
 - ii) sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta edistämällä sukupuolten tasa-arvoa, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhteisöjen integroitumista yli rajojen;
 - iii) investoiminen koulutukseen, mukaan lukien ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä ja toteuttamalla yhteisiä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiä;

- iv) viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla oikeudellista ja hallinnollista yhteistyötä sekä kansalaisten ja instituutioiden välistä yhteistyötä;
- b) valtioiden välisessä yhteistyössä: viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen kehittämällä ja koordinoimalla makro-alue- ja merialuestrategioita;
- c) alueiden välisessä yhteistyössä: viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen seuraavin toimin:
- i) hyvien käytäntöjen ja asiantuntemuksen levittäminen ja kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen liittyvien kokemusten vaihdosta saatujen tulosten hyödyntäminen, mukaan lukien kaupunkien ja maaseudun väliset yhteydet 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti;
- ii) kokemusten vaihdon edistäminen alueellisten yhteistyöohjelmien ja -toimien tehokkuuden ja EAYY:iden käytön lisäämiseksi 2 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- iii) tietopohjan vahvistaminen koheesiopolitiikan tehokkuuden lisäämiseksi ja temaattisten tavoitteiden saavuttamiseksi analysoimalla kehityssuuntauksia 2 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti.
2. Rajat ylittävän PEACE -ohjelman osalta sekä osana sosiaalista osallisuutta ja köyhyyden ja syrjinnän torjumista koskevaa temaattista tavoitetta EAKR:llä edistetään myös asianomaisten alueiden sosiaalista ja taloudellista vakautta erityisesti toimilla, joilla edistetään yhteisöjen välistä yhteenkuuluvuutta.

III LUKU

Ohjelmatyö

8 artikla

Yhteistyöohjelmien sisältö, hyväksyminen ja muuttaminen

1. Yhteistyöohjelma koostuu toimintalinjoista. Toimintalinja vastaa yhtä temaattista tavoitetta, ja se käsittää yhden tai useamman kyseisen temaattisen tavoitteen investointiprioriteetin tämän asetuksen 6 ja 7 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen N:o 1303/2013 59 artiklan soveltamista. Tarvittaessa ja jotta voidaan lisätä sillä johdonmukaisen ja yhdenmisen lähestymistavan avulla olevaa vaikuttavuutta ja tehokkuutta älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi, toimintalinjaan voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa liittää yksi tai useampi täydentävä investointiprioriteetti muista temaattisista tavoitteista, jotta toimintalinjaa edistävä vaikutus olisi mahdollisimman suuri.

2. Yhteistyöohjelmalla on edistettävä älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävää unionin strategiaa sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteen saavuttamista, ja siinä on määritettävä:
- a) perustelut temaattisten tavoitteiden valinnalle, vastaavat investointiprioriteetit ja määrärahat ottaen huomioon asetuksen (EU) No 1303/2013 liitteessä I säädetty yhteinen strategiakehys, joka perustuu analyysiin koko ohjelma-alueen tarpeista ja näihin tarpeisiin vastaamiseksi valitusta strategiasta, jossa puututaan tarvittaessa rajat ylittävän infrastruktuurin puuttuviin yhteyksiin, ottaen huomioon asetuksen (EU) No 1303/2013 55 artiklan mukaisesti toteutetun ennakoarvioinnin tulokset;
- b) kunkin toimintalinjan osalta, teknistä tukea lukuun ottamatta:
- i) investointiprioriteetit ja niitä vastaavat erityistavoitteet;
- ii) ohjelmatyön tulossuuntautuneisuuden vahvistamiseksi kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja vastaavat tuotosindikaattorit sekä perustaso ja tavoitearvo 16 artiklan mukaisesti, tarvittaessa määrällisinä;
- iii) kuvaus kunkin investointiprioriteetin mukaisesti tuettavien toimenpiteiden tyypistä ja esimerkeistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen, mukaan lukien toimien valintaa ohjaavat periaatteet ja tapauksen mukaan pääasialliset kohderyhmät, erityiset kohdealueet, tuensaajien tyypit, rahoitusvälineiden suunniteltu käyttö ja suurhankkeet;
- iv) kunkin investointiprioriteetin yhteiset ja ohjelmakohtaiset tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin, määrällinen tavoitearvo mukaan luettuna, 16 artiklan mukaisesti;
- v) määritellyt täytäntöönpanovaiheet sekä taloudelliset ja tuotosindikaattorit sekä, jos se on tarpeen, tuotosindikaattorit, joita on määrä käyttää tuloskehyksen mukaisina välitavoitteina ja tavoitteina asetuksen (EU) N:o 1303/2013 21 artiklan 1 kohdan ja mainitun asetuksen liitteen II mukaisesti;
- vi) tarvittaessa yhteenveto teknisen tuen käyttöä koskevasta suunnitelmasta, mukaan luettuina tarvittaessa toimenpiteet ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tuensaajien hallinnollisten valmiuksien parantamiseksi ja tarvittaessa toimet asiaankuuluvien kumppanien hallinnollisten valmiuksien parantamiseksi, jotta ne voivat osallistua ohjelmien täytäntöönpanoon;

- vii) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, sekä suunnitelman mukaisen varojen ohjeellinen jakautuminen;
- c) kunkin tekniseen tukeen liittyvän toimintalinjan osalta:
- i) erityistavoitteet;
- ii) kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja, silloin kun se on objektiivisesti perusteltua ottaen huomioon toimenpiteiden sisältö, vastaavat tulosindikaattorit sekä perustaso ja tavoitearvo 16 artiklan mukaisesti;
- iii) kuvaus tuettavista toimenpiteistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen;
- iv) tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin;
- v) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, sekä suunnitelman mukaisen varojen ohjeellinen jakautuminen;
- edellä olevaa ii alakohtaa ei sovelleta, jos unionin rahoitusosuus toimintalinjaan tai -linjoihin, jotka koskevat teknistä apua yhteistyöohjelmassa, ei ole suurempi kuin ylittää 15 000 000 euroa;
- d) rahoitussuunnitelma, joka sisältää seuraavat taulukot (ilman erittelyä osallistuvien jäsenvaltioiden mukaan):
- i) taulukko, joka sisältää asetuksen (EU) N:o 1303/2013 60, 120 ja 121 artiklassa säädettyjen rahoitusosuuksia koskevien sääntöjen mukaisesti EAKR:n tukeen varattujen kokonaismäärärahojen vuosikohtaisen jaon;
- ii) taulukko, jossa täsmennetään EAKR:n tuen ja kansallisen yhteisrahoituksen kokonaismäärärahat koko ohjelmakauden, yhteistyöohjelman ja kunkin toimintalinjan osalta. Niiden toimintalinjojen osalta, joissa yhdistetään eri temaattisiin tavoitteisiin kuuluvia investointiprioriteetteja, taulukossa on esitettävä tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen yhteisrahoitus kunkin vastaavan temaattisen tavoitteen osalta. Mikäli kansallinen yhteisrahoitus koostuu julkisesta ja yksityisestä yhteisrahoituksesta, taulukossa esitetään rahoituksen viitteellinen jakautuminen julkisten ja yksityisten osuuksien kesken. Siinä annetaan tiedoksi ohjelmaan osallistuvien kolmansien maiden rahoitusosuus sekä EIP:n suunniteltu osallistuminen rahoitukseen;
- e) luettelo suurhankkeista, jotka on suunniteltu pantavaksi täytäntöön ohjelmakauden aikana.
- Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka sisältävät ensimmäisen kohdan b alakohdan vii alakohdassa ja c alakohdan v alakohdassa tarkoitettua nimikkeistön. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelmää noudattaen.
3. Yhteistyöohjelmassa on sen sisältö ja tavoitteet huomioon ottaen esitettävä kuvaus aluekehitystä koskevasta yhdenmäästä lähestymistavasta, myös suhteessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin alueisiin ja aloihin, ottamalla huomioon osallistuvien jäsenvaltioiden kumppanuussopimukset, ja siitä on ilmentävä, miten tämä asianomainen yhteistyöohjelma vaikuttaa sen tavoitteiden ja odotettujen tulosten saavuttamiseen, sekä esitettävä tarvittaessa seuraavat:
- a) yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä koskevien välineiden käyttöä koskeva lähestymistapa ja periaatteet sen täytäntöönpanon alueiden määrittämiseksi;
- b) niiden kaupunkialueiden määrittämistä koskevat periaatteet, joissa yhdenmäästä kestävästä kaupunkikehitystä koskevia toimia aiotaan toteuttaa, sekä tällaisia toimia koskevat EAKR-tuen alustavat määrärahat;
- c) 11 artiklassa tarkoitettua yhdenmäästyjen alueellisten investointien välineen käyttöä muissa kuin b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa koskeva lähestymistapa ja niiden alustavat määrärahat kustakin toimintalinjasta;
- d) jos jäsenvaltiot ja alueet osallistuvat makroalue- ja merialuestrategioihin, suunniteltujen tukitoimien yhteistyöohjelman mukainen vaikutus näihin strategioihin, asianomaisen jäsenvaltion osoittaman ohjelma-alueen tarpeista riippuen ja ottaen tarvittaessa huomioon näissä strategioissa määritetyt strategisesti tärkeät hankkeet.
4. Yhteistyöohjelmassa on lisäksi esitettävä
- a) yhteistyöohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joissa
- i) yksilöidään hallintoviranomainen, todentamisviranomaisen ja tarvittaessa tarkastusviranomaisen;
- ii) yksilöidään yksi tai useampi elin, joka on nimetty suorittamaan valvontatehtäviä;
- iii) yksilöidään yksi tai useampi elin, joka on nimetty vastaamaan tarkastusten suorittamisesta;
- iv) säädetään yhteisen sihteeristön perustamista koskeva menettely;
- v) esitetään tiivistetty kuvaus hallinto- ja valvontajärjestelmästä;

vi) esitetään jaottelu rahoitusvastuista osallistuvien jäsenvaltioiden välillä hallintoviranomaisen tai komission mahdollisesti tekemien rahoitusoikaisujen varalta;

b) elin, jolle komissio suorittaa maksut;

c) toimenpiteet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitetut kumppanit osallistuvat yhteistyöohjelman valmisteluun, sekä näiden kumppanien asema yhteistyöohjelman valmistelussa ja täytäntöönpanossa, mukaan lukien niiden osallistuminen seurantakomiteaan.

5. Yhteistyöohjelmassa on vahvistettava myös seuraavat seikat, ottaen huomioon kumppanuussopimusten sisältö ja jäsenvaltioiden institutionaaliset ja oikeudelliset puitteet:

a) mekanismit, joilla varmistetaan tehokas koordinointi EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston, maaseuturahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden, mukaan lukien koordinointi ja mahdollinen yhdistäminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013⁽¹⁾ mukaisen Verkkojen Eurooppa -välineen kanssa, samoin kuin Euroopan investointipankin (EIP), ENI:n, EKR:n ja IPA II:n kanssa, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 1303/2013 liitteen I säännökset, kun jäsenvaltiot ja kolmannet maat tai alueet osallistuvat yhteistyöohjelmiin, joihin sisältyy EAKR:n syrjäisimpien alueiden määrärahojen käyttö sekä EKR:n rahoitusta, ja asianmukaisen tason koordinoitimekanismit, joilla helpotetaan näiden määrärahojen ja varojen käytön tehokasta koordinaointia;

b) yhteenveto tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan arvioinnista ja tarvittaessa hallinnollisen taakan keventämiseksi suunnitellut toimet ja näiden toimien alustava aikataulu.

6. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i–vii alakohdassa, 3 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa vaaditut tiedot on mukautettava 2 artiklan 3 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisiin yhteistyöohjelmien erityispiirteisiin. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan sekä 5 kohdan b alakohdan nojalla vaadittuja tietoja ei sisällytetä tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisiin yhteistyöohjelmiin.

7. Kuhunkin yhteistyöohjelmaan on, tarvittaessa ja riippuen asian merkityksellisyyttä ohjelmien sisällön ja tavoitteiden kannalta koskevasta jäsenvaltion asianmukaisesta arviosta, sisällytettävä kuvaus

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivän joulukuuta 2013, verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

a) erityistoimista, joilla toimien valinnassa otetaan huomioon ympäristönsuojelun vaatimukset, resurssitehokkuus, ilmastomuutoksen lieventäminen ja siihen sopeutuminen, selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäiseminen ja riskinhallinta;

b) erityistoimista, joilla edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja ehkäistään sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää yhteistyöohjelman valmistelussa, suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä erityisesti rahoituksen saannissa ottaen huomioon tällaisten syrjinnän vaarassa olevien kohderyhmien tarpeet ja etenkin vaatimukset, joilla varmistetaan vammaisten henkilöiden osallistumismahdollisuudet;

c) yhteistyöohjelman vaikutuksesta miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämiseen sekä tarvittaessa järjestetyt sukupuolinäkökohtien integroimiseksi ohjelman ja toimien tasolla.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohtaa ei sovelleta 2 artiklan 3 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisiin yhteistyöohjelmiin.

8. Edellä olevan 2 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisissa yhteistyöohjelmissä on määriteltävä tuensaaja tai tuensaajat, ja niissä voidaan määrittellä tuen myöntämismenettely.

9. Ennen yhteistyöohjelman toimittamista komissiolle on siihen osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden tai alueiden, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, vahvistettava kirjallisesti hyväksyvänsä yhteistyöohjelman sisällön. Hyväksyntä sisältää myös kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden tai alueiden sitoumuksen tarvittavan osarahoituksen järjestämiseen yhteistyöohjelman toteuttamiseksi ja soveltuvin osin sitoumuksen kolmansia maita tai alueita koskevaan rahoitusosuuteen.

Kun kyseessä ovat yhteistyöohjelmat, joihin osallistuu syrjäisimpiä alueita ja kolmansia maita tai alueita, ensimmäisestä alakohdassa säädetyistä poiketen asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava kyseessä olevia kolmansia maita tai alueita ennen yhteistyöohjelmien toimittamista komissiolle. Tässä tapauksessa yhteistyöohjelmien sisältöä ja kolmansien maiden tai alueiden mahdollista rahoitusosuutta koskevat hyväksynnit voidaan esittää kolmansien maiden tai alueiden kanssa järjestettyjen neuvottelukokousten tai alueellisten yhteistyöjärjestöjen kokousten virallisesti hyväksytyissä pöytäkirjoissa.

10. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tai alueiden, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, on laadittava yhteistyöohjelman luonnos komission hyväksymän mallin mukaisesti.

11. Komissio hyväksyy 10 kohdassa tarkoitetun mallin täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

12. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jolla hyväksytään kaikki tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvat seikat, sen tulevat muutokset mukaan lukien, lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan vii alakohdan, 2 kohdan c alakohdan v alakohdan, 2 kohdan e alakohdan, 4 kohdan a alakohdan i alakohdan ja c alakohdan sekä tämän artiklan 5 ja 7 kohdan soveltamisalaan kuuluvia seikkoja, jotka kuuluvat edelleen osallistuvien jäsenvaltioiden vastuulle.

13. Hallintoviranomaisen on annettava komissiolle tiedoksi mahdolliset päätökset, joilla muutetaan yhteistyöohjelman sellaisia osia, jotka eivät kuulu 12 kohdassa tarkoitetun päätöksen soveltamisalaan, kuukauden kuluessa päivästä, jona muuttamista koskeva päätös on hyväksytty. Muuttamista koskevassa päätöksessä on ilmoitettava sen voimaantulopäivä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sen antamispäivä.

9 artikla

Yhteinen toimintasuunnitelma

Jos tuensaajana oleva EAYY panee täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1303/2013 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen toimintasuunnitelman, yhteistyöohjelman yhteisen sihteeristön henkilöstöstä ja EAYY:n yleiskokouksesta voi tulla asetuksen (EU)

N:o 1303/2013 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ohjauskomitean jäseniä. EAYY:n yleiskokouksen jäsenet eivät saa muodostaa kyseisen ohjauskomitean enemmistöä.

10 artikla

Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen

Rajat ylittävissä yhteistyöohjelmissa voidaan toteuttaa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 32 artiklassa tarkoitettua yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä edellyttäen, että paikallisessa kehittämissuunnitelmassa on edustajia vähintään kahdesta maasta, joista toinen on jäsenvaltio.

11 artikla

Yhdennetyt alueelliset investoinnit

Yhteistyöohjelmien osalta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun yhdennetyin alueellisen investoinnin hallinnon ja täytäntöönpanon toteuttavan välittävän toimielimen on oltava joko jonkin osallistuvan maan lainsäädännön mukaisesti perustettu oikeudellinen elin edellyttäen, että sen perustavat vähintään kahden osallistuvan maan viranomaiset tai elimet, taikka jokin EAYY.

12 artikla

Toimien valinta

1. Yhteistyöohjelmien toimet valitsee asetuksen (EU) N:o 1303/2013 47 artiklassa tarkoitettu seurantakomitea. Seurantakomitea voi perustaa ohjauskomitean, joka toimii toimien valinnassa sen valvomana.

2. Rajat ylittävään ja valtioiden väliseen yhteistyöhön valituissa toimissa on oltava tuensaajia vähintään kahdesta osallistuvasta maasta, joista vähintään yhden on oltava jäsenvaltio. Toimi voidaan toteuttaa vain yhdessä maassa edellyttäen, että sen osalta on yksilöity rajat ylittäviä tai valtioiden välisiä vaikutuksia ja hyötyjä.

Edellä 2 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun alueiden välisen yhteistyön toimissa tuensaajia on oltava vähintään kolmesta maasta, joista vähintään kaksi on jäsenvaltioita.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ei sovelleta Pohjois-Irlannin ja Irlannin raja-alueiden kreivikuntien välisen, rauhaa ja sovintoa edistävän 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rajat ylittävän PEACE -ohjelman mukaisiin toimiin.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, EAYY tai muu jonkin osallistuvan maan lainsäädännön mukaisesti perustettu oikeussubjekti voi olla jonkin toimen ainoa tuensaaja edellyttäen, että sen perustavat rajat ylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön osalta vähintään kahden osallistuvan maan viranomaiset tai elimet ja alueiden välisen yhteistyön osalta vähintään kolmen osallistuvan maan viranomaiset tai elimet.

Oikeussubjekti, joka panee täytäntöön tapauksen mukaan joko rahoitusvälineen tai rahasto-osuusrahaston, voi olla jonkin toimen ainoa tuensaaja ilman, että siihen sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä sen kokoonpanoa koskevia vaatimuksia.

4. Tuensaajien on toimittava yhteistyössä toimien kehittämiseksi ja toteuttamiseksi. Lisäksi niiden on toimittava yhteistyössä henkilöstön palkkaamisessa toimiin ja/tai niiden rahoittamisessa.

Syrjäisimpien alueiden ja kolmansien maiden tai niiden alueiden välisissä ohjelmissa tuensaajien on toimittava yhteistyössä ainoastaan kahdella ensimmäisessä alakohdassa mainitulla alalla.

5. Hallintoviranomaisen on toimitettava kunkin toimen osalta sen johtavalle tai ainoalle tuensaajalle asiakirja, jossa määritetään toimelle asetetut tukiedellytykset mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat osana toimea toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa ja toteuttamiselle asetettua aikarajaa.

13 artikla

Tuensaajat

1. Jos yhteistyöohjelman jossakin toimessa on kaksi tai useampia tuensaajia, tuensaajien nimettävä joukostaan yksi johtava tuensaaja.

2. Johtava tuensaaja:

a) vahvistaa muiden tuensaajien kanssa järjestelyt sopimuksessa, joka sisältää muun muassa toimeen kohdennettujen varojen moitteettoman varainhoidon takaavat määräykset, mukaan lukien järjestelyt aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperimiseksi;

b) vastaa koko toimen täytäntöönpanon varmistamisesta;

c) varmistaa, että kaikkien tuensaajien esittämät menot ovat aiheutuneet toimen täytäntöönpanosta ja että menot vastaavat toimia, joista on sovittu kaikkien osallistuvien tuensaajien kesken, ja ovat hallintoviranomaisen 12 artiklan 5 kohdan nojalla toimittaman asiakirjan mukaisia;

d) varmistaa, että yksi tai useampi valvoja on tarkastanut muiden tuensaajien esittämät menot silloin, jos hallintoviranomainen ei suorita tarkastusta 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Jollei 2 kohdan a alakohdan mukaisesti säädettyissä järjestelyissä toisin määrätä, johtavan tuensaajan on varmistettava, että muut tuensaajat saavat rahastojen rahoitusosuuden kokonaisuudessaan mahdollisimman pian ja täysimääräisenä. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät muille tuensaajille maksettavia määriä.

4. Johtavan tuensaajan on sijaittava yhteistyöohjelmaan osallistuvassa jäsenvaltiossa. Yhteistyöohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja kolmannet maat tai alueet voivat kuitenkin sopia, että johtava tuensaaja sijaitsee jossain kyseiseen yhteistyöohjelmaan osallistuvassa kolmannessa maassa tai alueella, edellyttäen että hallintoviranomainen on vakuuttunut siitä, että johtava tuensaaja voi suorittaa 2 ja 3 kohdassa määritellyt tehtävät ja että hallinnointia, tarkastuksia ja tilintarkastuksia koskevia vaatimuksia noudatetaan.

5. Ainoan tuensaajan on oltava rekisteröity yhteistyöohjelmaan osallistuvassa jäsenvaltiossa. Se voi kuitenkin olla rekisteröity jäsenvaltiossa, joka ei osallistu ohjelmaan, edellyttäen, että 12 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

IV LUKU

Seuranta ja arviointi

14 artikla

Täytäntöönpanokertomukset

1. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuotuinen täytäntöönpanokertomus viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään samana päivänä vuoden 2023 loppuun asti. Vuonna 2016 toimitettavan täytäntöönpanokertomuksen on katettava varainhoitovuodet 2014 ja 2015 sekä menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän ja 31 päivän joulukuuta 2013 välinen aika.

2. Komissiolle vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien täytäntöönpanokertomusten osalta 1 kohdassa tarkoitettu määräpäivä on 30 päivä kesäkuuta.

3. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä tietoja seuraavista osa-alueista:

a) yhteistyöohjelman täytäntöönpano asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) tarvittaessa suurhankkeiden ja yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelun ja toteuttamisen edistyminen.

4. Vuosina 2017 ja 2019 toimitettavissa vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä ja arvioitava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 4 ja 5 kohdassa vaaditut, tämän artiklan 2 kohdassa säädetty tiedot sekä seuraavat tiedot:

a) arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa saavutettu edistyminen;

b) tulokset tiedotus- ja julkisuustoimenpiteistä, jotka on toteutettu osana viestintästrategiaa;

c) kumppaneiden osallistuminen yhteistyöohjelman täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin.

Vuosina 2017 ja 2019 toimitettavissa vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa voidaan esittää tietoja seuraavista seikoista ja arvioida seuraavia seikkoja, jollei kunkin yhteistyöohjelman sisällöstä ja tavoitteista muuta johdu:

a) edistyminen, joka on saavutettu aluekehitykseen yhdenmisen lähestymistavan soveltamisessa, mukaan lukien kaupunkialueiden kestävä kehitys ja yhteistyöohjelman puitteissa toteutettu yhteisöllä perustuva paikallinen kehittäminen;

- b) edistyminen sellaisten toimien täytäntöönpanossa, joilla parannetaan viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää EAKR:ää;
- c) tarvittaessa toimien vaikutus makroalue- ja merialuestrategioihin;
- d) toteutetut erityistoimet, joilla edistetään miesten ja naisten tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä, erityisesti vammaisten henkilöiden osallistumismahdollisuuksia, sekä toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen yhteistyöohjelmassa ja sen mukaisissa toimissa;
- e) toteutetut kestävästä kehitystä tukevat toimet;
- f) sosiaalisen innovoinnin alaan kuuluvien toimien täytäntöönpanossa saavutettu edistyminen.

5. Vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset on laadittava komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamien mallien mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

15 artikla

Vuotuinen arviointi

Vuotuinen arviointikokous järjestetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 51 artiklan mukaisesti.

Jos vuotuista arviointikokousta ei järjestetä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 51 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vuotuinen arviointi voidaan suorittaa kirjallisesti.

16 artikla

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen indikaattorit

- Tämän asetuksen liitteessä määritellyjä yhteisiä tuotosindikaattoreita, ohjelmakohtaisia tulosindikaattoreita ja tarvittaessa ohjelmakohtaisia tuotosindikaattoreita käytetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklan 4 kohdan ja tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii ja iv alakohdan sekä c alakohdan ii ja iv alakohdan mukaisesti.
- Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tuotosindikaattorien perustasona käytetään nollaa. Näiden indikaattorien kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot asetetaan vuodelle 2023.
- Investointiprioriteetteihin liittyvien ohjelmakohtaisten tulosindikaattorien perustason määräytyvät uusimpien käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja tavoitteet asetetaan vuodelle 2023. Tavoitteet voidaan ilmaista määrällisesti tai laadullisesti.

- Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 29 artiklan mukaisesti liitteessä esitetyn yhteisten tuotosindikaattorien luettelon muuttamiseksi sen mukauttamiseksi perustelluissa tapauksissa niin, että voidaan varmistaa ohjelman täytäntöönpanon edistymisen tehokas arviointi.

17 artikla

Tekninen tuki

EAKR:stä teknistä tukea varten osoitettavan tuen määrä voi olla enintään kuusi prosenttia yhteistyöohjelman kokonaistuen määrästä. Sellaisten ohjelmien osalta, joissa kokonaistuen määrä on enintään 50 000 000 euroa, EAKR:stä teknistä tukea varten myönnettävän tuen määrä on enintään seitsemän prosenttia kokonaistuen määrästä, mutta sen on kuitenkin oltava vähintään 1 500 000 euroa ja enintään 3 000 000 euroa.

V LUKU

Tukikelpoisuus

18 artikla

Menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt

- Siirretään komissio valta antaa 29 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa annetaan yhteistyöohjelmiin liittyvien menojen tukikelpoisuutta koskevat erityissäännöt henkilöstökustannusten, toimisto- ja hallintomenojen, matka- ja majoituskustannusten, ulkopuolisten asiantuntija- ja palvelukustannusten sekä laitemenojen osalta. Komissio antaa 29 artiklan mukaisesti annetut delegoidut säännökset yhtäaikaaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 22 päivänä huhtikuuta 2014.
- Seurantakomiteaan osallistuvat jäsenvaltiot vahvistavat koko yhteistyöohjelmaa koskevat täydentävät menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65–71 artiklassa, asetuksessa (EU) N:o 1301/2013, tässä asetuksessa tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen taikka niiden perusteella annettujen tukikelpoisuussääntöjen soveltamista.
- Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65–71 artiklassa, asetuksessa (EU) N:o 1301/2013, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä tai osallistuvien jäsenvaltioiden tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti yhdessä vahvistamissa säännöissä vahvistettujen tai niiden perusteella annettujen tukikelpoisuussääntöjen ulkopuolelle jääviin seikkoihin sovelletaan sen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä, jossa meno aiheutuu.

19 artikla

Henkilöstökustannukset

Toimen henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä osuutena, joka voi olla enintään 20 prosenttia asianomaisen toimen välittömistä kustannuksista, toimen henkilöstökustannuksia lukuun ottamatta.

20 artikla

Yhteistyöohjelmien toimien sijaintiin perustuva tukikelpoisuus

1. Sellaisten yhteistyöohjelmiin liittyvien toimien, joihin sovelletaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, on sijaittava unionin alueeseen kuuluvassa ohjelma-alueen osassa, jäljempänä 'ohjelma-alueen unionissa sijaitseva osa'.

2. Hallintoviranomainen voi hyväksyä, että koko toimi tai sen osa toteutetaan ohjelma-alueen unionissa sijaitsevan osan ulkopuolella edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimesta on hyötyä ohjelma-alueelle;
- b) yhteistyöohjelman perusteella ohjelma-alueen unionissa sijaitsevan osan ulkopuolella sijaitseviin toimiin osoitettu kokonaismäärä on enintään 20 prosenttia EAKR:n ohjelmatasolla myöntämästä tuesta tai enintään 30 prosenttia sellaisissa yhteistyöohjelmissä, joissa ohjelma-alueen unionissa sijaitseva osa muodostuu syrjäisimmistä alueista;
- c) yhteistyöohjelman viranomaiset vastaavat toimen hallintoihin, valvontaan ja tarkastukseen liittyvistä hallinto- ja tarkastusviranomaisten velvollisuuksista, tai ne tekevät sopimuksia sen jäsenvaltion, kolmannen maan tai alueen viranomaisten kanssa, jossa toimi toteutetaan.

3. Teknistä tukea, edistämistoimintaa ja valmiuksien kehittämistä koskevissa toimissa menoja voi aiheutua ohjelma-alueen unionissa sijaitsevan osan ulkopuolella edellyttäen, että 2 kohdan a ja c alakohdassa säädetty ehdot täyttyvät.

VI LUKU

Hallinnointi, valvonta ja nimeäminen

21 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Yhteistyöohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on nimettävä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 123 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi yksi hallintoviranomainen, kyseisen asetuksen 123 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi yksi todentamisviranomainen ja kyseisen asetuksen 123 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi yksi tarkastusviranomainen. Hallintoviranomaisen ja tarkastusviranomaisen on sijaittava samassa jäsenvaltiossa.

Yhteistyöohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot voivat nimetä hallintoviranomaisen suorittamaan myös todentamisviranomaisen tehtävät. Tällaisella nimeämisellä ei ole vaikutusta yhteistyöohjelmassa määrättyyn rahoitusoikaisujen soveltamiseen liittyvään rahoitusvastuiden jaotteluun osallistuvien jäsenvaltioiden kesken.

2. Komissio suorittaa maksut todentamisviranomaiselle, joka suorittaa pääsääntöisesti maksut johtavalle tuensaajalle asetuksen (EU) N:o 1303/2013 132 artiklan mukaisesti.

3. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 124 artiklassa säädetty menettely, jota noudatetaan hallintoviranomaisen, ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, nimeämisessä, on toteutettava siinä jäsenvaltiossa, jossa viranomainen sijaitsee.

22 artikla

Eurooppalainen alueellisen yhteistyön yhtymä

Yhteistyöohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot voivat hyödyntää jotain eurooppalaista alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY) ja antaa sille vastuun kyseisen yhteistyöohjelman tai sen osan hallinnoinnista, erityisesti siirtämällä sille hallintoviranomaisen tehtävät.

23 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Yhteistyöohjelman hallintoviranomaisen on suoritettava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklassa säädetty tehtävät, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Hallintoviranomaisen on yhteistyöohjelmaan osallistuvia jäsenvaltioita ja yhteistyöhön mahdollisesti osallistuvia kolmansia maita kuultuaan perustettava yhteinen sihteeristö.

Yhteinen sihteeristö avustaa hallintoviranomaista ja seurantakomiteaa näiden suorittaessa tehtäviään. Se toimittaa potentiaalisille tuensaajille myös tietoa yhteistyöohjelmiin liittyvistä rahoitusmahdollisuuksista ja avustaa tuensaajia toimien toteuttamisessa.

3. Jos jokin EAYY on nimetty hallintoviranomaiseksi, se suorittaa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tarkastukset tai vastaa niiden suorittamisesta ainakin niissä jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai alueille, joiden edustajia on mukana kyseisessä EAYY:ssä.

4. Jos hallintoviranomainen ei suorita asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia koko ohjelma-alueella tai jos hallintoviranomainen ei suorita tarkastuksia niissä jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai alueille, joiden edustajia on mukana EAYY:ssä 3 kohdan mukaisesti, tai niitä ei suoriteta sen vastuulla, kunkin jäsenvaltion tai kunkin kolmannen maan tai alueen, jos se on hyväksynyt kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, on nimettävä elin tai henkilö, jäljempänä 'valvoja', joka vastaa tällaisten tarkastusten tekemisestä alueellaan olevien tuensaajien osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina valvojina voivat olla samat elimet kuin ne, jotka vastaavat tällaisten tarkastusten tekemisestä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kuuluvissa toimenpideohjelmassa tai, kolmansien maiden osalta, samat elimet kuin ne, jotka vastaavat unionin ulkoisiin välineisiin liittyvien verrattavissa olevien tarkastusten tekemisestä.

Hallintoviranomaisen on varmistuttava siitä, että nimetty valvoja on tarkastanut kunkin tiettyyn toimeen osallistuvan tuensaajan menot.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaajan menot voidaan tarkastaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen tuensaaja on toimittanut asiakirjat.

Kukin jäsenvaltio tai kukin kolmas maa, jos se on hyväksynyt kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, vastaa omalla alueellaan tehdyistä tarkastuksista.

5. Jos osarahoitettujen tuotteiden tai palvelujen toimitus on mahdollista tarkastaa ainoastaan koko toimen osalta, tarkastuksen suorittaa sen jäsenvaltion hallintoviranomainen tai valvoja, jossa johtava tuensaaja sijaitsee.

24 artikla

Todentamisviranomaisen tehtävät

Yhteistyöohjelman todentamisviranomaisen on suoritettava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 126 artiklassa säädetty tehtävät.

25 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Yhteistyöohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja kolmannet maat voivat antaa tarkastusviranomaiselle luvan suorittaa suoraan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 127 artiklassa säädetty tehtävät koko yhteistyöohjelmaan kuuluvalla alueella. Niiden on määriteltävä, milloin tarkastusviranomaisen mukana on oltava jäsenvaltion tai kolmannen maan tarkastaja.

2. Jos tarkastusviranomaisella ei ole 1 kohdassa tarkoitettua lupaa, sitä avustaa kunkin yhteistyöohjelmaan osallistuvan ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 127 artiklassa säädettyistä tehtävistä vastaavan jäsenvaltion tai kolmannen maan edustajista koostuva tarkastajaryhmä. Kukin jäsenvaltio tai kukin kolmas maa, jos se on hyväksynyt kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, vastaa omalla alueellaan tehdyistä tarkastuksista.

Kunkin yhteistyöohjelmaan osallistuvan jäsenvaltion tai kolmannen maan kunkin edustajan vastuulla on toimittaa tosiasialliset tiedot menoista, jotka ovat aiheutuneet sen alueella ja jotka tarkastusviranomaisen tarvitsee arviointinsa suorittamiseen.

Tarkastajaryhmä on perustettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun päätös yhteistyöohjelman hyväksymisestä on tehty.

Ryhmä laatii työjärjestyksensä ja sen puheenjohtajana toimii yhteistyöohjelman tarkastusviranomainen.

3. Tarkastajien on oltava toiminnallisesti riippumattomia valvojista, jotka suorittavat 23 artiklan mukaiset tarkastukset.

VII LUKU

Kolmansien maiden osallistuminen valtioiden välisiin ja alueiden välisiin yhteistyöohjelmiin

26 artikla

Kolmansien maiden osallistumisen täytäntöönpanon edellytykset

Sovellettavat ohjelman rahoitushallinnon sekä ohjelmatyön, seurannan, arvioinnin ja valvonnan täytäntöönpanon edellytykset, jotka koskevat kolmansien maiden osallistumista IPA II:n ja ENI:n mukaisen rahoitusosuuden avulla valtioiden välisiin ja alueiden välisiin yhteistyöohjelmiin, vahvistetaan asianomaisessa yhteistyöohjelmassa ja tarvittaessa myös komission, kunkin asianomaisen kolmannen maan hallituksen ja kyseisen yhteistyöohjelman hallintoviranomaisen tehtävistä vastaavan jäsenvaltion välisessä rahoitussopimuksessa. Ohjelman täytäntöönpanon edellytysten on oltava yhteensopivat unionin koheesiopolitiikan sääntöjen kanssa.

VIII LUKU

Varainhoito

27 artikla

Talousarviositoumukset, maksut ja takaisin perintä

1. Yhteistyöohjelmille myönnetty EAKR-tuki maksetaan yhdelle tilille, johon ei sisälly kansallisia alatilejä.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki sääntöjenvastaisesti maksetut määrät peritään takaisin johtavalta tai ainoalta tuensaajalta. Tuensaajien on maksettava takaisin johtavalle tuensaajalle kaikki aiheettomasti maksetut määrät.

3. Jos johtava tuensaaja ei onnistu saamaan takaisinmaksuja muilta tuensaajilta tai jos hallintoviranomainen ei onnistu saamaan takaisinmaksuja johtavalta tuensaajalta tai ainoalta tuensaajalta, sen jäsenvaltion tai kolmannen maan, jonka alueella kyseinen tuensaaja sijaitsee tai, jos on kyse EAYY:sta, jonka alueella tuensaaja on rekisteröity, on korvattava hallintoviranomaiselle kaikki kyseiselle tuensaajalle aiheettomasti maksetut määrät. Hallintoviranomainen vastaa asianomaisten määrien maksamisesta takaisin unionin yleiseen talousarvioon yhteistyöohjelmassa sovitun osallistuvien jäsenvaltioiden vastuunjaon mukaisesti.

28 artikla

Euron käyttö

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 133 artiklassa säädetään, tuensaajat muuntavat muussa valuutassa kuin eurossa aiheutuneen menon määrän euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitolurssia joko siltä kuukaudesta, jonka aikana

- a) meno on aiheutunut; tai
- b) jonka aikana meno on toimitettu tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti hallintoviranomaisen tai valvojan tarkastettavaksi; tai
- c) jonka aikana menot on ilmoitettu johtavalle tuensaajalle.

Valittu menetelmä vahvistetaan yhteistyöohjelmassa ja sitä sovelletaan kaikkiin tuensaajiin.

Muuntamisen tarkastaa sen jäsenvaltion tai kolmannen maan hallintoviranomainen tai valvoja, jossa tuensaaja sijaitsee.

IX LUKU

Loppusäännökset

29 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 21 päivästä joulukuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 16 artiklan 4 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 16 artiklan 4 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
R. ŠADŽIUS

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 16 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

30 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1080/2006 tai muun 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla. Mainittua asetusta tai muuta tällaista sovellettavaa lainsäädäntöä sovelletaan näin ollen edelleen 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen kyseiseen tukeen tai hankkeisiin niiden sulkemiseen saakka. Tätä kohtaa sovellettaessa tuki kattaa toimintaohjelmat ja suurhankkeet.

2. Ennen 1 päivää tammikuuta 2014 asetuksen (EY) N:o 1080/2006 mukaisesti esitetyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

31 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 178 artiklan mukaisesti.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämän asetuksen 4, 27 ja 28 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

LIITE

EUROOPAN ALUEELLINEN YHTEISTYÖ -TAVOITTEEN YHTEISET TUOTOSINDIKAATTORIT

	YKSIKKÖ	NIMI
Tuotannolliset investoinnit		
	yrietykset	Tukea saavien yritysten määrä
	yrietykset	Avustuksia saavien yritysten määrä
	yrietykset	Muuta rahoitustukea kuin avustuksia saavien yritysten määrä
	yrietykset	Muuta tukea kuin rahoitustukea saavien yritysten määrä
	yrietykset	Uusien tukea saavien yritysten määrä
	yrietykset	Rajat ylittäviin, valtioiden välisiin tai alueiden välisiin tutkimushankkeisiin osallistuvien yritysten määrä
	organisaatiot	Rajat ylittäviin, valtioiden välisiin tai alueiden välisiin tutkimushankkeisiin osallistuvien tutkimuslaitosten määrä
	euro	Julkista tukea vastaavat yksityiset investoinnit yrityksiin (avustukset)
	euro	Julkista tukea vastaavat yksityiset investoinnit yrityksiin (muut kuin avustukset)
	kokoaikavastaava	Työpaikkojen lisäys tuetuissa yrityksissä
Kestävä matkailu	vierailut/vuosi	Odotettu lisäys tuettuihin kulttuuri- ja luonnonperintökohteisiin ja muihin kohteisiin tehtävien vierailujen määrässä
Tieto- ja viestintäteknologian infrastruktuuri	kotitaloudet	Lisäys niiden kotitalouksien määrässä, joiden saatavilla on siirtonopeudeltaan vähintään 30 Mbit/s laajakaistaliittymä
Liikenne		
Rautatiet	kilometri	Uusien rautatielinjojen kokonaispituus
		josta: TEN-T-liikenneverkot
	kilometri	Uusittujen tai parannettujen rautatielinjojen kokonaispituus
		josta: TEN-T-liikenneverkot
Maantiet	kilometri	Uusien maanteiden kokonaispituus
		josta: TEN-T-liikenneverkot
	kilometri	Uusittujen tai parannettujen maanteiden kokonaispituus
		josta: TEN-T-liikenneverkot
Kaupunkiliikenne	kilometri	Uusien tai parannettujen raitiotie- ja metrolinjojen kokonaispituus
Sisävesiliikenne	kilometri	Parannettujen tai uusien sisävesiliikenneväylien kokonaispituus
Ympäristö		
Kiinteä jäte	tonnia/vuosi	Jätteiden kierrätyskapasiteetin lisäys

	YKSIKKÖ	NIMI
Vesihuolto	henkilömäärä	Parannetun vesihuollon piirissä olevan väestön lisäys
Jäteveden käsittely	asukasvastineluku	Parannetun jäteveden käsittelyn piirissä olevan väestön lisäys
Kriisinehkäisy ja -hallinta	henkilömäärä	Tulvantorjuntatoimenpiteistä hyötyvä väestö
	henkilömäärä	Metsäpalojen torjunnasta hyötyvä väestö
Maaperän kunnostaminen	hehtaari	Kunnostetun maaperän kokonaispinta-ala
Luonto ja biologinen monimuotoisuus	hehtaari	Suojelutason parantamiseksi tuettujen luontotyyppien pinta-ala
Tutkimus ja innovointi		
	kokoaikavastaava	Uusien tutkijoiden määrä tuetuissa yksiköissä
	kokoaikavastaava	Tutkimusinfrastruktuuriltaan parannetuissa laitoksissa työskentelevien tutkijoiden määrä
	yrietykset	Tutkimuslaitosten kanssa yhteistyötä tekevien yritysten määrä
	euro	Julkista tukea vastaavat yksityiset investoinnit innovointiin tai tutkimus- ja kehittämishankkeisiin
	yrietykset	Niiden yritysten määrä, jotka saavat tukea uusien tuotteiden kehittämiseksi markkinoille
	yrietykset	Niiden yritysten määrä, jotka saavat tukea uusien tuotteiden kehittämiseksi yrityksille
Energia ja ilmastonmuutos		
Uusiutuva energia	megawattia	Uusiutuvien energialähteiden tuotantokapasiteetin lisäys
Energiatehokkuus	kotitaloudet	Niiden kotitalouksien määrä, joiden energiatehokkuusluokka on parantunut
	kWh/vuosi	Julkisten rakennusten vuotuisen primäärienergian kulutuksen väheneminen
	käyttäjät	Älykkäisiin verkkoihin liitettyjen uusien käyttäjien määrä
Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen	CO ₂ -ekvivalenttitonni	Kasvihuonekaasupäästöjen arvioitu vuotuinen väheneminen
Sosiaalinen infrastruktuuri		
Lastenhoito ja koulutus	henkilömäärä	Tuettujen lastenhoito- ja koulutusinfrastruktuurien kapasiteetti
Terveys	henkilömäärä	Parannettujen terveyspalvelujen piirissä oleva väestö
Kaupunkialueiden kehityksen erityisindikaattorit		
	henkilömäärä	Yhdennettyjen kaupunkikehitysstrategioiden vaikutusalueella asuva väestö
	neliometri	Kaupunkialueille luodut tai kunnostetut avoimet alueet

	YKSIKKÖ	NIMI
	neliometri	Kaupunkialueilla rakennetut tai kunnostetut julkiset tai kaupalliset rakennukset
	asunnot	Kaupunkialueilla kunnostetut asunnot
Työmarkkinat ja koulutus ⁽¹⁾		
	henkilömäärä	Rajat ylittäviin liikkuvuushankkeisiin osallistuvien määrä
	henkilömäärä	Yhteisiin paikallisiin työllisyysaloitteisiin ja yhteiseen koulutuksen osallistuvien määrä
	henkilömäärä	Tasa-arvoa, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja sosiaalista osallisuutta edistäviin hankkeisiin osallistuvien määrä
	henkilömäärä	Sellaisiin yhteisiin koulutusjärjestelmiin, joilla tuetaan nuoriso-työllisyyttä, koulutusmahdollisuuksia sekä korkea-asteen ja ammatillista koulutusta yli rajojen, osallistuvien määrä

⁽¹⁾ Tarvittaessa osallistujia koskevat tiedot eritellään heidän työmarkkina-asemansa mukaan, eli ilmoitetaan, onko kyseessä "työntekijä", "työtön", "pitkäaikaistyötön", "työelämän ulkopuolella oleva henkilö" tai "työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleva henkilö".

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 6 artiklan, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 15 artiklan ja koheesiorahastosta annetun asetuksen 4 artiklan soveltamisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission unionin lainsäätäjille antaman vakuutuksen siitä, että EAKR-asetuksen, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen ja koheesiorahastoasetuksen liitteeseen sisällytettävät yhteiset tuotosindikaattorit perustuvat pitkäaikaiseen valmisteluprosessiin, johon osallistui komission ja jäsenvaltioiden arvioinnista vastaavia asiantuntijoita, ja että niiden odotetaan periaatteessa pysyvän muuttumattomina.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1300/2013,
annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,
koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti unioni kehittää ja harjoittaa toimintaansa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi. Tällä asetuksella perustettavalla koheesiorahastolla olisi sen vuoksi osallistuttava ympäristöalan hankkeiden ja Euroopan laajuisia verkkoja koskevien hankkeiden rahoittamiseen liikenneinfrastruktuuriin alalla.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ⁽³⁾ annetaan Euroopan aluekehitysrahastolle (EAKR), Euroopan sosiaalirahastolle (ESR), koheesiorahastolle, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastolle sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle yhteiset säännökset. Tuossa asetuksessa ovat Euroopan rakenne- ja investointirahastoja, mukaan lukien koheesiora-

hasto, koskevat uudet puitteet. Sen vuoksi on tarpeen määrittellä koheesiorahaston tehtävät näiden puitteiden ja Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa koheesiorahastolle osoitetun tavoitteen osalta.

- (3) Olisi annettava erityiset säännökset siitä, minkä tyyppisiä toimia koheesiorahastosta voidaan tukea, jotta edistetään asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 vahvistettujen temaattisten tavoitteiden mukaisia investointiprioriteetteja.
- (4) Unionin olisi voitava osallistua koheesiorahaston välityksellä toimiin, joiden tarkoituksena on saavuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 ja 191 artiklan mukaisesti unionin ympäristötavoitteet, eli energiatehokkuus ja uusiutuva energia, sekä toimiin, jotka koskevat Euroopan laajuisiin verkkoihin liittymättömillä liikenteen aloilla rautatie-, joki- ja meriliikennettä, intermodaalaisia liikennejärjestelmiä ja niiden yhteentoimivuutta, maantie-, meri- ja lentoliikenteen hallintaa, puhdasta kaupunkiliikennettä ja julkista liikennettä.
- (5) Olisi huomioitava, että jos Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan perustuviin toimiin liittyy kustannuksia, joiden katsotaan olevan jäsenvaltion viranomaisille kohtuuttomia, ja jos koheesiorahaston rahoitustukea myönnetään mainitun sopimuksen 192 artiklan 5 kohdan mukaisesti, sovelletaan joka tapauksessa saastuttaja maksaa -periaatetta.
- (6) Euroopan laajuisia liikenneverkkoja (TEN-T) koskevien koheesiorahastosta tuettavien hankkeiden olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1315/2013 ⁽⁴⁾ vahvistettujen suuntaviivojen mukaisia. Toimien keskittämiseksi tältä osin olisi etusijalle asetettava yhteistä etua koskevat hankkeet, siten kuin ne on määritelty mainitussa asetuksessa.
- (7) Koheesiorahastosta ei olisi myönnettävä tukea investointeihin, joilla pyritään vähentämään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽⁵⁾ liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä, koska ne saavat jo taloudellista tukea mainitun direktiivin

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 38.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 143.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013 Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

soveltamisesta. Tämä tuen ulkopuolelle jättäminen ei saisi rajoittaa mahdollisuutta käyttää koheesiorahastoa tukemaan toimia, joita ei ole lueteltu direktiivin 2003/87/EY liitteessä I, vaikka samat talouden toimijat toteuttaisivat näitä toimia, joita voivat olla energiatehokkuusinvestoinnit lämmön ja sähkön yhteistuotantoon ja kaukolämpöverkkoihin, älykkäät energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmät ja ilman pilaantumisen vähentämistoimet, vaikka kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen on yksi tällaisten toimien välillisistä vaikutuksista tai vaikka ne on lueteltu direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetussa kansallisessa suunnitelmassa.

- (8) Koheesiorahastosta ei voida myöntää tukea asuininvestoinneille, lukuun ottamatta energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön edistämiseen liittyviä investointeja, koska ne eivät kuulu koheesiorahaston tuen soveltamisalaan siten kuin se on määritelty Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa.
- (9) Koko unionin liikenneinfrastruktuurin kehittämisen vauhdittamiseksi koheesiorahastosta olisi tuettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013⁽¹⁾ mukaisia eurooppalaista lisäarvoa tuottavia liikenneinfrastruktuurihankkeita 10 000 000 000 euron kokonaismäärällä. Koheesiorahastosta näihin hankkeisiin myönnettävässä tuessa olisi noudatettava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 92 artiklan 6 kohdassa vahvistettuja sääntöjä. Asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisesti tukea olisi myönnettävä ainoastaan jäsenvaltioille, jotka voivat saada rahoitusta koheesiorahastosta, tähän rahastoon sovellettavien osarahoitusosuuksien mukaisesti.
- (10) On tärkeää varmistaa, että riskinhallintainvestointeja edistettäessä otetaan huomioon alueellisen, rajat ylittävän ja valtioiden välisen tason erityisriskit.
- (11) Olisi varmistettava, että koheesiorahastosta, EAKR:stä, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteesta ja Verkkojen Eurooppa -välineestä tuetut toimet täydentävät toisiaan ja tuottavat synergiaetuja, jotta vältetään toimien päällekkäisyys ja taataan, että erityyppiset infrastruktuurit kytkeytyvät toisiinsa parhaalla mahdollisella tavalla paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla koko unionissa.
- (12) Jotta voidaan ottaa huomioon koheesiorahaston erityistarpeet sekä älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävä unionin strategia, on tarpeen määrittää kunkin asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 säädetyin temaattisen tavoitteen osalta 'investointiprioriteetteina' toimet, jotka toteutetaan nimenomaisesti koheesiorahastosta. Näissä investointiprioriteeteissa olisi esitettävä yksityiskohtaiset tavoitteet, jotka eivät ole toisiaan poissulkevia ja joiden saavuttamiseen koheesiorahasto osaltaan vaikuttaa. Tällaisten investointiprioriteettien olisi muodostettava perusta toimenpideohjelmien sellaisten erityistavoitteiden määrittelylle, joissa otetaan huomioon ohjelma-alueen tarpeet ja ominaispiirteet. Joustavuuden lisäämiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi yhteisen täytäntöönpanon avulla olisi EAKR:n ja koheesiorahaston vastaavien temaattisten tavoitteiden mukaiset investointiprioriteetit yhtenäistettävä.
- (13) Tämän asetuksen liitteessä olisi vahvistettava yhteiset tuotosindikaattorit, joilla arvioidaan toimenpideohjelmien täytäntöönpanon kokonaisedistystä unionin tasolla. Näiden indikaattorien olisi vastattava tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 asiaa koskevien säännösten mukaisesti tuettavaa investointiprioriteettia ja tuettavan toimenpiteen tyyppiä. Näitä yhteisiä tuotosindikaattoreita olisi täydennettävä ohjelmakohtaisilla tuotosindikaattoreilla ja soveltuvin osin ohjelmakohtaisilla tuotosindikaattoreilla.
- (14) Tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteessä I vahvistetun yhteisten tuotosindikaattoreiden luettelon muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen kestävä kehityksen edistämiseksi, vaan se voidaan eri alueiden välisten kehityserojen sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenyäänisyyden sekä jäsenvaltioiden ja alueiden rahoitusvarojen rajallisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

- (16) Koska tällä asetuksella korvataan neuvoston asetus (EY) N:o 1084/2006 ⁽¹⁾, tuo asetus olisi kumottava. Tämä asetus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1084/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 asianomaiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön perusteella. Mainittua asetusta tai muuta tuolaista sovellettavaa lainsäädäntöä olisi siten 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen sovellettava edelleen kyseiseen tukeen tai kyseisiin hankkeisiin niiden päättymiseen saakka. Asetuksen (EY) N:o 1084/2006 mukaisesti tehtyjen tai hyväksytyjen tukihakemusten olisi pysyttävä voimassa.
- (17) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,
- b) investointeja direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi;
- c) asuintoimintoja, elleivät ne liity energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön edistämiseen;
- d) tupakan ja tupakkatuotteiden valmistusta, jalostusta ja markkinointia;
- e) vaikeuksissa olevia yrityksiä sellaisina kuin ne on määritelty unionin valtiontukisäännöissä;
- f) investointeja lentoasemien infrastruktuuriin, elleivät ne liity ympäristönsuojeluun tai ellei niiden yhteydessä tehdä investointeja, jotka ovat tarpeen infrastruktuurin kielteisten ympäristövaikutusten lieventämiseksi tai vähentämiseksi.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Koheesiorahaston perustaminen ja kohde

- Perustetaan koheesiorahasto, jonka tarkoituksena on unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen kestävästi kehityksen edistämiseksi.
- Tässä asetuksessa vahvistetaan koheesiorahaston tehtävät ja koheesiorahastosta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 89 artiklassa tarkoitettuun Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen osoitetun tuen laajuus.

2 artikla

Koheesiorahaston tuen laajuus

- Koheesiorahastosta tuetaan seuraavia kohteita siten, että varmistetaan asianmukainen tasapaino ja otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion erityiset investointi- ja infrastruktuuritarpeet:
 - ympäristöinvestoinnit, myös kestävästi kehitykseen ja energiaan liittyvillä aloilla, joilla on nähtävissä ympäristöhyötyjä;
 - Euroopan laajuiset liikenneverkot (TEN-T), asetuksen (EU) N:o 1315/2013 nojalla hyväksytyjen suuntaviivojen mukaisesti;
 - tekninen tuki.
- Koheesiorahastosta ei tueta
 - ydinvoimaloiden käytöstä poistoa tai rakentamista;

3 artikla

Koheesiorahaston tuki Verkkojen Eurooppa -välineen soveltamisalaa kuuluville liikenneinfrastruktuurihankkeille

Koheesiorahastosta tuetaan asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisia eurooppalaista lisäarvoa tuottavia liikenneinfrastruktuurihankkeita 10 000 000 000 euron määrällä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

4 artikla

Investointiprioriteetit

Koheesiorahastosta tuetaan seuraavia asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettujen teemaattisten tavoitteiden mukaisia investointiprioriteetteja niiden kehittämistarpeiden ja kasvumahdollisuuksien mukaisesti, joita tarkoitetaan mainitun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua kumppanuussopimuksessa:

- vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla seuraavin keinoin:
 - uusiutuvista lähteistä saatavan energian tuotannon ja jakelun edistäminen;
 - yritysten energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön edistäminen;
 - energiatehokkuuden, älykkään energianhallinnan ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa, myös julkisissa rakennuksissa ja asuntosektorilla;
 - matala- ja keskijännitetasoilla toimivien älykkäiden energianjakelujärjestelmien kehittäminen ja toteuttaminen;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1084/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, koheesiorahaston perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1164/94 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 79).

- v) kaikenlaisien alueiden, erityisesti kaupunkialueiden, vähähiilisten strategioiden edistäminen, mukaan lukien kestävä multimodaalisen kaupunkiliikenteen sekä ilmastomuutoksen hillitsemisen kannalta tärkeiden sopeutumistoimien edistäminen;
- vi) hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistäminen;
- b) ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen seuraavin keinoin:
- i) ilmastonmuutokseen sopeutumiseen kohdennettujen investointien tukeminen, mukaan lukien ekosysteemeihin perustuvat lähestymistavat;
- ii) erityisriskeihin varautumiseksi tehtävien investointien edistäminen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn varmistaminen ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen;
- c) ympäristön laadun säilyttäminen ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen seuraavin keinoin:
- i) jätesektorin investoinnit, joiden tarkoituksena on täyttää unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset ja vastata nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoitamiin investointitarpeisiin;
- ii) vesisektorin investoinnit, joiden tarkoituksena on täyttää unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset ja vastata nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoitamiin investointitarpeisiin;
- iii) biologisen monimuotoisuuden ja maaperän suojeleminen ja palauttaminen sekä ekosysteemipalvelujen edistäminen, myös Natura 2000:n ja vihreän infrastruktuurin avulla;
- iv) kaupunkiympäristön kehittämistoimet, joiden tarkoituksena on kaupunkiympäristön parantaminen, kaupunkien elvyttäminen, ympäristövaurioalueiden kunnostaminen ja puhdistaminen saasteista (uudistettavat alueet mukaan lukien), ilman pilaantumisen vähentäminen ja melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen;
- d) kestävä liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä verkkoinfrastruktuureista seuraavin keinoin:
- i) multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T);
- ii) ympäristöystävällisten, myös hiljaisten, ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaalisyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävä alueellinen ja paikallinen liikkuvuuden edistämiseksi;
- iii) kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen;
- e) viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien parantaminen ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen toimenpiteillä, joilla parannetaan institutionaalisia valmiuksia sekä koheesiorahaston täytäntöönpanoon liittyvien julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta.

5 artikla

Indikaattorit

- Tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä yhteisiä tuotosindikaattoreita, ohjelmakohtaisia tulosindikaattoreita ja tapauksen mukaan ohjelmakohtaisia tuotosindikaattoreita käytetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklan 4 kohdan ja 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iv sekä c alakohdan ii ja iv alakohdan mukaisesti.
- Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tuotosindikaattorien perustana käytetään nollaa. Näiden indikaattorien kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot asetetaan vuodelle 2023.
- Investointiprioriteetteihin liittyvien ohjelmakohtaisten tulosindikaattorien perustasot määräytyvät uusimpien käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja tavoitteet asetetaan vuodelle 2023. Tavoitteet voidaan ilmaista määrällisesti tai laadullisesti.
- Siirretään komissiolle 7 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä liitteessä I esitetyn yhteisten tuotosindikaattorien luettelon muuttamiseksi, jotta sitä voidaan mukauttaa perustelluissa tapauksissa niin, että varmistetaan toimenpideohjelman täytäntöönpanon edistymisen tehokas arviointi.

6 artikla

Siirtymäsäännökset

- Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1084/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön perusteella. Mainittua asetusta tai muuta tällaista sovellettavaa lainsäädäntöä sovelletaan siten edelleen kyseiseen tukeen tai kyseisiin hankkeisiin 31 päivänä joulukuuta 2013 jälkeen niiden päättymiseen saakka. Tätä kohtaa sovellettaessa tuki käsittää toimintaohjelmat ja suurhankkeet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1084/2006 mukaisesti tehdyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

7 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 21 päivästä joulukuuta 2013 alkaen ja 31 päivään joulukuuta 2020 asti 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä,

kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

8 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1084/2006 1 päivästä tammikuuta 2014, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 6 artiklan soveltamista.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

9 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 177 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. ŠADŽIUS

LIITE I

KOHEESIORAHASTOA KOSKEVAT YHTEISET TUOTOSINDIKAATTORIT

	YKSIKKÖ	NIMI
Ympäristö		
Kiinteä jäte	tonnia/vuosi	Jätteiden kierrätyskapasiteetin lisäys
Vesihuolto	henkilömäärä	Parannetun vesihuollon piirissä olevan väestön lisäys
Jäteveden käsittely	asukasvastineluku	Parannetun jäteveden käsittelyn piirissä olevan väestön lisäys
Riskien ehkäisy ja -hallinta	henkilömäärä	Tulvantorjuntatoimenpiteistä hyötyvä väestö
	henkilömäärä	Metsäpalojen torjuntatoimenpiteistä hyötyvä väestö
Maaperän ennallistaminen	hehtaari	Ennallistetun maaperän kokonaispinta-ala
Luonto ja biologinen monimuotoisuus	hehtaari	Suojelutason parantamiseksi tuettujen luontotyyppien pinta-ala
Energia ja ilmastonmuutos		
Uusiutuvat energialähteet	megawatti	Uusiutuvien energialähteiden tuotantokapasiteetin lisäys
Energiatehokkuus	kotitaloudet	Niiden kotitalouksien määrä, joiden energiatehokkuusluokka on parantunut
	kWh/vuosi	Julkisten rakennusten primäärienergian vuotuisen kulutuksen väheneminen
	käyttäjät	Älykkäisiin verkkoihin liitettyjen uusien käyttäjien määrä
Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen	CO ₂ -ekvivalenttitonni	Kasvihuonekaasupäästöjen arvioitu vuosittainen väheneminen
Liikenne		
Rautatiet	kilometri	Uusien rautateiden kokonaispituus
	kilometri	Uusittujen tai parannettujen rautateiden kokonaispituus
Maantiet	kilometri	Uusien rakennettujen maanteiden kokonaispituus
	kilometri	Uusittujen tai parannettujen maanteiden kokonaispituus
Kaupunkiliikenne	kilometri	Uusien tai parannettujen raitiotie- ja metrolinjojen kokonaispituus
Sisävesiliikenne	kilometri	Uusien tai parannettujen sisävesiliikenneväylien kokonaispituus

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1084/2006	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	—
4 artikla	—
—	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
5 artikla	6 artikla
—	7 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	10 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 6 artiklan, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 15 artiklan ja koheesiorahastosta annetun asetuksen 4 artiklan soveltamisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission unionin lainsäätäjille antaman vakuutuksen siitä, että EAKR-asetuksen, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen ja koheesiorahastoasetuksen liitteeseen sisällytettävät yhteiset tuotosindikaattorit perustuvat pitkäaikaiseen valmisteluprosessiin, johon osallistui komission ja jäsenvaltioiden arvioinnista vastaavia asiantuntijoita, ja että niiden odotetaan periaatteessa pysyvän muuttumattomina.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1301/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 178 ja 349 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 176 artiklassa määrätään, että Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tarkoituksena on myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa. Kyseisen artiklan sekä mainitun sopimuksen 174 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaan EAKR:n tarkoituksena on vähentää eri alueiden välisiä kehityseroja ja muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyttä; näiden alueiden osalta erityistä huomiota kiinnitetään vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin, kuten pohjoisimpiin alueisiin, joiden väestötiheys on erittäin alhainen, sekä saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueisiin.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 44.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 114.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ⁽³⁾ annetaan EAKR:lle, Euroopan sosiaalirahastolle (ESR), koheesiorahastolle, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastolle sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle yhteiset säännökset.

(3) Olisi annettava erityiset säännökset siitä, minkä tyyppisiä toimia EAKR:stä voidaan tukea, jotta edistetään asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 asetettujen temaattisten tavoitteiden mukaisia investointiprioriteetteja. Samanaikaisesti olisi määriteltävä EAKR:n soveltamisalan ulkopuoliset toimet ja niitä olisi selkeytettävä, myös niiden investointien osalta, joilla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka aiheutuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽⁴⁾ liitteessä I luetelluista toiminnista. Liiallisen rahoituksen välttämiseksi tällaisten investointien ei olisi oltava oikeutettuja EAKR:n tukeen, koska ne saavat jo taloudellista tukea direktiivin 2003/87/EY soveltamisesta. Tämä tuen ulkopuolelle jättäminen ei saisi rajoittaa mahdollisuutta tukea EAKR:stä toimintoja, joita ei ole lueteltu direktiivin 2003/87/EY liitteessä I, vaikka samat talouden toimijat harjoittaisivat asianomaisia toimintoja, joita voivat olla kaukolämpöverkkojen energia- ja tehoisuusinvestoinnit, älykkäät energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmät ja ilman pilaantumisen vähentämistoimet, vaikka kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen on yksi tällaisten toimintojen välillisistä vaikutuksista tai ne on lueteltu direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetussa kansallisessa suunnitelmassa.

(4) On tarpeen määrittää, mitä muita toimia EAKR:stä voidaan tukea Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisesti.

(5) EAKR:n tulisi osaltaan edistää älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävää unionin strategiaa ja varmistaa siten EAKR:n tuen entistä voimakkaampi keskittyminen unionin prioriteetteihin. EAKR:stä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen myönnetty tuki olisi keskitettävä tuettavasta alueluokasta riippuen tutkimukseen ja innovointiin, tieto- ja viestintäteknologiaan,

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yritykset) ja vähähilisen talouden edistämiseen. Tämä temaattinen keskittäminen olisi saatava aikaan kansallisella tasolla, samalla kun mahdollistetaan jousto toimenpideohjelmatasolla ja eri alueluokkien kesken. Temaattista keskittämistä olisi tarvittaessa mukautettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1300/2013⁽¹⁾ tarkoitettujen ja vähähiliseen talouteen siirtymiseen liittyvien investointiprioriteettien tukemiseen kohdennettujen koheesiorahaston varojen huomioon ottamiseksi. Temaattisen keskittämisen asteen määrittämisessä olisi otettava huomioon alueen kehitystaso, soveltuvin osin koheesiorahaston rahoitusosuus sekä sellaisten alueiden erityistarpeet, joiden tukikelpoisuusperusteena käytetty bruttokansantuote asukasta kohden oli ohjelmakaudella 2007–2013 alle 75 prosenttia EU-25-maiden keskimääräisestä bruttokansantuotteesta viiteajanjaksolla, alueet, joille on myönnetty ohjelmakaudelle 2007–2013 phasing out -asema ja tietyt NUTS 2-alueet, jotka koostuvat yksinomaan saarijäsenvaltioista tai saarista.

- (6) Investointiprioriteetin ”yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen” mukaisella EAKR:n tuella olisi voitava edistää kaikkien tässä asetuksessa tarkoitettujen temaattisten tavoitteiden saavuttamista.
- (7) Jotta voidaan ottaa huomioon EAKR:n erityistarpeet sekä älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävä unionin strategia, on tarpeen määrittää kunkin asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 säädetyt temaattisen tavoitteen osalta ’investointiprioriteeteina’ toimet, jotka toteutetaan nimenomaisesti EAKR:stä. Näissä investointiprioriteeteissa olisi vahvistettava yksityiskohtaiset tavoitteet, jotka eivät ole toisiaan poissulkevia ja joiden saavuttamiseen EAKR osaltaan vaikuttaa. Tällaisten investointiprioriteettien olisi muodostettava perusta sellaisten ohjelma-kohtaisten erityistavoitteiden määrittelylle, joissa otetaan huomioon ohjelma-alueen tarpeet ja ominaispiirteet.
- (8) On tarpeen edistää innovointia ja pk-yritysten kehittämistä eurooppalaisiin ja alueellisiin haasteisiin liittyvillä kasvualoilla, joita ovat esimerkiksi luova ala ja kulttuuriala, uusiin yhteiskunnallisiin tarpeisiin vastaavat innovatiiviset palvelut tai tuotteet ja palvelut, jotka liittyvät ikääntyvään väestöön, hoiva-alaan, terveydenhuoltoon, ekoinnovointiin, vähähiliseen talouteen ja resurssitehokkuuteen.
- (9) Kokonaan tai osittain unionin talousarviosta rahoitetuista investoinneista tutkimukseen ja innovointiin saatavan lisäarvon optimoimiseksi pyritään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti synergioihin erityisesti EAKR:n sekä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman – Horisontti 2020 – toiminnassa, ottaen kuitenkin huomioon niiden erilliset tavoitteet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013 koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 281).

- (10) On tärkeää varmistaa, että alueellisen, rajat ylittävän ja valtioiden välisen tason erityisriskit otetaan huomioon, kun edistetään riskinhallintainvestointeja.
- (11) Jotta kestävä matkailua, kulttuuria ja luonnonperintöä tukevilla toimilla voidaan mahdollisimman hyvin tukea työllisyyttä edistävän kasvun tavoitetta, toimien olisi oltava osa tiettyjä alueita koskevaa alueellista strategiaa, mukaan luettuna taantuvien teollisuusalueiden uudistaminen. Tällaisten toimien tukemisella olisi myös osaltaan edistettävä tavoitteina olevia innovointia sekä tieto- ja viestintäteknologian käyttöä, tuettava pk-yrityksiä sekä edistettävä ympäristö- ja resurssitehokkuutta tai sosiaalista osallisuutta.
- (12) On tarpeen edistää terveellisiä, kestäviä ja turvallisia liikennemuotoja, jotta voidaan edistää kestävää alueellista tai paikallista liikkuvuutta tai vähentää ilman pilaantumista ja melusaastetta. EAKR:stä tuetuilla lentoasemien infrastruktuuriin tehtävillä investoinneilla olisi edistettävä ympäristön kannalta kestävää lentoliikennettä muun muassa tehostettaessa alueellista liikkuvuutta kytkemällä sekundaariset ja tertiääriset solmukohtat Euroopan laajuisten liikenneverkkojen (TEN-T) infrastruktuuriin, myös multimodaalisten solmukohtien kautta.
- (13) Jotta voidaan edistää osana älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävää unionin strategiaa asetettujen unionin energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista, EAKR:stä olisi tuettava investointeja, joilla edistetään jäsenvaltioiden energiatehokkuutta ja toimitusvarmuutta muun muassa kehittämällä älykkäitä energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä, uusiutuvista lähteistä saatavan energian hajautetun tuotannon integrointi mukaan luettuna. Jotta jäsenvaltiot voivat täyttää toimitusvarmuutta koskevat vaatimuksensa tavalla, joka on yhteensopiva niiden älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian mukaisten tavoitteiden kanssa, jäsenvaltioiden olisi voitava investoida energiainfrastruktuureihin, jotka vastaavat niiden valitsemaa energiavaliokimaa.
- (14) Pk-yrityksillä, joihin voi kuulua yhteisötalouden yrityksiä, olisi ymmärrettävä tarkoitettavan asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 olevan määritelmän mukaisesti komission suosituksessa 2003/361/EY⁽²⁾ tarkoitettuja mikroyrityksiä ja pieniä tai keskisuuria yrityksiä.
- (15) Jotta voidaan edistää sosiaalista osallistamista ja torjua köyhyyttä erityisesti marginalisoituneiden väestöryhmien keskuudessa, on tarpeen parantaa sosiaali-, kulttuuri- ja

⁽²⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

virkestyspalvelujen saatavuutta asettamalla käyttöön pieni-muotoisia infrastruktuureja, joissa otetaan huomioon vammaisten ja vanhusten erityistarpeet.

ja innovatiivisista toimenpiteistä vastaavien ohjelmien ja elinten kesken ja jotta täydennetään olemassa olevia ohjelmia ja elimiä.

- (16) Avohuollon palvelujen olisi katettava kaikki kotona ja perheessä tuotettavat palvelut, asumispalvelut ja muut avohuoltopalvelut, jotka tukevat kaikkien oikeutta elää yhteisössä yhdenvertaisin valinnanmahdollisuuksin ja joilla pyritään estämään eristäminen tai erottaminen yhteisöstä.
- (17) Joustavuuden lisäämiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi yhteisen täytäntöönpanon avulla olisi EAKR:n ja koheesiorahaston toisiaan vastaavien temaattisten tavoitteiden mukaiset investointiprioriteetit yhtenäistettävä.
- (18) Tämän asetuksen liitteessä olisi esitettävä yhteiset tuotosindikaattorit, joilla arvioidaan ohjelmien täytäntöönpanon kokonaisedistymistä unionin tasolla. Näiden indikaattorien olisi vastattava tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 asiaa koskevien säännösten mukaisesti tuettavaa investointiprioriteettia ja tuettavan toimenpiteen tyyppiä. Yhteisiä tuotosindikaattoreita olisi täydennettävä ohjelmakohtaisilla tuotosindikaattoreilla ja soveltuvin osin ohjelmakohtaisilla tuotosindikaattoreilla.
- (19) Kaupunkialueiden kestävän kehityksen turvaamiseksi katsotaan tarpeelliseksi tukea yhdenmukaisia toimenpiteitä, joilla vastataan taloudellisiin sekä ympäristöön, ilmastoon ja väestörakenteeseen liittyviin ja sosiaalisiin haasteisiin kaupunkialueilla, mukaan lukien toiminnalliset kaupunkialueet, samalla kun otetaan huomioon tarve edistää kaupunki- ja maaseutualueiden välisiä yhteyksiä. Periaatteet, joiden perusteella valitaan kaupunkialueet, joilla on määrä toteuttaa niiden kestävää kehitystä tukevia yhdenmukaisia toimenpiteitä, ja näitä toimenpiteitä koskevat alustavat määrät olisi vahvistettava kumppanuussopimuksessa siten, että vähintään viisi prosenttia EAKR:n varoista kohdennetaan tähän tarkoitukseen kansallisella tasolla. Hallintoviranomaisen olisi kaupunkiviranomaisia kuultuaan päätettävä näille mahdollisesti delegoitavien tehtävien laajuudesta.
- (20) EAKR:stä olisi tuettava kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisia toimenpiteitä, jotta voidaan määrittää tai testata uusia ratkaisuja, joilla voidaan käsitellä kaupunkialueiden kestävään kehitykseen liittyviä kysymyksiä ja joilla on merkitystä unionin tasolla.
- (21) On tarpeen perustaa unionin tasolla kaupunkialueiden kehittämisverkosto, jotta voidaan lujittaa kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan valmiuksien parantamista, verkostoitumista ja kokemusten vaihtoa kaupunkialueiden kestävää kehitystä koskevista strategioista
- (22) EAKR:n toimissa olisi puututtava ongelmiin, joita vuoden 1994 liittymisasiakirjassa olevassa, tavoitetta 6 koskevista rakennerahastoihin liittyvistä erityismääräyksistä Suomessa ja Ruotsissa tehdyssä pöytäkirjassa nro 6 tarkoitetuilla erittäin harvaan asutuilla alueilla on markkinoille pääsyssä, ja myös ongelmiin, joita alueiden syrjäisyys suurilta markkinoilta aiheuttaa. EAKR:n toimilla olisi myös puututtava sellaisten tiettyjen saarten, raja-alueiden, vuoristoalueiden ja harvaan asuttujen alueiden erityisongelmiin, joiden maantieteellinen sijainti hidastaa niiden kehitystä, jotta voidaan tukea näiden alueiden kestävää kehitystä.
- (23) Syrjäisimpiin alueisiin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota hyväksymällä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan mukaisia toimenpiteitä EAKR:n tuen soveltamisalan ulottamiseksi poikkeuksellisesti sellaisen toimintatuen rahoitukseen, joka on tarkoitettu tasoittamaan lisäkustannuksia, jotka johtuvat näiden alueiden erityisestä taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta, jota vaikeuttavat mainitun sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuista tekijöistä johtuvat haitat eli syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista. Näiden tekijöiden pysyvyys ja yhteisvaikutukset haittaavat vakavasti näiden alueiden kehitystä. Jäsenvaltioiden tässä yhteydessä myöntämä toimintatuki on vapautettu mainitun sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta, jos se tuen myöntämisen ajankohtana täyttää sellaisessa asetuksessa säädetyt ehdot, joka koskee tiettyjen tukimuotojen toteamista sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti ja joka annetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98⁽¹⁾ nojalla.
- (24) Eurooppa-neuvoston 7 ja 8 päivänä helmikuuta 2013 hyväksymien päätelmien mukaisesti ja ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuja syrjäisimpiä alueita koskevat mainitussa sopimuksessa määrätty erityiset tavoitteet, Mayotten asemaa on muutettu Eurooppa-neuvoston päätöksen 2012/419/EU⁽²⁾ seurauksena siten, että siitä tulee uusi syrjäisin alue 1 päivästä tammikuuta 2014. Jotta voidaan helpottaa ja edistää Mayotten infrastruktuurin kohdennettua ja nopeaa kehitystä, Mayotten kokonaisuudelleenrahojen EAKR-osuudesta olisi voitava poikkeuksellisesti osoittaa vähintään 50 prosenttia viiteen asetuksessa (EU) No 1303/2013 säädetyistä temaattisista tavoitteista.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Eurooppa-neuvoston päätös 2012/419/EU, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2012, Mayotten aseman muuttamisesta Euroopan unioniin nähden (EUVL L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (25) Tämän asetuksen täydentämiseksi tietyillä, muilla kuin keskeisillä osilla komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat innovatiivisten toimenpiteiden valinta- ja hallinnointiperusteita koskevia yksityiskohdaisia sääntöjä. Komissiolle olisi myös siirrettävä tällainen valta tämän asetuksen liitteen I muutosten osalta, silloin kun tämä on perusteltua, jotta varmistetaan toimenpideohjelmien täytäntöönpanon edistymisen tehokas arviointi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen vähentämällä keskeisintä alueellista epätasapainoa unionissa, vaan se voidaan eri alueiden välisten kehityserojen sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden sekä jäsenvaltioiden ja alueiden rahoitusvarojen rajallisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (27) Tällä asetuksella korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1080/2006⁽¹⁾. Asetus (EY) N:o 1080/2006 olisi näin ollen selvyden vuoksi kumottava. Tämä asetus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1080/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 asianomaiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön perusteella. Mainittua asetusta ja muuta tuollaista sovellettavaa lainsäädäntöä olisi siten sovellettava edelleen 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen kyseiseen tukeen tai kyseisiin hankkeisiin niiden päättämiseen saakka. Asetuksen (EY) N:o 1080/2006 mukaisesti tehtyjen tai hyväksytyjen tukihakemusten olisi pysyttävä voimassa.
- (28) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1080/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yhteiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tehtävät, siitä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta annettavan tuen laajuus sekä erityissäännökset, jotka koskevat Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen suunnattavaa EAKR:n tukea.

2 artikla

EAKR:n tehtävät

EAKR osallistuu sellaisen rahoitustuen antamiseen, jolla pyritään lujittamaan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta vähentämällä keskeisintä alueellista epätasapainoa unionissa alueellisten talouksien kestävä kehittäminen ja rakenteellisen mukauttamisen avulla, mukaan lukien taantuvien teollisuusalueiden ja kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden uudistaminen.

3 artikla

EAKR:n tuen laajuus

1. EAKR:stä tuetaan seuraavia toimia 5 artiklassa säädettyjen investointiprioriteettien edistämiseksi:
 - a) tuotannolliset investoinnit, jotka edistävät kestävien työpaikkojen luomista ja säilyttämistä, suorilla investointituilla pk-yrityksille;
 - b) tuotannolliset investoinnit, asianomaisen yrityksen koosta riippumatta, jotka edistävät 5 artiklan 1 ja 4 alakohdassa säädettyjä investointiprioriteetteja ja, jos asianomainen investointi sisältää suurten yritysten ja pk-yritysten välistä yhteistyötä, 5 artiklan 2 alakohdassa säädettyjä investointiprioriteetteja;
 - c) infrastruktuuri-investoinnit, joiden ansiosta pystytään tarjoamaan kansalaisille peruspalveluja energian, ympäristön, liikenteen sekä tieto- ja viestintäteknologian aloilla;
 - d) investoinnit sosiaali-, terveydenhuolto-, tutkimus-, innovointi-, liiketoiminta- ja koulutusalojen infrastruktuuriin;
 - e) investoinnit alueiden omien mahdollisuuksien kehittämiseen kiinteillä investoinneilla laitteisiin ja tarvikkeisiin sekä pienimuotoiseen infrastruktuuriin, mukaan lukien pienimuotoiset kulttuurin ja kestävä matkailun infrastruktuurit, yrityspalvelut, tutkimus- ja innovointitaloille tarjottava tuki sekä investoinnit teknologiaan ja sovellettavaan tutkimukseen yrityksissä;

f) verkostoituminen, yhteistyö ja kokemusten vaihto toimivaltaisten alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten ja muiden viranomaisten, talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansalaisyhteiskuntaa edustavien asiainkuuluvien elinten välillä, tutkimukset, valmistelutoimet ja valmiuksien parantaminen.

2. EAKR:stä voidaan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen puitteissa tukea myös rajat ylittävää tilojen ja henkilöresursien sekä kaikenlaisen infrastruktuurin yhteiskäyttöä kaikilla alueilla.

3. EAKR:stä ei tueta

- a) ydinvoimaloiden käytöstä poistoa tai rakentamista;
- b) investointeja direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi;
- c) tupakan ja tupakkatuotteiden valmistusta, jalostusta ja markkinoitua;
- d) vaikeuksissa olevia yrityksiä sellaisina kuin ne on määritelty unionin valtiontukisäännöissä;
- e) investointeja lentoasemien infrastruktuuriin, elleivät ne liity ympäristönsuojeluun tai ellei niiden yhteydessä tehdä investointeja, jotka ovat tarpeen kielteisten ympäristövaikutusten lieventämiseksi tai vähentämiseksi.

4 artikla

Temaattinen keskittäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetetuissa temaattisissa tavoitteissa ja tämän asetuksen 5 artiklassa säädettyissä vastaavissa investointiprioriteeteissa, joihin EAKR voi osallistua Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen puitteissa, keskitytään seuraaviin:

a) kehittyneemmillä alueilla:

- i) vähintään 80 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaismäärärahoista on kohdennettava kahteen tai useampaan temaattiseen tavoitteeseen, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2, 3 ja 4 alakohdassa; ja
- ii) vähintään 20 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaismäärärahoista on kohdennettava temaattiseen tavoitteeseen, joka on asetettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa;

b) siirtymäalueilla:

- i) vähintään 60 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaismäärärahoista on kohdennettava kahteen tai useampaan temaattiseen tavoitteeseen, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2, 3 ja 4 alakohdassa; ja

ii) vähintään 15 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaismäärärahoista on kohdennettava temaattiseen tavoitteeseen, joka on asetettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa;

c) vähemmän kehittyneillä alueilla:

- i) vähintään 50 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaismäärärahoista on kohdennettava kahteen tai useampaan temaattiseen tavoitteeseen, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2, 3 ja 4 alakohdassa; ja
- ii) vähintään 12 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaismäärärahoista on kohdennettava temaattiseen tavoitteeseen, joka on asetettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa.

Tämän artiklan soveltamiseksi siirtymäalueina pidetään alueita, joiden tukikelpoisuusperusteena käytetty bruttokansantuote asukasta kohden oli ohjelmakaudella 2007–2013 alle 75 prosenttia EU-25-maiden keskimääräisestä bruttokansantuotteesta viiteajanjaksolla, sekä alueita, joille on myönnetty ohjelmakaudelle 2007–2013 phasing out -asema mutta jotka ovat kelpoisia saamaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen kehittyneiden alueiden tukea ohjelmakaudella 2014–2020.

Tämän artiklan soveltamiseksi vähemmän kehittyneinä alueina pidetään kaikkia NUTS 2 -alueita, jotka koostuvat yksinomaan saarijäsenvaltioista tai koheesiorahastolta tukea saavissa jäsenvaltioissa sijaitsevista saarista ja ovat syrjäisiä alueita.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, EAKR:n tiettyyn alueluokkaan kohdistettava vähimmäisosuus voi olla mainitussa kohdassa säädettyä osuutta alempi, jos tällainen vähennys korvataan muille alueluokille kohdistettujen osuuksien lisäyksenä. Kansallisen tason kokonaismäärä, joka muodostuu kaikille alueluokille asetuksen (EU) N:o 1300/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2, 3 ja 4 alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa asetettujen temaattisten tavoitteiden mukaisesti kohdennetuista määristä, ei siten saa olla pienempi kuin kansallisen tason kokonaismäärä, joka muodostuu tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen EAKR:n vähimmäisosuuksien soveltamisen tuloksena.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 1300/2013 4 artiklan a alakohdassa säädettyjen investointiprioriteettien tukemiseen kohdennettujen koheesiorahaston varojen voidaan laskea sisältyvän tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa, b alakohdan ii alakohdassa ja c alakohdan ii alakohdassa mainittuihin vähimmäisosuuksiin. Tällöin tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu osuus on korotettava 15 prosenttiin. Tarvittaessa asianomaiset varat kohdennetaan eri alueluokille määräsuhteessa sen mukaisesti, mikä on kunkin alueluokan osuus asianomaisen jäsenvaltion koko väestömäärästä.

5 artikla

Investointiprioriteetit

EAKR:stä tuetaan seuraavia asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettujen temaattisten tavoitteiden mukaisia investointiprioriteetteja niiden kehittämistarpeiden ja kasvumahdollisuuksien perusteella, joita tarkoitetaan mainitun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja jotka on esitetty kumppanuussopimuksessa:

- 1) tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin tehostaminen seuraavin keinoin:
 - a) tutkimus- ja innovointi-infrastruktuurin ja tämän alan huipputaiteiden kehittämisvalmiuksien parantaminen sekä etenkin Euroopan laajuisia etuja tuottavien osamiskeskusten edistäminen;
 - b) yritysten tutkimukseen ja innovointiin tekemien investointien edistäminen, yritysten, tutkimus- ja kehittämissihteisten sekä korkeakoulujen välisten yhteyksien ja synergioiden kehittäminen, erityisesti tuotteiden ja palveluiden kehittämiseen tehtävien investointien edistäminen, teknologian siirto, sosiaalinen innovointi, ekoinnovointi ja julkisten palveluiden sovellukset, kysynnän tukeminen, verkostoituminen, klusterit ja avoin innovointi älykkään erikoistumisen avulla, sekä teknologisen ja soveltavan tutkimuksen, kokeilutuotantolinjojen, tuotteiden varhaisen validoinnin, edistyneiden tuotantotekniikoiden ja ensituotannon tukeminen, erityisesti kehitystä vauhdittavien avainteknologioiden alalla ja yleiskäyttöisten teknologioiden levittämisen alalla;
 - 2) tieto- ja viestintäteknologian käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen seuraavin keinoin:
 - a) laajakaistan käytön laajentaminen ja nopeiden verkkojen käyttöönotto sekä digitaalisen talouden uuden teknologian ja verkkojen käyttöönoton tukeminen;
 - b) tieto- ja viestintäteknologian tuotteiden ja palveluiden sekä verkkokaupan kehittäminen sekä tieto- ja viestintäteknologian kysynnän lisääminen;
 - c) sähköisiin viranomaispalveluihin, verkko-opetukseen, tietoyhteiskuntaan osallistumiseen sekä sähköisiin kulttuuri- ja terveydenhoitopalveluihin liittyvien tieto- ja viestintäteknologian sovellusten parantaminen;
 - 3) pk-yritysten kilpailukyvyyn parantaminen seuraavin keinoin:
 - a) yrittäjyyden edistäminen erityisesti helpottamalla uusien ideoiden taloudellista hyödyntämistä ja tukemalla uusien yritysten perustamista muun muassa yrityshautomoiden avulla;
 - b) uusien liiketoimintamallien luominen ja käyttöönotto pk-yrityksissä etenkin niiden kansainvälistymisen osalta;
 - c) tuotteiden ja palvelujen hyvien kehittämisedellytysten luomisen ja laajentamisen tukeminen;
 - d) pk-yritysten tukeminen siten, että ne voivat kasvaa alueellisilla, kansallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla sekä osallistua innovointiprosesseihin;
- 4) vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla seuraavin keinoin:
 - a) uusiutuvista lähteistä saatavan energian tuotannon ja jakelun edistäminen;
 - b) yritysten energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian käytön edistäminen;
 - c) energiatehokkuuden, älykkään energianhallinnan ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa, myös julkisissa rakennuksissa, ja asuntosektorilla;
 - d) matala- ja keskijännitetasoilla toimivien älykkäiden energianjakelujärjestelmien kehittäminen ja toteuttaminen;
 - e) kaikenlaisten alueiden, erityisesti kaupunkialueiden, vähähiilisten strategioiden edistäminen, mukaan lukien kestävä multimodaalisen kaupunkiliikenteen sekä ilmastomuutoksen hillitsemisen kannalta tärkeiden sopeutumistoimien edistäminen;
 - f) vähähiilistä teknologiaa koskevan tutkimuksen ja innovoinnin sekä sen käyttöönoton edistäminen;
 - g) hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistäminen;
 - 5) ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen seuraavin keinoin:
 - a) ilmastonmuutokseen sopeutumiseen kohdennettujen investointien tukeminen, mukaan lukien ekosysteemeihin perustuvat lähestymistavat;
 - b) erityisriskeihin varautumiseksi tehtävien investointien edistäminen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn varmistaminen ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen;
 - 6) ympäristön laadun säilyttäminen ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen seuraavin keinoin:

- a) jätesektorin investoinnit, joiden tarkoituksena on täyttää unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset ja vastata nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin;
- b) vesisektorin investoinnit, joiden tarkoituksena on täyttää unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset ja vastata nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin;
- c) luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttäminen, suojeleminen, arvostuksen edistäminen ja kehittäminen;
- d) biologisen monimuotoisuuden ja maaperän suojeleminen ja palauttaminen sekä ekosysteemipalvelujen edistäminen, myös Natura 2000:n, ja vihreän infrastruktuurin avulla;
- e) sellaisten kaupunkiympäristön kehittämistoimien toteuttaminen, joiden tarkoituksena on kaupunkiympäristön parantaminen, kaupunkien elvyttäminen, ympäristövaurioalueiden kunnostaminen ja puhdistaminen saasteista (uudistettavat alueet mukaan luettuina), ilman pilaantumisen vähentäminen ja melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen;
- f) innovatiivisen teknologian edistäminen ympäristönsuojelun ja resurssitehokkuuden parantamiseksi jäte- ja vesialalla sekä maaperän osalta tai ilmaansaasteiden vähentämiseksi;
- g) teollisuuden tukeminen sen siirtyessä kohti resurssitehokasta taloutta sekä vihreän kasvun, ekoinnovoinnin ja ympäristötehokkuuden hallinnan edistäminen julkisella ja yksityisellä sektorilla;
- 7) kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista seuraavin keinoin:
- a) multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T);
- b) alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, multimodaaliset solmukohdat mukaan luettuina;
- c) ympäristöystävällisten, myös hiljaisten, ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi;
- d) kattavan, korkealaatuisen ja yhteentoimivan rautatiejärjestelmän kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen;
- e) energiatehokkuuden ja toimitusvarmuuden parantaminen kehittämällä älykkäitä energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä sekä integroimalla uusiutuvista lähteistä saatavan energian hajautettu tuotanto;
- 8) kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen seuraavin keinoin:
- a) yrityshautomoiden kehittämisen tukeminen ja investointituki itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymiselle, mikroyrityksille ja yritysten perustamiselle;
- b) työllisyyttä tukevan kasvun edistäminen kehittämällä alueiden omia mahdollisuuksia osana erityisalueita koskevaa alueellista strategiaa, mukaan luettuna taantuvien teollisuusalueiden uudistaminen sekä erityisten luonnon- ja kulttuuriresurssien hyödynnettävyyden parantaminen ja kehittäminen;
- c) paikallisten kehittämisaloitteiden tukeminen sekä lähipalveluja tuottaville rakenteille työpaikkojen luomiseksi annettava tuki, jos tällaiset toimet eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013 ⁽¹⁾ soveltamisalaan;
- d) investoinnit työvoimapalveluiden infrastruktuuriin;
- 9) sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta seuraavin keinoin:
- a) investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentäminen, sosiaalisen osallisuuden edistäminen parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avohoidon palveluihin;
- b) heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille annettava tuki niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten;
- c) yhteiskunnallisille yrityksille annettava tuki;
- d) yhteisölähtöisten paikallisen kehittämisen strategioiden puitteissa toteutetut yritysinvestoinnit;
- 10) investoinnit koulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen, myös ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 470).

11) viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien parantaminen ja tehokkaan julkishallinnon edistämisen toimenpiteillä, joilla parannetaan EAKR:n täytäntöönpanoon liittyvien julkisten hallintojen ja palvelujen institutionaalaisia valmiuksia ja tehokkuutta sekä tuetaan Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettuja toimia, joiden tarkoituksena on parantaa institutionaalaisia valmiuksia ja julkishallinnon tehokkuutta.

6 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen indikaattorit

1. Tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä yhteisiä tuotosindikaattoreita, ohjelmakohtaisia tulosindikaattoreita ja tapauksen mukaan ohjelmakohtaisia tuotosindikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklan 4 kohdan, 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iv alakohdan ja c alakohdan ii ja iv alakohdan mukaisesti.

2. Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tuotosindikaattorien perustasona käytetään nollaa. Näiden indikaattorien kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot asetetaan vuodelle 2023.

3. Investointiprioriteetteihin liittyvien ohjelmakohtaisten tulosindikaattorien perustaso määräytyy uusimpien käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja tavoitteet asetetaan vuodelle 2023. Tavoitteet voidaan ilmaista määrällisesti tai laadullisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä I esitetyn yhteisten tuotosindikaattorien luettelon muuttamiseksi, jotta sitä voidaan mukauttaa, silloin kun tämä on perusteltua, niin, että varmistetaan toimenpideohjelmien täytäntöönpanon edistymisen tehokas arviointi.

II LUKU

Alueellisten erityispiirteiden käsittelyä koskevat erityissäännökset

7 artikla

Kaupunkialueiden kestävä kehitys

1. EAKR:n toimenpideohjelmista tuetaan kaupunkialueiden kestävä kehitystä strategiaoin, joihin sisältyy yhdennettyjä toimenpiteitä kaupunkialueiden taloudellisten sekä ympäristöön, ilmastoon ja väestörakenteeseen liittyvien ja sosiaalisten haasteiden ratkaisemiseksi samalla kun otetaan huomioon tarve edistää kaupunki- ja maaseutualueiden välistä yhteyttä.

2. Kaupunkialueiden kestävä kehitykseen on pyrittävä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 36 artiklassa tarkoitetuilla yhdenmetyillä alueellisilla investoinneilla, erityisellä toimenpideohjelmalla tai erityisellä toimintalinjalla asetuksen (EU) N:o 1303/2013 96 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Kunkin jäsenvaltion on erityisen alueellisen tilanteensa mukaisesti vahvistettava kumppanuussopimuksessaan periaatteet sellaisten kaupunkialueiden valinnalle, joilla on määrä toteuttaa kaupunkialueiden kestävä kehitystä tukevia yhdennettyjä toimenpiteitä, sekä varojen alustava kohdentaminen näihin toimenpiteisiin kansallisella tasolla.

4. Vähintään viisi prosenttia kansallisella tasolla Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti kohdennettavista EAKR:n varoista on osoitettava kaupunkialueiden kestävä kehitystä tukeviin yhdennettyihin toimenpiteisiin siten, että kaupunkialueiden kestävä kehitystä koskevien strategioiden täytäntöönpanosta vastaavat kaupungit tai aluetasoa pienempien yksiköiden tai paikallistason elimet, jäljempänä 'kaupunkiviranomaiset', vastaavat tehtävistä, jotka liittyvät ainakin toimien valintaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 123 artiklan 6 kohdan mukaisesti tai tapauksen mukaan mainitun asetuksen 123 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten varattava alustava määrä on ilmoitettava asianomaisessa yhdessä tai useammassa toimenpideohjelmassa.

5. Hallintoviranomaisen on määritettävä kaupunkiviranomaisia kuultuaan niiden kestävä kehitystä tukevien, yhdennettyihin toimenpiteisiin liittyvien tehtävien laajuus, joista kaupunkiviranomaisen on huolehdittava. Hallintoviranomaisen on kirjattava päätöksensä muodollisesti. Hallintoviranomainen voi pidättää oikeuden toimien tukikelpoisuuden lopulliseen tarkastamiseen ennen niiden hyväksymistä.

8 artikla

Kaupunkialueiden kestävä kehityksen innovatiiviset toimenpiteet

1. EAKR:stä voidaan komission aloitteesta tukea kaupunkialueiden kestävä kehityksen innovatiivisia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 92 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Tällaiset toimenpiteet käsittävät tutkimuksia ja kokeiluhankkeita, joilla määritetään tai testataan uusia ratkaisuja, joilla käsitellään kaupunkialueiden kestävä kehitykseen liittyviä kysymyksiä, joilla on merkitystä unionin tasolla. Komissio rohkaisee asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia kumppaneita osallistumaan innovatiivisten toimenpiteiden valmisteluun ja täytäntöönpanoon.

2. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 4 artiklassa säädetään, innovatiivisilla toimenpiteillä voidaan tukea kaikkia toimia, joita tarvitaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettujen temaattisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja jotka ovat tämän asetuksen 5 artiklassa säädettyjen vastaavien ensisijaisten investointikohteiden mukaisia.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisesti EAKR:stä tuettavien innovatiivisten toimenpiteiden valinta- ja hallinnointiperiaatteita.

9 artikla

Kaupunkialueiden kehittämisverkosto

1. Komissio perustaa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 58 artiklan mukaisesti kaupunkialueiden kehittämisverkoston, jolla edistetään valmiuksien parantamista, verkostoitumista ja kokemusten vaihtoa unionin tasolla. Verkkoon kuuluvat kaupunkiviranomaiset, jotka vastaavat kaupunkialueiden kestävästä kehityksestä koskevien strategioiden täytäntöönpanosta tämän asetuksen 7 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti, sekä viranomaiset, jotka vastaavat kaupunkialueiden kestävästä kehityksestä innovatiivisista toimenpiteistä tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti.

2. Kaupunkialueiden kehittämisverkoston toimilla täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013⁽¹⁾ 2 artiklan 3 alakohdan b alakohdan nojalla alueiden välisenä yhteistyönä toteutettavia toimia.

10 artikla

Luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivät alueet

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 121 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivillä alueilla toteutettavissa, EAKR:stä osarahoitettavissa toimenpideohjelmassa on kiinnitettävä erityistä huomiota näiden alueiden erityisongelmiin.

11 artikla

Pohjoisimmat alueet, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen

Edellä olevaa 4 artiklaa ei sovelleta pohjoisimpien alueiden, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, erityiseen lisämäärärahaan. Tämä määräraha osoitetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2, 3, 4 ja 7 alakohdassa asetettuihin temaattisiin tavoitteisiin.

12 artikla

Syrjäisimmät alueet

1. Edellä olevaa 4 artiklaa ei sovelleta erityiseen syrjäisimmille alueille tarkoitettuun lisämäärärahaan. Tämä määräraha on käytettävä niiden lisäkustannusten korvaamiseen, jotka liittyvät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin erityispiirteisiin ja rajoituksiin ja jotka ovat aiheutuneet syrjäisimmillä alueilla, kun tuetaan

- a) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettuja temaattisia tavoitteita;
- b) rahdinkuljetuspalveluja ja kuljetuspalvelujen käynnistämiseen annettavaa avustusta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 1299/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista k Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä (Katso tämän virallisen lehden sivu 259).

c) varastointirajoitteisiin, tuotantovälineiden liialliseen kokoon ja huoltoon sekä henkilöresurssien niukkuuteen paikallisilla markkinoilla liittyviä toimia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua erityistä lisämäärärahaa voidaan käyttää myös toimintatukien sekä julkisen palvelun velvoitteita ja julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia kattavien kustannusten rahoittamiseen syrjäisimmillä alueilla.

3. Määrän, johon osarahoitusta sovelletaan, on oltava oikeasuhteinen 1 kohdassa tarkoitettuihin tuensaajalle aiheutuneisiin lisäkustannuksiin nähden ainoastaan, jos on kyse toimintatuista ja julkisen palvelun velvoitteita ja julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia kattavista kustannuksista, mutta se voi kattaa kaikki tukikelpoiset kustannukset, jos on kyse investointikustannuksista.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityistä lisämäärärahaa ei saa käyttää tukemaan

- a) toimia, joihin liittyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita;
- b) henkilöiden kuljettamiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti myönnettävää avustusta;
- c) vapautuksia verosta ja sosiaaliturvamaksuista.

5. Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, EAKR:stä voidaan tukea tuotannollisia investointeja syrjäisimmillä alueilla toimiviin yrityksiin, riippumatta yritysten koosta.

6. Edellä olevaa 4 artiklaa ei sovelleta Mayottelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin syrjäisimpiin alueisiin kuuluvana osoitettavan kokonaismäärärahan EAKR-osuuteen, ja vähintään 50 prosenttia tuosta EAKR-osuudesta on kohdennettava asetuksen EU N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2, 3, 4, ja 6 alakohdassa asetettuihin temaattisiin tavoitteisiin.

III LUKU

Loppusäännökset

13 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1080/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön perusteella. Mainittua asetusta tai tällaista muuta sovellettavaa lainsäädäntöä sovelletaan siten edelleen 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen kyseiseen tukeen tai kyseisiin toimiin niiden päättämiseen saakka. Tätä kohtaa sovellettaessa tuki käsittää toimintaohjelmat ja suurhankkeet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1080/2006 mukaisesti tehdyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

*14 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 21 päivään joulukuuta 2013 alkaen ja 31 päivään joulukuuta 2020 asti 6 artiklan 4 kohdassa ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 4 kohdassa ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 6 artiklan 4 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa

sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

*15 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 1080/2006 1 päivästä tammikuuta 2014, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 13 artiklan soveltamista.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*16 artikla***Uudelleentarkastelu**

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 177 artiklan mukaisesti.

*17 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämän asetuksen 12 artiklan 6 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. ŠADŽIUS

LIITE I

INVESTOINNIT KASVUUN JA TYÖPAIKKOKIIN -TAVOITTEESEEN MYÖNNETYN EAKR-TUEN YHTEISET TUOTOSINDIKAATTORIT (6 ARTIKLA)

	YKSIKKÖ	NIMI
Tuotannolliset investoinnit		
	yrietykset	Tukea saavien yritysten määrä
	yrietykset	Avustuksia saavien yritysten määrä
	yrietykset	Muuta rahoitustukea kuin avustuksia saavien yritysten määrä
	yrietykset	Muuta tukea kuin rahoitustukea saavien yritysten määrä
	yrietykset	Uusien tukea saavien yritysten määrä
	euro	Julkista tukea vastaavat yksityiset investoinnit yrityksiin (avustukset)
	euro	Julkista tukea vastaavat yksityiset investoinnit yrityksiin (muut kuin avustukset)
	täysaikaa vastaava	Työpaikkojen lisäys tuetuissa yrityksissä
Kestävä matkailu	vierailut/vuosi	Odotettu vierailumäärien lisäys tuettuihin kulttuuri- ja luonnonperintökohteisiin ja muihin kohteisiin
Tieto- ja viestintäteknikan infrastruktuuri	kotitaloudet	Niiden kotitalouksien määrän lisäys, joiden saatavilla on siirtonopeudeltaan vähintään 30 Mbit/s laajakaistaliittymä
Liikenne		
Rautatiet	kilometri	Uusien rautateiden kokonaispituus, josta TEN-T-liikenneverkot
	kilometri	Uusittujen tai parannettujen rautateiden kokonaispituus, josta TEN-T-liikenneverkot
Maantiet	kilometri	Uusien rakennettujen maanteiden kokonaispituus, josta TEN-T-liikenneverkot
	kilometri	Uusittujen tai parannettujen maanteiden kokonaispituus, josta TEN-T-liikenneverkot
Kaupunkiliikenne	kilometri	Uusien tai parannettujen raitiotie- ja metrolinjojen kokonaispituus
Sisävesiliikenne	kilometri	Uusien tai parannettujen sisävesiliikenneväylien kokonaispituus
Ympäristö		
Kiinteä jäte	tonnia/vuosi	Jätteiden kierrätyskapasiteetin lisäys
Vesihuolto	henkilömäärä	Parannetun vesihuollon piirissä olevan väestön lisäys
Jäteveden käsittely	asukasvastineluku	Parannetun jäteveden käsittelyn piirissä olevan väestön lisäys
Riskien ehkäisy ja -hallinta	henkilömäärä	Tulvantorjuntatoimenpiteistä hyötyvä väestö
	henkilömäärä	Metsäpalojen torjuntatoimenpiteistä hyötyvä väestö

	YKSIKKÖ	NIMI
Maaperän ennallistaminen	hehtaari	Ennallistetun maaperän kokonaispinta-ala
Luonto ja biologinen monimuotoisuus	hehtaari	Suojelutason parantamiseksi tuettujen luontotyyppien pinta-ala
Tutkimus ja innovointi		
	kokoaikavastaava	Uusien tutkijoiden määrä tuetuissa yksiköissä
	kokoaikavastaava	Tutkimusinfrastruktuuriltaan parannetuissa laitoksissa työskentelevien tutkijoiden määrä
	yrietykset	Tutkimuslaitosten kanssa yhteistyötä tekevien yritysten määrä
	euro	Julkista tukea vastaavat yksityiset investoinnit innovointiin tai tutkimus- ja kehittämishankkeisiin
	yrietykset	Niiden yritysten määrä, jotka saavat tukea uusien tuotteiden kehittämiseksi markkinoille
	yrietykset	Niiden yritysten lukumäärä, jotka saavat tukea uusien tuotteiden kehittämiseksi yrityksille
Energia ja ilmastonmuutos		
Uusiutuvat energialähteet	MW	Uusiutuvien energialähteiden tuotantokapasiteetin lisäys
Energiatehokkuus	kotitaloudet	Niiden kotitalouksien määrä, joiden energiatehokkuusluokka on parantunut
	kWh/vuosi	Julkisten rakennusten vuotuisen primäärienergian kulutuksen väheneminen
	käyttäjät	Älykkäisiin verkkoihin liitettyjen uusien käyttäjien määrä
Kasvihuonekaasu-päästöjen vähentäminen	CO ₂ -ekvivalenttitonni	Kasvihuonekaasupäästöjen arvioitu vuotuinen väheneminen
Sosiaalinen infrastruktuuri		
Lastenhoito ja koulutus	henkilömäärä	Tuettujen lastenhoito- ja koulutusinfrastruktuurien kapasiteetti
Terveys	henkilömäärä	Terveyspalvelujen piirissä oleva väestö
Kaupunkialueiden kehityksen erityisindikaattorit		
	henkilömäärä	Yhdennettyjen kaupunkikehitysstrategioiden vaikutusalueella asuva väestö
	neliometri	Kaupunkialueille luodut tai kunnostetut avoimet alueet
	neliometri	Kaupunkialueilla rakennetut tai kunnostetut julkiset rakennukset tai liiketoimitilat
	asuntojen lukumäärä	Kaupunkialueilla kunnostetut asunnot

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1080/2006	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
—	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	—
7 artikla	—
—	6 artikla
8 artikla	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
9 artikla	—
10 artikla	10 artikla
—	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	13 artikla
—	14 artikla
23 artikla	15 artikla
24 artikla	16 artikla
25 artikla	17 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 6 artiklan, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 15 artiklan ja koheesiorahastosta annetun asetuksen 4 artiklan soveltamisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission unionin lainsäätäjille antaman vakuutuksen siitä, että EAKR-asetuksen, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen ja koheesiorahastoasetuksen liitteeseen sisällytettävät yhteiset tuotosindikaattorit perustuvat pitkäaikaiseen valmisteluprosessiin, johon osallistui komission ja jäsenvaltioiden arvioinnista vastaavia asiantuntijoita, ja että niiden odotetaan periaatteessa pysyvän muuttumattomina.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1302/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) annetun asetuksen (EY) N:o 1082/2006 muuttamisesta tällaisten yhtymien perustamisen ja toiminnan selkeyttämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan kolmannen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006 ⁽³⁾ mukaisesti komissio hyväksyi 29 päivänä heinäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoitetun kertomuksen mainitun asetuksen soveltamisesta. Tuossa kertomuksessa komissio ilmaisi aikovansa ehdottaa asetukseen (EY) N:o 1082/2006 joitakin muutoksia, joiden tarkoituksena on helpottaa EAYY:iden perustamista ja toimintaa, ja ehdottaa joidenkin olemassa olevien säännösten selkeyttämistä. Uusien EAYY:iden perustamiseen liittyvät esteet olisi poistettava samalla kun nykyisten EAYY:iden toiminnan jatkuvuutta pidetään yllä ja tuetaan, jotta EAYY:itä voitaisiin käyttää laajemmalti edistämään toimintapolitiikan johdonmukaisuutta ja julkisten laitosten välistä yhteistyötä ilman, että siitä aiheutuu lisäkuormitusta kansallisille tai unionin hallinnoille.
- (2) EAYY:n perustaminen on sen jäsenten ja niiden kansallisten viranomaisten päätettävä asia, eikä perustamiseen liity automaattisesti unionin tason oikeudellisia tai taloudellisia etuja.
- (3) Lissabonin sopimuksella koheesipolitiikkaan lisättiin alueellinen ulottuvuus ja nimitys 'yhteisö' korvattiin 'unionilla'. Asetuksessa (EY) N:o 1082/2006 olisi sen vuoksi käytettävä tätä uutta terminologiaa.

(4) EAYY:t voivat tukea koko unionin sopusointuisen kehityksen edistämistä ja aikaansaamista sekä erityisesti sen alueiden taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota sekä edistää älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', tavoitteiden saavuttamista. EAYY:t voivat myös vaikuttaa myönteisesti alueellisen yhteistyön esteiden vähentämiseen niiden alueiden välillä, jotka kärsivät vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, joihin kuuluvat myös syrjäisimpien alueiden erityistilanne, ja niillä voidaan tehostaa yhteistyötä kolmansien maiden, merentakaisen maiden ja alueiden, jäljempänä 'MMA:t', sekä unionin raja-alueiden välillä muun muassa hyödyntämällä unionin ulkoisen yhteistyön ohjelmia.

(5) Tähän mennessä perustetuista EAYY:istä saadut kokemukset osoittavat, että EAYY:itä käytetään oikeudellisena välineenä myös muiden unionin poliitikkojen kuin koheesipolitiikkaan liittyvässä yhteistyössä, muun muassa ohjelmien tai niiden osien täytäntöönpanossa unionin muun kuin koheesipolitiikan nojalla annettavan rahoitustuen avulla. EAYY:iden vaikuttavuutta ja tehokkuutta olisi lisättävä laajentamalla niiden luonnetta, poistamalla jäljellä olevia esteitä sekä helpottamalla EAYY:iden perustamista ja toimintaa samalla kun säilytetään jäsenvaltioiden kyky rajoittaa toimia, joita EAYY:t voivat toteuttaa ilman unionin rahoitustukea. Asetuksen (EU) N:o 1082/2006 mukaisesti EAYY:illä on kussakin jäsenvaltiossa laajin mahdollinen kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen oikeuden nojalla oikeushenkilöille myönnettävä oikeuskelpoisuus, johon kuuluu mahdollisuus tehdä sopimuksia muiden EAYY:iden tai muiden oikeussubjektien kanssa yhteisten yhteistyöhankkeiden toteuttamiseksi muun muassa makroalueellisten strategioiden entistä tehokkaamman toiminnan varmistamista varten.

(6) EAYY:t toimivat määritelmällisesti useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi asetuksessa (EY) N:o 1082/2006 säädetään mahdollisuudesta määrätä EAYY:n sopimuksessa ja perussäännössä, mitä lakia sovelletaan tiettyihin kysymyksiin. Olisi selvennettävä tapaukset, joissa etusijalla on, kyseisessä asetuksessa säädettyä sovellettavaa lakia koskevassa etusijajärjestyksessä, sen jäsenvaltion, jossa EAYY:n kotipaikka on, kansallinen lainsäädäntö. Asetuksen (EY) N:o 1082/2006 sovellettavaa lakia koskevat säännökset olisi samalla laajennettava koskemaan EAYY:n toimia ja toimintaa, joiden osalta jäsenvaltiot voivat harjoittaa oikeudellista valvontaa kussakin yksittäisessä tapauksessa.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 53.

⁽²⁾ EUVL C 113, 18.4.2012, s. 22.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

(7) Koska paikallisten ja alueellisten elinten asema voi olla erilainen eri jäsenvaltioissa, toimivalta, joka on rajan yhdellä puolella aluetasolla voi toisella puolella olla

kansallisella tasolla, erityisesti pienissä tai keskusjohtoisissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi kansallisten viranomais-ten olisi jäsenvaltion ohessa voitava olla EAYY:n jäseniä.

- (8) Asetuksen (EY) N:o 1082/2006 mukaan yksityisoikeudelliset yhteisöt voivat olla EAYY:n jäseniä edellyttäen, että ne katsotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY⁽¹⁾ määriteltyiksi julkisoikeudellisiksi laitoksiksi, joten EAYY:ä olisi voitava käyttää tulevaisuudessa erityisesti yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin tai infrastruktuuriin keskittyvien palvelujen yhteiseen hallintointiin. Myös muiden yksityis- tai julkisoikeudellisten toimijoiden olisi siten voitava olla EAYY:n jäseniä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/17/EY⁽²⁾ määritellyt 'julkiset yritykset' olisi näin ollen myös luettava mukaan samoin kuin yleistä taloudellista etua koskevia palveluja tuottavat yritykset muun muassa koulutuksen ja terveydenhuollon aloilla, terveydenhuoltoa ja pitkäaikaista hoitoa koskevalla sosiaalisten tarpeiden alalla, lastenhoidon alalla, työmarkkinoille pääsyn ja sinne palaamisen alalla, sosiaalisen asuntotuotannon sekä heikossa asemassa olevien ryhmien hoidon ja sosiaalisen osallistamisen aloilla.
- (9) Asetus (EY) N:o 1082/2006 ei sisällä yksityiskohtaisia sääntöjä kolmansista maista peräisin olevien yhteisöjen osallistumisesta mainitun asetuksen mukaisesti eli vähintään kahdesta jäsenvaltiosta peräisin olevien jäsenten välillä muodostettuun EAYY:hyn. Kun otetaan huomioon niiden sääntöjen yhdenmukaistaminen, joilla säännellään yhden tai useamman jäsenvaltion ja yhden tai useamman kolmannen maan välillä tehtävää yhteistyötä – pääasiassa Euroopan naapuruvälineen (European Neighbourhood Instrument, ENI) ja liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II) nojalla tehtävässä rajat ylittävässä yhteistyössä sekä myös Euroopan kehitysrahaston (EKR) täydentävän rahoituksen ja Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen mukaisessa valtioiden välisessä yhteistyössä, jossa ENI:n ja IPA II:n määrärahoja siirretään yhteistyöohjelmien nojalla niiden yhdistämiseksi Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) määrärahoihin – olisi nimenomaisesti säädettävä jäsenvaltion, myös sen syrjäisimpien alueiden, naapurina sijaitsevien kolmansien maiden, jäsenten osallistumisesta vähintään kahden jäsenvaltion välillä perustettuun EAYY:hyn. Tämän olisi oltava mahdollista, jos

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1).

se sallitaan kolmannen maan lainsäädännössä tai vähintään yhden osallistuvan jäsenvaltion ja kolmannen maan välisissä sopimuksissa.

- (10) Unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi ja täten erityisesti sellaisen alueellisen yhteistyön tehostamiseksi, johon sisältyy yksi tai useampi rajat ylittävän, valtioiden välisen ja alueiden välisen yhteistyön muoto EAYY:n jäsenten välillä, olisi sallittava jäsenvaltion, myös sen syrjäisimpien alueiden, naapurina sijaitsevien kolmansien maiden osallistuminen EAYY:hyn. Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien mukaisilla toimilla, joita unioni yhteisrahoittaa, olisi siis edelleen pyrittävä unionin koheesiopolitiikan tavoitteisiin, vaikka toimet toteutettaisiin osittain tai kokonaisuudessaan unionin alueen ulkopuolella ja näin ollen myös EAYY:n toimintaa harjoitetaan ainakin jossain määrin unionin alueen ulkopuolella. Tässä yhteydessä ja tapauksen mukaan sellaisen EAYY:n toiminnalla, jossa on jäseniä myös vähintään yhden jäsenvaltion, sen syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, naapurina sijaitsevista kolmansista maista, edistetään unionin ulkoista toimintaa, kuten kehitysyhteistyötä tai taloudellista ja teknistä sekä rahoitusyhteistyötä koskevia tavoitteita, edelleen vain liitännäisesti, sillä asianomaisissa yhteistyöohjelmissä ja sen seurauksena tämän EAYY:n toiminnassa olisi keskityttävä ensisijaisesti unionin koheesiopolitiikan tavoitteisiin. Näin ollen vain yhden jäsenvaltion, sen syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, ja yhden tai useamman kolmannen maan välistä mahdollista kehitysyhteistyötä tai taloudellista ja teknistä yhteistyötä sekä rahoitusyhteistyötä koskevat tavoitteet ainoastaan täydentävät jäsenvaltioiden, niiden syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, välisen koheesiopolitiikkaan perustuvan alueellisen yhteistyön tavoitteita. Siksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklan kolmas kohta on riittävä oikeusperusta tämän asetuksen antamiselle.
- (11) Sen jälkeen kun MMA:n kansallisten, alueellisten, sitä alempien ja paikallisten viranomaisten ja järjestöjen sekä tarvittaessa muiden julkisten elinten tai laitosten, mukaan luettuina julkisten palvelujen tarjoajat, osallistuminen EAYY:hyn on hyväksytty neuvoston päätöksen 2013/755/EU⁽³⁾ perusteella, ja ottaen huomioon, että ohjelmakauden 2014–2020 osalta erityisellä monivuotisen rahoituskehityksen mukaisella lisämäärärahalla on määrä vahvistaa unionin syrjäisimpien alueiden yhteistyötä naapurina sijaitsevien kolmansien maiden ja joidenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä II lueteltujen naapurina sijaitsevien MMA:iden, kanssa, EAYY olisi oikeudellisenä välineenä avattava myös MMA:ista peräisin oleville jäsenille. Oikeusvarmuuden ja avoimuuden vuoksi olisi säädettävä erityisiä hyväksymismenettelyjä MMA:sta peräisin olevien jäsenten liittymiselle EAYY:hyn, myös tarvittaessa erityisiä sääntöjä laista, jota sovelletaan kyseessä olevaan EAYY:hyn, jossa on jäseniä MMA:sta.
- ⁽³⁾ Neuvoston päätös 2013/755/EU, annettu 25 päivänä marraskuuta 2013, merentakaisen alueiden assosiaatiosta unioniin (MMA-assosiaatiopäätös) (EUVL L 344 19.12.2013, s. 1).

- (12) Asetuksessa (EY) N:o 1082/2006 erotetaan toisistaan sopimus, jossa vahvistetaan perustettava EAYY:n perustekijät, ja perussääntö, jossa vahvistetaan täytäntöönpanoa koskevat osat. Mainitun asetuksen mukaan perussääntö on kuitenkin tällä hetkellä sisällettävä kaikki sopimuksen määräykset. Vaikka sekä sopimus että perussääntö on lähetettävä jäsenvaltioille, ne ovat kaksi erillistä asiakirjaa, ja hyväksymismenettely olisi rajattava sopimukseen. Lisäksi eräiden tekijöiden, jotka tällä hetkellä sisältyvät perussääntöön, olisi sen sijasta sisällyttävä sopimukseen.
- (13) EAYY:iden perustamisesta saatu kokemus on osoittanut, että jäsenvaltioiden antamaa hyväksyntää koskevalle menettelylle asetettua kolmen kuukauden määräaika on harvoin noudatettu. Tuo määräaika olisi siksi pidennettävä kuudeksi kuukaudeksi. Jotta varmistetaan oikeusvarmuus kyseisen määräajan jälkeen, sopimus olisi tarvittaessa katsottava hyväksytyksi hiljaisella sopimuksella asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön ja myös valtiosääntöasettamien vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltion, jossa EAYY:n ehdotetun kotipaikan on määrä sijaita, olisi kuitenkin muodollisesti hyväksyttävä sopimus. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa kansallisia sääntöjä tulevien jäsenten EAYY:hyn osallistumisen hyväksynnässä noudatettavaan menettelyyn tai luoda erityisiä sääntöjä asetuksen (EY) N:o 1082/2006 täytäntöön panevien kansallisten sääntöjen puitteissa, mutta poikkeuksia kuuden kuukauden jälkeistä hiljaisella sopimuksella tapahtuvaa hyväksymistä koskevaan sääntöön ei olisi sallittava, ellei niistä säädetä tässä asetuksessa.
- (14) Olisi säädettävä, missä tapauksissa jäsenvaltio saa kieltäytyä hyväksymästä tulevien jäsenten osallistumisen tai sopimuksen. Mitään kansallista lakia, jossa edellytetään muiden sääntöjen ja menettelyjen noudattamista kuin ne, joista on säädetty tässä asetuksessa, ei kuitenkaan olisi otettava huomioon päätettäessä tästä hyväksymisestä.
- (15) Koska asetusta (EY) N:o 1082/2006 ei voida soveltaa kolmansissa maissa, jäsenvaltion, jossa ehdotetun EAYY:n kotipaikan on määrä sijaita, olisi kolmansista maista olevien mukaan tulevien ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön mukaisesti perustettujen jäsenten osallistumisen hyväksyessään varmistuttava, kuulemalla niitä jäsenvaltioita, joiden lainsäädännön mukaisesti EAYY:n muita mukaan tulevia jäseniä on perustettu, että kyseisissä kolmansissa maissa on sovellettu vastaavia edellytyksiä ja menettelyjä kuin ne, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 1082/2006, tai ne ovat toimineet Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden, riippumatta siitä, ovatko ne myös unionin jäsenvaltioita, kesken tehtyjen sellaisten kansainvälisten kahden- tai monenvälisten sopimusten mukaisesti, jotka perustuvat alueellisten yhteisöjen tai alueellisten viranomaisten rajat ylittävistä yhteistyöstä tehtyyn Euroopan neuvoston yleissopimukseen, joka allekirjoitettiin Madridissa 21 päivänä toukokuuta 1980, ja sen nojalla hyväksytyihin lisäpöytäkirjoihin. Jos osallistujina on useita unionin jäsenvaltioita ja yksi tai useampi kolmas maa, olisi pidettävä riittävänä, että tällainen sopimus on tehty kyseisen kolmannen maan ja yhden osallistuvan unionin jäsenvaltion välillä.
- (16) Jotta rohkaistaan uusia jäseniä liittymään olemassa olevaan EAYY:hyn, olisi yksinkertaistettava sopimusten muuttamista tällaisissa tapauksissa koskevia menettelyjä. Jos uusi jäsen on peräisin jäsenvaltiosta, joka on jo hyväksynyt sopimuksen, tällaisista muutoksista ei siten tarvitsisi ilmoittaa kaikille osallistuville jäsenvaltioille, vaan ainoastaan sille jäsenvaltiolle, jonka kansallisen lainsäädännön nojalla uusi mukaan tuleva jäsen on perustettu, sekä sille jäsenvaltiolle, jossa EAYY:n kotipaikka sijaitsee. Sopimukseen myöhemmin tehtävistä muutoksista olisi ilmoitettava kaikille asianomaisille jäsenvaltioille. Tällaista muutostentekomenettelyn yksinkertaistamista ei kuitenkaan olisi sovellettava silloin kun kyse on uudesta mukaan tulevasta jäsenestä, joka on peräisin jäsenvaltiosta, joka ei ole vielä hyväksynyt sopimusta, kolmannesta maasta tai MMA:sta, koska kaikille osallistuville jäsenvaltioille on annettava mahdollisuus tarkistaa, onko liittymisen niiden yleisen edun tai yhteiskuntapolitiikan mukaista.
- (17) Unionin jäsenvaltioiden ja MMA:iden välisten sidosten vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden olisi osallistuttava MMA:ista mukaan tulevien jäsenten osallistumista koskeviin hyväksymismenettelyihin. Jäsenvaltion olisi sen ja MMA:n välisen erityisen hallintosuhteen mukaisesti joko hyväksyttävä MMA:sta mukaan tulevan jäsenen osallistuminen tai annettava jäsenvaltiolle, jossa EAYY:n ehdotetun kotipaikan on määrä sijaita, kirjallinen vahvistus siitä, että MMA:n toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet mukaan tulevan jäsenen osallistumisen asetuksessa (EY) N:o 1082/2006 säädettyjä vastaavien edellytysten ja menettelyjen mukaisesti. Samaa menettelyä olisi sovellettava sellaiseen MMA:sta mukaan tulevaan jäseneseen, joka haluaa liittyä olemassa olevaan EAYY:hyn.
- (18) Koska perussääntö ei ole enää määrä sisältää kaikkia sopimuksen säännöksiä, sekä sopimus että perussääntö olisi rekisteröitävä tai julkaistava tai sekä rekisteröitävä että julkaistava. Avoimuuden vuoksi EAYY:n perustamis päätöstä koskeva ilmoitus olisi lisäksi julkaistava Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa. Johdonmukaisuuden vuoksi tämän ilmoituksen olisi sisällettävä asetuksen (EY) N:o 1082/2006, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, liitteessä esitetyt tiedot.
- (19) EAYY:n tehtäviä olisi laajennettava siten, että ne kattavat alueellisen yhteistyön yleisen helpottamisen ja edistämisen, mihin kuuluu alueellisten ja paikallisten kysymysten strateginen suunnittelu ja hallinnointi koheesipolitiikan ja unionin muiden politiikkojen mukaisesti; tällä edistetäisiin Eurooppa 2020 -strategiaa tai makroalueellisten strategioiden täytäntöönpanoa. EAYY:n olisi sen vuoksi voitava toteuttaa toimia, jotka saavat muuta rahoitustukea kuin se, jota unionin koheesipolitiikka tarjoaa. Vaikka jokaisella jäsenellä kussakin edustettuna olevassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa olisi oltava kaikki EAYY:n tehokkaan toiminnan edellyttävä toimivalta, paitsi jos jäsenvaltion tai kolmas maa hyväksyy sen kansallisen

lainsäädännön nojalla perustetun jäsenen osallistumisen silloinkin, kun tällä jäsenellä ei ole toimivaltaa kaikkiin sopimuksessa määrättyihin tehtäviin.

- (20) EAYY:iden tarkoituksena ei ole oikeudellisena välineenä poiketa Euroopan neuvoston säännöstössä vahvistetuista puitteista, jotka tarjoavat erilaisia mahdollisuuksia ja viitekehyksiä, joissa alueelliset ja paikalliset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä rajojen yli ja joihin kuuluvat viimeaikaiset Euroregions-alueiden yhteistyöyhtymät ⁽¹⁾, eikä tarjota erityisiä yhteisiä sääntöjä, joita sovellettaisiin yhtenäisesti kaikkiin tällaisiin järjestelyihin kaikkialla unionissa.
- (21) Sekä EAYY:n erityistehtävät että jäsenvaltioiden mahdollisuus rajata toimia, jotka EAYY voi suorittaa ilman unionin rahoitustukea, olisi mukautettava Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston ja koheesiorahaston toimintaa ohjelmakaudella 2014–2020 ohjaaviin säännöksiin.
- (22) Vaikka asetuksessa (EY) N:o 1082/2006 on säädetty, että EAYY:n tehtävät eivät koske muun muassa 'sääntelyvaltuuksia', joilla voi olla erilaisia oikeudellisia seuraamuksia eri jäsenvaltioissa, EAYY:n yleiskokouksen olisi kuitenkin voitava määrittää, jos sopimuksessa niin nimenomaisesti määrätään ja unionin ja kansallista lainsäädäntöä noudattaen, EAYY:n hallinnoiman infrastruktuurin osan käytön ehdot ja edellytykset tai ehdot ja edellytykset, joiden mukaisesti yleistä taloudellista etua koskevia palveluja voidaan tarjota, käyttäjien maksettaviksi tulevat maksut mukaan luettuina.
- (23) Sen seurauksena, että mahdollisuus liittyä EAYY:hin annetaan kolmansista maista tai MMA:ista oleville jäsenille, sopimuksessa olisi mainittava niiden mukaantuloa koskevat järjestelyt.
- (24) Sopimuksessa olisi sen lisäksi, että se sisältää viittauksen yleisesti sovellettavaan lakiin siten kuin asetuksen (EY) N:o 1082/2006 2 artiklassa säädetään, lueteltava myös unionin tai kansallinen lainsäädäntö, jota sovelletaan EAYY:hyn. Lisäksi olisi oltava mahdollista, että tällainen kansallinen lainsäädäntö on sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa EAYY:n elimet käyttävät toimivaltaansa, varsinkin silloin, kun kyse on johtajan alaisuudessa työskentelevästä henkilöstöstä, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa EAYY:n kotipaikka on. Sopimuksessa olisi myös lueteltava sopimuksessa eriteltyjen tehtävien perusteella toteutettaviin EAYY:n toimiin suoraan liittyvä

sovellettava unionin ja kansallinen lainsäädäntö, myös silloin, kun EAYY hallinnoi yleistä etua koskevia palveluja tai infrastruktuureja.

- (25) Tämän asetuksen ei ole tarkoitus kattaa rajat ylittäviin hankintoihin liittyviä EAYY:iden ongelmia.
- (26) EAYY:iden henkilöstöön sovellettavien sääntöjen sekä henkilöstöhallintoon ja työhönottoon sovellettavia järjestelyjä koskevien periaatteiden merkitys huomioon ottaen nämä säännöt ja periaatteet olisi yksilöitävä sopimuksessa eikä perussäännössä. Sopimuksessa olisi voitava vahvistaa eri vaihtoehtoja EAYY:iden henkilöstöön sovellettavien sääntöjen valinnalle. Henkilöstöhallintoa ja työhönottoa koskevia erityisjärjestelyjä olisi käsiteltävä perussäännössä.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi käytettävä enemmän Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 883/2004 ⁽²⁾ säädettyjä mahdollisuuksia myöntää yhteisellä sopimuksella poikkeuksia mainitun asetuksen nojalla sovellettavan lainsäädännön määrittämiseen tiettyjen henkilöiden tai henkilöryhmien eduksi ja katsota EAYY:iden henkilöstö tällaiseksi henkilöryhmäksi.
- (28) Niiden järjestelyjen, jotka koskevat jäsenen vastuuta, merkitys huomioon ottaen nämä järjestelyt olisi yksilöitävä sopimuksessa eikä perussäännössä.
- (29) Jos EAYY:n yksinomaisena tavoitteena on EAKR:n tueman yhteistyöohjelman tai sen osan hallinnointi tai jos EAYY liittyy alueiden väliseen yhteistyöhön tai verkostoihin, ei olisi vaadittava sitä aluetta koskevia tietoja, jolla EAYY voi suorittaa tehtävänsä. Ensiksi mainitussa tapauksessa alueen laajuus olisi määritettävä ja sitä olisi tarvittaessa muutettava asianomaisessa yhteistyöohjelmassa. Jälkimmäisessä tapauksessa, joka koskee lähinnä aineetonta toimintaa, tällaisten tietojen vaatiminen voisi vaarantaa uusien jäsenten liittymisen alueiden väliseen yhteistyöhön tai verkostoihin.
- (30) Olisi yksilöitävä yhtäältä julkisten varojen hoidon valvontaa koskevat eri järjestelyt ja toisaalta EAYY:n tilintarkastus.
- (31) EAYY:t, joiden jäsenillä on rajoitettu vastuu, olisi oltava selkeämmin erotettavissa niistä, joiden jäsenillä on rajoittamaton vastuu. Jotta ne EAYY:t, joiden jäsenillä on rajoitettu vastuu, voisivat toteuttaa mahdollisesti velkaa synnyttäviä toimia, olisi sallittava se, että jäsenvaltiot vaativat, että tällaiset EAYY:t ottavat asianmukaisen vakuutuksen tai että tällaisilla EAYY:illä on asianmukainen rahoitusvakuus, joka kattaa sen toiminnalle ominaiset riskit.

⁽¹⁾ Alueellisten yhteisöjen tai alueellisten viranomaisten rajat ylittävästä yhteistyöstä tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen lisäpöytäkirja 3, joka koskee Euroregions-alueiden yhteistyöyhtymien perustamista; avattiin allekirjoitettavaksi 16 päivänä marraskuuta 2009.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (32) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kaikki säännökset ja niiden muutokset, jotka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1082/2006 täytäntöön panemiseksi. Jäsenvaltioiden, komission ja alueiden komitean välisen tietojenvaihdon ja yhteensovittamisen parantamiseksi komission olisi toimitettava tällaiset säännökset jäsenvaltioille ja alueiden komitealle. Alueiden komitea on perustanut EAYY-foorumin, jolla kaikki sidosryhmät voivat vaihtaa kokemuksiaan ja hyviä toimintatapojaan sekä parantaa tiedottamista EAYY:lla olevista mahdollisuuksista ja haasteista helpottamalla EAYY:iden perustamisesta alueellisella tasolla saatujen kokemusten vaihtoa ja jakamalla tietämystä alueellisen yhteistyön parhaista toimintatavoista.
- (33) Olisi asetettava uusi määräaika asetuksen (EY) N:o 1082/2006 soveltamista koskevaa kertomusta varten. Koska komissio pyrkii enenevässä määrin noudattamaan näyttöön perustuvaa politiikkaa, tässä kertomuksessa olisi käsiteltävä tärkeimpiä arviointiperusteita kuten vaikuttavuutta, tehokkuutta, merkittävyyttä, eurooppalaista lisäarvoa, yksinkertaistamismahdollisuuksia ja kestävyyttä. Vaikuttavuuden olisi katsottava kattavan muun muassa niiden komission eri yksiköiden sisäisten sekä komission ja muiden elinten, kuten Euroopan ulkosuhdehallinnon, välisten pyrkimysten luonteen, joilla jaetaan tietoa EAYY-välineestä. Komission olisi toimitettava tämä kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 307 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, alueiden komitealle. Tämä kertomus olisi toimitettava viimeistään 1 päivänä elokuuta 2018.
- (34) Komissiolle olisi asetuksen (EY) N:o 1082/2006 soveltamisen arvioinnissa ja sen soveltamista koskevan kertomuksen laatimisessa käytettävien indikaattoreiden luettelon vahvistamiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (35) Olemassa olevia EAYY:ä ei olisi velvoitettava mukauttamaan sopimustaan ja perussääntöään asetukseen (EY) N:o 1082/2006 tällä asetuksella tehtyihin muutoksiin.
- (36) On tarpeen täsmentää, minkä sääntöjen mukaan ne EAYY:t, joiden hyväksymismenettely on jo aloitettu ennen tämän asetuksen soveltamis päivää, olisi hyväksyttävä.
- (37) Jotta voimassa olevat kansalliset säännöt voidaan mukauttaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten ennen kuin Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitteen mukaiset

ohjelmat on toimitettava komissiolle, tämän asetuksen soveltaminen olisi aloitettava kuusi kuukautta sen voimaantulopäivän jälkeen. Voimassa olevia kansallisia sääntöjään mukauttaessaan jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että EAYY:iden hyväksymisestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset nimetään ja että kyseisten viranomaisten olisi jäsenvaltioiden oikeudellisten ja hallinnollisten järjestelyjen mukaisesti oltava samat, jotka vastaavat ilmoitusten vastaanottamisesta asetuksen (EY) N:o 1082/2006 4 artiklan mukaisesti.

- (38) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on EAYY:n kehittäminen oikeudellisena välineenä, vaan se voidaan paremmin saavuttaa unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen, sillä EAYY:n käyttäminen on vapaaehtoista kunkin jäsenvaltion perustuslaillisen järjestelmän mukaisesti.
- (39) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 1082/2006 olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 1082/2006

Muutetaan asetus (EY) N:o 1082/2006 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

'1. Eurooppalainen alueellisen yhteistyön yhtymä, jäljempänä "EAYY", voidaan perustaa unionin alueelle tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin ja siinä säädettyjä järjestelyjä noudattaen.

2. EAYY:n tavoitteena on helpottaa ja edistää erityisesti 3 artiklan 1 kohdassa määritettyjen jäsentensä välistä alueellista yhteistyötä, johon sisältyy yksi tai useampi rajat ylittävän, valtioiden välisen ja alueiden välisen yhteistyön muoto, millä pyritään unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamiseen.;

b) lisätään kohta seuraavasti:

"5. EAYY:n kotipaikan on oltava siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön nojalla vähintään yksi EAYY:n jäsenistä on perustettu."

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. EAYY:n elinten toimiin sovelletaan

a) tätä asetusta;

b) 8 artiklassa tarkoitettua sopimusta, jos niille on tämän asetuksen nojalla nimenomaisesti annettu mahdollisuus tehdä niin; ja

c) niiden asioiden osalta, jotka eivät kuulu tai jotka kuuluvat vain osittain tämän asetuksen soveltamisalaan, sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa EAYY:n kotipaikka on.

Jos on tarpeen määrittää unionin tai kansainvälisen yksityisoikeuden nojalla sovellettava laki, EAYY katsotaan sen jäsenvaltion yhteisöksi, jossa sen kotipaikka on.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Jäljempänä 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi unionin sisällä toteutettavaa EAYY:n toimintaa säännellään sovellettavassa unionin lainsäädännössä ja 8 artiklassa tarkoitettussa sopimuksessa määritetyssä kansallisessa lainsäädännössä.

EAYY:n toiminnassa, jota yhteisrahoitetaan unionin talousarviosta, noudatetaan sovellettavan unionin lainsäädännön ja kyseisen unionin lainsäädännön soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön vaatimuksia."

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Seuraavista yhteisöistä voi tulla EAYY:n jäseniä:

a) jäsenvaltiot tai kansallisen tason viranomaiset;

b) alueelliset viranomaiset;

c) paikalliset viranomaiset;

d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY (*) 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut julkiset yritykset tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (**) 1 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut julkisoikeudelliset laitokset;

e) sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä taloudellista etua koskevia palveluja tuottamaan perustetut yritykset;

f) kolmansista maista peräisin olevat kansalliset, alueelliset tai paikalliset viranomaiset tai elimet tai d alakohdassa tarkoitettuja vastaavat julkiset yritykset 3 a artiklassa säädettyin edellytyksin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamennettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).";

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. EAYY:n on koostuttava jäsenistä, jotka sijaitsevat vähintään kahden jäsenvaltion alueella, jollei 3 a artiklan 2 ja 5 kohdassa toisin säädetä."

4) Lisätään artikla seuraavasti:

"3 a artikla

Kolmansista maista tai merentakaisista maista tai merentakaisilta alueilta, jäljempänä "MMA:t", peräisin olevien jäsenten liittyminen

1. EAYY voi 4 artiklan 3 a kohdan mukaisesti koostua jäsenistä, jotka sijaitsevat vähintään kahden jäsenvaltion ja yhden tai useamman vähintään yhden jäsenvaltion, niiden syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, naapurina sijaitsevan kolmannen maan alueella, jossa kyseiset jäsenvaltiot ja kolmannet maat yhdessä toteuttavat alueellisia yhteistyötoimia tai panevat täytäntöön unionin tukemia ohjelmia.

Tässä asetuksessa kolmannen maan tai MMA:n katsotaan olevan jäsenvaltion, sen syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, naapuri, jos kolmannella maalla tai MMA:lla ja kyseisellä jäsenvaltiolla on yhteinen maaraja tai jos sekä kolmas maa tai MMA että jäsenvaltio ovat tukikelpoisia yhteisen merirajat ylittävän tai valtioiden välisen, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisen ohjelman tai jonkin muun rajat ylittävän, meren ylittävän tai merialtaan yhteistyöohjelman mukaisesti, myös silloin, kun niitä erottaa kansainvälinen vesialue.

2. EAYY voi koostua ainoastaan yhdestä jäsenvaltiosta ja yhdestä tai useammasta kyseisen jäsenvaltion, sen syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, naapurina sijaitsevasta kolmannesta maasta peräisin olevista jäsenistä, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo EAYY:n soveltuvan jäsenvaltion rajat ylittävän tai valtioiden välisen yhteistyön yhteydessä tai sillä kyseisten kolmansien maiden olevien kahdenvälisen suhteiden puitteissa tekemän alueellisen yhteistyön alaan.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltion, sen syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, naapurina sijaitseviin kolmansiin maihin sisältyvät asianomaisten maiden väliset merirajat.

4. EAYY voi 4 a artiklan mukaisesti ja tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen muodostua myös jäsenistä, jotka sijaitsevat vähintään kahden jäsenvaltion alueella, niiden syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, ja yhdestä tai useammasta MMA:sta, minkä lisäksi jäseniä voi olla myös yhdestä tai useammasta kolmannelta maasta.

5. EAYY voi 4 a artiklan mukaisesti ja tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen muodostua myös jäsenistä, jotka sijaitsevat vain yhden jäsenvaltion alueella, sen syrjäisimmät alueet mukaan luettuina, ja yhdestä tai useammasta MMA:sta, minkä lisäksi jäseniä voi olla myös yhdestä tai useammasta kolmannelta maasta.

6. EAYY:tä ei voida perustaa vain jäsenvaltiosta ja yhdestä tai useammasta kyseiseen jäsenvaltioon sidoksissa olevasta MMA:sta peräisin olevien jäsenten välillä.'

5) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Mukaan tulevan jäsenen tehtyä 2 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion on perustuslailliset rakenteensa huomioon ottaen hyväksyttävä mukaan tulevan jäsenen osallistuminen EAYY:hyn ja sopimus, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio katsoo, että

a) tällainen osallistuminen tai sopimus ei ole sopusoinnussa jonkin seuraavista kanssa:

i) tämä asetus;

ii) EAYY:n toimia ja toimintaa koskeva unionin muu lainsäädäntö;

iii) mukaan tulevan jäsenen valtuuksia ja toimivaltaa koskeva kansallinen lainsäädäntö;

b) tällainen osallistuminen ei ole perusteltua kyseisen jäsenvaltion yleisen edun tai yhteiskuntapolitiikan vuoksi; tai

c) perussääntö ei ole sopimuksen mukainen.

Jos jäsenvaltio ei anna hyväksyntää, sen on ilmoitettava syyt hyväksymättä jättämiselle ja tarvittaessa ehdotettava sopimukseen tarvittavia muutoksia.

Jäsenvaltion on tehtävä hyväksymistä koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona 2 kohdan mukainen ilmoitus on vastaanotettu. Jos ilmoituksen vastaanottanut jäsenvaltio ei mainitussa määräajassa ilmoita vastustavansa hyväksymistä, mukaan tulevan jäsenen osallistuminen ja sopimus katsotaan hyväksytyiksi. Jäsenvaltion, jossa EAYY:n ehdotetun kotipaikan on määrä sijaita, on kuitenkin muodollisesti hyväksyttävä sopimus, jotta EAYY voidaan perustaa.

Jäsenvaltion mukaan tulevalle jäsenelle mahdollisesti esittämä lisätietoja koskeva pyyntö keskeyttää kolmannessa alakohdassa tarkoitetun määräajan. Keskeyttämis-aika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona jäsenvaltio on lähettänyt huomautuksensa mukaan tulevalle jäsenelle, ja jatkuu siihen asti, kun mukaan tuleva jäsen on vastannut huomautuksiin.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu määräaika ei kuitenkaan keskeydy, mikäli mukaan tuleva jäsen toimittaa vastauksensa jäsenvaltion huomautuksiin kymmenen päivän kuluessa keskeyttämisajan alkamisesta.

Päätätessään mukaan tulevan jäsenen osallistumisesta EAYY:hyn jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjään.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Kun on kyse EAYY:stä, johon mukaan tulevat jäsenet ovat yhdestä tai useammasta kolmannelta maasta, sen jäsenvaltion, jossa EAYY:n ehdotetun kotipaikan on määrä sijaita, on muita asianomaisia jäsenvaltioita kuullen varmistettava, että 3 a artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät ja että kukin kolmas maa on hyväksynyt mukaan tulevan jäsenen osallistumisen joko

a) tässä asetuksessa säädettyjä vastaavien edellytysten ja menettelyjen mukaisesti tai

b) vähintään yhden sellaisen jäsenvaltion, jonka lainsäädännön mukaisesti mukaan tuleva jäsen on perustettu, ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdyn sopimuksen mukaisesti.";

c) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenet sopivat 8 artiklassa tarkoitetusta sopimuksesta varmistuen samalla johdonmukaisuuden hyväksynnän kanssa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. EAYY ilmoittaa sopimukseen tai perussääntöön tehdyt muutokset jäsenvaltioille, joiden lainsäädännön mukaisesti sen jäsenet on perustettu. Näiden jäsenvaltioiden on hyväksyttävä sopimuksen muutokset tässä

artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse yksinomaan 6 a kohdan a alakohdan nojalla tapahtuvasta uuden jäsenen liittymisestä.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Uusien jäsenten liittymiseen olemassa olevaan EAYY:hyn sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) sopimuksen jo hyväksyneestä jäsenvaltiosta peräisin olevan uuden jäsenen liittymisen osalta vain sen jäsenvaltion, jonka lainsäädännön mukaisesti uusi jäsen on perustettu, on hyväksyttävä liittymisen 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ja tästä ilmoitetaan jäsenvaltiolle, jossa EAYY:n kotipaikka sijaitsee;
- b) jäsenvaltiosta, joka ei ole vielä hyväksynyt sopimusta, peräisin olevan uuden jäsenen liittymisen osalta sovelletaan 6 kohdassa säädettyä menettelyä;
- c) jos olemassa olevaan EAYY:hyn liittyy uusi jäsen kolmannesta maasta, sen jäsenvaltion, jossa EAYY:n kotipaikka on, on tutkittava liittymisen 3 a kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.”

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

MMA:sta peräisin olevien jäsenten osallistuminen

Kun on kyse EAYY:stä, johon mukaan tuleva jäsen on peräisin MMA:sta, sen jäsenvaltion, johon MMA on sidoksissa, on varmistettava, että 3 a artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät ja sen on, ottaen huomioon sen suhde MMA:han joko

- a) hyväksyttävä mukaan tulevan jäsenen osallistuminen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti; tai
- b) annettava jäsenvaltiolle, jossa EAYY:n ehdotetun kotipaikan on määrä sijaita, kirjallinen vahvistus siitä, että MMA:n toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet tulevan jäsenen osallistumisen tässä asetuksessa säädettyjä vastaavien edellytysten ja menettelyjen mukaisesti.”

7) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Oikeushenkilön aseman saaminen ja julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä

1. Sopimus ja perussääntö sekä niihin myöhemmin tehdyt muutokset on rekisteröitävä tai julkaistava tai sekä

rekisteröitävä että julkaistava siinä jäsenvaltiossa, jossa asianomaisen EAYY:n kotipaikka on, kyseisen jäsenvaltion sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. EAYY saa oikeushenkilön aseman päivänä, jona sopimus ja perussääntö rekisteröidään tai julkaistaan, sen mukaan, kumpi tapahtuu ensin. Jäsenten on ilmoitettava sopimuksen ja perussääntöön rekisteröiminen tai julkaiseminen asianomaisille jäsenvaltioille ja alueiden komitealle.

2. EAYY:n on varmistettava, että alueiden komitealle lähetetään kymmenen työpäivän kuluessa sopimuksen ja perussääntöön rekisteröimisestä tai julkaisemisesta tämän asetuksen liitteessä olevan mallin mukainen pyyntö. Alueiden komitea toimittaa sen jälkeen Euroopan unionin julkaisu-toimistoon tämän pyynnön EAYY:n perustamista koskevan ilmoituksen julkaisemiseksi Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa sekä tämän asetuksen liitteessä vahvistetut tiedot.”

8) Korvataan 6 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen EAYY:n tehtävät koskevat unionin osarahoittamia toimia, unionilta saatavan rahoituksen valvontaa koskevaa asiaankuuluvaa lainsäädäntöä sovelletaan sen estämättä, mitä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään.”

9) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. EAYY toimii sille annettujen tehtävien puitteissa, jotka ovat alueellisen yhteistyön helpottaminen ja edistäminen unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi sekä sisämarkkinoiden esteiden poistaminen. Sen jäsenten on määriteltävä kukin tehtävä siten, että se sisältyy jokaisen jäsenen toimivaltaan, jollei jäsenvaltio tai kolmas maa hyväksy kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti perustetun jäsenen osallistumista, vaikka kyseisellä jäsenellä ei olisi toimivaltaa kaikkiin sopimuksessa eriteltyihin tehtäviin.

3. EAYY voi toteuttaa erityisiä jäsentensä välisiä alueellisen yhteistyön toimia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tavoitteena mukaisesti, riippumatta siitä, osallistuuko unioni niiden rahoitukseen.

EAYY:n tehtäviin voi ensisijaisesti kuulua alueellisen yhteistyön ohjelmien tai niiden osien täytäntöönpano tai unionin Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston ja/tai koheesiorahaston välityksellä tukemien toimien täytäntöönpano.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa niitä tehtäviä, joita EAYY voi suorittaa ilman unionin rahoitustukea. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan voi sulkea pois tehtäviä, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013 (*) 7 artiklassa tarkoitettuja investointiprioriteetteja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, erityissäännöksistä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemiseksi Euroopan aluekehitysrahastosta (EUVL L 347 20.12.2013, s. 259).";

b) lisätään 4 kohtaan alakohhta seuraavasti:

"Sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu EAYY:n yleiskokous voi kuitenkin määrittää EAYY:n hallinnoiman infrastruktuurin osan käytön ehdot ja edellytykset tai ehdot ja edellytykset, joiden mukaisesti yleistä taloudellista etua koskevia palveluja tarjotaan, mukaan luettuna käyttäjien maksettaviksi tulevat maksut."

10) Korvataan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Sopimuksessa on mainittava

- a) EAYY:n nimi ja kotipaikka;
- b) se maantieteellinen alue, jolla EAYY voi suorittaa tehtäviään;
- c) EAYY:n toiminnan tavoite ja tehtävät;
- d) EAYY:n kesto ja sen purkamisen edellytykset;
- e) luettelo EAYY:n jäsenistä;
- f) luettelo EAYY:n elimistä ja niiden toimivallasta;
- g) sopimuksen tulkintaan ja täytäntöönpanoon sovellettava unionin lainsäädäntö ja sen jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö, jossa EAYY:n kotipaikka on;
- h) sovellettava unionin lainsäädäntö ja sen jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö, jossa EAYY:n elimet toimivat;
- i) tarvittaessa kolmansista maista tai MMA:ista peräisin olevien jäsenten osallistumisesta koskevat järjestelyt, mukaan luettuna sovellettavan lain määrittäminen, jos EAYY suorittaa tehtäviään kolmansissa maissa tai MMA:issa;

j) sopimuksessa eriteltyjen tehtävien puitteissa toteutettuihin EAYY:n toimiin suoraan liittyvä sovellettava unionin ja kansallinen lainsäädäntö;

k) EAYY:n henkilöstöä koskevat säännöt sekä henkilöstöhallinnon ja työhönoton järjestelyjä koskevat periaatteet;

l) EAYY:n ja sen jäsenten vastuuta koskevat järjestelyt 12 artiklan mukaisesti;

m) vastavuoroista tunnustamista koskevat asianmukaiset järjestelyt, myös julkisten varojen hoidon valvontamenettely; ja

n) perussäännön hyväksymistä ja sopimuksen muuttamista koskevat menettelyt, joiden on oltava 4 ja 5 artiklassa säädettyjen velvoitteiden mukaiset.

3. Jos EAYY:n tehtävät koskevat yksinomaan asetuksen (EU) N:o 1299/2013 mukaisen yhteistyöohjelman tai sen osan hallinnointia tai jos EAYY käsittelee alueiden välistä yhteistyötä tai verkostoja, 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei vaadita."

11) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Perussääntö

1. EAYY:n jäsenten on hyväksyttävä EAYY:n perussääntö yksimielisesti sen sopimukseen perustuen ja sen mukaisesti.

2. EAYY:n perussäännössä on yksilöitävä ainakin seuraavat asiat:

- a) sen elinten toimintaa ja näiden elinten toimivaltaa koskevat määräykset sekä jäsenten edustajien lukumäärä asianomaisissa elimissä;
- b) sen päätöksentekomenettelyt;
- c) sen työkieli tai -kielet;
- d) sen toimintaa koskevat järjestelyt;
- e) sen henkilöstöhallintoa ja työhönottoa koskevat menettelyt;
- f) sen jäsenten rahoitusosuutta koskevat järjestelyt;
- g) talousarviota ja kirjanpitoa koskevat sen jäsenille osoitetut säännöt;
- h) sen tilinpidon riippumattomasta tarkastuksesta huolehtivan ulkopuolisen tilintarkastajan nimeäminen; ja

- i) sen perussäännön muuttamista koskevat menettelyt, joiden on oltava 4 ja 5 artiklassa säädettyjen veloitteiden mukaiset."

12) Korvataan 11 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. EAYY:n tilinpäätöksen sekä tarvittaessa siihen liittyvän vuotuisen toimintakertomuksen laatimiseen, tilintarkastukseen ja tilinpäätösasiakirjojen julkistamiseen sovelletaan sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa EAYY:n kotipaikka on."

13) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"EAYY vastaa kaikista veloistaan.";

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Sikäli kuin EAYY:n varat eivät riitä sen vastuiden kattamiseen, sen jäsenet ovat vastuussa sen veloista näiden velkojen luonteesta riippumatta siten, että kunkin jäsenen osuus määräytyy suhteessa sen rahoitusosuuteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Rahoitusosuuksia koskevat järjestelyt vahvistetaan perussäännössä.

EAYY:n jäsenet voivat sitoutua perussäännössä siihen, että sen jälkeen kun niiden jäsenyys EAYY:ssä on päätynyt, ne ovat vastuussa niistä veloitteista, jotka ovat syntyneet niiden jäsenyyden aikaisesta EAYY:n toiminnasta.

2 a. Jos vähintään yhdellä jäsenvaltiosta peräisin olevalla EAYY:n jäsenellä on rajoitettu vastuu sen kansallisen lainsäädännön perusteella, jonka mukaisesti jäsen on perustettu, myös muut jäsenet voivat rajoittaa vastuutaan sopimuksessa, jos siihen annetaan mahdollisuus tämän asetuksen täytäntöön panevassa kansallisessa lainsäädännössä.

Sellaisen EAYY:n nimeen, jonka jäsenillä on rajoitettu vastuu, on lisättävä sanat "rajoitettu vastuu".

Sellaisen EAYY:n, jonka jäsenillä on rajoitettu vastuu, sopimus, perussääntö ja kirjanpito on julkistettava ainakin samalla tavoin kuin sellaisen muun tyyppisen oikeussubjektin osalta, jolla on rajoitettu vastuu sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jossa asianomaisen EAYY:n kotipaikka on.

Sellaisen EAYY:n osalta, jonka jäsenillä on rajoitettu vastuu, mikä hyvänsä asianomainen jäsenvaltio voi vaatia, että EAYY ottaa asianmukaisen vakuutuksen tai että sillä on asianmukainen jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai muun rahoituslaitoksen myöntämä takuu

tai siihen sovelletaan julkisyhteisön tai jäsenvaltion takuuna antamaa välinettä, joka kattaa erityisesti EAYY:n toiminnalle ominaiset riskit."

14) Korvataan 15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, EAYY:tä koskeviin riitoihin sovelletaan tuomioistuinten toimivaltaa koskevaa unionin oikeutta. Tapauksissa, joista ei säädetä tällaisessa unionin oikeudessa, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa EAYY:n kotipaikka on, on toimivalta ratkaista riidat."

15) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden annettava säännöksiä tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi, myös hyväksyntämenettelystä vastaavista toimivaltaisista viranomaisista päättämisen osalta, oikeudellisten ja hallinnollisten järjestelyjensä mukaisesti.

Jäsenvaltio voi kansallisen lainsäädäntönsä niin edellyttäessä laatia kattavan luettelon lainsäädäntönsä nojalla perustetun 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun EAYY:n jäsenillä jo olevista tehtävistä siltä osin kuin kyse on alueiden välisestä yhteistyöstä kyseisessä jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltion toimitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti antamansa säännökset sekä niiden muutokset. Komissio toimittaa nämä säännökset muille jäsenvaltioille ja alueiden komitealle.";

- b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetuilla säännöksillä, sikäli kuin ne koskevat jäsenvaltiota, johon MMA on sidoksissa, varmistetaan myös tämän asetuksen tosiasiallinen soveltaminen sen MMA:n osalta, joka sijaitsee muiden jäsenvaltioiden tai näiden jäsenvaltioiden syrjäisimpien alueiden naapurina, kun otetaan huomioon jäsenvaltion suhde MMA:han."

16) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2018 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja alueiden komitealle tämän asetuksen soveltamisesta kertomuksen, jossa arvioidaan indikaattorien perusteella sen vaikuttavuutta, tehokkuutta, merkitysvyyttä, eurooppalaista lisäarvoa ja yksinkertaistamismahdollisuuksia.

Siirretään komissiolle 17 a artiklassa tarkoitettu valta antaa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen indikaattorien luetteloa koskevia delegoituja säädöksiä."

17) Lisätään artikla seuraavasti:

"17 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 21 päivänä joulukuuta 2013 viiden vuoden ajaksi 17 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 17 artiklan toisen kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella."

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. ŠADŽIUS

2 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Ennen 21 päivänä joulukuuta 2013 perustetuilla EAYY:illä ei ole velvollisuutta mukauttaa sopimustaan ja perussääntöään asetuksen (EY) N:o 1082/2006 säännöksiin, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella.

2. Niiden EAYY:iden, joiden osalta asetuksen (EY) N:o 1082/2006 4 artiklan mukainen menettely on aloitettuihin ennen 22 päivänä kesäkuuta 2014 ja joilta puuttuu ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1082/2006 5 artiklan mukainen rekisteröinti tai julkaiseminen, sopimus ja perussääntö rekisteröidään tai julkaistaan tai sekä rekisteröidään että julkaistaan asetuksen (EY) N:o 1082/2006, sellaisena kuin se oli ennen sen muuttamista tällä asetuksella, säännösten mukaisesti.

3. EAYY:t, joiden osalta asetuksen (EY) N:o 1082/2006 4 artiklan mukainen menettely on aloitettu yli kuusi kuukautta ennen 22 päivänä kesäkuuta 2014, hyväksytään asetuksen (EY) N:o 1082/2006, sellaisena kuin se oli ennen sen muuttamista tällä asetuksella, säännösten mukaisesti.

4. Muut kuin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen EAYY:t, joiden osalta asetuksen (EY) N:o 1082/2006 4 artiklan mukainen menettely on aloitettu ennen 22 päivänä kesäkuuta 2014, hyväksytään asetuksen (EY) N:o 1082/2006, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, säännösten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarvittavat muutokset asetuksen (EY) N:o 1082/2006, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettuihin kansallisiin säännöksiin viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2014.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 22 päivänä kesäkuuta 2014.

III. LISÄTIETOJA YHTYMÄN NIMESTÄ (tarvittaessa)

Nimi on seuraavan kielinen (merkitkää asianomainen kielitoisinto):												
BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	HR	IT	LV
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	Muu: _____	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Koko nimi (soveltuviissa tapauksissa): _____												
Lyhytnimi (soveltuviissa tapauksissa): _____												

----- III jaksoa voi käyttää niin monta kertaa kuin on tarpeen -----

IV. JÄSENET*

IV. 1) Yhtymään kuuluvien jäsenten kokonaismäärä*: ☐ ☐ ☐

IV. 2) Jäsenten tiedot*		
Virallinen nimi*:		
Postiosoite:		
Postitoimipaikka:	Postinumero:	Maa*:
Yhteyshenkilö(t):	Puhelin:	
Vastaanottaja:		
Sähköpostiosoite:	Telekopio:	
Internet-sivu(t) (jos olemassa)		

Jäsenen tyyppi*:

Jäsenvaltio

Kansallinen viranomainen

Alueellinen viranomainen

Paikallinen viranomainen

Julkisoikeudellinen yhteisö

Julkinen yritys

Seuraavista koostuva yhteisö:

- Jäsenvaltioita Yhteensä:*
- Kansallisia viranomaisia Yhteensä:*
- Alueellisia viranomaisia Yhteensä:*
- Paikallisia viranomaisia Yhteensä:*
- Julkisoikeudellisia yhteisöjä Yhteensä:*
- Julkisia yrityksiä Yhteensä:*

Kolmas maa taikka merentakainen maa tai alue

----- *IV.2 jaksoa voi käyttää niin monta kertaa kuin on tarpeen* -----

V. Lisätietoja (tarvittaessa)

VI. TÄMÄN ILMOITUKSEN LÄHETTÄMISPÄIVÄ: / / (PP/KK/VVVV)

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julkilausuma tietoisuuden lisäämisestä sekä eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymää koskevan asetuksen 4 ja 4 a artiklasta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat toteuttavansa koordinoitumpia toimia tietoisuuden lisäämiseksi toimitelmissä ja jäsenvaltioissa, jotta lisätään näkyvyyttä, joka koskee mahdollisuutta käyttää EAYY:itä vaihtoehtoisena välineenä alueellisen yhteistyön alalla unionin kaikilla politiikan aloilla.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio kehottavat jäsenvaltioita erityisesti toteuttamaan asianmukaisia koordinointi- ja tiedotustoimia kansallisten viranomaisten kesken ja eri jäsenvaltioiden viranomaisten välillä, jotta varmistetaan uusien EAYY:iden selkeät, tehokkaat ja avoimet hyväksymismenettelyt asetetussa määräajassa.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julkilausuma eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymää koskevan asetuksen 1 artiklan 9 kohdasta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat, että kun jäsenvaltiot soveltavat asetuksen (EU) N:o 1082/2006, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 2 kohdan i alakohtaa, ne pyrkivät sopimusluonnoksessa ehdotettuja EAYY:n henkilöstön jäseniin sovellettavia sääntöjä arvioidessaan tarkastelemaan erilaisia saatavilla olevia työsuhdevaihtoehtoja, joita EAYY voi valita yksityis- tai julkisoikeuden nojalla.

Jos EAYY:n henkilöstön jäsenten työsopimukset ovat yksityisoikeuden alaisia, jäsenvaltiot ottavat huomioon myös asiaankuuluvan unionin lainsäädännön, kuten sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008, sekä EAYY:ssä edustettuina olevien muiden jäsenvaltioiden asiaan liittyvän oikeuskäytännön.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat myös, että kun EAYY:n henkilöstön jäsenten työsopimukset ovat julkisoikeuden alaisia, sovelletaan sen jäsenvaltion kansallisen julkisoikeuden sääntöjä, jossa kyseinen EAYY:n elin sijaitsee. Jäsenvaltion, jossa EAYY on rekisteröity, kansallisen julkisoikeuden sääntöjä voidaan kuitenkin soveltaa EAYY:n henkilöstön jäseniin, joita nämä säännöt ovat koskeneet ennen tulemistä EAYY:n henkilöstön jäseneksi.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julkilausuma alueiden komitean roolista EAYY-foorumissa

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio panevat merkille alueiden komitean EAYY-foorumissa yhteydessä tekemän arvokkaan työn ja kannustavat alueiden komiteaa seuraamaan olemassa olevien ja perusteilla olevien EAYY:iden toimintaa, järjestämään parhaiden toimintatapojen vaihtoa ja yksilöimään yhteisiä haasteita.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1303/2013,

annettu 17. päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnot ⁽²⁾,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnot ⁽³⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa määrätään, että taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi unioni pyrkii vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden tai saarten jälkeenjääneisyyttä ja että erityistä huomiota kiinnitetään maaseutualueisiin, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklassa edellytetään, että unioni tukee näiden tavoitteiden toteuttamista toiminnallaan, jota se harjoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston, Euroopan sosiaalirahaston, Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan investointipankin ja muiden olemassa olevien välineiden kautta.
- (2) Jotta koheesipoliittista tukea antavien rahastojen eli Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja koheesiorahaston sekä maaseudun kehittämisen tukea antavan rahaston eli Euroopan

maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä 'maaseuturahasto', ja meri- ja kalatalousalalle tukea antavan rahaston eli Euroopan meri- ja kalatalousrahaston mukaisten yhteistyössä rahoitettavien toimenpiteiden välistä koordinoitua voitaisiin parantaa ja yhdenmukaistaa niiden täytäntöönpanoa, olisi annettava kaikkia näitä rahastoja, jäljempänä 'Euroopan rakenne- ja investointirahastot – ERI-rahastot', koskevat yhteiset säännökset. Lisäksi tämä asetus sisältää EAKR:ään, ESR:ään ja koheesiorahastoon sovellettavia yleisiä säännöksiä, jotka eivät koske maaseuturahastoa eivätkä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa, sekä EAKR:ään, ESR:ään, koheesiorahastoon ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavia yleisiä säännöksiä, jotka eivät koske maaseuturahastoa. Kunkin ERI-rahaston erityispiirteiden vuoksi kuhunkin ERI-rahastoon sekä EAKR:n Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen sovellettavat erityissäännöt olisi vahvistettava erillisissä asetuksissa.

- (3) Kuten todetaan 17 päivänä kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä, joilla älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskeva unionin strategia hyväksyttiin, unionin ja jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia ja edistettävä samalla unionin sopusointuista kehitystä ja vähennettävä alueellisia eroja. ERI-rahastojen olisi oltava tärkeässä asemassa älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden saavuttamisessa.
- (4) Yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', osalta on jo saavutettu merkittäviä synergioita yhdenmukaistamalla ja sovittamalla yhteen YMP:n ensimmäisen pilarin (Euroopan maatalouden tukirahasto) ja toisen pilarin (maaseuturahasto) hallinto- ja valvontasääntöjä. Euroopan maatalouden tukirahaston ja maaseuturahaston välinen vahva yhteys ja jäsenvaltioissa jo käytössä olevat rakenteet olisi sen vuoksi säilytettävä.
- (5) Syrjäisimmillä alueilla olisi toteutettava erityistoimenpiteitä, ja niille olisi annettava riittävästi lisärahoitusta niiden rakenteellisten sosiaalisten ja taloudellisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuista seikoista johtuvien haittojen lieventämiseksi.
- (6) Pohjoisen harvaan asutuilla alueilla olisi voitava hyödyntää erityistoimenpiteitä, ja niille olisi annettava lisärahoitusta vuoden 1994 liittymissopimuksen pöytäkirjassa nro 6 olevassa 2 artiklassa tarkoitettujen vakavien ja luontoon tai väestöön liittyvien haittojen lieventämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 30, EUVL C 44, 15.2.2013, s. 76 ja EUVL C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 58 ja EUVL C 17, 19.1.2013, s. 56.

⁽³⁾ EUVL C 47, 17.2.2011, s. 1, EUVL C 13, 16.1.2013, s. 1 ja EUVL C 267, 17.9.2013, s. 1.

- (7) Säännösten oikean ja yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi sekä jäsenvaltioita ja tuensajia koskevan oikeusvarmuuden lisäämiseksi on tarpeen määritellä tietyt tässä asetuksessa käytettävät käsitteet.
- (8) Jos komissiolle tämän asetuksen mukaisesti asetetaan määräaika, jonka kuluessa sen on hyväksyttävä päätös tai muutettava sitä, tällaisen päätöksen hyväksymistä tai muuttamista koskeva määräaika ei saisi sisältää ajanjaksoa, joka alkaa päivästä, jona komissio on lähettänyt huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka päättyy jäsenvaltion vastattua näihin huomautuksiin.
- (9) Tämä asetus koostuu viidestä osasta, joista ensimmäisessä esitetään kohde ja määritelmät, toinen sisältää kaikkiin ERI-rahastoihin sovellettavat säännöt, kolmas sisältää yksinomaan EAKR:ään, ESR:ään ja koheesiorahastoon, jäljempänä 'rahastot', sovellettavia säännöksiä, neljäs sisältää yksinomaan rahastoihin ja Euroopan meri- ja kalatalous-rahastoon sovellettavia säännöksiä ja viides sisältää loppusäännökset. Jotta varmistetaan tämän asetuksen eri osien ja tämän asetuksen ja rahastokohtaisten asetusten yhdenmukainen tulkinta, on tärkeää esittää selkeästi niiden väliset suhteet. Lisäksi rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistetut erityissäännöt voivat olla täydentäviä, mutta niiden olisi poikettava tämän asetuksen niitä vastaavista säännöksistä ainoastaan silloin, kun tällaisesta poikkeamisesta nimenomaisesti säädetään tässä asetuksessa.
- (10) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 317 artiklan mukaisesti ja yhteisen hallinnon puitteissa olisi määriteltävä edellytykset, joilla komissio voi toteuttaa unionin talousarvion täytäntöönpanoon liittyvät tehtävänsä, ja selkiytettävä jäsenvaltioiden kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät tehtävät. Näiden edellytysten täytyessä komissiolle olisi oltava varmuus siitä, että jäsenvaltiot käyttävät ERI-rahastoja laillisella ja asianmukaisella tavalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 966/2012⁽¹⁾, jäljempänä "varainhoitoasetus", tarkoitetun moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuutteidensa mukaisella tavalla asianmukaisella alueellisella tasolla, ti ja niiden tätä tarkoitusta varten osoittamien elinten olisi vastattava ohjelmien valmistelusta ja täytäntöönpanosta. Näillä edellytyksillä olisi lisäksi varmistettava huomion kohdistaminen tarpeeseen varmistaa unionin asianomaisten tukitoimien täydentävyys ja johdonmukaisuus noudattaen suhteellisuusperiaatetta ja ottaa huomioon hallinnollisen taakan vähentämistä koskeva yleinen tavoite.
- (11) Kunkin jäsenvaltion olisi kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta järjestettävä kumppanuus toimivaltaisten alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten sekä

muiden viranomaisten, talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten edustajien kanssa samoin kuin muiden kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita ja valtiosta riippumattomia järjestöjä edustavien asiaan kuuluvien elinten kanssa sekä sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten välisen tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämistä vastaavien elinten sekä tarvittaessa myös näiden viranomaisten ja elinten kattojärjestöjen kanssa. Tällaisen kumppanuuden tarkoituksena on varmistaa monitasohallinnon periaatteiden noudattaminen, mutta myös toisijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattaminen ja ottaa huomioon jäsenvaltioiden erilaisten ja institutionaalisten ja oikeudellisten kehysten erityispiirteet sekä varmistaa sidosryhmien sitoutuminen suunniteltuihin tukitoimiin ja ottaa huomioon asiaankuuluvien toimijoiden kokemukset ja taitotieto. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä asianomaiset kumppanit siten, että ne ovat mahdollisimman edustavia. Näihin kumppaneihin olisi sisällyttävä sellaisia instituutioita, järjestöjä ja ryhmiä, jotka pystyvät vaikuttamaan ohjelmien valmisteluun tai joihin ohjelmien valmistelulla ja täytäntöönpanolla voi olla vaikutusta. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi voitava tarvittaessa nimetä asianomaisiksi kumppaneiksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti myös kattojärjestöjä, jotka ovat asiaan kuuluvien alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten tai muiden elinten yhdistyksiä, liittoja tai keskusliittoja.

Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, joka koskee eurooppalaisia hyvän kumppanuuden sääntöjä, joiden tarkoituksena on tukea jäsenvaltioita kumppanuuden järjestämisessä sen varmistamiseksi, että asianomaiset kumppanit osallistuvat kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin yhdenmukaisella tavalla, ja helpottaa jäsenvaltioiden tätä koskevaa toimintaa. Tällä hyväksytyllä delegoidulla säädöksellä ei saisi missään olosuhteissa eikä millään tavalla tulkittuna olla takautuvaa vaikutusta, eikä se saisi luoda perustaa rahoitusoikaisuihin johtavalle säännönmukaisuuspuutteiden toteutamiselle. Hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä ei olisi määritettävä soveltamispäivää, joka on aikaisempi kuin päivä, jona se hyväksytään. Hyväksytyllä delegoidulla säädöksellä olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus päättää tarkoituksenmukaisimmista kumppanuuden täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä institutionaalisten ja oikeudellisten puutteidensa sekä kansallisten ja alueellisten toimivaltuuksiansa mukaisesti, edellyttäen että tässä asetuksessa säädetyt kumppanuuden tavoitteet saavutetaan.

- (12) ERI-rahastojen toiminnan ja toimien, joita ne tukevat, olisi oltava sovellettavan unionin oikeuden sekä tämän asetuksen ja rahastokohtaiset säännöt välittömästi tai välillisesti täytäntöönpanevan asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisia.

- (13) Pyrkimään lujittamaan taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta unionin olisi ERI-rahastojen täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa pyrittävä poistamaan epätasa-arvoa, edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja ottamaan sukupuolinäkökohdat huomioon

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

sekä torjumaan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 10 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti, ottamalla erityisesti huomioon vammaisten henkilöiden osallistumismahdollisuudet, sekä mainitun perusoikeuskirjan 5 artiklan 2 kohdan, jossa määrätään, että ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä.

- (14) ERI-rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa olisi otettava huomioon kestävä kehitys, saastuttaja maksaa -periaate sekä se, että unioni edistää ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Koska vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta pyritään käyttämään ilmastonmuutokseen liittyviin tavoitteisiin, jäsenvaltioiden olisi annettava tätä varten tietoja ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta käyttäen komission suhteellisuusperiaatteen huomioon ottavalla täytäntöönpanosäädöksellä hyväksymiä tukitoimien, painopistealueiden tai toimenpiteiden luokitukseen perustuvia menetelmiä.
- (15) Älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisen tukemiseksi ja kullekin ERI-rahastolle perussopimuksissa määrättyjen tavoitteiden, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, saavuttamiseksi ERI-rahastojen olisi keskitettävä tukensa rajalliseen joukkoon yhteisiä temaattisia tavoitteita. Kunkin ERI-rahaston täsmällinen soveltamisala olisi vahvistettava rahastokohtaisissa säännöissä. Olisi oltava mahdollista rajoittaa tämä soveltamisala koskemaan vain joitakin tässä asetuksessa määriteltyjä temaattisia tavoitteita.
- (16) Jotta voidaan maksimoida ERI-rahastojen tuki ja vahvistaa strategiset periaatteet, jotka ohjaavat ja helpottavat ohjelmityötä jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla, olisi hyväksyttävä yhteinen strategiakehys. Yhteisellä strategiakehyksellä olisi edistettävä unionin tukitoimien alakohtaista ja alueellista koordinoitua ERI-rahastojen kesken sekä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian päämäärien ja tavoitteiden mukaisesti, ottaen huomioon eri tyyppisten alueiden asettamat keskeiset alueelliset haasteet.
- (17) Yhteisessä strategiakehyksessä olisi määritettävä, miten ERI-rahastoilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa, järjestelyt, joilla edistetään ERI-rahastojen yhdenmukaista käyttöä, järjestelyt,

joilla koordinoidaan ERI-rahastoja keskenään sekä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa, monialaiset periaatteet ja laaja-alaiset toimintapoliittiset tavoitteet ERI-rahastojen täytäntöönpanoa varten, järjestelyt alueellisiin haasteisiin vastaamiseksi ja ERI-rahastojen mukaisten yhteistyötoimien painopistealueet.

- (18) Jäsenvaltioilla ja alueilla on yhä enemmän haasteita, jotka liittyvät globalisaation vaikutuksiin, ympäristö- ja energia-kysymyksiin, väestön ikääntymiseen, väestörakenteen muutoksiin, teknologian muutokseen ja innovaatiotarpeisiin sekä sosiaaliseen epätasa-arvoon. Koska tällaiset haasteet ovat monimutkaisia ja toisiinsa kytkeytyviä, ERI-rahastojen tukemien ratkaisujen olisi oltava luonteeltaan yhdenmukaisia, monialaisia ja monitahoisia. Tämän mukaisesti ja jotta voitaisiin lisätä politiikan vaikuttavuutta ja tehokkuutta, ERI-rahastoja olisi voitava yhdistää paketeiksi, jotka räätälöidään alueellisiin erityistarpeisiin sopiviksi.
- (19) Työikäisen väestön pienenemisen ja eläkeläisten väestöosuuden kasvun sekä haja-asutuksen ongelmien odotetaan tuottavan jatkossakin lisärasitusta muun muassa jäsenvaltioiden koulutus- ja sosiaaliturvarakenteille ja näin ollen unionin taloudelliselle kilpailukyvyille. Näihin väestörakenteen muutoksiin sopeutuminen on eräs jäsenvaltioiden ja alueiden keskeinen haaste tulevana vuosina, ja siksi niihin olisi kiinnitettävä erityisen paljon huomiota sellaisten alueiden osalta, joihin väestörakenteen muutokset vaikuttavat eniten.
- (20) Yhteisen strategiakehyksen perusteella kunkin jäsenvaltion olisi laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä kumppaneidensa kanssa ja komission kanssa vuoropuhelua käyden. Kumppanuussopimuksella olisi siirrettävä yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetut osatekijät kansalliseen toimintaympäristöön sekä vahvistettava määrätietoiset sitoumukset unionin tavoitteiden toteuttamiseksi ERI-rahastojen ohjelmityön avulla. Kumppanuussopimuksessa olisi vahvistettava järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukaisuus älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian ja perussopimukseen perustuvien tavoitteiden mukaisten rahastokohtaisten tehtävien kanssa, ERI-rahastojen tehokkaan ja tuloksellisen täytäntöönpanon varmistavat järjestelyt sekä kumppanuusperiaatetta koskevat ja aluekehitystä koskevaan yhdenmukaistamiseen liittyvät järjestelyt. Olisi erotettava toisistaan kumppanuussopimusten keskeiset osat, joista komission on päätettävä, sekä muut osat, joista komissio ei päättä ja joita jäsenvaltio voi muuttaa. Olisi kehiteltävä erityisjärjestelyjä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien toimittamista ja hyväksymistä varten siltä varalta, että yhden tai useamman rahastokohtaisen asetuksen voimaantulo viivästyy tai sen oletetaan viivästyvän. Tämä edellyttää sellaisten säännösten vahvistamista, joiden nojalla kumppanuussopimus voidaan toimittaa ja hyväksyä,

vaikkei saatavilla olisi tiettyjä yhteen tai useampaan ERI-rahastoon tai rahastoihin liittyviä osatekijöitä, joita viivästys koskee, ja joiden nojalla tarkistettu kumppanuussopimus voidaan toimittaa myöhemmin, sitten kun yksi tai useampi viivästynyt rahastokohtainen asetus on tullut voimaan. Koska siitä ERI-rahastosta osarahoitettavat ohjelmat, jota viivästys koskee, olisi tällöin toimitettava ja hyväksyttävä vasta asianomaisen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon jälkeen, olisi myös asetettava tarkoituksenmukaiset määräajat niiden ohjelmien toimittamiselle, joihin viivästys vaikuttaa.

- (21) Jäsenvaltioiden olisi keskitettävä tukea voidakseen varmistaa merkittävä edistyminen unionin tavoitteiden saavuttamisessa erityisten kansallisten ja alueellisten kehitystarpeidensa mukaisesti. Unionin tuen tehokkaan ja vaikuttavan käytön ennakoedellytysten olemassaolon varmistamiseksi olisi määriteltävä ennakkoehdot sekä tiivis mutta kattava joukko objektiivisia perusteita niiden arviointia varten. Tämän vuoksi tiettyä ennakkoehtoa olisi sovellettava tietyn ohjelman prioriteettiin vain, jos se liittyy suoraan ja olennaisesti investointiprioriteetin tai unionin prioriteetin tehokkaaseen ja vaikuttavaan saavuttamiseen ja vaikuttaa siihen välittömästi, sillä jokainen erityistavoite ei välttämättä ole kytköksissä rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettuun ennakkoehtoon. Ennakkoehdon sovellettavuuden arvioinnissa olisi tarvittaessa otettava huomioon suhteellisuusperiaate ottaen tarvittaessa huomioon kohdennettavan tuen määrän. Jäsenvaltion olisi arvioitava sovellettavien ennakkoehtojen täytymistä ohjelmien valmistelun ja tarvittaessa kumppanuussopimuksen laatimisen yhteydessä. Komission olisi arvioitava jäsenvaltion toimittamien tietojen johdonmukaisuus ja riittävyys. Jos jokin sovellettava ennakkoehto ei täyty asetussa määräajassa, komissiolla olisi oltava tietyin tarkoin määritellyin ehdoin valta keskeyttää asianomaisille ohjelman prioriteeteille suoritettavat välimaksut.
- (22) Komission olisi tarkasteltava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tuloskehityksen pohjalta ohjelmien tuloksia vuonna 2019. Kullekin ohjelmalle olisi määriteltävä tuloskehys, jotta voidaan seurata edistymistä kullekin prioriteetille asetettujen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisessa ohjelmakauden 2014–2020 aikana, jäljempänä 'ohjelmakausi'. Jotta voidaan varmistaa, että unionin talousarviota ei käytetä tuhlailevasti tai tehottomasti, jos on näyttöä siitä, että prioriteetin tuloskehityksessä määritellyt välitavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainkohtien osalta ja että tämä johtuu sellaisista selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon puutteista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut, eikä jäsenvaltio ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten puutteiden korjaamiseksi, komission olisi voitava keskeyttää ohjelman maksut tai tehdä rahoitusoikaisuja ohjelmakauden päättyessä. Rahoitusoikaisuja tehtäessä olisi otettava huomioon – noudattaen samalla asiaankuuluvasti suhteellisuusperiaatetta – käyttöaste ja tavoitteiden saavuttamatta jäämiseen vaikuttaneet ulkoiset tekijät. Rahoitusoikaisuja ei olisi sovellettava, jos tavoitteiden saavuttamatta jääminen johtuu sosioekonomisten tai ympäristötekijöiden vaikutuksesta, merkittävistä muutoksista

jäsenvaltion talous- tai ympäristöolosuhteissa tai merkittävästi kyseisten prioriteettien täytäntöönpanoon vaikuttavista ylivoimaisista esteistä. Tulosindikaattoreita ei olisi otettava huomioon maksujen keskeytyksistä tai rahoitusoikaisusta päätettäessä.

- (23) Jotta edistetään pyrkimystä tuloksellisuuteen ja älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden toteutumista, kullekin jäsenvaltiolle olisi vahvistettava suoritusvaraus, joka on kuusi prosenttia Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon kohdennetuista kokonaismäärärahoista ja meri- ja kalastuspolitiikan rahoituksen ehdoista vuosina 2014–2020 myöhemmin annettavan asetuksen, jäljempänä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettava asetus, mukaisesti yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa rahoitettaviin toimenpiteisiin kohdennetuista varoista. Koska Euroopan alueellista yhteistyötä koskevat ohjelmat ovat keskenään hyvin erilaisia ja luonteeltaan useaan eri maahan liittyviä, niille ei olisi vahvistettava suoritusvarausta. Suoritusvarausta laskettaessa ei olisi otettava huomioon varoja, jotka kohdennetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013⁽¹⁾, jäljempänä 'ESR-asetus', mukaisessa toimenpideohjelmassa määritellylle nuorisotyöllisyysaloitteelle; komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽²⁾ mukaisesti yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäisestä pilarista maaseuturahastoon siirrettäviä varoja; maaseuturahastoon neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽³⁾ säännösten mukaista suorien maksujen vapaaehtoista mukauttamista vuonna 2013 ja maaseuturahastoon kalenterivuosiin 2013 ja 2014 osalta tapahtuvaa varojen siirtoa; Verkkojen Eurooppa -välineeseen koheesiorahastosta 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti siirrettäviä varoja; tulevassa unionin säädöksessä määriteltäville vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon siirrettäviä varoja ja kaupunkialueiden kestävä kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille siirrettäviä varoja.
- (24) Koheesipolitiikan ja unionin talouden ohjauksen ja hallinnan välille on tarpeen muodostaa tiiviimpi yhteys, jotta varmistetaan, että ERI-rahastoista annettavan rahoituksen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 470).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

vaikuttavuutta tuetaan terveen talouspolitiikan avulla ja että ERI-rahastot voidaan tarvittaessa suunnata uudelleen jäsenvaltion taloudellisten ongelmien ratkaisemiseen. Ensimmäisessä sellaisten toimenpiteiden ryhmässä, joilla ERI-rahastojen tehokkuus yhdistetään moitteettomaan talouden ohjauksjärjestelmään, komission olisi voitava pyytää tekemään muutoksia kumppanuussopimukseen ja ohjelmiin asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi tai käytettävissä olevien ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimoimiseksi silloin, kun jäsenvaltio saa asiaan liittyvää rahoitustukea. Ohjelmatyötä olisi suunnattava uudelleen ainoastaan silloin, kun sillä tosiasiallisesti voisi olla suora vaikutus asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa osoitettujen ongelmien korjaamiseen talouden ohjauksen ja hallinnan mekanismien mukaisesti, jotta vältettäisiin toistuva ohjelmatyön uudelleen suuntaaminen, mikä häittäisi varojen hallinnoinnin ennustettavuutta. Toisessa sellaisten toimenpiteiden ryhmässä, joilla ERI-rahastojen tehokkuus yhdistetään moitteettomaan talouden ohjauksjärjestelmään, komission olisi ehdotettava neuvostolle, että kyseisen jäsenvaltion ohjelmia koskevat sitoumukset tai maksut keskeytetään osittain tai kokonaisuudessaan, jos jäsenvaltio ei toteuta tehokkaita toimenpiteitä talouden ohjauksen ja hallintaprosessin yhteydessä. On tarpeen vahvistaa eri menettelyt sitoumusten ja maksujen keskeyttämistä varten. Kummassakin tapauksessa komission olisi kuitenkin keskeytystä koskevaa ehdotusta tehdessään otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät tiedot ja tarkasteltava asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka tulevat esille tai esitetään Euroopan parlamentin kanssa käytävässä jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Keskeytyksen olisi oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen ja vaikuttava, ja siinä olisi noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä. Lisäksi keskeytyksessä olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellinen ja sosiaalinen tilanne sekä liiallisia alijäämien koskevan menettelyn ja liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn eri vaiheiden mahdolliset yleiset taloudelliset vaikutukset jäsenvaltioon.

- (25) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 15 nojalla tietyt säännökset, jotka koskevat liiallisia alijäämiä, ja niihin liittyviä säännöksiä ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Säännöksiä, jotka koskevat kaikkien maksujen ja sitoumusten tai niiden osan keskeyttämistä, ei näin ollen olisi sovellettava Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (26) Koska osarahoitusperiaate on äärimmäisen tärkeä ERI-rahastojen täytäntöönpanossa, jotta voidaan varmistaa, että paikan päällä otetaan vastuuta toimista, samoin kuin keskeytysten oikeasuhteisen soveltaminen, toisen sellaisten toimenpiteiden ryhmän, joilla ERI-rahastojen tehokkuus yhdistetään moitteettomaan talouden ohjauksjärjestelmään,

mukaisia keskeytyksiä koskevat päätökset olisi tehtävä ottaen huomioon kyseiseen jäsenvaltioon sovellettavat erityisvaatimukset, jotta voidaan osoittaa osarahoitusta ERI-rahastoista rahoitetuille ohjelmille. Keskeytykset olisi lopetettava ja varat asetettava jälleen kyseisen jäsenvaltion saataville heti, kun jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimet.

- (27) ERI-rahastoja olisi käytettävä ohjelmakauden kattavien ohjelmien välityksellä kumppanuussopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi laadittava ohjelmat avoimia menettelyjä noudattaen sekä jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja komission olisi tehtävä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa ERI-rahastojen ohjelmajärjestelyjen koordinointi ja johdonmukaisuus. Koska ohjelmien sisältö liittyy tiiviisti kumppanuussopimuksen sisältöön, ohjelmat olisi toimitettava kolmen kuukauden kuluessa kumppanuussopimuksen toimitamisesta. Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen mukaisten ohjelmien toimittamiselle olisi asetettava yhdeksän kuukauden määräaika, joka alkaa tämän asetuksen voimaantulosta, jotta voidaan ottaa huomioon, että nämä ohjelmat ovat luonteeltaan useaan maahan liittyviä. Erityisesti olisi erotettava toisistaan kumppanuussopimuksen ja ohjelmien keskeiset osat, joista komission olisi päätettävä, sekä muut osat, joista komissio ei päättä ja joita voidaan muuttaa jäsenvaltion vastuulla. Ohjelmatyössä olisi varmistettava johdonmukaisuus yhteisen strategiakehyksen ja kumppanuussopimuksen kanssa, ERI-rahastojen välinen koordinointi keskenään ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden kanssa sekä tarvittaessa Euroopan investointipankin panos.
- (28) Jotta voidaan varmistaa ERI-rahastoista tukea saavien ohjelmien keskinäinen johdonmukaisuus varsinkin silloin, kun varmistetaan niiden antama panos älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan, on tarpeen vahvistaa yhteiset ohjelmien sisältöä koskevat vähimmäisvaatimukset, joita voidaan täydentää rahastokohteisilla säännöillä kunkin ERI-rahaston erityisluonteen huomioon ottamiseksi.
- (29) On tarpeen säätää selkeistä menettelyistä, joilla komissio arvioi, hyväksyy ja muuttaa ohjelmia. Kumppanuussopimuksen ja ohjelmien johdonmukaisuuden varmistamiseksi olisi säädettävä, että ohjelmia ei, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisia ohjelmia lukuun ottamatta, voida hyväksyä ennen kuin komissio on hyväksynyt päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä. Jäsenvaltioiden hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi tietyn ohjelman tiettyjen osien muuttamisen automaattisesti johdettava kumppanuussopimuksen vastaavien osien muuttamiseen sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman muutoksen. Jotta nuorisotyöllisyysaloitteelle kohdennetut varat voitaisiin ottaa viipymättä käyttöön, olisi lisäksi vahvistettava erityiset säännöt ESR-asetuksessa tarkoitettujen nuorisotyöllisyysaloitteen erityisten toimenpideohjelmien toimittamista ja hyväksyntää varten.

- (30) Kokonaan tai osittain unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavien tutkimus- ja innovointialan investointien lisäarvon optimoimiseksi olisi pyrittävä erityisesti ERI-rahas-tojen ja Horisontti 2020 -ohjelman, sellaisena kuin se on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013⁽¹⁾ perustettuna, toiminnan väliseen synergiaan ottaen kuitenkin huomioon niiden erilliset tavoitteet. Horisontti 2020 -ohjelman kiinteämääraisten tukikelpoisten kustannusten soveltaminen samanlaiseen toimeen ja tuensaajaan sekä mahdollisuus yhdistää samaan toimeen rahoitusta unionin eri välineistä, kuten ERI-rahas-toista sekä Horisontti 2020 -ohjelmasta, samalla kun vältetään rahoituksen päällekkäisyys, olisi oltava keskeisiä mekanismeja tällaisten synergioiden saavuttamiseksi. Kansallisten ja alueellisten toimijoiden tutkimus- ja innovaatioedellytysten vahvistamiseksi ja "huippuosaamisen portaikon" luomiseksi vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin osalta heikommin suoriutuviissa jäsenvaltioissa ja alueilla olisi ERI-rahas-tojen ja Horisontti 2020 -ohjelman välille kehitettävä tiiviitä synergioita ohjelman kaikkien prioriteettien osalta.
- (31) Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella on taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitteisiin lisätty alueellinen yhteenkuuluvuus, ja on tarpeen ottaa huomioon sellaisten kaupunkien, toiminnallisten aluekokonaisuuksien ja aluetasoa pienempien yksiköiden asema, joilla on erityisiä maantieteellisiä tai väestörakenteellisia ongelmia. Tätä varten ja jotta voidaan hyödyntää paremmin mahdollisuuksia paikallisella tasolla, on välttämätöntä vahvistaa ja edistää yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä antamalla kaikkia ERI-rahas-toja koskevat yhteiset säännöt ja varmistamalla niiden tiivis koordinointi. Yhteisölähtöisessä paikallisessa kehittämisessä olisi otettava huomioon paikalliset tarpeet ja voimavarat sekä asiaankuuluvat sosiokulttuuriset ominaispiirteet. Keskisenä periaatteena olisi pidettävä sitä, että vastuu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden suunnittelusta ja täytäntöönpanosta annetaan paikallisille toimintaryhmille, jotka edustavat paikallisyhteisön etuja. Yksityiskohtaiset järjestelyt, jotka koskevat yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden kattaman alueen ja väestön määrittelyä, olisi vahvistettava asiaankuuluvissa ohjelmissa rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (32) Jotta yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen liittämistä osaksi ohjelmatyötä voidaan helpottaa, sitä voidaan toteuttaa yhden temaattisen tavoitteen puitteissa joko sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja köyhyyden torjumiseksi tai työllisyyden ja työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi, tämän kuitenkin estämättä sitä, että osana yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä rahoitettavat toimet voivat edistää kaikkia muitakin temaattisia tavoitteita.
- (33) Jos kaupunki- tai aluekehitysstrategia edellyttää yhdenmukaistamista, koska siihen sisältyy yhden tai useamman toimenpideohjelman useampaan kuin yhteen toimintalinjaan liittyviä investointeja, olisi rahastoista tuetut toimenpiteet, joille voidaan lisäksi myöntää rahoitustukea maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, voitava toteuttaa yhdenmukaisesti alueellisenä investointina toimenpideohjelman tai -ohjelmien puitteissa.
- (34) Rahoitusvälineet ovat yhä tärkeämpiä, sillä niillä on vipuvaikutusta ERI-rahas-toihin, niiden avulla voidaan yhdistää eri muodossa olevia julkisia ja yksityisiä varoja julkisen politiikan tavoitteiden tukemiseksi ja koska kierrätettävillä rahoitusvirroilla tehdään tällainen tuki kestävämmäksi pitkällä aikavälillä.
- (35) Rahoitusvälineitä, joita tuetaan ERI-rahas-toista, olisi käytettävä yksittäisiin markkinatarpeisiin vastaamiseen kustannustehokkaalla tavalla ja ohjelmien tavoitteiden mukaisesti, eivätkä ne saisi syrjäyttää yksityistä rahoitusta. Sen vuoksi päätöksen rahoittaa tukitoimenpiteitä rahoitusvälineiden kautta olisi perustuttava ennakoarviointiin, jossa osoitetaan markkinoiden toimimattomuus tai puutteellinen investointitilanne ja esitetään arvio tarvittavien julkisten investointien tasosta ja laajuudesta. Ennakoarviointien olennaiset osat olisi määriteltävä selkeästi tässä asetuksessa. Ennakoarvioinnin yksityiskohtaisuuden vuoksi olisi säädettävä, että nämä arvioinnit voidaan suorittaa vaiheittain ja että ennakoarviointia voidaan tarkistaa ja päivittää täytäntöönpanon aikana.
- (36) Rahoitusvälineet olisi suunniteltava ja niitä olisi käytettävä siten, että niillä edistetään yksityisen sektorin sijoittajien ja rahoituslaitosten merkittävää osallistumista asiaankuuluvan riskin jaon pohjalta. Jotta rahoitusvälineet olisivat tarpeeksi houkuttelevia yksityissektorille, on olennaista, että ne suunnitellaan ja otetaan käyttöön joustavasti. Sen vuoksi hallintoviranomaisten olisi kyseessä olevan ohjelman tavoitteiden mukaisesti päätettävä tarkoituksenmukaisimmat tavat rahoitusvälineiden käytölle siten, että vastataan kohdealueiden erityistarpeisiin kyseisen ohjelman tavoitteiden, ennakoarvioinnin tulosten ja sovellettavien valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti. Tällaisen joustavuuden olisi tarvittaessa käsiteltävä mahdollisuus käyttää uudelleen osa tukikelpoisuusaikana takaisin maksetuista varoista, jotta voidaan antaa erityiskorvaus yksityisille tai markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville julkisille investoijille. Tällaisessa erityiskorvauksessa olisi otettava huomioon markkinastandardit ja varmistettava, että mahdollinen valtiontuki on sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaista ja että se on rajattu pääoman saatavuuden puutteen korvaamiseksi tarvittavaan vähimmäismäärään ottamalla huomioon markkinahäiriöt ja puutteelliset investointitilanteet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11. päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).

- (37) Jotta voidaan ottaa huomioon, että rahoitusvälineiden kautta annettava tuki on luonteeltaan takaisin maksettavaa, ja toimia markkinakäytäntöjen mukaisesti, loppukäyttäjille pääomasijoitusten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten, lainojen tai vakuuksien tai muiden riskinjakovälineiden muodossa annettavalla ERI-rahastojen tuella olisi voitava kattaa kaikki loppukäyttäjien tekemät investoinnit erottelematta arvonlisäveroon liittyviä kustannuksia. Tämän mukaisesti ja ainoastaan silloin kun rahoitusvälineitä yhdistetään avustuksiin, olisi avustukseen liittyvien menojen tukikelpoisuuden määrittelyn kannalta oltava merkitystä sillä, miten arvonlisävero otetaan huomioon loppukäyttäjän tasolla.
- (38) Jos sijoituksen tietyt osat eivät anna suoraan riittävää taloudellista tuottoa, voi olla perusteltua yhdistää rahoitusvälineitä ja avustustukea siinä määrin kuin tämä on sallittua sovellettavissa valtioneuvoston säännöissä, jotta hankkeet olisivat taloudellisesti kestäviä. Olisi vahvistettava erityisehtoja, joilla estetään rahoituksen päällekkäisyys tällaisissa tapauksissa.
- (39) Jotta varmistettaisiin, että pk-yrityksille tarkoitetuille rahoitusvälineille 33 a artiklan mukaisesti kohdennetuilla varoilla saavutetaan pk-yritysten velkarahoituksen tehokas ja vaikuttava kriittinen massa, näitä tällaisia varoja olisi käytettävä kyseisen jäsenvaltion koko alueella ottamatta huomioon jäsenvaltion alueluokkia. Jäsenvaltion ja Euroopan investointipankin neuvotellessa rahoitussopimuksesta olisi kuitenkin oltava mahdollista sallia määräsuhteessa tapahtuva palauttaminen saman jäsenvaltion alueelle tai alueryhmälle osana sellaista erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden.
- (40) Yhteisille rajaamattomille vakuuksille ja rahoitusvälineiden arvopaperistamiselle pk-yrityksien hyväksi suoritettavat jäsenvaltioiden maksuosuudet olisi jaksotettava vuosille 2014, 2015 ja 2016, ja jäsenvaltioiden Euroopan investointipankille suorittamat maksut olisi rahoitussopimuksessa aikataulutettava vastaavasti pankkitoiminnan alan vakiintuneen käytännön mukaisesti ja siten, että vaikutukset jonkin yksittäisen vuoden maksumäärärahoihin jakautuvat pidemmälle ajalle.
- (41) Arvopaperistamistransaktioiden osalta olisi ohjelmien sulkemisen yhteydessä varmistettava, että vähintään unionin rahoitusosuutta vastaava määrä on käytetty pk-yritysten tukemisen tavoitteen mukaisesti ja varainhoitoasetuksessa säädettyjä rahoitusvälineitä koskevia periaatteita noudattaen.
- (42) Hallintoviranomaisilla olisi oltava joustovaraa, jonka puitteissa ne voivat antaa ohjelmista varoja unionin tasolla perustetuille ja komission suoraan tai välillisesti hallinnoimille rahoitusvälineille tai kansallisella, alueellisella, valtioiden välisellä tai rajat ylittävällä tasolla perustetuille rahoitusvälineille, joita hallintoviranomainen hallinnoi tai joista se on vastuussa. Hallintoviranomaisilla olisi lisäksi oltava mahdollisuus käyttää rahoitusvälineitä suoraan, olemassa olevien tai hiljattain perustettujen rahastojen kautta tai rahasto-osuusrahastojen kautta.
- (43) Jotta voidaan varmistaa oikeasuhteiset valvontajärjestelyt ja turvata rahoitusvälineistä saatava lisäarvo, aiottuja loppukäyttäjiä ei saisi lannistaa liialla hallinnollisella taakalla. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavien elinten olisi ensisijaisesti tehtävä tarkastukset hallintoviranomaisten ja rahoitusvälineiden käytöstä vastaavien elinten, rahasto-osuusrahastot mukaan luettuina, tasolla. Voi kuitenkin olla erityistilanteita, joissa tällaisten tarkastusten toteuttamiseen tarvittavat asiakirjat eivät ole saatavilla hallintoviranomaisten tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla tai joissa tällaiset asiakirjat eivät anna todenmukaista ja tarkkaa tietoa annetusta tuesta. Tällaisissa erityistapauksissa tarvitaan joitakin säännöksiä, jotka mahdollistavat myös loppukäyttäjien tasolla tehtävät tarkastukset.
- (44) ERI-rahastoista milloin tahansa rahoitusvälineille annettavien varojen määrän olisi vastattava määrää, joka on tarpeen suunniteltujen investointien ja loppukäyttäjälle suoritettavien maksujen toteuttamiseksi, hallinnointikustannukset ja -palkkiot mukaan lukien. Näin ollen välimaksuja koskevat pyynnöt olisi esitettävä vaiheittain. Välimaksuna maksettavaan määrään olisi sovellettava enimmäismäärää, joka on 25 prosenttia asiaankuuluvan rahoitussopimuksen mukaisesti ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä, ja myöhempien välimaksujen ehtona olisi oltava, että tietty vähimmäisprosenttiosuus edellisiin pyyntöihin sisällyneistä määristä on käytetty tukikelpoisina menoina.
- (45) On tarpeen vahvistaa erityiset säännöt, jotka koskevat ohjelmien sulkemisen yhteydessä tukikelpoisiksi menoiksi hyväksyttävien määriä, jotta voidaan varmistaa, että ERI-rahastoista rahoitusvälineille suoritettavat määrät, hallinnointikustannukset ja -palkkiot mukaan lukien, käytetään tehokkaasti loppukäyttäjien suunnattuihin investointeihin. Sääntöjen olisi oltava riittävän joustavat, jotta voidaan tukea kohdeyrityksiä hyödyttäviä oman pääoman ehtoisia välineitä, ja siksi niissä olisi otettava huomioon yrityksille tarkoitettujen oman pääoman ehtoisten välineiden tietyt ominaispiirteet, joita ovat esimerkiksi markkinakäytännöt, jotka liittyvät jatkorahoituksen antamiseen riskipääomarahastojen alalla. Kohdeyritysten olisi tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin voitava hyödyntää ERI-rahastojen jatkuvaa tukea tällaisille välineille tukikelpoisuusajan päättyttyä.

- (46) On tarpeen myös vahvistaa ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatujen varojen uudelleenkäyttöä tukikelpoisuusajan loppuun mennessä koskevat erityissäännöt ja lisäksi varojen käyttöä tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen koskevat säännöt.
- (47) ERI-rahastojen tukea ei yleensä saisi käyttää sellaisten hankkeiden rahoittamiseen, jotka on jo saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan päivänä, jona investointipäätös tehdään. Jos infrastruktuuri-investointien tavoitteena on tukea kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia tai muita vastaavia infrastruktuuri-investointeja, joilla pyritään monipuolistamaan maaseutualueiden muuta kuin maataloustoimintaa, saatetaan kuitenkin tarvita jonkin verran tukea uudesta investoinnista osan muodostavaa infrastruktuuria koskevaa velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten. Tällaisissa tapauksissa olisi oltava mahdollista käyttää ERI-rahastojen tukea velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten enintään 20 prosenttia rahoitusvälineestä ohjelmalle investointia varten myönnettävän tuen kokonaismäärästä.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi seurattava ohjelmia, jotta ne voivat tarkistaa, miten ohjelman tavoitteita toteutetaan ja miten tavoitteiden saavuttamisessa edistytään. Tätä varten jäsenvaltion olisi institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuutteidensa mukaisesti perustettava seurantakomiteoita ja määriteltävä niiden kokoonpano ja tehtävät ERI-rahastojen osalta. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmien erityisluonteen vuoksi näiden ohjelmien seurantakomiteoita varten olisi vahvistettava erityiset säännöt. ERI-rahastojen välisen koordinoinnin parantamiseksi voitaisiin perustaa yhteisiä seurantakomiteoita. Tehokkuuden varmistamiseksi seurantakomitean olisi voitava antaa hallintoviranomaisille huomautuksia ohjelman täytäntöönpanosta ja sen arvioinnista, mukaan lukien toimet, jotka liittyvät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen, ja seurattava huomautustensa johdosta toteutettuja toimia.
- (49) ERI-rahastojen seuranta- ja raportointijärjestelyjä on tarpeen yhdenmukaistaa hallintojärjestelyjen yksinkertaistamiseksi kaikilla tasoilla. On tärkeää varmistaa oikeasuhteiset raportointivaatimukset samoin kuin se, että käytävissä on kattavat tiedot keskeisissä tarkasteltavissa kysymyksissä saavutetusta edistymisestä. Sen vuoksi on tarpeen, että raportointivaatimukset vastaavat tiedontarvetta tiettyinä vuosina, ja että ne sovitetaan ajallisesti yhteen tulosten tarkastelun kanssa.
- (50) Ohjelmien edistymisen seuraamiseksi olisi kunkin jäsenvaltion ja komission välillä järjestettävä vuotuinen arviointikokous. Jäsenvaltion ja komission olisi kuitenkin tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi voitava sopia, ettei kokousta järjestetä muina vuosina kuin vuosina 2017 ja 2019.
- (51) Jotta komissio voisi seurata edistymistä unionin tavoitteiden ja perussopimuksiin perustuvien tavoitteiden mukaisen rahastokohtaisten tehtävien toteuttamisessa, jäsenvaltioiden olisi toimitettava edistymiskertomuksia kumppanuussopimustensa täytäntöönpanosta. Komission olisi tällaisten kertomusten perusteella valmisteltava vuosina 2017 ja 2019 strateginen kertomus edistymisestä. Jotta ERI-rahastojen vaikutuksesta älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian saavuttamiseen voidaan käydä säännöllisesti strategista toimintapolitiittista keskustelua ja jotta varainkäytön laatua ja toimintapolitiittikan tehokkuutta voidaan parantaa eurooppalaisen ohjauksen mukaisesti, strategisista kertomuksista olisi keskusteltava neuvostossa. Neuvoston olisi tämän keskustelun pohjalta voitava esittää selvitys Eurooppa-neuvoston kevätkokoukselle, joka arvioi kaikkien unionin politiikkojen ja välineiden panosta kestävä, työpaikkoja luovan kasvun edistämässä koko unionissa.
- (52) On tarpeen arvioida ERI-rahastoista annettavan tuen tehokkuutta, vaikuttavuutta ja vaikutuksia, jotta voidaan parantaa ohjelmien suunnittelun ja toteuttamisen laatua sekä määrittää ohjelmien vaikutukset älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteisiin nähden ja, ottamalla tarvittaessa huomioon ohjelman koon, asianomaisen ohjelma-alueen bruttokansantuotteen (BKT) ja kyseisen ohjelma-alueen työttömyyteen nähden. Jäsenvaltioiden ja komission tehtäviä olisi tältä osin tarkennettava.
- (53) Kunkin ohjelman laadun ja suunnittelun parantamiseksi ja sen tarkistamiseksi, että tavoitteet ja päämäärät voidaan saavuttaa, olisi toteutettava kunkin ohjelman ennakoarviointi.
- (54) Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion olisi laadittava arviointisuunnitelma. Olisi oltava mahdollista, että tämä arviointisuunnitelma kattaa useamman kuin yhden ohjelman. Hallintoviranomaisten olisi ohjelmakauden aikana varmistettava, että ohjelman tehokkuudesta, vaikuttavuudesta ja vaikutuksista suoritetaan arviointeja. Arviointien tuloksista olisi ilmoitettava seurantakomitealle ja komissiolle hallintoa koskevien päätösten tueksi.
- (55) Olisi toteutettava jälkiarviointeja, jotta voidaan arvioida ERI-rahastojen tehokkuutta ja vaikuttavuutta sekä niiden vaikutuksia ERI-rahastojen yleisiin tavoitteisiin ja älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan ottamalla huomioon mainitulle unionin strategialle asetetut tavoitteet. Komission olisi laadittava kustakin ERI-rahastosta yhteenvetokertomus, jossa se esittää jälkiarviointien tärkeimmät johtopäätökset.

- (56) Olisi määritettävä, minkä tyyppisiä toimenpiteitä voidaan toteuttaa komission ja jäsenvaltioiden aloitteesta teknisenä tukena, johon annetaan rahoitusta ERI-rahastoista.
- (57) Jotta unionin resursseja voidaan käyttää tehokkaasti ja jotta voidaan välttää päätökseen saattamisensa jälkeen nettotuloja tuottavien toimien liiallinen rahoitus, tällaisten toimien tuottaman nettotulon määrittämiseen olisi käytettävä erilaisia menetelmiä, kuten yksinkertaistettua lähestymistapaa, joka perustuu toimialoja tai niiden osia koskeviin kiinteisiin prosenttimääriin. Kiinteiden prosenttimäärien olisi perustuttava soveltuvin osin komission käytävissä oleviin aiempaa tilannetta koskeviin tietoihin, kustannusten takaisin perimistä koskeviin mahdollisuuksiin sekä tapauksen mukaan saastuttaja maksaa -periaatteeseen. Lisäksi olisi säädettävä mahdollisuudesta ulottaa delegoiduilla säädöksillä kiinteitä prosenttimääriä koskemaan uusia toimialoja, toimialojen osien mukaan ottamisesta tai tulevien toimien prosenttimäärien tarkistamisesta, kun saataville tulee uutta tietoa. Kiinteiden prosenttimäärien käyttö saattaa soveltua erityisesti tieto- ja viestintäteknologian, tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin sekä energiatehokkuuden alalla toteutettaviin toimiin. Jotta voidaan varmistaa suhteellisuusperiaatteen soveltaminen ja ottaa huomioon muut mahdollisesti sovellettavat säännökset ja sopimusehdot, on lisäksi tarpeen vahvistaa näistä säännöistä tehtävät poikkeukset
- (58) On tärkeää varmistaa oikeasuhteinen lähestymistapa ja välttää rahoitustarpeiden tarkistamisen päällekkäisyys sellaisten toimien osalta, jotka tuottavat nettotuloja päätökseen saamisensa jälkeen ja joihin sovelletaan myös valtiontukisääntöjä, sillä tällaisissa säännöissä vahvistetaan myös enimmäismäärät tuelle, joka voidaan myöntää. Säännöksiä, joissa edellytetään nettotulojen laskemista, ei sen vuoksi olisi sovellettava, kun kyseessä on vähämerkityksinen tuki, pk-yrityksille kohdennettu sisämarkkinoille soveltuva valtiontuki, johon sovelletaan tuki-intensiteettiä tai tuen enimmäismäärää, taikka suurille yrityksille kohdennettu sisämarkkinoille soveltuva valtiontuki, jonka osalta rahoitustarpeet on erikseen tarkistettu sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava soveltaa nettotulojen laskentamenetelmiä, jos siitä on määrätty kansallisissa säännöissä.
- (59) Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat olla tehokas tapa toteuttaa toimia, joilla varmistetaan julkisen politiikan tavoitteiden saavuttaminen kokoamalla yhteen eri muodossa olevia julkisia ja yksityisiä varoja. Jotta edistetään ERI-rahastojen käyttöä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksina järjestettyjen toimien tukemiseen, tässä asetuksessa olisi otettava huomioon tietyt edellä mainittujen kumppanuuksien ominaispiirteet mukauttamalla joitakin ERI-rahastoja koskevia yhteisiä säännöksiä.
- (60) Menojen tukikelpoisuuden alkamis- ja päättymispäivä olisi määriteltävä, jotta koko unionissa olisi ERI-rahastojen käyttöön sovellettava yhtenäinen ja tasapuolinen sääntö. Ohjelmien toteuttamisen helpottamiseksi on aiheellista säätää, että menojen tukikelpoisuuden alkamispäivä voi olla aiempi kuin 1 päivä tammikuuta 2014, jos kyseinen jäsenvaltio toimittaa ohjelman ennen mainittua päivää. Kun otetaan huomioon kiireellinen tarve saada nuorisotyöllisyysaloitteeseen kohdistetut varat käyttöön sen välitöntä täytäntöönpanoa varten, poikkeuksellinen menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän olisi oltava 1 päivä syyskuuta 2013. ERI-rahastojen tehokkaan käytön varmistamiseksi ja unionin talousarviolle aiheutuvan riskin vähentämiseksi on tarpeen asettaa rajoituksia päätökseen saatujen toimien tukemiselle.
- (61) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi annettava kansallisia sääntöjä menojen tukikelpoisuudesta, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1301/2013 ⁽¹⁾, ESR-asetuksessa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1300/2013 ⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1299/2013 ⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ⁽⁴⁾ ja Euroopan meri- ja kalatalousrahoitusasetuksessa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.
- (62) Jotta helpotetaan ERI-rahastojen käyttöä ja vähennetään virheiden riskiä, samalla kun varoja voidaan tarvittaessa eriyttää toiminnan erityispiirteiden mukaan, on aiheellista määrittää tukimuodot sekä avustusten ja takaisin maksettavan tuen maksamista koskevat yhdenmukaistetut edellytykset, kiinteämääräinen rahoitus, avustuksia ja takaisin maksettavaa tukea koskevat erityiset tukikelpoisuussäännöt sekä sijaintipaikasta riippuvat toimien tukikelpoisuutta koskevat erityiset edellytykset.
- (63) Olisi oltava mahdollista antaa ERI-rahastoista tukea avustusten, palkintojen, takaisin maksettavan tuen ja rahoitusvälineiden tai niiden yhdistelmän muodossa, jotta toimivaltaisilla asiasta vastaaville elimillä olisi mahdollisuus valita havaittujen tarpeiden täyttämiseen parhaiten soveltuva tukimuoto.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 289).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 281).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä (Katso tämän virallisen lehden sivu 259).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

- (64) ERI-rahastojen tukitoimien tehokkuuden, oikeudenmukaisuuden ja kestävän vaikutuksen varmistamiseksi olisi annettava säännökset, joilla taataan yrityksiin ja infrastruktuureihin tehtävien investointien pitkäaikaisuus ja estetään ERI-rahastojen käyttö perusteettoman edun tuottamiseen. Kokemusten perusteella viiden vuoden ajanjakso on tarkoituksenmukainen sovellettava vähimmäisajanjakso, mikäli valtiontukisäännöissä ei säädetä muunlaista ajanjaksoa. On kuitenkin mahdollista, että lyhyempi kolmen vuoden ajanjakso olisi perusteltu ja suhteellisuusperiaatteen mukainen, jos investoinnin tarkoituksena on investointien jatkaminen tai pk-yritysten luomien työpaikkojen säilyttäminen. Jos toimi käsittää infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja ja tuensaaja ei ole pk-yritys, toimea varten ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus olisi maksettava takaisin, jos tuotanto siirretään unionin ulkopuolelle 10 vuoden kuluessa siitä, kun viimeinen maksuerä on suoritettu tuensaajalle. Yleisen pysyvyyttä koskevan vaatimuksen ei olisi koskettava ESR:n tukemia toimenpiteitä eikä toimenpiteitä, joihin ei liity tuotannollisia tai infrastruktuuri-investointeja, jollei tällaisia vaatimuksia johdu sovellettavista valtiontukisäännöistä, eikä rahoitusvälineisiin tai rahoitusvälineistä maksettavia rahoitusosuuksia. Aiheettomasti maksetut määrät olisi perittävä takaisin ja niihin olisi sovellettava menettelyjä, joita sovelletaan sääntöjenvastaisuuksiin.
- (65) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinto- ja valvontajärjestelmänsä asianmukaisen rakenteen ja toiminnan turvaamiseksi, jotta ne voivat taata ERI-rahastojen laillisen ja sääntöjenmukaisen käytön. Sen vuoksi olisi täsmennettävä ohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmiin sekä sääntöjenvastaisuuksien ja unionin lainsäädännön rikkomusten ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet.
- (66) Yhteistyössä toteutettavan hallinnon periaatteiden mukaisesti vastuun ohjelmien hallinnoinnista ja valvonnasta olisi kuuluttava jäsenvaltioille ja komissiolle. Vastuun ohjelmien toimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijaisesti jäsenvaltioille niiden hallinto- ja valvontajärjestelmien kautta. Toimien valinnan ja toteuttamisen valvonnan sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnan tehokkuuden parantamiseksi olisi määritettävä hallintoviranomaisen tehtävät.
- (67) Jäsenvaltioiden olisi täytettävä tämän asetuksen, varainhoitoasetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisissa yhteistyössä toteutettavaa hallinnointia koskevien sääntöjen mukaiset hallinto-, valvonta- ja tarkastusvelvollisuutensa ja otettava hoitaakseen kyseisissä säännöissä vahvistetut tehtävät. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ERI-rahastoja koskevien valitusten tutkimiseksi on käytössä tehokkaita järjestelyjä tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi komission pyynnöstä tutkittava komissiolle toimitetut valitukset silloin, kun ne kuuluvat niiden omien järjestelyjen soveltamisalaan, ja ilmoitettava komissiolle sen pyynnöstä näiden tutkimusten tuloksista.
- (68) Olisi säädettävä komission toimivallasta ja tehtävistä, jotka koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toimivuuden tarkistamista ja jäsenvaltioille esitettäviä vaatimuksia toteuttaa toimia. Jotta komissio voisi tehdä päätelmiä ERI-rahastojen tuloksellisuudesta, sillä olisi myös oltava toimivalta tehdä paikan päällä tarkastuksia ja varmuuksia, joissa keskitytään moitteettomaan varainhoitoon liittyviin seikkoihin.
- (69) Unionin talousarvionsitoumukset olisi toteutettava vuosittain. Ohjelmien hallinnoinnin tehokkuuden varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa ennakkomaksuja, välimaksupyynnöitä sekä loppumaksun maksamista koskevat yhteiset säännöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisiä sääntöjä, joita edellytetään kunkin ERI-rahaston osalta.
- (70) Ohjelmien alussa maksettavalla ennakkomaksulla varmistetaan, että jäsenvaltiolla on käytettävissään varat, joilla se tukee tuensaajia ohjelman täytäntöönpanon alusta asti, jotta nämä tuensaajat voivat tarvittaessa saada ennakkoa suunniteltujen investointien toteuttamiseksi ja saavat korvaukset nopeasti maksupyynnön esitettyään. Sen vuoksi olisi säädettävä ERI-rahastoista maksettavien ensimmäisten ennakkomaksujen määristä. Ensimmäiset ennakkomaksut olisi selvitettävä kokonaisuudessaan ohjelman sulkemisen yhteydessä.
- (71) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi säädettävä ajallisesti rajatuista toimista, joilla valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle annetaan mahdollisuus keskeyttää maksatuksen, jos on selvää näyttöä merkittävistä puutteista hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa tai maksatushakemukseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista taikka jos asiakirjojen toimittaminen tilien tarkastusta ja hyväksymistä varten on laiminlyöty. Keskeytyksen olisi kestettävä enintään kuusi kuukautta, ja olisi voitava jatkaa enintään yhdeksään kuukauteen jäsenvaltion suostumuksella, jotta saadaan tarpeeksi aikaa keskeyttämiseen johtaneiden syiden poistamiseen ja vältetään tilapäisten keskeytysten soveltaminen.
- (72) Unionin talousarvion turvaamiseksi komission on mahdollista, että on tarpeen tehdä rahoitusoikaisuja. Jäsenvaltioiden oikeusvarmuuden turvaamiseksi on tärkeää määrittellä tilanteet, joissa sovellettavan unionin oikeuden tai sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkomien voi johtaa komission tekemiin rahoitusoikaisuihin. Jotta voidaan varmistaa, että rahoitusoikaisu, joita komissio voi määrätä jäsenvaltioille, liittyvät unionin taloudellisten etujen suojaamiseen, tällaiset oikaisu olisi rajoitettava tapauksiin, joissa sovellettavan unionin oikeuden tai asiaankuuluvan unionin oikeuden soveltamiseen

liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkominen liittyy välittömästi tai välillisesti toimien ja niitä vastaavien komissiolle ilmoitettujen menojen tukikelpoisuuteen, sääntöjen mukaisuuteen, hallinnointiin tai valvontaan. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi on tärkeää, että komissio ottaa huomioon rikkomuksen luonteen ja vakavuuden sekä niihin liittyvät rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon päättäessään rahoitusoikaisusta.

- (73) Rahoituskurin edistämiseksi on aiheellista määrittää talousarviositoumuksen osan vapauttamista ohjelmassa koskevat järjestelyt, erityisesti silloin, kun jokin erä voidaan jättää vapauttamisen ulkopuolelle, etenkin jos täytäntönpäntö viiveet johtuvat olosuhteista, jotka ovat asianomaisesta osapuolesta riippumattomia, epätavanomaisia tai ennalta arvaamattomia ja joiden seurauksia ei osoitetusta huolellisuudesta huolimatta voida välttää, sekä tilanteissa, jossa maksupyyntö on tehty, mutta jonka osalta maksun määräajan kuluminen on keskeytetty tai maksu on keskeytetty.
- (74) Vapauttamismenettely on myös suoritusvarauksen kohdentamismekanismin välttämätön osa, ja tällaisissa tapauksissa olisi oltava mahdollista ottaa määrärahat uudelleen käyttöön, jotta ne voidaan myöhemmin sitoa muihin ohjelmiin ja prioriteetteihin. Tiettyjä pk-yrityksille tarkoitettuja erityisrahoitusvälineitä käytettäessä vapauttaminen aiheutuu siitä, että jäsenvaltio päättää lopettaa osallistumisensa tällaiseen rahoitusvälineeseen, ja tällöin olisi oltava mahdollista ottaa määrärahat myöhemmin uudelleen käyttöön niiden sitomiseksi muihin ohjelmiin. Koska tällainen määrärahojen uudelleen käyttöön ottaminen edellyttää uusien säännösten ottamista varainhoitoasetukseen, näitä menettelyjä olisi sovellettava vasta varainhoitoasetuksen tätä vastaavan muutoksen voimaantulopäivästä alkaen.
- (75) Rahastojen erityistehtävien osalta on tarpeen antaa yleisiä lisäsäännöksiä. Jotta voidaan kasvattaa etenkin näiden rahastojen lisäarvoa ja saada ne edistämään paremmin älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian prioriteetteja ja rahastojen perussopimusten mukaisten tavoitteiden mukaisia rahastokohtaisia tehtäviä, rahastojen toimintaa olisi yksinkertaistettava ja keskitettävä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen sekä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen.
- (76) Maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston erityistehtävien osalta annetaan lisäsäännöksiä asiaa koskevassa alakohtaisessa lainsäädännössä.
- (77) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksissa vahvistettujen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen avulla olisi tuettava kaikkia alueita. Jotta tukea voitaisiin antaa tasapainoisesti ja asteittaisesti taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tason mukaan, tähän tavoitteeseen liittyvät varat olisi kohdennettava EAKR:stä ja ESR:stä vähemmän kehittyneille alueille, siirtymäalueille ja kehittyneemmille alueille sen mukaisesti, mikä on niiden bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvoon. Jotta voitaisiin varmistaa rakenerahastoista tehtävien investointien kestävyys pitkällä aikavälillä sekä lujittaa saavutettua kehitystä ja tukea unionin alueiden talouskasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, olisi alueiden, joiden BKT asukasta kohden oli ohjelmakaudella 2007–2013 vähemmän kuin 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n viitekauden keskiarvosta, mutta joiden BKT asukasta kohden on kasvanut yli 75 prosenttiin 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta, saatava vähintään 60 prosenttia kaudelle 2007–2013 kohdennetuista alustavista keskimääräisistä vuotuisista määrärahoistaan. Jäsenvaltiolle EAKR:sta, ESR:sta ja koheesiorahastosta osoitetun tuen kokonaismäärän olisi oltava vähintään 55 prosenttia sen vuosien 2007–2013 kokonaismäärärahoista. Jäsenvaltioille, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on vähemmän kuin 90 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi annettava rahoitusta koheesiorahastosta Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kautta.
- (78) Rahastoista maksettavaan tukeen kelpoisten alueiden määrittämiseksi olisi vahvistettava objektiiviset perusteet. Tätä varten alueet olisi osoitettava unionin tasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella N:o 105/2007 ⁽²⁾, mukaisen yhteisen alueluokitusjärjestelmän perusteella.
- (79) Rahastojen asianmukaisen rahoituskehityksen laatumiseksi komission olisi täytäntönpäntösäädöksillä vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen vuosittainen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen, jotta varat voidaan kohdentaa kehityksessä jälkeen jääneille alueille, siirtymäkauden tukea saavat alueet mukaan luettuina. Jotta otettaisiin huomioon kriisistä kärsivien jäsenvaltioiden erityisen vaikea tilanne sekä neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽³⁾, komission olisi tarkasteltava uudelleen kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärärahoja vuonna 2016 tuolloin saatavilla olevien uusimpien tilastojen perusteella ja, jos todetaan +/-5 prosentin kumulatiivinen ero, muutettava näitä määrärahoja. Tarvittavat muutokset olisi jaettava tasaisin osuuksin vuosille 2017–2020.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 105/2007, annettu 1 päivänä helmikuuta 2007, jolla muutetaan yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1059/2003 (EUVL L 39, 10.2.2007, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2. joulukuuta 2013, monivuotisesta rahoituskehityksestä (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

- (80) Jotta edistetään liikenne- ja energiainfrastruktuurien tarvittavaa vauhdittamista unionissa, on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013⁽¹⁾ perustettu Verkkojen Eurooppa -väline. Koheesiorahastosta olisi annettava tukea ydinverkon toteuttamishankkeille tai hankkeille ja monialaisille toimille, jotka on yksilöity mainitun asetuksen liitteessä olevassa I osassa.
- (81) Rahastoista jäsenvaltiolle kohdennettaville vuotuisille määrärahoille ja koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettäville määrille olisi vahvistettava enimmäismäärä ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion bruttokansantuote.
- (82) On tarpeen vahvistaa niiden varojen määrä, jotka ovat käytettävissä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen, ja hyväksyä objektiiviset perusteet niiden kohdentamiseksi alueille ja jäsenvaltioille. Jäsenvaltioiden olisi keskitettävä tukea, jotta varmistettaisiin riittävät investoinnit nuorisotyöllisyyteen, työvoiman liikkuvuuteen, osaamiseen, sosiaaliseen osallisuuteen ja köyhyyden torjumiseen ja jotta näin varmistettaisiin, että ESR:n prosentiosuus rakennerahastoihin ja koheesiorahastoon unionin tasolla yhteensä osoitetuista kokonaismäärärahoista on jäsenvaltioissa vähintään 23,1 prosenttia, kun mukaan ei lasketa koheesiorahastosta liikenteen infrastruktuurille osana Verkkojen Eurooppa -välinettä maksettavaa tukea ja rakennerahastoista vähävaraisimmille maksettavaa tukea.
- (83) Koska nuorisotyöttömyyteen on puututtava pikaisesti tästä ongelmasta pahiten kärsivillä unionin alueilla ja myös koko unionissa, luodaan nuorisotyöllisyysaloite, jolle myönnetään erityisrahoitusta ja johon kohdennetaan varoja ESR:stä, jotta lisättäisiin ja vahvistettaisiin huomattavaa tukea, jota jo annetaan ERI-rahastoista. Nuorisotyöllisyysaloitteella olisi tuettava nuoria ja erityisesti sellaisia nuoria, joilla ei ole työ- eikä opiskelupaikkaa ja jotka asuvat tukikelpoisilla alueilla. Nuorisotyöllisyysaloite olisi pantava täytäntöön osana Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta.
- (84) Lisäksi on köyhyyden vähentämistä koskevan yleistavoitteen mukaisesti tarpeen määritellä uudelleen vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston asema sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi. Olisi luotava mekanismi, jolla siirretään varoja tälle välineelle kunkin jäsenvaltion rakennerahastomäärärahoista.
- (85) Kun otetaan huomioon tämänhetkinen taloustilanne, kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle rahastoista siirrettävien varojen enimmäismäärä (tukikatto) ei saisi johtaa jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, jotka ovat yli 110 prosenttia niiden reaalisesta tasosta ohjelmakaudella 2007–2013.
- (86) Sen varmistamiseksi, että varat kohdennetaan asianmukaisesti kullekin alueluokalle, rahastojen varoja ei saisi siirtää vähemmän kehittyneiden alueiden, siirtymäalueiden ja kehittyneiden alueiden välillä muutoin kuin asianmukaisesti perustelluissa tilanteissa, jotka liittyvät yhden tai useamman temaattisen tavoitteen toteuttamiseen. Tällaiset siirrot eivät saisi olla yli 3 prosenttia kyseisen alueluokan kokonaismäärärahoista.
- (87) Todellisten taloudellisten vaikutusten varmistamiseksi rahastoista myönnettävä tuki ei saisi korvata tämän asetuksen mukaisesti toteutettuja jäsenvaltioiden julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja. Jotta rahastoista maksettavan tuen yhteydessä otettaisiin huomioon myös laajempi taloustilanne, julkisten menojen taso olisi määritettävä ottaen lisäksi huomioon yleiset makrotaloudelliset olosuhteet, joissa rahoitus tapahtuu, niiden vakaus- ja lähentymisohjelmissa esitettyjen indikaattorien perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat vuosittain neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/1997⁽²⁾ mukaisesti. Komission tekemässä täydentävyysperiaatteen noudattamisen tarkistamisessa olisi niille myönnettävän rahoituksen laajuuden vuoksi keskityttävä jäsenvaltioihin, joissa vähemmän kehittyneillä ja siirtymäalueilla asuu vähintään 15 prosenttia väestöstä.
- (88) On tarpeen antaa rahastoista tuettaviin toimenpideohjelmiin liittyvää ohjelmatyötä, hallinnointia, seuranta- ja valvontaa koskevia lisäsäännöksiä, jotta voidaan paremmin keskittyä tuloksiin. Olisi erityisesti säädettävä toimenpideohjelmien sisältöä koskevia yksityiskohtaisia vaatimuksia. Näin olisi helpompaa esittää johdonmukainen toimintalogiikka, jolla vastataan havaittuihin kehitystarpeisiin, vahvistetaan tulosten arvioinnin puitteet ja tuetaan rahastojen vaikuttavaa ja tehokasta täytäntöönpanoa. Yleisenä periaatteena olisi oltava, että tietyn toimintalinjan olisi katettava yksi temaattinen tavoite, yksi rahasto ja yksi alueluokka. Temaattisesti johdonmukaisen yhdennehtyksen lähestymistavan tehokkuuden lisäämiseksi toimintalinjan olisi tarvittaessa voitava koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa ja siinä olisi voitava yhdistää yksi tai useampi täydentävä investointiprioriteetti EAKR:stä, ESR:stä ja koheesiorahastosta yhden tai useamman temaattisen tavoitteen alaisuuteen.
- (89) Jos jäsenvaltio laatii enintään yhden toimenpideohjelman kutakin rahastoa kohti, jolloin sekä ohjelmat että kumppanuussopimus laaditaan kansallisella tasolla, olisi luotava erityisjärjestelyt tällaisten asiakirjojen täydentävyyden varmistamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 1316/2013, annettu 11. päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EUVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

- (90) Jotta voitaisiin ottaa huomioon sekä sellaisten tarkkara-jaisten toimenpideohjelmien tarve, joissa vahvistetaan jäsenvaltioille selkeät sitoumukset, että muuttuviin olosuhteisiin mukautumisen edellyttämä joustavuuden tarve, olisi erotettava toisistaan toimenpideohjelmien keskeiset osat, joista edellytetään komission päätöstä, ja ohjelman muut osat, joista ei edellytetä komission päätöstä ja joita jäsenvaltio voi muuttaa. Olisikin säädettävä menettelyistä, joilla voidaan muuttaa näitä toimenpideohjelmien muita kuin keskeisiä osia kansallisella tasolla ilman komission päätöstä.
- (91) Täydentävyyden parantamiseksi ja täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi koheesiorahastosta ja EAKR:stä annettava tuki olisi voitava yhdistää ESR:n tuen kanssa yhteisissä toimenpideohjelmissä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti.
- (92) Suurhankkeet vievät merkittävän osuuden unionin menoista ja ovat usein strategisesti tärkeitä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamisessa. Sen vuoksi on perusteltua, että tietyt kynnysarvot ylittäviin toimiin sovelletaan edelleen tämän asetuksen mukaisia erityisiä hyväksyntämenettelyjä. Kynnysarvot olisi vahvistettava suhteessa tukikelpoisiin kokonaiskustannuksiin ottamalla huomioon odotettavissa olevat nettotuotot, jolloin liikennehankkeiden kynnysarvo olisi korkeampi tämän alan investointien tyypillisesti suuremman koon vuoksi. Selkeyden vuoksi on aiheellista määritellä suurhankkehakemuksen sisältö tätä tarkoitusta varten. Hakemuksen olisi sisällettävä tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että rahastoista myönnettävä rahoitusosuus ei johda työpaikkojen merkittävään katoamiseen unionin alueella jo olevilla tuotantopaikoilla.
- (93) Jotta voidaan edistää suurhankkeiden valmistelua ja toteutusta taloudellisesti ja teknisesti vakaalta pohjalta ja kannustaa käyttämään asiantuntija-apua varhaisessa vaiheessa, jossa komission teknistä tukea saavat riippumattomat asiantuntijat tai komission suostumuksella muut riippumattomat asiantuntijat voivat antaa selkeitä lausuntoja suurhankkeen toteutettavuudesta ja taloudellisesta elinkelpoisuudesta, komission hyväksymismenettelyä olisi tehostettava. Komission olisi voitava evätä rahoitusosuus vain, jos se on todennut merkittävän heikkouden riippumattomassa laadunarvioinnissa.
- (94) Tapauksissa, joissa suurhankkeen riippumatonta laadunarviointia ei ole toteutettu, jäsenvaltion olisi toimitettava kaikki tarvittavat tiedot ja komission olisi arvioitava suurhanke määrittääkseen, onko pyydetty rahoitusosuus perusteltu.
- (95) Jotta voidaan turvata täytäntöönpanon jatkuvuus, välttää tarpeeton hallinnollinen taakka ja varmistaa yhdenmukaisuus ohjelmakauden 2007–2013 päättämistä koskevista suuntaviivoista annetun komission päätöksen kanssa, vahvistetaan sellaisten suurhankkeiden vaiheittaista toteutusta koskevat säännökset, jotka on hyväksytty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽¹⁾ mukaisesti ja joiden täytäntöönpanokauden odotetaan olevan tämän asetuksen mukaista ohjelmakautta pidempi. Sellaisen suurhankkeen, jonka edeltävän vaiheen tai edeltävät vaiheet komissio on hyväksynyt ohjelmakaudella 2007–2013, toisen tai myöhemmän vaiheen ilmoittamiseen ja hyväksymiseen olisi tietyin edellytyksin voitava käyttää nopeutettua menettelyä. Vaiheittain toteutettavan toimen kukin yksittäinen vaihe, joka palvelee samaa kokonaistavoitetta, olisi toteutettava asianomaisten ohjelmakausien sääntöjen mukaisesti.
- (96) Jotta jäsenvaltioiden olisi mahdollista panna osa toimenpideohjelmasta täytäntöön tuloksiin perustuvaa lähestymistapaa käyttäen, on hyödyllistä vahvistaa yhteinen toimintasuunnitelma, joka käsittää hankkeen tai hankeryhmän, jotka tuensaajan on toteutettava toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi. Rahastojen tulossuuntautuneisuuden yksinkertaistamiseksi ja vahvistamiseksi yhteisen toimintasuunnitelman hallinnoinnin olisi perustuttava yksinomaan yhteisesti sovittuihin välitavoitteisiin, tuotoksiin ja tuloksiin sellaisina, kuin ne on määritelty yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä. Myös yhteisen toimintasuunnitelman valvonta ja tarkastus olisi rajattava siihen, saavutaanko sillä nämä välitavoitteet, tuotokset ja tulokset. Tämän vuoksi on tarpeen antaa yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelua, sisältöä, hyväksymistä, varainhoitoa ja valvontaa koskevat säännöt.
- (97) On tarpeen antaa seurantakomitean tehtäviä sekä rahastoista tuettavien toimenpideohjelmien täytäntöönpanosta annettavia vuosikertomuksia koskevat erityiset säännöt. Maaseuturahaston erityistehtävien osalta olisi annettava lisäsäännöksiä asiaa koskevassa alakohtaisessa lainsäädännössä.
- (98) Jotta voidaan varmistaa, että ohjelman täytäntöönpanosta on saatavilla olennaisia ja ajantasaisia tietoja, jäsenvaltioiden on tarpeen toimittaa komissiolle keskeiset tiedot säännöllisesti. Jäsenvaltioille aiheutuvan lisätaakan välttämiseksi tämän olisi koskettava ainoastaan jatkuvasti kerättäviä tietoja, ja toimittamisen olisi tapahduttava sähköisenä tiedonvaihtona.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

- (99) Rahastojen täytäntöönpanon edistymisen seurannan tehostamiseksi ja varainhoidon helpottamiseksi on tarpeen huolehtia täytäntöönpanon edistymistä koskevien perusrahoitustietojen oikea-aikaisesta saatavuudesta.
- (100) Komissio antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle joka kolmas vuosi koheesiota koskevat kertomukset unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä. On tarpeen antaa säännökset tämän kertomuksen sisällöstä.
- (101) On tärkeää saattaa unionin rahastojen saavutukset yleisön tietoisuuteen ja lisätä tietoisuutta koheesiopolitiikan tavoitteista. Kansalaisilla olisi oltava oikeus tietää, miten unionin varat investoidaan. Sekä hallintoviranomaisten että tuensaajien ja unionin toimielimien ja neuvoo-antavien elimien olisi oltava vastuussa sen varmistamisesta, että yleisölle annetaan asianmukaiset tiedot. Jotta varmistetaan yleisölle suunnatun tiedotuksen suurempi tehokkuus ja komission aloitteesta toteutettujen viestintätöimien välisten synergioiden vahvistaminen, tämän asetuksen mukaisille viestintätöimille kohdennetuilla varoilla olisi tuettava myös tiedotustoimintaa, joka koskee unionin poliittisia prioriteetteja siltä osin kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.
- (102) Rahoitusmahdollisuuksia ja hankkeiden tuensaajia koskevien tietojen saatavuuden ja avoimuuden lisäämiseksi olisi kussakin jäsenvaltiossa otettava käyttöön yksi keskitetty verkkosivusto tai -portaali, jossa on tietoa kaikista toimenpideohjelmista, mukaan lukien luettelot toimista, joita kustakin toimenpideohjelmasta tuetaan.
- (103) Jotta voidaan varmistaa laaja tietojen välitys rahastojen saavutuksista ja unionin asemasta siinä sekä tiedottaminen mahdollisille tuensaajille rahoitusmahdollisuuksista, tässä asetuksessa olisi toimenpideohjelmien koko huomioon ottaen ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen määriteltävä yksityiskohtaiset säännöt tiedottamis- ja viestintätöimienpiteistä sekä näiden toimenpiteiden tietyistä teknisistä piirteistä.
- (104) Sen varmistamiseksi, että kustakin rahastosta myönnettävät varat keskitetään älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan ja rahastokohtaisiin perussopimuksissa määrättyihin tavoitteisiin, on tarpeen vahvistaa jäsenvaltioiden tekniseen tukeen myönnettäviä määrärahoja koskevat enimmäismäärät. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että teknistä tukea koskevan ohjelmatyön oikeudellinen kehys edistää selkeiden toteuttamismenettelyjen luomista silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät samanaikaisesti monia rahastoja ja olisi oltava mahdollista, että tämä kehys käsittää useita alueluokkia.
- (105) On tarpeen erityisesti unionin varojen kerrannaisvaikutusten lisäämiseksi määrittää tekijät, joiden perusteella rahastoista toimenpideohjelmiin osoitettavaa osarahoitusosuutta mukautetaan. On myös tarpeen vahvistaa alueluokittain osarahoituksen enimmäismäärät, jotta voidaan varmistaa osarahoituksen periaatteen noudattaminen siten, että sekä julkisen että yksityisen kansallisen tuen määrä on asianmukainen.
- (106) Jäsenvaltioiden on tarpeen nimetä hallintoviranomainen, todentamisviranomainen ja toiminnallisesti riippumaton tarkastusviranomainen kutakin toimenpideohjelmaa varten. Jotta jäsenvaltiot voivat toimia joustavasti perustaessaan valvontajärjestelmiä, on asianmukaista säätää siitä mahdollisuudesta, että hallintoviranomainen suorittaa myös todentamisviranomaisen tehtävät. Lisäksi jäsenvaltion olisi voitava nimetä välittäviä elimiä, jotka suorittavat tietyt hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tehtävät. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava selkeästi niiden velvollisuudet ja tehtävät.
- (107) Jotta voidaan ottaa huomioon rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston hallinto- ja valvontajärjestelmien erityinen rakenne sekä tarve varmistaa oikeasuhteinen lähestymistapa, tarvitaan erityisiä säännöksiä hallinto- ja todentamisviranomaisen nimeämisestä. Tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi tämän asetuksen mukaisten nimeämisperusteiden täyttämistä koskeva ennakkotarkastus olisi rajattava pelkästään hallinto- ja todentamisviranomaiseen ja, tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin, muuta valvontaan liittyvää työtä ei olisi vaadittava silloin, kun järjestelmä on pääosin sama kuin ohjelmakaudella 2007–2013. Nimeämistä ei olisi oltava tarpeen hyväksyttävä komissiolle. Oikeusvarmuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava toimittaa nimeämistä koskevat asiakirjat komissiolle tietyin tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin. Jos tarkastus- ja valvontajärjestelyihin perustuvassa nimeämisperusteiden täyttämistä koskevassa seurannassa saadut tulokset osoittavat, että perusteita ei ole täytetty, seurannan olisi johdettava korjaaviin toimiin ja mahdollisesti nimeämisen peruuttamiseen.
- (108) Päävastuu rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston vaikuttavasta ja tehokkaasta täytäntöönpanosta on hallintoviranomaisella, joten sillä on merkittävä määrä ohjelman hallintoon ja seurantaan, varainhoitoon ja valvontaan sekä hankkeiden valintaan liittyviä tehtäviä. Näin ollen olisi annettava säännökset hallintoviranomaisen velvollisuuksista ja tehtävistä.

- (109) Todentamisviranomaisen olisi laadittava maksatushakemukset ja toimitettava ne komissiolle. Sen olisi laadittava tilitys ja todennettava tilien täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus ja se, että kirjatut menot ovat sovellettavien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaiset. Olisi annettava säännökset todentamisviranomaisen velvollisuuksista ja tehtävistä.
- (110) Tarkastusviranomaisen olisi varmistettava, että tehdään hallinto- ja valvontajärjestelmää, toimista poimittua asianmukaista otosta sekä tilejä koskevia tarkastuksia. Olisi annettava säännökset tarkastusviranomaisen velvollisuuksista ja tehtävistä. Ilmoitettuja menoja koskevat tarkastukset olisi tehtävä edustavalle otokselle toimista, jotta tulokset voidaan ekstrapoloida. Luotettavan edustavan otoksen saamiseksi olisi pääsääntöisesti käytettävä tilastollista otantamenetelmää. Tarkastusviranomaisten olisi kuitenkin voitava asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa käyttää muuta kuin tilastollista otantamenetelmää edellyttäen, että tässä asetuksessa säädettyjä ehtoja noudatetaan.
- (111) Varainhoidon valvontaa koskevaa komission toimivaltaa rajoittamatta olisi lisättävä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja komission välillä tällä alalla ja vahvistettava perusteet, joiden mukaisesti komissio voi kansallisten järjestelmien valvontastrategiansa puiteissa määrittää, kuinka vakuuttavat takeet sen olisi saatava kansallisilta tarkastuslaitoksilta.
- (112) Varainhoitoa koskevien yhteisten sääntöjen lisäksi olisi annettava lisäsäännöksiä ERI-rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Jotta voidaan erityisesti varmistaa, että komissiolla on ennen tilien hyväksymistä riittävä varmuus asiassa, välimaksupyynnöiden johdosta maksettavan määrän olisi oltava 90 prosenttia määrästä, joka saadaan sovellettaessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä säädettyä kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta kyseisen prioriteetin osalta tukikelpoihin menoihin. Suorittamatta olevat erääntyneet määrät olisi maksettava jäsenvaltioille tilien hyväksymisen yhteydessä, edellyttäen, että komissio voi todeta, että tilit ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset.
- (113) Tuki olisi maksettava tuensaajille täysimääräisenä 90 päivän kuluessa päivästä, jona tuensaaja on esittänyt maksupyynnön, edellyttäen, että varoja on käytettävissä ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen johdosta. Hallintoviranomaisen olisi voitava keskeyttää määräajan kuluminen, jos kaikkia todentavia asiakirjoja ei ole toimitettu tai jos on näyttöä lisätutkimuksia vaativasta sääntöjenvastaisuudesta. Olisi säädettävä ensimmäisistä ja vuotuisista ennakkomaksuista sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on riittävästi varoja panna ohjelmat täytäntöön tällaisten järjestelyjen mukaisesti. Vuotuiset ennakkomaksut olisi selvítettävä vuosittain tilien hyväksymisen yhteydessä.
- (114) Sääntöjenvastaisten menojen ilmoittamisen riskin vähentämiseksi todentamisviranomaisen olisi voitava ilman lisäperustelua sisällyttää lisätarkistuksia edellyttävät määrät välimaksua koskevaan pyyntöön sen tilivuoden jälkeen, jona ne on viety sen kirjanpitojärjestelmään.
- (115) Jotta varmistetaan sitoumuksen vapauttamista koskevien yleisten sääntöjen asianmukainen soveltaminen, rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta vahvistettavissa säännöissä olisi kuvattava yksityiskohtaisesti, miten sitoumuksen vapauttamista koskevat määräajat vahvistetaan.
- (116) Jotta varainhoitoasetuksen vaatimuksia voidaan soveltaa rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston varainhoitoon, on tarpeen säätää tilien laatimista sekä tilien tarkastusta ja hyväksymistä koskevat menettelyt, joilla olisi varmistettava näiden järjestelyjen selkeä perusta ja oikeusvarmuus. Jotta jäsenvaltio voisi täyttää velvollisuutensa asianmukaisesti, sen olisi lisäksi voitava jättää tileistä pois määrät, joiden laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden arviointi on meneillään.
- (117) Tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi asetettava erityiset määräajat, joiden kuluessa hallintoviranomaiset ovat velvollisia varmistamaan, että toimista on saatavilla asiakirjoja sen jälkeen kun menot on toimitettu tai toimi saatettu päätökseen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti asiakirjojen säilytysaika olisi määritettävä toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärän mukaan.
- (118) Koska tilit tarkistetaan ja hyväksytään vuosittain, sulkemismenettelyä olisi merkittävästi yksinkertaistettava. Ohjelman lopullisen sulkemisen olisi näin ollen perustuttava ainoastaan viimeistä tilivuotta koskeviin asiakirjoihin ja lopulliseen täytäntöönpanokertomukseen tai viimeiseen vuosittaiseen täytäntöönpanokertomukseen ilman, että on tarpeen toimittaa lisää asiakirjoja.
- (119) Jotta voidaan suojata unionin taloudelliset edut ja tarjota ohjelmien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseen tarvittavat resurssit, olisi annettava säännöksiä, joiden nojalla komissio voi keskeyttää maksatuksen prioriteettien tai toimenpideohjelmien tasolla.
- (120) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden kannalta on aiheellista vahvistaa suhteellisuusperiaatetta noudattaen erityiset järjestelyt ja menettelyt jäsenvaltioiden ja komission tekemiä rahoitusoikaisuja varten rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta.

(121) On tarpeen luoda oikeudellinen kehys, jossa säädetään vahvasta kansallisen ja alueellisen tason hallinto- ja valvontajärjestelmistä sekä tehtävien ja vastuun tarkoitukseenmukaisesta jaosta, kun on kyse yhteistyössä toteutettavasta hallinnoinnista. Komission asemaa olisi näin ollen täsmennettävä ja selkeytettävä ja olisi säädettävä oikeasuhteiset säännöt, jotka koskevat komission tekemiä rahoitusoikaisuja.

(122) Toimien tarkastusvälin olisi oltava oikeassa suhteessa rahastoista sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettavan unionin tuen määrään. Etenkin olisi vähennettävä suoritettavien tarkastusten määrää, kun toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 200 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, enintään 150 000 euroa ESR:n osalta ja enintään 100 000 euroa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Olisi kuitenkin oltava mahdollista suorittaa tarkastuksia milloin tahansa, kun on näyttöä sääntöjenvastaisuudesta tai petoksesta, tai päätökseen saadun toimen päättämisen jälkeen osana otantatarkastusta. Komission olisi voitava tarkastaa tarkastusviranomaisen jäljitysketju tai osallistua tarkastusviranomaisen paikan päällä tekemiin tarkastuksiin. Jos komissio ei tällä tavalla voi tarvittavassa määrin varmistua siitä, että tarkastusviranomainen toimii tehokkaasti, sen olisi voitava suorittaa tarkastustoimenpide uudelleen silloin, kun tämä on kansainvälisesti hyväksytyjen tarkastusstandardien mukaista. Jotta komission tekemien tarkastusten määrä olisi oikeassa suhteessa riskiin, komission olisi voitava vähentää toimenpideohjelmia koskevaa tarkastustyötä, jos merkittäviä puutteita ei ole tai jos voidaan luottaa tarkastusviranomaiseen. Tuen saajiin kohdistuvan hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi otettava käyttöön erityiset säännöt, joilla vähennetään eri tahojen, eli tilintarkastustuomioistuimen, komission ja tarkastusviranomaisen, samoja toimia koskevien tarkastusten päällekkäisyyttä.

(123) Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavista: kumppanuutta koskevat eurooppalaiset käytännösäännöt, yhteisen strategiakehyksen 4 ja 7 jakson täydentäminen ja muuttaminen, sovellettavan rahoitusoikaisun tason määrittämistä koskevat perusteet, maan hankintaa ja teknisen tuen yhdistämistä rahoitusvälineiden kanssa koskevat erityissäännöt, rahoitusvälineiden käytönnotosta vastaavien elinten tehtävät, velvollisuudet ja vastuu, rahoitusvälineiden hallinnointi ja valvonta, rahoitusvälineille suoritettujen maksujen peruuttaminen ja niiden seurauksena suoritettavat maksatushakemusten mukautukset, rahoitusvälineiden vuotuisten maksuerien pääomittamista koskevan järjestelmän perustaminen, tulokellisuuden perusteella tapahtuvaa hallintokustannusten ja maksujen vahvistamista koskevat erityissäännöt ja sovellettavat maksujen kynnysarvot sekä pääomittettujen

hallintokustannusten korvaamista ja oman pääoman ehtoisia välineitä ja mikroluottoja koskevia maksuja koskevat erityissäännöt, nettotuloa tuottavien toimien kiinteämääräinen maksujen taso määräytyillä aloilla sekä kiinteämääräisten maksujen käyttöönotto tieto- ja viestintäteknologian, tutkimuksen ja innovoinnin ja

energiatehokkuuden määräytyillä aloilla ja osa-aloilla, nettotuloja tuottavien toimien diskontattujen nettotulojen laskemista koskevat menetelmät, tuensaajan korvaamista julkisen ja yksityisen sektorin yhteishankkeissa koskevat lisäsäännöt, julkisen ja yksityisen sektorin välisiin sopimuksiin sisällytettävät vähimmäisvaatimukset, jotka ovat tarpeen menojen tukikelpoisuutta koskevan poikkeuksen soveltamiseksi, olemassa oleviin menetelmiin perustuvien tukien välillisiin kustannuksiin sovellettavan kiinteän määrän määrittely ja unionin toimintapolitiikkoihin sovellettavat vastaavat määrät, suurhankkeen laatuarvion suorittamisessa käytettävät menettelyt, niiden tapausten määrittelyä koskevat perusteet, joissa sääntöjenvastaisuudesta on ilmoitettava, annettavat tiedot ja sovellettavat ehdot ja menetelmät määritettäessä, onko määrät, joita ei voida periä takaisin, korvattava jäsenvaltion vastuilla, tiedot, jotka on tallennettava ja joita on säilytettävä hallintoviranomaisen perustamissa seurantajärjestelmissä tietokoneistetussa muodossa, kirjausketjua koskevat vähimmäisvaatimukset, toimia koskevien tarkastusten laajuus ja sisältö sekä otoksen valinnassa noudatettavat menettelyt, tarkastusten kuluessa kerättyjen tietojen käyttö, ja perusteet, joiden nojalla määritetään hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa olevat vakavat puutteet sovellettavan rahoitusoikaisun tason määrittämisestä sekä kiinteiden määrien tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamista varten. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(124) Komissiolle olisi annettava valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikkien ERI-rahastojen osalta päätöksiä kumppanuussopimusten osatekijöiden hyväksymisestä ja kumppanuussopimusten muuttamisesta, päätöksiä, joilla hyväksytään tarkistetun kumppanuussopimuksen osatekijöitä, päätöksiä ohjelmista ja prioriteeteista, jotka ovat saavuttaneet välitavoitteensa ja jotka voivat hyötyä suoritusvaruksen kohdentamisesta, päätöksiä ohjelmien muuttamisesta sellaisten korjaustoimien johdosta, joilla määrärahoja on siirretty muihin ohjelmiin, päätöksiä vuotuisista suunnitelmista, jotka koskevat toimia, jotka rahoitetaan teknisestä tuesta komission aloitteesta ja, kun on kyse vapauttamisesta, päätöksiä ohjelmien hyväksymisestä annettujen päätösten muuttamisesta; EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta päätöksiä Investoinnit

kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen liittyvät kriteerit täyttävien alueiden ja jäsenvaltioiden määrittämisestä, päätöksiä maksusitoumusmäärärahojen vuotuisesta jakautumisesta jäsenvaltioille, päätöksiä kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoista Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävästä määrästä, päätöksiä kunkin jäsenvaltion rakennerahastomäärärahoista vähävaraisimmille annettavaan apuun siirrettävästä määrästä, päätöstä, jolla hyväksytään osan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoista siirto Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen, päätöksiä rahoitusoikaisun tekemisestä tai tekemättä jättämisestä

tapauksessa, jossa ei ole noudatettu täydentävyyttä, päätöksiä toimenpideohjelmien hyväksymisestä ja muuttamisesta, päätöksiä suurhankkeen rahoitustuen epäämisestä, päätöksiä rahoitustuen hyväksymisestä valittuun suurhankkeeseen ja suurhankkeen hyväksymisen ehdon toteutumiseksi annetun ajan jatkamisesta ja päätöksiä yhteisistä toimintasuunnitelmista sekä EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta päätöksiä tilinpäätöksen hyväksymättä jättämisestä ja veloitettava määrästä, jos tilinpäätöstä ei hyväksytä, päätöksiä välimaksujen keskeyttämisestä ja päätöksiä rahoitusoikaisuista.

- (125) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: saavutettua edistymistä koskevaa raporttia annettaessa käytettävä malli, rahastoja koskeva toimenpideohjelman malli, suurhankkeita koskevan kustannus-hyötyanalyysissä käytettävät menettelyt, suurhankkeista tiedottamisen muoto, yhteisen toimintasuunnitelman malli, vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten malli, sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamisen tiheys ja siinä käytettävä malli, hallinnollisen vahvistuslausuman malli sekä tarkastusstrategian, lausunnon ja vuotuisen tarkastuskertomuksen mallit Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.

- (126) Jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden välttämätön panos ja parempi osallistuminen komission käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa tämän asetuksen soveltamiseksi tietyillä erityisen arkaluonteisilla politiikan aloilla, jotka liittyvät ERI-rahastoihin, ja jotta jäsenvaltioilla olisi enemmän sananvaltaa hyväksyttäessä yhdenmukaisia edellytyksiä tällaisilla aloilla tai sellaisten muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa

merkittävästi joko jäsenvaltioiden talouteen, kansalliseen talousarvioon tai niiden julkishallinnon moitteettomaan toimintaan, olisi asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksyttävä täytäntöönpanosäädökset, jotka koskevat ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemista koskevien tietojen antamiseen sovellettavia menetelmiä, yksityiskohtaisia järjestelyjä, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa määritettäessä tuloskehyksessä kunkin prioriteetin välitavoitteita ja tavoitteita, ja välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen arviointia varten, rahoitusvälineiden seuranta koskevia vakioehtoja ja -edellytyksiä, rahoitusvälineitä hallinnoivien elinten toteuttamaa ohjelmiin suoritettavien rahoitusosuuksien siirtoa ja hallinnointia koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä, rahoitussovimuksen mallia joka koskee pk-yrityksille tarkoitettuja, yhteisiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvia rahoitusvälineitä, malleja, joita käytetään toimitettaessa lisätietoja, jotka koskevat rahoitusvälineitä, komissiolle toimitettavien maksuhakemusten yhteydessä ja silloin kun raportoidaan rahoitusvälineestä komissiolle, hallintoa ja valvontaa koskevan sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän ehtoja ja edellytyksiä, nimikkeistöä, johon perustuen tukitoimien luokat määritellään

toimenpideohjelmien toimintalinjojen osalta, sen ilmoituksen muotoa, jota käytetään ilmoitettaessa valitusta suurhankkeesta, toimea koskevien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisten ominaisuuksien määrittelyä, symbolin luomista koskevien ohjeiden laatimista ja vakiovärien määrittelyä, mallia, jota käytetään rahoitusta koskevien tietojen antamista komissiolle seuranta varten, yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka koskevat tuensaajien, hallintoviranomaisten, todentamisviranomaisten ja tarkastusviranomaisten sekä välittävien elinten välistä tietojen vaihtoa, riippumattoman tarkastuselimen antamaa kertomusta ja lausuntoa koskevaa mallia sekä kuvausta olemassa olevista tehtävistä ja menettelyistä, jotka hallintoviranomaisella ja tarvittaessa todentamisviranomaisilla on käytössään, hallinto- ja valvontajärjestelmän yksityiskohtainen kuvausta, maksuhakemusten mallia ja tilinpäätös-mallia.

- (127) Tietyt täytäntöönpanosäädökset voidaan hyväksyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jos mahdolliset vaikutukset ja seuraamukset ovat niin merkittäviä jäsenvaltioille, että on perusteltua poiketa yleissäännöstä. Tämä mukaisesti komission ei tulisi hyväksyä ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, jos komitea ei ole antanut lausuntoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset koskevat menetelmien määrittelyä tietojen antamiseksi ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta, tuloskehyksen välitavoitteiden vahvistamiseen sovellettavien menetelmien määrittelyä, rahoitusvälineisiin liittyvien vakioehtojen ja -edellytysten vahvistamista, sellaisten yksityiskohtaisten järjestelyjen vahvistaminen, jotka koskevat ohjelmien rahoitusosuuksien siirtoa ja hallinnointia tiettyjen rahoitusvälineiden

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

osalta, rahoitussojimusmallin hyväksymistä pk-yrityksille tarkoitettuja yhteisiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvo-paperistamiseen perustuvia yhteisiä välineitä varten, rahoitusvälineitä koskevia tietoja komissiolle toimitettaessa käytettävän mallin vahvistamista, sellaisen nimikkeistön määrittelyä, johon perustuen tukitoimien luokkia voidaan määrittellä toimenpideohjelmien toimintalinjojen osalta, toimea koskevien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisten ominaisuuksien määrittelyä, symbolin luomista koskevien ohjeiden laatimista ja vakiovärien määrittelyä sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta suoritettavaa tallennusta ja tietojen säilyttämistä koskevien teknisten eritelmien vahvistamista. Tämän vuoksi näihin täytäntöönpanosäädöksiin olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(128) Koska tämän asetus korvaa asetuksen (EY) N:o 1083/2006, tuo asetus olisi kumottava. Tämä asetus ei saisi kuitenkaan vaikuttaa sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1083/2006 tai muun 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti esitettyjen tai hyväksytyjen tukihakemusten olisi sen vuoksi pysyttävä voimassa. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 59 artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen olisi myös säädettävä erityisistä siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat sitä, milloin hallintoviranomainen voi suorittaa todentamisviranomaisen tehtävät sellaisen toimintaohjelmien osalta, joka on toteutettu edeltävän oikeudellisen kehyksen puitteissa asetuksen (EY) N:o 1083/2006 73 artiklan 3 kohdan mukaisen komission toteuttamaa arviointia varten, kun sovelletaan 123 artiklan 5 kohtaa ja kun on kyse 102 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen suurhankkeiden hyväksyntämenettelystä.

(129) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli vahvistaa taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, vaan se voidaan alueiden välisten kehityserojen sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden sekä jäsenvaltioiden ja alueiden rahoitusvarojen rajallisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(130) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa annetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), Euroopan sosiaalirahastoa (ESR), koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa, jäljempänä 'maaseuturahasto', sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa, jotka toimivat yhteisen kehyksen puitteissa, jäljempänä 'Euroopan rakenne- ja investointirahastot - 'ERI-rahastot'. Lisäksi siinä annetaan säännökset, jotka ovat tarpeen ERI-rahastojen vaikuttavuuden turvaamiseksi ja niiden keskinäiseksi koordinoimiseksi sekä näiden rahastojen ja muiden unionin välineiden koordinoimiseksi. ERI-rahastoihin sovellettavat yhteiset säännöt on esitetty toisessa osassa.

Kolmannessa osassa annetaan EAKR:ää, ESR:ää, jäljempänä yhdessä 'rakennerahastot', ja koheesiorahastoa koskevat yleiset säännöt rakennerahastojen ja koheesiorahaston, jäljempänä 'rahastot', tehtävistä, ensisijaisista tavoitteista ja rahastojen rakenteista sekä perusteista, jotka jäsenvaltioiden ja alueiden on täytettävä voidakseen saada tukea rahastoista, käytettävissä olevista rahoitusvaroista ja niiden jakoperusteista.

Neljännessä osassa annetaan rahastoihin sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavat yleiset säännöt, jotka koskevat hallintoa ja valvontaa, varainhoitoa, kirjanpitoa ja rahoitusoikaisuja.

Tässä asetuksessa annetuilla säännöillä ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ olevien säännösten eikä seuraavissa asetuksissa, jäljempänä 'rahastokohtaiset asetukset', annettujen erityissäännösten soveltamista tämän artiklan viidennen kohdan mukaisesti:

- 1) Asetus (EU) N:o 1301/2013, jäljempänä 'EAKR-asetus';
- 2) Asetus (EU) N:o 1304/2013, jäljempänä 'ESR-asetus';
- 3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, jäljempänä 'koheesiorahastoasetus';
- 4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, jäljempänä 'Euroopan alueellista yhteistyötä koskeva asetus';
- 5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä 'maaseuturahastoasetus'; ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17. joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

6) tuleva unionin säädös, jossa vahvistetaan meri- ja kalastuspolitiikalle ohjelmakautena 2014-2020 annettavan rahoitustuen edellytykset, jäljempänä "Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskeva asetus";

Tämän asetuksen toista osaa sovelletaan kaikkiin ERI-rahastoihin, jollei siinä nimenomaisesti sallita poikkeuksia. Tämän asetuksen kolmannessa ja neljännessä osassa annetaan toista osaa täydentäviä sääntöjä siten, että kolmannen osan sääntöjä sovelletaan rahastoihin ja neljännen osan sääntöjä rahastoihin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon, ja niissä voidaan nimenomaisesti sallia poikkeukset asianomaisissa rahastokohtaisissa asetuksissa. Rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan antaa sääntöjä, jotka täydentävät tämän asetuksen toista osaa ERI-rahastojen osalta, tämän asetuksen kolmatta osaa rahastojen osalta ja tämän asetuksen neljättä osaa rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Rahastokohtaisten asetusten täydentävät säännöt eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen toisen, kolmannen tai neljännen osan kanssa. Jos on epäselvää, mitä säännöksiä sovelletaan, tämän asetuksen toista osaa sovelletaan ensisijaisesti rahastokohtaisiin sääntöihin nähden ja tämän asetuksen toista, kolmatta ja neljättä osaa sovelletaan ensisijaisesti rahastokohtaisiin asetuksiin nähden.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevalla unionin strategialla' Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamien päätelmien liitteessä I ("Euroopan uusi työllisyys- ja kasvustrategia – EU:n yleistavoitteet"), 13 päivänä heinäkuuta 2010 annetussa neuvoston suosituksessa⁽¹⁾ sekä neuvoston päätöksessä 2010/707/EU⁽²⁾ esitettyjä jäsenvaltioiden ja unionin toimintaa ohjaavia yleistavoitteita ja yhteisiä tavoitteita sekä tällaisten yleistavoitteiden ja yhteisten tavoitteiden mahdollisia tarkistuksia;
- 2) 'strategisella toimintapoliittisella kehyksellä' yhtä tai useampaa kansallisella tai alueellisella tasolla laadittua asiakirjaa, joissa määritetään rajoitettu määrä näyttöön perustuvia johdonmukaisia prioriteetteja ja näiden prioriteettien toteuttamisen aikataulu, ja siihen voi sisältyä seurantamekanismi;
- 3) 'älykkäällä erikoistumisstrategialla' kansallisia tai alueellisia innovaatiostrategioita, joissa asetetaan prioriteetteja kilpailuedun luomiseksi kehittämällä tutkimus- ja innovaatiovahvuuksia ja sovitamalla niitä liiketoiminnan tarpeisiin, jotta voidaan reagoida esiin tuleviin mahdollisuuksiin ja markkinakehitykseen johdonmukaisella tavalla välttäen samalla päällekkäisyydet ja toimien pirstoutuminen; älykäs erikoistumisstrategia voi olla kansallisen tai alueellisen tutkimus- ja innovaatio toiminnan strategisen toimintapoliittisen kehyksen muodossa tai sen osa;
- 4) 'rahastokohtaisilla säännöillä' säännöksiä, jotka on annettu tämän asetuksen kolmannessa tai neljännessä osassa tai 1 artiklan neljännessä kohdassa luettelussa, yhtä tai useampaa ERI-rahastoa koskevassa asetuksessa taikka niiden pohjalta;
- 5) 'ohjelmatyöllä' monivaiheista organisointi-, päätöksentekoa ja varojenjakomenettelyä, johon kumppanit osallistuvat 5 artiklan mukaisesti ja jonka tavoitteena on panna täytäntöön unionin ja jäsenvaltioiden monivuotiset yhteiset toimenpiteet älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden toteuttamiseksi;
- 6) 'ohjelmalla' tämän asetuksen kolmannessa tai neljännessä osassa sekä Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevassa asetuksessa tarkoitettua 'toimenpideohjelmaa' ja maaseuturahastoasetuksessa tarkoitettua 'maaseudun kehittämisohjelmaa';
- 7) 'ohjelma-alueella' yksittäisen ohjelman kattamaa maantieteellistä aluetta tai jos ohjelma kattaa useamman kuin yhden alueluokan, maantieteellistä aluetta, joka vastaa kutakin yksittäistä alueluokkaa;
- 8) tämän asetuksen toisessa ja neljännessä osassa 'prioriteetilla' tämän asetuksen kolmannessa osassa tarkoitettua 'toimintalinjaa' EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta sekä Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevassa asetuksessa ja maaseuturahastoasetuksessa tarkoitettua 'unionin prioriteettia';
- 9) 'toimella' hanketta, sopimusta, toimenpidettä tai hankeryhmää, jonka kyseisten ohjelmien hallintoviranomaiset ovat valinneet tai joka on valittu näiden hallintoviranomaisten valvonnassa ja jolla edistetään prioriteetin tai prioriteettien tavoitteiden saavuttamista; rahoitusvälineiden yhteydessä toimi muodostuu rahoituksesta, joka ohjelmasta osoitetaan rahoitusvälineisiin ja näiden rahoitusvälineiden kautta sen jälkeen annettavasta rahoitustuesta;
- 10) 'tuensajalla' toimien käynnistämisestä tai sekä käynnistämisestä että täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoja sekä vain maaseuturahastoasetuksen ja Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevan asetuksen, osalta luonnollista henkilöä; tämän artiklan 13 kohdassa määriteltyjen valtioneuvostojärjestelmien yhteydessä 'tuensajalla' tarkoitetaan tukea saavaa tahoja; tämän asetuksen toisen osan IV osaston mukaisten rahoitusvälineiden yhteydessä 'tuensajalla' tarkoitetaan rahoitusvälineen tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavaa tahoja;
- 11) 'rahoitusvälineillä' varainhoitoasetuksessa määriteltyjä rahoitusvälineitä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä;

⁽¹⁾ Neuvoston suositus, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

- 12) 'loppukäyttäjällä' oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka saa rahoitustukea rahoitusvälineestä;
- 13) 'valtiontuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa tukea, jonka tässä asetuksessa katsotaan sisältävän myös komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ⁽¹⁾, komission asetuksessa (EY) N:o 1535/2007 ⁽²⁾ ja komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 ⁽³⁾ tarkoitetun vähämerkityksisen tuen;
- 14) 'päätökseen saadulla toimella' toimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu vastaava julkinen rahoitusosuus;
- 15) 'julkisilla menoilla' toimien julkista rahoitusosuutta, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista taikka ERI-rahastoja varten varatuista unionin talousarviovaroista tai julkisoikeudellisten yhteisöjen taikka viranomaisten tai julkisoikeudellisten yhteisöjen muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista, ja joihin voi ESR:n ohjelmien tai prioriteettien osarahoitusosuden määrittämiseksi kuulua työnantajien ja työntekijöiden yhdessä antamia varoja;
- 16) 'julkisoikeudellisella yhteisöllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ⁽⁴⁾ 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua julkisoikeudellista laitosta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006 ⁽⁵⁾ mukaisesti perustettua eurooppalaista alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY) riippumatta siitä, katsotaanko EAYY asianomaisissa kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä julkisoikeudelliseksi vai yksityisoikeudelliseksi yhteisöksi;
- 17) 'asiakirjalla' paperia tai sähköistä välinettä, joka sisältää tämän asetuksen kannalta merkityksellistä tietoa;
- 18) 'välittävällä toimielimellä' julkista tai yksityistä yhteisöä, joka toimii hallinto- tai todentamisviranomaisen alaisuudessa tai joka hoitaa tällaisen viranomaisen puolesta tuensaajien täytäntöönpanotoimiin liittyviä tehtäviä;
- 19) 'yhteisölähtöisellä paikallisella kehittämisstrategialla' yhteistä joukkoa toimia, joiden tarkoituksena on toteuttaa paikallisia tavoitteita ja tarpeita ja joilla edistetään älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamista ja jotka paikallinen toimintaryhmä suunnittelee ja patee täytäntöön;
- 20) 'kumppanuussopimuksella' jäsenvaltion yhdessä kumppaneiden kanssa monitasohallintoperiaatetta noudattaen laatimaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan ERI-rahastojen varojen käyttöä koskeva kyseisen jäsenvaltion strategia, prioriteetit ja järjestelyt tehokkaalla ja toimivalla tavalla älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian mukaisesti ja jonka komissio hyväksyy arvioinnin ja kyseisen jäsenvaltion kanssa käydyn vuoropuhelun jälkeen;
- 21) 'alueluokalla' 90 artiklan 2 kohdan mukaista alueen luokitusta 'vähemmän kehittyneisiin alueisiin', 'siirtymäalueisiin' tai 'kehittyneempiin alueisiin';
- 22) 'maksupyynnöllä' jäsenvaltion komissiolle toimittamaa maksatushakemusta tai menoilmoitusta;
- 23) 'EIP:llä' Euroopan investointipankkia, Euroopan investointirahastoa tai mitä tahansa Euroopan investointipankin tytäryhteisöä;
- 24) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla' julkisten elinten ja yksityisen sektorin yhteistyön muotoja, joilla pyritään parantamaan sellaisten infrastruktuurihankkeiden tai muunlaisten toimien toteuttamista, joilla tarjotaan julkisia palveluja riskinjaon, yksityisen sektorin kokemusten yhteen kokoamisen tai pääoman lisälähteiden kautta;
- 25) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvalla toimella' toimea, joka toteutetaan tai joka on tarkoitus toteuttaa julkisen ja yksityisen kumppanuusrakenteen puitteissa;
- 26) 'sulkutilillä' pankkitiliä, josta on tehty hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen ja rahoitusvälineen käyttöön otettavan tahon välinen kirjallinen sopimus tai, kun kyse on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvasta toimesta, tukea saavan julkisen yhteisön ja hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen hyväksymän yksityisen sektorin kumppanin välinen kirjallinen sopimus, ja joka on avattu erityisesti tukikelpoisuussajan jälkeen maksettavien varojen säilyttämistä varten yksinomaan 42 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 42 artiklan 2 kohdassa, 42 artiklan 3 kohdassa ja 64 artiklassa säädettyjä käyttötarkoituksia silmällä pitäen, tai pankkitiliä, joka on avattu ehdoin, jotka tarjoavat edellä mainittua vastaavat takuut rahastosta suoritettavien maksujen osalta;

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1535/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla (EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalaalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemennettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

- 27) 'rahasto-osuusrahastolla' rahastoa, jonka tavoitteena on antaa yhdestä tai useammasta ohjelmasta tukea useille rahoitusvälineille. Jos rahoitusvälineiden käyttöönotto toteutetaan rahasto-osuusrahaston kautta, rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaava elin katsotaan ainoaksi tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitetuksi tuensaajaksi;
- 28) 'pk-yrityksellä' komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määriteltyä mikroyritystä taikka pientä tai keskisuurta yritystä;
- 29) kolmannessa ja neljännessä osassa 'tilivuodella' 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ohjelmakauden ensimmäistä tilivuottoa, jonka osalta sillä tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyvää jaksoa. Viimeinen tilivuosi on 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkava ja 30 päivänä kesäkuuta 2024 päättyvä jakso;
- 30) kolmannessa ja neljännessä osassa 'varainhoitovuodella' tammikuun 1 päivänä alkavaa ja joulukuun 31 päivänä päättyvää jaksoa.
- 31) 'makroaluestrategialla' Eurooppa-neuvoston hyväksymää yhtenäistä kehystä, jota voidaan tukea muun muassa ERI-rahastoista ja jolla pyritään vastaamaan yhteisiin haasteisiin, joita ilmenee tietyllä maantieteellisellä alueella, joka liittyy samalla alueella sijaitseviin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin, jotka näin hyötyvät taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistävän yhteistyön tehostumisesta;
- 32) 'merialuestrategialla' tiettyä maantieteellistä aluetta koskevaa jäsenmelyä yhteistyökehystä, joka on unionin toimielinten sekä sellaisten jäsenvaltioiden, niiden alueiden ja tapauksen mukaan kolmansien maiden laatima, joilla on yhteinen merialue; merialuestrategiassa otetaan huomioon merialueen maantieteelliset, ilmastolliset, taloudelliset ja poliittiset erityispiirteet;
- 33) 'sovellettavilla ennakkoehdolla' konkreettista ja täsmällisesti ennalta määriteltyä kriittistä tekijää, joka on välttämätön ennakkoodellytys investointiprioriteetin tai unionin prioriteetin erityistavoitteen tehokkaalle ja vaikuttavalle saavuttamiselle, ja joka liittyy siihen suoraan ja olennaisesti sekä vaikuttaa siihen välittömästi;
- 34) 'erityistavoitteella' lopputulosta, jonka saavuttamista edistetään jollakin investointiprioriteetilla tai unionin
- prioriteetilla tällaisen prioriteetin puitteissa tietyssä kansallisessa tai alueellisessa yhteydessä toteutettavilla toimilla tai toimenpiteillä;
- 35) 'Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuilla asiaankuuluvilla maa-kohtaisilla suosituksilla' ja 'Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuilla asiaan kuuluvilla neuvoston suosituksilla' sellaisiin rakenteellisiin haasteisiin liittyviä suosituksia, joihin on tarkoituksenmukaista vastata sellaisten monivuotisten investointien avulla, jotka kuuluvat suoraan rahastokohtaisissa asetuksissa säädettyyn ERI-rahastojen soveltamisalaan;
- 36) 'sääntöjenvastaisuudella' mitä tahansa unionin oikeuden tai sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkomista, joka johtuu ERI-rahastojen täytäntöönpanoon osallistuvan talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja joka tuottaa tai voisi tuottaa vahinkoa unionin talousarviolle siihen kohdistuvan perusteettoman menoeran vuoksi;
- 37) 'talouden toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka muuta tahoa, joka osallistuu ERI-rahastoista annettavan avustuksen käyttöön, paitsi jäsenvaltioita, jotka käyttävät toimivaltaansa viranomaisena;
- 38) 'systemisellä sääntöjenvastaisuudella' sääntöjenvastaisuutta, joka voi olla luonteeltaan toistuvaa, jonka esiintyminen on erittäin todennäköistä samankaltaisissa toimissa, joka johtuu vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa, mukaan lukien tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten asiaankuuluvien menettelyjen käyttöönoton laiminlyönti;
- 39) 'vakavalla puutteella hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa' rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tämän asetuksen neljännen osan mukaisen täytäntöönpanon osalta puutetta, jonka korjaamiseksi järjestelmään on tehtävä huomattavia parannuksia, josta aiheutuu rahastoille sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle merkittävä sääntöjenvastaisuusien riski ja jonka olemassaolo on ristiriidassa hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevan ja huomautuksia sisältämättömän tarkastuskertomuksen kanssa.

3 artikla

Komission päätösten määräaikaisten laskeminen

Jos komissiolle asetetaan 16 artiklan 2 ja 3 kohdan, 29 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 2 ja 3 kohdankohdan, 102 artiklan 2 kohdan, 107 artiklan 2 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan nojalla määräaika, jonka kuluessa se antaa päätöksen tai muuttaa päätöstä täytäntöönpanosäädöksellä, tähän määräaikaan ei sisälly jaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka jatkuu siihen asti, kun jäsenvaltio vastaa huomautuksiin.

⁽¹⁾ Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

TOINEN OSA

ERI-RAHASTOIHIN SOVELLETTAVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

ERI-RAHASTOILLE ANNETTAVAN UNIONIN TUEN PERIAATTEET

4 artikla

Yleiset periaatteet

1. ERI-rahastoista annetaan monivuotisten ohjelmien kautta kansallisia, alueellisia ja paikallisia tukitoimia täydentävää tukea älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamiseen sekä niiden tehtävien hoitamiseen, joita ERI-rahastoilla on perussopimuksissa määrättyjen rahastokohtaisten tavoitteiden mukaisesti, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, ottaen huomioon asiaankuuluvat yhdenmetyt Eurooppa 2020 -suuntaviivat, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suosittukset ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suosittukset sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansalliset uudistusohjelmat.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kunkin jäsenvaltion erityisolot huomioon ottaen, että ERI-rahastojen tuki on asiaankuuluvien unionin politiikkojen sekä 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden sekä unionin prioriteettien mukaista ja että se täydentää unionin muita välineitä.

3. ERI-rahastoista annettava tuki pannaan täytäntöön tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden välillä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot, asianmukaisella alueellisella tasolla niiden institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti, ja niiden tätä varten nimeämät elimet vastaavat ohjelmien valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta yhdessä 5 artiklassa tarkoitettujen asiaankuuluvien kumppanien kanssa tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. ERI-rahastojen täytäntöönpanoon ja käyttöön liittyvien järjestelyjen ja erityisesti ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon tarvittavien, seurantaan, raportointiin, arviointiin, hallintointiin ja valvontaan liittyvien taloudellisten ja hallinnollisten resurssien osalta on noudatettava suhteellisuusperiaatetta kohdennettavan tuen määrän suhteen ja otettava huomioon yleistaivoite, jonka mukaan on vähennettävä ohjelmien hallintointiin ja valvontaan osallistuvien elinten hallinnollista taakkaa.

6. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti ERI-rahastojen välisen sekä ERI-rahastojen ja unionin muiden asiaankuuluvien, myös unionin ulkoisiin toimiin liittyvien politiikkojen, strategioiden ja välineiden, myös unionin ulkoisiin toimiin liittyvien, välisen koordinaation.

7. ERI-rahastoille kohdennettu unionin talousarvion osa toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission yhteistyössä toteutettavan hallinnon puitteissa varainhoitoasetuksen 59 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta tämän asetuksen 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettyä määrää ja EAKR-asetuksen 8 artiklan mukaisia komission aloitteesta toteutettavia innovatiivisia toimenpiteitä sekä komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea ja tukea Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevan asetuksen mukaiseen suoraan hallintoon.

8. Komissio ja jäsenvaltiot noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 30 artiklan mukaisesti.

9. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat ERI-rahastojen vaikuttavuuden niiden valmistelun ja täytäntöönpanon aikana seurannan, raportoinnin ja arvioinnin osalta.

10. Suorittaessaan ERI-rahastoihin liittyviä tehtäviään komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen.

5 artikla

Kumppanuus ja monitasohallinto

1. Kunkin jäsenvaltion on institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti järjestettävä kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta kumppanuus toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten kanssa. Kumppanuuden osapuolia ovat myös kaikki seuraavat:

- a) toimivaltaiset kaupunki- ja muut viranomaiset;
- b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet; ja
- c) kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita, ja valtiosta riippumattomia järjestöjä edustavat elimet sekä sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet.

2. Jäsenvaltioiden on otettava monitasohallintoperiaatetta noudattaen 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit mukaan kumppanuussopimusten ja edistymistä koskevien kertomusten valmisteluun sekä ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, myös siten, että ne osallistuvat ohjelmien seurantakomiteoihin 48 artiklan mukaisesti.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös 149 artiklan mukaisesti hyvän kumppanuuden eurooppalaisista käytännösäännöistä, jäljempänä 'käytännösäännöt', jäsenvaltioiden tukemiseksi ja avustamiseksi kumppanuuden järjestämisessä

tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Käytännösäännöissä määritetään edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot panevat kumppanuuden täytäntöön institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä kansallisten ja alueellisten toimivaltuuksiensa mukaisesti. Käytännösäännöissä on, samalla kun niissä noudatetaan täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta, määritettävä seuraavat:

- a) sellaisia avoimia menettelyjä koskevat pääperiaatteet, joita noudatetaan haettaessa asiaankuuluvia kumppaneita ja tarvittaessa niiden kattojärjestöjä, jotta jäsenvaltioiden on helppompaa nimetä edustavimmat asiaankuuluvat kumppanit institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti;
- b) pääperiaatteet ja hyvät käytännöt, jotka koskevat asiaankuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanien ryhmien osallistumista kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun, sekä niiden osallistumisesta annettavat tiedot, myös täytäntöönpanon eri vaiheissa;
- c) hyvät käytännöt, jotka koskevat seurantakomiteoiden jäsenyyttä koskevien sääntöjen ja sisäisten menettelyjen määrittämistä, mistä päättävät jäsenvaltiot tai ohjelmien seurantakomiteat tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- d) tärkeimmät tavoitteet ja hyvät käytännöt silloin, kun hallintoviranomainen ottaa asiaankuuluvat kumppanit mukaan ehdotuspyyntöjen valmisteluun, ja erityisesti hyvät käytännöt mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi silloin, kun on olemassa mahdollisuus, että asiaankuuluvat kumppanit ovat myös potentiaalisia tuensaaajia, sekä hyvät käytännöt mahdollisuuden antamiseksi asiaankuuluville kumppaneille osallistua edistymistä koskevien kertomusten valmisteluun sekä ohjelmien seurantaan ja arviointiin tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- e) ohjeelliset alueet, aiheet ja hyvät käytännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyödyntää ERI-rahastoja, tekninen tuki mukaan luettuna, pyrkiessään parantamaan asiaankuuluvien kumppaneiden institutionaalista valmiuksia tämän asetuksen asianomaisten säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- f) komission asema hyvien käytäntöjen levittämisessä;
- g) pääperiaatteet ja hyvät käytännöt, joiden avulla jäsenvaltiot pystyvät arvioimaan paremmin kumppanuuden täytäntöönpanoa ja siitä saatavaa lisäarvoa.

Käytännösäännöt eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen asianomaisten säännösten tai rahastokohtaisten sääntöjen kanssa.

4. Komissio antaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyvän kumppanuuden eurooppalaisista käytännösäännöistä annetun delegoidun säädöksen yhtäaikaista tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 18. huhtikuuta 2014. Tällä delegoidulla säädöksellä ei voida säätää soveltamispäivää, joka on aiempi kuin sen hyväksymispäivä.

5. Jäsenvaltioille tässä artiklassa tai tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä säädetyn velvoitteen rikkomista ei voida katsoa sääntöjenvastaisuudeksi, joka johtaa 85 artiklan mukaiseen rahoitusoikaisuun.

6. Komissio kuulee kunkin ERI-rahaston osalta vähintään kerran vuodessa järjestöjä, jotka edustavat kumppaneita unionin tasolla, kyseessä olevasta ERI-rahastosta saatavan tuen täytäntöönpanosta ja raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuulemisen tuloksista.

6 artikla

Unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön noudattaminen

ERI-rahastoista tuettujen toimien on oltava sovellettavan unionin oikeuden ja sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön, jäljempänä 'sovellettava lainsäädäntö', mukaisia.

7 artikla

Miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen sekä syrjimättömyys

Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo ja sukupuolienäkökohtien integrointi otetaan huomioon ja niitä edistetään ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, myös ohjelmien seurannan, raportoinnin ja arvioinnin osalta.

Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tarvittavia toimenpiteitä sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vammaukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän estämiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon aikana. Ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa on otettava huomioon erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuudet päästä niiden piiriin.

8 artikla

Kestävä kehitys

ERI-rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa otetaan huomioon kestävä kehitys, sekä saastuttaja maksaa -periaate huomioon ottaen, että unioni edistää ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa otetaan huomioon ympäristön suojelua koskevat vaatimukset ja edistetään resurssitehokkuutta, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, biologista monimuotoisuutta, selviytymis- ja palautumiskykyä katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäisyä ja hallintaa. Jäsenvaltioiden on annettava tietoja ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta käyttäen menetelmiä, jotka perustuvat tukitoimien luokkiin, painopistealueisiin tai toimenpiteisiin sen mukaan, mikä ERI -rahasto on kyseessä. Näissä menetelmissä painotetaan ERI-rahastojen mukaista tukea sillä perusteella, kuinka paljon sillä edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevia tavoitteita. Painotus vaihtelee sen mukaan, edistääkö tuki ilmastonmuutokseen liittyviä tavoitteita merkittävästi vai kohtalaisesti. Jos tuki ei vaikuta näihin tavoitteisiin tai sen vaikutus niihin on merkityksetön, sovelletaan nollapainotusta. Kun on kyse EAKR:sta, ESR:sta ja koheesiorahastosta, painotus liitetään komission hyväksymässä nimikkeistössä määriteltyihin tukitoimien luokkiin. Maaseuturahaston osalta painotus liitetään maaseuturahastoasetuksessa asetettuihin painopistealueisiin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevassa asetuksessa.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäännöksellä kunkin ERI-rahaston osalta yhdenmukaiset edellytykset toisessa kohdassa tarkoitetun menetelmän soveltamiselle. Tämä täytäntöönpanosäännös hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II OSASTO

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA

I LUKU

ERI-rahastojen temaattiset tavoitteet ja yhteinen strategiakehys

9 artikla

Temaattiset tavoitteet

Jotta edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa sekä perussopimuksissa määrättyjä rahastokohtaisia tavoitteita, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, kustakin ERI-rahastosta annetaan tukea seuraaviin temaattisiin tavoitteisiin:

- 1) tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin tehostaminen;
- 2) tieto- ja viestintäteknologian käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen;
- 3) pk-yritysten, maatalousalan (maaseuturahaston osalta) ja kalastus- ja vesiviljelyalan (Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta) kilpailukykyyn parantaminen;
- 4) vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla;

- 5) ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen;
- 6) ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen;
- 7) kestävä liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista;
- 8) kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen;
- 9) sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta;
- 10) investoiminen koulutukseen, mukaan lukien ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen;
- 11) viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen.

Temaattiset tavoitteet on muunnettava kutakin ERI-rahastoa erityisesti koskeviksi prioriteeteiksi ja ne vahvistetaan rahastokohtaisissa säännöissä.

10 artikla

Yhteinen strategiakehys

1. Unionin sopusointuisen, tasapainoisen ja kestävä kehityksen edistämiseksi vahvistetaan yhteinen strategiakehys, joka esitetään liitteessä I. Yhteisessä strategiakehyksessä määritellään strategiset periaatteet, jotka ohjaavat ja helpottavat ohjelmatyötä sekä ERI-rahastojen mukaisten unionin tukitoimien alakohtaista ja alueellista koordinaointia ja koordinaointia muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden ja päämäärien mukaisesti sekä ottamalla huomioon erityyppisten alueiden keskeiset alueelliset haasteet.

2. Yhteisessä strategiakehyksessä määriteltävissä strategisissa periaatteissa on otettava huomioon kustakin ERI-rahastosta annettavan tuen tarkoitus ja soveltamisala sekä kunkin ERI-rahaston toimintaa ohjaavat säännöt sellaisina kuin ne on määritelty tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä. Yhteisessä strategiakehyksessä ei aseteta jäsenvaltioille muita velvoitteita kuin ne, joita on asetettu unionin asiaankuuluvien alakohtaisten politiikkojen puitteissa.

3. Yhteisellä strategiakehyksellä helpotetaan kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelua suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja ottamalla huomioon kansallinen ja alueellinen toimivalta päätettäessä yksittäisistä ja asianmukaisista toimintapolitiikkaa ja koordinaointia koskevista toimenpiteistä.

11 artikla

Sisältö

Yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetaan

- a) mekanismit, joilla varmistetaan, että ERI-rahastoilla edistetään älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa ja että näiden rahastojen ohjelmatyö on johdonmukaista ja yhtenäistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien neuvoston suositusten sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansallisten uudistusohjelmien kanssa;
- b) järjestelyt, joilla edistetään ERI-rahastojen yhdenmukaista käyttöä;
- c) järjestelyt, joilla koordinoidaan ERI-rahastoja ja muita asiaankuuluvia unionin politiikkoja ja välineitä, ulkoisen yhteistyön välineet mukaan luettuina;
- d) ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevat 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut monialaiset periaatteet ja laaja-alaiset toimintapoliittiset tavoitteet;
- e) järjestelyt, joilla vastataan kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden tärkeimpiin alueellisiin haasteisiin, alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin tai sellaisten alueiden erityistarpeisiin, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden erityishaasteisiin;
- f) kunkin ERI-rahaston yhteistyötoimien painopistealueet ottamalla tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu huomattavasti tai älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa muutetaan, komissio voi tehdä ehdotuksen yhteisen strategiakehyksen tarkistamisesta tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota tekemään tällaisen ehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 tai 241 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan liitteessä I olevia 4 jaksoa ja 7 jaksoa silloin, kun on tarpeen ottaa huomioon 4 jaksossa tarkoitettujen unionin politiikkojen ja välineiden tai 7 jaksossa tarkoitettujen yhteistyötoimien muutokset taikka uusien unionin politiikkojen, välineiden tai yhteistyötoimien käyttöönotto.

13 artikla

Tuensaajien ohjeet

1. Komissio laati ohjeet siitä, kuinka ERI-rahastoja voidaan tehokkaasti ottaa käyttöön ja hyödyntää ja kuinka voidaan hyödyntää täydentävyyttä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen välineiden kanssa.

2. Ohjeiden on oltava laadittu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014, ja niissä on esitettävä kunkin temaattisen tavoitteen osalta katsaus käytettävissä oleviin asiaankuuluviin unionin tason välineisiin, mihin sisältyvät yksityiskohtaiset tiedon lähteet, esimerkkejä hyvistä käytännöistä saatavilla olevien rahoitusvälineiden yhdistämiseksi eri politiikan alojen sisällä ja niiden välillä, selvitys kunkin välineen hallintoon osallistuvista viranomaisista ja elimistä, sekä tarkistuslista, jonka avulla potentiaaliset tuensaajat löytävät helpommin tarkoituksenmukaisimmat rahoituslähteet.

3. Ohjeet julkaistaan komission asiasta vastaavien pääosastojen verkkosivustoilla. Komissio ja hallintoviranomaiset varmistavat rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja yhteistyössä alueiden komitean kanssa, että ohjeet jaetaan potentiaalisille tuensajille.

II LUKU

Kumppanuussopimus

14 artikla

Kumppanuussopimuksen valmistelu

1. Kunkin jäsenvaltion on valmisteltava kumppanuussopimus 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliselle ajanjaksolle.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Kumppanuussopimus on valmisteltava käyden vuoropuhelua komission kanssa. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yleisöön nähden avoimia menettelyjä noudattaen sekä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

3. Kumppanuussopimuksen on katettava ERI-rahastoista kyseiselle jäsenvaltiolle annettava tuki kokonaisuudessaan.

4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kumppanuussopimuksensa komissiolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Jos yksi tai useampi rahastokohtaisista asetuksista ei tule voimaan tai sen ei odoteta tulevan voimaan viimeistään 22. helmikuuta 2014, 4 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltion toimittamaan kumppanuussopimukseen ei tarvitse sisällyttää 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii, iii, iv ja vi alakohdassa tarkoitettuja osia sen ERI-rahaston osalta, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen tai odotettu viivästyminen koskee.

15 artikla

Kumppanuussopimuksen sisältö

1. Kumppanuussopimuksessa on vahvistettava

a) järjestelyt, joilla varmistetaan samansuuntaisuus älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian ja kullekin rahastolle perussopimuksissa määrättyjen tavoitteiden, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, kanssa, mukaan lukien seuraavat:

i) analyysi eroista, kehitystarpeista ja kasvupotentiaalista, jolloin otetaan huomioon temaattiset tavoitteet ja alueelliset haasteet, sekä ottamalla tarvittaessa huomioon kansallinen uudistusohjelma ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset;

ii) ohjelmien ennakoarvioinneista tehty yhteenveto tai kumppanuussopimuksen ennakoarviointien keskeiset havainnot, jos jäsenvaltio on tehnyt kumppanuussopimuksen ennakoarvioinnit oma-aloitteisesti;

iii) valitut temaattiset tavoitteet ja kunkin valitun temaattisen tavoitteen osalta yhteenveto kunkin ERI-rahaston tärkeimmistä odotetuista tuloksista;

iv) unionin myöntämän tuen alustava jako temaattisten tavoitteiden kesken kansallisella tasolla kunkin ERI-rahaston osalta sekä ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin tarkoitettun tuen alustava kokonaismäärä;

v) ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden ja laajalaisten toimintapoliittisten tavoitteiden soveltaminen;

vi) luettelo EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston ohjelmista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviä ohjelmia, ja maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ohjelmista sekä alustavat määrärahat kunkin ERI-rahaston ja kunkin vuoden osalta;

vii) tiedot suoritusvaraukseen liittyvistä määrärahoista ERI-rahastoittain ja tapauksen mukaan alueluokittain eriteltynä sekä määristä, joita ei oteta huomioon laskettaessa suoritusvarausta 20 artiklan mukaisesti;

b) järjestelyt, joilla varmistetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehokkuus, muun muassa

i) järjestelyt, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden institutionaalisten puitteiden mukaisesti ERI-rahastojen sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden sekä EIP:n rahoituksen välinen koordinointi;

ii) tiedot, joita tarvitaan täydentävyyttä koskevien sääntöjen noudattamisen ennakkotarkastusta varten, sellaisina kuin ne on määritelty kolmannessa osassa;

iii) yhteenveto, joka koskee 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti sovellettavien ennakkoehtojen täyttymistä kansallisella tasolla sekä, jos sovellettavia ennakkoehtoja ei ole täytetty, toteutettavia toimenpiteitä, niiden täytäntöönpanosta vastaavia elimiä ja näiden toimenpiteiden toteutuksen aikataulua;

iv) menetelmät ja mekanismit, joilla varmistetaan 21 artiklassa tarkoitettun tuloskehityksen toiminnan johdonmukaisuus;

v) arviointi siitä, onko ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tapauksen mukaan tuensaajien hallinnollisia valmiuksia tarpeen vahvistaa, ja tarvittaessa yhteenveto tässä tarkoituksessa toteutettavista toimenpiteistä;

vi) yhteenveto tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi ohjelmissa suunnitelluista toimenpiteistä, mukaan lukien tätä koskeva ohjeellinen aikataulu;

c) 5 artiklassa tarkoitettua kumppanuusperiaatetta koskevat järjestelyt;

d) ohjeellinen luettelo 5 artiklassa tarkoitetuista kumppaneista ja yhteenveto toteutetuista toimenpiteistä näiden kumppaneiden osallistumisen mahdollistamiseksi 5 artiklan mukaisesti sekä kumppaneiden asemasta kumppanuussopimuksen ja 52 artiklassa tarkoitettun edistymistä koskevan kertomuksen valmistelussa.

2. Kumppanuussopimuksessa on ilmoitettava myös

a) aluekehitystä koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, jota tuetaan ERI-rahastoista, tai yhteenveto aluekehitystä koskevista yhdenmukaisista lähestymistavoista, jotka perustuvat ohjelmien sisältöön ja joissa esitetään

i) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa käytettäessä ERI-rahastoja tiettyjen aluetasoa pienempien yksiköiden alueelliseen kehittämiseen, erityisesti 32, 33 ja 36 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt, sekä periaatteet sellaisten kaupunkialueiden määrittelemiseksi, joilla kaupunkialueiden kestävä kehitys koskevia yhdenmukaisia toimenpiteitä on tarkoitus toteuttaa;

- ii) ERI-rahastojen mukaisen yhteistyön tärkeimmät painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat;
- iii) tapauksen mukaan yhdenmukainen lähestymistapa vastattaessa köyhyydestä eniten kärsivien alueiden ja suurimassa syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeisiin kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin, vammaisiin henkilöihin, pitkäaikaistyöttömiin sekä nuoriin, joilla ei ole työ- tai koulutuspaikkaa;
- iv) tapauksen mukaan yhdenmukainen lähestymistapa vastattaessa alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin sekä sellaisten alueiden erityistarpeisiin, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista;
- b) järjestelyt, joilla varmistetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehokkuus, muun muassa nykyisten sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien arviointi ja yhteenveto suunnitelluista toimenpiteistä, joiden avulla kaikki tiedonvaihto tuensaajien ja ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä voidaan asteittain toteuttaa sähköisesti.

16 artikla

Kumppanuussopimuksen hyväksyminen ja muuttaminen

1. Komissio arvioi kumppanuussopimuksen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa ottamalla huomioon tarvittaessa kansallisen uudistusohjelman ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset samoin kuin ohjelmien ennakoarvioinnit, ja esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksensa. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava kumppanuussopimusta.
2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen 15 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien kumppanuussopimuksen osien hyväksymisestä silloin, kun jäsenvaltio on soveltanut 96 artiklan 8 kohdan säännöksiä, niiden osien osalta, jotka 96 artiklan 10 kohdan nojalla edellyttävät komission päätöstä, viimeistään neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksensa, edellyttäen, että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittäväällä tavalla huomioon. Kumppanuussopimus tulee voimaan aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2014.
3. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen kumppanuussopimus- ja ohjelmaneuvottelujen

tuloksista ja sisällyttää siihen kunkin jäsenvaltion osalta tärkeimpiä kysymyksiä koskevan katsauksen. Tämä kertomus toimitetaan yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

4. Jos jäsenvaltio ehdottaa muutoksen tekemistä kumppanuussopimuksen sellaisiin osiin, jotka kuuluvat 2 kohdassa tarkoitettun komission päätöksen soveltamisalaan, komissio toteuttaa 1 kohdan mukaisen arvioinnin ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen muutoksen hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut muutosehdotuksen.

5. Jos jäsenvaltio muuttaa kumppanuussopimuksen sellaisia osia, jotka eivät kuulu 2 kohdassa tarkoitettun komission päätöksen soveltamisalaan, sen on ilmoitettava siitä komissiolle yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona muutoksen tekemistä koskeva päätös on tehty.

17 artikla

Tarkistetun kumppanuussopimuksen hyväksyminen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyessä

1. Jos sovelletaan 14 artiklan 5 kohtaa, kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu kumppanuussopimus, joka sisältää kumppanuussopimuksesta puuttuvat osat asianomaisen ERI-rahaston osalta, kahden kuukauden kuluessa viivästyneen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulopäivästä.
2. Komissio arvioi tarkistetun kumppanuussopimuksen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen tarkistetun kumppanuussopimuksen hyväksymisestä 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Temaattinen keskittäminen, ennakoehdot ja tulosten tarkastelu

18 artikla

Temaattinen keskittäminen

Jäsenvaltioiden on keskitettävä tuki rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti toimenpiteisiin, joista saadaan eniten lisäarvoa älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian suhteen ottaen huomioon erityyppisiä alueita koskevat tärkeimmät alueelliset haasteet yhteisen strategiakehyksen mukaisesti, tarvittaessa kansallisissa uudistusohjelmissa määritellyt haasteet, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset. Rahastokohtaisten sääntöjen mukaista temaattista keskittämistä koskevia säännöksiä ei sovelleta tekniseen tukeen.

19 artikla

Ennakkoehdot

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti sekä ohjelmien ja tarvittaessa kumppanuussopimuksen valmistelun yhteydessä, voidaanko rahastokohtaisissa säännöissä asetettuja ennakkoehtoja ja liitteessä XI olevassa II jaksossa asetettuja yleisiä ennakkoehtoja soveltaa niiden ohjelmien prioriteettien mukaisesti tavoiteltaviin erityistavoitteisiin, ja täytyvätkö sovellettavat ennakkoehdot.

Ennakkoehtoja sovelletaan ainoastaan siltä osin ja sikäli kuin ne ovat 2 artiklan 33 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaisia ohjelman prioriteettien mukaisesti tavoiteltavien erityistavoitteiden osalta. Sovellettavuuden arvioinnissa otetaan 2 artiklan 33 kohdassa säädetyn määritelmän soveltamista rajoittamatta tarvittaessa huomioon 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän osalta. Ennakkoehtojen täyttymisen arviointi rajoittuu rahastokohtaisissa säännöissä sekä liitteessä XI olevassa II jaksossa säädettyihin perusteisiin.

2. Kumppanuussopimuksessa on esitettävä yhteenvedo sovellettavien, kansallisella tasolla noudatettavien ennakkoehtojen täyttymistä koskevasta arviosta ja, niiden osalta, jotka eivät 1 kohdassa tarkoitettuna arvioinnin mukaan täyty, kumppanuussopimuksen toimittamispäivänä, toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaava elimet ja niiden toteuttamisaikataulu. Kussakin ohjelmassa on määritettävä, mitkä asianomaisissa rahastokohtaisissa säännöissä asetetuista ennakkoehdoista ja liitteessä XI olevassa II jaksossa asetetuista yleisistä ennakkoehdoista ovat sovellettavissa ohjelmaan ja mitkä niistä 1 kohdassa tarkoitettuna arvioinnin perusteella täytyvät kumppanuussopimuksen ja ohjelmien toimittamispäivänä. Jos sovellettavat ennakkoehdot eivät täyty, ohjelmaan on sisällytettävä kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaavista elimistä ja niiden toteuttamisaikataulusta. Jäsenvaltioiden on täytettävä nämä ennakkoehdot viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 ja raportoitava niiden täyttymisestä viimeistään vuonna 2017 annettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai vuonna 2017 annettavassa edistymistä koskevassa kertomuksessa 52 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Komissio arvioi jäsenvaltion ennakkoehtojen sovellettavuudesta ja sovellettavien ennakkoehtojen täyttymisestä toimitettavien tietojen johdonmukaisuutta ja riittävyttä tehdessään ohjelmia ja tarvittaessa kumppanuussopimusta koskevan arvioinnin.

Komission suorittamassa sovellettavuuden arvioinnissa otetaan tarvittaessa 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän suhteen. Komission suorittama ennakkoehtojen täyttymisen arviointi rajoittuu rahastokohtaisissa säännöissä sekä liitteessä XI olevassa II jaksossa vahvistettuihin perusteisiin, ja siinä otetaan huomioon kansallinen ja alueellinen toimivalta päättää yksittäisistä ja asianmukaisista toimenpiteistä, strategioiden sisältö mukaan lukien.

4. Jos komissio ja jäsenvaltio eivät ole yksimielisiä ennakkoehdon sovellettavuudesta ohjelman mukaisten prioriteettien erityistavoitteeseen tai ennakkoehdon täyttymisestä, komissio asiana on osoittaa sekä 2 artiklan 33 alakohdan mukaisen määritelmän mukaisen sovellettavuus että ennakkoehtojen täyttymättömyys.

5. Komissio voi ohjelmaa hyväksyessään päättää keskeyttää tämän ohjelman asiaankuuluvaan prioriteettiin liittyvät välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain, kunnes 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteet on saatettu hyväksyttävällä tavalla päätökseen, jos se on tarpeen, jotta kyseisen prioriteetin erityistavoitteiden saavuttamisen tehokkuudelle ja vaikuttavuudelle ei koituisi merkittävää haittaa. Jos ohjelmien toimittamispäivänä täyttämättä olevan sovellettavan ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu 2 kohdassa vahvistettuun määräaikaan mennessä, komissiolla on peruste asianomaisen ohjelman kyseessä oleville prioriteeteille maksettavien välimaksujen keskeyttämiseen. Molemmissa tapauksissa keskeyttämisen on oltava laajuudeltaan oikeasuhteista ottaen huomioon toteutettavat toimenpiteet ja vaarassa olevat varat.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa ei sovelleta, jos komissio ja jäsenvaltio ovat yksimielisiä siitä, että ennakkoehto ei ole sovellettavissa tai että sovellettava ennakkoehto on täyttynyt, mistä osoituksena on ohjelman tai kumppanuussopimuksen hyväksyminen, tai jos komissio ei ole esittänyt huomautuksia 60 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettuna asianomaisen kertomuksen toimittamisesta.

7. Komissio lopettaa viipymättä prioriteetille maksettavien välimaksujen keskeytyksen, jos jäsenvaltio on saattanut päätökseen toimenpiteet, jotka liittyvät kyseiseen ohjelmaan sovellettavien ennakkoehtojen täyttämiseen, ja jotka olivat olleet täyttämättä komission tehdessä keskeytyspäätöksen. Komissio lopettaa keskeytyksen viipymättä myös, jos kyseinen ennakkoehto ei enää ole sovellettavissa kyseiseen prioriteettiin liittyvän ohjelman muutoksen johdosta.

8. Edellä olevaa 1–7 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

20 artikla

Suoritusvaraus

Suoritusvaraus on 6 prosenttia EAKR:lle, ESR:lle ja koheesiorahastolle tämän asetuksen 89 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti kohdennetuista sekä maaseuturahastolle ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettavan asetuksen mukaisen yhteistyössä toteutettavan hallinnon piirissä rahoitetuille toimenpiteille kohdennetuista varoista. Suoritusvaraus vahvistetaan kumppanuussopimuksessa ja ohjelmissa ja kohdennetaan yksittäisiin prioriteetteihin tämän asetuksen 20 artiklan mukaisesti.

Seuraavia varoja ei oteta huomioon suoritusvarausta laskettaessa:

- a) ESR-asetuksen 18 artiklan mukaisessa toimenpideohjelmassa määritellylle nuorisotyöllisyysaloitteelle kohdennetut varat;
- b) komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen kohdennettavat varat;
- c) yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäisestä pilarista maaseuturahastolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;
- d) maaseuturahastoon neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 10 b, 136 ja 136 b artiklan mukaisesti kalenterivuosien 2013 ja 2014 osalta siirrettävät varat;
- e) Verkkojen Eurooppa -välineelle koheesiorahastosta tämän asetuksen 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;
- f) vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon tämän asetuksen 92 artiklan 7 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;
- g) kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille tämän asetuksen 92 artiklan 8 kohdan mukaisesti siirrettävät varat.

21 artikla

Tulosten tarkastelu

1. Komissio tarkastelee yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia kussakin jäsenvaltiossa vuonna 2019, jäljempänä 'tulosten tarkastelu', ottaen huomioon asiaankuuluviissa ohjelmissa esitetyn tuloksetyksen. Tuloksetyksen vahvistamismenettelmä esitetään liitteessä II.

2. Tulosten tarkastelussa arvioidaan ohjelmien välitavoitteiden saavuttamista prioriteettitain jäsenvaltioiden vuonna 2019 toimittamassa vuosittaisessa täytäntöönpanokertomuksessa esitettyjen tietojen ja arviointien perusteella.

22 artikla

Tuloskehityksen soveltaminen

1. Suoritusvaraus on 5–7 prosenttia ohjelman kullekin prioriteetille kohdennetuista varoista, lukuun ottamatta yksinomaan tekniseen tukeen liittyviä ja 39 artiklan mukaisesti rahoitusvälineitä koskeviin ohjelmiin liittyviä prioriteetteja. ERI-rahastoittain ja alueluokittain kohdennetun suoritusvarauksen kokonaismäärä

on 6 prosenttia. Suoritusvarausta vastaavat määrät eritellään ohjelmissa prioriteetin ja soveltuvin osin ERI-rahaston ja alueluokan mukaan.

2. Vuonna 2019 tehtävän tulosten tarkastelun perusteella komissio antaa kahden kuukauden kuluessa vuonna 2019 toimitetun vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa se määrittää kunkin ERI-rahaston ja jäsenvaltion osalta ohjelmat ja prioriteetit, joiden välitavoitteet on saavutettu, eritellen nämä tiedot ERI-rahaston ja alueluokan mukaan silloin, kun prioriteetti kattaa useampia ERI-rahastoja tai alueluokkia.

3. Suoritusvaraus kohdennetaan ainoastaan ohjelmille ja prioriteeteille, joiden välitavoitteet on saavutettu. Kun prioriteetin välitavoitteet on saavutettu, sille vahvistettu suoritusvaraus on katsottava lopullisesti kohdennetuksi komission 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella.

4. Jos prioriteettien välitavoitteita ei ole saavutettu, jäsenvaltioiden on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisestä ehdotettava suoritusvarauksen vastaavan määrän uudelleen kohdentamista prioriteeteille, jotka on mainittu komission 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä, sekä muita suoritusvarauksen uudelleen kohdentamisesta aiheutuvia muutoksia ohjelmaan.

Komissio hyväksyy kyseisten ohjelmien muuttamisen 30 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei toimita 50 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja, kyseisten ohjelmien tai prioriteettien suoritusvarausta ei kohdenneta kyseisiin ohjelmiin tai prioriteetteihin.

5. Jäsenvaltion ehdotuksen suoritusvarauksen uudelleen kohdentamiseksi on oltava temaattisen keskittämisen vaatimusten ja tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen vähimmäismäärien mukainen. Edellä säädetystä poiketen jäsenvaltio voi ehdottaa suoritusvarauksen uudelleen kohdentamista, joka ei ole edellä mainittujen vaatimusten ja vähimmäismäärien mukainen, jos yhden tai useamman kyseisiin vaatimuksiin tai vähimmäismääriin liittyvän prioriteetin välitavoitteita ei ole saavutettu.

6. Jos prioriteetin tulosten tarkastelusta käy ilmi, että asianomaisen prioriteetin tuloksetyksessä määritellyt välitavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainkohtien osalta ja että tämä johtuu sellaisista selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon puutteista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut 50 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen, eikä jäsenvaltio ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten puutteiden korjaamiseksi, komissio voi aikaisintaan viiden kuukauden kuluttua kyseistä ilmoituksesta keskeyttää ohjelman prioriteetin välimaksut kokonaan tai osittain rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetun menettelyn mukaisesti.

Komissio lopettaa viipymättä välimaksujen keskeytyksen, jos jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat korjaavat toimenpiteet. Jos korjaavat toimenpiteet koskevat määrärahojen siirtoa muihin ohjelmiin tai prioriteetteihin, joiden välitavoitteet on saavutettu, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kyseisten ohjelmien tarvittavan muutoksen 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mainitusta 30 artiklan 2 kohdasta poiketen komissio päättää tällaisessa tapauksessa muutoksesta viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt muutosta koskevan pyyntönsä.

7. Jos komissio toteaa ohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella, että tuloskehityksessä asetut tavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainkohtien osalta ja että tämä johtuu selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon heikkouksista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut 50 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen, ja jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten heikkouksien korjaamiseksi, komissio voi sen estämättä, mitä 85 artiklassa säädetään, tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Rahoitusoikaisuja tehdessään komissio ottaa huomioon – noudattaen samalla asiaankuuluvasti suhteellisuusperiaatetta – käytöasteen ja tavoitteiden saavuttamatta jäämiseen vaikuttaneet ulkoiset tekijät.

Rahoitusoikaisuja ei sovelleta, jos tavoitteiden saavuttamatta jääminen johtuu sosioekonomisten tai ympäristötekijöiden vaikutuksesta, merkittävistä muutoksista asianomaisen jäsenvaltion talous- tai ympäristöolosuhteissa tai ylivoimaisista esteistä, jotka vaikuttavat merkittävästi kyseisten prioriteettien täytäntöönpanoon.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta, jotka koskevat sovellettavan rahoitusoikaisun tason määrittämisperusteita.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset järjestelyt sen varmistamiseksi, että sovelletaan yhtenäistä lähestymistapaa, kun tuloskehityksessä määritellään kunkin prioriteetin välitavoitteita ja tavoitteita ja kun arvioidaan näiden välitavoitteiden ja tavoitteiden toteutumista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan liittyvät toimenpiteet

23 artikla

Toimenpiteet, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan

1. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja

esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi tai ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimoimiseksi jäsenvaltioissa, jotka saavat rahoitustukea.

Tällainen pyyntö voidaan tehdä seuraavia tarkoituksia varten:

- a) kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyyn maakohtaisen suosituksen ja mainitun perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetun neuvoston asianomaisen suosituksen täytäntöönpanon tukeminen;
- b) kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan tai 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen neuvoston asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanon tukeminen, edellyttäen että näiden muutosten katsotaan olevan tarpeen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi; tai
- c) käytettävissä olevien ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimointi, jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) sen saataville on asetettu unionin rahoitustukea neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010⁽²⁾ mukaisesti;
 - ii) sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002⁽³⁾ mukaisesti;
 - iii) sen saataville on asetettu rahoitustukea ja tämä rahoitustuki toimii laukaisevana tapahtumana, joka johtaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 472/2013⁽⁴⁾ tarkoitettua makrotalouden sopeutusohjelman käynnistämiseen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvoston päätöksen tekemiseen.

Toisen alakohdan b alakohdassa kunkin edellytyksen on katsottava täyttyvän, jos tällaista rahoitustukea on saatettu jäsenvaltion saataville ennen 21. joulukuuta 2013 tai sen jälkeen ja jos rahoitustukea on edelleen sen saatavilla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 407/2010, annettu 11 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan rahoituskansakautusmekanismin perustamisesta (EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

2. Komission jäsenvaltiolle 1 kohdan mukaisesti esittämä pyyntö on perusteltava viittaamalla tapauksen mukaan tarpeeseen tukea asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanoa tai maksimoida ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutukset, ja siinä on ilmoitettava ohjelmat tai prioriteetit, joihin komissio katsoo pyynnön liittyvän, sekä odotettujen muutosten luonne. Tällaista pyyntöä ei voida esittää ennen vuotta 2015 tai vuoden 2019 jälkeen, eikä sitä voida esittää samoista ohjelmista kahtena peräkkäisenä vuotena.

3. Jäsenvaltion on toimitettava vastauksensa 1 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja esitettävä välttämättöminä pitämänsä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien muutokset sekä näiden muutosten perustelut ja ilmoitettava, mitkä ohjelmat ovat kyseessä, ja kuvattava pääpiireittäin, millaisia ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan ja miten niiden odotetaan vaikuttavan suositusten täytäntöönpanoon ja ERI-rahastojen käyttöön. Komissio esittää tarvittaessa huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän vastauksen vastaanottamisesta.

4. Jäsenvaltion on toimitettava ehdotus kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien muuttamisesta kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettua vastauksen toimituspäivästä.

5. Jos komissio ei ole toimittanut huomautuksia tai jos se katsoo, että sen toimittamat huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon, se antaa päätöksen, jolla hyväksytään kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien muutokset, ilman aiheetonta viivytyksiä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut ne 3 kohdan mukaisesti.

6. Jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti tehdyn komission pyynnön johdosta 3 ja 4 kohdassa vahvistetuissa määräaajoissa, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen huomautustensa antamisesta tai jäsenvaltion 4 kohdassa tarkoitettua ehdotuksen jättämisestä ehdottaa neuvostolle, että se keskeyttää kyseisten ohjelmien tai prioriteettien maksut osittain tai kokonaisuudessaan. Ehdotuksessaan komissio esittää perustelut sille toteutukselle, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimenpiteitä. Ehdotusta laatiessaan komissio ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät tiedot ja tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 15 kohdan mukaisessa jäsenvaltion puolesta suoritetussa vuoropuhelussa.

Neuvosto päättää kyseisestä ehdotuksesta täytäntöönpanosäädöksellä. Tätä täytäntöönpanosäädöstä sovelletaan ainoastaan sen hyväksymisen jälkeen toimitettuihin maksupyyntöihin.

7. Edellä 5 kohdassa tarkoitettua maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen ja vaikuttava, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava erityisesti huomioon keskeytyksen vaikutus

kyseisen jäsenvaltion talouteen. Keskeytettävät ohjelmat on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua pyynnössä esitettyjen tarpeiden perusteella.

Maksujen keskeytys saa koskea enintään 50 prosenttia kunkin kyseessä olevan ohjelman maksuista. Päätöksessä voidaan säätää keskeytyksen tason korottamisesta aina 100 prosenttiin maksuista, jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön johdosta kolmen kuukauden kuluessa 6 kohdassa tarkoitettua maksujen keskeytystä koskevasta päätöksestä.

8. Jos jäsenvaltio on ehdottanut muutoksia kumppanuussopimukseen ja asiaankuuluviin ohjelmiin komission pyynnön mukaisesti, neuvosto päättää komission ehdotuksen perusteella maksujen keskeytyksen lopettamisesta.

9. Komissio tekee neuvostolle ehdotuksen siitä, että neuvosto keskeyttää jäsenvaltion ohjelmien sitoumukset tai maksut osittain tai kokonaisuudessaan, jos

- a) neuvosto katsoo Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia liiallisen alijäämänsä korjaamiseksi;
- b) neuvosto hyväksyy kaksi peräkkäistä suositusta samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti sillä perusteella, että jäsenvaltio on toimittanut riittämättömän korjaavan suunnitelman;
- c) neuvosto hyväksyy samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaksi peräkkäistä päätöstä, joissa todetaan, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut suositeltuja korjaavia toimia;
- d) komissio toteaa, ettei jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä pannakseen täytäntöön asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitettua sopeutusohjelman, ja sen seurauksena päättää olla antamatta lupaa tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen;
- e) neuvosto päättää, että jäsenvaltio ei ole noudattanut asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitettua makrotalouden sopeutusohjelmaa tai toteuttanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä neuvoston päätöksessä pyydettyjä toimenpiteitä.

Ehdotustaan laatiessaan komissio ottaa huomioon 11 kohdan säännökset ja kaikki asiaan liittyvät tiedot sekä tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 15 kohdan mukaisessa jäsenvaltion puolesta suoritetussa vuoropuhelussa.

Etusija on annettava sitoumusten keskeytykselle: maksut on keskeytettävä ainoastaan, kun pyritään toimien toteuttamiseen välittömästi ja kun vaatimuksia on merkittävästi laiminlyöty. Maksujen keskeytystä sovelletaan kyseisten ohjelmien sellaisiin maksupyyntöihin, jotka on toimitettu keskeyttämistä koskevan päätöksen tekopäivän jälkeen.

10. Neuvoston katsotaan hyväksyneen 9 kohdassa tarkoitettu sitoumusten keskeytystä koskevan komission ehdotuksen, jolle se yhden kuukauden kuluessa komission ehdotuksen toimitamisesta hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä hylätä ehdotusta määränemmistöllä. Sitoumusten keskeytystä sovelletaan ERI-rahastoista kyseisille jäsenvaltiolle annettuihin sitoumuksiin keskeytyspäätöstä seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

Neuvosto hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen 9 kohdassa tarkoitettua maksujen keskeytystä koskevasta komission ehdotuksesta.

11. Edellä 10 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten tai maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellinen ja sosiaalinen tilanne, erityisesti kyseisen jäsenvaltion työttömyysaste unionin keskiarvoon verrattuna ja keskeytyksen vaikutus jäsenvaltion talouteen. Erityisesti on otettava huomioon keskeytyksen vaikutus sellaisiin ratkaisevan tärkeisiin ohjelmiin, joilla pyritään puuttumaan epäsuotuisen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen.

Liitteessä II esitetään yksityiskohtaiset säännökset keskeytysten laajuuden ja tason määrittämiseksi.

Sitoumusten keskeytykseen sovelletaan alempaa seuraavista enimmäismääristä:

- a) enintään 50 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti ja enintään 25 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn sisältyvään korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä suositeltujen korjaavien toimien laiminlyönti.

Keskeytyksen tasoa nostetaan asteittain laiminlyönnin vakavuuden mukaisesti enimmillään 100 prosenttiin ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun on kyse liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä, ja enimmillään 50 prosenttiin ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun on kyse liiallista epätasapainoa koskevasta menettelystä.

- b) enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti, ja enintään 0,25 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn sisältyvään korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä suositeltujen korjaavien toimien laiminlyönti.

Jos 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu korjaaviin toimiin liittyvä laiminlyönti jatkuu edelleen, enimmäismääräistä BKT-prosenttiosuutta korotetaan asteittain seuraavasti:

- enintään 1 prosenttiin nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on jatkuva 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti; ja

- enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä laiminlyönnin vakavuuden mukaisesti, kun kyseessä on jatkuva 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti;

- c) enintään 50 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista tai enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu laiminlyönti.

Määritettäessä keskeytyksen tasoa tai päätettäessä, keskeytetäänkö sitoumuksia vai maksuja, otetaan huomioon, missä täytäntöönpanovaiheessa ohjelma on, ja erityisesti, kuinka paljon aikaa jäisi varojen käyttöön sen jälkeen, kun keskeytetyt sitoumukset on budjetoitu uudelleen.

12. Rajoittamatta 86–88 artiklassa vahvistettujen vapauttamissääntöjen soveltamista komissio lopettaa viipymättä sitoumusten tai maksujen keskeytyksen, jos

- a) liiallisia alijäämiä koskeva menettely jätetään lepäämään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota liiallisen alijäämään olemassaoloa koskevan päätöksen;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

- b) neuvosto on hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion toimittaman korjaavan suunnitelman asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai liiallista epätasapainoa koskeva menettely jätetään lepäämään mainitun asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti;
- c) komissio on todennut, että kyseinen jäsenvaltio toteuttanut riittävät toimenpiteet toteuttaakseen asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyssä neuvoston päätöksessä pyydytetyt toimenpiteet.

Sitoumusten keskeytyksen lopettamisen yhteydessä komissio budjetoi keskeytetyt sitoumukset uudelleen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 8 artiklan mukaisesti.

Neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen maksujen keskeytyksen lopettamisesta, jos ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetty sovellettavat edellytykset täyttyvät.

13. Edellä olevia 6–12 kohtaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mikäli sitoumusten tai maksujen keskeytys liittyy 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan ja c kohdan iii alakohdan tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai d alakohdan soveltamisalaan kuuluviin asioihin.

14. Tätä artiklaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö-tavoitteen ohjelmiin.

15. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille tämän artiklan täytäntöönpanosta. Erityisesti komissio ilmoittaa viipymättä Euroopan parlamentille, kun jokin 6 kohdassa tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa säädetty edellytys täyttyy jonkin jäsenvaltion osalta, ja esittää yksityiskohtaista tietoa ERI-rahastoista ja ohjelmista, joihin sitoumusten tai maksujen keskeytystä voitaisiin soveltaa.

Euroopan parlamentti voi pyytää komission käymään jäsenneiltyä vuoropuhelua tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen välittämistä.

Komissio toimittaa sitoumusten tai maksujen keskeytystä koskevan ehdotuksen tai tällaisen keskeytyksen lopettamista koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle heti ehdotuksen hyväksymisen jälkeen. Euroopan parlamentti voi pyytää komissiota selittämään ehdotuksensa perusteet.

16. Komissio tarkastelee vuonna 2017 uudelleen tämän artiklan soveltamista. Se laatii tätä varten kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

17. Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu merkittävästi, komissio voi tehdä ehdotuksen tämän artiklan soveltamisen tarkastelemiseksi uudelleen tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota esittämään tällaisen ehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 tai 241 artiklan mukaisesti.

24 artikla

Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden maksujen korottaminen

1. Välimaksuja ja loppumaksuja voidaan jäsenvaltion pyynnöstä korottaa siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kullekin EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston prioriteetille tai kullekin maaseuturahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston toimenpiteelle vahvistettu osarahoitusosuus. Jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä 21. joulukuuta 2013 jälkeen, korotettua osuutta, joka ei voi suurempi kuin 100 prosenttia, sovelletaan tämän jäsenvaltion maksupyyntöihin, jotka koskevat ajanjaksoa 30 päivään kesäkuuta 2016 saakka:

- a) jäsenvaltio saa unionilta lainan neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 mukaisesti;
- b) jäsenvaltio saa asetuksen (EY) N:o 332/2002 mukaista keskipitkän ajan rahoitustukea, jonka ehtona on makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen;
- c) jäsenvaltion saataville on asetettu rahoitustukea, jonka ehtona on asetuksessa (EU) N:o 472/2013 tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen.

Tätä kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen mukaisiin ohjelmiin.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, välimaksuina ja loppumaksuina maksettu unionin tuki ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin julkinen tuki tai EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta kullekin prioriteetille tai maaseuturahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta kullekin toimenpiteelle ERI-rahastoista myönnetyn tuen enimmäismäärä, joka vahvistetaan komission antamassa ohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä.

3. Komissio tarkastelee 1 ja 2 kohdan soveltamista ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 kertomuksen, joka sisältää sen tekemän arvioinnin sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

25 artikla

Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden teknisen tuen hallinto

1. Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivän, 24 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttävän jäsenvaltion pyynnöstä 59 artiklassa säädetty, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti kohdennetut varat voidaan yhteisymmärryksessä komission kanssa siirtää komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen kyseistä jäsenvaltiota koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi 58 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan k alakohdan mukaisesti suoran tai välillisen hallinnon avulla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen varojen on oltava täydentäviä niihin määriin nähden, jotka on vahvistettu rahastokohtaisissa säännöissä asetettujen komission aloitteesta annettavan teknisen tuen enimmäismäärien mukaisesti. Jos rahastokohtaisissa säännöissä on asetettu jäsenvaltion aloitteesta annettavan teknisen tuen enimmäismäärä, siirrettävä määrä on otettava huomioon tämän enimmäismäärän noudattamista koskevissa laskelmissa.

3. Jäsenvaltio voi pyytää 2 kohdassa tarkoitettua siirtoa kalenterivuodeksi, jona se täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset, viimeistään 31 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jona siirto on määrä tehdä. Pyyntön mukana on oltava ehdotus yhden tai useamman sellaisen ohjelman muuttamiseksi, josta siirto on määrä tehdä. Vastaavat muutokset on tehtävä 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti kumppanuussopimukseen, jossa on esitettävä komissiolle kunakin vuonna siirrettävä kokonaismäärä.

Jos jäsenvaltio täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset 1 päivänä tammikuuta 2014, se voi toimittaa tätä vuotta koskevan pyynnön samanaikaisesti kumppanuussopimuksensa kanssa, jossa esitetään komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen siirrettävä määrä.

III OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

ERI-rahastoja koskevat yleiset säännökset

26 artikla

Ohjelmien valmistelu

1. ERI-rahastot on pantava täytäntöön ohjelmien välityksellä kumppanuussopimuksen mukaisesti. Kunkin ohjelman on katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen ajanjakso.

2. Ohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat yleisöön nähden avoimia menettelyjä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä varmistaakseen, että ERI-rahastojen ohjelmien ja myös rahastojen useista rahastosta rahoitettavien ohjelmien valmistelua ja täytäntöönpanoa koordinoidaan tehokkaasti noudattaen suhteellisuusperiaatetta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmat komissiolle kolmen kuukauden kuluessa kumppanuussopimuksen toimittamisesta. Euroopan alueelliseen yhteistyöhön liittyvät ohjelmat on toimitettava viimeistään 22. syyskuuta 2014. Kaikkien ohjelmien mukana on oltava 55 artiklassa säädetty ennakoarviointi.

5. Jos yksi tai useampi ERI-rahastojen rahastokohtaisista asetuksista tulee voimaan 22. helmikuuta 2014 alkavana ja 22. kesäkuuta 2014 päättyvänä aikana, siitä ERI-rahastosta tuettava ohjelma tai tuettavat ohjelmat, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen koskee, on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkistettua kumppanuussopimukseen toimitamisesta.

6. Jos yksi tai useampi ERI-rahastojen rahastokohtaisista asetuksista tulee voimaan 22. kesäkuuta 2014 jälkeen, siitä ERI-rahastosta tuettava ohjelma tai tuettavat ohjelmat, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen koskee, on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa viivästyneen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulopäivästä.

27 artikla

Ohjelmien sisältö

1. Kussakin ohjelmassa on esitettävä strategia, jonka mukaisesti ohjelmalla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa tämän asetuksen, rahastokohtaisten sääntöjen ja kumppanuussopimuksen sisällön mukaisesti.

Kunkin ohjelman on sisällettävä järjestelyt, joilla varmistetaan, että ERI-rahastojen ja toimenpiteiden täytäntöönpano on tehokasta, vaikuttavaa ja koordinoitua ja toimet, joilla pyritään siihen, että tuensaajien hallinnollinen taakka vähenee.

2. Kussakin ohjelmassa on määriteltävä prioriteetit ja esitettävä erityistavoitteet, ERI-rahastoista saatavat tukimäärärahat ja vastaava kansallinen osarahoitus, mukaan lukien suoritusvaraukseen liittyvät määrät, joka voi olla julkista tai yksityistä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltiot ja alueet osallistuvat makroalue- tai merialuestrategioihin, asiaankuuluvassa ohjelmassa on ilmoitettava jäsenvaltion määrittelemien ohjelma-alueen tarpeiden mukaisesti, miten suunnitellut tukitoimet edistävät näitä strategioita.

4. Kunkin prioriteetin osalta on esitettävä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti indikaattorit ja vastaavat laadullisia ja määrällisiä ilmaistavat tavoitteet, joilla arvioidaan ohjelman täytäntöönpanon edistymistä tavoitteiden saavuttamisessa ja

joita käytetään perustana seurannassa, arvioinnissa ja tulosten tarkastelussa. Näihin indikaattoreihin kuuluvat seuraavat:

- a) kohdennettuihin menoihin liittyvät taloudelliset indikaattorit;
- b) tuettaviin toimiin liittyvät tuotosindikaattorit;
- c) kyseiseen prioriteettiin liittyvät tulosindikaattorit.

Rahastokohtaisissa säännöissä on vahvistettava kunkin ERI-rahaston osalta yhteiset indikaattorit, ja niissä voidaan antaa ohjelmakohtaisia indikaattoreita koskevia säännöksiä.

5. Yksinomaan teknistä tukea koskevia ohjelmia lukuun ottamatta kaikkiin ohjelmiin on sisällyttävä rahastokohtaisten sääntöjen mukainen kuvaus toimista, joilla otetaan huomioon 5, 7 ja 8 artiklassa vahvistetut periaatteet.

6. Kussakin ohjelmassa, lukuun ottamatta niitä, joissa teknisen tuen toimet toteutetaan erityisohjelmalla, on vahvistettava 8 artiklassa tarkoitettujen menetelmien perusteella alustava tuen määrä, joka on tarkoitus käyttää ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin.

7. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelma rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

28 artikla

Sellaisten erityisten ohjelmien sisältöä koskevat erityissäännökset, jotka koskevat EIP:n toteuttamiin, pääomavaatimusta lieventäviin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvia yhteisiä rahoitusvälineitä

1. Poiketen siitä, mitä 27 artiklassa säädetään, 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien on sisällettävä

- a) 27 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitut osatekijät sekä mainitun artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa mainitut osatekijät 5 artiklassa esitettyjen periaatteiden osalta;
- b) tämän asetuksen 125, 126 ja 127 artiklassa sekä maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen elinten määrittäminen sen mukaan, mistä rahastosta on kyse;
- c) kunkin ohjelmaan sovellettavan 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti asetetun ennakkoehdon osalta arvio siitä, onko ennakkoehto täytynyt kumppanuussopimuksen ja ohjelman toimittamispäivänä, ja jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet, kumppanuussopimuksen mukana toimitetun yhteenvedon

mukaisesti kuvaus ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaavista elimistä ja niiden toteuttamisaikataulusta.

2. Poiketen siitä, mitä 55 artiklassa säädetään, 39 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkoarviointi on katsottava tällaisten ohjelmien ennakkoarvioinniksi.

3. Maaseuturahastoasetuksen 6 artiklan 2 kohtaa ja 59 artiklan 5 ja 6 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ohjelmiin. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osatekijöiden lisäksi maaseuturahaston mukaisiin ohjelmiin sovelletaan ainoastaan maaseuturahastoasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan ja f, h, i alakohdan sekä m alakohdan i-iii alakohdan säännöksiä.

29 artikla

Ohjelmien hyväksymismenettely

1. Komissio arvioi ohjelmien johdonmukaisuuden tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen kanssa ja sen, miten ohjelmat ovat edistäneet valittujen temaattisten tavoitteiden ja kutakin ERI-rahastoa koskevien unionin prioriteettien toteuttamista, samoin kuin johdonmukaisuuden kumppanuussopimuksen kanssa, ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset ja ennakkoarvioinnin. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota erityisesti ohjelmastategian soveltuvuuteen, vastaaviin tavoitteisiin, indikaattoreihin ja talousarvion määrärahojen kohdentamiseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komission ei tarvitse arvioida ESR-asetuksen 18 artiklan toisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen nuorisotyöllisyysaloitteen erityisten toimenpideohjelmien ja tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien johdonmukaisuutta kumppanuussopimuksen kanssa, jos jäsenvaltio ei ole tällaisen erityisen ohjelman toimittamispäivänä toimittanut kumppanuussopimustaan.

3. Komissio esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa ohjelman toimittamispäivästä. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava ehdotettua ohjelmaa.

4. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti kunkin ohjelman viimeistään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun kyseinen jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon, ei kuitenkaan ennen 1 päivää tammikuuta 2014 eikä ennen kuin komissio on antanut päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta poiketen komissio voi hyväksyä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmat ennen kuin se on antanut päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä, ja se voi hyväksyä ESR-asetuksen 18 artiklan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut nuorisotyöllisyyssaloitteen erityiset toimenpideohjelmat ja tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut erityiset ohjelmat ennen kumppanuussopimuksen toimittamista.

30 artikla

Ohjelmien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden jättämät ohjelmien muuttamispyynnöt on perusteltava asianmukaisesti, ja niissä on erityisesti esitettävä ohjelmaan tehtävien muutosten odotetut vaikutukset älykästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteutumiseen sekä ohjelmassa määritellyt erityistavoitteet ottaen huomioon tämä asetus sekä rahastokohtaiset säännöt, 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut monialaiset periaatteet ja kumppanuussopimus. Pyyntöjen mukana on oltava tarkistettu ohjelma.

2. Komissio arvioi 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ottaen huomioon jäsenvaltion toimittamat perustelut. Komissio voi esittää huomautuksia yhden kuukauden kuluessa tarkistetun ohjelman toimittamisesta, ja jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman muuttamispyynnöt mahdollisimman pian, mutta viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut ne, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittäväällä tavalla huomioon.

Jos ohjelman muuttaminen vaikuttaa kumppanuussopimuksessa 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii, iv ja vi alakohdan mukaisesti esitettyihin tietoihin, hyväksyessään ohjelman muutoksen komissio hyväksyy samanaikaisesti siitä johtuvan kumppanuussopimuksen tietojen tarkistamisen.

3. Jos komissiolle toimitetaan muuttamispyyntö suoritusvarauksen uudelleen kohdentamiseksi tulosten tarkastelun perusteella, komissio esittää 2 kohdasta poiketen huomautuksia ainoastaan silloin, kun se katsoo, että ehdotettu kohdentaminen ei ole sovellettavien sääntöjen taikka jäsenvaltion tai alueen kehitystarpeiden mukainen tai jos siihen liittyy merkittävä riski siitä, että ehdotukseen sisältyviä tavoitteita ei voida saavuttaa. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman muuttamispyynnön mahdollisimman pian ja viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittäväällä tavalla huomioon. Hyväksyessään ohjelman muuttamisen komission katsotaan samalla hyväksyvän siitä johtuvan kumppanuussopimuksen tietojen tarkistamisen.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, meri- ja kalatalousasetuksessa voidaan vahvistaa erityiset menettelyt toimenpiteiden muuttamiseksi.

31 artikla

EIP:n osallistuminen

1. EIP voi jäsenvaltioiden pyynnöstä osallistua kumppanuussopimuksen valmisteluun sekä toimintaan, joka liittyy toimien, erityisesti suurhankkeiden, rahoitusvälineiden sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien valmisteluun.

2. Komissio voi kuulla EIP:tä ennen kumppanuussopimuksen tai ohjelmien hyväksymistä.

3. Komissio voi pyytää EIP:tä tarkastelemaan suurhankkeiden teknistä laatua sekä taloudellista ja rahoituksellista kestävyyttä ja elinkelpoisuutta sekä avustamaan sitä käyttöön otettavien tai kehitettävien rahoitusvälineiden osalta.

4. Komissio voi tämän asetuksen sääntösten täytäntöönpanon yhteydessä myöntää EIP:lle avustuksia tai palveluhankintasopimuksia, jotka koskevat usean vuoden kuluessa täytäntöön pantuja aloitteita. Näitä avustuksia tai palveluhankintasopimuksia koskeva unionin talousarviositoumus tehdään vuosittain.

II LUKU

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämishankkeet

32 artikla

Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen

1. Yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä tuetaan maaseuturahastosta, joka nimetään paikallisen kehittämisen johtavaksi tahoksi, ja niitä voidaan tukea EAKR:stä, ESR:stä tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta. Tässä luvussa näihin rahastoihin viitataan jäljempänä ilmaisulla "asianomaiset ERI-rahastot".

2. Yhteisölähtöiseltä paikalliselta kehittämiseltä edellytetään, että se

- a) keskittyy tiettyihin aluetasoa pienempiin yksiköihin;
- b) ovat sellaisten paikallisten toimintaryhmien toteuttamia, jotka muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten etujen edustajista ja joiden päätöksenteossa kansallisten sääntöjen mukaisesti määriteltujen viranomaisten tai yhdenkään yksittäisen eturyhmän osuus ei ole yli 49 prosenttia äänivallasta;
- c) toteutetaan yhdennettyjen ja monialaisten, aluekohtaisten paikallisten kehittämisstrategioiden avulla;
- d) on suunniteltu ottaen huomioon paikalliset tarpeet ja mahdollisuudet ja sisältää paikalliseen toimintaympäristöön liittyvää innovatiivisuutta, verkostoitumista ja tarvittaessa yhteistyötä.

3. Asianomaisista ERI-rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävän tuen on oltava johdonmukaista ja koordinoitua asianomaisten ERI-rahastojen välillä. Tämä on varmistettava muun muassa koordinoimalla yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden ja paikallisten toimintaryhmien valmiuksien kehittämistä sekä valintaa, hyväksymistä ja rahoittamista.

4. Jos 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustettu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valintakomitea katsoo, että valitun yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano edellyttää useamman kuin yhden rahaston tukea, se voi nimetä kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti päärahaston, josta tuetaan kaikkia 35 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toimintakustannuksia ja toiminnan edistämiskustannuksia.

5. Asianomaisista ERI-rahastoista tuettava yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen on toteutettava asiaankuuluvan ohjelman tai asiaankuuluvien ohjelmien yhden tai useamman prioriteetin mukaisena asianomaisten ERI-rahastojen rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

33 artikla

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat

1. Yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

- a) strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely;
- b) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista, mukaan lukien analyysi vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista;
- c) kuvaus strategiasta ja sen tavoitteista, kuvaus strategian yhtenäisistä ja innovatiivisista piirteistä ja tavoitteiden tärkeysjärjestys, mukaan lukien mitattavissa olevat tuotos- ja tulostavoitteet. Tuloksia koskevat tavoitteet voidaan ilmaista määrällisinä tai laadullisina. Strategian on oltava johdonmukainen kaikkien mukana olevien asianomaisten ERI-rahastojen asiaankuuluvien ohjelmien kanssa;
- d) kuvaus prosessista, jonka mukaisesti paikallisyhteisö on osallistunut strategian kehittämiseen;
- e) toimintasuunnitelma, josta käy ilmi, kuinka tavoitteet muunnetaan käytännön toimenpiteiksi;
- f) strategian hallintoa ja seuranta koskevien järjestelyjen kuvaus, jossa osoitetaan, että paikallisella toimintaryhmällä on valmiudet strategian täytäntöönpanoon, sekä kuvaus arviointiin liittyvistä erityisjärjestelyistä;
- g) strategian rahoitussuunnitelma, mukaan lukien kunkin asianomaisen ERI-rahaston varojen suunniteltu jako.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategioiden valintaperusteet.

3. Yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valinnasta vastaa komitea, jonka perustamisesta tähän tarkoitukseen

samoin kuin kehittämisstrategioiden hyväksymisestä vastaa yksi tai useampi hallintoviranomainen.

4. Yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valinnan ensimmäinen kierros on saatava päätökseen kahden vuoden kuluessa kumppanuussopimuksen hyväksymispäivästä. Jäsenvaltiot voivat valita lisää yhteisölähtöisiä paikallisia kehittämisstrategioita mainitun päivän jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

5. Päätöksessä, joka koskee yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian hyväksymistä, on vahvistettava kunkin asianomaisen ERI-rahaston rahoitusosuudet. Siinä on myös vahvistettava ohjelman tai ohjelmien mukaisiin hallinto- ja valvontatehtäviin liittyvät vastuut paikallisen kehittämisstrategian suhteen.

6. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun alueen väestömäärän on oltava vähintään 10 000 ja enintään 150 000 asukasta. Komissio voi kuitenkin hyväksyä tai muuttaa näitä väestömääriä 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksymässään kumppanuussopimuksen hyväksymistä tai muuttamista koskevassa päätöksessään asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jäsenvaltion ehdotuksen perusteella, jotta voidaan ottaa huomioon harvaan tai tiheästi asutut alueet tai varmistaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden kattamien alueiden alueellinen yhtenäisyys.

34 artikla

Paikalliset toimintaryhmät

1. Paikallisten toimintaryhmien on suunniteltava ja pantava täytäntöön yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä paikallisen toimintaryhmän ja kyseisten ohjelmien täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten tehtävät kaikkien yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpanotehtävien osalta.

2. Täytäntöönpanosta vastaavan yhden tai useamman hallintoviranomaisen on varmistettava, että paikalliset toimintaryhmät joko valitsevat ryhmästä yhden kumppanin, joka toimii vetäjänä hallinnollisissa ja taloudellisissa asioissa, tai kuuluvat oikeudellisesti järjestettyyn yhteiseen rakenteeseen.

3. Paikallisten toimintaryhmien tehtäviin kuuluvat:

- a) parantaa paikallisten toimijoiden valmiuksia kehittää ja panna täytäntöön toimia ja myös parantaa niiden projektinhallintavalmiuksia;
- b) suunnitella syrjimätön ja avoin valintamenettely ja toimien objektiiviset valintaperusteet siten, että vältetään eturistiriidat ja varmistetaan, että vähintään 50 prosenttia valintapäätöksiä tehtäessä annetuista äänistä on peräisin kumppaneilta, jotka eivät ole viranomaisia, ja että valinta on mahdollista suorittaa kirjallista menettelyä noudattaen;

- c) varmistaa, että toimia valittaessa noudatetaan yhteisölähtöistä paikallista kehittämisstrategiaa asettamalla toimet tärkeysjärjestykseen sen mukaan, kuinka hyvin ne edistävät strategian tavoitteiden saavuttamista;
- d) laatia ja julkaista ehdotuspyyntöjä tai jatkuva hanke-ehdotusten jättämismenettely, mukaan lukien valintaperusteiden määrittely;
- e) ottaa vastaan ja arvioida tukihakemukset;
- f) valita toimet ja vahvistaa tuen määrä sekä tarvittaessa tehdä ehdotukset elimelle, joka vastaa tukikelpoisuuden lopullisesta tarkistamisesta ennen hyväksyntää;
- g) seurata yhteisölähtöisen paikallisen oman kehittämisstrategian ja tuettavien toimien täytäntöönpanoa sekä toteuttaa tähän strategiaan liittyviä erityisiä arviointitoimia.

4. Paikallinen toimintaryhmä voi olla tuensaaja ja panna täytäntöön toimia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan b alakohdan soveltamista.

5. Kun on kyse 35 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista paikallisista toimintaryhmistä, täytäntöönpanosta vastaava hallintoviranomainen voi suorittaa tämän artiklan 3 kohdan f alakohdassa määritellyt tehtävät.

35 artikla

ERI-rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävä tuki

1. Yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen ERI-rahastoista myönnettävä tuki kattaa

- a) valmistelutuen kustannukset, joihin kuuluu valmiuksien kehittäminen, koulutus ja verkostoituminen, joiden tavoitteena on yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu ja täytäntöönpano.

Näihin kustannuksiin voivat kuulua yksi tai useampi seuraavista osista:

- i) paikallisten sidosryhmien koulutustoimet;
- ii) kyseistä aluetta koskevat tutkimukset;
- iii) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian laatimiseen liittyvät kustannukset, myös konsultointikustannukset ja kustannukset, jotka liittyvät sidosryhmien konsultointiin strategian valmistelua varten;

- iv) sellaisen järjestön hallinnolliset kustannukset (käyttö- ja henkilöstökustannukset), joka hakee valmistelutukea valmisteluvaiheen aikana;

- v) pienten kokeiluhankkeiden tukeminen.

Tällainen valmistelutuki on tukikelpoista riippumatta siitä, valitseeko 33 artiklan 3 kohdan mukainen valintakomitea tukea saavan paikallisen toimintaryhmän suunnitteleman yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian rahoituksen saajaksi;

- b) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian mukaisten toimien täytäntöönpano;
- c) paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelu; täytäntöönpanon;
- d) toimintakustannukset, jotka liittyvät yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toteuttamisen hallintoon ja joihin kuuluvat käyttö-, henkilöstö-, koulutus-, suhdetoiminta- ja rahoituskustannukset sekä 34 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun tämän strategian seurantaan ja arviointiin liittyvät kustannukset;
- e) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toiminnan edistäminen, jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja strategian edistämiseksi ja potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakeusten valmistelussa.

2. Edellä 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen myönnetty tuki ei saa olla yli 25 prosenttia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian yhteydessä aiheutuneista julkisista kokonaismenoista.

III LUKU

Alueellinen kehitys

36 artikla

Yhdennetyt alueelliset investoinnit

1. Jos kaupunkikehitysstrategia tai ESR-asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu muu alueellinen strategia tai alueellinen sopimus edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa, johon sisältyy yhden tai useamman toimenpideohjelman useampaan kuin yhteen toimintalinjaan liittyviä ESR:n, EAKR:n tai koheesiorahaston investointeja, asianomainen toimi voidaan toteuttaa yhdennettyä alueellisenä investointina.

Yhdennettynä alueellisenä investointina toteutetut toimet voivat saada maaseuturahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston täydentävää rahoitustukea.

2. Jos yhdennetty alueellinen investointi saa ESR:n, EAKR:n tai koheesiorahaston tukea, asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa tai asiaankuuluvissa toimenpideohjelmassa on kuvattava yhdennetyn alueellisen investoinnin välineen käyttöä koskeva lähestymistapa ja kustakin toimintalinjasta myönnettävät alustavat määrärahat rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Jos yhdenneetty alueellinen investointi saa täydentävää rahoitustukea maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, alustavat määrärahat ja tuen kattamat toimenpiteet on esitettävä asiaankuuluvassa ohjelmassa tai asiaankuuluvissa ohjelmissa rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän toimielimen, joihin kuuluvat paikallisviranomaiset, myös alueelliset kehittämiselimet tai valtiosta riippumattomat järjestöt, huolehtimaan yhdenneetyn alueellisen investoinnin hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Jäsenvaltion tai asianomaisten hallintoviranomaisten on huolehdittava, että ohjelman tai ohjelmien seurantajärjestelmän avulla on mahdollista yksilöidä ne prioriteetin toimet ja tuotokset, jotka vaikuttavat yhdenneettyyn alueelliseen investointiin.

IV OSASTO

RAHOITUSVÄLINEET

37 artikla

Rahoitusvälineet

1. ERI-rahastoja voidaan käyttää rahoitusvälineiden, myös silloin, kun tämä organisoidaan rahasto-osuusrahastojen kautta, tukemiseen yhdessä tai useammassa ohjelmassa, jotta edistetään prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista.

Rahoitusvälineitä otetaan käyttöön sellaisten investointien tukemiseksi, joiden odotetaan olevan taloudellisesti kannattavia mutta joihin ei saada riittävästi rahoitusta markkinalähteistä. Tätä osastoa sovellettaessa hallintoviranomaisten ja rahasto-osuusrahastojen sekä rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten on noudatettava sovellettavaa lainsäädäntöä erityisesti valtiontuen ja julkisten hankintojen osalta.

2. Rahoitusvälineiden tukemisen on perustuttava ennakoarviointiin, jossa esitetään näyttöä markkinoiden toimimattomuudesta tai epätydyttävästä investointitilanteesta, sekä arvio tarvittavien julkisten investointitarpeiden tasosta ja laajuudesta, tuettavat rahoitusvälinetyypit mukaan lukien. Tähän ennakoarviointiin on sisällyttävä

a) analyysi markkinoiden toimimattomuudesta, epätydyttävästä investointitilanteesta ja politiikan aloja, temaattisia tavoitteita tai investointiprioriteetteja koskevista investointitarpeista, joihin vastaamalla pyritään edistämään prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden toteuttamista ja tukemaan niitä rahoitusvälineillä. Tässä analyysissä on käytettävä saatavilla olevia hyviin käytäntöihin perustuvia menetelmiä;

b) arvio ERI-rahastoista tuettaviksi harkittavien rahoitusvälineiden tuomasta lisäarvosta, johdonmukaisuudesta muiden samoilta markkinoille kohdistuvien julkisten tukitoimien kanssa, valtiontukien mahdollisista vaikutuksista, suunniteltujen

tukitoimien ja toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta sekä toimenpiteistä markkinoiden vääristymisen minimoimiseksi;

c) arvio rahoitusvälineen avulla potentiaalisesti eri tasoilla aina loppukäyttäjän tasolle asti hankittavista julkisista ja yksityisistä lisävaroista (oletettu vipuvaikutus), mukaan lukien tarvittaessa arvio sellaisen yksityisjoittajille tarjottavan erityiskorvauksen tarpeesta ja suuruudesta, jolla voidaan edistää yksityisten investoijien varojen käyttöön antamista tuen vastineena, ja/tai kuvaus mekanismeista, joita käytetään tämän erityiskorvauksen tarpeellisuuden ja suuruuden määrittämiseksi, esimerkiksi kilpailuun perustuva tai asianmukaisella tavalla itsenäinen arviointiprosessi;

d) samankaltaisista välineistä ja jäsenvaltion aiemmin toteuttamista ennakoarvioinneista saatuja kokemuksia koskeva arvio ja myös arvio siitä, kuinka tällaisia kokemuksia aiotaan hyödyntää tulevaisuudessa;

e) ehdotettu investointistrategia, jossa on tarkasteltu muun muassa vaihtoehtoja 38 artiklassa tarkoitetuiksi täytäntöönpanojärjestelyiksi, tarjolle asetettavia rahoitustuotteita, tavoiteltuja loppukäyttäjiä ja mahdollisia suunnitelmia avustustuen kanssa yhdistettyyn käyttöön;

f) yksityiskohtainen selvitys odotetuista tuloksista ja siitä, kuinka asianomaisen rahoitusvälineen oletetaan edistävän asiaankuuluvaa prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista, tätä edistävää vaikutusta mittaavat indikaattorit mukaan lukien;

g) määräykset, joiden nojalla on mahdollista tarpeen mukaan tarkistaa ja ajantasaistaa ennakoarvioita sellaisen rahoitusvälineen käyttöönoton aikana, joka on otettu käyttöön tällaisen arvioinnin perusteella, jos hallintoviranomainen katsoo käyttöönottoaiheessa, ettei ennakoarviointi ehkä enää kuvaa tarkasti käyttöönottoaikakohtana vallitsevia markkinaolosuhteita.

3. Edellä 2 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi voidaan suorittaa vaiheittain. Sen on joka tapauksessa oltava valmis ennen kuin hallintoviranomainen päättää varojen osoittamisesta ohjelmasta rahoitusvälineeseen.

Yhteenveto rahoitusvälineisiin liittyvien ennakoarviointien tuloksista ja päätelmistä julkaistaan kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ennakoarvioinnit on saatu valmiiksi.

Ennakoarviointi toimitetaan tiedoksi seurantakomitealle rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Kun rahoitusvälineillä tuetaan yrityksille, kuten pk-yrityksille, tarkoitettua rahoitusta, tällainen tuki on kohdistettava rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti uusien yritysten perustamiseen, alkuvaiheen pääomaan eli siemenpääomaan ja käynnistysvaiheen pääomaan, laajentamiseen tarvittavaan pääomaan, yrityksen yleisen toiminnan vahvistamiseen tarvittavaan pääomaan tai uusien hankkeiden toteuttamiseen, uusille markkinoille pääsemiseen tai olemassa olevien yritysten kehittämiseen

tarvittavaan pääomaan, sanotun kuitenkin vaikuttamatta sovellettavien unionin valtiontukisäännösten soveltamiseen. Tähän tukeen voi sisältyä investointeja sekä aineelliseen että aineettomaan omaisuuteen ja myös käyttöpääomaan, edellyttäen että noudatetaan sovellettavia unionin valtiontukisääntöjä ja että tarkoituksena on kannustaa yksityissektoria tarjoamaan rahoitusta yrityksille. Tuki voi kattaa myös yritysten hallintaoikeuksien siirtokustannuksia edellyttäen, että kyseiset siirrot toteutetaan riippumattomien investoijien välillä.

5. Rahoitusvälineiden avulla tuettavat investoinnit eivät saa olla fyysisesti päätökseen saatettuja tai kokonaisuudessaan toteutettuja päivänä, jona investointipäätös tehdään.

6. Jos rahoitusvälineistä myönnetään tukea loppukäyttäjille infrastruktuuri-investointeihin, joiden tavoitteena on tukea kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia tai muita vastaavia infrastruktuuri-investointeja, joilla pyritään monipuolistaamaan maaseutualueiden muuta kuin maataloustoimintaa, tällaiseen tukeen voi sisältyä määrä, joka on tarpeen uudesta investoinnista osan muodostavaan infrastruktuuriin liittyvää velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten ja joka on enintään 20 prosenttia ohjelmalle rahoitusvälineestä investointiin myönnettävän tuen kokonaismäärästä.

7. Rahoitusvälineitä voidaan yhdistää avustuksiin, korkotukiin ja vakuuspalkkiohyvityksiin. Kun ERI-rahastoista myönnetään tukea rahoitusvälineitä käyttäen ja yhdistettynä yhdeksi toimeksi muiden samoille loppukäyttäjille kohdistettujen, rahoitusvälineisiin välittömästi liittyvien tukimuotojen kanssa, tekninen tuki, korkotuki ja vakuuspalkkiohyvitykset mukaan lukien, rahoitusvälineisiin sovellettavia säännöksiä sovelletaan kaikkiin kyseisen toimen puitteissa myönnettyihin tukimuotoihin. Tällaisissa tapauksissa on noudatettava sovellettavia unionin valtiontukisääntöjä ja kustakin tukimuodosta on pidettävä erillistä kirjjanpitoa.

8. Jostakin ERI-rahastojen rahoitusvälineestä tukea saavat loppukäyttäjät voivat myös saada tukea ERI-rahastojen muusta prioriteetista tai ohjelmasta tai muusta välineestä, jota tuetaan unionin talousarviosta, sovellettavien unionin valtiontukisääntöjen mukaisesti. Siinä tapauksessa jokaisesta rahoituslähteestä on pidettävä erillistä kirjjanpitoa ja ERI-rahastojen rahoitusvälineistä saadun tuen on sisällyttävä toimeen, jonka tukikelpoiset menot pidetään erillään muista avustuslähteistä.

9. Edellä olevissa 5 ja 7 kohdassa tarkoitettu avustusten ja rahoitusvälineiden tuen yhdistelmä voidaan, jollei sovellettavista unionin valtiontukisäännöistä muuta johdu, kohdistaa samaan menoerään edellyttäen, että kaikkien tukimuotojen kokonaismäärä ei ole suurempi kuin asianomainen menoerän kokonaismäärä. Avustuksia ei saa käyttää rahoitusvälineistä saadun tuen takaisinmaksuun. Rahoitusvälineitä ei saa käyttää avustuksien ennakkorahoitukseen.

10. Luontoissuoritukset eivät ole tukikelpoisia menoja rahoitusvälineiden osalta lukuun ottamatta maan tai kiinteistön muodossa olevia luontoissuorituksia, kun on kyse investoinneista, joiden tavoitteena on tukea sellaisia maaseudun kehittämistoimia tai kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia, joissa maa tai kiinteistö on osa investointia. Tällaiset maan tai kiinteistön muodossa annetut luontoissuoritukset ovat tukikelpoisia edellyttäen, että 69 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

11. Arvonlisäveron ei katsota olevan toimen tukikelpoinen meno, paitsi jos se on kansallisten arvonlisäverosäännösten mukaan palautukseen oikeuttamaton. Loppukäyttäjien toteuttamiin investointeihin liittyvää arvonverolisäkohtelua ei oteta huomioon määritettäessä rahoitusvälineen mukaisten menojen tukikelpoisuutta. Jos yhdistetään rahoitusvälineitä ja avustuksia tämän artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti, avustukseen sovelletaan kuitenkin 69 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

12. Tässä artiklassa sovellettavilla unionin valtiontukisäännöksillä tarkoitetaan säännöksiä, jotka ovat voimassa, kun, tapauksen mukaan, hallintoviranomainen tai rahasto-osuusrahaston täytäntöönpanosta vastaava elin varaa ohjelman rahoitusosuuksia sopimusperusteisesti johonkin rahoitusvälineeseen tai kun rahoitusväline varaa ohjelman rahoitusosuuksia sopimusperusteisesti loppukäyttäjille.

13. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan maan hankintaa ja teknisen tuen yhdistämistä rahoitusvälineisiin koskevat täydentävät erityissäännöt.

38 artikla

Rahoitusvälineiden käyttöönotto

1. Pannessaan täytäntöön 37 artiklaa hallintoviranomaiset voivat antaa rahoitusta seuraaviin rahoitusvälineisiin:

- a) unionin tasolla perustetut rahoitusvälineet, joita komissio hallinnoi suoraan tai välillisesti;
- b) kansallisella, alueellisella, valtioiden välisellä tai rajat ylittävällä tasolla perustetut rahoitusvälineet, joita hallinnoidaan hallintoviranomaisen toimesta tai sen vastuulla.

2. ERI-rahastoista 1 kohdan a alakohdan mukaisesti rahoitusvälineisiin maksetut rahoitusosuudet on vietävä erillisille tileille ja käytettävä asianomaisten ERI-rahastojen tavoitteiden mukaisesti tukemaan sellaisia toimenpiteitä ja loppukäyttäjiä, jotka ovat kyseisten rahoitusosuuksien lähteenä olevan ohjelman tai ohjelmien mukaisia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin maksettuihin rahoitusosuuksiin sovelletaan tätä asetusta, jollei nimenomaisesti säädetystä poikkeuksista muuta johdu.

Toinen alakohta ei vaikuta sääntöihin, jotka koskevat varainhoitoasetuksen mukaisten rahoitusvälineiden perustamista ja toimintaa, jos ne eivät ole ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, jolloin sovelletaan ensisijaisesti tätä asetusta.

3. Kun kyseessä ovat 1 kohdan b alakohdan mukaiset rahoitusvälineet, hallintoviranomainen voi antaa rahoitusta seuraaviin rahoitusvälineisiin:

- a) rahoitusvälineet, jotka täyttävät ne vakioehdot ja -edellytykset, jotka komissio on vahvistanut tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- b) jo olemassa olevat tai vastaperustetut rahoitusvälineet, jotka on erityisesti kehitetty asiaankuuluvan prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista varten.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäännöksiä, jotka koskevat niitä vakioehtoja ja -edellytyksiä, jotka rahoitusvälineiden on ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti täytettävä. Nämä täytäntöönpanosäännökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelmää noudattaen.

4. Tukiessaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä hallintoviranomainen voi

- a) sijoittaa sellaisten olemassa olevien tai vastaperustettujen – myös muista ERI-rahastoista rahoitettujen – oikeussubjektien pääomaan, jotka käyttävät asianomaisten ERI-rahastojen tavoitteiden mukaisia rahoitusvälineitä ja jotka toteuttavat täytäntöönpanotehtäviä; tällaisille oikeussubjekteille voidaan osoittaa tukea ainoastaan sen verran kuin uusien investointien täytäntöönpanoon 37 artiklan mukaisesti tarvitaan ja tavalla, joka on tämän asetuksen tavoitteiden mukainen;

- b) siirtää rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät

- i) EIP:lle;

- ii) kansainvälisille rahoituslaitoksille, joissa jäsenvaltio on osakkaana, tai jäsenvaltiossa perustetuille rahoituslaitoksille, joiden tavoitteena on yleisen edun edistäminen julkisen viranomaisen valvonnassa;

- iii) julkis- tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle; tai

- c) toteuttaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät suoraan, kun rahoitusvälineet koostuvat yksinomaan lainoista tai vakuuksista. Tässä tapauksessa hallintoviranomainen katsotaan 10 artiklan 10 kohdassa määriteltyksi tuensajaksi.

Kun ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahoitusvälineen käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön noudattaminen, mukaan luettuina ERI-rahastoja, valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevat säännöt, sekä rahanpesun ehkäisemistä, terrorismin torjumista ja veropetoksia koskevat asiaankuuluvat vaatimukset ja niihin sovellettava lainsäädäntö. Nämä elimet eivät saa olla sijoittautuneita alueille, joiden tuomioistuimet eivät tee unionin kanssa yhteistyötä kansainvälisesti sovitujen veromääräysten soveltamisessa, eivätkä pitää yllä liikesuhteita tällaisille alueille rekisteröityjen yhteisöjen kanssa, ja niiden on saatettava mainitut vaatimukset osaksi valittujen rahoituksenvälittäjien kanssa tekemiään sopimuksia.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävät erityissäännöt, jotka koskevat rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien yhteisöjen asemaa, vastuita ja tehtäviä sekä niihin liittyviä valinta-perusteita ja tuotteita, joita rahoitusvälineillä voidaan tuottaa 37 artiklan mukaisesti. Komissio antaa nämä delegoidut säännökset yhtäaikaaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Kun 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyviä tehtäviä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että kyseiset yhteisöt varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 140 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa säädetty vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttämällä.

6. Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut elimet, joille käyttöönottoon liittyviä tehtäviä on siirretty, voivat avata varainhoitotilejä omissa nimissään ja hallintoviranomaisen puolesta, tai perustaa rahoitusvälineen erillisenä rahoituskokonaisuutena rahoituslaitoksessa. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erillisellä kirjanpidolla erotettava muista rahoituslaitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.

7. Kun rahoitusväline otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen III mukaisissa rahoitussovimuksissa rahoitusvälineen käyttöönoton edellyttämien rakenteiden mukaisesti seuraavilla tasoilla:

- a) tarvittaessa hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välillä, ja

b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tarvittaessa rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen ja rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavan elimen välillä.

8. Kun kyseessä on rahoitusväline, joka otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisessa strategia-asiakirjassa, jonka seurantakomitea tarkastaa.

9. Kansallisia julkisia ja yksityisiä rahoitusosuuksia, mukaan lukien soveltuvin osin 37 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja luontoisuorituksia, voidaan myöntää rahasto-osuusrahastojen tasolla, rahoitusvälineiden tasolla tai loppukäyttäjien tasolla rahastokhtaisten sääntöjen mukaisesti.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään yhtäläiset järjestelyt 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen hallinnoimien varojen siirtämistä ja hallintoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

EAKR:n ja maaseuturahaston rahoitusosuus pk-yrityksille tarkoitetuissa EIP:n toteuttamiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvissa yhteisissä rahoitusvälineissä

1. Tätä artiklaa sovellettaessa 'velkarahoituksella' tarkoitetaan lainoja, leasing-järjestelyihin perustuvaa velkarahoitusta tai takausta.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa EAKR:n ja maaseuturahaston kautta rahoitusosuuden tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin, joiden hallinnosta komissio huolehtii välillisesti siten, että EIP:lle on siirretty täytäntöönpanotehtäviä varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 139 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavien toimien osalta:

a) rajaamattomat vakuudet, joilla lievennetään rahoitusvälittäjien pääomavaatimuksia tukikelpoisille pk-yrityksille tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnettävään velkarahoitukseen liittyvien uusien salkkujen osalta;

b) arvopaperistaminen sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa, ja joka koskee jotain seuraavista:

i) olemassa olevat sellaisen velkarahoituksen salkut, joka on tarkoitettu pk-yrityksille ja muille yrityksille, joissa on vähemmän kuin 500 työntekijää;

ii) uudet pk-yrityksille tarkoitettujen velkarahoituksen salkut.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettulla rahoitusosuudella osallistutaan niissä mainittujen salkkujen etuoikeusasemaltaan heikompiin ja/tai välirahoituseriin edellyttäen, että asianomainen rahoitusvälittäjä säilyttää salkkujen riskistä riittävän osuuden, joka vastaa vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU⁽²⁾ ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyä säilyttämisvaatimusta, jotta varmistetaan riittävä etujen yhteensovittaminen. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua arvopaperistamisen osalta rahoitusvälittäjän on luotava uutta velkarahoitusta tukikelpoisille pk-yrityksille tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kunkin jäsenvaltion, joka aikoo osallistua tällaisiin rahoitusvälineisiin, on osallistuttava määrällä, joka vastaa pk-yritysten velkarahoituksen tarvetta kyseisessä jäsenvaltiossa ja tällaisen pk-yritysten velkarahoituksen arvioitua kysyntää, kun otetaan huomioon 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakoarviointi, ja joka ei missään tapauksessa ole enemmän kuin 7 prosenttia EAKR:stä ja maaseuturahastosta kyseiselle jäsenvaltiolle kohdennetusta määrästä. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden kokonaisrahoitusosuuteen EAKR:n ja maaseuturahaston osalta sovelletaan yleistä enimmäismäärää, joka on 8 500 000 000 euroa (vuoden 2011 hintoina).

Jos komissio katsoo EIP:tä kuultuaan, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yhteenlasketusta määrästä muodostuva rahoitusvälineelle maksettava vähimmäistason kokonaisrahoitusosuus ei ole riittävä, kun otetaan huomioon 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua ennakoarvioinnissa määritelty vähintään tarvittava kriittinen massa, rahoitusvälineen käyttöönotto keskeytetään ja rahoitusosuudet palautetaan jäsenvaltioille.

Jos jäsenvaltio ja EIP eivät pääse sopimukseen 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitussopimuksen ehtoista, jäsenvaltio voi toimittaa pyynnön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen ohjelmien muuttamisesta ja kohdentaa rahoitusosuuden uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Jos jäsenvaltion 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettulla kyseisen jäsenvaltion ja EIP:n välisellä rahoitussopimuksella vahvistettujen jäsenvaltion rahoitusvälineeseen antaman rahoitusosuuden päättämisen ehdot täyttyvät, jäsenvaltio voi toimittaa pyynnön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

alakohdassa tarkoitetun ohjelman muuttamisesta ja kohdentaa rahoitusosuuden uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Jos jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen päättyy, kyseinen jäsenvaltion on toimitettava pyyntö ohjelman muuttamisesta. Jos käyttämättömät määrärahat vapautetaan, vapautetut määrärahat saatetaan uudelleen kyseisen jäsenvaltion käytettäväksi, jotta ne voidaan ohjelmoida uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

3. Ne pk-yritykset, jotka saavat uutta velkarahoitusta rahoitusvälijän 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen yhteydessä luoman uuden ansiosta, katsotaan sen rahoitusosuuden loppukäyttäjiksi, joka on maksettu EAKR:stä ja maaseuturahastosta kyseiseen rahoitusvälineeseen.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusosuuden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, sen on perustuttava yhteen EIP:n ja komission tekemään unionin tason ennakoarviointiin;

Pankkien velkarahoituksesta ja pk-yrityksistä saatavilla oleviin tietoihin perustuva ennakoarviointi sisältää muun muassa analyysin pk-yritysten rahoitustarpeista unionin tasolla, pk-yritysten rahoitusehdoista ja -tarpeista sekä rahoituksen tarjonnan aukkokohtista kussakin jäsenvaltiossa, pk-yrityssektorin taloudellisen ja rahoitustilanteen ominaispiirteistä jäsenvaltioissa, kokonaisrahoitusosuuksien vähimmäismääräisestä kriittisestä massasta, arviosta näiden rahoitusosuuksien muodostamasta kokonaislainavolyymistä ja tuotetusta lisäarvosta.

b) kunkin osallistuvan jäsenvaltion on annettava tämä rahoitusosuus osana 9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa asetettua temaattista tavoitetta tukevaa erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden;

c) rahoitusosuuden on oltava kunkin osallistuvan jäsenvaltion ja EIP:n välisen rahoitussopimuksen ehtojen mukainen, jotka koskevat muun muassa seuraavia:

- i) EIP:n tehtävät ja velvoitteet, mukaan lukien palkkiot;
- ii) 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tukikelpoisuuskauden selvästi määriteltynä ajankohtina saavutettava vähimmäismääräinen vipuvaikutus;
- iii) uuden velkarahoituksen ehdot;
- iv) muita kuin tukikelpoisia toimia ja poissulkemisen perusteita koskevat määräykset;
- v) maksujen aikataulu;

vi) siinä tapauksessa sovellettavat seuraamukset, että rahoitusvälijät eivät täytä velvoitteitaan;

vii) rahoitusvälijien valinta;

viii) seuranta, raportointi ja tarkastus;

ix) näkyvyys;

x) sopimuksen päättämistä koskevat ehdot.

Rahoitusvälinettä käyttöön otettaessa EIP tekee sopimusjärjestelyjä valittujen rahoitusvälijien kanssa.

d) jos c alakohdassa tarkoitettua rahoitussopimusta ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa b alakohdassa tarkoitetun ohjelman hyväksymisestä, jäsenvaltiolla on oikeus kohdentaa kyseinen rahoitusosuus uudelleen muihin ohjelmiin ja prioriteetteihin temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksellä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen mallin. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa on saavutettava 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritettyinä ajankohtina vähimmäismääräinen vipuvaikutus, joka lasketaan suhteena rahoitusvälijien luoman, tukikelpoisille pk-yrityksille tarkoitetun uuden velkarahoituksen ja kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevan, EAKR:stä ja maaseuturahastosta asianomaisiin rahoitusvälineisiin maksetun rahoitusosuuden välillä. Vähimmäismääräinen vipuvaikutus voi olla erilainen eri osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Jos rahoitusvälijä ei saavuta vähimmäismääräistä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritettyä vipuvaikutusta, se on sopimuksen nojalla velvollinen maksamaan sakkoja tai taloudellista korvausta osallistuvan jäsenvaltion hyväksi rahoitussopimuksessa asetettujen ehtojen mukaisesti.

Jos rahoitusvälijä ei saavuta rahoitussopimuksessa määritettyä vähimmäismääräistä vipuvaikutusta, tällä ei ole vaikutusta annettuihin vakuuksiin eikä asiaankuuluviin arvopaperistamistransaktioihin.

6. Poiketen siitä, mitä 38 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet voidaan sijoittaa erillisille tileille jäsenvaltioittain, tai jos kaksi tai useampi osallistuva jäsenvaltio antaa suostumuksensa, yhdelle tilille, joka kattaa kaikki kyseiset jäsenvaltiot ja jota käytetään sen ohjelman erityistavoitteiden mukaisesti, josta rahoitusosuudet otetaan.

7. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista säädetään, jäsenvaltion komissiolle osoittama maksupyyntö on tehtävä siten, että perustana on 100 prosenttia jäsenvaltion EIP:lle maksamista määristä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettussa rahoitussopimuksessa määrityn suunnitelman mukaisesti. Näiden maksupyyntöjen on perustuttava sellaisiin EIP:n pyytämiin määriin, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta katetaan seuraavien kolmen kuukauden aikana lopullisesti sovittaviin vakuussopimuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin liittyvät sitoumukset. Jäsenvaltioiden on suoritettava maksut EIP:lle viipymättä ja joka tapauksessa ennen kuin EIP tekee sitoumuksia.

8. Ohjelman päättyessä tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineelle maksettu ohjelman rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa:

- a) 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta 42 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eriä;
- b) 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta arvopaperistamistransaktioiden luoman uuden velkarahoituksen kokonaismäärää, joka on maksettu tukikelpoisille pk-yrityksille tai niiden hyväksi 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukikelpoisuuskautena.

9. Jäljempänä olevia 44 ja 45 artiklaa sovellettaessa vakuudet ja rajaamattomat vakuudet, siltä osin kuin niitä ei ole vaadittu maksettaviksi, ja arvopaperistamistransaktioihin liittyvät palautukset varat, on katsottava rahoitusvälineisiin takaisin maksettaviksi varoiksi. Rahoitusvälineen purkamisesta syntyvät nettotuotot sen jälkeen, kun niistä on vähennetty kustannukset, palkkiot sekä EAKR:stä ja maaseuturahastosta rahoitusta saaneita paremmissa etuoikeusasemassa oleville velkojille maksetut määrät, on palautettava asianomaisille jäsenvaltiolle suhteessa siihen, mitkä niiden rahoitusosuudet ovat rahoitusvälineessä.

10. Jäljempänä olevan 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen on sisällyttävä seuraavat täydentävät tiedot:

- a) EAKR:stä ja maaseuturahastosta rahoitusvälineelle maksetun tuen kokonaismäärä suhteessa rajaamattomiin vakuuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin ohjelmittain ja prioriteeteittain tai toimenpiteittäin;
- b) edistyminen uuden velkarahoituksen luomisessa tukikelpoisille pk-yrityksille 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

11. Jos tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettussa rahoitussopimuksessa ei muuta määrätä ja sen estämättä, mitä 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti rahoitusvälineille kohdennetut varat voidaan käyttää uuden velkarahoituksen luomiseen pk-yrityksille jäsenvaltion koko alueella alueluokasta riippumatta.

12. Jäljempänä olevaa 70 artiklaa ei sovelleta ohjelmiin, jotka on perustettu rahoitusvälineiden ottamiseksi käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

40 artikla

Rahoitusvälineiden hallinto ja valvonta

1. EAKR:ää, koheesiorahastoa, ESR:ää sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa varten tämän asetuksen 124 artiklan mukaisesti ja maaseuturahastoa varten maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan mukaisesti nimetyt elimet eivät saa suorittaa paikan päällä sellaisia toimia koskevia varmuksia, jotka käsittävät 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti käyttöön otettuja rahoitusvälineitä. Nämä nimetyt elimet saavat säännöllisin väliajoin tarkastuskertomuksia elimiltä, joille kyseisten rahoitusvälineiden käyttöönotto on uskottu.

2. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavat elimet eivät saa tarkastaa toimia, jotka käsittävät 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti käyttöön otettuja rahoitusvälineitä, eivätkä näihin rahoitusvälineisiin liittyviä hallinto- ja valvontajärjestelmiä. Ne saavat säännöllisin väliajoin tarkastuskertomuksia tarkastajilta, jotka on nimetty kyseisten rahoitusvälineiden perustamisesta tehdyissä sopimuksissa.

3. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavat elimet voivat suorittaa tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla vain yhdessä tai useammassa seuraavista tapauksista:

- a) todentavat asiakirjat, jotka osoittavat, että loppukäyttäjät ovat saaneet tukea rahoitusvälineestä ja että tuki on käytetty aiottuun tarkoitukseen ja sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, eivät ole saatavissa hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla;

- b) on näyttöä siitä, että hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla saatavilla olevat asiakirjat eivät anna todenmukaista ja tarkkaa tietoa annetusta tuesta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden hallintoa ja valvontaa, mukaan lukien hallinto- ja tarkastusviranomaisten suorittama valvonta, todentavien asiakirjojen säilyttämistä koskevat järjestelyt, todentavien asiakirjojen todistettavat asiat sekä hallinto- ja valvonta- sekä tarkastusjärjestelyt. Komissio antaa nämä delegoidut säännökset yhtäaikaaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten on varmistettava, että todentavat asiakirjat ovat saatavissa, eivätkä ne saa asettaa loppukäyttäjille tallentamisvaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin on tarpeen, jotta nämä elimet voivat hoitaa tämän tehtävän.

41 artikla

Rahoitusvälineiden menoja sisältävät maksupyynnöt

1. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet ja 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet, jotka on otettu käyttöön 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, asteittaiset välimaksupyynnöt ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavia rahoitusosuuksia varten on esitettävä 65 artiklan 2 kohdassa säädettyinä tukikelpoisuusaikana, jäljempänä 'tukikelpoisuusaika', seuraavien edellytysten mukaisesti:

- a) ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavan rahoitusosuuden määrä, joka sisältyy kuhunkin tukikelpoisuusaikana jätettyyn välimaksupyyntöön, saa olla enintään 25 prosenttia asiaan kuuluvassa rahoitussopimuksessa ohjelmasta rahoitusvälineeseen osoitettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä. Se vastaa 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja menoja, ja se odotetaan maksettavan tukikelpoisuusaikana. Tukikelpoisuusaajan jälkeen jätettyihin välimaksupyyntöihin on sisällytettävä 42 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä;
- b) kukin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu välimaksupyyntö voi sisältää enintään 25 prosenttia 38 artiklan 9 kohdassa tarkoitettusta kansallisen osarahoituksen kokonaismäärästä, joka odotetaan maksettavan rahoitusvälineeseen, tai loppukäyttäjien tasolla 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja menoja varten tukikelpoisuusaikana;
- c) myöhemmät tukikelpoisuusaikana jätettävät välimaksupyynnöt voidaan esittää ainoastaan seuraavasti:
 - i) toisen välimaksupyynnön osalta, kun vähintään 60 prosenttia ensimmäiseen välimaksupyyntöön sisältyneestä määrästä on käytetty 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina;
 - ii) kolmannen ja sitä seuraavien välimaksupyyntöjen osalta, kun vähintään 85 prosenttia edellisiin välimaksupyyntöihin sisältyneistä määristä on käytetty 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina.
- d) kussakin välimaksupyynnössä, joka sisältää rahoitusvälineisiin liittyviä menoja, on erikseen ilmoitettava ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä ja 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina maksetut määrät.

Ohjelman sulkemisen yhteydessä loppumaksun maksamista koskevaan hakemukseen on sisällytettävä 42 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä.

2. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut, 38 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti käyttöön otetut rahoitusvälineet, välimaksupyyntöihin ja loppumaksun maksamista koskevaan hakemukseen on sisällytettävä niiden maksujen kokonaismäärä, jotka hallintoviranomainen on suorittanut 42 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja loppukäyttäjiin tehtäviä investointeja varten.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoiduilla säädöksillä 149 artiklan mukaisesti säännöt, jotka koskevat rahoitusvälineisiin tehtävien maksujen peruuttamista sekä maksatushakemuksiin tämän johdosta tehtäviä muutoksia.

4. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit, joita on käytettävä annettaessa rahoitusvälineisiin liittyviä lisätietoja komissiolle toimitettavien maksupyyntöjen mukana. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

42 artikla

Tukikelpoiset menot ohjelman sulkemisen yhteydessä

1. Ohjelman sulkemisen yhteydessä rahoitusvälineen tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineestä tukikelpoisuusaikana tosiasiallisesti maksettu ohjelman osuuksien kokonaismäärä tai, vakuuksien tapauksessa, sidottu kokonaismäärä, joka vastaa seuraavia eriiä:

- a) loppukäyttäjille suoritettut maksut ja 37 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa loppukäyttäjien hyväksi suoritettut maksut;
- b) sekä voimassa oleviin että jo erääntyneisiin vakuussopimuksiin sidottu varat tappioihin liittyvien mahdollisten vakuusvaateiden täyttämiseksi; tämä erä lasketaan ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella, ja se kattaa suuren määrän uusia lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä loppukäyttäjiin tehtäviä uusia investointeja varten;
- c) rahoitusvälineisiin yhdistettynä käytetyt pääomitetut korkotuet tai vakuuspalkkiohyvitykset, jotka tulevat maksettaviksi enintään kymmenen vuoden ajalta tukikelpoisuusaajan jälkeen ja jotka maksetaan kyseistä tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille; ne maksetaan tosiasiallisesti tukikelpoisuusaajan jälkeen, mutta ne koskevat lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä, jotka on maksettu loppukäyttäjiin tehtyjä investointeja varten tukikelpoisuusaikana;
- d) korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista tai rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityisistä säännöistä, jotka koskevat ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen korkotuen ja vaakuuspalkkiohyvitysten vuotuisten maksuerien pääomittamista koskevan järjestelmän perustamista.

2. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset välineet ja mikroluotot, ne pääomitetut hallintokustannukset tai -palkkiot, jotka tulevat maksettaviksi enintään kuuden vuoden ajalta 55 artiklan 2 kohdassa vahvistetun tukikelpoisuusajan jälkeen loppukäyttöön mainittuna tukikelpoisuusaikana tehtyjen investointien osalta ja joihin ei voida soveltaa 44 tai 45 artiklan säännöksiä, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan kyseistä tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille.

3. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joiden kohderyhmänä ovat 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut yritykset, joita koskeva 38 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahoitussopimus on allekirjoitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2017 ja jotka ovat investoineet tukikelpoisuusajan loppuun mennessä vähintään 55 prosenttia asiaankuuluvaan rahoitussopimukseen sidotuista ohjelman varoista, tietty määrä maksuista, jotka on tarkoitettu loppukäyttöön enintään neljän vuoden aikana tukikelpoisuusajan jälkeen tehtäviin investointeihin, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan erikseen tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille, edellyttäen että noudatetaan valtioneuvoston päätöksiä ja että kaikki jäljempänä asetetut ehdot täytetään.

Sulkutilille maksettavat varat

- a) on käytettävä yksinomaan sellaisiin loppukäyttöön tehtäviin jatkoinvestointeihin, jotka ovat saaneet tukikelpoisuusaikana rahoitusvälineistä edelleen kokonaan tai osittain suorittamattomia alkupääomainvestointeja;
- b) on käytettävä yksinomaan jatkoinvestointeihin, jotka on määrä tehdä markkinastandardien ja niitä koskevien sopimusuhteisten järjestelyjen mukaisesti ja rajata välttämättömimpään, jotta yksityisen sektorin yhteisinvestointeja voidaan lisätä ja samalla varmistaa kohdeyritysten rahoituksen jatkuvuus, niin että sekä julkiset että yksityiset sijoittajat voivat hyötyä investoinneista;
- c) saavat olla enintään 20 prosenttia 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden tukikelpoisista menoista, ja tästä enimmäismäärästä on vähennettävä rahoitusvälineeseen tukikelpoisuusaikana palautetut enimmäismääräiset pääomavarat ja tuotot.

Kaikki sulkutilille maksetut määrät, joita ei käytetä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona maksettuihin, loppukäyttöön tehtäviin investointeihin, on käytettävä 45 artiklan mukaisesti.

4. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisien menojen ei saa ylittää seuraavien erien summaa:

a) ERI-rahastoista 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin maksetun tuen kokonaismäärä; ja

b) vastaava kansallinen osarahoitus.

5. Rahasto-osuusrahaston käyttöön otosta vastaava elin tai rahoitusvälineiden käyttöön otosta 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti vastaavat elimet voivat veloittaa 1 kohdan d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettujen hallintokustannusten tai -palkkioiden, jotka eivät saa ylittää tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä määriteltyjä kynnysarvoja. Jos hallintokustannuksiin sisältyy välittömiä tai välillisiä kustannuseriä, jotka korvataan todentavilla asiakirjoilla vastaan, hallintopalkkioilla tarkoitetaan suoritettujen palvelujen osalta sovittua hintaa, joka tapauksen mukaan määräytyy kilpailuun perustuvan markkinaprosessin kautta. Hallintokustannukset ja -palkkiot perustuvat suoriteperusteiseen laskentamenetelmään.

Hallintokustannukset ja -palkkiot voivat kattaa järjestelykustannukset. Jos järjestelypalkkiot veloitetaan loppukäyttäjiltä, niitä ei voida ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi.

Hallintokustannukset ja -palkkiot, mukaan lukien ne, jotka aiheutuvat rahoitusvälineen valmistelusta ennen asianomaisen rahoitussopimuksen allekirjoittamista, ovat tukikelpoisia asianomaisen rahoitussopimuksen allekirjoituspäivästä alkaen.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan erityissäännöt, jotka koskevat perusteita, joiden mukaisesti määritetään hallintokustannukset ja -maksut saavutettujen tulosten ja sovellettavien kynnysarvojen perusteella, sekä säännöt, jotka koskevat pääomittettujen hallintokustannusten ja -maksujen korvaamista oman pääoman ehtoisten välineiden ja mikroluottojen osalta.

43 artikla

ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot

1. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksettu tuki on talletettava tilille rahoituslaitoksessa, jonka kotipaikka sijaitsee jäsenvaltiossa, ja se on sijoitettava väliaikaisesti moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti.

2. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta johtuvat korko- ja muut tuotot on käytettävä samoihin tarkoituksiin, mukaan luettuina 42 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista tai rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu sekä 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksetut menot, kuin ERI-rahastoista maksettu alkuperäinen tuki joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai rahoitusvälineen purkamisen seurauksena toisten rahoitusvälineiden tai tukimuotojen yhteydessä prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti tukikelpoisuusajan loppuun asti.

3. Hallintoviranomaisen on huolehdittava, että korko- ja muiden tuottojen käytöstä pidetään asianmukaisesti kirjaa.

44 artikla

ERI-rahastoista maksetusta tuesta johtuvien varojen uudelleenkäyttö tukikelpoisuusaajan loppuun asti

1. Rahoitusvälineisiin takaisin maksetut, ERI-rahastojen tuesta johtuvat varat, jotka saadaan investoinneista tai vakuussopimukseen sidottujen varojen vapautumisesta, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, kuten korot, vakuuspalkkiot, osingot, pääomatulot tai muut investoinneista saadut tulot, on käytettävä uudelleen seuraaviin tarkoituksiin enintään tarvittavan määrän suuruisina ja asianomaisissa rahoitussopimuksissa sovitussa järjestyksessä:

- a) samojen tai muiden rahoitusvälineiden kautta tehtävät uudet investoinnit prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti;
- b) tarvittaessa erityiskorvaus sellaisille yksityisille tai markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville julkisille investoijille, jotka antavat ERI-rahastoista rahoitusvälineeseen maksetun tuen vastineeksi käyttöön varoja tai tekevät yhteisinvestointeja loppukäyttäjien tasolla;
- c) tarvittaessa korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista ja rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisen erityiskorvauksen tarve ja taso määritetään ennakoarvioinnissa. Erityiskorvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen sellaisten kannustimien luomiseksi, joilla houkutellaan maksetun tuen vastineeksi käyttöön annettavia yksityisiä varoja, eikä sillä saa antaa liiallisia korvauksia yksityisille tai markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville julkisille investoijille. Edut on sovittava yhteen jakamalla asianmukaisesti riskit ja tuotto sekä soveltamalla tavanomaisia kaupallisia perusteita valtiontukia koskevaa unionin sääntöjä noudattaen.

2. Hallintoviranomaisen on huolehdittava, että 1 kohdassa tarkoitettujen varojen käytöstä pidetään asianmukaisesti kirjaa.

45 artikla

Varojen käyttö tukikelpoisuusaajan päättymisen jälkeen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineisiin takaisin maksetut varat, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, jotka ovat syntyneet vähintään kahdeksan vuoden aikana tukikelpoisuusaajan päättymisen jälkeen ja jotka johtuvat 37 artiklassa tarkoitettusta ERI-rahastojen tuesta rahoitusvälineille,

käytetään ohjelman tai ohjelmien tavoitteiden mukaisesti joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai sen jälkeen, kun varat eivät enää ole rahoitusvälineen käytettävissä, muiden rahoitusvälineiden yhteydessä, edellyttäen että molemmissa tapauksissa markkinatilanteen arviointi osoittaa tällaisten investointien jatkuvan tarpeen, tai muiden tukimuotojen yhteydessä.

46 artikla

Rahoitusvälineiden käyttöönottoa koskeva kertomus

1. Hallintoviranomaisen on lähetettävä komissiolle vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen liitteenä erityiskertomus toimista, joihin sisältyy rahoitusvälineitä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on sisällettävä kustakin rahoitusvälineestä seuraavat tiedot:

- a) tiedot ohjelmasta ja prioriteetista tai toimenpiteestä, johon perustuen ERI-rahastojen tuki myönnetään;
- b) rahoitusvälineen ja käyttöönottojärjestelyjen kuvaus;
- c) tiedot elimistä, jotka vastaavat rahoitusvälineiden käyttöönotosta, ja tapauksen mukaan elimistä, jotka vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 38 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettulla tavalla, sekä tiedot 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista rahoituksenvälittäjistä;
- d) rahoitusvälineeseen ohjelmista maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna;
- e) loppukäyttäjille tai loppukäyttäjien hyväksi maksetun tai rahoitusvälineestä vakuussopimukseen loppukäyttäjien tehtäviä investointeja varten sidotun tuen kokonaismäärä sekä aiheutuneet hallintokustannukset tai maksetut hallintopalkkiot ohjelman, prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna;
- f) rahoitusvälineen tuloksellisuus, mukaan lukien sen perustamisen ja sellaisten elimien valitsemisen edistyminen, joiden tehtävänä on ottaa rahoitusväline käyttöön, mukaan lukien elin, joka vastaa rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta;
- g) 43 artiklassa tarkoitettujen ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot sekä 44 artiklassa tarkoitettujen investoinneista saadut rahoitusvälineisiin takaisin maksetut ohjelmien varat;
- h) edistyminen rahoitusvälineen avulla toteutetuista investoinneista odotettujen vipuvaikutusten saavuttamisessa sekä investointien ja osuuksien arvo;

- i) oman pääoman ehtoisten sijoitusten arvo edeltävinä vuosina;
- j) rahoitusvälineen osuus kyseisen prioriteetin tai toimenpiteen indikaattorien saavuttamisessa.

Ensimmäisen alakohdan h ja j alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan sisällyttää vain vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien vuotuisten täytäntöönpanokertomusten liitteeseen sekä lopulliseen täytäntöönpanokertomukseen. Ensimmäisen alakohdan a – j alakohdassa esitetyt kertomuksen antamista koskevia velvoitteita ei sovelleta loppukäyttäjiiin.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan täytäntöönpanona yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit, joita on käytettävä toimitettaessa rahoitusvälineitä koskevia tietoja komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio laatii vuosittain vuodesta 2016 alkaen yhteenvetoja hallintoviranomaisten tämän artiklan mukaisesti toimittamista tiedoista, jotka koskevat rahoitusvälineiden rahoitukseen ja käyttöönnottoon liittyvää edistymistä, kuuden kuukauden kuluessa niiden vuotuisten täytäntöönpanokertomusten esittämisen määräajasta, joihin viitataan 111 artiklan 1 kohdassa EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta, maaseuturahastoasetuksen 75 artiklassa maaseuturahaston osalta ja rahastokohtaisten sääntöjen asianomaisissa kohdissa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Nämä yhteenvedot toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja julkaistaan.

V OSASTO

SEURANTA JA ARVIOINTI

I LUKU

Seuranta

I j a k s o

Ohjelmien seuranta

47 artikla

Seurantakomitea

1. Jäsenvaltion on perustettava institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti ohjelman täytäntöönpanon seurantaan varten komitea yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona ohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle, jäljempänä 'seurantakomitea'.

Jäsenvaltio voi perustaa yhden seurantakomitean useampaa kuin yhtä ERI-rahastoista osarahoitettua ohjelmaa varten.

2. Kukin seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteiden mukaisesti.

3. Yhteistyöohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, on perustettava Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomitea, yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteistyöohjelman hyväksymispäätöksestä on ilmoitettu jäsenvaltioille. Seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä.

48 artikla

Seurantakomitean kokoonpano

1. Seurantakomitean kokoonpanosta päättää jäsenvaltio edellyttäen, että seurantakomitea koostuu asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten ja välittävien toimielinten edustajista sekä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden edustajista. Kumppaneiden edustajien on saatava asianomaisilta kumppaneilta valtuutus seurantakomiteaan osallistumiselle avoimia menettelyjä noudattaen. Kullakin seurantakomitean jäsenellä voi olla äänioikeus.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomitean kokoonpanosta sopivat ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot sekä kolmannet maat, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan. Seurantakomiteaan on kuuluttava näiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden asianmukaisia edustajia. Seurantakomiteaan voi kuulua sellaisia eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän (EAYY) edustajia, jotka toteuttavat ohjelma-alueella ohjelmaan liittyviä toimia.

2. Seurantakomitean jäsenluettelo julkaistaan.

3. Komissio osallistuu seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

4. Jos EIP osallistuu ohjelmaan, se voi osallistua seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

5. Seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

49 artikla

Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean on kokoonnettava vähintään kerran vuodessa, ja sen on tarkasteltava ohjelman täytäntöönpanoa ja ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä. Tarkastelua suorittaessaan sen on otettava huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset indikaattorit ja ohjelmakohtaiset indikaattorit, myös tulosindikaattorien arvon muutokset ja määrällisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys, sekä 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuloskehyksessä määritetyt välitavoitteet ja tarvittaessa kvalitatiivisten analyysien tulokset.

2. Seurantakomitean on tarkasteltava kaikkia ohjelman tulokellisuuteen vaikuttavia tekijöitä, mukaan lukien johtopäätökset tulosten tarkastelusta.

3. Seurantakomiteaa on kuultava kaikista ohjelmaa koskevista hallintoviranomaisen esittämistä muutosehdotuksista, ja se antaa niistä lausunnon, jos se pitää sitä asianmukaisena.

4. Seurantakomitea voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia ohjelman täytäntöönpanosta ja arvioinnista, mukaan lukien toimenpiteet, jotka liittyvät tuensaajien hallinnollisen taa-kan vähentämiseen. Seurantakomitean on seurattava esittämiensä huomautusten johdosta toteutettuja toimenpiteitä.

50 artikla

Täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ohjelmaa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus edelliseltä varainhoitovuodelta vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun asti. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta sekä vuotuinen täytäntöönpanokertomus maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetussa määräajassa.

2. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä keskeisimpiä tietoja ohjelman ja sen prioriteettien täytäntöönpanosta ottamalla huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset ja ohjelmakohtaiset indikaattorit ja määrälliset tavoitearvot, tarvittaessa myös tulosindikaattorien arvojen muutokset, sekä vuonna 2017 toimitettavasta vuosittaisesta täytäntöönpanokertomuksesta alkaen tuloskehityksessä määritetyt välitavoitteet. Toimitettujen tietojen on liityttävä indikaattoriarvoihin, jotka kuvaavat kokonaisuudessaan toteutettuja toimia ja mahdollisuuksien mukaan sekä täytäntöönpanovaihe huomioon ottaen myös tiettyjä valittuja toimia. Niissä on myös esitettävä yhteenveto kaikkien sellaisten ohjelman arviointien tuloksista, jotka ovat tulleet saataville edellisen varainhoitovuoden aikana, kaikista ohjelman tuloksellisuuden vaikuttavista kysymyksistä sekä toteutetuista toimenpiteistä. Vuonna 2016 esitettävässä täytäntöönpanokertomuksessa voidaan myös tarvittaessa tuoda esiin ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutetut toimenpiteet.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ESR-asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt ESR:n osalta toimitettavista tiedoista.

4. Vuonna 2017 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä ja arvioitava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys ottaen huomioon myös ERI-rahastojen vaikutus tulosindikaattorien arvon muutoksiin, jos saatavilla on asianmukaisiin arviointeihin perustuvaa näyttöä. Tässä vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä toimenpiteet sellaisten ennakkoehtojen täyttämiseksi, jotka eivät täytyneet ohjelmien hyväksymisajankohtana. Siinä on myös arvioitava 7 ja 8 artiklassa vahvistettujen periaatteiden huomioon ottamiseen tähtävien toimenpiteiden toteuttamista ja 5 artiklassa tarkoitettujen kumpu-panien osuutta ohjelman täytäntöönpanossa sekä raportoitava ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin käytetystä tuesta.

5. Vuonna 2019 toimitettavan vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen sekä ERI-rahastoja käsittelevän lopullisen täytäntöönpanokertomuksen on 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja

arviointien lisäksi sisällettävä tietoja ja arviointeja siitä, miten ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty ja miten ohjelma on edistännyt älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteutusta.

6. Jotta 1–5 kohdassa tarkoitetut vuotuiset täytäntöönpanokertomukset voidaan katsoa hyväksyttäväksi, niiden on sisällettävä kaikki näissä kohdissa ja rahastokohtaisissa säännöissä vaaditut tiedot.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle hyväksynnän epäämisestä 15 työpäivän kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä; muussa tapauksessa kertomus katsotaan hyväksyttäväksi.

7. Komissio tarkastelee vuotuisia ja lopullisia täytäntöönpanokertomuksia ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä ja viiden kuukauden kuluessa lopullisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä. Jos komissio ei esitä huomautuksia näissä määräajoissa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

8. Komissio voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia, jotka koskevat ohjelman täytäntöönpanoon merkittävästi vaikuttavia kysymyksiä. Jos tällaisia huomautuksia esitetään, hallintoviranomaisen on annettava kaikki tarvittavat tiedot näiden huomautusten suhteen ja tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa.

9. Vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset, kuten myös yleistajuinen tiivistelmä niiden sisällöstä asetetaan yleisön saataville.

51 artikla

Vuotuinen arviointikokous

1. Vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun ulottuvana aikana järjestetään vuosittain komission ja kunkin jäsenvaltion välillä vuotuinen arviointikokous, jossa tarkastellaan kunkin ohjelman tuloksellisuutta ottaen soveltuvin osin huomioon vuotuinen täytäntöönpanokertomus sekä komission huomautukset.

2. Vuotuisessa arviointikokouksessa voidaan käsitellä useampaa kuin yhtä ohjelmaa. Vuosina 2017 ja 2019 vuotuisessa arviointikokouksessa käsitellään kaikkia asianomaisen jäsenvaltion ohjelmia ja siinä otetaan lisäksi huomioon jäsenvaltion kyseisinä vuosina 52 artiklan mukaisesti toimittamat edistymiskertomukset.

3. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia, että ohjelmaa käsittelevä vuotuinen arviointikokous jätetään järjestämättä jonakin vuonna, vuosia 2017 ja 2019 lukuun ottamatta.

4. Vuotuisen arviointikokouksen puheenjohtajana toimii komissio tai, jäsenvaltion niin pyytäessä, jäsenvaltio yhdessä komission kanssa.

5. Jäsenvaltion on varmistettava, että komission vuotuisessa arviointikokouksessa esittämien huomioiden johdosta toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia sellaisten asioiden osalta, jotka vaikuttavat merkittävästi ohjelman täytäntöönpanoon, ja sen on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa.

II osasto

Strateginen toteutuminen

52 artikla

Edistymiskertomus

1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä elokuuta 2017 kumppanuussopimuksen täytäntöönpanoa koskevaa edistymistä 31 päivänä joulukuuta 2016 koskeva kertomus ja viimeistään 31 päivänä elokuuta 2019 vastaava edistymistä 31 päivänä joulukuuta 2018 koskeva kertomus.

2. Edistymiskertomuksen on sisällettävä tietoja ja arviointeja seuraavista:

- a) jäsenvaltiossa kumppanuussopimuksen hyväksymisen jälkeen tapahtuneet kehittämistarpeiden muutokset;
- b) edistyminen älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamisessa sekä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahastokohtaisten tehtävien toteuttamisessa, joka on tapahtunut ERI-rahastojen valittuja temaattisia tavoitteita edistävän vaikutuksen ansiosta, etenkin kullekin ohjelmalle tuloskehityksessä asetettujen välitavoitteiden sekä ilmastonmuutostavoitteisiin käytetyn tuen osalta;
- c) se, onko vahvistettua aikataulua noudatettu niiden toimenpiteiden osalta, joita on ollut määrä toteuttaa kumppanuussopimuksen hyväksymispäivänä täyttämättä olleiden kumppanuussopimuksen mukaan sovellettavien ennakoheitojen täyttämiseksi. Tätä alakohtaa sovelletaan ainoastaan vuonna 2017 toimitettavaan edistymiskertomukseen;
- d) niiden mekanismien täytäntöönpano, joilla varmistetaan koordinointi ERI-rahastojen ja muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden välillä sekä EIP:n kanssa;
- e) aluekehitystä koskevan yhdenmetyt lähentymistavan toteutuminen tai yhteenveto sellaisten yhdenmetytjen lähentymistapojen toteutumisesta, jotka perustuvat ohjelmiin, mukaan lukien edistyminen ensisijaisille yhteistyöaloille asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa;
- f) tapauksen mukaan toteutetut toimenpiteet, joilla on pyritty lisäämään jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää ERI-rahastoja;
- g) tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi toteutetut toimenpiteet ja tässä edistyminen;

h) edellä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden osuus kumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa;

i) yhteenveto ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien 5, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden ja laajalaisten toimintapolitiittisten tavoitteiden osalta toteutetuista toimenpiteistä.

3. Jos komissio kahden kuukauden kuluessa edistymiskertomuksen toimittamispäivästä tulee siihen tulokseen, että toimitetut tiedot ovat puutteellisia tai epäselviä tavalla, joka merkittävästi vaikuttaa asianomaisen arvioinnin laatuun ja luotettavuuteen, se voi pyytää jäsenvaltiolta lisätietoja edellyttäen, että pyyntö ei aiheuta perusteetonta viivytystä ja että komissio perustelee väitetyn laatu- ja luotettavuutta koskevan puutteellisuuden. Jäsenvaltion on toimitettava pyydetty tiedot komissiolle kolmen kuukauden kuluessa ja tarkistettava edistymiskertomusta tarpeen mukaan.

4. Tämän säännöksen yhdenmetytisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan edistymiskertomuksen toimittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

53 artikla

Komission kertomus ja keskustelun järjestäminen ERI-rahastoista

1. Komissio toimittaa vuosittain vuodesta 2016 alkaen neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle yhteenvetokertomuksen ERI-rahastojen ohjelmista niiden vuotuisten täytäntöönpanokertomusten perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat 50 artiklan mukaisesti, sekä yhteenvedon ohjelmien saatavilla olevien arviointien tuloksista. Vuosina 2017 ja 2019 tämä yhteenvetokertomus muodostaa osan 2 kohdassa tarkoitettua strategista kertomusta.

2. Vuosina 2017 ja 2019 komissio laatii strategisen kertomuksen, jossa esitetään yhteenveto jäsenvaltioiden edistymiskertomuksista, ja se toimittaa kertomuksen 31 päivään joulukuuta 2017 ja 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, joita pyydetään järjestämään keskustelu kertomuksesta.

3. Neuvosto keskustelee strategisesta kertomuksesta erityisesti siltä kannalta, miten ERI-rahastot ovat vaikuttaneet älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseen, ja sitä pyydetään esittämään asiasta selvitys Eurooppa-neuvoston keväällä pidettävässä kokouksessa.

4. Joka toinen vuosi vuodesta 2018 alkaen komissio sisällyttää keväällä kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle antamaansa vuotuisen edistymiskertomukseen yhteenvedon viimeisimmistä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista erityisesti siltä osin, miten ERI-rahastot ovat vaikuttaneet älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseen.

II LUKU

Arviointi

54 artikla

Yleiset säännökset

1. Arviointeja tehdään ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon parantamiseksi sekä ohjelmien vaikuttavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arvioimiseksi. Ohjelmien vaikutukset on arvioitava kunkin ERI -rahaston tehtävien perusteella käyttäen vertailuperusteina älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteita ja ottaen huomioon ohjelman koon suhteessa tarvittaessa asianomaisen ohjelma-alueen bruttokansantuotteen (BKT) ja työttömyyden.

2. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös yhteisiin indikaattoreihin sekä tapauksen mukaan ohjelmakohtaisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot.

3. Arvioinnit on annettava sellaisten sisäisten tai ulkoisten asiantuntijoiden tehtäväksi, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia ohjelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista. Komissio antaa ohjeita arviointien suorittamistavasta heti tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

4. Kaikki arvioinnit asetetaan yleisön saataville.

55 artikla

Ennakoarviointi

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä ennakoarviointeja kunkin ohjelman suunnittelun parantamiseksi.

2. Ennakoarvioinnit on tehtävä ohjelmien valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla. Ne on esitettävä komissiolle samanaikaisesti kuin ohjelma, ja mukaan on liitettävä tiivistelmä. Rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa kynnysarvoja, joiden alittuessa ennakoarviointi voidaan yhdistää toisen ohjelman arviointiin.

3. Ennakoarvioinneissa arvioidaan

- a) älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian edistäminen ottaen huomioon valitut temaattiset tavoitteet ja prioriteetit, kansalliset ja alueelliset tarpeet sekä kehitysmahdollisuudet ja aikaisempien ohjelma-kausien kokemukset huomioiden;
- b) ehdotetun ohjelman tai toiminnan sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaan liittyviin välineisiin;
- c) talousarviomäärärahojen kohdentamisen ja ohjelman tavoitteiden keskinäinen johdonmukaisuus;
- d) ohjelmille valittujen temaattisten tavoitteiden, prioriteettien ja vastaavien tavoitteiden johdonmukaisuus yhteisen strategikehyksen, kumppanuussopimuksen ja Euroopan unionin

toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien maakohtaisten suosituksen sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansallisten uudistusohjelmien kanssa;

- e) ehdotettujen ohjelman indikaattorien relevanssi ja selkeys;
- f) odotettujen tuotosten vaikutus tuloksiin;
- g) indikaattoreille asetettujen määrällisten tavoitteiden realiteetti ottaen huomioon suunniteltu ERI-rahastoista maksettava tuki;
- h) ehdotetun tukimuodon perusteet;
- i) henkilöstöresurssien ja hallinnollisten valmiuksien riittävyys ohjelman hallintoon;
- j) ohjelman seurantamenettelyjen ja arviointeihin tarvittavien tietojen keräämismenettelyjen soveltuvuus;
- k) tuloskehukseen valittujen välitavoitteiden soveltuvuus;
- l) miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä sekä kaikenlaisen syrjinnän torjumista koskevien suunniteltujen toimenpiteiden riittävyys ottaen erityisesti huomioon vammaisten henkilöiden mahdollisuudet;
- m) suunniteltujen kestäväa kehitystä tukevien toimenpiteiden riittävyys;
- n) suunnitellut toimet tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi.

4. Ennakoarviointeihin on tarvittaessa sisällytettävä strategisen ympäristöarvioinnin vaatimukset, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY⁽¹⁾, ottaen huomioon tarve hillitä ilmastonmuutosta.

56 artikla

Ohjelmakauden aikana suoritettava arviointi

1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma, joka voi kattaa useampia kuin yhden ohjelman. Arviointisuunnitelma on esitettävä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävien arviointivalmiuksien saatavuus.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tietyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

3. Hallintoviranomaisen on ohjelmakauden aikana varmistettava, että kutakin ohjelmaa ja myös kunkin ohjelman vaikuttavuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia arvioidaan arviointisuunnitelman perusteella ja että kunkin arvioinnin perusteella toteutetaan tarvittavia jatkotoimia rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Ohjelmakauden aikana on vähintään kerran tehtävä arviointi, jossa tarkastellaan, miten ERI-rahastoista maksettu tuki on edistänyt kunkin prioriteetin mukaisia tavoitteita. Kaikkia arviointeja tarkastellaan seurantakomiteassa, ja ne toimitetaan komissiolle.

4. Komissio voi toteuttaa oma-aloitteisesti ohjelmien arviointeja. Se ilmoittaa asiasta hallintoviranomaiselle, ja tulokset lähetetään hallintoviranomaiselle ja toimitetaan asianomaiselle seurantakomitealle.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin.

57 artikla

Jälkiarviointi

1. Jälkiarvioinnit tekee komissio, tai jäsenvaltiot tekevät ne tiiviissä yhteistyössä komission kanssa. Jälkiarvioinneissa tarkastellaan ERI-rahastojen vaikuttavuutta ja tehokkuutta sekä niiden vaikutuksia älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteuttamiseen tämän unionin strategian tavoitteiden ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen erityisten vaatimusten mukaisesti.

2. Jälkiarvioinnit on suoritettava loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

3. Komissio suorittaa 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien jälkiarvioinnin, ja tämä jälkiarviointi on suoritettava loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019.

4. Komissio laatii kustakin ERI-rahastosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 yhteenvetokertomuksen, jossa se esittää jälkiarviointien tärkeimmät johtopäätökset.

VI OSASTO

TEKNINEN TUKI

58 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

1. ERI-rahastoista voidaan komission aloitteesta tukea tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavia valmistelua, seuranta, hallinnollista ja teknistä tukea, arviointia, tarkastuksia ja valvontaa koskevia toimenpiteitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden voidaan toteuttaa joko suoraan komission toteuttamina ne, tai välillisesti, jolloin muut henkilöt ja yhteisöt kuin jäsenvaltiot toteuttavat ne varainhoitoasetuksen 60 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden voidaan toteuttaa erityisesti seuraavat:

- a) hankkeiden valmisteluun ja arviointiin myönnettävä tuki, myös EIP:n kanssa;
- b) institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien lisäämiseen myönnettävä tuki ERI-rahastojen hallinnon tehokkuuden parantamiseksi;
- c) tutkimukset, jotka liittyvät ERI-rahastojen koskevaan komission raportointiin sekä koheesiokertomukseen;
- d) ERI-rahastojen analysointiin, hallinnointiin, seurantaan, tiedonvaihtoon ja täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet sekä toimenpiteet, jotka liittyvät valvontajärjestelmien sekä teknisen ja hallinnollisen tuen täytäntöönpanoon;
- e) ERI-rahastojen nykyistä ja tulevaa toimintaa käsittelevät arvioinnit, asiantuntijaraportit, tilastot ja selvitykset, myös yleisluonteiset; tarvittaessa EIP voi toteuttaa ne;
- f) toimet tietojen levittämiseksi, verkostoitumisen tukemiseksi, viestintätoimien toteuttamiseksi, tietoisuuden lisäämiseksi sekä yhteistyön ja kokemusten vaihdon edistämiseksi, myös kolmansien maiden kanssa;
- g) hallinnossa, seurannassa, tarkastuksessa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien tietokonejärjestelmien käyttöönotto, toiminta ja keskinäiset yhteydet;
- h) toimet arviointimenetelmien ja arviointikäytäntöjä koskevan tiedonvaihdon parantamiseksi;
- i) tarkastuksiin liittyvät toimenpiteet;
- j) kansallisten ja alueellisten valmiuksien lisääminen seuraavilla aloilla: investointisuunnittelu, tarpeiden arviointi, valmistelu sekä rahoitusvälineiden, yhteisten toimintasuunnitelmien ja suurhankkeiden, myös EIP:n kanssa toteutettavien yhteisten aloitteiden, suunnittelu ja täytäntöönpano;
- k) hyvien käytäntöjen jakaminen, jotta jäsenvaltiot voivat paremmin parantaa asianomaisten 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden ja niiden kattojärjestöjen valmiuksia;
- l) toimenpiteet rakenteellisten ja hallinnollisten uudistusten määrittämiseksi, priorisoimiseksi ja toteuttamiseksi vastauksena taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin jäsenvaltioissa, jotka täyttävät 24 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot.

Jotta varmistetaan tehokkaampi yleisölle suunnattu viestintä ja vahvempi synergia komission aloitteesta toteutettujen viestintätoimien välillä, tämän asetuksen mukaisille viestintätoimille kohdennetuilla määrärahoilla on tuettava myös toimielinten tiedotustoimintaa, joka koskee unionin poliittisia prioriteetteja siltä osin kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

2. Komissio vahvistaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksillä suunnitelmansa, jotka koskevat 1 kohdassa lueteltuihin toimenpiteisiin liittyvää toimenpiteiden tyyppiä, silloin kun suunnitella on rahoitusta ERI-rahastoista.

59 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

1. ERI-rahastoista voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta rahoittaa toimenpiteitä, jotka liittyvät valmisteluun, hallintoon, seurantaan, arviointiin, tiedotukseen ja viestintään, verkostoitumiseen, valitusten käsittelyyn sekä valvontaan ja tarkastukseen. Jäsenvaltiot voivat käyttää ERI-rahastoja tukeakseen toimenpiteitä, joilla vähennetään tuensaajien hallinnollista taakkaa, sähköiset tiedonvaihtojärjestelmät mukaan luettuina, ja toimenpiteitä, joilla lisätään jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää näitä rahastoja. ERI-rahastoja voidaan käyttää myös tukemaan toimenpiteitä, joilla parannetaan 5 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti asianomaisten kumppaneiden valmiuksia ja tuetaan tällaisten kumppanien välistä hyvien käytäntöjen vaihtoa. Tässä kohdassa tarkoitetut toimet voivat koskea edellisiä ja seuraavia ohjelmakausia.

2. Rahastokohtaisissa säännöissä voidaan lisätä tai poistaa toimenpiteitä, joita voidaan rahoittaa kulloisenkin ERI-rahaston teknisestä tuesta.

VII OSASTO

ERI-RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

I LUKU

ERI-rahastojen tuki

60 artikla

Osarahoitusosuuden määrittäminen

1. Ohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä on vahvistettava ERI-rahastojen tuen osarahoitusosuus tai osarahoitusosuudet ja enimmäismäärä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Komission aloitteesta tai komission puolesta toteutettavat teknisen tuen toimenpiteet voidaan rahoittaa täysimääräisesti.

61 artikla

Päätökseen saatettujen toimien tuottamat nettotulot

1. Tätä artiklaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja niiden päätökseen saamisensa jälkeen. Tässä artiklassa 'nettotuloilla' tarkoitetaan rahavirtoja, jotka käyttäjät maksavat suoraan kyseisen toimen tuottamista tavaroista tai palveluista, kuten infrastruktuurin käytöstä välittömästi käyttäjien maksettavaksi tulevia maksuja, maapohjan tai rakennusten myyntiä tai vuokraamista tai maksuja palvelujen suorittamisesta, vähennettyinä kyseisellä kaudella syntyneillä toimintakustannuksilla ja lyhytikäisten laitteiden jälleenhankintakustannuksilla. Toimen tuottamat toimintakustannusten säästöjä on käsiteltävä nettotuloina, jollei niitä tasoiteta samansuuruisilla vähennyksillä toiminta-avustuksista.

Jos kaikki investointikustannukset eivät ole tukikelpoisia osarahoitusta varten, nettotulot jaetaan investointikustannusten tukikelpoisten ja muiden kuin tukikelpoisten osien suhteessa.

2. ERI-rahastoista osarahoitettavista toimen tukikelpoisista menoista tehdään ennakkovähennys ottaen huomioon toimen mahdollisuudet tuottaa nettotuloja tietyinä viiteajanjaksona, joka kattaa sekä toimen toteutuksen että toimen päätökseen saamisen jälkeisen ajan.

3. Toimen mahdollisesti tuottamat nettotulot on määritettävä ennakkoon jollakin seuraavista menetelmistä, jonka hallintoviranomainen valitsee toimialaa, sen osaa tai toimen tyyppiä varten:

- a) toimialaa tai sen osaa koskevan kiinteän nettotuloprosenttiosuuden soveltaminen toimeen liitteen V tai mahdollisten toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen delegeoitujen säädösten mukaisesti;
- b) toimesta saatujen diskontattujen nettotulojen laskeminen ottaen huomioon toimea koskevaan toimialaan tai sen osaan soveltuva viiteajanjakso, asianomaiselta investointialueelta yleensä odotettava kannattavuus, saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamisen ja soveltuvin osin kyseisen jäsenvaltion tai alueen suhteelliseen vaurauteen liittyvät tasapuolisuusnäkökohdat.

Siirretään komissiolle valta antaa delegeoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti liitteen V muuttamiseksi perustelluissa tapauksissa mukauttamalla siinä vahvistettuja kiinteitä prosenttiosuuksia siten, että otetaan soveltuvin osin huomioon aiemmat tiedot, mahdollisuudet kustannusten kattamiseen ja saastuttaja maksaa -periaate.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegeoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan kiinteät prosenttiosuudet toimialoille tai niiden osille, jotka liittyvät tieto- ja viestintäteknologiaan, tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin sekä energiatehokkuuteen. Komissio antaa delegoidut säädökset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Lisäksi komissiolle siirretään valta antaa delegeoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sellaisten muiden toimialojen tai niiden osien, myös toimialojen, jotka kuuluvat 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa määriteltyihin temaattisiin tavoitteisiin ja joita tuetaan ERI-rahastoista, lisäämiseksi liitteeseen V.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää sovellettaessa kaikki toimen toteutuksen aikana ja sen päätökseen saamisen jälkeen syntyvät nettotulot katsotaan kiinteää prosenttiosuutta soveltamalla huomioon otettaviksi, eikä niitä näin ollen vähennetä myöhemmin toimen tukikelpoisista menoista.

Kun uutta toimialaa tai sen osaa koskeva kiinteä prosenttiosuus on vahvistettu delegoidulla säädöksellä kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti, hallintoviranomainen voi päättää soveltaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainittua menetelmää kyseiseen toimialaan tai sen osaan liittyviin uusiin toimiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmän vahvistamista koskevia delegoituja säädöksiä. Tätä menetelmää sovellettaessa toimen toteutuksen aikana syntyneet ja sellaisista tulolähteistä peräisin olevat nettotulot, joita ei ole otettu huomioon määriteltäessä toimen mahdollisia nettotuloja, vähennetään toimen tukikelpoisista menoista viimeistään tuensaajan esittämässä loppumaksatushakemuksessa.

4. Menetelmä, jolla nettotulot vähennetään komissiolle esitettyyn maksupyyntöön sisällytetyistä toimen menoista, määritetään kansallisten sääntöjen mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdassa esitettyjen menetelmien soveltamisen vaihtoehtona 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osarahoituksen enimmäismäärää voidaan jonkin jäsenvaltion pyynnöstä alentaa hyväksyttäessä prioriteettiin tai toimenpiteeseen liittyvää ohjelmaa, jonka puitteissa kaikkiin prioriteetin tai toimenpiteen mukaisesti tuettaviin toimiin voitaisiin soveltaa yhtenäistä kiinteää prosenttiosuutta 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kyseinen alennus ei saa olla pienempi kuin määrä, joka saadaan kertomalla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti sovellettava unionin osarahoituksen enimmäisosuus 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla asiaan liittyvällä kiinteällä prosenttiosuudella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua menetelmää sovellettaessa kaikki toimen toteutuksen aikana ja sen päätökseen saamisen jälkeen syntyvät nettotulot katsotaan alennettua osarahoitusosuutta soveltamalla huomioon otettaviksi, eikä niitä näin ollen vähennetä myöhemmin toimien tukikelpoisista menoista.

6. Jos tuloja on objektiivisesti mahdotonta määrittää ennalta minkään 3 tai 5 kohdassa esitetyn menetelmän perusteella, komissiolle ilmoitetuista menoista on vähennettävä nettotulot, jotka on saatu kolmen vuoden kuluessa toimen päättymisestä tai siihen päivään mennessä, jona rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetut ohjelman sulkemista koskevat asiakirjat on viimeistään esitettävä, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

7. Edellä olevia 1–6 kohtaa ei sovelleta

- a) pelkästään ESR:stä tukea saaviin toimiin tai niiden osiin;
- b) toimiin, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa ennen 1–6 kohdan soveltamista;
- c) kokonaan takaisin maksettavaan tukeen ja palkintoihin;
- d) tekniseen tukeen;
- e) rahoitusvälineille annettavaan tai niistä saatavaan tukeen;

f) toimiin, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa;

g) toimiin, joita toteutetaan yhteisen toimintasuunnitelman puitteissa;

h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II.

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltion soveltaessa 5 kohtaa se voi sisällyttää asiaankuuluvaan prioriteettiin tai toimenpiteeseen toimia, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa ennen 1–6 kohdan soveltamista.

8. Lisäksi 1–6 kohtaa ei sovelleta toimiin, joiden ohjelmasta saama tuki on

- a) vähämerkityksistä tukea;
- b) pk-yrityksille kohdennettua sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea, jos valtiontukeen sovelletaan tuki-intensiteettiä tai tuen enimmäismäärää;
- c) sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea, jonka osalta rahoitustarpeet on vahvistettu erikseen sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoviranomainen voi soveltaa 1–6 kohdan säännöksiä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdan mukaisesti, jos tämä on kansallisten sääntöjen mukaista.

II LUKU

ERI-rahastoista julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille myönnettävää tukea koskevat erityissäännöt

62 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet

ERI-rahastoja voidaan käyttää tukemaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimia. Tällaisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien on oltava erityisesti valtiontukia ja julkisia hankintoja koskevan sovellettavan lainsäädännön mukaisia.

63 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien tuensaaja

1. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien osalta ja poiketen siitä, mitä 2 artiklan 10 kohdassa säädetään, tuensaaja voi olla joko

- a) toimen käynnistävä julkisoikeudellinen yhteisö, tai

b) jäsenvaltion yksityisoikeuden mukainen yhteisö, jäljempänä 'yksityissektorin kumppani', joka on valittu tai on määrä valita toimen täytäntöönpanoa varten.

2. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimen käynnistävä julkisoikeudellinen yhteisö voi ehdottaa, että toimen hyväksymisen jälkeen valittava yksityissektorin kumppani on ERI-rahastoista maksettavan tuen tuensaaja. Tässä tapauksessa hyväksymispäätös edellyttää, että hallintoviranomainen vakuuttuu siitä, että valittu yksityissektorin kumppani täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset tuensaajan velvoitteet ja vastaa niistä.

3. Toimen täytäntöönpanoa varten valitun yksityissektorin kumppanin tilalle voidaan täytäntöönpanon aikana valita tuensaajaksi jokin muu taho, jos julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ehdoissa tai yksityisen kumppanin ja toimea osarahoittavan rahoituslaitoksen välisessä rahoitus sopimuksessa sitä edellytetään. Tässä tapauksessa tilalle tulleesta yksityissektorin kumppanista tai julkisoikeudellisesta yhteisöstä tulee tuensaaja edellyttäen, että hallintoviranomainen varmistuu siitä, että tilalle tullut kumppani täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset tuensaajan velvoitteet ja vastaa niistä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tuensaajan vaihtoa ja siihen liittyviä velvoitteita koskevat lisäsäännöt.

5. Tuensaajan vaihdosta ei pidetä 71 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna omistussuhteiden muutoksena, jos tämä vaihdos täyttää tämän artiklan 3 kohdassa ja tämän artiklan 4 kohdan nojalla annetun delegoidussa säädöksessä esitetyt sovellettavat edellytykset.

64 artikla

Tuki julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimille

1. Jos on kyse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimesta, jossa tuensaaja on julkisoikeudellinen yhteisö, tällaiseen kumppanuustoimeen liittyviä menoja, jotka ovat aiheutuneet yksityissektorin kumppanille ja jotka yksityissektorin kumppani on maksanut, voidaan 65 artiklan 2 kohdasta poiketen pitää tuensaajalle aiheutuneina ja tuensaajan maksamina, ja ne voidaan sisällyttää komissiolle osoitettavaan maksupyyntöön edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tuensaaja on tehnyt julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen yksityissektorin kumppanin kanssa;
- b) hallintoviranomainen on todentanut, että yksityissektorin kumppani on maksanut tuensaajan ilmoittamat menot ja että toimi on sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön, ohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukainen.

2. Maksupyyntöön 1 kohdan mukaisesti sisällytetyistä menoista tuensaajille suoritettavat maksut on maksettava tätä tarkoitusta varten tuensaajan nimissä perustetulle sulkutilille.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettulle sulkutilille maksetut varat on käytettävä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta

koskevan sopimuksen mukaisesti maksuihin, myös niihin maksuihin, jotka on mahdollisesti suoritettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen päättymisen johdosta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskeviin sopimuksiin sisällytettävät vähimmäisvaatimukset, joita tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltaminen edellyttää, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen päättämiseen liittyvät säännökset, ja jotka ovat tarpeen asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi.

III LUKU

Menojen tukikelpoisuus ja toimien pysyvyys

65 artikla

Tukikelpoisuus

1. Menojen tukikelpoisuus määritetään kansallisten sääntöjen perusteella, paitsi jos tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai tämän asetuksen tai rahastokohtaisten sääntöjen perusteella on vahvistettu erityissääntöjä.

2. Menot ovat oikeutettuja ERI-rahastojen rahoitusosuuteen, jos ne ovat aiheutuneet tuensaajalle ja jos ne on maksettu sen päivän, jona ohjelma esitetään komissiolle, tai 1 päivän tammiukuuta 2014, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana. Lisäksi menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen 1 päivän tammiukuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, nuorisotyöllisyysaloitteen menojen tukikelpoisuus alkaa 1 päivänä syyskuuta 2013.

4. Kun kyse on 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan perusteella korvatuista kustannuksista, korvauksen perustana olevat toimenpiteet on toteutettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan perusteella korvattujen nuorisotyöllisyysaloitteen kustannusten tukikelpoisuus alkaa 1 päivänä syyskuuta 2013.

6. Toimia ei valita ERI-rahastojen tuen kohteiksi, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin tuensaaja on jättänyt ohjelmaan liittyvän rahoitushakemuksen hallintoviranomaiselle, siitä riippumatta, onko tuensaaja maksanut kaikki asiaankuuluvat maksut.

7. Tämä artikla ei rajoita 58 artiklassa säädettyjen, komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea koskevien tukikelpoisuussääntöjen soveltamista.

8. Tätä kohtaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja toteuttamisensa aikana ja joihin ei sovelleta 61 artiklan 1–6 kohtaa.

ERI-rahastoista osarahoitettavista toimen tukikelpoisista menoista on vähennettävä viimeistään tuensaajan esittämässä loppumaksatushakemuksessa nettotulot, joita ei ole otettu huomioon toimen hyväksymisajankohtana ja jotka toimi on tuottanut suoraan ainoastaan toteuttamisensa aikana. Jos kaikki kustannukset eivät ole oikeutettuja osarahoitukseen, nettotulot jaetaan kustannusten tukikelpoisten ja muiden kuin tukikelpoisten osien suhteessa.

Tätä kohtaa ei sovelleta

- a) tekniseen tukeen;
- b) rahoitusvälineisiin;
- c) kokonaan takaisin maksettavaan tukeen;
- d) palkintoihin;
- e) valtiontukisääntöjen soveltamisalaan kuuluviin toimiin;
- f) toimiin, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa, jos nettotulot on otettu ennakolta huomioon;
- g) yhteisen toimintasuunnitelman mukaisesti toteutettaviin toimiin, jos nettotulot on otettu ennakolta huomioon;
- h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II; tai
- i) toimiin, joiden tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärä on enintään 50 000 euroa.

Tässä artiklassa ja 61 artiklassa kaikkia tuensaajan saamia maksuja, jotka johtuvat tuensaajan ja kolmansien osapuolien välisen sopimuksen rikkomisen johdosta maksetuista sopimussakoina tai jotka on maksettu siitä syystä, että julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön (vakuus) mukaisesti valittu kolmas osapuoli on peruuttanut tarjouksensa, ei katsota tuloiksi, eikä niitä vähennetä toimen tukikelpoisista menoista.

9. Ohjelman muutoksen johdosta tukikelpoisiksi tulevat menot ovat tukikelpoisia vasta siitä päivästä, jona muuttamista koskeva pyyntö toimitetaan komissiolle tai, 96 artiklan 11 kohtaa sovellettaessa, ohjelmaa muuttavan päätöksen voimaantulopäivästä.

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaiset säännöt voivat poiketa ensimmäisen alakohdan säännöksistä.

10. Poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, maaseuturahastoasetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännökset tukikelpoisuuden alkamisajankohdasta.

11. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta ERI-rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä edellyttäen, että johonkin ERI-rahaston korvausta koskevaan maksupyyntöön sisältyvään menoerään ei saada tukea muusta rahastosta tai unionin välineestä eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella.

66 artikla

Tukimuodot

ERI-rahastoja käytetään avustusten, palkintojen, takaisin maksettavan tuen ja rahoitusvälineiden tai niiden yhdistelmien muodossa annettavan tuen myöntämiseen.

Takaisin maksettavan tuen osalta tuki, joka on maksettu takaisin tuen antaneelle elimelle tai jäsenvaltion muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, on pidettävä erillisellä tilillä tai pidettävä erillään eri kirjanpitokodeilla ja käytettävä uudelleen samaan tarkoitukseen tai ohjelman tavoitteiden mukaisesti.

67 artikla

Avustusmuodot ja takaisin maksettava tuki

1. Avustuksia ja takaisin maksettavaa tukea maksetaan seuraavin tavoin:

- a) tosiasiallisesti aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten kustannusten korvaukset sekä tapauksen mukaan luontoisuoritukset ja poistot;
- b) vakioyksikkökustannukset;
- c) kertakorvaukset enintään 100 000 euron julkisen rahoitusosuuden rajoissa;
- d) kiinteämääräinen rahoitus, joka määritetään soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta yhteen tai useampaan tarkemmin määriteltyyn kustannuslajiin.

Rahastokohtaisilla säännöillä voidaan rajoittaa sitä, miten tiettyihin toimiin suorittaa tukea avustuksina tai takaisin maksettavana tukena.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maaseuturahastoasetuksessa voidaan säätää täydentävistä avustusmuodoista ja laskentamenetelmistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja on mahdollista yhdistää ainoastaan, jos kukin vaihtoehto koskee eri kustannuslajia tai jos niitä käytetään toimen yhtenä osana oleviin eri hankkeisiin tai toimen peräkkäisiin vaiheisiin.

4. Jos toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisten urakka-, tavara- tai palveluhankintojen muodossa, sovelletaan ainoastaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa. Jos toimessa tai osan toimesta muodostavassa hankkeessa tehtävät hankinnat koskevat vain tiettyjä kustannuslajeja, voidaan soveltaa kaikkia 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja.

5. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen määrät vahvistetaan jollain seuraavalla tavalla:

- a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, jonka perustana ovat
 - i) tilastotiedot tai muut objektiiviset tiedot;
 - ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot; tai
 - iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;
- b) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin;
- c) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin;
- d) tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetut määrät;
- e) erityiset menetelmät rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten määrien määrittämiseksi.

6. Asiakirjassa, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset, on vahvistettava toimen kustannusten määrittämisessä sovellettava menetelmä sekä avustuksen maksamista koskevat edellytykset.

68 artikla

Välillisten kustannusten ja henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

1. Jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne voidaan laskea kiinteämääräisinä jollain seuraavalla tavalla:

- a) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, edellyttäen että osuus lasketaan käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa laskentamenetelmää tai menetelmää, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin;

- b) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi;

- c) kiinteä prosenttiosuus, jota sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin ja joka perustuu olemassa oleviin menetelmiin ja vastaaviin rahoitusosuuksiin, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua kiinteän prosenttiosuuden sekä asiaan liittyvien menetelmien määrittelyä.

2. Toimen toteuttamiseen liittyvien henkilöstökustannusten määrittämiseksi voidaan laskea sovellettava tuntitaksa jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla.

69 artikla

Avustuksiin ja takaisin maksettavaan tukeen sovellettavat erityiset kelpoisuussäännöt

1. Työn, tavaroiden, palvelujen, maan tai kiinteistön tarjoamisen muodossa olevat luontoissuoritukset, joista ei ole suoritettu laskuilla tai vastaavalla tavalla todistusvoimaisella asiakirjalla osoitettavissa olevaa rahakorvausta, voivat olla tukikelpoisia, edellyttäen, että tästä säädetään ERI-rahastojen ja ohjelman tukikelpoisuussäännöissä ja jos kaikki seuraavat perusteet täyttyvät:

- a) luontoissuorituksia sisältävälle toimelle myönnetty julkinen tuki ei toimen päättyessä ylitä tukikelpoisten menojen kokonaismäärää, luontoissuoritukset pois luettuina;
- b) luontoissuorituksille määritetty arvo ei ylitä kyseisillä markkinoilla yleisesti hyväksytyjä kustannuksia;
- c) luontoissuorituksen arvo ja käyttöön antaminen voidaan arvioida ja varmentaa riippumattomalla tavalla;
- d) jos kyse on maan tai kiinteistön tarjoamisesta, voidaan suorittaa rahakorvaus sellaisesta vuokrasopimuksesta, jonka vuotuinen nimellinen määrä ei ylitä jäsenvaltion valuutan yksittäistä yksikköä;
- e) jos luontoissuoritukset ovat palkatonta työtä, kyseisen työn arvon määrittelyssä otetaan huomioon käytetty ja todennettu aika sekä vastaavasta työstä maksettava palkka.

Edellä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d kohdassa tarkoitettua maan tai kiinteistön arvon on oltava riippumattoman, pätevän asiantuntijan tai asianmukaisesti valtuutetun virallisen elimen todistama, eikä se saa ylittää 3 kohdan b alakohdassa vahvistettua enimmäismäärää.

2. Poistokustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina seuraavin edellytyksin:

- a) se sallitaan ohjelman tukikelpoisuussäännöissä;
- b) menojen määrästä on todistusvoimaltaan laskuihin rinnastettavat todentavat asiakirjat, kun kyseessä on 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korvausmuoto;
- c) kustannukset liittyvät yksinomaan toimen tukikauteen;
- d) poistojen kohteena olevan omaisuuden hankintaan ei ole saatu julkista avustusta.

3. Seuraaviin kustannuksiin ei voida myöntää rahoitusosuutta ERI-rahastoista eikä koheesiorahastosta 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun tavoin Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävästä määrästä:

- a) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettujen avustusten osalta;
- b) rakentamattoman ja rakennetun maan hankinta siltä osin kuin siihen käytettävä määrä ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Joutomaiden ja rakennuksia käsittävien hylättyjen teollisuusalueiden osalta prosenttiosuus on 15 prosenttia. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tämä raja voidaan nostaa edellä mainittuja prosenttiosuuksia korkeammaksi ympäristön laadun säilyttämistä koskevien toimien osalta;
- c) arvonlisävero, paitsi jos se on kansallisen alv-lainsäädännön mukaan palautukseen oikeuttamaton.

70 artikla

Sijainnin mukaan määräytyvä toimien tukikelpoisuus

1. Jollei 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja rahastokohtaisista säännöistä muuta johdu, ERI-rahastoista tuettujen toimien on sijaittava niitä tukevan ohjelma-alueella.

2. Hallintoviranomainen voi hyväksyä, että toimi toteutetaan ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimesta on hyötyä ohjelma-alueelle;
- b) ohjelman perusteella ohjelma-alueen ulkopuolella sijaitseviin toimiin osoitettu kokonaismäärä on enintään 15 prosenttia tuesta, joka EAKR:stä, koheesiorahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnetään prioriteettitasolla, ja enintään viisi prosenttia maaseuturahastosta myönnettystä tuesta ohjelmatasolla;

c) seurantakomitea on hyväksynyt kyseisen toimen tai kyseiset toimityypit;

d) toimelle tukea myöntävästä ohjelmasta vastaavat viranomaiset täyttävät toimen hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät ohjelman viranomaisvelvoitteet tai tekevät toimen toteutusalueen viranomaisten kanssa sopimuksia.

3. Teknistä tukea tai toiminnan tunnetuksi tekemistä koskevissa toimissa voi aiheutua menoja unionin alueen ulkopuolella edellyttäen, että 2 kohdan a alakohdassa vahvistetut edellytykset sekä toimea koskevat hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät velvoitteet täyttyvät.

4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin, eikä 2 ja 3 kohtaa sovelleta ESR:stä tuettuihin toimiin.

71 artikla

Toimien pysyvyys

1. Infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävän toimen on maksettava ERI-rahastojen rahoitusosuus takaisin, jos sitä koskee, tapauksen mukaan, joko viiden vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle tai valtiontukisäännöissä määrätyn ajan kuluessa jokin seuraavista:

- a) tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai sen siirtäminen ohjelma-alueen ulkopuolelle;
- b) infrastruktuurin omistussuhteissa tapahtunut muutos, joka hyödyttää aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä;
- c) huomattava muutos, joka vaikuttaa sen luonteeseen, tavoitteisiin tai täytäntöönpanon edellytyksiin, mikä vaarantaisi sen alkuperäiset tavoitteet.

Jäsenvaltion on perittävä takaisin toimen yhteydessä aiheettomasti maksetut määrät suhteessa siihen ajanjaksoon, jona vaatimuksia ei ole täytetty.

Jäsenvaltiot voivat lyhentää ensimmäisessä alakohdassa asetetun määräajan kolmeen vuoteen investointien tai pk-yritysten luomien työpaikkojen säilyttämiseksi.

2. Infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävän toimen on maksettava ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus takaisin, jos tuotannollinen toiminta siirretään unionin ulkopuolelle kymmenen vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle, paitsi jos tuensaaja on pk-yritys. Jos ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus on valtiontuen muodossa, kymmenen vuoden ajan sijasta sovelletaan valtiontukisääntöjen mukaista määraikaa.

3. Sellaisten ESR:n tukea saavien toimien sekä muista ERI-rahastoista tukea saavien toimien, jotka eivät ole infrastruktuuri-eivätkä tuotannollisia investointeja, on maksettava rahaston rahoitusosuus takaisin ainoastaan silloin, kun niillä on sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti velvoite ylläpitää investointeja ja kun niitä koskee kyseisissä säännöissä säädetyn määräajan kuluessa tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai tuotannon siirto.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta rahoitusvälineisiin maksettuihin tai niiden maksamiin rahoitusosuuksiin eikä toimiin, joita koskee tuotannollisen toiminnan lopettaminen sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen.

5. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta niihin investointitukea saaviin luonnollisiin henkilöihin, jotka investointitoimen päättymisen jälkeen tulevat oikeutetuiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 mukaiseen tukeen ja saavat sitä, jos kyseisellä investoinnilla on suora yhteys Euroopan globalisaattiorahaston tukeen oikeutetuksi määritettyyn toimintatyyppiin.

VIII OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

72 artikla

Hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Hallinto- ja valvontajärjestelmien on 4 artiklan 8 kohdan mukaisesti sisällettävä seuraavat:

- kunkin hallinnosta ja valvonnasta vastaavan asianomaisen elimen tehtävien kuvaus samoin kuin tehtävien jako kunkin elimen sisällä;
- tehtävien eriyttämistä koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;
- ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamista koskevat menettelyt;
- tietokoneistetut tietojärjestelmät kirjanpitoa, taloudellisten tietojen ja indikaattoreita koskevien tietojen säilyttämistä ja siirtämistä sekä seurantaa ja raportointia varten;
- raportointi- ja seurantajärjestelmät, jos vastuussa oleva elin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;
- hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnan tarkastamista koskevat järjestelyt;
- asianmukaisen jäljitysketjun turvaamista koskevat järjestelmät ja menettelyt;

h) sääntöjenvastaisuuksien, myös petosten, ehkäisy, toteaminen ja oikaisu sekä aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintä mahdolliset viivästyskorot mukaan luettuina.

73 artikla

Yhteistyössä toteutettavan hallinnon piiriin kuuluvat tehtävät

Yhteistyössä toteutettavan hallinnon periaatteen mukaisesti jäsenvaltiot ja komissio vastaavat ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen vastuualueidensa mukaisesti.

74 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on täytettävä varainhoitoasetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisissa yhteistyössä toteutettavassa hallintoa koskevissa säännöissä vahvistetut hallinto-, valvonta- ja tarkastusvelvoitteensa ja otettava hoitaakseen niistä johtuvat kyseisissä säännöissä vahvistetut tehtävät.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja että nämä järjestelmät toimivat tehokkaasti.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ERI-rahastoja koskevien valitusten tutkimiseksi on tehokkaat järjestelyt. Näiden järjestelyjen soveltamisala, säännöt ja menettelyt ovat jäsenvaltioiden vastuulla niiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä tutkittava komissiolle toimitetut valitukset silloin, kun ne kuuluvat niiden järjestelyjen soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle näiden tutkimusten tuloksista.

4. Jäsenvaltioiden ja komission välinen virallinen tiedonvaihto on kokonaisuudessaan hoidettava käyttämällä sähköistä tiedonvaihtojärjestelmää. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ehdot ja edellytykset, jotka tämän sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän on täytettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Komission valtuudet ja tehtävät

75 artikla

Komission valtuudet ja tehtävät

1. Komissio varmistaa käytettävissä olevien tietojen, myös hallinnosta ja valvonnasta vastaavien elinten nimeämistä koskevien tietojen, näiden nimettyjen elinten vuosittain varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan nojalla toimittamien asiakirjojen, tarkastuskertomusten, vuotuisten täytäntöönpanokertomusten sekä kansallisten ja unionin elinten toimittamien tarkastusten perusteella, että jäsenvaltiot ovat perustaneet tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaiset hallinto- ja valvontajärjestelmät ja että nämä järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Komission virkamiehet tai komission valtuuttamat edustajat voivat tehdä tarkastuksia paikan päällä annettuaan toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ilmoituksen vähintään 12 työpäivää ennen tarkastusta, kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta. Komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon tarpeen välttää aiheutonta päällekkäisyyttä jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten kanssa, unionin talousarviolle koituvan riskin tason sekä mahdollisimman vähäisen hallinnollisen taakan aiheuttamisen tuensaajille rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Mainituissa tarkastuksissa voidaan ennen kaikkea varmentaa, toimivatko ohjelman tai ohjelman osan tai toimen hallinto- ja valvontajärjestelmät tehokkaasti, ja arvioida, onko toimien tai ohjelmien varainhoito moitteetonta. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komission virkamiehillä tai komission valtuuttamilla edustajilla, joilla on asianmukaiset valtuudet suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia, on oltava mahdollisuus tutustua kaikkiin tarpeellisiin tietoihin, asiakirjoihin ja metatietoihin, jotka liittyvät ERI-rahastoista tuettuihin toimiin tai hallinto- ja valvontajärjestelmiin, riippumatta välineestä, jolle tiedot ja asiakirjat on tallennettu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle pyynnöstä jäljennökset näistä tiedoista, asiakirjoista ja metatiedoista.

Tässä artiklassa säädetty valtuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission virkamiehet ja komission valtuuttamat edustajat eivät muun muassa saa osallistua yksityisissä tiloissa suoritettaviin käynteihin tai kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Tällä tavoin hankittujen tietojen on kuitenkin oltava tällaisten virkamiesten ja edustajien saatavilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa ja kunnioittaen täysin kyseisten oikeussubjektien perusoikeuksia.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota toteuttamaan tarvittavat toimet kansallisten hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tai menojen oikeellisuuden varmistamiseksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

IX OSASTO

VARAINHOITO, TILIEN TARKASTUS JA HYVÄKSYMINEN JA RAHOITUSOIKKAISUT, VAPAUTTAMINEN

I LUKU

Varainhoito

76 artikla

Talousarviositoumukset

Unionin talousarviositoumukset toteutetaan kunkin ohjelman osalta rahastokohtaisina vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana. Suoritusvaraukseen liittyvät talousarviositoumukset tehdään kussakin ohjelmassa erikseen muista ohjelmaan kohdennettavista määrärahoista.

Ohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös muodostaa varainhoitoasetuksen 84 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun

rahoituspäätöksen ja, sen jälkeen, kun rahoituspäätös on annettu tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle, kyseisen asetuksen mukaisen oikeudellisen sitoumuksen.

Ensimmäistä erää koskeva talousarviositoumus tehdään kussakin ohjelmassa sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman.

Komissio tekee myöhempiä erää koskevat talousarviositoumukset ennen kunkin vuoden toukokuun 1 päivää tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan varainhoitoasetuksen 16 artiklaa.

Jos 22 artiklassa tarkoitetun tuloskehkeyksen soveltamisen perusteella käy ilmi, että prioriteettien välitavoitteita ei ole saavutettu, komissio vapauttaa tarvittaessa vastaavat kyseiseen ohjelmaan osana suoritusvarausta sidotut määrärahat ja asettaa ne uudelleen saataville niitä ohjelmia varten, joiden määrärahoja lisätään komission 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksymän muutoksen mukaisesti.

77 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio suorittaa ERI-rahastojen rahoitusosuuteen sisältyvät maksut kuhunkin ohjelmaan talousarviomäärärahojen mukaisesti ja käytettävissä olevien varojen rajoissa. Kukin maksu kirjataan kyseisen rahaston aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Suoritusvarauksen sitoumuksiin liittyviä maksuja ei saa suorittaa ennen kuin suoritusvaraus on kohdennettu lopullisesti 22 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Maksut suoritetaan ennakkomaksuina, välimaksuina ja loppumaksuna.

4. Kun kyseessä on 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 68 ja 69 artiklan mukainen tukimuoto, tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan sovellettavan perusteen mukaisesti lasketut kustannukset.

78 artikla

Välimaksujen ja loppumaksun laskentaa koskevat yhteiset säännöt

Rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan, miten välimaksuina ja loppumaksuna korvattava määrä lasketaan. Korvattava määrä saadaan soveltamalla tiettyä osarahoitusosuutta tukikelpoisiin menoihin.

79 artikla

Maksupyynnöt

1. Rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan kunkin ERI-rahaston osalta noudatettava menettely sekä tiedot, jotka on toimitettava maksupyynnöjä varten.

2. Komissiolle toimitettavassa maksupyyntöissä on varainhoitoasetuksen 68 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettava kaikki tiedot, jotka komissio tarvitsee tilinpäätöstä varten.

80 artikla

Euron käyttö

Jäsenvaltioiden toimittamissa ohjelmissa esitetyt määrät, menoarviot, menoilmoitukset, maksupyyntöt, tilitykset sekä vuotuisissa ja lopullisissa täytäntöönpanokertomuksissa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

81 artikla

Ensimmäisen ennakkomaksun maksaminen

1. Kun komissio on antanut ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä määrärahatarpeiden mukaisesti. Erien suuruus määritellään rahastokohtaisissa säännöissä.

2. Ensimmäistä ennakkomaksua on käytettävä ainoastaan tuensaajille ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä maksettaviin maksuihin. Se on viipymättä asetettava tästä vastaavan elimen käyttöön.

82 artikla

Ensimmäisen ennakkomaksun poistaminen tileistä

Ensimmäisenä ennakkomaksuna maksettu määrä on poistettava kokonaisuudessaan komission tileistä viimeistään silloin, kun ohjelma päätetään.

83 artikla

Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettu valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää välimaksupyyntöön maksu-määräajan kulumisen enintään kuudella kuukaudella, jos

- a) kansallisen tai unionin tarkastuselimen toimittamien tietojen mukaan on olemassa selvää näyttöä, joka viittaa huomattaviin puutteisiin hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa;
- b) kyseisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että maksupyyntöön sisältyviin menoihin liittyy sääntöjenvastaisuus, jolla on vakavia taloudellisia seurauksia;
- c) jokin varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta.

Jäsenvaltio voi hyväksyä maksun määräajan kulumisen keskeyttämisen vielä kolmella lisäkuukaudella.

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita maksun määräajan kulumisen keskeyttämiselle, jos jäsenvaltio ei ole noudattanut yhteisen kalastuspolitiikan nojalla sovellettavien sääntöjen mukaisia velvoitteita; näiden sääntöjen on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja uusiutuminen.

2. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on rajattava keskeyttäminen koskemaan ainoastaan sitä osaa maksupyyntöön menoista, johon 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut seikat vaikuttavat, paitsi jos ei ole mahdollista tunnistaa sitä osaa menoista, joihin vaikutus kohdistuu. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle viipymättä kirjallisesti keskeyttämisen syy ja pyydettyä niitä korjaamaan tilanne. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on päätettävä keskeyttäminen heti, kun tarvittavat toimenpiteet on toteutettu.

II LUKU

Tilien tarkastus ja hyväksyminen

84 artikla

Komission suorittaman tilien tarkastuksen ja hyväksymisen määräaika

Viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä komissio soveltaa varainhoitoasetuksen 59 artiklan 6 kohdan mukaisesti tileihin tarkastus- ja hyväksyntämenettelyjä ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, voiko se todeta tilien olevan täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

III LUKU

Rahoitusoikaisu

85 artikla

Komission tekemät rahoitusoikaisu

1. Komissio tekee rahoitusoikaisuja peruuttamalla ohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden kokonaan tai osittain ja perimällä varat takaisin jäsenvaltiolta, jotta unionin rahoituksen ulkopuolelle suljetaan menot, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön vastaisia.

2. Sovellettavan lainsäädännön rikkominen johtaa rahoitusoikaisuun vain komissiolle ilmoitettujen menojen osalta ja siinä tapauksessa, että yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) rikkominen on vaikuttanut tai on voinut vaikuttaa ERI-rahastojen tukikohteeksi otetun toimen valintaan, jonka vastuussa oleva elin on tehnyt, tai tapauksissa, joissa ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole mahdollista todeta tätä vaikutusta, mutta on huomattava riski, että rikkomuksella on tällainen vaikutus;
- b) on mahdollista, että rikkominen on vaikuttanut tai on voinut vaikuttaa unionin talousarviosta korvattaviksi ilmoitettujen menojen määrään, tai tapauksissa, joissa ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole mahdollista todeta tätä vaikutusta, mutta on huomattava riski, että rikkomuksella on tällainen vaikutus.

3. Päättyessään 1 kohdan mukaisesta rahoitusoikaisusta komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sovellettavan lainsäädännön rikkomisen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille päätöksistä, jotka on tehty rahoitusoikaisujen tekemiseksi.

4. Rahoitusoikaisujen tekemiseen sovellettavat perusteet ja menettelyt vahvistetaan rahastokohtaisissa säännöissä.

IV LUKU

Vapauttaminen

86 artikla

Periaatteet

1. Kaikkiin ohjelmiin sovelletaan vapauttamismenettelyä, jossa on lähtökohtana, että ne sitoumukseen liittyvät määrät, joista ei ole suoritettu ennakkomaksuja tai joista ei ole esitetty maksupyynnöitä määritellyn kauden kuluessa, mukaan lukien maksupyynnöt, joita tai joiden osaa koskee maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen tai maksujen keskeyttäminen, vapautetaan.

2. Kauden viimeiseen vuoteen liittyvä sitoumus on vapautettava ohjelmien sulkemisessa noudatettavien sääntöjen mukaisesti.

3. Rahastokohtaisissa säännöissä täsmennetään, miten vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan kuhunkin ERI-rahastoon.

4. Talousarviositoumusten avoinna oleva osa vapautetaan, jos jokin ohjelmien sulkemiseen tarvittavista asiakirjoista on jätetty toimittamatta komissiolle rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettuihin määräaikiin mennessä.

5. Suoritusvaraukseen liittyviin talousarviositoumuksiin sovelletaan ainoastaan 4 kohdassa esitettyä vapauttamismenettelyä.

87 artikla

Vapauttamista koskevat poikkeukset

1. Vapauttamisen kohteena olevasta määrästä on vähennettävä määrät, jotka vastaavat sitä talousarviositoumusta, jonka osalta:

- toimet keskeytetään sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun vuoksi, jolla on lykkäävä vaikutus; tai
- josta ei ole ollut mahdollista esittää maksupyynnöitä koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanoa vakavasti vaikeuttaneen ylivoimaisen esteen vuoksi.

Ylivoimaiseen esteeseen ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava ylivoimaisesta esteestä koituvat välittömät seuraukset koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanolle.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi vähennystä voidaan pyytää kerran, jos keskeytys tai ylivoimainen este

on kestänyt enintään yhden vuoden, tai niin monta kertaa kuin ylivoimaisen esteen kesto tai niiden vuosien määrä edellyttävät, jotka ovat kuluneet toimen täytäntöönpanon keskeyttäneen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen ja lopullisen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen välillä.

2. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle tietoja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista viimeistään 31 päivänä tammikuuta sen määrän osalta, joka on ilmoitettava edellisen vuoden loppuun mennessä.

88 artikla

Menettely

1. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle hyvissä ajoin aina, kun on olemassa vaara, että 86 artiklan mukaista talousarviositoumuksen vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan.

2. Komissio ilmoittaa 31 päivästä tammikuuta saamiensa tietojen pohjalta jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle määrän, jota talousarviositoumuksen vapauttaminen näiden tietojen perusteella koskee.

3. Jäsenvaltiolla on kaksi kuukautta aikaa hyväksyä vapautettava määrä tai esittää huomautuksensa.

4. Jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta esitettävä komissiolle tarkistettu rahoitussuunnitelma, jossa otetaan huomioon vähennetyt tukimäärän jakaminen ohjelman yhden tai useamman prioriteetin kesken kyseisenä varainhoitovuonna sekä tarvittaessa tuen kohdentuminen rahastoittain ja alueluokittain. Jos suunnitelmaa ei esitetä, komissio tarkistaa rahoitussuunnitelmaa vähentämällä ERI-rahastojen rahoitusosuutta kyseisen varainhoitovuoden osalta. Vähennys kohdennetaan suhteellisesti kuhunkin prioriteettiin.

5. Komissio muuttaa ohjelman hyväksymisestä annettua päätöstä täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 30 päivänä syyskuuta.

KOLMAS OSA

EAKR:ÄÄN, ESR:ÄÄN JA KOHEESIORAHASTOON SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

TAVOITTEET JA RAHOITUSKEHYS

I LUKU

Tehtävä, tavoitteet ja tuen maantieteellinen kattavuus

89 artikla

Tehtävä ja tavoitteet

1. Rahastot osallistuvat unionin sellaisten toimien kehittämiseen ja toteuttamiseen, joilla lujitetaan sen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisesti.

Rahastoista tuettavilla toimilla edistetään myös älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteuttamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun tehtävään täyttämiseksi pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- a) Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite, jota toteutetaan jäsenvaltioissa ja alueilla ja jota tuetaan kaikista rahastoista; ja
- b) Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite, jota tuetaan EAKR:stä.

90 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite

1. Rakennerahastoista tuetaan Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta kaikilla alueilla, jotka vastaavat asetuksessa (EY) N:o 1059/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 105/2007, vahvistetun yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön 2-tasoa, jäljempänä 'NUTS 2 -alueet'.

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat kohdennetaan seuraaville kolmelle NUTS 2 -alueiden luokille:

- a) vähemmän kehittyneet alueet, joiden BKT asukasta kohden on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;
- b) siirtymäalueet, joiden BKT asukasta kohden on 75–90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;
- c) kehittyneemmät alueet, joiden BKT asukasta kohden on yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta.

Alueet luokitellaan yhteen näistä kolmesta alueluokasta sen perusteella, mikä on kunkin alueen BKT asukasta kohden, ostovoimapariteettina mitattuna ja kautta 2007–2009 koskevien unionin lukujen perusteella, suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvoon samalla viitekaudella.

3. Koheesiorahastosta tuetaan jäsenvaltioita, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on ostovoimapariteettina mitattuna ja kautta 2008–2010 koskevien unionin lukujen perusteella alle 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta samalla viitekaudella.

Koheesiorahastorahoitukseen vuonna 2013 oikeutetut jäsenvaltiot, joiden nimellinen bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on kuitenkin yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettuna, saavat koheesiorahastosta erityistä siirtymäkauden tukea.

4. Heti tämän asetuksen tultua voimaan komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo 2 kohdan mukaiset kolme alueluokkaa koskevat ehdot

täyttävistä alueista ja 3 kohdan mukaiset ehdot täyttävistä jäsenvaltioista. Tämä luettelo on voimassa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisen ajan.

5. Komissio tarkistaa vuonna 2016 jäsenvaltioiden oikeuden saada tukea koheesiorahastosta käyttämällä perusteena 27 jäsenvaltion EU:n BKTL-lukuja kaudelta 2012–2014. Ne jäsenvaltiot, joiden nimellinen BKTL asukasta kohden on jää alle 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta, saavat uudelleen oikeuden koheesiorahastorahastosta suoritettavaan tukeen, ja jäsenvaltiot, joilla oli oikeus saada tukea koheesiorahastosta ja joiden nimellinen BKTL asukasta kohden ylittää 90 prosenttia, menettävät oikeutensa tähän tukeen ja saavat koheesiorahastosta erityistä siirtymäkauden tukea.

II LUKU

Rahoituskehys

91 artikla

Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden määrärahat

1. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden talousarviositoumuksiin käytettävissä olevat määrärahat kaudella 2014–2020 ovat 325 145 694 739 euroa vuoden 2011 hintoina liitteessä VI olevan vuosijakauman mukaisesti, ja tästä EAKR:lle, ESR:ille ja koheesiorahastolle osoitettavat kokonaismäärärahat ovat 322 145 694 739 euroa ja 3 000 000 000 euroa on nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitettava erityismääräraha. Ohjelmatyötä varten ja määrien ottamiseksi myöhemmin unionin yleiseen talousarvioon taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden määrärahoihin tehdään vuosittain kahden prosentin indeksikorjaus.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan liitteessä VII vahvistettuja perusteita ja menettelyjä noudattaen Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma jäsenvaltioittain sekä liitteessä VIII vahvistettuja perusteita ja menettelyjä noudattaen nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen jäsenvaltiokohtainen vuosijakauma ja tukikelpoisten alueiden luettelo, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan ja 92 artiklan 8 kohdan soveltamista.

3. Komission aloitteesta 0,35 prosenttia kokonaismäärärahoista kohdennetaan tekniseen tukeen sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitettulle Verkkojen Eurooppa -välineelle annettava tuki ja 92 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vähävaraisimmille annettava apu.

92 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat

1. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat ovat 96,33 prosenttia kokonaismäärärahoista (eli yhteensä 313 197 435 409 euroa), ja ne kohdennetaan seuraavasti:

- a) 52,45 prosenttia (eli yhteensä 164 279 015 916 euroa) vähemmän kehittyneille alueille;

- b) 10,24 prosenttia (eli yhteensä 32 084 931 311 euroa) siirtymäalueille;
- c) 15,67 prosenttia (eli yhteensä 49 084 308 755 euroa) kehittyneemmille alueille;
- d) 21,19 prosenttia (eli yhteensä 66 362 384 703 euroa) koheesiorahastosta tukea saaville jäsenvaltioille;
- e) 0,44 prosenttia (eli yhteensä 1 386 794 724 euroa) lisärahoituksena Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuille syrjäisimmille alueille ja NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätyt ehdot.

2. Edellä 91 artiklassa ja tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen määrien lisäksi vuodeksi 2014 asetetaan saataville 94 200 000 euroa ja vuodeksi 2015 201 592 400 000 euroa liitteen VII kohdan "Lisämuutokset" mukaisesti. Nämä määrät osoitetaan 91 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa komission päätöksessä.

3. Komissio arvioi vuonna 2016 asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 4 ja 5 artiklan mukaisesti tekemänsä vuotta 2017 koskevan teknisen mukautuksen yhteydessä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisia jäsenvaltiokohtaisia kokonaismäärärahoja vuosiksi 2017–2020 käyttäen liitteessä VII olevissa 1–16 kohdassa vahvistettua jakomenetelmää saatavilla olevien uusimpien tilastojen perusteella sekä vertailemalla niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin sovelletaan tukikattoa, vuosina 2014–2015 todennettua kumulatiivista kansallista BKT:tä ja samaa kautta koskevaa vuonna 2012 liitteessä VII olevan 10 kohdan mukaisesti arvioitua kumulatiivista kansallista BKT:tä. Jos tarkistettujen määrärahojen ja kokonaismäärärahojen kumulatiivinen ero on yli 5 prosenttia ylös- tai alaspäin, kokonaismäärärahoja mukautetaan vastaavasti. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 5 artiklan mukaisesti mukautukset jaetaan tasan tasaisesti vuosien 2017–2020 kesken, ja rahoituskehityksessä vahvistettuja asianomaisia enimmäismääriä mukautetaan vastaavasti. Mukautusten positiivinen tai negatiivinen kokonaisnettovaikutus saa olla enintään 4 000 000 000 euroa. Teknisen mukautuksen jälkeen komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion kokonaismäärärahojen tarkistettu vuosittainen jako.

4. Sen varmistamiseksi, että nuorisotyöllisyyteen, työvoiman liikkuvuuteen, osaamiseen, sosiaaliseen osallisuuteen ja köyhyyden torjumiseen investoidaan riittävästi, sellaisten ESR:ään kussakin jäsenvaltiossa osoitettujen rakennesarahastovarojen osuuden, joka on käytettävissä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen toimenpideohjelmien ohjelmatyötä varten, on oltava vähintään yhtä suuri kuin asianomaisen jäsenvaltion vastaava ESR-osuus, joka on vahvistettu Lähentymisen- ja Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteiden toimenpideohjelmissa ohjelmakaudelle 2007–2013. Tähän osuuteen lisätään kutakin jäsenvaltiota varten määrä, joka määritetään liitteessä IX vahvistettua menettelyä noudattaen, sen varmistamiseksi, että ESR:n prosenttiosuus rahastoihin unionissa yhteensä osoitetuista kokonaismäärärahoista on jäsenvaltioissa vähintään 23,1 prosenttia,

kun mukaan ei lueta tukea, jota myönnetään koheesiorahastosta liikenteen infrastruktuuria varten 6 kohdassa tarkoitettujen Verkkojen Eurooppa -välineen mukaisesti, ja 7 kohdassa tarkoitettua rakennesarahastojen tukea vähävaraisimpien auttamiseksi. Tätä kohtaa sovellettaessa ESR:stä nuorisotyöllisyyssaloitteeseen tehtävät investoinnit katsotaan osaksi ESR:ään osoitettua rakennesarahastojen osuutta.

5. Nuorisotyöllisyyssaloitteen määrärahat ovat 3 000 000 000 euroa nuorisotyöllisyyssaloitteen erityismäärärahoja ja vähintään 3 000 000 000 euroa ESR:n kohdennettuja investointeja.

6. Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä tuki on 10 000 000 000 euroa. Se käytetään Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisiin liikenteen infrastruktuurihankkeisiin ainoastaan koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltioissa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoista Verkkojen Eurooppa -välineelle määräsuhteessa koko kauden osalta siirrettävä määrä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarvionmenettelyssä Verkkojen Eurooppa -välineen asianmukaisiin budjettikohtiin.

Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä, joka käytetään tekemällä erityisillä ehdotuspyyntöjä, jotka koskevat ydinverkon toteuttamishankkeita taikka hankkeita ja monialaisia toimia, jotka on yksilöity asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I olevassa I osassa.

Liikennealaa sovellettavia asetuksen (EU) N:o 1316/2013 sääntöjä sovelletaan neljännessä alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ehdotuspyyntöihin. Tukeen oikeutettujen hankkeiden valinnassa noudatetaan 31 päivään joulukuuta 2016 asti koheesiorahastomäärärahojen kansallista jakoa. Verkkojen Eurooppa -välineelle siirretyt varat, joita ei ole sidottu liikenteen infrastruktuurihankkeeseen, asetetaan 1 päivästä tammikuuta 2017 alkaen kaikkien koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden saataville liikenteen infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisesti.

Sellaisten koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden tukemiseksi, joilla voi olla vaikeuksia suunnitella kehitysasteellaan tai laadultaan tai molempien osalta ja unionin tason lisäarvoaan riittäviä hankkeita, kiinnitetään erityistä huomiota ohjelmakäyttöön, joiden tavoitteena on vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I olevassa I osassa lueteltujen hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen liittyviä institutionaalisia valmiuksia ja julkisen hallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta. Komissio voi järjestää lisäehdotuspyyntöjä

varmistaakseen siirrettyjen varojen mahdollisimman tehokkaan käyttöön ottaa kaikissa koheesiorahaston tukea oikeutetuissa jäsenvaltioissa.

7. Rakennerrahastoista myönnetään Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen perusteella vähävaraisimmille suunnattuun apuun vähintään 2 500 000 000 euroa, ja jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää korottaa tuen määrää korkeintaan 1 000 000 eurolla.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion rakennerrahastomäärärahoista koko kauden osalta siirrettävä määrä vähävaraisimmille suunnattuun apuun. Kullekin jäsenvaltiolle osoitettuja rakennerrahastomäärärahoja vähennetään vastaavasti määräsuhteessa alueluokittain.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rakennerrahastoista annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä vähävaraisimmille suunnatun avun välineen asianmukaisiin budjetikohtiin.

8. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen tarkoitettuja rakennerrahastojen määrärahoista 330 000 000 euroa kohdennetaan komission suoraan tai välillisesti hallinnoimille kaupunkialueiden kestävä kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille.

9. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat ovat 2,75 prosenttia rahastojen talousarviositoumuksiin käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista kaudella 2014–2020 (eli yhteensä 8 948 259 330 euroa).

10. Tässä artiklassa, tämän asetuksen 18, 91, 93, 95, 99 ja 120 artiklassa, liitteessä I ja liitteessä X, EAKR-asetuksen 4 artiklassa, ESR-asetuksen 4 artiklassa sekä 16–23 artiklassa, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa, syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Mayotte katsotaan vähemmän kehittyneiden alueiden luokkaan kuuluvaksi NUTS 2 -alueeksi. Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa Mayotten ja Saint Martinin alueet katsotaan NUTS 3 -alueiksi.

93 artikla

Varojen siirtoa alueiden välillä koskeva kielto

1. Kullekin jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneiden alueiden, siirtymäalueiden ja kehittyneempien alueiden osalta kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden alueluokkien välillä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka liittyvät yhden tai useamman temaattisen tavoitteen täytäntöönpanoon, hyväksyä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen taikka asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa suoritusvarauksen kohdentamisen tai kumppanuussopimuksen

merkittävän tarkistamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää enintään 3 prosenttia jonkin alueluokan kokonaismäärärahoista toisille alueluokille.

94 artikla

Varojen siirtoa tavoitteiden välillä koskeva kielto

1. Kullekin jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden tavoitteiden välillä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jotta rahastot voivat edistää tehokkaasti 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä, komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja 3 kohdassa säädettyä edellytystä noudattaen hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää osa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoista Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteelle.

3. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osuuden on edellä 2 kohdassa tarkoitettuna ehdotuksen tekevässä jäsenvaltiossa oltava vähintään 35 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta kohdennetuista kokonaismäärärahoista, ja tämän osuuden on siirron jälkeen oltava vähintään 25 prosenttia näistä kokonaismäärärahoista.

95 artikla

Täydentävyys

1. Tässä artiklassa sekä liitteessä X tarkoitetaan

1) 'kiinteän pääoman bruttomuodostuksella' kaikkia kotimaisen tuottajien kiinteiden varojen hankintoja tietyssä ajanjaksona, vähennettynä luovutuksilla, ja eräitä tuottajan tai institutionaalisen yksikön tuotannollisen toiminnan aiheuttamia lisäyksiä valmistamattomien varojen arvoon, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2223/96 (1)

2) 'kiinteillä varoilla' tuotantoprosessien tuotoksina syntyneitä aineellisia tai aineettomia varoja, joita itseään käytetään toistuvasti tai jatkuvasti tuotantoprosesseissa pitempään kuin yhden vuoden ajan;

3) 'julkistaloudella' niiden institutionaalisten yksiköiden kokonaisuutta, jotka poliittisten velvollisuuksiensa ja taloudellisen sääntelyn tehtäviensä täyttämisen lisäksi tuottavat pääasiallisesti markkinattomia palveluja (mahdollisesti tavaroita) yksityiseen tai kollektiiviseen kulutukseen sekä jakavat tuloja ja varallisuutta uudelleen.

4) 'julkisilla tai niihin rinnastettavilla rakenteellisilla menoilla' julkistalouden kiinteän pääoman bruttomuodostusta;

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä (EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1).

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen osoitettu rahastojen tuki ei saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja.

3. Jäsenvaltioiden on säilytettävä kaudella 2014–2020 julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen vuosittainen keskimääräinen taso vähintään kumppanuussopimuksessa vahvistettua tavoitetasoa vastaavana.

Vahvistaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viitetasoa komissio ja jäsenvaltiot ottavat huomioon yleiset makrotaloudelliset olosuhteet ja erityis- tai poikkeustilanteet, kuten yksityistämiset, jäsenvaltion julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen poikkeuksellisen tason ohjelmakaudella 2007–2013 ja muiden julkisia investointeja kuvaavien indikaattorien kehittymisen. Ne ottavat myös huomioon rahastojen kansallisen määrärahaajan muutokset verrattuna vuosiin 2007–2013.

4. Ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 15 prosenttia koko väestöstä, tarkistetaan, onko Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kohdentuvien julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso säilytetty kauden aikana.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 65 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella tasolla.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella ja alueellisella tasolla. Tätä varten kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot menoista vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla tarkistusprosessin jokaisessa vaiheessa.

5. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen osalta tehdään julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason säilyttämistä koskeva tarkistus kumppanuussopimuksen toimitamisen yhteydessä (ennakkotarkistus), vuonna 2018 (välitarkistus) ja vuonna 2022 (jälkitarkistus).

Täydentävyyden tarkistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan liitteessä X olevassa 2 kohdassa.

6. Jos komissio toteaa jälkitarkistuksessa, ettei jäsenvaltio ole säilyttänyt kumppanuussopimuksessa ja liitteessä X vahvistettua julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasoa Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen osalta, komissio voi tehdä rahoitusoikaisun siltä osin kuin velvoitteita ei ole noudatettu, antamalla täytäntöönpanosäädöksellä asiaa koskevan päätöksen. Määrittäessään, onko rahoitusoikaisu tarpeen, komissio ottaa huomioon sen, onko kyseisen jäsenvaltion taloudellinen tilanne muuttunut merkittävästi välitarkistuksen jälkeen. Rahoitusoikaisun määriä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan liitteessä X olevassa 3 kohdassa.

7. Edellä olevia 1–6 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

II OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

Rahastoja koskevat yleiset säännökset

96 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien sisältö, hyväksyminen ja muuttaminen

1. Toimenpideohjelma koostuu toimintalinjoista. Toimintalinja koskee yhtä rahastoa ja yhtä alueluokkaa lukuun ottamatta koheesiorahastoa ja vastaa yhtä temaattista tavoitetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 59 artiklan soveltamista, ja käsittää yhden tai useamman kyseiseen temaattiseen tavoitteeseen kuuluvan investointiprioriteetin rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Tarpeen mukaan ja jotta toimintalinjan vaikutusta ja tehokkuutta voidaan lisätä temaattisesti johdonmukaisella yhdenkätisellä lähestymistavalla, toimintalinja voi

- a) koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa;
- b) yhdistää yhden tai useamman täydentävän investointiprioriteetin EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä yhden temaattisen tavoitteen alaisuuteen;
- c) yhdistää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa eri temaattisista tavoitteista yhden tai useampia täydentäviä investointiprioriteetteja, jotta ne edistäisivät mahdollisimman tehokkaasti tätä toimintalinjaa;
- d) yhdistää ESR:n osalta 9 artiklan ensimmäisen kohdan 8, 9, 10 ja 11 alakohdassa esitettyjen eri temaattisten tavoitteiden piiriin kuuluvia investointiprioriteetteja, jotta edistetään niiden vaikutusta muihin toimintalinjoihin ja jotta voidaan toteuttaa sosiaalista innovointia ja valtioiden välistä yhteistyötä.

Jäsenvaltiot voivat yhdistää kaksi tai useampia a–d alakohdan vaihtoehtoja.

2. Toimenpideohjelman on edistettävä älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävää unionin strategiaa sekä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja siinä on oltava

- a) perustelut temaattisten tavoitteiden valinnalle sekä vastaaville investointiprioriteeteille ja määrärahoille ottamalla huomioon kumppanuussopimus ja pitäen lähtökohtana selvitystä alueellisista ja tarvittaessa kansallisista tarpeista, myös tarpeesta vastata haasteisiin, jotka on mainittu Euroopan unionin

toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa, ottamalla huomioon 55 artiklan mukainen ennakoarviointi;

b) kunkin toimintalinjan osalta, teknistä tukea lukuun ottamatta:

- i) investointiprioriteetit ja vastaavat erityistavoitteet;
- ii) ohjelmityön tulossuuntautuneisuuden vahvistamiseksi kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja vastaavat tulosindikaattorit sekä perustaso ja tavoitearvo, tarvittaessa määrällisesti ilmaistuna rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- iii) kuvaus kunkin investointiprioriteetin mukaisesti tuettavien toimenpiteiden tyypistä ja esimerkeistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen, myös toimien valintaa ohjaavat periaatteet, ja tapauksen mukaan tärkeimmät kohderyhmät, erityiset kohdealueet ja tuensaajien tyypit sekä rahoitusvälineiden suunniteltu käyttö ja suurhankkeet;
- iv) kunkin investointiprioriteetin tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin, myös määrällinen tavoitearvo, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- v) täytäntöönpanovaiheet sekä taloudelliset ja tuotosindikaattorit, sekä tarvittaessa tulosindikaattorit, joita käytetään välitavoitteina ja tuloskehityksen tavoitteina 21 artiklan 1 kohdan ja liitteen II mukaisesti;
- vi) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, ja suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen;
- vii) tarvittaessa yhteenveto teknisen tuen suunnitellusta käytöstä, tarpeen mukaan myös toimenpiteet, joilla parannetaan ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tuensaajien hallinnollisia valmiuksia;

c) kunkin tekniseen tukeen liittyvän toimintalinjan osalta

- i) erityistavoitteet;
- ii) kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja, silloin kun se on toimenpiteiden sisällön vuoksi objektiivisesti perusteltua, vastaavat tulosindikaattorit perustaso- ja tavoitearvoineen rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

iii) kuvaus tuettavista toimenpiteistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen;

iv) tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin;

v) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, sekä suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen.

Edellä olevaa ii alakohdtaa ei sovelleta, jos unionin rahoitusosuus toimintalinjaan tai -linjoihin, jotka koskevat teknistä tukea toimenpideohjelmassa, ei ole yli 15 000 000 euroa.

d) rahoitussuunnitelma, jossa on seuraavat taulukot:

i) taulukot, joissa esitetään vuosikohtaisesti 60, 120 ja 121 artiklan mukaisesti kustakin rahastosta annettavaan tukeen varatut kokonaismäärärahat ja joissa eritellään suoritusvaraukseen liittyvät määrärahat;

ii) taulukot, joissa esitetään kustakin rahastosta annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus koko ohjelmakauden, toimenpideohjelman ja kunkin toimintalinjan osalta ja joissa eritellään suoritusvaraukseen liittyvät määrärahat. Niiden toimintalinjojen osalta, jotka koskevat useita alueluokkia, taulukoissa on esitettävä rahastoista annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus kunkin alueluokan osalta.

Niiden toimintalinjojen osalta, joissa yhdistetään eri temaattisiin tavoitteisiin kuuluvia investointiprioriteetteja, taulukossa on esitettävä kustakin rahastosta annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus kunkin vastaavan temaattisen tavoitteen osalta.

Mikäli kansallinen osarahoitus koostuu julkisesta ja yksityisestä osarahoituksesta, taulukossa esitetään rahoituksen alustava jakautuminen julkisten ja yksityisten osuuksien kesken. Siinä esitetään tiedoksi EIP:n suunniteltu osuus;

e) luettelo suurhankkeista, jotka on suunniteltu pantavaksi täytäntöön ohjelmakauden aikana.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat ensimmäisen alakohdan b alakohdan vi alakohdassa ja c alakohdan v alakohdassa tarkoitettua nimikkeistöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Toimenpideohjelmassa on sen sisältö ja tavoite ja kumppanuussopimus huomioon ottaen esitettävä kuvaus aluekehitystä koskevasta yhdenmetystä lähestymistavasta ja osoitettava, miten tämä toimenpideohjelma vaikuttaa tavoitteidensa ja odotettujen tulostensa saavuttamiseen, sekä esitettävä tapauksen mukaan seuraavat:

- a) lähestymistapa yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen välineiden käyttöön ja periaatteet sen soveltamisalojen määrittämiselle;
- b) EAKR:n tuen alustava määrä kaupunkialueiden kestävä kehitystä koskeviin yhdenmetyihin toimenpiteisiin, jotka on tarkoitus toteuttaa EAKR-asetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä yhdenmetyihin toimenpiteisiin suunnattavan ESR:n tuen alustava jakaantuminen;
- c) lähestymistapa yhdenmetyjen alueellisten investointien välineiden käyttöön muissa kuin b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja niiden alustavat määrärahat kustakin toimintalinjasta;
- d) sellaisia toimenpideohjelmiin sisältyviä alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia koskevat järjestelyt, joissa tuensaaaja sijaitsee vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa;
- e) jäsenvaltioiden ja alueiden osallistuessa makroalue- tai merialuestrategioihin jäsenvaltion määrittelemän ohjelma-alueen tarpeiden mukaisesti suunniteltujen ohjelman mukaisten tukitoimien näitä strategioita edistävä vaikutus.

4. Lisäksi toimenpideohjelmassa on esitettävä

- a) tapauksen mukaan, miten siinä mahdollisesti käsitellään köyhyydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden sekä suurimmassa syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeita, kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin ja vammaisiin henkilöihin, ja soveltuvin osin vaikutus kumppanuussopimuksessa vahvistettuun yhdenmetyyn lähestymistapaan;
- b) tapauksen mukaan, miten siinä mahdollisesti käsitellään alueiden väestörakenteeseen liittyviä haasteita sekä sellaisten alueiden erityistarpeita, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, sekä vaikutus kumppanuussopimuksessa vahvistettuun tätä koskevaan yhdenmetyyn lähestymistapaan.

5. Toimenpideohjelmassa on esitettävä

- a) hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen ja tarkastusviranomainen;
- b) elin, jolle komission on määrä suorittaa maksut;

c) toimenpiteet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että 5 artiklassa tarkoitetut asianomaiset kumppanit osallistuvat toimenpideohjelman valmisteluun, sekä näiden kumppanien rooli toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa.

6. Toimenpideohjelmassa on myös kumppanuussopimuksen sisällön sekä kunkin jäsenvaltion institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti esitettävä seuraavat:

- a) mekanismit, joilla varmistetaan rahastojen, maaseuturahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden keskinäinen koordinaatio sekä koordinaatio EIP:n kanssa, samalla, kun otetaan huomioon yhteisessä strategiakehyksessä esitetyt asiaankuuluvat säännökset;
- b) kunkin toimenpideohjelmaan 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti sovellettavan ennakkoehdon osalta arvio siitä, ovatko ennakkoehdot täyttyneet kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelman toimittamispäivänä, ja jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet, kumppanuussopimukseen sisältyvän yhteenvedon mukaisesti kuvaus ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutettavista toimista, niistä vastaavista elimistä ja niiden aika-aulusta;
- c) yhteenvedo tuensaaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan arvioinnista ja tarvittaessa tämän taakan vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä ja niiden suuntaa-antavasta aikataulusta.

7. Kunkin toimenpideohjelman merkityksellisyyttä näiden ohjelmien sisällön ja tavoitteiden kannalta koskevan jäsenvaltion asianmukaisesti perustellun arvion pohjalta on kussakin toimenpideohjelmassa, lukuun ottamatta sellaisia, joissa tekninen tuki toteutetaan erityisenä toimenpideohjelmana, esitettävä seuraavat kuvaukset:

- a) kuvaus erityisistä toimenpiteistä, joiden avulla toimien valinnassa otetaan huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset, resurssitehokkuus, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen, selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäisy ja hallinta;
- b) kuvaus erityisistä toimenpiteistä, joiden avulla edistetään yhä tällaisia mahdollisuuksia ja estetään sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä toimenpideohjelman valmistelun, suunnittelun ja täytäntöönpanon aikana ja varsinkin, kun kyseessä on rahoituksen saatavuus, ottaen huomioon tällaisen syrjinnän vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeet ja erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksien turvaamista koskevat vaatimukset;
- c) kuvaus toimenpideohjelman miesten ja naisten tasa-arvoa edistävästä vaikutuksesta ja tapauksen mukaan järjestelyistä, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen toimenpideohjelma- ja toimitasolla.

Kun jäsenvaltiot esittävät Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaista toimenpideohjelmaa koskevan ehdotuksen, ne voivat liittää tähän ehdotukseen kansallisen tasa-arvoelimen lausunnon ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa määritetyistä toimenpiteistä.

8. Kun jäsenvaltio laatii korkeintaan yhden toimenpideohjelman kutakin rahastoa kohti, toimenpideohjelman 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 3 kohdan a, c ja d alakohdan, 4 kohdan ja 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat osat voidaan sisällyttää siihen ainoastaan kumppanuussopimuksen asiaa koskevien määräyksien nojalla.

9. Toimenpideohjelma on laadittava mallin mukaisesti. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan tämä malli. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

10. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jolla hyväksytään kaikki toimenpideohjelman tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvat osat, mukaan lukien sen mahdolliset tulevat muutokset, lukuun ottamatta 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan vi alakohdan, c alakohdan v alakohdan ja e alakohdan, 4 ja 5 kohdan, 6 kohdan a ja c alakohdan sekä 7 kohdan soveltamisalaan kuuluvia osia, joiden soveltamisesta vastaavat jäsenvaltiot.

11. Hallintoviranomaisen on annettava komissiolle tiedoksi mahdolliset päätökset, joilla muutetaan toimenpideohjelman sellaisia osia, jotka eivät kuulu 10 kohdassa tarkoitettun komission päätöksen soveltamisalaan, kuukauden kuluessa tämän mainitun muuttamispäätöksen hyväksymispäivästä. Muuttamispäätöksessä on ilmoitettava sen voimaantulopäivä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sen antamispäivä.

97 artikla

Erityissäännökset tuen kohdentamisesta Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisille rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuville yhteisille välineille

Edellä 28 artiklan mukaisesti 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa toimintaohjelmissä on oltava vain 96 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i, ii ja iv alakohdassa sekä d alakohdassa, 96 artiklan 5 kohdassa ja 96 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettut osat.

98 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukainen rahastojen yhteinen tuki

1. Rahastot voivat antaa yhdessä tukea Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisille toimenpideohjelmille.

2. EAKR:stä ja ESR:stä voidaan rahoittaa täydentävästi ja enintään kymmeneen prosenttiin asti unionin rahoitusosuudesta

toimenpideohjelman kunkin toimintalinjan osalta osa toimesta, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta siihen sovellettavien tukikelpoisuussääntöjen perusteella edellyttäen, että tällaiset kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta ja liittyvät suoraan siihen.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviin ohjelmiin.

99 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien maantieteellinen toiminta-ala

Jollei komission ja jäsenvaltion välillä toisin sovita, EAKR:n ja ESR:n toimenpideohjelmat on laadittava tarkoituksenmukaisella maantieteellisellä tasolla, ja vähintään alueellisella NUTS 2 -tasolla, jäsenvaltion institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

Koheesiorahaston tukea saavat toimenpideohjelmat on laadittava kansallisella tasolla.

II LUKU

Suurhankkeet

100 artikla

Sisältö

EAKR:stä ja koheesiorahastosta voidaan tukea osana toimenpideohjelmaa tai toimenpideohjelmiä, joista on annettu komission päätös tämän asetuksen 96 artiklan 10 kohdan tai Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 8 artiklan 1 kohdan nojalla, toimea, johon sisältyy täsmällisen taloudellisen tai teknisen tehtävän suorittamiseksi tarkoitettu yhtenäinen työ-, toimi- tai palvelukokonaisuus, jolla on selvästi määritetyt tavoitteet ja jonka tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat yli 50 000 000 euroa ja yli 75 000 000 euroa, jos kyseessä ovat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohdan mukaista temaatista tavoitetta edistävät toimet, jäljempänä 'suurhanke'. Rahoitusvälineitä ei katsota suurhankkeiksi.

101 artikla

Suurhankkeiden hyväksymiseksi tarvittavat tiedot

Ennen suurhankkeen hyväksymistä hallintoviranomaisen on varmistettava, että seuraavat tiedot ovat saatavilla:

- suurhankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin ja sen kapasiteetti;
- investointia ja sen sijaintia koskeva kuvaus;
- kokonaiskustannukset ja tukikelpoiset kokonaiskustannukset ottaen huomioon 61 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- suoritetut toteutettavuustutkimukset, myös vaihtoehtojen arviointi, ja tulokset;

- e) kustannus-hyötyanalyysi, myös talous- ja rahoitusanalyysi, sekä riskinarviointi;
- f) ympäristövaikutusten arviointi ottaen huomioon ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa;
- g) suurhankkeen johdonmukaisuus verrattuna kyseisen toimenpideohjelman tai -ohjelmien asiaankuuluviin toimintalinjoihin ja odotettavissa olevat vaikutukset kyseisten toimintalinjojen erityistavoitteiden saavuttamiseen ja odotettu vaikutus sosioekonomiseen kehitykseen;
- h) rahoitussuunnitelma, jossa eritellään suunnitellut kokonaismäärärahat ja rahastojen, EIP:n ja kaikkien muiden rahoituslähteiden suunniteltu tuki sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joiden avulla seurataan edistymistä ottaen huomioon todetut riskit;
- i) suurhankkeen toteuttamisaikataulu ja, jos täytäntöönpanokauden odotetaan olevan ohjelmakautta pidempi, ne vaiheet, joita varten haetaan rahastojen tukea ohjelmakaudella.
- a) 125 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu asiakirja, jossa esitetään
- i) suurhankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin;
- ii) kuvaus suurhankkeen investoinneista, sijainnista, aikataulusta ja siitä, miten suurhankkeen odotetaan edistävän asianomaisen toimintalinjan tai -linjojen erityistavoitteita;
- iii) kokonaiskustannukset ja tukikelpoiset kokonaiskustannukset ottaen huomioon 61 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- iv) rahoitussuunnitelma sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joiden avulla seurataan edistymistä ottaen huomioon todetut riskit;
- b) riippumattomien asiantuntijoiden laadunarviointi, jossa annetaan selkeät lausunnot investoinnin toteutettavuudesta ja suurhankkeen taloudellisesta elinkelvoinnista.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ensimmäisen kohdan e alakohdassa tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysin suorittamisessa käytettävä, tunnustettuihin parhaisiin käytäntöihin perustuva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltion aloitteesta riippumattomat asiantuntijat voivat arvioida ensimmäisen kohdan a–i alakohdassa tarkoitettua tietoa komission teknisen tuen avulla, tai arvioinnin voivat tehdä muut riippumattomat asiantuntijat yhteisymmärryksessä komission kanssa, jäljempänä 'laadunarviointi'. Muissa tapauksissa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan a–i alakohdassa tarkoitettua tietoa heti, kun ne ovat saatavilla.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan suurhankkeen laadunarvioinnin suorittamisessa käytettävä menettely.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan malli ensimmäisen kohdan a–i alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

102 artikla

Suurhanketta koskeva päätös

1. Jos suurhankkeesta on annettu myönteinen arviointi riippumattomien asiantuntijoiden laatimassa laadunarvioinnissa perustuen niiden arviointiin 101 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista tiedoista, hallintoviranomainen voi valita suurhankkeen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle valitusta suurhankkeesta. Ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

Jäsenvaltion valitsemaan suurhankkeeseen tarkoitettu rahoitusosuus katsotaan komission hyväksymäksi, jos se ei ole antanut täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä suurhankkeeseen tarkoitettua rahoitusosuuden hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen tiedoksi antamispäivästä. Komissio voi evätä rahoitusosuuden vain sillä perusteella, että se on todennut merkittäviä heikkouksia riippumattomassa laadunarvioinnissa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen muoto. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Muissa kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio arvioi suurhankkeen 101 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta määrittääkseen, onko se rahoitusosuus perusteltu, jota on pyydetty hallintoviranomaisen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti valitsemaa suurhanketta varten. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen valittua suurhanketta koskevan rahoitusosuuden hyväksymisestä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tiedot on toimitettu 101 artiklan mukaisesti.

3. Komission 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan mukaisen hyväksynnän edellytyksenä on, että ensimmäinen urakkasopimus tehdään, tai kun on kyse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusrakenteiden puitteissa toteutettavista toimista, hyväksynnän edellytyksenä on, että julkisen yhteisön ja yksityisen sektorin yhteisön välinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuussopimus allekirjoitetaan kolmen vuoden kuluessa hyväksymisestä. Erityisesti jos suurhankkeiden toteuttamiseen liittyvistä hallinnollisista ja oikeudellisista menettelyistä aiheutuu viivästymistä, komissio voi jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, joka esitetään kolmen vuoden määräajan kuluessa, antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen määräajan jatkamisesta enintään kahdella vuodella.

4. Jos komissio ei hyväksy valitulle suurhankkeelle tarkoitettua rahoitusosuutta, se ilmoittaa päätöksessään perustelunsa tuen epäämiselle.

5. Komissiolle 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut suurhankkeet tai 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäväksi esitetyt suurhankkeet on sisällytettävä toimenpideohjelmassa olevaan suurhankkeiden luetteloon.

6. Suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksupyyntöön 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen tai 2 kohdassa tarkoitettua hyväksyttäväksi esittämisen jälkeen. Jos komissio ei hyväksy hallintoviranomaisen valitsemaa suurhanketta, komission päätöstä seuraavaa menoilmoitusta oikaistaan tämän mukaisesti.

103 artikla

Vaiheittain toteutettavaa suurhanketta koskeva päätös

1. Poiketen siitä, mitä 101 artiklan kolmannessa kohdassa ja 102 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä sovelletaan toimeen, joka täyttää seuraavat edellytykset:

- a) toimi muodostaa edellisen ohjelmakauden mukaisen suurhankkeen toisen tai myöhemmän vaiheen, ja komissio on hyväksynyt edeltävän vaiheen tai edeltävät vaiheet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 unioniin 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta;
- b) suurhankkeen kaikkien vaiheiden tukikelpoisten kokonaiskustannusten summa ylittää 100 artiklassa vahvistetut tasot;
- c) suurhankehakemus ja komission suorittama arviointi edellisellä ohjelmakaudella koskivat kaikkia suunniteltuja vaiheita;
- d) tämän asetuksen 101 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua suurhanketta koskevat tiedot ja erityisesti tukikelpoisia kokonaiskustannuksia koskevat tiedot eivät ole merkittävästi muuttuneet verrattuna asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti jätetyssä suurhankehakemuksessa oleviin tietoihin;
- e) edellisen ohjelmakauden nojalla toteutettava suurhankkeen vaihe on valmis tai valmistuu komission päätöksessä mainittua käyttötarkoitusta varten yhden tai useamman asiaankuuluvan toimenpideohjelman sulkemista koskevien asiakirjojen esittämisen määräaikaan mennessä.

2. Hallintoviranomainen voi suorittaa suurhankkeen valinnan 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja toimittaa kaikki 102 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa vaaditut

tiedot vahvistaen samalla, että tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys on täytetty. Riippumattomien asiantuntijoiden tiedoista tekemää laadunarviointia ei tarvita.

3. Hallintoviranomaisen valitsemaan suurhankkeeseen tarkoitettu rahoitusosuus katsotaan komission hyväksymäksi, jos se ei ole antanut täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä suurhankkeeseen tarkoitettua rahoitusosuuden hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua tiedoksi antamisesta. Komissio voi evätä rahoitusosuuden vain sillä perusteella, että 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua tietoja ovat merkittävästi muuttuneet tai että suurhanke ei vastaa kyseisen toimenpideohjelman tai kyseisten toimenpideohjelmien asiaankuuluvaa toimintalinjaa.

4. Vaiheittain toteutettavia suurhankkeita koskeviin päätöksiin sovelletaan 102 artiklan 3–6 kohtaa.

III LUKU

Yhteinen toimintasuunnitelma

104 artikla

Soveltamisala

1. Yhteinen toimintasuunnitelma on toimi, jonka soveltamisala on määritelty ja jonka hallinnon lähtökohtana ovat tuotokset ja tulokset, jotka sillä on määrä saavuttaa. Siihen kuuluu hanke tai joukko hankkeita, jotka toteutetaan tuensaajan vastuulla toimenpideohjelman tai -ohjelmien osana; infrastruktuurin toimittamista koskevat hankkeet jäävät soveltamisalan ulkopuolelle. Yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset sovitaan jäsenvaltion ja komission välillä, ja tarkoituksena on, että yhteinen toimintasuunnitelma edistää toimenpideohjelmille asetettujen erityistavoitteiden toteuttamista ja muodostaa pohjan rahastoista annettavalle tuelle. Tulosten on kytkeydyttävä yhteisen toimintasuunnitelman suoriin vaikutuksiin. Yhteisen toimintasuunnitelman mukaisen tuensaajan on oltava julkisoikeudellinen yhteisö. Yhteisiä toimintasuunnitelmia ei katsota suurhankkeiksi.

2. Yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen on oltava vähintään 10 000 000 euroa tai 20 prosenttia toimenpideohjelman tai -ohjelmien julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi on vähemmän. Kokeiluhankkeen toteuttamiseksi kunkin toimenpideohjelman yhteen yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen vähimmäismäärä voidaan alentaa 5 000 000 euroon.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettaviin toimiin.

105 artikla

Yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelu

1. Jäsenvaltio, hallintoviranomainen tai mikä tahansa nimetty julkisoikeudellinen yhteisö voi esittää yhteistä toimintasuunnitelmaa koskevan ehdotuksen samanaikaisesti kyseisten toimenpideohjelmien esittämisen kanssa tai toimenpideohjelmien esittämisen jälkeen. Tässä ehdotuksessa on oltava kaikki 106 artiklassa tarkoitettua tietoja.

2. Yhteisen toimintasuunnitelman on katettava osa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisestä ajasta. Maksujen suorittaminen edellyttää, että yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset on saavutettu yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä annetun 107 artiklassa tarkoitettuna päätöksen päivämäärän jälkeen ja ennen tuossa päätöksessä määritellyn täytäntöönpanokauden päättymistä.

106 artikla

Yhteisten toimintasuunnitelmien sisältö

Yhteisen toimintasuunnitelman on sisällettävä

- 1) yhteisen toimintasuunnitelman perusteina olevien kehitystarpeiden ja -tavoitteiden analyysi, jossa otetaan huomioon toimenpideohjelmien tavoitteet ja soveltuvin osin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajat suuntaviivat sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut neuvoston asiaankuuluvat suositukset, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon työllisyyspolitiikassaan;
- 2) kehys, josta ilmenevät yhteisen toimintasuunnitelman yleis- ja erityistavoitteiden, tuotoksia ja tuloksia koskevien välitavoitteiden ja tavoitteiden sekä suunniteltujen hankkeiden tai hanketyyppien väliset suhteet;
- 3) tuotosten ja tulosten seurantaan käytettävät yhteiset ja erityiset indikaattorit, tarvittaessa toimintalinjoittain;
- 4) tiedot sen maantieteellisestä kattavuudesta ja kohderyhmistä;
- 5) sen todennäköinen täytäntöönpanokausi;
- 6) analyysi sen vaikutuksista miesten ja naisten tasa-arvon edistämiseen sekä syrjinnän torjumiseen;
- 7) analyysi sen kestävästä kehitystä tukevista vaikutuksista soveltuvin osin;
- 8) sitä koskevat täytäntöönpanomääräykset, joihin sisältyvät seuraavat:
 - a) yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta vastaavan tuensaajan nimeäminen sekä takeet nimetyt tahon pätevydestä kyseisellä alalla sekä sen hallinnollisesta ja varainhoidollisesta pätevydestä;

- b) yhteisen toimintasuunnitelman ohjausjärjestelyt 108 artiklan mukaisesti;
- c) yhteisen toimintasuunnitelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, myös järjestelyt, joilla varmistetaan välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamista koskevien tietojen laatu, kerääminen ja säilytys;
- d) järjestelyt yhteistä toimintasuunnitelmaa ja rahastoja käsittelevien tietojen jakamista sekä viestintää varten;

9) sen rahoitukseen liittyvät järjestelyt, muun muassa seuraavat:

- a) välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset 2 kohtaan liittyen, laskettuina tämän asetuksen 67 artiklan 5 kohdan sekä ESR-asetuksen 14 artiklan mukaisten menetelmien perusteella;
- b) tuensaajalle suoritettavia, välitavoitteisiin ja tavoitteisiin kytkeytyviä maksuja koskeva alustava aikataulu;
- c) toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, joka sisältää tukikelpoisen kokonaisuuden määrän sekä julkisten menojen määrän.

Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteisen toimintasuunnitelman malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoston antavaa menettelyä noudattaen.

107 artikla

Yhteistä toimintasuunnitelmaa koskeva päätös

1. Komissio arvioi yhteisen toimintasuunnitelman 106 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta määrättäköseen, onko siihen perusteltua myöntää tukea rahastoista.

Jos komissio kahden kuukauden kuluessa yhteistä toimintasuunnitelmaa koskevan ehdotuksen esittämisestä katsoo, että ehdotus ei täytä 104 artiklassa tarkoitettuja arviointivaatimuksia, komissio esittää jäsenvaltiolle huomautuksia. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki sen pyytämät tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava yhteistä toimintasuunnitelmaa.

2. Jos mahdolliset huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevan päätöksen viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on esittänyt ohjelman, mutta ei ennen kyseisten toimenpideohjelmien hyväksymistä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä ilmoitetaan yhteisen toimintasuunnitelman tuensaaja ja yleiset ja erityiset tavoitteet, välitavoitteet sekä tuotos- ja tulostavoitteet, näiden välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset sekä toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitusuunnitelma, mukaan lukien tukikelpoinen kokonaisuus ja julkisten menojen suuruus, yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanokausi ja tapauksen mukaan yhteisen toimintasuunnitelman maantieteellinen kattavuus ja kohderyhmät.

4. Jos komissio epää täytäntöönpanosäädöksellä rahastojen tuen myöntämisen yhteiselle toimintasuunnitelmalle, se ilmoittaa perustelunsa jäsenvaltiolle 2 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa.

108 artikla

Yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea ja toimintasuunnitelman muuttaminen

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on perustettava yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea, joka on asiaankuuluvien toimenpideohjelmien seurantakomiteasta erillinen. Ohjauskomitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa, ja se raportoi hallintoviranomaiselle. Hallintoviranomainen ilmoittaa asiaankuuluvalla seurantakomitealle ohjauskomitean työn tuloksista ja yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä 110 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 125 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltio päättää ohjauskomitean kokoonpanosta yhteisymmärryksessä asiaankuuluvan hallintoviranomaisen kanssa ja kumppanuusperiaatetta noudattaen.

Komissio voi osallistua ohjauskomitean työhön neuvonantajana.

2. Ohjauskomitean tehtävänä on

- tarkastella edistymistä yhteisen toimintasuunnitelman välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten suhteen;
- tarkastella ja hyväksyä mahdolliset yhteisen toimintasuunnitelman muuttamista koskevat ehdotukset, jotta voidaan ottaa huomioon kaikki toimintasuunnitelman tuloksellisuuteen vaikuttavat tekijät.

3. Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat yhteisten toimintasuunnitelmien muuttamispyynnöt on perusteltava asianmukaisesti. Komissio arvioi, onko muuttamispyyntö perusteltu ottaen huomioon jäsenvaltion toimittamat tiedot. Komissio voi esittää huomautuksia, ja jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen muuttamispyynnön hyväksymisestä viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. Jos muutos hyväksytään, se tulee voimaan päätöksen hyväksymispäivänä, jollei päätöksessä toisin säädetä.

109 artikla

Yhteisen toimintasuunnitelman varainhoito ja valvonta

1. Maksut yhteisen toimintasuunnitelman tuensaajalle käsitellään kertakorvauksina tai vakioyksikkökustannuksina. Edellä 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä kertakorvausten enimmäismäärää ei sovelleta.

2. Yhteisen toimintasuunnitelman varainhoidon, valvonnan ja tarkastuksen yksinomaisena tavoitteena on varmistaa, että yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä määritellyt maksuedellytykset on täytetty.

3. Yhteisen toimintasuunnitelman mukainen tuensaaja ja sen vastuulla toimivat elimet voivat soveltaa toimien täytäntöönpanosta aiheutuviin kustannuksiin omia laskenta- ja kirjauskäytäntöjään. Tarkastusviranomainen tai komissio ei tarkasta kyseisiä laskenta- ja kirjauskäytäntöjä eikä tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia.

III OSASTO

SEURANTA, ARVIOINTI, TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

I LUKU

Seuranta ja arviointi

110 artikla

Seurantakomitean tehtävät

- Seurantakomitean on tutkittava erityisesti seuraavat:
 - toimenpideohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavat tekijät;
 - saavutettu edistyminen arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa;
 - viestintästrategian täytäntöönpano;
 - suurhankkeiden toteuttaminen;
 - yhteisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpano;
 - toimet, joilla edistetään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä, vammaisten henkilöiden mahdollisuudet mukaan luettuina;
 - kestävää kehitystä tukevat toimet;
 - edistyminen ennakkoehtojen täyttämiseen tähtävissä toimissa, jos sovellettavat ennakkoehdot eivät ole täyttyneet kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelman toimittamispäivänä;
 - rahoitusvälineet.

2. Poiketen siitä, mitä 49 artiklan 3 kohdassa säädetään, seurantakomitean on tutkittava ja hyväksyttävä

- a) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja -perusteet;
- b) vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset;
- c) toimenpideohjelman arviointisuunnitelma ja arviointisuunnitelmaan mahdollisesti tehtävät muutokset, myös silloin, kun jompikumpi niistä kuuluu 114 artiklan 1 kohdan mukaiseen yhteiseen arviointisuunnitelmaan;
- d) toimenpideohjelman viestintästrategia ja siihen mahdollisesti tehtävät muutokset;
- e) kaikki toimenpideohjelmaa koskevat hallintoviranomaisen esittämät muutosehdotukset.

111 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevat täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle vuotuinen täytäntöönpanokertomus viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään samana päivänä vuoden 2023 loppuun asti. Vuonna 2016 toimitettavan kertomuksen on katettava varainhoitovuodet 2014 ja 2015 sekä menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän ja 31 päivän joulukuuta 2013 välinen aika.

2. Vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien kertomusten 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on 30 päivä kesäkuuta.

3. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä tietoja

- a) toimenpideohjelman täytäntöönpanosta 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) suurhankkeiden ja yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelun ja toteuttamisen edistymisestä.

4. Vuonna 2017 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä ja arvioitava 50 artiklan 4 kohdassa vaaditut tiedot ja vuonna 2019 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa 50 artiklan 5 kohdassa vaaditut tiedot samoin kuin tämän artiklan 3 kohdassa säädetty tiedot sekä seuraavat tiedot:

- a) edistyminen arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa;
- b) tulokset rahastojen tiedotus- ja viestintätoimenpiteistä, jotka on toteutettu osana viestintästrategiaa;
- c) kumppaneiden osallistuminen toimenpideohjelman täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin.

Vuonna 2017 ja 2019 toimitettavissa vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa voidaan toimenpideohjelmien sisällön ja tavoitteiden mukaisesti antaa seuraavat tiedot ja siinä voidaan arvioida seuraavaa:

- a) edistyminen aluekehitystä koskevan yhdenmisen lähestymistavan soveltamisessa, mukaan lukien väestörakenteeseen liittyvistä haasteista ja pysyvistä tai luontoon liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kehitys, kaupunkialueiden kestävä kehitys sekä toimenpideohjelman puitteissa toteutettu yhteisöllähtöinen paikallinen kehittäminen;
- b) edistyminen sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla parannetaan jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää rahastoja;
- c) edistyminen alueiden välisten ja valtioiden välisten toimenpiteiden toteuttamisessa;
- d) tarpeen mukaan makroalue- ja merialuestrategioita edistävä vaikutus;
- e) toteutetut erityiset toimenpiteet, joilla edistetään miesten ja naisten tasa-arvoa ja torjutaan syrjintää, ja parannetaan erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia, sekä toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen toimenpideohjelmassa ja toimissa;
- f) toteutetut 8 artiklan mukaiset kestävästä kehitystä tukevat toimenpiteet;
- g) edistyminen mahdollisten sosiaalisen innovoinnin alaan kuuluvien toimenpiteiden toteuttamisessa;
- h) edistyminen sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla vastataan köyhyydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden sekä suurimmassa syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeisiin, kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin, vammaisiin henkilöihin, pitkäaikaistyöttömiin ja työelämän ulkopuolella oleviin nuoriin; tarvittaessa ilmoitetaan käytetyt rahoitusvarat;

Jos jäsenvaltiolla on ainoastaan yksi toimenpideohjelma rahastoa kohden, se voi ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta poiketen sekä kumppanuussopimuksen ja edistymiskertomuksen yhtenäisyyden varmistamiseksi sisällyttää 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ennakkoehtoja koskevat tiedot, 50 artiklan 4 kohdassa vaaditut tiedot ja tämän kohdan toisen alakohdan a, b, c ja h alakohdassa tarkoitettuja tiedot vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien vuotuisien täytäntöönpanokertomusten ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen sijasta edistymiskertomukseen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 110 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseen.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten mallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

112 artikla

Taloudellisten tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltion on viimeistään 31 päivänä tammikuuta, 31 päivänä heinäkuuta ja 31 päivänä lokakuuta toimitettava komissiolle sähköisesti seurantaan varten seuraavat tiedot toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain:

- a) toimien yhteenlasketut tukikelpoiset ja julkiset kustannukset sekä tuettaviksi valittujen toimien lukumäärä;
- b) tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaismenot.

2. Tammikuun 31 päivään mennessä suoritettujen tiedonsiirron on lisäksi sisällettävä edellä mainitut tiedot jaoteltuina tukitoimien luokan mukaan. Tämän tiedonsiirron katsotaan täyttävän 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun taloudellisten tietojen toimittamista koskevan vaatimuksen.

3. Tammikuun 31 päivään ja heinäkuun 31 päivään mennessä suoritettaviin tiedonsiirtoihin on liitettävä arvio siitä, minkä määrän edestä jäsenvaltiot odottavat esittävänsä maksatushakemuksia kuluva ja sitä seuraava varainhoitovuoden osalta.

4. Tämän artiklan mukaisten toimitettujen tietojen koontipäivä on tiedonsiirtokuukautta edeltävän kuukauden viimeinen päivä.

5. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan komissiolle seurantaan varten toimitettavien taloudellisten tietojen toimittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

113 artikla

Koheesiokertomus

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklassa tarkoitettua komission kertomuksessa on oltava

- a) selvitys taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistymisestä, mukaan luettuna alueiden sosioekonominen tilanne ja kehitys sekä unionin prioriteettien huomioon ottaminen;

- b) selvitys rahastojen, EIP:n rahoituksen ja muiden välineiden asemasta sekä muiden unionin ja kansallisten politiikkojen vaikutuksesta saavutettuun edistymiseen;

- c) tarvittaessa esitys unionin tulevista toimenpiteistä ja politiikoista, jotka ovat välttämättömiä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi ja unionin prioriteettien toteuttamiseksi.

114 artikla

Arviointi

1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma yhdelle tai useammalle toimenpideohjelmalle. Arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä.

2. Hallintoviranomaisten on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 toimitettava komissiolle kutakin toimenpideohjelmaa koskeva kertomus, joka sisältää yhteenedon ohjelmakauden aikana tehtyjen arviointien tuloksista sekä toimenpideohjelman tärkeimmistä tuotoksista ja tuloksista, ja liitettävä siihen kertomuksessa esitettyjä tietoja koskevia huomautuksia.

3. Komissio tekee jälkiarviointeja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten kanssa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin.

II LUKU

Tiedottaminen ja viestintä

115 artikla

Tiedottaminen ja viestintä

1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten on

- a) laadittava viestintästrategiat;
- b) huolehdittava, että perustetaan yksi keskitetty verkkosivusto tai yksi keskitetty verkkoportaalit, jossa on tietoa kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista ja linkit niihin ja myös tietoa ohjelmatyön toteuttamisen aikataulusta ja siihen liittyvistä julkisista kuulemismenettelyistä;

- c) tiedotettava potentiaalisille tuensaajille toimenpideohjelmien tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista;

- d) tehtävä koheesiopolitiikan ja rahastojen merkitystä ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa järjestämällä tiedotus- ja viestintätoimia, joiden aiheina ovat kumppanuussopimusten, toimenpideohjelmien ja toimien tulokset ja vaikutukset.

2. Rahastojen tuen avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden tai hallintoviranomaisten on pidettävä yllä luetteloja toimista toimenpideohjelmittain ja rahastoittain esimerkiksi csv- tai xml-taulukkomuodossa, jolloin tietoja voidaan lajitella, hakea, poimia, vertailla ja julkaista helposti internetissä. Toimien luettelo on voitava käyttää sellaisesta keskitetystä verkkosivustosta tai keskitetystä verkkoportaalista käsin, jolla esitetään luettelo ja yhteenveto kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista.

Yksityissektorin, kansalaisyhteiskunnan ja jäsenvaltioiden julkishallinnon rohkaisemiseksi hyödyntämään toimien luetteloja, verkkosivustolla voidaan ilmoittaa selvästi sovellettavat lisenssisäännöt, joiden nojalla tiedot julkaistaan.

Toimien luettelo on päivitettävä vähintään joka kuudes kuukausi.

Liitteessä XII vahvistetaan vähimmäistiedot, jotka toimien luettelossa on esitettävä.

3. Liitteessä XII vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yleisölle suunnattuja tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä sekä hakijoille ja tuensajille suunnattuja tiedotustoimenpiteitä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat toimien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisiä ominaisuuksia sekä symbolin luomista koskevia ohjeita ja vakiovärien määrittelyä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

116 artikla

Viestintästrategia

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisten on laadittava viestintästrategia kullekin toimenpideohjelmalle. Useille toimenpideohjelmille voidaan laatia yksi yhteinen viestintästrategia. Viestintästrategiassa on otettava huomioon asianomaisten toimenpideohjelman tai asianomaisten toimenpideohjelmien koko suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

Viestintästrategian on sisällettävä liitteessä XII säädetyt osatekijät.

2. Viestintästrategia on toimitettava seurantakomitean hyväksyttäväksi 110 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti viimeistään kuuden kuukauden kuluttua asianomaisten toimenpideohjelman tai asianomaisten toimenpideohjelmien hyväksymisestä.

Jos useiden toimenpideohjelmien yhteinen viestintästrategia koskee useita seurantakomiteoita, jäsenvaltio voi nimetä yhden seurantakomitean, jonka tehtävänä on muita asianomaisia seurantakomiteoita kuullen hyväksyä yhteinen viestintästrategia ja siihen mahdollisesti myöhemmin tehtävät muutokset.

Jäsenvaltio tai hallintoviranomaiset voivat tarvittaessa muuttaa viestintästrategiaa ohjelmakauden aikana. Hallintoviranomaisten on toimitettava muutettu viestintästrategia seurantakomitean hyväksyttäväksi 110 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

3. Edellä olevan 2 kohdan kolmannesta alakohdasta poiketen hallintoviranomaisten on tiedotettava asiasta vastaavalle seurantakomitealle tai asiasta vastaaville seurantakomiteoille vähintään kerran vuodessa 110 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua viestintästrategian täytäntöönpanon edistymisestä, tekemästään tulosanalyysistä sekä seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista tiedotus- ja viestintätoimista. Seurantakomitea antaa lausunnon seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista toimista, jos se pitää sitä asianmukaisena.

117 artikla

Tiedotus- ja viestintäkoordinaattorit ja heidän verkostonsa

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tiedotus- ja viestintäkoordinaattori, joka koordinoi yhden tai useamman rahaston, mukaan lukien asianomaiset Euroopan alueellinen yhteistyö -ta-voitteen mukaiset ohjelmat, tiedotus- ja viestintätoimia, ja ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Tiedotus- ja viestintäkoordinaattori vastaa rahaston kansallisen tiedottajaverkoston koordinoinnista, jos tällainen verkosto on olemassa, liitteessä XII tarkoitetun verkkosivuston tai verkkoportaalin perustamisesta ja ylläpidosta sekä yleiskatsauksen laatimisesta jäsenvaltion tasolla toteutetuista viestintätoimenpiteistä.

3. Kunkin hallintoviranomaisten on nimettävä yksi tiedottamisesta ja viestinnästä vastaava henkilö toimenpideohjelmien tasolle ja ilmoitettava kyseiset nimetyt henkilöt komissiolle. Tarvittaessa voidaan nimetä yksi henkilö useaa toimenpideohjelmia varten.

4. Komissio perustaa jäsenvaltioiden nimeämistä jäsenistä koostuvia unionin verkostoja, joiden tarkoituksena on vaihtaa tietoja viestintästrategioiden täytäntöönpanon tuloksista, kokemuksia tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden toteuttamisesta sekä hyviä käytäntöjä.

IV OSASTO

TEKNINEN TUKI

118 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

Rahastoista voidaan 91 artiklan 3 kohdassa mukaisesti tehdä vähennykset huomioon ottaen tukea teknistä tukea enintään 0,35 prosentin osuudella niiden vuotuisista kokonaismäärärahoista.

119 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

1. Rahastoista tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 4 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka rahastoista on myönnetty jäsenvaltion toimenpideohjelmiin kussakin alueluokassa ja tapauksen mukaan Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kussakin alueluokassa.

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan laskiessaan tekniseen tukeen kussakin jäsenvaltiossa myönnettyjen varojen kokonaismäärän ylärajaa.

2. Kustakin rahastosta voidaan tukea teknisen tuen toimia, jotka ovat tukikelpoisia jonkin muun rahaston mukaisesti. Rahastosta tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 10 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka kustakin rahastosta on myönnetty jäsenvaltion toimenpideohjelmiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kussakin alueluokassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Poiketen siitä, mitä 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, teknisen tuen toimia voidaan toteuttaa ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että toimista on hyötyä toimenpideohjelmalle tai, jos kyseessä on teknisen tuen toimenpideohjelma, muille asianomaisille ohjelmille.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja rakennerahastojen varoja käytetään tukemaan useampaa kuin yhtä alueluokkaa koskevia teknisen tuen toimia, toimien kustannukset voidaan toteuttaa eri alueluokkia yhdistävän toimintalinjan mukaisesti ja kohdentaa määräsuhteessa sen mukaisesti, mikä on kunkin alueluokan määrärahojen osuus jäsenvaltion kokonaismäärärahoista.

5. Jos jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti myönnettyt varat ovat enintään 1 000 000 000 euroa, tekniselle tuelle osoitettu määrä voi 1 kohdasta poiketen olla enintään 6 prosenttia tästä kokonaismäärästä tai 50 000 000 euroa, sen mukaan kumpi määrä on pienempi.

6. Tekninen tuki toteutetaan toimenpideohjelmaan kuuluvana yhden rahaston toimintalinjana tai erityisenä toimenpideohjelmana tai molempina.

V OSASTO

RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

120 artikla

Osarahoitussuuden määrittäminen

1. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä vahvistetaan kullekin toimintalinjalle myönnetyn rahastojen tuen osarahoitussuus ja enimmäismäärä. Jos

toimintalinja koskee useampaa kuin yhtä alueluokkaa tai useampaa kuin yhtä rahastoa, komission päätöksessä vahvistetaan tarvittaessa osarahoitussuus kunkin alueluokan ja rahaston osalta.

2. Komission päätöksessä määritetään toimintalinjakohtaisesti, sovelletaanko toimintalinjan osarahoitussuutta

a) tukikelpoisten menojen kokonaismäärään julkiset ja yksityiset menot mukaan lukien; tai

b) tukikelpoisiin julkisiin menoihin.

3. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitussuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään

a) 85 prosenttia koheesiorahaston osalta,

b) 85 prosenttia niille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2009 oli alle 85 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n vastaavan ajanjakson keskiarvosta, sekä syrjäisimmille alueille, mukaan lukien Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 92 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu syrjäisimpiä alueita koskeva lisämääräraha;

c) 80 prosenttia muille kuin b alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille sekä kaikille alueille, joiden tukikelpoisuusperusteena käytetty asukaskohtainen BKT ohjelmakaudella 2007–2013 oli alle 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta, sekä asetuksen (EU) N:o 1083/2006 8 artiklan 1 kohdassa määritellyille alueille, jotka ovat saaneet siirtymäkauden tukea ohjelmakautena 2007–2013;

d) 60 prosenttia muille kuin c alakohdassa tarkoitetuille siirtymäalueille;

e) 50 prosenttia muille kuin c alakohdassa tarkoitetuille kehittyneemmille alueille.

Kyproksen kaikissa toimenpideohjelmissa osarahoitussuus saa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 30 päivän kesäkuuta 2017 välisenä aikana olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 85 prosenttia.

Komissio tekee selvityksen arvioidakseen perusteita toisessa alakohdassa tarkoitettujen osarahoitussuuden säilyttämiselle 30 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitussuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 85 prosenttia.

Ensimmäisen alakohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettua osarahoitusosuuden enimmäismäärää korotetaan kunkin nuorisoylläpysalaitetta täyttävään panevan toimintalinjan osalta, jos toimintalinja kohdistetaan sosiaaliseen innovointiin tai valtioiden väliseen yhteistyöhön tai molempien yhdistelmään. Korotus määritetään rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Edellä olevan 92 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukainen lisämääräraha osarahoitusosuus saa olla enintään 50 prosenttia NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätty perusteet.

5. Edellä 3 kohdassa toimintalinjatasolla määritettyä osarahoituksen enimmäisosuutta korotetaan kymmenellä prosenttiyksiköllä, jos toimintalinja toteutetaan kokonaisuudessaan rahoitusvälineiden avulla tai yhteisölähtöisenä paikallisena kehittämisinä.

6. Kutakin toimintalinjaa koskevan rahastojen rahoitusosuuden on oltava vähintään 20 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.

7. Toimenpideohjelmassa voidaan perustaa erillinen toimintalinja, jonka osarahoitusosuus on enimmillään 100 prosenttia ja jonka tarkoituksena on tukea unionin tasolla perustettujen ja komission suoraan tai välillisesti hallinnoimien rahoitusvälineiden avulla toteutettuja toimia. Jos tällaiseen tarkoitukseen vahvistetaan erillinen toimintalinja, kyseiseen toimintalinjaan kuuluvaa tukea ei saa toteuttaa muulla tavoin.

121 artikla

Osarahoitusosuuksien mukauttaminen

Toimintalinjaa koskevaa rahastojen osarahoitusosuutta voidaan mukauttaa seuraavien tekijöiden huomioon ottamiseksi:

- 1) toimintalinjan merkittävyys älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän koskevan unionin strategian toteuttamisen kannalta, ottaen huomioon erityiset eroavuudet, joihin on paneuduttava;
- 2) ympäristönsuojelu ja ympäristön tilan parantaminen erityisesti ennalta varautumisen periaatetta sekä ennalta ehkäisevien toimien toteuttamisen periaatetta samoin kuin saastuttaja maksaa -periaatetta noudattaen;
- 3) käyttöön otetun yksityisen rahoituksen osuus;
- 4) seuraavan määritelmän mukaisten vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kuuluminen tuen piiriin:
 - a) koheesiorahaston tukeen oikeutetut saarijäsenvaltiot ja muut saaret lukuun ottamatta saaria, joilla sijaitsee jäsenvaltion pääkaupunki tai joilla on kiinteät yhteydet mannermaahan;
 - b) jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellyt vuoristoalueet;

c) harvaan asutut (alle 50 asukasta neliökilometriä kohden) ja erittäin harvaan asutut (alle 8 asukasta neliökilometriä kohden) alueet;

d) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden mukaan ottaminen.

NELJÄS OSA

RAHASTOIHIN JA EUROOPAN MERI- JA KALATALOUS-RAHASTOON SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

122 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan 72, 73 ja 74 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet sekä perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja viivästyskorkea myöhässä oleville maksuille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sääntöjenvastaisuuksista, jotka ovat rahastojen rahoitusosuuksissa yli 10 000 euroa, ja tiedotettava komissiolle tapauksiin liittyvien hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen merkittävästä etenemisestä.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse ilmoittaa komissiolle sääntöjenvastaisuuksista seuraavissa tapauksissa:

- a) sääntöjenvastaisuus muodostuu ainoastaan osarahoitettuun toimenpideohjelmaan sisältyvän toimen täydellisestä tai osittaisesta suorittamatta jättämisestä tuensaajan konkurssin vuoksi;
- b) tuensaaja on saattanut sääntöjenvastaisuuden vapaaehtoisesti hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tietoon ennen kuin kumpikaan viranomainen on sitä havainnut, joko ennen julkisen rahoitusosuuden maksamista tai sen jälkeen;
- c) hallintoviranomainen tai todentamisviranomainen havaitsee ja korjaa sääntöjenvastaisuuden ennen kyseisen menoerän sisällyttämistä komissiolle toimitettavaan menoilmoitukseen.

Kaikissa muissa tapauksissa, erityisesti konkurssia edeltävissä tapauksissa tai kun epäillään petosta, havaitut sääntöjenvastaisuudet sekä niihin liittyvät ehkäisy- ja korjaustoimenpiteet on ilmoitettava komissiolle.

Jos tuensaajalle aiheettomasti maksettuja määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja ei rahastojen rahoitusosuuden osalta ole yli 250 euroa.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset täydentävät säännöt perusteista, joiden mukaisesti määritetään ilmoitettavat sääntöjenvastaisuudet ja toimittavat tiedot, sekä sovellettavista edellytyksistä ja menettelyistä sen määrittämiseksi, onko jäsenvaltioiden korvattava määrät, joita ei saada perityiksi takaisin.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, kuinka usein sääntöjenvastaisuuksista tehtäviä ilmoituksia on annettava, ja määritetään ilmoittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 tuensaajien ja hallintoviranomaisen, todentamisviranomaisen, tarkastusviranomaisen ja välittävien toimielinten tiedonvaihto voidaan kokonaisuudessaan hoitaa sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien avulla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla on määrä parantaa yhteentoimivuutta kansallisten ja unionin rakenteiden kanssa ja mahdollistaa se, että tuensaajat voivat toimittaa kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot vain kerran.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tämän kohdan mukaista tiedonvaihtoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Tämän artiklan 3 kohtaa ei sovelleta Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon.

II LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

123 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan hallintoviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai julkinen elin taikka yksityinen elin. Sama hallintoviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

2. Jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan todentamisviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai elin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Sama todentamisviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

3. Jäsenvaltio voi nimetä toimenpideohjelmaa varten hallintoviranomaisen, joka on viranomainen tai julkinen elin, suorittamaan lisäksi todentamisviranomaisen tehtävät.

4. Jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan tarkastusviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen

viranomainen tai elin, joka on hallinto- ja todentamisviranomaisesta toiminnallisesti riippumaton. Sama tarkastusviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

5. Kun kyseessä on Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen liittyvät rahastot ja Euroopan meri- ja kalatalousrahasto, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien eriyttämistä koskevaa periaatetta noudatetaan.

Toimintaohjelmissa, joissa rahastojen tuen kokonaismäärä on yli 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuen kokonaismäärä on yli 100 000 000 euroa, tarkastusviranomainen saa kuitenkin olla osa samaa viranomaista tai elintä kuin hallintoviranomainen, jos komissio on edellisen ohjelmakauden sovellettavien säännösten mukaisesti ilmoittanut jäsenvaltiolle ennen kyseisen toimenpideohjelman hyväksymispäivää voivansa luottaa pääasiallisesti sen tarkastuslausuntoon tai jos komissio on edellisen ohjelmakauden aikana saatujen kokemusten perusteella vakuuttunut siitä, että tarkastusviranomaisen institutionaalinen organisaatio ja vastuullisuus antavat riittävät taaket toiminnallisesta riippumattomuudesta ja luotettavuudesta.

6. Jäsenvaltio voi nimetä yhden tai useamman välittävän toimielimen, joka suorittaa tietyt hallinto- tai todentamisviranomaisen tehtävät kyseisen viranomaisen vastuulla. Asianmukaiset hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen ja välittävien elinten väliset järjestelyt on vahvistettava kirjallisesti.

7. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi antaa toimenpideohjelman osan hallinnon välittävälle toimielimelle siten, että mainitun välittävän toimielimen ja jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen ja mainitun toimielimen välillä tehdään kirjallinen sopimus, jäljempänä 'yleiskattava tuki'. Välittävän toimielimen on osoitettava vakavaraisuutensa ja kyseistä alaa koskeva sekä hallinnollinen ja varainhoitoa koskeva pätevyytensä.

8. Jäsenvaltio voi omasta aloitteestaan nimetä yhteensovittamisesta vastaavan elimen, jonka tehtävänä on huolehtia yhteydenpidosta komissioon ja toimittaa sille tietoja, koordinoida muiden asiaankuuluvien nimettyjen elinten toimia ja edistää sovellettavan lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista.

9. Jäsenvaltion on vahvistettava kirjallisesti säännöt, jotka koskevat sen suhteita hallintoviranomaisiin, todentamisviranomaisiin ja tarkastusviranomaisiin, kyseisten viranomaisten välisiä suhteita sekä kyseisten viranomaisten suhteita komissioon.

124 artikla

Hallintoviranomaisen ja todentamisviranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle hallintoviranomaisen ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisen nimeämisen, joka on suoritettava asianmukaisella tasolla, päivä ja muoto ennen ensimmäisen välimaksupyynnön esittämistä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun nimeämisen on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan kertomukseen ja lausuntoon, joissa arvioidaan, täyttävätkö nimetyt viranomaiset liitteessä XIII vahvistetut sisäistä valvontaympäristöä, riskinhallintaa, hallinto- ja valvontatoimia sekä seurantaan koskevat hyväksymisperusteet. Riippumattoman tarkastuselimen on oltava tarkastusviranomainen tai muu julkis- tai yksityisoikeudellinen elin, jolla on tarvittava tarkastusvalmius, ja sen on oltava hallintoviranomaisesta ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisesta riippumaton ja toteutettava tehtävänsä kansainvälisesti hyväksytyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti. Jos riippumaton tarkastuselin toteaa, että hallinto- tai todentamisviranomaista vastaava osa hallinto- ja valvontajärjestelmää on pääasiassa sama kuin edellisellä ohjelmakaudella ja että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006⁽¹⁾ asiaankuuluvien säännösten mukaisesti suoritetun tarkastustyön perusteella on näyttöä niiden tehokkaasta toiminnasta tuolla kaudella, se voi todeta, että asiaankuuluvat perusteet täytyvät eikä enempää tarkastustyötä tarvita.

3. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta 100 000 000 euroa, komissio voi pyytää yhden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta nimeämisen ilmoittamisesta 2 kohdassa tarkoitettua riippumattoman tarkastuselimen kertomusta ja lausuntoa sekä kuvausta hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävistä ja menettelyistä. Komissio päättää riskinarviointinsa perusteella, pyytääkö se näitä asiakirjoja, ja ottaa tällöin huomioon tiedot merkittävistä muutoksista hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävissä ja menettelyissä verrattuna edelliseen ohjelmakauteen samoin kuin asiaankuuluvan näytön niiden tehokkaasta toiminnasta.

Komissio voi esittää huomautuksia kahden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen vastaanottamisesta. Näiden asiakirjojen tarkastelu ei keskeytä välimaksupyynnöiden käsittelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

4. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta 100 000 000 euroa ja hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävissä ja menettelyissä on merkittäviä muutoksia verrattuna edelliseen ohjelmakauteen, jäsenvaltio voi omasta aloitteestaan esittää komissiolle kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua nimeämisen ilmoittamisesta 3 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja. Komissio esittää näitä asiakirjoja koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

5. Jos olemassa olevat tarkastus- ja valvontatulokset osoittavat, että nimetty viranomainen ei enää täytä 2 kohdassa

tarkoitettuja perusteita, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla asetettava ongelman vakavuuden mukainen koeaika, jonka aikana toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet.

Jos nimetty viranomainen jättää toteuttamatta tarvittavat korjaavat toimet jäsenvaltion määrittämänä koeaikana, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla peruutettava sitä koskeva nimeäminen.

Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle nimetyt viranomaisen asettamisesta koeajalle, asianomaisen koeajan pituudesta, kun koeaika päättyy korjaavien toimien toteuttamisen jälkeen ja viranomaisen nimeämisen peruuttamisesta. Ilmoitus jäsenvaltion nimetyille viranomaiselle asettamasta koeajasta ei keskeytä välimaksupyynnöiden käsittelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

6. Jos hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen nimeäminen peruutetaan, jäsenvaltion on nimettävä 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen uusi elin, joka ottaa huolehtiakseen hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tehtävistä, ja ilmoitettava tästä komissiolle.

7. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat riippumattoman tarkastuselimen kertomuksen ja lausunnon mallia sekä kuvausta hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, toteuttamista tehtävistä ja menettelyistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

125 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Hallintoviranomainen vastaa toimenpideohjelman hallinnoinnista moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

2. Kun kyseessä on toimenpideohjelman hallinto, hallintoviranomaisen tehtävänä on

a) tukea 47 artiklassa tarkoitettua seurantakomitean työtä ja toimittaa sille tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, erityisesti tietoja edistymisestä toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä taloudellisia tietoja ja indikaattoreihin ja välitavoitteisiin liittyviä tietoja;

b) laatia 50 artiklassa tarkoitettuja vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset ja toimittaa ne komissiolle sen jälkeen, kun seurantakomitea on ne hyväksynyt;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1198/2006, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan kalatalousrahastosta (EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1).

- c) asettaa välittävien toimielinten saataville niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaisia tietoja ja tuensaaajien saataville toimien toteuttamisen kannalta olennaisia tietoja;
- d) ottaa käyttöön tietokoneistettu tietojärjestelmä, jolla tallennetaan ja säilytetään seuranta- ja arviointia, varainhoitoa ja tarkastamista varten tarvittavat tiedot kustakin toimesta, tapauksen mukaan myös tiedot toimien yksittäisistä osallistujista;
- e) varmistaa, että d alakohdassa tarkoitettujen tietojen keräytään ja viedään d alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään ja säilytetään siinä ja että indikaattoreita koskevat tiedot jaotellaan sukupuolen mukaan, jos ESR-asetuksen liitteessä I ja II on tällainen jaottelu koskeva vaatimus.
3. Kun kyseessä on toimien valinta, hallintoviranomaisen tehtävänä on
- a) laatia ja ottaa hyväksymisen jälkeen käyttöön asianmukaiset valintamenettelyt ja -perusteet,
- i) joilla varmistetaan, että toimet edistävät asiaankuuluvien toimintalinjojen erityistavoitteiden ja tulosten saavuttamista;
- ii) jotka ovat syrjimättömät ja avoimet;
- iii) joissa otetaan huomioon 7 ja 8 artiklassa säädetty yleiset periaatteet;
- b) varmistaa, että valittu toimi kuuluu kyseisen rahaston tai kyseisten rahastojen toiminta-alaan ja voidaan sijoittaa tukitoimien luokkaan tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kyseessä olevan toimintaohjelman prioriteetissa tai prioriteeteissa yksilöityyn toimenpiteeseen;
- c) varmistaa, että tuensaaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset, mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat osana toimea toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitus suunnitelmia ja toteuttamiselle asetettua määräaika;
- d) varmistaa ennen toimen hyväksymistä, että tuensaaajalla on c alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttämiseen tarvittavat hallinnolliset, toiminnalliset ja rahoitusvalmiudet;
- e) varmistaa toimeen koskevan sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta, jos toimi on alkanut ennen kuin siihen liittyvä rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle;
- f) varmistaa, että rahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tukea saaviksi valitut toimet eivät sisällä toimintaa, joka on ollut osa toimeen, johon on sovellettu tai olisi pitänyt soveltaa 71 artiklan mukaista takaisinperintämenettelyä tuotannon toiminnan ohjelma-alueen ulkopuolelle siirtämisen vuoksi;
- g) määrittää, mihin tukitoimien luokkaan tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kyseessä olleen, mihin toimenpiteisiin toimen menot on kohdennettava.
4. Kun kyseessä on toimenpideohjelman varainhoito ja valvonta, hallintoviranomaisen tehtävänä on
- a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että tuensaaajien ilmoittamat menot on maksettu ja että ne ovat sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukaiset;
- b) varmistaa, että tosiasiallisesti syntyneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella korvattavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tuensaaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille;
- c) ottaa käyttöön todetut riskit huomioon ottaen tehokkaita ja oikeasuhteisia petostentorjuntatoimenpiteitä;
- d) ottaa käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikki menot ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi, säilytetään 72 artiklan g alakohdan vaatimusten mukaisesti;
- e) laatia varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen joiden vahvistuslausuma ja vuotuinen yhteenveto.
- Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa voidaan vahvistaa yhteistyöohjelmia varten erityiset tarkastuksia koskevat säännöt.
5. Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisten tarkastusten on sisällettävä seuraavat menettelyt:
- a) tuensaaajan kutakin korvaushakemusta koskevat hallinnolliset varmennukset;
- b) toimia koskevat, paikan päällä tehtävät varmennukset.
- Paikan päällä tehtävien varmennusten suorittamisväli ja kattavuus on suhteutettava toimelle myönnetyn julkisen tuen määrään sekä riskitasoon, joka on määritetty tällaisissa varmennuksissa ja tarkastusviranomaisen toimittamissa tarkastuksissa koko hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta.
6. Edellä olevan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisia yksittäisten toimien paikan päällä suoritettavia varmennuksia voidaan tehdä otantaperiaatteella.
7. Mikäli hallintoviranomainen on myös toimenpideohjelman tuensaaaja, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin varmennuksiin liittyvillä järjestelyillä on varmistettava tehtävien eriyttäminen riittävällä tavalla.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen seurantajärjestelmän puitteissa tietokoneistetusti tallennettavia ja säilytettäviä tietoja.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti luodun järjestelmän tekniset eritelmat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua jäljitysketjua koskevat yksityiskohtaiset vähimmäisvaatimukset kirjanpitoaineiston ja todentavien asiakirjojen säilyttämisestä todentamisviranomaisen, hallintoviranomaisen, välittävien toimielinten ja tuensajien tasolla.

10. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua johdon vahvistuslausuman mallia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

126 artikla

Todentamisviranomaisen tehtävät

Toimenpideohjelman todentamisviranomaisen tehtävänä on erityisesti

- a) laatia maksatushakemukset ja toimittaa ne komissiolle sekä todentaa, että ne on laadittu luotettavien kirjanpitojärjestelmien ja tarkistettavissa olevien todentavien asiakirjojen perusteella ja että niihin on kohdistunut hallintoviranomaisen tekemiä tarkastuksia;
- b) laatia varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitys;
- c) todentaa tilityksen täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus ja se, että kirjatut menot ovat sovellettavan lainsäädännön mukaiset ja aiheutuneet toimenpideohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön mukaiset;
- d) varmistaa, että käytössä on kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamiseen ja säilyttämiseen tarkoitettu tietokoneistettu tietojärjestelmä, joka käsittää kaikki maksatushakemusten ja tilityksen laatimiseen vaaditut tiedot, mukaan lukien tiedot takaisin perittävistä määristä, takaisin perityistä määristä sekä määristä, jotka on palautettu johonkin toimeen tai toimenpideohjelmaan tarkoitettua rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta;

- e) varmistaa, että se on saanut hallintoviranomaiselta maksatushakemusten laatimista ja esittämistä varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;
- f) ottaa maksatushakemusten laadinnassa ja esittämisessä huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;
- g) säilyttää tietokoneistetussa muodossa kirjanpitoaineisto, joka koskee komissiolle ilmoitettuja menoja ja tuensajille maksettua vastaavaa julkista rahoitusosuutta;
- h) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja määristä, jotka on poistettu johonkin toimeen osoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta. Takaisin perityt määrät palautetaan unionin talousarvioon ennen toimenpideohjelman sulkemista vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

127 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Tarkastusviranomaisen on varmistettava, että tehdään tarkastuksia, jotka koskevat toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän asianmukaista toimintaa sekä toimista ilmoitettujen menojen perusteella poimittua asianmukaista otosta. Ilmoitetut menot on tarkastettava edustavan otoksen perusteella pääsääntöisesti tilastollisten otantamenetelmien avulla.

Muuta kuin tilastollista menetelmää voidaan tarkastusviranomaisen ammatillisen harkinnan mukaan käyttää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa kansainvälisesti hyväksytyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti, jos tilastollisia menetelmiä ei voida käyttää tilivuoden toimien vähäisen määrän vuoksi.

Tällöin otoksen on oltava riittävän suuri, jotta tarkastusviranomaisen voi laatia pätevän tarkastuslausunnon varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Muihin kuin tilastollisiin menetelmiin perustuvan otoksen on katettava vähintään 5 prosenttia toimista, joiden menoista on ilmoitettu komissiolle tilivuoden aikana, ja 10 prosenttia menoista, jotka on ilmoitettu komissiolle varainhoitovuoden aikana.

2. Jos tarkastukset suorittaa jokin muu elin kuin tarkastusviranomaisen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kaikki tällaiset elimet ovat vaadittavalla tavalla toiminnallisesti riippumattomia.

3. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tilintarkastusstandardit.

4. Tarkastusviranomaisen on kahdeksan kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymisestä laadittava tarkastusten toimittamista koskeva tarkastusstrategia. Tarkastusstrategiassa on vahvistettava tarkastusmenetelmät, toimia koskevissa tarkastuksissa sovellettava otantamenetelmä sekä kuluva tilivuoden ja kahden seuraavan tilivuoden tarkastussuunnitelma. Tarkastusstrategiaa on päivitettävä vuosittain vuodesta 2016 vuoden 2024 loppuun. Jos useampaan toimenpideohjelmaan sovelletaan yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää, kyseisille toimenpideohjelmille voidaan laatia yksi tarkastusstrategia. Tarkastusviranomaisen on toimitettava tarkastusstrategia komissiolle pyynnöstä.

5. Tarkastusviranomaisen on laadittava

- a) varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukainen tarkastuslausunto;
- b) tarkastuskertomus, jossa esitetään tärkeimmät havainnot 1 kohdan mukaisesti tehdyissä tarkastuksissa, mukaan lukien hallinto- ja valvontajärjestelmissä havaitut puutteet sekä ehdotetut ja toteutetut oikaisutoimet.

Jos useampaan toimenpideohjelmaan sovelletaan yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vaaditut tiedot voidaan koota yhteen kertomukseen.

6. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarkastusstrategian, tarkastuslausunnon ja tarkastuskertomuksen mallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritellään toimien tarkastuksen sekä tilien tarkastuksen laajuus ja sisältö sekä menetelmät, joita käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun otoksen poimimiseksi toimista.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan komission virkamiesten tai komission valtuuttamien edustajien tekemien tarkastusten aikana kerättyjen tietojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

III LUKU

Tarkastusviranomaisten kanssa toteutettava yhteistyö

128 artikla

Tarkastusviranomaisten toteutettava yhteistyö

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien keskinäiseksi yhteensovittamiseksi ja vaihtaa kyseisten viranomaisten kanssa viipymättä tietoja hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista.

2. Tämän yhteistyön helpottamiseksi tapauksissa, joissa jäsenvaltio nimeää useita tarkastusviranomaisia, jäsenvaltio voi nimetä yhteensovittamisesta vastaavan elimen.

3. Komissio, tarkastusviranomaiset sekä mahdollinen koordinoinnista vastaava elin tapaavat säännöllisesti, pääsääntöisesti vähintään kerran vuodessa, jollei toisin sovita, tutkiakseen yhdessä vuotuista tarkastuskertomusta, tarkastuslausuntoa ja tarkastusstrategiaa sekä vaihtaakseen näkemyksiä hallinto- ja valvontajärjestelmien parantamiseen liittyvistä kysymyksistä.

II OSASTO

VARAINHOITO, TILITYKSEN LAATIMINEN, TILIEN TARKASTUS, HYVÄKSYMINEEN JA PÄÄTTÄMINEN SEKÄ RAHOITUSOIKAISUT

I LUKU

Varainhoito

129 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaajille maksettujen julkisten menojen määrä on viimeistään toimenpideohjelman sulkemisvaiheessa ainakin yhtä suuri kuin komission rahastoista jäsenvaltiolle maksama rahoitusosuus.

130 artikla

Välimaksujen ja loppumaksun laskentaa koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio maksaa välimaksuna 90 prosenttia määrästä, joka saadaan sovellettaessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä säädettyä kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta kyseisen prioriteetin osalta tukikelpoisiin menoihin, jotka on ilmoitettu maksatushakemuksessa. Komissio määrittelee jäljellä olevat välimaksuina korvattavat tai 139 artiklan mukaisesti takaisinperittävät määrät.

2. Rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta prioriteetille välimaksuina ja loppumaksuina maksettu rahoitusosuus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin

- a) prioriteettia koskevassa maksatushakemuksessa ilmoitetut tukikelpoiset julkiset menot; tai
- b) prioriteetille rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta osoitettu rahoitusosuus, joka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä.

131 artikla

Maksatushakemukset

1. Maksatushakemuksiin on sisällyttävä kunkin prioriteetin osalta

- a) toimien toteuttamisesta tuensaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään;

b) toimien toteuttamisesta aiheutuneiden julkisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään.

2. Maksatushakemukseen sisältyvien tukikelpoisten menojen tueksi on esitettävä maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat, paitsi jos kyseessä on tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa, 68 artiklassa, 69 artiklan 1 kohdassa ja 109 artiklassa sekä ESR-asetuksen 14 artiklassa säädetty tukimuoto. Näiden tukimuotojen osalta maksatushakemukseen on sisällytettävä sovellettavin perustein lasketut kustannukset.

3. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan mukaisten tukijärjestelmien osalta edellytetään, että tuen myöntävä taho on maksanut tuensaajille maksatushakemukseen sisältyviä menoja vastaavan julkisen rahoitusosuuden.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maksatushakemukseen voi sisältyä valtiontuen osalta tuen myöntävän tahon tuensaajalle maksamia ennakoita seuraavin, kumulatiivisin edellytyksin:

a) näillä ennakoilla on jonkin jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai muun rahoituslaitoksen myöntämä takuu tai niihin sovelletaan jotakin julkisyhteisön tai jäsenvaltion takuiksi antamaa välinettä;

b) näiden ennakoiden määrä ei ole yli 40 prosenttia tuensaajalle tiettyyn toimeen myönnettävän tuen kokonaismäärästä;

c) nämä ennakat katetaan tuensaajien toimea toteuttaessaan maksamilla menoilla ja niiden tueksi esitetään maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisvuodesta tai 31 päivänä joulukuuta 2023 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi; jos näitä ei ole esitetty, seuraava maksatushakemus on oikaistava vastaavasti.

5. Kussakin maksatushakemuksessa, johon sisältyy 4 kohdassa tarkoitettua tyyppisiä ennakoita, on ilmoitettava erikseen toimintaohjelmasta ennakkoina maksettu kokonaismäärä, määrä, joka on katettu tuensaajien 4 kohdan c alakohdan mukaisesti kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisesta maksamilla menoilla, sekä määrä, jota ei ole katettu tuensaajien maksamilla menoilla ja joiden osalta kolmen vuoden ajanjakso ei ole vielä päättynyt.

6. Komissio hyväksyy tämän säännöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan maksatushakemusten malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

132 artikla

Tuensaajalle suoritettavat maksut

1. Edellyttäen, että varoja on käytettävissä ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen johdosta, hallintoviranomaisen on varmistettava, että tuensaaja saa eräänntyneiden tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärän täysimääräisenä viimeistään 90 päivän kuluessa päivästä, jona tuensaaja on esittänyt maksatushakemuksen.

Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä periä mitään erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

2. Hallintoviranomainen voi keskeyttää 1 kohdassa tarkoitettua maksumääräajan kulumisen jommassakummassa seuraavassa asianmukaisesti perustellussa tapauksessa, jos

a) maksatushakemuksen määrä ei ole eräänntynyt tai ei ole toimitettu asianmukaisia todentavia asiakirjoja, mukaan lukien asiakirjat, joita tarvitaan 125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisia hallinnon tarkastuksia varten;

b) on käynnistetty tutkimus asianomaisiin menoihin vaikuttavan mahdollisen sääntöjenvastaisuuden johdosta.

Asianomaiselle tuensaajalle on annettava kirjallinen ilmoitus keskeyttämisestä ja sen syistä.

133 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksatushakemuksen päivämäärään mennessä, on muunnettava kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Nämä määrät muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaisista kirjanpitokurssia siltä kuukaudesta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen toimenpideohjelman todentamisviranomaisen tileille. Komissio julkaisee tämän kurssin sähköisesti kuukausittain.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt euroiksi muuntamisen ajankohdasta.

3. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion rahayksikkö, 1 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka on merkitty todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen rahayksikön ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

134 artikla

Ennakkomaksun maksaminen

1. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti:

- a) vuonna 2014: 1 prosentti tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi silloin, kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa mainitun sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2013;
- b) vuonna 2015: 1 prosentti tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi, tai 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi silloin, kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa mainitun sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2014;
- c) vuonna 2016: 1 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi.

Jos toimenpideohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

2. Vuotuinen ennakkomaksu maksetaan ennen heinäkuun 1 päivää vuosina 2016–2023. Se on prosenttiosuus tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi seuraavasti:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020–2023: 3 %.

3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen ennakkomaksun määrää koko ohjelmakaudelle ei osoitettuun tukimäärään lueta mukaan toimenpideohjelmaan liittyviä, suoritusvarauksesta maksettavia määriä.

Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen ennakkomaksun määrää vuoteen 2020 asti tuon vuoden loppuun asti, koko ohjelmakaudelle osoitettuun tukimäärään ei lueta mukaan toimenpideohjelmaan liittyviä, suoritusvarauksesta maksettavia määriä.

135 artikla

Välimaksupyynnöiden esittämistä ja niiden maksamista koskevat määräajat

1. Todentamisviranomaisen on esitettävä säännöllisesti 131 artiklan 1 kohdan mukainen välimaksupyynnö, joka kattaa kyseisen viranomaisen kirjanpitojärjestelmään viedyt määrät kyseiseltä tilivuodelta. Todentamisviranomaisen voi kuitenkin sisällyttää tällaiset määrät seuraavina tilivuosina esitettäviin maksatushakemuksiin, jos se pitää tätä tarpeellisenä.

2. Todentamisviranomaisen on esitettävä välimaksua koskeva lopullinen maksupyynnö viimeistään edellisen tilivuoden päätymistä seuraavan heinäkuun 31 päivänä, ja joka tapauksessa ennen kuin se esittää ensimmäisen välimaksupyynnön seuraavalta tilivuodelta.

3. Ensimmäistä välimaksupyynnöä ei saa tehdä ennen kuin komissiolle on ilmoitettu hallinto- ja todentamisviranomaisten nimeämisestä 124 artiklan mukaisesti.

4. Välimaksuja ei saa suorittaa toimenpideohjelmalle, paitsi jos komissiolle on toimitettu vuotuinen täytäntöönpanokertomus rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. Komissio suorittaa välimaksun käytettävissä olevien varojen rajoissa viimeistään 60 päivän kuluttua siitä päivästä, jona maksatushakemus on kirjattu komissiossa.

136 artikla

Vapauttaminen

1. Komissio vapauttaa toimenpideohjelman käsittämästä määrästä ne osat, joita ei ole käytetty ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen maksamiseen viimeistään toimenpideohjelman talousarviositoumusvuotta seuraavan kolmannen varainhoitovuoden joulukuun 31 päivänä tai joiden osalta ei ole esitetty 131 artiklan mukaisesti laadittua maksatushakemusta 135 artiklan mukaisesti.

2. Talousarviositoumusten 31 päivänä joulukuuta 2023 avoinna oleva osa vapautetaan, jos mikä tahansa 141 artiklan 1 kohdassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta komissiolle 141 artiklan 1 kohdassa asetettuun määräaikaan mennessä.

II LUKU

Tilityksen laatiminen, tilien tarkastus ja hyväksyminen, toimenpideohjelmien sulkeminen sekä maksujen keskeyttäminen

I jakso

Tilityksen laatiminen sekä tilien tarkastus ja hyväksyminen

137 artikla

Tilityksen laatiminen

1. Varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitys toimitetaan komissiolle kunkin toimenpideohjelman osalta. Tilityksen on katettava tilivuosi ja sisällettävä kunkin toimintalinjan ja tarvittaessa rahaston ja alueluokan tasolla

a) todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään viety tukikelepoisten menojen kokonaismäärä, joka on sisällytetty komissiolle esitettyihin maksatushakemuksiin 131 artiklan ja 135 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilivuoden päätymistä seuraavan heinäkuun 31 päivään mennessä, toimien toteuttamisesta aiheutuneiden vastaavien julkisten menojen kokonaismäärä sekä tuensaajille 132 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vastaavien maksujen kokonaismäärä;

b) tilivuoden aikana peruutetut ja takaisin perityt määrät, tilivuoden lopun tilanteen mukaisesti takaisin perittävät määrät, 71 artiklan nojalla suoritettut takaisinperinnät sekä määrät, joita ei saada perityiksi takaisin;

c) rahoitusvälineille 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksettujen ohjelman maksuosuuksien sekä 131 artiklan 4 kohdan mukaisten valtiontukiennakoiden määrä;

d) kunkin prioriteetin osalta edellä olevan a alakohdan nojalla todettujen menojen ja saman tilivuoden osalta maksatushakemuksissa ilmoitettujen menojen välinen täsmäytys sekä selvitys mahdollisista eroista.

2. Jos jäsenvaltio jättää tilityksestään pois välimaksupyynnön tilivuoden osalta aiemmin sisältyneitä menoja siksi, että näiden menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden arviointi on meneillään, tällaiset menot tai niiden osat, jotka myöhemmin todetaan lailliseksi ja asianmukaisiksi, voidaan sisällyttää kokonaan tai osittain jotakin seuraavaa tilivuotta koskevaan välimaksupyyntöön.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettu tilityksen malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 1503 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

138 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava seuraavat varainhoitoasetuksen 59 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa säädettyssä määräajassa kultakin vuodelta alkaen vuodesta 2016 vuoden 2025 loppuun:

a) tämän asetuksen 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tilitys edelliseltä tilivuodelta;

b) tämän asetuksen 125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettu johdon vahvistuslausuma ja vuotuinen yhteenveto edeltävältä tilivuodelta;

c) tämän asetuksen 127 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tarkastuslausunto ja -kertomus edeltävältä tilivuodelta.

139 artikla

Tilien tarkastus ja hyväksyminen

1. Komissio tarkastaa jäsenvaltion 138 artiklan mukaisesti toimittamat asiakirjat. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä toimitettava kaikki tarvittavat lisätiedot, jotta komissio voi todeta tilien täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden 84 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa.

2. Komissio hyväksyy tilit, jos se voi todeta niiden täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden. Komissio päätyy tällaiseen toteamukseen, jos tarkastusviranomainen on antanut ilman huomautuksia olevan tarkastuslausunnon tilien täydellisyydestä, oikeellisuudesta ja totuudenmukaisuudesta, paitsi jos komissiolla on erityiset todisteet tilejä koskevan tarkastuslausunnon epäluotettavuudesta.

3. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille 84 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa, voiko se hyväksyä tilit.

4. Jos komissio ei jäsenvaltiosta johtuvista syistä voi hyväksyä tilejä 84 artiklassa asetetussa määräajassa, se ilmoittaa tästä ja tähän johtaneista syistä jäsenvaltioille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä ilmoittaa niille toimenpiteet, jotka on toteutettava ja niiden toteuttamisaikataulun. Toimenpiteiden toteuttamiseen varatun ajan päätyttyä komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä tilit.

5. Tileihin kirjattujen menojen perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta koskevia kysymyksiä ei oteta huomioon komission hyväksyessä tilejä. Tilien tarkastus- ja hyväksymismenettely ei keskeytä välimaksupyynnöiden käsittelyä eikä johda maksujen keskeyttämiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 83 ja 142 artiklan soveltamista.

6. Komissio laskee hyväksytyjen tilien perusteella rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tilivuoden osalta maksettavan määrän ja vastaavat mukautukset jäsenvaltiolle suoritettaviin maksuihin. Komissio ottaa huomioon seuraavat:

a) 137 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tilityksessä ilmoitetut määrät, joihin sovelletaan kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta;

b) komission kyseisen tilivuoden aikana suorittamien maksujen kokonaismäärä, joka käsittää seuraavat:

i) komission 130 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan mukaisesti suorittamien välimaksujen määrä; ja

ii) 134 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksetun vuotuisen ennakkomaksun määrä.

7. Edellä 6 kohdassa mainitun laskennan jälkeen komissio tarkastaa ja hyväksyy vastaavan vuosittaisen ennakkomaksun ja suorittaa mahdolliset lisämaksut 30 päivän kuluessa tilien hyväksymisestä. Jos jäsenvaltiolta on perittävä takaisin jokin määrä, komissio antaa siitä perintämääräyksen, joka toteutetaan mahdollisuuksien mukaan kuittaamalla määrä jäsenvaltiolle samassa toimenpideohjelmassa myöhemmin suoritettavia maksuja vastaan. Tällainen takaisinperintä ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahastojen tukea toimenpideohjelmalle. Takaisin peritty määrä on varainhoitoasetuksen 177 artiklan 3 kohdan mukaista käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa.

8. Jos komissio ei voi 4 kohdassa esitetyn menettelyn soveltamisen jälkeen hyväksyä tilejä, se määrittää käytettävissä olevien tietojen perusteella ja 6 kohdan mukaisesti rahastosta tilivuoden osalta maksettavan määrän ja ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle. Jos jäsenvaltio ilmoittaa hyväksymisestään komissiolle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio toimitti sille kyseiset tiedot, sovelletaan 7 kohtaa. Jos jäsenvaltio ei hyväksy määrää, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa määrätään rahastosta tilivuoden osalta maksettava määrä. Tällainen päätös ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahaston tukea toimenpideohjelmalle. Päätöksen perusteella komissio tekee mukautukset jäsenvaltioille suoritettaviin maksuihin 7 kohdan mukaisesti.

9. Komission hyväksyntä tileille tai tämän artiklan 8 kohdan mukainen komission päätös ei rajoita 144 ja 145 artiklan mukaista oikaisujen soveltamista.

10. Jäsenvaltiot voivat korvata sääntöjenvastaiset määrät, jotka on havaittu tilityksen toimittamisen jälkeen, tekemällä vastaavat mukautukset sen tilivuoden tilitykseen, jona sääntöjenvastaisuus havaittiin, tämän kuitenkin rajoittamatta 144 ja 145 artiklan soveltamista.

140 artikla

Asiakirjojen saatavuus

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki rahastosta tuettuja menoja koskevat todentavat asiakirjat toimista, joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle 1 000 000 euroa, ovat pyynnöstä komission ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen saatavilla kolmen vuoden ajan toimen menot sisältävien tilityksen toimittamista seuraavan joulukuun 31 päivästä lukien, sanotun kuitenkin rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista.

Muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien osalta kaikkien todentavien asiakirjojen on oltava saatavilla kahden vuoden ajan päätökseen saadun toimen lopulliset menot sisältävän tilityksen toimittamista seuraavan joulukuun 31 päivästä lukien.

Hallintoviranomainen voi päättää soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua sääntöä toimiin, joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle 1 000 000 euroa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika lakkaa kulumasta vireillä olevan oikeudenkäynnin johdosta tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

2. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava tuensaajille 1 kohdassa tarkoitettujen määräajan alkamispäivä.

3. Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai sellaisilla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, joissa on alkuperäiset asiakirjat sähköisessä muodossa tai vain sähköisessä muodossa olemassa olevat asiakirjat.

4. Asiakirjat on säilytettävä muodossa, josta henkilöt, joita tiedot koskevat, ovat tunnistettavissa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä myöhemmin käsitellään.

5. Kansallisten viranomaisten on määritettävä menettely, jolla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä säilytettyjen asiakirjojen todistetaan vastaavan alkuperäisiä asiakirjoja, ja menettelyllä on varmistettava, että säilytetyt versiot vastaavat kansallisten lakien vaatimuksia ja että niitä voidaan käyttää tarkastustarkoituksiin.

6. Jos asiakirjat ovat olemassa vain sähköisessä muodossa, käytettyjen tietokonejärjestelmien on täytettävä hyväksytyt turvallisuusvaatimukset, joilla varmistetaan, että säilytetyt asiakirjat vastaavat kansallisten lakien vaatimuksia ja että niitä voidaan käyttää tarkastustarkoituksiin.

II jaks o

Toimenpideohjelmien sulkeminen

141 artikla

Asiakirjojen esittäminen sulkemista varten ja loppumaksun maksaminen

1. Edellä 138 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi jäsenvaltioiden on esitettävä viimeiseltä tilivuodelta eli 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkavalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2024 päättyvältä jaksolta toimenpideohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tuetun toimintaohjelman viimeinen vuosittainen täytäntöönpanokertomus.

2. Loppumaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua viimeisen tilivuoden tilien hyväksymistä koskevan päätöksen päivästä tai yhden kuukauden kuluttua lopullisen täytäntöönpanokertomuksen hyväksymispäivästä, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhempi.

III jaks o

Maksujen keskeyttäminen

142 artikla

Maksujen keskeyttäminen

1. Komissio voi keskeyttää välimaksut prioriteettien tai toimenpideohjelmien tasolla kokonaan tai osittain, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut toimenpideohjelmalle osoitetun unionin rahoitusosuuden ja jonka osalta ei ole toteutettu korjaavia toimenpiteitä;
- b) menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavia taloudellisia seurauksia aiheuttavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole korjattu;
- c) jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä korjataksaan 83 artiklan mukaisen keskeyttämisen aiheuttavan tilanteen;
- d) seurantajärjestelmän laadussa tai luotettavuudessa tai yhteisiä ja erityisiä indikaattoreita koskevissa tiedoissa on vakava puute;
- e) ennakkoehtojen täyttämiseen tähtäviä toimenpiteitä ei ole toteutettu 19 artiklassa asetettujen edellytysten mukaisesti;
- f) prioriteetin tulosten tarkastelusta käy ilmi, että tuloskehityksessä asetetut taloudellisiin indikaattoreihin ja tuotosindikaattoreihin sekä täytäntöönpanon avainkohtiin liittyvät kyseisen prioriteetin välitavoitteet ovat 22 artiklassa säädetyt edellytykset huomioon ottaen jääneet merkittävässä määrin saavuttamatta;

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisperusteita sellaiselle maksujen keskeytykselle, joka liittyy yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämiseen, ja näiden erityisperusteiden on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon sääntöjen noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuminen.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää keskeyttää välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa.

3. Komissio lopettaa kaikkia välimaksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun jäsenvaltio on toteuttanut keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

III LUKU

Rahoitusoikaisut

I jaks o

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

143 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkimisesta, tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä ja varojen takaisinperinnästä. Kun on kyse systeemisestä sääntöjenvastaisuudesta, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joissa on voinut aiheutua sääntöjenvastaisuuksia.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarpeelliset rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai toimenpideohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai systeemisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Rahoitusoikaisu toteutetaan peruuttamalla toimen tai toimenpideohjelman julkinen rahoitusosuus kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastoille tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle aiheutunut taloudellinen tappio, ja niiden on tehtävä oikeasuhteinen oikaisu. Hallintoviranomaisen on sisällytettävä rahoitusoikaisu sen tilivuoden tilitykseen, jona peruuttamisesta päätetään.

3. Jäsenvaltio voi käyttää 2 kohdan mukaisesti peruutetun rahastojen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuuden uudelleen kyseisessä toimenpideohjelmassa, jollei 4 kohdasta muuta johdu.

4. Rahoitusosuutta, joka on peruutettu 2 kohdan mukaisesti, ei saa käyttää uudelleen mihinkään oikaisun kohteena olleeseen toimeen, ja jos rahoitusoikaisu tehdään systeemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, osuutta ei saa käyttää mihinkään sellaiseen toimeen, jossa on esiintynyt systeeminen sääntöjenvastaisuus.

5. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa maksujen keskeyttämiselle erityisiä perusteita, jotka liittyvät yhteisen kalastuspolitiikan sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämiseen ja näiden perusteiden on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

II jakso

Komission tekemät rahoitusoikaisut

144 artikla

Rahoitusoikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisuja täytäntöönpanosäädöksillä peruuttamalla toimenpideohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden 85 artiklan mukaisesti kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

- a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut toimenpideohjelmalle jo maksetun unionin rahoitusosuuden;
- b) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 143 artiklan mukaisia velvoitteita ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn viereillepanoa;
- c) maksatushakemukseen sisältyvät menot ovat sääntöjenvastaisia, eikä jäsenvaltio ole oikaisut niitä ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn viereillepanoa.

Komissio tekee rahoitusoikaisunsa havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaen huomioon sen, onko sääntöjenvastaisuus systeeminen. Jos rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta veloitettujen sääntöjenvastaisten menojen tarkka laskeminen ei ole mahdollista, komissio soveltaa kiinteämääristä tai ekstrapoloitua rahoitusoikaisua.

2. Päättyessään 1 kohdan mukaisesta oikaisusta komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sääntöjenvastaisuuden luonteen ja vakavuuden samoin kuin kyseisessä toimenpideohjelmassa havaittujen hallinto- ja valvontajärjestelmien puutteiden laajuuden ja taloudelliset vaikutukset.

3. Jos komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien raportteihin, se tekee omat johtopäätöksensä taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan kyseisen jäsenvaltion 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti lähetettyjä ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastineita.

4. Edellä olevan 22 artiklan 7 kohdan mukaisesti, jos komissio toteaa rahastojen osalta toimenpideohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta viimeisen vuosittaisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella, että tuloskehityksessä asetetut tavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta, se voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta.

5. Jos jäsenvaltio ei täytä 95 artiklan mukaisia velvoitteita, komissio voi suhteessa siihen, missä määrin näitä velvoitteita on jätetty noudattamatta, tehdä rahoitusoikaisun peruuttamalla kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rakennerahaston rahoitusosuuden kokonaan tai osittain.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden määrittämisen perusteita, vakavien puutteiden pääasialliset tyypit mukaan lukien, sovellettavan rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisperusteita sekä kiinteämääristen tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamisperusteita.

7. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita, jotka koskevat komission yhteisen kalalastuspolitiikan alalla sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisen nojalla toteuttamia rahoitusoikaisuja, ja näiden sääntöjen on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

145 artikla

Menettely

1. Ennen rahoitusoikaisua koskevan päätöksen tekemistä komissio panee menettelyn vireille ilmoittamalla jäsenvaltiolle tarkastelunsa alustavat päätelmät ja pyytämällä jäsenvaltiota toimittamaan huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

2. Jos komissio ehdottaa ekstrapolaatioon perustuvaa tai kiinteämääristä rahoitusoikaisua, jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus osoittaa kyseiseen asiakirja-aineistoon perustuvalla tutkimuksella, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiaa ole niin laaja kuin komissio arvioi. Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltio voi rajoittaa tämän tutkimuksen laajuuden sopivaan aineiston osaan tai otokseen. Aineistojen tutkimiseen varattu aika saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta olla enintään toiset kaksi kuukautta 1 kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen.

3. Komissio ottaa huomioon kaikki jäsenvaltion 1 ja 2 kohdassa mainittujen määräaikaisten kuluessa toimittamat todisteet.

4. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission alustavia päätelmiä, komissio kutsuu jäsenvaltion järjestämänsä kuulemiseen, jotta varmistetaan, että kaikki asiaankuuluvat tiedot ja huomautukset ovat käytettävissä rahoitusoikaisun soveltamista koskevien komission päätelmien perustana.

5. Jos asiassa päästään sopimukseen ja sanotun rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdan soveltamista, jäsenvaltio voi käyttää asianomaiset varat uudelleen 143 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Rahoitusoikaisujen soveltamista varten komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta tai lisätietojen vastaanottamisesta, jos jäsenvaltion kanssa on kuulemisen perusteella sovittu lisätietojen toimitamisesta. Komissio ottaa huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset. Jos kuulemista ei pidetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona komissio lähetti kutsun kuulemiseen.

7. Jos komissio 75 artiklan mukaisia tehtäviä suorittaessaan tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsee sääntöjenvastaisuuksia, jotka ovat osoitus vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa, niihin perustuvalla rahoitusoikaisulla pienennetään rahastoista toimenpideohjelmalle osoitettua tukea.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, kun kyseessä on hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokasta toimintaa koskeva vakava puute, joka on ennen päivää, jona komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut sen,

- a) tuotu esille komissiolle varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitetussa johdon vahvistuslausumassa, vuotuisessa tarkastuskertomuksessa tai tarkastuslausunnossa taikka tarkastusviranomaisen komissiolle toimittamissa muissa tarkastuskertomuksissa ja toteutetuissa asianmukaisissa toimenpiteissä, tai
- b) johtanut jäsenvaltion toteuttamiin tarkoituksenmukaisiin korjaaviin toimiin.

Hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden arvioinnin on perustuttava asiaankuuluvien johdon vahvistuslausumien, vuotuisen tarkastuskertomusten ja tarkastuslausuntojen toimittamisen ajankohtana sovellettavaan lainsäädäntöön.

Päätätessään rahoitusoikaisusta komissio

- a) noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavan puutteen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon;
- b) kiinteämääräisen tai ekstrapoloidun oikaisun soveltamiseksi jättää ottamatta huomioon jäsenvaltion aiemmin havaitsemat sääntöjenvastaiset menot, joiden osalta tilitystä on mukautettu 139 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ja menot, joiden laillisuuden ja asianmukaisuuden arviointi on meneillään 137 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) ottaa huomioon jäsenvaltion menoihin soveltamat kiinteämääräiset tai ekstrapoloidut oikaisut sellaisten muiden vakavien puutteiden osalta, jotka jäsenvaltio on havainnut määrätessään unionin talousarviolle koituvaa jäännösriskiä.

8. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa lisää menettelyä koskevia sääntöjä 144 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuille rahoitusoikaisuille.

146 artikla

Jäsenvaltioiden veloitteet

Komission tekemä rahoitusoikaisu ei vaikuta jäsenvaltion veloitteeseen periä varat takaisin tämän asetuksen 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä jäsenvaltion veloitteeseen periä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtioneuvoston takaisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 14 artiklan mukaisesti.

147 artikla

Takaisinmaksut

1. Kaikki unionin talousarvioon takaisin maksettavat määrät on suoritettava varainhoitoasetuksen 73 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuun määräaikaan mennessä. Määräpäivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.
2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialiseen maksupäivään. Viivästyskorko on puolitoista prosenttiyksikköä korkeampi kuin korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin jälleenerahoitustoimiinsa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, johon määräpäivä osuu.

III OSASTO

TOIMENPIDEOHJELMIEN OIKEASUHTEINEN VALVONTA

148 artikla

Toimenpideohjelmien oikeasuhteinen valvonta

1. Kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 200 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 150 000 euroa ESR:n osalta tai 100 000 euroa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta, tarkastusviranomaisen tai komissio tarkastaa toimen ainoastaan kerran ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Muut toimet tarkastusviranomaisen tai komissio tarkastaa ainoastaan kerran tilivuotta kohden ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Tarkastusviranomaisen tai komissio ei tarkasta tointa tietyssä vuonna, jos Euroopan tilintarkastustuomioistuin on jo suorittanut tarkastuksen kyseisenä vuonna, edellyttäen että tarkastusviranomaisen tai komissio voi käyttää Euroopan tilintarkastustuomioistuimen näitä toimia koskevan tarkastustyön tuloksia omien tehtäviensä hoitamiseen.
2. Kun toimenpideohjelmaa koskeva uusiin tarkastuslausunto osoittaa, ettei merkittäviä puutteita ole, komissio voi sopia tarkastusviranomaisen kanssa seuraavassa 128 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa kokouksessa, että tarvittavan tarkastustyön määrää voidaan vähentää siten, että määrä on suhteessa todettuun riskiin. Tällaisissa tapauksissa komissio ei tee omia tarkastuksia paikan päällä, jollei ole näyttöä komissiolle tilivuonna, jonka osalta komissio on hyväksynyt tilit, ilmoitettuihin menoihin vaikuttavista hallinto- ja valvontajärjestelmän puutteista.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 93, 27.3.1999, s. 1).

3. Kun komissio toteaa voivansa luottaa tarkastusviranomaisen toimenpideohjelman koskevaan lausuntoon, se voi sopia tarkastusviranomaisen kanssa rajaavansa omat paikan päällä tehtävät tarkastuksensa tarkastusviranomaisen työn tarkastamiseen, jollei tarkastusviranomaisen työtä koskevista puutteista ole näyttöä tilivuodelta, jonka osalta komissio on hyväksynyt tilit.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tarkastusviranomaisen ja komissio voivat tarkastaa toimia, jos riskinarvioinnissa tai Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa on todettu erityinen sääntöjenvastaisuuksien tai petosten riski, jos on näyttöä kyseisen toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavista puutteista, ja 140 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla kaudella. Komissio voi tarkastaa tarkastusviranomaisen jäljitysketjun tai osallistua tarkastusviranomaisen paikan päällä tekemiin tarkastuksiin arvioidakseen tarkastusviranomaisen työtä, ja se voi tarkastaa toimia silloin, kun se on kansainvälisesti hyväksytyjen tilintarkastustandardien mukaisesti tarpeen, jotta varmistetaan, että tarkastusviranomaisen toimii tehokkaasti.

VIIDES OSA

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäännökset

149 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 21. joulukuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 2 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 68 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säännöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 2 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 68 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan

9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 5 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan toisen kohdan, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdan, 37 artiklan 13 kohdan, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdan, 40 artiklan 4 kohdan, 41 artiklan 3 kohdan, 42 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 42 artiklan 6 kohdan, 61 artiklan 2 kohdan toisen, kolmannen, neljännen ja seitsemännessä alakohdan, 63 artiklan 4 kohdan, 64 artiklan 4 kohdan, 68 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 101 artiklan neljännessä alakohdan, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdan, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan, 125 artiklan 9 kohdan, 127 artiklan 7 ja 8 kohdan sekä 144 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

150 artikla

Komiteamenettely

1. Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yhteensovittamisesta vastaava komitea avustaa komissiota tämän asetuksen, EAKR-asetuksen, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen, ESR-asetuksen ja koheesiorahastoasetuksen soveltamisessa. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy 8 artiklan kolmannessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan viidennessä alakohdassa, 38 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 38 artiklan 10 kohdassa, 39 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa, 46 artiklan 3 kohdassa, 96 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 115 artiklan 4 kohdassa ja 125 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanovaltaan perustuvaa ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

151 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 177 artiklan mukaisesti.

152 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1083/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla, jota siten sovelletaan kyseiseen tukeen tai toimiin niiden päättymiseen saakka. Tätä kohtaa sovellettaessa tuki kattaa toimenpideohjelmat ja suurhankkeet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti esitetyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

3. Jos jäsenvaltio käyttää 123 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi toimittaa komissiolle pyynnön siitä, että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 59 artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen hallintoviranomainen suorittaa myös todentamisviranomaisen tehtävät asetuksen (EY) N:o 1083/2006 perusteella toteutettavissa vastaavissa toimenpideohjelmissä. Pyyntöön on liitettävä tarkastusviranomaisen arviointi. Jos komissio on

tarkastusviranomaiselta ja omista tarkastuksistaan saatujen tietojen perusteella vakuuttunut siitä, että näiden toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat tehokkaasti ja ettei niiden toimintaa haittaa se, että hallintoviranomainen suorittaa todentamisviranomaisen tehtävät, se ilmoittaa jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, että se on hyväksynyt pyynnön.

153 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1083/2006 1 päivästä tammikuuta 2014, sanotun kuitenkin rajoittamatta 152 artiklan säännösten soveltamista.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

154 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämän asetuksen 20–24 artiklaa, 29 artiklan 3 kohtaa, 38 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa sekä 58, 60, 76–92, 118, 120, 121 ja 129–147 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämän asetuksen 39 artiklan 2 kohdan seitsemännen alakohdan toista virkettä ja 76 artiklan viidettä kohtaa sovelletaan siitä päivästä, jona määrärahojen vapauttamista koskeva varainhoitoasetuksen muutos on tullut voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. ŠADŽIUS

LIITE I

YHTEINEN STRATEGIAKEHYS

1. JOHDANTO

Jotta voidaan edistää unionin sopusointuista, tasapainoista ja kestävästä kehitystä ja jotta ERI-rahastoilla voidaan edistää mahdollisimman tehokkaasti älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän strategian sekä eri rahastojen muun muassa taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen liittyvien erityistehtävien toteuttamista, on tarpeen varmistaa, että älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian yhteydessä tehtyjä toimintapolitiittisia sitoumuksia tuetaan ERI-rahastojen ja muiden unionin välineiden kautta tehtävillä investoinneilla. Yhteisessä strategiakehyksessä on sen vuoksi 10 artiklan ja rahastokohtaisissa asetuksissa määriteltyjen prioriteettien ja tavoitteiden mukaisesti vahvistettava toimintaa ohjaavia periaatteita, jotta kehittämisessä voidaan soveltaa yhdenmukaista lähestymistapaa käyttäen ERI-rahastoja muiden unionin välineiden ja politiikkojen kanssa koordinoitulla tavalla älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian toimintapolitiittisten ja yleistavoitteiden sekä tapauksen mukaan lippulaivahankkeiden mukaisesti samalla, kun otetaan huomioon keskeiset alueelliset haasteet ja kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintaympäristöjen erityispiirteet.

2. ERI-RAHASTOJEN ÄLYKKÄÄSEEN, KESTÄVÄÄN JA OSALLISTAVAAN KASVUUN TÄHTÄÄVÄÄ UNIONIN STRATEGIAA EDISTÄVÄ VAIKUTUS SEKÄ JOHDONMUKAISUUS UNIONIN TALOUDEN OHJAUKSEN JA HALLINNAN KANSSA

1. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa ssa määritellään 11 temaattista tavoitetta, jotka vastaavat ERI-rahastoista tuettavia älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin-strategian prioriteetteja ja joiden tarkoituksena on edistää älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun tehokasta kohdentamista kumppanuussopimuksissa ja ohjelmissa.

2. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa esitettyjen temaattisten tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden on kasvun ja työllisyyden parantamisen edellyttämän kriittisen massan varmistamiseksi kohdennettava tuki tämän asetuksen 18 artiklan ja temaattista keskittämistä koskevien rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja varmistettava varainkäytön vaikuttavuus. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota etusijan antamiseen kasvua edistävälle menolle, joihin kuuluvat koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin ja energiatehokkuuteen liittyvät menot sekä menot, joilla helpotetaan pk-yritysten rahoituksen saantia ja varmistetaan ekologinen kestävyys, luonnonvarojen hoito ja ilmastotoimet sekä uudistetaan julkishallintoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös työvoimapalvelujen ja aktiivisen työvoimapolitiikan kattavuuden ja tehokkuuden ylläpitäminen tai vahvistaminen siten, että torjutaan työttömyyttä ja erityisesti nuorisotyöttömyyttä sekä puututaan kriisin sosiaalisiin seurauksiin ja edistetään sosiaalista osallisuutta.

3. Varmistaakseen johdonmukaisuuden eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä määriteltyjen prioriteettien kanssa jäsenvaltioiden on kumppanuussopimuksia valmistellessaan tehtäviensä ja velvoitteidensa mukaisesti suunniteltava ERI-rahastojen käyttö ottaen huomioon tapauksen mukaan kansalliset uudistusohjelmat, viimeisimmät asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja asiaankuuluvat suositukset, jotka neuvosto on antanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan otettava huomioon myös asiaankuuluvat neuvoston suositukset, jotka perustuvat vakaus- ja kasvusopimukseen ja talouden sopeutusohjelmiin.

4. Jotta löydetään tavat, joilla ERI-rahastot voivat tehokkaimmin vaikuttaa älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian toteuttamiseen, ja otetaan huomioon perussopimuksissa määritetyt tavoitteet, kuten taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, jäsenvaltioiden on valittava temaattiset tavoitteet ERI-rahastojen suunniteltua käyttöä varten kulloistenkin kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintaympäristöjen mukaan.

3. ERI-RAHASTOJEN KÄYTETTÖÖN SOVELLETTAVAT YHDENNETTY LÄHESTYMISTAPA JA JÄRJESTELYT

3.1 Johdanto

1. Kumppanuussopimuksessa on 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettava aluekehitystä koskeva yhdenmukaista lähestymistapa. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että temaattisten tavoitteiden ja investointien sekä unionin prioriteettien valinnassa otetaan yhdenmukaista huomioon kehitystarpeet ja alueelliset haasteet 6.4 kohdassa tarkoitettujen analyysien mukaisesti. Jäsenvaltioiden on pyrittävä hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti mahdollisuuksia, jotta varmistetaan ERI-rahastojen varojen käyttö koordinoitulla ja yhdenmukaistavalla tavalla.

2. Jäsenvaltioiden ja tarvittaessa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti myös alueiden on varmistettava, että ERI-rahastoista tuetut toimet täydentävät toisiaan ja että ne pannaan täytäntöön koordinoitusti synergioiden luomiseksi, jotta vähennetään hallintoelinten ja tuensaajien hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa 4, 15 ja 27 artiklan mukaisesti.

3.2 Koordinointi ja täydentävyys

1. Jäsenvaltioiden ja ERI-rahastojen täytäntöönpanosta vastuussa olevien hallintoviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa. Niiden on erityisesti varmistettava, että toteutetaan seuraavat toimenpiteet:
 - a) määritetään toiminta-alat, joilla ERI-rahastot voidaan yhdistää toisiaan täydentävästi tässä asetuksessa säädettyjen temaattisten tavoitteiden saavuttamiseksi;
 - b) varmistetaan 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti, että on luotu järjestelyt ERI-rahastojen tehokasta koordinoitua varten, jotta lisätään rahastojen vaikutuksia ja tehokkuutta tarvittaessa käyttäen myös useista rahastoista rahoitettavia ohjelmia;
 - c) edistetään muista ERI-rahastoista vastuussa olevien hallintoviranomaisten ja asianomaisten ministeriöiden osallistumista tukijärjestelmien kehittämiseen koordinoitua ja synergioiden varmistamiseksi ja päällekkäisyyksien ehkäisemiseksi;
 - d) perustetaan tarvittaessa yhteisiä seurantakomiteoita ERI-rahastojen täytäntöönpano-ohjelmia varten ja kehitetään muita yhteisiä hallinto- ja valvontajärjestelyjä, joilla helpotetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välistä koordinoitua;
 - e) hyödynnetään hakijoiden ja tuensaajien avuksi tarkoitettuja sähköisen hallinnon ratkaisuja ja mahdollisimman laajasti myös keskitettyjä asiointipisteitä, joissa muun muassa annetaan neuvoja kustakin ERI-rahastosta saatavasta tuesta;
 - f) perustetaan mekanismeja, joilla koordinoidaan EAKR:stä ja ESR:stä tuettuja yhteistyötoimia Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ohjelmien tukemien investointien kanssa;
 - g) edistetään ERI-rahastojen yhteisiä toimintatapoja annettaessa ohjeita toiminnan kehittämisestä, ehdotuspyynnöistä ja valintamenettelyistä tai muista mekanismeista, joilla helpotetaan rahastojen varojen saantia yhdenmukaisiin hankkeisiin;
 - h) rohkaistaan yhteistyötä eri ERI-rahastojen hallintoviranomaisten välillä seurannassa, arvioinnissa, hallinnoinnissa, valvonnassa ja tarkastuksessa.

3.3 Yhdenmukaisen lähestymistapojen edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhdistettävä ERI-rahastot paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla yhdenmukaisiksi kokonaisuuksiksi, jotka on räätälöity vastaamaan erityisiin alueellisiin haasteisiin kumppanuussopimuksissa ja ohjelmissa asetettujen tavoitteiden edistämiseksi. Tässä voidaan hyödyntää yhdenmukaisia alueellisia investointeja, yhdenmukaisia toimintoja, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja yhteisöllä lähtöistä paikallista kehittämistä.
2. Jotta temaattisten tavoitteiden käyttö olisi yhdenmukaista, ESR:stä, EAKR:stä ja koheesiorahastosta tuettujen eri toimintalinjojen tai toimenpideohjelmien antama rahoitus voidaan tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti yhdistää yhdenmukaisiksi alueelliseksi investoinniksi. Yhdenmukaisen investoinnin puitteissa toteutettuja toimia voidaan täydentää maaseuturahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kustakin ohjelmasta myöntämällä rahoitustuella.
3. Temaattisesti johdonmukaisten yhdenmukaisen lähestymistapojen vaikutusten ja tehokkuuden lisäämiseksi toimintalinjoja voi rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa, ja siinä voidaan yhdistää yksi tai useampi täydentävä investointiprioriteetti EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä yhden temaattisen tavoitteen alaisuuteen sekä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhdistää eri temaattisista tavoitteista yksi tai useampia täydentäviä investointiprioriteetteja, jotta niillä edistettäisiin mahdollisimman tehokkaasti kyseistä toimintalinjaa.
4. Jäsenvaltioiden on institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä 32 artiklan mukaisesti edistettävä paikallisten ja aluetasoa pienempiä yksiköitä koskevien lähestymistapojen kehittämistä. Yhteisöllä lähtöinen paikallinen kehittäminen pannaan täytäntöön strategisen lähestymistavan mukaisesti sen varmistamiseksi, että paikallisten tarpeiden alhaalta ylöspäin suuntautuvassa määrittelyssä otetaan huomioon korkeamman tason prioriteetit. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi määritettävä lähestymistapa yhteisöllä lähtöiseen paikalliseen kehittämiseen maaseuturahastosta ja tapauksen mukaan EAKR:stä, ESR:stä tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja niiden on mainittava kumppanuussopimuksissa tällä tavoin selvitettävät tärkeimmät haasteet, yhteisöllä lähtöinen paikallisen kehittämisen päätavoitteet ja prioriteetit, katettavat aluetyypit, paikallisille toimintaryhmille annettava erityinen rooli strategioiden toteuttamisessa sekä maaseuturahaston ja tapauksen mukaan EAKR:n, ESR:n tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston suunniteltu rooli yhteisöllä lähtöisen paikallisen kehittämisen strategioiden täytäntöönpanossa erityyppisillä alueilla, kuten maaseudulla, kaupungeissa ja rannikkoalueilla, sekä vastaavat koordinoitumekanismit.

4. ERI-RAHASTOJEN KOORDINOINTI JA SYNERGIAT UNIONIN MUIDEN POLITIIKKOJEN JA VÄLINEIDEN KANSSA

Tämän jakson mukaista jäsenvaltioiden toteuttamaa koordinointia sovelletaan, jos jäsenvaltio aikoo käyttää ERI-rahastojen ja unionin muiden välineiden tukea asiaankuuluvalla politiikan alalla. Tässä jaksossa esitetyt unionin ohjelmat eivät muodosta tyhjentävää luetteloa.

4.1 Johdanto

1. Jäsenvaltiot ja komissio ottavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti huomioon unionin politiikkojen vaikutuksen kansallisella ja alueellisella tasolla ja niiden vaikutuksen sosiaaliseen, taloudelliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen edistääkseen synergioita ja tehokasta koordinointia sekä kartoittaakseen ja edistääkseen tarkoituksenmukaisimpia tapoja käyttää unionin rahastoja paikallisten, alueellisten ja kansallisten investointien tukemiseen. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava unionin politiikkojen ja välineiden sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten tukitoimien keskinäinen täydentävyys.

2. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti unionin ja jäsenvaltioiden tason koordinoinnin ERI-rahastojen sekä unionin muiden politiikkojen ja välineiden välillä 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Niiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä varmistaa ohjelmatoimien ja toteuttamisvaiheissa ERI-rahastoista tuettujen toimien johdonmukaisuuden unionin muiden politiikkojen tavoitteiden kanssa. Tätä varten niiden on pyrittävä ottamaan huomioon seuraavat seikat:

- a) vahvistetaan unionin eri välineiden keskinäistä täydentävyyttä ja synergioita unionin tasolla, kansallisesti ja alueellisesti sekä suunnittelu- että toteutusvaiheissa;
- b) optimoidaan nykyiset rakenteet ja otetaan tarvittaessa käyttöön uusia rakenteita, joilla helpotetaan prioriteettien strategista määrittämistä eri välineitä ja -rakenteita varten unionin tason ja kansallista koordinointia silmällä pitäen, vältetään päällekkäistä työtä ja määritellään alueet, joilla tarvitaan lisää taloudellista tukea;
- c) hyödynnetään mahdollisuutta yhdistää eri välineiden kautta saatava tuki yksittäisille toimille ja toimitaan tiiviissä yhteistyössä unionin ja kansallisen tason täytäntöönpanosta vastaavien tahojen kanssa yhtenäisten ja tarkoituksenmukaisten rahoitusmahdollisuuksien tarjoamiseksi tuensaajille.

4.2 Koordinointi yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan kanssa

1. Maaseuturahasto on olennainen osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, ja se täydentää Euroopan maatalouden tukirahaston mukaisia toimenpiteitä, joilla tarjotaan suoraa tukea maanviljelijöille ja tuetaan markkinatoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi hallinnoitava näitä tukitoimia yhdessä synergian ja unionin tuen lisäarvon maksimoimiseksi.

2. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tavoitteena on saavuttaa uudistetun yhteisen kalastuspolitiikan ja yhdenmetyt meripolitiikan tavoitteet. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi hyödynnettävä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa tiedonkeruun ja valvonnan tehostamispyrkimysten tukemiseksi ja varmistettava, että pyritään saamaan aikaan synergioita muun muassa seuraavien yhdenmetyt meripolitiikan painopisteiden tueksi: merten tuntemus, merten aluesuunnittelu, rannikkoalueiden yhdenmetyt käyttö ja hoito, yhdenmetyt merivalvonta, meriympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojeleminen sekä ilmastonmuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutuminen rannikkoalueilla.

4.3 Horisontti 2020 -ohjelma ja muut keskitetysti hallinnoidut unionin ohjelmat tutkimuksen ja innovoinnin aloilla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on huomioitava asianmukaisesti ERI-rahastojen ja Horisontti 2020 -ohjelman, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) ja muiden asianmukaisten keskitetysti hallinnoitujen unionin rahoitusohjelmien välinen koordinointi, synergiat ja täydentävyys Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1287/2013⁽¹⁾ mukaisesti ja määriteltävä myös toiminta-alojen selkeä jako niiden välillä.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa laadittava kansallisia ja/tai alueellisia 'älykkään erikoistumisen' strategioita kansallisen uudistusohjelman mukaisesti. Tällaiset strategiat voivat olla 'älykkään erikoistumisen' kansallisten tai alueellisten tutkimuksen ja innovoinnin strategisten toimintapolitiittisten kehysten muodossa tai sisältyä niihin. Älykkään erikoistumisen strategioiden laatimiseen osallistuu yrittäjyyttä edistävissä prosessissa kansallisia tai alueellisia hallintoviranomaisia ja sidosryhmiä, kuten yliopistoja ja muita korkea-asteen oppilaitoksia, yrityksiä ja työmarkkinaosapuolia. Niiden viranomaisten, joita Horisontti 2020 -ohjelma suoraan koskee, on oltava tiiviisti mukana tässä prosessissa. Älykkään suunnittelun strategioihin kuuluvat seuraavat:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1287/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keskiuraisia yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1639/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 33).

- a) Kehitetään alkuvaiheen toimia tutkimuksen ja innovoinnin toimijoiden valmistelemiseksi Horisontti 2020 -hankkeisiin osallistumiseen ("huippuosaamisen portaikko") parantamalla valmiuksia. Vahvistetaan viestintää ja yhteistyötä Horisontti 2020 -ohjelman kansallisten yhteyspisteiden ja ERI-rahastojen hallintoviranomaisten välillä.
- b) Mahdollistetaan loppuvaiheen toimilla Horisontti 2020 -ohjelmasta ja sitä edeltävistä ohjelmista saatujen tutkimus- ja innovointitulosten hyödyntäminen ja levittäminen markkinoilla, ja painotetaan erityisesti innovaatioille suotuisan toimintaympäristön luomiseen yrityksille ja toimialalle, myös pk-yrityksille, asiaa koskevassa älykkään erikoistumisen strategiassa alueille määritettyjen painopisteiden mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on kannustettava hyödyntämään tämän asetuksen säännöksiä, jotka mahdollistavat ERI-rahastojen yhdistämisen Horisontti 2020 -ohjelman mukaisten määrärahojen kanssa 2 kohdassa tarkoitettujen strategioiden osien toteuttamiseen tarkoitetuissa ohjelmissa. Kansallisille ja alueellisille viranomaisille annetaan yhteistä tukea kyseisten strategioiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, Euroopan edun mukaisia tutkimuksen ja innovoinnin rakenteita koskevien yhteisten rahoitusmahdollisuuksien löytämiseen, kansainvälisen yhteistyön edistämiseen, metodologisen tuen saamiseen vertaisarviointien avulla, hyvien käytäntöjen vaihtoon ja ammatilliseen koulutukseen eri alueilla.
4. Jäsenvaltioiden ja tarvittaessa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti myös alueiden on tarkasteltava seuraavia lisätoimenpiteitä, joiden tavoitteena on auttaa hyödyntämään niiden huippuosaamista tutkimuksessa ja innovoinnissa siten, että täydennetään Horisontti 2020 -ohjelmaa ja luodaan synergieita sen kanssa etenkin osarahoituksen kautta. Näihin toimenpiteisiin sisältyy seuraavaa:
- a) yhdistetään tutkimuksen huippuosaamiskeskukset sekä vähemmän kehittyneet alueet ja tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommät jäsenvaltiot ja alueet, jotta voidaan luoda uusia tai parantaa nykyisiä huippuosaamiskeskuksia vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommista jäsenvaltioissa tai alueilla;
- b) luodaan yhteyksiä vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommista jäsenvaltioissa ja alueilla sijaitsevien innovatiivisten klustereiden ja tunnustettujen innovatiivisten huippuosaamisklustereiden välillä;
- c) perustetaan Euroopan tutkimusalueen "oppituleja" tunnustettujen tiedemiesten houkuttelemiseksi erityisesti vähemmän kehittyneille alueille sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikompiin jäsenvaltioihin ja alueille;
- d) tuetaan sellaisten tutkijoiden ja innovaattoreiden, jotka eivät ole riittävästi mukana eurooppalaisessa tutkimusalueessa (ERA), tai vähemmän kehittyneiltä alueilta tai tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommista jäsenvaltioista tai alueilta peräisin olevien tutkijoiden ja innovaattoreiden pääsyä kansainvälisiin verkostoihin;
- e) edistetään tarvittaessa eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia;
- f) valmistellaan kansallisten laitosten ja huippuosaamisklustereiden osallistumista Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) osaamis- ja innovointiyhteisöihin; ja
- g) isännöidään korkealaatuisia kansainvälisten tutkijoiden liikkuvuusohjelmia, jotka saavat osarahoitusta Marie Skłodowska-Curie -toimista.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä tarvittaessa ja 70 artiklan mukaisesti hyödyntämään ohjelma-alueen ulkopuolisten toimien tukemisessa sovellettavaa joustavuutta, jolloin tarvitaan riittävästi investointeja kriittisen massan saavuttamiseksi, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti.

4.4 Uusien osallistujien varauksen (NER 300) mukaisten demonstrointihankkeiden rahoitus ⁽¹⁾

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ERI-rahastoista myönnettävää rahoitusta koordinoidaan NER 300 -ohjelmasta myönnettävän tuen kanssa. Kyseinen ohjelma käyttää päästökauppajärjestelmän uusien osallistujien varaukseen varattujen 300 miljoonan päästöoikeuden huutokauppaamisesta saatuja tuloja.

⁽¹⁾ Komission päätös 2010/670/EU, tehty 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).

4.5 Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelma (Life) ⁽¹⁾ ja ympäristösäännöstö

1. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät hyödyntämään synergioita sellaisten unionin politiikan rahoitus- ja muiden välineiden kanssa, jotka keskittyvät ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, ympäristönsuojeluun ja resurssitehokkuuteen, keskittymällä 8 artiklan mukaisesti temaattisesti aiempaa enemmän kestävä kehityksen periaatteen soveltamiseen ja sitä korostaviin ohjelmiin.
2. Jäsenvaltioiden on edistettävä täydentävyyttä ja koordinoitua Life-ohjelman kanssa ja tarvittaessa ja 4 artiklan mukaisesti varmistettava tällainen täydentävyys ja koordinoitua, erityisesti yhdenmukaisilla hankkeilla, jotka koskevat luontoa, biologista monimuotoisuutta, vettä, jätteitä, ilmaa sekä ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista. Tällainen koordinoitua on toteutettava toimenpiteillä, joilla esimerkiksi edistetään ERI-rahastojen kautta sellaisten toimien rahoitusta, joilla täydennetään Life-ohjelman mukaisia yhdenmukaisia hankkeita, sekä edistämällä Life-ohjelmassa hyväksytyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käyttöä, kuten investoinnit ympäristöstävälliseen infrastruktuuriin, energiatehokkuus, ekoinnointi, ekosysteemeihin perustuvat ratkaisut ja niihin liittyvien innovatiivisten tekniikoiden käyttöönotto.
3. Alakohtaisia suunnitelmia, ohjelmia tai strategioita (mukaan lukien toimintajärjestystä koskevat puitteet, vesipiiriin hoitosuunnitelma, jätehuoltosuunnitelma, ilmastomuutoksen hillitsemissuunnitelma tai ilmastomuutokseen sopeutumista koskeva strategia) voidaan käyttää koordinoitupuitteina, jos kyseisiä aloja on tarkoitus tukea.

4.6 Erasmus+ ⁽²⁾

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä käyttämään ERI-rahastoja Erasmus+ -ohjelman puitteissa menestyksekkäästi kehitettyjen ja testattujen välineiden ja menetelmien yhdenmukaistamiseksi, jotta ihmisiin tehtävien investointien sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset olisivat mahdollisimman suuret ja jotta annettaisiin sysäys muun muassa nuori-soalotteille ja kansalaistoimille.
2. Jäsenvaltioiden on 4 artiklan mukaisesti edistettävä tehokasta koordinoitua ERI-rahastojen ja Erasmus+ -ohjelman välillä kansallisella tasolla tekemällä selvä ero tuettujen investointityyppien ja tuettujen kohderyhmien välillä ja myös varmistettava tällainen koordinoitua. Jäsenvaltioiden on pyrittävä täydentävyyteen liikkuvuustoimien rahoituksessa.
3. Toimien koordinoitua on toteutettava ottamalla käyttöön asianmukaisia yhteistyömekanismeja hallintoviranomaisten ja Erasmus+ -ohjelman mukaisesti perustettujen kansallisten virastojen välillä, mikä voi edistää avointa ja saavutettavaa viestintää kansalaisten kanssa unionin tasolla sekä kansallisesti ja alueellisesti.

4.7 Työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma (EaSI-ohjelma) ⁽³⁾

1. Jäsenvaltioiden on 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti edistettävä tehokasta koordinoitua työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaSI-ohjelma) sekä ERI-rahastoista myönnettävän tuen välillä työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden temaattisten tavoitteiden mukaisesti ja myös varmistettava tällainen koordinoitua. Tähän tehokkaaseen koordinoitua sisältyy koordinoitua EaSI-ohjelman EURES-lohkon ja ESR:n tukemien valtioiden välistä työvoiman liikkuvuutta edistävien toimenpiteiden välillä, jotta edistetään työntekijöiden maantieteellistä liikkuvuutta ja lisätään työmahdollisuuksia, sekä koordinoitua ERI-rahastojen itsenäiselle ammatinharjoittamiselle, yrittäjyydelle, yritysten perustamiselle ja yhteiskunnallisille yrityksille antaman tuen ja EaSI-ohjelman Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkosta myönnettävän tuen välillä.
2. Jäsenvaltioiden on pyrittävä laajentamaan EaSI-ohjelman Progress-lohkon mukaisesti kehitettyjä menestyksekkäimpiä toimenpiteitä, erityisesti sosiaalista innovointia ja sosiaalipoliittisia kokeiluja koskevia toimenpiteitä ESR:n tuella.

4.8 Verkkojen Eurooppa -väline ⁽⁴⁾

1. Eurooppalaisen lisäarvon maksimoimiseksi liikenteen, televiestinnän ja energian aloilla jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että EAKR:n ja koheesiorahaston toimet suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä Verkkojen Eurooppa -välineestä myönnettävän tuen kanssa, jotta varmistetaan täydentävyys, vältetään päällekkäinen työ ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1293/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 185).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin koulutus- nuoriso- ja urheiluohtelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 50).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 238).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, verkkojen Eurooppa -välineestä, asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EYVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

varmistetaan erityyppisten infrastruktuurien optimaalinen yhdistäminen paikallisesti, alueellisesti ja kansallisesti sekä koko unionissa. Eri rahoitusvälineiden suurin mahdollinen vipuvaikutus on varmistettava hankkeille, joilla on unionin ulottuvuus ja sisämarkkinaulottuvuus ja jotka tuottavat eniten eurooppalaista lisäarvoa ja edistävät sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja erityisesti hankkeille, joilla pannaan täytäntöön ensisijaisia liikenne- ja energiaverkkoja sekä digitaalisia verkkoja, sellaisina kuin ne on määritelty asianomaisissa Euroopan laajuisten verkkojen toimintapoliittisissa kehyksissä, jotta voidaan rakentaa uutta infrastruktuuria ja parantaa merkittävästi nykyistä.

2. Liikenteen alalla investointien suunnittelun on perustuttava todelliseen ja ennustettuun liikenteen kysyntään, ja siinä on määriteltävä puuttuvat yhteydet ja pullonkaulat ottaen johdonmukaisesti huomioon unionin rajatylittävien yhteyksien kehitys ja yhteyksien luominen saman jäsenvaltion eri alueiden välillä. Investoinneilla alueiden liikenneyhteyksien liittämiseksi kattavaan Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon (TEN-T) ja TEN-T:n ydinverkkoon varmistetaan, että kaupunki- ja maaseutualueet voivat hyödyntää pääverkkojen luomia mahdollisuuksia.
 3. Sellaiset investoinnit, joiden vaikutukset ovat yksittäistä jäsenvaltiota laajemmat, erityisesti TEN-T:n ydinverkon liikennekäyttöön kuuluvat investoinnit, on koordinoitava TEN-T -suunnittelun ja ydinverkon liikennekäyttävien täytäntöönpanosuunnitelmien kanssa, jotta EAKR:n ja koheesiorahaston investoinnit liikenteen infrastruktuuriin olisivat täysin TEN-T-suuntaviivojen mukaisia.
 4. Jäsenvaltioiden on keskityttävä kestäviin liikennemuotoihin ja kestäväan kaupunkiliikenteeseen sekä investoimiseen alueille, jotka tarjoavat eniten eurooppalaista lisäarvoa, ja otettava huomioon tarve parantaa liikennepalvelujen laatua, saatavuutta ja luotettavuutta julkisen liikenteen edistämiseksi. Sen jälkeen kun investoinnit on määritetty, ne on asetettava tärkeysjärjestykseen sen mukaan, miten ne edistävät liikkuvuutta, kestävyyttä, kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemistä ja yhtenäistä Euroopan liikennealuetta, ja tässä on otettava huomioon komission valkoisessa kirjassa "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" esitetty visio, jossa korostetaan, että kasvihuonepäästöjen merkittävä vähennys on tarpeen liikennealalla. Olisi arvioitava ennakolta hankkeiden ympäristövaikutukset, jotta voidaan edistää niiden pyrkimyksiä lisätä kestäviä Euroopan tavaraliikenneverkkoja kehittämällä sisävesiliikenteen reittejä.
 5. ERI-rahastojen avulla on edistettävä paikallisten ja alueellisten infrastruktuurien ja niiden yhteyksien liittymistä ensisijaisesti unionin verkkoihin energian ja televiestinnän aloilla.
 6. Jäsenvaltioiden ja komission on otettava käyttöön asianmukaiset koordinointimekanismit ja teknisen tuen mekanismit, joilla varmistetaan tieto- ja viestintäteknologian toimien täydentävyys ja tehokas suunnittelu, jotta unionin eri välineitä (ERI-rahastoja, Verkkojen Eurooppa -välineitä, Euroopan laajuisia verkkoja, Horisontti 2020 -ohjelmaa) voidaan hyödyntää täysimääräisesti laajakaistaverkkojen ja digitaalisten palveluinfrastruktuurien rahoittamisessa. Sopivimman rahoitusvälineen valinnassa on otettava huomioon toimen potentiaalinen tuotto ja siihen liittyvät riskit, jotta julkisia varoja voitaisiin käyttää mahdollisimman tehokkaasti. Arvioidessaan ERI-rahastojen tukea koskevia hakemuksia jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon sellaisten toimien arvioinnit, jotka liittyvät niihin, jotka on toimitettu Verkkojen Eurooppa -välineelle mutta joita ei ole valittu rajoittamatta kuitenkaan hallintoviranomaisen lopullista valintapäätöstä.
- 4.9 Liittymistä valmisteleva tukiväline, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline ja Euroopan kehitysrahasto
1. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät kukin oman vastuualueensa mukaisesti lisäämään ulkoisten välineiden ja ERI-rahastojen välistä koordinoitua tehostaakseen unionin moninaisten toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista. Koordinointi ja täydentävyys Euroopan kehitysrahaston, liittymistä valmistelevan tukivälineen ja Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen välillä on erityisen tärkeää.
 2. Tukeakseen alueellisen yhdentymisen syventämistä jäsenvaltioiden on pyrittävä hyödyntämään alueellisen yhteistyön toimien välistä synergiaa koheesio- ja naapuruuspolitiikan ja Euroopan naapuruusvälineiden puitteissa erityisesti rajatylittävissä yhteistyötoimissa ottaen huomioon eurooppalaisiin alueellisen yhteistyön yhtymiin liittyvät mahdollisuudet.
5. 5, 7 ja ARTIKLASSA TARKOITETUT MONIALAISET PERIAATTEET JA LAAJA-ALAISET TOIMINTAPOLIITTISET TAVOITTEET
- 5.1 Kumppanuus ja monitasohallinto
1. Jäsenvaltioiden on 5 artiklan mukaisesti noudatettava kumppanuuden ja monitasohallinnon periaatetta helpottaakseen sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aikaansaamista ja älykäästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevien unionin prioriteettien toteuttamista. Näiden periaatteiden noudattaminen edellyttää erityisesti eri hallintotasojen välillä koordinoitua toimia, jotka toteutetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen ja harjoittaen kumppanuutta ja toiminnallista ja institutionaalista yhteistyötä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa.

2. Jäsenvaltiot tarkastelevat, onko tarpeen parantaa kumppanien institutionaalisia valmiuksia, jotta kehitetään niiden mahdollisuuksia vaikuttaa kumppanuuden tehokkuuteen.

5.2 Kestävä kehitys

1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten on varmistettava täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, että kestävä kehitys otetaan täysimääräisesti huomioon ERI-rahastoissa ja että noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa määrättyä kestävän kehityksen periaatetta, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan mukaista velvoitetta ottaa huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset sekä viimeksi mainitun sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaista saastuttaja maksaa -periaatetta.

Hallintoviranomaisten on koko ohjelman elinkaaren ajan sitouduttava toteuttamaan toimia, joilla vältetään tai vähennetään tukitoimien ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia ja varmistetaan sosiaaliset sekä ympäristöä ja ilmastoa koskevat hyödyt. Toteutettaviin toimiin voivat kuulua seuraavat:

- a) investointien ohjaaminen resurssitehokkaimpiin ja kestävimpiin vaihtoehtoihin,
 - b) sellaisten investointien välttäminen, joilla voi olla merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai ilmastovaikutuksia, ja sellaisten toimien tukeminen, joilla pyritään lieventämään mahdollisia jäljellä olevia vaikutuksia,
 - c) pitkän aikavälin näkymien huomioon ottaminen investointivaihtoehtojen elinkaarikustannuksia verrattaessa,
 - d) ympäristöä säästävien julkisten hankintojen lisääminen.
2. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon 8 artiklan mukaisesti ERI-rahastoista tuettujen investointien mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja varmistettava, että investoinnit kestävät ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien, kuten tulvien, kuivuuden, helleaaltojen, metsäpalojen ja äärimmäisten sääilmiöiden, vaikutuksia.
 3. Investointien on myös oltava yhdenmukaisia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ mukaisen vesienhoidon hierarkian kanssa, ja niissä on keskityttävä kysynnänhallinnan vaihtoehtoihin. Vaihtoehtoisia tarjontapuolen ratkaisuja on harkittava vain silloin, kun mahdollisuudet veden säästöön ja vedenkäytön tehokkuuteen on täysin hyödynnetty. Jätehuollon julkisilla tukitoimilla on täydennettävä yksityisen sektorin toimia, etenkin tuottajavastuun alalla. Investoinneilla on kannustettava innovatiivisia ratkaisuja, joilla edistetään laajamittaista kierrätystä. Investointien on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY⁽²⁾ nojalla määritellyn jätehierarkian mukaisia. Biologiseen monimuotoisuuteen ja luonnonvarojen suojeluun liittyvien menojen on oltava neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽³⁾ mukaisia.

5.3 Miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen sekä syrjimättömyys

1. Jäsenvaltioiden ja komission on 7 artiklan mukaisesti pyrittävä naisten ja miesten tasa-arvoon ja toteutettava asianmukaiset toimet, joilla estetään syrjintä ERI-rahastoista osarahoitettujen ohjelmien mukaisten toimien valmistelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa. Jäsenvaltioiden on 7 artiklan mukaisesti tavoitteisiin pyrkiessään kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava erityisesti toimien valinnassa, tukitoimien tavoitteiden asettamisessa sekä seuranta- ja raportointijärjestelyissä. Jäsenvaltioiden on myös tehtävä tarvittaessa tasa-arvoanalyyskejä. ESR:n kautta on tuettava erityisesti kohdennettuja erityistoimia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 5 ja 7 artiklan mukaisesti sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastuussa olevien elinten osallistuminen kumppanuuteen ja riittävät kansallisen käytännön mukaiset rakenteet, joissa annetaan neuvoja sukupuolten tasa-arvosta, syrjimättömyydestä ja esteettömyydestä, jotta voitaisiin hyödyntää tarvittavaa asiantuntemusta ERI-rahastojen valmistelussa, seurannassa ja arvioinnissa.
3. Hallintoviranomaisten on koordinoitusti seurantakomiteoiden kanssa suoritettava arviointeja tai itsearviointeja, joissa keskitytään tasa-arvon valtavirtaistamisen periaatteen soveltamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2011, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

4. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä asianmukaisella tavalla muita heikommassa asemassa olevien ryhmien tarpeita, jotta ne voivat paremmin integroitua työmarkkinoille, ja autettava siten niitä osallistumaan täysipainoisesti yhteiskunnan toimintaan.

5.4 Esteettömyys

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat asianmukaiset toimet estääkseen kaiken vammaisuuteen perustuvan syrjinnän 7 artiklan mukaisesti. Hallintoviranomaisten on varmistettava ohjelmien koko elinkaaren ajan toteutettavilla toimilla, että kaikki tuotteet, tavarat, palvelut ja infrastruktuurit, jotka ovat yleisölle avoimia tai yleisölle tarkoitettuja ja ERI-rahastoista osarahoitettuja, ovat kaikkien kansalaisten, myös vammaisten, käytettävissä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, jotta edistetään vammaisten ja ikääntyneiden kannalta esteetöntä ympäristöä. Erityisesti on varmistettava fyysisen ympäristön ja liikenne-, tieto- ja viestintäteknologian esteettömyys, jotta edistetään muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, myös vammaisten, osallisuutta. Toteutettaviin toimiin voi sisältyä investointien ohjaaminen nykyisten rakennusten ja palveluiden esteettömyyden parantamiseen.

5.5 Väestörakenteen muutoksen huomioon ottaminen

1. Väestörakenteen muutoksen kuten työssä käyvän väestönosan pienenemisen, eläkeläisten osuuden kokonaisväestöstä kasvamisen ja väestökadon aiheuttamat haasteet on otettava huomioon kaikilla tasoilla Jäsenvaltioiden on käytettävä ERI-rahastoja asiaankuuluvien kansallisten tai alueellisten strategioiden mukaisesti, jos tällaisia strategioita on olemassa, ratkaistakseen väestörakenteen ongelmia ja luodakseen ikääntyvään yhteiskuntaan liittyvää kasvua.
2. Jäsenvaltioiden on käytettävä ERI-rahastoja asiaankuuluvien kansallisten tai alueellisten strategioiden mukaisesti edistääkseen kaikkien ikäryhmien osallisuutta muun muassa parantamalla mahdollisuuksia koulutukseen ja sosiaalisen tuen järjestelmien käyttöön, jotta parannetaan ikääntyneiden työmahdollisuuksia ja nuorten työmahdollisuuksia erityisesti alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste on korkea unionin keskiarvoon verrattuna. Investoinneilla terveysalan infrastruktuureihin on pyrittävä siihen, että kaikki unionin kansalaiset voivat olla pitkään ja terveinä mukana työelämässä.
3. Haasteisiin vastaamiseksi väestörakenteen muutoksesta eniten kärsivillä alueilla jäsenvaltioiden on erityisesti määriteltävä toimenpiteet, joilla
 - a) tuetaan väestön uusiutumista luomalla paremmat olosuhteet perheille ja parantamalla työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;
 - b) edistetään työllisyyttä ja parannetaan tuottavuutta sekä taloudellista suorituskykyä investoimalla koulutukseen, tieto- ja viestintäteknologiaan, tutkimukseen ja innovointiin;
 - c) keskitytään koulutuksen ja sosiaalisen tuen rakenteiden asianmukaisuuteen ja laatuun ja tarvittaessa sosiaalisen suojelun järjestelmien tehokkuuteen;
 - d) edistetään kustannustehokasta terveydenhoidon ja pitkäaikaishoidon tarjontaa, mukaan lukien investoinnit sähköisiin terveys- ja hoitopalveluihin ja infrastruktuuriin.

5.6 Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen

Edellä olevan 8 artiklan mukaisesti ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä riskien ehkäiseminen on sisällytettävä kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon.

6. JÄRJESTELYT KESKEISIIN ALUEELLISIIN HAASTEISIIN VASTAAMISEKSI

- 6.1 Jäsenvaltioiden on otettava huomioon maantieteelliset tai väestörakenteeseen liittyvät erityispiirteet ja toteutettava toimia, joilla käsitellään kunkin alueen erityishaasteita, jotta niille ominainen kehityspotentiaali saataisiin hyödynnettyä ja samalla autettaisiin niitä saamaan aikaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua mahdollisimman tehokkaasti.
- 6.2 Temaattisten tavoitteiden valinnassa ja yhdistelemisessä sekä vastaavien investointien ja unionin prioriteettien valinnassa ja erityistavoitteiden asettamisessa on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion ja alueen tarpeet ja mahdollisuudet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun.

- 6.3 Kumppanuussopimuksia ja ohjelmia valmistellessaan jäsenvaltioiden on sen vuoksi otettava huomioon, että Euroopan unionin tällä hetkellä tärkeimmät yhteiskunnalliset haasteet – globalisaatio, väestörakenteen muutokset, ympäristön pilaantuminen, muuttoliike, ilmastonmuutos, energiankäyttö, kriisin taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset – voivat vaikuttaa eri tavoin eri alueilla.
- 6.4 Jotta alueellisiin haasteisiin voitaisiin vastata yhdenmukaisesti lähestymistavan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ERI-rahastojen ohjelmissa otetaan huomioon Euroopan alueiden erilaisuus sellaisissa asioissa kuin työllisyys, työmarkkinoiden ominaisuudet, eri alueiden väliset riippuvuussuhteet, työmatkaliikennereitit, väestön ikääntyminen, väestörakenteen muutokset, kulttuuri, maisemaan ja perintöön liittyvät piirteet, ilmastonmuutokseen liittyvä haavoittuvuus ja sen vaikutukset, maankäyttö ja luonnonvaroihin liittyvät rajoitteet, mahdollisuudet luonnonvarojen kestävämpään käyttöön, uusiutuvat energialähteet mukaan lukien, institutionaaliset ja hallinnolliset järjestelyt, yhteydet, saavutettavuus sekä maaseutu- ja kaupunkialueiden väliset yhteydet. Jäsenvaltioiden ja alueiden on sen vuoksi toteutettava 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti seuraavat toimet kumppanuussopimustensa ja ohjelmiansa valmistelua varten:
- analyysi jäsenvaltion tai alueen ominaispiirteistä sekä kehityspotentiaalista ja -valmiuksista, etenkin suhteessa keskeisiin haasteisiin, jotka on määritelty älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa, tapauksen mukaan kansallisissa uudistusohjelmissa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa.
 - arvio alueen tai jäsenvaltion tärkeimmistä haasteista, pullonkaulojen ja puuttuvien yhteyksien tunnistaminen, innovoinnin aukot, mukaan luettuna suunnittelun ja täytäntöönpanovalmiuksien puute, jotka haittaavat kasvua ja työllisyyttä pitkällä aikavälillä. Tämän perusteella tunnistetaan mahdolliset alat ja toimet, joille annetaan etusija, joita tuetaan ja joihin keskitytään.
 - arvio koordinoitua haasteista, jotka ylittävät toimialojen, lainkäyttöalueiden tai valtioiden rajat, erityisesti makro-alue- ja merialuestrategioiden yhteydessä;
 - toimien määrittäminen koordinoinnin parantamiseksi eri aluetasojen välillä ottaen huomioon toimintapolitiikan suunnittelun asianmukainen alueellinen kattavuus ja toimintaympäristö sekä kunkin jäsenvaltion institutionaalinen ja hallinnollinen kehys sekä rahoituslähteet sellaista yhdenmukaista lähestymistapaa varten, jolla älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävä Unionin strategia liitetään alueellisiin ja paikallisiin toimijoihin.
- 6.5 Alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteen huomioimiseksi jäsenvaltioiden ja alueiden on erityisesti varmistettava, että asianomaisilla alueilla sovellettavassa, älykästä, kestäväan ja osallistavaa kasvua edistävää yleisessä lähestymistavassa
- otetaan huomioon kaupunkien, kaupunki- ja maaseutualueiden, kalastus- ja rannikkoalueiden sekä erityisesti maantieteellisistä tai väestörakenteeseen liittyvistä haitoista kärsivien alueiden asema;
 - otetaan huomioon syrjäisimpien alueiden, pohjoisimpien alueiden, joiden väestötiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueiden erityishaasteet;
 - käsitellään kaupunkien ja maaseudun välisiä yhteyksiä kohtuuhintaisten ja korkealaatuisten infrastruktuurien ja palvelujen saatavuuden kannalta sekä pyritään ratkaisemaan ongelmia alueilla, joilla on paljon sosiaalisesti marginaalisoituneita yhteisöjä.

7. YHTEISTYÖTOIMET

7.1 Koordinointi ja täydentävyys

- Jäsenvaltioiden on pyrittävä yhteistyötoimien ja muiden ERI-rahastoista tuettujen toimien keskinäiseen täydentävyyteen.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistyötoimet edistävät tehokkaasti älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian tavoitteita ja että yhteistyöllä tuetaan laajempia toimintapolitiittisia tavoitteita. Tätä varten jäsenvaltiot ja komissio varmistavat kukin oman vastuun alueensa mukaisesti yhteistyötoimien täydentävyyden ja koordinoinnin muiden unionin rahoittamien ohjelmien ja välineiden kanssa.

3. Koheesiopolitiikan tehostamiseksi jäsenvaltioiden on pyrittävä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ohjelmien väliseen koordinointiin ja täydentävyyteen erityisesti johdonmukaisen suunnittelun varmistamiseksi ja laajamittaisten investointien täytäntöönpanon helpottamiseksi.
4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että makroalue- ja merialuestrategioiden tavoitteet ovat osa yleistä strategista suunnittelua kumppanuussopimuksissa tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä ohjelmassa alueilla ja jäsenvaltioissa, joita asia koskee, rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on pyrittävä myös varmistamaan, että jos käytössä on makroalue- ja merialuestrategioita, ERI-rahastoista tuetaan niiden täytäntöönpanoa tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan ja rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti sekä jäsenvaltion määrittelemät ohjelma-alueen tarpeet huomioon ottaen. Tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi koordinointi koskee myös muita unionin rahoittamia välineitä ja muita asiaan liittyviä välineitä.
5. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa hyödynnettävä mahdollisuutta toteuttaa sellaisia alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia, joissa tuensaajia on myös vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, osana Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kuuluvia toimenpideohjelmia, mukaan luettuina alan tutkimus- ja innovaatiotoimet, jotka perustuvat niiden älykkään erikoistumisen strategioihin.
6. Jäsenvaltioiden ja alueiden on hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti alueellisia yhteistyöohjelmia voittaakseen hallinnolliset rajatylittävän yhteistyön esteet samalla, kun edistetään unionin älykästä, kestävä ja osallistavaa kehitystä koskevaa strategiaa ja vahvistetaan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Tässä on kiinnitettävä huomiota erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin alueisiin.

7.2 EAKR:stä rahoitettava rajatylittävä, valtioiden välinen ja alueiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden ja alueiden on pyrittävä hyödyntämään yhteistyötä kriittisen massan aikaansaamiseksi muun muassa tieto- ja viestintäteknologian sekä tutkimuksen ja innovoinnin alalla, sekä edistämään yhteisiä älykkään erikoistumisen toimintatapoja ja oppilaitosten kumppanuuksia. Alueiden väliseen yhteistyöhön olisi tapauksen mukaan kuuluttava innovatiivisten tutkimuspainotteisten klustereiden välisen yhteistyön ja tutkimuslaitosten välisen vaihdon edistäminen, ottaen huomioon tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman osa-alueista "Osaava alue" ja "Lähentymisalueiden ja syrjäisimpien alueiden tutkimuspotentiaali" saadut kokemukset.
2. Jäsenvaltioiden ja alueiden on asianomaisilla aloilla pyrittävä hyödyntämään rajatylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä
 - a) varmistaakseen, että alueet, joilla on merkittäviä yhteisiä maantieteellisiä piirteitä (saaria, järviä, jokia, merialueita tai vuoristoja), tukevat luonnonvarojensa yhteistä hoitoa ja edistämistä;
 - b) hyötyäkseen mittakaavaeduista erityisesti, kun on kyse yhteisten julkisten palvelujen yhteiskäyttöön liittyvistä investoinneista;
 - c) edistääkseen rajatylittävän verkkoinfrastruktuurin, erityisesti puuttuvien rajatylittävien yhteyksien sekä ympäristöystävällisten ja yhteentoimivien liikennemuotojen, yhdenmukaista suunnittelua ja kehittämistä laajoilla maantieteellisillä alueilla;
 - d) saavuttaakseen kriittisen massan erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin sekä tieto- ja viestintäteknologian alalla ja koulutuksessa sekä toteutettaessa pk-yritysten kilpailukykyä parantavia toimenpiteitä;
 - e) tehostaakseen rajatylittäviä työmarkkinapalveluja, joilla edistetään työntekijöiden liikkuvuutta yli rajojen;
 - f) parantaakseen rajatylittävää hallintoa.
3. Jäsenvaltioiden ja alueiden on pyrittävä hyödyntämään alueiden välistä yhteistyötä tehostaakseen koheesiopoliittikkaa kannustamalla kokemusten vaihtoa alueiden ja kaupunkien välillä, jotta tuettaisiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten ohjelmien suunnittelua ja toteuttamista.

7.3 Pääohjelmien makroalue- ja merialuestrategioita edistävä vaikutus

1. Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti pyrittävä huolehtimaan unionin rahoituksen onnistuneesta käyttöönotosta makroalue- ja merialuestrategioita varten ottaen huomioon jäsenvaltioiden määrittelemät ohjelma-alueen tarpeet. Onnistunut käyttöönotto voidaan voidaan muiden toimenpiteiden ohella toteuttaa priorisoimalla makroalue- ja merialuestrategioista johdettuja toimia niin, että järjestetään niitä koskevia erityisiä ehdotuspyyntöjä tai annetaan kyseisille toimille etusija valintaprosessissa määrittelemällä toimenpiteet, jotka voidaan rahoittaa yhteisesti eri ohjelmista.
2. Jäsenvaltioiden on harkittava asiaankuuluvien valtioiden välisten ohjelmien käyttöä kehyksinä, joiden avulla tuetaan makroalue- ja merialuestrategioiden täytäntöönpanon edellyttämiä toimintapolitiikkoja ja rahoitusta.
3. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan edistettävä ERI-rahastojen käyttöä makroaluestrategioiden yhteydessä sellaisiin tarkoituksiin kuin eurooppalaisten liikennekäytävien perustaminen, mukaan lukien tullin nykyaikais-tamiselle, luonnonkatastrofien ennaltaehkäisy, niihin varautuminen ja niistä selviytyminen, vesienhoito vesipiirin tasolla, ympäristöystävällinen infrastruktuuri, yhdenmety merialan yhteistyö yli valtioiden ja toimialojen rajojen, tutkimus- ja innovointitoiminta, tieto- ja viestintäverkot sekä merialueen yhteisten meren luonnonvarojen hallinnointi ja meren biologisen monimuotoisuuden suojeleminen.

7.4 ESR:stä rahoitettava valtioiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä käsittelemään asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa mainittuja politiikanaloja voidakseen maksimoida vastavuoroisen oppimisen.
2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa valittava valtioiden välisten toimien aihealueet ja otettava käyttöön asianmukaisia täytäntöönpanomekanismeja erityistarpeidensa mukaisesti.

LIITE II

TULOSKEHYKSEN PERUSTAMISESSA KÄYTETTÄVÄ MENETELMÄ

1. Tuloskehys muodostuu kullekin prioriteetille vuodeksi 2018 vahvistetuista välitavoitteista, lukuun ottamatta yksinomaan tekniseen tukeen liittyviä prioriteetteja [ja 39 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä koskevia erityisiä ohjelmia, ja vuodeksi 2013 vahvistetuista tavoitteista sekä suoritusvarauksen määrästä, joka kohdennetaan vuonna 2019 kullekin prioriteetille, jos sen välitavoitteet saavutetaan. Välitavoitteet ja tavoitteet on esitettävä taulukossa 1 vahvistetun mallin mukaisesti.

Taulukko 1: Tuloskehysten vakiomalli

Ensisijaisuus	Indikaattori ja mittausyksikkö tapauksen mukaan		Välitavoite vuodeksi 2018	Tavoite vuodeksi 2023

2. Välitavoitteet ovat tavoitteita, joilla mitataan suoraan prioriteetin erityistavoitteiden toteutumista ja ilmaistaan tarvittaessa edistyminen, joka on saavutettu tavoitteisiin nähden kyseisen ajanjakson päättymishetkeen mennessä. Vuodeksi 2018 vahvistettavissa välitavoitteissa on mainittava taloudelliset indikaattorit, tuotosindikaattorit ja tapauksen mukaan tulosindikaattorit, jotka liittyvät kiinteästi toimintapoliittisiin tukitoimiin. Tulosindikaattoreita ei oteta huomioon 22 artiklan 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa. Välitavoitteita voidaan asettaa myös täytäntöönpanon avainkohdille.
3. Välitavoitteiden ja tavoitteiden on oltava:
- realistisia, saavutettavissa olevia ja relevantteja, jotta ne antavat olennaisen tiedon prioriteetin edistymisestä;
 - prioriteetin erityistavoitteiden luonteen mukaisia;
 - läpinäkyviä objektiivisesti määritellyine päämäärineen ja asianmukaisesti kartoitetuine ja mahdollisuuksien mukaan julkisesti saatavilla olevine tietolähteineen;
 - todennettavissa olevia ilman, että aiheutetaan kohtuutonta hallinnollista taakkaa;
 - soveltuvin osin samassa linjassa kaikkien ohjelmien osalta.
4. Tietyn prioriteetin tavoitteet vuodeksi 2023 vahvistetaan ottaen huomioon tähän prioriteettiin liittyvä suoritusvarauksen määrä.
5. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten jäsenvaltion tai alueen taloudellisen, ympäristö- tai työmarkkinatilanteen merkittävästi muuttuessa, jäsenvaltio voi tietyn prioriteetin määrärahojen muutoksista johtuvien tarkistusten lisäksi ehdottaa välitavoitteiden ja tavoitteiden tarkistusta tämän asetuksen 30 artiklan mukaisesti.

LIITE III

23 ARTIKLAN 11 KOHDASSA TARKOITETUN SITOUJUSTEN TAI MAKSUJEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN JA TASON MÄÄRITTÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1. SITOUJUSTEN KESKEYTYKSEN TASON MÄÄRITTÄMINEN

Jäsenvaltioon sovellettavan keskeytyksen enimmäistaso määritetään ensisijaisesti ottaen huomioon 23 artiklan 11 kohdan kolmannen alakohdan a–c alakohdassa säädetyt enimmäismäärät. Tätä tasoa lasketaan, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kahdella prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 15 prosentilla;
- b) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli viidellä prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 25 prosentilla;
- c) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kahdeksalla prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 50 prosentilla;
- d) jos köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien osuus jäsenvaltiossa 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kymmenellä prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 20 prosentilla;
- e) jos jäsenvaltion reaalin BKT pienenee vähintään kahtena peräkkäisenä vuotena ennen 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 20 prosentilla;
- f) jos keskeytyksessä koskee vuosien 2018, 2019 tai 2020 sitoumuksia, tasoa lasketaan 23 artiklan 11 kohtaa soveltaen seuraavasti:
 - i) vuoden 2018 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 15 prosentilla;
 - ii) vuoden 2019 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 25 prosentilla;
 - iii) vuoden 2020 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 50 prosentilla.

Edellä olevien a–f alakohdan soveltaminen ei saa johtaa keskeytyksen tason laskemiseen yhteensä yli 50 prosentilla.

Jos b tai c alakohdan tilanne esiintyy yhtäaikaaisesti sekä d että e alakohdan tilanteen kanssa, keskeytyksen voimaantuloa lykätään yhdellä vuodella.

2. SITOUJUSTEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN MÄÄRITTÄMINEN ERI OHJELMISSA JA PRIORITEETEISSA

Ensisijaisesti jäsenvaltioon sovellettava sitoumusten keskeytyksessä koskee suhteellisesti kaikkia ohjelmia ja prioriteetteja.

Seuraavat ohjelmat ja prioriteetit eivät kuitenkaan kuulu keskeytyksen soveltamisen alaan:

- i) ohjelmat tai prioriteetit, joihin jo sovelletaan 23 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua keskeytyspäättöstä;
- ii) ohjelmat tai prioriteetit, joiden määrärahoja on tarkoitus lisätä komission 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämän uudelleen kohdentamista koskevan pyynnön johdosta sen vuoden aikana, jona 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa ilmenee;
- iii) ohjelmat tai prioriteetit, joiden määrärahoja on lisätty kahtena 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuotena 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen johdosta;

iv) ohjelmat tai prioriteetit, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä epäsuotuisen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen puuttumisen kannalta. Tällaisiin ohjelmiin ja prioriteetteihin kuuluvat ohjelmat tai prioriteetit, joilla tuetaan unionille erityisen merkittäviä investointeja, jotka liittyvät nuorisotyöllisyysaloitteeseen. Ohjelmien tai prioriteettien voidaan katsoa olevan tällä tavalla ratkaisevan tärkeitä silloin, kun niillä tuetaan investointeja, jotka liittyvät EU-ohjausjakson yhteydessä kyseiselle jäsenvaltiolle annettujen suositusten täytäntöönpanoon ja joilla pyritään rakenteellisiin uudistuksiin, tai investointeja, jotka liittyvät köyhyyden vähentämistä tai pk-yritysten kilpailukykyä edistäviä rahoitusvälineitä tukeviin prioriteetteihin.

3. KESKEYTYKSEN SOVELTAMISEN PIIRIIN KUULUVIEN OHJELMIEN SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN LOPULLISEN TASON MÄÄRITTÄMINEN

Ohjelmaan sisältyvän prioriteetin poissulkeminen toteutetaan vähentämällä ohjelman sitoumuksia määräsuhteessa prioriteetille kohdennettuun määrään nähden.

Ohjelman sitoumuksiin sovellettavan keskeytyksen tason on vastattava tasoa, joka on tarpeen, jotta saavutetaan 1 kohdan mukaisesti määritettävä keskeytyksen kokonaistaso.

4. MAKSUJEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN JA TASON MÄÄRITTÄMINEN

Edellä 2 alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitettujen ohjelmien ja prioriteettien ei myöskään kuulu maksujen keskeytyksen soveltamisen piiriin.

Sovellettavan maksujen keskeytyksen taso saa olla enintään 50 prosenttia ohjelmien ja prioriteettien maksuista.

LIITE IV

RAHOITUSVÄLINEIDEN KÄYTTÖÖNOTTO: RAHOITUSSOPIMUKSET

1. Jos rahoitusväline otetaan käyttöön 38 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, rahoitussopimukseen sisällytetään ehdot ja edellytykset ohjelmasta rahoitusvälineeseen siirrettäville rahoitusosuuksille, ja siihen sisällytetään ainakin seuraavat osatekijät:

- a) investointistrategia tai -periaatteet, jotka kattavat käyttöönottajärjestelyt, tarjolle asetettavat rahoitustuotteet, kohderyhmänä olevat loppukäyttäjät ja suunnitellun yhdistämisen avustukseen (tarpeen mukaan);
- b) käyttöön otettava rahoitusvälinettä koskeva liiketoimintasuunnitelma tai vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät arvion 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua odotetusta vipuvaikutuksesta;
- c) tulostavoitteet, jotka asianomaisella rahoitusvälineellä odotetaan saavutettavan asianomaista prioriteettia koskevien erityistavoitteiden ja tulosten edistämiseksi;
- d) määräykset sijoitusten täytäntöönpanon ja rahoitustoimien volyymin seurannasta, mukaan lukien rahoitusvälinettä koskeva raportointi rahasto-osuusrahastolle ja/tai hallintoviranomaiselle, 46 artiklan noudattamisen varmistamiseksi;
- e) tarkastusta koskevat vaatimukset, kuten vähimmäisvaatimukset rahoitusvälineen tasolla (ja tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston tasolla) toteutettavasta dokumentoinnista, ja vaatimukset erillisen kirjanpidon pitämisestä eri tukimuotojen osalta 37 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti (soveltuvin osin), mukaan lukien määräykset ja vaatimukset jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten, komission tarkastajien ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen oikeudesta saada tutustua asiakirjoihin, jotta varmistetaan jäljitysketjun selkeys 40 artiklan mukaisesti;
- f) vaatimukset ja menettelyt ohjelmasta asteittain maksettavien rahoitusosuuksien hallinnoinnille 41 artiklan mukaisesti ja rahoitustoimien volyymin koskeville ennusteille, mukaan lukien vaatimukset varainhoitotilien tai erillisen kirjanpidon osalta 38 artiklan 8 kohdan mukaisesti;
- g) vaatimukset ja menettelyt 43 artiklassa tarkoitettulla tavalla kertyneiden korkotulojen ja muiden tuottojen hallinnoinnille, mukaan lukien sallitut varainhallintatoiminnot ja sijoitukset, ja asianomaisten osapuolten velvollisuudet ja vastuut;
- h) määräykset aiheutuneiden hallintokustannusten tai rahoitusvälineiden hallinnointipalkkioiden laskennasta ja maksamisesta;
- i) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä uudelleen tukikelpoisuuden päättymiseen mennessä 44 artiklan mukaisesti;
- j) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä tukikelpoisuuden päätyttyä 45 artiklan mukaisesti ja toimintaperiaatteet ERI-rahastoista maksetun tuen poistamiseksi rahoitusvälineestä;
- k) ehdot ohjelmista rahoitusvälineille ja soveltuvin osin rahasto-osuusrahastoille maksettujen rahoitusosuuksien mahdolliselle peruuttamiselle kokonaan tai osittain;
- l) määräykset sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineiden käyttöönnotosta vastaavat elimet hallinnoivat rahoitusvälineitä itsenäisesti ja asiaankuuluvien ammatillisten vaatimusten mukaisesti ja toimivat yksinomaan niiden osapuolten edun mukaisesti, jotka maksavat rahoitusosuuksia rahoitusvälineeseen;
- m) määräykset rahoitusvälineen purkamisesta.

Lisäksi silloin, kun rahoitusvälineet organisoidaan rahasto-osuusrahaston kautta, hallintoviranomaisen ja rahasto-osuusrahaston käyttöönnotosta vastaavan elimen välisessä rahoitussopimuksessa on oltava myös rahoitusvälineiden käyttöönnotosta vastaavien elinten arviointia ja valintaa koskevat määräykset, mukaan lukien kiinnostuksenilmaisupyynnöt tai julkisia hankintoja koskevat menettelyt.

2. Asetuksen 38 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti käyttöön otettavia rahoitusvälineitä koskeviin, 38 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin strategia-asiakirjoihin on sisällytettävä ainakin seuraavat osatekijät:

- a) rahoitusvälineen investointistrategia tai -periaatteet, suunniteltuja velkatuotteita koskevat yleiset ehdot sekä tuen kohteena olevat tuensaajat ja toimet;

-
- b) käyttöön otettava rahoitusvälinettä koskeva liiketoimintasuunnitelma tai vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät arvion 37 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettusta odotetusta vipuvaikutuksesta;
 - c) ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttö ja uudelleenkäyttö 43, 44 ja 45 artiklan mukaisesti;
 - d) rahoitusvälineen käyttöönoton seuranta ja käyttöönottoa koskeva raportointi 46 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.
-

LIITE V

NETTOTULOJA TUOTTAVIEN HANKKEIDEN KIINTEÄMÄÄRÄISEN RAHOITUKSEN MÄÄRITTELY

	Ala	Kiinteämääräinen rahoitus
1	MAANTIELIIKENNE	30 %
2	RAUTATIELIIKENNE	20 %
3	KAUPUNKIALUELIKENNE	20 %
4	VESI	25 %
5	KIINTEÄ JÄTE	20 %

MAKSUSITOUMUSMÄÄRÄRAHOJEN VUOTUINEN JAKAUTUMINEN 2014–2020

Mukautettu vuotuinen rakenne (mukaan lukien nuorisotyöllisyysaloitteen lisäys)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
EUR, vuoden 2011 hintoina	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

LIITE VII

JAKOMENETELMÄT

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähemmän kehittyneitä alueita varten

1. Kullekin jäsenvaltiolle kohdennettava määrä on sen yksittäisten tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden määrärahojen yhteismäärä. Määrät lasketaan seuraavasti:
 - a) määritetään (euroina) absoluuttinen määrä, joka saadaan kertomalla asianomaisen alueen väestömäärä alueen ostovoimapariteetilla mitatun, asukasta kohden lasketun BKT:n ja EU-27:n keskimääräisen asukasta kohden lasketun BKT:n erotuksella;
 - b) sovelletaan edellä mainittuun absoluuttiseen määrään prosenttiosuutta kyseisen alueen kokonaismäärärahojen määrittämiseksi; tämä prosenttiosuus suhteutetaan siten, että se ilmentää jäsenvaltion, jossa tukikelpoinen alue sijaitsee, suhteellista vaurautta ostovoimapariteetilla mitattuna EU-27:n keskiarvoon verrattuna, seuraavasti:
 - i) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKT on alle 82 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 3,15 prosenttia;
 - ii) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKT on 82–99 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 2,70 prosenttia;
 - iii) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKT on yli 99 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 1,65 prosenttia;
 - c) edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatuun määrään lisätään soveltuvin osin määrä, joka saadaan, kun lisäksi myönnetään työtöntä kohden vuosittain 1 300 euroa siltä osin, kuin kyseisen alueen työttömien määrä ylittää määrän, joka alueella olisi työttömiä, jos sen työttömyysaste olisi sama kuin unionin kaikkien vähemmän kehittyneiden alueiden keskimääräinen työttömyysaste.

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja siirtymäalueita varten

2. Kullekin jäsenvaltiolle kohdennettava määrä on sen yksittäisten tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden määrärahojen yhteismäärä. Määrät lasketaan seuraavasti:
 - a) Määritetään teoreettisen tuki-intensiteetin vähimmäis- ja enimmäistaso kullekin tukikelpoiselle siirtymäalueelle. Tuen vähimmäistaso määritetään kyseisen jäsenvaltion kehittyneemmille alueille myönnettävän keskimääräisen asukasta kohden ennen alueellisen turvaverkon soveltamista lasketun jäsenvaltiokohtaisen tuki-intensiteetin perusteella. Jos jäsenvaltiossa ei ole kehittyneempiä alueita, tuen vähimmäistaso vastaa kaikkien kehittyneiden alueiden alustavaa keskimääräistä asukasta kohden laskettua tuki-intensiteettiä, joka on 19,80 euroa asukasta kohden vuodessa. Tuen enimmäistaso perustuu teoreettiseen alueeseen, jonka BKT asukasta kohden on 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta, ja se lasketaan soveltamalla edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyä menetelmää. Tätä menetelmää soveltaen saadusta määrästä otetaan huomioon 40 prosenttia.
 - b) Lasketaan alustavat aluekohtaiset määrärahat ottaen huomioon alueen BKT asukasta kohden (ostovoimapariteetilla mitattuna) interpoloimalla lineaarisesti alueen suhteellinen BKT asukasta kohden verrattuna EU-27:ään.
 - c) Edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatuun määrään lisätään soveltuvin osin määrä, joka saadaan, kun lisäksi myönnetään työtöntä kohden vuosittain 1 100 euroa siltä osin, kuin kyseisen alueen työttömien määrä ylittää määrän, joka alueella olisi työttömiä, jos sen työttömyysaste olisi sama kuin unionin kaikkien vähemmän kehittyneiden alueiden keskimääräinen työttömyysaste.

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kehittyneempiä alueita varten

3. Alustavien määrärahojen teoreettinen kokonaismäärä saadaan kertomalla vuosittainen asukasta kohden laskettu 19,80 euron tuki-intensiteetti tukikelpoisella väestömäärällä.
4. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion osuus on sen tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden osuuksien yhteismäärä; tukikelpoisten alueiden osuudet määräytyvät seuraavin perustein ja seuraavassa esitetyllä tavalla painotettuina:
 - a) alueen kokonaisväestömäärä (painokerroin 25 prosenttia)

- b) NUTS 2 -alueiden työttömien määrä työttömyysasteen ylittäessä kaikkien kehittyneempien alueiden keskimääräisen työttömyysasteen (painokerroin 20 prosenttia)
- c) työllisyysasteen lisäys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin alueelliselle (20–64-vuotiaiden) työllisyysasteelle älykkäaseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa asetettu tavoite (painokerroin 20 prosenttia)
- d) 30–34-vuotiaiden korkeakoulututkinnon suorittaneiden määrän lisäys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin älykkäaseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä unionin strategiassa asetettu 40 prosentin tavoite (painokerroin 12,5 prosenttia)
- e) (18–24-vuotiaiden) opintonsa keskeyttäneiden määrän vähennys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin älykkäaseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa asetettu 10 prosentin tavoite (painokerroin 12,5 prosenttia)
- f) alueen toteutuneen BKT:n (ostovoimapariteetilla mitattuna) ja sen teoreettisen alueellisen BKT:n välinen ero, jos alueen BKT asukasta kohden olisi sama kuin kaikkein vauraimmalla NUTS 2 -alueella (painokerroin 7,5 prosenttia)
- g) niiden NUTS 3 -alueiden väestö, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohti (painokerroin 2,5 prosenttia).

Jakomenetelmä koheesiorahaston tukeen 90 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukikelpoisia jäsenvaltioita varten

5. Teoreettiset kokonaismäärärahat saadaan kertomalla keskimääräinen vuosittainen asukasta kohden laskettu 48 euron suuruinen tuki-intensiteetti tukikelpoisella väestömäärällä. Kunkin tukeen oikeutetun jäsenvaltion a priori määrärahaosuus näistä teoreettisista kokonaismäärärahoista vastaa prosenttiosuutta, joka on laskettu käyttämällä perusteena väestömäärää, pinta-alaa ja kansallista vaurautta seuraavasti:
 - a) Lasketaan niiden osuuksien aritmeettinen keskiarvo, jotka asianomaisen jäsenvaltion väestömäärä ja pinta-ala muodostavat kaikkien tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden kokonaisväestöstä ja -pinta-alasta. Jos jäsenvaltion osuus kokonaisväestöstä on kuitenkin vähintään viisi kertaa suurempi kuin sen osuus kokonaispinta-alasta, mikä merkitsee erittäin korkeaa asukastiheyttä, käytetään tässä vaiheessa vain osuutta kokonaisväestöstä.
 - b) Mukautetaan näin saatuja prosenttiosuuksia kertoimella, joka edustaa yhtä kolmannesta siitä prosenttiosuudesta, jolla kyseisen jäsenvaltion BKTL asukasta kohden (ostovoimapariteetilla mitattuna) ylittää tai alittaa ajanjaksoma 2008–2010 kaikkien tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden keskimääräisen BKTL:n asukasta kohden (keskiarvo ilmaistu 100 prosenttina).
6. Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden liikenne- ja ympäristöalan huomattavien tarpeiden huomioon ottamiseksi niiden osuus koheesiorahastosta on vähintään yksi kolmasnes kaudella keskimäärin saaduista 10–13 kohdassa määritetyistä tukikatons soveltamisen jälkeen lasketuista lopullisista kokonaismäärärahoista.
7. Edellä olevan 90 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioille koheesiorahastosta myönnettävät määrärahat vähenevät asteittain seitsemän vuoden aikana. Tämä siirtymäkauden tuki on 48 euroa asukasta kohden vuonna 2014, ja sitä sovelletaan jäsenvaltion kokonaisväestömäärään. Seuraavien vuosien määrärahat ilmaistaan prosenttiosuuksina vuoden 2014 määrärahoista, ja nämä osuudet ovat 71 prosenttia vuonna 2015, 42 prosenttia vuonna 2016, 21 prosenttia vuonna 2017, 13 prosenttia vuonna 2019 ja 8 prosenttia vuonna 2020.

Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuun Euroopan alueellinen yhteistyö-tavoitteeseen suunnattujen varojen jakomenetelmä

8. Jäsenvaltioittain tapahtuva varojen jako, joka kattaa rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön ja johon sisältyy EAKR:n rahoitusosuus Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineeseen ja liittymistä valmistelevaan tukivälineeseen, määritetään kunkin jäsenvaltion raja-alueiden väestömäärän osuuden ja kokonaisväestömäärän osuuden painotetun summan perusteella. Painotus määräytyy rajatylittävän ohjelmalohkon ja valtioiden välisen ohjelmalohkon osuuksien mukaan. Rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön ohjelmalohkojen osuudet ovat 77,9 ja 22,1 prosenttia.

Edellä 92 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen alueiden lisätuen jakomenetelmä

9. Erityinen lisämääräraha, joka vastaa 30 euron vuosittaista asukasta kohden laskettua tuki-intensiteettiä, kohdennetaan syrjäisimmille NUTS 2 -alueille ja pohjoisen harvaan asutuille NUTS 2 -alueille. Tämä määräraha jaetaan alueittain ja jäsenvaltioittain suhteessa näiden alueiden kokonaisväestömäärään.

Yhteenkuuluvuutta tukevien varainsiirtojen enimmäismäärä

10. Jotta koheesiorahoitus saataisiin asianmukaisesti keskitettyä vähiten kehittyneille alueille ja jäsenvaltioille ja jotta pienennettäisiin keskimääräisen asukasta kohden lasketun tuki-intensiteetin eroja, kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle rahastoista siirrettävien varojen enimmäismääräksi (tukikatto) vahvistetaan tämän asetuksen nojalla 2,35 prosenttia kyseisen jäsenvaltion BKT:stä. Tukikattoa sovelletaan vuosittain siten, että otetaan huomioon nuorisotyöllisyysaloitteen etupainotteisen toteutuksen edellyttämät mukautukset, ja se vähentää soveltuvin osin suhteellisesti kaikkia varojen siirtoja asianomaiseen jäsenvaltioon (paitsi kehittyneempien alueiden ja Euroopan alueellinen yhteistyötä -tavoitteen osalta), jotta päästäisiin siirrettävien varojen enimmäismäärään. Sellaisten jäsenvaltioiden kohdalla, jotka liittyivät unioniin ennen vuotta 2013 ja joissa reaalisena BKT:n keskimääräinen kasvu vuosina 2008–2010 oli pienempi kuin -1 prosentti, siirrettävien varojen enimmäismäärä on 2,59 prosenttia.
11. Edellä olevassa 10 kohdassa mainittuihin enimmäismääriin sisältyvät EAKR:n rahoitusosuudet eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen ja liittymistä valmistelevalta tukivälineen rajatylittävistä ohjelmaloikoista. Näihin enimmäismääriin ei sisälly 3 000 000 000 euron erityismääräraha nuorisotyöllisyysaloitetta varten.
12. Komission BKT-laskelmat tehdään toukokuussa 2012 saatavilla olleiden tilastojen pohjalta. Komission toukokuussa 2012 esittämiä yksittäisiä kansallisia BKT:n kasvuennusteita vuosiksi 2014–2020 sovelletaan kuhunkin jäsenvaltioon erikseen.
13. Edellä olevassa 10 kohdassa esitetyt säännöt eivät voi johtaa jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, jotka ovat yli 110 prosenttia niiden reaalisesta tasosta ohjelmakaudella 2007–2013.

Lisäsäännökset

14. Niiden alueiden osalta, joiden BKT asukasta kohden vuosina 2007–2013 (ostovoimapariteetilla mitattuna) oli alle 75 prosenttia EU-25:n keskiarvosta mutta yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta, Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen tuen vähimmäismäärä ohjelmakaudella 2014–2020 vastaa vuosittain 60:tä prosenttia komission niille lähentymistavoitteen mukaisesti vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä laskemasta aiemmasta keskimääräisestä ohjeellisesta vuotuisesta määrästä.
15. Mikään siirtymäalue ei saa vähemmän kuin se olisi saanut, jos se olisi ollut kehittyneempi alue. Tämän vähimmäismäärän tason määrittämiseksi kehittyneempiä alueita koskevaa jakomenetelmää sovelletaan kaikkiin niihin alueisiin, joiden BKT asukasta kohden on vähintään 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta.
16. Jäsenvaltiolle rahastoista kohdistetun tuen alin kokonaismäärä vastaa 55:tä prosenttia sen vuosien 2007–2013 kokonaismäärärahoista. Tämän vaatimuksen täyttämiseksi tarvittavia mukautuksia sovelletaan suhteellisesti rahastoista myönnettäviin määrärahoihin lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoja.
17. Jotta voidaan puuttua taluskriisin vaikutuksiin euroalueen jäsenvaltioiden vaurauteen ja edistää kasvua ja työpaikkojen luomista näissä jäsenvaltioissa, rakennerahastoista myönnetään seuraavat lisämäärärahat:
 - a) Kreikan kehittyneemmille alueille 1 375 000 000 euroa;
 - b) Portugalille 1 000 000 000 euroa seuraavasti: kehittyneemmille alueille 450 000 000 euroa, josta 150 000 000 euroa Madeiralle, siirtymäalueelle 75 000 000 euroa ja vähemmän kehittyneille alueille 475 000 000 euroa;
 - c) Irlannin raja-, keski- ja länsialueille 100 000 000 euroa;
 - d) Espanjalle 1 824 000 000 euroa, josta 500 000 000 euroa Extremaduralle, 1 051 000 000 euroa siirtymäalueille ja 273 000 000 euroa kehittyneemmille alueille;
 - e) Italian vähemmän kehittyneille alueille 1 500 000 000 euroa, josta 500 000 000 euroa haja-asutusalueille.
18. Saarijäsenvaltioiden ongelmallisen tilanteen ja unionin tiettyjen osien syrjäisyyden huomioon ottamiseksi Malta saa 200 000 000 euron ja Kypros 150 000 000 euron lisämäärärahan 16 kohdan soveltamisen jälkeen Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti. Lisämääräraha jakautuu siten, että koheesiorahasto vastaa yhdestä kolmanneksesta ja rakennerahastot kahdesta kolmanneksesta.

Espanjassa sijaitseville Ceutan ja Melillan alueille myönnetään rakennerahastoista yhteensä 50 000 000 euron lisämääräraha.

Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvalla Mayottelle myönnetään rakennerahastoista 200 000 000 euron kokonaismääräraha.

19. Jotta helpotetaan eräiden alueiden sopeutumista joko niiden tukikelpoisuusasemassa tapahtuneisiin muutoksiin tai niiden äskettäisen talouskehityksen pitkäaikaisiin vaikutuksiin, myönnetään seuraavat lisämäärärahat:
 - a) Belgialle 133 000 000 euroa, josta 66 500 000 euroa Limburgille ja 66 500 000 euroa Valloniassa sijaitseville siirtymäalueille;
 - b) Saksalle 710 000 000 euroa, josta 510 000 000 euroa siirtymäalueiden luokkaan kuuluville entisille lähentymis-alueille ja 200 000 000 euroa Leipzigin alueelle;
 - c) edellä olevassa 10 kohdassa säädetystä riippumatta Unkarin vähemmän kehittyneille alueille myönnetään 1 560 000 000 euron lisämääräraha, Tšekin tasavallan vähemmän kehittyneille alueille 900 000 000 euron lisämääräraha ja Slovenian vähemmän kehittyneille alueille 75 000 000 euron lisämääräraha rakennerahastoista.
20. PEACE-ohjelmaan myönnetään 150 000 000 euron kokonaismäärä, josta 106 500 000 miljoonaa euroa Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja 43 500 000 miljoonaa euroa Irlannille. Tämä ohjelma toteutetaan rajatylittävänä yhteistyöohjelmana, joka koskee Pohjois-Irlantia ja Irlantia.

Lisämuutokset 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti:

21. Edellä olevassa 91 ja 92 artiklassa vahvistettujen määrien lisäksi Kypros saa 94 200 000 miljoonan euron lisämäärärahan vuonna 2014 ja 92 400 000 miljoonan euron lisämäärärahan vuonna 2015. Määrät lisätään sen rakennerahastomäärärahoihin.

LIITE VIII

91 ARTIKLASSA TARKOITETUN NUORISOTYÖLLISYYSALOITTEEN ERITYISMÄÄRÄRAHOJA KOSKEVA MENETELMÄ

I Nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen jakauma määritetään seuraavissa vaiheissa:

1. Määritetään 15–24-vuotiaiden nuorten työttömien määrä ESR-asetuksen 16 artiklassa määritellyillä tukikelpoisilla NUTS 2 -alueilla eli NUTS 2 -alueilla, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012, ja niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa nuorisotyöttömyysaste nousi yli 30 prosenttia vuonna 2012, alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia vuonna 2012, jäljempänä ”tukikelpoiset alueet”.
2. Kunkin tukikelpoisen alueen määrärahat lasketaan tukikelpoisen alueen nuorten työttömien määrän ja kaikkien tukikelpoisten alueiden 1 kohdassa tarkoitettujen nuorten työttömien kokonaismäärän välisen suhteen mukaan.
3. Kunkin jäsenvaltion määrärahat ovat yhtä kuin sen tukikelpoisille alueille myönnettävät määrärahat.

II Nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahaa ei oteta huomioon, kun kokonaismäärärahojen jakamiseen sovelletaan liitteessä VII vahvistettuja tukikattosääntöjä.

III Mayottelle tarkoitettujen nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahan laskemista varten määritetään nuorisotyöttömyysaste ja nuorten työttömien määrä viimeisimpien saatavilla olevien kansallisen tason tietojen perusteella, jos käytettävissä ei ole Eurostatin NUTS 2 -tason tietoja.

IV Nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja vuosiksi 2016–2020 voidaan lisätä talousarviomenettelyn puitteissa asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 [vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta annettu neuvoston asetus] 14 artiklan mukaisesti. Lisämäärärahat jaotellaan jäsenvaltioittain samalla tavalla kuin alkuperäiset määrärahat käyttäen kuitenkin viimeisimpiä saatavilla olevia vuositaso-tietoja.

LIITE IX

MENETELMÄ ESR:N VÄHIMMÄISOSUUDEN MÄÄRITTÄMISTÄ VARTEN

Lisäprosenttiosuus, joka on määrä lisätä 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun rakennerahastovarojen osuuteen, joka on osoitettu jäsenvaltiossa ESR:lle ja joka vastaa kyseisen jäsenvaltion osuutta ohjelmakaudella 2007–2013, on määritettävä viitevuoden 2012 (20–64-vuotiaiden henkilöiden) työllisyysasteen perusteella seuraavasti:

- jos työllisyysaste on 65 prosenttia tai vähemmän, osuutta lisätään 1,7 prosenttiyksikköä;
- jos työllisyysaste on yli 65 prosenttia tai mutta enintään 70 prosenttia, osuutta lisätään 1,2 prosenttiyksikköä;
- jos työllisyysaste on yli 70 prosenttia tai mutta enintään 75 prosenttia, osuutta lisätään 0,7 prosenttiyksikköä;
- jos työllisyysaste on yli 75 prosenttia, lisäystä ei vaadita.

Jäsenvaltion kokonaisprosenttiosuus lisäyksen jälkeen saa olla enintään 52 prosenttia 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista rakennerahastovaroista.

Kroatian osuus ESR:lle ohjelmakaudella 2007–2013 osoitetuista rakennerahastovaroista Euroopan alueellinen yhteistyö-tavoitteen määrärahoja lukuun ottamatta on 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden lähentymisalueiden keskimääräinen osuus.

LIITE X

TÄYDENTÄVYYS

1. JULKISET TAI NIIHIN RINNASTETTAVAT RAKENTEELLISET MENOT

Jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu vähintään 65 prosenttia väestöstä, julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen määrittelyyn käytetään kiinteän pääoman bruttomuodostusta kuvaavaa lukua, jonka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisesti laatimissaan vakaus- ja lähentymisohjelmissa julkisen talouden keskipitkän aikavälin strategiansa esittämiseksi. Käytettävä luku on luku, joka ilmoitetaan julkishallinnon rahoitusaseman ja velkasuhteen yhteydessä ja joka liittyy julkishallinnon talousarvionäkymiin, ja se esitetään osuutena BKT:stä.

Jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen määrittelyyn käytetään kiinteän pääoman bruttomuodostusta vähemmän kehittyneillä alueilla kuvaavaa kokonaislukua. Se ilmoitetaan samassa muodossa.

2. TODENTAMINEN

Edellä olevan 95 artiklan 5 kohdan mukaiseen täydentävyyden todentamiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

2.1 Ennakkotarkistus

- a) Kun jäsenvaltio toimittaa kumppanuussopimuksen, sen on toimitettava tiedot suunnitelluista menoista jäljempänä taulukossa 1 esitetyssä muodossa.

Taulukko 1

Julkistalouden menot osuutena BKT:stä	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

- b) Jäsenvaltioiden, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, on toimitettava myös tiedot suunnitelluista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla jäljempänä taulukossa 2 esitetyssä muodossa.

Taulukko 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Julkistalouden kiinteän pääoman bruttomuodostus vähemmän kehittyneillä alueilla osuutena BKT:stä	X	X	X	X	X	X	X

- c) Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiedot tärkeimmistä makrotaloudellisista indikaattoreista ja ennusteista, joihin julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso perustuu.
- d) Jäsenvaltioiden, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, on toimitettava komissiolle myös tiedot menetelmästä, jota ne ovat käyttäneet kiinteän pääoman bruttomuodostuksen arvioimiseen kyseisillä alueilla. Tätä varten jäsenvaltioiden on käytettävä aluetason julkisia investointeja koskevia tietoja, jos niitä on saatavilla. Jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, mukaan lukien se, että jäsenvaltio on merkittävästi muuttanut kaudella 2014–2020 asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 määritettyä alueellista jaottelua, kiinteän pääoman bruttomuodostusta voidaan arvioida soveltamalla aluetason julkisia menoja koskevia indikaattoreita tai aluetason väestömäärää kansallisen tason julkisia investointeja koskeviin tietoihin.
- e) Kun komissio ja jäsenvaltio ovat päässeet sopimukseen, edellä oleva taulukko 1 ja tapauksen mukaan taulukko 2 sisällytetään kyseisen jäsenvaltion kumppanuussopimukseen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasona, joka on säilytettävä vuosina 2014–2020.

2.2 Välitarkistus

- a) Välitarkistuksen ajankohtana jäsenvaltion katsotaan säilyttäneen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason, jos vuosien 2014–2017 menojen vuotuinen keskiarvo on samansuuruinen tai suurempi kuin kumppanuussopimuksessa asetettu tavoitetaso.
- b) Välitarkistuksen jälkeen komissio voi jäsenvaltiota kuultuaan tarkistaa kumppanuussopimukseen sisällytettyä julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasoa, jos jäsenvaltion taloustilanne on muuttunut huomattavasti siitä, millaiseksi se arvioitiin kumppanuussopimuksen hyväksymisajankohtana.

2.3 Jälkitarkistus

Jälkitarkistuksen ajankohtana jäsenvaltion katsotaan säilyttäneen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason, jos vuosien 2014–2020 menojen vuotuinen keskiarvo on samansuuruinen tai suurempi kuin kumppanuussopimuksessa asetettu tavoitetaso.

3. JÄLKITARKISTUKSEN JÄLKEEN TEHTÄVÄN RAHOITUSOIKAISUN MÄÄRÄT

Jos komissio päättää tehdä rahoitusoikaisun 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, rahoitusoikaisun määrä lasketaan vähentämällä 3 prosenttia kumppanuussopimuksessa vahvistetun tavoitetason ja saavutetun tason välisestä erosta, joka ilmoitetaan prosenttiosuutena sovitusta tavoitetasosta, ja jakamalla sitten tulos 10:llä. Rahoitusoikaisu määräytyy soveltamalla tätä rahoitusoikaisun määrää kyseiselle jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneitä alueita ja siirtymäalueita varten myönnettävään rahoitusosuuteen koko ohjelmakauden osalta.

Jos kumppanuussopimuksessa sovitun tavoitetason ja saavutetun tason välinen ero, joka ilmoitetaan prosenttiosuutena kumppanuussopimukseen merkitystä tavoitetasosta, on korkeintaan 3 prosenttia, rahoitusoikaisua ei tehdä.

Rahoitusoikaisu saa olla enintään 5 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneitä alueita varten rahastosta myönnettävästä rahoituksesta koko ohjelmakauden osalta.

LIITE XI

Ennakkoehdot

OSA I: Temaattiset ennakkoehdot

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
<p>1. Tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistaminen</p> <p>(tutkimuksen ja kehittämisen tavoite)</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kaikki temaattisen tavoitteen mukaiset investointiprioriteetit 	<p>1.1. Tutkimus ja innovointi: On laadittu kansallisen uudistusohjelman mukaisesti älykkääseen erikoistumiseen tähtäävä kansallinen tai alueellinen strategia yksityisten tutkimus- ja innovointi-investointien lisäämiseksi; strategian on oltava hyvin toimivien kansallisen tai alueellisten tutkimus- ja innovointijärjestelmien ominaispiirteiden mukainen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on kansallinen tai alueellinen älykkään erikoistumisen strategia, — joka perustuu SWOT- tai vastaavaan analyysiin resurssien kohdentamiseksi vain tiettyihin tutkimus- ja innovointiprioriteetteihin; — jossa hahmotellaan toimenpiteet yksityisten investointien lisäämiseksi tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen; — johon sisältyy seurantamekanismi. — On hyväksytty kehys, jossa määritellään tutkimukseen ja innovointiin käytettävissä olevat talousarvio-määrärahat.
	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Tutkimus- ja innovointi-infrastruktuurin ja alan huipputaiteiden kehittämismuutosten parantaminen ja etenkin Euroopan laajuisia etuja tuottavien osaamiskeskusten edistäminen 	<p>1.2 Tutkimus- ja innovointi-infrastruktuuri: On laadittu monivuotinen suunnitelma, joka koskee investointien budjetoitua ja priorisointia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — On hyväksytty alustava monivuotinen suunnitelma, joka koskee unionin prioriteetteihin liittyvien investointien budjetoitua ja priorisointia ja soveltuvin osin Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumia (ESFRI).
<p>2. Tieto- ja viestintä-teknologian käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen (laajakaistatavoite)</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Tieto- ja viestintäteknologian tuotteiden ja palvelujen sekä verkko-kaupan kehittäminen ja tieto- ja viestintäteknologian kysynnän lisääminen — Sähköisiin viranomaispalveluihin, verkko-opetukseen, tietoyhteiskuntaan osallistumiseen, sähköisiin kulttuuri- ja terveydenhoitopalveluihin liittyvien tieto- ja viestintäteknologian sovellusten parantaminen 	<p>2.1. Digitaalinen kasvu: Digitaalisen kasvun strateginen toimintapoliittinen kehys, jonka tavoitteena on lisätä kotutuotteen, laadukkaiden ja yhteentoimivien tieto- ja viestintäteknologiaan pohjautuvien yksityisten ja julkisten palvelujen kysyntää ja niiden käyttöä kansalaisten, myös muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, keskuudessa sekä yrityksissä, julkishallinnossa ja myös valtioiden rajat ylittävissä aloitteissa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Esimerkiksi kansallisessa tai alueellisessa älykkään erikoistumisen strategiassa on digitaalisen kasvun strateginen toimintapoliittinen kehys, johon sisältyy — toimien budjetoitua ja priorisointia SWOT- tai vastaavaan analyysiin pohjalta Euroopan digitaalistrategian tulostaulun mukaisesti; — analyysi tieto- ja viestintäteknologian kysynnän ja tarjonnan tasapainoisesta tukemisesta;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<ul style="list-style-type: none"> — indikaattorit tukitoimien edistyksen mittaamiseksi sellaisilla aloilla kuin digitaalinen lukutaito, tietoyhteiskuntaan osallistuminen, verkkopalvelujen saatavuus ja sähköiset terveydenhoitopalvelut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan rajoissa tarvittaessa yhdenmukaisesti voimassa olevien alakohtaisten unionin, kansallisten tai alueellisten strategioiden kanssa; — arvio tieto- ja viestintätekniologisten valmiuksien kehittämisen tehostamistarpeista.
	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Laajakaistan käytön laajentaminen ja nopeiden verkkojen käyttöönotto, digitaalisen talouden uusien teknologioiden ja verkkojen tukeminen 	<p>2.2. Seuraavan sukupolven liityntäverkkojen infrastruktuuri: On laadittu sellaiset kansalliset tai alueelliset seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskevat suunnitelmat, joissa otetaan huomioon alueelliset toimet nopeita internet-liittymiä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi, kohdennetaan toimet alueille, joilla markkinat eivät kykene tarjoamaan avointa infrastruktuuria kohtuullisin kustannuksin ja tarpeeksi laadukkaasti kilpailua ja valtiontukia koskevien unionin sääntöjen mukaisesti, ja huolehditaan siitä, että palvelut ovat muita heikommassa asemassa olevien ryhmien saatavilla.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskeva kansallinen tai alueellinen suunnitelma, johon sisältyy, — taloudelliseen analyysiin perustuva infrastruktuuri-investointisuunnitelma, jossa otetaan huomioon olemassa oleva yksityinen ja julkinen infrastruktuuri ja suunnitellut investoinnit; — kestäviä investointimalleja, joilla lisätään kilpailua ja varmistetaan kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien infrastruktuurien ja palvelujen saatavuus; — toimenpiteitä yksityisten investointien lisäämiseksi.
<p>3. Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) kilpailukyyn parantaminen</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Yrittäjyyden edistäminen erityisesti helpottamalla uusien ideoiden taloudellista hyödyntämistä ja tukemalla uusien yritysten perustamista muun muassa yrityshautomoiden avulla — Pk-yritysten tukeminen siten, että ne voivat osallistua kasvuun alueellisilla, kansallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla sekä innovointiprosesseihin 	<p>3.1. On toteutettu erityistoimenpiteitä yrittäjyyden edistämiseksi ottamalla huomioon pieniä yrityksiä koskeva säädös</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Näitä erityistoimenpiteitä ovat — toimenpiteet, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan perustamiskustannuksia ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteet, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<ul style="list-style-type: none"> — toimenpiteet, joiden tavoitteena on seurata käyttöön otettujen SBA-aloitteen toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja arvioida lainsäädännön vaikutusta pk-yrityksiin.
<p>4. Vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Energiatehokkuuden, älykkään energianhallinnan ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa, myös julkisissa rakennuksissa ja asuntosektorilla 	<p>4.1. On toteutettu toimenpiteitä, joilla edistetään kustannustehokkaasti energian loppukäytön tehokkuutta ja investointeja energiatehokkuuteen rakennettaessa tai uusittaessa rakennuksia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Näitä toimenpiteitä ovat — toimenpiteet, joilla varmistetaan, että on otettu käyttöön rakennusten energiatehokkuuteen liittyvät vähimmäisvaatimukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU (1) 3, 4 ja 5 artiklan mukaisesti; — tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi direktiivin 2010/31/EU 11 artiklan mukaisesti; — toimenpiteet energiatehokkuutta koskevan strategisen suunnitelun varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU (2) 3 artiklan mukaisesti; — energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY (3) 13 artiklan mukaiset toimenpiteet, jotta loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjälähtöiset mittarit, jos se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.
	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistäminen 	<p>4.2. On toteutettu toimenpiteitä sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Näitä toimenpiteitä ovat seuraavat: — Yhteistuotannon tukeminen perustuu direktiivin 2004/8/EY 7 artiklan 1 kohdan sekä 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiseen hyötylämmön tarpeeseen ja primäärienergian säästöön. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset elimet ovat arvioineet voimassa olevaa lainsäädäntö- ja sääntelykehystä lupaja muiden menettelyjen osalta, jotta

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<p>a) kannustettaisiin suunnittelemaan yhteistuotantoyksiköitä siten, että täytetään taloudellisesti perusteltavissa oleva hyötylämpötuotannon tarve ja vältetään hyötylämpöön nähden ylimääräisen lämmön tuottamista, ja</p> <p>b) vähennettäisiin sääntelyllisiä ja muita esteitä, jotka haittaavat yhteistuotannon lisäämistä.</p>
	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <p>— Uusiutuvista lähteistä saatavan energian tuotannon ja jakelun edistäminen</p>	<p>4.3. On toteutettu toimia uusiutuvien energialähteiden tuotannon ja jakelun edistämiseksi (*).</p>	<p>— On otettu käyttöön läpinäkyviä tukijärjestelmiä, ensisijainen tai taattu verkkoon pääsy ja etusijan myöntäminen ajojärjestyksessä sekä julkaisut, vakioidut säännöt teknisistä mukautuksista johtuvien kustannusten kantamiselle ja jakamiselle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY (*) 14 artiklan 1 kohdan sekä 16 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.</p> <p>— Jäsenvaltio on hyväksynyt kansallisen uusiutuvaa energiaa käsittelevän toimintasuunnitelman direktiivin 2009/28/EY 4 artiklan mukaisesti.</p>
<p>5. Ilmastomuutokseen sopeutumisen ja riskien ehkäisemisen edistäminen (ilmaston muutos tavoite)</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <p>— Erityisriskeihin varautumiseksi tehtävien investointien edistäminen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn varmistaminen ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen</p>	<p>5.1. Riskien ehkäisy ja hallinta: On laadittu katastrofien hallintaan tarkoitetut kansalliset tai alueelliset riskiarvioinnit, joissa otetaan huomioon ilmastomuutokseen sopeutuminen¹.</p>	<p>— Käytössä on kansallinen tai alueellinen riskinarviointi,</p> <p>— johon sisältyy kuvaus riskinarvioinnissa käytettävistä prosesseista, menettelyistä, menetelmistä ja muista kuin arkaluonteisista tiedoista sekä riskeihin perustuvat kriteerit investointien etusijalle asettamista varten;</p> <p>— johon sisältyy kuvaus yhden riskin ja usean riskin skenaarioista;</p> <p>— jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset strategiat ilmastomuutokseen sopeutumiseksi.</p>

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
<p>6. Ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen kestävä käytön edistäminen</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <p>— Vesialan investoinnit, jotta täytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset ja vastataan nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin</p>	<p>6.1. Vesiala: Käytössä on a) veden hinnoittelupolitiikka, joka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen, ja b) veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen osuudella, joka on määritetty hyväksytyssä, ohjelmien tukemia investointeja koskevassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa.</p>	<p>— Jäsenvaltio on varmistanut EAKR:n ja koheesiorahaston tukemilla sektoreilla, että veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luettelukohdan mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon kustannusten kattamisen sosiaaliset, ympäristöön kohdistuvat ja taloudelliset vaikutukset samoin kuin kyseisen alueen tai alueiden maantieteelliset olot ja ilmasto-olot.</p> <p>— Jokaiselle vesipiirille on hyväksytty vesipiirin hoitosuunnitelma yhteisön vesipolitiikan puitteista direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti.</p>
	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <p>— Jätealan investoinnit, jotta täytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset ja vastataan nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin</p>	<p>6.2. Jäteala: Edistetään taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestäviä investointeja jätealaan etenkin jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY mukaisen jätehuoltosuunnitelmien laatimisen ja jätehierarkian osalta.</p>	<p>— Komissiolle on toimitettu direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 5 kohdassa edellytetty täytäntöönpanokertomus siitä, missä määrin on edistytty direktiivin 2008/98/EY 11 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa.</p> <p>— On laadittu yksi tai useampi jätehuoltosuunnitelma, kuten direktiivin 2008/98/EY 28 artiklassa vaaditaan.</p> <p>— On laadittu jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, kuten direktiivin 2008/98/EY 29 artiklassa vaaditaan.</p> <p>— On toteutettu tarvittavat toimenpiteet jätteen uudelleenkäytön ja kierrätyksen valmistelua koskevien vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p>

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakoehto	Täyttymiskriteerit
<p>7. Kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen — Ympäristöystävällisten (myös hillaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat 	<p>7.1. Liikenne: On laadittu jäsenvaltioiden institutionaalisten rakenteiden mukaisesti yksi tai useampi liikenneinvestointien (julkinen alue- ja paikallisliikenne mukaan lukien) kokonaisuunnitelma tai -kehys, joka tukee infrastruktuurin kehittämistä ja parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — On laadittu liikenneinvestointeja varten yksi tai useampi kokonaisuunnitelma tai -kehys, joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset ja jossa esitetään: <ul style="list-style-type: none"> — vaikutus yhtenäiseen Euroopan liikennealueeseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1315/2013 (5) 10 artiklan mukaisesti, mukaan lukien ensisijaiset investoinnit — TEN-T:n ydinverkkoon ja kattavaan verkkoon, kun suunnitellaan investointeja EAKR:stä ja koheesiorahastosta, ja — toissijaisiin yhteyksiin; — realistinen ja harkittu suunnitelma sellaisia hankkeita varten, joille suunnitellaan tukea EAKR:stä ja koheesiorahastosta, — toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.
	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T). — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen 	<p>7.2. Rautatieliikenne: Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaisuunnitelmassa tai -kehyksessä on jäsenvaltioiden institutionaalisten rakenteiden mukaisesti nimenomaan rautatieliikenteen (julkinen alue- ja paikallisliikenne mukaan lukien) kehittämistä koskeva osa, joka tukee infrastruktuurin kehittämistä ja parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon. Investoinnit kattavat kaluston, yhteentoimivuuden ja valmiuksien kehittämisen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Edellä tarkoitetuissa yhdessä tai useammassa kansallisessa liikenteen kokonaisuunnitelmassa tai -kehyksessä on rautatieliikenteen kehittämistä koskeva osa, joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset ja jossa esitetään realistinen ja harkittu hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehysineen). — Toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	<ul style="list-style-type: none"> — Ympäristöystävällisten (myös hilaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaalitydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävä alueellinen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat 		
	<p>EAKR + koheesiorahasto:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen — Ympäristöystävällisten (myös hilaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaalitydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävä alueellinen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat 	<p>7.3. Muut liikennemuodot, mukaan luettuina sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaalitydet ja lentoasemien infrastruktuuri: Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai kehyksessä on nimenomaan sisävesi- ja meriliikennettä, satamia, multimodaalisia yhteyksiä ja lentoasemien infrastruktuuria koskeva osa, joka osaltaan parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon ja edistää kestävää alueellista ja paikallista liikkuvuutta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai kehyksessä on sellainen sisävesi- ja meriliikennettä, satamia, multimodaalityyksiä ja lentoasemien infrastruktuuria koskeva osa, — joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset; — jossa esitetään realistinen ja tarkoituksenmukainen hanke (aikatauluineen ja rahoituskehyksineen). — Toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hanke.
	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Energiatohokkuuden ja toimitusvarmuuden parantaminen kehittämällä älykkäitä energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä sekä integroimalla uusiutuvista lähteistä saatavan energian hajautettu tuotanto 	<p>7.4 Älykkäiden energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmien kehittäminen</p> <p>On otettu käyttöön kokonaissuunnitelmia, jotka koskevat investointeja älykkääseen energiainfrastruktuuriin, ja toimenpiteitä, jotka osaltaan parantavat energiatoimintaa ja toimitusvarmuutta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käyttöön on otettu kokonaissuunnitelmia, joissa kuvaillaan kansallisen energiainfrastruktuurin prioriteetteja ja — jotka ovat soveltuvin osin direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY 22 artiklan mukaisia,

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<ul style="list-style-type: none"> — jotka ovat yhdenmukaisia 12 artiklan mukaisten asiaankuuluvien alueellisten investointisuunnitelmien sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 714/2009 ⁽⁶⁾ ja (EY) N:o 715/2009 ⁽⁷⁾ 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisen unionin laajuisen kymmenvuotisen verkonkehittämissuunnitelman kanssa ja — jotka ovat yhteensopivia Euroopan laajuisen energiainfrastruktuurien suuntaviivoja koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ⁽⁸⁾ 3 artiklan 4 kohdan kanssa. — Näihin suunnitelmiin sisältyy — realistinen ja harkittu hanke-suunnitelma sellaisia hankkeita varten, joille suunnitellaan tukea EAKR:stä; — toimenpiteitä sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden sekä ympäristönsuojelun tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 10 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti; — toimenpiteitä energiankäytön optimoimiseksi ja energiatehokkuuden edistämiseksi direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 11 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
<p>8. Kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen</p> <p>(työllisyystavoite)</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 8 alakodassa tarkoitettu)</p>	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien, pitkäaikaistyöttömät ja työmarkkinoista kaukana olevat henkilöt mukaan lukien, pääsy työhön, myös paikallisten työllisyysaloitteiden kautta, ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen 	<p>8.1. Suunnitellaan ja toteutetaan aktiivista työmarkkinapolitiikkaa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Työvoimapalveluilla on valmiudet järjestää ja ne järjestävät — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa keskittyen niihin henkilöihin, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, myös marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluviin henkilöihin;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<ul style="list-style-type: none"> — kattavaa ja avointa tiedotusta uusista avoimista työpaikoista ja työmahdollisuuksista ottaen huomioon työmarkkinoiden muuttuvat tarpeet. — Työvoimapalvelut ovat luoneet virallisia tai epävirallisia yhteistyöjärjestelyjä asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen, innovatiiviset pienet, keski-suuret ja mikroyritykset mukaan lukien <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Yrityshautomoiden kehittämisen tukeminen ja investointituki itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymiselle, mikroyrityksille ja yritysten perustamiselle 	<p>8.2. Itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen: On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys osallistavan tuen myöntämiseksi yritysten perustamiseen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on strateginen toimintapoliittinen kehys osallistavan tuen myöntämiseksi yritysten perustamiseen, ja siihen sisältyy: <ul style="list-style-type: none"> — toimenpiteitä, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan perustamiskustannuksia ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteitä, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteitä, joilla luodaan yhteyksiä yritysten kehittämisspalveluiden ja rahoituspalveluiden välille (rahoituksen saanti), mukaan lukien muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja/tai alueiden tavoittaminen tarvittaessa.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Työmarkkinalaitosten, kuten julkisten ja yksityisten työvoimapalvelujen, nykyaikaistaminen, palvelujen parempi mukauttaminen työmarkkinoiden tarpeisiin, mukaan lukien toimet, joilla valtioiden välistä työvoiman liikkuvuutta parannetaan liikkuvuusjärjestelmillä ja paremmalla yhteistyöllä laitosten ja asianomaisten sidosryhmien välillä <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit työvoimapalveluiden infrastruktuuriin 	<p>8.3. Työmarkkinalaitoksia nykyaikaistetaan ja vahvistetaan työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.</p> <p>Työmarkkinalaitosten uudistuksia ennen laaditaan selkeä strategiakehys ja ennakoarviointi, joissa otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Työvoimapalvelujen uudistamiseksi on toteutettu toimenpiteitä, joilla pyritään antamaan niille valmiudet järjestää <ul style="list-style-type: none"> — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa keskittyen niihin henkilöihin, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, myös marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluviin henkilöihin; — kattavaa ja avointa tiedotusta uusista avoimista työpaikoista ja työmahdollisuuksista ottaen huomioon työmarkkinoiden muuttuvat tarpeet.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<ul style="list-style-type: none"> — Työvoimapalvelujen uudistamiseen sisältyy virallisten tai epävirallisten yhteistyöverkostojen luominen asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen 	<p>8.4. Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen: Suunnitellaan aktiivisen ikääntymisen politiikkaa työllisyyden suunta- viivojen mukaisesti.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat aktiivisen ikääntymisen politiikan suunnitteluun ja sitä koskeviin jatkotoimiin ikääntyneiden työntekijöiden pitämiseksi työmarkkinoilla ja heidän työllisyytensä edistämiseksi; — jäsenvaltiolla on käytössä toimenpiteet, joilla edistetään aktiivista ikääntymistä.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen 	<p>8.5. Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen: On laadittu toimintapolitiikka, jolla pyritään kannustamaan muutoksen, myös rakennemuutoksen, ennakoitua ja hyvää hallinnointia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on seuraavia välineitä, joilla työmarkkinaosapuolia ja viranomaisia tuetaan muutokseen, myös rakennemuutokseen, reagoivien ennakoivien lähestymistapojen kehittämisessä ja seurataan niitä: <ul style="list-style-type: none"> — toimenpiteet muutoksen ennakoinnin edistämiseksi; — toimenpiteet rakennemuutokseen valmistautumisen ja sen hallinnan edistämiseksi. — toimia työntekijöiden rohkaisemiseksi sopeutumaan haasteisiin, etenkin sellaisten politiikkojen ja toimenpiteiden laatiminen, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön direktiivin 2000/78/EY 5 artikla.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Erityisesti ilman työ- tai koulutusta paikkaa olevien nuorten, sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevat ja marginalisoituneiden yhteisöjen nuoret mukaan luettuina, kestävä integroituminen työmarkkinoille muun muassa nuorisotakuun täytäntöönpanon avulla 	<p>8.6. On laadittu strateginen toimintapolitiittinen kehys nuorisotyöllisyyden edistämiseksi muun muassa panemalla täytäntöön nuorisotakuu.</p> <p>Tätä ehtoa sovelletaan ainoastaan nuorisotyöllisyyssaloitteen täytäntöönpanoon.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on sellainen strateginen toimintapolitiittinen kehys nuorisotyöllisyyden edistämiseksi, joka <ul style="list-style-type: none"> — perustuu sellaisten tulosten mitatauksesta saatuun näyttöön, jotka koskevat ilman työ- tai koulutusta paikkaa olevia nuoria, ja jonka perusteella voidaan kehittää kohdennettuja toimintapolitiikkoja ja seurata kehitystä; — nimeää viranomaisen, joka vastaa nuorisotyöllisyyttä koskevien toimenpiteiden hallinnoinnista sekä kumppanuuksien koordinoinnista kaikilla tasoilla ja sektoreilla; — ottaa mukaan nuorisotyöttömyyteen puuttumisen kannalta merkittävät sidosryhmät; — mahdollistaa varhaisessa vaiheessa toteutettavat tukitoimet ja aktivoinnin;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			<ul style="list-style-type: none"> — sisältää tukitoimenpiteitä, jotka liittyvät työhön pääsemiseen, ammattitaidon lisäämiseen, työvoiman liikkuvuuteen ja ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevien nuorten kestäväan integroitumiseen työmarkkinoille.
<p>9. Sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden ja syrjinnän torjunta</p> <p>(köyhystavoite)</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 9 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Aktiivinen osallistaminen, myös yhtäläisten mahdollisuuksien ja aktiivisen osallistumisen edistämiseksi ja työllistettävyyden parantamiseksi <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin — Tuki heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten 	<p>9.1. On laadittu ja pantu täytäntöön köyhyyden vähentämiseen tähtäävä kansallinen strateginen toimintapolitiininen kehys, jolla pyritään aktiivisesti osallistamaan työmarkkinoilta syrjäytyneitä työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on köyhyyden vähentämisen kansallinen strateginen toimintapolitiininen kehys, jossa pyritään aktiiviseen osallistamiseen ja — joka tarjoaa riittävän tietopohjan köyhyyden vähentämiseen tähtäävien toimien kehittämiseksi ja kehityksen seuraamiseksi; — joka sisältää toimenpiteitä, jotka tukevat (kansallisessa uudistusohjelmassa määritetyn) köyhyyteen ja syrjäytymiseen liittyvän kansallisen tavoitteen saavuttamista, mukaan lukien niiden henkilöiden mahdollisuuksien parantaminen kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen saannissa, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, mukaan lukien marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt; — jonka nojalla asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat köyhyyden torjumiseen — johon sisältyy tunnistettujen tarpeiden mukaisesti toimenpiteitä, joilla tuetaan siirtymistä laitoshoidosta avohoitoon; — Asianmukaisille sidosryhmille annetaan pyynnöstä ja perustelluissa tapauksissa tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallintoihin.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Marginalisoituneiden yhteisöjen, kuten romaniyhteisöjen, sosioekonominen integrointi <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuuden avulla sekä siirtymällä laitoshoidosta avoimuuden palveluihin — Tuki heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten — Investoinnit koulutukseen, ammatitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria 	<p>9.2. Käytössä on kansallinen romanien integrointia koskeva strateginen toimintapolitiittinen kehys.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on kansallinen romanien integrointistrategia, — jossa romanien integroinnille asetetaan saavutettavissa olevat kansalliset tavoitteet, jotta kiulu valtaväestöön saataisiin kurottua umpeen. Tavoitteet olisi asetettava koulutukselle, työllisyydelle, terveydenhoidolle ja asumiselle, jotka ovat EU:n neljä tavoitetta romanien integroinnille; — jossa tarvittaessa määritellään jo käytössä olevien sosioekonomisten ja alueellisten indikaattoreiden (erittäin alhainen koulutus-taso, pitkäaikaistyöttömyys jne.) avulla ne epäedulliset mikroalueet ja/tai segregoituneet asuin-alueet, joiden väestö on kaikkein huono-osaisinta; — joka käsittää tehokkaat seuranta-menettelyt romanien integrointitoimenpiteiden vaikutusten arvioimiseksi ja mekanismin strategian tarkistamiseksi; — jonka suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja seurannassa tehdään tiiviistä yhteistyötä ja käydään jatkuvaa vuoropuhelua romanien kansalaisyhteiskunnan sekä alue- ja paikallisviranomais-ten kanssa; — Asianmukaisille sidosryhmille annetaan pyynnöstä ja perustelluissa tapauksissa tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinointiin.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten palveluiden kuten terveyspalveluiden ja yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden saatavuuden parantaminen 	<p>9.3. Terveys: On laadittu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan rajoissa kansallinen tai alueellinen strateginen terveyspolitiittinen kehys, jolla varmistetaan taloudellinen kestävyys.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on kansallinen tai alueellinen strateginen terveyspolitiittinen kehys, — johon sisältyy koordinoituja toimia terveyspalvelujen saatavuuden parantamiseksi;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avoimuuden palveluihin 		<ul style="list-style-type: none"> — johon sisältyy toimenpiteitä terveydenhuoltoalan tehokkuuden lisäämiseksi hyödyntämällä palveluntarjontamalleja ja -infrastruktuuria; — johon sisältyy seuranta- ja tarkistusjärjestelmä. — Jäsenvaltio tai alue on hyväksynyt kehityksen, jossa määritellään terveydenhuoltoon käytettävissä olevat talousarviomäärärahat alustavasti ja varojen kustannustehokas keskittäminen priorisoituihin tarpeisiin.
<p>10. Investoiminen koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen</p> <p>(koulutustavoite)</p> <p>(9 artiklan ensimmäisen kohdan 10 alakohdassa tarkoitettu)</p>	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen ja ehkäisy ja yhdenvertaisen pääsyn edistäminen laadukkaaseen varhaiskasvatukseen sekä perusasteen ja keskiasteen koulutukseen, mukaan lukien virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen tarjoamat mahdollisuudet palata koulutukseen <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria 	<p>10.1. Koulunkäynnin keskeyttäminen: On laadittu strateginen toimintapolitiittinen kehys koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on järjestelmä koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien tietojen kokoamiseksi ja analysoimiseksi asiaankuuluvilla tasoilla, — joka tarjoaa riittävän näytön kohdennetun toimintapolitiikan perustaksi ja seuraa kehitystä. — Käytössä on koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä koskeva strateginen toimintapolitiittinen kehys, — joka perustuu näyttöön; — joka kattaa asiaankuuluvat koulutussektorit varhaiskasvatus mukaan luettuna ja jonka kohteena ovat etenkin muita heikommassa asemassa olevat ryhmät, joilla on suurin riski keskeyttää koulunkäynti, mukaan luettuna marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt, ja johon sisältyy ehkäiseviä toimenpiteitä sekä interventio- ja kompensatiotoimenpiteitä; — jossa otetaan mukaan kaikki koulunkäynnin keskeyttämisen kannalta merkittävät politiikan alat ja sidosryhmät.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Korkea-asteen ja vastaavan koulutuksen laadun ja tehokkuuden sekä siihen pääsyn parantaminen koulutukseen osallistumisen lisäämiseksi ja koulutussaavutusten parantamiseksi erityisesti heikossa asemassa olevien ryhmien parissa <p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit koulutukseen, ammatitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria 	<p>10.2. Korkea-asteen koulutus: On laadittu kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään korkea-asteen koulutuksen saavutuksia, laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on korkea-asteen koulutuksen kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, johon kuuluu — tarvittaessa koulutukseen osallistumisen lisäämiseen ja koulutussaavutusten parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä, joilla — lisätään alhaisen tulotason ryhmien ja muiden aliedustettujen ryhmien osallistumista korkea-asteen koulutukseen ottaen erityisesti huomioon heikossa asemassa olevat ryhmät, mukaan lukien marginalisoituihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt; — vähennetään opintojen keskeyttäjäiden määrää / lisätään opinnot loppuun suorittajien määrää; — toimenpiteet, joilla kannustetaan innovatiivista sisällön ja ohjelmien suunnittelua; — työllistettävyyden ja yrittäjyyden lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet, joilla — kannustetaan laaja-alaisen taitojen, myös yrittäjyyden, kehittämiseen asianomaisissa korkea-asteen koulutusohjelmissä; — pienennetään sukupuolten välisiä eroja opinto- ja ammattivalinnoissa.
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kaikkien ikäryhmien yhtäläisten mahdollisuuksien lisääminen elinikäiseen oppimiseen virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen puitteissa, työntekijöiden tietojen, ammattitaidon ja pätevyyden kohentaminen ja joustavien koulutuspolkujen edistäminen uraohjauksen ja hankittujen pätevyyksien hyväksynnän avulla 	<p>10.3. Elinikäinen oppiminen: On laadittu elinikäistä oppimista varten kansallinen ja/tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on elinikäisen oppimisen kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, johon sisältyy — toimenpiteitä, joilla tuetaan elinikäisen oppimisen palvelujen kehittämistä ja yhteyksien luomista niiden välille, myös niiden täytäntöönpanoa ja osaamisen kehittämistä (eli validointia, ohjausta ja koulutusta) ja joihin sisältyy asianomaisten sidosryhmien osallistuminen ja kumppanuuksien muodostaminen niiden kanssa;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	<p>EAKR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investoinnit koulutukseen, ammatitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria 		<ul style="list-style-type: none"> — toimenpiteitä, joilla kehitetään taitoja, jotka vastaavat eri kohderyhmien tarpeita, jos kohderyhmät on priorisoitu kansallisissa tai alueellisissa strategisissa toimintapoliittisissa kehyksissä (esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa olevat nuoret, aikuiset, työmarkkinoille palaavat lasten vanhemmat, kouluttamattomat ja iäkkäät työntekijät, maahanmuuttajat ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, erityisesti vammaiset henkilöt); — toimenpiteitä, joilla laajennetaan pääsyä elinikäisen oppimisen piiriin pyrkimällä hyödyntämään tehokkaasti avoimuutta lisääviä välineitä (esimerkiksi eurooppalainen tutkintojen viitekehys, kansallinen tutkintojen viitekehys, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys); — toimenpiteitä, joilla parannetaan koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta työmarkkinoiden kannalta mukauttamalla sitä esille tuotujen kohderyhmien tarpeisiin (esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa olevat nuoret, aikuiset, työmarkkinoille palaavat lasten vanhemmat, kouluttamattomat ja ikääntyneemmät työntekijät, maahanmuuttajat ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, erityisesti vammaiset henkilöt).
	<p>ESR:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Koulutusjärjestelmien tarkoituksenmukaisuuden parantaminen työmarkkinoiden kannalta, koulutuksesta työelämään siirtymisen helpottaminen ja ammattikoulutusjärjestelmien vahvistaminen sekä niiden laadun parantaminen muun muassa ammatitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia sekä perustamalla ja kehittämällä työssäoppimisen järjestelmiä, yhdistelmäopintojärjestelmiä ja oppisopimuskoulutus mukaan luettuina 	<p>10.4 On laadittu kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään ammatillisen koulutuksen järjestelmien laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään ammatillisen koulutuksen järjestelmien laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa ja johon kuuluu

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammatitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria		— toimenpiteitä, joilla parannetaan ammatillisen koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta työmarkkinoiden kannalta tiiviissä yhteistyössä asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa muun muassa ammattitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia ja vahvistamalla työssäoppimisen tarjontaa sen eri muodoissa; — toimenpiteitä, joilla lisätään ammatillisen koulutuksen laatua ja houkuttavuutta muun muassa ottamalla käyttöön ammatillisen koulutuksen laadunvarmistusta koskeva kansallinen lähestymistapa (esimerkiksi ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen mukaisesti) ja hyödyntämällä avoimuutta ja koulutuksen tunnustamista lisääviä välineitä, kuten ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisista siirtojärjestelmää (ECVET).
11. Viranomais-ten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 11 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Investoinnit institutionaalisten valmiuksien parantamiseen ja julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehostamiseen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla uudistusten, paremman sääntelyn ja hyvän hallintotavan edistämiseksi EAKR: — Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla EAKR:n täytäntöönpanon yhteydessä julkisten hallintojen ja palvelujen institutionaalisia valmiuksia ja tehokkuutta sekä tukemalla ESR:sta tuettuja toimia, jotka liittyvät institutionaalisiin valmiuksiin ja julkishallinnon tehokkuuteen	— On laadittu strateginen toimintapolitiittinen kehys jäsenvaltion hallinnon tehostamiseksi julkishallinnon uudistaminen mukaan luettuna	— Käytettävissä ja käytössä on strateginen toimintapolitiittinen kehys, jonka tarkoituksena on tehostaa jäsenvaltion julkishallinnon tehokkuutta ja parantaa viranomaisten osaamista. Kehykseen kuuluu — analyysi ja strateginen suunnitelma lainsäädäntöön, organisaatioon ja/tai menettelyihin tehtävistä uudistuksista; — laadunhallintajärjestelmien kehittäminen; — integroituja toimenpiteitä hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi; — tärkeimpiä kyseisellä alalla havaittuja puutteita käsittelevien henkilöstöstrategioiden ja -politiikkojen kehittäminen ja toteuttaminen — osaamisen kehittäminen viranomaisten ammatillisen hierarkian kaikilla tasoilla;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	Koheesiorahasto: — Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla institutionaalisia valmiuksia ja koheesiorahaston täytäntöönpanoon liittyvien julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta		— seuranta- ja arviointimenettelyjen ja -välineiden kehittäminen.

- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).
- (²) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).
- (³) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/32/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64).
- (⁴) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).
- (⁵) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s.1).
- (⁶) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15).
- (⁷) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).
- (⁸) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan laajuisen energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

OSA II: Yleiset ennakkoehdot

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
1. Syrjinnän torjunta	On olemassa hallinnolliset valmiudet syrjinnän vastaisen unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla.	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt kaikkien henkilöiden yhdenvertaisesta kohtelusta vastaavien elinten osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, mukaan luettuna tasa-arvoa koskevan neuvonnan antaminen ERI-rahastoihin liittyvässä toiminnassa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallintointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi syrjinnän vastaisen unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan alalla
2. Sukupuolten tasa-arvo	On olemassa hallinnolliset valmiudet sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla.	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt sukupuolten tasa-arvosta vastaavien elinten osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, mukaan luettuna sukupuolten tasa-arvoa koskevan neuvonnan antaminen ERI-rahastoihin liittyvässä toiminnassa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallintointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan sekä sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen alalla

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
3. Vammaiset henkilöt	On olemassa hallinnolliset valmiudet YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla neuvoston päätöksen 2010/48/EY ⁽¹⁾ mukaisesti	<ul style="list-style-type: none"> — jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt vammaisten henkilöiden oikeuksien suojelusta vastaavien elinten tai vammaisia henkilöitä edustavien järjestöjen ja muiden asiaan kuuluvien sidosryhmien kuulemisen ja niiden osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi vammaisia henkilöitä koskevan unionin ja jäsenvaltioiden sovellettavan lainsäädännön ja toimintapolitiikan alalla, mukaan lukien tarvittaessa saavutettavuuden ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen käytännön soveltaminen unionin ja jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti; — järjestelyt, joilla varmistetaan YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen 9 artiklan täytäntöönpanon seuranta ERI-rahastojen yhteydessä ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa
4. Julkiset hankinnat	On olemassa järjestelyt, joilla varmistetaan julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tehokas soveltaminen ERI-rahastojen alalla.	<ul style="list-style-type: none"> — järjestelyt julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tehokasta soveltamista varten asianmukaisten mekanismien avulla; — järjestelyt, joilla varmistetaan läpinäkyvät sopimusten myöntämismenettelyt; — järjestelyt ERI-rahastojen täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt hallinnon valmiuksien varmistamiseksi julkisia hankintoja koskevien unionin sääntöjen täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta.
5. Valtiontuet	On olemassa järjestelyt, joilla varmistetaan unionin valtiontukilainsäädännön tehokas soveltaminen ERI-rahastojen alalla.	<ul style="list-style-type: none"> — järjestelyt unionin valtiontukisääntöjen tehokasta soveltamista varten; — järjestelyt ERI-rahastojen täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt hallinnon valmiuksien varmistamiseksi unionin valtiontukisääntöjen täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta;
6. Ympäristö-vaikutusten arviointia (YVA) ja strategista ympäristö-arviointia (SYA) koskeva ympäristölainsäädäntö	On olemassa järjestelyt YVA:ta ja SYA:ta koskevan unionin ympäristölainsäädännön tehokasta soveltamista varten.	<ul style="list-style-type: none"> — järjestelyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽²⁾ (YVA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁽³⁾ (SYA) tehokasta soveltamista varten; — järjestelyt YVA- ja SYA-direktiivien täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt, joilla varmistetaan hallinnollisten valmiuksien riittävyys.

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
7. Tilastojärjestelmät ja tulosindikaattorit	<p>On olemassa tilastopohja, joka on tarpeen ohjelmien tehokkuuden ja vaikutusten arvioinnissa.</p> <p>On olemassa tulosindikaattorijärjestelmä, jonka avulla valitaan toimet, joilla edistetään tehokkaimmin haluttuja tuloksia, seurataan tulosten toteutumista ja suoritetaan vaikutustenarviointeja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — tilastotietojen oikea-aikaista keräämistä ja yhdistämistä koskevat järjestelyt, joissa esitetään — lähteet ja menetelmät tilastollisen validoinnin varmistamiseksi; — yhdistettyjen tietojen julkistamista ja julkista saatavuutta koskevat järjestelyt; — tehokas tulosindikaattorijärjestelmä, mukaan lukien <ul style="list-style-type: none"> — kunkin ohjelman tulosindikaattorien valinta siten, että ne tuottavat tietoa ohjelmasta rahoitettavien toimenpiteiden valinnan perusteena olevista asioista; — tavoitteiden vahvistaminen kyseisille indikaattoreille; — seuraavien ehtojen noudattaminen kaikkien indikaattorien osalta: tietojen uskottavuus (robustisuus) ja tilastollinen validointi, normatiivisen tulkinnan selkeys, reagoitiherkkyys toimintapolitiikan suhteen, oikea-aikainen keruu; — menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikkia ohjelmasta rahoitettavia toimia varten on hyväksytty tehokas indikaattorijärjestelmä.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös, annettu 26 päivänä marraskuuta 2009, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

LIITE XII

RAHASTOSTA SAATAVAA TUKEA KOSKEVA TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

1. TOIMIEN LUETTELO

Edellä 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun toimien luetteloon on sisällyttävä ainakin yhdellä Euroopan unionin virallisella kielellä seuraavat tietokentät:

- Tuensaajan nimi (ainoastaan oikeushenkilöt; luonnollisten henkilöiden nimiä ei ilmoiteta);
- Toimen nimi
- Tiivistelmä toimesta
- Toimen aloituspäivämäärä
- Toimen päättymispäivämäärä (oletettu päivämäärä, jona toimi saatetaan tosiasiallisesti loppuun tai on kokonaisuudessaan pantu toimeen)
- Toimen tukikelpoiset kokonaismenot
- EU:n osarahoitusosuus (toimintalinjaa kohden)
- Toimen toteutuspaikan postinumero tai muu soveltuva paikkatunnus
- Maa
- Tukitoimen luokan nimi 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan vi alakohdan mukaisesti
- Toimien luettelon viimeisimmän päivityksen päivämäärä

Tietokenttien otsikot on lisäksi ilmoitettava vähintään yhdellä muulla unionin virallisella kielellä.

2. YLEISÖLLE SUUNNATUT TIEDOTUS- JA VIESTINTÄTOIMENPITEET

Jäsenvaltioiden, hallintoviranomaisen ja tuensaajien on huolehdittava toimenpideohjelmasta tämän asetuksen mukaisesti tuettavia toimia koskevasta yleisölle suunnatusta tiedottamisesta ja viestinnästä.

2.1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen tehtävät

1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen on varmistettava, että tiedotus- ja viestintätoimenpiteet pannaan täytäntöön viestintästrategian mukaisesti pyrkien näkyvyyteen mahdollisimman monessa tiedotusvälineessä ja käyttäen erilaisia viestintämuotoja ja -menetelmiä asianmukaisella tasolla.
2. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on organisoitava ainakin seuraavat tiedotus- ja viestintätoimenpiteet:
 - a) merkittävä tiedotustoimi, jolla kerrotaan toimenpideohjelman tai toimenpideohjelmien käynnistymisestä jo ennen kuin asiaa koskevat tiedotusstrategiat on hyväksytyt;
 - b) yksi merkittävä vuotuinen tiedotustoimi, jolla tuodaan esiin rahoitusmahdollisuuksia ja toteutettavia strategioita ja esitellään toimenpideohjelman tai toimenpideohjelmien saavutukset, sekä tarvittaessa suurhankkeita, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja muita hanke-esimerkkejä;
 - c) unionin symbolin pitäminen esillä kunkin hallintoviranomaisen toimitiloissa;

- d) toimien luettelon julkaiseminen sähköisessä muodossa tämän liitteen 1 jakson mukaisesti;
 - e) toimiesimerkkien esittely toimenpideohjelmittain jaoteltuina keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista; esimerkit tulisi esitellä sellaisella laajasti puhutulla unionin virallisella kielellä, joka ei ole kyseisen jäsenvaltion virallinen kieli;
 - f) toimenpideohjelman toteuttamista ja tarvittaessa myös sen keskeisiä saavutuksia koskevan tiedon päivittäminen keskitetyllä verkkosivustolla tai toimintaohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista.
3. Hallintoviranomaisen on tarvittaessa otettava tiedotus- ja viestintätoimenpiteisiin mukaan kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti seuraavat tahot:
- a) 5 artiklassa tarkoitetut kumppanit;
 - b) EU-tiedotuskeskukset ja komission edustustot sekä Euroopan parlamentin tiedotustoimistot jäsenvaltioissa;
 - c) oppilaitokset ja tutkimuslaitokset.

Näiden tahojen on levitettävä 115 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tietoja laajalti.

2.2. Tuensaajien tehtävät

1. Kaikissa tuensaajan tiedotus- ja viestintätoimenpiteissä on tuotava esiin rahastosta saatu tuki toimelle lisäämällä
- a) unionin symboli komission 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamassa täytäntöönpanosäädöksessä esitettyjen teknisten ohjeiden mukaisesti sekä viittaus unioniin;
 - b) viittaus rahastoon tai rahastoihin, joista ohjelma saa tukea.

Jos tiedotus- tai viestintätoimenpide liittyy yhteen tai useampaan toimeen, jotka osarahoitetaan useammasta kuin yhdestä rahastosta, b alakohdassa tarkoitettu viittaus voidaan korvata viittauksella ERI-rahastoihin.

2. Toimen toteuttamisen aikana tuensaajan on tiedotettava yleisölle rahastosta saadusta tuesta seuraavin tavoin:
- a) jos tuensaajalla on verkkosivusto, esittämällä kyseisellä verkkosivustolla lyhyt, tuen määrään suhteutettu kuvaus toimesta, sen tavoitteista ja tuloksista ja tuomalla esiin Euroopan unionilta saatava rahoitustuki;
 - b) sijoittamalla muiden kuin 4 ja 5 kohdan piiriin kuuluvien toimien osalta vähintään yksi hanketta ja sille Euroopan unionilta saatavaa tukea esittelevä juliste (vähimmäiskoko A3) näkyvälle paikalle, jossa se on yleisön nähtävissä, esimerkiksi rakennuksen sisääntuloalueelle.
3. Jos toimi saa tukea ESR:stä ja asiaankuuluvissa tapauksissa EAKR:stä tai koheesiorahastosta, tuensaajan on varmistettava, että toimeen osallistuville tahoille on tiedotettu tästä rahoituksesta.

Kaikissa toimen toteuttamiseen liittyvissä yleisölle tai osallistujille tarkoitetuissa asiakirjoissa, myös osallistumistodistuksissa tai muissa todistuksissa, on oltava maininta siitä, että toimenpideohjelma on saanut osarahoitusta rahastosta tai rahastoista.

4. EAKR:stä tai koheesiorahastosta osarahoitettavan toimen toteuttamisen aikana tuensaajan on asetettava yleisön nähtävillä olevalle paikalle merkittävän kokoinen väliaikainen tiedotuskyltti kustakin toimesta, joka käsittää infrastruktuurin tai rakennushankkeen rahoittamisen ja jolle annettava julkisen tuen kokonaismäärä on enemmän kuin 500 000 euroa.

5. Tuensaajan on asetettava yleisön nähtävillä olevalle paikalle pysyvä, merkittävän kokoinen tiedotuskyltti viimeistään kolmen kuukauden kuluttua kunkin seuraavat ehdot täyttävän toimen päättymisestä:

- a) toimen saaman julkisen tuen kokonaismäärä ylittää 500 000 euroa;
- b) toimi käsittää fyysisen kohteen hankinnan taikka infrastruktuurin tai rakennushankkeen rahoittamisen.

Tiedotuskyltissä on mainittava toimen nimi ja päätavoite. Kyltti on toteutettava komission 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamien teknisten ohjeiden mukaisesti.

3. POTENTIAALISILLE TUENSAAJILLE JA TUENSAAJILLE SUUNNATUT TIEDOTUSTOIMENPITEET

3.1. Potentiaalisille tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on viestintästrategian mukaisesti varmistettava, että toimenpideohjelman strategiaa, tavoitteita ja unionin ja jäsenvaltion yhteiseen tukeen perustuvia rahoitusmahdollisuuksia koskevaa tietoa, myös kyseisestä rahastosta myönnettäviä rahoitustukia koskevaa yksityiskohtaista tietoa, levitetään laajalti potentiaalisille tuensaajille ja kaikille asianomaisille osapuolille.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että potentiaaliset tuensaajat voivat saada ainakin seuraavista asioista tietoja, joiden on tarvittaessa oltava päivitettyjä, huolehtien tiettyjen potentiaalisten tuensaajaryhmien mahdollisuuksista käyttää sähköisiä tai muita viestintäpalveluja:

- a) rahoitusmahdollisuudet ja hakumenettelyjen käynnistäminen;
- b) menojen tukikelpoisuutta koskevat edellytykset, jotka on täytettävä rahoituksen saamiseksi toimenpideohjelmasta;
- c) kuvaus rahoitushakemusten tarkastelumenettelyistä ja tieto siitä, kuinka kauan ne vievät aikaa;
- d) tuettavien toimien valintaperusteet;
- e) kansalliset, alueelliset tai paikalliset yhteystahot, jotka voivat antaa tietoa toimintaohjelmista;
- f) potentiaalisten tuensaajien velvollisuus tiedottaa yleisölle toimen tavoitteesta ja sen rahastoista saamasta tuesta 2.2 kohdan mukaisesti. Hallintoviranomainen voi pyytää potentiaalisia tuensaajia ehdottamaan hakemuksissa alustavia, toimen kokoon suhteutettuja viestintätoimia.

3.2. Tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille, että rahoituksen hyväksyminen merkitsee myös sen hyväksymistä, että tuensaajat mainitaan 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistussa toimien luettelossa.

2. Hallintoviranomaisen on tarvittaessa toimitettava tiedotus- ja viestintäpaketit sähköisessä muodossa olevine materiaaleineen auttaakseen tuensaajia 2.2 kohdassa vahvistettujen velvoitteiden noudattamisessa.

4. VIESTINTÄSTRATEGIAN OSAT

Hallintoviranomaisen ja tarvittaessa jäsenvaltion laatimassa tiedotusstrategiassa on oltava seuraavat osat:

- a) kuvaus sovellettavasta lähestymistavasta, mukaan luettuina potentiaalisille tuensaajille, tuensaajille, vaikuttajille ja yleisölle suunnatut tiedotus- ja viestintätoimenpiteet, joita jäsenvaltio tai hallintoviranomainen aikoo toteuttaa ja jotka koskevat 115 artiklassa kuvattuja tavoitteita;
- b) kuvaus materiaaleista, jotka ovat saatavilla muodoissa, joita myös vammaiset henkilöt voivat käyttää;
- c) kuvaus siitä, kuinka tuensaajia tuetaan näissä viestintätoimissa;
- d) strategian täytäntöönpanon alustava budjetti;

- e) kuvaus tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavista hallintoelimistä, myös niiden henkilöresursseista;
 - f) edellä 2 jaksossa tarkoitettuja tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä koskevat järjestelyt, mukaan luettuina verkkosivusto tai verkkoportaali, josta tällaista tietoa löytyy;
 - g) tieto siitä, kuinka tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä on tarkoitus arvioida politiikan, toimenpideohjelmien ja toimien sekä rahaston ja unionin merkityksen näkyvyyden ja niitä koskevan tietoisuuden kannalta;
 - h) tapauksen mukaan kuvaus edellisen toimintaohjelman keskeisten tulosten hyödyntämisestä;
 - i) vuotuinen päivitys, jossa vahvistetaan tiedotus- ja viestintätoimenpiteet, jotka on määrä toteuttaa seuraavana vuonna.
-

LIITE XIII

HALLINTO- JA TODENTAMISVIRANOMAISEN NIMEÄMISPERUSTEET

1. SISÄINEN VALVONTAYMPÄRISTÖ

- i) Organisaatorakenne, joka kattaa hallinto- ja todentamisviranomaisen tehtävät ja tehtävien jaon kummankin viranomaisen sisällä varmistetaan, että tehtävien eriyttämistä koskevaa periaatetta noudatetaan tarvittaessa.
- ii) Järjestely, jolla varmistetaan, silloin kun tehtäviä siirretään välittävälle elimelle, että niille kuuluvat vastuut ja velvoitteet on määritelty, niiden valmiudet hoitaa siirrettyjä tehtäviä on tarkistettu ja että käytössä on raportointimenettelyt.
- iii) Väärinkäytöksiä ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.
- iv) Suunnitelma asianmukaisen henkilöstön, jolla on tarvittavat tekniset taidot, kohdentamisesta organisaation eri tasoille ja eri tehtäviin.

2. RISKINHALLINTA

Suhteellisuusperiaate huomioon ottaen järjestely, jolla varmistetaan, että asianmukainen riskienhallintatoimi toteutetaan tarvittaessa ja erityisesti, kun toimintaa muutetaan merkittävästi.

3. HALLINTO- JA VALVONTATOIMET

A. Hallintoviranomainen

- i) Menettelyt, jotka koskevat tukihakemuksia, hakemusten arviointia, rahoitettavien hankkeiden valintaa, mukaan lukien ohjeet, joilla varmistetaan, että toimet edistävät asiaankuuluvien toimintalinjojen erityistavoitteiden ja tulosten saavuttamista 125 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti.
- ii) Menettelyt, jotka koskevat hallinnon tarkastuksia, mukaan lukien kullekin tuensaajan esittämälle korvaushakemukselle tehtävät hallinnolliset tarkastukset ja toimia koskevat paikalla tehtävät varmennukset.
- iii) Menettelyt, jotka koskevat tuensaajan korvaushakemusten käsittelyä ja maksujen hyväksymistä.
- iv) Menettelyt, jotka koskevat tietokoneistettua tietojärjestelmää, jolla kootaan, tallennetaan ja säilytetään kutakin toimea koskevat tiedot, mukaan lukien tarvittaessa tiedot yksittäisistä osallistujista ja indikaattoritietojen erittely sukupuolen mukaan, ja jolla varmistetaan, että järjestelmän turvallisuus vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä vaatimuksia.
- v) Hallintoviranomaisen käyttöön ottamat menettelyt, joilla varmistetaan, että tuensaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille.
- vi) Menettelyt tehokkaiden ja oikeasuhteisten petostentorjuntatoimenpiteiden käyttöön ottamiseksi.
- vii) Menettelyt asianmukaisen jäljitysketjun ja arkistointijärjestelmän varmistamiseksi.
- viii) Menettelyt, jotka koskevat johdon vahvistuslausuman laatimista, toteutetuista tarkastuksista ja havaituista puutteista raportointia ja lopullisista tarkastuksista laadittavaa vuotuista yhteenvetoa.
- ix) Menettelyt, joilla varmistetaan, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset.

B. Todentamisviranomainen

- i) Menettelyt komissiolle osoitettavien välimaksupyyntöjen todentamiseksi.
- ii) Menettelyt, jotka koskevat tilityksen laatimista ja sen täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden sekä sen todentamista, että menot ovat sovellettavan lainsäädännön mukaisia ottaen huomioon kaikkien tarkastusten tulokset.
- iii) Menettelyt, joilla turvataan asianmukainen jäljitysketju säilyttämällä kunkin toimen kirjanpitoliedot tietokoneistetussa muodossa, mukaan lukien tiedot takaisin perittävästä, takaisin perityistä tai palautetuista määristä.
- iv) Tarvittaessa menettelyt, joilla varmistetaan, että todentamisviranomainen saa hallintoviranomaiselta riittävät tiedot tehdyistä tarkastuksista ja tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset.

4. SEURANTA

A. Hallintoviranomainen

- i) Menettelyt seurantakomitean työn tukemiseksi.
- ii) Menettelyt vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten laatimiseksi ja niiden toimittamiseksi komissiolle.

B. Todentamisviranomainen

Menettelyt niiden todentamisviranomaisen velvoitteiden täyttämiseksi, jotka koskevat hallinnon tarkastusten tulosten ja tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulosten seuranta ennen maksushakemusten toimittamista komissiolle.

LIITE XIV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 ja 4 artikla	89 artikla
5, 6 ja 8 artikla	90 artikla
7 artikla	—
9 artikla	4 ja 6 artikla
10 artikla	4 artiklan 1 kohta
11 artikla	5 artikla
12 artikla	4 artiklan 4 kohta
13 artikla	4 artiklan 5 kohta
14 artikla	4 artiklan 7 ja 8 kohta ja 73 artikla
15 artikla	95 artikla
16 artikla	7 artikla
17 artikla	8 artikla
18 artikla	91 artikla
19–21 artikla	92 artikla
22 artikla	93 ja 94 artikla
23 artikla	92 artiklan 6 kohta
24 artikla	91 artiklan 3 kohta
25 artikla	10 ja 11 artikla
26 artikla	12 artikla
27 artikla	15 artikla
28 artikla	14 ja 16 artikla
29 artikla	52 artikla
30 artikla	53 artikla
31 artikla	113 artikla
32 artikla	26 ja 29 artikla ja 96 artiklan 9 ja 10 kohta
33 artikla	30 artikla ja 96 artiklan 11 kohta
34 artikla	98 artikla
35 artikla	99 artikla
36 artikla	31 artikla
37 artikla	27 artikla ja 96 artiklan 1–8 kohta
38 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetetus
39 artikla	100 artikla
40 artikla	101 artikla
41 artikla	102 ja 103 artikla
42 artikla	123 artiklan 7 kohta
43 artikla	—
43 a artikla	67 artikla
43 b artikla	67 artikla
44 artikla	37–46 artikla
45 artikla	58 ja 118 artikla
46 artikla	59 ja 119 artikla
47 artikla	54 artikla
48 artikla	55 artikla, 56 artiklan 1–3 kohta, 57 artikla ja 114 artiklan 1 ja 2 kohta
49 artikla	56 artiklan 4 kohta, 57 artikla ja 114 artiklan 3 kohta
50 artikla	20–22 artikla
51 artikla	—
52 artikla	121 artikla
53 ja 54 artikla	60 ja 120 artikla
55 artikla	61 artikla
56 artikla	65–70 artikla
57 artikla	71 artikla
58 artikla	73 artikla
59 artikla	123 artikla
60 artikla	125 artikla
61 artikla	126 artikla
62 artikla	127 artikla
63 artikla	47 artikla
64 artikla	48 artikla
65 artikla	110 artikla
66 artikla	49 artikla
67 artikla	50 ja 111 artikla
68 artikla	51 ja 112 artikla
69 artikla	115–117 artikla
70 artikla	74 ja 122 artikla
71 artikla	124 artikla
72 artikla	75 artikla

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetys
73 artikla	128 artikla
74 artikla	148 artikla
75 artikla	76 artikla
76 artikla	77 ja 129 artikla
77 artikla	78 ja 130 artikla
78 ja 78 a artikla	131 artikla
79 artikla	—
80 artikla	132 artikla
81 artikla	80 ja 133 artikla
82 artikla	81 ja 134 artikla
83 artikla	—
84 artikla	82 artikla
85–87 artikla	135 artikla
88 artikla	—
89 artikla	141 artikla
90 artikla	140 artikla
91 artikla	83 artikla
92 artikla	142 artikla
93 artikla	86 ja 136 artikla
94 artikla	—
95 artikla	—
96 artikla	87 artikla
97 artikla	88 artikla
98 artikla	143 artikla
99 artikla	85 ja 144 artikla
100 artikla	145 artikla
101 artikla	146 artikla
102 artikla	147 artikla
103 ja 104 artikla	150 artikla
105 artikla	152 artikla
105 a artikla	—
106 artikla	151 artikla
107 artikla	153 artikla
108 artikla	154 artikla

Neuvoston ja komission yhteinen lausuma 67 artiklan osalta

Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että 67 artiklan 4 kohta, jonka mukaan ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa esitettyjä yksinkertaistettuja kustannuksia tapauksissa, joissa toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisia hankintamenettelyjä käyttäen, ei estä toimen toteuttamista käyttäen julkisia hankintamenettelyjä, jotka johtavat ennalta määriteltyihin yksikkökustannuksiin perustuviin tuensaajan maksusuorituksiin urakoitsijalle. Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että näiden yksikkökustannusten perusteella määritetyt ja tuensaajan maksamat julkisia hankintamenettelyjä käyttäen vahvistetut kustannukset ovat 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia tosiasiallisesti syntyneitä ja tuensaajan maksamia todellisia kustannuksia.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma määrärahojen uudelleen käyttöön ottamiseen liittyvästä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkistamisesta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat siitä, että varainhoitoasetuksen tarkistamiseen, jolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukautetaan vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen, sisällytetään säännöksiä, jotka ovat tarpeen suoritusvarauksen osoittamiseen liittyvien järjestelyjen soveltamiseen ja jotka koskevat Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 39 artiklassa (pk-yrityksiä koskeva aloite) tarkoitettujen rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa seuraavien määrärahojen uudelleen käyttöön ottamisen osalta:

- i. määrärahat, jotka oli sidottu suoritusvaraukseen liittyviin ohjelmiin ja jotka oli vapautettava, koska kyseisille ohjelmille asetettujen ensisijaisten tavoitteiden välitavoitteita ei ollut saavutettu, ja
- ii. määrärahat, jotka oli sidottu 39 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin ja jotka oli vapautettava, koska jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen oli päättynyt.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 1 artiklasta

Mikäli yhteisiin sääntöihin on perusteltua hyväksyä lisää poikkeuksia Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston erityispiirteiden huomioon ottamiseksi, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuvat hyväksymään kyseiset poikkeukset käynnistämällä asianmukaista huolellisuutta noudattaen prosessin, jolla tarvittavat muutokset Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen pannaan täytäntöön.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 5 artiklan 3 kohdan mahdollisen taannehtivan soveltamisen pois sulkemisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat siitä, että

- Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 26 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin, joilla 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanit otetaan mukaan kumppanuussopimuksen ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien valmisteleminen, sisällytetään kaikki jäsenvaltioiden käytännön tasolla toteuttamat toimet riippumatta niiden ajankohdasta sekä toimet, joita ne ovat toteuttaneet ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa ja sen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyin Euroopan käytännesääntöjä koskevan delegoidun säädöksen voimaantuloa jäsenvaltion ohjelmasuunnittelumenettelyn valmisteluvaiheessa, edellyttäen että kyseisessä asetuksessa asetetut kumppanuusperiaatteita koskevat tavoitteet saavutetaan; jäsenvaltiot tekevät tässä yhteydessä kansallisen ja alueellisen toimivaltansa mukaisesti päätöksen sekä ehdotetun kumppanuussopimuksen että ehdotettujen ohjelmaluonnosten sisällöstä kyseisen asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;
 - asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyillä Euroopan käytännesääntöjä koskevalla delegoidulla säädöksellä ei ole missään olosuhteissa eikä suoraan tai välillisesti taannehtivaa vaikutusta, etenään kun on kyse kumppanuussopimusten ja ohjelmien hyväksymismenettelystä, sillä EU:n lainsäädäntövalan käyttäjät eivät pyri siirtämään komissiolle toimivaltaa, jonka nojalla se voisi torjua kumppanuussopimuksen ja ohjelmien hyväksymisen yksinomaan sillä perusteella, että 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjä Euroopan käytännesääntöjä ei ole noudatettu;
 - Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottavat komissiota asettamaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävää delegoitua säädöstä koskevan luonnoksen niiden saataville mahdollisimman pian ja viimeistään silloin, kun neuvostossa on päästy poliittiseen sopimukseen Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta tai kun kyseistä asetusta koskevasta mietintöluonnoksesta äänestetään Euroopan parlamentin täysistunnossa sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1304/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 164 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäädäntöjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ⁽³⁾ vahvistetaan Euroopan sosiaalirahaston (ESR), Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston toimintapuitteet ja säädetään erityisesti niiden temaattiset tavoitteet sekä suunnittelua, seuranta, arviointia, hallinnointia ja valvontaa koskevat periaatteet ja säännöt. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää ESR:n tehtävät ja toiminta-ala sekä niihin liittyvät temaattisia tavoitteita koskevat investointiprioriteetit ja antaa erityissäännöksiä toimintatyypeistä, joita ESR:sta voidaan rahoittaa.

(2) ESR:n olisi parannettava työllisyysmahdollisuuksia, vahvistettava sosiaalista osallisuutta, torjuttava köyhyyttä, edistettävä koulutusta, taitoja ja elinikäistä oppimista

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 82 ja EUVL C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 127.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

sekä kehitettävä aktiivista, laaja-alaista ja kestävä osallisuutta edistävää politiikkaa sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 162 artiklalla annettujen tehtävien mukaisesti ja edistettävä näin taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisesti. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan mukaisesti ESR:n olisi otettava huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset.

(3) Eurooppa-neuvosto totesi 17 päivänä kesäkuuta 2010, että kaikessa yhteisessä politiikassa, myös koheesio politiikassa, olisi tuettava älykkäeseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävää koskevaa Eurooppa 2020 -strategiaa, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia'. Jotta ESR:n toiminta olisi täysin tämän strategian tavoitteiden mukaista, etenkin työllisyyden, koulutuksen sekä sosiaalisen syrjäytymisen, köyhyyden ja syrjinnän torjunnan alalla, ESR:n olisi tuettava jäsenvaltioita ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt asiaan liittyvät yhdenmetyt suuntaviivat ja maakohtaiset suositukset sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansalliset uudistusohjelmat ja niitä tukevat kansalliset työllisyysstrategiat, kansalliset sosiaalialan raportit, romanien integraatiota edistävät kansalliset strategiat ja kansalliset vammaisia henkilöitä koskevat strategiat. ESR:n olisi edistettävä myös lippulaivahankkeiden, joita ovat erityisesti "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen", "Nuoret liikkeellä" ja "Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi", täytäntöönpanon asiaan liittyviä näkökohtia. Siitä olisi myös tuettava komission 26 päivänä elokuuta 2010 päivätyssä tiedonannossa esitettyyn aloitteeseen "Euroopan digitaalistrategia" ja komission 6 päivän lokakuuta 2010 päivätyssä tiedonannossa esitettyyn aloitteeseen "Innovaatiounioni" liittyviä asiaankuuluvia toimia.

(4) Unionilla on vastassaan rakenteellisia haasteita, jotka johtuvat talouden globalisaatiosta, teknologian muutoksista ja työvoiman yhä nopeamman ikääntymisestä sekä kasvavasta ammattitaitovajeesta ja työvoimapulasta joillakin sektoreilla ja alueilla. Nämä haasteita on vielä pahentanut viimeaikainen talous- ja rahoituskriisi, joka on lisännyt työttömyyttä etenkin nuorten ja muiden heikoimmassa asemassa olevien henkilöiden, kuten maahanmuuttajien ja vähemmistöjen, parissa.

(5) ESR:lla olisi pyrittävä edistämään työllisyyttä, parantamaan pääsyä työmarkkinoille kiinnittäen erityistä huomiota työmarkkinoista kauimpana oleviin ihmisiin ja tukemaan työvoiman vapaaehtoista liikkuvuutta. ESR:sta

- olisi lisäksi tuettava aktiivisena ja terveenä ikääntymistä, myös innovatiivisten työn organisointitapojen avulla sekä edistämällä työterveyttä ja -turvallisuutta ja parantamalla työllistettävyyttä. Pyrkinessään edistämään työmarkkinoiden parempaa toimintaa lisäämällä työntekijöiden liikkuvuutta valtioiden välillä ESR:n olisi erityisesti tuettava työhönottoa koskevia Euroopan työnvälityspalveluita (Eures-toimia) ja niihin liittyviä tiedotus-, ohjaus- ja neuvontapalveluja kansallisella ja rajat ylittävällä tasolla. ESR:sta rahoitettavissa toimissa olisi noudatettava Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä.
- (6) ESR:n olisi myös edistettävä sosiaalista osallisuutta sekä ehkäistävä ja torjuttava köyhyyttä, jotta saadaan katkaistua sukupolvesta toiseen jatkuva huono-osaisuuden kierre; tämä edellyttää, että otetaan käyttöön erilaisia toimintapolitiikkoja, jotka kohdistetaan heikoimmassa asemassa oleviin heidän iästään riippumatta, lapset, työssäkäyvät köyhät ja ikääntyneet naiset mukaan lukien. Turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten osallistumiseen olisi kiinnitettävä huomiota. ESR:a voidaan käyttää kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten yleishyödyllisten palveluiden saatavuuden parantamiseen etenkin terveydenhuollon, työllisyys- ja koulutuspalveluiden, asunnottomille tarkoitettujen palveluiden, koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminnan, päivähoiton ja pitkäaikaishoidon aloilla. Tuetut palvelut voivat olla julkisia, yksityisiä ja/tai yhteisöperustaisia, ja niitä voivat tarjota erityyppiset palveluntuottajat eli julkishallinto, yksityiset yritykset, yhteiskunnalliset yritykset ja kansalaisjärjestöt.
- (7) ESR:n olisi sitouduttava siihen, että se puuttuu koulunkäynnin keskeyttämiseen ja edistää yhdenvertaista pääsyä laadukkaaseen koulutukseen piiriin, panostaa ammatilliseen koulutukseen, parantaa koulutusjärjestelmien merkitystä työmarkkinoiden kannalta ja tehostaa elinikäistä oppimista, myös virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen tarjoamia oppimismahdollisuuksia.
- (8) Näiden prioriteettien lisäksi vähemmän kehittyneillä alueilla ja vähemmän kehittyneissä jäsenvaltioissa on aiheellista talouskasvun ja työllisyysmahdollisuuksien lisäämiseksi parantaa julkishallinnon tehokkuutta kansallisella ja alueellisella tasolla sekä julkishallinnon valmiuksia toimia osallistavalla tavalla. Työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikkaa toteuttavien sidosryhmien, mukaan lukien kansalaisjärjestöjen, institutionaalisten valmiuksien olisi vahvistettava, myös syrjinnän torjunnassa.
- (9) Investointiprioriteetin "yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen" mukaisesti voidaan tukea kaikkia tässä asetuksessa asetettuja temaattisia tavoitteita. ESR:sta tuettuihin yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen strategioihin olisi otettava mukaan sekä paikallisen toimintaryhmän hallinnoinnin että strategian sisällön määrittämisen osalta myös alueen heikossa asemassa olevat ihmiset.
- (10) Samalla on keskeisen tärkeää tukea unionin mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten kehitystä ja kilpailukykyä ja varmistaa, että ihmiset voivat sopeutua tarvittavien taitojen hankkimisen ja elinikäisen oppimisen tarjoamien mahdollisuuksien avulla uusiin haasteisiin, joita ovat esimerkiksi siirtyminen osaamistalouteen, digitaalistrategia sekä siirtyminen vähähiiliseen ja energiatehokkaampaan talouteen. ESR:n olisi osaltaan autettava vastaamaan näihin haasteisiin pyrkimällä ensisijaisten temaattisten tavoitteidensa saavuttamiseen. Tähän liittyen ESR:sta olisi tuettava työvoiman siirtymistä koulutuksesta työhön ja vihreämpiin ammatteihin ja työpaikkoihin sekä pyrittävä ratkaisemaan muun muassa energiatehokkuuden, uusiutuvien energialähteiden ja kestävän liikenteen aloilla esiintyvä ammattitaitovaje. ESR:n olisi myös edistettävä kulttuurialan ja luovan alan osaamista. Sosiokulttuurinen ja luova ala sekä kulttuuriala ovat tärkeitä, sillä ne vaikuttavat välillisesti ESR:n tavoitteiden toteutumiseen; niiden tarjoamat mahdollisuudet olisi näin ollen otettava paremmin osaksi ESR:n hankkeita ja ohjelmatyötä.
- (11) Koska tarve puuttua nuorisotyöttömyyteen koko unionissa on jatkuva, olisi luotava nuorisotyöllisyysaloite niitä alueita varten, joilla tilanne on heikoin. Nuorisotyöllisyysaloitteella olisi tuettava tällaisten alueiden nuoria, joilla ei ole työtä tai koulutuspaikkaa ja jotka ovat työttömiä tai työmarkkinoiden ulkopuolella, millä lujitettaisiin ja nopeutettaisiin ESR-rahoituksella tuettujen toimien toteutusta. Lisärahoitus olisi kohdennettava erityisesti nuorisotyöllisyysaloitteeseen sovittaen se alueille, joilla tilanne on heikoin, myönnettävään ESR-rahoitukseen. Koska nuorisotyöllisyysaloitteessa toimet kohdennetaan yksittäisiin henkilöihin rakenteiden sijasta, sillä olisi pyrittävä täydentämään muita ESR:sta rahoitettavia toimia sekä kansallisia toimia, jotka kohdistuvat työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleviin nuoriin, muun muassa nuorisotakuun täytäntöönpanon avulla nuorisotakuun perustamisesta 22 päivänä huhtikuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen⁽¹⁾ mukaisesti; tämän suosituksen mukaan nuorten olisi neljän kuukauden kuluessa työttömäksi jäämisestä tai koulutuksen päättymisestä saatava laadukas työtarjous tai voitava osallistua täydennyskoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen tai harjoitteluun. Nuorisotyöllisyysaloitteella voidaan tukea myös koulunkäynnin keskeyttämisen torjuntatoimenpiteitä. Nuoren osallistuminen nuorisotyöllisyysaloitteeseen ei saisi olla edellytyksenä sille, että nuori ja hänen perheensä tai hänen huollettavaan olevat henkilöt saavat sosiaalietuuksia.

(1) EUVL C 120, 26.4.2013, s. 1.

- (12) Nuorisotyöllisyysaloite olisi otettava kokonaisuudessaan osaksi ESR:n ohjelmatyötä, mutta tarpeen vaatiessa olisi harkittava nimenomaan nuorisotyöllisyysaloitetta koskevia säännöksiä, jotta sen tavoitteet saavutetaan. On tarpeen yksinkertaistaa ja helpottaa nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa, erityisesti varainhoitosäännöksiin ja temaattista keskittämistä koskeviin järjestelyihin liittyen. Jotta varmistetaan, että nuorisotyöllisyysaloitteen tulokset tuodaan selvästi esille ja niistä tiedotetaan, olisi harkittava erityisiä seuranta- ja arviointijärjestelyjä sekä tiedotus- ja viestintäjärjestelyjä. Nuorisojärjestöjen olisi osallistuttava seurantakomiteoissa käytäviin keskusteluihin nuorisotyöllisyysaloitteen valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä arvioinnista.
- (13) ESR:n olisi edistettävä Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista varmistamalla, että tuet keskitetään paremmin unionin prioriteetteihin. ESR:n vähimmäisosuus koheesio-politiikan rahoituksesta vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 84 artiklan 3 kohdan mukaisesti. ESR:n olisi erityisesti lisättävä tukeaan sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjumiseen varaamalla siihen vähimmäismäärärahat, jotka ovat 20 prosenttia kunkin jäsenvaltion kaikista ESR-varoista. ESR-tukea saavien investointiprioriteettien valintaa ja lukumäärää olisi myös rajoitettava tuettujen alueiden kehitystason mukaan.
- (14) Jotta ESR:n tukemilla toimenpiteillä unionin tasolla saavutettuja tuloksia pystytään seuraamaan tiiviimmin ja arvioimaan paremmin, tässä asetuksessa olisi vahvistettava yhteiset tuotos- ja tulosindikaattorit. Tällaisten indikaattoreiden olisi vastattava tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 asiaa koskevien säännösten mukaisesti tuettavaa investointiprioriteettia ja tuettavan toimenpiteen tyyppiä. Indikaattoreita olisi tarvittaessa täydennettävä ohjelmakohtaisilla tulos- ja/tai tuotosindikaattoreilla.
- (15) Jäsenvaltioita rohkaistaan raportoimaan siitä, miten ESR:sta myönnetty rahoitus vaikuttaa marginalisoituneiden ryhmien yhtäläisiin mahdollisuuksiin, yhdenvertaiseen pääsyyn ja integroitumiseen kaikissa toimenpideohjelmassa.
- (16) Osallistujia koskevien arkaluonteisten tietojen keräämistä ja säilyttämistä koskevat tietosuojavaatimukset huomioon ottaen jäsenvaltioiden ja komission olisi arvioitava säännöllisesti ESR:sta annettavan tuen tehokkuutta, vaikuttavuutta ja vaikutuksia sosiaalisen osallisuuden edistämiseen ja köyhyyden torjuntaan erityisesti heikossa asemassa olevien ihmisten, kuten romanien, parissa. Jäsenvaltioita rohkaistaan raportoimaan ESR:sta rahoitetuista aloitteista kansallisiin uudistusohjelmiinsa liitetyissä kansallisissa sosiaalialan raporteissa etenkin silloin, kun ne koskevat marginalisoituneita yhteisöjä, kuten romaneja ja maahanmuuttajia.
- (17) ESR:sta tuettavien toimenpiteiden tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano edellyttää hyvää hallintotapaa ja kumpuuta kaikilta asianomaisilta alueellisilta ja sosioekonomisilta toimijoilta, joihin kuuluvat myös alue- ja paikallistason toimijat sekä erityisesti paikallis- ja alueviranomaisia, järjestäytyneitä kansalaisyhteiskuntaa, talouselämää ja etenkin työmarkkinaosapuolia ja kansalaisjärjestöjä edustavat kattojärjestöt. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen osallistuminen ESR:n strategiseen hallintointiin toimenpideohjelmien prioriteettien laatimisesta aina täytäntöönpanoon ja ESR:n tulosten arviointiin saakka.
- (18) Jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava, että ESR:sta rahoitettujen prioriteettien täytäntöönpanolla edistetään naisten ja miesten tasa-arvoa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaisesti. Arvioinnit ovat osoittaneet, että on tärkeää ottaa sukupuolten tasa-arvoa koskeviin tavoitteisiin liittyvät näkökohdat huomioon oikea-aikaisesti ja johdonmukaisesti kaikissa toimenpideohjelmiin liittyvässä toiminnassa ja kaikissa niiden valmistelu-, seuranta-, täytäntöönpano- ja arviointivaiheissa ja varmistaa, että toteutetaan erityistoimia, joilla edistetään sukupuolten tasa-arvoa, naisten taloudellista riippumattomuutta, koulutusta ja ammattitaidon kohentamista sekä väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten integroimista uudelleen työmarkkinoille ja yhteiskuntaan.
- (19) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 10 artiklan mukaisesti ESR:n rahoittamien prioriteettien täytäntöönpanolla olisi torjuttava sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää, jolloin erityistä huomiota olisi kiinnitettävä henkilöihin, joihin kohdistuu moniperusteista syrjintää. Sukupuoleen perustuva syrjintä olisi tulkittava laajasti, niin että se kattaa muut sukupuoleen liittyvät näkökohdat Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. ESR:n rahoittamien prioriteettien täytäntöönpanolla olisi myös edistettävä yhtäläisiä mahdollisuuksia. ESR:sta olisi tuettava vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen mukaisten unionin velvoitteiden täyttämistä muun muassa koulutuksen, työn ja työllisyyden sekä esteettömyyden osalta. ESR:sta olisi myös tuettava siirtymistä laitoshoidosta avohoitoon. ESR:sta ei olisi tuettava toimenpiteitä, jotka edistävät eriytymistä tai sosiaalista syrjäytymistä.
- (20) Sosiaaliselle innovoinnille annettava tuki edistää osaltaan sitä, että toimintapolitiikoilla pystytään reagoimaan paremmin sosiaalisiin muutoksiin. ESR:n olisi rohkaistava ja tuettava innovatiivisia yhteiskunnallisia yrityksiä ja yrittäjiä sekä kansalaisjärjestöjen ja muiden yhteisötoimijoiden innovatiivisia hankkeita. Varsinkin innovatiivisten ratkaisujen testaaminen ja arvioiminen ennen niiden laajempaa soveltamista on olennaisen tärkeää, jotta

- voidaan parantaa toimintapolitiikan tehokkuutta, ja tämän vuoksi on perusteltua myöntää erityistukea ESR:sta. Jos innovatiiviset ratkaisut osoittautuvat tehokkaiksi, niihin voisi sisältyä myös sosiometriikan, kuten esimerkiksi eettisen merkinnän, kehittäminen.
- (21) Valtioiden välinen yhteistyö tuo merkittävää lisäarvoa, ja tämän vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi tuettava sitä, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. On myös välttämätöntä vahvistaa komission asemaa kokemusten vaihdon edistäjänä ja asiaan liittyvien aloitteiden täytäntöönpanon koordinoijana.
- (22) ESR:n olisi tuettava alojen välisiä ja alueellisia kumppanuuksia yhtenäisen ja kokonaisvaltaisen lähestymistavan vaalimiseksi työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden aloilla.
- (23) Alueellisten ja paikallisten sidosryhmien aktivoiminen olisi autettava Eurooppa 2020 -strategian ja sen yleistavoitteiden toteuttamisessa. Jotta alue- ja paikallisviranomaiset, kaupungit, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt saataisiin osallistumaan aktiivisemmin toimenpideohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, voidaan käyttää ja tukea alueellisia sopimuksia, paikallisia työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevia aloitteita, kestäviä ja osallistavia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen strategioita kaupunki- ja maaseutualueilla sekä kaupunkialueiden kestävästä kehitystä koskevia strategioita.
- (24) Asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 säädetään, että menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt vahvistetaan kansallisella tasolla, lukuun ottamatta tiettyjä poikkeuksia, joista on tarpeen antaa erityissäännöksiä ESR:n osalta.
- (25) ESR:n käytön yksinkertaistamiseksi ja virheiden riskin vähentämiseksi sekä ESR:sta tuettavien toimien erityispiirteiden huomioon ottamiseksi on aiheellista antaa säännöksiä, jotka täydentävät asetusta (EU) N:o 1303/2013 menojen tukikelpoisuuden osalta.
- (26) Vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteämääräisen rahoituksen käytön on määrä johtaa keventämiseen edunsaajan kannalta ja keventää kaikkien ESR:n hankekumppanien hallinnollista taakkaa.
- (27) On tärkeää varmistaa, että kunkin toimenpideohjelman varainhoito on moitteetonta ja että se pannaan täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti ja käyttäjäystävällisesti. Jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä laatimasta sääntöjä, jotka tekevät varojen käytöstä edunsaajille monimutkaisempaa.
- (28) Jäsenvaltioita ja alueita olisi rohkaistava hyödyntämään ESR:n vipuvaikutusta rahoitusvälineiden kautta, jotta voidaan tukea esimerkiksi opiskelijoita, työpaikkojen luomista, työntekijöiden liikkuvuutta, sosiaalista osallisuutta ja yhteiskunnallista yrittäjyyttä.
- (29) ESR:n olisi täydennettävä muita unionin ohjelmia, ja ESR:n ja muiden unionin rahoitusvälineiden välille olisi kehitettävä tiivistä yhteisvaikutusta.
- (30) Investointi inhimilliseen pääomaan on unionin tärkein keino varmistaa kansainvälinen kilpailukykyensä ja taloutensa kestävä elpyminen. Minkäänlaisilla investoinneilla ei voida saada aikaan rakenneuudistuksia, jollei niihin liity johdonmukainen kasvusuuntautunut inhimillisen pääoman kehittämisstrategia. Siksi on tarpeen varmistaa, että ohjelmakaudella 2014–2020 ammattitaidon parantamiseen ja työllisyystason nostamiseen tarkoitettut varat mahdollistavat riittävän laajat toimet.
- (31) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten määritelmien vahvistamista sekä niiden enimmäismäärien vahvistamista eri toimintatyyppien mukaan. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiointitajatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (32) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 163 artiklassa määrätyn komitean olisi avustettava komissiota ESR:n hallinnossa.
- (33) Koska tällä asetuksella korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1081/2006 ⁽¹⁾, mainittu asetus olisi kumottava. Tämä asetus ei saisi kuitenkaan vaikuttaa sellaisen avun jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1081/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen apuun sovellettavan lainsäädännön nojalla. Mainittua asetusta ja tällaista muuta sovellettavaa lainsäädäntöä olisi siten sovellettava kyseiseen apuun tai asianomaisiin toimiin 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen niiden lopettamiseen saakka. Asetuksen (EY) N:o 1081/2006 mukaisesti esitettyjen tai hyväksytyjen tukihakemusten olisi pysyttävä edelleen voimassa,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1081/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1784/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 12).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

3 artikla

Tuen soveltamisala

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tehtävät, mukaan lukien nuorisotyöllisyysaloite, sen tuen soveltamisala, erityissäännökset ja tukikelpoisten menojen lajit.

2 artikla

Tehtävät

1. ESR:sta edistetään korkeaa työllisyystasoa ja työpaikkojen korkeaa laatua, helpotetaan pääsyä työmarkkinoille, tuetaan työntekijöiden alueellista ja ammatillista liikkuvuutta ja helpotetaan heidän sopeutumistaan teollisen muutoksen sekä kestävän kehityksen edellyttämiin tuotantojärjestelmien muutoksiin, edistetään kaikkien saatavilla olevan koulutuksen korkeaa tasoa ja tuetaan nuorten siirtymistä koulutuksen ja työelämän välillä, torjutaan köyhyyttä, vahvistetaan sosiaalista osallisuutta ja tuetaan sukupuolten tasa-arvoa, syrjimättömyyttä sekä yhtäläisiä mahdollisuuksia ja edistetään näin unionin prioriteetteja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisen alalla.

2. ESR toteuttaa 1 kohdassa esitetyt tehtävänsä tukemalla jäsenvaltioita niiden pyrkiessä älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', prioriteettien ja yleistavoitteiden saavuttamiseen ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden pyrkiä poistamaan nimenomaan niitä koskevia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista haittaavia esteitä. ESR tukee tehtäviinsä liittyvien politiikan ja toimenpiteiden suunnittelua ja täytäntöönpanoa ottaen huomioon asiaa koskevat yhdenmetyt suuntaviivat ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaan liittyvät maakohtaiset suositukset sekä, tapauksen mukaan, kansallisella tasolla kansalliset uudistusohjelmat sekä muut asiaa koskevat kansalliset strategiat ja raportit.

3. ESR:n tuen on hyödytettävä ihmisiä, myös heikossa asemassa olevia ihmisiä, kuten pitkäaikaistyöttömiä, vammaisia henkilöitä, maahanmuuttajia, etnisiä vähemmistöjä, marginalisoituneita yhteisöjä ja köyhyydestä sekä syrjäytymisestä kärsiviä ihmisiä kaikissa ikäryhmissä. ESR:sta annetaan tukea myös työntekijöille, yrityksille, yhteisötalouden toimijat mukaan luettuina, ja yrittäjille sekä järjestelmille ja rakenteille uusiin haasteisiin, kuten ammattitaidon kysynnän ja tarjonnan välillä vallitsevan epätasapainon vähentämiseen, mukautumisen helpottamiseksi ja hyvän hallintotavan, sosiaalisen kehityksen ja uudistusten täytäntöönpanon edistämiseksi etenkin työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikan alalla.

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 8, 9, 10 ja 11 alakohdan, jotka vastaavat tämän kohdan a, b, c ja d alakohtaa, temaattisten tavoitteiden perusteella ja tehtäviensä mukaisesti ESR:sta tuetaan seuraavia investointiprioriteetteja:

- a) temaattisen tavoitteen "kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen" toteuttamisen osalta:
 - i) työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien, pitkäaikaistyöttömät ja työmarkkinoista kaukana olevat henkilöt mukaan lukien, pääsy työhön, myös paikallisten työllisyysaloitteiden kautta, ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen;
 - ii) erityisesti ilman työ-, koulutus- tai harjoittelupaikkaa olevien nuorten, sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevat ja marginalisoituneiden yhteisöjen nuoret mukaan luettuina, kestävä integroituminen työmarkkinoille muun muassa nuorisotakuun täytäntöönpanon avulla;
 - iii) itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen, innovatiiviset mikroyritykset sekä pienet ja keski-suuret yritykset mukaan lukien;
 - iv) miesten ja naisten tasa-arvo kaikilla aloilla, mukaan lukien työpaikan saanti, urakehitys, työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen sekä samapalkkaisuuden edistäminen;
 - v) työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutoksiin;
 - vi) aktiivisena ja terveenä ikääntyminen;
 - vii) työmarkkinlaitosten, kuten julkisten ja yksityisten työvoimapalvelujen, nykyaikaistaminen ja palvelujen mukauttaminen vastaamaan paremmin työmarkkinoiden tarpeita, mukaan lukien toimin, joilla lisätään työvoiman liikkuvuutta valtioiden välillä, sekä liikkuvuusjärjestelmillä ja paremmalla yhteistyöllä laitosten ja asianomaisten sidosryhmien välillä;
- b) temaattisen tavoitteen "sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta" toteuttamisen osalta:
 - i) aktiivinen osallistaminen, myös yhtäläisten mahdollisuuksien ja aktiivisen osallistumisen edistämiseksi, ja työllistettävyyden parantaminen;

- ii) marginalisoituneiden yhteisöjen, kuten romanien, sosio-ekonominen integrointi;
- iii) kaikenlaisen syrjinnän torjuminen ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen;
- iv) kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten palveluiden, kuten terveyspalveluiden ja yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden saatavuuden parantaminen;
- v) yhteiskunnallisen yrittäjyyden ja ammattiin pääsyn edistäminen yhteiskunnallisissa yrityksissä sekä yhteisötalouden ja solidaarisen talouden edistäminen työpaikkojen saannin parantamiseksi;
- vi) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen strategiat;
- c) temaattisen tavoitteen "investoiminen koulutukseen, mukaan lukien ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen" toteuttamisen osalta:
- i) vähennetään ja ehkäistään koulunkäynnin keskeyttämistä ja edistetään yhdenvertaista pääsyä laadukkaaseen varhaiskasvatukseen sekä perusasteen ja keskiasteen koulutukseen, mukaan lukien virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen tarjoamat mahdollisuudet palata koulutukseen;
- ii) parannetaan korkea-asteen ja vastaavan koulutuksen laatua ja tehokkuutta sekä siihen pääsyä tavoitteena koulutukseen osallistumisen lisääminen ja koulutussaavutusten parantaminen, erityisesti heikossa asemassa olevien ryhmien parissa;
- iii) lisätään kaikkien ikäryhmien yhtäläisiä mahdollisuuksia elinikäiseen oppimiseen virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen puitteissa, kohennetaan työntekijöiden tietojen, ammattitaitoa ja pätevyyttä ja edistetään joustavia koulutuspolkuja muun muassa ura-ohjauksen ja hankittujen pätevyyksien hyväksynnän avulla;
- iv) parannetaan koulutusjärjestelmien merkitystä työmarkkinoiden kannalta, helpotetaan siirtymistä koulutuksesta työelämään ja vahvistetaan ammattikoulutus- ja harjoittelujärjestelmiä sekä parannetaan niiden laatua muun muassa ammattitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia sekä perustamalla ja kehittämällä työssäoppimisen järjestelmiä, yhdistelmäopintojärjestelmät ja oppisopimuskoulutus mukaan luettuina;
- d) temaattisen tavoitteen "viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen" toteuttamisen osalta:
- i) investoinnit institutionaalisten valmiuksien parantamiseen sekä julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehostamiseen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla uudistusten, paremman sääntelyn ja hyvän hallintotavan edistämiseksi;
- Tätä investointiprioriteettia sovelletaan vain niissä jäsenvaltioissa, jotka voivat saada koheesiorahaston tukea, tai niissä jäsenvaltioissa, joissa sijaitsee yksi tai useampi NUTS 2 -tason alue, jota tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 90 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;
- ii) kaikkien koulutus- ja aikuiskoulutuspolitiikkaa sekä harjoittelu- ja työllisyys- sekä sosiaalipolitiikkaa toteuttavien sidosryhmien valmiuksien parantaminen myös alakohtaisten ja alueellisten sopimusten avulla kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason uudistusten käynnistämiseksi.
2. ESR edistää 1 kohdassa lueteltujen investointiprioriteettien kautta myös muita temaattisia tavoitteita, jotka on lueteltu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa, ensisijaisesti seuraavin keinoin:
- a) tuetaan siirtymistä vähähiiliseen, ilmastonmuutokseen sopeutuvaan, resurssitehokkaaseen ja ympäristön kannalta kestävään talouteen parantamalla koulutus- ja harjoittelujärjestelmiä taitojen ja pätevyyksien mukauttamisen edellyttämällä tavalla, parantamalla työvoiman ammattitaitoa ja luomalla uusia työpaikkoja ympäristöön ja energiaan liittyville sektoreille;
- b) parannetaan tieto- ja viestintäteknologian käyttömahdollisuuksia, käyttöä ja laatua kehittämällä digitaalista lukutaitoa sekä verkko-oppimista ja investoimalla tietoyhteiskuntaan osallistumiseen, tietoteknisiin taitoihin sekä niihin liittyviin yrittäjyystaitoihin;
- c) vahvistetaan tutkimusta, teknologian kehittämistä ja innovointia kehittämällä jatko-opintoja ja yrittäjyystaitoja, kouluttamalla tutkijoita ja toteuttamalla verkottumis- ja kumppanuustoimia korkeakoululaitosten, tutkimus- ja teknologiakeskusten sekä yritysten välillä;
- d) parannetaan pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä ja pitkän aikavälin kestävyyttä edistämällä yritysten, johtajien ja työntekijöiden sopeutumiskykyä ja lisäämällä investointeja inhimilliseen pääomaan sekä tukemalla käytännönläheistä ammatillista koulutusta tarjoavia tahoja.

4 artikla

Johdonmukaisuus ja temaattinen keskittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpideohjelmissä esitetyt strategia ja toimet ovat johdonmukaisia niiden kansallisissa uudistusohjelmissä sekä soveltuviissa tapauksissa niiden muissa työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevilla kansallisilla strategioilla ja perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaa koskevilla neuvoston suosituksissa kartoitettujen haasteiden kanssa ja että niillä vastataan kyseisiin haasteisiin, jotta voidaan edistää Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä, koulutusta ja köyhyyden vähentämistä koskevien leistavoitteiden saavuttamista.

2. Vähintään 20 prosenttia ESR:n kokonaismäärärahoista kussakin jäsenvaltiossa on kohdennettava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 9 alakohdassa säädettyyn temaattiseen tavoitteeseen "sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta".

3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä temaattiseen keskittämiseen seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) kehittyneemmillä alueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä vähintään 80 prosenttia kunkin toimenpideohjelman ESR-määrärahoista enintään viiteen 3 artiklan 1 kohdassa esitettyyn investointiprioriteettiin;
- b) siirtymäalueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä vähintään 70 prosenttia kunkin toimenpideohjelman ESR-määrärahoista enintään viiteen 3 artiklan 1 kohdassa esitettyyn investointiprioriteettiin;
- c) vähemmän kehittyneillä alueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä vähintään 60 prosenttia kunkin toimenpideohjelman ESR-määrärahoista enintään viiteen 3 artiklan 1 kohdassa esitettyyn investointiprioriteettiin.

4. Jäljempänä 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimintalinjoja ei oteta mukaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjä prosentiosuuksia laskettaessa.

5 artikla

Indikaattorit

1. Tämän asetuksen liitteessä I säädettyjä yhteisiä tuotos- ja tulosindikaattoreita ja soveltuviissa tapauksissa ohjelmakohtaisia indikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklan 4 kohdan ja 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iv alakohdan mukaisesti. Kaikista investointiprioriteeteista on esitettävä kaikki yhteiset tuotos- ja tulosindikaattorit. Tämän asetuksen liitteessä II säädetty tulosindikaattorit on esitettävä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tarvittaessa tiedot eritellään sukupuolen mukaan.

Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tuotosindikaattorien perustasot on asetettava nolnaan. Tuettujen toimenpiteiden luonteesta näille indikaattoreille on tarpeen mukaan vahvistettava kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot vuodeksi 2023. Tuotosindikaattorit on ilmaistava absoluuttisina lukuina.

Niiden yhteisten ja ohjelmakohtaisten tulosindikaattoreiden, joille on vahvistettu kumulatiivinen määrällinen tavoitearvo vuodeksi 2023, perustasot on vahvistettava käyttäen tuoreimpia saatavilla olevia tietoja tai muita asiaan vaikuttavia tietolähteitä. Ohjelmakohtaiset tulosindikaattorit ja niihin liittyvät tavoitteet voidaan ilmaista määrällisinä tai laadullisina.

2. Edellä olevan 1 kohdan lisäksi tämän asetuksen liitteessä II säädettyjä tulosindikaattoreita on käytettävä kaikkiin toimiin, joita tuetaan 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun investointiprioriteetin mukaisesti nuorisotyöllisyyssaloitteen täytäntöönpanemiseksi. Kaikkiin tämän asetuksen liitteessä II säädettyihin indikaattoreihin on liitettävä kumulatiivinen määrällinen tavoitearvo vuodeksi 2023 ja perustaso.

3. Kunkin hallintoviranomaisen on toimitettava sähköisesti jäsennellyt tiedot kustakin toimintalinjasta jaoteltuna investointiprioriteetin mukaan yhdessä vuotuisten täytäntöönpanokertomusten kanssa. Tiedot on annettava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan vi alakohdassa tarkoitettujen tukitoimien luokkien sekä tuotos- ja tulosindikaattorien osalta. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 2 kohdasta poiketen tuotos- ja tulosindikaattoreita varten toimitettujen tietojen on liityttävä osittain tai kokonaan toteutettujen toimien arvoihin.

II LUKU

OHJELMATYÖTÄ JA TÄYTÄNTÖÖNPANOJA KOSKEVAT ERI-TYISSÄÄNNÖKSET

6 artikla

Kumppaneiden osallistuminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitettujen kumppanien osallistuminen toimenpideohjelmien täytäntöönpanoon voidaan toteuttaa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 123 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen yleiskattavien tukien muodossa. Tällöin toimenpideohjelmissä on yksilöitävä se toimenpideohjelman osa, jota yleiskattava tuki koskee, mukaan lukien kustakin toimintalinjasta siihen alustavasti myönnetty määräraha.

2. Jotta voidaan rohkaista työmarkkinaosapuolten osallistumista riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin, toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1303/2013 90 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetussa jäsenvaltiossa varmistettava, että asianmukainen määrä ESR:n määrärahoista osoitetaan tarpeen mukaan valmiuksia parantaviin toimiin, jotka toteutetaan koulutuksen, verkottumistoimenpiteiden ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun vahvistamisen muodossa, sekä työmarkkinaosapuolten yhdessä toteuttamiin toimiin.

3. Jotta voidaan rohkaista kansalaisjärjestöjä osallistumaan riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin, etenkin sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon ja yhtäläisten mahdollisuuksien alalla, toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1303/2013 90 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetussa jäsenvaltiossa varmistettava, että ESR:n resursseista osoitetaan asianmukainen määrä kansalaisjärjestöjen valmiuksia parantaviin toimiin.

7 artikla

Miesten ja naisten tasa-arvon edistäminen

Jäsenvaltiot ja komissio edistävät miesten ja naisten tasa-arvoa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 7 artiklan mukaisesti toimenpideohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, seurannan ja arvioinnin kaikissa vaiheissa. Jäsenvaltio ja komissio tukevat ESR:n kautta myös 3 artiklassa ja erityisesti tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen investointiprioriteettien mukaisesti kohdennettuja erityistoimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään naisten kestävää osallistumista työelämään ja siellä etenemistä ja siten torjumaan köyhyyden naisistumista, vähentämään sukupuoleen perustuvaa eriytymistä, torjumaan sukupuolisterotypioita työmarkkinoilla ja koulutuksessa sekä edistämään kaikkien työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista ja hoitovastuiden jakamista tasapuolisesti miesten ja naisten kesken.

8 artikla

Yhtäläisten mahdollisuuksien ja syrjinnän torjumisen edistäminen

Jäsenvaltiot ja komissio edistävät kaikkien yhtäläisiä mahdollisuuksia ilman sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliin suuntautumiseen perustuvaa syrjintää ottaen kaikessa toiminnassa huomioon asetuksen (EU) N:o 1303/2013 7 artiklassa tarkoitetun syrjimättömyyden periaatteen. Jäsenvaltiot ja komissio tukevat ESR:n kautta myös erityistoimenpiteitä tämän asetuksen 3 artiklassa ja etenkin 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen investointiprioriteettien puitteissa. Näillä toimenpiteillä pyritään torjumaan kaikenlaista syrjintää sekä parantamaan vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia tarkoituksena lisätä osallistumista työmarkkinoille ja koulutukseen ja siten lujittaa sosiaalista osallisuutta, vähentää eriarvoisuutta koulutustason ja terveystilanteen osalta sekä helpottaa siirtymistä laitoshoidosta avohoitoon, erityisesti kun kyseessä ovat henkilöt, joihin kohdistuu moniperusteista syrjintää.

9 artikla

Sosiaalinen innovointi

1. ESR:sta edistetään sosiaalista innovointia kaikilla tämän asetuksen 3 artiklassa määritellyillä ESR:n toiminta-alaan kuuluvilla alueilla; tavoitteena on erityisesti, myös paikallisella tai alueellisella tasolla, testata, arvioida ja soveltaa laajemmin innovatiivisia ratkaisuja sosiaalisiin tarpeisiin vastaamiseksi yhdessä asiaankuuluvien kumppaneiden ja erityisesti työmarkkinaosapuolten kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on kartoitettava joko toimenpideohjelmis- saan tai myöhemmin niiden täytäntöönpanovaiheessa sosiaalista innovointia varten aihealueita, jotka vastaavat jäsenvaltioiden erityistarpeita.

3. Komissio edistää valmiuksien kehittämistä sosiaalista innovointia varten etenkin tukemalla vastavuoroista oppimista, perustamalla verkostoja sekä levittämällä ja edistämällä hyviä toimintatapoja ja menetelmiä.

10 artikla

Valtioiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on tuettava valtioiden välistä yhteistyötä, jonka tavoitteena on vastavuoroisen oppimisen edistäminen, millä lisätään ESR:n tukeman toimintapolitiikan tehokkuutta. Valtioiden välisessä yhteistyössä on oltava kumppaneita ainakin kahdesta jäsenvaltiosta.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joissa on vain yksi ESR:sta tuettu toimenpideohjelma tai yksi useasta rahastosta rahoitettava toimenpideohjelma, voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen poikkeuksellisesti päättää olla tukematta valtioiden välisen yhteistyön piiriin kuuluvia toimenpiteitä.

3. Jäsenvaltiot voivat valita yhdessä asiaankuuluvien kumppanien kanssa valtioiden välisen yhteistyön teemat komission ehdottamasta ja 25 artiklassa tarkoitetun komitean vahvistamasta yhteisten teemojen luettelosta tai valita muita niiden erityistarpeita vastaavia teemoja.

4. Komissio edistää valtioiden välistä yhteistyötä 3 kohdassa tarkoitetun luettelon yhteisten teemojen ja tapauksen mukaan jäsenvaltioiden valitsemien muiden teemojen osalta vastavuoroisen oppimisen sekä koordinoitujen tai yhteisten toimenpiteiden kautta. Komissio huolehtii erityisesti unionin tason foorumista, jolla helpotetaan valtioiden välisten kumppanuuksien perustamista, kokemusten vaihtoa, valmiuksien parantamista ja verkottumista sekä asiaan liittyvien tulosten hyödyntämistä ja levittämistä. Lisäksi komissio laatii koordinoitua täytäntöönpanopuitteita, joihin sisältyvät yhteiset tukikelpoisuusperiaatteet, toimenpiteiden tyypit ja ajoitus sekä yhteiset seuranta- ja arviointimenetelmät, jotta helpotetaan valtioiden välistä yhteistyötä.

11 artikla

Toimenpideohjelmien rahoitusta koskevat erityissäännökset

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 96 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimenpideohjelmissa voidaan vahvistaa toimintalinjoja tämän asetuksen 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen sosiaalisen innovoinnin ja valtioiden välisen yhteistyön täytäntöönpanoa varten.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 120 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimintalinjan osarahoituksen enimmäisosuutta korotetaan kymmenellä prosenttiyksiköllä, jos koko toimintalinja kohdistuu sosiaaliseen innovointiin tai valtioiden väliseen yhteistyöhön tai näiden yhdistelmään; osarahoituksen enimmäisosuus ei kuitenkaan saa olla yli 100 prosenttia.

3. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 96 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimenpideohjelmissa on myös vahvistettava suunniteltujen ESR:sta tuettujen toimenpiteiden osuus

- a) temaattisissa tavoitteissa, jotka luetellaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1–7 alakohdassa, tarvittaessa toimintalinjoittain;
- b) tämän asetuksen 9 ja 10 artiklassa tarkoitetuissa sosiaalisessa innovoinnissa ja valtioiden välisessä yhteistyössä, jos niitä ei kateta niihin kohdistuvasta toimintalinjasta.

12 artikla

Alueellisten erityispiirteiden huomioon ottamista koskevat erityissäännökset

1. ESR:stä voidaan tukea kaupunki- ja maaseutualueilla asetuksen (EU) N:o 1303/2013 32, 33 ja 34 artiklassa tarkoitettuja työllisyyttä ja nuorisotyöllisyyttä, koulutusta ja sosiaalista osallisuutta koskevia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen strategioita, alueellisia sopimuksia ja paikallisia aloitteita sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 36 artiklassa tarkoitettuja yhdennettyjä alueellisia investointeja.

2. ESR:sta voidaan myöntää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013⁽¹⁾ 7 artiklassa tarkoitettuja EAKR-toimia täydentävää tukea kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen strategioilla, joissa esitetään yhdennettyjä toimenpiteitä taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten haasteiden käsittelemiseksi kaupunkialueilla, jotka jäsenvaltiot ovat valinneet niiden kumppanuussopimuksissa määrättyjen periaatteiden pohjalta.

III LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. ESR:sta myönnetään tukea tukikelpoiisiin menoihin, joihin voi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 120 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavoin kuulua työnantajien ja työntekijöiden yhdessä toimittamia varoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 289).

2. ESR:sta voidaan myöntää tukea sellaisten toimien yhteydessä syntyneisiin menoihin, jotka toteutetaan ohjelma-alueen ulkopuolella mutta unionissa, edellyttäen että seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät:

- a) toimi hyödyttää ohjelma-aluetta;
- b) toimenpideohjelman viranomaisten velvoitteista toimenpiteen hallinnoinnin, valvonnan ja tilintarkastuksen suhteen huolehtivat siitä toimenpideohjelma-alueen viranomaiset, jonka osana tointa tuetaan, tai ne tekevät sopimuksia viranomaisten kanssa siinä jäsenvaltiossa, jossa toimi pannaan täytäntöön, edellyttäen että toiminnan hallinnointia, valvontaa ja tilintarkastusta koskevat velvoitteet täyttyvät kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Tällaisiin toimiin liittyviin unionin ulkopuolella aiheutuneisiin menoihin voidaan myöntää tukea ESR:sta, jos niiden osuus on enintään kolme prosenttia ESR:n toimenpideohjelman talousarviosta tai ESR:n osuudesta useasta rahastosta rahoitettavasta toimenpideohjelma-alueesta ja jos ne koskevat 3 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan mukaisia temaattisia tavoitteita ja jos asianomainen seurantakomitea on hyväksynyt kyseisen toimen tai kyseiset toimityypit.

4. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 69 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen menojen lisäksi ESR:sta ei voida tukea myöskään infrastruktuurien, maan ja kiinteistöjen ostoja.

5. Kolmannen osapuolen palkkioiden tai palkkojen muodossa toimeen osallistujille suoritettuihin luontoissuorituksiin voidaan myöntää rahoitusta ESR:sta, jos tällaiset luontoissuoritukset ovat syntyneet kansallisten sääntöjen, myös kirjanpitosääntöjen, mukaisesti, ja niiden arvo ei ylitä kolmannelle osapuolelle aiheutuneita kustannuksia.

14 artikla

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklassa tarkoitettujen vaihtoehtojen lisäksi komissio voi korvata jäsenvaltioiden maksamia menoja määrittämiensä vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten perusteella. Tällä perusteella laskettuja määriä pidetään edunsaajille maksettuna julkisena tukena ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisena tukikelpoisena menona.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat katettavien toimien tyyppiä sekä vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten määritelmää ja niiden enimmäismääriä, joita voidaan mukauttaa yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti ottaen asianmukaisesti huomioon edellisen ohjelma-kauden aikana saadut kokemukset.

Rahoituksen tarkastuksen ainoana tarkoituksena on varmentaa, että edellytykset, joiden mukaisesti komissio suorittaa korvauksen vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten perusteella, täyttyvät.

Kun käytetään ensimmäisen alakohdan mukaisesti rahoitusmuotoja, jotka perustuvat vakioyksikkökustannuksiin ja kertakorvauksiin, jäsenvaltiot voivat soveltaa omia kirjanpitoikäntöjään toimien tueksi. Tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 soveltamiseksi tällaisiin tilintarkastuskäytäntöihin ja niiden tuloksena saatuihin määriin ei kohdistu tilintarkastusviranomaisen tai komission tekemiä tarkastuksia.

2. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 5 kohdan d alakohdan mukaisesti kiinteämääräistä rahoitusta, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, voidaan käyttää toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelmia sovellettavan osuuden määrittämiseksi.

3. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 5 kohdassa säädettyjen menetelmien lisäksi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettua määrää voidaan vahvistaa tapauskohtaisesti viittaamalla talousarvioluonnokseen, jonka hallintoviranomainen on hyväksynyt ennalta, jos julkinen tuki avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta ei ole yli 100 000 euroa.

4. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 4 kohdan soveltamista avustukset ja takaisin maksettava tuki, joiden osalta julkinen tuki on enintään 50 000 euroa, maksetaan vakioyksikkökustannusten ja kertakorvauksen muodossa tämän artiklan 1 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan mukaisesti tai kiinteämääräisenä rahoituksena asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta toimia, jotka saavat tukea valtiontukijärjestelmän puitteissa. Jos käytetään kiinteämääräistä rahoitusta, osuuden laskemiseksi käytettävät kustannuslajit voidaan korvata asetuksen (EU) N:o 1303/2013 /2013 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

15 artikla

Rahoitusvälineet

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 37 artiklan mukaisesti ESR voi tukea sen toiminta-alaan kuuluvia toimia ja politiikkaa rahoitusvälineiden, kuten mikroluottojen ja takuurahastojen, kautta.

IV LUKU

NUORISOTYÖLLISYYSALOITE

16 artikla

Nuorisotyöllisyysaloite

Nuorisotyöllisyysaloitteella tuetaan nuorisotyöttömyyden torjumista unionin tukikelpoisilla alueilla tukemalla tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisia toimia.

Nuorisotyöllisyysaloitteen kohteena ovat kaikki alle 25-vuotiaat nuoret, joilla ei ole työtä tai koulutus- tai harjoittelupaikkaa, jotka asuvat tukikelpoisilla alueilla, jotka ovat työelämän ulkopuolella tai työttömiä, pitkäaikaistyöttömät mukaan lukien, riippumatta siitä, ovatko he rekisteröityneet työnhakijoiksi. Jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää laajentaa kohderyhmää alle 30-vuotiaisiin nuoriin.

Vuosina 2014–2015 nuorisotyöllisyysaloitteen "tukikelpoisia alueita" ovat ne NUTS 2 -tason alueet, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012, ja jäsenvaltioissa, joiden nuorisotyöttömyys nousi yli 30 prosenttia vuonna 2012, ne NUTS 2 -tason alueet, joilla nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia vuonna 2012.

Nuorisotyöllisyysaloitteen vuosia 2016–2020 koskevia varoja voidaan lisätä talousarviomenettelyn puitteissa asetuksen (EU) N:o 1311/2013/ 14 artiklan mukaisesti. Nuorisotyöllisyysaloitteen tukikelpoisten alueiden määrittämiseksi kaudella 2016–2020 toisessa alakohdassa olevia viittauksia vuoden 2012 tietoihin pidetään viittauksina tuoreimpiin saatavilla oleviin vuotuisiin tietoihin. Lisävarojen jakamisessa jäsenvaltioiden kesken käytetään samoja menettelyjä kuin ensimmäisessä erityismäärärahojen jakamisessa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 liitteen VIII mukaisesti.

Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltiot voivat päättää myöntää rajallisen rahamäärän, joka on enintään 10 prosenttia nuorisotyöllisyysaloitteeseen sisällyvistä varoista, nuorille, jotka asuvat osa-alueilla, joilla nuorten työttömyysaste on korkea ja jotka eivät kuulu tukikelpoisiin NUTS 2 -tason alueisiin.

17 artikla

Temaattinen keskittäminen

Nuorisotyöllisyysaloitteeseen osoitettua erityismäärärahaa ei oteta huomioon laskettaessa 4 artiklassa tarkoitettua temaattista keskittämistä.

18 artikla

Ohjelmatyö

Nuorisotyöllisyysaloite otetaan osaksi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 96 artiklan mukaista ESR:n ohjelmatyötä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa vahvistettava nuorisotyöllisyysaloitetta koskevat ohjelmajärjestelyt kumppanuussopimuksissaan ja niiden toimenpideohjelmissa.

Ohjelmatyötä koskevilla järjestelyillä voi olla yksi tai useampi seuraava muoto:

- erityinen toimenpideohjelma;
- toimenpideohjelmaan sisältyvä erityinen toimintalinja;
- yhden tai useamman toimintalinjan osa.

Nuorisotyöllisyysaloitteeseen sovelletaan myös tämän asetuksen 9 ja 10 artiklaa.

19 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Seurantakomitean on niiden tehtävien lisäksi, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 110 artiklassa, vähintään kerran vuodessa tarkastettava nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoa toimenpideohjelman yhteydessä ja edistymistä nuorisotyöllisyysaloitteen tavoitteidensa saavuttamisessa.

2. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin vuotuisen täytäntöönpanokertomukseen ja lopulliseen kertomukseen on sisällyttävä lisätietoja nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanosta. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille yhteenvedon näistä kertomuksista asetuksen (EU) N:o 1303/2013 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Komissio osallistuu näistä kertomuksista Euroopan parlamentissa vuosittain käytävään keskusteluun.

3. Huhtikuusta 2015 alkaen hallintoviranomaisten on toimitettava vuosittain komissiolle sähköisesti samaan aikaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen kanssa jäsenneilty tiedot kustakin toimintalinjasta tai sen osasta, josta on tuettu nuorisotyöllisyysaloitetta. Toimitettavien indikaattoreita koskevien tietojen on liityttävä tämän asetuksen liitteissä I ja II esitettyjen indikaattoreiden arvoihin ja tapauksen mukaan ohjelma-kohtaisiin indikaattoreihin. Tietojen on liityttävä osittain tai kokonaan toteutettuihin toimenpiteisiin.

4. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa tai soveltuviissa tapauksissa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 111 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa edistymiskertomuksessa ja ennen 31 päivää toukokuuta 2016 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen arviointien tärkeimmät tulokset. Kertomuksissa on lisäksi esitettävä nuorisotyöllisyysaloitteen osallistujien, myös nuorten, jotka ovat heikoimmassa asemassa tai marginalisoituneista yhteisöistä tai jotka ovat keskeyttäneet opintonsa tutkimtoa suorittamatta, saamien työtarjousten laatu, ja arvioitava sitä. Kertomuksissa on myös esitettävä heidän edistymisensä koulutuksen jatkamisessa, kestävien ja kunnollisten työpaikkojen löytämisessä tai hakeutumisessa oppisopimuskoulutukseen tai laadukkaaseen harjoitteluun ja arvioitava sitä.

5. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 52 artiklassa tarkoitettuihin edistymiskertomuksiin on sisällyttävä lisätietoja nuorisaloitteesta, ja niissä on arvioitava sen täytäntöönpanoa. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille yhteenvedon näistä kertomuksista edellä mainitun asetuksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja osallistuu näistä kertomuksista Euroopan parlamentissa käytävään keskusteluun.

6. Ohjelmakauden aikana on tehtävä vähintään kaksi kertaa arviointi, jossa tarkastellaan ESR:sta myönnetyn tuen ja nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan vaikuttavuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia sekä nuorisotakuun täytäntöönpanoa.

Ensimmäinen arviointi on suoritettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ja toinen arviointi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

20 artikla

Tiedotus- ja viestintätoimenpiteet

1. Edunsaajien on varmistettava, että toimeen osallistuville tahoille tiedotetaan nimenomaisesti ESR:sta ja nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetusta erityismäärärahasta myönnettävästä nuorisotyöllisyysaloitteen tuesta.

2. Kaikissa toimen täytäntöönpanoon liittyvissä kansalaisille tai osallistujille tarkoitetuissa asiakirjoissa, myös osallistumistodistuksissa tai muissa todistuksissa, on oltava maininta siitä, että toimi on saanut nuorisotyöllisyysaloitteesta myönnettävää tukea.

21 artikla

Tekninen tuki

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan laskiessaan tekniseen tukeen kussakin jäsenvaltiossa myönnettyjen varojen kokonaismäärän yläräjä.

22 artikla

Rahoitustuki

1. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä on vahvistettava nuorisotyöllisyysaloitteeseen osoitetusta erityismäärärahasta ja vastaavasta ESR-tuesta kokonaismääränä ja myös alueluokittain eriteltynä kullekin toimintalinjalle myönnettävän tuen enimmäismäärä. ESR:sta myönnettävän vastaavan tuen on oltava kunkin toimintalinjan osalta vähintään yhtä suuri kuin nuorisotyöttömyysaloitteelle osoitetusta erityismäärärahasta myönnettävä tuki.

2. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa 1 kohdassa tarkoitettussa komission päätöksessä on 1 kohdassa tarkoitettujen määrien perusteella myös vahvistettava eri alueluokkien osuus ESR:sta kullekin toimintalinjalle myönnettystä tuesta.

3. Jos nuorisotyöllisyysaloite pannaan täytäntöön yksittäisenä toimintalinjana, johon sisältyy tukikelpoisia alueita useammasta kuin yhdestä alueluokasta, ESR:n määrärahaan sovelletaan korkeinta osarahoitusosuutta.

Nuorisotyöllisyysaloitteeseen osoitettuun erityismäärärahaan ei sovelleta kansallista osarahoitusta koskevaa vaatimusta.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa komission päätöksessä vahvistettu toimintalinjan osarahoituksen kokonaisuus on laskettava ottaen huomioon ESR:n määrärahan osarahoitusosuus yhdessä nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan kanssa.

23 artikla

Varainhoito

Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 130 artiklassa säädetään, kun komissio maksaa nuorisotyöllisyysaloitetta koskevia välimaksuja ja sitä koskevan loppumaksun toimintalinjoittain, se jakaa unionin talousarviosta tulevan maksun tasan ESR:n ja nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan kesken. Kun kaikki nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetusta erityismäärärahasta myönnettyt rahamäärät on maksettu, komissio osoittaa jäljellä olevat maksut unionin talousarviosta ESR:lle.

Komissio jakaa ESR:sta suoritettavat maksut alueluokittain 22 artiklan 2 kohdassa säädetyn suhteen mukaisesti.

V LUKU

TOIMIVALLAN SIIRTO JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 21 päivänä joulukuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempäniä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 14 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

25 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 163 artiklan mukainen komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 163 artiklan nojalla perustettu komitea, jäljempänä 'ESR-komitea'.

2. ESR-komitean puheenjohtajana toimiva komission jäsen voi siirtää tämän tehtävän johtavalle komission virkamiehelle. Komissio huolehtii ESR-komitean sihteeristötehtävistä.

3. Kukin jäsenvaltio nimittää yhden hallituksen edustajan, yhden työntekijäjärjestöjen edustajan, yhden työnantajajärjestöjen edustajan ja yhden varajäsenen kullekin jäsenelle enintään seitsemän vuoden toimikaudeksi. Jäsenen poissa ollessa varajäsenellä on ilman eri toimenpiteitä oikeus osallistua kokouksiin.

4. ESR-komiteaan kuuluu yksi edustaja kustakin työntekijäjärjestöjä ja työnantajajärjestöjä edustavasta unionin tason järjestöstä.

5. ESR-komitea voi kutsua kokouksiinsa äänioikeudettomia Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston edustajia sekä äänioikeudettomia asiaan kuuluvien kansalaisjärjestöjen edustajia, jos kokouksen esityslista edellyttää heidän osallistumistaan.

6. ESR-komitean tehtävät ovat seuraavat:

a) ESR-komiteaa kuullaan toimenpideohjelmia ja ohjelmatyötä koskevista komission päätösehdotuksista, jos ESR osallistuu rahoitukseen;

b) ESR-komiteaa kuullaan teknisen tuen suunnittelusta käytöstä, jos ESR osallistuu rahoitukseen, sekä muista kysymyksistä, joilla on vaikutusta ESR:n kannalta merkityksellisten strategioiden täytäntöönpanoon unionin tasolla;

c) ESR-komitea vahvistaa 10 artiklan 3 kohdassa säädetyn valtioiden välisen yhteistyön teemoja koskevan luettelon.

7. ESR-komitea voi antaa lausuntoja

a) ESR:n osuuteen liittyvistä kysymyksistä Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa;

b) ESR:n kannalta merkityksellisistä asetusta (EU) N:o 1303/2013 koskevista kysymyksistä;

c) muista kuin 6 kohdassa tarkoitetuista ESR:ään liittyvistä kysymyksistä, joista komissio pyytää siltä lausuntoa.

8. ESR-komitea antaa lausuntonsa hyväksytyjen äänten ehdottomalla enemmistöllä, ja lausunnot toimitetaan Euroopan parlamentille tiedoksi. Komissio tiedottaa ESR-komitealle, millä tavoin sen lausunnot on otettu huomioon.

26 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1081/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla. Mainittua asetusta ja tällaista muuta sovellettavaa lainsäädäntöä sovelletaan siten kyseiseen tukeen tai asianomaisiin hankkeisiin 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen niiden päättymiseen saakka.

2. Ennen 1 päivää tammikuuta 2014 asetuksen (EY) N:o 1081/2006 mukaisesti esitetyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

27 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1081/2006 1 päivästä tammikuuta 2014, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 26 artiklan säännösten soveltamista.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

28 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 164 artiklan mukaisesti.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
R. ŠADŽIUS

LIITE I

ESR-investointien yhteiset tuotos- ja tulosindikaattorit

1) Osallistujia koskevat yhteiset tuotosindikaattorit

Osallistujilla ⁽¹⁾ tarkoitetaan henkilöitä, jotka saavat suoraan etua ESR:n tukitoimesta, jotka voidaan tunnistaa, joilta voidaan kysyä heidän ominaisuuksistaan ja joita varten on varattu erityismäärärahoja. Muita henkilöitä ei luokitella osallistujiksi. Kaikki tiedot esitetään sukupuolen mukaan jaoteltuina.

Osallistujia koskevat yhteiset tuotosindikaattorit ovat seuraavat:

- työttömät, mukaan lukien pitkäaikaistyöttömät*
- pitkäaikaistyöttömät*
- työelämän ulkopuolella olevat*
- työelämän ulkopuolella olevat, jotka eivät ole koulutuksessa*
- työlliset, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat*
- alle 25-vuotiaat*
- yli 54-vuotiaat*
- työttöminä, pitkäaikaistyöttömät mukaan lukien, tai työelämän ulkopuolella olevat yli 54-vuotiaat osallistujat, jotka eivät ole koulutuksessa*
- henkilöt, joilla on alemman perusasteen (ISCED 1) tai ylemmän perusasteen (ISCED 2) koulutus*
- henkilöt, joilla on keskiasteen (ISCED 3) tai ylemmän keskiasteen (ISCED 4) koulutus*
- henkilöt, joilla on korkea-asteen koulutus (ISCED 5–8)*
- osallistujat, jotka elävät työttömissä kotitalouksissa*
- osallistujat, jotka elävät työttömissä kotitalouksissa, joissa on huollettavana olevia lapsia*
- osallistujat, jotka elävät yhden aikuisen kotitalouksissa, joissa on huollettavana olevia lapsia*
- maahanmuuttajat, ulkomaalaistaustaiset henkilöt, vähemmistöt (myös marginalisoituneet yhteisöt kuten romanit)**
- osallistujina olevat vammaiset henkilöt**
- muut heikossa asemassa olevat**.

Osallistujien kokonaismäärä lasketaan automaattisesti tuotosindikaattorien perusteella.

Nämä johonkin ESR:n tukea saavaan toimeen osallistujia koskevat tiedot annetaan vuosittaisissa täytäntöönpanoker-
tomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 1 kohdassa on tarkemmin säädetty.

- asunottomat tai asuntomarkkinoilta syrjäytyneet*
- maaseutualueilla asuvat* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Hallintoviranomaisten on perustettava järjestelmä, jolla kirjataan ja talletetaan yksittäisiä osallistujia koskevat tiedot sähköisessä muodossa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklan 2 kohdan d alakohdassa on säädetty. Jäsenvaltioiden käytössä olevien tietojenkäsittelyjärjestelyjen on oltava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY säännösten (EUVL L 281, 23.11.1995, s. 31) ja erityisesti 7 ja 8 artiklan mukaiset.

Tähdellä (*) merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 7 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja. Niiden käsittely on tarpeen rekisterinpitäjälle asetetun lakisääteisen velvollisuuden täyttämiseksi (direktiivin 95/46/EY 7 artiklan c alakohhta). Direktiivin 95/46/EY 2 artiklassa esitetään rekisterinpitäjän määrittelmä.

Kahdella tähdellä (**) merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 8 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoryhmiä. Jollei tarvittavien suojatoimien toteuttamista muuta johdu, jäsenvaltiot voivat tärkeää yleistä etua koskevasta syystä säätää muista kuin direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 2 kohdassa säädettyistä poikkeuksista joko kansallisella lailla tai valvontaviranomaisen päätöksellä (direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 4 kohta).

⁽²⁾ Tiedot kerätään pienempien hallinnollisten yksiköiden tasolla (paikallisten hallintoyksiköiden (LAU) tasolla 2) yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1) mukaisesti.

Edellä olevien kahden indikaattorien perusteella kerätyt osallistujia koskevat tiedot toimitetaan vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 4 kohdassa on tarkemmin säädetty. Ne on kerättävä edustavasta osallistujien otoksesta kustakin investointiprioriteetista. Otoksen sisäinen validiteetti on varmistettava niin, että tiedot voidaan yleistää investointiprioriteetin tasolla.

2) Yhteisöjä koskevat yhteiset tuotosindikaattorit ovat seuraavat:

- työmarkkinaosapuolten tai kansalaisjärjestöjen täysin tai osittain toteuttamien hankkeiden lukumäärä
- naisten kestävää osallistumista työelämään ja siellä etenemistä tukevien hankkeiden lukumäärä
- julkishallintoon tai julkisiin palveluihin kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla kohdistuvien hankkeiden lukumäärä
- tuettujen mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (osuustoiminnalliset ja yhteisötalouden yritykset mukaan luettuina) lukumäärä.

Nämä tiedot toimitetaan vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 1 kohdassa on tarkemmin säädetty.

3) Yhteiset osallistujien välittömiä tuloksia koskevat indikaattorit ovat seuraavat:

- työelämän ulkopuolella olevat osallistujat, jotka ovat ryhtyneet työnhakuun jättäessään toimen*
- osallistujat, jotka ovat koulutuksessa jättäessään toimen*
- osallistujat, jotka saavat ammattipätevyuden jättäessään toimen*
- osallistujat, jotka ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, jättäessään toimen*
- heikommassa asemassa olevat osallistujat, jotka ovat ryhtyneet työnhakuun, ovat koulutuksessa/harjoittelussa, saavat ammattipätevyuden tai ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, jättäessään toimen**.

Nämä tiedot toimitetaan vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksessa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 1 kohdassa tarkemmin säädetään. Kaikki tiedot eritellään sukupuolen mukaan.

4) Yhteiset osallistujien pitkän aikavälin tuloksia koskevat indikaattorit ovat seuraavat:

- osallistujat, jotka ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen*
- osallistujat, joiden työmarkkinatilanne on parantunut kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen*
- yli 54-vuotiaat osallistujat, jotka ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen*
- heikommassa asemassa olevat osallistujat, jotka ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen**.

Nämä tiedot toimitetaan vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 4 kohdassa on tarkemmin säädetty. Ne kerätään edustavasta osallistujien otoksesta kustakin investointiprioriteetista. Otoksen sisäinen validiteetti varmistetaan niin, että tiedot voidaan yleistää investointiprioriteetin tasolla. Kaikki tiedot eritellään sukupuolen mukaan.

LIITE II

Nuorisotyöllisyysaloitteen tulosindikaattorit

Nämä tiedot toimitetaan vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa on tarkemmin säädetty sekä tämän asetuksen 19 artiklan 3 kohdassa tarkemmin säädettyssä huhtikuussa 2015 annettavassa kertomuksessa. Kaikki tiedot eritellään sukupuolen mukaan.

1) Yhteiset osallistujien välittömiä tuloksia koskevat indikaattorit

*Osallistujilla (!) tarkoitetaan henkilöitä, jotka saavat suoraan etua nuorisotyöllisyysaloitteen tukitoimesta, jotka voidaan tunnistaa, joilta voidaan kysyä heidän ominaisuuksistaan ja joita varten on varattu erityismäärärahoja.

Välittömiä tuloksia koskevat indikaattorit ovat seuraavat:

- työttömät osallistujat, jotka ovat loppuun asti mukana nuorisotyöllisyysaloitteesta tuetussa toiminnassa*
- työttömät osallistujat, jotka saavat työtarjouksen tai tarjouksen osallistua jatkokoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen tai harjoitteluun jättäessään toimen*
- työttömät osallistujat, jotka ovat koulutuksessa/harjoittelussa, saavat ammattipätevyyden tai ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, jättäessään toimen*
- pitkäaikaistyöttömät osallistujat, jotka ovat loppuun asti mukana nuorisotyöllisyysaloitteesta tuetussa toiminnassa*
- pitkäaikaistyöttömät osallistujat, jotka saavat työtarjouksen tai tarjouksen osallistua jatkokoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen tai harjoitteluun jättäessään toimen*
- pitkäaikaistyöttömät osallistujat, jotka ovat koulutuksessa/harjoittelussa tai saavat ammattipätevyyden tai ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, jättäessään toimen*
- työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat osallistujat, jotka ovat loppuun asti mukana nuorisotyöllisyysaloitteesta tuetussa toiminnassa*
- työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat osallistujat, jotka saavat työtarjouksen tai tarjouksen osallistua jatkokoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen tai harjoitteluun jättäessään toimen*
- työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat osallistujat, jotka ovat koulutuksessa/harjoittelussa, saavat ammattipätevyyden tai ovat työelämässä, myös itsenäisinä ammatinharjoittajina, jättäessään toimen*

2) Yhteiset osallistujien pidemmän aikavälin tuloksia koskevat indikaattorit

Pidemmän aikavälin tulosindikaattoreita ovat seuraavat:

- osallistujat jatkokoulutuksessa, ammattipätevyyteen johtavissa koulutusohjelmissä, oppisopimuskoulutuksessa tai harjoittelussa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen*
- osallistujat palkkatyössä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen*
- osallistujat itsenäisinä ammatinharjoittajina kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun he ovat jättäneet toimen*.

Pidemmän aikavälin tulosindikaattoreita koskevat tiedot kerätään edustavastaosallistujien otoksesta kustakin investointiprioriteetista. Otoksen sisäinen validiteetti varmistetaan niin, että tiedot voidaan yleistää investointiprioriteetin tasolla.

(!) Hallintoviranomaisten on perustettava järjestelmä, jolla kirjataan ja talletetaan yksittäisiä osallistujia koskevat tiedot sähköisessä muodossa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklan 2 kohdan c alakohdassa on säädetty. Jäsenvaltioiden käytössä olevien tietojenkäsittelyjärjestelyjen on oltava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY(EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) säännösten ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan mukaiset.

Tähdellä (*) merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 7 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja. Niiden käsittely on tarpeen rekisterinpitäjälle asetetun lakisääteisen velvollisuuden täyttämiseksi (direktiivin 95/46/EY 7 artiklan c alakohda). Direktiivin 95/46/EY 2 artiklassa esitetään rekisterinpitäjän määrittelmä.

Kahdella tähdellä (**) merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 8 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoryhmiä. Jollei tarvittavien suojausmenetelmien toteuttamista muuta johdu, jäsenvaltiot voivat tärkeää yleistä etua koskevasta syystä säätää muista kuin direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 2 kohdassa säädettyistä poikkeuksista joko kansallisella lailla tai valvontaviranomaisen päätöksellä (direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 4 kohta).

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Euroopan parlamentin ja neuvostonasetus (EY) N:o 1081/2006	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	—
12 artikla	—
13 artikla	11 artikla
14 artikla	12 artikla
15 artikla	13 artikla
	14 artikla
	15 artikla
	16–23 artikla
	24 artikla
	25 artikla
	26 artikla
	27 artikla
	28 artikla
	29 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1305/2013,

annettu 17. päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?" vahvistetaan vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mahdolliset haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat. Tästä tiedonannosta käydyn keskustelun perusteella YMP olisi uudistettava ja uudistuksen olisi tultava voimaan 1 päivästä tammikuuta 2014. Uudistuksen olisi katettava kaikki YMP:n keskeiset välineet, mukaan lukien neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾. Uudistuksen laajuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1698/2005 ja korvata se uudella tekstillä.
- (2) Olisi perustettava maaseudun kehittämisselitys, jolla tehostetaan ja täydennetään YMP:n suoria tukia ja markkinatoimenpiteitä ja jolla täten edistetään kyseiselle

politiikalle Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Maaseudun kehittämisselityksessä olisi niin ikään otettava huomioon 3 päivänä maaliskuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia", jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', vahvistetut tärkeät poliittiset tavoitteet ja noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettua taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevia yleisiä tavoitteita.

- (3) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on maaseudun kehittäminen, johtuen maaseudun kehittämisen ja YMP:n muiden välineiden välisistä yhteyksistä, eri maaseutualueiden välisten eroavuuksien laajuudesta ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevien taloudellisten resurssien niukkuudesta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se unionin prioriteetteihin. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (4) Maaseudun kestävä kehitys varmistamiseksi on tarpeen keskittyä rajalliseen määrään keskeisiä prioriteetteja, jotka liittyvät osaamisen siirtoon ja innovointiin maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla, tilojen elinkelpoisuuteen, kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn kaikilla alueilla sekä innovatiivisen maataluteknologian ja kestävä metsänhoidon edistämiseen, elintarvikeketjun organisointumiseen maataloustuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen mukaan lukien, eläinten hyvinvointiin, maatalouden riskienhallintaan, maa- ja metsätalouteen liittyvien ekosysteemien ennallistamiseen, säilyttämiseen ja parantamiseen, resurssitehokkuuden edistämiseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymiseen maatalous-, elintarvike- ja metsäsektoreilla sekä sosiaalisen osallisuuden, köyhyyden vähentämisen ja talouden kehittämisen edistämiseen maaseudulla. Tässä toiminnassa olisi otettava huomioon tilanteiden moninaisuus maaseutualueilla, jotka eroavat toisistaan ominaisuuksiensa tai mahdollisten tuensaajien luokkien osalta, sekä innovointia, ympäristöä, ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat monialaiset tavoitteet. Hillintätoimilla olisi pyrittävä sekä rajoittamaan karjankasvatuksen ja lannoitteiden käytön kaltaisista keskeisistä toiminnoista peräisin olevia maa- ja metsätalouden päästöjä että säilyttämään hiilinieluja ja parantamaan hiilidioksidin talteenottoa maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden avulla. Osaamisen siirtoon ja innovointiin maa- ja metsätaloudessa

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

sekä maaseutualueilla liittyvä maaseudun kehittämistä koskeva unionin prioriteetti olisi otettava horisontaalisesti huomioon maaseudun kehittämistä koskevissa unionin muissa prioriteeteissa.

- (5) Maaseudun kehittämistä koskeviin unionin prioriteetteihin olisi pyrittävä osana kestävästä kehityksestä ja unionin toimintaa ympäristön suojelemiseksi ja parantamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan mukaisesti ja saastuttaja maksaa -periaate huomioon ottaen. Koska vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta pyritään käyttämään ilmastonmuutokseen liittyviin tavoitteisiin, jäsenvaltioiden olisi annettava tietoja näiden tavoitteiden tukemisesta käyttäen komission hyväksymää menetelmää.
- (6) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ('maaseuturahasto'), toiminnan ja niiden tukitoimien, joiden rahoitukseen se osallistuu, olisi oltava johdonmukaisia ja yhteensopivia YMP:n muista välineistä maksetun tuen kanssa.
- (7) Maaseudun kehittämisohjelmien välittömän käynnistämisen ja tehokkaan toteutuksen varmistamiseksi maaseuturahaston tuen olisi perustuttava vankan hallintokehityksen sisältäviin ehtoihin. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi arvioitava tiettyjen ennakkoehtojen sovellettavuus ja täyttyminen. Kunkin jäsenvaltion olisi valmisteltava koko aluensa käsittävä kansallinen maaseudun kehittämisohjelma, joukko alueellisia ohjelmia tai sekä kansallinen ohjelma että joukko alueellisia ohjelmia. Kussakin ohjelmassa olisi täsmennettävä strategia maaseudun kehittämistä koskeviin unionin prioriteetteihin liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi ja tätä varten valitut toimenpiteet. Ohjelmatyön olisi oltava maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaista, mutta samalla sen olisi mukauduttava kansalliseen toimintaympäristöön ja täydennettävä unionin muita politiikkoja, erityisesti maatalouden markkinapolitiikkaa, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa. Joukon alueellisia ohjelmia valinneiden jäsenvaltioiden olisi valmisteltava myös kansallinen kehys, jolle ei ole olemassa erillistä talousarvion määrärahaa, helpottaakseen alueiden välistä koordinaointia, kun kyseessä ovat maanlaajuiset haasteet.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi voitava sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia vastatakseen erityistarpeisiin niille erityisen tärkeillä alueilla. Temaattisten alaohjelmien olisi liityttävä muun muassa nuoriin viljelijöihin, pientiloihin, vuoristoalueisiin, lyhyiden toimitusketjujen kehittämiseen, maaseudun naisiin, ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen sekä biologiseen monimuotoisuuteen. Temaattisia alaohjelmia olisi käytettävä myös mahdollistamaan rakennemuutoksen edistämistä osaltaan maaseudun kehitykseen huomattavasti vaikuttavilla maataloussektoreilla.
- (9) Maaseudun kehittämisohjelmissa olisi täsmennettävä kohdealueen tarpeet ja esitettävä yhtenäinen strategia niiden täyttämiseksi maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaan. Tämän strategian tulisi perustua tavoitteiden asettamiseen. Havaittujen tarpeiden, asetettujen tavoitteiden ja niiden täyttämiseksi valittujen toimenpiteiden väliset yhteydet olisi määriteltävä. Maaseudun kehittämisohjelmien olisi myös sisällettävä kaikki tiedot, joita tarvitaan arvioitaessa, ovatko ohjelmat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.
- (10) Maaseudun kehittämisohjelmien tavoitteet olisi asetettava kaikille jäsenvaltioille yhteisten tavoiteindikaattorien ja tarvittaessa ohjelmakohtaisten indikaattorien perusteella. Tämän tehtävän helpottamiseksi olisi maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja noudattaen määriteltävä alueet, joihin indikaattoreita sovelletaan. Koska osaamisen siirtoon maa- ja metsätaloudessa liittyvää maaseudun kehittämistä koskevaa unionin prioriteettia sovelletaan horisontaalisesti, olisi tämän prioriteetin mukaisia toimia pidettävä välttämättöminä sovellettaessa muille unionin prioriteeteille määriteltyjä tavoiteindikaattoreita.
- (11) Maaseudun kehittämisohjelmien suunnittelua ja tarkistamista varten on tarpeen vahvistaa tiettyjä sääntöjä. Olisi säädettävä yksinkertaistetusta menettelystä sellaisia tarkistuksia varten, jotka eivät vaikuta ohjelmien strategiaan eivätkä niitä koskeviin unionin rahoitusosuuksiin.
- (12) Maa- ja metsätalouden kehittyminen ja erikoistuminen sekä maaseudun mikroyrityksiin ja pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jäljempänä 'pk-yritykset', kohdistuvat erityiset haasteet edellyttävät riittävää teknistä ja taloudellista koulutusta ja entistä parempia valmiuksia hankkia ja vaihtaa osaamista ja tietoa, mihin kuuluu myös maa- ja metsätalouden parhaiden tuotantokäytäntöjen levittäminen. Osaamisen siirtoa ja tiedotusta koskevia toimia olisi paitsi toteutettava perinteisinä koulutuskursseina, myös mukautettava maaseudun toimijoiden tarpeisiin. Sen vuoksi olisi tuettava myös työpajoja, valmennusta, esittelytoimia, tiedotusta sekä tilan- ja metsänhoitoa koskevaan vaihtoon liittyviä lyhytaikaisia järjestelyjä sekä tila- ja metsävierailuja. Viljelijöiden, metsän haltijoiden, elintarvikealalla toimivien henkilöiden ja maaseudun pk-yritysten pitäisi hankkimansa osaamisen ja tiedon ansiosta pystyä

parantamaan erityisesti kilpailukykyään ja resurssitehokkuuttaan sekä kohentamaan ympäristönsuojelun tasoaan ja edistämään samalla maaseudun elinkeinoelämän kestävyttä. Pk-yrityksiä tukieessaan jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle pk-yritykset, joilla on kytköksiä maa- ja metsätaloudensaalaan. Jotta varmistettaisiin, että osaamisen siirtoa ja tiedotusta koskevilla toimilla päästään näihin tuloksiin, osaamisen siirtopalvelujen tarjoajilta olisi edellytettävä asianmukaista toimintakykyä.

- (13) Maatalouden neuvontapalveluilla autetaan viljelijöitä, nuoria viljelijöitä, metsän haltijoita, muita maankäyttäjää ja maaseudun pk-yrityksiä parantamaan tilansa tai likeyrityksensä kestävä hallintoa ja kokonaistoimintaa. Sen vuoksi olisi kannustettava sekä tällaisten palvelujen perustamista että viljelijöiden, nuorten viljelijöiden, metsän haltijoiden, muiden maankäyttäjien ja pk-yritysten turvautumista neuvontaan. Tarjolla olevan neuvonnan laadun ja tuloksellisuuden parantamiseksi olisi säädettävä neuvonjien vähimmäispätevyydestä ja säännöllisestä koulutuksesta. Maatalouden neuvontapalvelujen, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾, pitäisi auttaa viljelijöitä arvioimaan maatalousyrityksensä toimintaa ja määrittämään tarvittavat parannukset suhteessa niihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin, hyvän maatalous- ja ympäristökunnon osatekijöihin ja ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013⁽²⁾, sekä maatilalla toteutettaviin toimiin, joista määrätään maaseudun kehittämissuunnitelmissa ja joilla pyritään maatilojen nykyaikaistamiseen,

kilpailukykyyn kasvattamiseen, alakohtaiseen yhdistämiseen, innovointiin, markkinasuuntautuneisuuteen ja yrittäjyyden edistämiseen. Maatalouden neuvontapalveluilla

olisi myös autettava viljelijöitä yksilöimään tarpeelliset parannukset, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽³⁾, jäljempänä 'vesipuitte-direktiivi', 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi säädettyihin vaatimuksiin sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009⁽⁴⁾ 55 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY⁽⁵⁾ 14 artiklan täytäntöönpanemiseksi määriteltyihin tilojen tason vaatimuksiin, erityisesti mitä tulee integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattamiseen. Neuvonnan olisi tarvittaessa katettava maatalaan liittyvät työturvallisuusvaatimukset ja erityinen ensimmäistä kertaa toiminnan aloittaneille viljelijöille suunnattu neuvonta. Neuvonnan olisi myös voitava kattaa nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamisen, tilojen taloudellisen toiminnan kestävä kehityksen ja paikalliseen jalostukseen ja kaupan pitämiseen yhdistettynä tilan tai yrityksen taloudelliseen tilanteeseen, maataloustuotantoon ja ympäristötehtävyyteen. Lisäksi voidaan antaa erityisneuvontaa ilmastomuutoksen hillitsemisestä ja ilmastomuutokseen sopeutumisesta, vesien suojelusta, lyhyiden toimitusketjujen kehittämisestä, luonnonmukaisesta maataloudesta ja kotieläintalouden terveystarkkailusta. Pk-yrityksiä tukieessaan jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle pk-yritykset, joilla on kytköksiä maa- ja metsätaloudensaalaan. Tilanhoidon ja lomituspalvelujen pitäisi auttaa viljelijöitä parantamaan ja helpottamaan tilansa hoitoa.

- (14) Unionin tai kansalliset maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja järjestelmät maatilojen sertifiointiohjelmat mukaan lukien antavat kuluttajille takeita kyseisten järjestelmien mukaisten tuotteiden tai tuotantoprosessien laadusta ja erityispiirteistä viljelijöiden osallistuessa tällaisiin järjestelmiin, tuovat kyseisille tuotteille lisäarvoa ja lisäävät niiden markkinamahdollisuuksia. Viljelijöitä ja viljelijäryhmiä olisi sen vuoksi kannustettava osallistumaan näihin järjestelmiin. Maaseuturahaston määrärahojen vaikuttavan käytön varmistamiseksi tuki olisi rajoitettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan mukaisiin aktiiviviljelijöihin. Koska viljelijöille aiheutuu tällaisiin järjestelmiin liittymisen aikaan ja ensimmäisinä osallistumisvuosina lisäkustannuksia ja velvollisuuksia, joista ei saada markkinoilla täyttä korvausta, tukea olisi myönnettävä liittymisen yhteydessä ja enintään viiden vuoden ajan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013 yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorita tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY yhteisen vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

Ottaen huomioon puuvillan erityisluonteen maataloustuotteena tukea olisi myönnettävä myös puuvillan laatu järjestelmille. Tukea pitäisi olla saatavissa myös tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, jotka koskevat tämän asetuksen nojalla tuettavien laatu järjestelmien ja sertifiointiohjelmien kattamia tuotteita.

- (15) Jotta parannettaisiin maatalojen ja maaseudun yritysten taloudellista tilannetta ja ympäristönsuojelun tasoa, tehostettaisiin maataloustuotteiden kaupan pitämisen ja jalostusalan toimintaa mukaan lukien pienimuotoisten jalostuslaitosten ja kaupanpitopalvelujen perustaminen lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden yhteydessä, huolehdittaisiin maa- ja metsätalouden kehittämisen edellyttämästä infrastruktuurista ja tuettaisiin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia ei-tuotannollisia investointeja, näiden tavoitteiden saavuttamista edistävälle aineellisille investoinneille olisi myönnettävä tukea. Ohjelmakaudella 2007–2013 eri toiminta-aloilla toteutettiin monenlaisia toimenpiteitä. Yksinkertaisuuden vuoksi ja jotta tuensaajat pystyisivät suunnittelemaan ja toteuttamaan yhdenmukaisia hankkeita, joilla on suurempi lisäarvo, useimmat aineellisten investointien lajit olisi katettava yhdellä toimenpiteellä. Tuen kohdentamiseksi paremmin jäsenvaltioiden olisi SWOT-analyysin (vahvuudet, heikoudet, mahdollisuudet ja uhat) tulosten perusteella kohdistettava kyseinen tuki maataloihin, jotka voivat saada tilojen elinkelpoisuuden tukemiseen liittyvää investointitukea. Nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamisen helpottamiseksi investointien tukikelpoisuusaikaa voidaan pidentää, jotta investoinnit täyttäisivät unionin vaatimukset. Unionin uusien vaatimusten täytäntöönpanon edistämiseksi näiden vaatimusten täyttämiseen liittyvien investointien tukikelpoisuusaikaa olisi voitava pidentää sen jälkeen, kun vaatimukset ovat tulleet maataloille pakollisiksi.
- (16) Luonnonkatastrofit, epäsuotuiset sääolot ja muut katastrofit vahingoittavat tuotantokykyä maatalousalalla enemmän kuin muilla aloilla. Tilojen säilyttämiseksi elinkelpoisina ja kilpailukykyisinä tällaisissa katastrofeissa tai tilanteissa olisi myönnettävä tukea, jolla viljelijöitä autetaan palauttamaan vahingoittuneet maatalouden tuotantomahdollisuudet. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, ettei unionin (erityisesti tämän asetuksen mukaisen riskienhallintatoimenpiteen), kansallisten ja yksityisten korvausjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia vahingonkorvauksia.
- (17) Maaseutualueiden kehittämisen kannalta on keskeistä, että perustetaan ja kehitetään uutta taloudellista toimintaa uusien tilojen muodossa, monipuolistetaan toimintaa maatalouden ulkopuolelle mukaan lukien palvelujen tarjoaminen maa- ja metsätaloudelle sekä terveydenhuoltoon, sosiaaliseen integroitumiseen ja matkailuun liittyvä toiminta. Monipuolistuminen maatalouden ulkopuoliseen toimintaan voi myös kohdistua synegeettisten resurssien kestävään hoitoon. Tila- ja yritystoiminnan kehittämistoimenpiteellä olisi helpotettava nuorten viljelijöiden

toiminnan aloittamista ja maatalojen rakenteellista muokauttamista toiminnan aloittamisen jälkeen. Lisäksi olisi edistettävä viljelijöiden toiminnan monipuolistamista maatalouden ulkopuolelle sekä muiden kuin maataloussektorin pk-yritysten perustamista ja kehittämistä maaseudulla. Tällä toimenpiteellä olisi myös edistettävä naisten yrittäjyyttä maaseudulla. Olisi myös kannustettava taloudellisesti elinkelpoisiksi arvioitujen pientilojen kehittämistä. Jotta varmistettaisiin kyseisellä toimenpiteellä tuetun uuden taloudellisen toiminnan elinkelpoisuus, tuen edellytykseksi olisi asetettava liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Yrityksen perustamistuen olisi katettava vain yritystoiminnan alkuvaiheet, eikä se saisi muuttua toimintatueksi. Sen vuoksi tuki olisi myönnettävä enintään viiden vuoden ajaksi jäsenvaltion valitessa tuen maksamisen erissä. Lisäksi maatalousalan rakenneuudistuksen kannustamiseksi olisi maksettava vuotuista tai kertaluonteista tukea niille viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädetyn pienviljelijäjärjestelmän mukaisesti, jäljempänä 'pienviljelijätuki', ja jotka sitoutuvat siirtämään koko tilansa ja vastaavat tukioikeudet toiselle viljelijälle.

Nuorten viljelijöiden maan saantiin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi jäsenvaltiot voivat myös tarjota tätä tukea yhdistettynä muihin tukimuotoihin esimerkiksi rahoitusvälineitä käyttämällä.

- (18) Pk-yritykset muodostavat unionin maaseudun elinkeinolan selkärangan. Tilatoiminnan ja muun kuin maatalouteen liittyvän yritystoiminnan kehittämällä olisi pyrittävä edistämään työllisyyttä ja luomaan laadukkaita työpaikkoja maaseudulle, säilyttämään olemassa olevia työpaikkoja, vähentämään työllisyyden kausivaihteluita, kehittämään maatalouden sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden jalostuksen ulkopuolisia aloja. Sen olisi parannettava samalla liiketoiminnan yhdyntymistä ja paikallisia sektorienvälisiä yhteyksiä. Olisi kannustettava niin hankkeita, joissa yhdistyvät samanaikaisesti maatalous, kestävä ja vastuullista matkailua maaseudulla edistävä maaseutumatkailu sekä kulttuuri- ja luonnonperintö, kuin uusiutuvaan energiaan tehtäviä investointeja.
- (19) Paikallisen infrastruktuurin ja paikallisten peruspalvelujen kehittäminen maaseudulla, vapaa-aika- ja kulttuuripalvelut mukaan luettuina, kylien kunnostus sekä kylien ja maaseutumaisen kulttuuri- ja luonnonperinnön kunnostamiseen ja parantamiseen tähtäävät toimet ovat olennainen osa toimintaa, jolla pyritään hyödyntämään kasvupotentiaalia ja edistämään maaseudun kestävyttä. Sen vuoksi olisi myönnettävä tukea näihin tähtääville toimille sekä tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien parantamiseen sekä nopean ja ultranopean laajakaistan

kehittämiseen. Näiden tavoitteiden mukaisesti olisi kannustettava sellaisten palvelujen ja infrastruktuurien kehittämistä, jotka edistävät sosiaalista osallisuutta ja kääntävät maaseudun sosiaaliseen ja taloudelliseen taantumiseen sekä väestökatoon johtavat suuntaukset. Tällaisen tuen vaikuttavuuden maksimoimiseksi tukitoimet olisi toteutettava kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos tällainen yhden tai useamman maaseutukunnan laatima suunnitelma on olemassa. Synergioiden luomiseksi ja yhteistyön parantamiseksi tukitoimilla olisi myös, kun se on aiheellista, edistettävä maaseudun ja kaupunkien välisiä yhteyksiä. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle paikallisyhteisöjen omien kehityskumppanuuksien investoinnit ja paikallisyhteisöjen järjestöjen johtamat hankkeet.

- (20) Metsätalous kuuluu erottamattomasti maaseudun kehittämiseen, ja kestävän ja ilmastoystävällisen maankäytön tukemiseen olisi sisällyttävä metsäalueiden kehittäminen ja kestävä metsätalous. Ohjelmakaudella 2007–2013 monein toimenpiteisiin sisältyi erityyppisiä tukia metsätalouden investoinneille ja metsänhoidolle. Yksinkertaisuuden vuoksi ja jotta tuensaajat pystyisivät suunnittelemaan ja toteuttamaan yhdenmukaisia hankkeita, joilla on suurempi lisäarvo, kaikenlaiset tuet metsätalouden investoinneille ja metsänhoidolle olisi katettava yhdellä toimenpiteellä. Kyseisen toimenpiteen olisi katettava metsävarojen lisääminen ja parantaminen metsittämällä maata ja luomalla peltometsätalousjärjestelmiä, joissa laajaperäinen maatalous yhdistetään metsätalousjärjestelmiin. Sen olisi myös katettava metsäpalojen taikka muiden luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien metsien ennallistaminen ja aiheelliset ehkäisevät toimenpiteet; investoinnit metsätalouden teknikkoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen; metsätuotteiden käyttöön oton ja kaupan pitämisen metsän haltijoiden taloudellisen tilanteen ja ympäristönsuojelun tason parantamiseksi sekä ei-tuotannon investoinnit, jotka parantavat ekosysteemien kestävyttä ja kykyä sietää ilmastonmuutosta sekä metsäekosysteemien ympäristöarvoa. Tuki ei saisi vääristää kilpailua eikä vaikuttaa markkinoihin. Sen vuoksi olisi asetettava tuensaajien kokoa ja oikeudellista asemaa koskevia rajoituksia. Metsäpaloja ehkäiseviä toimia olisi toteutettava alueilla, jotka jäsenvaltiot ovat luokitelleet keski-suuren tai suuren metsäpaloriskin alueiksi. Kaikkien ehkäisevien toimien olisi sisällyttävä metsänsuojelusuunnitelmaan. Kun kyseessä on vahingoittuneiden metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, tieteellisen julkisen organisaation olisi virallisesti todettava luonnonkatastrofin esiintyminen.

Metsätaloustoimenpiteen hyväksymisessä olisi otettava huomioon sitoumukset, joita unioni ja jäsenvaltiot ovat

tehneet kansainvälisesti, ja sen olisi perustettava jäsenvaltioiden kansallisiin tai alueellisiin metsäsuunnitelmiin tai vastaaviin välineisiin, joissa olisi otettava huomioon Euroopan metsien suojelun ministerikokouksissa tehdyt sitoumukset. Metsätaloustoimenpiteellä olisi edistettävä unionin metsästrategian täytäntöönpanoa komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaaliskomitealle sekä alueiden komitealle antaman metsien ja metsäalan EU:n uutta metsästrategiaa koskevan tiedonannon mukaisesti.

- (21) Tuottajaryhmät ja -organisaatiot auttavat viljelijöitä vastaamaan yhdessä haasteisiin, joita kiristynyt kilpailu ja tuotantoketjun loppupään markkinoiden keskittyminen aiheuttavat viljelijöiden tuotannon kaupan pitämiseksi, myös paikallisilla markkinoilla. Sen vuoksi olisi kannustettava tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamista. Rajallisten varojen käytön optimoimiseksi tukea olisi myönnettävä vain tuottajaryhmille ja -organisaatioille, jotka vastaavat pk-yrityksen määritelmää. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle tämän asetuksen maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskevien laatujärjestelmien piiriin kuuluvia laatutuotteita tuottavat tuottajaryhmät ja -organisaatiot. Jotta varmistetaan, että tuottajaryhmästä tai -organisaatiosta tulee elinkelpoinen yksikkö, tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle myönnettävän tuen ehdoksi olisi asetettava liiketoimintasuunnitelman esittäminen jäsenvaltioille. Jotta vältettäisiin toimintatuen myöntäminen ja säilyttäminen tuen kannustava vaikutus, tuen enimmäiskesto olisi rajoitettava viiteen vuoteen siitä, kun tuottajaryhmä tai -organisaatio on hyväksytty liiketoimintasuunnitelmansa perusteella.
- (22) Maatalouden ympäristö- ja ilmastotuilla olisi jatkossakin oltava merkittävä asema maaseudun kestävän kehityksen tukemisessa ja ympäristöpalvelujen lisääntyvään kysyntään vastaamisessa. Niillä olisi tämän lisäksi kannustettava viljelijöitä ja muita maankäyttäjää palvelemaan koko yhteiskuntaa ottamalla käyttöön tai soveltamalla edelleen maatalouskäytäntöjä, jotka edistävät ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista ja joissa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen ominaispiirteiden, luonnonvarojen, sekä maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojelu ja parantaminen. Samassa yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota maatalouden geenivarojen säilyttämiseen ja luonnonarvoltaan merkittävien viljelyjärjestelmien lisätarpeisiin. Tukien olisi katettava tehdyistä sitoumuksista aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, ja saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti ne saisivat kattaa vain sitoumukset, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että viljelijöille maksettavat korvaukset eivät johda kaksinkertaiseen

rahoitukseen sekä tämän asetuksen että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 nojalla. Monissa tilanteissa viljelijäryhmän yhdessä tekemistä sitoumuksista saatava synergia moninkertaistaa ympäristö- ja ilmastohyödyn. Yhteisistä toimista aiheutuu kuitenkin ylimääräisiä transaktiokustannuksia, jotka olisi korvattava asianmukaisesti. Lisäksi sen varmistamiseksi, että viljelijät ja muut maankäyttäjät pystyvät toteuttamaan tekemänsä sitoumukset moitteettomasti, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarjoamaan heille tarvittavat taidot ja osaaminen.

Jäsenvaltioiden olisi säilytettävä pyrkimykset samalla tasolla kuin ohjelmakaudella 2007–2013 ja käytettävä vähintään 30 prosenttia kutakin maaseudun kehittämisohjelmaa koskevasta maaseuturahaston kokonaisrahoituksesta ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen sekä ympäristökysymyksiin. Sellaiseen varainkäyttöön olisi käytettävä maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia, luonnonmukaisen maatalouden tukia ja alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, maksettavia tukia sekä metsätaloustukia, Natura 2000 -alueiden tukia ja ilmastoon ja ympäristöön liittyvää investointitukea.

- (23) Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen tai sen ylläpitämiseen viljelijöille myönnettävällä tuella olisi kannustettava heitä osallistumaan tällaisiin järjestelmiin ja siten vastaamaan ympäristöystävällisten maatalouskäytäntöjen käyttöä ja tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia koskevaan lisääntyneeseen kysyntään yhteiskunnassa. Jotta lisättäisiin luonnonmukaisesta maataloudesta biologiselle monimuotoisuudelle koituvien hyötyjen synergia-vaikutusta, olisi kannustettava viljelijöiden yhteisiä sopimuksia tai yhteistyötä niin, että toimenpiteellä voidaan kattaa suurempia vierekkäisiä alueita. Jotta vältettäisiin viljelijöiden laajamittainen palaaminen perinteisiin viljelymuotoihin, olisi tuettava sekä siirtymistä että ylläpitämistä kannustavia toimenpiteitä. Tuella olisi katettava sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset, ja sen olisi koskettava ainoastaan sitoumuksia, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että viljelijöille maksettavat korvaukset eivät johda tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 nojalla kaksinkertaiseen rahoitukseen. Maaseuturahaston määrärahojen vaikuttavan käytön varmistamiseksi tuki olisi rajoitettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettuihin aktiiviviljelijöihin.

- (24) Viljelijöille ja metsänomistajille olisi myönnettävä edelleen tukea alueilla, jotka kärsivät Euroopan parlamentin

ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ täytäntöönpanon vuoksi ja Natura 2000 -alueiden tehokkaan hoidon edistämiseksi. Lisäksi viljelijöille olisi myönnettävä tukea vesistöalueilla, jotka kärsivät haitoista vesiputedirektiivin täytäntöönpanon vuoksi. Tuki olisi kytkettävä maaseudun kehittämisohjelmassa kuvattuihin erityisiin vaatimuksiin, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että viljelijöille maksettavat korvaukset eivät johda tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 nojalla kaksinkertaiseen rahoitukseen. Jäsenvaltioiden olisi myös otettava Natura 2000 -alueiden erityistarpeet huomioon maaseudun kehittämisohjelmiansa yleisessä suunnittelussa.

- (25) Vuoristoalueilla tai muilla alueilla, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, viljelijöille maksettavilla tuilla olisi osaltaan pyrittävä säilyttämään maaseutua sekä pitämään yllä ja edistämään kestäviä viljelyjärjestelmiä kannustamalla jatkamaan maatalousmaan käyttöä. Tällaisen tuen tehokkuuden varmistamiseksi tuilla olisi korvattava viljelijöille aiheutuneet tulonmenetykset ja lisäkustannukset, jotka liittyvät kyseisen alueen haittoihin. Maaseuturahaston määrärahojen vaikuttavan käytön varmistamiseksi tuki olisi rajoitettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettuihin aktiiviviljelijöihin.
- (26) Unionin varojen tehokkaan käytön ja unionin kaikkien viljelijöiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi vuoristoalueet ja luonnonoloista johtuvista tai muista erityisrajoitteista kärsivät alueet olisi määriteltävä puolueettomien perusteiden perusteella. Kun kyseessä ovat luonnonoloista johtuvia rajoitteista kärsivät alueet, näiden perusteiden olisi oltava biofyysisiä, ja niiden tueksi olisi esitettävä vankka tieteellinen näyttö. Olisi säädettävä siirtymäjärjestelyistä, jotta helpotetaan tukien asteittaista lakkauttamista alueilla, joita ei mainittujen perusteiden soveltamisen seurauksena enää pidetä luonnonoloista johtuvista rajoitteista kärsivinä alueina.
- (27) Viljelijöitä olisi jatkossakin kannustettava noudattamaan tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia myöntämällä tukea viljelijöille, jotka sitoutuvat noudattamaan asiaa koskevat pakolliset vaatimukset ylittäviä kotieläintalouden vaatimuksia. Maaseuturahaston määrärahojen vaikuttavan käytön varmistamiseksi tuki olisi rajoitettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan mukaisesti aktiiviviljelijöihin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

(28) Tukea olisi myönnettävä edelleen metsän haltijoille, jotka tarjoavat ympäristöystävällisiä ja ilmastoystävällisiä metsänsuojelupalveluja tekemällä sitoumuksia, joilla lisätään biologista monimuotoisuutta, suojellaan arvokkaita metsäekosysteemejä, parannetaan niiden ilmastomuutoksen hillitsemis- ja sopeutumispotentiaalia ja vahvistetaan metsien suojelevaa merkitystä suhteessa maaperän eroosioon, vesivarojen ylläpitoon ja luonnononnettomuuksiin. Samassa yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen ja edistämiseen. Tukea olisi myönnettävä metsätalouden ympäristösitoumuksiin, jotka ylittävät kansallisessa oikeudessa vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset.

(29) Ohjelmakaudella 2007–2013 ainoa yhteistyömuoto, jota maaseudun kehittämissä politiikan puitteissa nimenomaisesti tuettiin, oli yhteistyö maatalouden ja elintarvikealan sekä metsätalouden uusien tuotteiden, menetelmien ja teknologioiden kehittämiseksi. Tämän tyyppistä yhteistyötä on tuettava edelleenkin, mutta tukea olisi mukautettava niin, että se vastaa paremmin osaamistalouden vaatimuksia. Samassa yhteydessä kyseisestä toimenpiteestä olisi oltava mahdollista rahoittaa myös ainoastaan yhden toimijan toteuttamia hankkeita edellyttäen, että saadut tulokset jaetaan, jolloin saavutetaan tavoite levittää uusia käytäntöjä, menetelmiä ja tuotteita. Lisäksi on käynyt selväksi, että tukemalla paljon laajempaa valikoimaa yhteistyötyyppisiä, joihin osallistuu useampia tuensaajia pienemmistä toimijoista suurempiin, voidaan edistää maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteiden saavuttamista auttamalla maaseudun toimijoita voittamaan pirstaleisuudesta johtuvia taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja muita haittoja. Sen vuoksi tätä toimenpidettä olisi laajennettava. Pienille toimijoille myönnettävä tuki yhteisten työprosessien järjestämiseksi sekä tilojen ja resurssien jakamiseksi auttaa tekemään tällaisista toimijoista taloudellisesti elinkelpoisia toiminnan pienimuotoisuudesta huolimatta. Toimitusketjun toimijoiden väliseen horisontaaliseen ja vertikaaliseen yhteistyöhön sekä paikallisiin menekin edistämistoiimiin myönnettävän tuen pitäisi edistää lyhyiden toimitusketjujen, paikallisten markkinoiden ja paikallisten elintarvikeketjujen taloudellisesti järkevää kehittämistä. Ympäristöhankkeita ja -käytäntöjä koskevia yhteisiä lähestymistapoja varten myönnetyn tuen pitäisi auttaa tuottamaan suurempaa ja yhdenmukaisempaa ympäristö- ja ilmastohyötyä kuin yksin toimivien yksittäisten toimijoiden (esimerkiksi kun käytäntöjä sovelletaan suuremmilla yhtenäisillä maa-alueilla).

Sellaista tukea olisi myönnettävä eri muodoissa. Klusterit ja verkostot ovat erityisen tärkeitä asiantuntemuksen jakamisen sekä uuden ja erikoistuneen asiantuntemuksen,

palvelujen ja tuotteiden kehittämisen kannalta. Pilottihankkeet ovat tärkeitä välineitä testattaessa teknologioiden, teknologioiden ja käytäntöjen kaupallista soveltuvuutta eri yhteyksissä ja mukautettaessa niitä tarpeen mukaan. Toimijaryhmät ovat maatalouden tuottavuutta ja kestävyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden keskeinen osa. Tärkeän välineen muodostavat myös paikalliset kehittämissä strategiat, joita toteutetaan Leaderin paikallisen kehittämisen kehityksen ulkopuolella maaseutu- ja kaupunkialueiden julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä. Toisin kuin Leader-lähestymistavassa tällaiset kumppanuudet ja strategiat voidaan rajoittaa koskemaan vain yhtä sektoria tai suhteellisen tarkkoja kehittämissä tavoitteita, joihin myös edellä mainitut kuuluvat. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle sellaisten yksiköiden yhteistyön, johon osallistuu alkutuottajia. Tämän toimenpiteen mukaista tukea tulisi voida myöntää myös toimialakohtaisille organisaatioille. Tällainen tuki olisi rajoitettava seitsemän vuoden ajanjaksoon, lukuun ottamatta yhteisiä ympäristö- ja ilmastotoimia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

(30) Viljelijöihin kohdistuu nykyisin aiempaa enemmän taloudellisia ja ympäristöriskejä ilmastomuutoksen ja hintojen lisääntyneen epävakauden vuoksi. Sen vuoksi tehokas riskienhallinta on viljelijöille yhä tärkeämpää. Tästä syystä olisi otettava käyttöön riskienhallintatoimenpide, jolla viljelijöitä autetaan selviämään heille yleisimmistä riskeistä. Tuon toimenpiteen mukaisella tuella olisi autettava viljelijöitä kattamaan viljelijöiden sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksut, keskinäisten rahastojen perustaminen ja tällaisista rahastoista viljelijöille maksettava korvaus tappioista, jotka aiheutuvat epäsuotuisista sääoloista, eläin- tai kasvitautien puhkeamisesta, tuholaisvahingoista tai ympäristövahingoista. Toimenpiteen olisi sisällettävä myös tulojen vakauttamisväline eli keskinäinen rahasto, josta tuetaan viljelijöitä, joiden tulot laskevat voimakkaasti. Sen varmistamiseksi, että viljelijöitä kohdellaan yhdenvertaisesti koko unionissa, ettei kilpailu vääristy ja että unionin kansainvälisiä veloitteita noudatetaan, olisi säädettävä erityisistä edellytyksistä näiden toimenpiteiden mukaisen tuen myöntämiseksi. Maaseuturahaston määrärahojen tehokkaan käytön varmistamiseksi tuki olisi rajoitettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettuihin aktiiviviljelijöihin.

(31) Paikalliseen kehittämiseen sovellettava Leader-lähestymistapa on vuosien mittaan osoittautunut tulokselliseksi maaseutualueita kehitettäessä, sillä sen alhaalta ylös etenevässä lähestymistavassa otetaan kaikilta osin huomioon maaseudun omaehtoisen kehittämisen monialaiset tarpeet. Leader-lähestymistapaa olisi sen vuoksi jatkettava tulevaisuudessa, ja se olisi edelleen sisällytettävä pakollisena maaseudun kehittämissä ohjelmiin kansallisella ja/tai alueellisella tasolla.

- (32) Maaseuturahastosta Leaderin paikalliseen kehittämiseen myönnettävän tuen olisi katettava myös alueiden väliset yhteistyöhankkeet jäsenvaltioiden sisäisten alueiden kesken tai valtioiden väliset yhteistyöhankkeet useiden jäsenvaltioiden alueiden välillä tai yhteistyöhankkeet jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ryhmien kesken.
- (33) Jotta maaseutukumppanit, jotka eivät vielä sovelle Leader-lähestymistapaa, voisivat testata ja valmistella paikallisen kehittämisstrategian suunnittelua ja täytäntöönpanoa, olisi rahoitusta myönnettävä myös Leaderin aloituspakettiin. Tuen ehtona ei olisi oltava se, että esitetään paikallinen kehittämisstrategia.
- (34) Moniin tämän asetuksen mukaisiin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin sisältyy investointeja, jotka voivat liittyä monenlaisiin tukitoimiin. Selkeyden varmistamiseksi näitä tukitoimia toteutettaessa olisi vahvistettava joitakin yhteisiä sääntöjä, joita sovelletaan kaikkiin investointeihin. Yhteisissä säännöissä olisi määriteltävä menotyypit, joita voidaan pitää investointimenoina, ja varmistettava, että tukea myönnetään vain investointeihin, jotka luovat uutta arvoa maataloudessa. Investointihankkeiden toteutuksen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava maksaa ennakkomaksuja. Maaseuturahaston tuen tehokkuuden, oikeudenmukaisuuden ja kestävä vaikutuksen varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, joilla taataan tukitoimiin liittyvien investointien kestävyys ja estetään maaseuturahaston tuen käyttö kilpailua vääristävällä tavalla.
- (35) Maaseuturahastosta olisi voitava myöntää tukea kasteluinvestointeihin taloudellisen ja ympäristöedun saamiseksi, edellyttäen että kyseisen kastelun kestävyys varmistetaan. Joka tapauksessa tätä varten pitäisi myöntää tukea ainoastaan, jos kyseisellä alueella on vesipuitedirektiivin edellyttämä vesipiirin hoitosuunnitelma ja jos investoinnin tasoa vastaava veden mittaus on jo olemassa tai toteutetaan osana investointia. Olemassa olevien kasteluinfrastruktuurin tai -laitteiden parantamiseksi tehtävien investointien olisi johdettava vähimmäisparannuksiin vedenkäytön tehokkuudessa, ilmaistuna mahdollisena vedensäästönä. Jos vesistöön, johon investoinnit vaikuttavat, kohdistuu vesipuitedirektiivissä vahvistettujen määrittelypuitteiden mukaan veden määrään liittyviä paineita, näiden paineiden vähentämiseksi puolet tästä vedenkäytön tehokkuuden lisääntymisestä olisi muunnettava todelliseksi vedenkäytön vähennykseksi tuetun investoinnin tasolla. Olisi vahvistettava ne tapaukset, joissa mahdollista tai tosiallista vedensäästöä koskevia vaatimuksia ei voida soveltaa tai joissa ne eivät ole tarpeen, myös veden kierrätykseen tai uudelleen käyttöön liittyvien investointien osalta. Olisi säädettävä, että olemassa olevien laitteiden parannuksia koskevien investointien lisäksi maaseuturahastosta olisi annettava tukea uusien kastelujärjestelmien toteuttamiseen ympäristöarvioinnin tuloksista riippuen. Uusiin kastelujärjestelmiin ei kuitenkaan pitäisi myöntää kuin poikkeuksellisesti tukea, jos niiden vaikutuspiirissä olevaan vesistöön kohdistuu jo paineita, koska on olemassa suuri vaara, että tuen myöntäminen tällaisessa tapauksessa pahentaisi ympäristöongelmia entisestään.
- (36) Tietyissä tämän asetuksen mukaisissa pinta-alaan liittyvissä toimenpiteissä edellytetään tuensaajien tekemän sitoumuksia vähintään viiden vuoden ajaksi. Tänä aikana joko tilan tai tuensaajan tilanne voi muuttua. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt siitä, miten tällaisissa tilanteissa on toimittava.
- (37) Tietyissä tämän asetuksen mukaisissa toimenpiteissä tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuensaajat tekevät sitoumuksia, jotka ylittävät pakollisten toimenpide- tai hoitovaatimusten mukaisen perustason. Koska lainsäädäntöön voidaan tehdä sitomusajana sellaisia muutoksia, joiden johdosta perustaso muuttuu, olisi säädettävä asianomaisten tarkistettavien sopimusten tarkistamisesta sen varmistamiseksi, että kyseistä edellytystä noudatetaan edelleen.
- (38) Sen varmistamiseksi, että maaseudun kehittämiseen osoitettuja varoja käytetään parhaalla mahdollisella tavalla, että maaseudun kehittämisohjelmiin sisältyvät toimenpiteet kohdennetaan maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti ja että samalla taataan hakijoiden yhdenvertainen kohtelu, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava hankkeiden valintaperusteet. Tästä säännöstä olisi poikettava vain sellaisia toimenpiteitä koskevan tuen osalta, jotka liittyvät maatalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin, luonnonmukaiseen maatalouteen, Natura 2000 -verkostoon ja vesipuitedirektiiviin, alueisiin, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, eläinten hyvinvointiin, metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin sekä riskinhallintaan. Valintaperusteita sovellettaessa olisi otettava huomioon tukitoimen laajuus suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.
- (39) Maaseuturahastosta tulisi myöntää teknisen avun muodossa tukea maaseudun kehittämisohjelmien toteutukseen liittyviin toimiin, muun muassa kustannuksiin, jotka liittyvät sellaisiin unionin laatuajusteisiin viittaavien tunnusten ja lyhenteiden suojaamiseen, joihin osallistumiseen voidaan myöntää tämän asetuksen mukaista tukea, ja kustannuksiin, joita jäsenvaltioille aiheutuu sellaisten alueiden määrittelystä, joilla on luonnonoloista johtuvia rajoitteita.

- (40) Ohjelman toteutuksen eri vaiheisiin osallistuvien kansallisten verkostojen, järjestöjen ja viranomaisien verkostoituminen eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston yhteydessä on osoittanut, että verkostoituminen voi parantaa huomattavasti maaseudun kehittämisohjelmien laatua lisäämällä sidosryhmien osallistumista maaseudun kehittämisen hallintoon ja tiedottamalla suurelle yleisölle maaseudun kehittämisen eduista. Sen vuoksi sitä olisi rahoitettava osana unionin tason teknistä apua. Arvioinnin erityistarpeet huomioon ottaen olisi osana eurooppalaisista maaseudun kehittämisen arviointiverkosta luotava eurooppalaiset maaseudun kehittämisen arviointivalmiudet kaikkien arviointitoimiin osallistuvien toimijoiden koostamiseksi yhteen ja siten alan asiantuntemuksen vaihdon helpottamiseksi.
- (41) Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevalla eurooppalaisella innovaatiokumppanuudella olisi edistettävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden eli älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun toteutumista. Tämän kumppanuuden tärkeänä tehtävänä on koota yhteen kaikki alan toimijat unionin tasolla, kansallisesti ja alueellisesti, jolloin jäsenvaltiot saavat uusia ajatuksia siitä, miten olemassa olevia välineitä ja aloitteita voidaan virtaviivaistaa, yksinkertaistaa ja koordinoita paremmin ja tarvittaessa täydentää uusilla toimilla.
- (42) Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden edistämiseksi olisi perustettava eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto, jolla mahdollistetaan maatalouden innovointitoimien toteutukseen osallistuvien toimijaryhmien, neuvontapalvelujen ja tutkijoiden verkostoituminen. Sitä olisi rahoitettava osana unionin tason teknistä apua.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi varattava osa kunkin maaseudun kehittämisohjelman tekniseen apuun varatusta kokonaismäärästä sellaisen kansallisen maaseutuverkoston perustamisen ja toiminnan rahoittamiseksi, joka kokoaa yhteen maaseudun kehittämisen parissa toimivat järjestöt ja viranomaiset, eurooppalainen innovaatiokumppanuus mukaan luettuna, ja jolla pyritään lisäämään niiden osallistumista ohjelman toteutukseen ja parantamaan maaseudun kehittämisohjelmien laatua. Kansallisten maaseutuverkostojen olisi tätä varten laadittava ja pantava täytäntöön toimintasuunnitelma.
- (44) Maaseudun kehittämisohjelmiin olisi sisällyttävä innovatiivisia toimia, jotka edistävät resurssitehokasta, tuottavaa ja vähäpäästöistä maatalousalaa ja joita tuetaan maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisesti. Eurooppalaisella innovaatiokumppanuudella olisi pyrittävä nopeuttamaan ja laajentamaan innovatiivisten ratkaisujen siirtämistä käytäntöön. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden olisi tuotava lisäarvoa lisäämällä innovointiin liittyvien välineiden käyttöä ja tehokkuutta ja parantamalla niiden välistä synergiaa. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden olisi korjattava puutteita yhdistämällä tutkimus ja maatalouskäytäntö paremmin yhteen.
- (45) Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä tuettavien innovatiivisten hankkeiden toteutus olisi uskottava toimijaryhmille, jotka kokoavat yhteen viljelijöitä, metsänkäyttäjää, maaseutu yhteisöjä, viljelijöitä, tutkijoita, kansalaisjärjestöjen neuvoja ja muita toimijoita, joita maatalousalan innovointi koskee. Jotta tällaisista hankkeista saatavista tuloksista olisi hyötyä koko alalle, niiden tuloksia innovaatioiden ja osaamisen vaihdon alalla unionin sisällä ja kolmansien maiden kanssa olisi levitettävä.
- (46) Olisi säädettävä tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämisen myönnettävän unionin tuen kokonaismäärän määrittämisestä 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvalla kaudella vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen mukaisesti. Käytettävissä oleville määrärahoille olisi tehtävä ohjelmatyötä varten kiinteämääräinen indeksikorjaus.
- (47) Maaseuturahaston varojen hallinnoinnin helpottamiseksi olisi vahvistettava maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön sovellettava yhtenäinen maaseuturahaston tuen rahoitusosuus suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin. Tietyn tyyppisten tukitoimien erityisen tärkeyden tai luonteen huomioon ottamiseksi niille olisi vahvistettava erilliset rahoitusosuudet. Jotta lievennettäisiin erityisrajoitteita, jotka johtuvat kehitystasosta, syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta, vähemmän kehittyneille alueille, Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetuille syrjäisimmille alueille ja pienille Egeanmeren saarille sekä siirtymäalueille olisi vahvistettava asianmukainen maaseuturahaston rahoitusosuus.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden maaseudun kehittämistoimenpiteet ovat todennettavissa ja valvottavissa, mukaan lukien tarvittavien säännösten antaminen. Tätä varten hallintoviranomaisen ja maksajaviraston olisi laadittava ennakoarviointi ja arvioitava toimenpiteitä ohjelman koko toteutuksen ajan. Toimenpiteitä, jotka eivät vastaa kyseistä edellytystä, olisi mukautettava.
- (49) Komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet maaseudun kehittämisohjelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi. Komission olisi tässä yhteydessä toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja tehtävä tarvittavat tarkastukset, ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen hallintojärjestelmänsä moitteettoman toiminnan.

- (50) Yhden hallintoviranomaisen tulisi olla vastuussa kunkin maaseudun kehittämisohjelman hallinnosta ja toteutuksesta. Viranomaisen tehtävät olisi täsmennettävä tässä asetuksessa. Hallintoviranomaisen pitäisi voida siirtää osa tehtävistään, mutta sen olisi oltava edelleen vastuussa hallinnon tehokkuudesta ja moitteettomuudesta. Jos maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyy temaattisia alaohjelmia, hallintoviranomaisen olisi voitava nimetä toinen elin hallinnoimaan ja toteuttamaan kyseinen alaohjelma niiden määrärahojen osalta, jotka alaohjelmalle on varattu kehittämisohjelmassa, samalla kun varmistetaan kyseisten alaohjelmien moitteeton varainhoito. Jos jäsenvaltiolla on enemmän kuin yksi hallinnoitava ohjelma, voidaan johdonmukaisuuden varmistamiseksi perustaa koordinoituihin elin.
- (51) Kutakin maaseudun kehittämisohjelmaa olisi seurattava ohjelman toteutuksen ja kohti ohjelman vahvistettuja tavoitteita edistymisen osalta. Koska maaseuturahastosta tuettujen toimien vaikutuksen ja tehokkuuden osoittaminen ja parantaminen riippuu myös asianmukaisesta arvioinnista ohjelman valmistelun ja toteutuksen ja sen loppuunsaattamisen aikana, komission ja jäsenvaltioiden olisi yhdessä perustettava seuranta- ja arviointijärjestelmä, jonka tavoitteena on osoittaa maaseudun kehittämissä politiikan edistyminen ja arvioida maaseudun kehittämissä politiikkaan liittyvien toimien vaikutusta ja tehokkuutta.
- (52) Sen varmistamiseksi, että tiedot voidaan yhdistää unionin tasolla, seuranta- ja arviointijärjestelmään olisi kuuluttava yhteisiä indikaattoreita. Maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskevat tärkeimmät tiedot olisi talletettava ja säilytettävä sähköisesti tietojen yhdistämisen helpottamiseksi. Sen vuoksi tuensaajien olisi toimitettava vähintään tiedot, joita tarvitaan seurannassa ja arvioinnissa.
- (53) Vastuu ohjelman seurannasta olisi jaettava hallintoviranomaisen ja tätä tarkoitusta varten perustetun seurantakomitean kesken. Seurantakomitean tehtävänä olisi vastata ohjelman toteutuksen vaikuttavuuden seurannasta. Tätä varten olisi täsmennettävä sen velvollisuudet.
- (54) Ohjelman seurantaan olisi sisällyttävä komissiolle toimitettavan vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen laatiminen.
- (55) Kukin maaseudun kehittämisohjelma olisi sen laadun parantamiseksi ja sen saavutusten osoittamiseksi arvioitava.
- (56) Tämän asetuksen mukaiseen maaseudun kehittämistukeen olisi sovellettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa. Maatalousalan erityisluonteen vuoksi näitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräyksiä ei olisi sovellettava mainitun sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviiin tukitoimiin liittyviin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin, jotka toteutetaan tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti, tai jäsenvaltioiden maksamaan tukeen, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden kansalliseksi lisärahoitukseksi ja joka kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan.
- (57) Lisäksi jotta varmistettaisiin unionin tukeen oikeutettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja jäsenvaltioiden maksaman tuen keskinäinen johdonmukaisuus ja yksinkertaistettaisiin menettelyjä, jäsenvaltioiden maksama tuki, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden kansalliseksi lisärahoitukseksi ja joka kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, olisi sisällytettävä maaseudun kehittämisohjelmaan arvioitavaksi ja hyväksyttäväksi tämän asetuksen säännösten mukaisesti. Sen varmistamiseksi, että kansallista lisärahoitusta ei panna täytäntöön, ellei komissio ole hyväksynyt sitä, kyseinen jäsenvaltio ei saisi antaa maatalouden kehittämiseen ehdotettua lisärahoitusta käyttöön ennen sen hyväksymistä. Jäsenvaltioiden maksama tuki, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden kansalliseksi lisärahoitukseksi ja joka ei kuulu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, olisi ilmoitettava komissiolle mainitun sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos se kuuluu neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98⁽¹⁾ nojalla annetun asetuksen soveltamisalaan, eivätkä jäsenvaltiot saisi antaa sitä käyttöön ennen kuin komissio on lopullisesti hyväksynyt ilmoitusmenettelyn.
- (58) Olisi otettava käyttöön sähköinen tietojärjestelmä, joka mahdollistaa tehokkaan ja turvallisen tietojenvaihdon yhteisen edun mukaisista asioista ja tietojen tallettamisen, säilyttämisen ja hallinnoimisen sekä seurannasta ja arvioinnista raportoinnin.

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

- (59) Olisi sovellettava yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevaa unionin oikeutta, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾.
- (60) Komissiolle olisi tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (61) Tämän säädösvallan siirron olisi koskettava edellytyksiä, joiden mukaan oikeushenkilöä voidaan pitää nuorena viljelijänä, sekä ammattitaidon hankkimiseen sovellettavan lisäajan vahvistamista, tilan- ja metsänhoitoa koskevan vaihdon ja tila- ja metsävierailujen kestoja ja sisältöä. Sen olisi koskettava myös 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia erityisiä unionin järjestelmiä ja tuottajaryhmien erityispiirteitä ja toimintatyyppiä, jotka voivat saada 17 artiklan 2 kohdan nojalla tukea, sekä edellytysten vahvistamista kilpailun vääristymien, tuotteiden syrjinnän ja kaupallisten merkkien tuen ulkopuolelle jättämisen ehkäisemiseksi.
- (62) Tämän säädösvallan siirron olisi myös koskettava liiketoimintasuunnitelman vähimmäisisältöä sekä perusteita, joita jäsenvaltioiden on käytettävä määrittäessä 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylä- ja alarajoja; metsitykseen ja metsämaan muodostamiseen sovellettavien ympäristöä koskevien vähimmäisvaatimusten määrittelyä; edellytyksiä, joita sovelletaan maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin, jotka liittyvät kotieläintuotannon laajaperäistämiseen, kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten rotujen kasvattamiseen tai sellaisten kasvien geenivarjojen säilyttämiseen, joita uhkaa geneettinen köyhtyminen sekä geenivarjojen säilyttämistä, kestävää käyttöä ja kehittämistä koskevien tukitoimien määrittelyä. Sen olisi koskettava myös laskentamenetelmää, jota käytetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen
- käytäntöjen kaksinkertaisen rahoittamisen estämiseksi sellaisten toimenpiteiden osalta, jotka liittyvät maatalouden ympäristö- ja ilmastotukiin, luonnonmukaiseen viljelyyn, Natura 2000 -toimenpiteisiin sekä vesipuitedirektiivin mukaisiin toimenpiteisiin; niiden alojen määrittämisestä, joilla tuotantomenetelmiä koskevia vaatimuksia tiukennetaan eläinten hyvinvointiin liittyvien sitoumusten johdosta; metsätalouden geenivarjojen säilyttämiseksi ja edistämiseksi toteutettavien tukeen oikeutettujen tukitoimien tyyppiä; yhteistyötoimenpiteen mukaan tukeen oikeutettujen pilottihankkeiden, klusterien, verkostojen, lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden erityispiirteiden tarkentamista sekä tässä toimenpiteessä luetelluille toimille myönnettävän avun edellytysten määrittämistä.
- (63) Tämän säädösvallan siirron olisi koskettava lisäksi keskinäisille rahastoille tämän asetuksen mukaisen riskienhallintatoimenpiteen nojalla myönnettävien kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskestoja; edellytyksiä, joiden mukaisesti leasing sopimukseen tai käytettyihin välineisiin ja laitteisiin liittyviä kustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina investointimenoina sekä uusiutuvan energian investointikelpoisten infrastruktuurityyppien määrittelyä; edellytyksiä, joita sovelletaan 28, 29, 33 ja 34 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisten sitoumusten muuntamiseen tai mukauttamiseen sekä muiden sellaisten tilanteiden määrittelyä, joissa avun takaisinmaksua ei vaadita. Sen olisi myös koskettava liitteessä I vahvistettujen enimmäismäärien tarkistamista sekä edellytyksiä, joiden mukaisesti komission asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla hyväksymä tuki voidaan liittää osaksi tässä asetuksessa säädettyä tukea, myös teknisen avun ja jälkiarviointien osalta, jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 säädetystä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään. Kroatian tasavallan liittymissopimuksen huomioon ottamiseksi kyseisten delegoitujen säädösten olisi Kroatian osalta katettava tarvittaessa myös siirtymävaihe neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006⁽³⁾ mukaisesti.
- (64) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee maaseudun kehittämisohjelmien ja kansallisen kehyksen sisältöä, ohjelmien ja niihin tehtävien muutosten hyväksymistä, ohjelmia hyväksyttäessä sovellettavia menettelyjä ja aikatauluja, ohjelman ja kansallisen kehyksen muutoksia hyväksyttäessä sovellettavia menettelyjä ja aikatauluja, niiden voimaantulo ja esittämissihteys mukaan luettuina, osaamisensiirto- ja tiedotustoimeen osallistuvien kustannusten korvaamismenettelyitä koskevia sääntöjä, maaseudun kehittämistoimenpiteiden toteuttamista koskevia erityisedellytyksiä, tämän asetuksen nojalla perustettavien verkkojen rakennetta ja toimintaa, tiedotus- ja julkistamisvaatimuksia, seuranta- ja valvontajärjestelmän hyväksymistä sekä tietojärjestelmän

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18. joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1085/2006, annettu 17. heinäkuuta 2006, liittymistä valmistelevalta tukivälineestä (EUVL L 170, 29.6.2007, s. 1).

toimintasääntöjä ja vuotuisten täytäntöönpanokertomusten esittämistä koskevia sääntöjä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

- (65) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu, ja tietosuojavaltuutettu on antanut lausunnon 14 päivänä joulukuuta 2011⁽²⁾.
- (66) Suunniteltujen toimenpiteiden sujuvan valmistelun kii-reellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (67) Tässä asetuksessa säädetty uusi tukijärjestelmä korvaa asetuksella (EY) N:o 1698/2005 perustetun tukijärjestelmän. Asetus (EY) N:o 1698/2005 olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

TAVOITTEET JA STRATEGIA

I LUKU

Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt maaseudun kehittämiseen myönnettävälle unionin tuelle, joka rahoitetaan asetuksella (EU) N:o 1306/2013 perustetusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, jäljempänä 'maaseuturahasto'. Siinä määritetään tavoitteet, joihin maaseudun kehittämispolitiikalla on pyrittävä, ja niihin liittyvät maaseudun kehittämistä koskevat unionin prioriteetit. Siinä esitetään maaseudun kehittämispolitiikan strategien sisältö ja määritellään maaseudun kehittämispolitiikan täytäntöönpanemiseksi hyväksyttävät toimenpiteet. Lisäksi siinä vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan ohjelmatyöhön, verkostoitumiseen, hallinnointiin, seurantaan ja arviointiin jäsenvaltioiden ja komission välisen vastuunjaon perusteella, ja säännöt maaseuturahaston ja muiden unionin välineiden koordinoinnin varmistamiseksi.

2. Tällä asetuksella täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽³⁾ toisen osan säännöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUVL C 35, 9.2.2012, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklassa säädettyjä tai tarkoitettuja 'ohjelman', 'tukitoimen', 'tuensajaan', 'paikallisen kehittämisstrategian', 'julkisten menojen', 'pk-yritysten', 'päätökseen saatetun tukitoimen' ja 'rahoitusvälineiden' määritelmiä sekä 90 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä 'vähemmän kehittyneiden alueiden' ja 'siirtymäalueiden' määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'ohjelmatyöllä' tarkoitetaan monivaiheista organisointi-, päätöksenteko- ja varojen jakomenettelyä, johon kumppanit osallistuvat ja jonka tavoitteena on panna täytäntöön unionin ja jäsenvaltioiden monivuotinen yhteinen toiminta maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien toteuttamiseksi;
- b) 'alueella' tarkoitetaan alueyksikköä, joka vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003⁽⁴⁾ tarkoitettua tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tasoa I tai II (NUTS-taso 1 ja 2);
- c) 'toimenpiteellä' tarkoitetaan joukkoa tukitoimia, joilla pyritään toteuttamaan yksi tai useampi maaseudun kehittämistä koskeva unionin prioriteetti;
- d) 'tukiprosentilla' tarkoitetaan tukitoimen julkisen rahoitusosuuden määrää;
- e) 'transaktiokustannuksilla' tarkoitetaan sitoumuksen täyttämiseen liittyviä lisäkustannuksia, jotka eivät ole välitöntä seurausta sen toteuttamisesta tai jotka eivät sisälly kustannuksiin tai tulonmenetyksiin, jotka korvataan välittömästi ja jotka voidaan laskea vakiokustannusten perusteella;
- f) 'maatalousmaalla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklassa määriteltyä pellon, pysyvien nurmien ja pysyvien laidunten tai pysyvien viljelmien pinta-alaa;
- g) 'taloudellisilla tappioilla' tarkoitetaan kaikkia viljelijälle aiheutuneita lisäkustannuksia, jotka aiheutuvat viljelijän toteuttamista poikkeuksellisista toimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään markkinatarjontaa tai merkittävää tuotannonmenetystä;
- h) 'epäsuotuisilla sääoloilla' tarkoitetaan sellaisia sääoloja kuin halla, myrsky ja rakeet, jää, rankkasade tai ankara kuivuus, jotka ovat rinnastettavissa luonnonkatastrofiin;

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

- i) 'eläintaudeilla' tarkoitetaan Maailman eläintautijärjestön luettelossa tai neuvoston päätöksen 2009/470/EY ⁽¹⁾ liitteessä mainittuihin eläintauteihin kuuluvia tauteja;
- j) 'ympäristövahingolla' tarkoitetaan ympäristön erityistä pilaantumista, kontaminaatiota tai sen laadun heikkenemistä, joka liittyy erityiseen tapahtumaan ja esiintyy maantieteellisesti rajoitetulla alueella, mutta joka ei kata yleisiä ympäristöriskejä, jotka eivät liity erityiseen tapahtumaan, esimerkiksi ilmastomuutosta tai ilman pilaantumista;
- k) 'luonnonkatastrofilla' tarkoitetaan bioottista tai abioottista luonnonilmiötä, josta aiheutuu merkittävää häiriötä maatalouden tuotantojärjestelmille tai metsätalouden rakenteille ja joka mahdollisesti aiheuttaa huomattavaa taloudellista vahinkoa maa- tai metsätalosaluilla;
- l) 'muulla katastrofilla' tarkoitetaan ennakoimatonta bioottista tai abioottista ihmisen toiminnan aiheuttamaa ilmiötä, josta aiheutuu merkittävää häiriötä maatalouden tuotantojärjestelmille ja metsätalouden rakenteille ja joka aiheuttaa lopulta huomattavaa taloudellista haittaa maa- tai metsätalosaluilla;
- m) 'lyhyellä toimitusketjulla' tarkoitetaan toimitusketjua, johon osallistuu vain joitakin talouden toimijoita, jotka ovat sitoutuneet yhteistyöhön, paikalliseen talouskehitykseen sekä tiiviisiin maantieteellisiin ja yhteiskunnallisiin suhteisiin tuottajien, jalostajien ja kuluttajien välillä;
- n) 'nuorella viljelijällä' tarkoitetaan henkilöä, joka on enintään 40-vuotias hakemuksen jättämisaikana, jolla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja joka ryhtyy ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi;
- o) 'temaattisilla tavoitteilla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 9 artiklassa määriteltyjä temaattisia tavoitteita;
- p) 'yhteisellä strategiakehyksellä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 10 artiklassa tarkoitettua yhteistä strategiakehystä;
- q) 'klusterilla' tarkoitetaan riippumattomien yritysten ryhmittymää, johon osallistuu uusia yrityksiä, pk-yrityksiä ja suuryrityksiä sekä neuvoo-antavia elimiä ja/tai tutkimusorganisaatioita ja jonka tarkoituksena on kannustaa taloudellista tai innovatiivista toimintaa edistämällä intensiivistä vuorovaikutusta, tilojen yhteiskäyttöä ja osaamisen ja asiantuntemuksen vaihtoa sekä osallistumalla tehokkaasti osaamisen siirtoon, verkostoitumiseen ja tietojen levittämiseen klusteriin kuuluvien yritysten keskuudessa;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2009/470/EY, tehty 25 päivänä toukokuuta 2009, tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista (EUVL L 155, 18.6.2009, s. 30).

- r) 'metsällä' tarkoitetaan yli 0,5 hehtaarin laajuista maa-alueetta, jolla puut ovat yli viisi metriä korkeita ja jolla latvuspeittävyys on yli 10 prosenttia tai jonka puut kykenevät yltämään näihin raja-arvoihin in situ ja joka ei sisällä maata, joka on pääasiallisesti maatalouskäytössä tai kaupunkialuetta, jollei 2 kohdasta muuta johdu.

2. Jäsenvaltio tai alue voi päättää soveltaa muuta kuin 1 kohdan r alakohdassa tarkoitettua, olemassa olevaan kansalliseen lainsäädäntöön tai inventaariojärjestelmään perustuvaa metseen määritelmää. Jäsenvaltioiden tai alueiden on esitettävä tällainen määritelmä maaseudun kehittämissuunnitelmassaan.

3. Jotta varmistettaisiin tuensaajien yhtäläinen kohtelu ja otettaisiin huomioon sopeutumiseen tarvittava aika, 1 kohdan n alakohdassa säädetyn nuoren viljelijän määritelmän osalta siirretään komissiolle valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaan oikeushenkilöä voidaan pitää nuorena viljelijänä, sekä ammattitaidon hankkimiseen sovellettavan lisäajan vahvistamista.

II LUKU

Tehtävä, tavoitteet ja prioriteetit

3 artikla

Tehtävä

Maaseuturahasto edistää Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista edistämällä maaseudun kestävästä kehittämisestä kaikkialla unionissa tavalla, joka täydentää YMP:n, muita välineitä, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa. Se edistää unionin maatalousalan kehittymistä alueiden käytön ja ympäristön kannalta tasapainoisemmaksi, ilmastoystävällisemmäksi ja ilmastomuutoksen paremmin kestäväksi, kilpailukykyisemmäksi sekä innovatiivisemmäksi. Lisäksi se edistää maaseudun kehittymistä.

4 artikla

Tavoitteet

YMP:n yleisten puitteiden mukaisesti maaseudun kehittämiselle, elintarvikealan sekä non-food -alan ja metsätalouden toimet mukaan luettuina, myönnettävällä tuella pyritään edistämään seuraavien tavoitteiden saavuttamista:

- a) maatalouden kilpailukykyyn edistäminen;
- b) luonnonvarojen kestävä hoidon varmistaminen ja ilmastotoimet;
- c) maaseudun elinkeinoelämän ja maaseutuyhteisöjen tasapainoisen aluekehityksen saavuttaminen, mukaan lukien työpaikkojen luominen ja säilyttäminen.

5 artikla

Maaseudun kehittämistä koskevat unionin prioriteetit

Maaseudun kehittämisen tavoitteet, jotka edistävät älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista, pyritään saavuttamaan toteuttamalla seuraavat kuusi maaseudun kehittämistä koskevaa unionin prioriteettia, jotka vastaavat yhteisen strategiakehyksen asianmukaisia teemaattisia tavoitteita:

- 1) tietämyksen siirron ja innovaatioiden edistäminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseudulla erityisesti seuraavilla aloilla:
 - a) innovaatioiden, yhteistyön ja tietämyspohjan kehittämisen edistäminen maaseudulla;
 - b) yhteyksien vahvistaminen maatalouden, ruoan tuotannon, metsätalouden sekä tutkimuksen ja innovaatioiden välillä myös ympäristöasioiden hallinnan ja ympäristönsuojelun tason parantamiseksi;
 - c) elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen edistäminen maa- ja metsätaloudessa.
- 2) maatilojen elinkelpoisuuden ja kilpailukyvyyn parantaminen kaikenlaisessa maataloudessa kaikilla alueilla sekä innovatiivisen maatalateknologian ja kestävänsä metsänhoidon edistäminen erityisesti seuraavilla aloilla:
 - a) kaikkien maatilojen taloudellisen suorituskyvyn parantaminen sekä maatilojen rakenneuudistuksen ja nykyaikaisamisen helpottaminen, erityisesti markkinoille osallistumisen ja markkinoille suuntautumisen sekä maatalouden monipuolistamisen lisäämiseksi;
 - b) riittävän ammattitaitoisten viljelijöiden maatalousalalle pääsyn ja erityisesti sukupolvenvaihdosten helpottaminen.
- 3) elintarvikeketjun organisoitumisen edistäminen mukaan lukien maataloustuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, eläinten hyvinvointi ja maatalouden riskienhallintaa erityisesti seuraavilla aloilla:
 - a) alkutuottajien kilpailukyvyyn parantaminen kytkemällä heidät paremmin maatalouselintarvikeketjuun maataloustuotteiden arvoa lisäävien laatujärjestelmien, paikallisten markkinoiden edistämistä sekä menekinedistämistä koskevien toimien, lyhyiden jakeluketjujen, tuottajaryhmien ja -organisaatioiden sekä toimialaorganisaatioiden avulla;
- b) maatilojen riskien ehkäisemisen ja hallinnan tukeminen.
- 4) maa- ja metsätalouteen liittyvien ekosysteemien ennallistaminen, säilyttäminen ja parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:
 - a) biologisen monimuotoisuuden, mukaan luettuina Natura 2000 -alueet ja alueet, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, ja luonnonarvoltaan arvokkaan maataloustuotannon sekä Euroopan maisemien tilan ennallistaminen, säilyttäminen ja parantaminen;
 - b) vesien käytön hallinnan edistäminen, mukaan lukien lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön hallinta;
 - c) maaperän eroosion torjuminen ja maaperän hoidon parantaminen.
- 5) voimavarojen tehokkaan käytön sekä vähähiiliseen ja ilmastoa säästävään talouteen siirtymisen edistäminen maatalous-, elintarvike- ja metsäsektoreilla erityisesti seuraavilla aloilla:
 - a) maatalouden vedenkäytön tehostaminen;
 - b) maatalouden ja elintarvikejalostuksen energiatehokkuuden lisääminen;
 - c) uusiutuvien energialähteiden sekä biotalouteen tarkoitettujen sivutuotteiden, jätteiden, jäännösten ja muiden kuin elintarvikkeiksi tarkoitettujen raaka-aineiden tarjonnan ja käytön helpottaminen;
 - d) maatalouden kasvihuonekaasu- ja ammoniakkipäästöjen vähentäminen;
 - e) hiilen sitomisen ja talteenoton edistäminen maa- ja metsätaloudessa;
- 6) sosiaalisen osallisuuden, köyhyyden vähentämisen ja taloudellisen kehityksen edistäminen maaseudulla erityisesti seuraavilla aloilla:
 - a) pienyritysten monipuolistamisen, perustamisen ja kehittämisen sekä työpaikkojen luomisen helpottaminen;
 - b) maaseutualueiden paikallisen kehittämisen edistäminen;
 - c) tieto- ja viestintäteknologian saavutettavuuden, käytön ja laadun parantaminen maaseudulla.

Kaikki nämä prioriteetit edistävät innovointia, ympäristöä sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevien monialaisten tavoitteiden toteutumista. Ohjelmiin voi sisältyä vähemmän kuin kuusi prioriteettia, jos se voidaan perustella vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhkat kartoittavalla tilanearvioinnilla, jäljempänä 'SWOT', ja ennakoarvioinnilla. Kussakin ohjelmassa on käsiteltävä vähintään neljää prioriteettia. Kun jäsenvaltio toimittaa kansallisen ohjelman ja alueelliset ohjelmat, kansallisessa ohjelmassa voi olla vähemmän kuin neljä prioriteettia.

Ohjelmiin voidaan sisällyttää muita kohdealoja jonkin prioriteetin toteuttamiseksi, jos ne ovat perusteltuja ja mitattavissa.

II OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

Ohjelmatyön sisältö

6 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien muuttaminen

1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmilla on pantava täytäntöön maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja vastaava strategia toteuttamalla III osastossa määriteltyjä toimenpiteitä. Unionin prioriteettien toteuttamiseen haetaan tukea maaseuturahastosta.

2. Jäsenvaltio voi toimittaa joko koko alueensa käsittävän yhden ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia taikka asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa kansallisen ohjelman yhdessä alueellisten ohjelmien kanssa. Jos jäsenvaltio toimittaa kansallisen ohjelman ja joukon alueellisia ohjelmia, toimenpiteiden ja/tai tukitoimien tyyppien ohjelmasuunnittelusta on huolehdittava kansallisesti tai alueellisesti, ja kansallisen ohjelman ja alueellisten ohjelmien strategioiden keskinäinen johdonmukaisuus on varmistettava.

3. Alueellisia ohjelmia toimittaneet jäsenvaltiot voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät sisältävän kansallisen kehityksen ilman erillistä talousarviomäärärahaa.

Alueellisia ohjelmia toimittaneiden jäsenvaltioiden kansalliset kyvykset voivat myös sisältää taulukon, jossa eritellään alue- ja vuosikohtaisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle kyseiseksi ohjelma-kaudeksi myönnetty maaseuturahaston koko rahoitusosuus.

7 artikla

Temaattiset alaohjelmat

1. Jäsenvaltiot voivat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä varten sisällyttää maaseudun

kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, joilla vastataan erityistarpeisiin. Temaattiset alaohjelmat voivat liittyä muun muassa seuraaviin:

- nuorille viljelijöille;
- 19 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen pientilajen;
- 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vuoristoalueiden;
- lyhyet toimitusketjut;
- maaseudun naiset;
- ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä biologinen monimuotoisuus.

Liitteessä IV vahvistetaan viitteellinen luettelo kunkin temaattisen alaohjelman kannalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimien tyypeistä.

2. Temaattisilla alaohjelmilla voidaan myös vastata erityistarpeisiin, jotka liittyvät tietyn maaseutualan kehitykseen huomattavasti vaikuttavien maataloussektorien rakenneuudistukseen.

3. Liitteessä II vahvistettuja tukiprosentteja voidaan korottaa 10 lisäprosenttiyksiköllä, kun kyseessä ovat pientiloja, lyhyitä toimitusketjuja, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä biologista monimuotoisuutta koskevien temaattisten alaohjelmien puitteissa tuetut tukitoimet. Nuorten viljelijöiden ja vuoristoalueiden tapauksessa enimmäistukiprosentteja voidaan korottaa liitteen II mukaisesti. Yhdistetty tukiprosentti voi kuitenkin olla enintään 90 prosenttia.

8 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien sisältö

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jokaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan on sisällyttävä

- asetuksen (EU) N:o 1303/2013 55 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi;
- SWOT-analyysi tilanteesta ja niiden tarpeiden määrittely, joihin on vastattava ohjelman kattamalla maantieteellisellä alueella.

Analyysi on jäsennettävä maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti. Ympäristöä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä innovointia koskevat erityistarpeet on arvioitava ottaen huomioon kaikki maaseudun kehittämistä koskevat unionin prioriteetit, jotta näillä kolmella alalla määriteltäisiin tarkoituksenmukaisia ratkaisuja kunkin prioriteetin tasolla;

- c) strategian kuvaus, jossa osoitetaan, että
- i) kullekin ohjelmaan kuuluvalla maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien kohdealalle on asetettu tarkoituksenmukaiset tavoitteet, jotka perustuvat 69 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin indikaattoreihin ja tarvittaessa ohjelmakohtaisiin indikaattoreihin;
 - ii) kullekin ohjelmaan kuuluvalla maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien kohdealalle on valittu tarkoituksenmukaiset yhdistelmät toimenpiteitä, jotka perustuvat johdonmukaiseen toimintalogiikkaan a alakohdassa tarkoitettuihin ennakoarvioinnin ja b alakohdassa tarkoitettuihin analyysin pohjalta;
 - iii) varojen jakaminen ohjelman toimenpiteille on perusteltua ja riittävää asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
 - iv) erityisoloihin alueellisella tai aluetta pienempien yksiköiden tasolla liittyvät erityistarpeet otetaan huomioon ja niihin etsitään konkreettisia ratkaisuja asianmukaisten toimenpiteiden tai temaattisten alaohjelmien yhdistelmien avulla;
 - v) ohjelmaan sisältyy asianmukainen lähestymistapa innovointiin maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien toteuttamiseksi, mukaan lukien maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus, ympäristöön, Natura 2000 -alueiden erityistarpeet mukaan luettuina, sekä ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen;
 - vi) on toteutettu toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että käytettävissä on riittävät valmiudet antaa neuvontaa lainsäädännön vaatimuksista ja innovointiin liittyvistä toimista;
- d) kunkin ennakkoehdon, joka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 19 artiklassa, osalta ja liitteessä XI olevan II osan mukaisesti vahvistettujen yleisten ennakkoehtojes osalta, ja tämän asetuksen liitteen V mukaisesti, arviointi siitä, mitä ennakkoehdoista sovelletaan ohjelmaan ja mitkä niistä täyttyvät kumppanuussopimuksen ja ohjelman esittämispäivänä. Jos sovellettavat ennakkoehdot eivät täyty, ohjelmassa on oltava selvitys toteutettavista toimenpiteistä, niiden täytäntöönpanosta vastaavista elimistä ja niiden aikataulusta kumppanuussopimuksessa esitetyn yhteenvedon mukaisesti.
- e) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 21 artiklan soveltamiseksi perustetun tuloskehyksen kuvaus;
- f) kunkin valitun toimenpiteen kuvaus;
- g) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 56 artiklassa tarkoitettu arviointisuunnitelma. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään riittävät resurssit voidakseen vastata määriteltyihin tarpeisiin ja varmistaakseen asianmukaisen seurannan ja arvioinnin;
- h) rahoitussuunnitelma, johon sisältyy
- i) taulukko, jossa vahvistetaan 58 artiklan 4 kohdan mukaisesti kullekin vuodelle suunniteltu maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuus. Tarvittaessa tästä taulukosta on käytävä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuuden sisällä erikseen ilmi määrärahat, jotka osoitetaan vähemmän kehittyneille alueille, ja varat, jotka siirretään maaseuturahastolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Maaseuturahaston suunnitellun vuotuisen rahoitusosuuden on oltava monivuotisen rahoituskehyksen mukainen;
 - ii) taulukko, jossa vahvistetaan kunkin toimenpiteen, kunkin maaseuturahaston erityisen rahoitusosuuden kohteena olevan tukitoimen tyyppiin sekä teknisen avun osalta unionin suunniteltu kokonaisrahoitusosuus ja sovellettava maaseuturahaston rahoitusosuus. Tarvittaessa tästä taulukosta on käytävä erikseen ilmi vähemmän kehittyneille alueille ja muille alueille varattu maaseuturahaston rahoitusosuus;
- i) kohdealoittain jaoteltu indikaattorisuunnitelma, joka käsittää 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita ja vastaavan kohdealan mukaisesti valitun maaseudun kehittämistoimenpiteen suunnitellut tuotokset ja suunnitellut menot;
- j) tarvittaessa 82 artiklan mukaista kansallista lisärahoitusta koskeva taulukko kunkin toimenpiteen osalta;
- k) tarvittaessa luettelo 81 artiklan 1 kohdan mukaisista tukijärjestelmistä, joita käytetään ohjelmien täytäntöönpanoon;
- l) selvitys siitä, miten maaseudun kehittämisohjelma täydentää muista yhteisen maatalouspolitiikan välineistä ja Euroopan rakenne- ja investointirahastoista, jäljempänä 'ERI-rahastot', rahoitettuja toimenpiteitä;
- m) ohjelman täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan luettuina
- i) kaikkien 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten nimeäminen jäsenvaltiossa ja tiedoksi tiivistelmä kunkin hallinto- ja valvontarakenteen osalta;
 - ii) kuvaus seuranta- ja arviointimenettelyistä sekä seuranta-komitean kokoonpanosta;
 - iii) säännökset, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen, myös 54 artiklassa tarkoitettuihin kansallisiin maaseutuverkosten välityksellä;
 - iv) kuvaus toimintatavasta, jolla vahvistetaan periaatteet tukitoimien valintaperusteiden ja paikallisten kehittämisstrategioiden määrittelyä varten asiaankuuluvat tavoitteet huomioon ottaen; jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä säätää, että etusijalle asetetaan pk-yritykset, joilla on kytköksiä maa- ja metsätalouselämään;

- v) paikallisen kehittämisen osalta tarvittaessa kuvaus mekanismeista, joilla varmistetaan johdonmukaisuus paikallisten kehittämisstrategioiden, 35 artiklassa tarkoitetun yhteistyötoimenpiteen ja 20 artiklassa tarkoitetun peruspalveluja ja kylien kunnostusta maaseudulla koskevan toimenpiteen välillä kaupungin ja maaseudun väliset yhteydet mukaan luettuina;
- n) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitettujen kumppanien mukaan ottamiseksi toteutetut toimet ja yhteenvedo kumppanien kuulemisten tuloksista;
- o) tarvittaessa 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kansallisen maaseutuverkoston rakenne sekä verkoston hallintoa koskevat säännökset, joihin sen vuotuiset toimintasuunnitelmat perustuvat.

2. Jos maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyy temaattisia alaohjelmia, kuhunkin alaohjelmaan on sisällyttävä

- a) erityinen SWOT-menetelmään perustuva analyysi tilanteesta ja niiden tarpeiden määrittely, joihin alaohjelmalla on tarkoitus vastata;
- b) erityistavoitteet alaohjelmatasolla ja toimenpiteiden valinta alaohjelman toimenpidelogiikan perusteellisen määritelmän perusteella, mukaan luettuna tavoitteiden saavuttamiseksi valittujen toimenpiteiden odotettavissa olevan vaikutuksen arviointi;
- c) erillinen erityisindikaattorisuunnitelma ja vastaavan kohdealan mukaisesti valitun kunkin maaseudun kehittämistoimenpiteen suunnitellut tuotokset ja suunnitellut menot.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa kuvattujen tietojen esittämistä maaseudun kehittämisohjelmissa, ja säännöt, jotka koskevat 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten kehysten sisältöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Maaseudun kehittämisohjelmien valmistelu, hyväksyminen ja muuttaminen

9 artikla

Ennakkoehdot

Maaseuturahaston ohjelmatyöhön sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 liitteessä XI olevassa II jaksossa tarkoitettujen yleisten ennakkoehtojen lisäksi tämän asetuksen liitteessä V tarkoitettuja ennakkoehtoja, jos ne ovat tarkoituksenmukaisia ja jos niitä voidaan soveltaa ohjelman prioriteettien erityistavoitteisiin.

10 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien hyväksyminen

- Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 8 artiklassa tarkoitettut tiedot sisältävä ehdotus kustakin maaseudun kehittämisohjelmasta.
- Komissio hyväksyy kunkin maaseudun kehittämisohjelman täytäntöönpanosäädöksellä.

11 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien muuttaminen

Ohjelmien muuttamista koskevat jäsenvaltioiden pyynnöt hyväksytään seuraavien menettelyjen mukaisesti:

- a) Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ohjelmien muuttamista koskevista pyynnöistä, joilla pyritään:
- muuttamaan ohjelmastrategiaa tekemällä yli 50 prosentin muutos johonkin kohdealueeseen liittyvistä määrällisistä tavoitteista;
 - muuttamaan maaseuturahaston rahoitusosuutta yhdessä tai useammassa toimenpiteessä;
 - muuttamaan unionin kokonaisrahoitusosuutta tai sen vuosittaista jakautumista ohjelmatasolla;
- b) Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä ohjelmien muuttamista koskevat pyynnöt kaikissa muissa tapauksissa. Nämä säännöt koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:
- toimenpiteiden tai tukitoimien tyyppien käyttöönotto tai lakkauttaminen;
 - muutokset toimenpiteiden kuvauksessa, tukikelpoisuus-edellytysten muutokset mukaan luettuina;
 - varojen siirtäminen sellaisten toimenpiteiden välillä, joihin sovelletaan erilaisia maaseuturahaston rahoitusosuuksia.

Kuitenkin b alakohdan i, ii ja iii alakohtaa sovellettaessa tapauksissa, joissa varojen siirtäminen koskee alle 20:tä prosenttia toimenpiteen määrärahoista ja alle 5:tä prosenttia ohjelmalle myönnetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta, hyväksyntä katsotaan annetuksi, jos komissio ei ole tehnyt pyynnöstä päätöstä 42 työpäivän kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Kyseinen määräaika ei sisällä ajanjaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona komissio on lähettänyt huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja päättyy sinä päivänä, kun jäsenvaltio on vastannut huomautuksiin.

- c) Komission hyväksyntää ei vaadita sellaisten puhtaasti toimittuksellisten tai tekstinlaadinnallisten korjausten tekemiseen, jotka eivät vaikuta politiikan eivätkä toimenpiteiden toteuttamiseen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisistä muutoksista.

12 artikla

Menettelyjä ja aikatauluja koskevat säännöt

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt menettelyistä ja aikatauluista, joita sovelletaan

- a) maaseudun kehittämissuunnitelmien ja kansallisten kehysten hyväksymiseen;
- b) maaseudun kehittämissuunnitelmia ja kansallisia kehyksiä koskevien muutosehdotusten esittämiseen ja hyväksymiseen, muutosehdotusten voimaantulo ja esittämistä ohjelmakauden aikana mukaan luettuina.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III OSASTO

MAASEUDUN KEHITTÄMISTUKI

I LUKU

Toimenpiteet

13 artikla

Toimenpiteet

Jokainen maaseudun kehittämissuunnitelmanpide on suunniteltava niin, että se edistää yhden tai useamman maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin toteutumista. Liitteessä VI vahvistetaan viitteellinen luettelo unionin prioriteettien kannalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä.

14 artikla

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista koskevat toimet, esittelytoiminnan ja tiedotustoimet. Ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista koskeviin toimiin voi sisältyä koulutuskursseja, työpajoja ja valmennusta.

Tuki voi myös kattaa lyhytaikaiset tilan- ja metsänhoitoa koskevat vaihdot ja vierailut tiloille ja metsiin.

2. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään maa- ja metsätalous- sekä elintarvikealalla toimiville henkilöille, maankäyttäjille ja muille talouden toimijoille, jotka ovat maaseudulla toimivia pk-yrityksiä.

Tuensaajana on koulutustoimen tai muun tietämysensiirto- ja tiedotustoimen tarjoaja.

3. Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei myönnetä ohjauksella koulutuskursseihin, jotka ovat osa keskiasteen tai sitä ylempään asteen tavanomaisia koulutusohjelmia tai -järjestelmiä.

Tietämysensiirto- ja tiedotuspalveluja tarjoavilla elimillä on oltava asianmukaiset valmiudet eli pätevä henkilöstö, ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta tehtävien hoitamiseen.

4. Tämän toimenpiteen mukaisia tukikelpoisia kustannuksia ovat tietämysensiirto- tai tiedotustoimen järjestämisestä ja toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset. Kun kyseessä ovat esittelyhankkeet, tuki voi kattaa myös niihin liittyvät investointikustannukset. Tukikelpoisia ovat myös osallistujien matka- ja majoituskulut ja heidän päivärahasensa sekä viljelijöiden lomituskulut. Kaikki tämän kohdan mukaisesti yksilöidyt kustannukset maksetaan tuensaajalle.

5. Jotta varmistetaan, että tilan- ja metsänhoitoa koskeva vaihto ja tila- ja metsävierailut ovat selkeästi erotettavissa muihin unionin järjestelmiin kuuluvista vastaavista toimista, siirretään komissiolle valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tilan- ja metsänhoitoa koskevan vaihdon ja tila- ja metsävierailujen kestoa ja sisältöä.

6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan osallistujien kustannusten korvaamisen menettelyihin liittyvät säännöt, mukaan lukien arvosetelien (voucher) tai muiden vastaavien muotojen käyttäminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

1. Tämän toimenpiteen mukaisen tuen tavoitteena on

- a) auttaa viljelijöitä, tässä asetuksessa määriteltyjä nuoria viljelijöitä, metsän haltijoita, muita maankäyttäjiä ja maaseutualueiden pk-yrityksiä hyödyntämään neuvontapalveluja tilansa, yrityksensä ja/tai investointinsa taloudellisen ja ympäristöhokkuuden parantamisessa sekä niiden ilmastoystävällisyyden ja ilmastomuutoksen kestävyden parantamisessa;

b) edistää tilanhoito- ja lomituspalvelujen sekä maatalouden neuvontapalvelujen ja metsätalouden neuvontapalvelujen perustamista, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 12–14 artiklassa tarkoitettu maatiloiden neuvontajärjestelmä mukaan luettuna;

c) edistää neuvojen koulutusta.

2. Edellä 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetyn tuen edunsaajana on neuvonta- tai koulutuspalvelun tarjoaja. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukainen tuki myönnetään viranomaiselle tai elimelle, joka perustaa tilanhoito- tai lomituspalvelun taikka maa- tai metsätalouden neuvontapalvelun.

3. Neuvontapalveluja antamaan valituilla viranomaisilla tai elimillä on oltava asianmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettua ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja niiden neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa aloilla, joilla ne antavat neuvontaa. Tämän toimenpiteen mukaiset tuensaajat on valittava tarjouspyynnöillä. Valintamenettelyyn on sovellettava julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä, ja sen on oltava avoin sekä julkisille että yksityisille elimille. Sen on oltava puolueeton, ja sen ulkopuolelle on jätettävä hakijat, joihin liittyy eturistiriitoja.

Neuvoja antaessaan neuvontapalvelujen on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuuksia.

4. Yksittäisille viljelijöille, tässä asetuksessa määritellyille nuorille viljelijöille ja muille maankäyttäjille annettavan neuvonnan on liityttävä ainakin yhteen maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin ja katettava vähintään yksi seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvussa säädetystä lakisäateisistä hoitovaatimuksesta ja/tai hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevasta toimenpidevaatimuksesta johtuvat velvoitteet tiloilla;

b) tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 [DP] III osaston 3 luvun mukaiset ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maatalousmaan säilyttäminen;

c) maatilalla toteutettavat toimet, joista määrätään maaseudun kehittämissuunnitelmissa ja joilla pyritään maatiloiden nykyaikaisuutensaamiseen, kilpailukykyyn kasvattamiseen, alakohtaiseen yhdenmukaistamiseen, innovointiin ja markkinasuuntautuneisuuteen sekä yrittäjyyden edistämiseen;

d) jäsenvaltioiden vesipuitedirektiivin 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi määrittelemät vaatimukset;

e) jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1107/2009 55 artiklan täytäntöönpanemiseksi määrittelemät vaatimukset, erityisesti direktiivin 2009/128/EY 14 artiklassa tarkoitettun integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattaminen;

f) tarvittaessa työturvallisuusvaatimukset tai maatalaan liittyvät turvallisuusvaatimukset;

g) ensimmäistä kertaa alalle ryhtyville nuorille viljelijöille annettava erityisneuvonta.

Neuvonta voi myös kattaa muita seikkoja ja erityisesti tietojen antamisen ilmastonmuutoksen hillitsemisestä ja siihen sopeutumisesta, biologisesta monimuotoisuudesta sekä vesien suojelusta, siten kuin siitä säädetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I tai maatalan taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristönsuojelun tasoon liittyviä seikkoja, kilpailukykykohdat mukaan luettuna. Siihen voi sisältyä neuvonta lyhyiden toimitusketjujen, luonnonmukaisen maatalouden ja kotieläintalouden terveystarkkohtien kehittämiseksi.

5. Metsän haltijoille annettavan neuvonnan on katettava vähintään direktiivien 92/43/ETY, 2009/147/EY ja vesipuitedirektiivin mukaiset asiaa koskevat velvollisuudet. Siinä voidaan myös käsitellä metsätalouden taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristönsuojelun tasoon liittyviä seikkoja.

6. Pk-yrityksille annettavassa neuvonnassa voidaan käsitellä yrityksen taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristönsuojelun tasoon liittyviä seikkoja.

7. Asianmukaisesti perustelluissa ja asiaankuuluvissa tapauksissa neuvontaa voidaan antaa osittain ryhmässä ottaen samalla huomioon neuvontapalvelujen yksittäisten käyttäjien tilanteet.

8. Edellä olevan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisen tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä II. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaista pienenevää tukea maksetaan enintään viiden vuoden ajan palvelujen perustamisesta.

16 artikla

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa viljelijöiden ja viljelijäryhmien liittymisen seuraaviin:

a) seuraavien asetusten ja säännösten nojalla perustetut laatujärjestelmät:

- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾;
- ii) neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007 ⁽²⁾;
- iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008 ⁽³⁾;
- iv) neuvoston asetus (ETY) N:o 1601/91 ⁽⁴⁾;
- v) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 2 jakso viinien osalta.
- b) jäsenvaltioiden hyväksymät maataloustuotteiden, puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmät, maatalojen sertifiointiohjelmat mukaan luettuina, jotka täyttävät seuraavat perusteet:
- i) järjestelmien mukaisesti valmistettavien lopputuotteiden erityisyys johtuu selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata mikä tahansa seuraavista:
- tuotteen erityiset ominaisuudet,
 - erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät, tai
 - kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskeissa standardeissa vaaditaan;
- ii) järjestelmä on avoin kaikille tuottajille;
- iii) järjestelmä sisältää sitovat tuote-eritelmat, joiden noudattamista valvovat viranomaiset tai riippumaton tarkastuselin;
- iv) järjestelmä on läpinäkyvä ja varmistaa tuotteiden täydellisen jäljitettävyyden;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määrittämisestä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1601/91, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määrittämää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (EYVL L 149, 14.6.1991, s. 1).

- c) maataloustuotteiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden jäsenvaltiot ovat tunnustaneet olevan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevista parhaista käytännöistä annettujen EU:n suuntaviivojen mukaisia.

2. Tämän toimenpiteen mukainen tuki voi kattaa myös kustannukset, jotka aiheutuvat tuottajaryhmien sisämarkkinoilla toteuttamista tiedotus- ja menekinedistämistoimista, jotka koskevat 1 kohdan mukaisesti tukea saavaan laatujärjestelmään kuuluvia tuotteita.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tuki on myönnettävä vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin järjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.

Tätä kohtaa sovellettaessa 'kiinteillä kustannuksilla' tarkoitetaan tuettuun laatuohjelmaan liittymisestä aiheutuvia kustannuksia ja tällaiseen ohjelmaan osallistumisesta maksettavaa vuosimaksua, tarvittaessa järjestelmän eritelmän noudattamiseen liittyvät valvontakustannukset mukaan luettuina.

Tätä artiklaa sovellettaessa "viljelijällä" tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettua aktiiviviljelijää.

4. Enimmäistukiprosentit ja tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä II.

5. Tämän toimenpiteen mukaiseen tukeen mahdollisesti vaikuttavan uuden unionin oikeuden huomioon ottamiseksi ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi maataloustoimenpiteiden edistämistä koskevien unionin muiden välineiden kanssa ja kilpailun vääristymisen estämiseksi siirretään komissiolle valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia erityisiä unionin järjestelmiä, joissa yksilöidään niiden tuottajaryhmien ominaispiirteitä ja toimintatyyppäjä, jotka voivat saada tukea 2 kohdan nojalla, joissa vahvistetaan edellytykset kilpailun vääristymisen ja tiettyjen tuotteiden syrjinnän ehkäisemiseksi sekä joissa vahvistetaan edellytykset, joiden perusteella kaupalliset merkit on jätettävä tuen ulkopuolelle.

17 artikla

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa aineelliset ja/tai aineettomat investoinnit, jotka

- a) parantavat maatalon kokonaistoimintaa ja kestävyyttä;
- b) koskevat perussopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tai puuvillan jalostusta, kaupan pitämistä ja/tai kehittämistä, kalastustuotteita lukuun ottamatta; tuotantoprosessista saatu tuotos voi olla tuote, joka ei kuulu mainittuun liitteeseen;

c) koskevat maa- ja metsätalouden kehittämiseen, nykyaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvää infrastruktuuria, maa- ja metsätaloukseen hankkiminen, tilusjärjestelyt ja maanparannus sekä energia- ja vesihuolto ja energian ja veden säästö mukaan luettuina; tai

d) ovat ei-tuotannollisia investointeja, jotka liittyvät tämän asetuksen mukaisten maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteiden toteuttamiseen, esimerkiksi lajien ja luontotyyppien biologisen monimuotoisuuden suojelun tasoon tai Natura 2000 -alueen tai muiden ohjelmassa määriteltävien luonnonarvoltaan merkittävien järjestelmien yleishyödyllisen arvon parantamiseen.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään viljelijöille tai viljelijäryhmille.

Jos investoinneilla tuetaan tilojen rakenneuudistusta, jäsenvaltioiden on kohdistettava tuki maataloihin maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin yhteydessä tehdyn SWOT-analyysin mukaisesti tavoitteena tilojen elinkelpoisuuden ja kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn parantaminen kaikilla alueilla ja innovatiivisen maatalousteknologian ja metsien kestävän hoidon ja käytön edistäminen.

3. Edellä olevan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisen tuen enimmäistukiprosentit vahvistetaan liitteessä II. Enimmäistukiprosentteja voidaan korottaa liitteessä II säädettyjen tukiprosenttien mukaisesti, kun kyseessä ovat nuoret viljelijät, yhteiset investoinnit, mukaan lukien tuottajaorganisaatioiden sulautumiseen liittyvät, ja useamman kuin yhden toimenpiteen mukaista tukea saavat yhdenneetyt hankkeet, investoinnit 32 artiklassa tarkoitetuilla alueilla, joilla on luonnonoloista johtuvia ja muita erityisrajoitteita, 28 ja 29 artiklan mukaisiin toimiin liittyvät investoinnit ja maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden puitteissa tuetut toimet. Yhdistetty tukiprosentti saa kuitenkin olla enintään 90 prosenttia.

4. Edellä olevan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisen tuen tukiprosentit vahvistetaan liitteessä II.

5. Tukea voidaan myöntää nuorille viljelijöille, jotka ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaaviksi maatalousyrittäjiksi investointeihin, joiden tarkoituksena on maataloustuotantoon, myös työturvallisuuteen, sovellettavien unionin vaatimusten täyttäminen. Tukea voidaan myöntää enintään 24 kuukauden ajan toiminnan aloittamispäivästä.

6. Jos unionin oikeudessa asetetaan viljelijöille uusia vaatimuksia, tukea voidaan myöntää vaatimusten täyttämiseksi tarpeellisia investointeja varten enintään 12 kuukauden ajan päivästä, jolloin vaatimuksista tulee pakollisia tilanpitoa varten.

18 artikla

Luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa

a) investoinnit ennalta ehkäiseviin toimiin, joiden tavoitteena on lieventää mahdollisten luonnonkatastrofien, epäsuotuisten sääolojen ja muiden katastrofien seurauksia;

b) investoinnit luonnonkatastrofien, epäsuotuisten sääolojen ja muiden katastrofien vahingoittaman maatalousmaan ennallistamiseksi ja sen vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttamiseksi.

2. Tuki myönnetään viljelijöille tai viljelijäryhmille. Tuki voidaan myöntää myös julkisille yhteisöille, jos tällaisten yhteisöjen investoinnin ja maatalouden tuotantomahdollisuuksien välinen yhteys voidaan osoittaa.

3. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteavat virallisesti, että luonnonkatastrofi on tapahtunut ja että tämä katastrofi tai neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ mukaisesti kasvitautin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden leviämisen estämiseksi toteutetut toimenpiteet ovat tuhonneet vähintään 30 prosenttia alueen maatalouden tuotantomahdollisuuksista.

4. Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei myönnetä luonnonkatastrofista tai muista katastrofeista johtuviin tulonmenetyksiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden taikka yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

5. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen enimmäistukiprosentit vahvistetaan liitteessä II.

19 artikla

Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa

a) yrityksen perustamistuen, joka on suunnattu

i) nuorille viljelijöille;

ii) muuhun kuin maataloustoimintaan maaseudulla;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvitautien haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojaustoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1).

iii) pientilojen kehittämiseen;

- b) investoinnit muun kuin maataloustoiminnan perustamiseen ja kehittämiseen;
- c) vuotuisen tai kertaluonteisen tuen viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädettyssä pienviljelijöiden järjestelmässä ('pienviljelijäjärjestelmä') ja jotka siirtävät tilansa pysyvästi toiselle viljelijälle;

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukainen tuki myönnetään nuorille viljelijöille.

Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukainen tuki myönnetään viljelijöille tai maatilakotitalouden jäsenille, jotka laajentavat taloudellista toimintaansa maatalouden ulkopuolelle, sekä mikro- ja pienyrityksille ja luonnollisille henkilöille maaseudulla.

Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukainen tuki myönnetään jäsenvaltioiden määrittelemille pientiloille.

Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukainen tuki myönnetään mikro- ja pienyrityksille ja luonnollisille henkilöille maaseudulla sekä viljelijöille tai maatilakotitalouden jäsenille.

Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan mukainen tuki myönnetään viljelijöille, jotka ovat tukihakemuksen jättöhetkellä tukikelpoisia pienviljelijäjärjestelmässä ja jotka ovat olleet siinä tukikelpoisia vähintään yhden vuoden ajan ja jotka sitoutuvat siirtämään koko tilansa ja vastaavat tukioikeudet pysyvästi toiselle viljelijälle. Tukea maksetaan siirtopäivästä 31 päivään joulukuuta 2020 asti, tai se voidaan laskea kyseiseltä ajanjaksolta ja maksaa kertaluonteisen tuen muodossa.

3. Maatilakotitalouden jäsenenä voidaan pitää luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai tällaisten henkilöiden muodostamaa ryhmää, maataloustyöntekijöitä lukuun ottamatta, siitä riippumatta, millaisen oikeudellisen aseman kansallinen lainsäädäntö ryhmälle ja sen jäsenille antaa. Jos oikeushenkilöä tai tällaisten henkilöiden muodostamaa ryhmää pidetään maatilakotitalouden jäsenenä, kyseisen jäsenen on harjoitettava tilalla maataloutta tukihakemuksen esittämishetkellä.

4. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Liiketoimintasuunnitelman toteuttaminen on aloitettava yhdeksän kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä.

Niiden nuorten viljelijöiden osalta, jotka saavat tukea 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla, liiketoimintasuunnitelmassa on määrättävä, että nuori viljelijä noudattaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklaa aktiiviviljelijöiden osalta 18 kuukauden kuluessa toiminnan aloittamispäivästä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan a alakohdan i ja iii alakohdan mukaiseen tukeen maatilojen osalta sovellettavat ylä- ja alarajat. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisen tuen alarajan on oltava korkeampi kuin 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisen tuen yläraja. Tukea voidaan myöntää vain tiloille, jotka vastaavat mikro- ja pienyritysten määritelmää.

5. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukainen tuki maksetaan vähintään kahdessa erässä enintään viiden vuoden aikana. Erät voivat olla asteittain alenevia. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan mukaisen tuen viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen.

6. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä II. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan mukaisen tuen määrää määritellesään otettava huomioon myös ohjelma-alueen sosioekonominen tilanne.

7. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan mukainen tuki on suuruudeltaan 120 prosenttia vuotuisesta tuesta, jonka tuensaaja voi saada pienviljelijäjärjestelmän mukaisesti.

8. Jotta varmistettaisiin maaseuturahaston varojen tehokas ja tulokellinen käyttö, siirretään komissiolle valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan liiketoimintasuunnitelman vähimmäisisältö ja ne perusteet, joita jäsenvaltioiden on sovellettava tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja rajoja vahvistaessaan.

20 artikla

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa erityisesti
- maaseutualueiden kuntien ja kylien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien sekä Natura 2000 -alueita ja muita luonnonarvoltaan merkittäviä alueita koskevien suojele- ja hoitosuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen;
 - investoinnit kaikenlaisten pieninfrastruktuurien luomiseksi, parantamiseksi tai laajentamiseksi, uusiutuvia energialähteitä ja energiansäästöä koskevat investoinnit mukaan luettuina;
 - laajakaistainfrastruktuurin, myös sen luomisen, parantamisen ja laajentamisen, passiivisen laajakaistainfrastruktuurin sekä laajakaistan ja julkisten sähköisen hallinnon ratkaisujen saatavuuden;
 - investoinnit maaseutuväestölle suunnattujen paikallisten peruspalvelujen, vapaa-aika ja kulttuuri mukaan luettuina, ja niihin liittyvän infrastruktuurin perustamiseen, parantamiseen tai laajentamiseen;

- e) investoinnit vapaa-ajan infrastruktuurin julkiseen käyttöön, matkailuneuvontaan ja pienimuotoiseen matkailuinfrastruktuuriin;
- f) kylien, maaseutumaiseman ja luonnonarvoltaan merkittävien alueiden kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseen, ennallistamiseen ja kohentamiseen liittyvät tutkimukset ja investoinnit, niihin liittyvät sosioekonomiset näkökohdat mukaan luettuina, sekä ympäristöalan tiedotustoimet;
- g) toimintojen siirtämiseen sekä maaseudun taajamissa tai niiden lähellä sijaitsevien rakennusten ja muiden tilojen muutostöihin tarkoitetut investoinnit, joilla pyritään parantamaan taajaman elämänlaatua tai lisäämään sen ympäristönsuojelun tasoa.

2. Tämän toimenpiteen mukainen tuki koskee vain pieninfrastruktuureja, jotka kukin jäsenvaltio määrittelee ohjelmassaan. Maaseudun kehittämissuunnitelmiin voi kuitenkin sisältyä erityisiä poikkeuksia tästä säännöstä, kun kyseessä ovat investoinnit laajakaistiaan ja uusiutuviin energialähteisiin. Tällöin on vahvistettava selkeät perusteet täydentävyyden varmistamiseksi muiden unionin välineiden mukaisen tuen kanssa.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset investoinnit ovat tukielkelpoisia, jos niihin liittyvät tukitoimet toteutetaan maaseutukuntien ja -kylien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat asiaan liittyvän paikallisen kehittämissuunnitelman mukaisia.

21 artikla

Investoinnit metsäalueiden kehittämiseen ja metsien linkkelipoisuuden parantamiseen

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa
- a) metsityksen ja metsämaan muodostamisen;
- b) peltometsätalousjärjestelmien käyttöönoton
- c) metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista, tuholaiset ja taudit sekä ilmastoon liittyvät uhat mukaan luettuina, metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäisemisen ja korjaamisen;
- d) investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriön-sietokykyä ja ympäristöarvoa sekä metsäekosysteemien potentiaalia ilmastonmuutoksen hillitsemiseen;
- e) investoinnit metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen.

2. Jäljempänä 22–26 artiklassa säädettyjä metsänomistusta koskevia rajoituksia ei sovelleta trooppisiin tai subtropoppisiin

metsiin eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2019/93⁽¹⁾ tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten eikä Ranskan merentakaisen departementtien metsäaloihin.

Tiettyä, jäsenvaltioiden ohjelmassa määrittelemää tilakokoa suurempien tilojen osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsänhoitosuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävä hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun ministerikokouksessa.

22 artikla

Metsitys ja metsämaan muodostaminen

1. Edellä olevan 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään julkisille ja yksityisille maankäyttäjille ja näiden yhteenliittymille, ja se kattaa perustamiskustannukset sekä hehtaaria kohti maksettavan vuosipalkkion maatalouden tulomenetysten ja hoitokustannusten, esi- ja jälkiraivaus mukaan luettuna, korvaamiseksi enintään 12 vuoden ajan. Maan kuluessa valtiolle tukea voidaan myöntää vain, jos kyseistä maata käyttävä elin on yksityinen elin tai kunta.

Julkisessa omistuksessa olevan maan metsitykseen tai nopeakasvuuisille puille myönnettävä tuki kattaa ainoastaan perustamiskustannukset.

2. Tukielkelpoista on sekä maatalousmaa että muu kuin maatalousmaa. Istutettujen lajien on vastattava kyseisen alueen ympäristö- ja ilmasto-olosuhteita sekä noudatettava ympäristöä koskevia vähimmäisvaatimuksia. Tukea ei myönnetä lyhytkierroisen energiapuun, joulukuusien eikä energiantuotantoon tarkoitettujen nopeakasvuisten puiden istutukseen. Alueilla, joilla ankarat maaperä- ja ilmasto-olosuhteet vaikeuttavat metsitystä, tukea voidaan myöntää muiden monivuotisten puumaisten lajien, kuten paikallisiin olosuhteisiin soveltuvien pensaiden, istutukseen.

3. Sen varmistamiseksi, että maatalousmaan metsitys on ympäristöpolitiikan tavoitteiden mukaista, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tiettyjen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ympäristöä koskevien vähimmäisvaatimusten määrittelystä.

23 artikla

Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto

1. Edellä olevan 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille maankäyttäjille, kunnille ja näiden yhteenliittymille, ja se kattaa perustamiskustannukset ja hehtaaria kohti maksettavan vuosipalkkion hoitokustannusten korvaamiseksi enintään viiden vuoden ajan.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2019/93, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1993, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi (EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1).

2. Tätä artiklaa sovellettaessa peltometsätalousjärjestelmillä tarkoitetaan maankäyttöjärjestelmiä, joissa kasvatetaan puita samalla maalla yhdessä maatalouskasvien kanssa. Jäsenvaltioiden on määritettävä puiden vähimmäis- ja enimmäismäärä hehtaaria kohti ottaen huomioon paikalliset maaperä-, ilmasto- ja ympäristöolosuhteet, puulajit ja tarve varmistaa maan kestävä maatalouskäyttö.

3. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä II.

24 artikla

Metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen

1. Edellä olevan 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille ja julkisille metsän haltijoille sekä muille yksityisoikeudellisille ja julkisille elimille ja näiden yhteenliittymille, ja se kattaa seuraavista johtuvat kustannukset:

- a) suojaavan infrastruktuurin perustaminen. Palonkatkaisulinjojen osalta tuki voi kattaa myös hoitokustannuksia. Tukea ei myönnetä maatalouteen liittyvään toimintaan alueilla, joilla sovelletaan maatalouden ympäristösitoumuksia;
- b) tulipalojen ja muiden luonnononnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi paikallisesti toteutettavat pienimuotoiset toimet, laiduntavat eläimet mukaan luettuina;
- c) metsäpalojen, tuholaisien ja tautien valvontamahdollisuuksien ja tietoliikennelaitteiden käyttöönotto ja parantaminen ja
- d) tulipalojen ja muiden luonnonkatastrofien, myös tuholaisien, tautien, muiden katastrofien ja ilmastonmuutokseen liittyvien ilmiöiden, vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen.

2. Kun kyseessä ovat tuholaisia ja tauteja ennalta ehkäisevät toimet, asianomaisen katastrofiriskin tueksi on esitettävä tieteellistä näyttöä ja tieteellisten julkisten organisaatioiden on tunnustettava se. Tarvittaessa ohjelmaan on liitettävä luettelo kasveille haitallisten organismien lajeista, jotka voivat aiheuttaa katastrofin.

Tukikelpoisten tukitoimien on oltava jäsenvaltioiden laatimien metsänsuojelusuunnitelmien mukaisia. Tiettyä, jäsenvaltioiden ohjelmassa määrittelemää tilakokoa suurempien tilojen osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsänhoitosuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävä hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun ministerikokouksessa ja jossa ennalta ehkäisevien toimien tavoitteet esitetään yksityiskohtaisesti.

Metsäpalojen ennalta ehkäisyä koskevaa tukea myönnetään metsäalueille, jotka on luokiteltu jäsenvaltioiden metsänsuojelusuunnitelmissa keskisuuren tai suuren metsäpaloriskin alueiksi.

3. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdan mukaisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteavat virallisesti, että luonnonkatastrofi on tapahtunut ja että tämä katastrofi tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitautin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden leviämisen estämiseksi toteutetut toimenpiteet ovat tuhonneet vähintään 20 prosenttia alueen metsätalouden tuotantomahdollisuuksista.

4. Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei myönnetä luonnonkatastrofista johtuviin tulonmenetyksiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden taikka yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

25 artikla

Investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyttä ja ympäristöarvoa

1. Edellä olevan 21 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista tukea myönnetään luonnollisille henkilöille, yksityisille ja julkisille metsän haltijoille sekä muille yksityisoikeudellisille ja julkisille elimille ja näiden yhteenliittymille.

2. Investoinnit on kohdennettava ympäristötavoitteisiin liittyvien sitoumusten toteuttamiseen tai ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen ja/tai toimiin, joilla lisätään kyseisen alueen metsän ja metsämaan yleishyödyllistä arvoa tai parannetaan ekosysteemien potentiaalia ilmastonmuutoksen hillitsemiseen, ottaen huomioon myös pitkällä aikavälillä saatava taloudellinen hyöty.

26 artikla

Investoinnit uusiin metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen

1. Edellä olevan 21 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille metsän haltijoille, kunnille ja näiden yhteenliittymille sekä pk-yrityksille investointeihin, joilla parannetaan metsätalouden tuotantomahdollisuuksia tai jotka liittyvät metsätuotteiden arvoa lisäävään jalostukseen, käyttöönottoon tai kaupan pitämiseen. Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten ja Ranskan merentakaisen departementtien alueilla tukea voidaan myöntää myös muille yrityksille kuin pk-yrityksille.

2. Metsien taloudellisen arvon parantamiseen liittyvät investoinnit on perusteltava yhdellä tai useammalla tilalla odotettavissa olevilla metsän parannuksilla, ja niihin voi sisältyä investointeja maaperää ja luonnonvaroja säästäviin metsänkorjuuvälineisiin ja -käytäntöihin.

3. Investoinnit, jotka liittyvät puun käyttöön raaka-aineena tai energialähteenä, on rajoitettava teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin.

4. Enimmäistukiprosentit vahvistetaan liitteessä II.

27 artikla

Tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustaminen

1. Tämän toimenpiteen mukaisen tuen tavoitteena on helpottaa sellaisten maa- ja metsätalouden tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamista, joiden tarkoituksena on

- a) tällaisten ryhmien tai organisaatioiden jäseninä olevien tuottajien tuotannon ja tuotoksen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;
- b) tuotteiden yhteinen markkinoille saattaminen, myös valmistelu myyntiä varten, myynnin keskittäminen ja toimitukset tukkuostajille;
- c) tuotantotietoja koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen ottaen erityisesti huomioon sadonkorjuu ja saatavuus;
- d) muut toimet, joita tuottajaryhmät ja -organisaatiot voivat toteuttaa, kuten liiketoimintaa ja markkinointia koskevan osaamisen kehittäminen sekä innovoinnin organisointi ja helpottaminen.

2. Tukea myönnetään tuottajaryhmille ja -organisaatioille, jotka jäsenvaltioiden toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt virallisesti liiketoimintasuunnitelman perusteella. Tukea voidaan myöntää vain tuottajaryhmille ja -organisaatioille, jotka ovat pk-yrityksiä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liiketoimintasuunnitelman tavoitteet on saavutettu viiden vuoden kuluessa tuottajaryhmän tai -organisaation hyväksymisestä.

3. Tuki maksetaan liiketoimintasuunnitelman perusteella kiinteinä vuotuisina erinä enintään viiden vuoden ajan sen jälkeen, kun tuottajaryhmä tai -organisaatio on hyväksytty, ja sitä alennetaan asteittain. Se lasketaan ryhmän tai -organisaation vuotuisen kaupan pidetyn tuotannon perusteella. Jäsenvaltiot voivat maksaa viimeisen erän vasta sen jälkeen, kun liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen on varmistettu.

Enimmäisenä vuonna jäsenvaltiot voivat maksaa tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle tukea, joka lasketaan ryhmän jäsenten kolmena vuonna ennen ryhmään tai organisaatioon liittymistä kaupan pitämisen keskimääräisen vuotuisen arvon perusteella. Kun kyseessä ovat metsätalouden tuottajaryhmät ja -organisaatiot, tuki lasketaan ryhmän jäsenten viimeisenä viitena

vuotena ennen ryhmän tai organisaation hyväksyntää kaupan pitämisen keskimääräisen tuotannon perusteella siten, ettei huomioon oteta suurinta ja pienintä arvoa.

4. Enimmäistukiprosentit ja tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä II.

5. Jäsenvaltiot voivat jatkaa perustamistuen maksamista tuottajaryhmille myös sen jälkeen, kun ne on tunnustettu tuottaja-organisaatioiksi asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽¹⁾ mukaisin edellytyksin.

28 artikla

Maatalouden ympäristö ja ilmasto

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tämän toimenpiteen mukaista tukea kaikilla alueillaan kansallisten, alueellisten tai paikallisten erityistarpeidensa ja prioriteettiensä mukaisesti. Tällä toimenpiteellä on pyrittävä sellaisten maanviljelykäytäntöjen säilyttämiseen ja näitä käytäntöjä koskevien tarvittavien muutosten edistämiseen, joiden vaikutus ympäristöön ja ilmastoon on myönteinen. Sen sisällyttäminen maaseudun kehittämissuunnitelmiin on pakollista kansallisella ja/tai alueellisella tasolla.

2. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia myönnetään viljelijöille, viljelijäryhmille tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi jäsenvaltioiden määrittelemää maatalousmaata koskeva maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumus, joka koskee muun muassa tämän asetuksen 2 artiklassa määriteltyä maatalousmaata. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille tai muiden maankäyttäjien ryhmille, jos se on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvun mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdan mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat vaatimukset ja vähimmäistoimet sekä lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ja muut kansallisessa oikeudessa vahvistetut asiaa koskevat pakolliset hoitovaatimukset. Kaikki tällaiset pakolliset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että tämän toimenpiteen mukaisia tukitoimia toteuttaville henkilöille tarjotaan sellaisten tukitoimien toteuttamisen vaatima osaaminen ja tieto. Ne voivat tehdä niin esimerkiksi antamalla sitoumukseen liittyvää asiantuntija-apua ja/tai asettamalla asiaankuuluva koulutus tämän toimenpiteen mukaisen tuen saamisen edellytykseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 671).

5. Tämän toimenpiteen mukaiset sitoumukset on tehtävä viidestä seitsemään vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tavoiteltujen ympäristöhyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi tarvittaessa määritellä maaseudun kehittämissuunnitelmassaan tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla niiden voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen. Jäsenvaltiot voivat maaseudun kehittämissuunnitelmissa määritellä lyhyemmän kestoajan uusille sitoumuksille, jotka ovat välitöntä seurausta ensimmäisellä kaudella toteutetusta sitoumuksesta.

6. Tuet on myönnettävä vuosittain, ja niiden on korvattava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa tuet voivat myös kattaa transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksista maksetusta palkkiosta. Jos sitoumukset ovat viljelijäryhmien tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmien tekemiä, prosenttiosuus on enintään 30 prosenttia.

Laskettaessa edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tukia jäsenvaltioiden on vähennettävä tarpeellinen määrä, jotta estetäisiin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertainen rahoittaminen.

Asiannukaisesti perustelluissa tapauksissa, kun toimet koskevat ympäristönsuojelua, tuki voidaan myöntää kiinteämääräisenä tai kertaluonteisena maksuna yksikköä kohti sitoumuksista, jotka koskevat alueiden kaupallisesta käytöstä luopumista, ja se lasketaan koituneiden lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella.

7. Jäsenvaltiot voivat käyttää tuensaajia valitessaan 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jos tämä on tarpeen toimenpiteen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

8. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä II.

Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei voida myöntää sitoumuksille, jotka kuuluvat luonnonmukaista maataloutta koskevan toimenpiteen soveltamisalaan.

9. Tukea voidaan myöntää maatalouden geenivarojen säilyttämistä, kehittämistä ja kestävää käyttöä varten sellaisiin tukitoimiin, jotka eivät kuulu 1–8 kohdan mukaisten säännösten soveltamisalaan. Muut kuin 2 kohdassa tarkoitettujen tuensaajien voivat täyttää tällaiset sitoumukset.

10. Sen varmistamiseksi, että maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumukset määritellään maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavista:

a) edellytykset, joita sovelletaan kotieläintuotannon laajaperäistämiseen liittyviin sitoumuksiin;

b) edellytykset, joita sovelletaan paikallisten, kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten rotujen kasvattamiseen tai geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvien geenivarojen säilyttämiseen liittyviin sitoumuksiin, ja

c) 9 kohdan mukaisesti tukikelpoisten tukitoimien määrittelyminen.

11. Sen varmistamiseksi, että estetään 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen kaksinkertaisen rahoittamisen mahdollisuus, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sovellettavaa laskentamenetelmää, mukaan lukien tapauksissa, joihin sovelletaan vastavia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 43 artiklan mukaisesti.

29 artikla

Luonnonmukainen maatalous

1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään hehtaarilta maatalousmaata viljelijöille tai viljelijäryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti siirtymään asetuksessa (EY) N:o 834/2007 määriteltyihin luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin tai ylläpitämään tällaisia käytäntöjä ja menetelmiä ja jotka ovat asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettuja aktiiviviljelijöitä.

2. Tukea myönnetään ainoastaan sitoumuksille, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvun mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset, asetuksen (EU) N:o PD/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdan mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat vaatimukset ja vähimmäistoimet sekä lannoitteiden ja kasvin-suojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ja muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset hoitovaatimukset. Kaikki tällaiset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

3. Tämän toimenpiteen mukaiset sitoumukset on tehtävä viidestä seitsemään vuoden ajaksi. Jos tukea myönnetään luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen, jäsenvaltiot voivat määritellä ensimmäisen kauden tätä lyhyemmäksi niin, että se vastaa siirtymisaikaa. Jos tukea myönnetään luonnonmukaisen maatalouden ylläpitämiseen, jäsenvaltiot voivat sopia maaseudun kehittämissuunnitelmassaan sitoumuksen voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen. Jäsenvaltiot voivat maaseudun kehittämissuunnitelmissa määritellä lyhyemmän kestoajan uusille ylläpitämissitoumuksille, jotka ovat välitöntä seurausta ensimmäisellä kaudella toteutetusta sitoumuksesta.

4. Tuet on myönnettävä vuosittain, ja niiden on korvattava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa tuki voi myös kattaa transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti sitoumuksista maksetusta palkkiosta. Jos sitoumukset ovat viljelijäryhmien tekemiä, prosenttiosuus on enintään 30 prosenttia.

Laskettaessa edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tukia jäsenvaltioiden on vähennettävä tarpeellinen määrä, jotta estetäisiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertainen rahoittaminen.

5. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

6. Sen varmistamiseksi, että estetään 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kaksinkertaisen rahoittamisen mahdollisuus, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sovellettavaa laskentamenetelmää.

30 artikla

Natura 2000 -tuet ja vesipolitiikan puitediirektiivin mukaiset tuet

1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään vuosittain hehtaarilta käytössä olevaa maatalousmaata tai hehtaarilta metsää, ja sen tarkoituksena on korvata tuensaajille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY sekä vesipuitediirektiivin täytäntöönpanoon liittyvistä haitoista kyseisillä alueilla.

Laskettaessa tämän toimenpiteen mukaista tukea jäsenvaltioiden on vähennettävä tarpeellinen määrä, jotta estettäisiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertainen rahoittaminen.

2. Tukea myönnetään viljelijöille ja yksityisille metsän haltijoille ja yksityisten metsän haltijoiden yhteenliittymille. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sitä voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille.

3. Direktiiveihin 92/43/ETY ja 2009/147/EY liittyvää tukea myönnetään viljelijöille vain, kun kyseessä ovat haitat, jotka johtuvat neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 94 artiklassa ja liitteessä II vahvistetut hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat vaatimukset sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdan vahvistetut asiaa koskevat vaatimukset ja vähimmäistoimet ylittävien vaatimusten noudattamisesta.

4. Vesipuitediirektiiviin liittyvää tukea myönnetään viljelijöille vain, kun kyseessä ovat erityisvaatimukset, jotka

- otettiin käyttöön vesipuitediirektiivillä ja jotka ovat mainitun direktiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi laadittuihin vesipiirien hoitosuunnitelmiin liittyvien toimenpideohjelmien mukaisia ja tiukempia kuin muun unionin vesiensuojelulainsäädännön täytäntöönpanemiseksi edellytetyt toimenpiteet;
- ovat tiukempia kuin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvussa säädetyt lakisäateiset hoitovaatimukset sekä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat vaatimukset ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdan mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat vaatimukset ja vähimmäistoimet;

c) ylittävät vesipuitediirektiivin hyväksymisen aikaan olemassa olleen unionin lainsäädännön mukaisen suojelun tason, josta säädetään mainitun direktiivin 4 artiklan 9 kohdassa;

d) muuttavat huomattavasti maankäyttöä ja/tai rajoittavat huomattavasti maatalouskäytäntöä, mistä seuraa huomattavia tulonmenetyksiä.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

6. Tukea voivat saada seuraavat alueet:

a) direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY nojalla nimetyt Natura 2000 -maa- ja metsätalousalueet;

b) muut rajatut luonnonsuojelualueet, joilla on maa- tai metsätaloutta koskevia ympäristörajoitteita, jotka vaikuttavat direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoon, edellyttäen että näiden alueiden osuus ei maaseudun kehittämissuunnitelmaa kohden ylitä viittä prosenttia ohjelman maantieteellisellä soveltamisalalla sijaitsevista nimetyistä Natura 2000 -alueista;

c) vesipuitediirektiivin mukaisesti vesipiirin hoitosuunnitelmiin sisältyvät maatalousalueet.

7. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä II.

8. Sen varmistamiseksi, että estetään 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kaksinkertaisen rahoittamisen mahdollisuus, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sovellettavaa laskentamenetelmää.

31 artikla

Tuet alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia tai muita erityisrajoitteita

1. Tuet, jotka on tarkoitettu viljelijöille vuoristoalueilla ja muilla alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, myönnetään vuosittain hehtaarilta maatalousmaata, ja niiden tarkoituksena on korvata kokonaan tai osittain viljelijöille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat maataloustuotannon rajoitteista kyseisillä alueilla.

Lisäkustannukset ja tulonmenetykset on laskettava verrattuna alueisiin, joilla ei ole luonnonolosuhteista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaiset tuet.

Jäsenvaltiot voivat lisäkustannuksia ja tulonmenetyksiä laskettaessa eriyttää tuen tason asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa siten, että otetaan huomioon

— maataloustoiminnalle aiheutuvan havaitun pysyvän haitan vakavuus;

— viljelyjärjestelmä.

2. Tuet myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaansa 32 artiklan mukaisesti nimetyillä alueilla ja ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettuja aktiiviviljelijöitä.

3. Tukia vahvistettaessa on noudatettava liitteessä II vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä. Näitä tukia voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämissuunnitelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä tukien asteittaisesta alenemisesta ohjelmassa määriteltävän tilakohtaisen enimmäispinta-alan ylittävältä osalta, paitsi jos tuki kattaa ainoastaan liitteen II mukaisen vuotuisen hehtaarikohtaisen vähimmäiskorvauksen.

Oikeushenkilön tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän ollessa kyseessä jäsenvaltiot voivat pienentää tukia näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, edellyttäen että

a) niiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään, että yksittäisten jäsenten on noudatettava oikeuksia ja velvollisuuksia, joita voidaan verrata sellaisten yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, joilla on tilanpidosta vastaavan viljelijän asema erityisesti taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta; ja

b) nämä yksittäiset jäsenet ovat osallistuneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteiden vahvistamiseen.

5. Jäsenvaltiot voivat 2 kohdassa tarkoitettujen tukien lisäksi myöntää tämän toimenpiteen mukaisia tukia vuosien 2014–2020 välisenä aikana tuensaajille alueilla, jotka olivat ohjelmakaudella 2007–2013 tukikelpoisia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Tuensaajien tuet niiden alueiden osalta, jotka eivät ole enää tukikelpoisia 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen uuden aluemäärittelyn jälkeen, ovat enintään neljän vuoden ajanjakson ajan asteittain alenevia. Mainittu ajanjakso alkaa päivästä, jona 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu aluemäärittely on saatettu päätökseen, ja viimeistään vuonna 2018. Nämä tuet ovat alussa enintään 80 prosenttia ja lopussa viimeistään vuonna 2020 enintään 20 prosenttia ohjelmakaudeksi 2007–2013 asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti vahvistetun ohjelman keskituesta. Kun tuen määrä saavuttaa asteittaisen alenemisen soveltamisen johdosta 25 euroa, jäsenvaltio voi jatkaa samansuuruisten tukien maksamista kunnes siirtymäkausi on päättynyt.

Kun aluemäärittely saadaan päätökseen, edelleen tukikelpoisina säilyvien alueiden tuensaajat saavat tämän toimenpiteen mukaisista täyttävästä tukea.

32 artikla

Sellaisten alueiden nimeäminen, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä 2, 3 ja 4 kohdan perusteella alueet, joille voidaan myöntää 31 artiklassa säädettyjä tukia, noudattaen seuraavia luokkia:

a) vuoristoalueet;

b) muut alueet kuin vuoristoalueet, joilla on luonnonoloista johtuvia huomattavia rajoitteita;

c) muut alueet, joilla on erityisrajoitteita.

2. Jotta vuoristoalueille voitaisiin myöntää 31 artiklan mukaisia tukia, niille on oltava ominaista huomattavat rajoitukset maankäyttömahdollisuuksissa ja tuotantokustannusten oleellinen nousu, jotka johtuvat

a) alueen korkean sijainnin vuoksi erittäin vaikeista ilmasto-olosuhteista, jotka lyhentävät kasvukautta merkittävästi;

b) alemmissa korkeuksissa suurimmassa osassa kyseistä aluetta olevista jyrkistä rinteistä, jotka estävät koneiden käytön tai edellyttävät erittäin kalliiden erityislaitteiden käyttöä, taikka näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta silloin kun molemmista erillisinä aiheutuvat rajoitteet ovat merkityksettömämpiä, edellyttäen että yhteisvaikutuksesta aiheutuu vastaavia rajoitteita.

Vuoristoalueina pidetään 62. leveyspiirin pohjoispuolisia alueita ja eräitä niihin välittömästi liittyviä alueita.

3. Muilla alueilla kuin vuoristoalueilla on katsottava olevan luonnonoloista johtuvia huomattavia rajoitteita ja niille voidaan myöntää 31 artiklan mukaisia tukia, jos vähintään 60 prosenttia maatalousmaasta täyttää vähintään yhden liitteessä III luetelluista perusteista mainitulla kynnyksellä.

Näiden edellytysten täytyminen on varmistettava LAU 2 -tasolla tai sellaisen selkeästi rajatun paikallisen hallinnollisen yksikön tasolla, joka kattaa yhden selkeästi erottuvan maantieteellisen alueen, joka on taloudellisesti ja hallinnollisesti määriteltävissä.

Tämän kohdan soveltamisalaan kuuluvia alueita määrittäessään jäsenvaltioiden on suoritettava objektiivisten perusteiden mukainen hienosäätö voidakseen sulkea pois alueet, joilla on todettu olevan ensimmäisen alakohdassa tarkoitettuja luonnonoloista johtuvia huomattavia rajoitteita, jotka on kuitenkin ratkaistu investoinnein tai taloudellisen toiminnan ansiosta tai maan tuotavuuden ansiosta tai joissa tuotantomenetelmät tai viljelyjärjestelmät ovat kompensoineet 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tulonmenetykset tai lisäkustannukset.

4. Muille kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille alueille voidaan myöntää 31 artiklan mukaisia tukia, jos niillä on erityisrajoitteita ja jos niiden maankäyttöä on tarpeen jatkaa ympäristön säilyttämiseksi tai parantamiseksi, maaseudun ylläpitämiseksi ja alueen matkailumahdollisuuksien varjelemiseksi tai rannikoiden suojelemiseksi.

Erytisrajoitteista kärsivien alueiden on muodostuttava maatalousalueista, joiden sisällä luonnolliset tuotantoedellytykset ovat samankaltaisia ja joiden kokonaispinta-ala ei ylitä kymmentä prosenttia asianomaisen jäsenvaltion pinta-alasta.

Lisäksi alueet voivat olla tukikelpoisia tämän kohdan mukaisesti, jos

- vähintään 60 prosenttia maatalousmaasta täyttää vähintään kaksi liitteessä III lueteltua perustetta kun poiketaan enintään 20 prosenttia mainitusta kynnyksarvosta, tai
- vähintään 60 prosenttia maatalousmaasta koostuu maasta, joka täyttää vähintään yhden liitteessä III luetellun perusteen mainitulla kynnyksarvolla ja vähintään kaksi liitteessä III lueteltua perustetta kun poiketaan enintään 20 prosenttia mainitusta kynnyksarvosta.

Näiden edellytysten täyttyminen on varmistettava LAU 2 -tasolla tai sellaisen selkeästi rajatun paikallisen yksikön tasolla, joka kattaa yhden selkeästi erottuvan maantieteellisen alueen, joka on taloudellisesti ja hallinnollisesti määriteltävissä. Tämän alakohdan soveltamisalaan kuuluvia alueita määrittäessään jäsenvaltioiden on suoritettava 32 artiklan 3 kohdassa kuvattu hienosäätö. Tämän alakohdan nojalla tukikelpoiset alueet on otettava huomioon toisessa alakohdassa tarkoitettujen 10 prosentin rajan laskemista varten.

Poiketen siitä mitä säädetään, ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta jäsenvaltioihin, joiden koko pinta-ala katsotaan asetusten (EY) N:o 1698/2005 ja (EY) N:o 1257/1999 mukaiseksi erityishaittoista kärsiväksi alueeksi.

5. Jäsenvaltioiden on liitettävä maaseudun kehittämissuunnitelmiaan

- a) 2 ja 4 kohdan mukainen nykyinen tai muutettu aluemäärittely;
- b) 3 kohdassa tarkoitettu uusi aluemäärittely.

33 artikla

Eläinten hyvinvointi

1. Tämän toimenpiteen mukaisia eläinten hyvinvointia edistäviä tukia myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi eläinten hyvinvointia edistävä sitoumus ja ovat asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettuja aktiiviviljelijöitä.

2. Eläinten hyvinvointia edistävät tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvun nojalla vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset ja muut asiaa koskevat pakolliset hoito-vaatimukset. Asianomaiset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

Sitoumukset on tehtävä kaudeksi, joka kestää yhdestä seitsemään vuotta ja joka voidaan uusida.

3. Tuet on myönnettävä vuosittain, ja niiden on korvattava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa tuet voivat kattaa myös transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti eläinten hyvinvointia edistävästä sitoumuksesta maksetusta palkkiosta.

Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä II.

4. Sen varmistamiseksi, että eläinten hyvinvointia edistävät sitoumukset ovat unionin tällä alalla toteuttaman yleisen politiikan mukaisia, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä niiden alojen määrittelemiseksi, joilla tuotantomenetelmiä koskevia vaatimuksia tiukennetaan tällaisten sitoumusten johdosta.

34 artikla

Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojeleminen

1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään hehtaarialta metsää julkisille ja yksityisille metsän haltijoille ja muille yksityisoikeudellisille ja julkisille elimille ja näiden yhteenliittymille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi metsätalouden ympäristösitoumus ja ilmastositoumus. Metsän kuulussa valtiolle tukea voidaan myöntää vain, jos kyseistä metsää käyttävä elin on yksityinen elin tai kunta.

Tiettyä, jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmassaan määrittelemää tilakokoa suurempien metsätilojen osalta 1 kohdan mukaisen tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsänhoitosuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävä hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun ministerikokouksessa.

2. Tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät kansallisessa metsätalouksessa tai muussa asiaa koskevassa kansallisessa oikeudessa vahvistetut pakolliset hoitovaatimukset. Kaikki tällaiset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

Sitoumukset on tehtävä viidestä seitsemään vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määrittellä maaseudun kehittämisohjelmiaan tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan.

3. Tukien on katettava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa ne voivat kattaa myös transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti metsätalouden ympäristösitoumuksista maksettavasta palkkiosta. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä II.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tukitoimet koskevat ympäristön säilyttämistä, tuki voidaan myöntää kiinteämääräisenä tai yksikkökohtaisena kertakorvauksena sitouduttaessa luopumaan puiden ja metsien kaupallisesta käytöstä, ja se lasketaan aiheutuneiden lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella.

4. Tukea voidaan myöntää julkisille ja yksityisille yhteisöille sellaisiin metsätalouden geenivarojen säilyttämiseksi ja edistämiseksi toteutettaviin tukitoimiin, jotka eivät kuulu 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan.

5. Jotta varmistettaisiin maaseuturahaston varojen tehokas käyttö, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 4 kohdan mukaiseen tukeen oikeutettujen tukitoimien tyypeistä.

35 artikla

Yhteistyö

1. Tämän toimenpiteen mukaisen tuen myöntämisen tarkoituksena on edistää yhteistyömuotoja, joihin osallistuu vähintään kaksi yhteisöä, ja erityisesti

- a) yhteistyöhön perustuvia toimintamalleja eri toimijoiden välillä unionin maatalousalalla, metsätalousalalla ja elintarviketekijässä sekä muiden sellaisten toimijoiden välillä, jotka edistävät maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteiden ja prioriteettien täyttämistä, tuottajaryhmät, osuuskunnat ja toimialakohtaiset organisaatiot mukaan luettuina;
- b) klusterien ja verkostojen perustamista;
- c) 56 artiklassa tarkoitettujen maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisten toimijaryhmien perustamista ja toimintaa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen yhteistyö liittyy erityisesti

- a) pilottihankkeisiin;
- b) uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja teknikoiden kehittämiseen maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa;
- c) yhteistyöhön pienten toimijoiden välillä yhteisten työprosessien järjestämisessä sekä tilojen ja resurssien jakamisessa ja maaseutumatkailuun liittyvien matkailupalvelujen kehittämiseen ja/tai saattamiseen markkinoille;
- d) horisontaaliseen ja vertikaaliseen yhteistyöhön toimitusketjun toimijoiden välillä lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden perustamiseksi ja kehittämiseksi;
- e) paikallisiin menekinedistämistöimiin lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämiseksi;
- f) yhteisiin toimiin ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi;
- g) ympäristöhankkeita ja nykyisiä ympäristökäytäntöjä koskeviin yhteisiin lähestymistapoihin, mukaan luettuina tehokas vesihuolto, uusiutuvan energian käyttö sekä maatalousmaiden säilyttäminen;
- h) horisontaaliseen ja vertikaaliseen yhteistyöhön toimitusketjun toimijoiden välillä elintarvikkeissa, energiantuotannossa ja teollisissa prosesseissa käytettävän biomassan tarjoamiseksi kestäväällä tavalla;
- i) yhteen tai useampaan maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin liittyvien, muiden kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklan 19 kohdassa määriteltyjen paikallisten kehittämissä strategioiden täytäntöönpanoon varsinkin muiden kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määriteltyjen julkisten ja yksityisten kumppanien ryhmien toimesta;
- j) metsänhoitosuunnitelmien tai vastaavien välineiden laatimiseen;
- k) maataloustoiminnan monipuolistamiseen terveydenhuollon, sosiaalisen integroitumisen, yhteisön tukeman maatalouden sekä ympäristöä ja elintarvikkeita koskevan koulutuksen aloilla toteutettaviin toimintoihin.

3. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea myönnetään vain vastaperustetuille klustereille ja verkostoille sekä sellaisille klustereille ja verkostoille, jotka käynnistävät itselleen uuden toiminnan.

Edellä olevan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisia toimia koskevaa tukea voidaan myöntää myös yksittäisille toimijoille, jos tällainen mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämisohjelmaan.

4. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan mukaisten pilottihankkeiden ja 2 kohdan b alakohdan mukaisten yksittäisten toimijoiden 3 kohdan mukaisten tukitoimien tulokset on jaettava.

5. Tämän toimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää seuraaviin kustannuksiin, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteistyömuotoihin:

- a) kyseistä alaa koskevien tutkimusten, toteutettavuustutkimusten ja liiketoimintasuunnitelman taikka metsänhoitosuunnitelman tai vastaavan tai muun kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 33 artiklassa tarkoitettujen paikallisen kehittämissstrategian laatimisen kustannukset;
- b) kyseisen alan toiminnan edistämisen kustannukset yhteisen alueellisen hankkeen tai 56 artiklassa tarkoitettun maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmän toteuttaman hankkeen toteutuksen mahdollistamiseksi. Klusterien tapauksessa toiminnan edistäminen voi koskea myös koulutuksen järjestämistä, jäsenten välistä verkostoitumista ja uusien jäsenten hankintaa;
- c) yhteistyöstä aiheutuvat toimintakustannukset;
- d) liiketoimintasuunnitelman, ympäristösuunnitelman, metsänhoitosuunnitelman tai vastaavan, muun kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 33 artiklassa tarkoitettujen paikallisen kehittämissstrategian tai muiden innovointia tukevien toimien, testaus mukaan luettuna, toteuttamiseen liittyvien erityisten hankkeiden välittömät kustannukset;
- e) julkistamistoimenpiteiden kustannukset.

6. Jos toteutetaan liiketoimintasuunnitelmaa, ympäristösuunnitelmaa, metsänhoitosuunnitelmaa tai vastaavaa taikka kehittämissstrategiaa, jäsenvaltiot voivat myöntää tuen joko kokonaisuutena, joka kattaa yhteistyökustannukset ja toteutetuista hankkeista aiheutuneet kustannukset, tai kattaa vain yhteistyökustannukset ja käyttää hankkeiden toteutukseen muiden toimenpiteiden varoja tai muita unionin rahastoja.

Jos tuki maksetaan kokonaisuutena ja toteutettu hanke kuuluu tyyppitään tämän asetuksen nojalla toteutettun muun toimenpiteen piiriin, sovelletaan kyseistä enimmäismäärää tai -tukiprosenttia.

7. Tukea voidaan myöntää myös eri alueille tai jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden väliseen yhteistyöhön.

8. Tukea voidaan myöntää enintään seitsemän vuoden ajan, lukuun ottamatta ympäristöä koskevia yhteisiä toimia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

9. Tämän toimenpiteen mukainen yhteistyö voidaan yhdistää muista unionin rahastoista kuin maaseuturahastosta samalla alueella tuettuihin hankkeisiin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

10. Jotta varmistettaisiin maaseuturahaston varojen tehokas käyttö, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tukikelpoisten pilottihankkeiden, klusterien, verkostojen, lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden erityispiirteiden tarkentamista sekä edellytyksiä tuen myöntämiseksi tämän artiklan 2 kohdassa luetelluille toimien tyypeille.

36 artikla

Riskienhallinta

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa

- a) taloudellisen tuen sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin, kun vakuutus otetaan epäsuotuisien sääolojen, eläin- tai kasvitautien, tuholaisvahingon taikka ympäristövahingon viljelijöille aiheuttamien taloudellisten tappioiden varalta;
- b) taloudellisen tuen keskinäisille rahastoille, joista viljelijöille maksetaan taloudellista korvausta epäsuotuisista sääoloista, eläin- tai kasvitautien puhkeamisesta, tuholaisvahingosta taikka ympäristövahingosta johtuvien taloudellisten tappioiden johdosta;
- c) tulojen vakauttamisvälineen, joka muodostuu taloudellisesta tuesta keskinäisille rahastoille, joista maksetaan korvausta viljelijöille, joiden tulot laskevat voimakkaasti.

2. Tätä kohtaa sovellettaessa "viljelijällä" tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa tarkoitettua aktiiviviljelijää.

3. Edellä olevan 1 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi ilmaisulla 'keskinäinen rahasto' tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan, jotka aiheutuvat epäsuotuisista ilmastoloista tai eläin- tai kasvitaukeista, tai tuholaisvahingosta taikka ympäristövahingosta, taikka heidän tulojensa voimakasta laskua vastaan, ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden taikka yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liiallisia korvauksia.

5. Jotta varmistettaisiin maaseuturahaston varojen tehokas käyttö, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 38 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen keskinäisille rahastoille myönnettävien kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskestoa.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntönnpanosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

37 artikla

Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

1. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään vain vakuutus sopimuksiin, jotka kattavat menetyksen, joka on aiheutunut epäsuotuisista sääoloista, eläin- tai kasvitautista, tuholaisvahingosta taikka ympäristövahingosta, tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitauhin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden leviämisen estämiseksi toteutetuista toimenpiteistä, joilla tuhoetaan yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskautteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää. Viljelijöiden vuosituotannon laskemiseksi voidaan käyttää indeksejä. Käytetyllä laskentamenetelmällä on voitava määrittellä yksittäiselle viljelijälle aiheutunut tosiasiallinen menetys tietynä vuonna.

Aiheutuneiden menetysten laajuuden arviointia voidaan mukauttaa kunkin tuotantolajin erityispiirteisiin hyödyntäen

- a) biologisia indeksejä (menetetyn biomassan määrä) tai vastaavia sadonmenetyksindeksejä, jotka vahvistetaan maatilalla, paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla, tai
- b) sääindeksejä (mukaan lukien sademäärä ja lämpötila), jotka vahvistetaan paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla.

2. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on todettava virallisesti epäsuotuisien sääolojen, eläin- tai kasvitauhin, tuholaisvahingon taikka ympäristövahingon esiintyminen.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vahvistaa etukäteen kriteerit, joiden perusteella virallinen toteaminen katsotaan tapahtuneeksi.

3. Eläintautien osalta 36 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista taloudellista korvausta voidaan myöntää vain Maailman eläintautijärjestön vahvistamassa eläintautien luettelossa tai päätöksen 2009/470/EY liitteessä mainittujen tautien osalta.

4. Vakuutuskorvaukset eivät saa korvata enempää kuin 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tappioiden korvaamisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset, eikä niihin saa liittyä mitään tulevan tuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tarkoituksenmukaiset tuen enimmäismäärät vakuutusmaksulle, jolle tukea voidaan myöntää.

- 5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä II.

38 artikla

Epäsuotuisia sääoloja, eläin- ja kasvitauhteja, tuholaisvahinkoja ja ympäristövahinkoja varten perustetut keskinäiset rahastot

1. Ollakseen tukikelpoinen keskinäisellä rahastolla on oltava
 - a) toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - b) avoin politiikka rahastoon suoritettavien maksujen ja sieltä tehtävien nostojen suhteen;
 - c) selkeät säännöt mahdollisesti syntyneestä velkasta koskevan vastuun osalta.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava keskinäisten rahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille ja viljelijöiden tukikelpoisuuteen kriisitapauksissa sekä näiden sääntöjen hallinnointiin ja niiden noudattamisen seurantaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastojärjestelyissä määrätään seuraamuksista, jos kyseessä on laiminlyönti viljelijän puolelta.

Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on todettava virallisesti 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen vahinkojen esiintyminen.

3. Edellä 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä vain

- a) keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa asteittain alenevasti enintään kolmelle vuodelle;
- b) määriin, jotka keskinäinen rahasto on maksanut taloudellisenä korvauksena viljelijöille. Lisäksi taloudellinen tuki voi liittyä keskinäisen rahaston ottamien sellaisten kaupallisten lainojen korkoon, joiden tarkoituksena on maksaa taloudellinen korvaus viljelijöille kriisitapauksissa.

Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea myönnetään vain sellaisen menetyksen kattamiseen, joka on aiheutunut epäsuotuisista sääoloista, eläin- tai kasvitautista, tuholaisvahingosta tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitauhin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden tai ympäristövahingon leviämisen estämiseksi toteutetuista toimenpiteistä, joilla tuhoetaan yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskautteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja

alinta määrää. Viljelijöiden vuosituotannon laskemiseksi voidaan käyttää indeksejä. Käytetyllä laskentamenetelmällä on voitava määrittellä yksittäiselle viljelijälle aiheutunut tosiasiallinen menetyt tietynä vuonna.

Alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista.

4. Eläintautien osalta 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista taloudellista korvausta voidaan myöntää vain Maailman eläintautijärjestön vahvistamassa eläintautien luettelossa tai päätöksen 2009/470/EY liitteessä mainittujen tautien osalta.

5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä II.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tukikelpoisia kustannuksia soveltamalla

- a) rahastokohtaisia enimmäismääriä;
- b) yksikkökohtaisia enimmäismääriä.

39 artikla

Tulojen vakauttamisväline

1. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista tukea myönnetään vain, jos tulot laskevat yli 30 prosenttia yksittäisen viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskautteen perustuvan kolmen vuoden vuotuisista keskituloista, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää. Edellä 36 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa tulot viittaavat viljelijän markkinoilta saamien tulojen summaan, mukaan luetuna julkinen tuki missä tahansa muodossa, mutta ilman tuotantopanostuskustannuksia. Keskinäisen rahaston viljelijöille maksamilla korvauksilla saa korvata alle 70 prosenttia tulonmenetyksestä sinä vuonna, jona tuottaja tulee tukikelpoiseksi kyseisen tuen osalta.

2. Ollakseen tukikelpoinen keskinäisellä rahastolla on oltava

- a) toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- b) avoin politiikka rahastoon suoritettavien maksujen ja sieltä tehtävien nostojen suhteen;
- c) selkeät säännöt mahdollisesti syntyneitä velkaa koskevan vastuun osalta.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava keskinäisten rahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille kriisitapauksissa tai näiden sääntöjen hallintointiin ja niiden noudattamisen seurantaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastojärjestelyissä määrätään seuraamuksista, jos kyseessä on viljelijän laiminlyönti.

4. Edellä 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä ainoastaan

- a) keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa asteittain alenevasti enintään kolmelle vuodelle;
- b) määriin, jotka keskinäinen rahasto on maksanut taloudellisenä korvauksena viljelijöille. Lisäksi taloudellinen tuki voi liittyä keskinäisen rahaston ottamien sellaisten kaupallisten lainojen korkoon, joiden tarkoituksena on maksaa taloudellinen korvaus viljelijöille kriisitapauksissa. Alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista.

5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä II.

40 artikla

Kroatian täydentävien kansallisten suorien tukien rahoitus

1. Tukea voidaan myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 19 artiklan mukaisiin täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin oikeutetuille viljelijöille. Kyseisessä artiklassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan myös tämän artiklan mukaisesti myönnettävään tukeen.

2. Viljelijälle vuosien 2014, 2015 ja 2016 osalta myönnettävä tuki ei saa ylittää seuraavien välistä erotusta:

- a) asianomaisena vuonna Kroatiassa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklan mukaisesti sovellettava suorien tukien taso;
- b) 45 prosenttia vuodesta 2022 sovellettavasta suorien tukien tasosta.

3. Unionin osuus tämän artiklan nojalla Kroatiassa vuosina 2014, 2015 ja 2016 myönnettävästä tuesta ei saa ylittää 20:tä prosenttia sen maaseuturahastoon maksamasta vastaavasta vuotuisesta kokonaisuudesta.

4. Maaseuturahaston osuus täydentäviin suoriin tukiin ei saa olla yli 80 prosenttia.

41 artikla

Toimenpiteiden toteuttamista koskevat säännöt

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan tässä jaksossa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista koskevat säännöt, joita sovelletaan seuraaviin:

- a) maa- ja metsätalouden neuvontapalveluja, tilanhoitopalveluja tai lomituspalveluja tarjoavien viranomaisten tai yksiköiden valintaa koskevat menettelyt sekä 15 artiklassa tarkoitettujen neuvontapalveluihin liittyvän toimenpiteen mukaisen tuen aleneva asteikko;

- b) jäsenvaltion arvio liiketoimintasuunnitelman edistymisestä, maksuvaihtoehdot ja nuorten viljelijöiden mahdollisuudet hyödyntää 19 artiklassa tarkoitettua tila- ja yritystoiminnan kehittämistä koskevan toimenpiteen mukaisia muita toimenpiteitä;
- c) muuntaminen muihin kuin liitteessä II käytettyihin yksiköihin, ja muuntokertoimet eläinten muuntamiseksi nautayksiköiksi 28, 29, 33 ja 34 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä;
- d) mahdollisuus käyttää lisäkustannusten ja tulonmenetysten vakio-oletuksia 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisten toimenpiteiden yhteydessä ja lisäkustannusten ja tulonmenetysten laskentaperusteet;
- e) tuen määrän laskeminen silloin, kun tukitoimelle voidaan myöntää useamman kuin yhden toimenpiteen mukaista tukea.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

LEADER-ALOITE

42 artikla

Paikalliset Leader-toimintaryhmät

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 30 artiklassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi paikalliset toimintaryhmät voivat myös huolehtia hallintoviranomaisen ja/tai maksajaviraston niille siirtämien lisätehtävien suorittamisesta.

2. Paikalliset toimintaryhmät voivat pyytää toimivaltaiselta maksajavirastolta ennakkomaksua, jos tällainen mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämissuunnitelmaan. Ennakkomaksun määrä voi olla enintään 50 prosenttia toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen aiheutuviin kustannuksiin liittyvästä julkisesta tuesta.

43 artikla

Leader-aloituspaketti

Tuki Leaderin paikalliselle kehittämiselle voi myös sisältää sellaisille paikallisyhteisöille tarkoitettua "Leader-aloituspakettia", jotka eivät ole toteuttaneet Leader-aloitetta ohjelmakaudella 2007–2013. "Leader-aloituspaketillä" tuetaan valmiuksien kehittämistä ja pieniä pilottihankkeita. "Leader-aloituspaketti" mukainen tuki ei edellytä paikallista Leader-kehittämissuunnitelmaa.

44 artikla

Leader-yhteistyötoimet

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään seuraaviin:

- a) jäsenvaltion sisäiset yhteistyöhankkeet (alueidenvälinen yhteistyö) tai yhteistyöhankkeet usean jäsenvaltion eri alueiden välillä tai kolmansien maiden alueiden kanssa (valtioiden välinen yhteistyö);
- b) alueiden ja valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin liittyvä valmisteleminen tekninen apu edellyttäen, että paikalliset toimintaryhmät pystyvät osoittamaan, että ne aikovat toteuttaa konkreettisen hankkeen.
2. Muiden paikallisten toimintaryhmien lisäksi maaseuturahaston tukea saavan paikallisen toimintaryhmän kumppaneina voi olla
- a) paikallisten julkisten ja yksityisten kumppaneiden ryhmä maaseutualueella, jolla pannaan täytäntöön paikallista kehittämissuunnitelmaa unionissa tai sen ulkopuolella;
- b) paikallisten julkisten ja yksityisten kumppaneiden ryhmä muulla kuin maaseutualueella, jolla pannaan täytäntöön paikallista kehittämissuunnitelmaa.

3. Jos paikalliset toimintaryhmät eivät valitse yhteistyöhankkeita, jäsenvaltioiden on luotava jatkuva hakujärjestelmä.

Jäsenvaltioiden on julkistettava valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin sovellettavat kansalliset tai alueelliset hallinnolliset menettelyt ja luettelo tukikelpoisista kustannuksista viimeistään kahden vuoden kuluttua maaseudun kehittämissuunnitelmiensa hyväksymispäivästä.

Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä yhteistyöhankkeet viimeistään neljän kuukauden kuluttua hankehakemuksen toimittamisesta.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi hyväksytyt valtioiden väliset yhteistyöhankkeet.

II LUKU

Useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännökset

45 artikla

Investoinnit

1. Jotta investointitoimet voisivat saada maaseuturahaston tukea, on ennen niiden toteuttamista arvioitava odotettavissa olevat ympäristövaikutukset kyseisenlaisen investointiin sovellettavan oikeuden mukaisesti, jos investoinnilla voi todennäköisesti olla kielteisiä vaikutuksia ympäristöön.

2. Tukikelpoiset menot maaseuturahastosta voivat liittyä vain seuraaviin:

- a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen;
- b) uusien koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuden markkina-arvoon asti;

c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset. Toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei toteuteta;

d) seuraavat aineettomat investoinnit: tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;

e) metsänhoitosuunnitelmien ja vastaavien laatimiskustannukset.

3. Kun kyseessä ovat maatalousinvestoinnit, investointitukea ei voida myöntää maatalouden tuotanto-oikeuksien, tukioikeuksien, eläinten tai yksivuotisten kasvien hankintaan eikä yksivuotisten kasvien istutukseen. Jos kyseessä on 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen luonnonkatastrofien tai muiden katastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, eläinten hankintaan liittyvät menot voivat kuitenkin olla tukikelpoisia.

4. Investointituen saajat voivat pyytää toimivaltaisilta maksajavirastoilta ennakkomaksua, jonka suuruus on enintään 50 prosenttia investointiin liittyvästä julkisesta tuesta, jos tällainen mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämisohjelmaan.

5. Käyttöpääoma, joka liittyy uuteen maatalous- tai metsätalouden investointiin ja saa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 37 artiklan mukaisesti perustetun rahoitusvälineen kautta maaseuturahaston tukea, voi olla tukikelpoista menoa. Tällaiset tukikelpoiset menot voivat olla enintään 30 prosenttia investoinnin tukikelpoisten menojen kokonaismäärästä. Pyyntö on perusteltava asianmukaisesti.

6. Yksittäisten investointityyppien erityispiirteiden ottamiseksi huomioon komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään edellytyksistä, joiden mukaisesti muita leasing sopimuksiin, käytettyihin välineisiin ja laitteisiin liittyviä kustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina menoina, ja yksilöidään uusiutuvan energian infrastruktuurityypit, joiden on oltava tukikelpoisia.

46 artikla

Investoinnit kasteluun

1. Rajoittamatta tämän asetuksen 45 artiklan soveltamista, uusien ja olemassa olevien kasteltujen alueiden kastelun osalta tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan investoinnit, jotka täyttävät tässä artiklassa olevat ehdot.

2. Komissiolle on täytynyt antaa tiedoksi vesiputedirektiivissä vaadittu vesipiirin hoitosuunnitelma, joka koskee investoinnin koko kohdealuetta sekä mahdollisia muita alueita, joiden ympäristöön investointi voi vaikuttaa. Vesiputedirektiivin 11 artiklan mukaisen vesipiirin hoitosuunnitelman nojalla toteutettavat ja maatalousalan kannalta tärkeät toimenpiteet on täytynyt täsmentää etukäteen asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa.

3. Tuetun investoinnin vedenkäytön mittaamiseksi on oltava käytössä vesimittarit, tai sellaiset on otettava käyttöön investoinnin osana.

4. Investointi olemassa olevan kastelujärjestelmän tai kaste-
luinfrastruktuurin osan parantamiseen on tukikelpoinen vain, jos ennakkoarvioinnissa oletetaan sen johtavan vähintään 5–25 prosentin mahdolliseen vedensäästöön mitattuna olemassa olevan järjestelmän tai infrastruktuurin teknisillä parametreilla.

Jos investointi vaikuttaa pinta- ja pohjavesistöihin, joiden tila ei veden määrään liittyvistä syistä saavuta luokittelua "hyvä" asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa:

a) investoinnilla on varmistettava investoinnin tasolla tosiasiallinen vedenkäytön vähennys, joka on vähintään 50 prosenttia investoinnin mahdollistamasta vedensäästöstä;

b) jos on kyse investoinnista yhteen maatalaan, sen tuloksena on myös oltava maatalaan kokonaisvedenkäytön vähennys, joka on investoinnin tasolla vähintään 50 prosenttia investoinnin mahdollistamasta vedensäästöstä. Maatalaan kokonaisvedenkäyttöön on sisällytettävä tilan myymä vesi.

Mitään 4 kohdan edellytyksistä ei sovelleta olemassa olevaan järjestelmään tehtävään investointiin, joka vaikuttaa ainoastaan energiatehokkuuteen, eikä vesisäiliön rakentamiseen johtavaan investointiin tai kierrätysveden käyttöön johtavaan investointiin, joka ei vaikuta pinta- ja pohjavesistöön.

5. Investointi, joka johtaa tiettyyn pohja- tai pintavesistöön vaikuttavan kastellun alueen nettolaajentumiseen, on tukikelpoinen vain, jos:

a) vesistön tila on veden määrään liittyvistä syistä saavuttanut luokittelun "hyvä" asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa; ja

b) ympäristöanalyysistä käy ilmi, että investoinnilla ei ole merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia; tällaisen ympäristöanalyysin on oltava joko toimivaltaisen viranomaisen suorittama tai sen hyväksymä, ja se voi koskea myös maatilojen ryhmiä.

Kastellun alueen nettolaajentumista määritettäessä voidaan kastelluiksi alueiksi katsoa ohjelmassa mainitut ja perusteltavat alueet, joita ei kastella mutta joilla on lähimenneisyydessä ollut toiminnassa kastelujärjestelmä.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdan a alakohdassa säädetään, investoinnit, jotka johtavat kastellun alueen nettolaajentumiseen, voivat kuitenkin olla tukikelpoisia, jos:

- a) investointi yhdistetään olemassa olevaan kastelujärjestelmään tai kasteluinfrastruktuurin osaan tehtävään investointiin, jonka arvioidaan ennakoarvioinnissa johtavan vähintään 5–25 prosentin mahdolliseen vedensäästöön mitattuna olemassa olevan järjestelmän tai infrastruktuurin teknisillä parametreilla ja
- b) investoinnilla varmistetaan tosiasiallinen vedenkäytön vähenys, joka on kokonaisinvestoinnin tasolla vähintään 50 prosenttia investoinnin mahdollistamasta vedensäästöstä olemassa olevassa kastelujärjestelmässä tai kasteluinfrastruktuurin osassa.

Lisäksi edellä olevasta poiketen 5 kohdan a alakohdan edellytystä ei sovelleta uuden kastelujärjestelmän perustamista koskeviin investointeihin, jossa järjestelmä käyttää toimivaltaisten viranomaisten ennen 31 päivää lokakuuta 2013 hyväksymästä olemassa olevasta vesisäiliöstä tulevaa vettä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- kyseinen vesisäiliö mainitaan asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa ja siihen sovelletaan vesipuitedirektiivin 11 artiklan 3 kohdan e alakohdassa säädettyjä valvontavaatimuksia;
- 31 päivänä lokakuuta 2013 oli voimassa joko vesisäiliöstä tapahtuvaa kokonaisvedenottoa koskeva enimmäisrajoitus tai pakollinen vähimmäisvirtaustaso vesisäiliön vaikutuspiirissä olevissa vesistöissä;
- tämä enimmäisrajoitus tai pakollinen vähimmäisvirtaustaso on vesipuitedirektiivin 4 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen; ja
- kyseinen investointi ei johda 31 päivänä lokakuuta 2013 voimassa olleen enimmäisrajan ylittävään vedenottoon tai vesisäiliön vaikutuspiirissä olevien vesistöjen 31 päivänä lokakuuta 2013 voimassa olleen vähimmäisvirtaustason vähenemiseen.

47 artikla

Pinta-alueita koskevat säännöt

1. Hehtaarin määrää, johon 28, 29 ja 34 artiklan mukaista sitoumusta sovelletaan, voi vaihdella vuodesta toiseen, jos

- a) tämä mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämissuunnitelmaan;

b) kyseistä sitoumusta ei sovelleta kiinteisiin lohkoihin;

c) sitoumukseen liittyvän tavoitteen saavuttaminen ei vaarannu.

2. Jos koko maa-ala, johon sitoumus liittyy, tai osa siitä taikka koko maatila siirretään toiselle henkilölle sitoumuksen voimassaoloaikana, kyseinen toinen henkilö voi jatkaa sitoumusta tai siirrettyä alaa vastaavaa osaa siitä sen jäljellä olevan voimassaoloajan tai sitoumus voi raueta eikä jäsenvaltio saa edellyttää takaisinmaksua sitoumuksen tosiasiallisen keston osalta.

3. Jos tuensaja ei voi jatkaa tekemiensä sitoumusten noudattamista tilaa tai tilan osaa koskevan tilusjärjestelyjen taikka julkisten uusjakotoimenpiteiden tai toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien uusjakotoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sitoumukset voidaan mukauttaa maatilaa uuteen tilanteeseen. Jos tällainen mukauttaminen osoittautuu mahdottomaksi, sitoumus raukeaa eikä jäsenvaltio saa edellyttää takaisinmaksua sitoumuksen tosiasiallisen keston osalta.

4. Saatua tukea ei tarvitse maksaa takaisin, jos kyseessä on ylivoimainen este tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 2 artiklassa tarkoitettut poikkeukselliset olosuhteet.

5. Edellä olevan 33 artiklan mukaisiin sitoumuksiin sovelletaan myös 2 kohtaa, kun kyseessä on koko tilaa koskeva siirto, ja 4 kohtaa.

6. Jotta varmistettaisiin pinta-alaan liittyvien toimenpiteiden tehokas toteuttaminen ja suojattaisiin unionin taloudelliset edut, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 28, 29, 33 ja 34 artiklan mukaisten sitoumusten muuntamiseen tai mukauttamisen sovellettavia ehtoja ja sellaisten muiden tilanteiden määrittämistä, joissa tukea ei tarvitse maksaa takaisin.

48 artikla

Tarkistuslauseke

Edellä olevan 28, 29, 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien osalta on säädettävä tarkistuslausekkeesta, jotta varmistetaan niiden mukauttaminen silloin, kun muutetaan mainituissa artikloissa tarkoitettuja asiaa koskevia pakollisia toimenpidevaatimuksia, hoitovaatimuksia tai velvollisuuksia, jotka sitoumusten on ylittävät. Tarkistuslauseke kattaa myös mukautukset, jotka ovat tarpeen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertaisen rahoittamisen estämiseksi, jos kyseisiä käytäntöjä muutetaan.

Edellä 28, 29, 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien, joiden voimassaolo jatkuu nykyisen ohjelmakauden jälkeen, on sisällettävä tarkistuslauseke, jotta mahdollistetaan sitoumusten mukauttaminen seuraavan ohjelmakauden oikeudelliseen kehitykseen.

Jos tuensaaja ei hyväksy tällaista mukautusta, sitoumus raukeaa eikä jäsenvaltio saa edellyttää takaisinmaksua sitoumuksen tosiasiallisen keston osalta.

49 artikla

Toimien valinta

1. Maaseudun kehittämisohjelman hallintoviranomaisen on määritettävä toimien valintaperusteet seurantakomiteaa kuultuaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 34 artiklan 3 kohdan d alakohdan soveltamista. Valintaperusteiden tarkoituksena on varmistaa hakijoiden yhdenvertainen kohtelu, parantaa varojen käyttöä ja kohdentaa toimenpiteet maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti. Valintaperusteita määriteltäessä ja sovellettaessa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate tukitoimen laajuuden osalta.

2. Toimien valinnasta vastaavan jäsenvaltion viranomaisen on varmistettava, että toimet valitaan 1 kohdassa tarkoitettujen valintaperusteiden mukaisesti sekä noudattaen avointa ja asianmukaisesti dokumentoitua menettelyä lukuun ottamatta 28–31, 33–34 sekä 36–39 artiklan mukaisia toimia.

3. Tuensaajat voidaan tarvittaessa valita ehdotuspyyntöjen perusteella soveltaen taloudellisen ja ympäristötehokkuuden vaatimuksia.

50 artikla

Maaseutualan määrittely

Tätä asetusta sovellettaessa hallintoviranomaisen on määriteltävä 'maaseutualue' ohjelmasuunnitelmalla. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vahvistaa tällaisen toimenpidettävien tai toimintatyyppiä koskevan määrittelyn.

III LUKU

Tekninen apu ja verkostoituminen

51 artikla

Teknisen avun rahoitus

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 6 artiklan mukaisesti maaseuturahaston vuotuisista määrärahoista voidaan käyttää komission aloitteesta ja/tai komission lukuun enintään 0,25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1303/2013 58 artiklassa tarkoitettujen tehtävien rahoitukseen, mukaan lukien 52 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston ja 53 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston perustamis- ja toimintakustannukset.

Maaseuturahastosta voidaan myös rahoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012⁽¹⁾ 41 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimia unionin laatujärjestelmien merkintöiden ja tunnusten osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

Nämä toimet on toteutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ 58 artiklan ja sen kaikkien muiden säännösten sekä sen tämankaltaiseen talousarvion toteuttamiseen sovellettavien täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

2. Kunkin maaseudun kehittämisohjelman kokonaismäärärahoista voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta käyttää enintään 4 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1303/2013 59 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin ja 32 artiklassa tarkoitettujen sellaisten alueiden, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, aluemäärittelyyn valmistelutöihin liittyviin kustannuksiin.

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 9 artiklassa tarkoitettuun toden-tamisviranomaiseen liittyvät kustannukset eivät ole tukikelpoisia tämän kohdan mukaisesti.

Kyseisen 4 prosentin enimmäismäärän puitteissa on varattava tietty summa 54 artiklassa tarkoitettujen kansallisten maaseutuverkoston perustamiseen ja toimintaan.

3. Jos maaseudun kehittämisohjelmat kattavat sekä vähemmän kehittyneitä alueita että muita alueita, 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tekniseen apuun suunnattava maaseuturahaston rahoitusosuus voidaan määrittellä sen perusteella, minkä tyyppisiä alueita ohjelmassa on eniten.

52 artikla

Eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto

1. Perustetaan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto maaseudun kehittämisen alalla toimivien kansallisten verkostojen, järjestöjen ja viranomaisten verkottamiseksi unionin tasolla.

2. Eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston kautta tapahtuvan verkostoitumisen tavoitteena on

- a) lisätä kaikkien sidosryhmien, erityisesti maatalouden, metsätalouden sekä muiden maaseudun kehittämisen sidosryhmien, osallistumista maaseudun kehittämiseen;
- b) parantaa maaseudun kehittämisohjelmien laatua;
- c) tiedottaa suurelle yleisölle maaseudun kehittämissäädösten eduista.
- d) tukea maaseudun kehittämisohjelmien arviointia.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. Verkoston tehtävänä on
- koota, analysoida ja levittää tietoa maaseudun kehittämisen alan toiminnasta;
 - tukea arviointiprosesseja ja tietojen keruuta ja hallinnointia;
 - koota, vakiinnuttaa ja levittää unionin tasolla maaseudun kehittämisen hyviä käytäntöjä, myös arviointimenetelmistä ja -välineistä;
 - perustaa teemaryhmiä ja/tai työpajoja asiantuntemuksen vaihdon helpottamiseksi ja maaseudun kehittämissä politiikan täytäntöönpanon ja seurannan tukemiseksi ja sen kehittämiseksi edelleen, sekä huolehtia tällaisten ryhmien ja työpajojen toiminnasta;
 - tiedottaa tapahtumista unionin maaseutualueilla ja unionin ulkopuolisissa maissa;
 - järjestää unionin tason tapaamisia ja seminaareja maaseudun kehittämiseen aktiivisesti osallistuville toimijoille;
 - tukea kansallisia verkostoja ja valtioiden välisen yhteistyön aloitteita sekä maaseudun kehittämisen alan toimien ja kokemusten vaihtoa kolmansissa maissa olevien verkostojen kanssa;
 - erityisesti paikallisten toimintaryhmien osalta
 - saada aikaan synergiaa vastaavien verkostojen kansallisella tai alueellisella tasolla tai molemmilla toteuttamien, valmiuksien kehittämistä ja kokemusten vaihtoa koskevien toimien kanssa; ja
 - tehdä yhteistyötä EAKR:n, ESR:n sekä EMKR:n perustamisen, paikallisen kehittämisen alan verkostoitumisesta ja teknisestä tuesta vastaavien elinten kanssa niiden paikallisten kehittämistoimien ja valtioiden välisen yhteistyön aloilla.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston organisaatorakenteen ja toimintaperiaatteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.
- 53 artikla
- Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto**
- Perustetaan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto tukemaan 55 artiklassa tarkoitettua maatalouden tuottavuutta ja kestävyttä koskevaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Verkosto mahdollistaa toimijaryhmien, neuvontapalvelujen ja tutkijoiden verkostoitumisen.
2. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston tavoitteena on
- helpottaa asiantuntemuksen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa;
 - luoda vuoropuhelu viljelijöiden ja tiedeyhteisön välille ja helpottaa kaikkien sidosryhmien osallistumista tietämyksen vaihtoon.
3. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston tehtävänä on
- tarjota tukipalveluja ja antaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta koskevia tietoja tärkeimmille toimijoille;
 - kannustaa toimijaryhmien perustamista ja antaa tietoja unionin politiikkojen tarjoamista mahdollisuuksista;
 - auttaa toteuttamaan klusterialoitteita ja pilotti- tai esittelyhankkeita, jotka voivat liittyä muun muassa seuraaviin seikkoihin:
 - maatalouden tuottavuuden, taloudellisen elinkelpoisuuden, kestävyuden, tuotoksen ja resurssitehokkuuden parantaminen;
 - biotaloutta tukeva innovointi;
 - biologinen monimuotoisuus, ekosysteemipalvelut, maaperän toiminnot ja vesivarojen kestävä hoito;
 - innovatiiviset tuotteet ja palvelut integroitua toimitusketjua varten;
 - uusien tuote- ja markkinamahdollisuuksien avaaminen alkutuottajille;
 - elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus ja terveellinen ruokavalio;
 - sadonkorjuun jälkeisten tappioiden ja elintarvikkeiden haaskauksen vähentäminen;
 - eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden alaan liittyvän tiedon kerääminen ja levittäminen, mukaan lukien innovoinnin ja tietämyksen vaihdon kannalta merkitykselliset tutkimustulokset ja uudet tekniikat sekä innovoinnin alalla kolmansien maiden kanssa käytävä vaihto.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston organisaatorakenteen ja toimintaperiaatteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

54 artikla

Kansallinen maaseutuverkosto

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen maaseutuverkosto, joka kokoaa yhteen maaseudun kehittämisen parissa toimivat järjestöt ja viranomaiset. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitetun kumppanuuden on myös oltava osa kansallista maaseutuverkostoa.

Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat toimittaa hyväksyttäväksi erityisohjelman kansallisen maaseutuverkostonsa perustamista ja toimintaa varten.

2. Kansallisen maaseutuverkoston verkostoitumisella on pyrittävä

- a) lisäämään sidosryhmien osallistumista maaseudun kehittämisen toteuttamiseen;
- b) parantamaan maaseudun kehittämissuunnitelmien täytäntöönpanon laatua;
- c) tiedottamaan suurelle yleisölle ja mahdollisille tuensaajille maaseudun kehittämissuunnitelmista ja rahoitusmahdollisuuksista;
- d) edistämään innovointia maataloudessa, elintarviketuotannossa, metsätaloudessa ja maaseutualueilla.

3. Edellä olevan 51 artiklan 3 kohdan mukainen maaseuturahaston tuki on käytettävä seuraaviin:

- a) verkoston toimintaa varten tarvittavat rakenteet;
- b) sellaisen toimintasuunnitelman laatiminen ja täytäntöönpano, johon sisältyvät vähintään seuraavat asiat:
 - i) esimerkkien kerääminen hankkeista maaseudun kehittämissuunnitelmien kaikkien prioriteettien aloilla;
 - ii) temaattisen ja analyttisen vaihdon helpottaminen maaseudun kehittämisen sidosryhmien välillä, löydösten ja levittäminen;
 - iii) paikallisten toimintaryhmien koulutus- ja verkostoitumistoimet ja erityisesti alueiden ja valtioiden välistä yhteistyötä koskeva tekninen apu, paikallisten toimintaryhmien välisen yhteistyön helpottaminen ja kumppanien etsintä 35 artiklassa tarkoitettua toimenpidettä varten;
 - iv) verkostoitumistoimien järjestäminen neuvojille ja innovointitukipalvelut;
 - v) seuranta- ja arviointitulosien jakaminen ja levittäminen;

vi) maaseudun kehittämissuunnitelmaa koskeva viestintäsuunnitelma, julkistaminen ja tiedottaminen mukaan luettuina, yhteistyössä hallintoviranomaisten kanssa sekä suurelle yleisölle suunnatut tiedotus- ja viestintätoimet;

vii) eurooppalaisen maaseudun kehittämissuunnitelman osallistuminen ja niiden edistäminen.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kansallisten maaseutuverkostojen perustamista ja toimintaa sekä 1 kohdassa tarkoitettujen erityisohjelmien sisältöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSASTO

MAATALOUDEN TUOTTAVUUTTA JA KESTÄVYYTTÄ KOSKEVA EUROOPPALAINEN INNOVAATIOKUMPPANUUS

55 artikla

Tavoitteet

1. Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteena on

- a) edistää resurssitehokasta, taloudellisesti linkelipoista, tuottavaa, kilpailukykyistä, vähäpäästöistä sekä ilmastoystävällistä ja ilmastomuutoksen hyvin kestävä maa- ja metsätaloudesalaa, joka edistyy maatalouden ekologisiin tuotantjärjestelmiin siirtymisessä ja jonka toiminta on sopusoinnussa niiden keskeisten luonnonvarojen kanssa, joista maa- ja metsätaloudes riippuvat;
- b) auttaa toteuttamaan vakaa ja kestävä niin nykyisten kuin uusienkin elintarvikkeiden, rehujen ja biomateriaalien tarjonta;
- c) parantaa prosesseja ympäristön suojelemiseksi, ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja sen hillitsemiseksi;
- d) rakentaa siltoja huippuututkimuksen ja -tekniikan sekä viljelijöiden, metsän hoitajien, maaseudun paikallisyhteisöjen, yritysten, kansalaisjärjestöjen ja neuvontapalvelujen välille.

2. Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteisiin pyritään

- a) luomalla lisäarvoa niin, että yhdistetään tutkimus ja maatalouskäytäntö paremmin toisiinsa ja kannustetaan käytettävissä olevien innovaatiotoimenpiteiden laajempaan käyttöön;

- b) nopeuttamalla ja laajentamalla innovatiivisten ratkaisujen siirtämistä käytäntöön;
- c) tiedottamalla tiedeyhteisölle maatalouskäytännön tutkimustarpeista.

3. Maaseuturahasto edesauttaa maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden toteuttamista myöntämällä 35 artiklan mukaista tukea 56 artiklassa tarkoitetuille eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmille ja 53 artiklassa tarkoitettulle eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkostolle.

56 artikla

Toimijaryhmät

1. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmät ovat osa maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Niiden perustajina ovat keskeiset toimijat, kuten viljelijät, tutkijat, neuvojat sekä maatalous- ja elintarvikealalla toimivat yritykset, jotka ovat eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden saavuttamisen kannalta merkityksellisiä.
2. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien on otettava käyttöön sisäiset menettelyt, joilla varmistetaan niiden toiminnan ja päätöksenteon avoimuus ja vältetään eturistiriidat.
3. Jäsenvaltioiden on päätettävä ohjelmiansa puitteissa, missä määrin ne tukevat toimijaryhmiä.

57 artikla

Toimijaryhmien tehtävät

1. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien on laadittava suunnitelma, johon sisältyy:
 - a) kuvaus kehitettävästä, testattavasta, mukautettavasta tai toteutettavasta innovatiivisesta hankkeesta;
 - b) kuvaus odotetuista tuloksista ja siitä, miten eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteena olevassa tuottavuuden ja kestäväen resurssienhallinnan parantamisessa edistytään.
2. Innovatiivisia hankkeitaan toteuttaessaan toimijaryhmien on:
 - a) tehtävä innovatiivisten toimien laatimista ja täytäntöönpanoa koskevat päätökset;
 - b) toteutettava innovatiiviset toimet maaseudun kehittämissuunnitelmista rahoitettavien toimenpiteiden avulla.

3. Toimijaryhmien on levitettävä hankkeidensa tulokset erityisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston kautta.

V OSASTO

RAHOITUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

58 artikla

Varat ja niiden jako

1. Tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämiseen myönnettävän unionin tuen kokonaismäärä 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvalla kaudella on 84 936 miljoonaa euroa vuoden 2011 hintoina vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehiksen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 5, 6 ja 7 kohdan soveltamista.
2. Edellä 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komission tekniseen apuun varataan 0,25 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista varoista.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin määriin tehdään vuosittain 2 prosentin suuruinen indeksikorjaus ohjelmatyötä varten ja niiden ottamiseksi myöhemmin unionin yleiseen talousarvioon.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrien vuotuinen jäsenvaltiokohtainen jako 2 kohdassa tarkoitettujen määrän vähentämisen jälkeen vahvistetaan liitteessä I.
5. Jäsenvaltiolle 4 kohdan mukaisesti osoitetuista määristä vähennetään varat, jotka kyseinen jäsenvaltio on siirtänyt asetuksen (EU) N:o 1306/2013 14 artiklan 2 kohdan nojalla.
6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen jakoon sisällytetään myös maaseuturahastolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirretyt varat sekä maaseuturahastolle neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽¹⁾ 10 b ja 136 artiklan mukaisesti kalenterivuoden 2013 osalta siirretyt varat.
7. Jotta voidaan ottaa huomioon 4 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen jakoon liittyvä kehitys, muun muassa 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen varojen siirrot, tehdä teknisiä mukautuksia muuttamatta kokonaismäärärahoja taikka ottaa huomioon tämän asetuksen hyväksymisen jälkeisessä säädöksessä säädetyt mahdolliset muut muutokset, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä I vahvistettujen enimmäismäärien tarkistamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

8. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 22 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen suoritusvarauksen jakamiseksi asetuksen (EU) N:o 1306/2013 43 artiklan mukaisesti maaseuturahastoa varten kannetut käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot lisätään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 20 artiklassa tarkoitettuihin määriin. Nämä käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot kohdennetaan jäsenvaltioille suhteessa niiden osuuteen maaseuturahastosta myönnetyn tuen kokonaismäärästä.

59 artikla

Maaseuturahaston osuus

1. Maaseudun kehittämisohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä on vahvistettava maaseuturahaston ohjelmalle myöntämä enimmäisrahoitusosuus. Tapauksen mukaan päätöksessä on selkeästi ilmoitettava vähemmän kehittyneille alueille myönnettävät määrärahat.

2. Maaseuturahaston osuus on laskettava tukikelpoisten julkisten menojen määrän perusteella.

3. Maaseudun kehittämisohjelmissa on vahvistettava kaikkiin toimenpiteisiin sovellettava yhtenäinen maaseuturahaston rahoitusosuus. Vähemmän kehittyneille alueille, syrjäisimmille alueille ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitetuille pienille Egeanmeren saarille sekä siirtymäalueille on tarvittaessa vahvistettava erillinen maaseuturahaston rahoitusosuus. Maaseuturahaston rahoitusosuus saa olla enintään

- a) 85 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla, syrjäisimmillä alueilla ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla;
- b) 75 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista kaikilla alueilla, joiden asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2013 oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta, mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
- c) 63 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla kuin b alakohdassa tarkoitetuilla siirtymäalueilla;
- d) 53 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

Maaseuturahaston rahoitusosuuden on oltava vähintään 20 prosenttia.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, maaseuturahaston rahoitusosuus saa olla enintään

- a) 80 prosenttia 14, 27 ja 35 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 32 artiklassa tarkoitettujen Leaderin paikallisen kehittämisen ja 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisten tukitoimien osalta. Tämä osuus voidaan nostaa enintään 90 prosenttiin vähemmän kehittyneiden alueiden, syrjäisimpien alueiden,

asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen pienten Egeanmeren saarten ja 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen siirtymäalueiden ohjelmissa;

- b) 75 prosenttia 17, 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 28, 29, 30, 31 ja 34 artiklan mukaisten ympäristöä sekä ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevien tavoitteiden edistämiseksi toteutettavien toimien osalta;
- c) 100 prosenttia asetuksen 1303/2013 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen unionin tason rahoitusvälineiden osalta;
- d) kyseessä olevaan toimenpiteeseen sovellettava rahoitusosuus korotettuna 10 prosenttiyksiköllä asetuksen 1303/2013 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin osoitettujen rahoitusosuuksien osalta;
- e) 100 prosenttia sellaisten tukitoimien osalta, jotka saavat rahoitusta varoista, jotka on siirretty maaseuturahastoon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- f) 100 prosenttia Portugalille myönnetystä 500 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina ja Kyprokselle myönnetystä 7 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina edellyttäen, että nämä jäsenvaltiot saavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 ja 143 artiklan mukaisesti 1 päivänä tammikuuta 2014 tai sen jälkeen rahoitustukea vuoteen 2016 saakka, jolloin tämän säännöksen soveltamista arvioidaan uudelleen.
- g) Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 24 artiklan 1 kohdan soveltamisesta johtuvaa maaseuturahaston rahoitusosuutta voidaan niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka saavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 ja 143 artiklan mukaisesti rahoitustukea 1 päivänä tammikuuta 2014 tai sen jälkeen, korottaa sellaisten menojen osalta, jotka näiden jäsenvaltioiden on maksettava maaseudun kehittämisohjelman kahden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana, enintään 10 ylimääräisellä prosenttiyksiköllä 95 prosentin enimmäismäärään saakka. Ilman tällaista poikkeusta sovellettavaa maaseuturahaston rahoitusosuutta on kuitenkin noudatettava ohjelmakauden julkisten menojen kokonaismäärän osalta.

5. Vähintään viisi prosenttia, ja Kroatian tapauksessa 2,5 prosenttia, maaseuturahastosta maaseudun kehittämisohjelmaan myönnettävästä kokonaisrahoituksesta on varattava Leaderin täytäntöönpanoon.

6. Vähintään 30 prosenttia maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta maaseudun kehittämisohjelmaan on varattava 17 artiklan (ympäristöön ja ilmastoon liittyvät investoinnit), 21, 28, 29 ja 30 (lukuun ottamatta vesipuidedirektiiviin liittyviä tukia), 31, 32 ja 34 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta jäsenvaltioiden syrjäisimpiin alueisiin ja merentakaisiin alueisiin.

7. Jos jäsenvaltio esittää kansallisen ohjelman ja joukon alueellisia ohjelmia, 5 ja 6 kohtaa ei sovelleta kansalliseen ohjelmaan. Maaseuturahaston rahoitusosuus kansalliseen ohjelmaan otetaan huomioon laskettaessa 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta kunkin alueellisen ohjelman osalta suhteessa kyseisen alueellisen ohjelman osuuteen kansallisesta määrärahasta.

8. Maaseuturahastosta osarahoitettuja menoja ei saa osarahoittaa myöntämällä rahoitusta rakennerahastoista, koheesiorahastosta tai muista unionin rahoitusvälineistä.

9. Yrityksille myönnettävää tukea koskevien julkisten menojen on noudatettava valtiontuen osalta vahvistettuja tuen enimmäismääriä, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

60 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 9 kohdassa säädetään, kun kyseessä ovat luonnonkatastrofeista johtuvat kiireelliset toimenpiteet, maaseudun kehittämissuunnitelmissa voidaan sopia, että ohjelmamuutoksiin liittyvien menojen tukikelpoisuus voi alkaa päivänä, jona luonnonkatastrofi tapahtui.

2. Menot ovat 49 artiklassa tarkoitettujen valintaperusteiden mukaisesti oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos ne ovat aiheutuneet tukitoimista, joista kyseisen ohjelman hallintoviranomainen on tehnyt päätöksen tai jotka ovat sen vastuulla.

Lukuun ottamatta 45 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määriteltyjä yleiskuluja, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden mukaisten investointitoimien osalta tukikelpoisiksi katsotaan vain menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun hakemus on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat määrätä ohjelmissaan, että tukikelpoisia ovat vain menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 51 artiklan 1 ja 2 kohtaan.

4. Tuensaajien suorittamista maksuista on esitettävä laskut ja maksamisen todistavat asiakirjat. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset asiakirjat, paitsi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisten tukimuotojen osalta.

61 artikla

Tukikelpoiset menot

1. Jos tämän asetuksen mukainen tuki kattaa toimintakustannukset, tukikelpoisia ovat seuraaventyypiset kustannukset:

- a) toimintakustannukset;
- b) henkilöstökustannukset;
- c) koulutuskustannukset;
- d) suhdetoimintaan liittyvät kustannukset;
- e) rahoituskustannukset;
- f) verkostoitumiskustannukset.

2. Tutkimukset ovat tukikelpoisia vain, jos ne liittyvät ohjelmaan kuuluvaan erityiseen tukitoimeen taikka ohjelman erityistavoitteisiin ja tavoitteisiin.

3. Työn, tavaroiden, palvelujen, maan tai kiinteistön muodossa annetut luontoissuoritukset, joista ei ole suoritettu laskuilla tai vastaavalla tavalla todistusvoimaisilla asiakirjoilla osoitettavissa olevaa rahallista korvausta, voivat olla tukikelpoisia, jos asetuksen (EU) N:o 1303/2013 69 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.

62 artikla

Toimenpiteiden todennettavuus ja valvottavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden toteuttamat maaseudun kehittämistoimenpiteet voidaan todentaa ja että niitä voidaan valvoa. Tätä varten kunkin maaseudun kehittämissuunnitelman hallintoviranomaisen ja maksajaviraston on laadittava maaseudun kehittämissuunnitelmaan sisällytettävien toimenpiteiden todennettavuutta ja valvottavuutta koskeva ennakoarviointi. Hallintoviranomaisen ja maksajaviraston on myös arvioitava toimenpiteiden todennettavuutta ja valvottavuutta maaseudun kehittämissuunnitelman toteuttamisen aikana. Ennakoarvioinnissa ja toteutuksen aikana tehtävässä arvioinnissa on otettava huomioon edellisen ja nykyisen ohjelmakauden aikana tehtyjen tarkastusten tulokset. Jos arvioinnista käy ilmi, etteivät todennettavuutta ja valvottavuutta koskevat vaatimukset täyty, kyseisiä toimenpiteitä on mukautettava vastaavasti.

2. Jos tuki myönnetään vakiokustannusten tai lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja että ne on laadittu ennakolta oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella. Tätä varten ohjelman toteuttamisesta vastaavista viranomaisista toiminnallisesti riippumattoman elimen, jolla on tarvittava asiantuntemus, on suoritettava laskelmat tai vahvistettava niiden asianmukaisuus ja paikkansapitävyys. Lausunto, jossa vahvistetaan laskelmien asianmukaisuus ja paikkansapitävyys on liitettävä maaseudun kehittämissuunnitelmaan.

63 artikla

Ennakkomaksut

1. Ennakon maksamisen edellytyksenä on 100 prosenttia ennakon määrästä olevan pankkitakuun tai vastaavan vakuuden antaminen. Julkisten tuensaajien osalta ennakkomaksut maksetaan kunnille ja alueviranomaisille ja näiden yhteenliittymille sekä julkisoikeudellisille laitoksille.

Viranomaisen vakuutena tarjoaman välineen on katsottava vastaavan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vakuutta edellyttäen, että viranomainen sitoutuu maksamaan vakuutta vastaavan määrän, jos oikeutta maksettuun ennakkoon ei vahvisteta.

2. Vakuus voidaan vapauttaa, kun toimivaltainen maksajavirasto vahvistaa, että tukitoimeen liittyvää julkista rahoitussuutusta vastaavat todelliset menot ylittävät ennakon määrän.

VI OSASTO

HALLINTO, VALVONTA JA JULKISTAMINEN

64 artikla

Komission velvollisuudet

Komissio toteuttaa asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetyt toimenpiteet ja suorittaa siinä säädetyt tarkastukset varmistaakseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 317 artiklan mukaisesti moitteettoman varainhoidon jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa.

65 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan kaikki lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset asetuksen (EU) N:o 1306/2013 58 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että unionin taloudelliset edut suojataan tehokkaasti.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä kutakin maaseudun kehittämisohjelmaa varten seuraavat viranomaiset:

- a) kyseisen ohjelman hallinnoinnista vastaava hallintoviranomainen, joka voi olla julkinen tai yksityinen kansallisella tai alueellisella tasolla toimiva elin taikka jäsenvaltio itse silloin, kun se huolehtii kyseisestä tehtävästä;
- b) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklassa tarkoitettu hyväksytty maksajavirasto;
- c) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 9 artiklassa tarkoitettu todentamisviranomainen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava kunkin maaseudun kehittämisohjelman osalta, että on perustettu ohjelman hallinto- ja

valvontajärjestelmä, jolla taataan selkeä tehtävien jako ja erottelu hallintoviranomaisen ja muiden elinten välillä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä selkeästi hallintoviranomaisen, maksajaviraston ja Leader-ohjelman mukaisten paikallisten toimijaryhmien tehtävät kelpoisuus- ja valintakriteerien soveltamisen ja projektinvalintamenettelyn osalta.

66 artikla

Hallintoviranomainen

1. Hallintoviranomainen vastaa ohjelman tehokkaasta, vaikuttavasta ja moitteettomasta hallinnosta ja toteutuksesta ja erityisesti seuraavista:

- a) sen varmistaminen, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä ohjelman ja sen toteutuksen seurantaan ja arviointia varten tarvittavien tilastotietojen ja varsinkin määriteltyjen tavoitteiden ja prioriteettien toteutumisen seurannassa tarvittavien tietojen kirjaamiseksi, säilyttämiseksi, hallinnoimiseksi ja niistä raportoimiseksi;
- b) rahoitettaviksi valittuja tukitoimia koskevien asianmukaisten indikaattoritietojen, tuotosta ja rahoitusta koskevien indikaattorien tiedot mukaan luettuina, toimittaminen komissiolle ohjelman kunkin vuoden 31 päivään tammikuuta ja 31 päivään lokakuuta mennessä;
- c) sen varmistaminen, että tuensaajat ja muut tukitoimien toteuttamiseen osallistuvat elimet
 - i) saavat tiedot niille tuen myöntämisestä aiheutuvista velvollisuuksista ja että niillä on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille tukitoimeen liittyville taloustoimille;
 - ii) ovat tietoisia vaatimuksista, jotka koskevat tietojen toimitamista hallintoviranomaiselle sekä tuotosten ja tulosten kirjaamista;
- d) sen varmistaminen, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 55 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi on arviointi- ja seurantajärjestelmän mukainen, ja ennakoarvioinnin hyväksyminen ja sen toimittaminen komissiolle;
- e) sen varmistaminen, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 56 artiklassa tarkoitettu arviointisuunnitelma on laadittu, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 57 artiklassa tarkoitettussa ohjelman jälkiarvioinnissa noudatetaan mainitussa asetuksessa säädettyjä määräaikoja ja että kyseiset arvioinnit ovat seuranta- ja arviointijärjestelmän mukaisia, sekä niiden toimittaminen seurantakomitealle ja komissiolle;

- f) ohjelman toteuttamisen seurannassa sen erityiset tavoitteet ja painopisteet huomioon ottaen tarvittavien tietojen ja asiakirjojen toimittaminen seurantakomitealle;
- g) vuotuisen edistymiskertomuksen ja seurantaan koskevien yhteenvedotaulukoiden laatiminen ja toimittaminen komissiolle seurantakomitean hyväksynnän jälkeen;
- h) sen varmistaminen, että maksajavirasto saa rahoitettaviksi valittujen tukitoimien osalta kaikki tarvittavat tiedot erityisesti noudatetuista menettelyistä ja kaikista suoritetuista tarkastuksista ennen kuin maksut hyväksytään;
- i) ohjelman julkisuuden varmistaminen, muun muassa kansallisen maaseutuverkoston välityksellä, tiedottamalla mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistäville elimille sekä alalla toimiville valtiosta riippumattomille järjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista ja säännöistä, jotka koskevat siitä saatavaa rahoitusta, sekä tiedottamalla tuensaajille unionin rahoitusosuudesta ja yleisölle unionin roolista ohjelmassa.

2. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän elimen, paikallisviranomaiset, alueelliset kehittämiselimet tai valtiosta riippumattomat järjestöt mukaan luettuina, huolehtimaan maaseudun kehittämistoimien hallinnosta ja toteutuksesta.

Kun osa hallintoviranomaisen tehtävistä siirretään toiselle elimelle, hallintoviranomainen on edelleen täysin vastuussa kyseisten tehtävien tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että on annettu tarvittavat säännökset, jotta toinen elin pystyy hankkimaan kaikki tarvittavat tiedot näiden tehtävien hoitamiseksi.

3. Jos maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyy 7 artiklassa tarkoitettu temaattinen alaohjelma, hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän elimen, paikallisviranomaiset, paikalliset toimintaryhmät tai valtiosta riippumattomat järjestöt mukaan luettuina, huolehtimaan strategian hallinnosta ja täytäntöönpanosta. Tässä tapauksessa sovelletaan 2 kohtaa.

Hallintoviranomaisen on varmistettava, että temaattisen alaohjelman tukitoimet ja tuotokset eritellään 67 artiklassa tarkoitettussa seuranta- ja arviointijärjestelmässä.

4. Jos jäsenvaltiolla on useampi kuin yksi ohjelma, voidaan nimetä koordinoituelin, jonka tarkoituksena on varmistaa rahastojen hallinnon johdonmukaisuus ja toimia yhteydenpitäjänä komission ja kansallisten hallintoviranomaisten välillä, jollei maksajavirastojen ja asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädettyjen muiden elinten tehtävistä muuta johdu.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset edellytykset 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen tiedotus- ja julkistamisvaatimusten soveltamiseksi.

VII OSASTO

SEURANTA JA ARVIOINTI

I LUKU

Yleiset säännökset

1 jakso

Seuranta- ja arviointijärjestelmän perustaminen ja tavoitteet

67 artikla

Seuranta- ja arviointijärjestelmä

Komissio ja jäsenvaltiot laativat yhteistyössä yhteisen seuranta- ja arviointijärjestelmän tämän jakson mukaisesti, ja komissio hyväksyy järjestelmän täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

68 artikla

Tavoitteet

Seuranta- ja arviointijärjestelmän tavoitteena on

- osoittaa maaseudun kehittämispolitiikan edistyminen ja saavutukset sekä arvioida maaseudun kehittämispolitiikkaan liittyvien toimien vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja asiamukaisuutta;
- parantaa maaseudun kehittämistuen kohdentamista;
- tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yhteistä oppimisprosessia.

2 jakso

Tekniset säännökset

69 artikla

Yhteiset indikaattorit

1. Edellä 67 artiklassa säädetyn seuranta- ja arviointijärjestelmän yhteydessä on täsmennettävä sellaisten yhteisten indikaattorien luettelo, jotka kuvaavat alkutilannetta sekä ohjelman rahoituksen toteuttamista, tuotoksia, tuloksia ja vaikutuksia, jotta tiedot voidaan yhdistää unionin tasolla.

2. Yhteisten indikaattorien on perustuttava saatavilla oleviin tietoihin ja liityttävä maaseudun kehittämispolitiikan kehityksen rakenteeseen ja tavoitteisiin, ja niiden avulla on voitava mitata politiikan täytäntöönpanon edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta verrattuna tavoitteisiin ja päämääriin unionin, kansallisella ja ohjelmien tasolla. Yhteisten vaikutusindikaattorien on perustuttava saatavilla oleviin tietoihin.

3. Arvioijan on ilmoitettava ohjelman määrällinen vaikutus vaikutusindikaattoreilla mitattuna. Komissio arvioi jäsenvaltioiden avustuksella kaikkien YMP:n välineiden yhteisvaikutusta yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista arvioinneista, maaseudun kehittämisohjelmien arvioinnit mukaan luettuina, saadun näytön perusteella.

70 artikla

Sähköinen tietojärjestelmä

Seurannassa ja arvioinnissa tarvittavat keskeiset tiedot ohjelman toteutuksesta, kustakin rahoitettavaksi valitusta tukitoimesta ja päätökseen saaduista tukitoimista, kutakin tuensaajaa ja hanketta koskevat tärkeimmät tiedot mukaan luettuina, on talletettava ja säilytettävä sähköisesti.

71 artikla

Tietojen toimittaminen

Maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaista tukea saavien tuensaajien ja paikallisten toimintaryhmien on sitouduttava toimittamaan hallintoviranomaiselle ja/tai nimetyille arvioijille taikka muille elimille, joille näiden tehtävien suorittaminen on siirretty, kaikki tarvittavat tiedot ohjelman seurannan ja arvioinnin mahdollistamiseksi erityisesti täsmennettyjen erityistavoitteiden ja prioriteettien toteutumisen osalta.

II LUKU

Seuranta

72 artikla

Seurantamenettelyt

1. Hallintoviranomaisen ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 47 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean on seurattava ohjelman toteutuksen laatua.

2. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on toteutettava kunkin maaseudun kehittämisohjelman seuranta rahoitusta, tuotosta ja tavoitteita koskevien indikaattoreiden perusteella.

73 artikla

Seurantakomitea

Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisen seurantakomitean koordinoimaan alueellisten ohjelmien täytäntöönpanoa suhteessa kansalliseen kehykseen ja varojen käyttöön.

74 artikla

Seurantakomitean tehtävät

Seurantakomitean on huolehdittava maaseudun kehittämisohjelman tuloksellisuudesta ja sen täytäntöönpanon tehokkuudesta. Tätä varten seurantakomitean on huolehdittava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 49 artiklassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi seuraavista:

- a) sitä on kuultava rahoitettavien tukitoimien valintaperusteista, joita on tarkistettava ohjelmityön tarpeita vastaavasti, ja sen on annettava asiasta lausuntonsa neljän kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymispäätöksestä;
- b) sen on tarkasteltava toimia ja tuotoksia ohjelman arviointisuunnitelman täytäntöönpanon edistymisessä;
- c) sen on tarkasteltava erityisesti ennakkoehtojen täyttämiseen liittyviä hallintoviranomaisen vastuualaan kuuluvia ohjelman toimia, ja sille on ilmoitettava muiden ennakkoehtojen täyttämiseen liittyvistä toimista;
- d) sen on osallistuttava kansallisen maaseutuverkoston toimintaan ohjelman toteuttamista koskevien tietojen vaihtamiseksi; ja
- e) sen on tarkasteltava vuosittaisia täytäntöönpanokertomuksia ja hyväksyttävä ne ennen niiden toimittamista komissiolle.

75 artikla

Vuotuinen täytäntöönpanokertomus

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava maaseudun kehittämisohjelman edellisen kalenterivuoden täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta vuoteen 2024 asti. Vuonna 2016 toimitetun kertomuksen on katettava kalenterivuodet 2014 ja 2015.

2. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan vaatimusten noudattamisen lisäksi vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin on sisällytettävä tiedot muun muassa toimenpidekohtaisista rahoitusvelvoitteista ja menoista sekä yhteenveto arviointisuunnitelmaan liittyvistä toimista.

3. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan vaatimusten noudattamisen lisäksi vuonna 2017 toimitettuun vuotuisen täytäntöönpanokertomukseen on myös sisällytettävä kuvaus ohjelmaan mahdollisesti sisältyvien alaohjelmien toteutuksesta.

4. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan vaatimusten noudattamisen lisäksi vuonna 2019 toimitettuun vuotuisen täytäntöönpanokertomukseen on myös sisällytettävä kuvaus ohjelmaan mahdollisesti sisältyvien alaohjelmien toteutuksesta ja arvio siitä, miten hyvin yhdenmisyys lähestymistapa on onnistuttu varmistamaan käytettäessä maaseuturahastoa ja muita EU:n rahoitusvälineitä, myös paikallisia kehittämisstrategioita, maaseutualueiden alueellisen kehittämisen tukemiseen.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan vuotuisen täytäntöönpanokertomusten esittämistä koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Arviointi

76 artikla

Yleiset määräykset

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla yksilöidään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 55 artiklassa tarkoitettuun ennakoarviointiin ja 57 artiklassa tarkoitettuun jälkiarviointiin sisällytettävät tiedot sekä vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 56 artiklassa tarkoitettua arviointisuunnitelmaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvioinnit ovat 67 artiklan mukaisesti hyväksytyyn yhteisen arviointijärjestelmän mukaisia, järjestettävä tarvittavien tietojen tuottaminen ja kerääminen sekä toimitettava seurantajärjestelmään sisältyviä erilaisia tietoja arvioijille.

3. Jäsenvaltiot asettavat arviointikertomukset saataville internetissä ja komissio sen verkkosivustolla.

77 artikla

Ennakoarviointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennakoarvioija osallistuu jo varhaisessa vaiheessa maaseudun kehittämisohjelman kehittämisprosessiin, mukaan luettuna 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun analyysiin, ohjelman toimenpidelogiikan suunnitteluun ja ohjelman tavoitteiden vahvistamiseen.

78 artikla

Jälkiarviointi

Jäsenvaltioiden on laadittava kustakin maaseudun kehittämisohjelmastaan jälkiarviointikertomus vuonna 2024. Kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

79 artikla

Arviointien yhteenvedot

Komissio vastaa ennako- ja jälkiarvioinneista unionin tasolla laadittavista yhteenvedoista.

Arviointikertomusten yhteenvedot on saatava päätökseen viimeistään asianomaisten arviointien toimittamista seuraavan vuoden joulukuun 31 päivänä.

VIII OSASTO

KILPAILUSÄÄNNÖKSET

80 artikla

Yrityksiin sovellettavat säännöt

Jos tämän asetuksen mukaista tukea myönnetään yritysten väliin yhteistyömuotoihin, sitä voidaan myöntää vain sellaisiin yhteistyömuotoihin, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 206–210 artiklan nojalla sovellettavien kilpailusääntöjen mukaisia.

81 artikla

Valtiontuki

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa.

2. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan tukeen eikä 82 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lisärahoitukseen, kun kyseessä on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluva tuki.

82 artikla

Kansallinen lisärahoitus

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä maaseudun kehittämisohjelmaan 8 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin tukitoimiin liittyvät jäsenvaltioiden maksamat tuet, jotka on tarkoitettu antamaan lisärahoitusta maaseudun kehittämiseen, johon myönnetään unionin tukea milloin tahansa ohjelmakauden aikana, ja jos ne ovat tämän asetuksen edellytysten mukaiset, komissio hyväksyy ne.

IX OSASTO

KOMISSION TOIMIVALTA, YHTEISET SÄÄNNÖKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Komission toimivalta

83 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa 2 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 5 kohdassa, 16 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 8 kohdassa, 22 artiklan 3 kohdassa, 28 artiklan 10 ja 11 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 8 kohdassa, 33 artiklan 4 kohdassa, 34 artiklan 5 kohdassa, 35 artiklan 10 kohdassa, 36 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 47 artiklan 6 kohdassa ja 89 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle seitsemän vuoden ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä 2 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 5 kohdassa, 16 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 8 kohdassa, 22 artiklan 3 kohdassa, 28 artiklan 10 ja 11 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 8 kohdassa, 33 artiklan 4 kohdassa, 34 artiklan 5 kohdassa, 35 artiklan 10 kohdassa, 36 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 47 artiklan 6 kohdassa ja 89 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 5 kohdassa, 16 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 8 kohdassa, 22 artiklan 3 kohdassa, 28 artiklan 10 ja 11 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 8 kohdassa, 33 artiklan 4 kohdassa, 34 artiklan 5 kohdassa, 35 artiklan 10 kohdassa, 36 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 47 artiklan 6 kohdassa ja 89 artiklassa tarkoitetun vallan antaa delegoituja säädöksiä. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 2 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 5 kohdan, 16 artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 8 kohdan, 22 artiklan 3 kohdan, 28 artiklan 10 ja 11 kohdan, 29 artiklan 6 kohdan, 30 artiklan 8 kohdan, 33 artiklan 4 kohdan, 34 artiklan 5 kohdan, 35 artiklan 10 kohdan, 36 artiklan 5 kohdan, 45 artiklan 6 kohdan, 47 artiklan 6 kohdan ja 89 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

84 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa maaseudun kehittämiskomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

II LUKU

Yhteiset säännökset

85 artikla

Tietojen ja asiakirjojen luovuttaminen

1. Komissio perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tietojärjestelmän, joka mahdollistaa turvallisen tietojenvaihdon komission ja kunkin jäsenvaltion välillä yhteisen edun mukaisista asioista. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan kyseisen järjestelmän toimintaa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 84 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio varmistaa, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä tärkeimpien tietojen sekä seurannasta ja arvioinnista raportoinnin tallettamiseksi, säilyttämiseksi ja hallinnoimiseksi.

86 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuojat

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja täyttääkseen tämän asetuksen ja erityisesti VI ja VII osaston mukaiset hallinnointi-, valvonta-, seuranta- ja arviointivertteensa, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja tämän tarkoituksen vastaisella tavalla.

2. Jos henkilötietoja käsitellään VII osaston nojalla seuranta- ja arviointitarkoituksessa 85 artiklassa tarkoitettua suojattua sähköistä järjestelmää käyttäen, tiedot tehdään nimettömiksi ja niitä käsitellään vain koottuina.

3. Henkilötietoja käsitellään direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 sääntöjen mukaisesti. Tällaisia tietoja ei etenkään saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lain-säädännössä säädetyt vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojaan saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 tietosuoja-sääntöjen mukaiset oikeudet.

5. Tähän artiklaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 111–114 artiklan säännöksiä.

87 artikla

YMP:n yleiset säännökset

Tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin sovelletaan asetusta (EU) N:o 1306/2013 ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

III LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

88 artikla

Asetus (EY) N:o 1698/2005

Kumotaan asetus (EY) N:o 1698/2005.

Asetusta (EY) N:o 1698/2005 sovelletaan edelleen tukitoimiin, joita toteutetaan komission mainitun asetuksen nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksymissä ohjelmissa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

89 artikla

Siirtymämääräykset

Jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 säädetyistä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, komissiolle siirretään valta antaa 83 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti komission asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla hyväksymä tuki voidaan liittää osaksi tässä asetuksessa säädettyä tukea, myös teknisen avun ja jälkiarviointien osalta. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä voidaan säätää myös edellytyksistä siirtymiseksi asetuksen (EY) N:o 1085/2006 mukaisesta Kroatialle myönnettävästä maaseudun kehittämistuesta tässä asetuksessa säädettyyn tukeen.

90 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

MAASEUDUN KEHITTÄMISTÄ KOSKEVAN UNIONIN TUEN JAKAUTUMINEN (2014–2020)

(euroa käyppinä hintoina)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ 2014–2020
Belgia	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bulgaria	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Tšekki	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Tanska	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Saksa	1 178 778 847	1 177 251 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 217 851 050
Viro	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Irlanti	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Kreikka	601 051 830	600 533 693	600 004 906	599 465 245	598 915 722	598 337 071	597 652 326	4 195 960 793
Espanja	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Ranska	1 404 875 907	1 408 287 165	1 411 769 545	1 415 324 592	1 418 941 328	1 422 813 729	1 427 718 983	9 909 731 249
Kroatia	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	2 325 172 500
Italia	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Kypros	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Latvia	138 327 376	138 361 424	138 396 059	138 431 289	138 467 528	138 498 589	138 499 517	968 981 782
Liettua	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600
Unkari	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Malta	13 880 143	13 965 035	14 051 619	14 139 927	14 230 023	14 321 504	14 412 647	99 000 898
Alankomaat	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Itävalta	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Puola	1 569 517 638	1 567 453 560	1 565 347 059	1 563 197 238	1 561 008 130	1 558 702 987	1 555 975 202	10 941 201 814

(euroa käypinä hintoina)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ 2014–2020
Portugali	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Romania	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Slovenia	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovakia	271 154 575	270 797 979	270 434 053	270 062 644	269 684 447	269 286 203	268 814 943	1 890 234 844
Suomi	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Ruotsi	248 858 535	249 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 745 315 250
Yhdistynyt kuningaskunta	371 473 873	370 520 030	369 548 156	368 557 938	367 544 511	366 577 113	365 935 870	2 580 157 491
EU-28 yhteensä	13 618 149 060	13 618 658 677	13 619 178 488	13 619 708 697	13 620 249 509	13 620 801 137	13 621 363 797	95 338 109 365
Tekninen apu (0,25 %)	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Yhteensä	13 652 279 759	13 652 790 654	13 653 311 767	13 653 843 305	13 654 385 473	13 654 938 483	13 655 502 553	95 577 051 994

LIITE II

MÄÄRÄT JA TUKIPROSENTIT

Artikla	Kohde	Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus	
15(8)	Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut	1 500	Neuvontapalvelua kohti
		200 000	Kolmen vuoden aikana neuvojen koulutuksen osalta
16(2)	Tiedotus- ja menekinedistämistoimet	70 %	Toimen tukikelpoisista kustannuksista
16(4)	Maataloustuotteiden tai elintarvikkeiden laatujärjestelmät	3 000	Tilaa kohti vuodessa
17(3)	Investointi fyysiseen omaisuuteen		Maatalousala
		50 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä vähemmän kehittyneillä alueilla ja kaikilla alueilla, joiden asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2013 oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n BKT:n keskiarvosta.
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä syrjäisimmillä alueilla
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä Kroatiassa neuvoston direktiivin 91/676/ETY (1) täytäntöön panemiseksi enintään neljän vuoden kuluessa liittymispäivästä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä pienillä Egeanmeren saarilla
		40 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla Edellä mainittuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 lisäprosentilla edellyttäen, että yhdistetty enimmäistuki ei ylitä 90:tä prosenttia, kun kyseessä ovat — Nuoret viljelijät sellaisina kuin heidät määritellään tässä asetuksessa, tai jotka ovat jo aloittaneet toimintansa tukihakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; — Yhteiset investoinnit ja yhdenmetyt hankkeet, mukaan lukien tuottajaorganisaatioiden sulautumiseen liittyvät; — 32 artiklassa tarkoitettut alueet, joilla on luonnonoloista johtuvia ja muita erityisrajoitteita; — Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä tuetut toimet; — 28 ja 29 artiklan mukaisiin toimiin liittyvät investoinnit

Artikla	Kohde	Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus	
			SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen
		50 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä vähemmän kehittyneillä alueilla ja kaikilla alueilla, joiden asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2013 oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n BKT:n keskiarvosta.
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä syrjäisimmillä alueilla
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä pienillä Egeanmeren saarilla
		40 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla Edellä mainittuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 lisäprosentilla edellyttäen, että yhdistetty enimmäistuki ei ylitä 90:tä prosenttia, kun kyseessä ovat eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä tuetut tai tuottajaorganisaatioiden sulautumiseen liittyvät toimet
17(4)	Investointi fyysiseen omaisuuteen	100 %	Ei-tuotannolliset investoinnit ja maa- ja metsätalouden infrastruktuuri
18(5)	Luonnonkatastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	80 %	Tukikelpoisten investointikustannusten määrästä, kun kyseessä ovat yksittäisten viljelijöiden toteuttamat ehkäisevät toimenpiteet
		100 %	Tukikelpoisten investointikustannusten määrästä, kun kyseessä ovat useamman kuin yhden tuensaajan yhdessä toteuttamat ehkäisevät toimenpiteet
		100 %	Tukikelpoisten investointikustannusten määrästä, kun kyseessä ovat tukitoimet luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittaman maatalousmaan ennallistamiseksi ja niiden vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttamiseksi
19(6)	Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen	70 000	Nuorta viljelijää kohti 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla
		70 000	Tuensaajaa kohti 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla
		15 000	Pientilaa kohti 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan nojalla
23(3)	Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto	80 %	Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönottoa koskevan tukikelpoisen investoinnin määrästä

Artikla	Kohde	Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus	
26(4)	Investoinnit metsätalouden teknikkoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöön ottoon ja kaupan pitämiseen	65 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä vähemmän kehittyneillä alueilla
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä syrjäisimmillä alueilla
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä pienillä Egeanmeren saarilla
		40 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla
27(4)	Tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustaminen	10 %	Prosenttiosuutena hyväksymistä seuraavien ensimmäisten viiden vuoden aikana kaupan pidetystä tuotannosta. Tuki on asteittain alenevaa.
		100 000	Enimmäismäärä vuodessa kaikissa tapauksissa
28(8)	Maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet	600 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa yksivuotisten kasvien osalta
		900 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta
		450 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa maan muun käytön osalta
		200 (*)	Nautayksikköä (NY) kohti vuodessa sellaisten paikallisten rotujen osalta, joiden kasvatus on vaarassa loppua
29(5)	Luonnonmukainen maatalous	600 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa yksivuotisten kasvien osalta
		900 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta
		450 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa maan muun käytön osalta
30(7)	Natura 2000 -tuet ja vesipuitedirektiivin mukaiset tuet	500 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa aluksi enintään viiden vuoden ajan
		200 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa enintään
		50 (**)	Hehtaaria kohti vuodessa vähintään vesipuitedirektiivin mukaisten tukien osalta
31(3)	Tuet alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita	25	Hehtaaria kohti vuodessa vähintään tuensajan keskimääräisen pinta-alan mukaan
		250 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa enintään
		450 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa enintään 32 artiklan 2 kohdassa määritellyillä vuoristoalueilla
33(3)	Eläinten hyvinvointi	500	NY:ä kohti

Artikla	Kohde	Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus	
34(3)	Metsätalouden ympäristö- ja ilmas- topalvelut ja metsien suojeleminen	200 (*)	Hehtaaria kohti vuodessa
37(5)	Sato-, eläin- ja kasvivakuutus	65 %	Vakuutusmaksusta
38(5)	Epäsuotuisia sääoloja, eläin- ja kas- vitauteja, tuholaisvahinkoja ja ympä- ristövahinkoja varten perustetut kes- kinäiset rahastot	65 %	Tukikelpoisista kustannuksista
39(5)	Tulojen vakauttamisväline	65 %	Tukikelpoisista kustannuksista

(¹) Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraat-
tien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

(*) Näitä määriä voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämissuunnitelmissa perus-
teltavat erityisolosuhteet.

(**) Tätä määrää voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vähentää ottaen huomioon maaseudun kehittämissuunnitelmissa perus-
teltavat erityisolosuhteet.

Huom.: Tuki-intensiteetit eivät rajoita unionin valtioneuvoston sääntöjen soveltamista.

LIITE III

ALUEIDEN, JOILLA ON LUONNONOLOSUHTEISTA JOHTUVIA RAJOITTEITA, MÄÄRITTELYSSÄ KÄYTETTÄVÄT BIOFYYSISET PERUSTEET

PERUSTE	MÄÄRITELMÄ	KYNNYS
ILMASTO		
Alhainen lämpötila (*)	Kasvukauden pituus (vuorokausien määrä) määriteltynä niiden vuorokausien lukumäärän perusteella, joina vuorokauden keskilämpötila oli Kasvukauden pituus (vuorokausien määrä) määriteltynä niiden vuorokausien lukumäärän perusteella, joina vuorokauden keskilämpötila oli check; > 5 °C (LGP ₁₅) TAI	≤ 180 vuorokautta
	Kasvukauden tehoisa lämpösumma (astevuorokautta) määriteltynä > 5 °C olleiden vuorokausien keskilämpötilojen summan perusteella	≤ 1 500 astevuorokautta
Kuivuus	Vuotuisen sademäärän (P) ja vuotuisen suurimman mahdollisen haihtumisen (PET) välinen suhde	P/PET ≤ 0.5
ILMASTO JA MAAPERÄ		
Liiallinen maaperän kosteus	Vuorokausien lukumäärä kenttäkapasiteetissa tai sen yläpuolella	≥ 230 vuorokautta
MAAPERÄ		
Maaperän rajallinen läpäisykyky (*)	Alueet, jotka säilyvät kosteina huomattavan osan vuotta	Märkä 80 cm:iin asti maanpinnasta yli 6 kuukauden ajan tai märkä 40 cm:iin asti yli 11 kuukauden ajan tai
		Huonosti tai erittäin huonosti läpäisevä maaperä tai Gleimaannoksen väri 40 cm:iin asti maanpinnasta
Epäsuotuisa maaperän rakenne ja kivisyys (*)	Saven, siltin, hiekan, eloperäisen aineksen (painoprosentteina) ja karkean aineksen (tilavuusprosentteina) suhteellinen runsaus	≥ 15 % pintamaasta on karkearakenteista, lohkaraiset kalliot, siirtolohkareet mukaan luettuina tai
		rakenneluokka puolessa tai suuremmassa määrässä (kumulatiivisesti) 100 cm:n syvyydestä maaperän pintaa on hiekka, hiesupitoinen hiekka määriteltynä seuraavasti: siltti-% + (2 × savi-%) ≤ 30 % tai
		Pintamaarakenneluokka jäykkä savi (≥ 60 % savea) tai
		Eloperäinen maaperä (eloperäistä ainesta ≥ 30 %) vähintään 40 cm:iin tai Pintamaa sisältää 30 % tai enemmän savea ja maa halkeilee 100 cm:n syvyydessä maan pintakerroksesta
Matala juurisyyvyys	Syvyys (cm) maan pintakerroksesta yhtenäiseen kallioon tai kovaan maakerrokseen	≤ 30 cm

PERUSTE	MÄÄRITELMÄ	KYNNYS
Huonot kemialliset ominaisuudet (*)	Suoloja, vaihtuvaa natriumia, maaperän liiallinen happamuus	Suolapitoisuus: ≥ 4 desi-siemensä metriä kohti (dS/m) pintamaassa tai
		Natriumpitoisuus: ≥ 6 vaihtuvan natriumin prosenttiosuus (ESP) puolessa tai suuremmassa määrässä (kumulatiivisesti) 100 cm:n syvyyistä maaperän pintaa tai
		Maaperän happamuus: $\text{pH} \leq 5$ (vedessä) pintamaassa
PINNANMUODOSTUS		
Kaltevuus	Korkeuden muutos planimetriseen etäisyyteen nähden (%)	15 %

(*) Jäsenvaltioiden on tarkistettava tämän perusteen täyttyminen vain niiden kynnysten osalta, jotka ovat merkityksellisiä tietyn alueen tilanteen kannalta.

LIITE IV

**OHJEELLINEN LUETTELO 7 ARTIKLASSA TARKOITETTujen TEMAATTISTEN ALAOHJELMIEN OSALTA
ERITYISEN TÄRKEISTÄ TOIMENPITEISTÄ JA TUKITOIMISTA**

Nuoret viljelijät:

- Yrityksen perustamistuki nuorille viljelijöille, jotka ryhtyvät ensimmäistä kertaa maatalousyrittäjiksi
- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen
- Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet
- Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut
- Yhteistyö
- Maatalouden ulkopuoliseen toimintaan tehtävät investoinnit

Pientilat:

- Yrityksen perustamistuki pientilojen kehittämiseksi
- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen
- Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät
- Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet
- Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut
- Yhteistyö

Maatalouden ulkopuoliseen toimintaan tehtävät investoinnit

- Tuottajaryhmien perustaminen
- Leader-aloite

Vuoristoalueet:

- Tuet alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita
- Maatalouden ympäristötoimet
- Yhteistyö
- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen
- Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen maaseutualueilla
- Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät
- Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto
- Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla
- Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet
- Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut
- Tuottajaryhmien perustaminen
- Leader-aloite

Lyhyet toimitusketjut:

- Yhteistyö
- Tuottajaryhmien perustaminen
- Leader-aloite
- Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Naiset maaseutualueilla:

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

Yhteistyö

Leader-aloite

Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä biologinen monimuotoisuus:

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

Luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

Investoinnit metsäalueiden kehittämiseen ja metsien elinkelpoisuuden parantamiseen

Maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet

Luonnonmukainen maatalous

Natura 2000 -tuet ja vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset tuet

Tuet alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita (biologinen monimuotoisuus)

Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojeleminen

Yhteistyö

Riskienhallinta

LIITE V

MAASEUDUN KEHITTÄMISTÄ KOSKEVAT ENNAKKOEHDOT

1. PRIORITEETTEIHIN LIITTYVÄT ENNAKKOEHDOT

Maaseudun kehittämistä koskeva EU:n prioriteetti / Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen temaattinen tavoite	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 3: elintarviketun organisoitumisen edistäminen mukaan lukien maataloustuotteiden jalostus ja markkinointi, eläinten hyvinvointi ja maatalouden riskienhallinta</p> <p>Temaattinen tavoite 5: ilmastomuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskien hallinnan edistäminen</p>	<p>3.1. Riskien ehkäiseminen ja riskien hallinta: on laadittu katastrofien hallintaan tarkoitettujen kansallisten tai alueellisten riskiarvioinnit, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutuminen</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on oltava kansallinen tai alueellinen riskinarviointi, johon kuuluvat seuraavat tekijät: <ul style="list-style-type: none"> — Kuvaus riskinarvioinnissa käytettävistä menetelmistä, metodologiasta, menetelmistä ja muista kuin arkaluonteisista tiedoista sekä riskiin perustuvista kriteereistä investoinnin priorisoimiseksi; — Kuvaus yhden riskin ja usean riskin skenaarioista; — Tarvittaessa otetaan huomioon kansalliset strategiat ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi.
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 4: maa- ja metsätalouteen liittyvien ekosysteemien ennallistaminen, säilyttäminen ja parantaminen</p>	<p>4.1. Hyvä maatalous- ja ympäristökunto: vahvistetaan kansallisella tasolla asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvussa tarkoitettujen hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimukset</p>	<ul style="list-style-type: none"> — hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset määritellään kansallisessa lainsäädännössä ja täsmennetään ohjelmissa;
<p>Temaattinen tavoite 5: ilmastomuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskien hallinnan edistäminen</p>	<p>4.2. Lannoitteisiin ja kasvinsuojeluaineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset: määritellään kansallisella tasolla tämän asetuksen III osaston I luvun 28 artiklassa tarkoitettujen lannoitteisiin ja kasvinsuojeluaineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset</p>	<ul style="list-style-type: none"> — tämän asetuksen III osaston I luvussa tarkoitettujen lannoitteisiin ja kasvinsuojeluaineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset täsmennetään ohjelmissa;
<p>Temaattinen tavoite 6: ympäristön suojeleminen ja resurssitehokkuuden parantaminen</p>	<p>4.3. Muut asiaa koskevat kansalliset toimenpidevaatimukset: määritellään asiaa koskevat pakolliset kansalliset toimenpidevaatimukset tämän asetuksen III osaston I luvun 28 artiklan soveltamiseksi</p>	<ul style="list-style-type: none"> — asiaa koskevat pakolliset kansalliset toimenpidevaatimukset täsmennetään ohjelmissa;
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 5: resurssien tehokkaan käytön edistäminen sekä vähähiiliseen ja ilmastokannalta joustavaan talouteen siirtymisen tukeminen maatalous-, elintarvike- ja metsäsektoreilla</p> <p>Temaattinen tavoite 4: vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla sektoreilla</p> <p>Temaattinen tavoite 6: Ympäristön säilyttäminen ja suojeleminen ja resurssien tehokkaan käytön edistäminen</p>	<p>5.1. Energiatehokkuus: On toteutettu toimia energian loppukäytön tehokkuuden lisäämiseksi kustannustehokkaasti ja kustannustehokkaiden energiaterhokkuuteen suunnattujen investointien edistämiseksi rakennettaessa tai uusittaessa rakennuksia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Näitä toimia ovat seuraavat: <ul style="list-style-type: none"> — Toimenpiteet sen varmistamiseksi, että noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU⁽¹⁾ 3, 4 ja 5 artiklassa säädettyjä rakennusten energiaterhokkuuteen liittyviä vähimmäisvaatimuksia. — Tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiaterhokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi direktiivin 2010/31/EU 11 artiklan mukaisesti. — Toimenpiteet energiaterhokkuutta koskevan strategisen suunnittelun varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU⁽²⁾ 3 artiklan mukaisesti.

Maaseudun kehittämistä koskeva EU:n prioriteetti / Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen temaattinen tavoite	Ennakoehto	Täyttymiskriteerit
		<ul style="list-style-type: none"> — Energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY⁽³⁾ 13 artiklan mukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, sikäli kuin se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.
	<p>5.2. Vesihuolto: Seuraavien olemassaolo: a) veden hinnoittelupolitiikka, joka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen ja b) veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen osuudella, joka on määritetty hyväksytyssä, ohjelmien tukemia investointeja koskevassa vesipiiriin hoitosuunnitelmassa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Maaseuturahaston tukemilla sektoreilla jäsenvaltio on varmistanut, että veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen vesipuitedirektiivin 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon kustannusten kattamisen sosiaaliset, ympäristöön kohdistuvat ja taloudelliset vaikutukset samoin kuin kyseisen alueen tai alueiden maantieteelliset olot ja ilmasto-olot.
	<p>5.3. Uusiutuva energia: On toteutettu toimia uusiutuvien energialähteiden tuotannon ja jakelun edistämiseksi⁽⁴⁾</p>	<ul style="list-style-type: none"> — On otettu käyttöön läpinäkyviä tukijärjestelmiä, verkkoon pääsyä tai taattua pääsyä ja toimituksia koskevat prioriteetit sekä julkaistut, vakioidut säännöt teknisistä mukautuksista johtuvien kustannusten kantamiselle ja jakamiselle direktiivin 2009/28/EY 14 artiklan 1 kohdan ja 16 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. — Jäsenvaltio on hyväksynyt kansallisen uusiutuvaa energiaa koskevan toimintasuunnitelman direktiivin 2009/28/EY 4 artiklan mukaisesti.
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 6: sosiaalisen osallisuuden, köyhyyden vähentämisen ja taloudellisen kehityksen edistäminen maa-seutualueilla</p> <p>Temaattinen tavoite 2: tieto- ja viestintäteknologian saatavuuden, käytön ja laadun parantaminen (laajakais- taa koskeva tavoite)</p>	<p>6. Seuraavan sukupolven verkon (NGN) infrastruktuuri: On laadittu sellaiset kansalliset tai alueelliset seuraavan sukupolven liittävät verkkoja koskevat suunnitelmat, joissa otetaan huomioon alueelliset toimet nopeita internet-liittymiä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi, kohdennetaan toimet alueille, joilla markkinat eivät kykene tarjoamaan avointa infrastruktuuria kohtuullisin kustannuksin ja laadukkaasti kilpailua ja valtiontukia koskevien unionin sääntöjen mukaisesti ja huolehditaan siitä, että palvelut ovat muita heikommassa asemassa olevien ryhmien saatavilla.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Käytössä on seuraavan sukupolven verkkoja koskeva kansallinen tai alueellinen suunnitelma, johon sisältyy: <ul style="list-style-type: none"> — taloudelliseen analyysiin perustuva infrastruktuuri-investointisuunnitelma, jossa otetaan huomioon olemassa olevat yksityiset ja julkiset infrastruktuurit ja suunnitellut investoinnit; — kestäviä investointimalleja, joilla lisätään kilpailua ja varmistetaan avointen, kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien infrastruktuurien ja palvelujen saatavilla olo; — toimenpiteitä yksityisten investointien lisäämiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/32/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

LIITE VI

OHJEELLINEN LUETTELO YHDEN TAI USEAMMAN MAASEUDUN KEHITTÄMISTÄ KOSKEVAN UNIONIN PRIORITEETIN KANNALTA TÄRKEISTÄ TOIMENPITEISTÄ

Usean unionin prioriteetin kannalta erityisen tärkeät toimenpiteet

15 artikla Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

17 artikla Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

19 artikla Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen

35 artikla Yhteistyö

42–44 artikla Leader

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä edistämään tietämyksen siirtoa ja innovointia maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla

14 artikla Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

26 artikla Investoinnit metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä parantamaan kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyä ja maatalojen elinkelpoisuutta

16 artikla Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä edistämään elintarvikeketjun organisointumista ja riskienhallintaa maataloudessa

18 artikla Luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

24 artikla Metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen

27 artikla Tuottajaryhmien perustaminen

33 artikla Eläinten hyvinvointi

36 artikla Riskienhallinta

37 artikla Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

38 artikla Keskinäiset rahastot eläin- ja kasvitauteja sekä ympäristövahinkoja varten

39 artikla Tulojen vakauttamisväline

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä ennallistamaan, säilyttämään ja parantamaan maa- ja metsätaloudesta riippuvaisia ekosysteemejä

ja

parantamaan resurssitehokkuutta sekä tukemaan vähähiiliseen ja ilmaston kannalta joustavaan talouteen siirtymistä maatalous-, elintarvike- ja metsäsektoreilla

21 artiklan
1 kohdan
a alakohta –
Metsitys ja metsämaan muodostaminen

21 artiklan
1 kohdan
b alakohta –
Peltometsätaloustalouden järjestelmien käyttöönotto

- 21 artiklan
1 kohdan
d alakohta – Investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyttä ja ympäristöarvoa
- 28 artikla Maatalouden ympäristö- ja ilmastotuki
- 29 artikla Luonnonmukainen maatalous
- 30 artikla Natura 2000 -tuet ja vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset tuet
- 31 ja 32 artikla – Tuet alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita
- 34 artikla Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojele
- Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä edistämään sosiaalista osallisuutta, köyhyyden vähentämistä ja taloudellista kehitystä maaseutualueilla
- 20 artikla Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla
- 42–44 artikla Leader
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1306/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetussa komission tiedonannossa nimeltä "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?" esitellään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mahdollisia haasteita, tavoitteita ja suuntaviivoja vuoden 2013 jälkeen. Mainitusta tiedonannosta käytyjen keskustelujen perusteella yhteistä maatalouspolitiikkaa olisi uudistettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen. Uudistuksen olisi katettava kaikki YMP:n keskeiset välineet, mukaan lukien neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005⁽²⁾. Edellä mainitun asetuksen soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että tiettyjä rahoitus- ja seurantamekanismien osia olisi mukautettava. Uudistuksen laajuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1290/2005 ja korvata se uudella tekstillä. Uudistuksella olisi myös mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava, kevennettävä ja yksinkertaistettava sen säännöksiä.
- (2) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämistä ja muuttamista varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen) 290 artiklan mukaisesti säädösvallan

siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavista: maksajavirastojen ja koordinoitujen hyväksyntä, julkiseen interventioon liittyvät maksajavirastojen velvoitteet ja hallinto- ja valvontavastuiden sisältöä koskevat säännöt, Euroopan unionin yleisestä talousarviosta (unionin talousarviosta) julkisen intervention yhteydessä rahoitettavat toimenpiteet ja toimien arvon määrittäminen julkisen intervention yhteydessä. Tämän toimivallan siirron olisi myös katettava poikkeukset maksajavirastojen tuensaajille ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää tai viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen suorittamien maksujen maksukelpoisuudesta, Euroopan maatalouden tukirahaston, jäljempänä "maataloustukirahasto", ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä "maaseuturahasto" menojen ja tulojen välinen tasoitus. Lisäksi tämän toimivallan siirron olisi katettava määrien sitomiseen ja maksamiseen sovellettavat menetelmät tilanteessa, jossa unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa tai suunniteltujen sitoumusten kokonaismäärä ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾ 170 artiklan 3 kohdassa säädetyn kynnsarvon.

Tämän lisäksi tämän toimivallan siirron olisi katettava komission jäsenvaltioille maksamien kuukausimaksujen lykkäys maataloustukirahaston menojen osalta ja ehdot, jotka sääntelevät komission jäsenvaltioille maksamien maaseuturahaston välimaksujen vähentämistä tai keskeyttämistä. Tämän toimivallan siirron olisi lisäksi katettava sellaisten kuukausimaksujen tai välimaksujen keskeyttäminen, joiden osalta tarvittavia tilastotietoja ei ole lähetetty ajoissa, tarkastuksiin liittyvät erityisvelvoitteet, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä, oikaisujen soveltamisen perusteet ja menetelmät sääntöjen mukaisuutta koskevan menettelyn yhteydessä ja saamista takaisinperintä. Sen lisäksi tämän toimivallan siirron olisi katettava tullimennettelyihin liittyvät vaatimukset, tuen peruuttamiset ja seuraamukset, jos alakohtaisen maatalouslainsäädännön soveltamisesta johtuvia tukikelpoisuusehtoja, sitoumuksia tai muita velvoitteita ei ole noudatettu. Vastaavasti toimivallan siirron olisi koskettava markkinatoimenpiteitä, joiden osalta komissio voi keskeyttää kuukausimaksuja, vakuuksia sekä yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevat säännöt sekä toimien tarkastuksesta poissuljetut toimenpiteet. Toimivallan siirron olisi samoin katettava muutokset tulojen tai maksujen summaan, jonka alittuessa yritysten kaupallisia asiakirjoja ei normaalisti tarkasteta tämän asetuksen nojalla, täydentävien ehtojen yhteydessä sovellettavat seuraamukset, tarkastusvaatimukset viinialalla ja pysyvän laitumen säilyttämistä koskevat säännöt. Viimeiseksi toimivallan siirron olisi katettava euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 116.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

käytettävää valuuttakurssia ja sen määräytymisperustetta koskevat säännöt, toimenpiteet unionin oikeuden soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen, yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä koskevan yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen sisältö sekä siirtymäkauden toimenpiteet.

On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijajatsolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (3) Yhteinen maatalouspolitiikka käsittää erilaisia toimenpiteitä, joista osa liittyy maaseudun kehittämiseen. On tärkeää tarjota rahoitus näille toimenpiteille yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat tietyiltä osin keskenään samanlaisia mutta myös eroavat toisistaan monessa suhteessa, niiden rahoituksesta olisi säädettävä samoilla säännöksillä. Näillä säännöksillä olisi tarvittaessa mahdollistettava erilainen käsittely. Asetuksella (EY) N:o 1290/2005 on perustettu kaksi eurooppalaista maatalousrahaa eli maatalousturkirahasto ja maaseuturahasto, jäljempänä 'rahastot'. Nämä rahastot olisi säilytettävä.
- (4) Tässä asetuksessa esitettyihin toimenpiteisiin olisi sovellettava asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden kanssa moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden pohjalta yhteisesti toteutettavaa hallinnointia koskevat säännökset sekä hyväksytyjen elinten toimintaa koskevat säännökset ja budjettiperiaatteet; näitä säännöksiä olisi noudatettava tämän asetuksen yhteydessä.
- (5) Jotta varmistetaan jäsenvaltioiden käytäntöjen yhtenäisyys ja ylivoimaista estettä koskevan lausekkeen yhdenmukainen soveltaminen, tässä asetuksessa olisi säädettävä tarvittaessa vapautuksista, joita sovelletaan ylivoimaisen esteen tapauksissa ja poikkeuksellisissa olosuhteissa, sekä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tunnustamien mahdollisten ylivoimaisen esteen tapausten ja poikkeuksellisten olosuhteiden luettelosta, joka ei ole tyhjentävä. Näiden viranomaisten olisi tehtävä päätökset ylivoimaisen esteen tapausten tai poikkeuksellisten olosuhteiden toteutamisesta tapauskohtaisesti ja asianmukaisten todisteiden perusteella, ja ylivoimaisen esteen käsitettä olisi sovellettava unionin maatalousoikeuden, mukaan lukien unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perustalta.
- (6) Yhteisen maatalouspolitiikan menoja, maaseudun kehittämisenot mukaan luettuina, olisi rahoitettava unionin talousarviosta rahastojen kautta joko suoraan tai jäsenvaltioiden kanssa yhteisesti toteutettavan hallinnonin puitteissa. Olisi määriteltävä toimenpidelajit, joita rahastoista voidaan rahoittaa.
- (7) Olisi annettava säännökset maksajavirastojen hyväksymisestä jäsenvaltioiden toimesta, menettelyjen vahvistamisesta tarvittavien hallinnollisten vahvistuslausumien saamiseksi, hallinto- ja valvontajärjestelmien varmentamisen hankkimisesta sekä tilinpäätösten todentamisesta riippumattomien tarkastuselinten toimesta. Lisäksi kansallisten tarkastusten avoimuuden varmistamiseksi erityisesti lupa-, validointi- ja maksuennettelyjen osalta ja hallinnollisen ja tarkastuksiin liittyvän työn vähentämiseksi sekä komission yksiköiltä että niiltä jäsenvaltioilta, joissa jokainen yksittäinen maksajavirasto on hyväksyttävä, olisi rajoitettava niiden viranomaisten ja elinten lukumäärää, joille kyseiset tehtävät siirretään, kunkin jäsenvaltion valtiotäätöön mukaiset järjestelyt huomioon ottaen. Turhien uudelleenjärjestelykustannusten välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin sallittava säilyttää lukumääräisesti ne maksajavirastot, jotka on hyväksytty ennen tämän asetuksen voimaantuloa.
- (8) Jos jäsenvaltio hyväksyy useamman kuin yhden maksajaviraston, on tärkeää, että se nimeää yhden julkisen koordinaatielimän, joka vastaa varojen hallinnonin johdonmukaisuudesta, toimii yhteystahona komission ja hyväksytyjen maksajavirastojen välillä sekä varmistaa, että komission eri maksajavirastojen toimista pyytämät tiedot ovat nopeasti käytettävissä. Julkisen koordinaatielimän tehtävänä olisi myös toteuttaa ja koordinoita toimenpiteitä yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi ja toimittaa komissiolle tietoja mahdollisista jatkotoimista. Lisäksi tämän elimen olisi edistettävä yhteisten sääntöjen ja vaatimusten yhtenäistä soveltamista ja mahdollisuuksien mukaan varmistettava se.
- (9) Ainoastaan jäsenvaltioiden hyväksymien maksajavirastojen käyttö antaa riittävän varmuuden siitä, että tarvittavat tarkastukset on tehty ennen unionin tuen myöntämistä tuensaajille. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä selvästi, että unionin talousarviosta voidaan korvata ainoastaan hyväksytyyn maksajaviraston toteuttamat menot.
- (10) Jotta tuensaajat voisivat tulla nykyistä tietoisemmiksi yhtäältä maatalouskäytäntöjen ja tilanhoidon ja toisaalta ympäristöä, ilmastomuutosta, maan hyvää maatalouskuntoa, elintarvikkeiden turvallisuutta, kansanterveyttä, eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja kasvien terveyttä koskevien vaatimusten välisestä yhteydestä, on välttämätöntä, että jäsenvaltiot perustavat kattavan maatalojen neuvontajärjestelmän antamaan neuvontaa tuensaajille. Neuvontajärjestelmä ei saisi millään tavoin vaikuttaa tuensaajien velvollisuuteen ja vastuuseen noudattaa edellä mainittuja vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava neuvonnan ja tarkastusten pysyminen selvästi erillään toisistaan.

- (11) Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi katettava vähintään täydentävien ehtojen soveltamisalaan kuuluvista standardeista ja vaatimuksista johtuvat velvoitteet tilatasolla. Järjestelmän olisi myös katettava vaatimukset, jotka liittyvät ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 1307/2013 ⁽¹⁾ mukaiseen maatalousmaan säilyttämiseen ja maaseudun kehittämissuositeltuihin tilatason toimiin, joiden tarkoituksena on maatilojen nykyaikaistaminen, kilpailukykyyn parantaminen, alakohdainen yhdentäminen, innovointi, markkinasuuntautuneisuus ja yrittäjyyden edistäminen.

Järjestelmän olisi vielä katettava jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁾ tiettyjen säännösten täytäntöönpanemiseksi ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽³⁾ 55 artiklan täytäntöönpanemiseksi tuensaajille asettamat vaatimukset, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ⁽⁴⁾ 14 artiklassa tarkoitetun integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattaminen.

- (12) Osallistumisen maatilojen neuvontajärjestelmään olisi oltava tuensaajille vapaaehtoista. Kaikkien tuensaajien, myös viljelijöiden, jotka eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea, olisi saatava osallistua järjestelmään. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määrittellä ensisijaisuusperusteita. Järjestelmän luonteen vuoksi on paikallaan, että neuvonnan yhteydessä saadut tiedot käsitellään luottamuksellisina, paitsi jos unionin oikeutta tai kansallisia lakeja on rikottu vakavasti. Järjestelmän tehokkuuden turvaamiseksi neuvojilla olisi oltava asianmukainen pätevyys ja heidän olisi saatava säännöllisesti koulutusta.
- (13) Komission olisi annettava jäsenvaltioiden käyttöön hyväksytyjen maksajavirastojen maataloustukirahaston osalta toteuttamien menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat maksajavirastojen menokirjanpidon perusteella suoritettavina korvauksina. Siihen asti kun korvauksia aletaan maksaa kuukausimaksuina, jäsenvaltioiden olisi annettava käyttöön tarvittavat varat hyväksytyjen maksajavirastojensa tarpeiden mukaan. Jäsenvaltioiden ja

tuensaajien olisi vastattava itse omista hallinto- ja henkilökustannuksistaan, joita yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta niille aiheutuu.

- (14) Maatalousmeteorologista järjestelmää käyttämällä, satelliittikuvia hankkimalla ja kuvia parantamalla komission pitäisi pystyä erityisesti hallinnoimaan maatalousmarkkinoita, helpottamaan maatalousmenojen seuranta ja seuraamaan maatalousresursseja keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Näin ollen neuvoston asetuksen (EY) N:o 165/94 soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella eräät mainitun asetuksen säännökset olisi sisällytettävä tähän asetukseen ja sen seurauksena asetus (EY) N:o 165/94 ⁽⁵⁾ olisi kumottava.
- (15) Budjettikurin noudattamisen osalta on välttämätöntä määrittellä maataloustukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuinen enimmäismäärä ottamalla huomioon neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽⁶⁾ säädetyssä monivuotisessa rahoituskehikössä kyseistä rahastoa varten vahvistetut enimmäismäärät.
- (16) Budjettikuri edellyttää myös, että maataloustukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuista enimmäismäärää noudatetaan kaikissa olosuhteissa ja kaikissa talousarviomennettelyn ja talousarvion toteuttamisen vaiheissa. Näin ollen on tarpeen, että asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 kullekin jäsenvaltiolle esitettyä suorien tukien kansallista enimmäismäärää pidetään asianomaiselle jäsenvaltiolle maksettavien suorien tukien rahoituksen enimmäismääränä ja että kyseisten tukien korvaukset eivät ylitä tätä rahoituksen enimmäismäärää. Budjettikuri edellyttää lisäksi, että kaikissa komission ehdottamissa taikka unionin tai komission yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa antamissa ja maataloustukirahastosta rahoitettavissa sääöksissä noudatetaan kyseisestä rahastosta rahoitettavien menojen vuotuista enimmäismäärää.
- (17) Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät eivät ylitä vuotuisia enimmäismääriä, olisi säilytettävä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 73/2009 ⁽⁷⁾ tarkoitettu rahoitusmekanismi, jolla suorien tukien tasoa mukautetaan. Tässä yhteydessä olisi välttämätöntä valtuuttaa komissio vahvistamaan kyseiset mukautukset, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät vahvista niitä ennen sen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivää, johon niitä sovelletaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorita tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 637/2008 ja (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY yhteisen vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, annettu 24 päivänä tammikuuta 1994, yhteisön osallistumisesta kaukohavaintotarkastusten rahoitukseen (EYVL L 24, 29.1.1994, s. 6).

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehiksen vahvistamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (18) Jotta voitaisiin tukea maatalousalaa maataloustuotteiden tuotantoon tai jakeluun vaikuttavissa merkittävässä kriiseissä, olisi muodostettava maatalousalan kriisivaraus tekemällä kunkin vuoden alussa suoriin tukiin vähennys rahoituskurimekanismin avulla.
- (19) Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyviä sitomatta olevia määrärahoja voidaan siirtää yksinomaan seuraavan varainhoitovuoden aikana käytettäväksi. Tällaiset siirrot voivat johtaa lisäsuorituksiin ainoastaan sellaisille varojen lopullisille tuensaajille, joille maksetusta suorasta tuesta on tehty mukautus tämän asetuksen 25 artiklan mukaisesti edellisen varainhoitovuoden aikana. Näin ollen jos määrärahoja siirretään seuraavan varainhoitovuoden aikana käytettäväksi, kansalliset viranomaiset joutuisivat suorittamaan maksuja kahdelle suorien tukien saajaryhmälle samana varainhoitovuonna: ensinnäkin maksamaan rahoituskurin puitteissa siirretyistä käyttämättömistä määristä korvaukset viljelijöille, joihin rahoituskurimekanismia on sovellettu edellisenä varainhoitovuonna, ja toiseksi maksamaan suoria tukia varainhoitovuonna N viljelijöille, jotka ovat niitä hakeneet. Jotta kansallisten viranomaisten hallinnollinen rasite ei muodostuisi liialliseksi, olisi säädettävä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan neljänteen alakohdtaan tehtävästä poikkeuksesta, jonka mukaan kansalliset viranomaiset voisivat korvata varainhoitovuonna N käytettäväksi siirretyyn määrään viljelijöille, joihin rahoituskurimekanismia sovelletaan varainhoitovuonna N sen sijaan, että ne korvattaisiin viljelijöille, joihin sitä on sovellettu vuonna N-1.
- (20) Määrärahojen enimmäismäärien laskemiseen liittyvät toimenpiteet, jotka toteutetaan rahastojen rahoitusosuuksien määrittämiseksi, eivät vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa nimetyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan. Näiden toimenpiteiden olisi sen vuoksi perustuttava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoitodesta 19 päivänä marraskuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 mukaisesti vahvistettuihin viitemääriin.
- (21) Budjettikuri edellyttää myös, että budjettitulannetta seurataan jatkuvasti keskipitkällä aikavälillä. Sen vuoksi komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä tietyn vuoden alustavan talousarvioesityksen kanssa omat ennusteensa ja analyysinsä sekä tarvittaessa ehdotettava lainsäätäjälle asiaankuuluvia toimenpiteitä. Lisäksi komission olisi käytettävä täysimääräisesti ja aina tarvittaessa hallintovaltaansa vuotuisen enimmäismäärän noudattamisen varmistamiseksi ja ehdotettava tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai neuvostolle asiankuuluvia toimenpiteitä budjettitulanteen korjaamiseksi. Jos vuotuista enimmäismäärää ei voida varainhoitovuoden lopussa noudattaa jäsenvaltioiden esittämien korvauspyyntöjen vuoksi, komission olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan käytettävissä olevien määrärahojen jakaminen väliaikaisesti jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden vielä maksamatta oleviin korvauspyyntöihin sekä kyseiselle vuodelle vahvistetun enimmäismäärän noudattaminen. Asianomaisen vuoden maksetut olisi suoritettava seuraavana varainhoitovuonna, ja unionin rahoituksen kokonaismäärä jäsenvaltioittain olisi vahvistettava lopullisesti samoin kuin se, miten korvaus olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken sen varmistamiseksi, että vahvistettua määrää noudatetaan.
- (22) Talousarviota toteuttaessaan komission olisi käytettävä maatalousmenojen kuukausittaista varo- ja seurantajärjestelmää, jolloin se, jos vuotuinen enimmäismäärä uhkaa ylittyä, voisi hallintovaltansa puitteissa toteuttaa mahdollisimman pikaisesti asiaankuuluvat toimenpiteet ja, jos ne osoittautuvat riittämättömiksi, ehdottaa muita toimenpiteitä. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle määräajoin kertomus, jossa verrataan kertomuksen laadintahetken mennessä toteutuneiden menojen kehitystä menoarvioihin ja esitetään arvio menojen ennakoidusta toteutumisesta varainhoitovuoden jäljellä olevana aikana.
- (23) Valuuttakurssin, jota komissio käyttää budjettiasiakirjojen laatimisessa, olisi oltava tuoreimpien käytettävissä olevien tietojen mukainen ottaen huomioon asiakirjojen laadinnan ja toimittamisen välinen viive.
- (24) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾ vahvistetaan kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista, maaseuturahasto mukaan luettuna, maksettavaa rahoitustukea koskevat säännöt. Nämä säännöt kattavat myös menojen tukikelpoisuuden, varainhoidon sekä hallinto- ja valvontajärjestelmät. Maaseuturahaston varainhoidon osalta olisi oikeudellisen selkeyden ja tämän asetuksen kattamien rahastojen keskinäisen johdonmukaisuuden vuoksi viitattava talousarviositoumuksia, maksumääräaikoja ja sitoumuksen vapauttamista koskeviin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 säännöksiin.
- (25) Maaseudun kehittämissuunnitelmiin myönnetään unionin talousarviosta rahoitusta vuotuisina erinä tehtyjen sitoumusten perusteella. Unionin varojen olisi oltava jäsenvaltioiden käytettävissä heti, kun ne aloittavat ohjelmien toteutuksen. Sen vuoksi on tarpeen säätää ennakkorahoituksesta, jotta varmistetaan varojen maksamisen säännöllisyys, jolloin tuet voidaan maksaa tuensaajille asianmukaisesti, sekä tällaista toimenpidettä koskevien rajojen vahvistamisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

- (26) Ennakkorahoituksen lisäksi komission hyväksytyille maksajavirastoille suorittamat maksut olisi jaoteltava välimaksuihin ja loppumaksuun, ja olisi vahvistettava niiden suorittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Ohjelmien täytäntöönpanoa olisi vauhditettava ja moitteetonta varainhoitoa tehostettava soveltamalla sääntöä, jonka mukaan maksusitoumuksia vapautetaan ilman eri toimenpiteitä. Alueelliset ohjelmat sisältäviä jäsenvaltioiden kansallisia kehyksiä koskevat säännöt, jotka esitetään maaseudun kehittämistä käsittelevässä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 1305/2013 ⁽¹⁾, tarjoavat myös välineen, jonka avulla jäsenvaltiot voivat varmistaa täytäntöönpanon ja moitteettoman varainhoidon.
- (27) Unionin tuki tuensaajille on maksettava ajoissa, jotta nämä voivat käyttää sen tehokkaasti. Jos jäsenvaltiot eivät noudata unionin oikeudessa vahvistettuja maksumääriä, tuensaajalle saattaa aiheutua vakavia ongelmia ja käytäntö, jonka mukaan unionin talousarvio laaditaan vuodeksi kerrallaan, voi vaarantua. Sen vuoksi määriä noudattamatta toteutetut menot olisi jätettävä unionin rahoituksen ulkopuolelle. Oikeasuhteisuuden periaatteen noudattamiseksi komission olisi voitava säätää tästä yleissäännöstä poikkeuksia. Kyseinen asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 vahvistettu suhteellisuusperiaate olisi säilytettävä, ja sitä olisi sovellettava molempiin rahastoihin.
- (28) Asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädetään kuukausi- tai välimaksujen vähennyksistä ja keskeytyksistä rahastojen yhteydessä. Kyseisten säännösten laajasta sanamuodosta huolimatta käytännössä säännöksiä käytetään lähinnä tukien vähentämiseen, kun ei ole noudatettu maksumääriä, enimmäismääriä tai muita sellaisia "kirjanpidollisia seikkoja", joiden yhteydessä sääntöjen noudattamatta jättäminen voidaan havaita helposti menoilmoituksista. Säännöksissä mahdollistetaan myös tukien vähennykset ja keskeytykset silloin, kun kansallisissa valvontajärjestelmissä ilmenee vakavia ja pysyviä puutteita. Tällaisten vähennysten ja keskeytysten käytölle asetetaan kuitenkin melko rajoittavat aineelliset edellytykset sekä säädetään erityisesti kaksivaiheisesta menettelystä, jota on noudatettava. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat toistuvasti pyytäneet komissiota keskeyttämään tukien maksun niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole noudattaneet vaatimuksia. Näistä syistä on tarpeen selkeyttää asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädettyä vähennyksiä ja keskeytyksiä koskevaa järjestelmää ja yhdistää molempia rahastoja koskevat vähennys- ja keskeytysäännöt yhdeksi artiklaksi. "Kirjanpidollisia seikkoja" koskeva vähennysjärjestelmä olisi säilytettävä nykyisten hallintokäytäntöjen mukaisesti. Olisi vahvistettava mahdollisuutta tukien vähentämiseen tai keskeyttämiseen silloin kun kansallisissa valvontajärjestelmissä ilmenee merkittäviä ja pysyviä puutteita, jotta komissio voisi keskeyttää tuet nopeasti, kun havaitaan vakavia puutteita. Lisäksi tätä mahdollisuutta olisi laajennettava sisällyttämällä siihen myös sääntöjenvastaisten tukien takaisinperintä järjestelmän laiminlyönti.
- (29) Alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä edellytetään jäsenvaltioiden lähettävien tiedot suoritettujen tarkastusten lukumääristä ja tuloksista asetettuihin määräaikoihin mennessä. Näitä valvontatilastoja käytetään määrittäessä virheen suuruus jäsenvaltioiden tasolla ja yleisemmin rahastojen hallinnoinnin tarkastamiseen. Valvontatilastot ovat tärkeää tiedon lähdeaineistoa, jonka perusteella komissio voi määrittää, onko rahastojen varainhoito ollut moitteetonta, ja olennaisen tärkeitä vuotuista vahvistuslausumaa laadittaessa. Koska nämä valvontatilastot ovat ehdottoman tärkeitä ja jotta voitaisiin varmistaa, että jäsenvaltiot hoitavat velvollisuutensa ja lähettävät ne ajoissa, on tarpeen säätää vaadittujen tietojen myöhästymiseen toimittamiseen sovellettavasta rangaistuksesta, joka on oikeassa suhteessa tietojen puuttumiseen. Sen vuoksi olisi annettava säännökset, joiden nojalla komissio voi keskeyttää ne kuukausi- tai välimaksut, joiden osalta ei ole lähetetty ajoissa asianmukaisia tilastotietoja.
- (30) Jotta rahastojen varat voitaisiin käyttää uudelleen, tarvitaan säännöt tiettyjen määrien jakamista varten. Asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 olevaa luetteloa olisi täydennettävä lisäämällä siihen maataloustukirahaston menojen osalta myöhässä maksettuihin tukiin sekä tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät määrät. Myös neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 352/78 ⁽²⁾ vahvistetaan säännöt menetettyihin vakuuksiin perustuvien varojen määränpäästä. Kyseiset säännökset olisi yhdenmukaistettava ja yhdistettävä voimassa oleviin käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja koskeviin säännöksiin. Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 352/78 olisi kumottava.
- (31) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 814/2000 ⁽³⁾ ja sen täytäntöönpanosäännöissä määritellään yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvät tiedotustoimenpiteet, jotka voidaan rahoittaa asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan c alakohtan nojalla. Asetukseen (EY) N:o 814/2000 sisältyy luettelo kyseisistä toimenpiteistä ja niiden tavoitteista, ja siinä vahvistetaan säännöt toimenpiteiden rahoitusta ja asianomaisten hankkeiden toteutusta varten. Mainitun asetuksen antamisen jälkeen on hyväksytty avustuksia ja julkisia hankintoja koskevat säännöt asetuksella (EU, Euratom) N:o 966/2012. Kyseisiä sääntöjä tulisi soveltaa myös YMP:n mukaisiin tiedotustoimiin. Yksinkertaisuuden ja yhtenäisyyden vuoksi asetus (EY) N:o 814/2000 olisi kumottava säilyttäen kuitenkin säännökset, jotka koskevat erityisesti rahoitettavien toimenpiteiden tavoitteita ja lajeja. Näiden toimenpiteiden yhteydessä olisi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 352/78, annettu 20 päivänä helmikuuta 1978, yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annettujen vakuuksien, vakuustalletusten tai takuiden jaosta ja menettämisestä (EYVL L 50, 22.2.1978, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 814/2000, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista (EYVL L 100, 20.4.2000, s. 7).

- myös otettava huomioon tarve varmistaa suurelle yleisölle suunnattu tiedottaminen nykyistä paremmin ja komission aloitteesta toteutettavien tiedotustoimien suurempi synergia sekä tarve taata se, että unionin poliittisista prioriteeteista tiedotetaan tehokkaasti. Sen vuoksi mukaan olisi luettava myös yhteisen maatalouspolitiikan kannalta merkitykselliset toimenpiteet, jotka liittyvät komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio – Osa II: Poliitiikan alat", jäljempänä "komission tiedonanto Eurooppa 2020 -strategiaa tukevasta talousarviosta", tarkoitettuun toimielinten tiedotustoimintaan.
- (32) Yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa toteutettavien toimenpiteiden ja toimien rahoitus tapahtuu osittain komission ja jäsenvaltioiden yhteisen hallinnoinnin kautta. Varmistaakseen unionin varojen moitteettoman hoidon komission olisi tehtävä tarkastuksia selvittääkseen, kuinka maksatuksista vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset hallinnoivat rahastoja. On syytä määritellä komission tekemien tarkastusten luonne, vahvistaa komission vastuuseen talousarvion toteuttamisessa liittyvät edellytykset sekä selkeyttää jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet.
- (33) Jotta komissio voisi täyttää velvollisuutensa ja varmistua unionin menoja koskevien hallinto- ja valvontajärjestelmien olemassaolosta ja moitteettomasta toiminnasta jäsenvaltioissa, olisi jäsenvaltioiden itsensä suorittamista tarkastuksista riippumatta säädettävä komission valtuuttamien henkilöiden suorittamista tarkastuksista ja siitä, että näiden olisi voitava pyytää jäsenvaltioilta apua työhönsä.
- (34) Tietotekniikkaa tulisi käyttää mahdollisimman laajasti komissiolle toimitettavien tietojen tuottamiseksi. Tarkastuksia tehdessään komission olisi saatava välittömästi käyttöönsä kaikki menoja koskevat tiedot sekä paperimuodossa että sähköisessä muodossa.
- (35) Hyväksytyjen maksajavirastojen ja unionin talousarvion välisen yhteyden vahvistamiseksi komission olisi tarkastettava ja hyväksyttävä kyseisten maksajavirastojen tilit vuosittain (tilien tarkastaminen ja hyväksyminen). Tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen tulisi koskea toimitettujen tilinpäätösten täydellisyyttä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä mutta ei sitä, ovatko menot yhdenmukaisia unionin oikeuden kanssa.
- (36) Komissio on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 317 artiklan mukaisesti vastuussa Euroopan unionin talousarvion toteuttamisesta yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissiolle siirretään valta ratkaista täytäntöönpanosäädöksillä, ovatko jäsenvaltioiden toteuttamat menot unionin oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioille olisi annettava oikeus perustella maksupäätöksensä ja käyttää sovittelumenettelyä, jos niiden ja komission välillä ei päästä yhteisymmärrykseen. Jotta jäsenvaltioilla olisi aiemmin toteutettujen menojen osalta oikeudelliset ja taloudelliset takeet, komissiolle olisi vahvistettava enimmäisaika, jonka kuluessa se voi päättää sääntöjen noudattamatta jättämisen taloudellisista seurauksista. Maaseuturahaston yhteydessä sääntöjenmukaisuuden tarkastusmenettelyn olisi oltava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 osassa vahvistettujen komission tekemiä rahoitusoikaisuja koskevien säännösten mukainen.
- (37) Maataloustukirahaston osalta takaisin perityt määrät olisi maksettava takaisin rahastoon, jos meno ei ole unionin oikeuden mukainen eikä tukioikeutta ole. Jotta kaikkien tarpeellisten hallinnollisten menettelyjen, myös sisäisten tarkastusten, suorittamiseen jäisi riittävästi aikaa, jäsenvaltioiden olisi pyydettävä tuki takaisin tuensaajalta 18 kuukauden kuluessa siitä, kun valvontakertomus tai vastaava asiakirja, jossa todetaan, että sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, on hyväksytty ja, tapauksen mukaan, otettu vastaan maksajavirastossa tai takaisinperinnästä vastaavassa elimessä. Olisi säädettävä taloudellisen vastuun järjestelmästä, jota sovelletaan tehtyihin sääntöjenvastaisuuksiin, jos määriä ei ole peritty kokonaisuudessaan takaisin. Tältä osin olisi otettava käyttöön menettely, jonka avulla komissio voi suojata unionin talousarvioon liittyvät edut päättämällä veloittaa osittain jäsenvaltiolta sääntöjenvastaisuuksien vuoksi menetetyt määrät, joita ei ole peritty takaisin kohtuullisen määräajan kuluessa. Tietyissä jäsenvaltion laiminlyöntiä koskevissa tapauksissa on perusteltua veloittaa asianomaiselta jäsenvaltiolta koko määrä. Kuitenkin jos jäsenvaltio on noudattanut sisäisistä menettelyistään johtuvia velvollisuuksia, taloudellinen taakka olisi jaettava oikeudenmukaisesti unionin ja jäsenvaltion kesken. Samoja sääntöjä olisi sovellettava maaseuturahastoon, kuitenkin niin, että sääntöjenvastaisuuksien vuoksi takaisin perittyjen tai peruutettujen määrien olisi oltava käytettävissä kyseessä olevan jäsenvaltion hyväksytyihin maaseudun kehittämissuunnitelmiin, koska varat on myönnetty tuolle jäsenvaltiolle. Olisi myös annettava säännökset jäsenvaltioiden raportointivelvoitteesta.
- (38) Jäsenvaltioiden käyttämät takaisinperintämenettelyt voivat johtaa siihen, että takaisinperintä viivästyy useammalla vuodella ilman takeita onnistumisesta. Näiden menettelyjen kustannukset voivat lisäksi olla suhteettomia takaisin perittyihin tai mahdollisesti takaisin perittäviin määriin nähden. Sen vuoksi tietyissä tapauksissa olisi sallittava, että jäsenvaltiot keskeyttävät takaisinperintämenettelyn.

- (39) Jäsenvaltioiden olisi unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettava toimenpiteitä varmistuakseen siitä, että rahastoista rahoitetut toimet toteutetaan asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi myös estettävä, havaittava ja tosiasiallisesti käsiteltävä sääntöjenvastaisuudet ja velvoitteiden noudattamatta jättämiset, joihin tuensaajat ovat syyllistyneet. Tätä varten olisi sovellettava neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾. Sellaisissa alakohtaisen maatalouslainsäädännön rikkomisen tapauksissa, joita varten unionin säädöksissä ei ole vahvistettu yksityiskohdaisia sääntöjä hallinnollisista seuraamuksista, jäsenvaltioiden olisi määrättävä kansallisia seuraamuksia, joiden olisi oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia.
- (40) Olisi vältettävä rahoittamasta YMP:n yhteydessä toimia, joista aiheutuu lisäkustannuksia Euroopan unionin yleisessä talousarviossa muilla politiikan aloilla, erityisesti ympäristön ja kansanterveyden aloilla. Myöskään uusien maksujärjestelmien ja niihin liittyvien valvonta- ja seuramusjärjestelmien käyttöönotto ei saisi tarpeettomasti johtaa uusiin monimutkaisiin hallinnollisiin menettelyihin ja byrokratian kasvuun.
- (41) Tukiin sovellettavien tarkastusten yleisiä periaatteita, aiheuttomasti suoritettujen maksujen peruuttamista ja seuraamusten määräämistä koskevat säännöt sisältyvät maatalouden eri alakohtaisiin asetuksiin. Nämä säännöt olisi koottava samaan horisontaaliseen oikeudelliseen kehykseen. Niiden olisi katettava hallinnollisia tarkastuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet, joiden tarkoituksena on valvoa YMP:n toimenpiteiden sisältämän sääntelyn noudattamista, sekä tuen takaisinperintää, vähentämistä ja ulkopuolelle sulkemista koskevat säännöt. Olisi myös annettava säännöt sellaisten velvoitteiden tarkastuksista, joilla ei välttämättä ole yhteyttä tukien maksuun.
- (42) Alakohtaisen maatalouslainsäädännön eri säännöksissä edellytetään vakuuksien asettamista turvaamaan maksettavan määrän suorittaminen tilanteissa, joissa velvoitetta ei noudateta. Kaikkiin näihin säännöksiin olisi sovellettava yhtä horisontaalista sääntöä, jotta vakuuksille saataisiin nykyistä vankemmat puitteet.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi perustettava yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdenmukainen järjestelmä', tiettyihin tukiin, joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 ja asetuksessa (EU) N:o 1305/2013, ja sovellettava sitä. Unionin tuen vaikuttavuuden ja seurannan parantamiseksi jäsenvaltiot olisi valtuutettava käyttämään yhdenmukainen järjestelmää myös unionin muiden tukiohjelmien yhteydessä.
- (44) Yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän keskeiset osat, erityisesti sähköistä tietokantaa, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää, tukihakemuksia tai maksupyyntöjä sekä tukioikeuksien yksilöimis- ja rekisteröintijärjestelmää koskevat säännökset olisi säilytettävä samalla, kun otetaan huomioon politiikan kehittyminen, erityisesti ilmastot ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koskevan tuen käyttöönotto ja maisemapiirteiden ekologinen hyöty. Kun jäsenvaltiot perustavat kyseisiä järjestelmiä, niiden olisi käytettävä asianmukaista teknologiaa vähentääkseen hallinnollista rasitusta ja varmistaakseen tehokkaan ja vaikuttavan valvonnan.
- (45) Kun jäsenvaltiot määrittävät viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään viitetasoa ekologisia aloja varten, niiden olisi voitava ottaa huomioon erityiset tiedot, jotka viljelijöiden voidaan edellyttää esittävän hakemuksissaan hakuvuodiksi 2015–2017, kuten sellaisten maisemapiirteiden tai muiden alojen erittely, jotka voidaan luokitella ekologisiksi aloiksi, ja tarvittaessa kyseisten maisemapiirteiden ja muiden alojen pinta-ala.
- (46) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi maksettava ne unionin tukijärjestelmien mukaiset tuet, joihin sovelletaan yhdenmukainen järjestelmää, täysimääräisinä tuensaajille asetettujen määräaikaisten kuluessa, jollei tässä asetuksessa säädetyistä tuen vähennyksistä muuta johdu. Suorien tukien hallinnoinnin joustavuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi saatava maksaa yhdenmukaisen järjestelmän kattamat tuet kahdessa vuosierässä.
- (47) Maksujen saajana tai suorittajana olevien yritysten kaupallisten asiakirjojen tarkastaminen voi olla erittäin tehokas tapa valvoa maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvia toimia. Kaupallisten asiakirjojen tarkastamista koskevat säännökset vahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 485/2008 ⁽²⁾. Kyseinen tarkastus täydentää jäsenvaltioiden jo tekemiä muita tarkastuksia. Tämä asetus ei vaikuta niihin tarkastuksista annettuihin kansallisiin säännöksiin ja määräyksiin, joiden soveltamisala on laajempi kuin tämän asetuksen säännösten.
- (48) Asetuksen (EY) N:o 485/2008 mukaisesti jäsenvaltioiden tulisi toteuttaa toimenpiteitä unionin talousarvion taloudellisten etujen suojaamisen varmistamiseksi, erityisesti maataloustukirahastosta toteutettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja sääntöjenmukaisuuden tarkistamiseksi. Selkeyden ja järjeistämisen vuoksi asiaa koskevat säännökset olisi yhdistettävä ja sisällytettävä samaan säädökseen. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 485/2008 olisi kumottava.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 485/2008, annettu 26 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan maatalouden tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista (EUVL L 143, 3.6.2008, s. 1).

- (49) Kyseisen tarkastuksen perustana olevat asiakirjat olisi määritettävä siten, että tarkastus voidaan suorittaa kattavasti. Tarkastettavat yritykset olisi valittava ottaen huomioon erityisesti yritysten vastuulla toteutettujen toimien luonne sekä maksujen saajana tai suorittajana olevien yritysten aloittainen jakautuminen yrityksillä maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmässä olevan taloudellisen merkityksen mukaisesti.
- (50) Olisi määriteltävä tarkastuksista vastaavien virkamiesten toimivalta sekä yritysten velvoite antaa kaupalliset asiakirjat heidän saatavilleen määritellyksi ajaksi ja toimittaa heille heidän pyytämänsä tiedot. Olisi oltava mahdollista, että kaupalliset asiakirjat voidaan ottaa haltuun tietyissä tilanteissa.
- (51) Maatalouskaupan kansainvälinen rakenne huomioon ottaen ja sisämarkkinoiden toiminnan kannalta on tarpeen organisoida yhteistyö jäsenvaltioiden kesken. On myös tarpeen perustaa unionin tasolla keskitetty asiakirjajärjestelmä, joka koskee kolmansiin maihin sijoittautuneita, maksun saajina tai suorittajina olevia yrityksiä.
- (52) Vaikka jäsenvaltioiden tehtävänä on vahvistaa itse omat tarkastusohjelmansa, on välttämätöntä, että niistä ilmoitetaan komissiolle, jotta se voi hoitaa valvonta- ja koordinoititehtävänsä sen varmistamiseksi, että ohjelmat hyväksytään tarkoituksenmukaisten arviointiperusteiden mukaisesti ja tarkastus kohdennetaan aloille tai yrityksiin, joihin liittyy suuri petosriski. Jokaisella jäsenvaltiolla olisi oltava erityinen viranomaisyksikkö, joka vastaa tässä asetuksessa säädetyn kaupallisten asiakirjojen tarkastuksen seurannasta tai koordinoinnista. Näiden erityisyksiköiden olisi oltava organisatorisesti riippumattomia viranomaisista, jotka tekevät tarkastuksen ennen maksujen suorittamista. Tarkastusten yhteydessä kerättäviin tietoihin olisi sovellettava salassapitovelvollisuutta.
- (53) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽¹⁾, joka on korvattu asetuksella (EY) N:o 73/2009, vahvistetaan periaate, jonka mukaan yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa joidenkin tukien maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille olisi kytkettävä maan hoitoa, maataloustuotantoa ja maataloustoimintaa koskevien sääntöjen noudattamiseen. Periaate on sittemmin otettu huomioon
- (1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).
- neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ⁽³⁾.
- Täydentävien ehtojen järjestelmän mukaan jäsenvaltioiden edellytetään soveltavan seuraamuksia kaikkea yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa saatavaa tukea tai sen osaa koskevien vähennysten tai tuen ulkopuolelle sulkeamisen muodossa.
- (54) Täydentävien ehtojen järjestelmällä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisällytetään ympäristöä, ilmastonmuutosta, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevat perusvaatimukset. Täydentävien ehtojen tarkoituksena on edistää kestävää maataloutta tekemällä tuensaajat tietoisemmiksi kyseisten perusvaatimusten noudattamisen välttämättömyydestä. Pyrkimyksenä on myös saada yhteinen maatalouspolitiikka vastaamaan nykyistä paremmin yhteiskunnan odotuksia lisäämällä sen yhdenmukaisuutta ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien politiikkojen kanssa. Täydentävien ehtojen järjestelmä on erottamaton osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, ja tämän vuoksi se olisi säilytettävä. Järjestelmän soveltamisalaa, johon nykyisellään kuuluvat lakisäateisten hoitovaatimusten ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimusten erilliset luettelot, olisi kuitenkin järjeistettävä täydentävien ehtojen järjestelmän johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja näkyvyyden parantamiseksi. Tätä varten lakisäateiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset olisi koottava yhdeksi luetteloksi ja ryhmiteltävä alojen ja aiheiden mukaan. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että jotkin täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävällä tavalla maataloustoimintaan tai tilan maa-alaan tai ne liittyvät pikemminkin kansallisiin viranomaisiin kuin tuensaajiin. Näin ollen tätä soveltamisalaa olisi mukautettava. Lisäksi olisi annettava säännökset pysyvän laitumen säilyttämisestä vuosina 2015 ja 2016.
- (55) Jäsenvaltioiden olisi pantava lakisäateiset hoitovaatimukset täytäntöön kaikilta osin, jotta ne voitaisiin ottaa tosiasiallisesti käyttöön tilatasolla, ja taattava viljelijöiden tasavertainen kohtelu.
- (56) Direktiivin 2000/60/EY 22 artiklan mukaisesti neuvoston direktiivi 80/68/ETY ⁽⁴⁾ kumotaan 23 päivänä joulukuuta 2013. Samojen pohjaveteen liittyviä täydentäviä ehtoja
- (2) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).
- (3) Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).
- (4) Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43).

- koskevien sääntöjen säilyttämiseksi, joista säädetään direktiivissä 80/68/ETY sen viimeisenä voimassaolopäivänä, olisi aiheellista mukauttaa täydentävien ehtojen soveltamisalaa ja määritellä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus, johon sisältyvät kyseisen direktiivin 4 ja 5 artiklan vaatimukset.
- (57) Täydentävien ehtojen järjestelmä merkitsee joitakin rajoitteita sekä tuensaajille että kansallisille hallinnoille, sillä se edellyttää kirjanpitoa, tarkastusten suorittamista ja tarvittaessa seuraamusten soveltamista. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Tällaiset seuraamukset eivät saisi vaikuttaa unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla vahvistettaviin seuraamuksiin. Yhtenäisyyden vuoksi on syytä yhdistää asiaa koskevat unionin säännökset yhteen säädökseen. Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät pidettäisiin täydentävien ehtojen järjestelmässä, tarvittava panostus voisi olla suurempi kuin saavutettava hyöty. Yksinkertaisuuden vuoksi nämä viljelijät olisi sen vuoksi vapautettava täydentävien ehtojen noudattamisesta ja erityisesti sen valvontajärjestelmään kuulumisesta ja täydentäviin ehtoihin liittyvien seuraamusten uhasta. Vapautus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sovellettavien alakohtaisen lainsäädännön säännösten noudattamista koskevaan veloitteeseen ja mahdollisuuteen joutua tarkastetuksi ja seuraamusten kohteeksi kyseisen lainsäädännön nojalla.
- (58) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 vahvistettiin maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset, joiden puitteissa jäsenvaltioiden on määrä hyväksyä kansalliset vaatimuksensa ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, kuten maaperä- ja ilmasto-olot, käytössä olevat viljelyjärjestelmät (maan käyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt) ja tilarakenteet. Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevilla toimenpidevaatimuksilla pyritään estämään eroosiota, säilyttämään maan orgaaninen aines ja maan rakenne, varmistamaan maan hoidon vähimmäistaso, välttämään elinympäristöjen heikkeneminen sekä suojelemaan vesistöjä ja varmistamaan vesihuolto. Tässä asetuksessa säädetyn täydentävien ehtojen laajemman soveltamisalan olisi sen vuoksi muodostettava kehys, jonka perusteella jäsenvaltiot hyväksyvät hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat kansalliset toimenpidevaatimukset. Unionin kehukseen olisi myös sisällyttävä säännöt veteen, maaperään, hiilivaraustoihin, biologiseen monimuotoisuuteen ja maisemaan liittyvien kysymysten hoitamiseksi nykyistä paremmin sekä maan hoidon vähimmäistasoa koskevat säännöt.
- (59) Tuensaajien olisi tiedettävä selvästi, mitä täydentävien ehtojen sääntöjä heidän on noudatettava. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikista täydentävien ehtojen sääntöihin sisällytyistä hoito- ja toimenpidevaatimuksista tyhjentävällä, ymmärrettävällä ja selittävällä tavalla, mahdollisuuksien mukaan myös sähköisesti.
- (60) Täydentävien ehtojen tosiasiallinen täytäntöönpano edellyttää tarkastuksia, joilla voidaan varmistua siitä, että tuensaajat täyttävät veloitteensa. Jos jäsenvaltio päättää hyödyntää mahdollisuutta jättää soveltamatta tuen vähennystä tai tuen ulkopuolelle sulkemista, kun kyseinen määrä on alle 100 euroa, toimivaltaisen valvontaviranomaisen olisi seuraavana vuonna tarkistettava tuensaajia koskevan otoksen osalta, että asia on korjattu.
- (61) Jotta voitaisiin varmistaa komission ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön sujuminen yhteisen maatalouspolitiikan menojen rahoittamisen osalta ja erityisesti jotta komissio voisi seurata jäsenvaltioiden varainhoitoa sekä tarkastaa ja hyväksyä hyväksytyjen maksajavirastojen tilit, jäsenvaltioiden on tarpeen toimittaa komissiolle tietyt tiedot tai pidettävä ne komission saatavilla.
- (62) Komissiolle toimitettavien tietojen kokoamiseksi ja jotta komissiolle olisi mahdollisuus saada välittömästi käyttöönsä kaikki menoja koskevat tiedot sekä paperimuodossa että sähköisesti, olisi tietojen esittämistä ja toimitamista varten vahvistettava asianmukaiset säännöt, myös määräaikoja koskevat säännöt.
- (63) Koska kansallisten valvontajärjestelmien soveltamisen ja sääntöjenmukaisuutta koskevien tarkastusten yhteydessä saatetaan käsitellä henkilötietoja tai liikesalaisuuksia, jäsenvaltioiden ja komission olisi taattava näissä yhteyksissä saatujen tietojen luottamuksellisuus.
- (64) Unionin varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi ja oikeudenmukaisuuden toteutumiseksi sekä jäsenvaltioiden että viljelijöiden osalta olisi vahvistettava euron käyttöä koskevat säännöt.
- (65) Kansallisia valuuttoja koskevaan euron valuuttakurssiin saattaa tulla muutoksia toimen toteuttamisen aikana. Sen vuoksi kyseessä oleviin määriin sovellettava valuuttakurssi olisi määrättävä ottaen huomioon määrätymisperuste, jolla toimen taloudellinen tavoite saavutetaan. Käytettävän valuuttakurssin on siis oltava sen päivän kurssi, jolta määrätymisperuste otetaan huomioon. On tarpeen täsmentää kyseinen määrätymisperuste tai jättää se käyttämättä ottaen huomioon tietyt perusteet ja erityisesti valuuttamuutosten nopeus. Kyseiset perusteet vahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2799/98⁽¹⁾, ja niillä täydennetään asetuksen (EY) N:o 1290/2005 vastaavia säännöksiä. Selkeyden ja järjeistämisen vuoksi asiaa koskevat säännökset olisi yhdistettävä ja sisällytettävä samaan säädökseen. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 2799/98 olisi kumottava.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2799/98, annettu 15 päivänä joulukuuta 1998, maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1).

- (66) Olisi laadittava erityissäännöt rahatalouden poikkeuksellisia tilanteita varten, joita saattaa syntyä unionin sisällä ja maailmanmarkkinoilla ja joihin on reagoitava viipymättä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisältyvien järjestelyjen turvaamiseksi.
- (67) Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, olisi voitava suorittaa maksut yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevasta lainsäädännöstä johtuvia menoja varten mieluummin euroina kuin kansallisena valuuttana. Tarvi-taan erityissäännöt, joilla varmistetaan, että tämä mahdol-lisuus ei aiheuta perusteetonta hyötyä maksun suorittajille tai vastaanottajille.
- (68) Jokaista yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti toteut-tavaa toimenpidettä olisi seurattava ja se olisi arvioitava toimenpiteen laadun parantamiseksi ja sen saavutusten esittelemiseksi. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava luet-telo indikaattoreista, ja komission olisi arvioitava yhteisen maatalouspolitiikan tuloksia suhteessa politiikan tavoittei-siin, jotka koskevat elinkelpoista ruoan tuotantoa, luon-nonvarojen kestävää hoitoa ja ilmastotoimia sekä tasa-painoista aluekehitystä. Arvioitaessa erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan tuloksia suhteessa elinkelpoista ruoan tuotantoa koskevaan tavoitteeseen olisi otettava huomi-oon kaikki asiaankuuluvat tekijät, tuotantopanosten hin-nat mukaan lukien. Komission olisi luotava yhteinen seuranta- ja arviointijärjestelmä varmistamaan muun mu-assa sitä, että asiaankuuluvat tiedot, myös jäsenvaltioilta saatavat tiedot, ovat käytettävissä oikeaan aikaan. Komis-sion olisi tällöin otettava huomioon tiedon tarpeet sekä mahdollisten tietolähteiden synergia. Komission tiedonan-nossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio – Osa II" todetaan, että ilmastoasioihin liittyvien menojen osuus unionin talousarviosta nousee todennäköisesti vä-hintään 20 prosenttiin, mihin vaikuttavat myös eri poli-tiikan aloilta tulevat rahoitusosuudet. Komission olisi sen vuoksi voitava arvioida yhteisen maatalouspolitiikan puit-teissa annettavan unionin tuen vaikutuksia ilmastotavoit-teiden kannalta.
- (69) Yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevaa unionin oikeutta, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston ase-tusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ sovelletaan.
- (70) Yhdistetyissä asioissa C-92/09 ja 93/09 ⁽³⁾, Volker und Markus Schecke GbR ja Hartmut Eifert v. Land Hessen 9 päivänä marraskuuta 2010 antamassaan tuomiossa Eu-roopan unionin tuomioistuimien totesi, että asetuksen (EY) N:o 1290/2005 42 artiklan 8 kohdan b alakohta ja 44 a artikla sekä komission asetus (EY) N:o 259/2008 ⁽⁴⁾ ovat pätemättömiä siltä osin kuin näissä säännöksissä sää-detään luonnollisten henkilöiden, jotka ovat rahastojen tuensaajia, osalta kutakin tuensaajaa koskevien henkilötie-tojen julkaisemisesta tekemättä eroa sellaisten merkityk-sellisten kriteerien mukaan kuin ajanjaksot, joina kyseiset luonnolliset henkilöt ovat saaneet tällaisia tukia, niiden toistuvuus tai niiden laji ja suuruus.
- (71) Kyseisen tuomion jälkeen, odotettaessa sellaisten uusien sääntöjen vahvistamista, joissa otetaan huomioon Euroo-pan unionin tuomioistuimen vastaväitteet, asetusta (EY) N:o 259/2008 muutettiin komission täytäntöönpanoase-tuksella (EU) N:o 410/2011 ⁽⁵⁾ sen säätämiseksi nimen-omaisesti, että tuensaajia koskevien tietojen julkaisemis-velvollisuutta ei sovelleta luonnollisiin henkilöihin.
- (72) Komissio järjesti syyskuussa 2011 sidosryhmien kuulemi-sen, johon osallistui maatalousalan ammattilaisia, ammat-tialajärjestöjä sekä elintarviketeollisuuden ja työntekijöi-den, kansalaisyhteiskunnan ja unionin toimielinten edus-tajia. Näissä puitteissa on esitetty erilaisia vaihtoehtoja, jotka liittyvät unionin maatalousrahastoista tukea saavia luonnollisia henkilöitä koskevien tietojen julkaisemiseen ja suhteellisuusperiaatteen noudattamiseen asetettaessa asianomaisia tietoja yleisön saataville. Sidosryhmän kon-ferenssissa keskusteltiin luonnollisten henkilöiden nimien mahdollisesta julkaisutarpeesta unionin taloudellisten etu-jen suojan parantamiseksi, avoimuuden lisäämiseksi ja tuensaajien tuottamien julkishyödykkeiden korostami-seksi varmistuen samalla, ettei julkaisemisella ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden legitimien päämäärien saavutta-miseksi.
- (73) Tuomioistuimien ei asiassa Volker und Markus Schecke GbR ja Hartmut Eifert v. Land Hessen antamassaan tuomiossa kiistänyt Euroopan rahastoista peräisin olevien varojen käyttöä koskevan julkisen valvonnan vahvistamistavoit-teen hyväksyttävyyttä. Tuomioistuimien kuitenkin korosti, että on tarpeen pohtia kyseessä olevia tuensaajia koske-vien tietojen julkaisemista koskevia sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat tällaisen julkaisemisen tavoit-teen mukaisia ja joilla samalla haitattaisiin vähemmän näiden tuensaajien oikeutta nauttia yksityiselämänsä kohdistuvaa kunnioitusta yleensä ja erityisesti heidän oi-keuttaan saada henkilötiedoilleen suojaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Kok. 2010, s. I-11063.

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 259/2008, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2008, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maaloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta (EUVL L 76, 19.3.2008, s. 28).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 410/2011, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maaloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta annetun ase-tuksen (EY) N:o 259/2008 muuttamisesta (EUVL L 108, 28.4.2011, s. 24).

- (74) Julkisen valvonnan vahvistamistavoitetta suhteessa yksittäisiin tuensaajiin olisi analysoitava ottaen huomioon uusi 1 päivästä tammikuuta 2014 sovellettava varainhoidon hallinto- ja valvontakehys ja jäsenvaltioiden saamien kokemusten perusteella. Tässä uudessa kehyksessä kansallisten viranomaisten tekemien tarkastusten ei ole mahdollista olla kaikenkattavia ja erityisesti paikalla voidaan lähes kaikissa järjestelmissä tarkastaa vain rajallinen osuus populaatiosta. Lisäksi uudessa kehyksessä jäsenvaltiot voivat eräin edellytyksin vähentää paikalla tehtävien tarkastusten määrää.
- Tarkastusten vähimmäismäärien riittävä lisääminen nykyisestä lisäisi kansallisten viranomaisten taloudellista ja hallinnollista taakkaa siinä määrin, että nämä hallinnot eivät selviytyisi siitä.
- (75) Näin ollen rahastojen tuensaajien julkaiseminen on yksi keino vahvistaa rahastojen julkista valvontaa ja täydentää sen vuoksi hyvin nykyistä hallinto- ja valvontakehystä, joka on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi asianmukaisesti. Tämä toteutuu osittain julkaisemiseen liittyvän ennaltaehkäisevän ja pelotevaikutuksen ansiosta, joka osaltaan hillitsee yksittäisten tuensaajien sääntöjenvastaista toimintaa ja samalla osaltaan lisää viljelijöiden henkilökohtaista vastuuta julkisten varojen käytöstä.
- (76) Tässä yhteydessä olisi asianmukaisesti tunnustettava merkitys, joka kansalaisyhteiskunnalla, joukkoviestimien ja kansalaisjärjestöjen mukaan lukien, on petostenvastaisen ja muun julkisten varojen väärinkäytön vastaisen viranomaisten hallinnoiman valvontakehityksen vahvistamisessa.
- (77) Asiaankuuluvien tietojen julkaiseminen on johdonmukaista myös asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 johdanto-osan 16 kappaleessa ja 35 artiklan 3 kohdassa säädetyin lähestymistavan kanssa.
- (78) Yksittäisiin tuensaajiin kohdistuvan julkisen valvonnan vahvistamisen tavoitetta voitaisiin toteuttaa vaihtoehtoisesti siten, että veloitetaan jäsenvaltiot varmistamaan mahdollisuus saada julkisesti pyynnöstä käyttöön asiaankuuluvia tietoja, joita ei muuten julkaista. Tämä vaihtoehto olisi kuitenkin vähemmän tehokas ja saattaisi johtaa ei-toivottuihin eroavuuksiin täytäntöönpanossa. Kansallisten viranomaisten olisi näin ollen voitava luottaa julkiseen valvontaan, jonka yhteydessä yksittäisten tuensaajien nimet ja muut asiaankuuluvat tiedot julkaistaan.
- (79) Rahastojen varojen käytön julkisen valvonnan tavoite, johon tuensaajien julkistamisella pyritään, voidaan saavuttaa ainoastaan, jos varmistetaan tiettyjen tietojen saattaminen yleisön tietoon. Kyseisiin tietoihin olisi kuuluttava tuensaajan henkilötiedot, myönnetty määrä, se, mistä rahastosta kyseinen määrä on myönnetty, sekä asianomaisen toimenpiteen tarkoitus ja luonne. Kyseiset tiedot olisi julkaistava haitaten mahdollisimman vähän Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa tunnustettuja oikeuksia eli tuensaajien oikeutta yksityiselämänsä kunnioitukseen yleensä ja erityisesti oikeutta henkilötietojen suojaan.
- (80) Varmistaakseen, että tämä asetus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, lainsäätäjä on tutkinut kaikkia vaihtoehtoisia keinoja, joilla rahastoista peräisin olevien varojen käyttöä koskevan julkisen valvonnan tavoite voitaisiin saavuttaa, kuten neuvoston asiakirjan 6370/13 liitteessä olevassa muistiossa selvitetään, ja valinnut keinon, josta aiheutuu vähiten haittaa asianomaisten henkilöiden oikeuksille.
- (81) Kun julkaistaan tiedot toimenpiteestä, jonka nojalla viljelijällä on oikeus saada tukea, sekä tuen luonne ja tarkoitus, yleisö saa konkreettista tietoa tuetusta toiminnasta ja myönnetyn tuen käyttötarkoituksesta. Tämä lisää samalla taloudellisen edun suojaamiseen liittyvän julkisen valvonnan ennaltaehkäisevää ja pelotevaikutusta.
- (82) Jotta saavutettaisiin tasapaino toisaalta rahastojen varojen käytön julkisen valvonnan tavoitteen ja toisaalta tuensaajien yksityiselämänsä kunnioitukseen yleensä ja henkilötietojen suojaan liittyvien oikeuksien välillä, tuen suuruus olisi otettava huomioon. Perusteelliset analyysit ja sidoryhmien kuuleminen osoittivat, että tällaisen julkaisemisen tehokkuuden parantamiseksi ja tuensaajien oikeuksille aiheutuvan haitan rajoittamiseksi tukimäärille on tarpeen vahvistaa kynnys, jonka alittuessa tuensaajan nimeä ei julkaista.
- (83) Kyseisen kynnyksen olisi oltava de minimis -luonteinen, ja sen olisi kuvastettava YMP:n tukijärjestelmien tasoa ja perustuttava siihen. Koska eri jäsenvaltioiden maatalouselinkeinot vaihtelevat huomattavasti ja voivat poiketa merkittävästi unionin keskimääräisestä maatilarakenteesta, olisi sallittava erilaisten, jäsenvaltion tilanteeseen soveltuvien vähimmäiskynnysten soveltaminen. Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistetaan pientiloille yksinkertainen erityisjärjestelmä. Kyseisen asetuksen 63 artiklassa säädetään tuen määrän laskentaperusteista. Jos jäsenvaltiot soveltavat kyseistä järjestelmää, huomioon otettava kynnys olisi johdonmukaisuuden vuoksi asetettava samalle tasolle kuin jäsenvaltion vahvistamat määrät, joita tarkoitetaan mainitun asetuksen 63 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tai 63 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa. Jos jäsenvaltiot päättävät olla soveltamatta kyseistä järjestelmää, huomioon otettava kynnys olisi asetettava samalle tasolle kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 63 artiklassa tarkoitettu kyseisen järjestelmän mukaisen mahdollisen tuen enimmäismäärä. Kyseisen kynnyksen alittuessa olisi julkaistava nimeä lukuun ottamatta kaikki tarvittavat tiedot, joiden avulla veronmaksajat saavat YMP:sta paikkansapitävän kuvan.

- (84) Näiden tietojen saattaminen yleisön tietoon yhdessä niiden yleisölle annettavien yleisten tietojen kanssa, joista säädetään tässä asetuksessa, lisää YMP:n yhteydessä tahtuvan unionin varojen käytön avoimuutta, mikä parantaa kyseisen politiikan näkyvyyttä ja ymmärrettävyyttä. Se lisää kansalaisten mahdollisuuksia osallistua päätöksentekomenettelyihin, ja sen avulla varmistetaan hallinnon entistä suurempi hyväksyttävyyttä, toimivuutta ja vastuuvollisuus kansalaisiin nähden. Se myös tuo kansalaisten tietoon konkreettisia esimerkkejä maatalouden tuottamista julkishyödykkeistä ja tukee maatalousalalle myönnettävän julkisen tuen hyväksyttävyyttä.
- (85) Sen vuoksi olisi katsottava, että asiaankuuluvien tietojen yleisestä julkaisemisesta säättäminen ei mene pidemmälle kuin on tarpeen demokraattisessa yhteiskunnassa ja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, ottaen huomioon myös rahastoista peräisin olevien varojen käyttöä koskevan julkisen valvonnan tavoitteen ensisijainen painoarvo.
- (86) Tietosuojavaatimusten noudattamiseksi rahastojen tuensaajille olisi ilmoitettava heitä koskevien tietojen julkaisemisesta ennen näiden tietojen julkaisua. Heille olisi myös tiedotettava siitä, että unionin ja jäsenvaltioiden tarkastus- ja tutkintaelimet voivat käsitellä heidän henkilötietojaan unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Lisäksi tuensaajille olisi ilmoitettava, millaisia oikeuksia heillä on direktiivin 95/46/EY nojalla ja millaisia menettelyjä näitä oikeuksia harjoitettaessa sovelletaan.
- (87) Näin ollen, sen jälkeen kun parasta tapaa kunnioittaa tuensaajien oikeutta henkilötietojen suojaan on perusteellisesti analysoitu ja arvioitu niiden tietojen perusteella, jotka komissio toimitti tästä asetuksesta käytyjen neuvottelujen aikana, tällä asetuksella olisi vahvistettava uudet säännöt, jotka koskevat kaikkia rahastojen tuensaajia koskevien tietojen julkaisemista.
- (88) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (89) Jotta voidaan varmistaa asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka liittyy seuraaviin: menettelyt maksajavirastojen ja koordinoituelinten hyväksynnän myöntämiseksi, peruuttamiseksi ja tarkistamiseksi sekä maksajavirastojen hyväksynnän valvomiseksi; maksajavirastojen hallinnollisten vahvistuslausumien perustana olevaa työtä ja tarkastuksia, koordinoituelinten toimintaa ja niiden toteuttamaa tietojen ilmoittamista komissiolle koskevat säännöt; säännöt, jotka koskevat todentamisviranomaisten tehtäviä, muun muassa tarkastuksia, ja niitä todistuksia ja kertomuksia oheisasiakirjoihin, jotka niiden on laadittava. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (90) Komission täytäntöönpanovallan olisi koskettava myös tarkastusperiaatteita, joihin todentamisviranomaisten lausunnot perustuvat, mukaan lukien riskien arviointi, sisäiset tarkastukset ja todentavan aineiston edellytetty taso, tarkastusmenetelmiä, joita todentamisviranomaisten on käytettävä antaessaan lausuntoaan ottamalla huomioon kansainväliset tarkastussuosituksen, mihin kuuluu tarvittaessa yhden yhdenntyn otoksen käyttö kunkin hakijajoukon osalta ja tarvittaessa mahdollisuus osallistua maksajavirastojen paikalla tehtäviin tarkastuksiin.
- (91) Sen olisi katettava myös säännöt maatalojen neuvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten, jäsenvaltioille suoritettavien maataloustukirahaston kuukausimaksujen määrittely; julkisten interventioitoimenpiteiden rahoitukseen osoitettavien määrien vahvistaminen; säännöt, jotka koskevat tarkastuksissa tarvittavien komission hankkimien satelliittikuvien rahoitusta ja komission toteuttamia toimenpiteitä maatalousresurssien seuraamiseksi kaukokartoitussovellusten avulla; komission suorittamassa satelliittikuvien hankinnassa ja maatalousresurssien seurannassa noudatettava menettely, satelliittikuvien ja meteorologisten tietojen hankintaa, parantamista ja käyttöä säätelevä kehys sekä sovellettavat määräajat.
- (92) Sen olisi katettava myös rahoituskurimenettelyn puitteissa suoriin tukiin sovellettava mukautusaste ja sen mukauttaminen sekä ehdot ja edellytykset, joita sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorien tukien rahoittamiseksi siirrettyihin määrärahoihin; budjettikurimenettelyn puitteissa tukien määrän alustava vahvistaminen ja käytettävissä olevien määrärahojen alustava jako jäsenvaltioiden kesken.
- (93) Komission täytäntöönpanovallan olisi katettava myös sen määräajan vahvistaminen, jonka kuluessa hyväksytyt maksajavirastojen on laadittava ja toimitettava komissiolle maaseudun kehittämissuunnitelmiin liittyvät välimaksuja koskevat menoilmoitukset; jäsenvaltioille osoitettujen kuukausi- tai välimaksujen vähentäminen tai keskeyttäminen, maksajavirastojen erillistä kirjanpitoa koskevat yksityiskohdat; erityisedellytykset, joita sovelletaan maksajavirastojen kirjanpidossa ilmoitettaviin tietoihin; julkisena varastointina toteutettavien interventioitoimenpiteiden rahoitusta ja kirjanpitoa sekä muita rahastoista rahoitettuja menoja koskevat säännöt, maksusitoumusten ilman

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapauttamista koskevan menettelyn täytäntöönpanoon sovellettavat ehdot ja edellytykset; menettely ja muut käytännön järjestelyt, jotka liittyvät komission toteuttaman, jäsenvaltioille suoritettavien maksujen keskeytyksen moitteettomaan toimintaan, jos jäsenvaltiot ovat toimittaneet tietoja myöhässä.

- (94) Lisäksi komission täytäntöönpanovallan olisi katettava niitä erityisvelvoitteita koskevat menettelyt, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä tarkastusten yhteydessä; niitä yhteistyövelvollisuuksia koskevat menettelyt, joita jäsenvaltioiden on noudatettava komission paikalla tekemien tarkastusten ja tiedonsaannin osalta; sääntöjenvastaisuuksien ja petosten raportointivelvoitetta koskevat menettelyt ja muut käytännön järjestelyt, ehdot, joita noudattaen suoritettuja maksuja koskevat tositteet ja unionin lainsäädännössä säädettyjen hallinnollisten ja fyysisten tarkastusten tekemiseen liittyvät asiakirjat on säilytettävä; tilien tarkastaminen ja hyväksyminen sekä sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen, unionin talousarvion otettujen määrien jättäminen unionin rahoituksen ulkopuolelle, menettelyt aiheuttomasti suoritettujen maksujen ja korkojen takaisinperimiseksi ja niiden ilmoitusten ja tiedoksiantojen muoto, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä.
- (95) Komission täytäntöönpanovallan olisi katettava lisäksi säännöt, joilla pyritään saavuttamaan unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevien jäsenvaltioiden velvoitteiden yhdenmukainen soveltaminen, tarvittavat säännöt tarkastusten yhdenmukaiseksi soveltamiseksi unionissa, tukien tai tukioikeuksien täysimääräisen tai osittaisen peruutuksen soveltaminen ja laskenta; aiheuttomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä ja seuraamukset sekä aiheuttomasti myönnettyt tukioikeudet ja korkojen soveltaminen. Sen olisi myös katettava hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskenta, yksityiskohtaiset säännöt luonteeltaan vähäisen noudattamatta jättämisen määrittelyä varten, sellaisten tapausten määrittely, joissa seuraamusten luonteen vuoksi jäsenvaltiot voivat pidättää itsellään perityt määrät; ja kuukausimaksujen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamisalaan kuuluvissa erityistapauksissa.
- (96) Vastaavasti komission täytäntöönpanovallan olisi katettava lisäksi asetettavan vakuuden muoto sekä vakuuden asettamisessa, sen hyväksymisessä ja alkuperäisen vakuuden korvaamisessa käytettävä menettely; vakuuden vapauttamisessa käytettävät menettelyt ja jäsenvaltioiden tai komission vakuuksien yhteydessä tekemä ilmoitus. Sen olisi katettava myös säännöt, jotka ovat sekä tarpeen että perusteltuja kiireellisessä tapauksessa maksumääräaikoihin ja ennakkomaksuihin liittyvien erityisten ongelmien ratkaisemiseksi; tukihakemuksia ja maksupyynnöitä sekä tukioikeuksia koskevia hakemuksia koskevat säännöt, mukaan lukien hakemusten viimeinen jättöpäivä,

hakemuksiin sisällytettävien tietojen vähimmäismäärävaatimukset, tukihakemusten muuttamis- ja peruuttamis-säännökset, vapautus tukihakemusten toimittamista koskevasta vaatimuksesta sekä säännökset, joilla jäsenvaltioille sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen tai ilmeisten virheiden korjaaminen.

- (97) Komission täytäntöönpanovallan olisi katettava samoin säännöt tarkastusten tekemisestä sen todentamiseksi, että velvoitteita noudatetaan ja tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitetut tiedot ovat oikeita ja täydellisiä, mukaan lukien mittauksessa sallittuja poikkeamia koskevat säännöt paikalla tehtäviä tarkastuksia varten, yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellyttämät tekniset eritelmät; säännöt niitä tilanteita varten, joissa tilan siirron yhteydessä siirtyy sellaisia oikeutusta kyseessä olevaan tukeen koskevia velvoitteita, jotka on vielä täytettävä; sekä ennakkomaksuja koskevat säännöt. Niiden olisi myös katettava säännöt, joilla varmistetaan kaupallisten asiakirjojen tarkastamista koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen; menettelyt, jotka liittyvät jäsenvaltioiden omiin tietopankkeihin ja petosten havaitsemista helpottavaan isotooppitietojen analyttiseen tietopankkiin; valvontaviranomaisten ja -elinten keskinäistä yhteistyötä ja avunantoa koskevat menettelyt, säännöt kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, säännöt viranomaisista, jotka ovat vastuussa tarkastusten tekemisestä, sekä säännöt tarkastusten sisällöstä, suoritustiheydestä ja kaupan pitämisen vaiheesta, jossa kyseiset tarkastukset tehdään.
- (98) Komission täytäntöönpanovallan olisi myös katettava alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin sekä suojattuihin perinteisiin merkintöihin liittyvien tarkastusten yhteydessä tiedoksiannot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle; säännöt viranomaisesta, joka vastaa eritelmän noudattamisen tarkistamisesta, myös jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi, jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ja tarkistukset, testaus mukaan luettuna.

Sen olisi myös katettava säännöt tarkastusten tekemisestä sen todentamiseksi, että täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita noudatetaan; yksityiskohtaiset menettelyt koskevat ja tekniset säännöt täydentäviä ehtoja koskevien vaatimusten noudattamatta jättämisestä johtuvien hallinnollisten seuraamusten laskemiseksi ja soveltamiseksi; säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle 104 artiklan mukaisesti toimittamia tietoja ja toimenpiteet unionin oikeuden soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen.

- (99) Tämän lisäksi komission täytäntöönpanovallan olisi kaettava YMP:n seurantaan ja arviointiin liittyvät erityiset indikaattorit; säännöt tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle YMP:n seurantaan ja arviointia varten; säännöt rahastojen tuensaajien julkaisemisen muodosta ja aikataulusta, velvollisuus toteuttaa yhdenmukaisesti tuensaajille osoitettava ilmoitus siitä, että niitä koskevat tiedot julkaistaan, komission ja jäsenvaltioiden tekemä yhteistyö rahastojen tuensaajien julkaisemisen alalla.
- (100) Tiettyjä täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyttäessä olisi käytettävä neuvoo-antavaa menettelyä. Mitä tulee täytäntöönpanosäädöksiin, joissa säädetään määrien laskemisesta komission toimesta, neuvoo-antava menettely antaa komissiolle mahdollisuuden täyttää talousarvion hoitoa koskevan tehtävänsä, ja sen avulla pyritään lisäämään tehokkuutta, ennustettavuutta ja nopeutta määräajat ja talousarviomenettelyt huomioon ottaen. Mitä tulee täytäntöönpanosäädöksiin jäsenvaltioille suoritettavien maksujen ja tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä, neuvoo-antava menettely antaa komissiolle mahdollisuuden täyttää talousarvion hoitoa koskevan tehtävänsä ja tarkastaa kansallisten maksajavirastojen tilinpäätökset tilinpäätösten hyväksymistä varten tai, jos menoa ei toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, sulkea tällainen meno unionin rahoituksen ulkopuolelle. Muissa tapauksissa täytäntöönpanosäädökset olisi hyväksyttävä tarkastelumennettelyä käyttäen.
- (101) Komissiolle olisi oltava valta antaa asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat maataloustukirahaston menoja varten käytettävissä olevan nettomäärän vahvistamista ja lisämaksuista tai vähennyksistä päättämistä kuukausimaksuja koskevan menettelyn yhteydessä.
- (102) Koska siirtyminen tällä asetuksella kumottavien asetusten säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin saattaa aiheuttaa käytännön ongelmia tai erityisongelmia, komission olisi voitava toteuttaa tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet.
- (103) Koska suunniteltujen toimenpiteiden asianmukaista toteuttamista on valmisteltava kiireellisesti, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- (104) Koska tämän asetuksen nojalla rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien ohjelmakausi alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014, tätä asetusta olisi sovellettava mainitusta päivästä alkaen. Koska maatalouden varainhoitovuosi kattaa maksetut menot ja saadut tulot, jotka maksajavirastot ovat ottaneet rahastojen tileille varainhoitovuoden "N" osalta, joka alkaa 16 päivänä lokakuuta vuonna "N-1" ja päättyy 15 päivänä lokakuuta vuonna "N", maksajavirastojen ja koordinaatioelinten hyväksymiseen ja hyväksymisen peruuttamiseen ja komission asiaa koskeviin valtuuksiin, rahastojen varainhoitoon, kuten budjettikattoon, maatalousalan kriisivarantoon, budjettikuriin ja tulojen sitomiseen, liittyviä säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava aikaisemmasta päivämäärästä, joka on varainhoitovuoden 2014 ensimmäinen päivä, eli 16 päivä lokakuuta 2013. Samasta syystä komission jäsenvaltioille kuukausittain suoritettavien maksujen menettelyyn ja maksajavirastojen määräaikojen noudattamiseen liittyviä säännöksiä olisi sovellettava menoihin, jotka on toteutettu varainhoitovuoden 2014 alussa, eli 16 päivänä lokakuuta 2013.
- (105) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu, ja hän on antanut lausunnon ⁽¹⁾.
- (106) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, koska asetusta on yhteydessä yhteisen maatalouspolitiikan muihin välineisiin ja koska laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevat taloudelliset resurssit ovat rajallisia, vaan tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se unionin prioriteetteihin, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan säännöt seuraavista:

- a) yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mukaisten menojen rahoitus, mukaan lukien maaseudun kehittämismenot;
- b) maatilojen neuvontajärjestelmä;
- c) hallinto- ja valvontajärjestelmät, jotka jäsenvaltioiden on perustettava;
- d) täydentävien ehtojen järjestelmä;
- e) tilien tarkastaminen ja hyväksyminen.

⁽¹⁾ EUVL C 35, 9.2.2012, s. 1.

2 artikla

Määritelmät tässä asetuksessa

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'viljelijällä' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettuja viljelijäitä;
 - b) 'maataloustoiminnalla' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettua maataloustoimintaa;
 - c) 'maatalousmaalla' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettua maatalousmaata;
 - d) 'tilalla' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettua tilaa, ottaen kuitenkin huomioon 91 artiklan 3 kohdan säännös tämän asetuksen VI osastoa sovellettaessa;
 - e) 'suorilla tuilla' asetuksen (EU) 1307/2013 1 artiklassa tarkoitettuja suoriatukia;
 - f) 'alakohtaisella maatalouslainsäädännöllä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan nojalla YMP:n puitteissa hyväksytyjä säädöksiä sekä soveltuvin osin tällaisten säädösten nojalla mahdollisesti annettuja delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä, sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 osaa, siltä osin kuin sitä sovelletaan maaseuturahastoon;
 - g) 'väärinkäytöksellä' neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua väärinkäytöstä.
2. YMP:n rahoittamisen, hallinnoimisen ja seuraamisen yhteydessä 'ylivoimainen este' ja 'poikkeukselliset olosuhteet' voidaan hyväksyä erityisesti seuraavissa tilanteissa:
 - a) tuensaajan kuolema;
 - b) tuensaajan pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan;
 - c) tilaan merkittävällä tavalla vaikuttava ankara luonnonmullistus;
 - d) tilan kotieläinrakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
 - e) eläinkulcutauti tai kasvitauti, joka vahingoittaa viljelijän koko karjaa tai osaa siitä, tai vastaavasti viljelykasveja;
 - f) koko tilan tai sen merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa hakemuksen jättöpäivänä.

II OSASTO

MAATALOUSRAHASTOJA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Maatalousrahastot

3 artikla

Maatalousmenojen rahoittamiseen tarkoitettut rahastot

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta määritettyjen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi YMP:aan liittyvien eri toimenpiteiden, maaseudun kehittäminen mukaan luettuna, rahoitus tapahtuu seuraavista:

- a) Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto);
- b) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto).

2. Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto, jäljempänä 'rahastot', sisältyvät Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (unionin talousarvio).

4 artikla

Maataloustukirahaston menot

1. Maataloustukirahasto pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden ja unionin välisen yhteisen hallinnoinnin kautta. Siitä rahoitetaan seuraavat, unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettavat menot:

- a) maatalousmarkkinoita säätelevät tai tukevat toimenpiteet;
- b) viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavat suorat tuet;
- c) unionin rahoitusosuus maataloustuotteita koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, joita jäsenvaltiot toteuttavat unionin sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa komission valitsemien, muiden kuin 5 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien pohjalta;
- d) unionin rahoitusosuus asetuksen (EU) N:o 1308/2013 23 artiklassa tarkoitettuun unionin kouluhedelmä- ja vihannesjärjestelmään ja mainitun asetuksen 155 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, jotka liittyvät eläintauteihin ja kuluttajien luottamuksen menetykseen.

2. Maataloustukirahastosta rahoitetaan suoraan ja unionin oikeuden mukaisesti seuraavat menot:

- a) komission suoraan toteuttamat tai kansainvälisten organisaatioiden kautta toteutettavat maataloustuotteiden menekinedistämistoimet;
- b) unionin oikeuden mukaisesti toteutettavat toimenpiteet maatalouden geenivarojen säilyttämiseksi, kuvaamiseksi, keräämiseksi ja käyttämiseksi;

- c) maatalouden kirjanpidon tietojärjestelmien käyttöönotto ja ylläpito;
- d) maatalouden tiedonkeruujärjestelmät, joihin kuuluu myös maatilojen rakennetta koskeva tiedonkeruu.

5 artikla

Maaseuturahaston menot

Maaseuturahasto pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden ja unionin välisen yhteisen hallinnoinnin kautta. Siitä rahoitetaan unionin rahoitusosuus maaseudun kehittämissuunnitelmiin, jotka toteutetaan maaseudun kehittämistukea koskevan unionin oikeuden mukaisesti.

6 artikla

Muut menot, tekninen apu mukaan luettuna

Rahastoista voidaan rahoittaa suoraan komission aloitteesta ja/tai komission lukuun yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanemiseksi tarvittavia valmistelu- ja seuranta-toimenpiteitä, hallinnollisen ja teknisen avun toimia sekä arviointi- ja tarkastustoimia. Näihin toimiin kuuluvat erityisesti:

- a) yhteisen maatalouspolitiikan analysoimiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja toteuttamiseksi sekä sitä koskevien tietojen vaihtamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä valvontajärjestelmien ja teknisen avun hallinnollisen avun täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet;
- b) tarkastuksissa tarvittavien satelliittikuvien hankinta komission toimesta 21 artiklan mukaisesti;
- c) komission 22 artiklan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet maatalousresurssien seuraamiseksi kaukokartoitussovellusten avulla;
- d) toimenpiteet yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettäviä rahastoja koskevaan tiedottamiseen, yhteenliitettävyyteen, seurantaan ja varainhoidon valvontaan liittyvien menetelmien ja teknisten välineiden kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi;
- e) yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat tiedotustoimet 45 artiklan mukaisesti;
- f) yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat selvitykset sekä rahastoista rahoitettujen toimenpiteiden arviointi, mukaan luettuna arviointimenetelmien parantaminen ja YMP:n käytäntöjä koskevien tietojen vaihto;
- g) tarvittaessa yhteisen maatalouspolitiikan alalla toimivien toimeenpanovirastojen perustaminen neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 ⁽¹⁾ mukaisesti;

- h) maaseudun kehittämisen yhteydessä toteutettavat tiedon leviämiseen, tietämyksen lisäämiseen, yhteistyön edistämiseen ja kokemusten vaihtoon unionin tasolla liittyvät toimet, mukaan luettuna asianomaisten toimijoiden verkostoituminen;
- i) tunnusten kehittämiseksi, rekisteröimiseksi ja suojaamiseksi unionin laatu- ja ympäristöpolitiikan puitteissa ja asianomaisten teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä tarvittavat tietotekniikan uudet sovellukset.

II LUKU

Maksajavirastot ja muut elimet

7 artikla

Maksajavirastojen ja koordinoitujen hyväksymisen ja hyväksynnän peruuttaminen

1. Maksajavirastot ovat jäsenvaltioiden viranomaisia tai elimiä, jotka vastaavat 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettujen menojen hallinnoinnista ja valvonnasta.

Kyseisten tehtävien täytäntöönpano voidaan tukien maksua lukuun ottamatta siirtää toiselle.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maksajavirastoiksi viranomaisia tai elimiä, joilla on hallintorakenne ja sisäisen valvonnan järjestelmä, jotka riittävät takaamaan maksujen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden sekä asianmukaisen kirjanpidon. Tätä varten maksajavirastojen on täytettävä komission 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla vahvistamat hyväksynnän vähimmäisedellytykset, jotka koskevat sisäistä ympäristöä, valvontatoimia, tiedotusta ja ilmoittamista sekä seuranta.

Kunkin jäsenvaltion on perustuslakinsa säännökset huomioon ottaen rajoitettava hyväksytyjen maksajavirastojen määrä enintään yhteen jäsenvaltioon tai tarvittaessa aluetta kohtaan. Jos jäsenvaltio vahvistaa maksajaviraston aluetasolla, sen on kuitenkin lisäksi joko hyväksyttävä kansallisen tason maksajavirasto sellaisia tukijärjestelmiä varten, joita niiden luonteen mukaisesti on hallinnoitava kansallisella tasolla, tai annettava tällaisten tukijärjestelmien hallinnointi alueellisille maksajavirastoilleen.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säilyttää lukumääräisesti ne maksajavirastot, jotka on hyväksytty ennen 20 päivänä joulukuuta 2013.

Komissio antaa vuoden 2016 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle maksajavirastojärjestelmän toimintaa koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

3. Hyväksytystä maksajavirastosta vastaavan henkilön on laadittava viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden helmikuun 15 päivänä kyseiseltä vuodelta

- a) tilinpäätös omalle maksajavirastolle annettujen tehtävien suorittamisesta toteutetuista menoista ja liitettävä siihen tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten tarvittavat tiedot 51 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 58/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2002, tietyistä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta (EYVL L 11, 16.1.2003, s. 1).

- b) hallinnollinen vahvistuslausuma tilinpäätöstietojen täydellisyydestä, täsmällisyydestä ja todenperäisyydestä ja sisäisten valvontajärjestelmien asianmukaisesta toiminnasta puolueettomien perusteiden pohjalta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;
- c) lopullisista tarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista laadittu vuosittainen yhteenveto, joka sisältää myös analyysin virheiden luonteesta ja laajuudesta ja havaituista järjestelmään liittyvistä puutteista sekä niiden korjaamiseksi toteutettavat tai suunnitellut toimenpiteet.

Komissio voi poikkeuksellisesti jatkaa 15 päiväksi helmikuuta asetettua määräaikaa enintään 1 päivään maaliskuuta asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä.

4. Jos maksajavirastoja hyväksytään enemmän kuin yksi, jäsenvaltion on nimettävä julkinen koordinoitelin, jäljempänä 'koordinoitelin', jolle se antaa tehtäväksi

- a) kerätä komissiolle annettavat tiedot ja toimittaa ne komissiolle;
- b) tapauksen mukaan toteuttaa tai koordinoida toimenpiteitä yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi ja toimittaa komissiolle tietoja mahdollisista jatkotoimista;
- c) edistää unionin sääntöjen yhdenmukaista soveltamista ja mahdollisuuksien mukaan varmistaa se.

Koordinoitielimen on saatava jäsenvaltiolta hyväksyntä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten tietojen käsittelyyn.

5. Jos hyväksytty maksajavirasto ei täytä tai ei enää täytä yhtä tai useampaa 2 kohdassa tarkoitettua hyväksymisperustetta, jäsenvaltion on omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä peruutettava hyväksyntä, jollei maksajavirasto tee tarvittavia muutoksia ongelman merkittävyyden mukaan asetetussa määräajassa.

6. Maksajavirastot hallinnoivat vastuulleen kuuluvaan julkiseen interventioon liittyviä toimia ja varmistavat niiden valvonnan, ja niillä on kokonaisvastuu näistä toimista.

8 artikla

Komission toimivalta

1. Edellä 7 artiklassa säädetyn järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) edellä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maksajavirastojen ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen koordinoitielinten hyväksynnän vähimmäisedellytykset;

- b) julkiseen interventioon liittyviä maksajavirastojen velvoitteita ja hallinto- ja valvontavastuiden sisältöä koskevat säännöt.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:

- a) menettelyjä maksajavirastojen ja koordinoitielinten hyväksynnän myöntämiseksi, peruuttamiseksi ja tarkistamiseksi sekä maksajavirastojen hyväksynnän valvomiseksi;
- b) maksajavirastojen vahvistuslausumien perustana olevaa työtä ja tarkastuksia;
- c) koordinoitielimen toimintaa ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietojen ilmoittamista komissiolle.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Todentamisviranomaiset

1. Todentamisviranomainen on jäsenvaltion nimeämä julkinen tai yksityinen tarkastuselin. Jos se on yksityinen tarkastuselin ja jos sovellettava unionin tai kansallinen lainsäädäntö niin vaatii, jäsenvaltion on valittava se julkista tarjouskilpailumenettelyä noudattaen. Sen on annettava kansainvälisesti hyväksytyjen tarkastussuosituksen mukaisesti laadittu lausunto maksajaviraston tilinpäätöstietojen täydellisyydestä, täsmällisyydestä ja todenperäisyydestä, sen sisäisen valvontajärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta sekä niiden menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, joiden osalta komissiolle on esitetty korvauspyyntö. Lausunnosta on myös käytävä ilmi, epäilläänkö vahvistuslausumassa esitettyjä näkemyksiä.

Todentamisvirastolla on oltava tarpeellinen tekninen asiantuntemus. Sen on oltava toiminnallisesti riippumaton asianomaisesta maksajavirastosta ja koordinoitielimestä sekä viraston hyväksyneestä viranomaisesta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt todentamisviranomaisen tehtävistä, muun muassa tarkastuksista, sekä todistuksista ja kertomuksista oheisasikirjoineen, jotka niiden on laadittava. Ottaen huomioon, että tarkastusten on oltava mahdollisimman tehokkaita ja että niistä on annettava asiantuntijan tilintarkastuslausunto yhtenäisen lähestymistavan osalta, täytäntöönpanosäädöksissä on vahvistettava myös

- a) tarkastuseriaatteet, joihin todentamisviranomaisen lausunnot perustuvat, mukaan lukien riskien arviointi, sisäinen valvonta ja todentamisnäytön edellyttämä taso;

b) tarkastusmenetelmät, joita todentamisviranomaisten on käytettävä lausuntonsa antamiseksi ottamalla huomioon kansainväliset tarkastussuosituks; tähän kuuluu tarvittaessa yhden yhdenennetyn otoksen käyttö kunkin hakijajoukon osalta ja tarvittaessa mahdollisuus osallistua maksajavirastojen paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Maksajavirastojen suorittamien maksujen hyväksyttävyyden

Edellä 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuihin menoihin voidaan myöntää unionin rahoitusta vain, jos hyväksytty maksajavirasto on ne toteuttanut.

11 artikla

Tuen maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille

Tässä asetuksessa säädettyyn rahoitukseen liittyvät maksut suoritetaan tuensaajille kokonaisuudessaan, jollei toisaalla unionin lainsäädännössä nimenomaisesti toisin säädetä.

III OSASTO

MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

12 artikla

Periaate ja soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jossa tuensaajille annetaan maankäyttöä ja tilanhoitoa koskevaa neuvontaa, jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä'. Maatilojen neuvontajärjestelmää hoitavat nimetyt julkiset elimet ja/tai valitut yksityiset elimet.

2. Maatilojen neuvontajärjestelmän on katettava ainakin seuraavat:

- VI osaston I luvussa tarkoitetuista lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista johtuvat velvoitteet tilatasolla;
- ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 2 luvussa, sekä maatalousmaan säilyttäminen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;

c) maaseudun kehittämissuunnitelmissa määritetyt tilatason toimet, joiden tarkoituksena on maatilojen nykyaikaistaminen, kilpailukykyyn parantaminen, alakohtainen yhdistäminen, innovointi ja markkinasuuntautuneisuus sekä yrittäjyyden edistäminen;

d) vaatimukset tuensaajien tasolla, siten kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi;

e) vaatimukset tuensaajien tasolla, siten kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet asetuksen (EY) N:o 1107/2009 55 artiklan täytäntöönpanemiseksi, erityisesti direktiivin 2009/128/EY 14 artiklassa tarkoitettua integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattaminen.]

3. Maatilojen neuvontajärjestelmä voi kattaa myös erityisesti

- maatilojen muutosten edistämisen ja niiden taloudellisen toiminnan monipuolistamisen;
- riskinhallinnan ja asianmukaisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käyttöönoton luonnonmullistusten, katastrofien sekä eläin- ja kasvitautien torjumiseksi;
- kansallisella lainsäädännöllä vahvistetut vähimmäisvaatimukset, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 kohdassa;
- tämän asetuksen liitteessä I säädetty tiedottaminen, joka liittyy ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, biologiseen monimuotoisuuteen ja vesien suojeluun.

13 artikla

Maatilojen neuvontajärjestelmään liittyvät erityisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatilojen neuvontajärjestelmässä toimivilla neuvonjoilla on riittävä pätevyys ja että heitä koulutetaan säännöllisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että neuvonta ja tarkastukset pysyvät erillään toisistaan. Tältä osin ja yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut valitut ja nimetyt elimet paljasta neuvontatoimintansa aikana tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksilökohtaisia tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle tuensaajalle, lukuun ottamatta toimintansa aikana havaittuja sääntöjenvastaisuuksia tai sääntöjen rikkomisia, joita koskee unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite ilmoittaa julkisille viranomaisille, erityisesti rikostapauksissa.

3. Asianomaisen kansallisen viranomaisen on toimitettava mahdolliselle tuensaajalle ensisijaisesti sähköisesti asianmukainen luettelo 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valituista ja nimetyistä elimistä.

14 artikla

Pääsy maatilojen neuvontajärjestelmään

Tuensaajat ja viljelijät, jotka eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea, voivat käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää vapaaehtoisuuden pohjalta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrittää puolueettomilla perusteilla tuensaajaryhmät, joilla on ensisijainen oikeus käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää ja joihin lukeutuvat muun muassa asetuksen (EU) No 1305/2013 53, 55 ja 56 artiklassa tarkoitettujen rajallisten resurssien toimivat verkostot, tämän kuitenkin rajoittamatta 99 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan soveltamista.

Sellaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että etusijalle asetetaan viljelijät, joilla on kaikkein rajallisimmat mahdollisuudet muihin neuvontapalveluihin kuin maatilojen neuvontajärjestelmään.

Maatilojen neuvontajärjestelmässä on varmistettava, että tuensaajilla on mahdollisuus saada neuvontaa, jossa otetaan huomioon heidän tilansa erityistilanne.

15 artikla

Komission toimivalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt maatilojen neuvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten saattaakseen järjestelmän täysin toimivaksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSASTO

RAHASTOJEN VARAINHOITO

I LUKU

Maataloustukirahasto

1 jakso

menojen rahoitus

16 artikla

Talousarvion enimmäismäärä

1. Maataloustukirahaston menojen vuotuinen enimmäismäärä muodostuu sille asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 mukaisesti vahvistetuista enimmäismääristä.

2. Jos unionin oikeudessa säädetään tai määrätään 1 kohdassa tarkoitetuista määristä vähennettävistä määristä tai niihin lisättävistä määristä, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 116 artiklassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, maataloustukirahaston menoihin käytettävissä olevan nettomäärän unionin oikeudessa tarkoitettujen tietojen perusteella.

17 artikla

Kuukausimaksut

1. Komissio antaa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menojen rahoittamiseksi tarvittavat määrärahat jäsenvaltioiden käyttöön kuukausimaksuina hyväksytyjen maksajavirastojen viitejakson aikana toteuttamien menojen perusteella.

2. Siihen asti kun komissio alkaa maksaa kuukausimaksuja, jäsenvaltioiden on annettava menoihin tarvittavat varat käyttöön hyväksytyjen maksajavirastojensa tarpeiden mukaan.

18 artikla

Kuukausimaksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Komissio maksaa kuukausimaksut hyväksytyjen maksajavirastojen viitekuukautena toteuttamien menojen osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 51 ja 52 artiklan soveltamista.

2. Kuukausimaksut maksetaan jäsenvaltioille viimeistään menojen toteutumiskuukautta seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä. Jäsenvaltioiden lokakuun 1 ja 15 päivän välisenä aikana toteuttamat menot luetaan kuuluviksi lokakuulle. Menot, jotka toteutetaan lokakuun 16 ja 31 päivän välisenä aikana, luetaan kuuluviksi marraskuulle.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla määritetään kuukausimaksut, jotka se suorittaa jäsenvaltioiden tekemien menoilmoitusten ja 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella sekä ottaen huomioon 41 artiklassa tarkoitettujen vähennysten tai keskeytysten tai muiden mahdollisten oikaisujen tarpeen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvotantavaa menettelyä noudattaen.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 116 artiklassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, hyväksyä lisämaksuja tai vähennyksiä. Tällöin asiasta ilmoitetaan 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle sen seuraavassa kokouksessa.

19 artikla

Hallinto- ja henkilöstökustannukset

Hallinto- ja henkilöstökustannuksista jäsenvaltioille ja maataloustukirahaston tukea saavien tuensaajien toteuttamia menoja ei rahoiteta maataloustukirahastosta.

20 artikla

Julkisten interventioiden menot

1. Jos yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä ei ole vahvistettu julkisesta interventiosta aiheutuvien menojen yksikkökohdasta määrää, kyseinen toimenpide on rahoitettava maataloustukirahastosta käyttäen koko unionissa yhdenmukaisia kiinteitä määriä, erityisesti kun kyseessä ovat jäsenvaltioista peräisin olevat varat, jotka käytetään tuotteiden ostoon sekä interventiotuotteiden varastoinnista ja tapauksen mukaan jalostuksesta aiheutuviin materiaalitoimiin.

2. Jotta voidaan varmistaa julkisista interventioista aiheutuvien menojen rahoittaminen maataloustukirahastosta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) toimenpidelajit, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta, ja korvusedellytykset;

b) tukikelpoisuusedellytykset ja laskentamenetelmät maksajavirastojen tosiasiallisesti havaitsemien seikkojen tai komission määrittämien kiinteiden määrien tai alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjen kiinteiden tai muuttuvien määrien perusteella.

3. Unionin talousarvioon maataloustukirahastoa varten otettujen määrärahojen moitteettoman hallinnon varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat toimien arvon määrittämistä julkisen intervention yhteydessä ja julkisen intervention alaisten tuotteiden menetyksen tai pilaantumisen tapauksessa toteutettavia toimenpiteitä sekä rahoitettavien määrien vahvistamista.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen määrät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

21 artikla

Satelliittikuvien hankinta

Komissio ja jäsenvaltiot hyväksyvät luettelon tarkastuksissa tarvittavista satelliittikuvista kunkin jäsenvaltion laatiman eritelmän pohjalta.

Komissio toimittaa kyseiset satelliittikuvat korvauksetta valvontaelimille tai niiden edustajikseen valtuutetuille palveluntarjoajille.

Komissio pysyy satelliittikuvien omistajana, ja se ottaa kuvat takaisin työn valmistuttua. Se voi myös edellyttää, että maatalousmaan kaukokartoitustarkastuksissa käytetään kehittyneitä tekniikoita ja työmenetelmiä.

22 artikla

Maatalousresurssien seuranta

Edellä olevan 6 artiklan c alakohdan mukaisesti rahoitettavien toimenpiteiden tarkoituksena on antaa komissiolle välineet:

- hallinnoida unionin maatalousmarkkinoita globaalissa toimintaympäristössä;
- turvata maatalousmaata, peltometsät mukaan lukien, ja viljelmien tilaa koskeva taloudellinen ja ympäristöä koskeva seuranta arvioiden mahdollistamiseksi erityisesti satotasojen ja maataloustuotannon osalta;
- asettaa kyseiset arviot saataville kansainvälisissä yhteyksissä, kuten Yhdistyneiden kansakuntien järjestöjen tai muiden kansainvälisten elinten koordinoimissa aloitteissa;
- lisätä maailmanmarkkinoiden avoimuutta; ja
- turvata maatalouden meteorologisen järjestelmän tekninen kehitys.

Edellä 6 artiklan c alakohdan mukaisesti rahoitettavat toimenpiteet koskevat yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoon ja seurantaan tarvittavien tietojen keräämistä tai ostamista, mukaan luettuina satelliittitiedot ja meteorologiset tiedot, paikkatietoinfrastruktuurin ja verkkosivuston perustaminen, ilmasto-oloihin liittyvien tutkimusten tekeminen, maaperän terveyden seurannassa käytettävä kaukokartoitus sekä maatalousmeteorologisten ja ekonometristen mallien päivittäminen. Toimenpiteet toteutetaan tarvittaessa yhteistyössä kansallisten laboratorioden ja elinten kanssa.

23 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

- säännöt, jotka koskevat 6 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti rahoitusta;
- menettelyt, joiden mukaisesti 21 ja 22 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteutetaan asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- kehys, joka säätelee satelliittikuvien ja meteorologisten tietojen hankintaa, parantamista ja käyttöä säätelevää kehystä sekä sovellettavat määräajat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 j a k s o

budjettikuri

24 artikla

Enimmäismäärien noudattaminen

1. Maataloustukirahaston menoihin liittyvät määrärahat eivät saa missään vaiheessa talousarviomenettelyn ja talousarvion toteuttamisen aikana ylittää 16 artiklassa tarkoitettua määrää.

Kaikissa komission ehdottamissa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston, neuvoston tai komission antamissa maataloustukirahaston talousarvioon vaikuttavissa säädöksissä on noudatettava 16 artiklassa tarkoitettua määrää.

2. Jos jäsenvaltion maatalousmenoille on vahvistettu unionin lainsäädännössä rahoituksen enimmäismäärä euroina, menot korvataan kyseiseen euroina ilmaistuun enimmäismäärään asti, tarvittaessa mukautettuna, jos sovelletaan 41 artiklaa.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä, oikaistuna tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti, pidetään rahoituksen euroina vahvistettuina enimmäismäärinä.

25 artikla

Maatalousalan kriisivaraus

Muodostetaan varaus, josta on tarkoitus tarjota maatalousalalle lisätukea maataloustuotteiden tuotantoon tai jakeluun vaikuttavissa merkittävässä kriiseissä, jäljempänä "maatalousalan kriisivaraus", tekemällä kunkin vuoden alussa suoriin tukiin vähennys 26 artiklassa tarkoitettua rahoituskurimenetelmän avulla.

Varauksen kokonaismäärä on 2 800 miljoonaa euroa, ja se jakautuu tasasuuruisiin 400 miljoonan euron (vuoden 2011 hinnat) vuotuisiin eriin kaudella 2014–2020 ja sisältyy monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeeseen 2, sellaisena kuin se on vahvistettuna asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 liitteessä.

26 artikla

Rahoituskuri

1. Sen varmistamiseksi, että markkinoihin liittyvien menojen ja suorien tukien rahoittamiseksi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä noudatetaan, on määrättävä mukautusaste, jota sovelletaan suoriin tukiin, jäljempänä "mukautusaste", jos asianomaisen enimmäismäärän puitteissa rahoitettavia toimenpiteitä koskevat rahoitusennusteet osoittavat jonkin varainhoitovuoden osalta, että vuotuiset enimmäismäärät tulevat ylittymään.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mukautusastetta koskevan ehdotuksen viimeistään sen kalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä, jota 1 kohdassa tarkoitettu mukautus koskee.

3. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole jonakin vuonna vahvistaneet mukautusastetta viimeistään kesäkuun 30 päivänä, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan mukautusaste, ja ilmoittaa asiasta viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Joulukuun 1 päivään asti komissio voi käytettävissään olevien uusien tietojen perusteella hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla mukautetaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti vahvistettua mukautusastetta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on maksettava takaisin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirretyt määrärahat varojen lopullisille tuensaajille, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja mukautuksia sinä varainhoitovuonna, jolle määrärahat on siirretty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua takaisinmaksua sovelletaan ainoastaan lopullisiin tuensaajiin jäsenvaltioissa, joissa rahoituskuria sovelletaan edellisenä varainhoitovuonna.

6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ehdot ja edellytykset, joita sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirrettyihin määrärahoihin tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menojen rahoittamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Tätä artiklaa sovellettaessa on otettava huomioon 25 artiklassa tarkoitettua maatalousalan kriisivarausta koskeva määrä, kun määritetään sovellettavaa mukautusastetta. Kaikki määrät, joita ei ole käytetty kriisitoimenpiteisiin varainhoitovuoden loppuun mennessä, maksetaan tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

27 artikla

Budjettikurimenettely

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle varainhoitovuoden N talousarvioesityksen kanssa myös varainhoituvuotia N-1, N ja N+1 koskevat ennusteensa.

2. Jos varainhoitovuoden N talousarvioesitystä laadittaessa ilmenee, että 16 artiklassa tarkoitettu määrä uhkaa ylittyä varainhoitovuonna N, komissio ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai neuvostolle toimenpiteitä, joita kyseisen määrän noudattamiseksi tarvitaan.

3. Jos komissio milloin tahansa katsoo, että 16 artiklassa tarkoitettu määrä uhkaa ylittyä, eikä sen ole mahdollista toteuttaa oman toimivaltansa puitteissa riittäviä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi, se ehdottaa muita toimenpiteitä kyseisen määrän noudattamisen varmistamiseksi. Nämä toimenpiteet hyväksyy neuvosto, kun asianomaisen toimenpiteen oikeusperusta on SEUT 43 artiklan 3 kohta, tai Euroopan parlamentti ja neuvosto, kun asianomaisen toimenpiteen oikeusperusta on SEUT 43 artiklan 2 kohta.

4. Jos jäsenvaltioiden korvauspyynnöt varainhoitovuoden N lopussa ylittävät tai uhkaavat ylittää 16 artiklassa tarkoitettua määrän, komissio

a) ottaa jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt huomioon oikeassa suhteessa ja käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa sekä hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan väliaikaisesti maksujen määrä kyseessä olevalle kuukaudelle;

b) vahvistaa varainhoitovuodelta N kaikkien jäsenvaltioiden tilanteen unionin rahoituksen suhteen viimeistään varainhoitovuoden N+1 helmikuun 28 päivänä;

c) hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan unionin rahoituksen kokonaismäärän jäsenvaltioittain unionin yhtenäisen rahoitusosuuden perusteella sekä kuukausimaksuihin käytettävissä olleiden määrärahojen rajoissa;

d) maksaa mahdolliset jäsenvaltioille suoritettavat kompensatiot viimeistään vuoden N+1 maaliskuulta suoritettavien kuukausimaksujen yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut täytännönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

28 artikla

Varo- ja seurantajärjestelmä

Komissio hoitaa maataloustukirahaston menojen kuukausittaisen varo- ja seurantajärjestelmää sen varmistamiseksi, että 16 artiklassa tarkoitettu määrärahojen enimmäismäärä ei ylity.

Tätä tarkoitusta varten komissio vahvistaa kunkin varainhoitovuoden alussa kuukausimenoprofiilit, tarvittaessa kolmen edellisen vuoden kuukausimenojen keskiarvon pohjalta.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle määrääjain kertomuksen, jossa se tarkastelee toteutuneiden menojen kehitystä suhteessa profileihin ja esittää ennakoarvion kuluvan varainhoitovuoden menojen toteutumisesta.

29 artikla

Viitekurssi

1. Hyväksyessään talousarvioesityksen tai sen maatalousmenoja koskevan oikaisukirjelmän komissio käyttää maataloustukirahaston talousarviota koskevissa arvioissa euron ja Yhdysvaltojen dollarin välistä keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu markkinoilla viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden aikana.

2. Hyväksyessään esityksen korjaavaksi ja täydentäväksi talousarvioksi tai sen oikaisukirjelmän, siltä osin kuin nämä asiakirjat koskevat 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyviä määrärahoja, komissio käyttää:

- a) euron ja Yhdysvaltojen dollarin välistä keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu markkinoilla edellisen varainhoitovuoden elokuun 1 päivän ja viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden päättymispäivän välisenä aikana, mutta kuitenkin viimeistään kuluvan varainhoitovuoden heinäkuun 31 päivänä; ja
- b) keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden aikana, ennusteena jäljellä olevalle varainhoitovuoden osalle.

II LUKU

Maaseuturahasto

1 jaks o

maaseuturahastoa koskevat yleiset säännökset

30 artikla

Ei päällekkäistä rahoitusta

Maaseuturahastosta rahoitettuihin kustannuksiin ei saa osoittaa unionin talousarviosta muuta rahoitusta.

31 artikla

Maksuihin sovellettavat yhteiset säännökset

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission maksama 5 artiklassa tarkoitettu maaseuturahaston rahoitusosuus ei saa ylittää talousarviositoumuksia.

Nämä maksut osoitetaan aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 84 artiklaa.

2 jaks o

maaseudun kehittämisohjelmien rahoitus

32 artikla

Maaseuturahastosta myönnettävä rahoitusosuus

Maaseuturahastosta maaseudun kehittämisohjelmien menoihin myönnettävä rahoitusosuus vahvistetaan kullekin ohjelmalle maaseudun kehittämiseen annettavaa maaseuturahaston tukea koskevassa unionin oikeudessa asetettujen enimmäismäärien rajoissa.

33 artikla

Talousarviositoumukset

Maaseudun kehittämisohjelmia koskevien unionin talousarviositoumusten yhteydessä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 76 artiklaa.

3 jaks o

rahoitusosuus maaseudun kehittämisohjelmiin

34 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmia varten suoritettaviin maksuihin sovellettavat säännökset

1. Edellä 5 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat annetaan jäsenvaltioiden käytettäväksi ennakkomaksuina, välimaksuina ja loppumaksuina, kuten tässä jaksossa selostetaan.

2. Ennako- ja välimaksujen yhteenlaskettu määrä saa olla enintään 95 prosenttia kunkin maaseudun kehittämisohjelman maaseuturahaston rahoitusosuudesta.

Kun 95 prosentin enimmäismäärä on saavutettu, jäsenvaltion on toimitettava edelleen maksupyynnöjä komissiolle.

35 artikla

Ennakkomaksujärjestelyt

1. Kun komissio on tehnyt maaseudun kehittämisohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa jäsenvaltiolle ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Tämä ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti:

- a) vuonna 2014: 1 prosentti tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, jos jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien joko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2013;
- b) vuonna 2015: 1 prosentti tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, silloin kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2014;
- c) vuonna 2016: 1 prosentti tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi.

Jos maaseudun kehittämisohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

2. Ennakkomaksuna suoritettu kokonaismäärä on palautettava komissiolle, jos menoja ei toteuteta eikä kyseisestä maaseudun kehittämisohjelmasta ole esitetty menoilmoitusta 24 kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio on maksanut ennakkomaksun ensimmäisen erän.
3. Ennakkomaksuista kertyvät korot osoitetaan asianomaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan, ja ne vähennetään lopullisessa menoilmoituksessa ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.
4. Ennakkomaksun kokonaismäärä tarkastetaan ja hyväksytään tämän asetuksen 51 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ennen kuin maaseudun kehittämisohjelma päätetään.

36 artikla

Välimaksut

1. Kullekin maaseudun kehittämisohjelmalle suoritetaan välimaksuja. Ne lasketaan soveltamalla kunkin toimenpiteen yhteisrahoitusosuutta toimenpiteen osalta toteutettuihin julkisiin menoihin asetuksen (EU) N:o 1305/2013 59 artiklassa tarkoitettulla tavalla.
2. Komissio suorittaa käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa välimaksuja hyväksytyjen maksajavirastojen ohjelmien

toteuttamiseksi toteuttamien menojen korvaamiseksi ottaen huomioon 41 artiklan mukaiset vähennykset ja lykkäykset.

3. Kunkin komission välimaksun edellytyksenä on, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) komissiolle toimitetaan hyväksytyyn maksajaviraston allekirjoittama menoilmoitus 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- b) kuhunkin toimenpiteeseen maaseuturahastosta myönnettävän rahoituksen kokonaismäärää ei ylitetä missään vaiheessa kyseisen ohjelman kattamana aikana;
- c) komissiolle toimitetaan viimeinen maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskeva vuotuinen täytäntöönpanokerptomus.

4. Jos jokin 3 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, komissio ilmoittaa siitä viipymättä hyväksytylle maksajavirastolle tai koordinoitielimelle, jos sellainen on nimetty. Jos jokin 3 kohdan a tai c alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, menoilmoitusta ei voida hyväksyä.

5. Komissio suorittaa välimaksun 45 päivän kuluessa tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävän menoilmoituksen rekisteröimisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 51 ja 52 artiklan soveltamista.

6. Hyväksytyjen maksajavirastojen on laadittava ja toimitettava komissiolle suoraan tai koordinoitielimen välityksellä, jos sellainen on nimetty, maaseudun kehittämisohjelmiin liittyvät välimaksuja koskevat menoilmoitukset komission vahvistamissa määräajoissa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan määräajat, joissa hyväksytyjen maksajavirastojen on toimitettava nämä välimaksuja koskevat menoilmoitukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kyseiset menoilmoitukset koskevat menoja, joita hyväksytyt maksajavirastot ovat kunkin asianomaisen jakson aikana toteuttaneet. Kuitenkin tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua menoa ei voida ilmoittaa komissiolle kyseisenä jaksone, koska ohjelman muutos odottaa komission hyväksyntää, se voidaan ilmoittaa seuraavien jaksojen yhteydessä.

Välimaksuja koskevat menoilmoitukset, jotka koskevat lokakuun 16 päivästä alkaen toteutettuja menoja, otetaan seuraavan vuoden talousarvioon.

7. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 83 artiklaa sovelletaan.

37 artikla

Loppumaksun suorittaminen ja ohjelman päättäminen

1. Saatuaan maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskevan viimeisen vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen komissio suorittaa käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa loppumaksun voimassa olevan rahoitussuunnitelman, asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman viimeisen täytäntöönpanovuoden tilinpäätöksen sekä vastaavan tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen perusteella. Tilinpäätös on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menojen viimeisestä tukikelpoisuuspäivästä, ja sen on katettava hyväksytyyn maksajaviraston menojen viimeiseen tukikelpoisuuspäivään asti toteuttamat menot.

2. Loppumaksu suoritetaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio katsoo saaneensa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja asiakirjojen ja viimeinen tilinpäätös on tarkastettu ja hyväksytty. Komissio vapauttaa loppumaksun maksamisen jälkeen vielä jäljellä olevat maksusitoumukset kuuden kuukauden kuluessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 artiklan 5 kohdan soveltamista.

3. Jos komissiolle ei toimiteta viimeistä vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja ohjelman viimeisen täytäntöönpanovuoden tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavia asiakirjoja 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa, loppumäärää koskeva maksusitoumus vapautetaan ilman eri toimenpiteitä 38 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmia koskevien talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä

1. Komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä maaseudun kehittämisohjelmaan liittyvän talousarviositoumuksen osan, jota ei ole käytetty ennakko- tai välimaksuihin tai josta ei ole jätetty komissiolle 36 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävää menoilmoitusta, talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan kolmannen vuoden joulukuun 31 päivään mennessä toteutettujen menojen osalta.

2. Talousarviositoumuksen osa, joka on vielä avoimena asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menojen viimeisenä tukikelpoisuuspäivänä ja josta ei ole tehty menoilmoitusta kuuden kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä, vapautetaan ilman eri toimenpiteitä.

3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua määräajan, jonka päätyttyä ilman eri toimenpiteitä tapahtuva vapauttaminen suoritetaan, kuluminen keskeytyy kyseessä oleviin toimiin liittyvän määrän osalta sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhauksen ajaksi, jolla on lykkäävä vaikutus, edellyttäen, että komissio on saanut asiasta asianomaisen jäsenvaltion antaman perustellun ilmoituksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna N + 3.

4. Talousarviositoumusten vapauttamista ilman eri toimenpiteitä laskettaessa ei oteta huomioon

a) talousarviositoumuksen osaa, josta on jätetty menoilmoitus mutta johon liittyvään korvaukseen komissio on tehnyt vähennyksen tai on keskeyttänyt sen maksamisen 31 päivään joulukuuta vuonna N + 3 mennessä;

b) talousarviositoumuksen osaa, jota maksajavirasto ei ole voinut maksaa ylivoimaisen esteen vuoksi ja jolla on vakavia seurauksia maaseudun kehittämisohjelman toteuttamiselle. Ylivoimaiseen esteeseen vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava sen koko ohjelmaan tai ohjelman osan toteutukseen kohdistuvat välittömät seuraukset.

Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta tiedot ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksista edellisen vuoden loppuun mennessä ilmoitettujen määrien osalta.

5. Komissio ilmoittaa hyvissä ajoin jäsenvaltiolle, jos uhkana on talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä. Se ilmoittaa niille ilman eri toimenpiteitä peruuntuvien talousarviositoumusten määrän hallussaan olevien tietojen perusteella. Jäsenvaltioilla on tiedon saamisesta kaksi kuukautta aikaa hyväksyä kyseinen määrä tai esittää huomautuksia. Komissio suorittaa talousarviositoumusten vapauttamisen ilman eri toimenpiteitä yhdeksän kuukauden kuluessa viimeisen 1–3 kohdan soveltamisesta johtuvan määräajan päättymisestä.

6. Jos talousarviositoumuksia vapautetaan ilman eri toimenpiteitä, kyseiselle maaseudun kehittämisohjelmalle myönnettävästä maaseuturahaston rahoitusosuudesta vähennetään kyseisen vuoden osalta ilman eri toimenpiteitä vapautettu määrä. Jäsenvaltion on laadittava komission hyväksyttäväksi tarkistettu rahoitussuunnitelma tuen vähennyksen jakamiseksi toimenpiteiden kesken. Muussa tapauksessa komissio suorittaa vähennyksen suhteessa kullekin toimenpiteelle myönnettyihin määriin.

III LUKU

Yhteiset säännökset

39 artikla

Maatalouden varainhoitovuosi

Maatalouden varainhoitovuosi kattaa maksajavirastojen maksamat menot sekä niiden vastaanottamat ja rahastojen tileihin kirjaamat tulot varainhoitovuodelta "N", joka alkaa 16 päivänä lokakuuta vuonna "N-1" ja päättyy 15 päivänä lokakuuta vuonna "N", sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission 46 artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla antamia erityissäännöksiä julkiseen interventioon liittyvistä menoilmoituksista ja tuloista.

40 artikla

Maksumääräaikaisten noudattaminen

Kun unionin lainsäädännössä säädetään maksumääräajoista, maksajavirastojen tuensaajille ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää ja viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen suoritettavat maksut eivät voi saada unionin rahoitusta, lukuun ottamatta suhteellisuusperiaate huomioon ottaen vahvistettavia tapauksia, edellytyksiä ja rajoja.

Jotta ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää tai viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen toteutettuihin menoihin voitaisiin myöntää unionin rahoitusta ja samalla rajoittaa rahoitusvaikutuksia, siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeuksia ensimmäisessä alakohdassa olevasta säännöstä.

41 artikla

Kuukausimaksujen ja välimaksujen vähentäminen ja keskeyttäminen

1. Jos komissio voi menoilmoitusten tai 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella todeta, että menoja ovat toteuttaneet tahot, jotka eivät ole virallisesti hyväksytyjä maksajavirastoja, että unionin oikeudessa vahvistettuja maksuaikoja tai rahoituksen enimmäismääriä ei ole noudatettu tai että menoja ei muutoin ole toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, komissio voi vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne täytäntöönpanosäädöksillä, jotka koskevat 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja, tai 36 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen yhteydessä sen jälkeen, kun jäsenvaltioille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa.

Jollei komissio voi menoilmoitusten tai 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella todeta, että menot on toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, komission on pyydettävä kyseistä jäsenvaltiota toimittamaan lisätietoja ja esittämään huomautuksensa määräaikana, jonka on oltava vähintään 30 päivän pituinen. Jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön asetetun määräajan kuluessa tai jos vastausta pidetään epätydyttävänä tai se osoittaa, että menojen toteutus ei ole ollut unionin sääntöjen mukaista, komissio voi vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne täytäntöönpanosäädöksillä, jotka koskevat 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja, tai 36 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen yhteydessä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vähennetään jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeytetään ne, jos yksi tai useampi kyseisen kansallisen valvontajärjestelmän keskeinen osa puuttuu kokonaan tai ei toimi tehokkaasti havaittujen vakavien tai pysyvien puutteiden vuoksi tai sääntöjenvastaisten tukien takaisinperintäjärjestelmässä on vastaavanlaisia vakavia puutteita ja jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen puutteet ovat luonteeltaan jatkuvia ja ovat olleet syynä vähintään kahteen 52 artiklan nojalla annettuun täytäntöönpanosäädökseen, joilla kyseisen jäsenvaltion menoja on jätetty unionin rahoituksen ulkopuolelle; tai
- b) komissio katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio pysty toteuttamaan tarvittavia korjaavia toimenpiteitä lähitulevaisuudessa noudattaen selkeitä edistymistä mittaavia indikaattoreita sisältävää toimintasuunnitelmaa, joka on laadittu komissiota kuullen.

Vähennystä tai keskeytystä sovelletaan sen maksajaviraston toteuttamiin menoihin, jonka osalta puutteita ilmenee, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavan ajan, joka saa olla enintään 12 kuukautta. Tätä aikaa voidaan pidentää uudella enintään 12 kuukauden pituisella ajankaksolla, joka määritetään tässä kohdassa tarkoitettulla täytäntöönpanosäädöksellä, jos vähennyksen tai keskeytyksen edellytykset edelleen täyttyvät. Vähennystä tai keskeytystä ei saa jatkaa, jos edellytykset eivät enää täyty.

Tässä kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Tässä kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten antamista komissio ilmoittaa aikomuksestaan kyseiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä reagoimaan määräajassa, joka ei saa olla 30:tä päivää lyhyempi.

Edellä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja tai 36 artiklassa tarkoitettuja välimaksuja koskevissa täytäntöönpanosäädöksissä on otettava huomioon tämän kohdan nojalla annetut täytäntöönpanosäädökset.

3. Tämän artiklan mukaisia vähennyksiä ja keskeytyksiä on sovellettava suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja 51 ja 52 artiklan soveltamista rajoittamatta.

4. Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o 1303/2013 19, 22 ja 23 artiklan soveltamista.

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 19 ja 22 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

42 artikla

Maksujen keskeytys myöhäisen ilmoituksen tapauksessa

Jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä edellytetään jäsenvaltioiden toimittavan tietyn ajan kuluessa tiedot 59 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten lukumääristä ja tarkastusten tuloksista ja jäsenvaltio ylittää tämän määräajan, komissio voi keskeyttää 18 artiklassa tarkoitettujen kuukausimaksujen tai 36 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen, edellyttäen, että komissio on antanut jäsenvaltioiden käyttöön kaikki tilastollisten tietojen ilmoittamista varten tarvittavat tiedot, kaavakkeet ja selvitykset hyvissä ajoin ennen tiedonkeruun alkamista. Keskeytetty määrä saa olla enintään 1,5 prosenttia menoista, joiden osalta tarvittavia tilastotietoja ei ole lähetetty ajoissa. Keskeytystä soveltaessaan komissio toimii suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ottaen huomioon viivästymisen keston. Huomioon otetaan erityisesti se, vaarantaako tietojen toimittamisen viivästys talousarvion vuosittaisen vastuuvapausmenettelyn. Ennen kuukausimaksujen keskeyttämistä komissio ilmoittaa siitä kirjallisesti

asianomaiselle jäsenvaltiolle. Komissio korvaa keskeytetyt määrät saatuaan asianomaisilta jäsenvaltioilta tilastotiedot, edellyttäen, että tietojen vastaanottamispäivänä on viimeistään seuraavan vuoden 31 päivä tammikuuta.

43 artikla

Tulojen sitominen

1. Asetuksen (EU,Euratom) N:o 966/2012 21 artiklassa tarkoitettuina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina pidetään seuraavia:

- a) määrät, jotka on 20 artiklan ja, maataloustukirahastoa koskevien menojen osalta 51 artiklan, sekä 52 ja 54 artiklan mukaisesti maksettava korkoineen unionin talousarvioon;
- b) määrät, jotka kerätään tai peritään takaisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun III jakson nojalla;
- c) määrät, jotka on kannettu rangaistusten johdosta unionin alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistettujen erityissääntöjen mukaisesti, jollei kyseisessä lainsäädännössä säädetä selvästi, että jäsenvaltiot voivat pidättää kyseiset määrät;
- d) maataloustukirahastoon liittyvien menojen osalta määrät, jotka vastaavat VI osaston II luvussa vahvistettujen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen mukaisesti sovellettavia seuramuksia;
- e) yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä hyväksytyyn unionin oikeuden nojalla annetut ja myöhemmin menetetyt vakuudet, vakuustalletukset tai takuut, pois luettuna maaseudun kehittäminen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pidättää menetetyt vakuudet, jotka on annettu vienti- tai tuontitodistuksia myönnettäessä tai tarjouskilpailun yhteydessä sen takaimiseksi, että tarjousten tekijät esittävät ainoastaan vakavasti otettavia tarjouksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrät suoritetaan unionin talousarvioon, ja jos ne käytetään uudelleen, ne on käytettävä yksinomaan maataloustukirahaston tai maaseuturahaston menojen rahoittamiseen.

3. Tätä asetusta sovelletaan soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin.

4. Maataloustukirahaston yhteydessä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2013 170 ja 171 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tässä asetuksessa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen kirjanpitoon.

44 artikla

Erillinen kirjanpito

Jokaisen maksajaviraston on pidettävä erillistä kirjanpitoa unionin talousarvioon rahastoja varten kirjatusta määrärahoista.

45 artikla

Tiedotustoimet

1. Edellä 6 artiklan e alakohdan nojalla rahoitettavan tiedotustoiminnan tarkoituksena on erityisesti auttaa yhteisen maatalouspolitiikan selittämisessä, täytäntöönpanossa ja kehittämisessä ja lisätä yleistä tietoisuutta kyseisen politiikan sisällöstä ja tavoitteista, palauttaa tiedotuskampanjoilla kuluttajien luottamus kriisien jälkeen, antaa tietoa viljelijöille ja muille maaseutualueiden toimijoille sekä tukea eurooppalaista maatalouden mallia ja auttaa kansalaisia ymmärtämään sitä.

Tarkoituksena on tarjota yhtenäistä, objektiivista ja kokonaisvaltaista tietoa niin unionissa kuin sen ulkopuolella täsmällisen kattavan kuvan antamiseksi maatalouspolitiikasta.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla:

- a) kolmansien osapuolten esittämät vuotuiset työohjelmat tai muut erityistoimenpiteet;
- b) komission aloitteesta toteutetut toimet.

Tässä eivät tule kyseeseen lainsäädännössä edellytetyt toimenpiteet eivätkä unionin jonkin toisen toimen yhteydessä rahoitusta jo saavat toimet.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen toteuttamiseksi komissiota voivat avustaa ulkopuoliset asiantuntijat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä olisi osaltaan varmistettava unionin poliittisia prioriteetteja koskeva toimielinten tiedotustoiminta, siltä osin kuin nämä prioriteetit liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

3. Komissio julkaisee joka vuosi viimeistään lokakuun 31 päivänä ehdotuspyynnön asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2013 vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.

4. Tämän artiklan nojalla suunnitelluista ja toteutetuista toimenpiteistä ilmoitetaan 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle.

5. Komissio antaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta.

46 artikla

Komission toimivalta

1. Niiden tulojen huomioon ottamiseksi, joita maksajavirastot keräävät unionin talousarviota varten, kun ne suorittavat maksuja jäsenvaltioiden toimittamien menoilmoitusten perusteella, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joiden mukaisesti tietyn-tyypiset menot ja tulot rahastojen yhteydessä on korvattava.

2. Jotta käytettävissä olevat määrärahat voitaisiin jakaa tasa-
puolisesti jäsenvaltioiden kesken tilanteessa, jossa unionin ta-
lousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa tai suun-
niteltujen sitoumusten kokonaismäärä ylittää asetuksen (EU, Eu-
ratom) N:o 966/2012 170 artiklan 3 kohdassa säädetyn kyn-
nysarvon, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä
tämän asetuksen 115 artiklan mukaisesti määrin sitomiseen ja
maksamiseen sovellettavaa menetelmää koskevista säännöksistä.

3. Jäsenvaltioiden ilmoittamien menoja koskevien tai muiden
tässä asetuksessa säädettyjen tietojen johdonmukaisuuden var-
mistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja sää-
döksiä 115 artiklan mukaisesti 42 artiklassa tarkoitettujen kom-
ission jäsenvaltioille maksamien kuukausimaksujen lykkäyk-
sestä maataloustukirahaston menojen osalta ja niistä ehdoista,
jotka sääntelevät mainitussa artiklassa tarkoitettua komission
jäsenvaltioille maksamien maaseuturahaston välimaksujen vä-
hentämistä tai keskeyttämistä siinä tapauksessa, että 102 artiklan
mukaista velvollisuutta toimittaa tietoja komissiolle on laimin-
lyöty.

4. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi
42 artiklaa sovellettaessa siirretään komissiolle valta antaa dele-
goituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti asiaan kuuluvista
säännöistä, jotka koskevat seuraavaa:

- a) luettelo 42 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä;
- b) kyseisessä artiklassa tarkoitettujen maksujen keskeyttämisas-
te.

5. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädökset, joilla
säädetään tarkemmin 44 artiklassa tarkoitettua velvoitteesta
sekä erityisedellytyksistä, joita sovelletaan maksajavirastojen kir-
janpidossa kirjattaviin tietoihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset
hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelume-
nettelyä noudattaen.

6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla
vahvistetaan säännöt seuraavista:

- a) julkisena varastointina toteutettavien interventioimenpitei-
den rahoitus ja kirjanpito sekä muut rahastoista rahoitetut
menot;
- b) maksusitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapa-
uttamista koskevan menettelyn täytäntöönpanoon sovelletta-
vat ehdot ja edellytykset;
- c) edellä 42 artiklassa säädetyn järjestelyn moitteettoman toi-
minnan edellyttämä menettely ja käytännön järjestelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3
kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

I jakso

yleiset säännökset

47 artikla

Komission paikalla tekemät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnol-
listen määräysten mukaisesti toteuttamia tarkastuksia, Euroopan
unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan sovelta-
mista ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen
322 artiklan nojalla toteutettavia tai neuvoston asetukseen
(EY, Euratom) N:o 2185/96 ⁽¹⁾ perustuvia tarkastuksia rajoitta-
matta komissio voi järjestää jäsenvaltioissa paikalla tehtäviä tar-
kastuksia erityisesti seuraavien seikkojen tarkistamiseksi:

- a) hallinnollisten käytänteiden yhdenmukaisuus unionin sääntö-
jen kanssa;
- b) tarvittavien tositteiden olemassaolo ja niiden vastaavuus
maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettujen
toimien kanssa;
- c) edellytykset, joiden mukaisesti maataloustukirahastosta tai
maaseuturahastosta rahoitetut toimet on toteutettu ja tarkas-
tettu;
- d) toimiiko maksajavirasto 7 artiklan 2 kohdan mukaisia hy-
väksymisperusteiden mukaisesti ja soveltaako jäsenvaltio
asianmukaisesti 7 artiklan 5 kohdan säännöksiä.

Henkilöiden, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkas-
tuksia paikalla, tai saamiensa valtuuksien puitteissa toimivan
komission henkilöstön on voitava saada tutustua tilikirjoihin
ja kaikkiin muihin maataloustukirahastosta tai maaseuturahas-
tosta rahoitettavia menoja koskeviin asiakirjoihin, myös sähköi-
sessä muodossa laadittuihin tai saatuihin ja tässä muodossa säi-
lytettäviin asiakirjoihin ja metatietoihin.

Paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat valtuudet ei-
vät vaikuta sellaisten kansallisten määräysten soveltamiseen,
joilla tiettyjen toimien suorittaminen varataan kansallisessa lain-
säädannössä nimetyille viranomaisille. Komission valtuuttamat
henkilöt eivät saa osallistua muun muassa asianomaisen jäsen-
valtion lainsäädännön mukaisiin kotietsintöihin tai henkilöiden
virallisiin kuulusteluihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Eu-
roopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom)
N:o 883/2013 ⁽²⁾ ja asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 eri-
tyissä säännösten soveltamista. Heillä on kuitenkin oltava mahdol-
lisuus saada käyttöönsä tällä tavoin hankittuja tietoja.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä
marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuk-
sista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin
kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL
L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom)
N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan pe-
tostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parla-
mentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston
asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248,
18.9.2013, s. 1).

2. Komissio ilmoittaa paikalla tehtävästä tarkastuksesta hyvissä ajoin etukäteen jäsenvaltiolle, jota tarkastus koskee, tai jäsenvaltiolle, jonka alueella tarkastus tehdään, ottaen huomioon maksajavirastoille näiden tarkastusten järjestämisestä aiheutuvat hallinnolliset vaikutukset. Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet saavat osallistua näihin tarkastuksiin.

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä komission pyynnöstä ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tässä asetuksessa tarkoitetuille toimille lisätarkastuksia tai -selvityksiä. Komission henkilöstö tai komission valtuuttamat henkilöt voivat osallistua tällaisiin tarkastuksiin.

Komissio voi tarkastusten tehostamiseksi pyytää asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella sen viranomaisilta apua tiettyihin tarkastuksiin tai selvityksiin.

48 artikla

Tietojen saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön kaikki rahastojen asianmukaisen toiminnan kannalta tarpeelliset tiedot ja toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka saattavat helpottaa tarkastuksia, joiden komissio arvioi olevan tarpeen unionin antamien varojen hoidossa, paikalla tehtävät tarkastukset mukaan luettuina.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle pyynnöstä tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien unionin sääntöjen panemiseksi täytäntöön, siltä osin kuin kyseisillä asiakirjoilla on taloudellisia vaikutuksia maataloustukirahastoon tai maaseuturahastoon.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön tiedot todetuista sääntöjenvastaisuuksista ja petosepäilyistä sekä kyseisten sääntöjenvastaisuuksien ja petosten vuoksi aiheuttomasti suoritettujen maksujen takaisinperimiseksi tämän luvun III jakson nojalla toteutetuista toimista.

49 artikla

Asiakirjojen saatavuus

Hyväksytyjen maksajavirastojen on säilytettävä suoritettuja maksuja koskevat tositteet ja unionin oikeuden edellyttämien hallinnollisten ja fyysisten tarkastusten tekemiseen liittyvät asiakirjat ja annettava asiakirjat ja tiedot komission käyttöön. Kyseiset tositteet voidaan säilyttää sähköisesti komission 50 artiklan 2 kohdan perusteella vahvistamien ehtojen mukaisesti.

Jos asiakirjat ovat menojen hyväksymisestä vastaavan, maksajaviraston antamalla valtuutuksella toimivan viranomaisen hallussa, kyseisen viranomaisen on toimitettava hyväksytyille maksajavirastolle kertomukset tehtyjen tarkastusten lukumäärästä ja sisällöstä sekä tarkastusten tulosten perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

50 artikla

Komission toimivalta

1. Tässä luvussa esitettyjen paikalla tehtäviin tarkastuksiin sekä asiakirjojen ja tietojen saatavuuteen liittyvien säännösten asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti niiden erityisvelvoitteiden täydentämiseksi, jotka jäsenvaltioiden on tämän luvun mukaisesti täytettävä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt seuraavista:

- a) niitä erityisvelvoitteita koskevat menettelyt, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä tässä luvussa säädettyjen tarkastusten yhteydessä;
- b) niihin yhteistyötä koskeviin velvoitteisiin liittyvät menettelyt, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä 47 ja 48 artiklan panemiseksi täytäntöön;
- c) edellä 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta koskevat yksityiskohdat ja muut käytännön järjestelyt;
- d) ehdot, joiden mukaisesti 49 artiklassa tarkoitetut asiakirjat on säilytettävä, mukaan lukien säilytysmuoto ja sen kesto.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II jakso

tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

51 artikla

Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

Komissio päättää hyväksytyjen maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella täytäntöönpanosäädöksillä ennen kyseessä olevaa varainhoitovuotta seuraavan vuoden toukokuun 31 päivää. Nämä täytäntöönpanosäädökset kattavat toimitettujen tilinpäätösten täydellisyyden, täsmällisyyden ja todenperäisyyden, eivätkä ne rajoita 52 artiklan nojalla myöhemmin annettavien päätösten soveltamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

52 artikla

Sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se määrittää määrät, jotka jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle, jos se toteaa, että 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuja menoja ei ole toteutettu unionin lainsäädännön mukaisesti ja maaseuturahaston osalta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 85 artiklassa tarkoitetun sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Komissio arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden. Se ottaa tällöin asianmukaisesti huomioon rikkomuksen ja unionille aiheutuneen taloudellisen vahingon laadun. Se käyttää ulkopuolelle jättämisen perusteena aiheuttomasti maksettuja määriä ja, jos nämä määrät eivät ole yksilöitävissä oikeasuhteisin ponnistuksin, se voi soveltaa ekstrapoloituja tai kiinteämääräisiä oikaisuja. Kiinteämääräisiä oikaisuja voidaan käyttää vain, jos tapauksen luonteen vuoksi tai koska jäsenvaltio ei ole toimittanut komissiolle tarvittavia tietoja, ei kohtuullisin ponnisteluin voida määrittää tarkemmin unionille aiheutunutta taloudellista vahinkoa.

3. Ennen rahoituksen epäämistä koskevan päätöksen tekemistä komission tarkastuksen tulokset ja jäsenvaltion antamat vastaukset annetaan tiedoksi kirjallisina, minkä jälkeen molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä. Tässä menettelyn vaiheessa jäsenvaltioille on annettava mahdollisuus osoittaa, että noudattamatta jättämisen todellinen laajuus on komission arviota vähäisempi.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää sellaisen menettelyn aloittamista, jolla pyritään sovittamaan yhteen molempien osapuolten kannat neljän kuukauden kuluessa. Menettelyn tuloksesta toimitetaan komissiolle raportti. Komissio ottaa raportin suositukset huomioon ennen mahdollisen päätöksen tekemistä rahoituksen epäämisestä ja ilmoittaa syyt, jos se päättää poiketa näistä suosituksista.

4. Rahoitusta ei voi evätä, kun kyseessä ovat

a) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut menot, jotka on toteutettu yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi jäsenvaltiolle;

b) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin monivuotisiin toimenpiteisiin tai 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin liittyvät menot, joiden osalta tuensaajaan kohdistuu viimeinen velvoite yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle;

c) 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin, jotka ovat muita kuin tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetut ohjelmat, liittyvät menot, joita varten maksajavirasto suorittaa maksun tai tapauksen mukaan loppumaksun yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) tämän luvun III jaksossa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet;

b) kansalliset tuet, joiden osalta komissio on aloittanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, tai rikkomukset, joiden osalta komissio on antanut asianomaiselle jäsenvaltiolle virallisen ilmoituksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisesti;

c) jäsenvaltio ei noudata tämän asetuksen V osaston III luvun mukaisia velvoitteitaan, sillä edellytyksellä, että komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle tarkastuksensa tulokset kirjallisina 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion kertomuksen kyseisiä menoja koskevan tarkastuksen tuloksista.

53 artikla

Komission toimivalta

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan täytäntöönpanosäännöt seuraavista:

a) edellä 51 artiklassa tarkoitettu tilien tarkastaminen ja hyväksyminen, kun kyseessä ovat päätöksen tekemisen ja täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat toimenpiteet, mukaan luettuina komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja noudatettavat määräajat;

b) edellä 52 artiklassa tarkoitettu sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen, kun kyseessä ovat päätöksen tekemisen ja täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat toimenpiteet, mukaan luettuina komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja noudatettavat määräajat sekä samassa artiklassa säädetty sovittelumenettely, myös sovitteluelimen perustaminen, tehtävät, kokoonpano ja työjärjestelyt.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jotta komissio voisi suojata unionin taloudellisia etuja ja varmistaa 52 artiklassa säädettyä sääntöjenmukaisuuden tarkastamista koskevien säännösten tehokkaan soveltamisen, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti oikaisujen soveltamisen perusteista ja menetelmistä.

III jakso

sääntöjenvastaisuudet

54 artikla

Yhteiset säännökset

1. Sääntöjenvastaisuuden tai laiminlyönnin vuoksi aiheuttomasti suoritettujen maksujen osalta jäsenvaltioiden on pyydetävä tuki takaisin tuensaajalta 18 kuukauden kuluessa siitä, kun maksajavirasto tai takaisinperinnästä vastaava elin on hyväksynyt tai tarvittaessa vastaanottanut valvontakertomuksen tai vastaavan asiakirjan, jossa todetaan, että sääntöjenvastaisuus on tapahtunut. Vastaavat määrät on samanaikaisesti perintäpyynnön kanssa ilmoitettava maksajaviraston velallisuudessa.

2. Jos takaisinperintää ei toteuteta neljän vuoden kuluessa perintäpyynnön päivämäärästä tai kahdeksan vuoden kuluessa, jos perintääsääntö on viety kansalliseen tuomioistuimeen, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista vastaa 50 prosentin osalta asianomainen jäsenvaltio, ja 50 prosentin osalta ne katetaan unionin talousarviosta, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltion veloitteeseen noudattaa perintämenettelyä 58 artiklan mukaisesti.

Jos takaisinperintämenettelyssä todetaan lopullisella hallinnollisella tai oikeudellisella päätöksellä, että väärinkäytöstä ei ole tapahtunut, asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa sille ensimmäisen alakohdan mukaisesti aiheutuneen taloudellisen taakan rahastoille menona.

Jos takaisinperintää ei asianomaisesta jäsenvaltiosta riippumattomista syistä ole mahdollista toteuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisessa määräajassa ja takaisin perittävä määrä on yli 1 miljoona euroa, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä kuitenkin jatkaa määräaika ajalla, joka on enintään puolet alkuperäisestä määräajasta.

3. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat jättää takaisinperinnän suorittamatta. Tällainen päätös voidaan tehdä vain,

- a) jos takaisinperinnästä aiheutuneet ja ennakoitavat kustannukset ovat yhteensä suuremmat kuin takaisin perittävä määrä; tämän edellytyksen katsotaan täyttyvän,
 - i) jos tuensajaalta takaisin perittävä määrä on tukijärjestelmässä myönnetyn yksittäisen tuen tai tukitoimen osalta ja ilman korkoja alle 100 euroa, tai jos
 - ii) jos tuensajaalta takaisin perittävä määrä on tukijärjestelmässä myönnetyn yksittäisen tuen tai tukitoimen osalta ja ilman korkoja 100–150 euroa ja asianomainen jäsenvaltio soveltaa takaisin perittävää määrää vastaavaa tai korkeampaa kynnystä kansallisen lainsäädäntönsä nojalla kansallisten velkojen maksamatta jättämisen tapauksessa;
- b) jos takaisinperintä osoittautuu mahdottomaksi velallisen tai sääntöjenvastaisuudesta oikeudellisesti vastuussa olevien henkilöiden maksukyvyttömyyden vuoksi, joka on todettu ja tunnustettu asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös tehdään ennen kuin takaisin perimättä olevaan määrään sovelletaan 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset katetaan unionin talousarviosta.

4. Jäsenvaltion on merkittävä tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta aiheutuneet sen vastattavina olevat taloudelliset seuraukset vuotuisen tilinpäätökseen, joka on toimitettava komissiolle 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohdan

mukaisesti. Komissio tarkastaa, että tämä on tehty, ja tekee tarvittavat mukautukset 51 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädöksen antamisen johdosta.

5. Komissio voi, jos 52 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä on noudatettu, hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle unionin talousarvioon otetut määrät,

- a) jos jäsenvaltio ei ole noudattanut 1 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja;
- b) jos se katsoo, että jäsenvaltion 3 kohdan nojalla tekemä päätös jättää takaisinperintä suorittamatta ei ole perusteltu;
- c) jos se katsoo, että sääntöjenvastaisuuden tai takaisinperinnän suorittamatta jättämisen syynä on kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisesta tai muusta virallisesta elimestä johtuva sääntöjenvastaisuus tai laiminlyönti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

55 artikla

Maataloustukirahastoa koskevat erityissäännökset

Sääntöjenvastaisuuden tai laiminlyönnin vuoksi takaisin perityt määrät on suoritettava korkoineen maksajavirastolle, joka merkitsee ne kirjanpitoon maataloustukirahastolle sidottuina tuloina sille kuukaudelle, jona ne tosiasiallisesti saadaan takaisin.

Kun jäsenvaltio palauttaa varoja unionin talousarvioon ensimmäisen kohdan mukaisesti, se voi pidättää niistä 20 prosenttia kiinteämääräisinä takaisinperintäkuluina lukuun ottamatta tapauksia, joissa sääntöjenvastaisuus tai laiminlyönti johtuu jäsenvaltion omista hallintoviranomaisista tai muista virallisista elimistä.

56 artikla

Maaseuturahastoa koskevat erityissäännökset

Jos maaseudun kehittämistoimissa tai -ohjelmissä on havaittu sääntöjenvastaisuuksia tai laiminlyöntejä, jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisuja peruuttamalla asianomaisen unionin rahoitus kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon todettujen sääntöjenvastaisuuksien laatu ja vakavuus sekä maaseuturahaston taloudellisen menetyksen suuruus.

Maaseuturahaston kautta tapahtuvan unionin rahoituksen peruutetut määrät sekä takaisinperityt määrät ja niihin liittyvät korot osoitetaan uudelleen asianomaiseen ohjelmaan. Jäsenvaltio voi kuitenkin käyttää unionin rahoituksen peruutetut tai takaisinperityt määrät uudelleen johonkin toimeen ainoastaan saman maaseudun kehittämisohjelman puitteissa ja edellyttäen, ettei varoja käytetä uudelleen toimiin, joihin on sovellettu rahoitusoikaisua. Maaseudun kehittämisohjelman päättämisen jälkeen jäsenvaltion on palautettava takaisin perityt määrät unionin talousarvioon.

57 artikla

Komission toimivalta

1. Aiheettomasti suoritettujen maksujen ja niiden korkojen takaisinperintään liittyviä ehtoja koskevien säännösten asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa erityisvelvoitteista, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä, delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt:

- a) menettelyistä tässä jaksossa tarkoitettujen aiheettomasti suoritettujen maksujen ja korkojen takaisinperimiseksi ja komission pitämiseksi ajan tasalla keskeneneräisistä takaisinperinnöistä;
- b) niiden ilmoitusten ja tiedoksiantojen muodosta, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä jaksossa tarkoitettujen velvoitteiden yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V OSASTO

VALVONTAJÄRJESTELMÄT JA SEURAAMUKSET

I LUKU

Yleiset säännöt

58 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä kaikki tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä toteutettava muut tarvittavat toimenpiteet unionin taloudellisten etujen tehokkaan suojan varmistamiseksi, erityisesti

- a) rahastoista rahoitettavien toimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden tarkistamiseksi;
- b) tehokkaan suojan tarjoamisen varmistamiseksi petoksia vastaan, erityisesti hyvin riskialttiilla alueilla; suojalla on oltava ennalta ehkäisevä vaikutus ja huomioon otetaan toimenpiteiden kustannukset, hyödyt ja niiden oikeasuhteisuus;
- c) sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja korjaamiseksi;
- d) tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten määrittämiseksi unionin oikeuden tai sen puuttuessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tarvittaessa oikeustoimiin ryhtymiseksi;
- e) aiheettomasti suoritettujen maksujen perimiseksi takaisin korkooneen ja tarvittaessa oikeustoimiin ryhtymiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava tehokas hallinto- ja valvontajärjestelmä varmistaakseen unionin tukijärjestelmiä säätelevän lainsäädännön noudattamisen pyrkien minimoimaan riskin unionille aiheutuvasta taloudellisesta vahingosta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 ja 2 kohdan mukaisesti annetuista säännöksistä ja kyseisten kohtien nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

Kaikkien edellytysten, joita jäsenvaltiot asettavat unionin säännöissä vahvistettujen edellytysten lisäksi maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettavan tuen saamiselle, on oltava todennettavissa.

4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännöt, joilla pyritään varmistamaan tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen. Mainitut säännöt voivat koskea seuraavia seikkoja:

- a) edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin liittyvät menettelyt, määrääjat ja tietojenvaihdot;
- b) ilmoitukset ja tiedoksiannot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 3 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

59 artikla

Tarkastusten yleiset periaatteet

1. Jollei toisin säädetä, jäsenvaltioiden 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustamaan järjestelmään on sisällyttävä kaikille tukihakemuksille ja maksupyynnöille järjestelmällisesti tehtävät hallinnolliset tarkastukset. Tätä järjestelmää täydennetään paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

2. Paikalla tehtävistä tarkastuksista vastaavan viranomaisen on tehtävä koko hakijamäärästä tarkastusotos, johon sisältyy tarvittaessa satunnaisotannalla valittu osa, jotta saadaan edustava virheprosentti, ja riskiotannalla valittu osa, jonka on kohdennuttava aloihin, joilla virheiden riski on suurin.

3. Vastaavan viranomaisen on laadittava tarkastuskertomus jokaisesta paikalla tehdystä tarkastuksesta.

4. Kaikki unionin säännöissä säädetty maataloustukiin ja maaseudun kehittämistukeen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä tarvittaessa samaan aikaan.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava tehokkaaseen riskienhallintaan tarvittavien paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäistaso, ja niiden on tarvittaessa nostettava kyseistä vähimmäistasoa. Jäsenvaltiot voivat laskea vähimmäistasoa, jos hallinnointi- ja valvontajärjestelmät toimivat moitteettomasti ja jos virheiden määrä pysyy hyväksyttävällä tasolla.

6. Komissiolle 62 artiklan 2 kohdan h alakohdan perusteella toimitettavissa tapauksissa tukihakemuksia ja maksupyyntöjä tai muita tiedonantoja tai pyyntöjä voidaan korjata ja oikaista niiden toimittamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen tunnustaman ilmeisen virheen tapauksessa.

7. Tukihakemus tai maksupyyntö on hylättävä, jos tuensaaja tai hänen edustajansa estää suorittamasta paikalla tehtävän tarkastuksen, lukuun ottamatta ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

60 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Alakohtaisen maatalouslainsäädännön nojalla säädettyjä etuuksia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden osalta on osoitettu, että kyseisten etuuskien saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti ja kyseisen lainsäädännön tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityissäännösten soveltamista.

61 artikla

Tukijärjestelmien yhteensopivuus tarkastusten kannalta viinialalla

Asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettujen viinialan tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisiin järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontamenetellyt sopivat yhteen tämän osaston II luvussa tarkoitettujen yhdenmukaisen järjestelmän kanssa seuraavien seikkojen osalta:

- a) sähköinen tietokanta;
- b) viljelylohkojen tunnustusjärjestelmät;
- c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava yhteinen toiminta tai tietojenvaihto yhdenmukaisen järjestelmän kanssa.

62 artikla

Tarkastuksiin liittyvä komission toimivalta

1. Sen varmistamiseksi, että tarkastusten soveltaminen on moitteetonta ja tehokasta ja että tukikelpoisuusedellytykset tarkastetaan tehokkaalla, yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla unionin taloudellisia etuja suojaten, siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan silloin, kun se on tarpeen järjestelmän moitteettoman hallinnon kannalta, tullimenettelyihin liittyvät ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/2013⁽¹⁾ säädetyt lisävaatimukset.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännöt tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi ja erityisesti:

- a) säännöt jäsenvaltioiden tekemille hallinnollisille ja paikalla tehtäville tarkastuksille, jotka liittyvät unionin oikeuden soveltamisesta johtuvien velvoitteiden, sitoumusten ja tukikelpoisuusperusteiden noudattamiseen;
- b) säännöt paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän tuesta ja velvoitteesta nostaa sitä tai mahdollisuudesta laskea sitä 59 artiklan 5 kohdassa säädetyn mukaisesti;
- c) tehtyjen tarkastusten ja todennusten sekä niiden tulosten raportointia koskevat säännöt ja menetelmät;
- d) viranomaiset, jotka ovat vastuussa vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, sekä tarkastusten sisältö ja suoritustiheys sekä kaupan pitämisen vaihe, jossa kyseiset tarkastukset tehdään;
- e) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklassa tarkoitettujen hampun osalta säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä sekä tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittäminen menetelmiä;
- f) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 56 artiklassa tarkoitettujen puuvillan osalta hyväksytyt toimialakohtaisia organisaatioita koskeva tarkastusjärjestelmä;
- g) asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettujen viinin osalta säännöt pinta-alojen mittausta varten sekä tarkastusten parantamiseksi erityisiin rahoitusmenettelyihin sovellettavat tarkastukset ja säännöt;
- h) tapaukset, joissa tukihakemuksia ja maksupyyntöjä tai muita tiedonantoja tai pyyntöjä voidaan korjata ja oikaista niiden toimittamisen jälkeen 59 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- i) testit ja menetelmät tuotteiden kelpoisuuden määrittämiseksi julkista interventiota tai yksityistä varastointia varten sekä tarjouskilpailumenettelyjen käyttö julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

63 artikla

Aiheettomasti suoritettavat maksut ja hallinnolliset seuraukset

1. Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjä tukikelpoisuusperusteita, tuen tai palkkion myöntämisen edellytyksiin liittyviä sitoumuksia tai muita velvoitteita, tukea ei makseta tai tuki peruutetaan kokonaan tai osittain, ja tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklassa tarkoitettuja vastaavia tukioikeuksia ei myönnetä tai ne peruutetaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

2. Lisäksi, jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltioiden on määrättävä myös hallinnollisia seuraamuksia 64 ja 77 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan rajoita VI osaston 91–101 artiklan säännösten soveltamista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun peruutuksen ja 2 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten kohteena olevat määrät korkoineen ja tukioikeudet on perittävä takaisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 54 artiklan 3 kohdan soveltamista.

4. Komissio antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä joilla vahvistetaan ehdot, joilla 1 kohdassa tarkoitettu täysimääräinen tai osittainen peruutus tapahtuu.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt seuraavista:

- a) 1 kohdassa tarkoitetun täysimääräisen tai osittaisen peruutuksen soveltaminen ja laskenta;
- b) aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä ja seuraamukset sekä aiheettomasti myönnetty tukioikeudet ja korkeiden soveltaminen,

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

64 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen

1. Mitä tulee 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin seuraamuksiin, tätä artiklaa sovelletaan sellaisissa tapauksissa, joissa alakohtaisen maatalouslainsäädännön soveltamisesta johtuvia tukikelpoisuusperusteita, sitoumuksia tai muita veloitteita ei ole noudatettu, lukuun ottamatta tämän osaston II luvun 67–78 artiklassa ja VI osaston 91–101 artiklassa tarkoitettuja veloitteita sekä sellaisia veloitteita, joiden noudattamatta jättämisestä johtuu 89 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä seuraamuksia.

2. Hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä

- a) jos noudattamatta jättäminen johtuu ylivoimaisesta esteestä;
- b) jos noudattamatta jättäminen johtuu 59 artiklan 6 kohdassa tarkoitettusta ilmeisestä virheestä;
- c) jos noudattamatta jättäminen johtuu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen virheestä ja jos henkilö, jota hallinnollinen seuraamus koskee, ei olisi voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä;
- d) jos asianomainen henkilö voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vakuuttavasti, että hän ei ole vastuussa 1 kohdassa tarkoitettuun noudattamatta jättämiseen, tai jos toimivaltaisen viranomaisen on muutoin vakuuttunut siitä, että asianomainen henkilö on syytön noudattamatta jättämiseen;

e) jos noudattamatta jättäminen on luonteeltaan vähäistä arvioituna myös kynnysarvolla, jonka komissio vahvistaa 7 kohdan b alakohdan mukaisesti;

f) muissa tapauksissa, joissa seuraamuksen määrääminen ei ole asianmukaista, siten kuin komissio on määritellyt 6 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Hallinnollisia seuraamuksia voidaan soveltaa tuensaajaan ja muuhun luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön taikka tuensaajien tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmiin tai yhteenliittymiin, joita koskevat 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä vahvistetut velvoitteet.

4. Hallinnollisen seuraamuksen muoto voi olla jokin seuraavista:

a) maksettavan tuen tai palkkion määrän vähentäminen suhteessa tukihakemukseen tai maksupyyntöön, johon noudattamatta jättäminen liittyy, tai suhteessa myöhempiin hakemuksiin; maaseudun kehittämistuen osalta tällä ei kuitenkaan rajoiteta mahdollisuutta keskeyttää palkkio, jos voidaan odottaa, että tuensaaja korjaa noudattamatta jättämisen tilanteen kohtuullisessa ajassa;

b) sellaisen määrän maksaminen, joka on laskettu sen määrän ja/tai ajan perusteella, jota noudattamatta jättäminen koskee;

c) hyväksynnän, tunnustamisen tai luvan keskeyttäminen tai peruuttaminen tilapäisesti tai pysyvästi;

d) tukijärjestelmään, tukitoimenpiteeseen tai muuhun toimenpiteeseen osallistumista taikka tukijärjestelmästä, tukitoimenpiteestä tai muusta toimenpiteestä hyötymistä koskevan oikeuden peruuttaminen.

5. Hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhteisia ja suhteutettuja havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuteen, laajuuteen, kestoon ja toistuvuuteen, ja niiden on noudatettava seuraavia rajoja:

a) edellä 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä saa olla enintään 200 prosenttia tukihakemuksen tai maksupyynnön määrästä;

b) Sen estämättä, mitä a kohdassa säädetään, maaseudun kehittämisen osalta 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä saa olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisesta määrästä;

c) 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä ei saa ylittää määrää, joka on verrattavissa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuun prosenttimäärään;

d) edellä 4 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu tilapäinen tai pysyvä peruuttaminen tai oikeuden pidättäminen voidaan määrätä enintään kolmeksi peräkkäiseksi vuodeksi, ja tämä voidaan toistaa, jos noudattamatta jättäminen uusiutuu.

6. Jotta voidaan ottaa huomioon määrättävien maksujen ja seuraamusten pelotevaikutus ja toisaalta kunkin alakohtaisen maatalouslainsäädännön mukaisen tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen erityispiirteet, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) kutakin tukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä ja 3 kohdassa tarkoitettua henkilöä koskevan hallinnollisen seuraamuksen määrittely 4 kohdassa esitetyn luettelon pohjalta ja 5 kohdassa vahvistettujen rajojen puitteissa, sekä sellainen erityinen seuraamuksen aste, jonka jäsenvaltiot voivat määrätä myös muunlaisen kuin määrällisesti ilmaistavissa olevan noudattamatta jättämisen tapauksessa;
- b) 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettut tapaukset, joissa hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä.

7. Tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt seuraavista:

- a) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskenta;
- b) yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettun luonteeltaan vähäisen noudattamatta jättämisen määrittelyä varten, myös sellaisen määrällisen kynnyksarvon määrittämistä varten, joka ilmaistaan tukikelpoisen määrän nimellisarvona tai prosenttiosuutena ja jonka on kuitenkin oltava vähintään 1 prosentti; maaseudun kehittämisen tuen osalta kynnyksen on oltava vähintään 3 prosenttia;
- c) sellaisten tapausten määrittely, joissa seuraamusten luonteen vuoksi jäsenvaltiot voivat pidättää itsellään perityt määrät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

65 artikla

Jäsenvaltioille suoritettavien maksujen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamisalaan kuuluvissa erityistapauksissa

1. Kun asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 edellytetään jäsenvaltioiden toimittavan tietyn ajan kuluessa tietyt tiedot ja jäsenvaltio ei lähetä näitä tietoja tässä ajassa tai ollenkaan tai lähettää vääriä tietoja, komissio voi keskeyttää 18 artiklassa tarkoitettujen kuukausimaksut, edellyttäen, että komissio on antanut jäsenvaltioiden käyttöön kaikki tarvittavat tiedot, kaavakkeet ja selvitykset hyvissä ajoin. Keskeytetyn määrän on liityttävä niitä markkinatoimenpiteitä koskeviin menoihin, joiden osalta edellytetyt tiedot ei lähetetty tai ne lähetettiin myöhässä tai lähetettiin vääriä tietoja.

2. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi 1 kohtaa sovellettaessa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti markkinatoimenpiteistä, joihin 1 kohdassa tarkoitettua maksujen keskeytystä sovelletaan, ja keskeyttämisasteesta ja -ajasta.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen kuukausimaksujen keskeytyksen moitteettoman toiminnan edellyttämää menettelyä ja muita käytännön järjestelyjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

66 artikla

Vakuudet

1. Jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltioiden on vaadittava vakuuden asettamista, jolla taataan määrän maksaminen tai pidättäminen toimivaltaiselle viranomaiselle, jos määritettyä alakohtaiseen maatalouslainsäädäntöön perustuvaa velvoitetta ei ole täytetty.

2. Jos ylivoimaista estettä ei ole, vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos jokin tietty velvoite jää täyttämättä tai täytetään vain osittain.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, joilla varmistetaan syrjimätön kohtelu, oikeudenmukaisuus ja oikeasuhteisuus vakuuksia asetettaessa, seuraavista:

- a) vastuutahon määrittäminen velvoitteen jäädessä täyttämättä;
- b) niiden erityistilanteiden vahvistaminen, joissa toimivaltainen viranomainen voi luopua vakuusvaatimuksesta;
- c) asetettavaan vakuuteen ja takaajaan sovellettavien edellytysten vahvistaminen sekä vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevat edellytykset;
- d) ennakkomaksujen yhteydessä asetettuihin vakuuksiin liittyvien erityisedellytysten vahvistaminen;

e) velvoitteiden, joiden osalta on asetettu 1 kohdassa säädetty vakuus, noudattamatta jättämisestä aiheutuvien seuraamusten vahvistaminen, mukaan lukien vakuuksien pidättäminen, vähennysten aste, jota sovelletaan vakuuksien vapauttamiseen vientitukien, todistusten, tarjousten tai erityishakemusten yhteydessä ja kun vakuuden kattama velvoite on jäänyt täyttämättä kokonaan tai osittain, ottaen huomioon velvoitteen luonne, määrä, jonka osalta velvoite on jätetty noudattamatta, sen määrääjän ylittävä aika, johon mennessä velvoitetta olisi pitänyt noudattaa, ja aika, johon mennessä on esitettävä todisteet siitä, että velvoitetta on noudatettu.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt seuraavista:

- a) asetettavan vakuuden muoto sekä vakuuden asettamisessa, sen hyväksymisessä ja alkuperäisen vakuuden korvaamisessa käytettävä menettely;

- b) vakuuden vapauttamisessa käytettävät menettelyt;
- c) jäsenvaltioiden ja komission antamat ilmoitukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä

67 artikla

Soveltaisala ja määritelmät

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä "yhdennetty järjestelmä", ja ylläpidettävä sitä.

2. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltuihin tukijärjestelmiin sekä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 28–31, 33, 34 ja 40 artiklan sekä soveltuvin osin asetuksen (EU) 1303/2013 35 artiklan 1 kohdan b ja c kohdan mukaisesti myönnettävään tukeen.

Tätä lukua ei kuitenkaan sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin eikä sitä myöskään sovelleta mainitun asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisiin toimenpiteisiin siltä osin kuin on kyse perustamiskustannuksista.

3. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan tarvittavassa laajuudessa myös täydentäviä ehtoja koskevaan valvontaan VI osaston mukaisesti.

4. Tässä luvussa tarkoitetaan

- a) 'viljelylohkolla' yhden viljelijän ilmoittamaa yhtenäistä maata, joka kattaa enintään yhden viljelykasvir ryhmän; jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 yhteydessä kuitenkin edellytetään erillistä ilmoitusta johonkin viljelykasvir ryhmään kuuluvan alan käytöstä, kyseinen erityiskäyttö rajaa tarvittaessa viljelylohkoa lisää; jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäperusteita viljelylohkon rajaamiseksi lisää;
- b) 'pinta-alaan perustuvalla suoralla tuella' asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitettua perustukijärjestelmää, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää ja uudelleenjakotukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitettua tukea ilmastoon ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 4 luvussa tarkoitettua tukea luonnonhaitta-alueille, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 5 luvussa tarkoitettua nuorille viljelijöille myönnettävää tukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa tarkoitettua vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea, kun tuki maksetaan hehtaarikohtaisesti, IV osaston 2 luvussa tarkoitettua puuvillan lajikohtaista tukea, asetuksen (EU)

N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettua pienviljelijöiden tukijärjestelmää, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 228/2013 ⁽¹⁾ IV luvussa tarkoitettuja syrjäisimmillä alueilla käyttöön otettuja erityistoimenpiteitä, kun tuki maksetaan hehtaarikohtaisesti, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽²⁾ IV luvussa tarkoitettuja Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavia maatalousalan erityistoimenpiteitä, kun tuki maksetaan hehtaarikohtaisesti.

68 artikla

Yhdennetyn järjestelmän osat

1. Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:
- sähköinen tietokanta;
 - viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
 - tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä;
 - tukihakemukset ja maksupyynnöt;
 - yhdennetty valvontajärjestelmä;
 - yhtenäinen järjestelmä, johon kirjataan kunkin 67 artiklan 2 kohdan mukaista tukea saavan, tukihakemuksen tai maksupyynnön jättävän tunnistetiedot.
2. Yhdennettyyn järjestelmään on tarvittaessa sisällyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ⁽³⁾ sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 ⁽⁴⁾ mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden elinten apua yhdennetyn järjestelmän perustamisen, seurannan ja käytön helpottamiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdennetyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä nautaeläinten ja nautaeläinlihan tuotteen pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yhdenmetyt järjestelmän moitteettoman soveltamisen edellyttämät lisätoimenpiteet ja autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa edellytettyjen tarkastusten toteuttamiseksi.

69 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Sähköiseen tietokantaan, jäljempänä "tietokanta", on kirjattava kunkin 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea saavan osalta tukihakemuksista ja maksupyynnöistä saadut tiedot.

Tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena saa käyttöönsä meneillään olevia kalenterivuosia ja/tai markkinointivuosia sekä edeltäviä kymmentä vuotta koskevat tiedot. Jos aikaisempia kalenteri- ja/tai markkinointivuosia koskevat vuodesta 2000 alkavat tiedot kuitenkin vaikuttavat viljelijöiden tukitasoon, tietokannan on mahdollistettava myös kyseisten tietojen käyttöön saaminen. Tietokannasta on myös saatava suoraan ja viipymättä käyttöön tiedot vähintään edeltäviltä neljältä peräkkäiseltä kalenterivuodelta ja komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009⁽¹⁾ (asetus alkuperäisessä muodossaan) 2 artiklan c kohdassa määriteltynä "pysyvään laitukseen" liittyvien tietojen osalta ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 soveltamispäivästä alkavina kausina kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määriteltynä "pysyvään nurmeen ja pysyvään laitukseen" liittyvien tietojen osalta vähintään edeltäviltä viideltä peräkkäiseltä kalenterivuodelta.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, unioniin vuonna 2004 tai myöhemmin liittyneiden jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava tietojen käyttöön saaminen vasta liittymisvuodestaan alkaen.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa hajautettuja tietokantoja edellyttäen, että ne sekä tietojen kirjaamisen ja saannin hallinnolliset menettelyt muotoillaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja että ne ovat keskenään yhteensopivia ristiintarkastusten mahdollistamiseksi.

70 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

1. Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän pitää perustua karttoihin, maarekisteriasiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. Siinä käytetään hyväksi sähköistä paikkatietojärjestelmäteknikkaa (GIS), ilma- tai satelliittiotokuvaus mukaan luettuna, noudattaen yhtenäistä standardia, joka takaa vähintään mittakaavan 1:10 000 ja vuodesta 2016 alkaen mittakaavan 1:5 000 karttoja vastaavan tarkkuuden samalla, kun otetaan huomioon lohkon ääriiviivat ja kunto. Tämä on vahvistettava voimassa olevien unionin standardien mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1120/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 1).

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat käyttää hyväksi tällaista, ennen marraskuuta 2012 sovitujen pitkäaikaisten sopimusten perusteella hankittua tekniikkaa, ilma- tai satelliittiotokuvaus mukaan lukien, noudattaen yhtenäistä standardia, joka takaa vähintään mittakaavan 1:10 000 karttoja vastaavan tarkkuuden.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä sisältää viitetason ekologisia aloja varten. Tämä viitetaso kattaa erityisesti asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua asiaa koskevat erityiset sitoumukset ja/tai ympäristösertifiointijärjestelmät, jotka vastaavat saman asetuksen 46 artiklassa tarkoitettuja käytäntöjä, ennen kuin tämän asetuksen 72 artiklassa tarkoitettua hakemuslomakkeen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43–46 artiklassa tarkoitettuja ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koskevien tukien hakua varten toimitetaan viimeistään hakuvuodeksi 2018.

71 artikla

Tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä

1. Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän on mahdollistettava oikeuksien todentaminen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena saa suoraan ja välittömästi käyttöönsä tiedot vähintään neljältä peräkkäiseltä edeltävältä kalenterivuodelta.

72 artikla

Tukihakemukset ja maksupyynnöt

1. Edellä 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuen saajan on toimitettava joka vuosi suorita tukia koskeva hakemus tai kyseessä oleviin pinta-aloihin ja eläimiin liittyvien maaseudun kehittämis-toimenpiteiden osalta maksupyynnö, jossa on ilmoitettava tapauksen mukaan

- kaikki tilan viljelylohkot sekä muussa kuin maatalouskäytössä oleva pinta-ala, jolle 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea haetaan;
- aktivoitaviksi ilmoitetut tukioikeudet;
- kaikki muut tässä asetuksessa säädetty tai asiaa koskevan alakohtaisen maatalouslainsäädännön täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tai asianomaisen jäsenvaltion edellyttämät tiedot.

Pinta-alaperusteisen suoran tuen osalta kunkin jäsenvaltion on määritettävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, jolta hakemus voidaan tehdä. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että viljelylohkoja, joiden pinta-ala on enintään 0,1 hehtaaria ja joista ei tehdä tukihakemusta, ei tarvitse ilmoittaa, mikäli tällaisten lohkojen kokonaispinta-ala on enintään yksi hehtaari, ja/tai että viljelijän, joka ei hae mitään pinta-alaperusteista suoraa tukea, ei tarvitse ilmoittaa viljelylohkojaan, joiden pinta-ala on enintään yksi hehtaari. Kaikissa tapauksissa viljelijän on kuitenkin ilmoitettava hakemuksessaan, että hänellä on käytettävissään viljelylohkoja, ja toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ilmoitettava kyseisten lohkojen sijainti.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava, muun muassa sähköisiä välineitä käyttäen, edellisenä vuonna määritettyjen alojen perusteella esitetyt lomakkeet ja kyseisten alojen sijainnin osoittava graafinen aineisto.

Jäsenvaltio voi päättää, että

- a) tukihakemus ja maksupyynnö ovat pätevä, jos tuensaaja vahvistaa, että muutoksia edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen ja maksupyynnöön nähden ei ole tapahtunut;
- b) tukihakemuksessa ja maksupyynnössä on ilmoitettava ainoastaan muutokset edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen ja maksupyynnöön nähden.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädetyn pienviljelijöiden tukijärjestelmän yhteydessä tämä mahdollisuus on kuitenkin annettava kaikille viljelijöille, joihin kyseistä järjestelmää sovelletaan.

4. Jäsenvaltio voi päättää, että yksi hakemus kattaa useita tai kaikki 67 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmistä ja toimenpiteistä tai muista tukijärjestelmistä ja toimenpiteistä.

5. Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽¹⁾ säädetään, tämän luvun mukaisten tukihakemuksen, maksupyynnön tai erilaisten liitteiden taikka sopimusten tai ilmoitusten toimittamista tai muuttamista koskevien päivämäärien laskenta mukautetaan yhdenmukaisesti järjestelmän erityisvaatimuksiin. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat määräaikoja, päivämääriä ja määräpäiviä silloin, kun hakemuksen jättämisen tai muutoksesta ilmoittamisen viimeinen päivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai

73 artikla

Tuensaajien tunnistamisjärjestelmä

Yhtenäisen järjestelmän, johon kirjataan kunkin 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea saavan tunnistetiedot, on taattava, että kaikki saman tuensaajan jättämät tukihakemukset ja maksupyynnöt voidaan tunnistaa kyseistä tuensaajaa koskeviksi.

⁽¹⁾ Määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3. kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71 (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

74 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten todentaminen ja vähennykset

1. Edellä olevan 59 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on tukikelpoisuusedellytysten todentamiseksi tarkastettava tukihakemukset hallinnollisilla tarkastuksilla maksajavirastojen tai niiden valtuuttamien elinten kautta. Näitä tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

2. Paikalla tehtäviä tarkastuksia varten jäsenvaltion on laadittava maatiloja ja/tai tuensaajia koskeva otantasuunnitelma.

3. Jäsenvaltiot voivat käyttää viljelylohkojen tarkastamiseen paikalla kaukokartoitus- ja satelliittipaikannusjärjestelmäteknikkaa (GNSS).

4. Jos tukikelpoisuusedellytykset eivät täyty, sovelletaan 63 artiklaa.

75 artikla

Maksut tuensaajille

1. Edellä 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin ja toimenpiteisiin liittyvät maksut suoritetaan joulukuun 1 päivän ja seuraavan kalenterivuoden kesäkuun 30 päivän välisenä aikana.

Maksut suoritetaan kyseisen ajan kuluessa enintään kahdessa erässä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin maksaa ennen joulukuun 1 päivää mutta aikaisintaan lokakuun 16 päivänä ennakkomaksuja, joiden suuruus on enintään 50 prosenttia suorien tukien myönnetyn 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuen osalta.

Tätä kohtaa sovelletaan tukihakemuksiin ja maksupyynnöihin, jotka esitetään maaseudun kehittämistukena myönnetyn 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuen osalta hakuvuodesta 2018 alkaen, lukuun ottamatta tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen ennakkomaksujen maksamista 75 prosenttiin asti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tukia ei saa maksaa ennen kuin jäsenvaltion 74 artiklan mukaisesti tekemä tukikelpoisuusedellytyksiä koskeva tarkastus on saatu päätökseen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ennakkomaksuja 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua maaseudun kehittämistukena myönnetystä tuesta voidaan maksaa sen jälkeen, kun 59 artiklan 1 kohdassa säädetty hallinnolliset tarkastukset on saatu päätökseen.

3. Tämän artiklan soveltamiseen liittyvien erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komissio hyväksyy kiireellisessä tapauksessa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat sekä tarpeen että perusteltuja. Nämä täytäntöönpanosäädökset voivat poiketa 1 ja 2 kohdan säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja niin kauan kuin on ehdottoman välttämätöntä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

76 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Sen varmistamiseksi, että tässä luvussa säädetty yhdenntetty järjestelmä pannaan täytäntöön tehokkaalla, yhtenäisellä ja syrjimättömällä tavalla unionin taloudellisia etuja suojaten, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) erityismääritelmät, joiden avulla voidaan varmistaa yhdenntetyn järjestelmän yhdenmukaistettu soveltaminen, niiden lisäksi, joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 ja asetuksessa (EU) N:o 1305/2013;

b) edellä olevien 67–75 artiklan osalta säännöt lisätoimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden on toteutettava varmistaakseen, että tässä asetuksessa tai alakohteisessa maatalouslainsäädännössä vahvistettuja valvontavaatimuksia noudatetaan, ja jotka kohdistuvat tuottajiin, palveluihin, elimiin, organisaatioihin tai muihin toimijoihin, kuten teurastamoihin tai tuenmyöntämismenettelyyn osallistuviin järjestöihin, jos tässä asetuksessa ei säädetä asiaankuuluvista hallinnollisista seuraamuksista; tällaisten toimenpiteiden on soveltuvin osin noudatettava mahdollisimman pitkälle seuraamuksia koskevia 77 artiklan 1–5 kohdan säännöksiä.

2. Sen varmistamiseksi, että varat jaetaan asianmukaisesti oikeutetuille tuensaajille 72 artiklassa tarkoitettujen tukihakemusten perusteella ja että tuensaajat täyttävät niihin liittyvät velvoitteet, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) peruspiirteet, tekniset säännöt, mukaan lukien viitelohkojen päivytystä koskevat säännöt, asianmukaiset sallitut poikkeamat, joissa otetaan huomioon lohkon ääriarvot ja kunto, ja mukaan lukien säännöt lohkon rajoitettujen maisemapiirteiden mukaan ottamisesta, sekä 70 artiklassa säädetyn viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän ja 73 artiklassa säädetyn tuensaajien tunnistusjärjestelmän laatuvaatimukset;

b) 71 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän peruspiirteet, tekniset säännöt ja laatuvaatimukset;

c) säännöt tuen laskentaperusteiden yhdenmukaista määrittelyä varten, mukaan lukien säännöt siitä, miten käsitellään tietyt tapaukset, joissa tukikelpoisuuteen sisältyy maisemapiirteitä tai puita; jäsenvaltiot voivat tällaisten sääntöjen ansiosta pitää pysyvänä nurmena olevan maan osalta hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, joiden kokonaispinta-ala ei ylitä tiettyä prosenttiosuutta viitelohkosta, automaattisesti tukikelpoiseen alaan kuuluvina tarvitsematta kartoittaa niitä tätä varten.

77 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen

1. Mitä tulee 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin seuraamuksiin, tätä artiklaa sovelletaan silloin, kun tukikelpoisuusperusteita, sitoumuksia tai muita velvoitteita, jotka johtuvat 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukisääntöjen soveltamisesta, ei ole noudatettu.

2. Hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä

a) jos noudattamatta jättäminen johtuu ylivoimaisesta esteestä;

b) jos noudattamatta jättäminen johtuu 59 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua ilmeisestä virheestä;

c) jos noudattamatta jättäminen johtuu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen virheestä ja henkilö, jota hallinnollinen seuraamus koskee, ei olisi voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä;

d) jos asianomainen henkilö voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vakuuttavasti, että hän on syytön 1 kohdassa tarkoitettuun noudattamatta jättämiseen, tai jos toimivaltainen viranomainen on muutoin vakuuttunut siitä, että asianomainen henkilö on syytön noudattamatta jättämiseen;

e) jos noudattamatta jättäminen on luonteeltaan vähäistä, mukaan lukien tapaukset, joissa kynnsarvo, jonka komissio määrittää 7 kohdan b alakohdan mukaisesti, ei ylitä;

f) muissa tapauksissa, joissa seuraamuksen määrääminen ei ole asianmukaista, siten kuin komissio on määrittellyt 7 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Hallinnollisia seuraamuksia voidaan määrätä tuensaajalle taikka näiden ryhmille tai yhteenliittymille, joita koskevat 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä vahvistetut velvoitteet.

4. Hallinnollisen seuraamuksen muoto voi olla jokin seuraavista:

a) maksetun tai maksettavan tuen tai palkkion määrän vähentäminen suhteessa tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin, joihin noudattamatta jättäminen liittyy, ja/tai suhteessa edellisten tai seuraavien vuosien tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin;

b) sellaisen määrän maksaminen, joka on laskettu sen määrän tai ajan perusteella, jota noudattamatta jättäminen koskee;

c) kyseiseen tukijärjestelmään tai tukitoimenpiteeseen osallistumista koskevan oikeuden peruuttaminen.

5. Hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhteisia ja suhteutettuja havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuteen, laajuuteen, keston ja toistuvuuteen, ja niiden on noudatettava seuraavia rajoja:

- a) edellä 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä tietyssä vuonna saa olla enintään 100 prosenttia tukihakemusten tai maksupyyntöjen määrästä;
- b) edellä 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä tietyssä vuonna saa olla enintään 100 prosenttia niiden tukihakemusten tai maksupyyntöjen määrästä, joihin seuraamusta sovelletaan;
- c) edellä 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu oikeuden pidättäminen voidaan määrätä enintään kolmeksi peräkkäiseksi vuodeksi, ja tätä voidaan soveltaa uudestaan, jos noudattamatta jättäminen uusiutuu.

6. Sen estämättä, mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) No 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitetun tuen osalta määrätty hallinnolliset seuraamukset ovat kyseisen asetuksen mukaisesti maksettujen tai maksettavien tukien määrän vähennyksiä.

Tässä kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhteisia ja ne on porrastettava kunkin noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan.

Tällaisten hallinnollisten seuraamusten määrä tietyssä vuonna saa olla enintään 0 prosenttia kahtena ensimmäisenä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun soveltamisvuonna (hakuvuodet 2015 ja 2016), 20 prosenttia sen kolmantena soveltamisvuonna (hakuvuosi 2017) ja 25 prosenttia neljännessä soveltamisvuodesta alkaen (hakuvuosi 2018) sen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitetun tuen määrästä, johon asianomainen viljelijä olisi oikeutettu, jos hän täyttäisi kyseisen tuen ehdot.

7. Jotta voidaan ottaa huomioon määrättävien seuraamusten pelotevaikutus ja toisaalta kunkin 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen erityispiirteet, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) kutakin tukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä ja 3 kohdassa tarkoitettua asianomaista henkilöä koskevan hallinnollisen seuraamuksen määrittely 4 kohdassa esitetyn luettelon pohjalta ja 5 ja 6 kohdassa vahvistettujen rajojen puitteissa, sekä sellainen erityinen seuraamuksen aste, jonka jäsenvaltiot määräävät myös muunlaisen kuin määrällisesti ilmaistavissa olevan noudattamatta jättämisen tapauksessa;
- b) 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaistamiseksi yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt seuraavista:

- a) tällaisten hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskenta;
- b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat noudattamatta jättämisen määrittelyä vähäiseksi, mukaan lukien sellaisen määrällisen kynnyksarvon vahvistamista, joka ilmaistaan määrätyn alan tai tukikelpoisen määrän nimellisarvona ja/tai prosenttiosuutena ja jonka on oltava vähintään 0,5 prosenttia;

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

78 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan:

- a) 69 artiklassa säädetyn sähköisen tietokannan peruspiirteet, tekniset säännöt ja laatuvaatimukset;
- b) edellä 72 artiklassa edellytetyjä tukihakemuksia ja maksupyyntöjä sekä tukioikeuksia koskevia hakemuksia koskevat säännöt, mukaan lukien hakemusten viimeinen jättöpäivä, hakemuksiin sisällytettävien tietojen vähimmäismäärävaatimukset, tukihakemusten muuttamis- ja peruuttamissäännökset, vapautus tukihakemusten toimittamista koskevasta vaatimuksesta sekä säännökset, joilla jäsenvaltioille sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen tai ilmeisten virheiden korjaaminen;
- c) säännöt tarkastusten tekemisestä sen todentamiseksi, että velvoitteita noudatetaan ja tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitetut tiedot ovat oikeita ja täydellisiä, mukaan lukien mittauksessa sallittuja poikkeamia koskevat säännöt paikalla tehtäviä tarkastuksia varten;
- d) tämän luvun yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellyttämät tekniset eritelmit;
- e) säännöt niitä tilanteita varten, joissa tilan siirron yhteydessä siirtyy sellaisia oikeutusta kyseessä olevaan tukeen koskevia velvoitteita, jotka on vielä täytettävä;
- f) 75 artiklassa tarkoitettuja ennakkomaksuja koskevat säännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Toimien tarkastukset

79 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä luvussa vahvistetaan säännöt maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään suoraan tai välillisesti kuuluvia maksuja saavien tai suorittavien yhteisöjen tai niiden edustajien, jäljempänä "yritykset", kaupallisten asiakirjojen tarkastamista varten, jotta voidaan varmistaa, onko maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvat toimet tosiasiaa toteutettu ja onko ne toteutettu asianmukaisesti.

2. Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta toimenpiteisiin, joihin sovelletaan tämän osaston II luvussa tarkoitettua yhdenmukaistettua järjestelmää. Alakohtaisen maatalouslainsäädännön muutoksiin vastaamiseksi ja tässä luvussa vahvistetun jälkitarkastusjärjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti tämän luvun soveltamisen ulkopuolelle jäävien sellaisten toimenpiteiden luettelon vahvistamisesta, jotka ovat muotonsa ja tarkastusvaatimustensa vuoksi soveltumattomia kaupallisten asiakirjojen tarkastamisen muodossa tehtäviin lisäjälkitarkastuksiin ja joita sellainen tämän luvun mukainen tarkastaminen ei siksi koske.

3. Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'kaupallisella asiakirjalla' kaikkia yrityksen ammatilliseen toimintaan liittyviä kirjoja, rekistereitä, muistiinpanoja ja muita todistuskappaleita, kirjanpitoa, tuotanto- ja laatuasiakirjoja, kirjeenvaihtoa ja missä tahansa muodossa olevia kaupallisia tietoja, mukaan luettuina sähköisessä muodossa olevat tiedot, siinä määrin kuin nämä asiakirjat tai tiedot liittyvät suoraan tai välillisesti 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin;
- b) 'kolmannella osapuolella' kaikkia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka ovat suoraan tai välillisesti yhteydessä maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmässä toteutettuihin toimiin.

80 artikla

Jäsenvaltioiden suorittamat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava yritysten kaupallisia asiakirjoja koskevat järjestelmälliset tarkastukset tarkastettavien toimien laatu huomioon ottaen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastettavat yritykset valitaan siten, että saadaan parhaat mahdolliset takeet sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi toteutettavien toimenpiteiden vaikuttavuudesta. Valinnassa on muun muassa otettava huomioon yritysten taloudellinen merkitys kyseisessä järjestelmässä sekä muut riskitekijät.

2. Tarkoituksenmukaisissa tapauksissa 1 kohdassa säädetty tarkastukset ulotetaan koskemaan sellaisia luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka liittyvät yritykseen, sekä muita luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joilla saattaa olla merkitystä 81 artiklassa kuvattujen tavoitteiden saavuttamiselle.

3. Tämän luvun mukaisesti suoritettavat tarkastukset eivät rajoita 47 ja 48 artiklan mukaisesti tehtäviä tarkastuksia.

81 artikla

Tarkastusten tavoitteet

1. Keskeisten tarkastettavien tietojen oikeellisuus tutkitaan ristiintarkastuksilla, joissa mukana ovat kyseessä olevan riskin tason mukaan tarvittaessa myös kolmansien osapuolten kaupalliset asiakirjat, ja niihin kuuluvat

- a) vertailut tavarantoimittajien, asiakkaiden, kuljetusliikkeiden tai muiden kolmansien osapuolten kaupallisiin asiakirjoihin;

- b) tarvittaessa varastojen määrään ja luonteeseen kohdistuvat fyysiset tarkastukset;

- c) vertailu sellaisia rahavirtoja koskevaan kirjanpitoon, jotka ovat johtaneet maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmän puitteissa toteutettuihin toimiin tai ovat niiden seuraus, ja

- d) tarkastukset, jotka liittyvät sellaiseen kirjanpitoon tai rahoitustoimien kirjauksiin, jotka tarkastuksen ajankohtana osoittavat, että maksajaviraston hallussa olevat asiakirjat, jotka osoittavat tuen maksamisen tuensaajalle, ovat asianmukaiset.

2. Erityisesti silloin, kun yritysten edellytetään unionin lainsäädännön tai kansallisten säännösten mukaan pitävän erityistä inventaariokirjaa, kyseisen kirjanpidon tarkastaminen käsittää aiheellisissa tapauksissa sen vertailun kaupallisiin asiakirjoihin ja tarvittaessa yrityksen varastoissa oleviin määriin.

3. Tarkastettavien toimien valinnassa otetaan kaikilta osin huomioon esitetyn riskin taso.

82 artikla

Kaupallisten asiakirjojen saatavuus

1. Yrityksen vastuuhenkilöiden tai kolmannen osapuolen on varmistettava, että tarkastuksista vastaaville virkamiehille tai heidän puolestaan sen tekemiseen valtuutetuille henkilöille toimitetaan kaikki kaupalliset asiakirjat ja niitä täydentävät tiedot. Sähköisessä muodossa varastoidut tiedot on annettava asianmukaisella tietovälillä.

2. Tarkastuksesta vastaavat virkamiehet tai heidän puolestaan sen tekemiseen valtuutetut henkilöt voivat edellyttää, että heille toimitetaan otteita tai jäljennöksiä 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista.

3. Jos yrityksessä säilytetyt kaupalliset asiakirjat katsotaan tämän luvun nojalla suoritettavan tarkastuksen aikana tarkastuksen kannalta epäasianmukaisiksi, yritystä pyydetään tulevaisuudessa ylläpitämään nämä asiakirjat tarkastuksesta vastuussa olevan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseistä alaa koskevissa muissa asetuksissa säädettyjä velvoitteita.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava päivämäärä, josta alkaen nämä asiakirjat on laadittava.

Jos kaikkia tai osaa tämän luvun nojalla tarkastuksen kohteena olevista kaupallisista asiakirjoista säilytetään yrityksessä, joka kuuluu samaan, tarkastettavan yrityksen kanssa yhtenäisesti hallinnoitavaan kaupalliseen ryhmään, yhtiöön tai yritysliittymään, riippumatta siitä, sijaitseeko se unionin alueella tai sen ulkopuolella, tarkastettavan yrityksen on annettava nämä asiakirjat tarkastuksesta vastaavien virkamiesten käyttöön tarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevan jäsenvaltion määräämässä paikassa ja sen määräämänä aikana.

4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tarkastuksista vastaavilla virkamiehillä on oikeus ottaa haltuun tai otattaa haltuun kaupalliset asiakirjat. Oikeutta käytetään asiaa koskevien kansallisten määräysten ja säännösten mukaisesti, eikä se vaikuta asiakirjojen haltuunottoa koskeviin rikosoikeudellisiin sääntöihin.

83 artikla

Keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten toteuttamisessa, jos

- a) yritys tai kolmas osapuoli on sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa kyseessä oleva määrä on maksettu tai olisi pitänyt maksaa tai jossa se on otettu vastaan tai olisi pitänyt ottaa vastaan;
- b) yritys tai kolmas osapuoli on sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa tarkastuksessa tarvittavat asiakirjat ja tiedot sijaitsevat.

Komissio voi koordinoida kahden tai useamman jäsenvaltion välisiä vastavuoroista avunantoa sisältäviä yhteisiä toimia.

2. Maataloustukirahaston varainhoitovuotta, jona maksu on suoritettu, seuraavien kolmen ensimmäisen kuukauden aikana jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo kolmansiin maihin sijoittautuneista yrityksistä, joiden osalta kyseessä oleva määrä on maksettu tai olisi pitänyt maksaa tai on otettu tai olisi pitänyt ottaa vastaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Jos toisessa jäsenvaltiossa tarvitaan lisätietoja 80 artiklan mukaista yrityksen tarkastusta ja erityisesti 81 artiklan mukaista ristiintarkastusta varten, voidaan esittää asianmukaisesti perusteltuja erityisiä tarkastuspyyntöjä. Tällaisista erityispyynnöistä on lähetettävä komissiolle yhteenvedo neljännesvuosittain kuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Komissio voi vaatia, että sille toimitetaan jäljennökset yksittäisistä pyynnöistä.

Tarkastuspyyntö on toteutettava kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta ja tarkastuksen tulokset on toimitettava viipymättä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle. Tiedot on toimitettava komissiolle neljännesvuosittain kuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

84 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelma seuraavana tarkastuskautena 80 artiklan mukaisesti suoritettavista tarkastuksista.

2. Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna ennen huhtikuun 15 päivää toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu ohjelmansa tiedoksi komissiolle ja täsmennettävä

a) tarkastettavien yritysten määrä ja jakautuminen aloittain ottaen huomioon kyseessä olevat tukimäärät;

b) ohjelman laatimista varten hyväksytyt perusteet.

3. Jäsenvaltioiden on pantava vahvistamansa ja komissiolle tiedoksi antamansa ohjelmat täytäntöön, jollei komissio ole kahdeksan viikon kuluessa esittänyt huomautuksia.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin muutoksiin, joita jäsenvaltiot tekevät ohjelmaan.

5. Komissio voi missä tahansa vaiheessa pyytää tietyn tyyppisten yritysten sisällyttämistä jäsenvaltion ohjelmaan.

6. Yritykset, joiden osalta tulojen tai maksujen summa on ollut alle 40 000 euroa, tarkastetaan tämän luvun nojalla ainoastaan erityisistä syistä, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettussa vuosittaisessa ohjelmassaan tai jotka komissio ilmoittaa kyseistä ohjelmaa koskevissa muutosehdotuksissa. Taloudellisen kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti 40 000 euron kynnyksirajan muuttamisesta.

85 artikla

Eriyksiköt

1. Kussakin jäsenvaltiossa tämän luvun soveltamisen seurannasta vastaa erityisyksikkö. Kyseisten yksiköiden vastuulla on erityisesti

- a) tässä luvussa säädettyjen tarkastusten suorittaminen suoraan kyseisen yksikön palveluksessa olevien virkamiesten toimesta; tai
- b) muiden yksiköiden henkilöstöön kuuluvien virkamiesten suorittamien tarkastusten koordinointi ja yleinen valvonta.

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että tämän luvun nojalla tehtävät tarkastukset jaetaan erityisyksikön ja muiden kansallisten yksiköiden kesken edellyttäen, että niiden koordinoinnista vastaa erityisyksikkö.

2. Tämän luvun soveltamisesta vastaava yksi tai useampi yksikkö on organisoitava siten, että ne ovat riippumattomia yksiköistä tai yksiköiden osastoista, joiden vastuulla ovat maksut ja ennen niitä tehtävät tarkastukset.

3. Tämän luvun asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi 1 kohdassa tarkoitettujen erityisyksikön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja asianomaisen jäsenvaltion on annettava sille tarvittava toimivalta tässä luvussa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet niiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden rankaisemiseksi, jotka eivät täytä tämän luvun mukaisia velvoitteitaan.

86 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtainen kertomus tämän luvun soveltamisesta ennen tarkastuskautta seuraavan tammikuun 1 päivää.

2. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat säännöllisesti näkemyksiä tämän luvun soveltamisesta.

87 artikla

Komission tiedonsaanti ja sen suorittamat tarkastukset

1. Komission virkamiesten on saatava sovellettavien kansallisten lakien mukaisesti käyttöönsä kaikki tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia varten tai niiden jälkeen laaditut asiakirjat ja kerätyt tiedot, myös tietojenkäsittelyjärjestelmiin tallennetut tiedot. Nämä tiedot on toimitettava pyynnöstä asianmukaisella tietovälineellä.

2. Edellä 80 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittajina ovat jäsenvaltioiden virkamiehet. Komission virkamiehet voivat osallistua tarkastuksiin. He eivät voi itse käyttää kansallisille virkamiehille tarkastusten osalta annettua toimivaltaa. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin tiloihin kuin jäsenvaltioiden virkamiehet ja saada nähtäväkseen samat asiakirjat.

3. Kun kyseessä ovat 83 artiklan nojalla tehtävät tarkastukset, pyynnön esittäneen jäsenvaltion edustajat voivat olla pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella läsnä vastaanottavassa jäsenvaltiossa suoritettavassa tarkastuksessa ja päästä samoihin tiloihin ja saada nähtäväkseen samat asiakirjat kuin kyseisen jäsenvaltion virkamiehet.

Pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa suoritettavissa tarkastuksissa läsnä olevien pyynnön esittäneen jäsenvaltion virkamiesten on joka tilanteessa pystyttävä osoittamaan virallinen asemansa. Tarkastusten suorittajina ovat aina vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehet.

4. Siltä osin kuin kansallisissa rikosoikeudellisista menettelyä koskeissa säännöksissä säädetään tietyt toimet kansallisen lain nojalla erityisesti nimettyjen virkamiesten suoritettaviksi, komission virkamiehet ja 3 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltion virkamiehet eivät osallistu näihin toimiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja (Euratom, EY) 2185/96 säännösten soveltamista. He eivät etenäkään saa milloinkaan osallistua kyseisen jäsenvaltion kansallisen rikoslainsäädännön nojalla suoritettaviin kotietsintöihin tai henkilöiden virallisiin kuulusteluihin. Heillä on kuitenkin oltava oikeus saada käyttöönsä näin saadut tiedot.

88 artikla

Komission toimivalta

Tarvittaessa komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset tämän luvun säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi unionissa erityisesti seuraavista:

- a) 80 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittaminen yritysten valinnan sekä tarkastusten määrän ja aikataulun osalta;
- b) kaupallisten asiakirjojen säilyttäminen sekä säilytettävien asiakirjojen ja ilmoitettavien tietojen lajit;
- c) 83 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten toimien toteutus ja koordinointi;
- d) yksityiskohdat ja eritelvät, jotka koskevat pyyntöjen sisältöä, muotoa ja esittämistapaa sekä tämän luvun mukaisesti edellytettävien ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimitustapaa ja edellytettyä tietojen toimittamista ja vaihtoa;
- e) tämän asetuksen mukaisesti edellytettävien tietojen julkaisuedellytykset ja -tavat sekä erityissäännöt ja edellytykset, jotka koskevat tällaisten tietojen levittämistä tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville asettamista komission toimesta;
- f) 85 artiklassa tarkoitettujen erityisyksikköjen tehtävät;
- g) 86 artiklassa tarkoitettujen kertomusten sisältö.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat muut säännökset

89 artikla

Muut kaupan pitämisen sääntöihin liittyvät tarkastukset ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaisia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 119 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, joita ei ole merkitty mainitun asetuksen säännösten mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että ne poistetaan markkinoilta.

2. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 189 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen tuotteiden tuonnissa unioniin on kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen määrittämiseksi tehtävä tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia tarkistaakseen, ovatko asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä I tarkoitettut tuotteet asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 1 jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisia, ja tarvittaessa sovellettava hallinnollisia seuraamuksia.

4. Unionin viinialan sääntöjen rikkomisen tapauksessa jäsenvaltioiden on sovellettava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia hallinnollisia seuraamuksia, tämän kuitenkin rajoittamatta viinialalla 64 artiklan perusteella hyväksytyjä säädöksiä. Seuraamuksia ei sovelleta 64 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa eikä noudattamatta jättämisen ollessa luonteeltaan vähäistä.

5. Unionin varojen sekä unionin viinin tunnistamisen, lähtöpaikan ja laadun suojaamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) isotooppitietojen analyttisen tietopankin perustaminen petosten havaitsemisen avuksi jäsenvaltioiden keräämien näytteiden pohjalta;
 - b) valvontaelimiä ja niiden keskinäistä avunantoa koskevat säännöt;
 - c) jäsenvaltioiden saamien tulosten yhteiskäyttöä koskevat säännöt;
6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen seuraavia varten:
- a) menettelyt, jotka liittyvät jäsenvaltioiden omiin tietopankkeihin ja petosten havaitsemista helpottavaan isotooppitietojen analyttiseen tietopankkiin;
 - b) valvontaviranomaisten ja -elinten keskinäistä yhteistyötä ja avunantoa koskevat menettelyt;
 - c) edellä 3 kohdassa tarkoitetun veloitteen osalta säännöt kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, säännöt viranomaisista, jotka ovat vastuussa tarkastusten tekemisestä, sekä säännöt tarkastusten sisällöstä, suoritusiheydestä ja kaupan pitämisen vaiheesta, jossa kyseiset tarkastukset tehdään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

90 artikla

Alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin sekä suojattuihin perinteisiin merkintöihin liittyvät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitetun suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön.
2. Jäsenvaltioiden on nimettävä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 2 jaksossa vahvistettuihin velvoitteisiin liittyvistä tarkastuksista vastaava toimivaltainen viranomainen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

mukaisesti ja varmistettava, että jokaisella kyseiset velvoitteet täyttävällä toimijalla on oikeus päästä mukaan tarkastusjärjestelmään.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen alakohdan 5 kohdassa tarkoitetun valvontaelimen, joka toimii tuotteita sertifioivana elimenä kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, on varmistettava unionin sisällä eritelmän noudattamista koskeva vuotuinen tarkastus tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

- a) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle;
- b) säännöt viranomaisesta, joka vastaa eritelmän noudattamisen tarkistamisesta, myös jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa;
- c) toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi;
- d) jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ja tarkistukset, testaus mukaan luettuna.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI OSASTO

TÄYDENTÄVÄT EHDOT

I LUKU

Soveltamisala

91 artikla

Yleisperiaate

1. Jos 92 artiklassa tarkoitettu tuensaaaja ei noudata 93 artiklassa vahvistettuja täydentävien ehtojen sääntöjä, kyseiselle tuensaaajalle on määrättävä hallinnollinen seuraamus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta sovelletaan ainoastaan, jos vaatimusten noudattamatta jättäminen on tulos kyseisestä tuensaaajasta suoraan johtuvasta teosta tai laiminlyönnistä; ja jos yksi tai molemmat seuraavista lisäedellytyksistä täytyvät:

- a) vaatimusten noudattamatta jättäminen liittyy tuensaaajan maataloustoimintaan;
- b) kyseessä on tuensaaajan tilaan kuuluva alue.

Seuraamusta ei kuitenkaan sovelleta metsäalueisiin, jos kyseiselle alueelle ei haeta tukea asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 30 tai 34 artiklan mukaisesti.

3. Tässä osastossa tarkoitetaan:

- a) 'tilalla' kaikkia 92 artiklassa tarkoitettujen tuensaajan hoitamia tuotantoyksiköitä ja -aloja, jotka sijaitsevat saman jäsenvaltion alueella;
- b) 'vaatimuksella' kutakin liitteessä II tarkoitettua tietyn säädöksen unionin oikeuden mukaista yksittäistä lakisääteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.

92 artikla

Kyseeseen tulevat tuensaajat

Edellä olevaa 91 artiklaa sovelletaan tuensaajiin, jotka saavat suoria tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 nojalla, tukia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan nojalla tai vuosittain maksettavia tukia asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 28–31 artiklan tai 33 tai 34 artiklan nojalla.

Edellä olevaa 91 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tuensaajiin, jotka osallistuvat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään. Mainitussa artiklassa säädettyä seuraamusta sovelleta myöskään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun tukeen.

93 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat säännöt

1. Täydentävien ehtojen säännöt ovat kansallisella tasolla vahvistetut liitteessä II luetellut unionin lainsäädännön mukaiset lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset seuraavilla aloilla:

- a) ympäristö, ilmastonmuutos ja maan hyvä maatalouskunto;
- b) kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys;
- c) eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liittyviä säädöksiä sovelletaan niiden voimassa olevassa muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

3. Vuosina 2015 ja 2016 täydentävien ehtojen sääntöihin sisältyy lisäksi pysyvän laitumen säilyttäminen. Unionin jäseninä 1 päivänä tammikuuta 2004 olleiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että vuoden 2003 pinta-alatukihakemuksille asetettuna määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan. Unioniin vuonna 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivänä toukokuuta 2004 pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan. Bulgarian ja Romanian on varmistettava, että 1 päivänä tammikuuta 2007 pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan. Kroatian on varmistettava, että 1 päivänä heinäkuuta 2013 pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta pysyvänä laitumena olevaan maahan, joka on tarkoitettu metsittämiseksi, jos metsitys on sopusoinnussa ympäristön kanssa; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.

4. Edellä 3 kohdassa esitetyn huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa pysyvän laitumen säilyttämissäännöt sisältäviä delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti, erityisesti sen varmistamiseksi, että viljelijät toteuttavat toimenpiteitä pysyvän laitumen säilyttämiseksi, mukaan luettuina yksilökohtaiset velvoitteet, kuten velvoite muuttaa maa-aloja takaisin pysyväksi laitumeksi, jos todetaan, että pysyvänä laitumena olevan maan suhteellinen osuus vähenee.

Jotta varmistetaan, että toisaalta jäsenvaltiot ja toisaalta yksittäiset viljelijät noudattavat asianmukaisesti pysyvän laitumen säilyttämiseen liittyviä velvoitteitaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti ehdoista ja menetelmistä, joilla määritetään säilytettävä pysyvän laitumen ja maatalousmaan suhde.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa "pysyvällä laitumella" tarkoitetaan pysyvää laidunta, joka määritellään asetuksen (EY) N:o 1120/2009 (asetus alkuperäisessä muodossaan) 2 artiklan c kohdassa.

94 artikla

Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki maatalousmaa, myös maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään hyvässä maatalous- ja ympäristökunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla tuensaajiin sovellettavat hyvän maatalous- ja ympäristökunnon vähimmäisvaatimukset liitteen II perusteella ottaen huomioon kyseessä olevien alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, käytössä olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.

Jäsenvaltiot eivät saa määritellä vähimmäisvaatimuksia, joita ei ole vahvistettu liitteessä II.

95 artikla

Tiedottaminen tuensaajille

Jäsenvaltioiden on toimitettava asianomaisille tuensaajille, tarvittaessa sähköisesti, luettelo ja selkeät ja tarkat ohjeet tilatasolla sovellettavista vaatimuksista ja toimenpidevaatimuksista.

II LUKU

Valvontajärjestelmä ja hallinnolliset seuraamukset täydentävien ehtojen yhteydessä

96 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa käytettävä V osaston II luvussa säädettyä yhdenmukaista järjestelmää ja erityisesti sen 68 artiklan 1 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja osia.

Jäsenvaltiot voivat käyttää omia hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistaakseen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamisen.

Kyseisten järjestelmien sekä erityisesti neuvoston direktiivin 2008/71/EY⁽¹⁾ sekä asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava yhteensopivia tämän asetuksen V osaston II luvussa tarkoitettujen yhdenmukaisten järjestelmien kanssa.

2. Kyseessä olevista täydentäviä ehtoja koskevista hoito- tai toimenpidevaatimuksista, säännöistä, säädöksistä tai aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joita jo edellytetään vastaavaan täydentävää ehtoa koskevaan hoito- tai toimenpidevaatimukseen, säädökseen tai alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia paikalla sen todentamiseksi, täyttävätkö tuensaajat tässä osastossa säädetyt velvoitteet.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tarkastusten suorittamisesta tässä osastossa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen todentamiseksi, mukaan lukien säännöt, joiden mukaisesti riskianalyyysissä otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- a) viljelijän osallistuminen tämän asetuksen III osastossa tarkoitettuun maatilojen neuvontajärjestelmään;
- b) viljelijän osallistuminen sertifiointijärjestelmään, jos se kattaa kyseiset hoito- ja toimenpidevaatimukset.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31).

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

97 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen

1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta on sovellettava, jos täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta milloin tahansa tietyn kalenterivuoden aikana ("kyseinen kalenterivuosi"), ja niiden noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuonna jättäneestä tuensaajasta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin tuensaajiin, joiden todetaan jättäneen täydentävien ehtojen sääntöjä noudattamatta milloin tahansa kolmen vuoden aikana alkaen sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä, jolloin rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevissa tukiohjelmissä myönnettiin ensimmäinen tuki, tai milloin tahansa yhden vuoden aikana alkaen sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä, jolloin asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettua raakana korjaamista koskevissa tukiohjelmissä myönnettiin tuki ("kyseiset vuodet").

2. Jos maa-alue siirretään kyseisen kalenterivuoden tai kyseisten vuosien aikana, 1 kohtaa sovelletaan myös, jos sääntöjen noudattamatta jättäminen on tulos teosta tai laiminlyönnistä, joka on johdettavissa suoraan henkilöön, jolle tai jolta maatalousmaa-alue siirrettiin. Ensimmäisestä virkkeestä poiketen, jos henkilö, johon teko tai laiminlyönti on suoraan johdettavissa, on jättänyt tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuotena tai kyseisinä vuosina, hallinnollista seuraamusta sovelletaan hänelle myönnettyjen tai myönnettävien, 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärien perusteella.

Tässä kohdassa "siirtymisellä" tarkoitetaan mitä tahansa toimea, jolla maatalousmaa-alue lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta hallinnollista seuraamusta tuensaaja- ja kalenterivuosikohtaisesti, jos seuraamus on 101 artiklan nojalla annettavien sääntöjen mukaan suuruudeltaan 100 euroa tai vähemmän.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on seuravana vuonna toteutettava tuensaajia koskevan otoksen osalta tarvittavat toimenpiteet sen todentamiseksi, että tuensaaja on korjannut havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja velvoite ryhtyä toimiin tilanteen korjaamiseksi on annettava tiedoksi tuensaajalle.

4. Hallinnollisen seuraamuksen määrääminen ei vaikuta sellaisten tukien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen, joiden yhteydessä sovelletaan tuen vähennystä tai jättämistä tuen ulkopuolelle.

98 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen Bulgariassa, Kroatiaassa ja Romaniassa

Edellä 91 artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia on Bulgariassa ja Romaniassa sovellettava lakisäätöihin hoitovaatimuksiin liitteessä II tarkoitettulla eläinten hyvinvoinnin alalla viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

Edellä 91 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia on sovellettava Kroatiassa liitteessä II tarkoitettuihin lakisäätöihin hoitovaatimuksiin seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2014, kun kyseessä ovat lakisäätöiset hoitovaatimukset 1–3 ja 6–8;
- b) 1 päivästä tammikuuta 2016, kun kyseessä ovat lakisäätöiset hoitovaatimukset 4, 5, 9 ja 10;
- c) 1 päivästä tammikuuta 2018, kun kyseessä ovat lakisäätöiset hoitovaatimukset 11–13.

99 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskeminen

1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta sovelletaan vähentämällä kyseiselle tuensaajalle niiden tukihakemusten, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään havainnon tekemisen kalenterivuonna, osalta myönnettyjen ja myönnettävien 92 artiklassa lueteltujen tukien kokonaismäärää tai sulkeamalla määrä tuen ulkopuolelle.

Vähennysten ja poissulkemisten laskemiseksi huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönnistä johtuva noudattamatta jättäminen, vähennys voi olla enintään 5 prosenttia, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, enintään 15 prosenttia.

Jäsenvaltiot voivat perustaa varhaisvaroitusjärjestelmän, jota sovelletaan tapauksiin, joissa noudattamatta jättäminen ei vähäisen vakavuutensa, laajuutensa ja kestopensa vuoksi johda asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tuen vähentämiseen tai tuen ulkopuolelle sulkemiseen. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa tätä vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä tuensaajalle varhainen varoitus, jossa ilmoitetaan havainnosta ja velvoitteesta toteuttaa korjaavia toimenpiteitä. Jos myöhempi tarkastus osoittaa, että noudattamatta jättämistä ei ole korjattu, sovelletaan takautuvasti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähennystä.

Noudattamatta jättäminen, josta aiheutuu välitön vaara kansanterveydelle tai eläinten terveydelle, johtaa kuitenkin aina tuen vähentämiseen tai tuen ulkopuolelle sulkemiseen.

Jäsenvaltiot voivat antaa niille tuensaajille, jotka ovat saaneet ensi kerran varhaisvaroituksen, ensisijaisen oikeuden käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää.

3. Jos kyseessä on tahallinen noudattamatta jättäminen, vähennys on pääsääntöisesti vähintään 20 prosenttia, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen sulkeminen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Vähennysten ja poissulkemisten kokonaismäärä ei saa kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

100 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Jäsenvaltiot voivat pidättää 25 prosenttia 99 artiklassa tarkoitettujen vähennysten tai poissulkemisten soveltamisesta johtuvista määristä.

101 artikla

Komission toimivalta hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa ja laskennassa

1. Sen varmistamiseksi, että varat jaetaan asianmukaisesti oikeutetuille tuensaajille ja että täydentävät ehdot toteutetaan tehokkaalla, johdonmukaisella ja syrjimättömällä tavalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti

- a) täydentäviin ehtoihin liittyvien, 99 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten yhdenmukaistetun laskentaperustan vahvistamiseksi ottaen huomioon rahoituskurista johtuvat vähennykset;
- b) täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten soveltamista ja laskemista koskevista ehdoista, myös sellaisessa tapauksessa, kun noudattamatta jättäminen johtuu suoraan asianomaisesta tuensaajasta.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt 97–99 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten laskemisesta ja soveltamisesta, mukaan lukien sellaisiin tuensaajiin nähden, jotka muodostavat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklan mukaisia henkilöryhmiä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Viestintä

102 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Sen lisäksi, mitä alakohtaisissa asetuksissa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot, ilmoitukset ja asiakirjat:

- a) hyväksytyistä maksajavirastoista ja koordinoitavista

- i) hyväksymisasiakirja;
- ii) tehtävä (hyväksytty maksajavirasto vai hyväksytty koordinoituihin);
- iii) mahdollinen hyväksynnän peruuttaminen;
- b) todentamisviranomaisista
- i) nimi;
- ii) osoite;
- c) rahastoista rahoitettuihin toimiin liittyvistä toimenpiteistä
- i) maksupyyntöinä toimivat hyväksytyt maksajaviraston tai koordinoituihin allekirjoittamat menoilmoitukset vaa-dittuine tietoineen;
- ii) maataloustukirahaston osalta rahoitustarpeita koskevat arviot ja maaseuturahaston osalta vuoden aikana tehtäviä menoilmoituksia koskevat arviot ajantasaistettuina ja seuraavaa varainhoitovuotta koskevien menoilmoitusten ennakkoarviot;
- iii) vahvistuslausuma ja hyväksytyjen maksajavirastojen vuotuiset tilinpäätökset;
- iv) vuosittainen tiivistelmä käytettävissä olevista tuloksista, jotka on saatu kaikissa alaa koskevissa säännöissä vahvistettujen aikataulujen ja yksityiskohtaisten määräysten mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa.

Maaseuturahaston menoja koskevat hyväksytyjen maksajavirastojen vuotuiset tilinpäätökset on toimitettava kunkin yksittäisen ohjelman osalta erikseen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarkat tiedot 94 artiklassa tarkoitetun hyvän maatalous- ja ympäristökunnan varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä sekä III osastossa tarkoitettua maatalojen neuvontajärjestelmästä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti tiedot V osaston II luvussa tarkoitetun yhdenmisen järjestelmän soveltamisesta. Komissio järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

103 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen tämän asetuksen nojalla toteutettujen valvontatoimenpiteiden ja tilien tarkastamis- ja hyväksymistoimenpiteiden yhteydessä ilmoitettujen tai saatujen tietojen luottamuksellisuuden.

Näihin tietoihin sovelletaan asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 8 artiklassa vahvistettuja sääntöjä.

2. Tarkastusten aikana V osaston III luvun mukaisesti kerätyt tietoja koskee salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeudellisiin menettelyihin liittyvien kansallisten säännösten soveltamista. Ne voidaan antaa tiedoksi ainoastaan niille henkilöille, joilla on jäsenvaltioissa tai unionin toimielimissä tehtäviensä vuoksi oltava kyseiset tiedot.

104 artikla

Komission toimivalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt seuraavista:

- a) muoto, sisältö, aikataulut, määräajat ja järjestelyt toimitettaessa seuraavia asiakirjoja komissiolle tai saatettaessa niitä komission käyttöön:
- i) menoilmoitukset ja menoennusteet sekä niiden ajantasaistaminen, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot mukaan luettuina;
- ii) vahvistuslausuma ja maksajaviraston tilinpäätös sekä kaikki käytettävissä olevat tulokset suoritetuista tarkastuksista;
- iii) tilien todentamiskertomukset;
- iv) hyväksytyjen maksajavirastojen, hyväksytyjen koordinoituihin ja todentamisviranomaisten tunnistetiedot;
- v) rahastoista rahoitettavien menojen huomioon ottamista ja maksamista koskevat järjestelyt;
- vi) ilmoitukset rahoituksellisista mukautuksista, joita jäsenvaltiot ovat tehneet maaseudun kehittämistoimien tai -ohjelmien yhteydessä, sekä yhteenvedot jäsenvaltioiden sääntöjen vastaisuusien vuoksi aloittamista takaisinperintämenettelyistä;
- vii) tiedot 58 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä;
- b) järjestelyt, jotka koskevat tietojen ja asiakirjojen vaihtoa komission ja jäsenvaltioiden välillä sekä tietojärjestelmien käyttöönottoa, mukaan luettuina järjestelmillä käsiteltävien tietojen tyyppi, muoto ja sisältö sekä niiden säilyttämistä koskevat säännöt;
- c) tietojen, asiakirjojen, tilastojen ja kertomusten antaminen tiedoksi komissiolle jäsenvaltioiden toimesta sekä tähän liittyvät määräajat ja menetelmät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Euron käyttö

105 artikla

Yleisperiaatteet

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmien hyväksymistä koskevissa komission päätöksissä ilmoitetut määrät, komission maksusitoumusten ja maksujen määrärahat sekä jäsenvaltioiden vahvistamien tai todentamien menojen sekä menoilmoitusten määrät ilmaistaan ja maksetaan euroina.

2. Alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistetut hinnat ja määrät ilmoitetaan euroina.

Ne myönnetään tai kannetaan euroina niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ottaneet euron käyttöön, ja kansallisena valuuttana niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole käytössä.

106 artikla

Valuuttakurssi ja sen määräytymisperuste

1. Edellä 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hinnat ja määrät muunnetaan valuuttakurssin avulla kansalliseksi valuutaksi niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön.

2. Valuuttakurssin määräytymisperusteena on

- a) tuontia tai vientiä koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen, kun kyse on kolmansien maiden kanssa käydyssä kaupassa kannetuista tai myönnettyistä määristä;
- b) kaikissa muissa tapauksissa peruste, jolla kyseiselle toimelle asetettu taloudellinen tavoite saavutetaan.

3. Jos asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 tarkoitettu suora tuki maksetaan tuensaajalle muuna valuuttana kuin euroina, jäsenvaltion on muunnettava euroina ilmaistu tuen määrä kansalliseksi valuutaksi Euroopan keskuspankin ennen sen vuoden, jonka osalta tuki myönnetään, lokakuun 1 päivää vahvistaman viimeisimmän valuuttakurssin mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määrän muuntamisesta valuuttakurssin keskiarvon perusteella, jonka Euroopan keskuspankki vahvistaa sen vuoden, jonka osalta tuki myönnetään, lokakuun 1 päivää edeltävän kuukauden aikana. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat tämän vaihtoehdon, on vahvistettava ja julkaistava keskiarvo ennen kyseisen vuoden joulukuun 1 päivää.

4. Maataloustukirahaston yhteydessä jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, on menoilmoituksia laatiessaan käytettävä samaa valuuttakurssia kuin mitä ne käyttivät maksessaan tukia tuensaajille tai ottaessaan vastaan tuloja, tämän luvun säännösten mukaisesti.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun määräytymisperusteen tämentämiseksi tai sen korjaamiseksi markkinajärjestelyyn tai kyseessä olevaan määrään liittyvistä erityisistä syistä siirretään komissiolle valta antaa kyseisiä määräytymisperusteita ja käytettäviä valuuttakursseja koskevista säännöistä delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti. Erityinen määräytymisperuste määritellään ottaen huomioon seuraavat perusteet:

- a) valuuttakurssin muutosten mahdollisimman nopea soveltaminen;
- b) markkinajärjestelyn puitteissa toteutetuissa vastaavissa toiminna käytettyjen määräytymisperusteiden samankaltaisuus;
- c) määräytymisperusteiden johdonmukaisuus samaan markkinajärjestelyyn liittyvien eri hintojen ja määrien osalta;
- d) sopivien valuuttakurssien soveltamista koskevien tarkastusten käytännöllisyys ja vaikuttavuus.

6. Jotta jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, eivät soveltaisi eri valuuttakursseja yhtäältä pidettäessä kirjaa saaduista tuloista tai tuensaajille muuna valuuttana kuin euroina maksetuista tuista ja toisaalta maksajaviraston laatiessa menoilmoitusta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat menoilmoitusten laatimisesta ja julkisen varastoinnin toimien kirjaamisesta maksajaviraston tileille käytettävää valuuttakurssia.

107 artikla

Suojatoimenpiteet ja poikkeukset

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteitä unionin oikeuden soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen. Tarvittaessa toimenpiteet voivat poiketa voimassa olevista säännöistä vain niin kauan kuin on ehdottomasti tarpeen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille on toimitettava viipymättä tieto ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

2. Jos kansallista valuuttaa koskevat poikkeukselliset valuuttakäytännöt saattavat vaarantaa unionin oikeuden soveltamisen, siirretään komissiolle valta antaa tästä jaksosta poiketen delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti, erityisesti seuraavissa tapauksissa:

- a) jokin maa käyttää epätavanomaista valuutanvaihtotekniikkaa, kuten useita valuuttakursseja, tai soveltaa vaihtosopimuksia;
- b) mailla on valuuttoja, joita ei ole noteerattu virallisilla vaihtomarkkinoilla, tai on todennäköistä, että kyseisten valuuttojen kehitys johtaa kaupan vääristymiin.

108 artikla

Euron käyttö euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa

1. Jos jäsenvaltio, joka ei ole ottanut euroa käyttöön, päättää maksaa alakohtaisesta maatalouslainsäädännöstä johtuvat menot euroina eikä omana kansallisena valuuttanaan, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei euron käyttö ole järjestelmällisesti edullisempaa kuin kansallisen valuutan käyttö.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava suunnitelluista toimenpiteistä komissiolle ennen niiden voimaantuloa. Toimenpiteet voivat tulla voimaan vasta, kun komissio on ilmoittanut hyväksyvänsä ne.

III LUKU

Kertomukset ja arviointi

109 artikla

Vuotuinen rahoituskertomus

Komissio laatii kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden syyskuun loppuun mennessä rahoituskertomuksen rahastojen hallinnoinnista kuluneena varainhoitovuonna ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

110 artikla

Yhteisen maatalouspolitiikan seuranta ja arviointi

1. Perustetaan yhteinen seuranta- ja arviointikehys yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten mittaamista varten erityisesti seuraavien osalta:

- asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetyt suorat tuet;
- asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetyt markkinatoimenpiteet;
- asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetyt maaseudun kehittämistoimenpiteet; ja
- tämän asetuksen säännökset.

Komissio valvoo näitä maatalouspolitiikan toimenpiteitä jäsenvaltioiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asetusten sääntöjen mukaisesti toimittamien raporttien perusteella. Komissio laatii monivuotisen arviointisuunnitelman, johon kuuluu komission suorittama yksittäisten välineiden säännöllinen arviointi.

Tehokkaan tulostamiseksi siirretään komissiolle valta antaa kehityksen sisällöstä ja rakenteesta delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteillä saavutettuja tuloksia mitataan seuraavien tavoitteiden osalta:

- elinkelpoinen ruoan tuotanto, jossa keskitytään maataloustu- loon, maatalouden tuottavuuteen ja hintatason vakauteen;
- luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet, jossa keski- tytään kasvihuonekaasupäästöihin, luonnon monimuotoisuuteen, maaperään ja veteen;
- tasapainoinen aluekehitys, jossa keskitytään maaseudun työl- lisyyteen ja kasvuun sekä köyhyyteen maaseutualueilla.

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä joukon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä indikaattoreita. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Indikaattorien on liityttävä politiikan rakenteeseen ja tavoitteisiin, ja niiden avulla on voitava arvioida politiikan edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta tavoitteisiin nähden.

3. Seuranta- ja arviointikehyksessä on otettava huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rakenne seuraavasti:

- Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen suorien tukien osalta, asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjen markkinatoimenpiteiden osalta ja tämän asetuksen sääntösten osalta komissio seuraa tällaisia välineitä jäsenvaltioiden näissä asetuksissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti toimittamien kertomusten pohjalta. Komissio laatii monivuotisen arviointisuunnitelman, johon kuuluu komission alaisuudessa suoritettu yksittäisten välineiden säännöllinen arviointi. Arviointien on oltava riippumattomien arvioijien hyvässä ajoin teke- miä.
- Maaseudun kehittämisselitykseen liittyvien toimien seuranta ja arviointi suoritetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 67–79 artiklan mukaisesti.

Komissio varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettu kaikkien YMP:n välineiden yhteisvaikutus mitataan ja arvioidaan suhteessa 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisiin tavoitteisiin. Yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutetut tulokset yhteisiin tavoitteisiin nähden mitataan ja arvioidaan yhteisten vaikutusindikaattorien perusteella, ja taustalla olevat konkreettiset tavoitteet tulosindikaattorien perusteella. Komissio laatii kaikilla YMP:n välineillä saavutettujen yhteisten tulosten mittaamisesta ja arvioinnista kertomuksia, jotka perustuvat yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista arvioinneista saatua näyttöön, maaseudun kehittämisselityksiä koskevat arvioinnit mukaan lukien, ja muihin asiaan- kuuluviin tietolähteisiin.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot kyseisten toimenpiteiden seuranta- ja arviointia varten. Tällaisten tietojen on perustuttava mahdollisimman pitkälti vakiintuneisiin tietolähteisiin, kuten maatalouden kirjanpidon tietoverkko ja Eurostat.

Komission on otettava huomioon tiedon tarpeet ja mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat ja erityisesti niiden käyttö tilas- tointitarkoituksiin, jos se on tarkoituksenmukaista.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä, ottaen huomioon, että tarpeetonta hallinnollista rasitetta tulee välttää, sekä tiedon tarpeista ja mahdollisten tietolähteiden synergiasta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio antaa ensimmäisen kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta, yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutetut ensimmäiset tulokset mukaan lukien, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Toinen kertomus, johon kuuluu yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten arviointi, annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

IV LUKU

Avoimuus

111 artikla

Tuensaajien julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastojen tuensaajat julkistetaan vuosittain jälkikäteen. Julkistamisen yhteydessä on annettava seuraavat tiedot:

- a) sen estämättä, mitä tämän asetuksen 112 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, tuensaajan nimi seuraavasti:
 - i) etu- ja sukunimi, kun tuensaaja on luonnollinen henkilö;
 - ii) täydellinen virallinen nimi, sellaisena kuin se on rekisteröitynä, kun tuensaaja on oikeushenkilö, joka on asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan itsenäisiä oikeushenkilöitä;
 - iii) yhdistyksen täydellinen nimi, sellaisena kuin se on rekisteröitynä tai muulla tavoin virallisesti tunnustettuna, kun tuensaaja on yhdistys, joka ei ole oikeushenkilö;
- b) kunta, jossa tuensaaja asuu tai jonne tämä on rekisteröity, kunnan postinumero tai sen osa, kun se on saatavissa;
- c) kuhunkin rahastoista rahoitettuun toimenpiteeseen liittyvät, kunkin tuensaajan asianomaisena varainhoitovuonna saamat tukimäärät;
- d) kummasta tahansa rahastoista rahoitettujen toimenpiteiden luonne ja kuvaus sekä se, missä toimenpiteessä c alakohdassa tarkoitettu tuki on myönnetty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot julkaistaan yhdellä jäsenvaltiokohtaisella verkkosivustolla. Tiedot on pidettävä saatavilla kahden vuoden ajan ensimmäisestä julkaisemisesta.

2. Kun kyseessä ovat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin maaseuturahastosta rahoitettuihin

toimenpiteisiin liittyvät tuet, julkaistavat määrät ovat julkisen tuen kokonaismääriä, joihin sisältyvät sekä unionin että kansalliset maksusuudet.

112 artikla

Kynnys

Jäsenvaltioiden ei tule julkaise tuensaajan nimeä, josta säädetään tämän asetuksen 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, seuraavissa tapauksissa:

- a) jos jäsenvaltio perustaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädetyn pienviljelijöiden tukijärjestelmän ja tuensaajan jonakin vuonna saaman tuen määrä on enintään jäsenvaltion kyseisen asetuksen 63 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 63 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistama määrä;
- b) jos jäsenvaltio ei perusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettua pienviljelijöiden tukijärjestelmää ja tuensaajan jonakin vuonna saama tuen määrä on enintään 1 250 euroa.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa komissio julkaise jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 63 artiklan mukaisesti vahvistamat määrät, jotka on annettu komissiolle tiedoksi kyseisen asetuksen mukaisesti, 114 artiklan nojalla vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Tämän artiklan ensimmäistä kohtaa sovellettaessa jäsenvaltion on julkaistava 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot siten, että tuensaajalle annetaan tunnuskoodi. Jäsenvaltion on päätettävä koodin muodosta.

113 artikla

Tiedottaminen tuensaajille

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tuensaajille, että heitä/niitä koskevat tiedot julkaistaan 111 artiklan mukaisesti ja että unionin ja jäsenvaltioiden tarkastus- ja selvityselimet voivat käsitellä näitä tietoja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi.

Kun kyseessä ovat henkilötiedot, jäsenvaltioiden on direktiivin 95/46/EY vaatimusten mukaisesti ilmoitettava tuensaajille, mitkä ovat heidän tietosuojasääntöjen mukaiset oikeutensa ja millaisia menettelyjä näitä oikeuksia harjoitettaessa on sovellettava.

114 artikla

Komission toimivalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan seuraavat:

- a) säännöt 111 ja 112 artiklassa säädetyn julkaisemisen muodosta, toimenpidekohtainen esittäminen mukaan luettuna, ja aikataulusta;
- b) säännöt 113 artiklan yhdenmukaisesta soveltamisesta;

c) säännöt komission ja jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VIII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

115 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklassa tarkoitettua valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä seitsemän vuoden ajaksi 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

116 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jonka nimi on maatalousrahojen komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

Edellä 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 ja 104 artiklaa sovellettaessa komissiota avustaa suoria tukia, maaseudun kehittämistä ja/tai yhteistä markkinajärjestelyä koskeissa asioissa vastaavasti tällä asetuksella perustettu maatalousrahojen komitea, asetuksella (EU) N:o 1307/2013 perustettu suorien tukien komitea, asetuksella (EU) N:o 1305/2013 perustettu maaseudun kehittämiskomitea ja/tai asetuksella (EU) N:o 1308/2013 perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Nämä komiteat ovat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettuja komiteoita.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna 8 artiklassa tarkoitettujen säädösten osalta lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

117 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuojat

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja täyttääkseen tämän asetuksen, erityisesti II osaston II luvun, III osaston, IV osaston III ja IV luvun, V ja VI osaston sekä VII osaston III luvun mukaiset hallinnointi-, valvonta-, tarkastus- sekä seuranta- ja arviointivaltuutuksensa ja lisäksi tilastointitarkoituksiin, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja tämän tarkoituksen vastaisella tavalla.

2. Jos henkilötietoja käsitellään VII osaston III luvun nojalla seuranta- ja arviointitarkoituksessa tai tilastointitarkoituksessa, tiedot on tehtävä nimettömiksi ja käsiteltävä vain koottuina.

3. Henkilötietoja on käsiteltävä direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 sääntöjen mukaisesti. Tällaisia tietoja ei etenkin saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädetyt vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojensa saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 tietosuojasääntöjen mukaiset oikeudet.

5. Tähän artiklaan sovelletaan 111–114 artiklaa.

118 artikla

Täytäntöönpanon taso

Jäsenvaltiot vastaavat ohjelmien täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta asianmukaiseksi katsomallaan tasolla jäsenvaltion institutionaalisen, oikeudellisen ja rahoituskehyksen mukaisesti, jollei tämän asetuksen ja muiden asiaankuuluvien unionin sääntöjen noudattamisesta muuta johdu.

119 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008.

Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklaa ja asiaankuuluvia täytäntöönpanosääntöjä sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2014.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

120 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jotta siirtyminen 118 artiklassa tarkoitetuissa kumotuissa ase- tuksissa säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin tapahtuisi joustavasti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti tapauksissa, joissa tässä asetuksessa säädettyihin sääntöihin voidaan soveltaa poikkeuksia ja tehdä lisäyksiä.

121 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

2. Seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin alkaen seuraavasti:

a) 7, 8, 16, 25, 26 ja 43 artiklaa 16 päivästä lokakuuta 2013;

b) 18 ja 40 artiklaa toteutettujen menojen osalta 16 päivästä lokakuuta 2013;

c) 52 artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2015.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

LIITE I

12 ARTIKLAN 3 KOHDAN D ALAKOHDASSA SÄÄDETTY TIEDOTTAMINEN ILMASTONMUUTOKSEN HILLITSEMISEN JA SIIHEN SOPEUTUMISEN, BIOLOGISEN MONIMUOTOISUUDEN JA VESIEN SUOJELUN ALOILLA

Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen:

- Tiedottaminen ilmastonmuutoksen mahdollisista vaikutuksista asianomaisilla alueilla ja eri viljelykäytäntöjen aiheuttamista kasvihuonekaasupäästöistä sekä maatalousalan osallistumisesta ilmastonmuutoksen hillitsemiseen parantamalla viljely- ja peltometsätalouuskäytäntöjä, kehittämällä tiloille uusiutuvaa energiaa koskevia hankkeita ja parantamalla tilojen energiatehokkuutta.
- Tiedottaminen, jolla autetaan viljelijöitä suunnittelemaan parhaita investointitapoja viljelymenetelmiensä ilmastokeskävyyden parantamiseksi, ja selvitetään, mitä unionin varoja voidaan hyödyntää tätä varten, ja erityisesti tiedottaminen maatalousmaan sopeuttamisesta ilmastonvaihteluihin ja pidemmän aikavälin muutoksiin ja tiedottaminen käytännöllisistä maatalouden toimenpiteistä, joilla lisätään viljelymenetelmien kestävyttä tulvien ja kuivuusjaksojen varalta sekä tiedottaminen siitä, miten kohennetaan ja optimoidaan maaperän hiilensitomistasoja.

Biologinen monimuotoisuus:

- Tiedottaminen biologisen monimuotoisuuden ja maatalouden ekosysteemien kestävyden myönteisestä korrelaatiosta sekä monokulttuurien sekä tuholaisista ja äärimmäisistä sääilmiöistä aiheutuvien satomenetysten/-vahinkojen yleistyminenriskeistä ja tällaisen vahinkoalttiuden välisestä kytköksestä.
- Tiedottaminen parhaista haitallisten vieraslajien leviämisen estämismenetelmistä sekä syistä, joiden perusteella tämä on tärkeää ekosysteemin tehokkaan toiminnan ja ilmastonmuutosta koskevan kestävyden kannalta, mukaan luettuina tiedot rahoituksen saamisesta hävittämisohjelmista aiheutuvien lisäkustannusten kattamiseksi.

Vesien suojelu:

- Tiedottaminen kestävästä ja vähän vettä käyttävistä kastelujärjestelmistä sekä sadeveden keräämiseen perustuvien järjestelmien optimoinnista, jotta voidaan edistää vesivarojen tehokasta käyttöä.
- Tiedottaminen vedenkäytön vähentämisestä maataloudessa, mukaan luettuna viljelykasvin valinta, ja maaperän humuspitoisuuden lisäämisestä vedenpidätyskyvyn lisäämiseksi ja kastelutarpeen vähentämiseksi.

Yleistä

- Parhaita käytäntöjä, koulutusta ja valmiuksien kehittämistä koskeva tiedonvaihto (koskee tässä liitteessä edellä mainittuja ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, biologista monimuotoisuutta ja vesien suojelua).

LIITE II

TÄYDENTÄVIÄ EHTOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖT 93 ARTIKLAN MUKAISESTI

Hoitovaatimus: Lakisääteiset hoitovaatimukset

Toimenpidevaatimus: Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset

Alue	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
Ympäristö, ilmastomuutos ja maan hyvä maatalouskunto	Vesi	Hoitovaatimus 1	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
		Toimenpidevaatimus 1	Suojakaistojen perustaminen vesistöjen varsille ⁽¹⁾	
		Toimenpidevaatimus 2	Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen, jos lupa edellytetään	
		Toimenpidevaatimus 3	Pohjaveden suojeleminen pilaantumista vastaan: direktiivin 80/68/ETY liitteessä lueteltujen vaarallisten aineiden pohjaveteen suoraan päästämisen kieltäminen sekä toimenpiteet, joilla estetään pohjaveden pilaantuminen välillisesti kyseisten aineiden maahan päästämisen ja maaperän läpi suodattamisen kautta; direktiivi sellaisena kuin se on viimeisenä voimassaolopäivänään, siltä osin, kuin se liittyy maataloustoimintaan	
Maaperä ja hiilivarasto	Toimenpidevaatimus 4	Toimenpidevaatimus 4	Vähimmäiskasvipeite	
		Toimenpidevaatimus 5	Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan eroosion rajoittamiseksi	
		Toimenpidevaatimus 6	Maan orgaanisen aineksen säilyttäminen soveltuvilla käytännöillä, mukaan luettuna sängin polttoa koskeva kielto, lukuun ottamatta polttamista kasvien terveyden vuoksi ⁽²⁾	
Biologinen monimuotoisuus	Hoitovaatimus 2	Hoitovaatimus 2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7)	3 artiklan 1 kohta; 3 artiklan 2 kohdan b alakohta; 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
		Hoitovaatimus 3	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artiklan 1 ja 2 kohta
Maisema; ylläpidon vähimmäistaso	Toimenpidevaatimus 7	Toimenpidevaatimus 7	Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tarpeen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellonpientareet ja pengermät, myös pensasaitojen ja puiden leikkaamista koskeva kielto lintujen pesimäaikana ja lisämahdollisuutena toimenpiteet haitallisten vieraskasvilajien torjumiseksi	
Kansanterveys, eläinten terveys ja kasvien terveys	Elintarvikkeiden turvallisuus	Hoitovaatimus 4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuus-viranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta ⁽³⁾ sekä 18, 19 ja 20 artikla

Alue	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
		Hoitovaatimus 5	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3 artiklan a, b, d ja e alakohta sekä 4, 5 ja 7 artikla
	Eläinten tunnistus ja rekisteröinti	Hoitovaatimus 6	Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2005, s. 31)	3–5 artikla
		Hoitovaatimus 7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1)	4 ja 7 artikla
		Hoitovaatimus 8	Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3–5 artikla
	Eläintaudit	Hoitovaatimus 9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla
	Kasvinsuojeluaiheet	Hoitovaatimus 10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaiteiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1)	55 artiklan ensimmäinen ja toinen virke
Eläinten hyvinvointi	Eläinten hyvinvointi	Hoitovaatimus 11	Neuvoston direktiivi 2008/119/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7)	3 ja 4 artikla
		Hoitovaatimus 12	Neuvoston direktiivi 2008/120/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5)	3 ja 4 artikla
		Hoitovaatimus 13	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

(¹) Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen mukaisten suojakaistojen on oltava direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti pilaantumisalttiiksi määriteltyjen vyöhykkeiden sisä- ja ulkopuolella vähintään kyseisen direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 4 kohdassa tarkoitettujen, lannoitteiden maahan levittämistä virtaavien vesien läheisyydessä koskevien ehtojen mukaisia, joita on sovellettava jäsenvaltioiden kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti laatimien toimintaohjelmien mukaisesti.

(²) Tämä vaatimus voidaan rajoittaa yleiseksi sängän polttoa koskeväksi kielloksi, mutta jäsenvaltio voi päättää määrätä muita vaatimuksia.

(³) Sellaisena kuin se on pantu täytäntöön erityisesti seuraavilla säädöksillä:

- Asetuksen (EY) N:o 470/2009 14 artikla ja asetuksen (EY) N:o 37/2010 liite,
- Asetus (EY) N:o 852/2004: 4 artiklan 1 kohta ja liitteessä I olevan A osan II jakson 4 kohdan g, h ja j alakohta, 5 kohdan f ja h alakohta ja 6 kohta sekä III jakson 8 kohdan a, b, d ja e alakohta ja 9 kohdan a ja c alakohta,
- Asetus (EY) N:o 853/2004: 3 artiklan 1 kohta ja liitteen III IX jakson I luvun 1 kohdan b, c, d ja e alakohta, 2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta, b alakohdan i ja ii alakohta sekä c alakohta, 3 kohta, 4 kohta, 5 kohta, II luvun osan A 1, 2, 3 ja 4 kohta, osan B 1 kohdan a ja d alakohta, 2 kohta, 4 kohdan a ja b alakohta, liitteen III X jakson I luvun 1 kohta,
- Asetus (EY) N:o 183/2005: 5 artiklan 1 kohta ja liitteen I osan A I jakson 4 kohdan e ja g alakohta, II jakson 2 kohdan a, b ja e alakohta, 5 artiklan 5 kohta sekä liitteen III 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 6 kohta, ja
- Asetus (EY) N:o 396/2005: 18 artikla.

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

1. Asetus (ETY) N:o 352/78

Asetus (ETY) N:o 352/78	Tämä asetetus
1 artikla	43 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artikla	43 artiklan 2 kohta
3 artikla	46 artiklan 1 kohta
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	–

2. Asetus (EY) N:o 2799/98

Asetus (EY) N:o 2799/98	Tämä asetetus
1 artikla	–
2 artikla	105 artiklan 2 kohta ja 106 artikla
3 artikla	106 artikla
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	–
7 artikla	107 artikla
8 artikla	108 artikla
9 artikla	–
10 artikla	–
11 artikla	–

3. Asetus (EY) N:o 814/2000

Asetus (EY) N:o 814/2000	Tämä asetetus
1 artikla	45 artiklan 1 kohta
2 artikla	45 artiklan 2 kohta
3 artikla	–
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	–
7 artikla	–
8 artikla	45 artiklan 5 kohta
9 artikla	–
10 artikla	45 artiklan 4 kohta ja 116 artikla
11 artikla	–

4. Asetus (EY) N:o 1290/2005

Asetus (EY) N:o 1290/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	102 artikla
9 artikla	58 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	16 artikla
13 artikla	19 artikla
14 artikla	17 artikla
15 artikla	18 artikla
16 artikla	40 artikla
17 artikla	41 artiklan 1 kohta
17a artikla	41 artiklan 2 kohta
18 artikla	24 artikla
19 artikla	27 artikla
20 artikla	28 artikla
21 artikla	29 artikla
22 artikla	32 artikla
23 artikla	33 artikla
24 artikla	34 artikla
25 artikla	35 artikla
26 artikla	36 artikla
27 artikla	41 artiklan 1 kohta
27a artikla	41 artiklan 2 kohta
28 artikla	37 artikla
29 artikla	38 artikla
30 artikla	51 artikla
31 artikla	52 artikla
32 artikla	54 ja 55 artikla
33 artikla	54 ja 56 artikla
34 artikla	43 artikla

Asetus (EY) N:o 1290/2005	Tämä asetetus
35 artikla	–
36 artikla	48 artikla
37 artikla	47 artikla
38 artikla	–
39 artikla	–
40 artikla	–
41 artikla	116 artikla
42 artikla	–
43 artikla	109 artikla
44 artikla	103 artikla
44a artikla	113 artiklan 1 kohta
45 artikla	105 artiklan 1 kohta ja 106 artiklan 3 ja 4 kohta
46 artikla	–
47 artikla	119 artikla
48 artikla	120 artikla
49 artikla	121 artikla

5. Asetus (EY) N:o 485/2008

Asetus (EY) N:o 485/2008	Tämä asetetus
1 artikla	79 artikla
2 artikla	80 artikla
3 artikla	81 artikla
4 artikla	–
5 artikla	82 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
6 artikla	82 artiklan 4 kohta
7 artikla	83 artikla
8 artikla	103 artiklan 2 kohta
9 artikla	86 artikla
10 artikla	84 artikla
11 artikla	85 artikla
12 artikla	106 artiklan 3 kohta
13 artikla	–
14 artikla	–
15 artikla	87 artikla
16 artikla	–
17 artikla	–

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma täydentävistä ehdoista

Neuvosto ja Euroopan parlamentti pyytävät komissiota seuraamaan yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY sekä yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja esittämään, kunhan nämä direktiivit on pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja viljelijöihin suoraan sovellettavat velvoitteet on määritetty, lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi, jotta näiden direktiivien keskeiset osat voidaan sisällyttää täydentävien ehtojen järjestelmään.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1307/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti siihen liitetystä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 olevan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?" vahvistetaan vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mahdolliset haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat. Mainitusta tiedonannosta käytyjen keskustelujen perusteella yhteistä maatalouspolitiikkaa olisi uudistettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen. Uudistuksen olisi katettava kaikki yhteisen maatalouspolitiikan päävälineet, mukaan luettuna neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 ⁽⁵⁾. Uudistuksen

laajuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 73/2009 ja korvata se uudella tekstillä. Uudistuksella olisi myös virtaviivaistettava ja yksinkertaistettava asiaan liittyviä säännöksiä.

- (2) Yksi yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen perustavoitteista ja keskeisistä vaatimuksista on hallinnollisen taakan keventäminen. Tämä olisi otettava ehdottomasti huomioon laadittaessa asiaankuuluvia säännöksiä suoraa tukijärjestelmää varten.

- (3) Tähän asetukseen olisi sisällytettävä kaikki viljelijöille maksettavaan unionin tukeen liittyvät perusasiat, ja siinä olisi vahvistettava myös tukien saamisen edellytykset, jotka liittyvät erottamattomasti kyseisiin perusasioihin.

- (4) On tarpeen täsmentää, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1306/2013 ⁽⁶⁾ ja sen nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin. Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus muiden yhteisen maatalouspolitiikkaan liittyvien oikeudellisten välineiden kanssa, eräistä asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyistä säännöistä säädetään nyt asetuksessa (EU) N:o 1306/2013; tällaisia ovat erityisesti säännöt, joilla varmistetaan suoria tukia koskevilla säännöksissä vahvistettujen velvollisuuksien noudattaminen, mukaan luettuina tarkastukset sekä hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten soveltaminen silloin kun velvollisuuksia ei noudateta, säännöt täydentävistä ehdoista, joita ovat muun muassa lakisäätiset hoitovaatimukset, hyvä maatalous- ja ympäristökunto sekä asianomaisten toimenpiteiden seuranta ja arviointi, kuten myös säännöt ennakoiden maksamisesta ja aiheettomasti maksettujen tukien takaisinperinnästä.

- (5) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tietyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 8. maaliskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 116 ja EUVL C 44, 15.2.2013, s. 159.

⁽³⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) No 485/2008 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

- (6) Tämän asetuksen olisi sisällettävä luettelo sen soveltamisalaan kuuluvista suorista tukijärjestelmistä. Komissiolle olisi kyseisen luettelon muuttamisen osalta siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisen tukijärjestelmiä koskevan uuden lainsäädännön, jota voidaan antaa tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, huomioon ottamiseksi.
- (7) Komissiolle olisi oikeusvarmuuden varmistamiseksi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden puiteiden vahvistamista, joissa jäsenvaltioiden on määriteltävä perusteet, jotka viljelijän on täytettävä, jotta hänen katsottaisiin noudattaneen velvollisuutta pitää maatalousmaa laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa, ja vähimmäistoimet, jotka on toteutettava aloilla, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, sekä perusteet, joiden mukaan määritetään heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien enemmistöosuus pysyvässä nurmessa ja joiden mukaan määritetään vakiintuneet paikalliset käytännöt pysyvän nurmen ja pysyvän laitumen, jäljempänä 'pysyvä nurmi', osalta.
- (8) Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät ovat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 16 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vuotuisten enimmäismäärien mukaisia, suorien tukien tason mukauttaminen minä tahansa kalenterivuonna olisi tehtävä kyseisen asetuksen 25 artiklan mukaisesti. Suorien tukien mukautusta olisi sovellettava vain sellaisiin viljelijätukiin, jotka ylittävät kalenterivuonna 2 000 euroa, jotta varmistetaan, että mukautus edistää tukien tasapainoisempaa jakautumista pienille ja suurille tuensaajille koskevaa tavoitetta. Tätä rahoituskurin välinettä olisi sovellettava Bulgariassa ja Romaniassa vasta 1 päivästä tammikuuta 2016 ja Kroatiassa 1 päivästä tammikuuta 2022 ottaen huomioon viljelijöille maksettavien suorien tukien tasot Bulgariassa, Kroatiassa ja Romaniassa kaikkiin niissä myönnettäviin suoriin tukiin sovellettavan asteittaisen käyttöönoton yhteydessä. Olisi säädettävä erityissääntöjä tämän rahoituskurin välineen ja eräiden muiden säännösten osalta oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisessa asemassa olevien yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, maatalouden rakenteiden vahvistamiseksi ja oikeushenkilöiden tai asianomaisten ryhmien perustamisen edistämiseksi.
- (9) Jotta voidaan varmistaa suorien tukien mukautusten moitteeton soveltaminen sekä rahoituskuri, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat jäsenvaltioiden viljelijöille rahoituskurin soveltamiseksi määrittämien vähennysten laskentaperustetta.
- (10) Erilaisten viljelijöiden tukijärjestelmien soveltamisesta saatut kokemukset ovat osoittaneet, että tukea on eräissä tapauksissa myönnetty luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, joiden liiketoiminnan tarkoituksena ei ole lainkaan ollut tai on vain hyvin vähäisessä määrin ollut maataloustoiminnan harjoittaminen. Jotta varmistetaan tuen parempi kohdentaminen, jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä myöntämästä suoria tukia tietyille luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, elleivät kyseiset henkilöt voi osoittaa, että niiden maataloustoiminta ei ole hyvin vähäistä. Lisäksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus olla myöntämättä suoria tukia muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden maataloustoiminta on hyvin vähäistä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava myöntää suoria tukia pienille osa-aikaviljelijöille, koska kyseisillä viljelijöillä on välitön vaikutus maaseudun elinvoimaisuuteen. Jäsenvaltioiden olisi myös pidättäydyttävä myöntämästä suoria tukia sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jonka maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, ja joka ei harjoita tiettyjä vähimmäistoimia.
- (11) Viljelijöiden oikeuksien suojaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perusteista sellaisten tapausten määrittämiseksi, joissa viljelijän maatalousmaata on pidettävä pääasiallisesti alana, joka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, perusteista maataloustoiminnasta ja muusta kuin maataloustoiminnasta saatujen tulojen erottelemiseksi ja suorien tukien määrän vahvistamiseksi maataloustoiminnan vähäisyyttä koskevan testin suorittamiseksi sekä perusteista, joiden nojalla viljelijä voi todistaa, että hänen maataloustoimintansa ei ole hyvin vähäistä.
- (12) Pienten tukien hallinnoinnista aiheutuvan liiallisen taakan välttämiseksi jäsenvaltioiden ei yleensä pitäisi myöntää suoria tukia, jos määrä olisi alle 100 euroa tai jos tilan tukikelpoista alaa, jolle tukea haetaan, on vähemmän kuin yksi hehtaari. Koska jäsenvaltioiden maatalousrakenteet vaihtelevat merkittävästi ja voivat erota huomattavasti unionin keskimääräisestä maatalousrakenteesta, jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa oman erityistilanteensa mukaisia vähimmäiskynnyksiä. Koska syrjäisimmillä alueilla ja pienillä Egeanmeren saarilla on hyvin erikoinen tilarakenne, jäsenvaltioiden pitäisi voida päättää, sovelletaanko mainituilla alueilla mitään vähimmäiskynnystä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi maatalousalojensa rakenteiden erityispiirteiden perusteella valittava, kumpaa vähimmäiskynnystä ne soveltavat. Koska tukea voitaisiin myöntää viljelijöille, joiden tilalla ei ole maatalousmaata, hehtaariperustaisen kynnyksen soveltaminen olisi tehontonta. Sen vuoksi tällaisiin viljelijöihin olisi sovellettava tukeen liittyvää vähimmäismäärää. Tasapuolisen kohtelun

takaamiseksi Bulgariassa, Kroatiassa ja Romaniassa viljelijöille, joiden suoriin tukiin sovelletaan asteittaista käyttöönottoa, vähimmäiskynnyksen olisi näissä jäsenvaltioissa perustuttava asteittaisen käyttöönoton päättymisen jälkeen myönnettäviin lopullisiin määriin.

- (13) Suorien tukien jakautumiselle on ominaista, että suhteeton määrä tuista myönnetään varsin pienelle määrälle suuria tuensaajia. Suuremmat tuensaajat eivät mittakaavaetunsa takia tarvitse tulotukeen liittyvän tavoitteen saavuttamista varten samaa yksikkötuen tasoa. Lisäksi suurempien tuensaajien mahdollisuudet tehdä mukautuksia auttavat niitä toimimaan, vaikka tukitaso olisi alhaisempikin. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi alennettava vähintään 5 prosenttia viljelijöille myönnettävän, 150 000 euroa ylittävän perustuen osaa. Jotta vaikutus ei olisi suhteeton paljon ihmisiä työllistävillä suurtiloilla, jäsenvaltiot voivat kyseistä mekanismia soveltaessaan päättää ottaa huomioon palkallisen työvoiman määrän. Jotta tällainen tukitason alentaminen olisi tehokasta, mitään etua ei pitäisi myöntää viljelijöille, jotka keinotekoisesti luovat edellytykset sen vaikutusten välttämiseksi. Suurtuensaajien tukien alentamisesta saatavien tulojen olisi jäätävä jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet ja ne olisi asetettava saataville unionin tukena toimille, joita rahoitetaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto).
- (14) Olisi määriteltävä jäsenvaltiokohtaiset enimmäisnettomäärät viljelijöille myönnettävän tuen rajoittamiseksi maksuja alennettaessa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽²⁾ mukaisesti myönnettävän yhteisen maatalouspolitiikan mukaisen tuen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi ja koska kyseisiin suoriin tukiin ei sovelleta maksujen alentamista, kyseisiä suoria tukia ei pitäisi sisällyttää asianomaisten jäsenvaltioiden enimmäisnettomääriin.
- (15) Suorien tukien kokonaisenimmäismäärään, joka voidaan myöntää, liittyvien muutosten huomioon ottamiseksi, mukaan lukien muutokset, jotka johtuvat I ja II pilarin välillä tehtäviä siirtoja sekä maksujen alentamisen ja tapauksen mukaan tukikatkon soveltamista koskevistä jäsenvaltioiden päätöksistä, samoin kuin muutokset, jotka johtuvat Kroatian tekemistä maatalouskäyttöön takaisin otettua miinoista puhdistettua maata koskevista tiedonannoista, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt

säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tässä asetuksessa säädettyjen kansallisten enimmäismäärien ja enimmäisnettomäärien mukauttamisesta.

- (16) Olisi erityisesti mainittava, että valtioneuvoston säätöä ei sovelleta niihin tämän asetuksen säännöksiin, joiden nojalla jäsenvaltioiden toiminta voitaisiin mahdollisesti tulkita valtioneuvoston tukiksi, koska kyseiset säännökset sisältävät asianmukaiset edellytykset tuen myöntämiseksi, tai niiden mukaan komissio vahvistaa tällaiset edellytykset kilpailun tarpeettoman vääristymisen estämiseksi.
- (17) Jäsenvaltioilla olisi maaseudun kehittämissä politiikan vahvistamiseksi oltava mahdollisuus siirtää varoja suorien tukien enimmäismäärästään maaseudun kehittämistukeen. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus siirtää varoja maaseudun kehittämistuesta suorien tukien enimmäismäärään. Kyseisen välineen tehokkuuden varmistamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus tarkistaa alkuperäistä päätöstään kerran hakuvuodesta 2018 lähtien edellyttäen, että tällaiseen tarkistukseen perustuva päätös ei merkitse maaseudun kehittämiseen osoitettujen määrien vähentämistä.
- (18) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi tukijärjestelmiä voi olla tarpeen mukauttaa muuttuvien tilanteiden vuoksi lyhyessäkään määräajassa. Sen vuoksi on tarpeen säätää tukijärjestelmien mahdollisesta uudelleentarkastelusta erityisesti talouskehityksen tai talousarviotilanteen perusteella, mikä tarkoittaa, että tuensaajat eivät voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina.
- (19) Unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden maataloustuottajille on myönnetty suoria tukia asianomaisten maiden liittymisasiakirjoissa määrätyn asteittaisen käyttöönoton mekanismin mukaisesti. Bulgariassa ja Romaniassa kyseistä mekanismia sovelletaan vielä vuonna 2015 ja Kroatiassa sitä sovelletaan vuoteen 2021 saakka. Lisäksi kyseisten jäsenvaltioiden sallittiin myöntää täydentäviä kansallisia suoria tukia. Tällaisten tukien myöntämismahdollisuus olisi säilytettävä Kroatiassa ja, perustukijärjestelmän täydennyksenä, Bulgariassa ja Romaniassa, kunnes asteittainen käyttöönotto päättyy. Siltä osin kuin kyseessä on sen salliminen, että Kroatia myöntää täydentäviä kansallisia suoria tukia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä soveltamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (20) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2011 liittymisasiakirjalla, säädetään Kroatian osalta erityisestä kansallisesta miinanraivaukseen liittyvästä varannosta, josta rahoitetaan sen unioniin liittymistä seuraavien kymmenen vuoden ajan tukioikeuksien jakaminen vuosittain sellaiselle maalle, joka puhdistetaan miinoista ja palautetaan maatalouskäyttöön. On asianmukaista vahvistaa säännöt, joita sovelletaan kyseisen maan rahoitustukeen osoitettavien määrien vahvistamiseksi tässä asetuksessa säädettyissä tukijärjestelmissä, sekä säännöt kyseisen varannon hallintointiin. Kroatian tekemistä maatalouskäyttöön takaisin otettua miinoista puhdistettua maata koskevista tiedonannoista johtuvien määrien huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tiettyjen Kroatiaan sovellettavien rahoitussäännösten tarkistamisesta.
- (21) Jotta tuki jakautuisi paremmin kaikkialla unionin maatalousmaan alueella, myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaista yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneissa jäsenvaltiossa, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾, ja sittemmin asetuksessa (EY) N:o 73/2009, jossa aiemmat tukimekanismit yhdistettiin yhdeksi tuotannosta irrotettujen suorien tukien järjestelmäksi, säädetty tilatukijärjestelmä olisi korvattava uudella perustukijärjestelmällä. Tällainen muutos tarkoittaisi periaatteessa, että mainittujen asetusten mukaisesti saadut tukioikeudet raukeavat ja myönnetään uudet tukioikeudet. Uusien tukioikeuksien myöntämisen olisi edelleen perustuttava pääsääntöisesti viljelijällä järjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna käytössä olevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärään. Jäsenvaltioilla, jotka nykyisin soveltavat alueellista tai yhdistelmäpohjaista tilatukijärjestelmää, olisi kuitenkin oltava mahdollisuus pitää olemassa olevat tukioikeutensa. Jotta vältettäisiin tilanne, että tietyssä jäsenvaltiossa tukikelpoisen alueen kasvu alentaa suhteettomasti suorien tukien määrää hehtaaria kohden ja vaikuttaa tällä tavoin sisäiseen yhdenmukaistamisprosessiin, jäsenvaltioiden olisi sallittava tukioikeuksien ensimmäisen myöntämisen yhteydessä soveltaa tiettyjä rajoituksia tukioikeuksien lukumäärän vahvistamiseksi.
- (22) Tilatukijärjestelmään on sisällytetty vaihteittain eri aloja ja viljelijöille on myönnetty aikaa mukautumiseen, jolloin on käynyt entistä vaikeammaksi perustella aiemmista viitemääristä johtuvia merkittäviä eroja hehtaarikohtaisissa tukitasoissa. Sen vuoksi suorat tulotuet olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken oikeudenmukaisemmin vähentämällä yhteyttä aiempiin viitemääriin ja ottaen huomioon unionin talousarvion kokonaistilanne. Suoran tuen paremman jakautumisen varmistamiseksi hehtaarikohtaisen suoran tuen tasoja olisi mukautettava asteittain ottaen huomioon palkkatasoissa ja tuotantopanoskustannuksissa yhä esiintyvät erot. Jäsenvaltioissa, joissa suorien tukien määrä on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi nykytason ja unionin keskiarvon välistä eroa kavennettava yhdellä kolmanneksella, jotta kaikki jäsenvaltiot saavuttaisivat vähimmäistason varainhoitovuoteen 2020 mennessä. Kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joissa suoran tuen tasot ovat unionin keskiarvon tason yläpuolella, olisi osallistuttava oikeassa suhteessa tukitasojen yhdenmukaistamiseen rahoittamiseen.
- (23) Tämän lisäksi kaikkien jossakin jäsenvaltiossa tai jollakin alueella vuonna 2019 aktivoitujen tukioikeuksien yksikköarvojen olisi pääsääntöisesti oltava sama. Jotta viljelijöille ei kuitenkaan aiheutuisi haitallisia taloudellisia seurauksia, jäsenvaltioiden olisi sallittava ottaa aiemmat tekijät huomioon laskiessaan tukioikeuksien arvoja, jotka viljelijöillä olisi oltava vuonna 2019 edellyttäen, että yksikään tukioikeus ei ole vuonna 2019 arvoltaan alle 60 prosenttia keskiarvosta. Jäsenvaltioiden olisi vahvistamansa puolueettomasti ja syrjimättömin perustein rahoitettava tämä yhdenmukaistaminen alentamalla niiden tukioikeuksien arvoa, joiden arvo on vuoden 2019 keskiarvoa korkeampi. Tässä yhteydessä ja eräille viljelijöille aiheutuvien kohtuuttoman haitallisten tappioiden välttämiseksi jäsenvaltiot voivat rajoittaa kyseisen alentamisen 30 prosenttiin asianomaisten tukioikeuksien alkuperäisestä arvosta, vaikka kaikki tukioikeudet eivät tällaisen rajoittamisen johdosta saavuta 60:tä prosenttia vuoden 2019 keskiarvosta. Lukuun ottamatta jäsenvaltioita, jotka päättävät soveltaa samaa tukioikeuksien yksikköarvoa järjestelmän ensimmäisenä toteuttamisvuonna, tämä yhdenmukaistaminen olisi tehtävä tasasuuruisesti. Arvoltaan keskiarvoa korkeampia tukioikeuksia yhdenmukaistettaessa olisi otettava huomioon myös arvioidut tukioikeuksia varten käytettävissä olevat varat. Kuitenkin niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka säilyttävät olemassa olevat tukioikeutensa ja jotka ovat jo päättäneet yhdenmukaistamista koskevista toimenpiteistä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olisi toteutettava nämä yhdenmukaistamista koskevat toimenpiteet ja kaikkien tukioikeuksien arvo olisi mukautettava, jotta otettaisiin huomioon tukioikeuksiin käytettävissä olevat arvioidut varat.
- (24) Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että sen pääosat olisi säilytettävä, mukaan luettuna kansallisten enimmäismäärien vahvistaminen sen varmistamiseksi, että tuen kokonaistaso on nykyisten budjettirajoitusten mukainen. Jäsenvaltioilla olisi myös edelleen oltava kansallinen varanto, tai niiden olisi sallittava perustaa alueellisia varantoja. Tällaisia kansallisia tai alueellisia varantoja olisi ensisijaisesti käytettävä nuorten viljelijöiden ja maataloustoimintansa aloittavien viljelijöiden järjestelmään osallistumisen helpottamiseksi, ja

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

niiden käyttö olisi sallittava eräiden muiden erityistilanteiden huomioon ottamiseksi. Tukioikeuksien siirtoa ja käyttöä koskevat säännöt olisi säilytettävä.

- (25) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että jäsenvaltiot eivät ole käyttäneet täysimääräisesti tuossa asetuksessa vahvistettujen kansallisten enimmäismäärien puitteissa saatavilla olevia varoja. Vaikka tällä asetuksella vähennetään varojen käyttämättäjämisriskiä verrattuna asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaiseen järjestelmään, jäsenvaltioilla olisi kuitenkin varojen käytön tehostamiseksi oltava mahdollisuus jakaa tukioikeuksia suuremmasta arvosta kuin se määrä, joka niillä on käytettävissä perustukijärjestelmää varten. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyissä yhteisissä rajoissa ja suorien tukien enimmäisnettomääriä noudattaen laskea tarpeellinen määrä, jolla niiden perustuen enimmäismäärää voidaan lisätä.
- (26) Pääsääntöisesti mikä tahansa maataloustoimintaan käytettävä tilan maatalousmaa, mukaan lukien maa, joka ei ollut 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä maatalouskunnossa niissä unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneissä jäsenvaltioissa, jotka päättivät liittymisestä alkaen soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, on tukikelpoinen perustukijärjestelmässä. Ottaen huomioon, että muu kuin maataloustoiminta voi osaltaan monipuolistaa tilojen tuloja ja vaikuttaa maaseudun elinvoimaisuuteen, tilan maatalousmaa, jota käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, olisi katsottava tukikelpoiseksi sillä edellytyksellä, että sitä käytetään pääasiallisesti maataloustoimintaan. Kaikille jäsenvaltioille olisi vahvistettava yhteiset perusteet tämän pääasiallisen luonteen arvioimiseksi. Tässä yhteydessä ja suorien tukien paremman kohdentamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava laatia oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi luettelo aloista, joita käytetään pääasiallisesti muuhun kuin maataloustoimintaan ja jotka eivät näin ollen ole tukikelpoisia. Jotta säilytetään tukikelpoisena maa, joka ennen kesannointivelvoitteen poistamista oli tukikelpoinen kesannointioikeuksien aktivoimiseksi, olisi lisäksi säädettävä, että tietyt metsitetyt alat, myös neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013⁽²⁾ asiaa koskevien sääntöjen mukaisten kansallisten järjestelmien nojalla metsitetyt alat tai tiettyjen ympäristösitoumusten alaiset alat ovat tukikelpoisia perustukijärjestelmän mukaisesti.
- (27) Jotta vältettäisiin tilanne, että tietyssä jäsenvaltiossa tukikelpoisen alueen kasvu alentaa suhteettomasti suorien tukien määrää hehtaaria kohden ja vaikuttaa tällä tavoin sisäiseen yhdenmukaistamisprosessiin, jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää vähennyskerrointa määrittääkseen pysyvänä nurmena olevan tukikelpoisen alan alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla mutta joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä.
- (28) Hampppua koskevat erityiset toimenpiteet olisi säilytettävä, jotta perustukeen oikeutettujen viljelysten joukkoon ei voitaisi kätkeä hampppumarkkinoita vahingoittavia laittomia viljelyksiä. Sen vuoksi tukea olisi vastaisuudessaakin myönnettävä ainoastaan sellaisille viljelyaloille, joille kylvetetyt hamppullajikkeet antavat tietyt takeet niiden psykotrooppisten aineiden pitoisuudesta.
- (29) Komissiolle olisi oikeusvarmuuden takaamiseksi ja perustukijärjestelmän soveltamisesta mahdollisesti johtuvien erityistilanteiden selvittämiseksi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia sääntöjä: viljelijöiden tukikelpoisuus ja pääsy perustukijärjestelmään, kun kyse on perinnöstä tai ennakkoperinnöstä, vuokrasopimuksen perinnöstä, oikeudellisen aseman tai nimityksen muutoksesta, tukioikeuksien siirrosta ja tilan sulautumisesta tai jakamisesta sekä sopimuslausekkeesta, joka koskee tukioikeuksien saantioikeutta tukioikeuksien ensimmäisenä myöntämivuotena. Tämän säädösvallan siirron olisi myös katettava säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien arvon ja lukumäärän laskentaa tai arvon muuttamista tukioikeuksien myöntämisen yhteydessä, mukaan luetuna säännöt mahdollisuudesta vahvistaa viljelijän hakemuksen perusteella myönnettyille tukioikeuksille alustava arvo ja lukumäärä tai korottaa väliaikaisesti niiden arvoa, tukioikeuksien alustavan ja lopullisen arvon ja lukumäärän vahvistamista koskevat edellytykset sekä tapaukset, joissa myynti tai vuokrasopimus saattavat vaikuttaa tukioikeuksien myöntämiseen. Tämän lisäksi säädösvallan siirron olisi katettava säännöt, jotka koskevat kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista saatujen tukioikeuksien arvon ja lukumäärän vahvistamista ja laskemista; säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien yksikköarvon muuttamista, kun kyseessä on tukioikeuksien murto-osa ja tukioikeuksien siirto ilman maa-alaa. Lisäksi tämän säädösvallan siirron olisi katettava perusteet tukioikeuksien myöntämiseksi viljelijöille, jotka eivät saaneet suorita tukia vuonna 2013 tai kansallisen tai alueellisen varannon käytön yhteydessä; perusteet soveltaa rajoituksia jaettavien tukioikeuksien lukumäärään ja perusteet asettaa vähennyskerroin tietyn pysyvän nurmen muuntamiselle tukikelpoiksi hehtaareiksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

- (30) Komissiolle olisi tukioikeuksien moitteettoman hallinnon varmistamiseksi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat tukioikeuksia koskevan ilmoituksen sisältöä ja tukioikeuksien aktiivointivaatimuksia.
- (31) Komissiolle olisi kansanterveyden suojelemiseksi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten sääntöjen vahvistamiseksi, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen hampullajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä vahvistetaan menetelmä hampullajikkeiden määrittämiseksi ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkastamiseksi.
- (32) Ottaen huomioon merkittävät hallinnolliset, tekniset ja logistiset vaikeudet, joita perustukijärjestelmään siirtymisestä aiheutuu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaista yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaville jäsenvaltioille, näiden olisi sallittava soveltaa perustukijärjestelmää perustuen myöntämiseen ylimääräisen siirtymäkauden ajan viimeistään vuoden 2020 loppuun saakka. Jos jäsenvaltio päättää ottaa käyttöön perustukijärjestelmän viimeistään vuonna 2018, se voi valita yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisten tukien eriyttämisen niiden tiettyjen tukien tason perusteella, jotka on myönnetty vuonna 2014 asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyjen erityis- ja erillistukijärjestelmien nojalla tai Kyproksen tapauksessa siirtymäkauden kansallisen tuen alakohtaisina kokonaisuusmäärärahoina.
- (33) Komissiolle olisi tuensaajien oikeuksien suojelun takaimiseksi ja pinta-alatuen järjestelmän soveltamisesta mahdollisesti johtuvien erityistilanteiden selvittämiseksi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten sääntöjen vahvistamiseksi, jotka koskevat viljelijöiden tukikelpoisuutta ja pääsyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään.
- (34) Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa, joiden sallittiin myöntää siirtymäkauden kansallista tukea, tällainen tuki on ollut tärkeä erityisalojen viljelijöiden tulotukena. Sen vuoksi ja tuen äkillisen ja merkittävän vähenemisen välttämiseksi vuodesta 2015 niillä aloilla, joilla myönnetään vuoteen 2014 saakka tätä tukea, on asianmukaista, että näissä jäsenvaltioissa voidaan myöntää siirtymäkauden kansallista tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän täydentämiseksi. Jotta varmistetaan tähän saakka kansallisten tukien muodossa myönnetyn tuen jatkuvuus, on aiheellista rajata niiden edellytykset vuonna 2013 sovellettaviin edellytyksiin, jotka koskevat kyseistä tukea, tai Bulgarian ja Romanian tapauksessa täydentäviä kansallisia suoria tukia, jotka komissio on hyväksynyt jäsenvaltioiden pyyntöjen perusteella. Lisäksi on aiheellista rajoittaa tukien alakohtaiset enimmäismäärät vuoden 2013 tasoilleen, jotta varmistetaan tukitasojen tasainen aleneminen ja jotta varmistetaan niiden yhteensopivuus lähentymismekanismin kanssa.
- (35) Olisi säädettävä erityisistä säännöistä tukioikeuksien ensimmäiseksi jakamiseksi ja niiden arvon laskemiseksi, kun jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää tämän asetuksen nojalla, ottavat käyttöön perustukijärjestelmän. Jotta voidaan varmistaa sujuva siirtyminen kyseisten järjestelmien välillä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä lisäsäännöistä, jotka koskevat perustukijärjestelmän käyttöönottoa jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.
- (36) Kun otetaan huomioon, että on tarpeen, että pienempien tilojen viljelijöiden yksikkötuki on riittävä tosiasiallisen tulotukitavoitteen saavuttamiseksi, jäsenvaltioilla olisi oltava lupa suoran tuen uudelleenjakoon viljelijöiden kesken siten, että viljelijöille myönnetään ylimääräistä tukea ensimmäisistä hehtaareista.
- (37) Yksi uuden yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteista on ympäristötehokkuuden parantaminen liittämällä suoriin tukiin pakollinen, maatalouden "viherryttämistä" koskeva osio, jolla tuetaan ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koko unionissa. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten käytettävä tietty osuus suorien tukien kansallisesta enimmäismäärästä myöntääkseen perustuen lisäksi vuotuista tukea, jossa voidaan ottaa huomioon sisäinen lähentyminen jäsenvaltiossa tai alueella, sellaisia viljelijöille pakollisia käytäntöjä varten, joita noudatetaan ensisijaisesti ilmasto- ja ympäristöpolitiikan tavoitteisiin pääsemiseksi. Kyseisten käytäntöjen olisi oltava yksinkertaisia, yleisluonteisia, sopimukseen perustumattomia ja vuotuisia toimia, jotka ovat täydentäviä ehtoja vaativampia ja liittyvät maatalouteen, kuten viljelyn monipuolistaminen, alueiden pitäminen pysyvänä nurmena, mikä sisältää perinteiset hedelmätarhat, joissa kasvatetaan harvaan istutettuja hedelmäpuita nurmella ja ekologiset alat, ja niitä olisi sovellettava koko tilan tukikelpoiseen alaan, jotta toimenpiteen tavoitteet voidaan paremmin saavuttaa ja mahdollistaa viherryttämisen tehokas hallinnointi ja valvonta. Kyseisiä pakollisia käytäntöjä olisi sovellettava myös viljelijöihin, joiden tilat sijaitsevat kokonaan tai osittain neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvilla Natura 2000 -alueilla, tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽³⁾ soveltamisalaan kuuluvilla alueilla, siinä määrin kuin nämä käytännöt ovat yhteensopivia mainittujen direktiivien tavoitteiden kanssa.

(1) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppejen sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (38) Viljelijöiden, jotka täyttävät neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ⁽¹⁾ säädetyt edellytykset, olisi hyödyttävä viherryttämisosioista ilman lisävelvollisuuksia, koska luonnonmukaisten viljelyjärjestelmien ympäristöhyödyt on tunnustettu.
- (39) Viherryttämisosion noudattamatta jättämisen pitäisi johdattaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 perusteella vahvistettaviin seuraamuksiin.
- (40) Unionin moninaisten maatalousjärjestelmien ja erilaisten ympäristöolosuhteiden huomioon ottamiseksi on perusteltua tunnustaa tässä asetuksessa vahvistettujen kolmen viherryttämiskäytännön ohella maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteiden tai sertifiointijärjestelmien piiriin kuuluvia käytäntöjä, jotka ovat viherryttämisen kaltaisia ja joista on ilmaston ja ympäristön kannalta vastaavaa tai suurempaa hyötyä. Oikeudellisen selkeyden vuoksi nämä käytännöt olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä, tarjoavatko ne viljelijöille mahdollisuuden käyttää vastaavia käytäntöjä ja tässä asetuksessa vahvistettuja viherryttämiskäytäntöjä edellyttääkseen viljelijöitä noudattamaan käytäntöjä, jotka soveltuvat parhaiten toimenpiteiden tavoitteiden saavuttamiseen, ja niiden olisi ilmoitettava komissiolle päätöksensä. Oikeusvarmuuden vuoksi komission olisi arvioitava, kuuluvatko ilmoitettujen vastaavien toimenpiteiden piiriin kuuluvat käytännöt liitteen soveltamisalaan. Jos komissio katsoo, että näin ei ole, sen olisi ilmoitettava asiasta jäsenvaltioille täytäntöönpanosäädöksellä, jonka se hyväksyy soveltamatta asetusta (EU) N:o 182/2011. Vastaavuuden yksinkertaisemman toteuttamisen mahdollistamiseksi ja valvottavuuden vuoksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat vastaavien toimenpiteiden soveltamisaluetta, ottaen huomioon maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteiden sekä sertifiointijärjestelmien erityispiirteet. Jotta varmistetaan, että vastaavia käytäntöjä sovelletaan asianmukaisesti ja kaksinkertainen rahoitus vältetään, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä käytäntöjen lisäämiseksi vastaavien käytäntöjen luetteloon, kansallisia tai alueellisia sertifiointijärjestelmiä koskevien vaatimusten vahvistamiseksi ja tarvittaessa asiaan liittyvien määrien laskentaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi.
- (41) Viljelyn monipuolistamiseen liittyviä velvoitteita olisi sovellettava ottaen huomioon pienempien tilojen vaikeudet monipuolistaa tuotantoaan ja edistää samalla pyrkimyksissä parantaa ympäristöhyötyjä ja erityisesti maaperän laatua. Olisi säädettävä poikkeuksista tiloille, jotka jo täyttävät viljelyn monipuolistamista koskevat tavoitteet sen seurauksena, että merkittävä osa niiden maasta on nurmi-alueen peitossa tai kesantona, erikoistuneille tiloille, jotka harjoittavat lohkoillaan vuosittaista viljelykiertoa tai tiloille, joilla olisi maantieteellisen sijaintinsa johdosta kohtuuttomia vaikeuksia ottaa käyttöön kolmas viljelykasvi. Sen varmistamiseksi, että viljelyn monipuolistamista koskevassa toimenpiteessä tarkoitettuja velvollisuuksia sovelletaan oikeasuhteisesti ja syrjimättömästi ja että niillä parannetaan ympäristönsuojelua, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat uusien sukujen ja lajien tunnustamista sekä eri viljelykasvien osuuksien tarkan laskentamenetelmän soveltamista koskevien sääntöjen vahvistamista.
- (42) Pysyvän nurmen ympäristöhyötyjen ja erityisesti hiilen talteenoton vuoksi olisi säädettävä pysyvän nurmen säilyttämisestä. Tähän suojeluun olisi kuuluttava sellaisten Natura 2000 -alueilla sijaitsevien, ympäristöllisesti herkkien alueiden kyntöä ja maaperän muuntamista koskeva kieltö, jotka kuuluvat direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY soveltamisalaan, sekä pysyvän nurmen osuuteen perustuva yleisempi suojatoimenpide, jolla estetään pysyvän nurmen muuttaminen muihin käyttötarkoituksiin. Jäsenvaltioilla olisi oltava valtuudet määrittellä muita mainittujen direktiivien soveltamisalaan kuulumattomia ympäristöllisesti herkkiä alueita. Lisäksi niiden olisi valittava, millä alueellisella tasolla kyseistä osuutta olisi sovellettava. Pysyvän nurmen tehokkaan suojelun takaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä niiden puitteiden määrittämiseksi, joissa jäsenvaltiot voivat nimetä direktiivien 92/43/ETY tai 2009/147/EY soveltamisalaan kuulumattomia pysyviä nurmia.
- (43) Sen varmistamiseksi, että pysyvän nurmen osuus maatalousmaan kokonaisuudesta määritetään asianmukaisesti ja säilytetään, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisten menetelmien vahvistamista kyseisen osuuden määrittämiseksi, yksityiskohtaisia sääntöjä pysyvän nurmen säilyttämiseksi ja asiankuuluvaa määräaikaan yksittäisten viljelijöiden veloitteelle muuttaa maatalousmaa takaisin nurmeksi.
- (44) Olisi perustettava ekologiaa aloja erityisesti biologisen monimuotoisuuden turvaamiseksi ja parantamiseksi tiloilla. Ekologisten alojen olisi sen vuoksi koostuttava aloista, jotka vaikuttavat suoraan biologiseen monimuotoisuuteen, kuten kesantomaa, maisemapiirteet, terrassiviljelmä, suojakaistat, metsitettyt alat ja peltometsäalat, tai jotka vaikuttavat epäsuorasti biologiseen monimuotoisuuteen tilan tuotantopanosten vähäisemmän käytön myötä,

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

kuten kerääjäkasvien viljelyalat ja talviajan kasvipeite. Ekologisten alojen osalta vahvistettuja velvoitteita olisi sovellettava siten, että vältetään asettamasta pienemmille tiloille suhteettomia rasitteita verrattuna ympäristöhyötyihin. Olisi säädettävä poikkeuksista tiloille, jotka jo täyttävät ekologistia aloja koskevat tavoitteet sen ansiosta, että merkittävä osa niiden maasta on nurmialueen peitossa tai kesantona. Metsävaltaisten jäsenvaltioiden osalta olisi myös säädettävä poikkeuksista viljelijöille, jotka harjoittavat maataloustoimintaa luonnonhaitta-alueilla eräillä valtaosin metsän peittämällä mailla, joihin liittyy merkittävä riski siitä, että maa poistetaan viljelykäytöstä. Olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja tilojen mahdollisuudesta panna täytäntöön tämä velvoite alueellisella tai kollektiivisella tasolla, jotta ekologisiksi aloiksi saataisiin vierekkäisiä alueita, jotka ovat ympäristön kannalta suotuisampia. Yksinkertaisuuden vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus standardoida ekologisten alojen mittaus.

- (45) Sen varmistamiseksi, että ekologistia aloja perustetaan tehokkaasti ja johdonmukaisesti sekä jäsenvaltioiden erityispiirteet huomioon ottaen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat lisäperusteita alueiden määrittämiseksi ekologisiksi aloiksi; muiden ekologisten alojen tyyppien hyväksymistä; muunto- ja painokertoimien vahvistamista eräiden ekologisten alojen tyyppien osalta; jäsenvaltioiden osittain aluetasolla toteuttamaa ekologista alaa koskevien sääntöjen vahvistamista; lähellä toisiaan sijaitsevien tilojen ekologisten alojen pitämiseen liittyvän velvoitteen kollektiivista täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen vahvistamista, puitteiden vahvistamista tällaisen läheisen sijainnin määrittämistä koskeville, jäsenvaltioiden vahvistamille perusteille; ja niiden menetelmien vahvistamista, joilla määritetään metsän ja maatalousmaan suhde. Lisätessään uusia ekologisten alojen tyyppiä komission olisi varmistettava, että niillä pyritään tilan yleisen ympäristötehokkuuden parantamiseen erityisesti biologisen monimuotoisuuden, maaperän ja veden laadun parantamisen sekä maiseman säilyttämisen osalta ja täyttämään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat tavoitteet.
- (46) Maatalouden kestävä kehityksen edistämiseksi luonnonhaitta-alueilla jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää osa suorien tukien enimmäismäärästä myöntääkseen kaikille kyseisillä alueilla tai, jos jäsenvaltio niin päättää, joillakin kyseisistä alueista toimiville viljelijöille perustuen lisäksi vuotuista pinta-alatukea. Kyseisellä tuella ei pitäisi korvata maaseudun kehittämissuunnitelmissa myönnettävää tukea, eikä sitä pitäisi myöntää viljelijöille alueilla, jotka on nimetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti muttei asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti.
- (47) Suorien tukien myöntämisessä ja kohdistamisessa olisi otettava huomioon, että uuden taloudellisen toiminnan perustaminen ja kehittäminen maatalousalalla on nuorille

viljelijöille taloudellisesti haastavaa. Tällainen kehitys on olennaisen tärkeää unionin maatalousalan kilpailukyvyyn kannalta, ja sen vuoksi olisi otettava käyttöön maataloustoimintansa aloittaville nuorille viljelijöille myönnettävä tulotuki nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamisen ja sen jälkeen tilojen rakenteellisen mukauttamisen helpottamiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi käytettävä osa suorien tukien kansallisista enimmäismäärästä myöntääkseen nuorille viljelijöille perustuen lisäksi vuotuista tukea. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää kyseisen tuen laskentamenetelmästä, ja jos menetelmään liittyy velvoite asettaa viljelijäkohtaiselle tuelle jokin rajoitus, tällainen rajoitus on asetettava unionin oikeuden yleisiä periaatteita noudattaen. Koska kyseisen tuen on tarkoitus kattaa vain yrityksen alkuvaiheet eikä muuttua toimintatueksi, sitä olisi myönnettävä enintään viiden vuoden ajan. Sen olisi oltava sellaisten maataloustoimintansa aloittavien nuorten viljelijöiden käytettävissä, jotka ovat perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tehdyn ensimmäisen hakemuksen jättämisvuonna korkeintaan 40-vuotiaita.

- (48) Komissiolle olisi tuensaajien oikeuksien suojaamiseksi ja niiden välisen syrjinnän estämiseksi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä niiden edellytysten vahvistamisesta, joiden mukaan oikeushenkilön voidaan katsoa olevan kelpoinen nuorten viljelijöiden tukeen.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää tietty osa kansallisista enimmäismäärästään tuotantosidonnaiseen suoraan tukeen tietyillä aloilla tai alueilla tarkoin määritellyissä tapauksissa. Määrärahat, jotka voidaan käyttää tuotantosidonnaisen tukeen, olisi rajoitettava asianmukaiselle tasolle, ja olisi sallittava, että tällaista tukea myönnetään jäsenvaltioissa niiden erityisillä aloilla tai alueilla, joilla esiintyy erityisiä vaikeuksia tietyillä taloudellisista, ympäristöllisistä ja/tai yhteiskunnallisista syistä erityisen tärkeillä maatalouden muodoilla tai aloilla. Jäsenvaltion olisi sallittava käyttää kyseiseen tukeen enintään 8 prosenttia kansallisesta enimmäismäärästään tai 13 prosenttia silloin, kun tuotantosidonnaisen tuen määrä on ollut jäsenvaltiossa ainakin yhtenä vuonna vuosien 2010–2014 aikana yli 5 prosenttia, tai jos ne soveltavat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, 31 päivään joulukuuta 2014. Jotta säilytetään eläintenkasvatusalan valkuaisomavaraisuus, jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää vähintään 2 prosenttia kansallisesta enimmäismäärästään valkuaiskasvien tuotannon tukemiseen, olisi lisäksi sallittava korottaa edellä mainittuja prosenttiosuuksia enintään kahdella prosenttiyksiköllä. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltion olisi sallittava käyttää enemmän kuin 13 prosenttia kansallisesta enimmäismäärästään, jos jonkin alan tai alueen todetaan olevan tarpeidensa puolesta haavoittuva. Kyseisten prosenttiosuuksien vaihtoehtona jäsenvaltiot voivat päättää käyttää enintään 3 miljoonaa euroa vuodessa tuotantosidonnaisen tuen rahoittamiseen. Tuotantosidonnaista tukea olisi myönnettävä vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla

aloilla tai alueilla. Tämän tuen olisi oltava myös sellaisten viljelijöiden saatavilla, joilla on 31 päivänä joulukuuta 2013 asetusten (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 73/2009 mukaisesti myönnettyjä erityistukioikeuksia ja joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareita tukioikeuksien aktivoimiseksi. Kun kyseessä on sellaisen vapaaehtoisen tuotantositonnaisen tuen hyväksyminen, joka ylittää 13 prosenttia jäsenvaltion vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä, komissiolle olisi lisäksi siirrettävä valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä soveltamatta asetusta (EU) N:o 182/2011.

- (50) Sen varmistamiseksi, että unionin varoja käytetään tehokkaasti ja kohdennetusti, ja sen estämiseksi, että rahoitusta myönnetään päällekkäin muista vastaavista tukivälineistä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vapaaehtoisen tuotantositonnaisen tuen myöntämisedellytyksiä ja johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa sekä tuen kumuloitumista.
- (51) Sen varmistamiseksi, että estetään tuotannon keskeyttämisen riski puuvillatuotantoalueilla, asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti osa puuvilla-alan tuesta on ollut edelleen sidottu puuvillan viljelyyn siten, että tukikelpoisille hehtaareille on maksettu lajikohtaista tukea, kaikki asiaankuuluvat tekijät huomioon ottaen. Tämä tilanne olisi säilytettävä ennallaan vuoden 1979 liittymisasiakirjaan liitettyssä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.
- (52) Komissiolle olisi puuvillan lajikohtaisen tuen tehokkaan soveltamisen ja hallinnoinnin varmistamiseksi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä säännöistä ja edellytyksistä, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten; säännöistä, jotka koskevat kyseisen tuen myöntämisedellytyksiä, tukikelpoisuusvaatimuksia ja maatalouskäytäntöjä; toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteita; ja säännöistä sellaista tilannetta varten, jossa hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä kyseisiä perusteita.
- (53) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ⁽¹⁾ 2 luvussa edellytetään, että kunkin puuvillantuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle joko joka neljäs vuosi ja ensimmäisen kerran viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2009 ehdotus nelivuotisesta rakenneuudistusohjelmasta tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 yksi muutettu kahdeksanvuotinen rakenneuudistusohjelmaehdotus.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 637/2008, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2008, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta sekä puuvilla-alan kansallisten rakenneuudistusohjelmien käyttöönotosta (EUVL L 178, 5.7.2008, s. 1).

Kokemusten perusteella puuvilla-alan rakenneuudistus olisi pikemminkin tehtävä muilla toimenpiteillä, joihin kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti rahoitettavat maaseudun kehittämisohjelmat. Tällaisten toimenpiteiden ansiosta myös yhteensovittaminen muiden alojen toimenpiteiden kanssa olisi tehokkaampaa. Rakenneuudistusohjelmiin jo osallistuvien yritysten saavutetut oikeudet ja oikeutetut odotukset olisi kuitenkin turvattava. Sen vuoksi olisi sallittava käynnissä olevien neli- tai kahdeksanvuotisten ohjelmien loppuun saattaminen ilman mahdollisuutta jatkaa niitä. Nelivuotisista ohjelmista käytettävissä olevat varat voitaisiin sen jälkeen vuodesta 2014 sisällyttää maaseudun kehittämistoimenpiteisiin tarkoitettuihin käytettävissä oleviin unionin varoihin. Ohjelmakausi huomioon ottaen kahdeksanvuotisten ohjelmien päätyttyä käytettävissä olevat varat eivät olisi hyödyllisiä vuonna 2018 maaseudun kehittämisohjelmissa, vaan ne olisi pikemminkin siirrettävä tämän asetuksen mukaisesti tukijärjestelmiin, kuten asetuksessa (EY) N:o 637/2008 jo säädetään. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 637/2008 voimassaolo lakkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on nelivuotinen ohjelma ja 1 päivänä tammikuuta 2018 niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on kahdeksanvuotinen ohjelma, ja se olisi näin ollen kumottava.

- (54) Jäsenvaltioiden olisi sallittava perustaa pienviljelijöitä koskeva yksinkertainen erityisjärjestelmä suorien tukien hallintoon ja valvontaan liittyvien hallinnollisten kustannusten vähentämiseksi. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava ottaa käyttöön joko kiinteämääräinen kertatuki, joka korvaa kaikki suorat tuet, tai tuki, joka perustuu viljelijöille vuosittain kuuluvaan määrään. Olisi otettava käyttöön muodollisuuksia yksinkertaistavia sääntöjä keventämällä pienviljelijöiden velvollisuuksia, jotka liittyvät muun muassa tuen hakemiseen, ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin, täydentäviin ehtoihin ja asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädettyihin tarkastuksiin, vaarantamatta kuitenkaan uudistuksen konkreettisia tavoitteita ja edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettua unionin lainsäädäntöä sovelletaan pienviljelijöihin. Tällä järjestelmällä on tarkoitus tukea unionin nykyistä, pientiloista muodostuvaa maatalouden rakennetta estämättä kuitenkaan pyrkiä kilpailukykyisempiin rakenteisiin. Sen vuoksi järjestelmää olisi periaatteessa sovellettava ainoastaan jo olemassa oleviin tiloihin. Viljelijöiden osallistumisen järjestelmään olisi oltava valinnaista. Järjestelmän yksinkertaistavien vaikutusten lisäämiseksi entisestään jäsenvaltioiden olisi kuitenkin sallittava sisällyttää järjestelmään automaattisesti eräitä viljelijöitä, joilla olisi mahdollisuus jättäytyä sen ulkopuolelle.
- (55) Komissiolle olisi oikeusvarmuuden varmistamiseksi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten edellytysten luomista, jotka koskevat osallistumista pienviljelijäjärjestelmään, jos siihen osallistuvan viljelijän tilanne muuttuu.

- (56) Syrjäisimpien alueiden suoria tukia olisi yksinkertaisuuden vuoksi ja ottaen huomioon kyseisten alueiden erityisolosuhteet hallinnoitava asetuksessa (EU) N:o 228/2013 vahvistetuissa tukiohjelmassa. Sen vuoksi kyseisiin alueisiin ei pitäisi soveltaa tämän asetuksen säännöksiä, jotka liittyvät perustukeen ja siihen liittyviin tukiin, tuotantosi-donnaiseen tukeen ja pienviljelijäjärjestelmään.
- (57) Tämän asetuksen soveltamiseksi sekä suorien tukien seuraamiseksi, analysoimiseksi ja hallinnoimiseksi tarvitaan ilmoituksia jäsenvaltioilta. Komissiolle olisi tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi, ja jotta asianomaiset ilmoitukset olisivat nopeita, tehokkaita, täsmällisiä, kustannustehokkaita ja noudattaisivat henkilötietojen suojaa, siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten tarvittavien toimien toteuttamiseksi, jotka koskevat jäsenvaltioiden ilmoituksia komissiolle tai ilmoituksia suorien tukien tarkastamiseksi, valvomiseksi, seuraamiseksi, arvioimiseksi ja tilintarkastuksen tekemiseksi ja kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi, mainittujen sopimusten mukaiset ilmoitusvelvollisuudet mukaan lukien, sekä tarkemmista säännöistä, jotka koskevat ilmoitettavien tietojen luonnetta ja tyyppiä, käsiteltävien tietojen ryhmiä ja enimmäissäilytysaikaa, oikeutta päästä tietoihin tai tietojärjestelmiin ja tietojen julkaisemisedellytyksiä.
- (58) Suorien tukien soveltamiseksi kerätyt henkilötiedot olisi käsiteltävä kyseisen tarkoituksen mukaisella tavalla. Ne olisi myös tehtävä nimettömiksi ja käsiteltävä koottuina seuranta- ja arviointitarkoituksia varten, ja ne olisi suojattava yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevan unionin oikeuden, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ mukaisesti. Rekisteröidyille olisi ilmoitettava tällaisesta henkilötietojen käsittelystä ja heidän tietosuojaa koskevista oikeuksistaan.
- (59) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu, ja hän on antanut lausunnon 14 päivänä joulukuuta 2011⁽³⁾.
- (60) Jotta varmistettaisiin joustava siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, komissiolle olisi siirrettävä
- valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tarvittavista toimenpiteistä viljelijöiden saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi.
- (61) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja estää viljelijöiden välinen epäterve kilpailu ja syrjintä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: erityiseen kansalliseen miinanraivaukseen liittyvään varantoon sisällytettävän määrän vahvistaminen Kroatiassa; perustukijärjestelmän vuotuisen kansallisen enimmäismäärän vahvistaminen; tukioikeuksien myöntämistä koskeviin hakemuksiin liittyvien sääntöjen antaminen; sellaisten toimenpiteiden vahvistaminen, jotka koskevat aktiivottomien tukioikeuksien palauttamista kansalliseen varantoon; sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka liittyvät tukioikeuksien siirrosta ilmoittamiseen kansallisille viranomaisille, ja tällaisten ilmoitusten määräaikojen vahvistaminen; yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän vuotuisen kansallisen enimmäismäärän vahvistaminen; tukioikeuksien myöntämisvuonna jätettyjä tukioikeuksien myöntämistä koskevia hakemuksia koskevien sääntöjen vahvistaminen silloin, kun jäsenvaltiot siirtyvät perustukijärjestelmään; uudelleenjakotukea koskevien vuotuisen enimmäismäärien vahvistaminen. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (62) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja estää viljelijöiden välinen epäterve kilpailu ja syrjintä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: vastaavia käytäntöjä koskeviin jäsenvaltioiden ilmoituksiin ja komission arviointiin liittyvää menettelyä koskevien sääntöjen vahvistaminen, mukaan lukien ilmoitusten tekemistä koskevat määräajat; sellaisten tiettyjen rajojen vahvistaminen, joiden puitteissa pysyvän nurmen säilyttämistä koskeva velvoite katsotaan täytetyksi; vuotuisen enimmäismäärän vahvistaminen ilmastoon ja ympäristön kannalta suotuisien maatalouskäytäntöjen noudattamisesta myönnettävälle tuelle; vuotuisen enimmäismäärän vahvistaminen luonnonhaittatuelle; vuotuisen enimmäismäärän vahvistaminen nuorten viljelijöiden tuelle. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (63) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja estää viljelijöiden välinen epäterve kilpailu ja syrjintä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: vuotuisen enimmäismäärien vahvistaminen vapaaehtoiselle tuotantosi-donnaiselle tuelle; vapaaehtoisen tuotantosi-donnaisen tuen osalta tehtyjen päätösten arviointi- ja hyväksymismenettelyä koskevien sääntöjen vahvistaminen; sellaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat hyväksymismenettelyä ja tiedonantoja viljelijöille, kun kyseessä on maan ja lajikkeiden hyväksyminen puuvillan lajikohtaista tukea varten; puuvillan lajikohtaisen tuen määrän alentamisen laskentaa

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001 s. 1).

(3) EUVL C 35, 9.2.2012, s. 1.

koskevien sääntöjen vahvistaminen; yleisiä ilmoitusvelvollisuuksia ja -menetelmiä koskevien sääntöjen vahvistaminen; ja sellaisten toimenpiteiden vahvistaminen, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

- (64) Komission olisi yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa esiintyvien kiireellisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistuen suorien tukien järjestelmän jatkuvuuden hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat tuen myöntämiseen ja vaarantavat tämän asetuksen mukaisiin tukijärjestelmiin kuuluvien tukien tehokkaan täytäntöönpanon.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan tämän asetuksen ja YMP:n muiden välineiden välisten yhteyksien, eri maaseutualueiden välisten erojen ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevien taloudellisten resurssien rajallisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittymällä selkeästi määritelyihin prioriteetteihin. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (66) Ottaen huomioon, että asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista jatketaan vuonna 2014, tätä asetusta olisi sovellettava yleisesti 1 päivästä tammikuuta 2015. Tämän asetuksen säännöksillä, jotka koskevat joustavuutta pilareiden välillä, annetaan kuitenkin jäsenvaltioille mahdollisuus tehdä päätöksiä ja ilmoittaa ne komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Lisäksi eräät muut tämän asetuksen säännökset edellyttävät toimien toteuttamista vuonna 2014. Kyseisiä säännöksiä olisi sen vuoksi sovellettava tämän asetuksen voimaantulosta alkaen.
- (67) Suunniteltujen toimenpiteiden asianmukaisen toteuttamisen valmistelun kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan:

- a) yhteiset säännöt, jotka koskevat viljelijöille liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä suoraan myönnettäviä tukia, jäljempänä 'suorat tuet';

b) erityiset säännöt, jotka koskevat:

- i) viljelijöiden perustukea, jäljempänä 'perustukijärjestelmä' ja siirtymäkauden yksinkertaistettua järjestelmää, jäljempänä 'yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä';
- ii) viljelijöiden vapaaehtoista siirtymäkauden kansallista tukea;
- iii) vapaaehtoista uudelleenjakotukea;
- iv) tukea sellaisille viljelijöille, jotka soveltavat ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä;
- v) vapaaehtoista tukea viljelijöille luonnonhaitta-alueilla, jäljempänä 'tuki luonnonhaitta-alueille';
- vi) tukea maataloustoiminnan aloittaville nuorille viljelijöille, jäljempänä 'tuki nuorille viljelijöille';
- vii) vapaaehtoista tuotantosidonnaisen tuen järjestelmää, jäljempänä 'tuotantosidonnainen tuki';
- viii) puuvillan lajikohtaista tukea;
- ix) vapaaehtoista yksinkertaistettua järjestelmää pienviljelijöille, jäljempänä 'tuki pienviljelijöille';
- x) kehystä, jossa Bulgaria, Kroatia ja Romania voivat täydentää suoria tukia.

2 artikla

Liitteen I muuttaminen

Oikeusvarmuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti liitteessä I olevien tukijärjestelmien luettelon muuttamisesta siinä määrin kuin on tarpeen tämän asetuksen hyväksymisen jälkeen mahdollisesti hyväksyttävien tukijärjestelmiä koskevien uusien säästöjen huomioon ottamiseksi.

3 artikla

Soveltaminen syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren pienillä saarilla

Jäljempänä olevaa 11 artiklaa ei sovelleta SEUT 349 artiklassa tarkoitettuihin unionin alueisiin, jäljempänä 'syrjäisimmät alueet', eikä asetuksen (EU) N:o 229/2013 mukaisilla Egeanmeren pienillä saarilla myönnettäviin suoriin tukiihin.

Syrjäisimpiin alueisiin ei sovelleta tämän asetuksen III, IV ja V osastoa.

4 artikla

Määritelmät ja niihin liittyvät säännökset

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'viljelijällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jonka tila sijaitsee perussopimusten alueellisella soveltamisalalla, siten kuin se määritellään SEU 52 artiklassa yhdessä SEUT 349 ja 355 artiklan kanssa, ja joka harjoittaa maataloustoimintaa;
- b) 'tilalla' kaikkia viljelijän hoitamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia maataloustoimintaan käytettäviä yksiköitä;
- c) 'maataloustoiminnalla'
- i) maataloustuotteiden tuottamista, kasvatusta tai viljelyä sadonkorjuu, lypsäminen sekä tuotantoeläinten kasvatusta ja pito mukaan luettuina,
- ii) maatalousmaan säilyttämistä sellaisessa kunnossa, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla, jäsenvaltioiden komission vahvistamien puitteiden perusteella määrittämien vaatimusten mukaisesti, tai
- iii) jäsenvaltioiden määrittelemien vähimmäistoimien toteuttamista maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa;
- d) 'maataloustuotteilla' perussopimusten liitteessä I lueteltuja tuotteita, kalastustuotteita lukuun ottamatta, sekä puuvillaa;
- e) 'maatalousmaalla' pellon, pysyvien nurmien ja pysyvien laidunten tai pysyvien viljelykasvien pinta-alaa;
- f) 'peltoalalla' kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata tai viljelyyn käytettävissä olevaa kesantomaata, mukana luettuina asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23 ja 24 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan mukaisesti kesannoidut alat, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla kasvihuoneita tai kiinteä tai irtonainen suoja;
- g) 'pysyvillä viljelykasveilla' viljelykiertoon kuulumattomia kasveja, jotka ovat muita kuin pysyvät nurmet ja pysyvät laitumet, joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, mukaan luettuina taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuut;
- h) 'pysyvällä nurmella ja pysyvällä laitumella', yhdessä 'pysyvä nurmi', maata, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luontaisella tavalla (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole kuulunut tilan viljelykiertoon vähintään viiteen vuoteen; se voi sisältää muitakin laidunnettavia lajeja, kuten pensaita ja/tai puita, edellyttäen, että enemmistönä ovat heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit, samoin kuin, jos jäsenvaltio niin päättää, maata, joka on laidunnettavaa ja osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla;
- i) 'heinäkasveilla tai muilla nurmirehukasveilla' kaikkia nurmikasveja, joita jäsenvaltiossa esiintyy perinteisesti luonnonlaitumilla tai jotka tavallisesti sisältyvät laidun- tai niittysiemenseoksiin, riippumatta siitä käytetäänkö näitä alueita laiduntamiseen;
- j) 'taimitarhoilla' seuraavia aloja, joilla kasvatetaan avomaalla nuoria puumaisia (puuvartisia) kasveja myöhempää uudelleen istutusta varten:
- viini- ja juurakkotaimitarhat,
 - hedelmäpuiden ja marjakasvien taimitarhat,
 - koristekasvien taimitarhat,
 - metsäpuiden kaupalliset taimitarhat, lukuun ottamatta metsämaalla sijaitsevia tilan omaa tarvetta varten perustettuja metsäpuiden taimitarhoja,
 - taimitarhat, joissa kasvatetaan puita ja pensaita puutarhoihin, puistoihin, tien varsille ja penkereille istuttamista varten (esim. pensasaitakasvit, ruusupensaat ja muut koristepensaat, koristehavupuut) sekä niiden perusrungot ja nuoret taimet;
- k) 'lyhytkiertoisella energiapuulla' aloja, joille on istutettu CN-koodiin 0602 90 41 kuuluvia jäsenvaltioiden määrittelemiä puulajeja, joita ovat puuvartiset monivuotiset kasvit, perusrungot tai korjuun jälkeen maahan jääneet kannot, joihin tulee seuraavalla kasvukaudella uusia versoja, ja joiden korjuukierron keston enimmäispituuden jäsenvaltio määrittää;
- l) 'myynnillä' maan tai tukioikeuksien myyntiä tai muuta lopullista omistusoikeuden siirtoa; se ei sisällä maan myyntiä silloin, kun maa siirretään viranomaisten hallintaan tai käytettäväksi yleisen edun mukaisesti ja kun siirto tapahtuu muuhun kuin maataloustarkoituksiin;
- m) 'vuokraamisella' vuokrasopimusta tai vastaavaa välikaista tointa;

n) 'siirrolla' maan tai tukioikeuksien vuokraamista tai myyntiä tai perintöä tai ennakoperintöä tai sen muuta lopullista siirtoa; se ei kata oikeuksien palauttamista vuokrasopimuksen voimassaolon päättyessä.

2. Jäsenvaltioiden on

- a) vahvistettava perusteet, jotka viljelijän on täytettävä, jotta hänen katsottaisiin noudattaneen velvollisuutta pitää maatalousmaa 1 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuna laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa;
- b) määriteltävä vähimmäistoimet, jotka on toteutettava 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuna maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa, mikäli tätä sovelletaan jäsenvaltiossa;
- c) määriteltävä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetuksi lyhytkier-toiseksi energiapuuksi luokiteltavat puulajit ja vahvistettava kyseisten puulajien korjuukierron enimmäispituus.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että maa, joka on laidunnettavaa ja osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, katsotaan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetuksi pysyväksi nurmeksi.

3. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti

- a) puitteista, joissa jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet, jotka viljelijän on täytettävä, jotta hänen katsottaisiin noudattaneen velvollisuutta pitää maatalousmaa 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa;
- b) puitteista, joissa jäsenvaltioiden on määriteltävä vähimmäistoimet, jotka on toteutettava 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuna maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa;
- c) perusteista, joiden mukaan määritellään heinäkasvien ja muiden nurmirehukasvien enemmistöosuus, ja perusteista, joiden mukaan määritetään 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettua vakiintuneet paikalliset käytännöt.

II OSASTO

SUORIA TUKIA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Suoria tukia koskevat yhteiset säännöt

5 artikla

Yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat yleiset säännökset

Asetusta (EU) N:o 1306/2013 ja sen nojalla annettuja säännöksiä on sovellettava tässä asetuksessa säädettyihin järjestelmiin.

6 artikla

Kansalliset enimmäismäärät

1. Liitteessä II esitetään kullekin jäsenvaltiolle kutakin vuotta kohden kansallinen enimmäismäärä, joka on kaikkien myönnettyjen tukioikeuksien, kansallisen varannon tai alueellisten varantojen sekä 42, 47, 49, 51 ja 53 artiklan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien kokonaisarvo.

Jos jäsenvaltio hyödyntää 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, tuolle jäsenvaltiolle kyseiseksi vuodeksi liitteessä II esitetty kansallinen enimmäismäärä voidaan ylittää kyseisen alakohdan mukaisesti lasketulla määrällä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, liitteessä II esitetään kullekin yhtenäistä pintatukijärjestelmää soveltavalle jäsenvaltiolle kutakin vuotta kohden 36, 42, 47, 49, 51 ja 53 artiklan mukaisesti vahvistetuista enimmäismääristä muodostuva kansallinen enimmäismäärä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjen kansallisten enimmäismäärien mukauttamisesta myönnettävissä olevien suorien tukien kokonaisenimmäismäärään liittyvien muutosten huomioon ottamiseksi, jäsenvaltioiden 14 artiklan mukaisesti tekemistä päätöksistä ja 20 artiklan 2 kohdan soveltamisesta johtuvat muutokset mukaan luettuina.

7 artikla

Nettoenimmäismäärät

1. Niiden suorien tukien kokonaisuus, joka voidaan myöntää jäsenvaltiossa tietyinä kalenterivuonna III, IV ja V osaston mukaisesti, ei saa 11 artiklan soveltamisen jälkeen ylittää liitteessä III esitettyä vastaavaa enimmäismäärää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

Jos jäsenvaltiossa myönnettävien suorien tukien kokonaisuus ylittäisi liitteessä III esitetyt enimmäismäärät, kyseisen jäsenvaltion on vähennettävä lineaarisesti kaikkien suorien tukien määriä asetuksen (EU) N:o 228/2013 ja asetuksen (EU) N:o 229/2013 mukaisesti myönnettyjä suoria tukia lukuun ottamatta.

2. Kunkin jäsenvaltion saataville asetetaan kalenterivuositain unionin tukena 11 artiklassa tarkoitettua tukien vähennyksestä johtuva arvioitu tulo, joka vastaa liitteessä II esitettyjen kansallisten enimmäismäärien, joihin lisätään 58 artiklan mukaisesti käytettävissä oleva määrä, ja liitteessä III esitettyjen enimmäisnettomäärien välistä erotusta, toimenpiteisiin, jotka toteutetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahastosta) rahoitettavissa maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti liitteessä III esitettyjen kansallisten enimmäismäärien mukauttamisesta myönnettävissä olevien suorien tukien kokonaisenimmäismäärään liittyvien muutosten huomioon ottamiseksi, jäsenvaltioiden 14 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä johtuvat muutokset mukaan luettuina.

8 artikla

Rahoituskuri

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan mukaisesti vahvistettua mukautusastetta sovelletaan ainoastaan yli 2 000 euron suuruisiin suoriin tukiin, jotka myönnetään viljelijöille vastaavana kalenterivuonna.

2. Jäljempänä olevassa 16 artiklassa säädetyn suorien tukien asteittaisen käyttöönoton seurauksena tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan Bulgariaan ja Romaniaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Jäljempänä olevassa 17 artiklassa säädetyn suorien tukien asteittaisen käyttöönoton seurauksena tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan Kroatiaan 1 päivästä tammikuuta 2022.

3. Jotta voidaan varmistaa suorien tukien mukautusten moitteeton soveltaminen rahoituskuria soveltamalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti sellaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat jäsenvaltioiden viljelijöihin tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti soveltamien vähennysten laskentaperustetta.

4. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua mukautusastetta näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisessa asemassa olevien yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin erityisesti niiden taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen, että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

9 artikla

Aktiiviviljelijät

1. Suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, jonka maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, ja joka ei harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti määrittelemiä vähimmäistoimia.

2. Suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, joka hallinnoi lentoasemia, rautatieyhtiöitä, vesiyhtiöitä, kiinteistöyhtiöitä, pysyviä urheilukenttiä tai vapaa-ajan alueita.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa objektiivisin ja syrjimättömin perustein päättää lisätä ensimmäisen alakohdan luetteloon muita vastaavia muuta kuin maataloutta koskevia liiketoimintoja ja myöhemmin vastaavasti poistaa sellaiset lisäykset.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamisalan piiriin kuuluvaa henkilöä tai ryhmää on kuitenkin pidettävä aktiiviviljelijänä, jos sillä on jäsenvaltioiden edellyttämässä muodossa olevia todennettavia todisteita, jotka osoittavat jotain seuraavista:

a) suorien tukien vuotuinen määrä on vähintään 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita;

b) maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä;

c) pääliiketoimintaan tai toimialaan kuuluu maataloustoiminnan harjoittaminen.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan lisäksi jäsenvaltiot voivat objektiivisin ja syrjimättömin perustein päättää, että suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ryhmälle,

a) jonka maataloustoiminta on vain vähäinen osa sen koko taloudellista toimintaa; ja/tai

b) jonka pääasialliseen toimintaan tai toimialaan ei kuulu maataloustoiminnan harjoittaminen.

4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta viljelijöihin, jotka ovat saaneet aiempana vuotena suoria tukia määrän, joka ei ylitä tiettyä määrää. Jäsenvaltiot vahvistavat kyseisen määrän puolueettomien perusteiden, esimerkiksi kansallisten tai alueellisten erityispiirteidensä perusteella, ja se saa olla enintään 5 000 euroa.

5. Viljelijöiden oikeuksien suojaamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) perusteet niiden tapausten määrittämiseksi, joiden mukaan viljelijän maatalousmaata on pidettävä pääasiallisesti alana, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa;

b) perusteet maataloustoiminnasta ja muusta toiminnasta saatujen tulojen erottelemisen vahvistamiseksi;

c) perusteet 2 ja 4 kohdassa tarkoitetun suorien tukien määrän vahvistamiseksi, erityisesti suorien tukien osalta tukioikeuksien ensimmäisenä myöntämisvuonna silloin kun tukioikeuksien arvoa ei ole vielä lopullisesti vahvistettu, sekä uusien viljelijöiden suorien tukien osalta;

d) perusteet, jotka viljelijän on täytettävä todistaakseen 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi, että hänen maataloustoimintansa ei ole merkityksetöntä ja että hänen pääliiketoimintaansa tai toimialaansa kuuluu maataloustoiminnan harjoittaminen.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettua päätöksestään viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014, ja jos päätöstä muutetaan, kahden viikon kuluessa päätöksen tekemisestä.

10 artikla

Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytykset

1. Jäsenvaltion on tehtävä päätös siitä, missä seuraavista tapauksista suoria tukia ei myönnetä viljelijälle:

- a) suorien tukien, joita haetaan tai jotka aiotaan myöntää, kokonaismäärä ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista on tietynä kalenterivuonna alle 100 euroa;
- b) tilan tukikelpoinen pinta-ala, jolle haetaan tai jolle aiotaan myöntää suoria tukia, on ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista alle yhden hehtaarin suuruisen.

2. Jäsenvaltiot voivat maataloutensa rakenteen huomioon ottamiseksi mukauttaa 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettuja kynnysarvoja liitteessä IV vahvistetuissa rajoissa.

3. Jos jäsenvaltio on päättänyt soveltaa 1 kohdan b alakohdan mukaista pinta-alakynnystä, on kuitenkin sovellettava kyseisen kohdan a alakohtaa IV osastossa tarkoitettua tuotantosidonnaista eläintukea saaviin viljelijöihin, joilla on pinta-alakynnystä vähemmän hehtaareja.

4. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 1 kohtaa syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin.

5. Bulgariassa ja Romaniassa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä, jota haetaan tai joka aiotaan myöntää, on laskettava vuodeksi 2015 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

Kroatiassa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä, jota haetaan tai joka aiotaan myöntää, on laskettava vuosiksi 2015–2021 liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

11 artikla

Tukien alentaminen

1. Jäsenvaltioiden on alennettava viljelijälle III osaston 1 luvun mukaisesti tietyille kalenterivuodelle myönnettävää suorien

tukien määrää vähintään 5 prosentilla 150 000 euroa ylittävän määrän osalta.

2. Ennen 1 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat vähentää viljelijän edellisenä kalenterivuonna tosiasiallisesti maksamat ja ilmoittamat maataloustoimintaan liittyvät palkat, mukaan lukien verot ja työnantajamaksut, viljelijälle III osaston 1 luvun mukaisesti tietynä kalenterivuonna myönnettävien suorien tukien määrästä. Jos viljelijän edellisenä kalenterivuonna tosiasiallisesti maksamista ja ilmoittamista palkoista ei ole saatavilla tietoja, on käytettävä viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja.

3. Jäsenvaltio, joka päättää myöntää viljelijöille uudelleenjakotukea III osaston 2 luvun nojalla ja käyttää tähän tarkoitukseen yli 5 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä, voi päättää olla soveltamatta tätä artiklaa.

Jos jäsenvaltio päättää myöntää viljelijöille uudelleenjakotukea III osaston 2 luvun nojalla ja 41 artiklan 4 kohdassa asetettujen ylärajojen soveltaminen estää sitä käyttämästä tähän tarkoitukseen yli 5 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä, kyseinen jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta tätä artiklaa.

4. Viljelijöille, joiden on vahvistettu 18 päivän lokakuuta 2011 jälkeen keinotekoisesti luoneen edellytykset tämän artiklan tukien alentamista koskevien vaikutusten välttämiseksi, ei saa myöntää mitään sellaista etua, jolla he välttyvät tuen alenemiselta.

5. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua alennusta näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisten yksittäisten viljelijöiden asemassa olevien oikeuksiin ja velvollisuuksiin erityisesti niiden taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen, että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 tämän artiklan mukaisesti tehdyt päätökset ja mahdollinen alennuksista johtuva arvioitu tulo vuosiksi 2015–2019.

12 artikla

Monta hakemusta

Tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää vastaavasta pinta-alasta, josta viljelijä on jättänyt III osaston 1 luvun mukaisesti perustukea koskevan hakemuksen, voidaan tehdä muita suoria tukia ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomia tukia koskeva hakemus, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä.

13 artikla

Valtiontuki

Poiketen siitä, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽¹⁾ 211 artiklan 1 kohdassa säädetään, 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti maksamiin tukiin.

14 artikla

Pilareiden välinen joustavuus

1. Jäsenvaltio voi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 päättää asettaa saataville enintään 15 prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII esitetystä kalenterivuoden 2014 kansallisista enimmäismääristään ja tämän asetuksen liitteessä II esitetystä kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismääristään käytettäväksi lisätukena asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavien maaseudun kehittämissuunnitelmien toimenpiteisiin. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä suoriin tukiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Tuossa päätöksessä on vahvistettava kyseisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, joka voi vaihdella kalenterivuositain.

Jäsenvaltio, joka ei tee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä kalenterivuoden 2014 osalta, voi tehdä tämän päätöksen kalenterivuosien 2015–2019 osalta viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014. Sen on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä viimeistään mainittuna päivänä.

Jäsenvaltio voi päättää tarkistaa tässä kohdassa tarkoitettua päätöstä, jolloin tarkistettu päätös tulee voimaan kalenterivuonna 2018. Tällaiseen tarkistukseen perustuvassa päätöksessä ei saa pienentää komissiolle ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti ilmoitettua prosenttiosuutta. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaiseen tarkistukseen perustuvasta päätöksestä 1 päivään elokuuta 2017 mennessä.

2. Jäsenvaltiot, jotka eivät tee 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä, voivat päättää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 asettaa saataville suorina tukina enintään 15 prosenttia tai Bulgarian, Viron, Espanjan, Latvian, Liettuan, Puolan, Portugalin, Romanian, Slovakian, Suomen, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta enintään 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti maaseuturahastosta vuosina 2015–2020 rahoitettavien maaseudun kehittämissuunnitelmien toimenpiteisiin tarkoitetuista tukimäärärahoista. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä tukitoimenpiteisiin maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1601/96, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 671).

Tuossa päätöksessä on vahvistettava kyseisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, joka voi vaihdella kalenterivuositain.

Jäsenvaltio, joka ei tee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä varainhoitovuoden 2015 osalta, voi tehdä tämän päätöksen varainhoituvuosien 2016–2020 osalta viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014. Sen on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä viimeistään mainittuna päivänä.

Jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa tässä kohdassa tarkoitettua päätöstä, jolloin tarkistettu päätös on voimassa varainhoituvuosina 2019 ja 2020. Tällaiseen tarkistukseen perustuvassa päätöksessä ei saa korottaa komissiolle ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti ilmoitettua prosenttiosuutta. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaiseen tarkistukseen perustuvasta päätöksestä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2017.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista uudelleentarkastelua milloin tahansa talouskehityksen tai talousarvion tilanteen perusteella. Uudelleentarkastelu voi johtaa säädösten, SEUT 290 artiklan mukaisten delegoitujen säädösten tai SEUT 291 artiklan mukaisten täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen.

2 LUKU

Bulgariaan, Kroatiaan ja Romaniaan sovellettavat säännökset

16 artikla

Suorien tukien asteittainen käyttöönotto Bulgariassa ja Romaniassa

Bulgarian ja Romanian osalta 42, 47, 49, 51, 53 ja 65 artiklassa tarkoitettujen enimmäismäärät vahvistetaan vuoden 2015 osalta liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

17 artikla

Suorien tukien asteittainen käyttöönotto Kroatiassa

Kroatiassa otetaan suorat tuet käyttöön noudattaen seuraavaa aikataulua, jossa tukien lisäykset on ilmaistu prosenttiosuuksina vastaavasta suorien tukien vuodesta 2022 alkaen sovellettavasta tasosta:

25 prosenttia vuonna 2013,

30 prosenttia vuonna 2014,

35 prosenttia vuonna 2015,

40 prosenttia vuonna 2016,

50 prosenttia vuonna 2017,

60 prosenttia vuonna 2018,

70 prosenttia vuonna 2019,

80 prosenttia vuonna 2020,

90 prosenttia vuonna 2021,

100 prosenttia vuodesta 2022.

18 artikla

Täydentävät kansalliset suorat tuet ja suorat tuet Bulgariassa ja Romaniassa

1. Bulgaria ja Romania voivat vuonna 2015 täydentää kansallisilla suorilla tuilla III osaston 1 luvun 1, 2 ja 3 jaksossa tarkoitettua perustukijärjestelmässä myönnettyjä tukia. Näiden tukien kokonaismäärä ei saa ylittää liitteessä V olevassa B kohdassa vahvistettua asianomaista määrää.

2. Bulgaria voi vuonna 2015 käyttää kansallista suoraa tukea lisäksi IV osaston 2 luvussa tarkoitettun puuvillan lajikohtaisen tuen täydentämiseksi. Tuen kokonaismäärä ei saa ylittää liitteessä V olevassa C kohdassa vahvistettua asianomaista määrää.

3. Täydentävät kansalliset suorat tuet on myönnettävä puolueettomien perusteiden tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

19 artikla

Täydentävät kansalliset suorat tuet Kroatian

1. Kroatia voi tarvittaessa täydentää mitä tahansa liitteessä I lueteltua tukijärjestelmää saatuaan komission antaman luvan.

2. Täydentävän kansallisen suoran määrän, joka voidaan tietynä vuonna tietyille tukijärjestelmille myöntää, on oltava erityisten kokonaismäärärahojen rajoissa. Näiksi määrärahoiksi vahvistetaan seuraavien erotus:

- a) asianomaisen tukijärjestelmän osalta käytettävissä oleva suoran tuen määrä sen jälkeen, kun suorat tuet on otettu täysimääräisesti käyttöön 17 artiklan mukaisesti kalenterivuodeksi 2022; ja
- b) asianomaisen tukijärjestelmän osalta käytettävissä oleva suoran tuen määrä sen jälkeen, kun asianomaisena kalenterivuonna on sovellettu 17 artiklan mukaisesti tukien lisäysten aikataulua.

3. Myönnettyjen täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä ei saa ylittää liitteessä VI olevassa B kohdassa asianomaiseksi kalenterivuodeksi vahvistettua enimmäismäärää.

4. Kroatia voi päättää myönnettävän täydentävän kansallisen suoran tuen määristä puolueettomien perusteiden komission luvan saatuaan.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan lupa tämän artiklan mukaisiin tukiin, ja niissä mainitaan

asianomaiset tukijärjestelmät ja määritellään maksettaville täydentäville kansallisille suorille tuille enimmäistaso.

Kun kyseessä ovat IV osaston 1 luvussa tarkoitettua vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea täydentämään tarkoitettuja täydentäviä kansallisia suoria tuet, täytäntöönpanosäädöksissä täsmennetään myös 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja maatalouden muodot tai alat, joihin täydentävät kansalliset suorat tuet voivat liittyä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta.

6. Täydentävien kansallisten suorien tukien tukikelpoisuus-edellytykset ovat Kroatian osalta samat kuin tässä asetuksessa säädetyissä vastaavissa tukijärjestelmissä.

7. Täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin sovelletaan Kroatian osalta YMP:n kehityksen edellyttämiä mukautuksia. Ne on myönnettävä puolueettomien perusteiden tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

8. Kroatian on esitettävä kertomus täydentävien kansallisten suorien tukien täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä viimeistään niiden täytäntöönpanoa seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Kertomuksen on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin vaikuttavat tilanteen muutokset;
- b) jokaisen täydentävän kansallisen suoran tuen osalta tuensajiin lukumäärät ja täydentävän kansallisen suoran tuen myönnetty kokonaismäärä sekä täydentävää kansallista suoraa tukea saaneet hehtaarit ja eläinten tai muiden yksiköiden lukumäärät, joille tätä täydentävää kansallista suoraa tukea on myönnetty;
- c) kertomus myönnettyihin täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin sovellettavista valvontatoimenpiteistä.

20 artikla

Kroatian erityinen kansallinen miinanraivaukseen liittyvä varanto

1. Kroatian on vuodesta 2015 alkaen ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta alkaen, jotka on edellisenä kalenterivuonna määritetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 57 artiklan 10 kohdan mukaisesti ja otettu takaisin maatalouskäyttöön.

Kroatian on ilmoitettava komissiolle myös edellisen kalenterivuoden 31 päivänä joulukuuta viljelijöiden käytettävissä olevien tukioikeuksien määrä ja kyseisenä päivänä erityisessä kansallisessa miinanraivaukseen liittyvässä varannossa käyttämättömänä oleva määrä.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetyt tiedonannot on tehtävä tapauksen mukaan aluekohtaisesti tämän asetuksen 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Kun komissio mukauttaa liitettä II 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti, se laskee vuosittain määrän, joka lisätään Kroatialle liitteessä II vahvistettuihin määriin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille aloille liitteessä I luetelluissa järjestelmissä myönnettävän tuen rahoittamiseksi. Kyseinen määrä lasketaan Kroatian tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tiedoksi antamien tietojen ja Kroatiassa asianomaisen vuoden osalta arvioitujen hehtaarikohtaisten keskimääraisten suorien tukien perusteella.

Enimmäismäärä, joka lisätään ensimmäisen alakohdan mukaisesti kaikkien niiden alojen perusteella, jotka Kroatia on antanut tiedoksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vuoteen 2022 asti, on 9 600 000 euroa, ja siihen sovelletaan suorien tukien käyttöönottoaikataulua 17 artiklan mukaisesti. Asiasta johtuvat vuotuiset määrät esitetään liitteessä VII.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 2 kohdan mukaisesti lisättävän määrän osuus, joka Kroatian on sisällytettävä erityiseen kansalliseen miinanraivaukseen liittyvään varantoon tukioikeuksien jakamiseksi 1 kohdassa tarkoitetuille aloille. Kyseinen osuus lasketaan perustukijärjestelmän enimmäismäärän ja liitteessä II vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, sellaisena kuin se on ennen 2 kohdan mukaista kansallisen enimmäismäärän lisäystä, välisen suhteen perusteella. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Kroatian on vuosina 2015–2022 käytettävä erityistä kansallista miinanraivaukseen liittyvää varantoa tukioikeuksien myöntämiseksi viljelijöille sen maa-alan perusteella, jonka nämä ovat ilmoittaneet miinoista raivatuksi asianomaisena vuonna, jos:

- a) kyseessä oleva maa koostuu tukikelteisistä hehtaareista 32 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti;
- b) kyseessä oleva maa on otettu takaisin maatalouskäyttöön edellisenä kalenterivuonna; ja
- c) maa on ilmoitettu komissiolle tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. Tämän artiklan nojalla vahvistettujen tukioikeuksien arvo on myöntämisvuoden tukioikeuksien kansallinen tai alueellinen keskiarvo erityisessä kansallisessa miinanraivaukseen liittyvässä varannossa olevan määrän rajoissa.

6. Jotta otettaisiin huomioon seuraukset, jotka aiheutuvat Kroatian tämän artiklan mukaisesti ilmoittamasta miinoista raivatun maan takaisin maatalouskäyttöön ottamisesta, siirretään

komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan liitteessä VI säädetyt määrä.

III OSASTO

PERUSTUKIJÄRJESTELMÄ, YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ JA NIIHIN LIITYVÄT TUET

1 LUKU

Perustukijärjestelmä ja yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

1 jakso

Perustukijärjestelmän perustaminen

21 artikla

Tukioikeudet

1. Perustukijärjestelmässä voidaan maksaa tukea viljelijälle,
 - a) joka tämän asetuksen mukaisia tukioikeuksia myönnettäessä saa niitä 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti, 24 artiklan tai 39 artiklan mukaisesti ensimmäisen kerran, 30 artiklan mukaisesti kansallisesta tai alueellisesta varannosta tai 34 artiklan mukaisesti siirron kautta, tai
 - b) joka on 9 artiklan mukainen ja jolla on omistamiaan tai vuokraamiaan tukioikeuksia jäsenvaltiossa, joka on päättänyt 3 kohdan mukaisesti pitää voimassa olevat tukioikeutensa.
2. Tilatukijärjestelmässä asetusten (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 73/2009 mukaisesti saatujen tukioikeuksien voimaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2014.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ottivat käyttöön tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun I jakson tai III osaston 6 luvun mukaisesti taikka asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 3 luvun mukaisesti, voivat 1 päivään elokuuta 2014 mennessä päättää pitää olemassa olevat tukioikeudet voimassa. Niiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä viimeistään kyseisenä päivänä.
4. Kun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti vahvistettu omistettujen tai vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärä, joka viljelijällä on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettuna päivänä, ylittää 3 kohdassa tarkoitettujen päätöksen tekevissä jäsenvaltioissa viljelijän tukihakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vuodelta 2015 ilmoittaman tukikelteisten hehtaarien lukumäärän, joka on hänen käytössään jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tällaisen tukihakemuksen muuttamiselle, tukikelteisten hehtaarien lukumäärän ylittävät tukioikeudet lakkaavat olemasta voimassa jälkimmäisenä päivänä.

22 artikla

Perustukijärjestelmään liittyvä enimmäismäärä

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle perustukijärjestelmän vuotuinen kansallinen enimmäismäärä vähentämällä liitteessä II vahvistetusta enimmäismäärästä 42, 47, 49, 51 ja 53 artiklan mukaisesti vahvistetut vuotuiset määrät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettua määrää voidaan korottaa kunkin jäsenvaltion osalta enintään kolmella prosentilla liitteessä II esitetystä asianomaisesta vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä sen jälkeen, kun on vähennetty määrä, joka saadaan soveltamalla 47 artiklan ensimmäistä kohtaa asianomaisen vuoden osalta. Kun jäsenvaltio hyödyntää tätä vaihtoehtoa, komissio ottaa kyseisen korotuksen huomioon tämän artiklan 1 kohdan mukaista perustukijärjestelmän vuotuista kansallista enimmäismäärää asettaessaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään elokuuta 2014 mennessä vuosittaiset prosentiosuudet, joilla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettua määrää on korotettava.

3. Jäsenvaltiot voivat tarkastella 2 alakohdassa tarkoitettua päätöstään vuosittain ja niiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista tarkisteluun perustuvista päätöksistä hakemusta viimeistään edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.

4. Kaikkien tukioikeuksien ja kansallisen varannon tai alueellisten varantojen yhteisarvon on jokaisen jäsenvaltion osalta oltava jokaisena vuonna yhtä suuri kuin vastaava komission 1 kohdan mukaisesti vahvistama vuotuinen kansallinen enimmäismäärä.

5. Jos komission 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiolle vahvistama enimmäismäärä on erilainen kuin edellisvuonna sellaisen päätöksen johdosta, jonka kyseinen jäsenvaltio on tehnyt tämän artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan, 14 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan, 42 artiklan 1 kohdan, 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 51 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 53 artiklan mukaisesti, jäsenvaltion on vähennettävä tai korotettava lineaarisesti kaikkien tukioikeuksien arvoa tämän artiklan 4 kohdan noudattamisen varmistamiseksi.

23 artikla

Kansallisen enimmäismäärän jakaminen alueellisesti

1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2014 päättää soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla. Tällöin jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi niiden agromiset ja sosioekonomiset ominaisuudet, alueellinen maatalouden potentiaali tai toimielin- tai hallintorakenne.

Jäljempänä olevaa 36 artiklaa soveltavat jäsenvaltiot voivat tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen viimeistään

perustukijärjestelmän ensimmäistä täytäntöönpanovuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.

2. Jäsenvaltion on jaettava 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perustukijärjestelmän vuosittainen kansallinen enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

Jäsenvaltion, joka ei sovelta 30 artiklan 2 kohtaa, on tehtävä kyseinen jako 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että alueellisia enimmäismääriä muutetaan joka vuosi asteittain etukäteen vahvistetun mukaisesti noudattaen maatalouden potentiaalin tai ympäristöperusteiden kaltaisia puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.

4. Jäsenvaltion on vähennettävä tai korotettava tukioikeuksien arvoa lineaarisesti jokaisella asiaankuuluvalla alueella siinä määrin kuin on tarpeen sovellettavien 2 tai 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen alueellisten enimmäismäärien noudattamiseksi.

5. Jäsenvaltio, joka soveltaa 1 kohtaa, voi päättää lopettaa perustukijärjestelmän soveltamisen alueellisella tasolla jäsenvaltion asettamasta päivämäärästä alkaen.

6. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 1 kohdan ensimmäistä alakohdtaa, on ilmoitettava komissiolle mainitussa alakohdassa tarkoitettua päätöksestä sekä 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 1 kohdan toista alakohdtaa, on ilmoitettava komissiolle mainitussa alakohdassa tarkoitettua päätöksestä sekä 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä viimeistään asianomaisen vuoden 1 päivänä elokuuta.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 1 kohtaa, on ilmoitettava komissiolle 5 kohdassa tarkoitettua päätöksestä kyseisen päätöksen ensimmäistä täytäntöönpanovuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä.

24 artikla

Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen

1. Viljelijälle, joka on oikeutettu suoriin tukiin tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti, myönnetään tukioikeuksia edellyttäen, että:

- a) hän hakee niitä perustukijärjestelmässä viimeistään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti asetettavana hakemusten viimeisenä toimittamispäivänä vuonna 2015 ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta, ja

b) hänellä oli oikeus saada tukia vuoden 2013 osalta ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia sellaisen tukihakemuksen perusteella, joka koskee suoria tukia tai siirtymäkauden kansallista tukea tai täydentäviä kansallisia suoria tukia asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta jäsenvaltioissa, jotka soveltavat tämän asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa.

Jäsenvaltiot voivat jakaa tukioikeuksia viljelijälle, jolle voidaan maksaa suoria tukia tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti, joka täyttää ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen ja:

a) jolle ei vuoden 2013 osalta maksettu tukea jonkin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tukihakemuksen perusteella ja joka kyseisen jäsenvaltion komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamaan päivään mennessä:

i) tilatukijärjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa

— tuotti hedelmiä, vihanneksia, ruokaperunoita, siemenperunoita tai koristekasveja, jos asianomaiset jäsenvaltiot niin päättivät, hehtaareina ilmaistulla vähimmäisalueella, tai

— kasvatti viiniköynnöksiä; tai

ii) jolla oli yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa vain sellaista maatalousmaata, joka ei ollut 30 päivänä kesäkuuta 2003 asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti hyvässä maatalouskunnossa;

b) joka saa vuonna 2014 tukioikeuksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 tai 57 artiklan mukaisesti tilatukijärjestelmän kansallisesta varannosta; tai

c) jolla ei ole koskaan ollut asetuksen (EY) N:o 73/2009 tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 nojalla käyttöön otettuja

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1122/2009, annettu 30. marraskuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmisen hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 65).

tukioikeuksia ja joka esittää todennettavat todisteet siitä, että hän on jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamaan päivään mennessä tuottanut, kasvattanut tai viljellyt maataloustuotteita, mukaan lukien sadonkorjuu, lypsäminen, tuotantoeläinten kasvatus ja pito. Jäsenvaltio voi vahvistaa tätä viljelijäryhmää varten omia puolueettomia ja syrjimättömiä tukikelpoisuutta koskevia lisäperusteitaan erityisesti asianmukaisten taitojen, kokemuksen tai koulutuksen osalta.

2. Ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta vuonna 2015 myönnettävien tukioikeuksien määrä viljelijää kohti on yhtä suuri kuin tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jonka viljelijä ilmoittaa tukihakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vuodelle 2015 ja joka on hänen käytössään jäsenvaltion vahvistamana päivänä. Kyseinen päivä ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tällaisen tukihakemuksen muuttamiselle.

3. Jäsenvaltio voi kuitenkin soveltaa yhtä tai useampaa 4–7 kohdassa esitettyä rajoitusta 2 kohdan nojalla jaettavien tukioikeuksien lukumäärään.

4. Jäsenvaltio voi päättää, että myönnettävien tukioikeuksien määrän on oltava yhtä suuri kuin joko se tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jonka viljelijä on ilmoittanut asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuonna 2013, tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, riippuen siitä, kumpi niistä on alhaisempi. Kroatian osalta tämän mahdollisuuden soveltaminen ei vaikuta miinoista raivatuille hehtaareille tämän asetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti jaettaviin tukioikeuksiin.

5. Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltiossa ilmoitettu tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä johtaisi asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan mukaisesti vuonna 2009 ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärän, tai Kroatian osalta vuonna 2013 ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärän, ylittymiseen yli 35 prosentilla, jäsenvaltiot voivat rajoittaa vuonna 2015 myönnettävien tukioikeuksien määrän vähintään joko 135 prosenttiin tai 145 prosenttiin asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan mukaisesti vuonna 2009 ilmoitettujen hehtaarien kokonaismäärästä, tai Kroatian osalta vuonna 2013 ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

Tätä vaihtoehtoa käyttäessään jäsenvaltioiden on myönnettävä viljelijöille pienempi määrä tukioikeuksia. Kyseinen määrä laskeetaan soveltamalla suhteellista vähennystä siihen lukumäärään, joka ylittää kunkin viljelijän vuonna 2015 ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän verrattuna siihen asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrään, jonka kyseinen viljelijä on ilmoittanut vuonna 2011, tai Kroatian osalta vuonna 2013, sanotun kuitenkin rajoittamatta miinoista raivattuja hehtaareita, joiden osalta tukioikeudet on jaettava tämän asetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

6. Jäsenvaltio voi päättää soveltaa viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien määrän vahvistamiseksi vähennyskerrointa niihin 2 kohdassa tarkoitettuihin tukikelpoisiin hehtaareihin, jotka muodostuvat ilmasto-olosuhteiltaan, erityisesti korkeudesta ja muista luonnonhaitoista kuten heikosta maaperästä, jyrkkyydestä ja vedensaannista johtuen vaikeilla alueilla sijaitsevasta pysyvistä nurmista;

7. Jäsenvaltio voi päättää, että viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän on oltava yhtä suuri kuin niiden tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka eivät jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamaan päivään mennessä olleet viininviljelyhehtaareita tai peltoalahehtaareita, joilla on pysyviä kasvihuoneita.

8. Jos tämän artiklan 1 kohdan mukaisen luonnollisen tai oikeushenkilön tila myydään tai vuokrataan kokonaan tai osittain, hän voi ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti asetettavaa hakemusten viimeistä toimittamispäivää vuonna 2015 päivätyllä sopimuksella siirtää tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tukioikeuksien saantioikeutensa yhdelle tai useammalle viljelijälle, edellyttäen että kyseinen viljelijä täyttää tämän asetuksen 9 artiklassa säädetty edellytykset.

9. Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa tilan tukikelpoisina hehtaareina ilmaistun vähimmäiskoon, jolle viljelijä voi pyytää tukioikeuksien vahvistamista. Vähimmäiskoko ei kuitenkaan saa ylittää 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä kynnystä.

10. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle tässä artiklassa tarkoitetuista päätöksistä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

11. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien myöntämisvuotena jätettyjä tukioikeuksien myöntämistä koskevia hakemuksia, jos kyseisiä tukioikeuksia ei voida vielä vahvistaa lopullisesti ja jos erityisolosuhteilla on vaikutusta myöntämiseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Tukioikeuksien arvo ja arvon yhdenmukaistaminen

1. Vuonna 2015 jäsenvaltioiden on laskettava tukioikeuksien yksikköarvo jakamalla liitteessä II esitetty kansallisen enimmäismäärän kiinteä prosenttiosuus vuonna 2015 kansallisella tai alueellisella tasolla myönnettyjen tukioikeuksien lukumäärällä lukuun ottamatta kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista vuonna 2015 myönnettyjä tukioikeuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla vuoden 2015 osalta tämän asetuksen 22

artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettava perustukijärjestelmän kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä 23 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen liitteessä II esitetyllä vuoden 2015 kansallisella enimmäismäärällä. Tukioikeudet ilmaistaan hehtaarien lukumäärää vastaavana lukumääränä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmää poiketen jäsenvaltiot voivat päättää eriyttää tukioikeuksien arvon vuonna 2015, lukuun ottamatta kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista vuonna 2015 myönnettyjä tukioikeuksia, kunkin asianomaisen vuoden osalta niiden alkuperäisen yksikköarvon perusteella 26 artiklan mukaisesti lasketuna.

3. Kaikkien tukioikeuksien on viimeistään hakuvuonna 2019 oltava jäsenvaltiossa tai, jos sovelletaan 23 artiklaa, alueella yksikköarvoltaan sama.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa on säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että niiden tukioikeuksien, joiden 26 artiklan mukaisesti laskettu alkuperäinen yksikköarvo on alle 90 prosenttia niiden kansallisesta tai alueellisesta yksikköarvosta vuonna 2019, yksikköarvoa on viimeistään hakuvuoden 2019 osalta korotettava vähintään kolmasosalla niiden alkuperäisen yksikköarvon ja vuoden 2019 kansallisen tai alueellisen yksikköarvon 90 prosentin osuuden välisestä erotuksesta.

Jäsenvaltiot voivat päättää vahvistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuuden tasolle, joka on korkeampi kuin 90 prosenttia mutta kuitenkin enintään 100 prosenttia.

Lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä, että viimeistään hakuvuoden 2019 osalta yhdenkään tukioikeuden yksikköarvo ei saa olla alle 60 prosenttia kansallisesta tai alueellisesta yksikköarvosta vuonna 2019, ellei tämä johda 7 kohdassa tarkoitettua prosenttimääräisen kynnysarvon ylittävään suurimpaan sallittuun vähennykseen kyseistä rajaa soveltavissa jäsenvaltioissa. Tällöin vähimmäisyksikköarvo on asetettava kyseisen kynnysarvon noudattamisen edellyttämälle tasolle.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu vuoden 2019 kansallinen tai alueellinen yksikköarvo lasketaan jakamalla liitteessä II vahvistettua kansallisen enimmäismäärän tai kalenterivuoden 2019 osalta alueellisen enimmäismäärän kiinteä prosenttiosuus vuoden 2015 tukioikeuksien lukumäärällä asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella, lukuun ottamatta kansallisesta tai alueellisesta varannosta vuonna 2015 myönnettyjä tukioikeuksia. Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 vahvistettu perustukijärjestelmän mukainen kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä, 30 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen liitteessä II vuodeksi 2015 esitetyllä kansallisella enimmäismäärällä tai alueellisella enimmäismäärällä.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetut alueelliset enimmäismäärät lasketaan soveltamalla kiinteää prosenttiosuutta liitteessä II vuodeksi 2019 vahvistettuun kansalliseen enimmäismäärään. Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 vahvistetut vastaavat alueelliset enimmäismäärät 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 määritettävällä kansallisella enimmäismäärällä 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen, jos sovelletaan 23 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa.

7. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen tukiosuuksien arvonnousun rahoittamiseksi niiden tukiosuuksien, joiden alkuperäinen yksikköarvo on vuoden 2019 kansallista tai alueellista keskiarvoa suurempi, alkuperäisen yksikköarvon ja vuoden 2019 kansallisen tai alueellisen yksikköarvon välistä eroa pienennetään puolueettomien ja syrjimättömien, jäsenvaltioiden vahvistamien perusteiden. Näihin perusteisiin voi kuulua alkuperäisen yksikköarvon suurimman sallitun vähennyksen vahvistaminen 40 prosenttiin.

8. Tämän artiklan 2 kohtaa sovellettaessa siirtyminen 26 artiklan mukaisesti lasketusta tukioikeuksien alkuperäisestä yksikköarvosta ja niiden tämän artiklan 3 kohdan tai 4–7 kohdan mukaisesti vahvistettuun lopulliseen vuoden 2019 yksikköarvoon on toteutettava yhtäläisin menettelyin vuodesta 2015 alkaen.

Jotta varmistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän kiinteän prosenttiosuuden noudattaminen kunkin vuoden osalta, niiden tukioikeuksien arvoa, joiden alkuperäinen yksikköarvo on korkeampi kuin kansallinen tai alueellinen yksikköarvo vuonna 2019, on mukautettava.

9. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 8 kohdassa säädetään, niiden jäsenvaltioiden tapauksessa, jotka päättävät 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti pitää olemassa olevat tukioikeutensa, soveltavat tämän artiklan 2 kohtaa, siirtyminen 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistetusta tukioikeuksien alkuperäisestä yksikköarvosta ja niiden tämän artiklan 3 kohdan tai 4–7 kohdan mukaisesti vahvistetusta lopullisesta vuoden 2019 yksikköarvosta, tapahtuu tarvittaessa soveltamalla asetuksen (EY) N:o 1782/2003 63 artiklan 3 kohdan mukaisia kansallisesti määritettyjä menettelyjä.

Jotta varmistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden noudattaminen kunkin vuoden osalta, kaikkien tukioikeuksien arvoa on mukautettava lineaarisesti.

10. Jäsenvaltioiden on vuonna 2015 ilmoitettava viljelijöille heidän tämän artiklan ja 26 ja 27 artiklan mukaisesti laskettu tukioikeuksiensa arvo kullekin tämän asetuksen kattaman jakson vuodelle.

26 artikla

Tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon laskeminen

1. Edellä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien alkuperäinen yksikköarvo tilatukijärjestelmää kalenterivuonna

2014 soveltavissa jäsenvaltioissa, jotka eivät ole päättäneet säilyttää olemassa olevia tukia 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on vahvistettava joko 2 tai 3 kohdassa vahvistetun menetelmän mukaisesti.

2. Kiinteä prosenttiosuus viljelijän vuodeksi 2014 tilatukijärjestelmässä asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti saamista tuista, ennen kyseisen asetuksen II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia, jaetaan viljelijän vuonna 2015 saamien tukioikeuksien lukumäärällä, lukuun ottamatta kansallisesta tai alueellisesta varannosta vuonna 2015 myönnettyjä tukioikeuksia.

Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 vahvistettu perustukijärjestelmän mukainen kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä, 23 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen vuodeksi 2014 tilatukijärjestelmässä kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisellä alueella myönnettyjen tukien määrällä, ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia.

3. Kiinteä prosenttiosuus niiden tukioikeuksien arvosta, erityistukioikeudet mukaan lukien, jotka viljelijällä oli vuotta 2014 koskevan hakemuksensa toimittamispäivänä asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä, jaetaan viljelijän vuodeksi 2015 saamien tukioikeuksien lukumäärällä, lukuun ottamatta kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista vuonna 2015 myönnettyjä tukioikeuksia.

Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 vahvistettu perustukijärjestelmän mukainen kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä, 30 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella vuodeksi 2014 tilatukijärjestelmässä myönnettyjen kaikkien tukioikeuksien kokonaisarvolla erityistukioikeudet mukaan lukien.

Tämän kohdan soveltamiseksi viljelijällä katsotaan olevan tukioikeuksia vuotta 2014 koskevan hakemuksensa toimittamispäivänä, jos tukioikeudet on myönnetty tai lopullisesti siirretty hänelle viimeistään kyseisenä päivämääränä;

4. Tilaperustukijärjestelmää kalenterivuonna 2014 soveltavien jäsenvaltioiden on laskettava tämän asetuksen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien alkuperäinen yksikköarvo jakamalla kiinteä prosenttiosuus viljelijän vuonna 2014 tilatukijärjestelmässä asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ja mainitun asetuksen 132 ja 133 a artiklan mukaisesti saaman tuen kokonaisarvosta, ennen kyseisen asetuksen II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia, viljelijän vuonna 2015 saamien tukioikeuksien lukumäärällä, lukuun ottamatta kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista vuonna 2015 myönnettyjä tukioikeuksia.

Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 vahvistettu perustukijärjestelmän mukainen kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä, 30 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen, asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella vuodeksi 2014 tilatukijärjestelmässä asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ja mainitun asetuksen 132 ja 133 a artiklan mukaisesti myönnetyn tuen kokonaisarvolla ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia.

5. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tilatukijärjestelmää kalenterivuonna 2014 ja jotka päättävät tämän asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti pitää olemassa olevat tukioikeutensa, on laskettava tämän asetuksen 25 artikla 2 kohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien alkuperäinen yksikköarvo kertomalla tukioikeuksien yksikköarvo kiinteällä prosenttiosuudella. Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015 vahvistettu perustukijärjestelmän mukainen kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä, tämän asetuksen 30 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen vuodeksi 2014 tilatukijärjestelmässä asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella myönnettyjen asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjen tukien määrällä ennen vähennyksiä ja poissulkemisia.

6. Tässä artiklassa tarkoitettuja laskelmia varten jäsenvaltiot voivat, edellyttäen, etteivät asianomaiset alat saa tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea, ottaa huomioon myös tuen, joka on myönnetty kalenterivuodeksi 2014 yhdessä tai useammassa asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan, 68 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisessa järjestelmässä ja, asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaista yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneissa jäsenvaltioissa, yhdessä tai useammassa mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa sekä 126, 127 ja 129 artiklan mukaisessa järjestelmässä.

Jäsenvaltio, joka on päättänyt soveltaa tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea, voi ottaa huomioon kalenterivuonna 2014 myönnetyn tuen tason ja tämän asetuksen IV osaston mukaisesti myönnettävän tuen tason väliset erot soveltaessaan tässä artiklassa säädettyä laskentamenetelmää edellyttäen, että

- a) tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea myönnetään alalle, jolle on myönnetty kalenterivuonna 2014 tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan, 68 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla ja, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneiden jäsenvaltioiden osalta, mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan sekä 126, 127 ja 129 artiklan nojalla; ja
- b) vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen yksikkökohtaista määrää on alempi verrattuna kyseisen tuen yksikkökohtaiseen määrään vuonna 2014.

27 artikla

Erityisen kansallisen miinanraivaukseen liittyvän varannon sisällyttäminen

Kroatian osalta kaikkien 25 ja 26 artiklassa olevien kansallista varantoa koskevien viittausten on katsottava sisältävän 20 artiklassa tarkoitettua erityisen kansallisen miinanraivaukseen liittyvän varannon.

Lisäksi erityisestä kansallisesta miinanraivaukseen liittyvästä varannosta aiheutuva määrä on vähennettävä 25 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, mainitun artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 26 artiklassa tarkoitetuista perustukijärjestelmän mukaisista enimmäismääristä.

28 artikla

Satunnaiset voitot

Edellä olevan 25 artiklan 4–7 kohdan ja 26 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltio voi puolueettomien perusteiden säätää, että silloin kun maatalousalojen vuokrasopimus myydään tai luovutetaan tai sen voimassaolo päättyy kokonaan tai osittain asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan tai 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun päivämäärän jälkeen ja ennen tämän asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua päivämäärää, tukioikeuksien, jotka olisi myönnetty asianomaiselle viljelijälle, arvonkorotus palautetaan kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon tai alueellisiin varantoihin, jos arvonkorotus johtaisi kyseiselle viljelijälle kertyvään satunnaiseen voittoon.

Puolueettomat perusteet on vahvistettava siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, ja niihin on kuuluttava ainakin seuraavat:

- a) vuokrasopimuksen vähimmäiskesto; ja
- b) se osuus saadusta tuesta, joka palautetaan kansalliseen varantoon tai alueellisiin varantoihin.

29 artikla

Tukioikeuksien arvoa ja arvon yhdenmukaistamista koskevat ilmoitukset

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 25, 26 ja 28 tarkoitetuista päätöksistä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

2 j a k s o

Kansallinen varanto ja alueelliset varannot

30 artikla

Kansallisen varannon tai alueellisten varantojen perustaminen ja käyttö

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto. Jäsenvaltion on tätä varten tehtävä perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna perustukijärjestelmän enimmäismäärälle lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisella tasolla.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka käyttävät 23 artiklan 1 kohdan mukaista valinnanmahdollisuutta, voivat perustaa alueellisia varantoja. Jäsenvaltioiden on tätä varten tehtävä perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna asianomaiselle perustukijärjestelmän enimmäismäärälle 23 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lineaarinen prosentuaalinen vähennys alueellisella tasolla.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vähennys voi olla enintään 3 prosenttia, jollei suurempi vähennys ole tarpeen 6 kohdassa tai 7 kohdan a ja b alakohdassa vuoden 2015 osalta säädettyjen tukioikeuksien myöntöä koskevien tarpeiden vuoksi tai, 36 artiklaa soveltavissa jäsenvaltioissa, perustukijärjestelmän ensimmäisen täytäntöönpanovuoden osalta.

4. Jäsenvaltion on myönnettävä tukioikeudet kansallisista tai alueellisista varannoistaan puolueettomien perusteiden ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja tukioikeuksia myönnetään ainoastaan viljelijöille, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin 9 artiklan mukaisesti.

6. Jäsenvaltion on käytettävä kansallisia tai alueellisia varantojaan myöntääkseen tukioikeuksia ensisijaisesti nuorille viljelijöille ja maataloustoimintansa aloittaville viljelijöille.

7. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallisia tai alueellisia varantojaan

- a) myöntääkseen tukioikeuksia viljelijöille maan hylkäämisen estämiseksi, mukaan lukien alueet, joihin sovelletaan johonkin julkiseen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia,
- b) myöntääkseen viljelijöille tukioikeuksia erityisten haittojen korvaamiseksi;
- c) myöntääkseen tukioikeuksia viljelijöille, joille ei voitu myöntää tukioikeuksia tämän luvun mukaisesti ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi;
- d) myöntääkseen, tapauksissa joissa ne soveltavat tämän asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa, tukioikeuksia viljelijöille, joiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, joka on heidän käytössään jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tällaisen tukihakemuksen muuttamiselle, on suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti vahvistettujen omistettujen tai

vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärä, joka on heidän hallinnassaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettavana hakemusten viimeisenä toimittamispäivänä;

- e) korottaakseen lineaarisesti ja pysyvästi kaikkien perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien arvoa kansallisella tai alueellisella tasolla, jos asianomainen kansallinen tai alueellinen varanto ylittää 0,5 prosenttia perustukijärjestelmän mukaisesta vuotuisesta kansallisesta tai alueellisesta enimmäismäärästä, edellyttäen että käytettävissä on riittävästi määriä 4 kohdan, tämän kohdan a alakohdan ja tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti tehtäviin myöntämissiin;
- f) kattaakseen tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan ja 65 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnettävien tukien vuosittaiset tarpeet.

Tämän kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on päätettävä siinä tarkoitettujen eri käyttötarkoitusten välisestä etusijajärjestyksestä.

8. Jäsenvaltion on 6 kohtaa ja 7 kohdan a, b ja c alakohtaa soveltaessaan vahvistettava viljelijöille myönnettävien tukioikeuksien arvo tukioikeuksien myöntämivuoden kansallisen tai alueellisen keskiarvon perusteella.

Kansallinen tai alueellinen keskiarvo lasketaan jakamalla 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti myöntämivuoden osalta vahvistettu perustukijärjestelmän kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä, lukuun ottamatta kansallisen tai alueellisen varannon määrää, ja Kroatian osalta erityistä kansalliseen miinanraivaukseen liittyvää varantoa, myönnettävien tukioikeuksien lukumäärällä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallisesta tai alueellisesta varannosta myönnettävien tukioikeuksien arvon vuosittaista asteittaista muuttamista koskevat menettelyt ottaen huomioon 22 artiklan 1 kohdassa ja 23 artiklan 2 kohdassa vahvistetut perustukijärjestelmän kansallisten ja alueellisten enimmäismäärien muutokset, jotka ovat seurausta liitteessä II esitettyjen kansallisten enimmäismäärien tason vaihteluista.

9. Jos viljelijä saa tuomioistuimen lopullisen päätöksen tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lopullisen hallinnollisen määräyksen nojalla oikeuden tukioikeuksiin tai olemassa olevien tukioikeuksien arvon korotukseen, viljelijän on saatava kyseisessä päätöksessä tai määräyksessä vahvistettu tukioikeuksien määrä ja arvo jäsenvaltion vahvistamana päivämääränä. Kyseinen päivämäärä ei voi kuitenkaan olla myöhäisempi kuin päätöksen tai määräyksen antopäivää seuraava perustukijärjestelmässä jätettävän hakemuksen viimeinen jättöpäivä, ottaen huomioon 32 ja 33 artiklan soveltaminen.

10. Edellä olevaa 6 kohtaa, 7 kohdan a ja b alakohdtaa ja 9 kohtaa soveltaessaan jäsenvaltiot voivat joko myöntää uusia tukioikeuksia tai korottaa viljelijän kaikkien olemassa olevien tukioikeuksien yksikköarvoa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti.

11. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'nuorella viljelijällä' 50 artiklan 2 kohdassa ja tarvittaessa 50 artiklan 3 ja 11 kohdassa säädetty edellytykset täyttävää viljelijää;
- b) 'maataloustoimintansa aloittavalla viljelijällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei maataloustoiminnan aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana ole harjoittanut minkäänlaista maataloustoimintaa omissa nimissään ja omaan lukuunsa tai ole vastannut maataloustoimintaa harjoittavan oikeushenkilön toiminnasta. Jos kyseessä on oikeushenkilö, luonnollinen henkilö tai henkilö, jonka määräysvallassa oikeushenkilö on, ei ole saanut harjoittaa minkäänlaista maataloustoimintaa omissa nimissään ja omaan lukuunsa eikä hänen määräysvallassaan ole saanut olla maataloustuotantoa harjoittavaa oikeushenkilöä kyseessä olevan oikeushenkilön maataloustoiminnan aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana. Jäsenvaltio voi vahvistaa tämän alakohdan soveltamisalaan kuuluvia viljelijöitä varten omia kansallisia puolueettomia ja syrjimättömiä tukikelpoisuusperusteitaan erityisesti asianmukaisten taitojen, kokemuksen tai koulutuksen osalta.

31 artikla

Kansallisen varannon tai alueellisten varantojen täydentäminen

1. Kansallista varantoa tai alueellisia varantoja on täydennettävä määrillä, jotka johtuvat

- a) tukioikeuksista, jotka eivät oikeuta tukiin kahtena peräkkäisenä vuotena seuraavien soveltamisen vuoksi:
- i) tämän asetuksen 9 artikla;
- ii) 10 artiklan 1 kohta; tai
- iii) 11 artiklan 4 kohta;
- b) tukioikeuksien määrästä, joka vastaa niiden tukioikeuksien kokonaismäärää, joita viljelijä ei ole aktivoinut tämän asetuksen 32 artiklan mukaisesti kahteen peräkkäiseen vuoteen, paitsi jos niiden aktivoinnin on estänyt ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet; päätettäessä viljelijän hallinnassa olevien omistettujen taio vuokrattujen tukioikeuksien palauttamisesta kansalliseen tai alueelliseen varantoon otetaan ensisijaisesti huomioon tukioikeudet, joilla on alhaisin arvo;

- c) viljelijöiden vapaaehtoisesti palauttamista tukioikeuksista;
- d) tämän asetuksen 22 c artiklan soveltamisesta;
- e) perusteettomasti myönnettyistä tukioikeuksista asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan mukaisesti;
- f) tukioikeuksien arvon lineaarisesta vähennyksestä perustukijärjestelmän mukaisesti kansallisella tai alueellisella tasolla, kun kansallinen varanto tai alueelliset varannot eivät ole riittäviä tämän asetuksen 30 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.
- g) jos jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi, ne voivat tehdä lineaarisen vähennyksen kansallisen tai alueellisen perustukijärjestelmän tukioikeuksien arvosta tämän asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi;
- h) tämän asetuksen 34 artiklan 4 kohdan soveltamisesta.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat aktivoimattomien tukioikeuksien palauttamista kansalliseen varantoon tai alueellisiin varantoihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 j a k s o

Perustukijärjestelmän täytäntöönpano

32 artikla

Tukioikeuksien aktivoiminen

1. Viljelijälle myönnetään perustukijärjestelmässä tukea 33 artiklan 1 kohdan mukaisella ilmoituksella, kun tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet on aktivoitu tukioikeudet myöntäneessä jäsenvaltiossa. Aktivoidut tukioikeudet antavat oikeuden niissä vahvistettuihin vuotuisiin tukimääriin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahoituskurin, 11 artiklan mukaisten tukien alentamisen, tukikattojen ja tämän asetuksen 7 artiklan, 51 artiklan 2 kohdan ja 65 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisten lineaaristen vähennysten ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista.

2. Tässä osastossa 'tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan

- a) tilan maatalousmaata, mukaan lukien maa, joka ei ollut 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä maatalouskunnossa niissä unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneissä jäsenvaltioissa, jotka päättivät liittymisestä alkaen soveltaa yhteisen pinta-alatuen järjestelmää, jota käytetään maataloustoimintaan tai silloin kun maata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä käytetään valtaosin maataloustoimintaan; tai

b) mitä tahansa alaa, joka antoi vuonna 2008 oikeuden tukiin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osastossa säädettyssä tilatukijärjestelmässä tai IV A osastossa säädettyssä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ja joka

i) ei enää täytä a alakohdan mukaisen tukikelpoisen hehtaarin määritelmän vaatimuksia direktiivin 92/43/EY, direktiivin 2000/60/EY ja direktiivin 2009/147/EY täytäntöönpanon vuoksi;

ii) on metsitetty yksittäisen viljelijän sitoumuksen ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan mukaisesti tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22 artiklan taikka sellaisen kansallisen järjestelmän nojalla, jonka ehdot ovat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 22 artiklan mukaiset;

iii) on kesannoitu yksittäisen viljelijän sitoumuksen ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23 ja 24 artiklan mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan mukaisesti.

3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi

a) silloin kun tilan maatalousmaata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä katsotaan käytettävän valtaosin maataloustoimintaan, jos maataloustoimintaa voidaan harjoittaa ilman, että muun kuin maataloustoiminnan voimakkuus, luonne, kesto ja ajankohta haittaa sitä merkittävästi;

b) jäsenvaltiot voivat laatia luettelon maasta, jota käytetään valtaosin muuhun kuin maataloustoimintaan.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet tämän kohdan täytäntöön panemiseksi alueellaan.

4. Alat ovat tukikelpoisia vain, jos ne ovat tukikelpoisen hehtaarin määritelmän mukaisia koko kalenterivuoden ajan, jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet.

5. 'Tukikelpoisten hehtaarien' määrittämiseksi jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen, voivat soveltaa vähennyskerrointa kyseisten hehtaarien muuntamiseksi 'tukikelpoiksi hehtaareiksi'.

6. Hampun tuotantoon käytetyt alat ovat tukikelpoisia vain, jos käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia.

33 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien ilmoittaminen

1. Viljelijän on 32 artiklan 1 kohdan mukaisten tukioikeuksien aktivoimiseksi ilmoitettava viljelylohkot, jotka vastaavat johonkin tukioikeuteen liittyvää tukikelpoista hehtaaria. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, ilmoitettujen viljelylohkojen on oltava lohkoja, jotka ovat viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukihakemuksen muuttamiselle.

2. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa sallia, että viljelijä muuttaa ilmoitustaan, sillä edellytyksellä että viljelijä säilyttää vähintään tukioikeuksiinsa liittyvän määrän hehtaareita ja noudattaa edellytyksiä, jotka koskevat perustukijärjestelmän mukaisen tuen myöntämistä asianomaiselle alalle.

34 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltioon sijoittuneelle toiselle viljelijälle, joka on oikeutettu suoriin tukiin 9 artiklan mukaisesti, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä siirrettävistä oikeuksista.

Tukioikeuksia voidaan, myös perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa, aktivoida ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne myönnettiin.

2. Jos jäsenvaltiot käyttävät 23 artiklan 1 kohdan mukaista valinnanmahdollisuutta, tukioikeuksia voidaan siirtää tai aktivoida ainoastaan samalla alueella, paitsi perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa.

Tukioikeuksia voidaan, myös perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa, aktivoida ainoastaan sillä alueella, jolla ne myönnettiin.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät käytä 23 artiklan 1 kohdan mukaista valinnanmahdollisuutta, voivat päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai aktivoida ainoastaan saman alueen sisällä, paitsi perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa.

Tällaiset alueet on määriteltävä asiaan kuuluvalla maantieteellisellä tasolla objektiivisin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristymiset.

4. Kun tukioikeuksia siirretään ilman maa-alaa, jäsenvaltiot voivat unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti päättää, että osa siirretyistä tukioikeuksista palautetaan kansalliseen varantoon tai alueellisiin varantoihin tai että niiden yksikköarvoa alennetaan kansallisen varannon tai alueellisten varantojen hyväksi. Tällaista alennusta voidaan soveltaa yhteen tai useampaan siirtoon.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt viljelijöiden ilmoituksista kansallisille viranomaisille tukioikeuksien siirrosta, sekä tällaisen ilmoituksen määräajat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi ja perustukijärjestelmän soveltamisesta mahdollisesti johtuvien erityistilanteiden selvittämiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) säännöt, jotka koskevat viljelijöiden tukikelpoisuutta ja pääsyä perustukijärjestelmään, kun kyse on perinnöstä tai enakkoperinnöstä, vuokrasopimuksen alaisesta perinnöstä, oikeudellisen aseman tai nimityksen muutoksesta, tukioikeuksien siirtämisestä ja tilan sulautumisesta tai jakamisesta sekä 24 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua sopimuslausekkeen soveltamisesta;
- b) säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien arvon ja lukumäärän laskentaa tai tukioikeuksien arvon korottamista tai vähentämistä tämän osaston säännösten mukaisten tukioikeuksien myöntämisen yhteydessä, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat
 - i) mahdollisuutta vahvistaa viljelijän hakemuksen perusteella myönnettyille tukioikeuksille alustava arvo ja lukumäärä tai korottaa alustavasti niiden arvoa;
 - ii) tukioikeuksien alustavan ja lopullisen arvon sekä lukumäärän vahvistamista koskevia edellytyksiä;
 - iii) tapauksia, joissa myynti tai vuokrasopimus voi vaikuttaa tukioikeuksien myöntämiseen;
- c) säännöt, jotka koskevat kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista saatujen tukioikeuksien arvon ja lukumäärän vahvistamista ja laskemista;
- d) säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien yksikköarvon muuttamista, kun kyseessä on tukioikeuksien murto-osa ja kun kyseessä on 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien siirtäminen;
- e) perusteet 24 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisten vaihtoehtojen soveltamiselle;
- f) perusteet soveltaa rajoituksia 24 artiklan 4–7 kohdan mukaisesti jaettavien tukioikeuksien lukumäärään;
- g) perusteet tukioikeuksien myöntämiseksi 30 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti;

h) perusteet 32 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vähennyskertoimen asettamiselle.

2. Tukioikeuksien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tukioikeuksia koskevan ilmoituksen sisältöä ja tukioikeuksien aktivointivaatimuksia.

3. Kansanterveyden suojelemiseksi siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen hampullajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä menetelmä hampullajikkeiden määrittämiseksi ja 32 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkastamiseksi.

4 j a k s o

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

36 artikla

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

1. Jäsenvaltiot, jotka soveltavat vuonna 2014 asetuksen (EY) N:o 73/2009 V osaston 2 luvussa säädettyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, voivat tämän asetuksen edellytysten mukaisesti päättää jatkaa kyseisen järjestelmän soveltamista enintään 31 päivään joulukuuta 2020. Niiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 päätöksestään ja soveltamisen päättymispäivästä.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisaikana näihin jäsenvaltioihin ei sovelleta tämän luvun 1, 2 ja 3 jaksoa lukuun ottamatta 23 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, 23 artiklan 6 kohtaa sekä 32 artiklan 2–6 kohtaa.

2. Yhtenäistä pinta-alatukea myönnetään vuosittain kutakin jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamaa tukikelpoista hehtaaria kohden. Tuki lasketaan vuosittain jakamalla tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettu vuotuinen kokonaismääräraha kyseisessä jäsenvaltiossa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetulla tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio, joka päättää soveltaa tämän asetuksen 38 artiklaa viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018, voi käyttää tämän artiklan soveltamisen aikana tämän artiklan 2 artiklassa tarkoitettua vuotuisesta kokonaismäärärahasta enintään 20 prosenttia hehtaarikohtaisen yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi.

Näin menetellessään niiden on otettava huomioon kalenterivuoden 2014 osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan sekä 126, 127 ja 129 artiklan nojalla yhdessä tai useammassa järjestelmässä myönnetty tuet.

Kypros voi eriyttää tuen ottamalla huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä XVII a esitetyt alakohtaiset kokonaismäärärahat, joista vähennetään samalle alalle tämän asetuksen 37 artiklan nojalla mahdollisesti myönnetty tuki.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle perustukijärjestelmän vuotuinen kansallinen enimmäismäärä vähentämällä liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä 42, 47, 49, 51 ja 53 artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, edellä 2 kohdassa tarkoitettujen hehtaarien on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määrällinen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukihakemuksen muuttamiselle.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat viljelijöiden tukikelpoisuutta ja pääsyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään.

37 artikla

Siirtymäkauden kansallinen tuki

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää 36 artiklan mukaisesti soveltavat jäsenvaltiot voivat päättää myöntää siirtymäkauden kansallista tukea vuosina 2015–2020.

2. Siirtymäkauden kansallista tukea voidaan myöntää viljelijöille aloilla, joilla sitä myönnettiin vuonna 2013, tai Bulgarian ja Romanian tapauksessa aloilla, joilla myönnettiin täydentävää kansallista suoraa tukea vuonna 2013.

3. Siirtymäkauden tuen myöntämisen ehtojen on oltava samat, joilla sallitaan tukien myöntäminen asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan ja 133 a artiklan nojalla vuonna 2013 lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 132 artiklan 2 kohdan, yhdessä sen 7 ja 10 artiklan kanssa, mukaisesti tehtävästä mukauttamisesta johtuvien sovellettavien tukien vähentäminen.

4. Viljelijöille edellä 2 kohdassa tarkoitetuilla aloilla myönnettävän siirtymäkauden tuen kokonaismäärää rajoitetaan seuraavilla prosenttiosuuksilla niistä alakohtaisista kokonaismäärärahoista, jotka komissio sallii asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan tai 133 a artiklan 5 kohdan mukaisesti vuonna 2013:

— 75 prosenttia vuonna 2015

— 70 prosenttia vuonna 2016

— 65 prosenttia vuonna 2017

— 60 prosenttia vuonna 2018

— 55 prosenttia vuonna 2019

— 50 prosenttia vuonna 2020

Kyproksen osalta prosenttiosuus lasketaan asetuksen (EY) 73/2009 liitteessä XVII a esitettyjen alakohtaisten kokonaismäärärahojen pohjalta.

5. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta Kyprokseen.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä marraskuuta. Ilmoitukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) kokonaismäärärahat kutakin alaa kohden;

b) tarvittaessa siirtymäkauden kansallisen tuen enimmäismäärä.

7. Jäsenvaltiot voivat päättää puolueettomien perusteiden ja edellä 4 kohdassa esitettyjen rajojen puitteissa siirtymäkauden kansallisen tuen määristä.

5 jaks o

Perustukijärjestelmän täytäntöönpano yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneissa jäsenvaltioissa

38 artikla

Perustukijärjestelmän käyttöönotto yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneissa jäsenvaltioissa

Jollei tässä jaksossa toisin säädetä, tämän osaston säännöksiä sovelletaan jäsenvaltioihin, jotka ovat soveltaneet tämän luvun 4 jaksossa säädettyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

Tämän asetuksen 24–29 artiklaa ei sovelleta näihin jäsenvaltioihin.

39 artikla

Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen

1. Tukioikeuksia myönnetään viljelijälle, joka on oikeutettu suoriin tukiin tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti edellyttäen, että:

a) hän hakee niitä perustukijärjestelmässä viimeistään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti asetettavana hakemusten viimeisenä toimittamispäivänä perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta; ja

b) niitä myönnetään viljelijöille, joilla oli oikeus saada tukia vuoden 2013 osalta, ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai poissulkemisia, sellaisen tukihakemuksen perusteella, joka koski suoria tukia tai siirtymäkauden kansallista tukea tai täydentäviä kansallisia suoria tukia asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myöntää tukioikeuksia viljelijöille, joille voidaan myöntää suoria tukia tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti, jotka täyttävät ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen ja joille ei vuoden 2013 osalta maksettu tukea tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tukihakemuksen perusteella ja joilla oli kyseisen jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamaan päivään mennessä vain sellaista maatalousmaata, joka ei ollut 30 päivänä kesäkuuta 2003 asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti hyvässä maatalouskunnossa.

2. Ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena myönnettävien tukioikeuksien määrä viljelijää kohti on yhtä suuri kuin tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jonka viljelijä ilmoittaa tukihakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti perustukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden osalta ja joka on hänen käytössään jäsenvaltion vahvistamana päivänä. Tämä päivä ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tällaisen tukihakemuksen muuttamiselle.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat perustukijärjestelmän käyttöönottoa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneissa jäsenvaltioissa.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien myöntämisenä jätettyjä tukioikeuksien myöntämistä koskevia hakemuksia, jos kyseisiä tukioikeuksia ei voida vielä vahvistaa lopullisesti ja jos erityisolosuhteilla on vaikutusta myöntämiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Tukioikeuksien arvo

1. Perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena jäsenvaltioiden on laskettava tukioikeuksien yksikköarvo kunkin asianomaisen vuoden osalta jakamalla liitteessä II vahvistetun kansallisen enimmäismäärän kiinteä prosenttiosuus tukioikeuksien lukumäärällä perustukijärjestelmän ensimmäisenä

täytäntöönpanovuotena, lukuun ottamatta kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista myönnettyjä tukioikeuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla perustukijärjestelmän ensimmäisen täytäntöönpanovuoden osalta tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu perustukijärjestelmän kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä 30 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen liitteessä II vahvistetulla, perustukijärjestelmän ensimmäistä täytäntöönpanovuotta koskevalla kansallisella enimmäismäärällä. Tukioikeuksien lukumäärän on vastattava hehtaarien lukumäärää.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmästä poiketen jäsenvaltiot voivat päättää eriyttää tukioikeuksien arvon perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena, lukuun ottamatta kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista myönnettyjä tukioikeuksia, kunkin asianomaisen vuoden osalta niiden alkuperäisen yksikköarvon perusteella.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien alkuperäinen yksikköarvo vahvistetaan jakamalla kiinteä prosenttiosuus niiden tukien kokonaisarvosta, jotka viljelijä sai tämän asetuksen mukaisesti välittömästi perustukijärjestelmään täytäntöönpanoa edeltävältä kalenterivuodelta, lukuun ottamatta tämän asetuksen 41, 43, 48 ja 50 artiklan sekä IV osaston mukaisia tukia, ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista, niiden tukioikeuksien lukumäärällä, jotka kyseiselle viljelijälle myönnetään perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena, kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista myönnettyjä tukioikeuksia lukuun ottamatta.

Kyseinen kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan tai 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustukijärjestelmän ensimmäiselle täytäntöönpanovuodelle vahvistettava perustukijärjestelmän mukainen kansallinen tai alueellinen enimmäismäärä 30 artiklan 1 kohdassa tai tarvittaessa 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen asianomaiselle jäsenvaltiolle tai alueelle myönnettyjen tukien kokonaisarvolla, lukuun ottamatta 41, 43, 48 ja 50 artiklan sekä IV osaston mukaisia tukia, välittömästi perustukijärjestelmään siirtymistä edeltävänä kalenterivuotena ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on 2 kohtaa soveltaessaan ryhdyttävä unionin oikeuden yleisperiaatteita noudattaen yhdenmukaistamaan tukioikeuksien arvoa kansallisella tai alueellisella tasolla. Jäsenvaltioiden on tätä varten vahvistettava toteutettavat toimenpiteet ja käytettävä laskentamenetelmä ja ilmoitettava ne komissiolle viimeistään perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävän vuoden elokuun 1 päivänä. Kyseisiin toimenpiteisiin on kuuluttava 3 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien alkuperäisen arvon asteittainen muuttaminen vuosittain puolueettomasti ja syrjimättömin perustein perustukijärjestelmän ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta alkaen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena viljelijöille heidän tämän artiklan mukaisesti laskettu tukioikeuksiensa arvo kullekin tämän asetuksen kattaman jakson vuodelle.

5. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi puolueettomien perusteiden säättää, että silloin kun maatalousalojen vuokrasopimus myydään tai luovutetaan tai sen voimassaolo päättyy kokonaan tai osittain 36 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistetun päivämäärän jälkeen ja ennen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua päivämäärää, tukioikeuksien, jotka olisi myönnetty asianomaiselle viljelijälle, arvonnkorotus palautetaan kokonaan tai osittain kansalliseen tai alueelliseen varantoon, jos arvonnkorotus johtaisi kyseiselle viljelijälle kertyvään satunnaiseen voittoon.

Puolueettomat perusteet on vahvistettava siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, ja niihin on kuuluttava ainakin seuraavat:

- a) vuokrasopimuksen vähimmäiskesto;
- b) se osuus saadusta tuesta, joka palautetaan kansalliseen tai alueelliseen varantoon.

2 LUKU

Uudelleenjakotuki

41 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltiot voivat päättää viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta myöntää seuraavasta vuodesta alkaen vuotuisen tuen viljelijöille, jotka ovat oikeutettuja tukeen 1 luvun 1, 2, 3 ja 5 jaksossa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai 1 luvun 4 osastossa tarkoitetun yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti, jäljempänä 'uudelleenjakotuki'.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sellaisesta päätöksestään viimeistään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna päivänä.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat päättäneet soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla 23 artiklan mukaisesti, voivat soveltaa uudelleenjakotukea alueellisella tasolla.

3. Uudelleenjakotukea myönnetään vuosittain, kun viljelijä on aktivoinut tukioikeudet tai, tämän asetuksen 36 artiklaa soveltavissa jäsenvaltioissa, antanut ilmoituksen tukikelpoisista hehtaareista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahoituskurin, 11 artiklan mukaisten asteittaisten alennusten ja tukikattojen, tämän asetuksen 7 artiklassa tarkoitettujen lineaaristen vähennysten ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on laskettava uudelleenjakotuki vuosittain kertomalla jäsenvaltion vahvistama luku, joka ei saa olla suurempi kuin 65 prosenttia hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta tai alueellisesta keskiarvosta, viljelijän 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti aktivoimien tukien tai viljelijän 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä. Tällaisten tukien tai hehtaarien lukumäärä ei saa ylittää jäsenvaltioiden asettamaa enimmäismäärää, joka ei saa olla suurempi kuin 30 hehtaaria tai liitteessä VIII esitetty maatilojen keskimääräinen koko, jos keskimääräinen koko on suurempi kuin 30 hehtaaria kyseisessä jäsenvaltiossa.

5. Edellyttäen, että 1 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä noudatetaan, jäsenvaltiot voivat ottaa kansallisella tasolla käytöön kyseisen kohdan mukaisesti vahvistetun hehtaarin määrän puitteissa asteittaisen järjestelmän, jota sovelletaan samalla tavalla kaikkiin viljelijöihin.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtaisen tuen kansallinen keskiarvo liitteessä II kalenterivuodelle 2019 vahvistetun kansallisen enimmäismäärän ja 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vuoden 2015 tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän perusteella.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtaisen tuen alueellinen keskiarvo käyttäen liitteessä II kalenterivuodelle 2019 vahvistetun kansallisen enimmäismäärän osuutta ja 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseessä olevalla alueella ilmoitettujen vuoden 2015 tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää. Tämä osuus lasketaan jokaisen alueen osalta jakamalla 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu vastaava alueellinen enimmäismäärä 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyllä kansallisella enimmäismäärällä 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lineaarisen vähennyksen soveltamisen jälkeen, jos 30 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mitään tässä luvussa säädettyä etua ei myönnetä viljelijälle, jonka todetaan 18 päivän lokakuuta 2011 jälkeen jakaneen tilansa yksinomaan hyötyäkseen uudelleenjakotuesta. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.

8. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 4 kohdassa tarkoitettua tukioikeuksien tai hehtaarien enimmäismäärää näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisten yksittäisten viljelijöiden asemassa olevien oikeuksiin ja velvollisuuksiin erityisesti niiden taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen, että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

42 h artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltiot voivat uudelleenjakotuen rahoittamiseksi päättää viimeistään 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä käyttää enintään 30 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään komissiolle viimeistään tuona päivänä.

2. Komissio antaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan uudelleenjakotuen vastaavat enimmäismäärät sen prosenttiosuuden perusteella, jonka jäsenvaltiot aikovat käyttää kansallisesta enimmäismäärästä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin

43 artikla

Yleiset säännöt

1. Viljelijän, jolla on oikeus tukeen perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä, on noudatettava kaikilla 32 artiklan 2-5 kohdassa tarkoitetuilla tukikelpoisilla hehtaareillaan joko tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä tai vastaavia tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja käytäntöjä.

2. Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt ovat seuraavat:

- a) viljelyn monipuolistaminen;
- b) olemassa olevan pysyvän nurmen säilyttäminen; ja
- c) ekologinen ala on maatalousmaalla.

3. Vastaavat käytännöt ovat samankaltaisia menettelyjä sisältäviä käytäntöjä, joista on ilmaston ja ympäristön kannalta vastaavaa tai suurempaa hyötyä kuin yhdestä tai useammasta 2 kohdassa tarkoitettua käytännöstä. Nämä vastaavat käytännöt ja 2 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi käytäntö, jota ne vastaavat, luetaan liitteessä IX, ja niihin sovelletaan mitä hyvänsä seuraavista:

- a) sitoumuksia, jotka on tehty joko asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) sellaisia kansallisia tai alueellisia ympäristösertifiointijärjestelmiä, mukaan lukien vaatimustenmukaisuutta kansalliseen ympäristölainsäädäntöön nähden osoittava sertifiointijärjestelmä, jotka ylittävät asiaa koskevat asetuksen (EU)

N:o 1306/2013 VI osaston I luvun nojalla vahvistetut pakolliset vaatimukset ja joiden tarkoituksena on täyttää maaperän ja veden laatua, biologista monimuotoisuutta, maiseman säilyttämistä sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat tavoitteet. Näihin sertifiointijärjestelmiin voivat kuulua tämän asetuksen liitteessä IX luetellut käytännöt, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua käytäntöä tai näiden käytäntöjen yhdistelmä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua vastaavaa käytäntöä eivät saa olla päällekkäisen rahoituksen kohteena.

5. Jäsenvaltiot voivat, tarvittaessa myös alueellisella tasolla, päättää rajoittaa viljelijöiden valintaa 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtojen käyttämiseksi.

6. Jäsenvaltiot voivat, tarvittaessa myös alueellisella tasolla, päättää, että viljelijöiden on täytettävä kaikki 1 kohdan mukaiset asiaankuuluvat velvoitteensa 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kansallisten tai alueellisten ympäristösertifiointijärjestelmien mukaisesti.

7. Jollei 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista jäsenvaltioiden päätöksistä muuta johdu, viljelijä voi noudattaa yhtä tai useampaa 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua käytäntöä ainoastaan, jos se korvaa täysin 2 kohdassa tarkoitettua yhden tai useamman käytännön. Viljelijä voi käyttää 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sertifiointijärjestelmiä ainoastaan, jos ne kattavat 1 kohdassa tarkoitettua velvoitteen kokonaisuudessaan.

8. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua päätöksensä ja erityissitoumukset tai sertifiointijärjestelmät, joita ne aikovat soveltaa 3 kohdassa tarkoitettuna vastaavina käytäntöinä.

Komissio arvioi, kattaako liitteessä IX oleva luettelo erityissitoumuksiin tai sertifiointijärjestelmiin sisältyvät käytännöt, ja jos se katsoo, ettei asia ole näin, se ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille täytäntöönpanosäädöksellä, joka on annettu soveltamatta 71 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Jos komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, että kyseiset käytännöt eivät kuulu liitteessä IX olevan luettelon soveltamisalaan, kyseinen jäsenvaltio ei saa pitää komission ilmoituksessa tarkoitettuja erityissitoumuksia tai sertifiointijärjestelmiä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna vastaavina käytäntöinä.

9. Jäsenvaltion on myönnettävä tässä luvussa tarkoitettua tukea viljelijälle, joka soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytäntöjä, jos ne häntä koskevat ja jos kyseinen viljelijä noudattaa tämän asetuksen 44, 45 ja 46 artiklaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 10 ja 11 kohdan, rahoituskurin, tämän asetuksen 7 artiklan mukaisten lineaaristen vähennysten ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista.

Tuki on myönnettävä vuotuisena tukena 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettua tukikelpoista hehtaaria kohden, ja sen määrä lasketaan vuosittain jakamalla 47 artiklan soveltamisesta johtuva määrä asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa 25 artiklan 2 kohtaa, voivat päättää myöntää tässä kohdassa tarkoitetun tuen prosenttiosuutena niiden tukioikeuksien kokonaisarvosta, jotka viljelijä on aktivoinut 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti kunakin asiaankuuluvana vuonna.

Kyseinen prosenttiosuus lasketaan kunkin vuoden ja kunkin jäsenvaltion tai alueen osalta jakamalla 47 artiklan soveltamisesta johtuva määrä kaikkien niiden tukioikeuksien kokonaisarvolla, jotka on aktivoitu 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisellä alueella.

10. Viljelijällä, jonka tila sijaitsee kokonaan tai osittain direktiivin 92/43/ETY, direktiivin 2000/60/EY tai direktiivin 2009/147/EY soveltamisalaan kuuluvilla alueilla, on oikeus tässä luvussa tarkoitettuun tukeen, jos hän noudattaa tässä luvussa tarkoitettuja käytäntöjä siinä määrin kuin ne ovat asianomaisella tilalla yhteensopivia mainittujen direktiivien tavoitteiden kanssa.

11. Viljelijällä, joka noudattaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaisen maatalouden vaatimuksia, on automaattisesti oikeus tässä luvussa tarkoitettuun tukeen.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan niihin tilan yksiköihin, joita käytetään luonnonmukaiseen tuotantoon asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukaisesti.

12. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti:

- a) vastaavien käytäntöjen lisäämiseksi liitteessä IX esitettyyn luetteloon;
- b) sellaisten asianmukaisten vaatimusten vahvistamiseksi, joita on sovellettava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kansallisiin tai alueellisiin ympäristösertifiointijärjestelmiin, mukaan lukien se, minkä tasoista varmuutta näiltä järjestelmiltä edellytetään;
- c) asetuksen (EU) 1305/2013 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitettun määrän laskelmaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi tämän asetuksen liitteessä IX olevan I jakson 3 ja 4 kohdassa ja III jakson 7 kohdassa tarkoitettujen käytäntöjen ja tämän kohdan a alakohdan nojalla kyseiseen liitteeseen lisättyjen muiden vastaavien käytäntöjen osalta, jotka edellyttävät erityistä laskelmaa päällekkäisen rahoituksen välttämiseksi.

13. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat 8 kohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin, myös niiden toimittamisen aikatauluja, ja 8 kohdassa tarkoitettua komission arviointiin liittyvää menettelyä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

44 artikla

Viljelyn monipuolistaminen

1. Jos viljelijällä on 10–30 hehtaaria peltoalaa, eikä se ole merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla, tällä peltoalalla on viljeltävä vähintään kahta eri viljelykasvia. Pääkasvin osuus saa olla enintään 75 prosenttia kyseisestä peltoalasta.

Jos viljelijällä on yli 30 hehtaaria peltoalaa, eikä se ole merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla, tällä peltoalalla on viljeltävä vähintään kolmea eri viljelykasvia. Pääkasvin osuus saa olla enintään 75 prosenttia kyseisestä peltoalasta, ja kahden tärkeimmän viljelykasvin yhteenlaskettu osuus saa olla enintään 95 prosenttia kyseisestä peltoalasta.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla vaadittujen viljelykasvien lukumäärää rajoittamatta kyseisessä kohdassa vahvistettuja enimmäisrajoja ei sovelleta tiloihin, joiden peltoala on yli 75-prosenttisesti heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien viljelyssä tai kesantona. Tällöin jäljellä olevan peltoalan pääkasvin osuus saa olla enintään 75 prosenttia kyseisestä jäljellä olevasta peltoalasta, paitsi jos kyseinen jäljellä oleva ala on heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien viljelyssä tai kesantona.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tilaan,

- a) jolla yli 75 prosenttia peltoalasta käytetään heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, on kesannolla tai käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 hehtaaria;
- b) jolla yli 75 prosenttia tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea, jota käytetään heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon taikka merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai näiden käyttötapojen yhdistelmään, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 hehtaaria;
- c) jolla yli 50 prosenttia peltoalaksi ilmoitetusta aloista ei ollut viljelijän ilmoittamana edellisvuoden tukihakemuksessa ja jonka koko peltoalalla viljellään paikatietoanalyysiin pohjautuvien tukihakemusten vertailun perusteella eri viljelykasvia kuin edellisenä kalenterivuonna;

d) joka sijaitsee 62. leveyspiirin pohjoispuolisilla alueilla tai eräällä niihin välittömästi liittyvillä alueilla. Jos tällaisella tilalla on yli 10 hehtaaria peltoalaa, peltoalalla on viljeltävä vähintään kahta viljelykasvia, eikä yhdenkään viljelykasvin osuus saa olla yli 75 prosenttia peltoalasta, paitsi jos pääkasvina on heinäkasvi tai jokin muu nurmirehukasvi tai jos se on kesannolla.

4. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'viljelykasvilla' mitä tahansa seuraavista:

- a) minkä tahansa viljelykasvien nimistössä mainitun suvun viljelyä;
- b) minkä tahansa ristikkukaiskasveihin ja koisoskasveihin kuuluvan lajin viljelyä;
- c) kesantomaata;
- d) heinäkasveja tai muita nurmirehukasveja.

Talvehtivia viljelykasveja ja kevätiljelykasveja pidetään eri viljelykasveina, vaikka kyseessä ovatkin samansukuiset kasvit.

5. Siirretään komissiolle valta 70 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä:

- a) muiden suku- ja lajityyppien lisäämiseksi tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin suku- ja lajityyppihin; ja
- b) eri viljelykasvien osuuksien tarkkaa laskentamenetelmää koskevien sääntöjen vahvistamiseksi.

45 artikla

Pysyvä nurmi

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä direktiivien 92/43/ETY tai 2009/147/EY soveltamisalaa kuuluvilla alueilla sijaitsevat ympäristön kannalta herkat pysyvän nurmen alueet, jotka edellyttävät tiukkaa suojelua kyseisten direktiivien tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien näillä alueilla sijaitsevat suot ja koskeikot.

Ympäristön kannalta arvokkaiden pysyvien nurmien suojelun varmistamiseksi jäsenvaltiot voivat päättää nimetä muita, direktiivien 92/43/ETY tai 2009/147/EY soveltamisalaa kuuluvien alueiden ulkopuolella sijaitsevia herkkiä alueita, mukaan lukien paljon hiiltä sisältävillä mailla sijaitsevat pysyvät nurmet.

Viljelijät eivät saa ottaa muuhun käyttötarkoitukseen tai kyntää pysyviä nurmia, jotka sijaitsevat jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan ja tapauksen mukaan toisen alakohdan mukaisesti nimeämällä alueilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pysyvän nurmen osuus viljelijöiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamasta koko maatalousmaasta ei vähene enempää kuin 5 prosenttia siitä viiteosuudesta, jonka jäsenvaltiot vahvistavat

vuonna 2015 jakamalla tämän kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu pysyvänä nurmena oleva maa-ala mainitun alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla maatalousmaan kokonaisalalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viiteosuuden vahvistamiseksi:

- a) pysyvän nurmen ala tarkoittaa viljelijöiden, joita tämän luvun velvollisuudet koskevat, vuonna 2012 tai Kroatian tapauksessa vuonna 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maan ja viljelijöiden, joita tämän luvun velvollisuudet koskevat, vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittaman sellaisen pysyvän nurmen alan, jota ei ole ilmoitettu pysyvänä laitumena olevaksi maaksi vuonna 2012 tai Kroatian tapauksessa vuonna 2013, summaa;
- b) maatalousmaan kokonaisala tarkoittaa viljelijöiden, joita tämän luvun velvollisuudet koskevat, vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittama maatalousmaata.

Pysyvän nurmen viiteosuus lasketaan uudelleen tapauksissa, joissa viljelijöillä, joita tämän luvun velvollisuudet koskevat, on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan mukaisesti velvollisuus muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi vuonna 2015 tai vuonna 2016. Sellaisessa tapauksessa nämä alat lisätään tämän kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun pysyvän nurmen ala.

Pysyvän nurmen osuus on laskettava vuosittain viljelijöiden, joita tämän luvun velvollisuudet koskevat, kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamien alojen perusteella.

Tämän kohdan mukaista velvollisuutta sovelletaan kansallisella, alueellisella tai asianmukaisella aluetta alemmalla tasolla. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa velvollisuutta pysyvän nurmen säilyttämisestä tilan tasolla varmistaakseen, että pysyvän nurmen osuus ei vähene yli 5 prosenttia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikista tällaisista päätöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viiteosuus ja tässä kohdassa tarkoitettu osuus komissiolle.

3. Jos vahvistetaan, että 2 kohdassa tarkoitettu osuus on vähentynyt alueellisella tai aluetta alemmalla tasolla tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla yli 5 prosenttia, asianomaisen jäsenvaltion on asetettava tilan tasolla velvollisuus muuttaa maa takaisin pysyväksi nurmeksi niiden viljelijöiden osalta, joilla on käytössään maata, joka on muutettu pysyvänä laitumena tai pysyvänä nurmena olevasta maa-alasta muulla tavalla käytettäväksi maaksi aiempaan ajanjaksona.

Jos 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi vahvistettu maa-alan absoluuttinen määrä pysyy kuitenkin absoluuttisesti samansuuruisena tietyissä komission täytäntöönpanosäädöksillä määrittämässä rajoissa, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun velvollisuuden katsotaan täyttyvän.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos kyseisen rajan alitettava vähennys on seurausta metsityksestä, joka on sopusoinnussa ympäristön kanssa; tähän ei lueta lyhytkiertoisien energia-puun viljelmiä tai joulukuusiviljelmiä eikä energiantuotantoon tarkoitettujen nopeakasvuisten puiden viljelmiä.

5. Sen varmistamiseksi, että pysyvän nurmen osuus säilyy, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat pysyvän nurmen säilyttämistä, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat takaisin pysyväksi nurmeksi muuttamista tämän artiklan 1 kohdan velvollisuuden noudattamatta jättämisen tapauksessa, ja jäsenvaltioihin sovellettavat säännöt, jotka koskevat 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilan tasolla asetettavia velvollisuuksia pysyvän nurmen säilyttämiseksi ja 2 kohdassa tarkoitettua viiteosuuden mukautuksia, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

- a) tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen muiden herkkien alueiden nimeämistä koskevien puiteiden vahvistamiseksi;
- b) pysyvän nurmen ja maatalousmaan kokonaisalan välisen, tämän artiklan 2 kohdan nojalla ylläpidettävän suhteen määrittämistä koskevien yksityiskohtaisten menetelmien vahvistamiseksi;
- c) tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua aiemman ajanjakson määrittelemiseksi.

7. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu rajat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

46 artikla

Ekologinen ala

1. Jos tilalla on yli 15 hehtaaria peltoalaa, viljelijän on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen ala, joka vastaa vähintään 5:tä prosenttia viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamasta tilan peltoalasta, mukaan lukien tämän artiklan 2 alakohdan c, d, g ja h alakohdassa mainitut alat, on ekologista alaa, jos jäsenvaltiot katsovat niiden olevan ekologisista aloja mainitun kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttimäärää nostetaan 5 prosentista 7 prosenttiin edellyttäen, että asiasta annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston säädös SEUT 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio esittää 31 päivään maaliskuuta 2017 mennessä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista koskevan arviointikertomuksen, johon liitetään tarvittaessa ehdotus toisessa alakohdassa tarkoitetuksi säädökseksi.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 päätettävä, että yhtä tai useampaa seuraavista pidetään ekologisenä alana:

- a) kesantoalat;
- b) terassiviljelmät;
- c) maisemapiirteet, mukaan lukien ne, jotka sijaitsevat tilan peltoalan viereisellä alalla; poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdassa säädetään, niihin voi kuulua maisemapiirteitä, jotka eivät sisälly tukikelpoiseen alaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 76 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- d) suoja- ja kaistat, mukaan lukien pysyvänä nurmena olevat suoja- ja kaistat, edellyttäen, että ne ovat erillään niiden viereisestä tukikelpoisesta maatalousmaasta;
- e) peltometsätalouden hehtaarit, joista myönnetään tai on myönnetty tukea asetuksen (EY) N:o 1698/2005 44 artiklan ja/tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23 artiklan mukaisesti;
- f) tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet metsien reunassa;
- g) lyhytkiertoisien energiapuun alat kivennäislannoitteita ja/tai kasvinsuojeluaineita käyttämättä;
- h) tämän asetuksen 32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua metsitettyä alaa;
- i) alat, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai istuttamalla ja siemeniä idättämällä perustettua kasvipeitettä ja joihin sovelletaan tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja painotuskertoimia;
- j) tyypeä sitovien kasvien alat.

Lukuun ottamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuja tilan aloja ekologisen alan on sijaittava tilan peltoalalla. Tämän kohdan neljännen alakohdan c ja d alakohdassa mainittujen alojen tapauksessa ekologinen ala voi myös sijaita viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittaman peltoalan vieressä.

3. Hallinnon yksinkertaistamiseksi ja 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen ekologisen alan tyyppien erityispiirteiden huomioon ottamiseksi sekä niiden mittaamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat laskiessaan tilan ekologisen alan kokonaishehtaaramäärää käyttää liitteessä X esitettyjä muuntoja/tai painokertoimia. Jos jäsenvaltio päättää pitää ekologisen alana 2 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa tarkoitettua alaa tai mitä tahansa muuta alaa, johon sovelletaan painokerrointa, joka on alle 1, liitteessä X esitettyjen painokertoimien käyttö on pakollista.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tilaan,

- a) jolla yli 75 prosenttia peltoalasta käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, on kesannolla, käytetään palkokasvien viljelyyn tai käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 hehtaaria;
- b) jolla yli 75 prosenttia tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon taikka merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai näiden käyttötapojen yhdistelmään, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 hehtaaria;

5. Jäsenvaltio voi päättää toimeenpanna enimmillään puolet 1 kohdassa tarkoitettujen ekologisen alan prosenttiyksiköistä aluetasolla, jotta ekologiseksi alaksi saataisiin vierekkäisiä alueita. Jäsenvaltion on määriteltävä alueet ja osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvollisuudet. Alueiden määrittelyllä ja velvollisuuksilla on tarkoitus tukea unionin politiikkoja ympäristön, ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden aloilla.

6. Jäsenvaltio voi päättää sallia viljelijöiden, joiden tilat ovat lähellä toisiaan, täyttää 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus kollektiivisella täytäntöönpanolla edellyttäen, että kyseiset ekologiset alat ovat jatkuvia. Unionin politiikan edistämiseksi ympäristön, ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden alalla jäsenvaltiot voivat nimetä aloja, joiden osalta kollektiivinen täytäntöönpano on mahdollista, ja ne voivat asettaa lisävelvollisuuksia tällaiseen kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuville viljelijöille tai viljelijäryhmille.

Kunkin kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuvan viljelijän on varmistettava, että vähintään 50 prosenttia alasta, johon sovelletaan 1 kohdan mukaista velvoitetta, sijaitsee hänen tilansa maalla 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Kollektiiviseen täytäntöönpanoon saa osallistua enintään kymmenen viljelijää.

7. Jäsenvaltiot, joiden kokonaismaapinta-alasta yli 50 prosenttia on metsää, voivat päättää, että tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisilla alueilla sijaitseviin tiloihin, jotka kyseiset jäsenvaltiot ovat nimenneet asetuksen (EU) N:o 1305/2013

32 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti luonnonhaitta-alueiksi, edellyttäen, että yli 50 prosenttia tämä kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen yksikön maapinta-alasta on metsää ja metsämaan ja maatalousmaan välinen suhde on suurempi kuin 3:1.

Metsäalaa sekä metsän ja maatalousmaan suhdetta arvioidaan LAU 2 tasoa vastaavalla aluetasolla tai sellaisen muun selvästi rajatun yksikön tasolla, joka kattaa muun yksittäisen selkeän jatkuvan maantieteellisen alueen, jossa on samanlaiset maataloutta koskevat olosuhteet.

8. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 ja 3, 5, 6 tai 7 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä viimeistään hakemustaan edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) lisäperusteita tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alatyypin määrittämiseksi ekologiseksi alaksi;
- b) muiden alatyypin lisäämistä 2 kohdassa tarkoitettuihin ekologisen alan tyyppihin, jotka voidaan ottaa huomioon kohdassa 1 tarkoitettujen prosenttiosuuden noudattamiseksi;
- c) liitteen X mukauttamista 3 kohdassa tarkoitettujen muuntoja painokertoimien vahvistamiseksi ja komission tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti määrittelemien perusteiden ja/tai aluetyypin huomioon ottamiseksi;
- d) 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen vahvistamista, mukaan lukien täytäntöönpanolle asetettavat vähimmäisvaatimukset;
- e) sellaisten puitteiden vahvistamista, joiden perusteella jäsenvaltiot määrittelevät perusteet, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan 6 kohdan soveltamiseksi;
- f) niiden menetelmien vahvistamista, joilla määritetään 7 kohdassa tarkoitettu metsän osuus kokonaismaapinta-alasta sekä metsän ja maatalousmaan välinen suhde.

47 artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltion on käytettävä tässä luvussa tarkoitettujen tuen rahoittamiseen 30 prosenttia liitteessä II esitetyistä kansallisesta enimmäismäärästä.

2. Jäsenvaltion on sovellettava tässä luvussa tarkoitettua tukea kansallisella tasolla.

Edellä olevan 23 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltio voi päättää soveltaa tukea alueellisella tasolla. Tällaisessa tapauksessa sen on käytettävä jokaisella alueella tietty osuus tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetusta enimmäismäärästä. Tämä osuus lasketaan jokaisen alueen osalta jakamalla 23 artiklan 2 kohdan mukainen vastaava alueellinen enimmäismäärä 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyllä kansallisella enimmäismäärällä 30 artiklan 1 kohdassa säädetyn lineaarisen vähennyksen jälkeen, jos mainitun artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

3. Komissio antaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vastaavat enimmäismäärät tässä luvussa tarkoitettulle tuelle vuosittain. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 LUKU

Tuet luonnonhaitta-alueille

48 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitettun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti ja jonka tila sijaitsee kokonaan tai osittain jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeillä luonnonhaitta-alueilla, jäljempänä luonnonhaitta-alueiden tuki.

2. Jäsenvaltio voi päättää myöntää luonnonhaitta-alueiden tukea kaikille 1 kohdan soveltamisalaan kuuluville alueille tai rajoittaa tuen puolueettomin ja syrjimättömin perustein vain joillekin näistä alueista.

3. Luonnonhaitta-alueiden tukea, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan sekä rahoituskurin, 11 artiklan mukaisten tukien alennusten ja tämän asetuksen 7 artiklan mukaisten lineaaristen vähennysten ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista, myönnetään vuosittain sellaisilla alueilla sijaitsevaa tukikelpoista hehtaaria kohden, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Se maksetaan, kun asianomainen viljelijä aktivoi kyseisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet, tai tämän asetuksen 36 artiklaa soveltavissa jäsenvaltioissa kun asianomainen viljelijä on ilmoittanut kyseiset tukikelpoiset hehtaarit.

4. Hehtaarikohtainen tuki luonnonhaitta-alueille lasketaan jakamalla 49 artiklan soveltamisesta johtuva määrä 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein myös määrittää tilakohtaisen hehtaarien enimmäismäärän, joille voidaan myöntää tämän luvun mukaista tukea.

5. Jäsenvaltio voi soveltaa tukea luonnonhaitta-alueille alueellisella tasolla tässä kohdassa säädetyn edellytyksin edellyttäen, että se on määrittänyt kyseiset alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat erityisesti alueiden luonnonhaittoista johtuvat ominaispiirteet, mukaan lukien haittojen vakavuus, ja maatalouden harjoittamisolosuhteet.

Jäsenvaltion on jaettava 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

Alueellinen tuki luonnonhaitta-alueille lasketaan jakamalla tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti laskettu alueellinen enimmäismäärä 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, kyseisellä alueella sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

49 artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 päättää käyttää tuen luonnonhaitta-alueille rahoittamiseen enintään 5 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään komissiolle tuohon päivämäärään mennessä.

Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2016 tarkistaa päätöstään, siten että tarkistettu päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Sen on ilmoitettava tällaisesta päätöksestä komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2016.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tukea luonnonhaitta-alueille vastaavat enimmäismäärät vuosittain sen prosenttiosuuden perusteella, jonka jäsenvaltiot aikovat käyttää kansallisesta enimmäismäärästä 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 LUKU

Nuorten viljelijöiden tuki

50 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltion on myönnettävä vuosittain tukea nuorelle viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitettun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti, jäljempänä 'nuorten viljelijöiden tuki'.

2. Tässä luvussa 'nuorella viljelijällä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä,

a) joka on perustamassa ensimmäistä kertaa tilan sen pääasiallisena yrittäjänä tai on perustanut sellaisen tilan perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä jätettyä ensimmäistä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; ja

b) joka on a alakohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämiskuukauden korkeintaan 40-vuotias.

3. Jäsenvaltio voi määrittää nuorten viljelijöiden tukea hakevia nuoria viljelijöitä varten lisää puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita asianmukaisten taitojen ja/tai koulutusvaatimusten osalta.

4. Nuorten viljelijöiden tukea myönnetään vuosittain, viljelijän aktiivimien tukioikeuksien perusteella, tai tämän asetuksen 36 artiklaa soveltavissa jäsenvaltioissa viljelijän ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahoituskurin, 11 artiklan mukaisten tukien alennusten, 7 artiklan mukaisten lineaaristen vähennysten ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista.

5. Nuorten viljelijöiden tuki myönnetään kullekin viljelijälle enintään viideksi vuodeksi. Kyseistä ajanjaksoa lyhennetään niiden vuosien lukumäärällä, jotka ovat kuluneet ensimmäisen 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tilan perustamisen ja ensimmäisen nuoren viljelijän tukea koskevan hakemuksen jättämisen välillä.

6. Jäsenvaltion, joka ei sovelle 36 artiklaa, on laskettava nuorten viljelijöiden tuen määrä vuosittain kertomalla viljelijän 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti aktiivimien tukioikeuksien lukumäärä luvulla, joka vastaa

a) 25:tä prosenttia viljelijällä olevien omistettujen tai vuokratettujen tukioikeuksien keskiarvosta; tai

b) 25:tä prosenttia määrästä, joka lasketaan jakamalla liitteessä II esitetyn kalenterivuodelle 2019 vahvistetun kansallisen enimmäismäärän kiinteä prosenttiosuus kaikkien 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuonna 2015 ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä. Kiinteän prosenttiosuuden on oltava samansuuruinen kuin osuus kansallisesta enimmäismäärästä, joka on jäljellä perustukijärjestelmälle 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015.

7. Edellä olevaa 36 artiklaa soveltavien jäsenvaltioiden on laskettava nuorten viljelijöiden tuen määrä vuosittain kertomalla

luku, joka vastaa 25:tä prosenttia 36 artiklan mukaisesti lasketusta yhtenäisestä pinta-alatuesta, viljelijän 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

8. Poiketen siitä, mitä 6 ja 7 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat laskea tuen määrän kertomalla luvun, joka vastaa 25:tä prosenttia hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta keskiarvosta viljelijän 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti aktiivimien tukioikeuksien lukumäärällä tai viljelijän 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

Hehtaarikohtaisen tuen kansallinen keskiarvo lasketaan jakamalla liitteessä II esitetty kalenterivuodelle 2019 vahvistettu kansallinen enimmäismäärä vuonna 2015 asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai vastaavasti 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

9. Jäsenvaltion on vahvistettava yksi yläraja, jota sovelletaan viljelijän aktiivimien tukioikeuksien tai viljelijän ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärään. Tämän luku määrän on oltava vähintään 25 ja enintään 90. Jäsenvaltion on noudatettava kyseistä rajaa 6, 7 ja 8 kohtaa soveltaessaan.

10. Edellä olevien 6-9 kohdan soveltamisen sijasta jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijää kohden vuosittaisen kiinteämääräisen tukisumman, joka lasketaan kertomalla kiinteä hehtaarimäärä luvulla, joka vastaa 25:tä prosenttia 8 kohdan mukaisesti määritetystä hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta keskiarvosta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kiinteä hehtaarimäärä lasketaan jakamalla nuorten viljelijöiden tukea hakevien nuorten viljelijöiden 33 artiklan 1 kohdan tai vastaavasti 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä kyseistä tukea vuonna 2015 hakevien nuorten viljelijöiden kokonaismäärällä.

Jäsenvaltio voi laskea kiinteän hehtaarimäärän uudelleen minä tahansa vuoden 2015 jälkeisenä vuonna, jos kyseistä tukea hakevien nuorten viljelijöiden lukumäärä tai nuorten viljelijöiden tilojen koko tai molemmat muuttuvat merkittävästi.

Kiinteämääräinen vuosittainen tukisumma, joka viljelijälle voidaan myöntää, ei saa olla suurempi kuin hänen perustuksensa kokonaismäärä tiettyä vuonna ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan soveltamista.

11. Tuensaajien oikeuksien suojelun takaamiseksi ja tuensaajien välisen syrjinnän estämiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti niiden edellytysten vahvistamiseksi, joiden mukaisesti oikeushenkilön voidaan katsoa olevan tukikelpoinen nuorten viljelijöiden tuen osalta.

51 artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltion on käytettävä nuorten viljelijöiden tuen rahoittamiseen enintään 2 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä elokuuta 2014 prosenttiosuus, jonka se arvioi tarvittavan mainitun tuen rahoittamiseen.

Jäsenvaltio voi tarkistaa arvioitua prosenttiosuuttaan viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta siten, että tarkistettu prosenttiosuus tulee voimaan seuraavana vuonna. Niiden on ilmoitettava tarkistettu prosenttiosuus komissiolle viimeistään sen soveltamisvuotta edeltävän vuoden elokuun 1 päivänä.

2. Jos jäsenvaltion jollekin vuodelle vahvistama nuorten viljelijöiden tuen kokonaismäärä ylittää tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän ja jos mainittu enimmäismäärä on alhaisempi kuin tuo enimmäismäärä, kyseisen jäsenvaltion on rahoitettava erotus soveltamalla 30 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohtaa asianomaisena vuonna, soveltamalla kaikkiin viljelijöille 32 artiklan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnettäviin tukiin lineaarista vähennystä, tai soveltamalla niitä molempia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn 2 prosentin enimmäismäärän soveltamista.

3. Jos jäsenvaltiossa jonakin vuonna haettu nuorten viljelijöiden tuen kokonaismäärä ylittää tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän ja jos mainittu enimmäismäärä on 2 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä, jäsenvaltion on mainitun enimmäismäärän noudattamiseksi sovellettava viljelijöille 50 artiklan mukaisesti maksettaviin tukiin lineaarista vähennystä.

4. Komissio antaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan nuorten viljelijöiden tuen enimmäismäärät jäsenvaltioiden tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaman prosenttiosuuden pohjalta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSASTO

TUOTANTOSIDONNAINEN TUKI

1 LUKU

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki

52 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuista edellytyksistä (jäljempänä tässä luvussa 'tuotantosidonnainen tuki').

2. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energiapuu.

3. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille aloille tai jäsenvaltion alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyissä maatalouden muodoissa tai tietyillä maatalouden aloilla, jotka ovat taloudellisista, yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä erityisen tärkeitä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää myös sellaisille viljelijöille,

a) joilla on 31 päivänä joulukuuta 2014 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jakson ja 71 m artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 artiklan ja 65 artiklan neljännen kohdan mukaisesti myönnettyjä tukioikeuksia ja

b) joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareita tukioikeuksien aktivoimiseksi tämän asetuksen III osaston 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä.

5. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustin nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla aloilla tai alueilla.

6. Tuotantosidonnainen tuki myönnetään vuotuisena tukena tietyissä määrällisissä rajoissa tiettyjen pinta-alojen perusteella sekä tuotosten tai tietyn eläinmäärän perusteella.

7. Oikeushenkilön tapauksessa taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän tapauksessa jäsenvaltiot voivat soveltaa 6 kohdassa tarkoitettuja rajoja näiden oikeushenkilöiden tai ryhmien jäsenten tasolla, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään yksittäisille jäsenille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka ovat verrattavissa tilan päävastuullisessa asemassa olevien yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin erityisesti heidän taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen, että ne ovat osaltaan vahvistaneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteita.

8. Tämän artiklan mukaisesti myönnettävän tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.

9. Jotta varmistetaan unionin varojen tehokas ja kohdennettu käyttö ja estetään samanaikainen rahoitus muista vastaavista tukivälineistä, siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) tuotantosidonnaisen tuen myöntämisedellytykset;

b) säännöt, jotka koskevat johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa ja tuen kumuloitumista.

53 artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltio voi tuotantosidonnaisen tuen rahoittamiseksi päättää viimeistään kunkin tuen ensimmäistä täytäntöönpanovuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta käyttää enintään 8 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästään.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää käyttää enintään 13 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästään, jos

a) se soveltaa 31 päivään joulukuuta 2014 saakka

i) asetuksen (EY) N:o 73/2009 V osastossa säädettyä yhteisen pinta-alatuen järjestelmää tai

ii) rahoittaa toimenpiteitä mainitun asetuksen 111 artiklan mukaisesti, tai

iii) jos siihen sovelletaan kyseisen asetuksen 69 artiklan 5 kohdassa tai Maltaan tapauksessa 69 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta; ja/tai

b) se myöntää ainakin yhtenä vuonna vuosien 2010–2014 aikana yli 5 prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV – IV osaston 1 luvun 6 jaksoa lukuun ottamatta – ja V osastossa säädettyjen suorien tukien osalta käytettävissä olevasta määrästä rahoittaakseen:

i) asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 2 luvun 2 jaksossa säädettyjä toimenpiteitä,

ii) mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa ja b ja e alakohdassa säädettyä tukea tai

iii) mainitun asetuksen IV osaston 1 luvun – IV osaston 6 jaksoa lukuun ottamatta – mukaisia toimenpiteitä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kansallista vuosittaista enimmäisprosenttia voidaan nostaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä jäsenvaltioissa, joissa päätetään käyttää vähintään 2 prosenttia liitteessä II määritellystä kansallisesta vuosittaisesta enimmäismäärästä valkuaiskasvituotannon tukemiseen tämän luvun mukaisesti.

4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio, joka myöntää ainakin yhtenä vuonna vuosien 2010–2014 aikana yli 10 prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV – IV osaston 1 luvun 6 jaksoa lukuun ottamatta – ja V osastossa säädettyjen suorien tukien myöntämiseen käytettävissä olevasta määrästä rahoittaakseen:

a) asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 2 luvun 2 jaksossa säädettyjä toimenpiteitä;

b) mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa ja b ja e alakohdassa säädettyä tukea; tai

c) mainitun asetuksen IV osaston 1 luvun – 6 jaksoa lukuun ottamatta – mukaisia toimenpiteitä,

voi päättää käyttää yli 13 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II esitetystä vuotuisesta enimmäismäärästä, jos komissio hyväksyy sen tämän asetuksen 55 artiklan mukaisesti.

5. Edellä olevissa 1–4 kohdassa esitetystä prosenttiosuudesta poiketen jäsenvaltio voi päättää käyttää enintään 3 miljoonaa euroa vuodessa tuotantosidonnaisen tuen rahoitukseen.

6. Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2016 tarkistaa 1–4 kohdan mukaisesti tekemänsä päätöstä siten, että se tulee voimaan vuodesta 2017 alkaen,

a) jättääkseen ennalleen 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetun prosenttiosuuden tai korottaakseen tai alentaakseen sitä tapauksen mukaan mainituissa kohdissa säädettyissä rajoissa taikka jättääkseen ennalleen 4 kohdan mukaisesti vahvistetun prosenttiosuuden tai alentaakseen sitä;

b) muuttaakseen tuotantosidonnaisen tuen myöntämisehtoja;

c) lopettaakseen tämän luvun mukaisen tuen myöntämisen.

7. Komissio antaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tuotantosidonnaista tukea vastaavat enimmäismäärät sen perusteella, millaisen päätöksen kukin jäsenvaltio on tämän artiklan 1–6 kohdan nojalla tehnyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

54 artikla

Tiedonannot

1. Jäsenvaltioiden on annettava 53 artiklassa tarkoitettut päätökset komissiolle tiedoksi viimeistään artiklassa tarkoitettuina määräpäivinä. Tiedonannossa on 53 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettua päätöstä lukuun ottamatta oltava tiedot kohdealueesta, valituista maatalouden muodoista tai aloista sekä myönnettävän tuen tasosta.

2. Edellä 53 artiklan 2 ja 4 kohdassa tai tarvittaessa 53 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa päätöksissä on oltava yksityiskohtainen kuvaus kohdealueen erityistilanteesta sekä maatalouden muotojen tai tiettyjen maatalouden alojen erityispiirteistä, joiden vuoksi 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus ei riitä 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vaikeuksien voittamiseen ja joiden vuoksi tukitason korottaminen on oikeutettua.

55 artikla

Komission hyväksyntä

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään, soveltamatta 71 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, 53 artiklan 4 kohdassa tai tarvittaessa 53 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu päätös, jos asianomaisella alueella tai alalla todetaan esiintyvän jonkin seuraavista tarpeista:

- a) tarve pitää tietty tuotanto tietyllä tasolla vaihtoehtojen puutteen vuoksi sekä tuotannon lopettamisriskin ja siitä johtuvien yhteiskunnallisten ongelmien ja/tai ympäristöongelmien vähentämiseksi;
- b) tarve varmistaa vakaa tarjonta paikalliselle jalostusteollisuudelle ja siten estää mahdollisen rakennemuutoksen aiheuttamat kielteiset yhteiskunnalliset ja taloudelliset seuraukset;
- c) tarve kompensoida haittoja, joita tietyn alan viljelijöille aiheutuu asianomaisten markkinoiden pysyvien häiriöiden vuoksi;
- d) tarve toteuttaa toimia silloin kun tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 tai hyväksytyin valtiontukijärjestelmän mukaisesti saatavilla olevaa muuta tukea pidetään riittämättömänä tämän kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin tarpeisiin vastaamiseksi.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten arviointi- ja hyväksymismenettelyä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Puuvillan lajikohtainen tuki

56 artikla

Soveltamisala

CN-koodin 5201 00 puuvillan tuottajille myönnetään tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin, jäljempänä 'puuvillan lajikohtainen tuki'.

57 artikla

Tukikelpoisuus

1. Puuvillan lajikohtaista tukea myönnetään puuvillan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillan tuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla ja sille on pitänyt kylvää jäsenvaltioiden hyväksymiä lajikkeita, jotka tosiasiallisesti korjataan tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

Puuvillan lajikohtainen tuki maksetaan virheettömästä, aidosta ja myyntikelpoisesta puuvillasta.

2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitetut maa ja lajikkeet 3 kohdan mukaisesti vahvistettavien sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

3. Puuvillan lajikohtaisen tuen tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti säännöistä ja edellytyksistä, jotka koskevat maan ja lajikkeiden hyväksymistä puuvillan lajikohtaista tukea varten.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat menettelyä maan ja lajikkeiden hyväksymiseksi puuvillan lajikohtaista tukea varten ja tätä hyväksymistä koskevia tiedonantoja viljelijöille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

58 artikla

Perusalat, vahvistetut satotasot ja viitemäärät

1. Kansalliset perusalat ovat seuraavat:

— Bulgariassa: 3 342 ha,

— Kreikassa: 250 000 ha,

— Espanjassa: 48 000 ha,

— Portugalissa: 360 ha.

2. Vahvistetut satotasot viitekautena ovat seuraavat:

— Bulgariassa: 1,2 tonnia/ha,

— Kreikassa: 3,2 tonnia/ha,

— Espanjassa: 3,5 tonnia/ha,

— Portugalissa: 2,2 tonnia/ha.

3. Lajikohtaisen tuen määrä tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden lasketaan kertomalla 2 kohdassa vahvistetut satotasot seuraavilla viitemäärillä:

— Bulgariassa: 584,88 euroa vuonna 2015 ja 649,45 euroa vuonna 2016 ja sitä seuraavina vuosina

— Kreikassa: 234,18 euroa

— Espanjassa: 362,15 euroa

— Portugalissa: 228,00 euroa

4. Jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 1 kohdassa vahvistetun perusalalan, kyseisen jäsenvaltion 3 kohdassa tarkoitettua määrää vähennetään suhteessa perusalalan ylitykseen.

5. Puuvillan lajikohtaisen tuen soveltamisen mahdollistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat kyseisen tuen myöntämisedellytyksiä, tukikelpoisuusvaatimuksia ja maatalouskäytäntöjä.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat 4 kohdassa säädetyn vähennyksen laskentaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

59 artikla

Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tässä luvussa 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeushenkilöä, jonka muodostavat puuvillaa tuottavat viljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja joka muun muassa

- a) auttaa parantamaan puuvillan markkinoille saattamisen koordinaatiota erityisesti selvitysten ja markkinatutkimusten avulla;
- b) laatii unionin sääntöjen mukaisia vakiosopimuksia;
- c) huolehtii tuotannon suuntaamisesta tuotteisiin, jotka vastaavat paremmin markkinoiden tarpeita ja kuluttajien kysyntää erityisesti laadun ja kuluttajansuojan suhteen;
- d) uudistaa tuotteen laadun parantamiseen tähtääviä menetelmiä ja keinoja;
- e) kehittää markkinointistrategioita puuvillan myynnin edistämiseksi laatusertifiointijärjestelmällä.

2. Jäsenvaltion, jonne siementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on hyväksyttävä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavia perusteita noudattavat toimialakohtaiset organisaatiot.

3. Puuvillan lajikohtaisen tuen tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan seuraavat:

- a) toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteet;
- b) tuottajien velvollisuudet;
- c) säännöt sellaista tilannetta varten, jossa hyväksytyt toimialakohtainen organisaatio ei täytä a alakohdassa tarkoitettuja perusteita.

60 artikla

Tuen myöntäminen

1. Viljelijöille myönnetään puuvillan lajikohtaista tukea tukielpoista hehtaaria kohden 58 artiklan mukaisesti.

2. Hyväksytyt toimialakohtaisen organisaation jäseninä oleville viljelijöille myönnetään 58 artiklan 1 kohdassa säädetyn perusalan rajoissa puuvillan lajikohtainen tuki tukielpoista hehtaaria kohden korotettuna kahdella eurolla.

V OSASTO

PIENVILJELIJÄJÄRJESTELMÄ

61 artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa tässä osastossa vahvistettujen edellytysten mukaisen järjestelmän pienviljelijöitä varten, jäljempänä 'pienviljelijäjärjestelmä'.

Viljelijät, joilla vuonna 2015 on omistettuja tai vuokrattuja tukioikeuksia, tai 36 artiklaa soveltavissa jäsenvaltioissa viljelijät, jotka hakevat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään, ja jotka täyttävät 10 artiklan 1 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset, voivat hakea pienviljelijäjärjestelmään.

2. Pienviljelijäjärjestelmän tuet korvaavat III ja IV osaston mukaisesti myönnettävät tuet.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio valitsee 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen tukimenetelmän. Siinä tapauksessa tuki edellyttää III ja IV osastossa säädettyjen ehtojen täyttämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.

3. Pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät vapautetaan III osaston 3 luvussa säädettyjen maatalouskäytäntöjen noudattamisesta.

4. Viljelijöille, joiden todetaan luoneen 18 päivän lokakuuta 2011 jälkeen keinotekoisesti edellytykset pienviljelijäjärjestelmästä hyötymiseksi, ei saa myöntää mitään tämän osaston mukaista etua.

62 artikla

Osallistuminen

1. Pienviljelijäjärjestelmään haluavan viljelijän on jätettävä hakemus jäsenvaltioiden vahvistamaan päivään mennessä, joka saa olla viimeistään 15 päivä lokakuuta 2015. Jäsenvaltioiden vahvistama määräpäivä ei voi kuitenkaan olla aikaisemmin kuin perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä jätetyn hakemuksen viimeinen jättöpäivä.

Jos viljelijä ei ole hakenut pienviljelijäjärjestelmään viimeistään jäsenvaltion vahvistamana päivänä tai jos viljelijä päättää poistua siitä kyseisen päivämäärän jälkeen tai jos viljelijä on valinnut asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tuen, hänellä ei ole enää oikeutta osallistua järjestelmään.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että viljelijät, joiden III ja IV osaston mukaisesti saamien suorien tukien määrä on jäsenvaltion 63 artiklan mukaisesti vahvistamaa enimmäismäärää pienempi, sisällytetään pienviljelijäjärjestelmään automaattisesti, elleivät he nimenomaisesti poistu siitä 1 kohdan mukaiseen jäsenvaltion vahvistamaan päivämäärään mennessä tai jonakin seuraavana vuotena. Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava viljelijöille ajoissa oikeudesta poistua järjestelmästä.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että arvio 63 artiklassa tarkoitetusta tuen määrästä ilmoitetaan viljelijöille ajoissa ennen jäsenvaltioiden vahvistamaa hakemuksen jättöpäivää tai järjestelmästä poistumispäivää.

63 artikla

Tuen määrä

1. Jäsenvaltion on vahvistettava kunkin pienviljelijäjärjestelmään osallistuvan viljelijän vuotuisen tuen määrä jollekin seuraavista tasoista:

- a) määrä, joka ei ylitä 25:tä prosenttia tuensaajakohtaisesta kansallisesta keskituksesta, joka jäsenvaltion on vahvistettava liitteessä II kalenterivuodelle 2019 vahvistetun kansallisen enimmäismäärän ja 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti tukikelpoisia hehtaareita vuonna 2015 ilmoittaneiden viljelijöiden lukumäärän perusteella;
- b) määrä, joka vastaa hehtaarikohtaista kansallista keskitukea kerrottuna hehtaarien lukumäärää vastaavalla jäsenvaltioiden vahvistamalla luvulla, joka voi olla enintään viisi. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaarikohtainen kansallinen keskituki liitteessä II kalenterivuodelle 2019 vahvistetun kansallisen enimmäismäärän ja 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vuoden 2015 tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän perusteella.

Ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu määrä ei saa olla pienempi kuin 500 euroa eikä suurempi kuin 1 250 euroa.

Jos ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan soveltamisesta johtuva määrä on pienempi kuin 500 euroa tai suurempi kuin 1 250 euroa, se on pyöristettävä ylös- tai alaspäin vähimmäis- tai enimmäismäärään.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää myöntää järjestelmään osallistuville viljelijöille

- a) määrän, joka on yhtä suuri kuin viljelijälle III ja IV osaston mukaisesti vuosittain myönnettävien tukien arvo yhteensä, tai
- b) määrän, joka on yhtä suuri kuin viljelijälle III ja IV osaston mukaisesti vuonna 2015 myönnettävien tukien arvo

yhteensä ja jota jäsenvaltiot voivat myöhemmin vuosina mukauttaa ottaakseen samassa suhteessa huomioon liitteessä II vahvistetun kansallisen enimmäismäärän muutokset.

Ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu määrä ei saa olla suurempi kuin jäsenvaltion vahvistama 500–1 250 euroa.

Jos ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdan soveltamisen johdosta tuen määrä on pienempi kuin 500 euroa, kyseinen jäsenvaltio voi päättää pyöristää tämän määrän 500 euroon.

3. Poiketen siitä mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, näissä kohdissa tarkoitettu määrä voidaan Kroatiassa, Kyproksessa, Mallassa ja Sloveniassa vahvistaa pienemmäksi kuin 500 euroa, mutta ei kuitenkaan pienemmäksi kuin 200 euroa tai Maltaan osalta pienemmäksi kuin 50 euroa.

64 artikla

Erityisedellytykset

1. Viljelijän on pienviljelijäjärjestelmään osallistumisaikanaan

- a) säilytettävä vähintään se tukikelpoinen hehtaarimäärä, joka vastaa omistettujen tai vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärää tai 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää vuonna 2015;
- b) täytettävä 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty vähimmäisvaatimus.

2. Pienviljelijäjärjestelmään osallistuvan viljelijän 32 ja 33 artiklan mukaisesti vuonna 2015 aktivoimia tukioikeuksia pidetään aktivoituina tukioikeuksina koko sen ajan, kun viljelijä osallistuu järjestelmään.

Omistettuja tai vuokrattuja tukioikeuksia, jotka viljelijällä on järjestelmään osallistumisaikana, ei pidetä kansalliseen varantoon tai alueellisiin varantoihin 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti palautettavina käyttämättöminä tukioikeuksina.

Jäsenvaltioissa, jotka soveltavat 36 artiklaa, pienviljelijäjärjestelmään osallistuvan viljelijän 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamia tukikelpoisia hehtaareja vuonna 2015 pidetään ilmoitettuina koko sen ajan, kun viljelijä osallistuu järjestelmään.

3. Poiketen siitä, mitä 34 artiklassa säädetään, pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien viljelijöiden tukioikeuksia ei voi siirtää, jollei kyseessä ole perintö tai ennakkoperintö.

Viljelijä, joka saa tukioikeuksia perintönä tai ennakkoperintönä pienviljelijäjärjestelmään osallistuvalla viljelijältä, voi osallistua pienviljelijäjärjestelmään, jos hän täyttää perustukijärjestelmää koskevat edellytykset ja perii hänelle tukioikeudet perinnöksi jättävältä viljelijältä tämän kaikki tukioikeudet.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio valitsee 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen tukimenetelmän soveltamatta 63 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa.

5. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti järjestelmään osallistumisen edellytyksistä silloin kun siihen osallistuvan viljelijän tilanne on muuttunut.

65 artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltion on tässä osastossa tarkoitettujen tuen rahoittamiseksi vähennettävä saatavilla olevien vastaavien tukien kokonaismääristä määrät, jotka vastaavat määriä, joihin pienviljelijä olisi oikeutettu

- a) III osaston 1 luvussa tarkoitettujen perustuen tai yhtenäisen pinta-alatuen mukaisesti;
- b) III osaston 2 luvussa tarkoitettujen uudelleenjakotuen osalta;
- c) III osaston 3 luvussa tarkoitettujen ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin myönnettävän tuen osalta,
- d) III osaston 4 luvussa tarkoitettujen luonnonhaittatuen osalta
- e) III osaston 5 luvussa tarkoitettujen nuorten viljelijöiden tuen ja
- f) IV osastossa tarkoitettujen tuotantosidonnaisen tuen osalta.

Jos yksittäiselle viljelijälle myönnettävien tukien määrän summa jäsenvaltioissa, jotka ovat päättäneet laskea tuen määrän 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, ylittää niiden vahvistaman enimmäismäärän, kutakin määrää vähennetään suhteellisesti.

2. Kaikkien pienviljelijätukijärjestelmästä johtuvien tukien summan ja 1 kohdan mukaisesti rahoitettavan kokonaismäärän välinen erotus rahoitetaan yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- a) sovelletaan 30 artiklan 7 kohtaa asianomaisena vuonna;
- b) käytetään asianomaisena vuonna käyttämättä jääneitä varoja III osaston 5 luvussa vahvistettujen nuorten viljelijöiden tuen rahoittamiseksi;
- c) sovelletaan lineaarista vähennystä kaikkiin 32 tai 36 artiklan mukaisesti myönnettäviin tukiin.

3. Seikkojen, joiden perusteella tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrät vahvistetaan, on pysyttävä samoina koko sen ajan, jonka viljelijä osallistuu pienviljelijäjärjestelmään, paitsi jos jäsenvaltio on päättänyt vahvistaa vuotuisen tuen määrän 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

4. Jos pienviljelijöiden tukijärjestelmästä johtuvien tukien kokonaismäärä ylittää 10 prosenttia liitteessä II esitetystä vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä, jäsenvaltion on sovellettava tämän osaston mukaisesti maksettaviin tukiin lineaarista vähennystä mainitun prosenttiosuuden noudattamiseksi, jollei se ole vahvistanut tuen määrää 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti soveltamatta 63 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa.

Samaa poikkeusta sovelletaan niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat vahvistaneet tuen määrän 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti soveltamatta 63 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa, joiden liitteessä II vahvistettu kansallinen enimmäismäärä on vuoden 2019 osalta korkeampi kuin vuoden 2015 osalta ja jotka soveltavat 25 artiklan 1 kohdan tai vastaavasti 36 artiklan 2 kohdan mukaista laskentamenetelmää.

VI OSASTO

PUUVILLA-ALAN KANSALLISET RAKENNEUUDISTUSOHJELMAT

66 artikla

Vuotuisten määrärahojen käyttö rakenneuudistusohjelmiin

1. Jäsenvaltion, joka on soveltanut asetuksen (EY) N:o 637/2008 4 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa, on siirrettävä kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevat asiaan kuuluvat vuotuiset määrärahat siten, että siirto tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014 ja ne ovat unionin lisävaroja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti rahoitettavien maaseudun kehittämissohjelmien toimenpiteisiin.

2. Asetuksen (EY) N:o 637/2008 4 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa soveltaneen jäsenvaltion kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdan nojalla käytettävissä olevat asiaankuuluvat vuotuiset määrärahat sisällytetään sen tämän asetuksen liitteessä II esitettyihin kansallisiin enimmäismääriin 1 päivästä tammikuuta 2017.

VII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Ilmoitukset ja kiireelliset tapaukset

67 artikla

Ilmoitusvelvollisuudet

1. Tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti tarvittavista toimenpiteistä, jotka koskevat jäsenvaltioiden ilmoituksia komissiolle tämän asetuksen soveltamiseksi tai suorien tukien tarkastamiseksi, valvomiseksi, seuraamiseksi, arvioimiseksi ja tilintarkastuksen tekemiseksi ja jotta noudatetaan neuvoston päätöksellä tehtyjen kansainvälisten sopimusten vaatimuksia, mainittujen sopimusten mukaiset ilmoitusvelvollisuudet mukaan luettuina. Komissio ottaa tämän tehdessään huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden välisen synergian.

Saatuja tietoja voidaan tarvittaessa toimittaa kansainvälisille organisaatioille ja kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai asettaa näiden saataville tai julkaista, jollei henkilötietojen suojasta ja yritysten liikesalaisuuksien suojaamiseen liittyvästä oikeutetusta edusta muuta johdu.

2. Jotta 1 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset olisivat nopeita, tehokkaita, täsmällisiä ja kustannustehokkaita, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat seuraavaa:

- a) ilmoitettavien tietojen luonne ja tyyppi;
- b) käsiteltävien tietojen ryhmät ja enimmäissäilytysajat;
- c) oikeus päästä tietoihin tai saataville asetettavia tietojärjestelmiä;
- d) tietojen julkaisemisedellytykset.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

- a) ilmoitusmenetelmät;
- b) säännöt, jotka koskevat tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavien tietojen toimittamista;
- c) järjestelyt toimitettavien tietojen hallinnoimiseksi sekä säännöt, jotka koskevat tiedonantojen sisältöä, muotoa, aikataulua, toimittamistilheyttä ja määräaikoja;
- d) järjestelyt tietojen ja asiakirjojen toimittamiseksi tai käyttöön asettamiseksi jäsenvaltioille, kansainvälisille organisaatioille tai kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille, tai julkaisemiseksi, jollei henkilötietojen suojasta ja viljelijöiden ja yritysten liikesalaisuuksien suojaamiseen liittyvästä oikeutetusta edusta muuta johdu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

68 artikla

Henkilötietojen käsittely ja suoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja 67 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja tarkoituksia varten. Ne eivät saa käsitellä kyseisiä tietoja näiden tarkoitusten vastaisella tavalla.

2. Jos henkilötietoja käsitellään 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa seuranta- ja arviointitarkoituksessa, tiedot tehdään nimettömiksi ja niitä käsitellään vain koottuina.

3. Henkilötietoja käsitellään direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti. Tällaisia tietoja ei etenkään saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädetty vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojensa saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaiset oikeudet.

5. Tähän artiklaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 111–114 artiklaa.

69 artikla

Toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Tällaisten erityisten ongelmien ratkaisemiseksi ja varmistuksen suorien tukien jatkuvuuden poikkeuksellisissa olosuhteissa komissio hyväksyy 71 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos asianmukaisesti perustellut erittäin kiireelliset tapaukset sitä edellyttävät.

3. Edellä olevien 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt säädökset pysyvät voimassa enintään 12 kuukauden ajan. Jos kyseisissä kohdissa tarkoitetut erityiset ongelmat jatkuvat edelleen tämän määräajan jälkeen, komissio voi pysyvän ratkaisun luomiseksi esittää asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.

4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista 1 tai 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä säädöksistä kahden työpäivän kuluessa niiden hyväksymisestä.

2 LUKU

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

70 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 2 artiklassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 35 artiklassa, 36 artiklan 6 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 43 artiklan 12 kohdassa, 44 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 46 artiklan 9 kohdassa, 50 artiklan 11 kohdassa, 52 artiklan 9 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa, 58 artiklan 5 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 5 kohdassa, 67 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 73 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 35 artiklassa, 36 artiklan 4 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 43 artiklan 12 kohdassa, 44 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 46 artiklan 9 kohdassa, 50 artiklan 11 kohdassa, 52 artiklan 9 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa, 58 artiklan 5 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 5 kohdassa, 67 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 73 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 2 artiklan, 4 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 3 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 5 kohdan, 20 artiklan 6 kohdan, 35 artiklan, 36 artiklan 6 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 43 artiklan 12 kohdan, 44 artiklan 5 kohdan, 45 artiklan 5 ja 6 kohdan, 46 artiklan 9 kohdan, 50 artiklan 11 kohdan, 52 artiklan 9 kohdan, 57 artiklan 3 kohdan, 58 artiklan 5 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan, 64 artiklan 5 kohdan, 67 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 73 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

71 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa suorien tukien komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna 24 artiklan 11 kohdassa, 31 artiklan 2 kohdassa ja 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säädösten osalta lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

3 LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

72 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 637/2008 1 päivästä tammikuuta 2014.

Sitä sovelletaan kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2017 asti sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka ovat käyttäneet kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 73/2009.

Rajoittamatta 3 kohdan soveltamista, viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tai asetukseen (EU) N:o 1306/2013 tämän asetuksen liitteessä XI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Tässä asetuksessa tehtyjä viittauksia asetuksiin (EY) N:o 73/2009 ja (EY) N:o 1782/2003 pidetään viittauksina kyseisiin asetuksiin sellaisina kuin ne olivat voimassa ennen niiden kumoamista.

73 artikla

Siirtymäsäännökset

Jotta varmistettaisiin joustava siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti tarvittavista toimenpiteistä viljelijöiden saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi.

74 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Asetuksen 8 artiklaa, 9 artiklan 6 kohtaa, 11 artiklan 6 kohtaa, 14 ja 16 artiklaa, 21 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 22 artiklan 2 kohtaa, 23 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 23 artiklan 6 kohtaa, 24 artiklan 10 kohtaa, 29 artiklaa, 36 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 41 artiklan 1 kohtaa, 42 artiklan 1 kohtaa, 43 artiklan 2 ja 13 kohtaa, 45 artiklan 2 kohdan neljättä alakohtaa, 46 artiklan 2 ja 8 kohtaa, 49 artiklan 1 kohtaa, 51 artiklan 1 kohtaa, 53 ja 54 artiklaa, 66 artiklan 1 kohtaa sekä 67 ja 70 artiklaa ja 72 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

LIITE I

Tukijärjestelmien luettelo

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Perustukijärjestelmä	Tämän asetuksen III osaston 1 luvun 1–3 ja 5 jakso	Tuotannosta irrotettu tuki
Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä	Tämän asetuksen 36 artikla	Tuotannosta irrotettu tuki
Uudelleenjakotuki	Tämän asetuksen III osaston 2 luku	Tuotannosta irrotettu tuki
Tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille	Tämän asetuksen III osaston 3 luku	Tuotannosta irrotettu tuki
Luonnonhaitta-alueiden tuki	Tämän asetuksen III osaston 4 luku	Tuotannosta irrotettu tuki
Nuorten viljelijöiden tuki	Tämän asetuksen III osaston 5 luku	Tuotannosta irrotettu tuki
Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki	Tämän asetuksen IV osaston 1 luku	
Puuvillan lajikohtainen tuki	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-alatuki
Pienviljelijöiden tuki	Tämän asetuksen V osasto	Tuotannosta irrotettu tuki
Posei	Asetuksen (EU) N:o 228/2013 IV luku	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Egeanmeren saaret	Asetuksen (EU) N:o 229/2013 IV luku	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin

LIITE II

Asetuksen 6 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

(tuhatta euroa)

Kalenterivuosi	2015	2016	2017	2018	2019 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	536 076	528 124	520 170	512 718	505 266
Bulgaria	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292
Tšekki	874 484	873 671	872 830	872 819	872 809
Tanska	916 580	907 108	897 625	889 004	880 384
Saksa	5 144 264	5 110 446	5 076 522	5 047 458	5 018 395
Viro	121 870	133 701	145 504	157 435	169 366
Irlanti	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066
Kreikka	2 039 122	2 015 116	1 991 083	1 969 129	1 947 177
Espanja	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433
Ranska	7 553 677	7 521 123	7 488 380	7 462 790	7 437 200
Kroatia (*)	130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Italia	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337
Kypros	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643
Latvia	195 649	222 363	249 020	275 887	302 754
Liettua	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028
Luxemburg	33 603	33 545	33 486	33 459	33 431
Unkari	1 271 593	1 270 410	1 269 187	1 269 172	1 269 158
Malta	5 127	5 015	4 904	4 797	4 689
Alankomaat	780 815	768 340	755 862	744 116	732 370
Itävalta	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738
Puola	2 987 267	3 004 501	3 021 602	3 041 560	3 061 518
Portugali	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355
Romania	1 629 889	1 813 795	1 842 446	1 872 821	1 903 195
Slovenia	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278
Slovakia	380 680	383 938	387 177	390 781	394 385
Suomi	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631
Ruotsi	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768
Yhdistynyt kuningaskunta	3 555 915	3 563 262	3 570 477	3 581 080	3 591 683

(*) Kansallinen enimmäismäärä Kroatiaassa on 298 400 000 euroa kalenterivuonna 2020, 335 700 000 euroa kalenterivuonna 2021 ja 373 000 000 euroa kalenterivuonna 2022.

LIITE III

Asetuksen 7 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

(miljoonaa euroa)

Kalenterivuosi	2015	2016	2017	2018	2019 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	536,1	528,1	520,2	512,7	505,3
Bulgaria	723,6	795,1	795,8	797,4	798,9
Tšekki	874,5	873,7	872,8	872,8	872,8
Tanska	916,6	907,1	897,6	889,0	880,4
Saksa	5 144,3	5 110,4	5 076,5	5 047,5	5 018,4
Viro	121,9	133,7	145,5	157,4	169,4
Irlanti	1 215,0	1 213,5	1 211,9	1 211,5	1 211,1
Kreikka	2 227,0	2 203,0	2 178,9	2 157,0	2 135,0
Espanja	4 903,6	4 912,6	4 927,6	4 941,0	4 954,4
Ranska	7 553,7	7 521,1	7 488,4	7 462,8	7 437,2
Kroatia (*)	130,6	149,2	186,5	223,8	261,1
Italia	3 902,0	3 850,8	3 799,5	3 751,9	3 704,3
Kypros	50,8	50,2	49,7	49,2	48,6
Latvia	195,6	222,4	249,0	275,9	302,8
Liettua	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4
Unkari	1 271,6	1 270,4	1 269,2	1 269,2	1 269,2
Malta	5,1	5,0	4,9	4,8	4,7
Alankomaat	780,8	768,3	755,9	744,1	732,4
Itävalta	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7
Puola	2 987,3	3 004,5	3 021,6	3 041,6	3 061,5
Portugali	566,0	574,1	582,2	590,9	599,5
Romania	1 629,9	1 813,8	1 842,4	1 872,8	1 903,2
Slovenia	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3
Slovakia	380,7	383,9	387,2	390,8	394,4
Suomi	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6
Ruotsi	696,9	697,3	697,7	698,7	699,8
Yhdistynyt kuningaskunta	3 555,9	3 563,3	3 570,5	3 581,1	3 591,7

(*) Nettoenimmäismäärä Kroatiaassa on 298 400 000 euroa kalenterivuonna 2020, 335 700 000 euroa kalenterivuonna 2021 ja 373 000 000 euroa kalenterivuonna 2022.

LIITE IV

Kynnysten mukautusten rajat, 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu

Jäsenvaltio	Euromääräinen yläraja (10 artiklan 1 kohdan a alakohta)	Hehtaarimääräinen yläraja (10 artiklan 1 kohdan b alakohta)
Belgia	400	2
Bulgaria	200	0,5
Tšekki	200	5
Tanska	300	5
Saksa	300	4
Viro	100	3
Irlanti	200	3
Kreikka	400	0,4
Espanja	300	2
Ranska	300	4
Kroatia	100	1
Italia	400	0,5
Kypros	300	0,3
Latvia	100	1
Liettua	100	1
Luxemburg	300	4
Unkari	200	0,3
Malta	500	0,1
Alankomaat	500	2
Itävalta	200	2
Puola	200	0,5
Portugali	200	0,3
Romania	200	0,3
Slovenia	300	0,3
Slovakia	200	2
Suomi	200	3
Ruotsi	200	4
Yhdistynyt kuningaskunta	200	5

LIITE V

10, 16 ja 18 artiklassa tarkoitettut Bulgariaan ja Romaniaan sovellettavat rahoitussäännökset

- A. Määrät 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi ja 16 artiklassa tarkoitettujen tukien kansallisten enimmäismäärien laskentaa varten vuonna 2015:

Bulgaria: 790 909 000 euroa

Romania: 1 783 426 000 euroa

- B. 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perustukijärjestelmää täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä vuonna 2015:

Bulgaria: 69 657 000 euroa

Romania: 153 536 000 euroa

- C. 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu puuvillan lajikohtaista tukea täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä vuonna 2015:

Bulgaria: 258 952 euroa

LIITE VI

10 ja 19 artiklassa tarkoitettut Kroatiaan sovellettavat rahoitussäännökset

A. Määrät 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamista varten:

373 000 000 euroa

B. 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärät:

<i>(tuhatta euroa)</i>						
2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
242 450	223 800	186 500	149 200	111 900	74 600	37 300

LIITE VII

Litteessä II vahvistettuihin määriin 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti lisättävä enimmäismäärä

(tuhatta euroa)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

LIITE VIII

41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu maatalan keskimääräinen koko

Jäsenvaltio	Maatalan keskimääräinen koko (hehtaaria)
Belgia	29
Bulgaria	6
Tšekki	89
Tanska	60
Saksa	46
Viro	39
Irlanti	32
Kreikka	5
Espanja	24
Ranska	52
Kroatia	5,9
Italia	8
Kypros	4
Latvia	16
Liettua	12
Luxemburg	57
Unkari	7
Malta	1
Alankomaat	25
Itävalta	19
Puola	6
Portugali	13
Romania	3
Slovenia	6
Slovakia	28
Suomi	34
Ruotsi	43
Yhdistynyt kuningaskunta	54

LIITE IX

Luettelo 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista vastaavista käytännöistä

I Viljelyn monipuolistamista vastaavat käytännöt:

1) Viljelyn monipuolistaminen

Vaatus: vähintään kolme viljelykasvia, enintään 75 prosenttia pääviljelykasvin osalta, ja yksi tai useampi seuraavista:

- vähintään neljä viljelykasvia,
- alhaisempia enimmäisrajoja sovelletaan,
- soveltuvampi viljelykasvien valinta, kuten esimerkiksi, palkokasvit, valkuaiskasvit, viljelykasvit, jotka eivät vaadi kastelua tai kasvinsuojelukäsittelyä
- vanhojen/perinteisten/uhanalaisten viljelykasvityyppien alueelliset lajikkeita on mukana (vähintään 5 prosentin osuudella viljelykierron olevaa alaa)

2) Viljelykierto

Vaatus: vähintään kolme viljelykasvia, enintään 75 prosenttia pääviljelykasvin osalta, ja yksi tai useampi seuraavista:

- noudatetaan viljelykasvien ja/tai kesannoinnin ympäristöystävällisempää monivuotista sarjaa,
- vähintään neljä viljelykasvia

3) Talviajan kasvipeite (*)

4) Välikasvit (*)

II Pysyvän nurmen säilyttämistä vastaavat käytännöt:

1) Niittyjen tai laidunten hoito

Vaatus: pysyvän nurmen säilyttäminen ja yksi tai useampi seuraavista:

- Leikkaamista koskeva järjestely tai asianmukainen niitto (päivämäärät, menetelmät, rajoitukset),
- Maisemapiirteiden säilyttäminen pysyvällä nurmella ja pensaikkojen torjunta,
- Määritetyt nurmikasvilajikkeet ja/tai uudistamista koskeva kylvöjärjestely nurmen tyypistä riippuen (luonnonarvoltaan merkittävän nurmen hävittämiskielto),
- Rehukasvien tai heinän kuljetus,
- Jyrkkien rinteiden asianmukainen hoito,
- Lannoitusjärjestelmä,
- Torjunta-aineita koskevat rajoitukset

2) Laajaperäiset laiduntamisjärjestelmät

Vaatus: pysyvän nurmen säilyttäminen ja yksi tai useampi seuraavista:

- Laajaperäinen laiduntaminen (ajoitus, eläinten enimmäistiheys),

(*) Käytännöt, joihin sovelletaan 43 artiklan 12 kohdan c alakohdassa tarkoitettua laskentaa.

- Paimentaminen tai vuoristolaiduntaminen,
- Paikallisten tai perinteisten rotujen käyttäminen pysyvän nurmen laiduntamiseen.

III Ekologista alaa vastaavat käytännöt:

Vaatus: sovelletaan mitä tahansa seuraavista käytännöistä vähintään 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetulla osuudella peltoalasta:

- 1) Ekologinen kesanto
 - 2) "Puskurivyöhykkeiden" luominen luonnonarvoltaan merkittävillä alueilla, Natura 2000 alueilla tai muille biologisen monimuotoisuuden suojelualueille, myös pensasaitojen ja vesistöjen varrelle
 - 3) Viljelemättömien suojakaistojen ja piennarten hoito (leikkaamista koskeva järjestely, paikalliset/määritetyt nurmi-kasvilajikkeet ja/tai kylvöjärjestely, uudelleenkylvö alueellisilla lajikkeilla, torjunta-aineiden sekä lannan ja/tai kivennäislannoitteiden käyttökielto, kastelun ja maaperän sulkemisen kielto
 - 4) Peltöjen reunojen, peltokaistojen ja palstojen hoito luonnonvaraisten tai määrättyjen eläinten kannalta (ruohokasveja kasvavat peltöjen reunat, pesien suojele, luonnonkukkakaistaleet, paikalliset siemenseokset, korjaamatta jätettävät viljelykasvit)
 - 5) Maisemapiirteiden (puut, pensasaidat, rantojen puukasvusto, kivimuurit (terassiviljelmät), ojat, lammikot) hoito (leikkaaminen, karsiminen, päivämäärät, menetelmät, ennallistaminen)
 - 6) Viljelyalueilla olevien soiden tai kosteikkojen pitäminen nurmena (käyttämättä lannoitteita ja kasvinsuojeluaineita)
 - 7) Ilman lannoitteiden (kivennäislannoitteet ja lanta) ja/tai kasvinsuojeluaineiden käyttöä harjoitettava tuotanto peltoalalla, jota ei kastella, jolle ei kylvetä samaa viljelykasvia kahtena perättäisenä vuonna ja joka sijaitsee tietyssä paikassa (*)
 - 8) Peltoalan muuntaminen laajaperäisesti käytetyksi pysyväksi nurmeksi
-

LIITE X

Muunto- ja painotuskertoimet, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu

Ominaispiirteet	Muuntokerroin	Painokerroin	Ekologinen ala
Kesantoala			
Terassiviljelmät			
Maisemapiirteet			
Suojakaistat			
Pelto- ja metsätalouden hehtaarit			
Tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet metsien reunassa			
Lyhytkiertoisien energiapuun alat			
32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut metsitetyt alat			
Kerääjäkasvien tai kasvipeitteen alat			
Typpeä sitovien kasvien alat			

LIITE XI

Vastaavuustaulukko

72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu

Asetus (EY) N:o 73/2009	Tämä asetys	Asetus (EU) N:o 1306/2013
1 artikla	1 artikla	—
2 artikla	4 artikla	—
3 artikla	5 artikla	—
4 artiklan 1 kohta	—	91 artikla
4 artiklan 2 kohta	—	95 artikla
5 artikla	—	93 artikla
6 artiklan 1 kohta	—	94 artikla
6 artiklan 2 kohta	—	—
7 artikla	—	—
8 artikla	7 artikla	—
9 artikla	—	—
10 artikla	—	—
10 a artikla	—	—
10 b artikla	—	—
10 c artikla	—	—
10 d artikla	—	—
11 artikla	8 artikla	26 artiklan 1 ja 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta	—
11 a artikla	8 artiklan 3 kohta	—
12 artiklan 1 ja 2 kohta	—	12 artikla
12 artiklan 3 kohta	—	14 artikla
12 artiklan 4 kohta	—	—
13 artikla	—	13 artiklan 2 kohta
14 artikla	—	67 artikla
15 artikla	—	68 artiklan 1 ja 2 kohta
16 artikla	—	69 artikla
17 artikla	—	70 artikla
18 artikla	—	71 artikla
19 artikla	—	72 artikla

Asetus (EY) N:o 73/2009	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
20 artikla	—	74 artiklan 1–3 kohta
21 artikla	—	74 artiklan 4 kohta
22 artikla	—	96 artikla
23 artikla	—	97 artikla
24 artikla	—	99 artikla
25 artikla	—	100 artikla
26 artikla	—	61 artikla
27 artiklan 1 kohta	—	102 artiklan 3 kohta
27 artiklan 2 kohta	—	47 artikla
27 artiklan 3 kohta	—	68 artiklan 3 kohta
28 artiklan 1 kohta	10 artikla	—
28 artiklan 2 kohta	9 artiklan 3 kohta	—
28 artiklan 3 kohta	31 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta	—
29 artikla	—	75 artikla
30 artikla	—	60 artikla
31 artikla	—	2 artiklan 2 kohta
32 artikla	15 artikla	—
33 artikla	—	—
34 artiklan 2 kohta	32 artiklan 2 ja 4 kohta	—
35 artikla	33 artikla	—
36 artikla	—	—
37 artikla	12 artikla	—
38 artikla	—	—
39 artiklan 1 kohta	32 artiklan 6 kohta	—
39 artiklan 2 kohta	35 artiklan 3 kohta	—
40 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	—
41 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta	—
41 artiklan 2 kohta	30 artiklan 3 ja 6 kohta	—
41 artiklan 3 kohta	30 artiklan 3 kohta ja 7 kohdan a alakohta	—
41 artiklan 4 kohta	—	—
41 artiklan 5 kohta	30 artiklan 10 kohta	—
41 artiklan 6 kohta	—	—
42 artikla	31 artiklan 1 kohdan b alakohta	—
43 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1–3 kohta	—

Asetus (EY) N:o 73/2009	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
43 artiklan 2 kohta	—	—
43 artiklan 3 kohta	34 artiklan 4 kohta	—
44 artikla	—	—
45 artikla	—	—
46 artikla	—	—
47 artikla	—	—
48 artikla	—	—
49 artikla	—	—
50 artikla	—	—
51 artikla	—	—
52 artikla	—	—
53 artikla	—	—
54 artikla	—	—
55 artikla	—	—
56 artikla	—	—
57 artikla	—	—
57 a artikla	20 artikla ja liite VII	—
58 artikla	—	—
59 artikla	—	—
60 artikla	—	—
61 artikla	—	—
62 artikla	—	—
63 artikla	—	—
64 artikla	—	—
65 artikla	—	—
66 artikla	—	—
67 artikla	—	—
68 artikla	—	—
69 artikla	—	—
70 artikla	—	—
71 artikla	—	—
72 artikla	—	—
73 artikla	—	—
74 artikla	—	—

Asetus (EY) N:o 73/2009	Tämä asetetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
75 artikla	—	—
76 artikla	—	—
77 artikla	—	—
78 artikla	—	—
79 artikla	—	—
80 artikla	—	—
81 artikla	—	—
82 artikla	—	—
83 artikla	—	—
84 artikla	—	—
85 artikla	—	—
86 artikla	—	—
87 artikla	—	—
88 artikla	56 artikla	—
89 artikla	57 artikla	—
90 artikla	58 artikla	—
91 artikla	59 artikla	—
92 artikla	60 artikla	—
93 artikla	—	—
94 artikla	—	—
95 artikla	—	—
96 artikla	—	—
97 artikla	—	—
98 artikla	—	—
99 artikla	—	—
100 artikla	—	—
101 artikla	—	—
102 artikla	—	—
103 artikla	—	—
104 artikla	—	—
105 artikla	—	—
106 artikla	—	—
107 artikla	—	—
108 artikla	—	—

Asetus (EY) N:o 73/2009	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
109 artikla	—	—
110 artikla	—	—
111 artikla	—	—
112 artikla	—	—
113 artikla	—	—
114 artikla	—	—
115 artikla	—	—
116 artikla	—	—
117 artikla	—	—
118 artikla	—	—
119 artikla	—	—
120 artikla	—	—
121 artikla	16 ja 17 artikla	—
121 a artikla	—	98 artikla, toinen alakohta
122 artikla	—	—
123 artikla	—	—
124 artiklan 1–5, 7 ja 8 kohta	—	—
124 artiklan 6 kohta	—	98 artikla, ensimmäinen alakohta
125 artikla	—	—
126 artikla	—	—
127 artikla	—	—
128 artikla	—	—
129 artikla	—	—
130 artikla	—	—
131 artikla	—	—
132 artikla	18 ja 19 artikla	—
133 artikla	—	—
133 a artikla	37 artikla	—
134 artikla (poistettu)	—	—
135 artikla (poistettu)	—	—
136 artikla	—	—
137 artikla	—	—
138 artikla	3 artikla	—
139 artikla	13 artikla	—
140 artikla	67 artikla	—

Asetus (EY) N:o 73/2009	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
141 artikla	71 artikla	—
142 artiklan a–q ja s kohta	70 artikla	—
142 artiklan r kohta	69 artikla	—
143 artikla	—	—
144 artikla	—	—
145 artikla	—	—
146 artikla	72 artikla	—
146 a artikla	—	—
147 artikla	73 artikla	—
148 artikla	—	—
149 artikla	74 artikla	—
Liite I	Liite I	—
Liite II	—	Liite II
Liite III	—	Liite II
Liite IV	Liite III	—
Liite V	—	—
Liite VI	—	—
Liite VII	Liite IV	—
Liite VIII	Liite II	—
Liite IX	—	—
Liite X	—	—
Liite XI	—	—
Liite XII	—	—
Liite XIII	—	—
Liite XIV	—	—
Liite XV	—	—
Liite XVI	—	—
Liite XVII	—	—
Liite XVII a	—	—

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1308/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen alakohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamassa tiedonannossa "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?" vahvistetaan vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', mahdolliset haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat. Tästä tiedonannosta käydyn keskustelun perusteella YMP olisi uudistettava ja uudistuksen olisi tultava voimaan 1 päivästä tammikuuta 2014. Uudistuksen olisi katettava kaikki YMP:n keskeiset välineet, mukaan lukien neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 ⁽⁵⁾. Uudistuksen laajuuden vuoksi on aiheellista kumota mainittu asetus ja korvata se uudella maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetulla asetuksella. Uudistuksessa olisi myös mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava, virtaviivaistettava ja yksinkertaistettava säännöksiä, erityisesti niitä, jotka koskevat useampaa kuin yhtä maataloussektoria, muun muassa varmistamalla, että komissio voi hyväksyä toimenpiteiden muita kuin keskeisiä osia delegoitujen säädösten avulla.

⁽¹⁾ Lausunto, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 116 ja EUVL C 44, 15.2.2013, s. 158.

⁽³⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

(2) Tämän asetuksen olisi sisällettävä kaikki maataloustuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn keskeiset osat.

(3) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä yhdessä "perussopimukset", liitteessä I lueteltuihin maataloustuotteisiin, jotta varmistetaan yhteisen markkinajärjestelyn voima-saolo kaikkien tällaisten tuotteiden osalta, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 40 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

(4) Olisi täsmennettävä, että tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin olisi periaatteessa sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1306/2013 ⁽⁶⁾ ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 annetaan erityisesti säännökset, joilla taataan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevissa säännöksissä vahvistettujen velvollisuuksien noudattaminen, tarkastukset mukaan lukien, ja jollei velvollisuuksia ole noudatettu, hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten soveltaminen, sekä vakuuksien asettamiseen ja vapauttamiseen liittyvät säännöt ja aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä.

(5) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto hyväksyy hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet. Sovellettaessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa tässä asetuksessa olisi selkeyden vuoksi mainittava erikseen, että neuvosto hyväksyy toimenpiteet kyseisen oikeusperustan nojalla.

(6) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämistä ja muuttamista varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

- (7) Tiettyjä aloja koskevat tietyt määritelmät olisi vahvistettava tässä asetuksessa. Riisialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat riisialaa koskevien määritelmien muuttamista siinä määrin kuin se on tarpeen määritelmien saattamiseksi ajan tasalle markkinakehityksen pohjalta.
- (8) Tässä asetuksessa viitataan yhdistetyn nimikkeistön tuotteiden kuvaukseen ja se sisältää viittauksia nimikkeisiin ja alanimikkeisiin. Yhteisen tullitariffin nimikkeistöön tehtävät muutokset voivat edellyttää teknisiä mukautuksia tähän asetukseen. Tällaisten muutosten huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarvittavien teknisten mukautusten tekemistä. Neuvoston asetus (ETY) N:o 234/79⁽¹⁾, jossa tällä hetkellä säädetään tällaisesta toimivallasta, olisi selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi kumottava, ja kyseinen toimivalta olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (9) Viljalle, riisille, sokerille, kuivatulle rehulle, siemenille, viinille, oliiviöljylle ja syötäväksi tarkoitetuille oliiveille, pelivalle ja hampulle, hedelmille ja vihanneksille, hedelmä- ja vihanneksialosteille, banaaneille, maidolle ja maitotuotteille sekä silkkiäistoukille olisi vahvistettava markkinointivuodet, jotka olisi mahdollisuuksien mukaan mukautettava kunkin mainitun tuotteen biologisiin tuotantosykeihin.
- (10) Markkinoiden vakauttamiseksi ja maatalousväestön kohtuullisen elintason varmistamiseksi eri aloja varten on kehitetty erilaisia markkinatukijärjestelmiä ja otettu käyttöön suoran tuen järjestelmiä ottaen huomioon toisaalta kunkin alan erilaiset tarpeet ja toisaalta eri alojen riippuvuus toisistaan. Tällaisia toimenpiteitä ovat julkiset interventiot tai yksityisestä varastoinnista maksettavat tuet. Markkinatukitoimenpiteet on edelleen tarpeen säilyttää, mutta niitä olisi virtaviivaistettava ja yksinkertaistettava.
- (11) On syytä vahvistaa unionin asteikot ruohojen luokittelua, tunnistamista ja tarjontamuotoa varten naudanliha-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla hintojen seurantaan ja interventiojärjestelyjen soveltamiseen kyseisillä aloilla. Lisäksi unionin asteikot edistävät markkinoiden avoimuuden parantamista koskevan tavoitteen saavuttamista.
- (12) Selkeyden ja avoimuuden vuoksi julkista interventiota koskeville säännöksille olisi luotava yhteinen rakenne säilyttäen samalla kullakin alalla noudatettava politiikka. Tästä syystä on aiheellista tehdä ero viitekynnysten ja interventiohintojen välillä ja määritellä viimeksi mainitut. Tässä yhteydessä on erityisen tärkeää täsmentää, että ainoastaan julkista interventiota koskevat interventiohinnat vastaavat WTO:n maataloussopimuksen liitteessä 3 olevan 8 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuja sovellettuja säänneltyjä hintoja (markkinahintaero tuki). Tässä yhteydessä olisi ymmärrettävä, että markkinainterventiot voivat olla julkisia interventioita tai muita interventioita, joissa ei käytetä ennakolta vahvistettuja hintatietoja.
- (13) Käytännön ja edellisistä yhteisistä markkinajärjestelyistä saadun kokemuksen perusteella julkisen interventiojärjestelmän olisi oltava kunkin asianomaisen alan tarpeiden mukaan käytettävissä tiettyinä aikoina vuodesta, ja sen olisi kyseisinä aikoina oltava pysyvästi avoinna tai se olisi avattava markkinahinnoista riippuen.
- (14) Julkisen interventiohinnan olisi muodostuttava eräiden tuotteiden tiettyjen määrien osalta kiinteästä hinnasta ja muissa tapauksissa määräytyttävä tarjouskilpailun mukaan ottaen huomioon käytäntö ja edellisistä yhteisistä markkinajärjestelyistä saadut kokemukset.
- (15) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta myydä julkisessa interventiossa ostetut tuotteet. Tällaiset toimenpiteet olisi hyväksyttävä siten, että vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan tavaroiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu.
- (16) Nykyisestä YMP:n yhteydessä hyväksytystä unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatusta elintarvikkeiden jakeluohjelmasta olisi annettava erillinen asetus ohjelman sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitteiden ilmentämiseksi. Tässä asetuksessa olisi kuitenkin säädettävä julkisessa interventiossa olevien tuotteiden poistamisesta asettamalla ne käytettäviksi kyseisessä ohjelmassa.
- (17) Saavuttaakseen markkinoiden tasapainottamista ja markkinahintojen vakauttamista koskevan tavoitteen saattaa olla tarpeen myöntää yksityisen varastoinnin tukea tiettyille maataloustuotteille. Markkinoiden avoimuudesta huolehtimiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden edellytysten vahvistamista, joiden täytyessä se voi päättää myöntää yksityisen varastoinnin tukea ottaen huomioon markkinatilanteen.
- (18) Sen varmistamiseksi, että julkisessa interventiossa ostettavat tai yksityisen varastoinnin tuen piiriin kuuluvat tuotteet soveltuvat pitkän aikavälin varastointiin ja ovat laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia, sekä eri alojen erityisominaisuuksien ottamiseksi huomioon tavoitteena varmistaa julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin kustannustehokas toiminta, komissiolle olisi

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 234/79, annettu 5 päivänä helmikuuta 1979, maataloustuotteisiin käytettävän yhteisen tullitariffin nimikkeistön mukautusmenettelystä (EYVL L 34, 9.2.1979, s. 2).

- siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä vaatimuksista ja edellytyksistä, jotka kyseisten tuotteiden on laatuunsa ja tukikelpoisuutensa osalta täytettävä tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten lisäksi.
- (19) Viljan ja paddy- eli raakariisialojen erityispiirteiden ottamiseksi huomioon komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä laatuvaatimusten vahvistamiseksi kyseisten tuotteiden ostoa ja myyntiä varten.
- (20) Jotta varmistetaan asianmukainen varastointikapasiteetti ja julkisen interventiojärjestelmän tehokkuus kustannustehokkuuden, jakelun ja toimijoiden pääsyn osalta ja jotta pidetään huoli julkisessa interventiossa ostettavien varastointijakson lopussa poistettavien tuotteiden laadusta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia, jotka julkisen intervention alaisten kaikkien tuotteiden varastointipaikkojen on täytettävä, sääntöjä, jotka liittyvät tuotteiden varastointiin niistä ja niiden käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa tai sen ulkopuolella tullien ja minkä tahansa YMP:n mukaisesti myönnettävän tai kannettavan määrän suhteen.
- (21) Jotta varmistetaan, että yksityisellä varastoinnilla saadaan toivottu markkinavaikutus, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sääntöjä ja edellytyksiä, joita sovelletaan silloin, kun varastoitu määrä on sopimuksen alaista määrää pienempi, edellytyksiä ennakon myöntämiselle ja edellytyksiä, joita sovelletaan yksityisten varastointisopimusten kattamien tuotteiden saatamiseen uudelleen markkinoille tai poistamiseen markkinoilta.
- (22) Julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin järjestelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla säädetään tarjouskilpailumenettelyjen käytöstä ja vahvistetaan lisäedellytyksiä, jotka toimijoiden on täytettävä, ja toimijoita koskeva velvoite asettaa vakuus.
- (23) Jotta otetaan huomioon tekninen kehitys ja naudanliha-, sianliha- ja lampaan- ja vuohenliha-alojen tarpeet sekä tarve yhtenäistää eri tuotteiden tarjontamuodot markkinoiden avoimuuden ja hintojen seurannan parantamiseksi sekä markkinoiden interventioitoimenpiteiden soveltamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan ja päivitetään ruohojen luokittelua koskevia unionin asteikkoja kyseisillä aloilla, ja joilla vahvistetaan eräitä niihin liittyviä muita säännöksiä ja poikkeuksia.
- (24) Olisi kannustettava hedelmien ja vihannesten sekä maidon ja maitotuotteiden kulutusta koululaisten keskuudessa, jotta lisätään kyseisten tuotteiden osuutta lasten ruokavaliossa pysyvästi vaiheessa, jossa heidän ruokailutottumuksensa muotoutuvat, ja edistetään siten osaltaan YMP:n tavoitteiden saavuttamista, joita ovat erityisesti markkinoiden vakauttaminen sekä elintarvikkeiden nykyisen ja tulevan saatavuuden varmistaminen. Sen vuoksi olisi edistettävä unionin tukea, jolla rahoitetaan tai osarahoitetaan tällaisten tuotteiden toimittamista oppilaitoksissa oleville lapsille.
- (25) Unionin kouluhedelmä- ja kouluvihannes- sekä koulumaitojärjestelmien moitteettoman budjettihallinnon varmistamiseksi kullekin järjestelmälle olisi vahvistettava aiheelliset säännökset. Unionin tukea ei pitäisi käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmien sekä koulumaitojärjestelmien rahoitusta. Talousarvioarjoitusten vuoksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava korvata oma rahoitusosuutensa näissä järjestelmissä yksityiseltä sektorilta saatavilla rahoitusosuuksilla. Kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmien tehostamiseksi saatetaan tarvita liitännäistoimenpiteitä, joihin jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää kansallista tukea. Järjestelmiin osallistuvien jäsenvaltioiden olisi tiedotettava unionin tuesta järjestelmälle.
- (26) Lasten terveellisten ruokailutottumusten edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tuki kohdistetaan jäsenvaltioiden valvomissa tai hyväksymissä oppilaitoksissa säännöllisesti oleviin lapsiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmään liittyviä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat lisäperusteita tuen kohdistamiselle, tuen hakijoiden hyväksymistä ja valintaa sekä kansallisten tai alueellisten strategioiden laadintaa sekä liitännäistoimenpiteitä.
- (27) Unionin varojen tehokkaan ja kohdennetun käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmään liittyviä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat menetelmää, jolla tuki jaetaan uudelleen jäsenvaltioiden kesken vastaanotettujen tukihakemusten perusteella, kustannuksia, joihin voidaan myöntää unionin tukea, mukaan luettuna mahdollisuus vahvistaa tällaisille kustannuksille enimmäismäärä, ja jäsenvaltioiden velvoitetta seurata ja arvioida kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmiensä toimivuutta.
- (28) Kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmää koskevan tietoisuuden edistämiseksi olisi siirrettävä komissiolle valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden velvollisuutta tiedottaa unionin tuesta järjestelmälle.

- (29) Jotta voitaisiin ottaa huomioon maitotuotteiden kulutus-
tuttumusten kehitys, maitotuotteiden markkinoiden inno-
vaatiot ja kehitys, tuotteiden saatavuus unionin eri mark-
kinoilla sekä ravitsemukselliset näkökohdat, komissiolle
olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron
nojalla annettavia koulumaitojärjestelmään liittyviä dele-
goituja säädöksiä, jotka koskevat tuotteita, joille voidaan
myöntää tukea järjestelmästä, jäsenvaltioiden kansallisia
tai alueellisia strategioita, tarvittaessa liitännäistoimenpi-
teet mukaan lukien, ja seuranta ja arviointia.
- (30) Jotta varmistetaan, että soveltuvat tuensaajat ja hakijat
ovat oikeutettuja unioni tukeen ja että sitä käytetään teh-
okkaasti ja vaikuttavasti, komissiolle olisi siirrettävä
valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron nojalla anneta-
via delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tukikelpoisiin
tuensaajiin ja hakijoihin sovellettavia sääntöjä, vaatimusta,
että hakijoiden on oltava jäsenvaltioiden hyväksymiä, ja
maitotuotteiden käyttöä aterioiden valmistuksessa kou-
luissa.
- (31) Sen varmistamiseksi, että tuen hakijat noudattavat velvol-
lisuuksiaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä
tiettyjä säädosvallan siirron nojalla annettavia delegoituja
säädöksiä toimenpiteistä, jotka koskevat velvollisuutta
asettaa vakuus, jos tuesta maksetaan ennakko.
- (32) Koulumaitojärjestelmästä tiedottamiseksi komissiolle olisi
siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron no-
jalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edel-
lytyksiä, joiden mukaan jäsenvaltioiden on määrä julki-
staa mainittuun järjestelmään osallistumisensa ja tiedottaa
unionin antamasta tuesta.
- (33) Jotta varmistetaan tuen heijastuminen tuotteiden hintaan,
komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädos-
vallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä,
jotka koskevat koulumaitojärjestelmän mukaisen hinta-
seurannan käyttöönottoa.
- (34) Unionin rahoitusta tarvitaan hyväksytyjen tuottajaorga-
nisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja
toimialakohtaisten organisaatioiden kannustamiseksi laa-
timaan toimintaohjelmia, joiden tarkoituksena on paran-
taa oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotan-
toa ja kaupan pitämistä. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi
säädettyä unionin tuesta, jota myönnetään kyseisissä toi-
mintaohjelmissa toteutettaville toimille annetun ensisijai-
suuden mukaan. Yhteisrahoitusta olisi kuitenkin vähen-
nettävä ohjelmien tehokkuuden parantamiseksi.
- (35) Jotta voidaan varmistaa oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitet-
tujen oliivien tuottajaorganisaatioille, tuottajaorganisaat-
tioiden yhteenliittymille ja toimialakohtaisille organisaat-
tioille myönnetyn unionin tuen tehokas ja vaikuttava
käyttö sekä oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien
tuotannon laadun parantamiseksi, komissiolle olisi siirret-
tävä valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron nojalla
annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityisiä
toimenpiteitä, joita voidaan rahoittaa unionin tuella, sekä
toimia ja kustannuksia, joita ei voida rahoittaa, erityisiä
aloja koskevan unionin rahoituksen jakautumisen vähim-
mäistason, velvoitetta asettaa vakuus, sekä perusteita,
jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon toiminta-
ohjelmien valinnassa ja hyväksymisessä.
- (36) Tässä asetuksessa olisi tehtävä ero toisaalta tuoreena kau-
pan pidettävien hedelmien ja vihannesten sekä jalostuk-
seen tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten, ja toisaalta
hedelmä- ja vihannesjalosteiden välillä. Toimintarahastoja,
toimintaohjelmia ja unionin taloudellista tukea koskevia
sääntöjä olisi sovellettava ainoastaan ensiksi mainittuun
ryhmään ja molempiin tämän ryhmän hedelmien ja vi-
hannesten tyypeihin olisi sovellettava yhtäläistä kohte-
lua.
- (37) Hedelmien ja vihannesten tuotanto on vaikeasti ennakoit-
tavaa, ja tuotteet ovat helposti pilaantuvia. Vähäisetkin
ylijäämät voivat häiritä markkinoita merkittävästi. Sen
vuoksi olisi otettava käyttöön kriisinhallintatoimenpiteitä,
jotka olisi jatkossakin sisällytettävä toimintaohjelmiin.
- (38) Hedelmien ja vihannesten tuotannossa ja kaupan pitämi-
sessä olisi otettava täysimääräisesti huomioon ympäristö-
näkökohdat, muun muassa viljelymenetelmät, jätemateri-
aalista huolehtiminen ja markkinoilta poistettujen tuotteiden
hävittäminen, erityisesti veden laadun suojelun, bio-
logisen monimuotoisuuden säilyttämisen ja maiseman-
hoidon yhteydessä.
- (39) Kaikissa jäsenvaltioissa olisi myönnettävä tukea tuottaja-
ryhmien perustamiseen kaikilla aloilla osana maaseudun
kehittämispolitiikkaa. Sen vuoksi hedelmä- ja vihannes-
alan erityistuki olisi lakkautettava.
- (40) Jotta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioilla ja
niiden liitoilla olisi suurempi vastuu tekemistään talou-
dellisista päätöksistä ja jotta niille myönnettyjä julkisia
varoja suunnattaisiin tulevaisuutta ajatellen, olisi vahvis-
tettava kyseisten varojen käyttöedellytykset. Tuottajaorga-
nisaatioiden ja niiden yhteenliittymien perustamisen toi-
mintarahastojen rahoitus on syytä toteuttaa yhteisrahoi-
tuksena. Rahoituksen kohteita olisi voitava erityistapauk-
sissa laajentaa. Toimintarahastoista olisi rahoitettava ai-
noastaan hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmia.
Unionin menojen hallitsemiseksi toimintarahaston perus-
taville tuottajaorganisaatioille ja niiden yhteenliittymille
myönnettävälle tuelle olisi asetettava yläraja.

- (41) Alueilla, joilla hedelmä- ja vihannesalan tuotannon organisointi on vähäistä, olisi sallittava kansallisen täydentävän tuen myöntäminen. Unionin olisi korvattava tällaiset tuet jäsenvaltioille, jotka ovat rakenteellisista syistä erityisen epäedullisessa asemassa.
- (42) Jotta voidaan varmistaa hedelmä- ja vihannesalan tuotajaorganisaatioille ja niiden yhteenliittymille myönnetyn tuen tehokas, kohdennettu ja kestävä käyttö, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimintarahastoja ja toimintaohjelmia, toimintaohjelmien kansallista säännöstöä ja kansallisia strategioita kansallisen säännösten ja kansallisten strategioiden vaikuttavuuden seuranta- ja arviointivelvoitteen osalta, unionin taloudellista tukea, kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteitä ja kansallista taloudellista tukea.
- (43) On tärkeää säätää viinialan tukitoimenpiteistä, joilla vahvistetaan kilpailurakenteita. Unionin olisi määriteltävä ja rahoitettava kyseiset toimenpiteet, mutta jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus valita tarvittavat toimenpiteet alueellisten elintensä tarpeita vastaavasti ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteensä ja sisällyttää ne kansallisiin tukiohjelmiinsa. Jäsenvaltioiden olisi vastattava ohjelmien täytäntöönpanosta.
- (44) Kansallisten tukiohjelmien yhtenä tärkeimpänä tukikelpoisena toimenpiteenä olisi oltava unionin viinien menekinedistäminen ja markkinointi. Innovoimien tukeminen voi lisätä unionin rypäletuotteiden markkinoitavuutta ja kilpailukykyä. Määrärahoja olisi edelleen myönnettävä rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, koska nämä toimet vaikuttavat alaan myönteisesti. Tukea olisi myönnettävä myös alalla tehtäviin investointeihin, joilla pyritään parantamaan yritysten taloudellista suorituskykyä. Sivutuotteiden tislautuen olisi oltava niiden jäsenvaltioiden käytettävissä, jotka haluavat käyttää tällaista välinettä viinin laadun varmistamiseen samalla ympäristöä suojellen.
- (45) Ennaltaehkäisevien välineiden, joita ovat satovakuutus, keskinäiset rahastot ja rypäleiden korjaaminen raakana, olisi oltava viinialan tukiohjelmissä tukikelpoisia, jotta tuottajia kannustettaisiin toimimaan vastuullisesti kriisitilanteissa.
- (46) Säännökset, jotka koskevat viininviljelijöiden tukemista myöntämällä jäsenvaltioiden vahvistamia tukioikeuksia, on muutettu lopullisiksi varainhoitovuodesta 2015 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 n artiklan nojalla ja kyseisessä säännöksessä vahvistetuina edellytyksin.
- (47) Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden viinialan tukiohjelmien tavoitteet saavutetaan ja että unionin varoja käytetään tehokkaasti ja vaikuttavasti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat seuraaviin liittyviä sääntöjä: vastuu menoista, jotka aiheutuvat tukiohjelmien vastaanottamispäivän komissiossa ja niiden muutosten sekä niiden soveltamisen alkamispäivän välisenä aikana; tukiohjelmien sisältö sekä menot, hallinto- ja henkilöstökustannukset ja toimet, jotka voidaan sisällyttää jäsenvaltioiden tukiohjelmiin, sekä edellytykset ja mahdollisuudet suorittaa maksuja edustajien välityksellä satovakuutukseen myönnettävän tuen tapauksessa; vaatimus asettaa vakuus, jos tuesta maksetaan ennakko; tiettyjen merkintöjen käyttö; ylärajan asettaminen kustannuksille, joita aiheutuu viinitarhojen uudelleenistuttamisesta terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä; hankkeiden päällekkäisen rahoituksen välttäminen; poikkeukset tuottajien velvoitteesta poistaa markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi sekä tislajien vapaaehtoinen sertifiointi; ja jäsenvaltioiden mahdollisuus vahvistaa edellytykset tukitoimenpiteiden moitteettomalle toiminnalle.
- (48) Mehiläishoidolle on ominaista tuotantoedellytysten ja -ta-sojen monimuotoisuus sekä taloudellisten toimijoiden hajaannus ja epäyhtenäisyys niin tuotannon kuin kaupan pitämisen vaiheissa. Lisäksi tiettyjen mehiläispesien kohdistuvien mehiläisten terveyteen vaikuttavien vaarojen yleistymisen ja erityisesti varroapunkin lisääntyminen viime vuosina useissa jäsenvaltioissa ja tämän tuholaisen hunajantuotannolle aiheuttamat vaikeudet edellyttävät, että unionin toimia jatketaan, sillä varroapunkkia ei voida kokonaan hävittää ja se on käsiteltävä sallituilla tuotteilla. Näissä olosuhteissa ja mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi unionissa alalle on tarpeen laatia joka kolmas vuosi kansalliset ohjelmat mehiläishoitotuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisten edellytysten parantamiseksi. Unionin olisi osallistuttava kyseisten kansallisten ohjelmien rahoitukseen.
- (49) Toimenpiteet, jotka voivat sisältyä mehiläishoito-ohjelmiin, olisi täsmennettävä. Sen varmistamiseksi, että unionin tukijärjestelmää mukautetaan uusimpaan kehitykseen ja että sen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä voidaan tehokkaasti parantaa mehiläishoitotuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisiä edellytyksiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla päivitetään kyseistä toimenpiteiden luetteloa mukauttamalla olemassaolevia toimenpiteitä tai lisäämällä uusia toimenpiteitä.

- (50) Mehiläishoitoon myönnettävien unionin varojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden mehiläishoito- ja maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien päällekkäisen rahoituksen välttämistä sekä perusteita unionin rahoitusosuuden jakamiseksi kullekin osallistujajäsenvaltiolle.
- (51) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti humalan pinta-ala tuki on irrotettu tuotannosta 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen. Jotta humalan tuottajaorganisaatiot voisivat jatkaa toimintaansa entiseen tapaan, olisi erityisesti säädettävä, että kyseisissä jäsenvaltioissa vastaavat määrät on käytettävä samoihin toimintoihin. Jotta varmistetaan, että tuella rahoitetaan tässä asetuksessa esitetyn mukaisia tuottaja-organisaatioiden tavoitteita, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tukihakemuksia, tukikelpoisiin humala-aloihin sovellettavia sääntöjä ja tuen laskentaa.
- (52) Silkkiaistoukkien kasvatukseen tarkoitettu unionin tuki olisi irrotettava tuotannosta ja sisällytettävä suorien tukien järjestelmään noudattaen muilla aloilla myönnettäviin tukiin sovellettua lähestymistapaa.
- (53) Eläinten rehuksi tarkoitettulle ja kaseiniksi ja kaseinaateiksi jalostettavalle unionissa tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle myönnettävä tuki on osoittautunut tehottomaksi markkinoiden tukemisessa, minkä vuoksi se olisi lakkautettava, samoin kuin säännöt, jotka koskevat kaseinin ja kaseinaattien käyttöä juuston valmistuksessa.
- (54) Päätös lopettaa viiniköynnösten siirtymävaiheen istutuskiellon voimassaolo unionin tasolla on tehty sen perusteella, että unionin viinialan markkinajärjestelyyn vuonna 2008 tehdyn uudistuksen päätavoitteet on saavutettu, erityisesti pitkään kestänyt viinin rakenteellinen ylituotanto on päättynyt ja unionin viinialan kilpailukyky ja markkinasuuntautuneisuus ovat asteittain parantuneet. Nämä myönteiset kehitykset ovat tulosta siitä, että viininviljelyn pinta-ala koko unionissa on pienentynyt selvästi, kilpailukyvyltään heikommat tuottajat ovat poistuneet alalta ja tietyt markkinoiden tukitoimenpiteet on asteittain lakkautettu, mikä on poistanut kannustimen taloudellisesti kestävämmiltä investoinneilta. Tarjontakapasiteetin vähentäminen, rakenteellisten toimenpiteiden tukeminen ja viinin viennin edistäminen ovat mahdollisuuksien paremman sopeutumisen unionin tasolla tapahtuneeseen kysynnän vähenemiseen, joka on seurausta kuluksen asteittaisesta vähenemisestä perinteisissä viiniä tuottavissa jäsenvaltioissa.
- (55) Kysynnän asteittaisen kasvun näkymät maailmanmarkkinoilla kannustavat kuitenkin lisäämään tarjontakapasiteettia ja näin ollen istuttamaan uusia viiniköynnöksiä seuraavan vuosikymmenen aikana. Olisi pyrittävä saavuttamaan keskeinen tavoite, joka on unionin viinialan kilpailukyyn parantaminen, jotta ei menetettäisi markkinaosuutta maailmanmarkkinoilla, mutta uusien viini-istutusten määrän liian nopea kasvu vastauksena kansainvälisen kysynnän ennustettuun kehitykseen voi jälleen johtaa tilanteeseen, jossa keskipitkällä aikavälillä esiintyy tarjonnan ylikapasiteettia, josta saattaa aiheutua tietyille viinin tuotantoalueille mahdollisia sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia. Jotta varmistetaan viini-istutusten määrän hallittu kasvu kaudella 2016–2030, olisi unionin tasolla perustettava uusi viini-istutusten hallintajärjestelmä; joka muodostuu viini-istutuksia koskevasta lupajärjestelmästä.
- (56) Tässä uudessa viini-istutuksia koskevassa lupajärjestelmässä lupia voitaisiin myöntää ilman tuottajilta perittäviä maksuja, ja lupien voimassaolo päättyisi kolmen vuoden kuluessa, jos niitä ei ole siihen mennessä käytetty. Tämä edistäisi sitä, että ne viinintuottajat, joille luvat on myönnetty, käyttävät lupia suoraan ja nopeasti, millä vältetään keinottelu.
- (57) Uusien viini-istutusten lisääntymisen rajoittamista varten olisi perustettava unionin tason suojamekanismi, joka perustuisi jäsenvaltioiden velvollisuuteen tarjota vuosittain uusille istutuksille lupia, jotka vastaisivat yhtä prosenttia istutetusta viininviljelyalasta, samalla kun sallittaisiin jonkin verran joustavuutta kunkin jäsenvaltion erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, tarjotaanko pienempien aloja kansallisella tai alueellisella tasolla, mukaan lukien tiettyihin suojattuihin alkuperänimityksiin ja suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin soveltuvien alojen tasolla, puolueettomin ja syrjimättömin perustein samalla kun ne varmistavat, että asetetut rajat ovat yli nolla prosenttia eivätkä tavoitteisiin nähden liian rajoittavia.
- (58) Olisi säädettävä tietyistä perusteista sen varmistamiseksi, että luvat myönnetään syrjimättömällä tavalla ja erityisesti kun tuottajien hakema kokonaishehtaaramäärä ylittää jäsenvaltioiden saataville asettaman lupien kokonaishehtaaramäärän.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (59) Lupien myöntämisen tuottajille, jotka raivaavat olemassa olevan viininviljelyalan, olisi tapahduttava ilman eri toimenpiteitä hakemuksen jättämisen jälkeen ja riippumatta uusista istutuksista koskevasta suojamekanismista, koska tällaiset luvat eivät vaikuta viininviljelyalojen lisääntymiseen kokonaisuudessaan. Tietyillä alueilla, jotka soveltuvat suo-
jatuilla alkuperänimityksillä tai suojatuilla maantieteellillä merkinnöillä varustettujen viinien tuotantoon, jäsen-
valtioilla olisi oltava mahdollisuus rajoittaa kyseisten lupien myöntäminen koskemaan hyväksytyjen ja edustavien ammattilajijärjestöjen suositusten mukaisia uudelleenistutuksia.
- (60) Viini-istutuksia koskevaa uutta lupajärjestelmää ei tulisi soveltaa niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät sovelta unionin istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä, ja sen olisi oltava vapaaehtoinen niille jäsenvaltioille, joissa viininviljelyala on alle tietyn raja-arvon, vaikka ne soveltavat istutusoikeuksia.
- (61) Olisi säädettävä siirtymäsäännöksistä sen varmistamiseksi, että entisestä istutusoikeuksien järjestelystä siirrytään kattomasti uuteen järjestelmään, ja erityisesti, jotta vältetään liialliset istutukset ennen uuden järjestelmän alkamista. Jäsenvaltioilla olisi oltava tiettyä joustovaraa päättää määräajasta niiden hakemusten esittämiselle, jotka koskevat istutusoikeuksien muuntamista luviksi 31 päivän joulukuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana.
- (62) Sen varmistamiseksi, että viini-istutuksia koskeva uusi lupajärjestelmä pantaisiin täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden perusteella tietyt viini-istutukset vapautetaan järjestelmästä, kelpoisuus- ja ensisijaisuusperusteita koskevia sääntöjä, kelpoisuus- ja ensisijaisuusperusteiden lisäämistä, raivattavien viiniköynnösten samanaikaista esiintymistä istutettujen uusien viiniköynnösten kanssa sekä perusteita, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat rajoittaa uudelleenistutuksia koskevien lupien myöntämistä.
- (63) Istutuksia, jotka tapahtuvat ilman lupaa, olisi valvottava tehokkaasti, jotta varmistetaan uuden järjestelmän sääntöjen noudattaminen.
- (64) Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten soveltaminen voi parantaa tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä sekä tuotteiden laatua. Sen vuoksi tällaisten vaatimusten soveltaminen on tuottajien, kauppiaiden ja kuluttajien edun mukaista.
- (65) Maataloustuotteiden laatupolitiikasta annetun komission tiedonannon ja siitä käydyin keskustelun perusteella alatai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset on aiheellista säilyttää kuluttajien odotusten ottamiseksi huomioon sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi.
- (66) Kaupan pitämisen vaatimusten osalta olisi vahvistettava horisontaalisia säännöksiä.
- (67) Kaupan pitämisen vaatimukset olisi eriteltävä pakollisiin sääntöihin tiettyjä aloja tai tuotteita varten ja vapaaehtoi-
siin varattuihin ilmaisuihin, jotka vahvistetaan ala- tai tuotekohtaisesti.
- (68) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi periaatteessa sovellet-
tava kaikkiin asianomaisiin unionissa kaupan pidettäviin maataloustuotteisiin.
- (69) Tässä asetuksessa olisi lueltava alat ja tuotteet, joihin kaupan pitämisen vaatimuksia voidaan soveltaa. Jotta kuitenkin otetaan huomioon kuluttajien odotukset ja tarve parantaa maataloustuotteiden laatua sekä niiden tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan kyseistä luetteloa, tiukoin edellytyksin.
- (70) Kuluttajien odotusten ottamiseksi huomioon, tiettyjen maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja niiden laadun parantamiseksi, jatkuvasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin, kehittyvään kuluttajakäytintään ja alan kansainvälisten normien kehitykseen mukautumiseksi sekä tuoteinnovoiminnan jarruttamisen välttämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan alatai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa sekä tällaisiin vaatimuksiin sovellettavat poikkeukset ja vapautukset. Kaupan pitämisen vaatimuksissa olisi otettava huomioon muun muassa asianomaisten tuotteiden luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet ja vältettävä näin muuttamasta merkittävästi asianomaisen tuotteen tavanomaista koostumusta. Lisäksi kaupan pitämisen vaatimuksissa olisi otettava huomioon mahdollinen riski siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen. Vaatimukseen liittyvistä poikkeuksista tai vapautuksista ei saisi seurata ylimääräisiä kuluja pelkästään maataloustuottajille.
- (71) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi sovellettava, jotta markkinoille voitaisiin helposti toimittaa standardoitua ja tyydyttävää laatua olevia tuotteita, ja niiden olisi koskettava erityisesti teknisiä määritelmiä, luokitteluja, esillepanoa, merkitsemistä ja pakkausmerkintöjä, pakkaamista, tuotantotapaa, säilyttämistä, varastointia, kuljettamista, asiaan liittyviä hallinnollisia asiakirjoja, varmentamista ja määräaikoja sekä käyttöä ja myyntiä koskevia rajoituksia.

- (72) Ottaen huomioon tuottajien intressit antaa tietoa tuotteiden ja tuotannon ominaispiirteistä ja kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja olisi oltava mahdollista määritellä maataloustuotannon paikka ja/tai lähtöpaikka tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla ottaen samalla huomioon joidenkin alojen erityispiirteet varsinkin jalostettujen maataloustuotteiden osalta.
- (73) Kolmansista maista tuotavien tuotteiden osalta olisi säädettävä erityissäännöistä, jos kolmansissa maissa voimassa olevat kansalliset säännökset oikeuttavat poikkeamisen kaupan pitämisen vaatimuksista ja jos tällaisten säännösten vastaavuus unionin lainsäädännön kanssa voidaan taata. On myös aiheellista vahvistaa säännöt, joilla vahvistetaan unionista vietäviin tuotteisiin sovellettavien kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista.
- (74) Hedelmä- ja vihannesalan tuotteita, jotka on tarkoitettu myytäväksi tuoreena kuluttajalle, olisi pidettävä kaupan ainoastaan, jos ne ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja kauppakelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu. Tämän vaatimuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi ja tiettyjen erityistilanteiden ottamiseksi huomioon komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityisiä poikkeuksia kyseisestä vaatimuksesta.
- (75) Laatupolitiikkaa olisi sovellettava koko unionissa soveltamalla humala-alan tuotteisiin varmentamista koskevaa menettelyä ja kieltämällä näiden tuotteiden kaupan pitäminen, joille ei ole myönnetty todistusta. Tämän vaatimuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi ja tiettyjen erityistilanteiden ottamiseksi huomioon komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisestä vaatimuksesta poikkeavia toimenpiteitä tiettyjen kolmansien maiden kaupan vaatimusten täyttämiseksi tai erityiseen käyttöön tarkoitettuja tuotteita varten.
- (76) Eräiden alojen ja tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset ovat tärkeitä seikkoja kilpailuedellytysten määrittämisen kannalta. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseisille aloille ja/tai tuotteille määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset, joita olisi käytettävä unionissa vain sellaisten tuotteiden kaupan pitämiseksi, jotka ovat vastaavien vaatimusten mukaisia.
- (77) Jotta tiettyjen tuotteiden määritelmiä ja myyntinimityksiä voitaisiin mukauttaa kehittyvään kuluttajakäytönsyntään liittyviin tarpeisiin, tekniseen kehitykseen tai tuoteinnovoinnin tarpeisiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat määritelmiin ja myyntinimityksiin liittyviä muutoksia, poikkeuksia tai vapautuksia.
- (78) Sen varmistamiseksi, että toimijoilla ja jäsenvaltioilla on selkeä ja oikea käsitys tietyille aloille vahvistetuista määritelmistä ja myyntinimityksistä komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä niiden eritelmiä ja soveltamista koskevista säännöistä.
- (79) Kunkin tuotteen tai alan erityispiirteiden, kaupan pitämisen eri vaiheiden, teknisten edellytysten, mahdollisten merkittävien käytännön vaikeuksien sekä analyysimenetelmien tarkkuuden ja toistettavuuden huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yhteen tai useampaan erityiseen vaatimukseen sovellettavaa sallittua poikkeamaa, jonka ylityessä koko tuote-erää olisi pidettävä vaatimuksen vastaisena.
- (80) Olisi määriteltävä tietyt viininvalmistusmenetelmät ja viinintuotantoon liittyvät rajoitukset, jotka koskevat erityisesti viinin leikkaamista ja tietynlaisen kolmansista maista peräisin olevan rypäleen puristemehun, viinirypälemehun ja tuoreiden rypäleiden käyttöä. Kansainväliset vaatimukset täyttääkseen komission olisi otettava huomioon Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemat viininvalmistusmenetelmät.
- (81) Olisi vahvistettava rypälelajikkeiden luokittelua koskevat säännöt, joiden mukaan enemmän kuin 50 000 hehtolitraa vuodessa tuottavat jäsenvaltiot olisi vastattava edelleen niiden rypälelajikkeiden luokittelusta, joista viinin valmistaminen niiden alueilla on sallittua. Eräät rypälelajikkeet olisi jätettävä luokittelun ulkopuolelle.
- (82) Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai antaa levitettävien rasvojen laatutasoja koskevat tietyt kansalliset säännöt.
- (83) Jäsenvaltioille olisi annettava viinialalla lupa rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käyttö ja soveltaa alueellaan tuotettuihin viineihin tiukempia rajoituksia sekä sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien koekäyttö, jotka eivät ole sallittuja.
- (84) Jotta voidaan varmistaa tiettyjä tuotteita ja aloja koskeviin kaupan pitämisen vaatimuksiin liittyvien kansallisten sääntöjen moitteeton ja avoin soveltaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisten kaupan pitämisen vaatimusten soveltamiseen sekä kokeellisiin menetelmiin saatujen tuotteiden hallussapitoon, liikkuvuuteen ja käyttöön liittyvien edellytysten vahvistamista.

- (85) Kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi olisi vahvistettava vapaaehtoisia laatuilmaisuja sen varmistamiseksi, ettei erityisiä tuotem ominaispiirteitä taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuksia kuvaavia ilmaisuja käytetä markkinoilla väärin vaan kuluttajat voivat luottaa niihin arvioi-
dessaan tuotteen laatua. Tämän asetuksen tavoitteiden ja selvyvyyden vuoksi nykyiset vapaaehtoiset laatuilmaisu-
t olisi luettelava tässä asetuksessa.
- (86) Jäsenvaltioille olisi annettava lupa vahvistaa sääntöjä sel-
laisten viinialan tuotteiden poistamiselle, jotka eivät ole
tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Jotta varmisteta-
taan viinialan tuotteita koskevien kansallisten sääntöjen
moitteeton ja avoin soveltaminen, komissiolle olisi siir-
rettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla
annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat käyttöön
liittyvien edellytysten vahvistamista viinialan tuotteille,
jotka eivät ole tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.
- (87) Jotta voidaan ottaa huomioon tiettyjen alojen markkina-
tilanne ja kaupan pitämisen vaatimusten ja kansainvälis-
ten standardien kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta
hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia
delegoituja säädöksiä, jotka koskevat uuden vapaaehtoi-
sen varatun ilmaisun varaamista ja sen käyttöedellytysten
vahvistamista ja muuttamista sekä vapaaehtoisien varatun
ilmaisun käyttöedellytysten muuttamista ja vapaaehtoi-
sten varattujen ilmaisujen peruuttamista.
- (88) Jotta voidaan ottaa huomioon tiettyjen alojen ominais-
piirteet ja kuluttajien odotukset, komissiolle olisi siirret-
tävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla
annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan uuden
varatun ilmaisun käyttöönottoon liittyviä yksityiskohtai-
sia lisävaatimuksia.
- (89) Sen varmistamiseksi, että vapaaehtoisia varattuja ilmaisuja
käyttäen kuvaillut tuotteet täyttävät sovellettavat käyttö-
edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä
tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja
säädöksiä, joilla vahvistetaan vapaaehtoisten varattujen
ilmaisujen käyttöä koskevia lisäsääntöjä.
- (90) Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan
erityispiirteiden sekä tiettyjen maataloustuotteiden erityis-
luonteen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirret-
tävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla
annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyk-
siä, joilla tuontituotteiden katsotaan noudattavan unionin
kaupan pitämisen vaatimuksia vastaavalla tasolla ja joiden
ansiosta voidaan toteuttaa toimenpiteitä niistä säännöistä
poikkeamiseksi, joiden mukaan tuotteita voidaan pitää
unionissa kaupan ainoastaan kyseisten vaatimusten mu-
kaisesti, ja sääntöjä, jotka koskevat kaupan pitämisen vaa-
timusten soveltamista unionista vietäviin tuotteisiin.
- (91) Viiniä koskevia säännöksiä sovellettaessa olisi otettava
huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopi-
muksen mukaisesti tehdyt kansainväliset sopimukset.
- (92) Laatuviinien käsite perustuu unionissa muun muassa vii-
nin maantieteelliseen alkuperään liittyviin erityisominais-
uuksiin. Kuluttaja tunnistaa tällaiset viinit niille myönne-
tyistä suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä
merkinnöistä. Jotta asianomaisten tuotteiden laatuvaatimukset
tukeva kehys olisi avoin ja kehittyneempi, olisi otettava
käyttöön järjestelmä, jossa alkuperänimitystä tai maantie-
teellistä merkintää koskevat hakemukset tutkitaan nou-
dattaen lähestymistapaa, jota sovelletaan unionin hori-
sontaalisessa laatu- ja elintarvikepolitiikassa muihin elintarvikkeisiin
kuin viiniin ja väkeviin alkoholijuomiin, Euroopan parla-
mentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1151/2012⁽¹⁾
esitetyn mukaisesti.
- (93) Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteel-
lisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisten laatu-
ominaisuuksien säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi sallit-
tava soveltaa tiukempia sääntöjä.
- (94) Jotta viinin alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkin-
nät saisivat suojan unionissa, ne olisi hyväksyttävä ja
rekisteröitävä unionin tasolla komission vahvistamien
menettelysääntöjen mukaisesti.
- (95) Suojaa olisi voitava hakea kolmansien maiden alkuperä-
nimityksille ja maantieteellisille merkinnöille, jotka ovat
suojattuja alkuperämaassaan.
- (96) Rekisteröintimenettelyssä olisi annettava kaikille jäsenval-
tion tai kolmannen maan luonnollisille henkilöille tai
oikeushenkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee,
mahdollisuus käyttää oikeuksiaan ja esittää vastaväite.
- (97) Rekisteröidyillä alkuperänimityksillä ja maantieteellisillä
merkinnöillä olisi oltava suoja sellaista käyttöä vastaan,
joka hyödyntää edellytykset täyttävien tuotteiden mainet-
ta. Rehellisen kilpailun edistämiseksi ja kuluttajien harha-
uttamisen estämiseksi suoja olisi laajennettava koskemaan
myös tuotteita ja palveluja, jotka eivät kuulu tämän ase-
tuksen soveltamisalaan, perussopimusten liitteeseen I
kuulumat tuotteet mukaan luettuina.
- (98) Käytössä olevien merkintäkäytäntöjen huomioon ottami-
seksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä
säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädök-
siä, jotka koskevat viiniköynnöslajikkeiden nimen käytön
sallimista, kun se sisältää suojatun alkuperänimityksen
tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu täl-
laisesta nimityksestä tai merkinnästä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja elintarvikejärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (99) Jotta voidaan ottaa huomioon rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvan tuotannon erityispiirteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan maantieteellisen alueen rajaamista koskevia lisäperusteita ja rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvaan tuotantoon liittyviä rajoituksia ja poikkeuksia.
- (100) Tuotteiden laadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä edellytyksistä, joilla eritelmiin voi sisältyä lisävaatimuksia.
- (101) Tuottajien ja toimijoiden laillisten oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat hakijatyyppejä, jotka voivat hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle; edellytyksiä, joita on noudatettava haettaessa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa, komission suorittamaa hakemuksen tutkimista, vastaväitemenettelyjä sekä suojattujen alkuperänimitysten tai suojattujen maantieteellisten merkintöjen muuttamista tai peruuttamista koskevia menettelyjä. Tämän säädösvallan siirron olisi koskettava myös rajatylittävää suojaa koskeviin hakemuksiin sovellettavia edellytyksiä; kolmannessa maassa sijaitsevia maantieteellisiä alueita koskeviin hakemuksiin sovellettavia edellytyksiä; päivämäärää, josta alkaen suojaa tai suojaan tehtyä muutosta sovelletaan; ja edellytyksiä, jotka liittyvät tuote-eritelmien muutoksiin.
- (102) Jotta voidaan varmistaa riittävä suoja, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat suojattua nimitystä koskevia rajoituksia.
- (103) Jotta voidaan varmistaa, ettei talouden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille aiheudu aiheettomasti haittaa tämän asetuksen soveltamisesta ennen 1 päivää elokuuta 2009 suojan saaneiden viinien nimitysten osalta tai sellaisten osalta, joiden suojaa koskeva hakemus on tehty ennen kyseistä päivää, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan siirtymäsääntöjä tällaisia viinien nimityksiä varten, ennen tiettyä päivämäärää markkinoille saatettuihin tai etiketoituihin viineihin ja tuote-eritelmien muutoksiin.
- (104) Tiettyjä merkintöjä on käytetty unionissa perinteisesti, ja ne antavat kuluttajille viinien erityispiirteistä ja laadusta tietoja, jotka täydentävät suojattuja alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä ilmeneviä tietoja. Tällaiset perinteiset merkinnät olisi voitava suojata unionissa sisämarkkinoiden toimivuuden ja rehellisen kilpailun varmistamiseksi sekä sen välttämiseksi, että kuluttajia johdetaisiin harhaan.
- (105) Jotta voidaan varmistaa riittävä suojan taso, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat suojattavan perinteisen merkinnän kieltä ja kirjoitusasua.
- (106) Tuottajien ja toimijoiden laillisten oikeuksien suojaamisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat hakijatyyppejä, jotka voivat hakea suojaa perinteiselle merkinnälle; perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen voimassaoloedellytyksiä; perusteita ehdotetun perinteisen merkinnän suojaamisen vastustamiselle; suojan laajuutta, mukaan lukien suhde tavaramerkkeihin, suojattuihin perinteisiin merkintöihin, suojattuihin alkuperänimityksiin tai maantieteellisiin merkintöihin, homonyymeihin tai eräisiin rypälelajikkeiden nimiin; perusteita perinteisen merkinnän peruuttamiselle; hakemusten tai pyyntöjen viimeistä jättöpäivää; menettelyjä, joita on noudatettava haettaessa perinteisen merkinnän suojaa, mukaan lukien komission suorittama hakemuksen tutkiminen, vastaväitemenettelyt sekä peruuttamis- ja muuttamismenettelyt.
- (107) Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä edellytyksistä, joiden mukaisesti perinteisiä merkintöjä voidaan käyttää kolmansien maiden tuotteissa, ja säätää asiaan liittyvistä poikkeuksista.
- (108) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien viinialan tuotteiden kuvauksella, nimityksellä ja esillepanolla voi olla merkittävä vaikutus niiden markkinoitavuuteen. Jäsenvaltioiden viinituotteiden merkintöjä koskevan lainsäädännön erot voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, joissa otetaan huomioon kuluttajien ja tuottajien oikeutetut edut. Tästä syystä on aiheellista säätää merkintää ja esillepanoa koskevista unionin säännöistä.
- (109) Jotta voidaan varmistaa käytössä olevien merkintäkäytäntöjen noudattaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan poikkeukselliset olosuhteet, joiden vallitessa on oikeutettua jättää pois viittaus suojattuun alkuperänimitykseen tai suojattuun maantieteelliseen merkintään.
- (110) Viinialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muiden kuin tässä asetuksessa säädettyjen merkintätietojen esillepanoa ja käyttöä; eräitä pakollisia ja vapaaehtoisia merkintöjä, ja esillepanoa.

- (111) Toimijoiden oikeutettujen etujen suojaamisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien väliaikaisia merkintöjä ja esillepanoa, jos asianomainen alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä täyttää asianmukaiset vaatimukset.
- (112) Sen varmistamiseksi, ettei talouden toimijoille aiheudu haittaa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat siirtymäsäännöksiä ennen 1 päivää elokuuta 2009 sovellettujen asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti markkinoille saatettujen ja etiketoitujen viinien osalta.
- (113) Jotta voidaan ottaa huomioon unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädöksiä, jotka koskevat poikkeuksia merkintöjä ja esillepanoa koskeviin sääntöihin vientiin tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos asianomaisen kolmannen maan oikeudessa tätä edellytetään.
- (114) Sokeriyritysten ja sokerijuurikkaan viljelijöiden oikeuksien ja velvollisuuksien kohtuullisen tasapainon varmistamiseksi tarvitaan erityisiä välineitä vielä kiintiöjärjestelmän päättämisen jälkeenkkin. Sen vuoksi olisi vahvistettava näiden välisiä kirjallisia toimialakohtaisia sopimuksia koskevat vakiosäännökset.
- (115) Vuoden 2006 sokerijärjestelmän uudistuksella oli kauaskantoisia muutosvaikutuksia unionin sokerialaan. Jotta sokerijuurikkaan viljelijät voisivat saattaa päätökseen mukautumisensa uuteen markkinatilanteeseen ja kasvavaan markkinasuuntautuneisuuteen, nykyistä sokerikiintiöjärjestelmää olisi jatkettava siihen asti kunnes se kumotaan markkinointivuoden 2016/2017 lopussa.
- (116) Jotta voidaan ottaa huomioon sokerialan erityispiirteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat sokerialan teknisten määritelmien päivittämistä; sokerijuurikkaan tässä asetuksessa vahvistettujen ostoehtojen päivittämistä; ja lisäsääntöjä, jotka koskevat yritykselle toimitetun sokerijuurikkaan kokonaispainon, taaran ja sokeripitoisuuden määrittämistä ja sokerijuurikasjätemassaa.
- (117) Tuoreet kokemukset ovat osoittaneet, että tarvitaan erityisiä toimenpiteitä varmistamaan sokerin riittävä saatavuus unionin markkinoilla sokerikiintiöiden jäljellä olevalla kaudella.
- (118) Jotta voidaan ottaa huomioon sokerialan erityiset ominaispiirteet ja varmistetaan, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, ja ehkäistään markkinahäiriöt, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat ostoehtoja ja toimitussopimuksia; tässä asetuksessa vahvistettujen sokerijuurikkaan ostoehtojen mukauttamista; ja perusteita, joita sokeriyrityksiin sovelletaan myönnettäessä sokerijuurikkaan myyjille juurikasmäärät, joista on tehtävä toimitussopimukset ennen kyllä.
- (119) Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo tuotteista, joiden tuotannossa saa käyttää teollisuudelle tarkoitettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.
- (120) Varmistaakseen, että sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavat tai jalostavat yritykset noudattavat velvollisuuksiaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat yritysten hyväksynnän myöntämistä ja peruuttamista sekä hallinnollisia seuraamuksia koskevia perusteita.
- (121) Sokerialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä ehtojen merkityksestä kiintiöjärjestelmän toiminnan kannalta sekä edellytyksistä, jotka liittyvät myyntiin syrjäisimmille alueille.
- (122) Sen varmistamiseksi, että viljelijät on liitetty tiiviisti päätökseen, joka koskee tietyn tuotantomäärän siirtämistä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat sokerin siirtämistä.
- (123) Viinintuotantokyvyn hallinnan parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle viinitilarekisteriin perustuva tuotantokykyyään koskeva selvitys. Jotta jäsenvaltiot toimittaisivat selvityksen, tuki rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen olisi rajoitettava selvityksen toimittaneisiin jäsenvaltioihin.
- (124) Jotta tuotantokyvyn seuranta ja todentaminen olisi jäsenvaltioissa helpompaa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat viinitilarekisterien sisältöä sekä poikkeuksia.
- (125) Olisi vaadittava, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien viinialan tuotteiden mukana on oltava unionissa liikkeessä liiteasiakirja, jotta niiden jäljittelevyys olisi riittävä erityisesti kuluttajansuojan kannalta.

- (126) Viinialan tuotteiden kuljetusten ja jäsenvaltioiden niille tekemien tarkastusten helpottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä säännöistä, jotka koskevat liiteasiakirjaa ja sen käyttöä edellytyksillä, joilla liiteasiakirjaa voidaan pitää todisteena suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä; rekisterinpitovelvollisuutta ja rekisterin käyttöä; sen täsmentämistä, keiden on pidettävä rekisteriä, ja poikkeuksia rekisterinpitovelvollisuuteen; sekä rekisteriin sisällytettäviä toimia.
- (127) Muodollisia kirjallisia sopimuksia koskevan unionin lain-säädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat kansallisen sopimusoikeuden puitteissa tehdä kyseisten sopimusten käyttämisen pakolliseksi, kunhan se tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti ja siten, että varmistetaan erityisesti sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta. Koska tilanteet vaihtelevat suuresti eri puolilla unionia ja toissijaisuusperiaatteen vuoksi, tällainen päätös olisi jätettävä jäsenvaltioille. Maito- ja maitotuotealan sopimusten vähimmäisvaatimusten varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan turvaamiseksi tällaisten sopimusten käyttöä koskevat perusedellytykset olisi kuitenkin vahvistettava unionin tasolla. Kaikista tällaisista perusedellytyksistä olisi voitava neuvotella vapaasti. Koska joidenkin meijeriosuuskuntien perussääntöön saattaa sisältyä vaikutukseltaan vastaavia sääntöjä, ne olisi yksinkertaisuuden vuoksi vapautettava sopimuksen laatimista koskevasta velvoitteesta. Tällaisen sopimusjärjestelmän tehokkuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi päätettävä, olisiko sitä sovellettava myös silloin, kun välittäjäosapuolet keräävät maidon tuottajilta ja toimittavat sen jalostajille.
- (128) Tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten maidontuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi toimitusketjussa tasaisemmin. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi hyväksyttävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan nojalla säännös, jolla maidontuottajien muodostamien tuottajaorganisaatioiden tai niiden yhteenliittymien sallitaan yhteisesti neuvotella meijerin kanssa joidenkin tai kaikkien jäsentensä raakamaitotuotantoa koskevista sopimusehdoista, myös hinnoista. Maitomarkkinoiden toimivan kilpailun säilyttämiseksi tähän mahdollisuuteen olisi sovellettava asianmukaisia määrällisiä rajoituksia. Osuuskuntien tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja selkeyden vuoksi olisi täsmennettävä, että kun tuottajan jäsenyys osuuskunnassa sisältää kyseisen tuottajan koko maidontuotantoa tai sen osaa koskevan velvoitteen toimittaa raakamaitoa ja kun tätä velvoitetta koskevat ehdot on määritelty osuuskunnan perussäännöissä tai näihin perussääntöihin perustuvissa säännöissä tai päätöksissä, näitä ehtoja ei pitäisi alistaa tuottajaorganisaation kautta käytäviin neuvotteluihin.
- (129) Koska suojatuilla alkuperänimityksillä ja suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä on suuri merkitys erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville maaseutualueille ja jotta voidaan varmistaa erityisesti suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen lisäarvo ja laadun säilyminen ja koska maidon kiintiöjärjestelmä on poistumassa käytöstä, jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa sääntöjä, joilla säännellään tällaisten tietyllä maantieteellisellä alueella tuotettujen juustojen kaikkea tarjontaa, toimialakohtaisen organisaation, tuottajaorganisaation tai asetuksessa (EU) N:o 1151/2012 määritellyn ryhmän pyynnöstä. Tällaisen pyynnön olisi saatava tukea suurelta maidontuottajien enemmistöltä, joka edustaa suurinta osaa kyseiseen juustoon käytettävästä maitomäärästä, ja toimialakohtaisten organisaatioiden ja ryhmien tapauksessa sen olisi saatava tukea juustontuottajien suurelta enemmistöltä, joka edustaa suurinta osaa kyseisen juuston tuotannosta.
- (130) Markkinoiden kehityksen seuraamiseksi komissio tarvitsee ajantasaista tietoa toimitetun raakamaidon määrästä. Siksi olisi pyrittävä varmistamaan, että ensiostaja toimittaa tällaiset tiedot säännöllisesti jäsenvaltioille ja että jäsenvaltio ilmoittaa niistä komissiolle.
- (131) Tuottajaorganisaatioilla ja niiden yhteenliittymillä voi olla tärkeä rooli tarjonnan keskittämisessä ja kaupan pitämisen parantamisessa, suunnittelussa ja tuotannon mukauttamisessa vastaamaan kysyntää, tuotantokustannusten optimoinnissa ja tuottajahintojen vakauttamisessa, tutkimuksen suorittamisessa, parhaiden käytäntöjen edistämisessä ja teknisen avun antamisessa, sivutuotteiden käsittelyssä ja niiden jäsenille tarjolla olevien riskinhallintavälineiden hallinnoinnissa vahvistaen näin tuottajien asemaa elintarvikeketjussa.
- (132) Toimialakohtaisilla organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämisessä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä.
- (133) Tuottajaorganisaatioiden, niiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden määrittelyä ja hyväksyntää koskevia voimassaolevia sääntöjä olisi sen vuoksi yhdenmukaistettava, virtaviivaistettava ja laajennettava, jotta voidaan säätää pyynnöstä annettavasta mahdollisesta hyväksynnästä tietyjen alojen osalta tämän asetuksen mukaisten perussääntöjen nojalla. Tuottajaorganisaatioiden hyväksyntää koskevilla perusteilla ja perussäännöillä olisi varmistettava, että kyseiset elimet perustetaan tuottajien aloitteesta ja että niissä noudatetaan määräysvallan osalta

- sääntöjä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiotaan ja sen päätöksiä.
- (134) Eri aloilla voimassa olevat säännökset, jotka tehostavat tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien sekä toimialakohtaisten organisaatioiden vaikutusta sallimalla jäsenvaltioiden laajentaa tällaisten organisaatioiden sääntöjen soveltamisalaa tietyin edellytyksin muihin kuin niiden jäseninä oleviin toimijoihin, ovat osoittautuneet toimiviksi, ja niitä olisi yhdenmukaistettava ja virtaviivaistettava, ja ne olisi ulotettava koskemaan kaikkia aloja.
- (135) Olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden tarpeisiin ja jotka voivat edistää markkinoiden vakauttamista ja kohtuullisen elintason varmistamista alalla toimivalle maatalousväestölle.
- (136) Jotta rohkaistaisiin tuottajaorganisaatioita, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä ja toimialakohtaisia organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla parannetaan laatua, edistetään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen parempaa organisointia, helpotetaan markkinahintojen kehityksen seuranta ja mahdollistetaan käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen.
- (137) Viinimarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava panna toimialakohtaisten organisaatioiden tekemät päätökset täytäntöön. Päätösten perusteella ei pitäisi kuitenkaan voida toteuttaa menettelyjä, jotka voivat vääristää kilpailua.
- (138) Vaikka muodollisten kirjallisten sopimusten käyttöä maitoalalla säännellään erillisillä säännöksillä, tällaisten sopimusten käyttö voi kuitenkin auttaa lisäämään toimijoiden vastuuta muilla aloilla ja lisätä tietoisuutta siitä, että on tarpeen ottaa markkinasignaalit paremmin huomioon, parantaa hinnan välittymistä ja mukauttaa tarjonta paremmin kysyntään sekä auttaa välttämään tiettyjä sopimattomia kaupallisia menettelyjä. Tällaisia sopimuksia koskevan unionin lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat kansallisen sopimusoikeuden mukaisesti päättää asettaa kyseisten sopimusten käyttämisen pakolliseksi, kunhan se tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti ja erityisesti siten, että varmistetaan sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta.
- (139) Tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten naudanliha-alan ja oliiviöljyalan sekä tiettyjen pelto- kasvien tuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa tuotantoketjun loppupään toimijoihin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi toimitusketjussa tasaisemmin. Näiden YMP:n tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden olisi voitava neuvotella määrällisiä rajoituksia soveltaen joidenkin tai kaikkien jäsentensä tuotantoa koskevista toimitussopimusehdoista, muun muassa hinnoista, edellyttäen, että kyseiset organisaatiot pyrkivät saavuttamaan yhden tai useamman tarjonnan keskittämiseen, jäsentensä tuottamien tuotteiden markkinoille saattamiseen ja tuotantokustannusten optimointiin liittyvän tavoitteen ja edellyttäen, että näihin tavoitteisiin pyrkiminen johtaa toimien yhdentämiseen ja tämä yhdentäminen todennäköisesti johtaa toimien merkittävään tehostumiseen, jotta tuottajaorganisaation toimet kaiken kaikkiaan myötävaikuttavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden täyttymiseen. Tämä voidaan toteuttaa, jos tuottajaorganisaatio suorittaa tiettyjä erityistoimia ja kyseiset toimet vaikuttavat merkittävästi kyseisen tuotannon määrään, tuotantokustannuksiin ja tuotteen markkinoille saattamiseen.
- (140) Lisäarvon varmistamiseksi ja laadun säilyttämiseksi erityisesti suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun cured ham -kinkun osalta jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tiukoin edellytyksin sääntöjä, joilla säännellään kyseisen tuotteen tarjontaa edellyttäen, että kyseisen kinkun tuottajien ja tarvittaessa kyseisen kinkun tuotantoon liittyvän maantieteellisen alueen siantuottajien suuri enemmistö kannattaa näitä sääntöjä.
- (141) Kaikkien unionissa tuotetun humalan toimitussopimusten rekisteröintivelvollisuus on vaivalloinen toimenpide, joka olisi lakkautettava.
- (142) Jotta varmistetaan, että tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja velvollisuudet on selkeästi määritelty, ja niiden toiminnan tehostamiseksi tarpeetonta hallintotaakkaa välttämällä ja yhdistymisvapautta heikentämättä varsinkin muiden kuin näiden organisaatioiden jäsenten kohdalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat seuraavia:
- säännöt erityisistä tavoitteista, joihin tällaiset organisaatiot ja yhteenliittymät voivat pyrkiä, joihin niiden on pyrittävä tai joihin ne eivät saa pyrkiä ja jotka tarvittaessa olisi lisättävä tässä asetuksessa vahvistettuihin tavoitteisiin; tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymiensäännöt, muiden organisaatioiden kuin tuottajaorganisaatioiden perussäännöt, tuottajaorganisaatioiden perussääntöihin tietyillä aloilla sovellettavat erityisedellytykset,

mukaan lukien poikkeukset, rakenne, jäsenyysaika, koko, demokraattinen vastuuvollisuus ja tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymientoiminta, sulautumisten seuraukset, edellytykset hyväksynnälle, hyväksynnän peruuttamiselle ja keskeyttämiselle. niiden vaikutukset, sekä vaatimukset toteuttaa korjaavia toimenpiteitä, mikäli hyväksyntää koskevia perusteita ei noudateta;

ylikansalliset organisaatiot ja yhteenliittymät sekä kansainvälisessä yhteistyössä annettavaa hallinnollista apua koskevat säännöt; jäsenvaltion lupaa edellyttävät ulkoistamisen kohteena olevat alat sekä toimien ulkoistamisen edellytykset ja ulkoistettavien toimien luonne sekä teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen organisaatioiden tai yhteenliittymientoimesta; organisaatioiden ja yhteenliittymienkaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärän tai -arvon laskentaperuste; säännöt tuottajaorganisaation käymiin neuvotteluihin sisältyvän raakamaidon määrien laskemiseksi, muiden kuin tuottajien hyväksyminen jäseniksi tuottajaorganisaatioihin tai muiden kuin tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen jäseniksi tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiin;

organisaatioiden eräiden sääntöjen soveltamisalan laajentaminen muihin kuin jäseniin ja muiden kuin jäsenten velvollisuus maksaa jäsenmaksuja, mukaan lukien tällaisten maksujen käyttö ja myöntäminen kyseisissä organisaatioissa ja luettelo tiukemmista tuotantosäännöistä, joiden soveltamisalaa voidaan laajentaa, edustavuutta koskevat lisävaatimukset, asianomaiset talousalueet ja niiden määritelmän tarkistaminen komissiossa, vähimmäisajanjakso, joiden ajan sääntöjen olisi oltava voimassa ennen niiden soveltamisalan laajentamista, henkilöt tai organisaatiot, joihin sääntöjä tai maksuja voidaan soveltaa, ja olosuhteet, joissa komissio voi vaatia, että sääntöjen soveltamisalan laajentaminen tai pakolliset maksut evätään tai peruutetaan.

- (143) Kauppavirtojen seuranta on ensisijaisesti hallinnointiin liittyvä asia, ja se olisi hoidettava joustavasti. Päätös todistuksia koskevien vaatimusten käyttöönotosta olisi tehtävä ottaen huomioon todistusten tarve kyseisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin ja viennin seurannan kannalta.
- (144) Jotta otetaan huomioon unionin kansainväliset velvoitteet ja unionissa sovellettavat sosiaali-, ja ympäristöalaa sekä eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset, kaupan ja markkinoiden sekä tuonnin ja viennin kehityksen seurannan tarve, markkinoiden järkevän hallinnan tarve ja hallinnollisen rasituksen vähentämisen tarve, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

luetteloja tuotteista, joilta edellytetään tuonti- tai vientitodistusta, ja tapauksia ja tilanteita, joissa tuonti- tai vientitodistusta ei edellytetä.

- (145) Todistusjärjestelmän pääkohtien tarkentamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat todistuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia, todistuksen oikeudellisia vaikutuksia ja tapauksia, joissa sovelletaan todistuksessa mainitun määrän tuonti- tai vientivelvollisuuden noudattamiseen liittyvää sallittua poikkeamaa tai joissa alkuperä on ilmoitettava; tuontitodistuksen myöntämistä tai vapaaseen liikkeeseen luovutusta, sillä sen edellytyksenä on muun muassa on tuotteiden alkuperän, aitouden ja laatuominaisuudet varmentavan, kolmannen maan tai elimen antaman asiakirjan esittäminen; todistuksen siirtämistä tai todistuksen siirtokelpoisuutta koskevia rajoituksia; hampun tuontitodistuksia koskevia lisäedellytyksiä ja jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen avun periaatetta petosten ja sääntöjen vastaisuuksien estämiseksi tai selvittämiseksi; sekä tapauksia ja tilanteita, joissa vaaditaan tai ei vaadita vakuutta, jolla taataan tuotteiden tuominen tai vieminen todistuksen voimassaoloaikana.
- (146) WTO:n sopimusten ja kahdenvälisen sopimusten mukaisten maataloustuotteisiin sovellettavien tullien olennaiset seikat vahvistetaan yhteisessä tullitariffissa. Komissiolle olisi oltava valta toteuttaa tuontitullien yksityiskohdista laskentaa koskevia toimenpiteitä kyseisten olennaisien seikkojen nojalla.
- (147) Eräiden tuotteiden tulohintajärjestelmä olisi säilytettävä. Tulohintajärjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädosvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erän ilmoitetun hinnan todenperäisyyden tarkistamista kiinteää tuontiarvoa käyttäen, ja säätää edellytyksistä vakuuden asettamiseksi.
- (148) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista unionin markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisien vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tällaisten tuotteiden tuonnista olisi maksettava lisätulli, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (149) On aiheellista avata ja hallinnoida tiettyin edellytyksin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista säädöksistä johtuvia tuontitariffikiintiöitä. Tuontitariffikiintiöiden osalta käytettävässä hallinnointimenetelmässä olisi otettava asianmukaisesti huomioon unionin nykyiset ja tulevat tuotantoon, jalostukseen ja kulutusmarkkinoihin liittyvät hankintatarpeet toimitusten kilpailukykyä, varmuutta ja jatkuvuutta silmällä pitäen sekä tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

- (150) Jotta toteutettaisiin Uruguay kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehtyjen sopimusten mukaiset sitoumukset, jotka koskevat Espanjan 2 000 000 maissitonniin ja 300 000 durratonniin tuontitariffikiintiötä sekä Portugalin 500 000 maissitonniin tuontitariffikiintiötä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden maksajavirastojen tuomien määrien julkisen varastoinnin toteuttamiseksi.
- (151) Jotta varmistetaan tasapuoliset mahdollisuudet käytävissä olevien määrien osalta ja toimijoiden tasavertainen kohtelu tariffikiintiön osalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten edellytysten ja kelpoisuusvaatimusten määrittelystä, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää hakemuksen tariffikiintiössä; sellaisten sääntöjen vahvistamisesta, jotka koskevat oikeuksien siirtoa toimijoiden välillä ja tarvittaessa rajoituksia, jotka koskevat siirtoja tariffikiintiön hallinnoinnissa; joilla säädetään, että tariffikiintiöön osallistuminen edellyttää vakuuden asettamista; ja säädetään tarvittaessa kansainvälisessä sopimuksessa tai muussa säädöksessä vahvistettuun tariffikiintiöön sovellettavista mahdollisista erityispiirteistä, vaatimuksista tai rajoituksista.
- (152) Maataloustuotteet voivat tietyissä tapauksissa saada erityistuontikohtelun kolmansissa maissa, jos tuotteet noudattavat tiettyjä laatuominaisuuksia ja/tai hintaedellytyksiä. Hallinnollinen yhteistyö tuojana olevan kolmannen maan ja unionin viranomaisten välillä on tarpeen, jotta varmistettaisiin tällaisen järjestelmän moitteeton soveltaminen. Tämän vuoksi tuotteiden mukana olisi oltava unionissa myönnetty todistus.
- (153) Jotta voidaan varmistaa, että vientituotteet voivat tietyn edellytyksin saada erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tekemien kansainvälisten sopimusten nojalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joiden nojalla jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava pyynnöstä ja asianmukaisten tarkastusten jälkeen asiakirja, jolla todistetaan edellytysten täyttyminen.
- (154) Jotta laittomat hampuviljelmät eivät häiritse kuiduntuotantoon tarkoitettua hampun markkinoita, tässä asetuksessa olisi säädettävä hampun ja hampunsiementen tuonnin valvonnasta sen varmistamiseksi, että tällaiset tuotteet tarjoavat tietyt takeet niiden tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC) osalta. Lisäksi muiden kuin kylvämiseen tarkoitettujen hampunsiementen tuontiin olisi edelleenkin sovellettava valvontajärjestelmää, johon sisältyy asianomaisten tuojien lupajärjestelmä.
- (155) Koko unionissa noudatetaan humala-alan tuotteet kattavaa laatu politiikkaa. Tuotujen tuotteiden osalta olisi tähän asetukseen sisällytettävä säännökset, joilla varmistetaan, että vain tuotteiden laadulliset vähimmäisominaisuudet täyttävät tuotteita tuodaan. Hallinnollisen taakan keventämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joilla vastaavuustodistukseen ja pakkausmerkintöihin liittyviä velvollisuuksia ei sovellettaisi.
- (156) Unionilla on kolmansien maiden kanssa useita unionin markkinoille pääsyä koskevia etuuskohtelujärjestelmiä, joiden ansiosta nämä maat voivat viedä ruokosokeria unioniin edullisin ehdoin. Olisi säilytettävä tietyn ajan säännökset, jotka koskevat puhdistamoiden puhdistettavaksi tarkoitettua sokerin tarpeen arvioinnista ja tuontitodistusten varaamisesta tietyn ehdon unionissa päätoimisine puhdistamoina pidettäville, tuodun raavan ruokosokerin merkittävien määrien erikoistuneille käyttäjille. Jotta varmistetaan, että puhdistettavaksi tarkoitettu tuontisokeri puhdistetaan asianomaisten vaatimusten mukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tuontijärjestelyjen toimintaan liittyvien määritelmien käyttöä; edellytyksiä ja kelpoisuusvaatimuksia, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen, vakuuden asettaminen mukaan luetuna, sekä hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä.
- (157) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojoitoimenpiteistä unionin ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Unionin olisi tällöin voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta unionin markkinat eivät jäisi ilman suojoa mahdollisesti aiheutuvia häiriöitä vastaan. Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava unionin kansainvälisten sitoumusten mukaisia.
- (158) on aiheellista säätää mahdollisuudesta keskeyttää sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö, jos tällainen menettely häiritsee tai todennäköisesti häiritsee unionin markkinoita.
- (159) Mahdollisuus myöntää kolmansiin maihin suuntautuvalla viennillä unionin hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa WTO-sitoumusten mukaisista vientitukea olisi säilytettävä toimenpiteenä, joka voi koskea tiettyjä tuotteita, joihin sovelletaan tätä asetusta, kun sisämarkkinoiden olosuhteet kuuluvat

vastaavat olosuhteita, jotka oikeuttavat poikkeukselliset toimenpiteet. Tuettuun vientiin olisi sovellettava arvoon ja määrään perustuvia rajoituksia, ja sen saatavilla olevan tuen tulisi olla nolla, tämän kuitenkin vaikuttamatta poikkeuksellisten toimenpiteiden soveltamiseen.

- (160) Arvona ilmaistujen rajoitusten noudattaminen olisi vientitukia vahvistettaessa varmistettava valvomalla, että tuet maksetaan Euroopan maatalouden tukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa olisi helpotettava vientitukien pakollisella ennakkovahvistuksella, samalla kun säädetään mahdollisuudesta eriytetyn vientituen osalta muuttaa ennalta vahvistettua määräpaikkaa sen maantieteellisen alueen sisällä, jolla sovelletaan yhtenäistä vientituen määrää. Jos määräpaikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettava tuen määrä.
- (161) Määrällisten rajoitusten noudattaminen olisi varmistettava luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän avulla. Vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi tätä varten oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytävissä olevien enimmäismäärien rajoissa kunkin tuotteen tilanteen mukaan. Kyseiseen sääntöön olisi sallittava poikkeuksia vain perussopimusten liitteeseen I kuulumatomien jalostettujen tuotteiden osalta, joihin ei sovelleta määrärajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintoa koskevien sääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisen tukea saavan viennin osalta, joka ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja määriä.
- (162) Elävien nautaeläimien viennin tapauksessa vientitukia olisi myönnettävä ja maksettava vain, kun noudatetaan eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja säännöksiä.
- (163) Vientitukijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä velvoitteesta asettaa vakuus, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään.
- (164) Toimijoiden ja viranomaisten hallinnollisen taakan keventämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan kynnysarvot, joiden alittuessa vientitodistuksen myöntämistä tai esittämistä ei edellytetä, määritetään määräpaikat tai toimet, joiden osalta vientitodistuksen esittämisvelvollisuudesta vapauttaminen on perusteltua, ja sallitaan perustelluissa tapauksissa vientitodistusten myöntäminen jälkikäteen.
- (165) Sellaisten käytännön tilanteiden varalta, joissa vientitukiin on täysi tai osittainen tukikelpoisuus, ja jotta toimijat voisivat paremmin toimia vientitukihakemuksen jättöpäivän ja vientituen lopullisen maksamisen välisenä aikana, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat jotakin muuta vientituella määritettyä päivämäärää; vientitukien ennakkomaksuja, myös vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevia edellytyksiä; lisätodisteita silloin, kun on epäilyksiä tuotteiden todellisen määräpaikan suhteen, ja on mahdollisuus jälleentuontiin unionin tullialueelle; määräpaikkoja, joita pidetään unionista vientinä, ja vientitukikelpoisten määräpaikkojen sisällyttämistä unionin tullialueeseen.
- (166) Jotta voidaan varmistaa, että viejillä on tasavertainen pääsy perussopimusten liitteessä I lueteltujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden vientitukiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjen maataloustuotteita koskevien sääntöjen soveltamista tuotteisiin, jotka viedään jalostettuina tavaroina.
- (167) Jotta varmistetaan, että vientitukia saavat tuotteet viedään unionin tullialueelta, ja estetään niiden mahdollinen paluu tullialueelle sekä kevennetään toimijoiden hallinnollista taakkaa vientituettujen tuotteiden määrämaahan saapumista koskevien todisteiden laatimisen ja toimittamisen osalta eriytetyn vientituen tapauksessa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat määräaika, jossa tuotteiden on poistuttava unionin tullialueelta, myös väliaikaisen uuden maahantulon aikaa; käsittelyjä, joita vientituetuille tuotteille saa tehdä kyseisenä ajanjaksona; todistetta määräpaikkaan saapumisesta eriytettyä vientitukea koskevaa kelpoisuutta varten; vientikynnyksiä ja edellytyksiä, joilla viejät voidaan vapauttaa tällaisen todisteen esittämisestä; sekä edellytyksiä, joilla riippumattomat kolmannet osapuolet hyväksyvät todisteen määräpaikkaan saapumisesta eriytettyä vientitukea sovellettaessa.
- (168) Jotta viejiä kannustettaisiin noudattamaan eläinten hyvinvointia koskevia edellytyksiä ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa vientitukiin liittyvien varojen moitteettoman käytön silloin kun niiden edellytyksenä on eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamista unionin tullialueen ulkopuolella, riippumattomien kolmansien osapuolten käyttö mukaan luettuna.

- (169) Jotta voidaan ottaa huomioon eri alojen erityispiirteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimijoihin ja vientitukikelpoisiin tuotteisiin sovellettavia erityisvaatimuksia ja -edellytyksiä ja ker toimien vahvistamista vientitukien laskemiseksi, tiettyjen viljasta saatavien alkoholipitoisten juomien kypsytyssprosessi huomioon ottaen.
- (170) Kukkaspuleita koskevat vähimmäisvientihinnat eivät ole enää hyödyllisiä, ja ne olisi lakkautettava.
- (171) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan mukaisesti maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kilpailumääräyksiä vain siltä osin kuin asiasta säädetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja niissä määrättyä menettelyä noudattaen annetussa unionin lainsäädännössä.
- (172) Kun otetaan huomioon maatalousalan erityispiirteet ja sen riippuvuus koko elintarvikeketjun asianmukaisesta toiminnasta, mukaan luettuna kilpailusääntöjen tehokas soveltaminen kaikkiin siihen liittyviin koko elintarvikeketjun aloihin, jotka saattavat olla hyvin keskittyneitä, erityistä huomiota olisi kiinnitettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklassa tarkoitettujen kilpailusääntöjen soveltamista koskevaan sääntöön. Tätä varten tarvitaan komission ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten välistä kiinteää yhteistyötä. Lisäksi tarvittaessa komission hyväksymät suuntaviivat ovat sopiva väline yritysten ja muiden sidosryhmien ohjeistamiseen.
- (173) Olisi säädettävä, että kilpailusääntöjä, jotka koskevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia, päätöksiä ja menettelytapoja sekä määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä, sovelletaan maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan edellyttäen, että niiden soveltaminen vaaranna YMP:n tavoitteiden saavuttamista.
- (174) Sellaisten viljelijä- tai tuottajaorganisaatioiden tai niiden yhteenliittymien asemaan, jotka pyrkivät tuottamaan tai pitämään kaupan maataloustuotteitaan yhteisesti tai käyttämään yhteisiä tiloja, olisi sovellettava erityistä lähestymistapaa, jollei tällaisella yhteisellä toiminnalla estetä kilpailua tai vaaranneta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamista.
- (175) Rajoittamatta tiettyjen tuotteiden kuten suojatulla alkupe-
ränimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tai kinkun taikka viinin, johon sovelletaan tiettyä sääntökokonaisuutta, tarjonnan sääntelyä, toimialakohtaisten organisaatioiden tiettyyn toimintaan olisi sovellettava erityistä lähestymistapaa sillä edellytyksellä, ettei toiminta aiheuta markkinoiden lokeroitumista, haittaa yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa, vääristä tai poista kilpailua, merkitse hintojen tai kiintiöiden vahvistamista eikä ole syrjivää.
- (176) Kansallisen tuen myöntäminen vaarantaisi sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Maataloustuotteisiin olisi sen vuoksi pääsääntöisesti sovellettava valtiontukea koskevia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräyksiä. Sen estämättä tietyissä tilanteissa olisi sallittava poikkeuksia. Jos tällaisia poikkeuksia on olemassa, komission olisi voitava laatia luettelo nykyisistä, uusista tai ehdotetuista kansallisista tuista, antaa jäsenvaltioille aiheellisia huomautuksia ja ehdottaa sopivia toimenpiteitä.
- (177) Raivauspalkkiota ja eräisiin viinialan tukiohjelmiin liittyviä toimenpiteitä koskevissa säännöksissä ei kuitenkaan pitäisi sinänsä estää samaan tarkoitukseen myönnettäviä kansallisia tukia.
- (178) Suomen ja Ruotsin olisi edelleenkin myönnettävä kansallisia tukia porojen ja porotuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen kyseisen alan erityisen taloudellisen tilanteen vuoksi.
- (179) Suomessa sokerijuurikasta viljellään erityisissä maantieteellisissä ja ilmastollisissa oloissa, jotka sokeriuudistuksen yleisten vaikutusten ohella haittaavat tätä alaa. Kyseisen jäsenvaltion olisi sen vuoksi sallittava myöntää pysyvästi kansallisia tukia sokerijuurikkaan viljelijöilleen.
- (180) Jäsenvaltioiden olisi voitava maksaa kansallista tukea tämän direktiivin mukaisesti vahvistettujen mehiläishoito-toimenpiteiden yhteisrahoitusta varten sekä rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelua varten taikka talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kauppaan myönnettäviä kansallisia tukia lukuun ottamatta.
- (181) Jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat kouluhede-
lmäjärjestelmään parantaakseen lasten elintarvikkeiden saantia, tulisi unionin tuen lisäksi voida myöntää kansallista tukea tuotteiden toimittamiseen ja tiettyjen asiaan liittyvien kustannusten kattamiseen.

- (182) Jotta perustelluissa kriisitapauksissa voitaisiin toimia myös siirtymäkauden päätyttyä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää kansallisia tukia erityiseen tislaustoimenpiteeseen niin, että kokonaismäärärahat eivät ylitä 15:tä prosenttia jäsenvaltion kansallisessa tukiohjelmassa varattujen vuosittaisten määrärahojen vastaavasta arvosta. Tällaisista kansallisista tuista olisi ilmoitettava komissiolle, ja ne olisi hyväksyttävä ennen niiden myöntämistä.
- (183) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää edelleenkin kansallisia pähkinätukia, kuten asetuksen (EY) N:o 73/2009 120 artiklassa nykyisin säädetään, jotta lievennettäisiin unionin aiemman pähkinätukijärjestelmän tuotannosta irrottamisen vaikutuksia. Koska mainittu asetus on kumottava, kyseisistä kansallisista tuista olisi selkeyden vuoksi säädettävä tässä asetuksessa.
- (184) Olisi säädettävä erityisistä interventioitoimenpiteistä, jotta voitaisiin reagoida tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti markkinahäiriöiden uhkiin. Kyseisten toimenpiteiden soveltamisala olisi määriteltävä.
- (185) Jotta voitaisiin reagoida tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti markkinahäiriöiden uhkiin, jotka johtuvat sisäisillä tai ulkoisilla markkinoilla esiintyvistä merkittävistä hintojen nousuista tai laskuista tai muista tapahtumista ja olosuhteista, joiden vuoksi markkinat vakavasti häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, jolloin tilanne tai sen vaikutus markkinatilanteeseen todennäköisesti jatkuu tai pahenee entisestään, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen markkinatilanteen korjaamiseksi noudattaen kansainvälisistä sopimuksista johtuvia kaikkia velvoitteita ja edellyttäen, että kaikki muut tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevat toimenpiteet vaikuttavat riittämättömiltä, mukaan luettuna tarvittaessa toimenpiteet, joilla laajennetaan tai muutetaan tässä asetuksessa säädettyjen muiden toimenpiteiden soveltamisalaa, kestoja tai muita näkökohtia tai joilla säädetään vientituista tai joilla keskeytetään tarvittaessa tuontitullit kokonaan tai osittain tiettyjen määrien tai kausien osalta.
- (186) Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoilla. Kokemus osoittaa, että vakavat markkinahäiriöt, kuten kulutuksen tai hintojen huomattava lasku, voivat johtua kansanterveyteen tai eläinten terveyteen kohdistuvien riskien aiheuttamasta kuluttajien luottamuksen menettämisestä. Kuluttajien luottamuksen menettämisestä johtuvat toimenpiteet olisi kokemuksen perusteella ulotettava koskemaan kasvituotteita.
- (187) Naudan- ja vasikanlihan, maidon ja maitotuotteiden, siianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan poikkeuksellisten markkinatukitoimenpiteiden olisi liityttävä suoraan terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteisiin, jotka on hyväksytty tautien leviämisen estämiseksi. Ne olisi toteutettava jäsenvaltioiden pyynnöstä vakavien häiriöiden välttämiseksi markkinoilla.
- (188) Jotta voitaisiin reagoida tehokkaasti poikkeuksellisiin olosuhteisiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla laajennetaan tässä asetuksessa esitettyä niiden tuotteiden luetteloa, joiden osalta voidaan toteuttaa poikkeuksellisia tukitoimenpiteitä.
- (189) Komissiolle olisi annettava valtuudet toteuttaa tarvittavat toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi hätätilanteissa.
- (190) Tehokkaalla ja vaikuttavalla reagoimisella markkinahäiriöiden uhkiin saattaa olla erityisen tärkeä merkitys maitotalalla. Tämä pätee myös erityisten ongelmien ratkaisemiseen hätätilanteissa. Tämän vuoksi on syytä korostaa, että erityisesti maitotalalla edellä mainituilla toimenpiteillä, joita komissio toteuttaa markkinahäiriöiden tapauksessa, mukaan luettuna markkinoiden epätasapaino, tai hätätilanteissa erityisten ongelmien ratkaisemiseksi, on aivan erityistä merkitystä.
- (191) Sellaisiin kausiin vastaamiseksi, joina markkinat ovat vakavasti epätasapainossa, poikkeuksellisia toimenpiteinä voidaan käyttää yksityisten toimijoiden kollektiivisten toimien käyttöä erityisluokkia, joilla pyritään kyseisten alojen tasapainottamiseen tarkoin suojatoimenpitein, rajoituksin ja edellytyksin. Kun kyseiset toimet voisivat kuulua Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa, komission olisi voitava säätää ajallisesti rajoitetusta poikkeuksesta. Tällaisilla toimilla olisi kuitenkin täydennettävä unionin toimia tässä asetuksessa esitettyjen julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin tai poikkeuksellisten toimenpiteiden puitteissa eikä niillä saisi haitata sisämarkkinoiden toimintaa.
- (192) Yrityksiä, jäsenvaltioita tai kolmansia maita olisi voitava vaatia toimittamaan tiedonantoja tämän asetuksen soveltamiseksi, maataloustuotteiden markkinoiden seuraukseksi, analysoimiseksi ja hallinnoimiseksi, markkinoiden avoimuuden varmistamiseksi sekä YMP:n toimenpiteiden moitteettoman toiminnan ja tarkistamisen, valvonnan, seurannan, arvioimisen ja tilintarkastamisen varmistamiseksi sekä kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi, mukaan lukien kyseisten sopimusten mukaiset ilmoitusvaatimukset. Yhdenmukaistetun, virtaviivaistetun ja yksinkertaistetun lähestymistavan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta toteuttaa kaikki tiedonantoihin liittyvät tarvittavat toimenpiteet. Komission olisi tällöin otettava huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden välinen synergia.

- (193) Jotta voidaan varmistaa tietojärjestelmien eheys sekä toimitettavien asiakirjojen ja niihin liittyvien tietojen aitous ja luottavuus, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä ilmoitettavien tietojen luonteesta ja tyypistä; käsiteltävistä tietoryhmistä ja enimmäissäilytysajoista; käsittelyn tarkoituksesta erityisesti, kun tietoja julkaistaan ja siirretään kolmansiin maihin; oikeudesta päästä tietoihin tai saataville asetettavista tietojärjestelmistä, ja tietojen julkaisemisedellytyksistä.
- (194) Sovelletaan unionin oikeutta, joka koskee yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston ⁽¹⁾ direktiiviä 95/46/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston ⁽²⁾ asetusta (EY) N:o 45/2001.
- (195) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu ja hän on antanut lausunnon 14 päivänä joulukuuta 2011 ⁽³⁾.
- (196) Maatalousalan kriisivarauksesta olisi siirrettävä varoja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 24 artiklassa ja Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen budjettikurista, budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen ⁽⁴⁾ 22 alakohdassa tarkoitettujen edellytysten ja menettelyn mukaisesti, ja olisi selvennettävä, että tämä asetusta on sovellettava perussäädös.
- (197) Jotta siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin tapahtuisi joustavasti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yritysten saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi tarvittavien toimenpiteiden vahvistamista.
- (198) Kiireellisen menettelyn käyttö annettaessa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen nojalla olisi varattava poikkeuksellisiin tapauksiin, joissa on erittäin kiireellisistä syistä välttämätöntä reagoida tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti markkinahäiriöiden uhkiin tai joissa markkinahäiriöitä esiintyy. Kiireellisen menettelyn valinta olisi perusteltava, ja tapaukset, joissa kiireellistä menettelyä olisi käytettävä, olisi täsmennettävä.
- (199) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1)
- ⁽³⁾ EUVL C 35, 9.2.2012, s. 1.
- ⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (200) Tämän asetuksen täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi käytettävä tarkastelumenettelyä, koska kyseiset säädökset liittyvät asetuksen (EU) N:o 182/2011 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Kilpailuasioihin liittyvien tämän asetuksen täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi kuitenkin käytettävä neuvoo-antavaa menettelyä, koska neuvoo-antavaa menettelyä käytetään yleisesti täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen kilpailulainsäädännön alalla.
- (201) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät unionin suojatoimenpiteiden toteuttamiseen, muuttamiseen tai kumoamiseen, jalostusmenettelyn taikka sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön keskeyttämiseen ja reagoimiseen markkinatilanteeseen tarvittaessa välittömästi, ja erityisten ongelmien kiireelliseen ratkaisemiseen, jos tällainen välitön toiminta on ongelmien ratkaisemiseksi tarpeen.
- (202) Komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta sellaisten tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden osalta, jotka edellyttävät nopeaa toimintaa tai koostuvat pelkästään yleisten säännösten soveltamisesta erityistilanteisiin ilman harkintavallan käyttöä.
- (203) Lisäksi komissiolla olisi oltava valta toteuttaa eräitä hallinto- tai johtotehtäviä, jotka eivät edellytä delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä.
- (204) Tässä asetuksessa olisi säädettävä tietyistä Kroatiaa koskevista erityisistä säännöistä Kroatian liittymisasiakirjan ⁽⁶⁾ mukaisesti.
- (205) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti useiden alakohtaisten toimenpiteiden voimassaoloaika päättyy kohtuullisen ajan kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 kumoamisen jälkeen asiaa koskevien säännösten soveltamista olisi jatkettava kyseisten järjestelmien voimassaolon päättymiseen asti.
- (206) Neuvoston asetusta (ETY) N:o 922/72, joka koskee kasvatuskauden 1972/1973 silkkiaistoukkien tukea ⁽⁷⁾, on nyt vanhentunut; asetusta (ETY) N:o 234/79, joka koskee yhteisen tullitariffin nimikkeistön mukautusmenettelyjä,
- ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16. helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽⁶⁾ EUVL L 112, 16.8.2012, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Neuvoston asetusta (ETY) N:o 922/72 kasvatuskauden 1972/1973 silkkiaistoukkien tuen myöntämisen yleisistä säännöistä (EYVL L 106, 5.5.1972, s. 1).

on korvattu tällä asetuksella; neuvoston asetus (EY) N:o 1601/96, joka koskee tukea humala-alan tuottajille satovuodeksi 1995 ⁽¹⁾, on väliaikainen toimenpide, joka luonteensa mukaisesti on nyt vanhentunut. Tiettyjen tuontiviinien tarjoamisen ja toimittamisen sallimisesta annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1037/2001 ⁽²⁾ on korvattu neuvoston päätöksellä 2006/232/EY ⁽³⁾ tehdyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen viinikauppasopimuksen määräyksillä, minkä vuoksi se on vanhentunut. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi kyseiset asetukset olisi kumottava.

- (207) Eräät maito- ja maitotuotealan säännöt, jotka koskevat erityisesti sopimussuhteita ja neuvotteluja, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä, ensiostajien ilmoituksia sekä tuottajaorganisaatioita, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä ja toimialakohtaisia organisaatioita, ovat tulleet äskettäin voimaan ja ovat edelleen perusteltuja maitoalan markkinoiden nykyisen taloudellisen tilanteen ja toimitusketjun rakenteen kannalta. Sen vuoksi niitä olisi sovellettava kyseisellä alalla riittävän kauan (sekä ennen maitokiintiöiden lakkauttamista että sen jälkeen), jotta niiden kaikki vaikutukset toteutuisivat. Sääntöjen olisi siitä huolimatta oltava luonteeltaan tilapäisiä, ja niitä olisi arvioitava uudelleen. Komission olisi laadittava kertomukset, joissa se tarkastelee maitomarkkinoiden kehitystä ja erityisesti yhteistuotantosopimusten tekemiseksi tuottajille tarjottavia kannustimia ja joista ensimmäisen se toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja toisen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteinen markkinajärjestely maataloustuotteille, joilla tarkoitetaan kaikkia perussopimusten liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa unionin säädöksissä määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1601/96, annettu 30. heinäkuuta 1996, tuen määrästä humala-alan tuottajille satovuodeksi 1995 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 46).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1037/2001, annettu 22. toukokuuta 2001, muilla kuin asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 säädetyillä viinivalmistusmenetelmillä mahdollisesti käsiteltyjen tiettyjen tuontiviinien sellaisenaan nautittavaksi tarjoamisen ja toimittamisen sallimisesta (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 12).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2006/232/EY, tehty 20. joulukuuta 2005, Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen viinikauppasopimuksen tekemisestä (EUVL L 87, 24.3.2006, s. 1).

2. Edellä 1 kohdassa määritellyt maataloustuotteet jaetaan seuraaviin, liitteessä I olevassa vastaavassa osassa lueteltuihin aloihin:

- a) vilja, I osa;
- b) riisi, II osa;
- c) sokeri, III osa;
- d) kuivattu rehu, IV osa;
- e) siemenet, V osa;
- f) humala, VI osa;
- g) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitettut oliivit, VII osa;
- h) pellava ja hamppu, VIII osa;
- i) hedelmät ja vihannekset, IX osa;
- j) hedelmä- ja vihannesjalostetuotteet, X osa;
- k) banaanit, XI osa;
- l) viini, XII osa;
- m) elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä, XIII osa;
- n) tupakka, XIV osa;
- o) naudanliha, XV osa;
- p) maito ja maitotuotteet, XVI osa;
- q) sianliha, XVII osa;
- r) lampaan- ja vuohenliha, XVIII osa;
- s) munat, XIX osa;
- t) siipikarjanliha, XX osa;
- u) maatalousperäinen etyylialkoholi, XXI osa;
- v) mehiläistuotteet, XXII osa;
- w) silkkiäistoukat, XXIII osa;
- x) muut tuotteet, XXIV osa.

2 artikla

Yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevat yleiset säännökset

Tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin sovelletaan asetusta (EU) N:o 1306/2013 ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan liitteessä II vahvistettuja tietoja aloja koskevia määritelmiä.

2. Liitteessä II olevan II osan B jaksossa esitettyjä määritelmiä sovelletaan ainoastaan sokerin markkinointivuoden 2016/2017 loppuun.

3. Tässä asetuksessa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013⁽²⁾ vahvistettuja määritelmiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

4. Riisialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti liitteessä II olevassa I osassa esitettyjen riisialaa koskevien määritelmien muuttamiseksi siinä määrin kuin se on tarpeen määritelmien saattamiseksi ajan tasalle markkinakehityksen pohjalta.

5. Tässä asetuksessa

- a) tarkoitetaan 'vähemmän kehittyneillä alueilla' alueita, jotka on määritelty sellaisiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽³⁾ 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa.
- b) tarkoitetaan 'luonnonkatastrofiin rinnastettavissa olevilla epäsuotuisilla sääoloilla' sellaisia sääoloja kuin hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta, jotka tuhoavat yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvien kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivän joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivän joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013 17 päivän joulukuuta 2013 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 85).

4 artikla

Maataloustuotteisiin käytettävän yhteisen tullitariffin nimikkeistön mukautukset

Yhteiseen nimikkeistöön tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tuotteiden kuvauksen ja viittausten mukauttamiseksi yhdistetyn nimikkeistön nimikkeisiin ja alanimikkeisiin.

5 artikla

Riisin muuntokurssit

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

- a) vahvistetaan riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon;
- b) hyväksytään kaikki riisin muuntokurssien soveltamista koskevat tarvittavat toimenpiteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 artikla

Markkinointivuodet

Vahvistetaan seuraavat markkinointivuodet:

- a) tietyn vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta hedelmä ja vihannesalalla, hedelmä- ja vihannesjalosteiden alalla ja banaanalalla;
- b) 1 päivästä huhtikuuta seuraavan vuoden 31 päivään maaliskuuta kuivarehualalla ja silkkiäistoukka-alalla;
- c) 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta
 - i) vilja-alalla;
 - ii) siemenalalla;
 - iii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla;
 - iv) pellava- ja hampungalalla;
 - v) maito- ja maitotuotealalla;
- d) 1 päivästä elokuuta seuraavan vuoden 31 päivään heinäkuuta viinialalla;
- e) 1 päivästä syyskuuta seuraavan vuoden 31 päivään elokuuta riisialalla;
- f) 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta sokerialalla.

7 artikla

Viitekynnykset

1. Vahvistetaan seuraavat viitekynnykset:
 - a) vilja-alalla 101,31 euroa tonnilta; viitehintaa koskee purkamaton varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa;
 - b) paddy- eli raakariisin osalta 150 euroa tonnilta vakiolaadulle sellaisena kuin se määritellään liitteessä III olevassa A kohdassa; viitehintaa koskee purkamaton varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa;
 - c) liitteessä III olevassa B kohdassa määritellyn vakiolaatuisen, pakkaamattoman sokerin osalta, vapaasti tehtaalla:
 - i) valkoinen sokeri: 404,4 euroa/tonni;
 - ii) raakasokeri: 335,2 euroa/tonni;
 - d) naudanliha-alalla 2 224 euroa tonnilta urospuolisten nautojen laatu-/rasvaluokkaan R3 kuuluville ruhoille liitteessä IV olevassa A kohdassa tarkoitetun, vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten unionin nautaeläinten ruhojen luokittelusta mukaisesti;
 - e) maito- ja maitotuotealalla:
 - i) 246,39 euroa 100 kilogrammalta voita;
 - ii) 169,80 euroa 100 kilogrammalta rasvatonta maitojauhetta;
 - f) sianlihan osalta 1 509,39 euroa tonnilta sikojen vakiolaatuksille ruhoille, jotka on määritely painon ja vähärasvaisen lihan osuuden perusteella liitteessä IV olevassa B kohdassa tarkoitetun, unionin sianruhojen luokittelusta mukaisesti seuraavasti:
 - i) ruhot, joiden paino on vähintään 60 kilogrammaa mutta alle 120 kilogrammaa: luokka E;
 - ii) ruhot, joiden paino on vähintään 120 kilogrammaa mutta enintään 180 kilogrammaa: luokka R;
 - g) oliiviöljyalalla:
 - i) 1 779 euroa tonnilta ekstra-neitsytoliiviöljyn osalta;
 - ii) 1 710 euroa tonnilta neitsytoliiviöljyn osalta;
 - iii) 1 524 euroa tonnilta sellaisen oliivilamppuöljyn osalta, jonka vapaiden happojen aste on kaksi; määrästä vähennetään 36,70 euroa tonnilta kutakin vapaiden happojen lisäastetta kohden.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyt viitekynnykset on tarkistettava säännöllisesti objektiivisten kriteerien perusteella, nimittäin tuotannon kehityksen, tuotantokustannusten ja erityisesti tuotantopanosten ja markkinoiden kehityksen perusteella. Tarvittaessa viitekynnykset on päivitettävä tavallista lainsäätämisympäristöstä noudattaen tuotannon ja markkinoiden kehityksen pohjalta.

II OSA

SISÄMARKKINAT

I OSASTO

MARKKINAINVENTIOT

I LUKU

Julkiset interventiot ja yksityisen varastoinnin tuki

1 Jaks o

Julkista interventiota ja yksityisen varastoinnin tukea koskevat yleiset säännökset

8 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan markkinainterventioita koskevat säännöt, jotka liittyvät

- a) julkiseen interventioon, jossa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ostavat tuotteet ja varastoivat ne, kunnes ne poistetaan, ja
- b) tuen myöntämiseen yksityisten toimijoiden toteuttamaan tuotteiden varastointiin.

9 artikla

Tukikelpoisten tuotteiden alkuperä

Tuotteiden, joihin voidaan soveltaa julkisia interventio-ostoja tai joille voidaan myöntää yksityisen varastoinnin tukea, on oltava peräisin unionista. Lisäksi jos ne on saatu viljelykasveista, kyseisten viljelykasvien on oltava korjattu unionissa, ja jos ne on saatu maidosta, kyseisen maidon on oltava tuotettu unionissa.

10 artikla

Ruhojen luokittelua koskevat unionin asteikot

Ruhojen luokittelua koskevia unionin asteikkoja sovelletaan liitteessä IV olevan A kohdan mukaisesti naudanliha-alalla vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten nautaeläinten ruhojen osalta ja liitteessä IV olevan B kohdan mukaisesti sianliha-alalla muiden sikojen kuin siitossikojen osalta.

Lampaan- ja vuohenliha-alalla jäsenvaltiot voivat soveltaa lampaanruhojen luokittelua koskevaa unionin asteikkoa liitteessä IV olevan C kohdan sääntöjen mukaisesti.

2 J a k s o

Julkisen interventio

11 artikla

Julkiseen interventioon hyväksyttävät tuotteet

Julkista interventiota sovelletaan seuraaviin tuotteisiin tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 19 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja 20 artiklan mukaisesti antamilla täytäntöönpanosäädöksillä mahdollisesti määrittämien ylimääräisten vaatimusten ja edellytysten mukaisesti:

- a) tavallinen vehnä, durumvehnä, ohra ja maissi;
- b) paddy- eli raakariisi;
- c) CN-koodien 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50 tuore tai jäädytetty naudanliha;
- d) hyväksytyssä yrityksessä suoraan ja yksinomaan lehmänmaidosta tuotetusta pastöroidusta kermasta suoraan ja yksinomaan unionissa tuotettu voi, jonka voirasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia ja vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia;
- e) ensiluokkainen rasvaton maitojauhe, joka on tehty hyväksytyssä yrityksessä unionissa sumutusmenetelmällä lehmänmaidosta ja jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 34,0 painoprosenttia rasvattomasta kuiva-aineesta.

12 artikla

Julkiset interventiojaksot

Julkisen interventio on mahdollista seuraavasti:

- a) tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran ja maissin osalta 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;
- b) paddy- eli raakariisin osalta 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään heinäkuuta;
- c) naudanlihan osalta koko vuoden ajan;
- d) voin ja rasvattoman maitojauheen osalta 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään syyskuuta.

13 artikla

Julkisen interventio aloittaminen ja lopettaminen

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio

- a) on avoinna tavalliselle vehnälle, voille ja rasvattomalle maitojauheelle;
- b) voidaan avata durumvehnälle, ohralle, maissille ja paddy- eli raakariisille (mukaan lukien tietyt paddy- eli raakariisin

lajikkeet tai tyypit) komission toimesta täytäntöönpanosäädöksillä markkinatilanteen sitä vaatiessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen;

- c) voidaan avata naudan- ja vasikanlihalle komission toimesta ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä, jos liitteessä IV olevassa A kohdassa tarkoitettua, unionin nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu keskimääräinen markkinahinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on 20 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti määritetyn edustavan ajanjakson ajan alle 85 prosenttia 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistetusta viitehinnasta.

2. Komissio voi lopettaa naudan- ja vasikanliha-alan julkisen interventio hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä, jos tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset eivät 20 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti määritetyn edustavan ajanjakson aikana enää täyty. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista.

14 artikla

Ostaminen kiinteään hintaan tai tarjouskilpailumenettelyllä

Jos julkinen interventio on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti avoinna, neuvosto hyväksyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti 11 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden ostohintojen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet sekä tarvittaessa määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet, kun ostaminen, tapahtuu kiinteään hintaan.

15 artikla

Julkiset interventiohinnat

1. Julkinen interventiohintaa tarkoittaa
 - a) hintaa, jolla tuotteet on ostettava julkisessa interventiossa silloin, kun se tapahtuu kiinteään hintaan; tai
 - b) enimmäishintaa, jolla julkiseen interventioon hyväksytyt tuotteet voidaan ostaa silloin, kun se tapahtuu tarjouskilpailulla.
2. Neuvosto hyväksyy julkisen interventiohinnan tason sekä korotusten ja alennusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Julkisesta interventiosta tapahtuvaa poistamista koskevat yleiset periaatteet

1. Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on poistettava siten, että
 - a) vältetään markkinahäiriöt;

- b) varmistetaan tuotteiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu; ja
- c) noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia sitoumuksia.

2. Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet voidaan poistaa asettamalla ne käytettäväksi asiaankuuluviin unionin säädöksissä tarkoitettuihin unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatussa elintarvikkeiden jakeluohjelmassa. Tällaisissa tapauksissa tuotteiden kirjanpitoarvon on tällaisessa tapauksessa vastattava tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa vahvistettua julkista interventiohintaa.

3. Komissio julkistaa vuosittain edellytykset, joiden mukaan julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on myyty edellisenä vuonna.

3 J a k s o

Yksityisen varastoinnin tuki

17 artikla

Tukielpoiset tuotteet

Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin voidaan myöntää tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 18 artiklan 1 kohdan tai 19 artiklan mukaisesti antamilla delegoituilla säädöksillä ja 18 artiklan 2 kohdan taikka 20 artiklan mukaisesti antamilla täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

- a) valkoinen sokeri;
- b) oliiviöljy;
- c) pellavakuitu;
- d) vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten nautaeläinten tuore tai jäähdytetty liha;
- e) suoraan ja yksinomaan lehmänmaidosta saadusta kermasta valmistettu voi;
- f) juusto;
- g) lehmänmaidosta valmistettu rasvaton maitojauhe;
- h) sianliha;
- i) lampaan- ja vuohenliha.

Ensimmäisen kohdan f alakohtaa sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1151/2012 mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuun juustoon, jota on varastoitu mainitun asetuksen 7 artiklassa tarkoitettussa tuotteen tuote-eritelmässä mainittua kypsytysaikaa pidempään ja/tai kypsytysajan, joka osaltaan lisää juuston arvoa.

18 artikla

Tuen myöntämisedellytykset

1. Markkinoiden avoimuuden takaamiseksi siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa markkinoiden avoimuuden takaamiseksi delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti sellaisten edellytysten vahvistamiseksi, joiden mukaisesti se voi päättää myöntää yksityisen varastoinnin tukea 17 artiklassa luetelluille tuotteille ottaen huomioon:

- a) asianomaisten tuotteiden osalta tilastoidut keskimääräiset unionin markkinahinnat, viitekynnykset ja tuotantokustannukset; ja/tai
- b) tarve reagoida nopeasti erityisen vaikeaan markkinatilanteeseen tai alan taloudelliseen kehitykseen, jotka vaikuttavat merkittäväällä tavalla kielteisesti alan marginaaleihin.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

- a) myönnetään yksityisen varastoinnin tukea 17 artiklassa luetelluille tuotteille ottaen huomioon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten;
- b) rajoitetaan yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Neuvosto hyväksyy 17 artiklan mukaisen yksityisen varastoinnin tuen määrän vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4 J a k s o

Julkista interventiota ja yksityisen varastoinnin tukea koskevat yhteiset säännökset

19 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Sen varmistamiseksi, että julkisessa interventiossa ostettavat tai yksityisen varastoinnin tuen piiriin kuuluvat tuotteet soveltuvat pitkän aikavälin varastointiin ja ovat laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia, sekä eri alojen erityisominaisuuksien ottamiseksi huomioon tavoitteena varmistaa julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin kustannustehokas toiminta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti vaatimuksista ja edellytyksistä, jotka kyseisten tuotteiden on täytettävä tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten lisäksi. Kyseisten vaatimusten ja edellytysten tavoitteena on varmistaa ostettujen ja varastoitujen tuotteiden

- a) laatu niiden laadullisten ominaisuuksien, laaturyhmien, laatu luokkien, luokkien, ominaispiirteiden ja iän osalta;

b) tukikelpoisuus niiden määrien, pakkausten, merkinnät mukaan luettuina, säilytyksen, aikaisempien varastointisopimusten, yritysten hyväksynnän sekä tuotteita koskevan sen vaiheen osalta, johon julkista interventiohintaa ja yksityisen varastoinnin tukea sovelletaan.

2. Vilja- ja paddy- eli raakariisialojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti laatuvaatimusten vahvistamisesta tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, maissin ja paddy- eli raakariisin interventio-ostojen ja -myyntien osalta.

3. Jotta varmistetaan asianmukainen varastointikapasiteetti ja julkisen interventiojärjestelmän tehokkuus kustannustehokkuuden, jakelun ja toimijoiden pääsyn osalta ja jotta pidetään huoli julkisessa interventiossa ostettavien varastointijakson lopussa poistettavien tuotteiden laadusta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) vaatimukset, jotka julkisen intervention alaisten kaikkien tuotteiden varastointipaikkojen on täytettävä;

b) säännöt tuotteiden varastoinnista niistä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa tai sen ulkopuolella ja tällaisten tuotteiden kohteluun tullien ja minkä tahansa YMP:n mukaisesti myönnettävän tai kannettavan määrän suhteen.

4. Sen varmistamiseksi, että yksityisen varastoinnin tuella saadaan toivottu markkinavaikutus, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) säännöt ja edellytykset, joita on sovellettava, jos varastoitu määrä on sopimuksen alaista määrää pienempi;

b) edellytykset tällaisen tuen ennakon myöntämiselle;

c) edellytykset, joiden nojalla voidaan päättää yksityisten varastointisopimusten kattamien tuotteiden saattamisesta uudelleen markkinoille tai poistamisesta.

5. Julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin tuen järjestelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa

a) säädetään tavaroiden tasapuolisen saannin ja toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistavien tarjouskilpailumenettelyjen käytöstä;

b) vahvistetaan lisäedellytykset, jotka toimijoiden on täytettävä, jotta helpotetaan järjestelmän tehokasta hallinnointia ja valvontaa jäsenvaltioiden ja toimijoiden kannalta;

c) vahvistetaan velvoite asettaa vakuus, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään.

6. Jotta otettaisiin huomioon tekninen kehitys ja 10 artiklassa tarkoitettujen alojen tarpeet sekä tarve yhtenäistää eri tuotteiden tarjontamuodot markkinoiden avoimuuden ja hintojen seurannan parantamiseksi sekä markkinoiden interventio-toimenpiteiden soveltamiseksi, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla;

a) mukautetaan ja päivitetään liitteessä IV vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat unionin asteikkoja ruhojen luokittelua, tunnistamista ja tarjontamuotoa varten;

b) vahvistetaan täydentäviä säännöksiä, jotka koskevat ruhojen luokittelua, pätevien luokittelijoiden suorittama luokittelu mukaan luettuna, kokoluokittelua, automaattiset luokittelutekniikat mukaan luettuina, tunnistamista, punnitsemista ja merkintöjä sekä unionin keskihintojen laskemista ja kyseisten hintojen laskemisessa käytettyjä painotuskertoimia;

c) vahvistetaan säännöksiin poikkeuksia ja erityisiä poikkeuksia, joita jäsenvaltiot voivat myöntää teurastamoille, joissa teurastetaan vain vähän nautaeläimiä, sekä asianomaisia tuotteita koskevia lisäsäännöksiä, mukaan lukien säännökset, jotka koskevat nautaeläinliha-alalla lihakkuusluokkia ja rasvaisuutta, ja muut säännökset, jotka koskevat lampaanliha-alalla painoa, lihan väriä ja rasvaisuutta sekä kevyiden karitsojen luokitteluperusteita;

d) annetaan jäsenvaltioille lupa olla soveltamatta sianruhojen luokitteluasteikkoa ja käyttää painon ja vähärasvaisen lihan osuuden lisäksi muita arviointiperusteita tai säätää poikkeuksia kyseiseen asteikkoon.

20 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti seuraavia seikkoja:

a) toimijan maksettavaksi jäävät kustannukset, kun julkiseen interventioon toimitetut tuotteet eivät täytä vähimmäislaatuvaatimuksia;

b) vähimmäisvarastointikapasiteetin vahvistaminen interventio-varastoille;

c) edustavat ajanjaksot, markkinat ja markkinahinnat, jotka ovat tarpeen tämän luvun soveltamiseksi;

d) julkisessa interventiossa ostettavien tuotteiden toimitus, tarjoajan vastuulla olevat kuljetuskustannukset, maksajaviraston toteuttama tuotteiden haltuunotto ja maksaminen;

- e) luuttomaksi leikkaamiseen liittyvät eri toimet naudanliha-alalla;
- f) tuotteiden pakkaamista, kaupan pitämistä ja pakkausmerkin­tojä koskevat järjestelyt;
- g) tässä luvussa tarkoitettujen voim ja rasvattoman maitojauheen tuotantolaitosten hyväksymismenettelyt;
- h) lupa varastointiin sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jossa tuotteet on ostettu ja varastoitu;
- i) julkisessa interventiossa ostettujen tuotteiden myynti tai poistaminen liittyen erityisesti myyntihintoihin, varastosta poistamisen edellytyksiin ja varastosta poistettujen tuotteiden myöhempään käyttöön tai määräpaikkaan, mukaan lukien sellaisia tuotteita koskevat menettelyt, jotka on asetettu käytettäväksi 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ohjelmassa, mukaan lukien jäsenvaltioiden väliset siirrot;
- j) julkisessa interventiossa ostettavien tuotteiden osalta säännökset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden mahdollisuuteen myydä omalla vastuullaan varastoihin jääneet pienet määrät tai sellaiset määrät, joita ei ole mahdollista pakata uudelleen tai joiden laatu on heikentynyt;
- k) yksityisen varastoinnin osalta jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja hakijoiden välisten sopimusten tekeminen ja sisältö;
- l) tuotteiden yksityiseen varastointiin asettaminen ja siinä pitäminen sekä niiden poistaminen varastosta;
- m) yksityisen varastoinnin kesto ja säännökset, joita on noudatettava sopimuksissa mainittuja aikoja lyhennettäessä tai pidennettäessä;
- n) menettelyt, joita noudatetaan kiinteään hintaan tapahtuvissa ostoissa, myös vakuuden asettamisessa sekä vakuuden määrän osalta, tai yksityisen varastoinnin etukäteen vahvistetun tuen myöntämisessä;
- o) tarjouskilpailumenettelyjen käyttö sekä julkisen intervention että yksityisen varastoinnin yhteydessä erityisesti seuraavien seikkojen osalta:
- tarjousten jättäminen ja hakemuksen tai tarjouksen kattama vähimmäismäärä;
 - vakuuden asettamisessa noudatettavat menettelyt sekä vakuuden määrä; ja
 - tarjousten valinta varmistaen, että etusijalle asetetaan unionille edullisimmat tarjoukset, kuitenkin siten, että sopimus voidaan jättää tekemättä.
- p) naudan-, sian- ja lampaanruhoihin sovellettavien unionin luokitteluasteikkojen täytäntöönpano;
- q) markkinahintojen vahvistamista varten muunlainen ruhojen ja puoliruhojen tarjontamuoto kuin se, joka vahvistetaan liitteessä IV olevan A osan IV kohdassa;
- r) jäsenvaltioiden soveltamat korjauskertoimet, joita käytetään erilaiselle naudan- ja lampaanruhojen tarjontamuodolle, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä;
- s) käytännön järjestelyt, joita noudatetaan luokiteltujen ruhojen merkinnässä ja joiden avulla komissio laskee naudan-, sian- ja lampaanruhojen painotetun unionin keskihinnan;
- t) luvan antaminen jäsenvaltioille säätää alueellaan teurastettujen sikojen osalta liitteessä IV olevasta B osan III kohdasta poikkeavasta sianruhojen tarjontamuodosta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- niiden alueella tavanomaisesti noudatettu kauppatapa eroaa liitteessä IV olevan B osan III kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellystä vakiotarjontamuodosta;
 - se on oikeutettua teknisten vaatimusten vuoksi;
 - ruhoista on poistettu nahka yhdenmukaisesti;
- u) säännökset komission asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista koostuvan unionin komitean toteuttamasta, ruhoihin jäsenvaltioissa sovellettavan luokittelun uudelleentarkastelusta paikan päällä sen varmistamiseksi, että ruhot luokitellaan tarkasti ja luotettavasti. Kyseisten säännösten mukaan unioni vastaa uudelleentarkastelusta aiheutuvista kustannuksista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

21 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset luvan antamiseksi jäsenvaltioille käyttää liitteessä IV olevan C osan III kohdasta poiketen ruhopainoltaan alle 13 kilogramman painoisten karitsojen luokittelussa seuraavia ominaisuuksia:

- ruhon paino;
- lihan väri;
- rasvaisuus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään noudattamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

II LUKU

Tukijärjestelmät

1 Jakso

Elintarvikkeiden saantia parantavat järjestelmät

22 artikla

Kohderyhmä

Tukiohjelmat, joilla pyritään parantamaan maataloustuotteiden jakelua ja lasten ruokailutottumuksia, on suunnattu lapsille, jotka käyvät säännöllisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hallinnoimissa tai tunnustamissa päiväkodeissa, esi-kouluissa ja ensimmäisen ja toisen asteen oppilaitoksissa.

1 Alajakso

Kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmät

23 artikla

Tuki hedelmien ja vihannesten, hedelmä- ja vihannesjalosteiden sekä banaanituotteiden toimittamiseen lapsille

1. Unionin tukea myönnetään
 - a) hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteiden toimittamiseen lapsille 22 artiklassa tarkoitettuihin laitoksiin; ja
 - b) eräisiin asiaan liittyviin logistiikka-, jakelu-, laitteisto-, maionta-, seuranta- ja arviointikustannuksiin sekä liitännäistoimenpiteisiin.
2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua ohjelmaan, on laadittava etukäteen sen täytäntöönpanoa varten kansallisen tai alueellisen tason strategia. Niiden on myös säädettävä liitännäistoimenpiteistä, jotka voivat käsittää tietoja toimista, joilla parannetaan tietämystä terveellisestä ruokavaliosta, paikallisista elintarvikeketjuista ja ruoan haaskaamisen välttämisestä ja jotka ovat tarpeen ohjelman tehokkuuden kannalta.
3. Jäsenvaltioiden on strategioitaan laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteista, jotka voivat saada tukea niiden järjestelmistä. Luetteloon ei saa sisällyttää liitteessä V lueteltuja tuotteita.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten silloin, kun jäsenvaltio haluaa varmistaa järjestelmässään laajan tuotevalikoiden tai tehdä siitä houkuttelevamman, sen strategiassa voidaan kuitenkin vahvistaa, että tällaiset tuotteet voivat olla tukikelpoisia, jos mainitussa liitteessä tarkoitettuja aineita on lisätty vain rajoitetusti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset terveysviranomaiset hyväksyvät niitä tuotteita koskevan luettelon, jotka ovat tukikelpoisia niiden kouluhedelmäjärjestelmässä.

Jäsenvaltioiden on valittava tuotteensa sellaisten objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua terveys- ja ympäristöhyödyt sekä kausiluonteisuus, vaihtelevuus tai tuotteiden saatavuus, mikä antaa etusijan, niin pitkälle kuin se on mahdollista toteuttaa, unionista peräisin oleville tuotteille, ja erityisesti paikallisille tuotteille, paikallisille markkinoille, lyhyille toimitusketjuille tai ympäristöhyödyille.

4. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun unionin tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu unionin tuki jaetaan kullekin jäsenvaltiolle objektiivisin perustein sen mukaan, mikä on 6–10-vuotiaiden lasten osuus jäsenvaltiossa.

Järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden on haettava unionin tukea vuosittain 2 kohdassa tarkoitetun strategiansa perusteella.

Neuvosto hyväksyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteet, jotka liittyvät unionin tuen vähimmäismäärän vahvistamiseen kullekin järjestelmään osallistuvalla jäsenvaltiolla ja tuen ohjeelliseen ja lopulliseen jakamiseen jäsenvaltioille.

6. Edellä 1 kohdassa säädettyä unionin tukea ei saa käyttää korvaamaan hedelmä- ja vihannestuotteita, hedelmä- ja vihannesjalosteita sekä banaanituotteita toimittavien olemassa olevien kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien tai muiden tällaisia tuotteita sisältävien koulujakelujärjestelmien rahoitusta.

Jos jäsenvaltiolla kuitenkin on jo järjestelmä, joka olisi tämän artiklan nojalla oikeutettu unionin tukeen, ja se aikoo laajentaa tai tehostaa sitä muun muassa järjestelmän kohderyhmän, keston tai tukikelpoisten tuotteiden osalta, unionin tukea voidaan myöntää edellyttäen, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettuja rajoja noudatetaan unionin tuen koko kansallisesta rahoitusosuudesta muodostaman osuuden osalta. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava täytäntöönpanostrategiassaan, miten se aikoo laajentaa tai tehostaa järjestelmäänsä.

7. Jäsenvaltiot voivat myöntää unionin tuen lisäksi kansallista tukea 217 artiklan mukaisesti.

8. Unionin kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmä ei saa rajoittaa unionin lainsäädännön mukaisten erillisten kansallisten kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmien soveltamista.

9. Unioni voi asetuksen (EU) N:o 1306/2013 6 artiklan mukaisesti rahoittaa myös tiedotus-, seuranta- ja arviointitoimenpiteitä, jotka liittyvät kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmään, mukaan lukien toimet, joilla pyritään tiedottamaan siitä yleisölle, sekä asiaan liittyviä verkottumistoimenpiteitä.

10. Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on elintarvikkeiden jakelupaikoissa julkistettava tukiohjelmaan osallistumisensa ja tiedotettava unionin antamasta tuesta.

24 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Lasten terveellisten ruokailutottumusten edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tuki kohdistetaan 22 artiklassa tarkoitettuun kohderyhmään, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat seuraavia:

- a) lisäperusteet, joita jäsenvaltioiden on noudatettava tuen kohdistamisessa;
 - b) jäsenvaltioiden suorittama tuen hakijoiden hyväksyminen ja valinta;
 - c) kansallisten ja alueellisten strategioiden laadinta sekä liitännäistoimenpiteet.
2. Unionin varojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

- a) menetelmästä, jolla 23 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu ohjeellisesti jaettu tuki jaetaan uudelleen jäsenvaltioiden kesken vastaanotettujen tukipyynnöjen perusteella;
- b) jäsenvaltioiden strategioihin kuuluvista kustannuksista, jotka ovat kelpoisia unionin tukeen, ja [...] mahdollisuudesta vahvistaa erityisille kustannuksille enimmäismäärä;
- c) jäsenvaltioiden velvoitteesta seurata ja arvioida kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmiensä toimivuutta.

3. Järjestelmää koskevan tietoisuuden edistämiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vaaditaan kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmää soveltavia jäsenvaltioita tiedottamaan unionin antamasta tuesta.

25 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tämän alajakson soveltamista, mukaan lukien

- a) tietoja, joiden on sisällyttävä jäsenvaltioiden strategioihin;
- b) tukihakemuksia ja maksuja;
- c) järjestelmän julkistamiseen liittyviä menetelmiä sekä siihen liittyviä verkottumistoimenpiteitä;
- d) unionin kouluhedelmäjärjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden esittämien seuranta- ja arviointikertomusten toimittamista, muotoa ja sisältöä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Alajakso

Koulumaitojärjestelmä

26 artikla

Tuki maidon ja maitotuotteiden toimittamiseen lapsille

1. Unionin tukea myönnetään CN-koodeihin 0401, 0403, 0404 90 ja 0406 tai CN-koodiin 2202 90 kuuluvien tiettyjen maitotuotteiden ja jalostettujen maitotuotteiden toimittamiseen lapsille 22 artiklassa tarkoitettuihin kouluihin.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua järjestelmään, on laadittava 1 päivästä elokuuta 2015 etukäteen sen täytäntöönpanoa varten kansallinen tai alueellinen strategia. Ne voivat myös säätää liitännäistoimenpiteistä, jotka voivat käsittää tietoja toimista, joilla parannetaan tietämystä terveellisestä ruokavaliosta, paikallisista elintarvikeketjuista ja ruoan haaskaamisen välttämistä ja jotka ovat tarpeen ohjelman tehokkuuden kannalta.

3. Jäsenvaltion on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo maidosta ja maitotuotteista, jotka voivat saada tukea sen ohjelmasta, komission 27 artiklan nojalla hyväksymien sääntöjen mukaisesti.

4. Lukuun ottamatta aterioiden ilmaisjakelua lapsille kouluihin edellä 1 kohdassa tarkoitettua unionin tukea ei saa käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten maito- ja maitotuoteohjelmien tai muiden maitoa tai maitotuotteita sisältävien koulujakeluohjelmien rahoitusta. Jos jäsenvaltiolla kuitenkin on jo ohjelma, joka olisi tämän artiklan nojalla oikeutettu unionin tukeen, ja se aikoo laajentaa tai tehostaa sitä muun muassa ohjelman kohderyhmän, keston tai tukikelpoisten tuotteiden osalta, unionin tukea voidaan myöntää. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava täytäntöönpanostrategiassaan, miten se aikoo laajentaa tai tehostaa järjestelmäänsä.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää unionin tuen lisäksi kansallista tukea 217 artiklan mukaisesti.

6. Unionin maito- ja maitotuoteohjelma ei saa rajoittaa unionin lainsäädännön mukaisten maidon ja maitotuotteiden kulu- tusta edistävien erillisten kansallisten maito- ja maitotuoteohjel- mien soveltamista.

7. Neuvosto hyväksyy kaikelle maidolle ja maitotuotteille myönnettävän unionin tuen ja 1 kohdassa tarkoitettun unionin tukeen kelpoisen enimmäismäärän vahvistamiseen liittyvät toi- menpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

8. Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on elintarvikkei- den jakelupaikoissa julkistettava tukiohjelmaan osallistumisensa ja tiedotettava unionin antamasta tuesta.

27 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Maitotuotteiden kulutustottumusten kehityksen, maitotu- otteiden markkinoiden innovaatioiden ja kehityksen, tuotteiden saatavuuden unionin eri markkinoilla sekä ravitsemuksellisten näkökohtien huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa mää- ritellään

- a) tuotteet, joille voidaan myöntää tukea kyseisestä ohjelmasta, 26 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti ja ottaen huo- mioon ravitsemusnäkökohdat;
- b) niiden kansallisten tai alueellisten strategioiden laatiminen, joita jäsenvaltioiden on laadittava tukea saadakseen, tarvitta- essa liittäen toimenpiteet mukaan lukien; ja
- c) seurannan ja arvioinnin kannalta tarpeelliset toimenpiteet.

2. Unionin tuen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmista- miseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

- a) säännöistä, jotka koskevat tuensaajien ja hakijoiden kelpoi- suutta;
- b) vaatimuksesta, että hakijoiden on oltava jäsenvaltioiden hy- väksymiä;
- c) tukea saavien maitotuotteiden mahdollisesta käytöstä aterioi- den valmistuksessa kouluissa.

3. Sen varmistamiseksi, että tuen hakijat noudattavat velvol- lisuuksiaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädök- siä 227 artiklan vakuuden asettamisesta, jos tuesta maksetaan ennakko.

4. Tukijärjestelmästä tiedottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on määrä julkistaa tukiohjelmaan osallistumisensa ja tiedottaa unio- nin antamasta tuesta.

5. Jotta varmistetaan, että tuki huomioidaan hinnassa, jolla tuotteet ovat järjestelmässä saatavilla, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vah- vistetaan säännöt, jotka koskevat hintaseurannan käyttöönottoa järjestelmässä.

28 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tämän alajakson sovel- tamista, mukaan lukien

- a) menettelyjä, joilla varmistetaan tukikelpoisen enimmäismää- rän noudattaminen;
- b) vakuuden asettamisen menettelyä ja määrää, jos maksetaan en- nakko;
- c) tietoja, jotka on toimitettava jäsenvaltioille hakijoiden hyväk- symistä, tukihakemuksia ja maksuja varten;
- d) järjestelmästä tiedottamiseen liittyviä menetelmiä;
- e) edellä olevan 27 artiklan 5 kohdan mukaisen hintaseurannan hallinnointia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 J a k s o

Tuki oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettu- jen oliivien alalla

29 artikla

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alaa tukevat ohjelmat

1. Unioni rahoittaa 152 artiklan mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden, 156 artiklan mukaisesti hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien tai 157 artiklan mukai- sesti hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden kolmi- vuotisia toimintaohjelmia yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

- a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markki- noiden seuranta ja hallinnointi;

- b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen;
- c) oliivinviljelyn kilpailukyvyyn parantaminen nykyaikaistamisen avulla;
- d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;
- e) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyyssjärjestelmä sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen, erityisesti loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun tarkailu kansallisten viranomaisten valvonnassa;
- f) tiedottaminen tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden toimista oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien laadun parantamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin maksettava unionin rahoitus on

- a) 11 098 000 euroa vuodessa Kreikalle;
- b) 576 000 euroa vuodessa Ranskalle; ja
- c) 35 991 000 euroa vuodessa Italialle.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin myönnettävän unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä on samansuuruinen kuin jäsenvaltioiden pidättämät määrät. Tukikelpoiisiin kustannuksiin myönnettävä enimmäisrahoitus on

- a) 75 prosenttia 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta;
- b) 75 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 50 prosenttia 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla alalla toteutettavien muiden toimien osalta;
- c) 75 prosenttia sellaisten toimintaohjelmien osalta, joita toteuttavat 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyt organisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta ainakin kolmessa kolmannessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa 1 kohdan c ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla, ja 50 prosenttia muiden näillä aloilla toteutettavien toimien osalta.

Jäsenvaltion on myönnettävä lisärahoitusta, jonka määrä saa olla enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa unionin rahoitusta.

30 artikla

Siirretty säädösvalta

Edellä 29 artiklassa säädetyt unionin tuen tehokkaan ja vaikutustavan käytön varmistamiseksi ja oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

- a) edellä 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen osalta erityisistä toimenpiteistä, jotka unionin tuella voidaan rahoittaa, sekä toimista ja kustannuksista, joita ei voida rahoittaa;
- b) erityisiä aloja koskevan unionin rahoituksen jakautumisen jäsenvaltiokohtaisesta vähimmäistasosta;
- c) vaatimuksesta asettaa vakuus jätettäessä hakemus toimintaohjelman hyväksymiseksi ja jos tuesta maksetaan ennakko;
- d) perusteista, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon toimintaohjelmien valinnassa ja hyväksymisessä.

31 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

- a) toimintaohjelmien toteuttamista ja tällaisiin ohjelmiin tehtäviä muutoksia;
- b) tuen maksamista, tukiennakot mukaan luettuina;
- c) asetettavaan vakuuteen sovellettavia menettelyjä ja vakuuden määrää jätettäessä hakemus toimintaohjelman hyväksymiseksi ja jos tuesta maksetaan ennakko.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 J a k s o

Tuki hedelmä- ja vihannesalalla

32 artikla

Toimintarahastot

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot ja/tai niiden yhteenliittymät voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahasto rahoitetaan

- a) maksuosuuksilla, joista vastaavat
- i) tuottajaorganisaation jäsenet ja/tai tuottajaorganisaatiot itse; tai
- ii) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät jäsentensä kautta.

- b) Unionin taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille tai niiden yhteenliittymille, jos yhteenliittymät esittävät, johtavat ja suorittavat toimintaohjelmia tai osittaisia toimintaohjelmia, niiden ehtojen ja edellytysten mukaisesti, jotka komissio hyväksyy 37 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja 38 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.

2. Toimintarahastosta voidaan rahoittaa ainoastaan jäsenvaltioille toimitettuja ja niiden hyväksymiä toimintaohjelmia.

33 artikla

Toimintaohjelmat

1. Hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmien on kestävävä vähintään kolme ja enintään viisi vuotta. Toimintaohjelmilla on oltava vähintään kaksi 152 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tai kaksi seuraavista tavoitteista:

- a) tuotannosuunnittelu, tuotannon ja kulutuksen ennakointi ja seuranta mukaan lukien;
- b) tuotteiden laadun parantaminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;
- c) tuotteiden kaupallisen arvon lisääminen;
- d) tuotteiden menekin edistäminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;
- e) ympäristötoimenpiteet, erityisesti veteen liittyvät, ja ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät, myös luonnonmukainen maatalous;
- f) kriisinehkäisy ja -hallinta.

Toimintaohjelmat on toimitettava jäsenvaltioiden hyväksyttäväksi.

2. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat myös esittää kokonaisen tai osittaisen toimintaohjelman, joka koostuu toimista, jotka jäsenenä olevat tuottajaorganisaatiot ovat yksilöineet toimintaohjelmissaan mutta eivät ole toteuttaneet. Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymientoimintaohjelmiin sovelletaan samoja sääntöjä, ja niitä tarkastellaan yhdessä jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.

Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymientoimintaohjelmien toimet rahoitetaan kokonaan jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista maksetuilla maksuosuuksilla ja rahoitus tulee jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista;
- b) toimet ja vastaavat maksuosuudet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa;
- c) kaksinkertaista rahoitusta ei ole.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettulla kriisinehkäisyllä ja -hallinnalla on pyrittävä välttämään hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla esiintyvät kriisit ja ratkaisemaan ne seuraavin toimenpitein:

- a) investoinnit, joiden avulla voidaan tehostaa markkinoille saatettavien määrien hallintaa;
- b) koulutustoimenpiteet ja parhaiden käytäntöjen vaihto;
- c) menekinedistäminen ja tiedotus kriisin estämiseksi tai sen aikana;
- d) keskinäiset rahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen;
- e) hedelmätarhojen uudelleenistutus, kun se on tarpeen terveyteen/ tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän pakollisen raivauksen vuoksi;
- f) markkinoiltapoisto;
- g) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen;
- h) satovakuutus.

Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiset aiheuttavat menetyksiä.

Vakuutus sopimuksissa on vaadittava, että tuensaajat toteuttavat tarvittavat riskienehkäisytoimenpiteet.

Enintään kolmannes toimintaohjelman menoista saa liittyä kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin, viidennessä alakohdassa tarkoitettu pääoman takaisinmaksu ja korko mukaan luetuina.

Tuottajaorganisaatiot voivat ottaa kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi kaupallisiin ehdoin myönnettäviä lainoja. Siinä tapauksessa pääoman takaisinmaksu ja lainoista perittävä korko voivat muodostaa osan toimintaohjelmasta, ja sille voidaan siten myöntää 34 artiklan mukaista unionin taloudellista tukea. Kriisinehkäisyn ja -hallinnan erityistoimet voidaan rahoittaa tällaisin lainoin tai suoraan taikka molempia tapoja käyttäen.

4. Tässä jaksossa tarkoitetaan

- a) 'raakana korjaamisella' markkinoille kelpaamattomien tuotteiden, jotka eivät saa olla ennen raakana korjaamista vaurioituneita sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vuoksi, korjaamista kokonaan tietyllä alueella;
- b) 'korjaamatta jättämisellä' nykyisen tuotantosyklin lopettamista tietyllä alueella silloin, kun tuote on hyvin kehittynyt ja laadultaan virheetön ja myyntikelpoinen. Tuotteiden hävittämistä sääolosuhteiden tai taudin vuoksi ei kuitenkaan pidetä korjaamatta jättämisenä.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että
- a) toimintaohjelmat sisältävät vähintään kaksi ympäristötoimintaa tai
- b) toimintaohjelmien menoista vähintään 10 prosentilla kateetaan ympäristötoimia.

Ympäristötoimien on oltava asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa maatalouden ympäristötoimille vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

Jos vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut yhteen tai useampaan samanlaiseen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa säädettyyn maatalouden ympäristösitoumukseen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu ympäristötoimeksi.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille ympäristötoimille myönnettävällä tuella on katettava toimesta aiheutuvia lisäkustannuksia ja tulonmenetyksiä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöpaineita lisäävät investoinnit ovat sallittuja vain, jos on otettu käyttöön tehokkaat järjestelyt ympäristön suojaamiseksi näiltä paineilta.

34 artikla

Unionin taloudellinen tuki

1. Unionin taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, ja se on rajoitettu 50 prosenttiin tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Unionin taloudellinen tuki ei saa ylittää 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation ja/tai niiden yhteenliittymän kaupan pitämien tuotannon arvosta.

Tuottajaorganisaatioiden tapauksessa prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

Kun on kyse tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymistä, prosenttiosuutta voidaan korottaa 4,7 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1

prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kyseisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän jäsentensä puolesta täytäntöön panemiin kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan tuottajaorganisaation pyynnöstä 60 prosenttiin, jos kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) sen jättää useampi unionin tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa eri jäsenvaltioissa kansainvälistä toimintaa;
- b) sen jättää yksi tai useampi tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia;
- c) se koskee yksinomaan tukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluville luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille;
- d) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka jättää hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka on syntynyt kahden hyväksytyin tuottajaorganisaation sulautumisesta;
- e) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka hyväksytty tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä jättää;
- f) sen jättää tuottajaorganisaatio jäsenvaltioissa, joissa tuottajaorganisaatiot pitävät kaupan alle 20:tä prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta;
- g) sen jättää tuottajaorganisaatio jollakin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuista syrjäisimmistä alueista.

4. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan 100 prosenttiin, jos on kyse markkinoilta poistettavista hedelmistä ja vihanneksista, joiden osuus on enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta

- a) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia; tai
- b) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, 22 artiklassa tarkoitetuille laitoksille, lasten lomaleireille, jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat lisäys niiden tavallisesti ostamiin määriin.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

35 artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla tuottajien järjestäytymisaste hedelmä- ja vihannesalalla on erityisen alhainen, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan jäsenvaltioille näiden asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä luvan maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Unioni voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen taloudellisen tuen jäsenvaltioiden sellaisilla alueilla, joiden hedelmä- ja vihannestuotannon arvosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja tuottajaryhmien kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15:tä prosenttia näiden alueiden maatalouden kokonaistuotannosta.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään kyseisestä korvauksesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen säännöstö, joka sisältää 33 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ympäristötoimia koskevat yleiset edellytykset. Säännöstössä on edellytettävä erityisesti, että tällaiset toimet täyttävät asetuksen (EU) N:o 1305/2013 asianomaiset vaatimukset, erityisesti sen 3 artiklassa esitetyt vaatimukset.

Jäsenvaltioiden on toimitettava säännöstöehdotuksensa komissiolle, joka voi ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä vaatia siihen muutoksia kolmen kuukauden kuluessa toimittamisesta, jos se katsoo, ettei ehdotus edistäisi niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa ja seitsemännessä ympäristöä koskevassa unionin toimintaohjelmassa. Myös toimintaohjelmista rahoitettavien yksittäisten tilojen investointien on oltava mainittujen tavoitteiden mukaisia.

2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla toteutettaville kestäville toimintaohjelmille kansallinen strategia. Strategia on sisällettävä

- a) tilanneanalyysi vahvuuksista, heikkouksista ja kehitysmahdollisuuksista;
- b) perusteet valituille ensisijaisille toimille;

c) toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit;

d) toimintaohjelmien arviointi;

e) tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet.

Kansallisen strategian on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännöstö.

3. Jäsenvaltioihin, joissa ei ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, ei sovelleta 1 ja 2 kohtaa.

37 artikla

Siirretty säädösvalta

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille ja niiden yhteenliittymille myönnetyn tuen tehokkaan, kohdennetun ja kestävän käytön varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) toimintarahastot ja toimintaohjelmat, seuraavien osalta:

i) arvioidut määrät, tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien päätökset maksuosuuksista ja toimintarahastojen käyttö;

ii) toimintaohjelmiin sisällytettävät tai niiden ulkopuolelle jätettävät toimenpiteet, toimet, menot sekä hallinto- ja henkilöstökustannukset, niiden muuttaminen ja jäsenvaltioiden myöhemmin määrittelemät lisävaatimukset;

iii) rahoituksen päällekkäisyyden välttäminen toimintaohjelmien ja maaseudun kehittämissuunnitelmien välillä;

iv) tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmat;

v) erityissäännöt, jotka koskevat tapauksia, joissa tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät huolehtivat kokonaan tai osittain toimintaohjelmien hallinnoinnista, käsittelystä, toteuttamisesta ja esittämisestä;

vi) velvoite käyttää yhteisiä indikaattoreita toimintaohjelmien seurannassa ja arvioinnissa;

b) toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia kansallisten säännöstöjen ja kansallisten strategioiden vaikuttavuuden seuranta- ja arviointivelvoitteen osalta;

- c) unionin taloudellinen tuki, seuraavien osalta:
- i) unionin taloudellisen tuen laskentaperuste ja 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, kaupan pidetyn tuotannon arvo;
 - ii) tuen laskennassa sovellettavat viitekaudet;
 - iii) ennakkomaksujen suorittamista sekä vakuuksien asettamisen vaatimusta, jos tuesta maksetaan ennakko;
 - iv) erityissäännöt, jotka koskevat tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymientoimintaohjelmien rahoittamista, erityisesti 34 artiklan 2 kohdassa mainittujen rajojen soveltamista;
- d) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet, seuraavien osalta:
- i) jäsenvaltioiden mahdollisuus olla soveltamatta yhtä tai useampaa kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpidettä;
 - ii) 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, ja c alakohtiin liittyvät edellytykset;
 - iii) markkinoilta poistettujen tuotteiden jäsenvaltioiden päätöksellä sallittavat käyttötarkoitukset;
 - iv) markkinoiltapoiston enimmäistukitaso;
 - v) markkinoiltapoiston yhteydessä annettavia ennakkoilmoituksia koskeva vaatimus;
 - vi) markkinoiltapoiston tapauksessa 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun ilmaisjakeluun osoitetun kaupan pidetyn tuotannon määrän laskentaperuste ja kaupan pidetyn tuotannon enimmäismäärän määrittely;
 - vii) vaatimus unionin tunnuksen merkitsemisestä ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksiin;
 - viii) markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevat edellytykset;
 - ix) termien käyttö tätä jaksoa sovellettaessa;
 - x) raakana korjaamista ja korjaamatta jättämisestä koskevat, jäsenvaltioiden vahvistamat edellytykset;
 - xi) satovakuutus;
 - xii) keskinäiset rahastot; ja
 - xiii) edellytykset, jotka liittyvät 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan mukaisesta viinitarhojen uudelleenistuttamisesta terveyteen/ tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä aiheutuviin kustannuksiin ja niitä koskevan ylärajan asettamiseen;
- e) kansallinen taloudellinen tuki, seuraavien osalta:
- i) tuottajien järjestäytymisaste;
 - ii) vakuuden asettamisvaatimus, jos tuesta maksetaan ennakko;
 - iii) unionin korvauksen enimmäisosuus kansallisesta taloudellisesta tuesta.
- 38 artikla*
- Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen**
- Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka koskevat:
- a) toimintarahastojen hallinnointia;
 - b) tietoja, jotka 36 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin, kansallisiin säännöstöihin ja kansallisiin strategioihin on sisällytettävä, toimintaohjelmien toimittamista jäsenvaltioille, määrääaikoja, niihin liitettäviä asiakirjoja ja hyväksymistä jäsenvaltioissa;
 - c) toimintaohjelmien täytäntöönpanoa tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimesta;
 - d) kansallisten strategioiden ja toimintaohjelmien seuranta- ja arviointikertomusten toimittamista, muotoa ja sisältöä;
 - e) tukihakemuksia ja tuen maksamista, tuen ennakkomaksut tai osittaiset maksut mukaan luettuina;
 - f) käytännön järjestelyjä unionin tunnuksen merkitsemiseksi ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksiin;
 - g) kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista markkinoiltapoiston tapauksessa;
 - h) kuljetus-, lajittelu- ja pakkauskustannuksia ilmaisjakelun tapauksessa;
 - i) menekinedistämisen-, tiedotus- ja koulutustoimenpiteitä kriisinehkäisyn ja kriisinhallinnan tapauksessa;
 - j) markkinoiltapoistotoimien, raakana korjaamisen, korjaamatta jättämisen sekä satovakuutustoimenpiteiden toteuttamista;
 - k) kansallisen taloudellisen tuen hakemista, maksulupaa, maksamista ja korvaamista;
 - l) vakuuden asettamisen menettelyä ja määrää, jos tuesta maksetaan ennakko.
- Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 Jaks o

Viinialan tukiohjelmat

1 Alajakso

Yleiset säännökset ja tukikelpoiset toimenpiteet

39 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten unionin varat jaetaan jäsenvaltioille ja miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja viisivuotisissa kansallisissa tukiohjelmissä, jäljempänä 'tukiohjelmat', viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

40 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava unionin lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia unionin toimien, politiikkojen ja prioriteettien kanssa.

2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmissä, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

3. Tukea ei myönnetä

a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin sellaisten tutkimushankkeiden tukemiseksi, jotka ovat muita kuin 45 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja;

b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmiin.

41 artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä VI luetellun tuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, joka sisältää vähintään yhden 38 artiklassa esitetystä tukikelpoisista toimenpiteistä.

2. Tukiohjelmaluonnosten tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Jäsenvaltion on kuultava tukiohjelmaluonnoksesta toimivaltaisia viranomaisia ja organisaatioita sopivalla alueellisella tasolla ennen sen esittämistä komissiolle.

3. Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmahdotuksen, jossa voidaan ottaa huomioon alueelliset erityispiirteet.

4. Tukiohjelman soveltaminen alkaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tukiohjelmaluonnos on toimitettu komissiolle.

Komissio voi kuitenkin antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla todetaan, että toimitettu tukiohjelmaluonnos ei ole tässä jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukainen, ja ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelmaluonnos. Tarkistetun tukiohjelman soveltaminen alkaa kahden kuukauden kuluessa tarkistetun tukiohjelmaluonnoksen toimittamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden soveltamien tukiohjelmien muutoksiin.

42 artikla

Tukiohjelmien sisältö

Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään:

- ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;
- kuulemisten tulokset;
- arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista;
- toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;
- yleinen rahoitus selvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja määrärahojen alustava jakosuunnitelma toimenpiteiden välillä liitteessä VI esitettyjen talousarvion enimmäismäärien rajoissa;
- seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet; ja
- tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

43 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

Tukiohjelmat voivat sisältää vain yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

- 45 artiklan mukainen menekinedistäminen;
- 46 artiklan mukainen viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen;
- 47 artiklan mukainen rypäleiden korjaaminen raakana;

- d) 48 artiklan mukaiset keskinäiset rahastot;
- e) 49 artiklan mukainen satovakuutus;
- f) 50 artiklan mukaiset investoinnit;
- g) 51 artiklan mukainen innovointi viinialalla;
- h) 52 artiklan mukainen sivutuotteiden tislauk.

44 artikla

Tukiohjelmiä koskevat yleiset säännöt

1. Käytettävissä olevat unionin varat on jaettava liitteessä VI säädettyissä talousarvioarajoissa.
2. Unionin tukea voidaan myöntää vain asianomaisen tukiohjelmaluonnoksen toimittamisen jälkeen aiheutuneisiin tukielpöisiin menoihin.
3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua unionin tukiohjelmissä rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.

2 Alajakso

Erityiset tukitoimenpiteet

45 artikla

Menekinedistäminen

1. Tämän artiklan mukaisella tuella katetaan unionin viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet
 - a) jäsenvaltioissa tarkoituksena tiedottaa kuluttajille vastuullisesta viininkulutuksesta ja unionin alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen järjestelmistä; tai
 - b) kolmansissa maissa tarkoituksena parantaa niiden kilpailukykyä.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimia sovelletaan viineihin, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälajike, ja ne voivat koskea ainoastaan yhtä tai useampaa seuraavista:
 - a) suhdetoimintaa ja menekinedistämistä tai mainontaa, joissa korostetaan erityisesti unionin tuotteiden korkeita vaatimuksia, etenkin laadun, turvallisuuden tai ympäristön kannalta;
 - b) osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuille tai näyttelyihin;
 - c) tiedotuskampanjoita erityisesti unionin alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;
 - d) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevia tutkimuksia;

- e) tiedotus- ja menekinedistämistoimien tulosten arviointitutkimuksia.

3. Unionin rahoitusosuus 1 kohdassa tarkoitettuihin tiedotus- ja menekinedistämistöimiin saa olla enintään 50 prosenttia tukielpöisistä menoista.

46 artikla

Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.
2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantokykyään koskevan selvityksen 145 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen suunnattava tuki, jolla voitaisiin myös parantaa kestäviä tuotantojärjestelmiä ja viinialan ympäristöjalanjälkeä, voi sisältää vain yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

- a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;
- b) viinitilojen uudelleensijoittaminen;
- c) viinitarhojen uudelleenistuttaminen, kun se on tarpeen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen terveyden tai kasvinterveyteen liittyvästä syystä määräämän pakollisen raivauksen vuoksi;
- d) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen, erityisesti kestävän tuotannon kehittyneiden järjestelmien käyttöönotto.

Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen, toisin sanoen saman viininvalmistukseen käytettävän rypälajikkeen uudelleenistuttamiseen samalle lohkolle samaa viininviljelymenetelmää noudattaen viljelmillä, joilla viiniköynnökset ovat jo ylikäisiä.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti korvattavien viinitarhojen iän osalta.

4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, muun muassa viinitilan hoitotekniikoiden parantamiseen, voidaan myöntää ainoastaan seuraavissa muodoissa:

- a) tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuvien tuotannonmenetysten korvaaminen;
- b) rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.

5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuvien tulonmenetysten korvaaminen, korvaus saa olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommassakummassa seuraavista muodoista:

a) sen estämättä, mitä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevassa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävä siirtymäjärjestelyn päättymiseen saakka;

b) taloudellinen korvaus.

6. Unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen tosiasiallisista kustannuksista saa olla enintään 50 prosenttia. Vähemmän kehittyneillä alueilla unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista saa olla enintään 75 prosenttia.

47 artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi 'rypäleiden raakana korjaamisella' tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

Kaupallisten rypäleiden korjaamatta jättämistä tavanomaisen tuotantosyklin lopussa ei pidetä raakana korjaamisena.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino unionin viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.

3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittelee. Tuki saa olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulonmenetysten summasta.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistaakseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdassa vahvistetut enimmäismäärät.

48 artikla

Keskinäiset rahastot

1. Keskinäisten rahastojen perustamiseen tarkoitettua tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.

2. Keskinäisten rahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja asteittain alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

49 artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiset aiheuttavat menetyksiä.

Vakuutus sopimuksissa on vaadittava, että tuensaaajat toteuttavat tarvittavat riskienhkäisytöimenpiteet.

2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea unionin taloudellisena tukena, joka saa olla enintään

a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;

b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:

i) a alakohdassa tarkoitettujen menetykset ja muut epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;

ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisien aiheuttamat menetykset.

3. Satovakuutukseen voidaan myöntää tukea, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää kilpailua vakuutusmarkkinoilla.

50 artikla

Sijoitukset

1. Tukea voidaan myöntää aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin ja viininvalmistamoiden infrastruktuuriin ja kaupan pitämisen rakenteisiin ja välineisiin. Näiden investointien tarkoituksena on parantaa yrityksen yleistä suorituskykyä, sen mukautumista markkinoiden vaatimuksiin ja sen kilpailukykyä ja ne koskevat liitteessä VI olevassa II osassa tarkoitettujen rypäletuotteiden tuotantoa tai kaupan pitämistä, mukaan lukien tavoitteet lisätä energiasäästöjä, maailmanlaajuisuista energiatehokkuutta ja kestäviä prosesseja

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista enimmäistukea

a) sovelletaan ainoastaan komission suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuihin mikroyrityksiin sekä pieniin ja keskisuurisiin yrityksiin ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- b) voidaan lisäksi soveltaa kaikkiin yrityksiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiotukea koskevista yhteisön suuntaviivoissa ⁽²⁾.

3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 69 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ei-tukikelpoisia kustannuksia.

4. Unionin rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:

- a) 50 prosenttia vähemmän kehittyneillä alueilla;
- b) 40 prosenttia muilla kuin vähemmän kehittyneillä alueilla;
- c) 75 prosenttia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla;
- d) 65 prosenttia asetuksen (EU) N:o 229/2013 1 artiklan 2 kohdassa määritellyillä Egeanmeren pienillä saarilla.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 71 artiklaa soveltuvin osin.

51 artikla

Innovointi viinialalla

Tukea voidaan myöntää aineellisille tai aineettomille investoinneille liitteessä VII olevassa II osassa tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvien uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittämiseksi. Tuella on pyrittävä parantamaan unionin rypäletuotteiden markkinoitavuutta ja kilpailukykyä, ja niihin voi osaksi sisältyä tiedonsiirtoa. Unionin rahoitusosuuden enimmäismäärät tämän artiklan nojalla tarjotun tuen osalta ovat samat kuin 50 artiklan 4 kohdassa määritetyt enimmäismäärät.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽²⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

52 artikla

Sivutuotteiden tislaus

1. Tukea voidaan myöntää viiniyttämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä VIII olevan II osan D jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitraa kohti. Tukea ei myönnetä tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuki maksetaan tislaajille, jotka jalostavat tislattavaksi toimitetut viiniyttämisen sivutuotteet raaka-ainaksi alkoholiksi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että edunsaaja on asettanut vakuuden.

3. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin, ja komissio vahvistaa ne 54 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.

4. Tukeen sisältyy viiniyttämisen sivutuotteiden keräyskustannuksista maksettava kiinteämääräinen korvaus. Tämä korvaus siirretään tislaajalta tuottajalle, jos viimeksi mainittu vastaa kyseisistä kustannuksista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä kilpailun vääristymisen välttämiseksi yksinomaan teollisuudessa tai energiataroituksiin.

3 Alajakso

Menettelysäännökset

53 artikla

Siirretty säädösvalta

Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden viinialan tukiohjelmien tavoitteet saavutetaan ja että unionin varoja käytetään tehokkaasti ja vaikuttavasti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat:

- a) sääntöjä, jotka koskevat vastuuta menoista, jotka aiheutuvat tukiohjelmien vastaanottamispäivän komissiosta ja niiden muuttamispäivän sekä niiden soveltamisen alkamispäivän välisenä aikana;
- b) sääntöjä, jotka koskevat tukiohjelmien sisältöä sekä menoja, hallinto- ja henkilöstökustannuksia ja toimia, jotka voidaan sisällyttää jäsenvaltioiden tukiohjelmiin, ja mahdollisuutta suorittaa maksuja edustajien välityksellä 49 artiklassa säädetyn satovakuutuksen tuen tapauksessa;

- c) sääntöjä, jotka koskevat vaatimusta asettaa vakuus, jos tuesta maksetaan ennakko;
- d) sääntöjä, jotka koskevat termien käyttöä tätä jaksoa sovellettaessa;
- e) sääntöjä, jotka koskevat ylärajan asettamista kustannuksille, joita aiheutuu 46 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesta viinitarhojen uudelleenistuttamisesta terveyteen/ tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä;
- f) sääntöjä, jotka koskevat rahoituksen päällekkäisyyden välttämistä seuraavien välillä:
- i) jäsenvaltion viinialan tukiohjelman eri toimet ja
- ii) jäsenvaltion viinialan tukiohjelma ja sen maaseudun kehittämisen- tai menekinedistämishojelmat;
- g) sääntöjä, joiden nojalla tuottajien on poistettava markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet, ja jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia sekä tislajien vapaaehtoista sertifiointia koskevia sääntöjä;
- h) sääntöjä, joiden nojalla jäsenvaltioiden on mahdollista vahvistaa edellytykset ohjelmiensa tukitoimenpiteiden moitteettomalle toiminnalle.

54 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka koskevat:

- a) tukiohjelmien toimittamista, vastaavaa rahoitussuunnittelua ja tukiohjelmien uudelleentarkastelua;
- b) haku-, valinta- ja maksumenettelyjä;
- c) jäsenvaltioiden tukiohjelmiä koskevien raporttien ja arviointien toimittamista, muotoa ja sisältöä;
- d) rypäleiden raakana korjaamiseen ja sivutuotteiden tislaukseen myönnettävän tuen määrien vahvistamista jäsenvaltioiden toimesta;
- e) varainhoitoa sekä säännöksiä, jotka koskevat tukitoimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa;
- f) vakuuden asettamisen menettelyä ja määrää, jos maksetaan ennakko;

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 Jaks o

Tuki mehiläishoitoalalla

55 artikla

Kansalliset ohjelmat ja rahoitus

1. Jäsenvaltiot voivat mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisten edellytysten parantamiseksi laatia kolmivuotiset kansalliset ohjelmat, jäljempänä 'mehiläishoito-ohjelmat'. Ohjelmat on suunniteltava yhteistyössä mehiläishoitoalaa edustavien organisaatioiden kanssa.

2. Unionin rahoitusosuus mehiläishoito-ohjelmista vastaa 50:tä prosenttia menoista, joita jäsenvaltioille aiheutuu kyseisistä, 57 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti hyväksytyistä ohjelmista.

3. Voidakseen päästä osalliseksi 2 kohdassa tarkoitettua unionin rahoitusosuudesta jäsenvaltion on tehtävä tutkimus mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteesta alueellaan.

4. Seuraavat toimenpiteet voivat sisältyä mehiläishoito-ohjelmiin:

- a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien organisaatioille annettava tekninen apu;
- b) mehiläisiä vaivaavien tuholaisten ja tautien, erityisesti varroapunkin, torjunta;
- c) siirtohoidon järjeistäminen;
- d) mehiläistuotteiden ominaisuuksia määrittävien laboratorioroiden tukeminen, millä pyritään auttamaan mehiläishoitajia pitämään tuotteitaan kaupan ja nostamaan niiden arvoa;
- e) tukitoimenpiteet unionin mehiläiskantojen lisäämiseksi;
- f) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevan soveltavan tutkimuksen ohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa;
- g) markkinoiden seuranta;
- h) tuotteiden laadun parantaminen niiden markkina-arvon parantamiseksi.

56 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Mehiläishoitoon myönnettyjen unionin varojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti:

- a) päällekkäisen rahoituksen välttämistä jäsenvaltioiden mehiläishoito-ohjelmien ja maaseudun kehittämishojelmien välillä;

b) perustasta unionin rahoitusosuuden jakamiseksi kullekin osallistujajäsenvaltiolle muun muassa unionin mehiläispesien kokonaismäärän perusteella.

2. Sen varmistamiseksi, että unionin tukijärjestelmää mukautetaan uusimpaan kehitykseen ja että sen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä voidaan tehokkaasti parantaa mehiläishoitotuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisiä edellytyksiä, komissiolle siirretään valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla päivitetään 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioiden mehiläishoito-ohjelmiin sisältyvien toimenpiteiden luetteloa lisäämällä siihen muita toimenpiteitä tai mukauttamalla kyseisiä toimenpiteitä poistamatta mitään niistä. Toimenpideluettelon päivittäminen ei vaikuta ennen delegoidun säädöksen voimaantuloa hyväksytyjen kansallisten ohjelmien soveltamiseen.

57 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat:

- mehiläishoito-ohjelmien ja jäsenvaltioissa tehtyjen, mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakennetta koskevien tutkimusten sisältöä;
- menettelyä käyttämättömien varojen uudelleenjakamiseksi;
- jäsenvaltioiden toimittamien mehiläishoito-ohjelmien hyväksymistä, mukaan lukien unionin rahoitusosuuden jakaminen kullekin osallistujajäsenvaltiolle, ja jäsenvaltioiden myöntämän rahoituksen enimmäismäärää.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 J a k s o

Tuki humala-alalla

58 artikla

Tuki tuottajaorganisaatioille

1. Unioni myöntää 152 artiklan mukaisesti tunnustetuille humala-alan tuottajaorganisaatioille tukea 152 artiklan 1 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

2. Unionin rahoitus 1 kohdassa säädettyyn tuottajaorganisaatioille maksettavaan tukeen on Saksan osalta 2 277 000 euroa.

59 artikla

Siirretty säädösvalta

Jotta varmistetaan, että 58 artiklassa tarkoitettua tuella pyritään 152 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

- tukihakemukset, mukaan lukien määrääaikoja ja hakemuksiin liitettäviä asiakirjoja koskevat säännöt;

b) säännöt, jotka koskevat tukikelpoisia humalan viljelyaloja ja kullekin tuottajaorganisaatiolle maksettavien määrien laskentaa.

60 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän jakson soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tuen maksamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Viini-istutusten lupajärjestelmä

61 artikla

Kesto

Tässä luvussa perustettua viini-istutusten lupajärjestelmää sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä kautena. Komissio tekee väliarvioinnin arvioidakseen järjestelmän toimintaa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia.

1 J a k s o

Viini-istutusten lupajärjestelmän hallinnointi

62 artikla

Luvat

1. Edellä olevan 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltuihin rypälelajikkeisiin kuuluvia lajikkeita voidaan istuttaa tai uudelleenistuttaa ainoastaan, jos siihen on myönnetty lupa 64, 66 ja 68 artiklan mukaisesti ja tässä luvussa säädettyjä edellytyksiä noudattaen.

2. Jäsenvaltion on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu lupa, joka vastaa tiettyä hehtaareissa ilmoitettua alaa, tuottajan jätettyä puolueettomat ja syrjimättömät kelpoisuusedellytykset täyttävän hakemuksensa. Tällainen lupa on myönnettävä ilman, että tuottajalta peritään siitä maksua.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut luvat ovat voimassa kolme vuotta niiden myöntämispäivästä. Tuottajaan, joka ei ole käyttänyt hänelle myönnettyä lupaa luvan voimassaoloaikana, kohdistetaan hallinnollisia seuraamuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 89 artiklan 4 kohdassa.

4. Tätä lukua ei sovelleta istutuksiin tai uudelleenistutuksiin alueilla, jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin tai emoviihiköynnösten varttamisokien viljelyyn, eikä alueilla, joilta saatavat viini tai viinintuotteet on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan talouden omaan kulutukseen, tai alueilla, joilla tehdään uusia istutuksia yleisen edun perusteella ja kansallisen lainsäädännön nojalla toteutettujen pakkolunastusten johdosta.

63 artikla

Uusia istutuksia koskeva suojamekanismi

1. Jäsenvaltioiden on tarjottava vuosittain uusille istutuksille lupia niin, että ne vastaavat yhtä prosenttia niiden alueella viiniköynnöstä tosiasiallisesti kasvavasta kokonaisalasta mitattuna edellisen vuoden heinäkuun 31 päivänä.

2. Jäsenvaltiot voivat

- a) soveltaa kansallisesti 1 kohdassa säädettyä pienempää prosenttiosuutta;
- b) rajoittaa lupien myöntämistä aluetasolla, kun kyseessä ovat tietyt alueet, jotka soveltuvat suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien viljelyyn, tai alueet, jotka soveltuvat suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien viljelyyn, tai maantieteellistä merkintää vailla olevat alueet.

3. Kaikkien 2 kohdassa tarkoitettujen rajojen on edistettävä viini-istutusten määrän hallittua kasvua, oltava yli nolla prosenttia, ja ne on nimenomaisesti perusteltava yhdellä tai useammalla seuraavista erityisistä syistä:

- a) tarve välttää selvästi osoitettua viinituotteiden ylitarjonnan riskiä suhteessa näiden tuotteiden markkinanäkymiin, ylittämättä sitä, mikä on tämän tarpeen täyttämiseksi välttämätöntä;
- b) tarve välttää selvästi osoitettua tietyn suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän arvon alenemisen merkittävää riskiä.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava kaikki 2 kohdan nojalla hyväksytyt päätökset, jotka on perusteltava asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään säännöistä.

64 artikla

Uusia istutuksia koskevien lupien myöntäminen

1. Kaikki kelpoisuusedellytykset täyttävät hakemukset on hyväksyttävä, jos kyseisten hakemusten kohteena oleva kokonaisala tietynä vuonna ei ylitä kyseisen jäsenvaltion tarjoamaa alaa.

Jäsenvaltio voi tämän artiklan soveltamiseksi soveltaa yhtä tai useampaa seuraavista puolueettomista ja syrjimättömistä kelpoisuuskeriteereistä:

- a) hakijan maatalousmaan pinta-alan on oltava kooltaan vähintään sen alan suuruinen, jota lupapyyntö koskee;
- b) hakijalla on oltava riittävä ammattitaito ja pätevyys;
- c) hakemus ei saa aiheuttaa tiettyjen suojattujen alkuperänimitysten maineen väärinkäytön merkittävää riskiä, mikä on oletuksena elleivät viranomaiset osoita tällaisen riskin olemassaoloa;

d) asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yksi tai useampi 2 kohdassa tarkoitetuista perusteista edellyttäen, että niitä sovelletaan puolueettomasti ja syrjimättömästi.

2. Jos kelpoisuusedellytykset täyttävien 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten kohteena oleva kokonaisala tietynä vuonna ylittää kyseisen jäsenvaltion tarjoaman alan, lupia on myönnettävä kaikille hakijoille suhteessa hehtaarien jakamiseen sen alan pohjalta, jolle hakijat ovat lupaa hakeneet. Tällainen myöntäminen voidaan lisäksi osittain tai kokonaan suorittaa noudattaen yhtä tai useampaa seuraavista puolueettomista ja syrjimättömistä ensisijaisuusperusteista:

- a) viiniköynnöksiä ensimmäistä kertaa istuttavat tuottajat, jotka vastaavat tilanpidosta (uudet tuottajat);
- b) alueet, joilla viinitilat edistävät ympäristönsuojelua;
- c) alueet, joilla tehdään uusia istutuksia maanjakohankkeiden puitteissa;
- d) alueet, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisiä rajoitteita;
- e) kehitys- tai uudelleenistutushankkeiden kestävyys taloudellisen arvioinnin pohjalta;
- f) alueet, joille tehdään uusia istutuksia, jotka osaltaan lisäävät kilpailukykyä tilatasolla ja alueellisesti;
- g) hankkeet, joilla on mahdollisuudet parantaa maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen tuotteiden laatua;
- h) alueet, joille tehdään uusia istutuksia pienten ja keskisuurten tilojen koon kasvattamisen puitteissa.

3. Jäsenvaltioiden on julkistettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen soveltamansa perusteet ja ilmoitettava ne viipymättä komissiolle.

65 artikla

Ammattialajärjestöjen asema

Jäsenvaltiot voivat 63 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan ottaa huomioon 152, 156 ja 157 artiklassa tarkoitettujen, viinialalla toimivien tunnustettujen ammattialajärjestöjen, 95 artiklassa tarkoitettujen kiinnostuneiden tuottajaryhmien tai jäsenvaltion

lainsäädännön perusteella tunnustettujen muuntuyppisten ammattialajärjestöjen esittämiä suosituksia sillä edellytyksellä, että asianomaiset kyseistä maantieteellistä viitealuetta edustavat osapuolet ovat sopineet niistä etukäteen.

Suosituksia ei saa esittää kolmea vuotta pidemmäksi ajanjaksoksi.

66 artikla

Uudelleenistutukset

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2016 myönnettävä ilman eri toimenpiteitä lupa tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan ja jotka ovat jättäneet hakemuksen. Luvan on vastattava raivatun alan todellista satotasoa. Tällaisten lupien kohteena olevia aloja ei lasketa mukaan sovellettaessa 63 artiklaa.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää 1 kohdassa tarkoitettua luvan tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan, jos sitoumuksenalainen ala raivataan viimeistään neljän vuoden kuluttua siitä päivästä, jona uudet viiniköynnökset istutettiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa on käytettävä samalla tilalla, jolla raivaus tehtiin. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa uudelleenistutukset alueilla, jotka soveltuvat suojatuilla alkuperänimityksillä tai suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen viinien viljelyyn, 65 artiklan mukaisen ammattialajärjestön suosituksen pohjalta koskemaan viinejä, jotka ovat saman suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mukaisia kuin raivatulla alueella.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta luvattomia istutuksia raivattaessa.

67 artikla

Vähimmäissäätö

1. Tässä luvussa perustettua viini-istutusten lupajärjestelmää ei sovelleta niissä jäsenvaltioissa, joissa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksoissa perustettua istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä ei sovellettu 31 päivänä joulukuuta 2007.

2. Jäsenvaltiot, joissa sovellettiin 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää 31 päivänä joulukuuta 2007 ja joissa nykyinen viiniköynnöstä kasvava kokonaisala on enintään 10 000 hehtaaria, voivat päättää olla panematta täytäntöön tässä luvussa perustettua viini-istutusten lupajärjestelmää.

68 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Istutusoikeudet, jotka on myönnetty tuottajille ennen 31 päivää joulukuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 h artiklan, 85 i artiklan tai 85 k artiklan mukaisesti ja joita

kyseiset tuottajat eivät vielä ole käyttäneet mutta jotka ovat edelleen voimassa mainittuna päivänä, voidaan muuntaa tämän luvun nojalla luviksi 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

Tällainen muuntaminen tehdään kyseisten tuottajien ennen 31 päivää joulukuuta 2015 esittämän pyynnön perusteella. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajien sallitaan esittää kyseinen pyyntö oikeuksien muuntamisesta luviksi 31 päivään joulukuuta 2020 saakka.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla myönnettyjen lupien voimassaoloaika on sama kuin 1 kohdassa tarkoitettujen istutusoikeuksien voimassaoloaika. Jos näitä lupia ei käytetä, ne lakkaavat olemasta voimassa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023, jos jäsenvaltiot ovat tehneet 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua päätöksen.

3. Edellä olevan 1 kohdan nojalla myönnettyjen lupien kohteena olevia aloja ei lasketa mukaan sovellettaessa 63 artiklaa.

69 artikla

Siirretty säädösvalta

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) 62 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vapautuksen hakemisen edellytykset;
- b) 64 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita koskevat säännöt;
- c) uusien perusteiden lisääminen 64 artiklan 1 ja 2 kohdassa luettuihin perusteisiin;
- d) niiden viiniköynnösten, jotka tuottaja on sitoutunut raivaamaan, samanaikainen esiintyminen 66 artiklan 2 kohdan nojalla istutettujen uusien viiniköynnösten kanssa;
- e) perusteet 66 artiklan 3 kohdan mukaisille jäsenvaltion päätöksille.

70 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan aiheetteet toimenpiteet, jotka koskevat:

- a) lupien myöntämismenettelyjä;
- b) jäsenvaltioiden ylläpitämiä rekistereitä ja komissiolle lähetettäviä ilmoituksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jaks o

**Viini-istutusten lupajärjestelmän val-
vonta**

71 artikla

Luvattomat istutukset

1. Tuottajien on raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on ilman lupaa istutettu viiniköynnöksiä.

2. Jos tuottajat eivät tee raivausta neljän kuukauden kuluessa siitä, kun heille on ilmoitettu sääntöjenvastaisuudesta, jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisten luvattomien istutusten raivaus kahden vuoden kuluessa siitä, kun mainittu neljän kuukauden jakso päättyi. Raivaukseen liittyvät kustannukset peritään asianomaisilta tuottajilta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä niiden alojen kokonaispinta-ala, joille on todettu istutetun viiniköynnöksiä ilman lupaa 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

4. Tuottajaan, joka ei ole noudattanut tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia, kohdistetaan seuraamuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 64 artiklan mukaisesti.

5. Alat, joille on ilman lupaa istutettu viiniköynnöksiä, eivät saa hyötyä mistään kansallisista tai unionin tukitoimenpiteistä.

72 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään aiheelliset toimenpiteet, jotka koskevat ilmoitusvaatimuksia, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, mukaan lukien liitteessä VI säädettyjen talousarvionmäärärahojen mahdolliset alentamiset, jos vaatimuksia ei ole noudatettu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen

II OSASTO

**KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTTAJAORGANISAATIOITA KOS-
KEVAT SÄÄNNÖT**

I LUKU

Kaupan pitämistä koskevat säännöt

1 Jaks o

Kaupan pitämisen vaatimukset

1 Alajaks o

Johdantosäännökset

73 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan maataloustuotteiden kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännöt, sanotun kuitenkin

rajoittamatta maataloustuotteisiin sovellettavien muiden säännösten sekä eläinlääkintä-, kasvinterveys- ja elintarvikealoilla annettujen sellaisten säännösten soveltamista, joiden tarkoituksena on taata tuotteiden hygienia- ja terveysvaatimusten noudattaminen sekä eläinten, kasvien ja ihmisten terveyden suojeleminen. Nämä säännöt jaotellaan pakollisiin sääntöihin ja vapaaehtoisiiin varattuihin ilmaisiin.

2 Alajaks o

Ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset

74 artikla

Yleisperiaate

Tuotteita, joille on vahvistettu ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset tämän jakson mukaisesti, voidaan pitää kaupan unionissa ainoastaan, jos ne täyttävät kyseiset vaatimukset.

75 artikla

Vahvistaminen ja sisältö

1. Kaupan pitämisen vaatimuksia voidaan soveltaa yhteen tai useampaan seuraavista tuotteista ja aloista:

- a) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;
- b) hedelmät ja vihannekset;
- c) hedelmä- ja vihannesjalosteet;
- d) banaanit;
- e) elävät kasvit;
- f) munat;
- g) siipikarjanliha;
- h) ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat;
- i) humala.

2. Kuluttajien odotusten ottamiseksi huomioon sekä tämän artiklan 1 ja 4 kohdan kattamien maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja niiden laadun parantamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti ala- tai tuotekohtaisista kaupan pitämisen vaatimuksista kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, sekä tällaisiin vaatimuksiin sovellettavista poikkeuksista ja vapautuksista, jotta voitaisiin mukautua jatkuvasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin, kehittyvään kuluttajakäytännön ja alan kansainvälisten normien kehitykseen sekä välttää tuoteinnovoinnin jarruttamista.

3. Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011⁽¹⁾ 26 artiklan soveltamista edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimukset voivat koskea yhtä tai useampaa seuraavista seikoista, jotka on määritelty ala- tai tuotekohtaisesti ja jotka perustuvat kunkin alan ominaispiirteisiin, tarpeeseen säännellä markkinoille saattamista ja tämän artiklan 5 kohdassa määriteltyihin edellytyksiin:

- a) tekniset määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset, jotka koskevat muita kuin 78 artiklassa säädettyjä aloja;
- b) luokittelukriteerit, kuten luokittelu, paino, kokoluokittelu, ikä ja luokka;
- c) laji, kasvilajike, eläinrotu tai kaupallinen tyyppi;
- d) esillepano, kaupan pitämisen pakollisiin vaatimuksiin liittyvät päällymerkinnät, pakkaaminen, pakkaamoihin sovellettavat säännöt, merkitseminen, satovuosi ja tiettyjen termien käyttö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 92–123 artiklan soveltamista;
- e) sellaiset kriteerit kuin tuotteen ulkonäkö, koostumus, lihakkuus ja ominaispiirteet sekä vesipitoisuus prosenttiosuutena;
- f) tuotannossa käytettävät aineet tai ainesosat mukaan lukien niiden määrä, puhtaus ja yksilöiminen;
- g) maataloustuotannon ja tuotantomenetelmän tyyppi mukaan lukien viininvalmistusmenetelmät ja kestävä tuotannon kehittyneet järjestelmät;
- h) puristemehun ja viinin leikkaaminen mukaan lukien näiden määritelmät, sekoittaminen ja rajoitukset;
- i) keruutiheys, toimittaminen, säilyttäminen ja käsittely, säilytysmenetelmä ja -lämpötila, varastointi ja kuljetus;
- j) maataloustuotannon paikka ja/tai alkuperä siipikarjanlihaa ja levitettäviä rasvoja lukuun ottamatta;
- k) eräiden aineiden ja käytäntöjen käyttörajoitukset;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

l) erityiskäyttö;

m) edellytykset sellaisten tuotteiden myynnille, hallussapidolle, liikkuvuudelle ja käytölle, jotka eivät ole 1 kohdan nojalla määriteltyjen kaupan pitämisen vaatimusten tai 78 artiklassa tarkoitettujen määritelmien, nimitysten ja myyntinimitysten mukaisia, sekä sivutuotteiden hävittämiselle.

4. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, viinialaan sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia. Edellä olevan 3 kohdan f, g, h, k ja m alakohtaa sovelletaan kyseiseen alaan.

5. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla määritellyt ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset vahvistetaan rajoittamatta 84–88 artiklan ja liitteen IX soveltamista ja ottaen huomioon

- a) asianomaisen tuotteen erityispiirteet;
- b) tarve varmistaa edellytykset tuotteiden markkinoille saattamisen helpottamiseksi;
- c) tuottajien intressi ilmoittaa tuotteiden ja viljelyn ominaisuudet ja kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja mukaan lukien maataloustuotannon paikka, joka on määriteltävä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, sen jälkeen, kun on tehty vaikutustenarviointi, jossa otetaan huomioon toimijoille aiheutuvat kustannukset ja hallinnollinen taakka ja tuottajille ja loppukuluttajalle koituvat hyödyt;
- d) menetelmät, jotka ovat saatavilla tuotteiden fysikaalisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen;
- e) kansainvälisten elinten hyväksymät normisuositukset;
- f) tarve säilyttää tuotteiden luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet ja välttää muuttamasta merkittävästi asianomaisen tuotteen koostumusta.

6. Kuluttajien odotusten ottamiseksi huomioon sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 1 kohdassa esitetyn aloja koskevan luettelon muuttamiseksi. Tällaiset delegoidut säädökset rajoitetaan tiukasti osoitettuihin tarpeisiin, jotka johtuvat muuttuvasta kuluttajakysynnästä, teknisestä kehityksestä tai tuoteinnovoinnin tarpeista, ja komission kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle on arvioitava erityisesti kuluttajien tarpeita, toimijoiden kustannuksia ja hallinnollista taakkaa sekä vaikutusta sisämarkkinoihin ja kansainväliseen kauppaan ja tuottajille ja loppukuluttajille koituvia etuja.

76 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevat lisävaatimukset

1. Edellä 75 artiklassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi voidaan hedelmä- ja vihannesalan tuotteita, jotka on tarkoitettu myytäväksi tuoreina kuluttajille, pitää tarvittaessa kaupan ainoastaan, jos ne ovat laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia sekä tämän alajakson mukaisesti vahvistettuja hedelmä- ja vihannesalan sovellettavia kaupan pitämisen vaatimuksia sovelletaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, myös tuonnissa ja viennissä, ja ne voivat koskea laatua, luokittelua, painoa, kokoa, pakkaamista, päällysmarkkintöjä, varastointia, kuljetusta, tarjontamuotoa ja kaupan pitämistä.

3. Sellaisten hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden haltija, joita hyväksytyt kaupan pitämisen vaatimukset koskevat, ei saa pitää kyseisiä tuotteita esillä myyntitarkoituksessa, saattaa niitä myyntiin eikä toimittaa tai pitää niitä kaupan millään tavoin unionissa, elleivät ne ole mainittujen vaatimusten mukaisia, ja haltijan on vastattava siitä, että vaatimuksia noudatetaan.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa esitetyn vaatimuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja tiettyjen erityistilanteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti erityisistä poikkeuksista tähän artiklaan, jos ne ovat tarpeen sen soveltamiseksi asianmukaisesti.

77 artikla

Humalan varmentaminen

1. Sovellettavien kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi unionissa korjattuihin tai valmistettuihin humala-alan tuotteisiin on tarvittaessa sovellettava tämän artiklan mukaista varmentamismenettelyä.

2. Varmennustodistus voidaan antaa ainoastaan tuotteille, joiden laatu vastaa määrätylle kaupan pitämisen vaiheelle asetettuja vähimmäisvaatimuksia. Humalajauheelle, lupuliinipitoiselle humalajauheelle, humalauutteelle ja humalatuotteiden seoksille voidaan antaa varmennustodistus ainoastaan, jos näiden tuotteiden alfa-happopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfa-happopitoisuus, josta ne on valmistettu.

3. Varmennustodistuksessa on ilmoitettava vähintään:

- humalan tuotantopaikka tai -paikat;
- sadonkorjuuvuosi tai -vuodet; ja
- lajiike tai lajikkeet.

4. Humala-alan tuotteita voidaan pitää kaupan tai viedä ainoastaan, jos niille on annettu tämän artiklan mukaisesti annettu varmennustodistus.

Jos on kyse humala-alan tuontituotteista, 190 artiklan 2 kohdassa säädetyn todistuksen katsotaan vastaavan varmennustodistusta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 4 kohdasta poikkeavia toimenpiteitä,

- tiettyjen kolmansien maiden kaupan vaatimusten täyttämiseksi; tai
- tiettyjen erityiskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä

- ei saa vaikuttaa varmennustodistuksen saaneiden tuotteiden tavanomaiseen kaupan pitämiseen; ja
- on varmistettava, että vältetään kaikenlaiset näitä tuotteita koskevat epäselvyydet.

78 artikla

Määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset eräiden alojen ja tuotteiden osalta

1. Sovellettavien kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi liitteessä VII säädettyjä määritelmiä, nimityksiä ja myyntinimityksiä sovelletaan tarvittaessa seuraaviin aloihin tai tuotteisiin:

- naudanliha;
- viini;
- ihmisravinnoksi tarkoitetut maito ja maitotuotteet;
- siipikarjan liha
- munat;
- ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat;
- oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit.

2. Liitteessä VII säädettyjä määritelmiä, nimityksiä tai myyntinimityksiä saa käyttää unionissa vain sellaisen tuotteen kaupan pitämiseksi, joka on kyseisessä liitteessä säädettyjen vastaavien vaatimusten mukainen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä VII säädettyihin määritelmiin ja myyntinimityksiin tehtäviä muutoksia sekä poikkeuksia tai vapautuksia niistä. Nämä delegoidut säädökset rajoitetaan tiukasti osoitettuihin tarpeisiin, jotka johtuvat muuttuvasta kuluttajakäytännöstä, teknisestä kehityksestä tai tuoteinnonvoinnin tarpeista.

4. Sen varmistamiseksi, että toimijoilla ja jäsenvaltioilla on selkeä ja asianmukainen käsitys liitteessä VII säädetyistä määritelmistä ja myyntinimityksistä, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti eritelmiä ja soveltamista koskevien sääntöjen osalta.

5. Kuluttajien odotusten ja maitotuotteiden markkinoiden kehityksen ottamiseksi huomioon siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään maitotuotteet, joiden osalta eläinlaji, josta maito on peräisin, on mainittava, ellei maito ole nautaeläimestä, ja vahvistetaan asiankuuluvat tarpeelliset säännöt.

79 artikla

Sallitut poikkeamat

1. Kunkin tuotteen tai alan erityispiirteiden, kaupan pitämisen eri vaiheiden, teknisten edellytysten, mahdollisten merkittävien käytännön vaikeuksien sekä analyysimenetelmien tarkkuuden ja toistettavuuden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yhteen tai useampaan erityiseen vaatimukseen sovellettava sallittu poikkeama, jonka ylityessä koko tuote-erää pidetään vaatimuksen vastaisena.

2. Hyväksyessään 1 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä komissio ottaa huomioon tarpeen olla muuttamatta tuotteen ominaispiirteitä ja välttää alentamasta sen laatua.

80 artikla

Viininvalmistusmenetelmät ja määritysmenetelmät

1. Tuotettaessa ja säilytettäessä liitteessä VII olevassa II osassa lueteltuja tuotteita unionissa saa käyttää vain niitä viininvalmistusmenetelmiä, jotka ovat sallittuja liitteen VIII mukaisesti ja joista säädetään 75 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa ja 83 artiklan 2 ja 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta:

- a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun; ja
- b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

Sallittuja viininvalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan tuotteen asianmukaisen valmistuksen, säilytyksen tai jälkikäsittelyn varmistamiseksi.

Liitteessä VII olevassa II osassa luetellut tuotteet on tuotettava unionissa noudattaen liitteessä VIII vahvistettuja sääntöjä.

2. Liitteessä VII olevassa II osassa lueteltuja tuotteita ei saa pitää unionissa kaupan, jos

- a) ne on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu unionissa;

b) ne on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu kansallisella tasolla; tai

c) ne eivät ole liitteessä VIII vahvistettujen sääntöjen mukaisia.

Rypäletuotteet, joita ei saa ensimmäisen alakohdan mukaisesti pitää kaupan, on hävitettävä. Poiketen tästä säännöstä jäsenvaltiot voivat sallia, että tiettyjä sellaisia tuotteita, joiden ominaisuudet jäsenvaltiot määrittävät, voidaan käyttää tislamoissa, etikkavalmistamoissa tai teollisuudessa, edellyttäen, että tämä lupa ei kannusta käyttämään viininvalmistusmenetelmiä, jotka eivät ole sallittuja.

3. Salliessaan 75 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitetun viininvalmistusmenetelmän komissio

a) ottaa huomioon Kansainvälisen viinijärjestön OIV:n suosittelemat ja julkaisemat viininvalmistus- ja määritysmenetelmät ja sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;

b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;

c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan tuotetta koskevien vakiintuneiden käsitysten ja vastaavien odotusten vuoksi, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;

d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;

e) varmistaa, että ympäristön suojelussa noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;

f) noudattaa viininvalmistusmenetelmiä koskevia yleisiä sääntöjä ja liitteessä VIII vahvistettuja sääntöjä.

4. Jotta varmistettaisiin sellaisten viinituotteiden asianmukainen käsittely, joita ei saa pitää kaupan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti niiden sääntöjen osalta, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja kansallisia menettelyjä sellaisten viinituotteiden markkinoilta poistamiseksi ja hävittämiseksi, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja näitä sääntöjä koskevien poikkeusten osalta.

5. Tarvittaessa komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 75 artiklan 5 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä liitteessä VII olevassa II osassa lueteltujen tuotteiden osalta. Kyseisten menetelmien on perustuttava asiaa koskeviin OIV:n suosittelemiin ja julkaisemiin menetelmiin, elleivät ne olisi tehottomia tai epäasianmukaisia unionin tavoittelevaan päämäärään nähden. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Siihen asti, kun kyseiset täytäntöönpanosäädökset vahvistetaan, on käytettävä asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

81 artikla

Viininvalmistuksessa käytettävät rypälelajikkeet

1. Liitteessä VII olevassa II osassa luetellut unionissa tuotettavat tuotteet on valmistettava tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.

2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

- a) lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä;
- b) lajike ei ole mikään seuraavista lajikkeista: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitusta luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa, laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä luokitteluvaihtoehdosta.

Myös näissä jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisestä ja kolmannesta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltio voi sallia seuraavien rypälelajikkeiden istutuksen, uudelleenistutuksen ja varttamisen tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:

- a) luokittelemattomat rypälelajikkeet muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;
- b) muut kuin 2 kohdan toisen alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.

5. Alat, joille on istutettu 2, 3 ja 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.

82 artikla

Sellaisen viinin erityiskäyttö, joka ei ole liitteessä VII olevassa II osassa lueteltujen luokkien mukaista

Edellä olevan 81 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä VII olevassa II osassa vahvistetun luokan mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

83 artikla

Eräitä tuotteita ja aloja koskevat kansalliset säännöt

1. Sen estämättä, mitä 75 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa levitettävien rasvojen laatutasoja koskevat kansalliset sääntönsä. Näissä säännöissä on sallittava laatutasojen arviointi erityisesti käytettyjä raaka-aineita, tuotteiden aistinvaraisia ominaisuuksia sekä fyysistä ja mikrobiologista säilyvyyttä koskevin perustein.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa hyödyntävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainituissa kansallisissa säännöissä vahvistettuja perusteita noudattavien toisten jäsenvaltioiden tuotteissa voidaan syrjimättömällä tavalla käyttää ilmaisuja, joilla todetaan, että kyseisiä perusteita on noudatettu.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista säännöistä unionin lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilymistä.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön.

4. Tämän artiklan moitteettoman ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista ja tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kokeellisiin menetelmiin saatujen tuotteiden hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä.

5. Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa muita kansallisia säännöksiä tuotteista, joihin sovelletaan unionin kaupan pitämisen vaatimusta, edellyttäen, että kyseiset säännökset ovat unionin oikeuden ja etenkin tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaisia, ja jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 98/34/EY⁽¹⁾ muuta johdu.

3 Alajakso

Vapaaehtoiset varatut ilmaiset

84 artikla

Yleinen säännös

Perustetaan ala- tai tuotekohtainen vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen järjestelmä, jonka avulla tuottajat, joiden maataloustuotteilla on lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä tai ominaisuuksia, voivat helpommin välittää sisämarkkinoilla tietoa näistä ominaispiirteistä tai ominaisuuksista, ja jolla tuetaan ja täydennetään erityisesti ala- ja tuotekohtaisia 58 artiklassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia.

Tätä alajaksoa ei sovelleta 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin viinialan tuotteisiin.

85 artikla

Nykyiset vapaaehtoiset laatuilmaisut

1. Tämän asetuksen liitteessä IX luetellaan vapaaehtoiset varatut ilmaiset, jotka kuuluvat tähän järjestelmään 20 päivän joulukuuta 2013 ja niiden käyttöedellytykset vahvistetaan 86 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen pysyvät voimassa, jollei niitä muuteta tai peruta 86 artiklan nojalla.

86 artikla

Vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen varaaminen, muuttaminen ja peruminen

Kuluttajien odotusten, tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen, markkinatilanteen sekä kaupan pitämisen vaatimusten ja kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla

- varataan uusi vapaaehtoinen varattu ilmaisu ja vahvistetaan sen käyttöedellytykset;
- muutetaan vapaaehtoisen varattujen ilmaisujen käyttöedellytyksiä; tai
- perutaan vapaaehtoinen varattu ilmaisu.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

87 artikla

Uudet vapaaehtoiset varatut ilmaiset

- Ilmaisu voi tulla valituksi uudeksi vapaaehtoiseksi varatuksi ilmaisuksi vain, jos se täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
 - ilmaisu liittyy johonkin tuotteen ominaispiirteeseen taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuteen jonkin alan tai tuotteen osalta;
 - ilmaisu käyttämällä välitetään selvemmin tietoa tuotteen erityispiirteestä taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuudesta johtuvasta lisäarvosta;
 - kun tuote saatetaan markkinoille, a alakohdassa tarkoitettu ominaispiirre tai ominaisuus on kuluttajien tunnistettavissa useissa jäsenvaltioissa;
 - ilmaisun edellytykset ja käyttö ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY⁽²⁾ tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaiset.

Uuden vapaaehtoisen varattujen ilmaisujen käyttöönoton yhteydessä komissio ottaa huomioon asiaan liittyvät kansainväliset normit sekä jo käytössä olevat, asianomaisia tuotteita tai aloja koskevat varatut ilmaiset.

2. Joidenkin alojen ominaispiirteiden ja kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti lisäyksityskohdista, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen uusien vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen käyttöönottoon liittyviä vaatimuksia.

88 artikla

Vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen käyttörajoitukset

- Vapaaehtoista varattua ilmaisua voidaan käyttää ainoastaan kuvaamaan tuotteita, jotka täyttävät sovellettavat käyttöedellytykset.
- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tuotemerkinnöistä aiheudu sekaannusta vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen kanssa.
- Sen varmistamiseksi, että vapaaehtoisia varattuja ilmaisuja käyttäen kuvailut tuotteet täyttävät sovellettavat käyttöedellytykset, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan vapaaehtoisten varattujen ilmaisujen käyttöä koskevia lisäsääntöjä.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29).

4 Alajakso

Tuontiin ja vientiin liittyvät kaupan pitämisen vaatimukset

89 artikla

Yleiset säännökset

Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden ja tiettyjen maataloustuotteiden erityisluonteen ottamiseksi huomioon siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

- a) edellytyksistä, joilla tuontituotteiden katsotaan olevan unionin kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuutta vastaavalla tasolla ja joiden ansiosta voidaan poiketa 74 artiklasta; ja
- b) säännöistä, jotka koskevat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista unionista vietäviin tuotteisiin.

90 artikla

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

1. Jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa toisin määrätä, viinien alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmarkintöjä koskevia säännöksiä, jotka esitetään tämän luvun 2 jaksossa ja tämän asetuksen 78 artiklassa tarkoitettuissa määritelmässä, nimityksissä ja myyntinimityksissä, sovelletaan unioniin tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.

2. Jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita on tuotettava unionin tässä asetuksessa sallimien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti tai, ennen 80 artiklan 3 kohdan mukaista lupaa, OIV:n suosittelemien ja julkaisemien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on

- a) komission julkaisemaan luetteloon sisältyvän toimivaltaisen viranomaisen tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;
- b) tuotteen alkuperämaan nimeämisen elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

5 Alajakso

Yhteiset säännökset

91 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

- a) laaditaan luettelo liitteessä VII olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista maidosta ja maitotuotteista ja liitteessä VII olevan VII osan kuudennen kohdan a alakohdassa tarkoitetuista levitettävistä rasvoista niiden ohjeellisten luetteloiden perusteella, joissa olevia tuotteita jäsenvaltiot pitävät alueellaan kyseisiä säännöksiä vastaavina ja jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle;
- b) vahvistetaan säännöt ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten täytäntöönpanosta;
- c) vahvistetaan säännöt sen määrittelystä, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti;
- d) vahvistetaan säännöt tuotteiden ominaispiirteiden määrittämisessä käytettävistä menetelmistä;
- e) vahvistetaan säännöt sallitun poikkeaman vahvistamisesta;
- f) vahvistetaan säännöt 89 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanosta;
- g) vahvistetaan säännöt tuottajan ja/tai teollisuuslaitoksen, jossa tuote on valmistettu tai käsitelty, tunnistamisesta tai rekisteröinnistä sekä sertifiointimenettelyistä, kaupallisista asiakirjoista, mukaan liitettävistä asiakirjoista ja pidettävistä rekistereistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 Jakso

Alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät viinialalla

1 Alajakso

Johdantosäännökset

92 artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa vahvistettuja alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä VII olevan II osan 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on:

- a) kuluttajien ja tuottajien oikeutettujen etujen suojeleminen;
- b) kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen; ja

c) tässä jaksossa tarkoitettujen laatutuotteiden tuotannon edistäminen ja kansallisten laatupoliittisten toimenpiteiden salliminen.

2 Alajakso

Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

93 artikla

Määritelmät

1. Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) 'alkuperänimityksellä' tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

i) tuotteen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoon liittyvine ja inhimillisine tekijöineen;

ii) tuotteen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

iii) tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

iv) on saatu Vitis vinifera -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;

b) 'maantieteellisellä merkinnällä' tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

i) sen erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat kyseisestä maantieteellisestä alkuperästä;

ii) vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

iv) se on saatu Vitis vinifera -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai Vitis vinifera -lajin ja muiden Vitis-suvun lajien välisestä risteytyksestä.

2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne

a) kuvaavat viiniä;

b) viittaavat maantieteelliseen nimeen;

c) ovat 1 kohdan a alakohdan i-iv alakohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisia; ja

d) ovat käyneet läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä alajaksoissa säädetty alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan lukien kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata unionissa tässä alajaksoissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetaan "tuotannolla" kaikkia toimia rypäleiden korjuusta viininvalmistusprosessin loppuunsaattamiseen, tuotannon jälkeisiä prosesseja lukuun ottamatta.

5. Edellä 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi enintään 15 prosenttia rypäleistä voi olla peräisin rajatun alueen ulkopuolelta, mutta kyseisen osuuden on oltava peräisin siitä jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta, jossa rajattu alue sijaitsee.

94 artikla

Suojahakemukset

1. Hakemuksen, jolla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on

a) suojattava nimi;

b) hakijan nimi ja osoite;

c) jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettu tuote-eritelmä; ja

d) yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitettusta tuote-eritelmästä.

2. Tuote-eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

Tuote-eritelmässä on oltava vähintään:

a) suojattava nimi;

b) viinin tai viinien kuvaus:

i) kun kyse on alkuperänimityksestä, niiden tärkeimmät analyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

ii) kun kyse on maantieteellisestä merkinnästä, niiden tärkeimmät analyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;

c) viinin tai viinien valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja niiden valmistusta koskevat rajoitukset;

- d) asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;
- e) enimmäistuotos hehtaaria kohden;
- f) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini tai viinit on saatu;
- g) tiedot a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 93 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta yhteydestä;
- h) unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätävät, suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia, syrjimättömiä ja unionin lainsäädännön mukaisia;
- i) tuote-eritelmaa koskevien säännösten noudattamisen tarkistamisesta huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimet, osoitteet ja erityistehtävät.

3. Jos suojahakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi todiste siitä, että kyseinen nimitys on suojattu alkuperämaassaan.

95 artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa voivat hakea tuottajaryhmät tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.
2. Tuottajat voivat hakea suojaa ainoastaan tuottamilleen viineille.
3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajatylittävää maantieteellistä aluetta tai rajatylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

96 artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa unionista peräisin oleville viineille, sovelletaan alustavaa kansallista menettelyä.
2. Suojahakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.

3. Jäsenvaltion, jossa suojahakemus on jätetty, on tutkittava suojahakemus sen tarkistamiseksi, onko se tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen.

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla kyseiselle jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos hakemusta arvioiva jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen tai että se on yhteensopimaton unionin lainsäädännön kanssa, sen on hylättävä hakemus.

5. Jos hakemusta arvioiva jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän, sen on toteutettava kansallinen menettely, jolla varmistetaan tuote-eritelmän asianmukainen julkaiseminen ainakin Internetissä, ja toimitettava hakemus edelleen komissiolle.

97 artikla

Hakemuksen tutkiminen komissiossa

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen jättöpäivän.
2. Komissio tutkii, ovatko 94 artiklassa tarkoitetut suojahakemukset tämän alajakson edellytysten mukaiset.
3. Jos komissio katsoo, että tämän alajakson edellytykset täyttyvät, se antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 94 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan ja tuote-eritelmän alustavan kansallisen menettelyn aikana tapahtunutta julkaisemista koskevan viittauksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.
4. Jos komissio katsoo, että tässä alajaksossa säädetty edellytykset eivät täyty, se antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hakemus hylätään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

98 artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 94 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio taikka jotka asuvat kolmannessa maassa tai ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla komissiolle tässä alajaksossa säädettyihin tukikelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmansissa maissa asuvien luonnollisten henkilöiden tai kolmansiin maihin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettussa kahden kuukauden määräajassa.

99 artikla

Suojapäätös

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään 98 artiklassa tarkoitetun vastaväitemenettelyn päätyttyä käytettävissä olevien tietojen perusteella joko myöntää suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tässä alajaksossa säädettyjen edellytysten ja unionin lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemus, jos mainitut edellytykset eivät täyty.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

100 artikla

Homonymit

1. Tämän asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

Homonymiä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröityä homonymiä nimeä saa käyttää ainoastaan, jos myöhemmin rekisteröidyn homonymisen nimen ja rekisterissä jo olevan nimen välillä on käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja tarve välttää kuluttajan harhaanjohtamista.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyminen jäsenvaltioiden kansallisen oikeuden nojalla suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

3. Jos rypälelajikkeen nimi sisältää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, kyseistä nimeä ei saa käyttää maataloustuotteiden merkitsemisessä.

Käytössä olevien merkintäkäytäntöjen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti poikkeuksista kyseiseen sääntöön.

4. Tämän asetuksen 93 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen

suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 ⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettuihin alkoholijuomiin.

101 artikla

Suojan epäämisen lisäperusteet

1. Nimeä, josta on tullut yleisnimi, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä jaksossa 'nimellä, josta on tullut yleisnimi', tarkoitetaan viinin nimeä, josta on unionissa tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti

- a) tilanne unionissa ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta kulutetaan;
- b) asiaa koskeva unionin tai kansallinen oikeus.

2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suojaa saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

102 artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Sellaisen tavaramerkin rekisteröinti, joka sisältää suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän, joka ei ole asianomaisen tuote-eritelmän mukainen, tai joka muodostuu tällaisesta alkuperänimityksestä tai merkinnästä tai jonka käyttö kuuluu 103 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan ja joka koskee jotain liitteessä VII olevassa II osassa lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta, on:

- a) evättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojahakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan, tai
- b) mitätöitävä.

2. Edellä olevan 101 artiklan 2 kohdan soveltamista rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavaramerkin, jota koskeva hakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti unionin alueella vilpittömässä mielessä tapahtuneella käytöllä joko ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määrittelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

suojaamisajankohtaa alkuperämaassa taikka ennen 1 päivää tammikuuta 1996, käyttöä voidaan kuitenkin jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta edellyttäen, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY⁽¹⁾ tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽²⁾ mukaisia tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa.

Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

103 artikla

Suojaaminen

1. Suojattua alkuperänimitystä ja suojattua maantieteellistä merkintää saa käyttää kuka tahansa asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.

2. Suojattu alkuperänimitys ja suojattu maantieteellinen merkintä sekä kyseistä suojattua nimeä käyttävä, asianomaisen tuote-eritelmän mukaisesti tuotettu viini on suojattu

a) kyseisen suojatun nimen suoralta tai välilliseltä kaupalliselta käytöltä

i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan tuote-eritelmän mukaisia, tai

ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty, litteroitu tai translitteroitu tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu "laatu", "tyyppi", "menetelmä", "tuotettu kuten", "jäljitelmä", "laatuinen", "tyyppinen" tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, yhteisön tavaramerkistä (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.

104 artikla

Rekisteri

Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä. Rekisteriin voidaan ottaa sellaisiin kolmansien maiden tuotteisiin liitettyjä alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, jotka on suojattu unionissa kansainvälisellä sopimuksella, jossa unioni on sopimuspuolena. Jollei nimiä kyseisessä sopimuksessa erikseen määritellä tässä asetuksessa tarkoitetuiksi suojatuiksi alkuperänimityksiksi, nimet merkitään rekisteriin suojattuina maantieteellisinä merkintöinä.

105 artikla

Eritelmien muutokset

Edellä 95 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttävä hakija voi pyytää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella tai 94 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen alueen rajauksen tarkistamiseksi. Hakemuksessa on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

106 artikla

Peruuttaminen

Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

107 artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, joita tarkoitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽³⁾ 51 ja 54 artiklassa ja komission asetuksen (EY) N:o 753/2002⁽⁴⁾ 28 artiklassa, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 104 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 753/2002, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta (EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1).

2. Komissio toteuttaa ilman tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat toimenpiteet viinien nimitysten, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 s artiklan 3 kohtaa, poistamiseksi tämän asetuksen 104 artiklassa säädetystä rekisteristä.

3. Edellä olevaa 106 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyisen suojatun viinin nimityksen suoja, jos se ei ole 93 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Kroatian osalta Euroopan unionin virallisessa lehdessä ⁽¹⁾ julkaistut viinien nimitykset ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti edellyttäen, että vastaväitemenettelyn tulos on myönteinen. Komissio kirjaa ne 104 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

108 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä maksuja kattaakseen kulunsa, joita aiheutuu muun muassa tämän alajakson mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä, muutoshakemuksista ja peruutuspyynnöistä.

109 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvan tuotannon erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan:

- a) maantieteellisen alueen rajaamista koskevista lisäperusteista; ja
- b) rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvaan tuotantoon liittyvistä rajoituksista ja poikkeuksista.

2. Tuotteiden laadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joilla eritelmiin voi sisältyä lisävaihtimuksia.

3. Tuottajien ja toimijoiden laillisten oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

- a) hakijatyypeistä, jotka voivat hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle;
- b) edellytyksistä, joita on noudatettava haettaessa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja, alustavista kansallisista menettelyistä, hakemuksen tutkimisesta komissiossa, vastaväitemenettelystä sekä suojattujen alkuperänimitysten tai suojattujen maantieteellisten merkintöjen muuttamista tai peruuttamista koskevista menettelyistä;
- c) rajatylittävää suojaa koskeviin hakemuksiin sovellettavista edellytyksistä;
- d) kolmannessa maassa sijaitsevia maantieteellisiä alueita koskeviin hakemuksiin sovellettavista edellytyksistä;
- e) päivämäärästä, josta alkaen suojaa tai siihen tehtyä muutosta sovelletaan;
- f) edellytyksistä, jotka liittyvät tuote-eritelmien muutoksiin.

4. Asianmukaisen suojan tason varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti suojattua nimitystä koskevista rajoituksista.

5. Sen varmistamiseksi, että talouden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille ei aiheudu aiheetonta haittaa tämän alajakson soveltamisesta sellaisten viinien nimitysten osalta, jotka ovat saaneet suojan ennen 1 päivää elokuuta 2009 tai joista on tehty suojahakemus ennen kyseistä päivämäärää, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan siirtymäsäännöksistä, jotka liittyvät

- a) viinien nimityksiin, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet alkuperänimityksinä tai maantieteellisinä merkintöinä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, ja viinien nimityksiin, joista on tehty suojahakemus ennen kyseistä päivämäärää;
- b) ennen tiettyä päivämäärää markkinoille saatettuihin tai etiketöityihin viineihin; ja
- c) tuote-eritelmien muutoksiin.

110 artikla

Täytäntöönpanovalta tarkastelumenettelyn mukaisesti

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat:

- a) tuote-eritelmässä ilmoitettavia tietoja maantieteellisen alueen ja lopputuotteen välisestä yhteydestä;
- b) suoja- tai hylkäyspäätösten julkistamista;
- c) 104 artiklassa tarkoitetun rekisterin perustamista ja ylläpitämistä;

⁽¹⁾ EUVL C 116, 14.4.2011, s. 12.

d) suojatun alkuperänimityksen muuttamista suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi;

e) rajatylittävää suojaa koskevien hakemusten jättämistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä, vastaväitteisiin, peruutuspyyntöihin ja muuttamispyyntöihin liittyvää menettelyä ja nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin liittyvien tietojen toimittamista erityisesti seuraavien osalta:

- a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;
- b) määräajat;
- c) hakemuksen tai pyynnön tueksi toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

111 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Jos vastaväitettä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla se jätetään tutkimatta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

3 Alajakso

Perinteiset merkinnät

112 artikla

Määritelmä

'Perinteisellä merkinnällä' tarkoitetaan jäsenvaltioissa 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää osoittamaan:

- a) että tuotteella on unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä;
- b) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai valmistusmenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

113 artikla

Suojaaminen

1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 112 artiklassa säädetyn määritelmän mukaisesti.

Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

2. Perinteiset merkinnät suojataan ainoastaan sillä kielellä ja niiden rypäletuotteiden luokkien osalta, joita hakemuksessa tarkoitetaan, seuraavilta:

- a) väärinkäytöltä, vaikka suojattuun merkintään olisi liitetty sellainen ilmaisu kuin 'tyylinen', 'tyyppinen', 'menetelmä', 'tuotettu kuten', 'jäljitelmä', 'makuinen', 'kaltainen' tai muu vastaava merkintä;
- b) muilta vääriiltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen luonnetta, ominaispiirteitä tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin;
- c) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajia harhaan, ja erityisesti sellaisilta, joista voisi luulla viinillä olevan suojattu perinteinen merkintä.

3. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa yleisnimiä.

114 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Asianmukaisen suojan tason varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä suojattavan perinteisen merkinnän kielestä ja kirjoitusasusta.

2. Tuottajien ja toimijoiden laillisten oikeuksien ja oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan:

- a) hakijatyypit, jotka voivat hakea perinteisen merkinnän suojaa;
- b) perinteisen merkinnän suojahakemuksen voimassaoloedellytykset;
- c) perusteet ehdotetun perinteisen merkinnän vastustamiselle;
- d) suojan laajuus, suhde tavaramerkkeihin, suojattuihin perinteisiin merkintöihin, suojattuihin alkuperänimityksiin tai maantieteellisiin merkintöihin, homonyymeihin tai eräisiin rypälajikkeiden nimiin;
- e) perusteet perinteisen merkinnän peruuttamiselle;
- f) suojaa tai sen vastustamista tai peruuttamista koskevien hakemusten viimeinen jättöpäivä.

g) menettelyt, joita on noudatettava haettaessa perinteisen merkinnän suojaaja, mukaan lukien komission suorittama hakemuksen tutkiminen, vastaväitemenettely sekä peruuttamis- ja muuttamismenettelyt.

3. Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joilla perinteisiä merkintöjä voidaan käyttää kolmansien maiden tuotteissa, ja poikkeuksista 112 artiklaan ja 113 artiklan 2 kohtaan.

115 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat perinteisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä ja vastaväite- tai peruutuspyyntömenettelyä erityisesti seuraavien osalta:

- a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;
- b) määräajat;
- c) hakemuksen tai pyynnön tueksi toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat;
- d) suojattujen perinteisten merkintöjen julkaisemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tai hylätään perinteisen merkinnän suojahakemus, suojatun merkinnän muutoshakemus tai perinteisen merkinnän suojan peruutuspyyntö.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään sellaisten perinteisten merkintöjen suojasta, joita koskeva suojahakemus on hyväksytty, erityisesti luokittelemalla ne 112 artiklan mukaisesti ja julkaisemalla määritelmän ja/tai käyttöedellytykset.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

116 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Jos vastaväitettä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se jätetään tutkimatta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään soveltamatta 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

3 Jaks o

Merkin n ä t j a e s i l l e p a n o v i i n i a l a l l a

117 artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

- a) 'merkinnällä' tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- b) 'esillepanolla' tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan lukien pullojen muoto ja tyyppi.

118 artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, merkintöihin ja esillepanoon sovelletaan neuvoston direktiiviä 89/396/ETY⁽¹⁾, direktiiviä 2000/13/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY⁽²⁾, direktiiviä 2008/95/EY ja asetusta (EU) N:o 1169/2011.

Liitteessä VII olevan II osan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkintöihin ei saa lisätä muita tietoja kuin tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja, paitsi jos kyseiset tiedot täyttävät direktiivin 2000/13/EY tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 edellytykset.

119 artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä VII olevan II osan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan unionissa tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esillepanossa on oltava seuraavat pakolliset tiedot:

- a) rypäletuotteen luokka liitteessä VII olevan II osan mukaisesti;
- b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä:
 - i) ilmaisu "suojattu alkuperänimitys" tai "suojattu maantieteellinen merkintä"; ja
 - ii) suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/396/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1989, elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä (EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismäärästä sekä neuvoston direktiivien 75/106/ETY ja 80/232/ETY kumoamisesta ja neuvoston direktiivin 76/211/ETY muuttamisesta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17).

- c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;
- d) maininta lähtöpaikasta;
- e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiihahapotettu kuohuviini, laatuohuviini tai aromaattinen laatuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;
- f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini; ja
- g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiihahapotettu kuohuviini, laatuohuviini tai aromaattinen laatuohuviini.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu "suojattu alkuperänimitys" tai "suojattu maantieteellinen merkintä" voidaan jättää pois seuraavissa tapauksissa:

- a) merkinnässä on 112 artiklan a alakohdan mukainen perinteinen merkintä 94 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteen erittelyn mukaisesti;
- b) poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka komissio määrittää 227 artiklan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä sen varmistamiseksi, että käytössä olevia merkintäkäytäntöjä noudatetaan.

120 artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Liitteessä VII olevan II osan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esillepanossa voi olla erityisesti seuraavat vapaaehtoiset tiedot:

- a) satovuosi;
- b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;
- c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 119 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;
- d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 112 artiklan b alakohdan mukaiset perinteiset merkinnät;
- e) suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaava unionin tunnus;

f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;

g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

2. Kun kyseessä ovat viinit, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää, tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta sovelletaan seuraavaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 100 artiklan 3 kohdan soveltamista:

- a) jäsenvaltioiden on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt;
- b) jäsenvaltiot voivat syrjimättömin ja puolueettomin perustein ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia alueellaan tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloita luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos
- i) kuluttajille saattaa aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä sen vuoksi, että rypälelajike on jonkin nykyisen suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;
- ii) tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita siksi, että tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;
- c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että asianmukaiset sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt ovat toteutettavissa.

121 artikla

Kielet

1. Edellä 119 ja 120 artiklassa tarkoitettujen pakollisten ja vapaaehtoisien merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi tai 112 artiklan b alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan. Jos kyseessä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai kansallinen erityisnimi, jossa käytetään muuta kuin latinaa aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

122 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Viinialan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä ja rajoituksista, jotka koskevat

a) muiden kuin tässä jaksossa säädettyjen merkintätietojen esillepanoa ja käyttöä;

b) pakollisia tietoja seuraavista:

i) pakollisten tietojen muotoilussa käytettävät ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset;

ii) tilaan liittyvät ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset;

iii) säännökset, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa pakollisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;

iv) säännökset, joilla sallitaan 119 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten lisäksi lisäpoikkeuksia rypäletuotteen luokan mainitsematta jättämisen osalta; ja

v) kielten käyttöä koskevat säännökset;

c) vapaaehtoisia tietoja seuraavista:

i) vapaaehtoisten tietojen muotoilussa käytettävät ilmaisut ja niiden käyttöedellytykset;

ii) säännökset, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa vapaaehtoisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;

d) esillepanoa seuraavien osalta:

i) eräiden pullomallien käyttöedellytykset ja luettelo eräistä pullomalleista;

ii) kuohuviinipullojen ja niiden sulkimien käyttöedellytykset;

iii) säännökset, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa esillepanoa koskevia lisäsääntöjä;

iv) kielten käyttöä koskevat säännökset.

2. Toimijoiden oikeutettujen etujen suojan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat alkuperänimityksellä

tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien väliaikaisia merkintöjä ja esillepanoa, jos asianomainen alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on asianmukaisten vaatimusten mukainen.

3. Sen varmistamiseksi, ettei talouden toimijoille aiheudu haittaa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat ennen 1 päivää elokuuta 2009 sovellettujen asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti markkinoille saatettuja ja etiketoituja viinejä.

4. Unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti poikkeuksista tästä jaksosta vientiin tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos asianomaisen kolmannen maan oikeudessa tätä edellytetään.

123 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tähän jaksoon sovellettavia menettelyjä ja teknisiä perusteita, mukaan lukien toimenpiteet sellaisten viinien sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä varten, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Yksittäisiä aloja koskevat erityiset säännökset

1 Jakso

Sokeri

124 artikla

Kesto

Poikkeuksena 125 artiklasta ja 126 artiklasta tätä jaksoa sovelletaan markkinointivuoden 2016/2017 loppuun.

1 Alajakso

Erityistoimenpiteet

125 artikla

Sokerialan sopimukset

1. Sokerijuurikkaan ja -ruo'on ostoehtoihin, ennen kylvöä tehtävät toimitussopimukset mukaan lukien, sovelletaan toisaalta unionin sokerijuurikkaan ja -ruo'on unionin viljelijöiden tai niitä edustavien organisaatioiden ja toisaalta unionin sokeriyritysten tai niitä edustavien organisaatioiden välisiä toimialakohtaisia kirjallisia sopimuksia.

2. Sokeriyritysten on ilmoitettava liitteessä II olevan II osan A jakson 6 kohdassa kuvatut toimialakohtaiset sopimukset sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa ne tuottavat sokeria.

3. Toimialakohtaisten sopimusten on oltava 1 päivästä loka-kuuta 2017 alkaen liitteessä X vahvistettujen ostoehtojen mukaisia.

4. Jotta otetaan huomioon sokerialan erityispiirteet ja alan kehittyminen tuotantokiintiöiden poistamisen jälkeisellä kaudella, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa

- a) mukautetaan liitteessä II olevan II osan A jaksossa tarkoitettuja ehtoja;
- b) mukautetaan liitteessä X tarkoitettuja sokerijuurikkaan ostoehtoja;
- c) vahvistetaan lisäsääntöjä, jotka koskevat yritykselle toimitetun sokerijuurikkaan kokonaispainon, taaran ja sokeripitoisuuden määrittämistä ja sokerijuurikasjätemassaa.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarpeelliset toimenpiteet tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi, myös menettelyjen, ilmoitusten ja hallinnollisen avun osalta, mikäli toimialakohtaiset sopimukset koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

126 artikla

Sokerimarkkinoiden hintaselvitykset

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla otetaan käyttöön sokerimarkkinoiden hintaselvitysjärjestelmä ja siihen sisältyvät sokerimarkkinoiden hintatasojen julkistamisjärjestelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen järjestelmän perustana ovat valkoista sokeria tuottavien yritysten tai muiden sokerikauppaan osallistuvien toimijoiden toimittamat tiedot. Näitä tietoja käsitellään luottamuksellisina.

Komissio varmistaa, että yksittäisten talouden toimijoiden erityisiä hintoja tai nimiä ei julkaista.

2 Alajakso

Sokerialaan 124 artiklassa tarkoitettulla kaudella sovellettavat vaatimukset

127 artikla

Toimitussopimukset

1. Edellä 125 artiklan 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten lisäksi toimialakohtaisten sopimusten on oltava liitteessä XI vahvistettujen ostoehtojen mukaisia.

2. Toimitussopimuksessa on tehtävä ero sen mukaan, tulevatko sokerijuurikkaasta valmistettavat sokerimäärät olemaan:

- a) kiintiösokeria, tai
- b) kiintiön ulkopuolista sokeria.

3. Kunkin sokeriyrityksen on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa se tuottaa sokeria, seuraavat tiedot:

- a) edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sokerijuurikasmäärien, joista ne ovat tehneet toimitussopimukset ennen kylvöä, sekä sopimuksen perustana oleva sokeripitoisuus;
- b) vastaava arvioitu saanto.

Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja.

4. Sokeriyritysten, jotka eivät ole allekirjoittaneet ennen kylvöä toimitussopimuksia kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishintaan 135 artiklassa tarkoitettua sokerikiintiötään vastaavasta sokerijuurikasmäärästä, jota on tapauksen mukaan mukautettu 130 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistetulla ennaltaehkäisevällä markkinoitapoisiston kertoimella, on maksettava kaikesta sokeriksi jalostamastaan sokerijuurikkaasta ainakin kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta.

5. Toimialakohtaisissa sopimuksissa voidaan asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella poiketa 2, 3 ja 4 kohdasta.

6. Jos toimialakohtaisia sopimuksia ei ole, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianomaisten osapuolten etujen suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen mukaisesti.

128 artikla

Tuotantomaksu

1. Sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville yrityksille myönnettyistä 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöistä peritään tuotantomaksu.

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettujen sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöiden tuotantomaksun vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

129 artikla

Tuotantotuki

1. Liitteessä I olevan III osan b–e kohdassa luetelluille sokerialan tuotteille voidaan myöntää tuotantotukea, jos 140 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen ei ole saatavilla ylijäämänsokeria tai tuontisokeria taikka ylijäämäisoglukoosia tai ylijäämäinuliinisiirappia maailmanmarkkinahintaan.

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun tuotantotuen vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

130 artikla

Sokerin poistaminen markkinoilta

1. Jotta vältetään hintojen romahtaminen sisämarkkinoilla ja korjataan arvioidun hankintataseen perusteella määritetty ylituotantotilanne, komissio voi, ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen nojalla tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista seuraavat unionin sitoumukset, hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla poistetaan markkinoilta tietyn markkinointivuoden osalta kiintiöiden mukaisesti tuotetut sokeri- tai isoglukoosimäärät, jotka ylittävät 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu markkinoilta poiston enimmäismäärä lasketaan kullekin yritykselle, jolla on kiintiö, kertomalla sen kiintiö kertoimella. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla markkinointivuoden kerroin vahvistetaan, odotettavissa olevan markkinakehityksen perusteella viimeistään edellisen markkinointivuoden 28 päivänä helmikuuta.

Ajantasaisen markkinakehityksen perusteella komissio voi antaa viimeistään kyseisen markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta täytäntöönpanosäädöksiä, joilla päätetään joko mukauttaa kerrointa tai, jos kerrointa ei ole vahvistettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti, vahvistaa kerroin.

3. Kunkin yrityksen, jolla on kiintiö, on varastoitava omalla kustannuksellaan seuraavan markkinointivuoden alkuun saakka kiintiön mukaisesti tuotettu sokerimäärä, joka ylittää 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän. Jonakin markkinointivuonna markkinoilta poistettuja sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimääriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, että sokerialan odotettavissa oleva markkinakehitys huomioon ottaen kuluvana tai seuraavana markkinointivuonna tai niinä molempina markkinoilta poistettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia pidetään kokonaan tai osittain:

a) ylijäämäosokerina, -isoglukoosina tai -inuliinisiirappina, jota voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina, isoglukoosina tai inuliinisiirappina; tai

b) väliaikaisena kiintiötuotantona, josta osa voidaan varata viennin varten noudattaen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia unionin sitoumuksia.

4. Jos unionin sokeritarjonta on riittämätön, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla sallitaan se, että tietty määrä markkinoilta poistettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia voidaan myydä unionin markkinoilla ennen markkinoilta poistamisjakson päättymistä.

5. Jos markkinoilta poistettua sokeria pidetään seuraavan markkinointivuoden ensimmäisenä sokerintuotantona, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kyseisen markkinointivuoden 135 artiklassa tarkoitettu vähimmäishinta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai se viedään tämän artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a tai b alakohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan vähimmäishintaa koskevia 135 artiklan vaatimuksia ei sovelleta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri myydään unionin markkinoilla ennen markkinoilta poistamisjakson päättymistä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kuluvan markkinointivuoden vähimmäishinta.

6. Tämän artiklan mukaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

131 artikla

Väliaikainen markkinahallintamekanismi

1. Edellä 124 artiklassa tarkoitetun kauden keston ajaksi komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan sokerin riittävä tarjonta unionin markkinoille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kyseisillä toimenpiteillä voidaan mukauttaa tarvittavilta osin ja tarvittavan ajan tuontiraakasokerista kannettavia tulleja.

Neuvosto toteuttaa väliaikaisen markkinahallintamekanismin puitteissa toimenpiteet, jotka koskevat ylijäämämaksun vahvistamista, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään kiintiön ulkopuolisen sokerin ja tuontiraakasokerin osalta asianmukaiset määrät, jotka voidaan vapauttaa unionin markkinoille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

132 artikla

Siirretty säädösvalta

Jotta otetaan huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistetaan, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, sekä ehkäistään markkinahäiriöitä, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

a) edellä 127 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ostoehtoja ja toimitussopimuksia;

- b) liitteessä XI tarkoitettujen sokerijuurikkaan ostoehtojen mukauttamista;
- c) perusteita, joita sokeriyritykset soveltavat myöntäessään sokerijuurikkaan myyjille juurikasmäärät, joista on tehtävä ennen kylvöä toimitussopimukset 127 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

133 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat tähän jaksoon sovellettavia menettelyjä, sisältöä ja teknisiä perusteita.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 Alajakso

Tuotannon sääntelyjärjestelmä

134 artikla

Sokerialan kiintiöt

1. Sokeriin, isoglukoosiin ja inuliinisiirppiin sovelletaan kiintiöjärjestelmää.
2. Jos tuottaja ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiintiöjärjestelmässä sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin ylijäämiä 139 artiklassa säädetyllä tavalla, näistä määristä peritään ylijäämämaksu 139–142 artiklan mukaisesti.

135 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta

Neuvosto vahvistaa kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinnat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

136 artikla

Kiintiön myöntäminen

1. Liitteessä XII vahvistetaan sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantokiintiöt kansallisella tai alueellisella tasolla.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kiintiö kullekin alueelleen sijoittautuneelle sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle, joka on hyväksytty 137 artiklan mukaisesti.

Kunkin yrityksen kiintiö on yhtä suuri kuin sille markkinointivuodeksi 2010/2011 asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti myönnetty kiintiö.

3. Jos kiintiö myönnetään sokeriyritykselle, jolla on useampia kuin yksi tuotantoyksikkö, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, jotka ne katsovat tarpeellisiksi sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöiden etujen huomioon ottamiseksi.

137 artikla

Hyväksytyt yritykset

1. Jäsenvaltion on pyynnöstä myönnettävä hyväksyntä sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle tai kyseisiä tuotteita joksikin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyväksi tuotteeksi jalostavalle yritykselle, jos yritys täyttää seuraavat edellytykset:

- a) se todistaa, että sillä on ammattimainen tuotantokapasiteetti;
- b) se lupautuu toimittamaan tarvittavat tiedot ja hyväksyy tähän asetukseen liittyvät tarkastukset;
- c) sen hyväksyntää ei ole keskeytetty eikä peruutettu.

2. Hyväksytyin yrityksen on toimitettava seuraavat tiedot sille jäsenvaltiolle, jonka alueella sokerijuurikkaan tai -ruoko korjataan tai jossa puhdistaminen tapahtuu:

- a) sokerijuurikkaan tai -ruo'on määrät, joista on tehty toimitussopimus, sekä arvioitu sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja sokerin vastaava saanto hehtaaria kohden;
- b) tiedot, jotka koskevat sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja raakasokerin suunniteltuja ja tosiasiallisia toimituksia sekä soke-rintuotantoa ja sokerivarastoja;
- c) myydyn valkoisen sokerin määrät sekä vastaavat hinnat ja ehdot.

138 artikla

Kansallisen kiintiön uudelleen jakaminen ja kiintiöiden alentaminen

1. Jäsenvaltio saa alentaa alueelleen sijoittautuneelle yritykselle myönnettyä sokeri- tai isoglukoosikiintiötä enintään 10 prosentilla. Tällöin jäsenvaltioiden on sovellettava puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.
2. Jäsenvaltiot voivat siirtää kiintiöitä yritysten välillä liitteessä XIII vahvistettuja sääntöjä noudattaen sekä ottaen huomioon kunkin osapuolen ja erityisesti sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijöiden edut.
3. Kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä 1 ja 2 kohdan mukaisesti alennetut määrät yhdelle tai useammalle alueelleen sijoittautuneelle yritykselle riippumatta siitä, onko niillä kiintiö.

139 artikla

Kiintiön ulkopuolinen tuotanto

1. Sokeri, isoglukoosi tai inuliinisiirappi, jota tuotetaan jonakin markkinointivuonna 136 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella, voidaan

- a) käyttää 140 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuotantoon;
- b) siirtää seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon 141 artiklan mukaisesti;
- c) käyttää syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ⁽¹⁾ III luvun mukaisesti;
- d) viedä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaman määrällisen rajoituksen puitteissa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehtyjen kansainvälisten sopimusten sitoumuksia noudattaen; tai
- e) vapauttaa sisämarkkinoille 131 artiklassa kuvatulla tavalla soveltaan samoja edellytyksiä kuin kiintiösokeriin tarjonnan mukauttamiseksi kysyntään arvioidun hankintataseen perusteella.

Tämän artiklan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet on pantava täytäntöön ennen 219 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, markkinahäiriöiden vastaisten toimenpiteiden aktiivointia.

Muihin määriin sovelletaan 142 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua.

2. Tämän artiklan mukaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

140 artikla

Teollisuudelle tarkoitettu sokeri

1. Teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi on varattava jonkin 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen tuotantoon silloin, kun

- a) siitä on tehty ennen markkinointivuoden loppua toimitussopimus sellaisen tuottajan ja käyttäjän välillä, joille molemmille on myönnetty hyväksyntä 137 artiklan mukaisesti; ja
- b) se on toimitettu käyttäjälle viimeistään 30 päivänä marraskuuta seuraavana markkinointivuonna.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

2. Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo tuotteista, joiden tuotannossa saa käyttää teollisuudelle tarkoitettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

Luettelo käsittää muun muassa seuraavat tuotteet:

- a) bioetanoli, alkoholi, rommi, elävä hiiva sekä levitteiksi tarkoitettujen ja "Rinse appelstroopiksi" jalostettavien siirappien määrät;
- b) tietyt teollisuustuotteet, jotka eivät sisällä sokeria mutta joiden valmistuksessa käytetään sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia;
- c) tietyt kemian- tai lääketieteellisuuden tuotteet, jotka sisältävät sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

141 artikla

Ylijäämäsokerin siirtäminen

1. Kukin yritys voi päättää siirtää sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappikiintiönsä ylittävän tuotantonsa kokonaan tai osittain siten, että se luetaan seuraavan markkinointivuoden tuotantoon. Tätä koskeva päätös on peruuttamaton, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun päätöksen tehneiden yritysten on

- a) ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle ennen tämän jäsenvaltion määrittelemää päivämäärää
 - i) siirrettävän ruokosokerin määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana,
 - ii) siirrettävän juurikassokerin, isoglukoosin tai inuliinisiirappin muut määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana;
- b) sitouduttava varastoimaan siirrettävät määrät omalla kustannuksellaan kuluvan markkinointivuoden loppuun asti.

3. Jos yrityksen lopullinen tuotanto on kyseisenä markkinointivuonna pienempi kuin 1 kohdan mukaisen päätöksen tekohetkellä tehty arvio, siirrettyä määrää voidaan mukauttaa taannehtivasti viimeistään 31 päivänä lokakuuta seuraavana markkinointivuonna.

4. Siirrettyjä määriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

5. Markkinointivuoden aikana tämän artiklan mukaisesti varastoituu sokeriin ei saa soveltaa muita 16 tai 130 artiklan mukaisia varastointitoimenpiteitä.

142 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu peritään seuraavien tuotteiden määristä:
 - a) minä tahansa markkinointivuonna tuotettu ylijäämäsokeeri, -isogluukoosi ja inuliinisiirappi, lukuun ottamatta seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon siirrettyjä ja 141 artiklan mukaisesti varastoituvia määriä taikka 139 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c–e alakohdassa tarkoitettuja määriä;
 - b) teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isogluukoosi ja inuliinisiirappi, josta ei ole komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamaan määräpäivään mennessä toimitettu selvitystä, jonka mukaan se on valmistettu joksikin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteeksi;
 - c) sokeri, isogluukoosi ja inuliinisiirappi, joka on poistettu markkinoilta 130 artiklan mukaisesti ja jonka osalta 130 artiklan 3 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia ei ole täytetty.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettua ylijäämämaksun vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

143 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta varmistetaan, että 137 artiklassa tarkoitettua yritykset noudattavat velvollisuuksiaan, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yritysten hyväksynnän myöntämistä ja peruuttamista koskevat säännöt sekä hallinnollisia seuraamuksia koskevat perusteet.

2. Jotta otetaan huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistetaan, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ehtojen merkityksestä kiintiöjärjestelmän toiminnan kannalta sekä edellytyksistä, jotka liittyvät myyntiin syrjäisimmille alueille.

3. Sen varmistamiseksi, että viljelijät on liitetty tiiviisti päätökseen, joka koskee tietyn tuotantomäärän siirtämistä, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan sokerin siirtämistä koskevat säännöt.

144 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä 137 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta säännöt, jotka koskevat

- a) yritysten tekemiä hyväksymishakemuksia, hyväksytyjen yritysten pitämiä rekistereitä ja tietoja, jotka hyväksytyjen yritysten on toimitettava;
- b) tarkastuksia, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä hyväksytyille yrityksille;
- c) jäsenvaltioiden komissiolle ja hyväksytyille yrityksille osoittamia tiedonantoja;
- d) raaka-aineiden toimittamista yrityksille, toimitussopimukset ja lähetyluettelot mukaan luettuina;
- e) vastaavuutta 139 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua sokerin suhteen;
- f) syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää;
- g) 139 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua vientiä;
- h) jäsenvaltioiden yhteistyötä tehokkaiden tarkastusten varmistamiseksi;
- i) 141 artiklassa erityisiä markkinointivuosia varten säädettyjen päivämäärien muuttamista;
- j) ylijäämämäärän vahvistamista, tiedonantoja ja 142 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksun suorittamista;
- k) päätoimisten puhdistamojen luettelon hyväksymistä liitteessä II olevan II osan B jakson 6 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 J a k s o

Viini

145 artikla

Viinitilarekisteri ja tuotantokyselyselvitys

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä. Tätä velvoitetta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 ainoastaan, jos jäsenvaltiot panevat täytäntöön I osan III luvussa tarkoitettua viini-istutuksia koskevan lupajärjestelmän tai kansallisen tukiohjelman.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske 31 päivään joulukuuta 2015 saakka jäsenvaltioita, joissa 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltuihin viiniköynnöslajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaisviljelyala on pienempi kuin 500 hehtaaria.

3. Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen 46 artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tuotantokykyään koskeva ajantasainen selvitys viinitilarekisterin perusteella. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen vahvistetaan yksityiskohdat, jotka koskevat viininviljelyaloista komissiolle toimitettavia tiedonantoja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden tuotantokyvyn seurannan ja todentamisen helpottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat viinitilarekisterin sisältöön ja sitä koskeviin poikkeuksiin liittyviä sääntöjä.

146 artikla

Viinialan kansalliset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen vastaamaan unionin sääntöjen noudattamisesta viinialalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muita säännöksiä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelystä. Jäsenvaltioiden on ennen kaikkea nimettävä ne laboratoriot, joilla on valtuudet suorittaa viinialan virallisia analyysejä. Nimettyjen laboratorioden on täytettävä testilaboratorioita koskevat yleiset vaatimukset, jotka on määritelty asiakirjassa ISO/IEC 17025.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioden yhteystiedot. Komissio julkaisee nämä tiedot ja päivittää niitä säännöllisesti.

147 artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri

1. Viinialan tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen unionissa ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty liiteasiakirja.

2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan viinialan tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja kauppiaiden, on pidettävä kirjaa edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

3. Viinialan tuotteiden kuljetusten ja jäsenvaltioiden niille tekemien tarkastusten helpottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) säännöistä, jotka koskevat liiteasiakirjaa ja sen käyttöä;

b) edellytyksistä, joilla liiteasiakirjaa voidaan pitää todisteena suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä;

c) rekisterinpitovelvollisuudesta ja rekisterin käytöstä;

d) sen täsmentämisestä, kenellä on velvollisuus pitää rekisteriä, ja vapautuksista tästä velvollisuudesta;

e) rekisteriin sisällytettävistä toimista.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) sääntöjä rekistereiden rakenteesta, rekisteriin sisällytettävistä tuotteista, rekistereihin kirjaamisen määräajoista ja rekisterien päättämisestä;

b) toimenpiteitä, joilla jäsenvaltiot veloitetaan määrittelemään hävikkien suurimmat sallitut prosenttiosuudet;

c) yleisiä ja siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat rekisterien pitoa;

d) sääntöjä, joilla määritetään, kuinka kauan liiteasiakirjat ja rekisterit on säilytettävä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 J a k s o

Maito ja maitotuotteet

148 artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, ja/tai päättää, että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan toimittamaa raakamaitoa koskevan sopimuksen tekemisestä, tällaisen sopimuksen ja/tai tarjouksen sopimuksen tekemisestä on täytettävä 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon toimitusten tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mikä tai mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän toimesta.

Tässä artiklassa ja 105 artiklassa 'kerääjällä' tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, jos raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä on:

- a) tehtävä ennen toimitusta;
- b) tehtävä kirjallisesti; ja
- c) sen on sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:
 - i) toimituksesta maksettava hinta
 - jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai
 - joka on laskettava yhdistämällä sopimuksessa mainittuja eri tekijöitä, joihin voivat kuulua markkinatilanteen vaihtelua kuvaavat markkinaindikaattorit, toimitettu määrä ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;
 - ii) raakamaidon määrä, joka voidaan toimittaa ja/tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;
 - iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;
 - iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;
 - v) raakamaidon keräämis- tai toimittamisjärjestelyt; ja
 - vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ja/tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun tuottaja toimittaa raakamaidon osuuskunnalle, jonka jäsen tuottaja on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.

4. Kaikista raakamaidon tuottajien, kerääjien tai jalostajien tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten ehdoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ehtojen mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, sovelletaan toista tai kumpaakin seuraavista:

- a) jos jäsenvaltio päättää tehdä raakamaidon toimituksia koskevan kirjallisen sopimuksen pakolliseksi 1 kohdan mukaisesti, se voi vahvistaa vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja raakamaidon ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin; vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa;
- b) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous

sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto; vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta kieltäytyä tällaisesta vähimmäiskestosta, jos kieltäytyminen tehdään kirjallisesti. Tällöin osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehdoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ehtojen mukaan luettuina.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on ilmoitettava komissiolle, miten niitä sovelletaan.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

149 artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jäljempänä olevan 152 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta raakamaidon jalostajalle tai 148 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

- a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle;
- b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama joidenkin tai kaikkien tuottajajäsenten yhteistuotannolle;
- c) jos tietyn tuottajaorganisaation osalta täyttyvät kaikki seuraavat edellytykset:

i) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrä on enintään 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta,

ii) neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta, ja

iii) neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta, ja

- d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajilla on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;
- e) jos raakamaitoa ei koske tuottajan osuuskuntajäsenyydestä aiheutuva velvoite toimittaa maitoa osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti; ja
- f) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrän sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa tai joissa se toimii.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, tuottajaorganisaatio voi käydä 1 kohdan nojalla neuvotteluja, jos neuvottelujen kohteena oleva kyseisen tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon määrä, joka tuotetaan tai toimitetaan jäsenvaltiossa, jonka vuotuinen raakamaidon kokonaistuotanto on alle 500 000 tonnia, on enintään 45 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä.

5. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisiksi katsomillaan tavoin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen raakamaidon tuotantomäärät unionissa ja jäsenvaltioissa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko aloitettava tietyt neuvottelut uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueella toimiville raakamaitoa jalostaville pk-yrityksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

7. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'kansallisella kilpailuviranomaisella' neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;
- b) 'pk-yrityksellä' suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskiuuria yrityksiä.

8. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan f alakohdan ja 6 kohdan soveltamisesta.

150 artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Jäljempänä olevan 152 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaation, 157 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyyn toimialakohtaisen organisaation tai asetuksen (EU) N:o 1151/2012 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä on tehtävä etukäteissopimus asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen alueen osapuolten välillä. Tällaisen sopimuksen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa maidontuottajista tai heidän edustajistaan, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua juuston tuotantoon käytetystä raakamaidosta, ja tapauksen mukaan vähintään kaksi kolmasosaa tuon juuston tuottajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen juuston tuotannosta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisellä alueella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja kun kyse on suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetusta juustosta, kyseisen juuston tuote-eritelmässä esitetyn raakamaidon maantieteellisen alkuperäalueen on oltava sama kuin kyseiseen juustoon liittyvä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maantieteellinen alue.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen:

- a) saavat kattaa ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyn, ja niiden tavoitteena on oltava kyseisen juuston tarjonnan mukauttaminen kysyntään;
- b) saavat vaikuttaa ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, perustamissopimuksen 101 ja 102 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

- c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitettun pyynnön perusteella;
- d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu mainittujen sääntöjen soveltamisalaan;
- e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen juuston ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;
- f) eivät saa mahdollistaa hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;
- g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;
- h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille eivätkä heikentää pientuottajien asemaa;
- i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen.
- j) eivät saa rajoittaa 149 artiklan soveltamista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 4 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt.

7. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

8. Komissio voi milloin tahansa hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla veloitetaan jäsenvaltio kumoamaan 1 kohdan mukaisesti hyväksymänsä säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavassa osassa sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettun menettelyn soveltamista.

151 artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

Raakamaidon ensiostajien on 1 päivästä huhtikuuta 2015 ilmoitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle niille kunkin kuukauden aikana toimitettun raakamaidon määrä.

Tässä artiklassa ja 148 artiklassa 'ensiostajalla' tarkoitetaan yritystä tai ryhmää, joka ostaa maitoa tuottajilta

- a) kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäädyttäkseen tai jalostaakseen sitä, myös toimeksiantona;
- b) myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun raakamaidon määrä.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tällaisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt sekä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti antamiin ilmoituksiin liittyvät toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Tuottajaorganisaatiot ja niiden yhteenliittymät sekä toimi- alakohtaiset organisaatiot

1 Jaks o

Määritelmä ja hyväksyminen

152 artikla

Tuottajaorganisaatiot

1. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tuottajaorganisaatiot, jotka

- a) muodostuvat jonkin yksittäisen 1 artiklan 2 kohdassa luetellun alan viljelijöistä ja joissa näillä on 153 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukainen määräävä asema;
- b) on perustettu tuottajien aloitteesta;
- c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä vähintään yksi seuraavista tavoitteista:

- i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti laadun ja määrän osalta;
- ii) keskittää jäsenten tuottamien tuotteiden tarjontaa ja markkinoille saattamista, mukaan lukien suoramarkkinointi;
- iii) optimoida tuotantokustannuksia ja investointien kannattavuutta ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviin vaatimuksiin vastaamiseksi ja vakauttaa tuottajain-
toja;

- iv) laatia tutkimuksia ja kehitysaloitteita kestävästä tuotantomenetelmästä, innovatiivisista käytännöistä, taloudellisesta kilpailukyvyistä ja markkinakehityksestä;

- v) edistää ja antaa ympäristöä säästävien viljelymenetelmien, tuotantotekniikoiden sekä asianmukaisten eläinten hyvinvointia koskevien käytäntöjen ja tekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;
- vi) edistää tuotantonormien käyttöä, tuotteiden laadun parantamista ja sellaisten tuotteiden kehittämistä, joiden alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tai jotka kuuluvat kansallisen laatumerkinnän piiriin, sekä antaa näihin tarvittavaa teknistä apua;
- vii) käsitellä sivutuotteita ja jätettä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;
- viii) edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä;
- ix) kehittää aloitteita menekinedistämisen ja kaupan pitämisen aloilla;
- x) hallinnoida tämän asetuksen 31 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmissa ja (EU) N:o 1305/2013 36 artiklassa tarkoitettuja keskinäisiä rahastoja;
- xi) antaa tarvittavaa teknistä tukea futuurimarkkinoiden ja vakuutusjärjestelmien käyttöön.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen hyväksytty tuottajaorganisaatio voidaan hyväksyä edelleen, jos se sitoutuu pitämään kaupan CN-koodiin ex 2208 kuuluvia muita kuin perussopimusten liitteessä I tarkoitettuja tuotteita, edellyttäen, että kyseisten tuotteiden osuus ei ole suurempi kuin 49 prosenttia tuottajaorganisaation kaupan pidettyjen tuotteiden kokonaisarvosta ja että kyseiset tuotteet eivät saa unionin tukea. Tuotteita ei oteta huomioon hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden osalta 34 artiklan 2 kohdan mukaisen kaupan pidetyn tuotannon arvon laskennassa.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajista muodostuvat tuottajaorganisaatiot, jotka

- a) on perustettu tuottajien aloitteesta;
- b) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:
 - i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti laadun ja määrän osalta;
 - ii) keskittää jäsenten tuottamien tuotteiden tarjontaa ja markkinoille saattamista;
 - iii) optimoida tuotantokustannuksia ja vakauttaa tuottajahintoja.

153 artikla

Tuottajaorganisaatioiden perussääntö

1. Tuottajaorganisaation perussäännössä on määrättävä, että sen tuottajajäsenten on erityisesti

- a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;
- b) kuuluttava minkä tahansa tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon; asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajajäsenillä on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;
- c) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot.

2. Tuottajaorganisaation perussäännössä on lisäksi määrättävä

- a) menettelyistä, joilla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen määrittämisen, annetaan ja muutetaan;
- b) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavien maksujen perimisestä jäseniltä;
- c) säännöistä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiota ja päätöksentekoa;
- d) seuraamuksista, kun tuottajaorganisaation perussäännön mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen suorittamisen osalta, jätetään noudattamatta tai tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä rikotaan;
- e) säännöistä, jotka liittyvät uusien jäsenten hyväksymiseen ja erityisesti jäsenyyden vähimmäiskeston, joka ei voi olla vuotta lyhyempi;
- f) tuottajaorganisaation toiminnan kannalta välttämättömistä kirjanpito- ja budjettisäännöistä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioihin.

154 artikla

Tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen

1. Jotta jäsenvaltio hyväksyy tuottajaorganisaation, hyväksymistä hakevan tuottajaorganisaation on oltava oikeussubjekti tai oikeussubjektiin selkeästi määritelty osa, joka

- a) täyttää 152 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt vaatimukset;

- b) omaa vähimmäismäärän jäseniä ja/tai jonka kaupan pidetyn tuotannon määrä tai arvo täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla se toimii;
- c) tarjoaa riittävät selvitykset siitä, että se voi toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden, inhimillisen, aineellisen ja teknisen avun jäsenille tarjoamisen kuin tarjonnan asianmukaisen keskittämisen suhteen;
- d) soveltaa tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaista perussääntöjä.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2014 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset, on katsottava 152 artiklan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

3. Tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2014 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka eivät täytä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voivat jatkaa toimintaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti 1 päivään tammikuuta 2015 saakka.

4. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; tämä hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;
- b) suoritettava itse määrittelemensä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot noudattavat tätä lukua;
- c) määrättävä kyseisille organisaatioille ja yhteenliittymille sovellettavia seuraamuksia, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;
- d) ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

155 artikla

Ulkoistaminen

Jäsenvaltiot voivat sallia hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai hyväksytyt tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän ulkoistaa komission 173 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti määrittelemillä aloilla jonkin muun osan toiminnastaan kuin tuotannon, myös tytäryritysten kohdalla, edellyttäen, että

tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä on edelleen vastuussa ulkoistetun toiminnon suorittamisen varmistamisesta sekä toiminnon suorittamiseen liittyvän kaupallisen järjestelyn kokonaishallinnasta ja -valvonnasta.

156 artikla

Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät

1. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tietyllä 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka on perustettu hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta.

Jollei 173 artiklan mukaisesti vahvistetuista säännöistä muuta johdu, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat hoitaa mitä tahansa tuottajaorganisaatioiden toimia tai tehtäviä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä maito- ja maitotuotealan hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo, että yhteenliittymä pystyy käytännössä hoitamaan minkä hyvänsä hyväksytyt tuottajaorganisaation tehtävistä ja täyttää 161 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset.

157 artikla

Toimialakohtaiset organisaatiot

1. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä jollain yksittäisellä 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot, jotka

- a) muodostuvat tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista liittyvien taloudellisten toimien edustajista: yhden tai useamman alan tuotteiden jalostus tai kauppa, myös jakelu;
- b) on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;
- c) ottaen huomioon jäsentensä ja kuluttajien edut pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä erityisesti yksi seuraavista tavoitteista:

i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden lisääminen muun muassa julkistamalla koottuja tilastotietoja aiemmin tehtyjen sopimusten mukaisista tuotantokustannuksista, hinnoista, myös tarvittaessa hintaindekseistä, määristä sekä niiden kestosta, ja tekemällä selvityksiä mahdollisesta tulevasta markkinakehityksestä alueellisesti, kansallisesti tai kansainvälisesti;

ii) tuotantomahdollisuuksien ennakointi ja julkisten markkinahintojen rekisteröinti;

- iii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
- iv) potentiaalisten vientimarkkinoiden tutkiminen;
- v) sanotun rajoittamatta 148 ja 168 artiklan soveltamista unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen maataloustuotteiden myynnistä hankkijoille ja/tai jalostettujen tuotteiden toimittamisesta jakelijoille ja vähittäismyyjille ottaen huomioon, että on saatava aikaan oikeudenmukaiset kilpailuedellytykset ja vältettävä vääristymiä markkinoilla;
- vi) tuotteisiin liittyvän koko potentiaalisen hyödyntäminen, myös markkinointimahdollisuuksien osalta, ja taloudellista kilpailukykyä ja innovointia vahvistavien aloitteiden kehittäminen;
- vii) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon innovoimiseksi, järjeistämiseksi, parantamiseksi ja ohjaamiseksi ja tarvittaessa jalostamiseksi ja kaupan pitämiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet mukaan lukien, ja ympäristönsuojelun osalta;
- viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden tai kasvin-suojeluaineiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnoimiseksi paremmin, tuotteiden laadun varmistamiseksi, maaperän ja vesien suojelemiseksi, elintarviketurvallisuuden edistämiseksi, erityisesti tuotteiden jäljitettävyyden avulla ja parantamalla eläinten terveyttä ja hyvinvointia;
- ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja tarvittaessa jalostuksen ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- x) kaikkien mahdollisten sellaisten toimien toteuttaminen, joilla voidaan tukea, suojata ja edistää luonnonmukaista maataloutta sekä alkuperänimityksiä, laatu- ja maantieteellisiä merkintöjä;
- xi) integroitua kestävä tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja koskevien tutkimusten edistäminen ja laatiminen;
- xii) tuotteiden terveelliseen ja vastuulliseen kulutukseen kannustaminen sisämarkkinoilla; ja/tai terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;
- xiii) kulutuksen edistäminen ja/tai tuotteita koskevan tiedon tarjoaminen sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolisilla markkinoilla;
- xiv) sivutuotteiden ja jätteiden hallinnan ja vähentämisen tukeminen.
2. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat syrjimättömin ja puolueettomin perustein päättää, että 158 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainittu edellytys täyttyy rajoittamalla toimialakohtaisten organisaatioiden lukumäärää alueellisesti tai kansallisesti, jos näin säädetään ennen 1 päivää tammikuuta 2014 olemassa olevissa kansallisissa säännöissä ja kun tällä ei haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maito- ja maitotuotealalla jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimialakohtaiset organisaatiot, jotka
- a) ovat muodollisesti pyytäneet hyväksyntää ja joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät raakamaidon tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista;
- b) on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;
- c) harjoittavat tällaisten toimialakohtaisten organisaatioiden jäsenten ja kuluttajien edut huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:
- i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden lisääminen muun muassa julkistamalla tilastotietoja aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisista hinnoista, määristä ja näiden sopimusten kestosta, ja tekemällä selvityksiä mahdollisesta tulevasta markkinakehityksestä alueellisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti;
- ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
- iii) maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistäminen ja niitä koskeva tiedotus sekä sisämarkkinoilla että ulkomaanmarkkinoilla;
- iv) potentiaalisten
- v) raakamaidon myymistä ostajille tai jalostettujen tuotteiden toimittamista jakelijoille ja vähittäismyyjille koskevien, unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen ottaen huomioon oikeudenmukaisten kilpailuedellytysten toteutumisen ja markkinoiden vääristymisen välttäminen;

- vi) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi tuotteisiin, jotka soveltuvat paremmin markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien mieltymyksiin ja odotuksiin, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristön-suojelun osalta;
- vii) maitotuotealan tuotantopotentiaalin säilyttäminen ja kehittäminen muun muassa edistämällä innovointia ja tukemalla sovellettua tutkimusta ja kehittämistä koskevia ohjelmia, jotta voidaan käyttää hyväksi maidon ja maitotuotteiden kaikkia mahdollisuuksia ja erityisesti kehittää lisäarvoa tuovia, kuluttajien kannalta houkuttelevampia tuotteita;
- viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnan parantamiseksi sekä elintarvikkeiden turvallisuuden ja eläinten terveyden parantamiseksi;
- ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- x) luonnonmukaisen maatalouden potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperäinimityksellä, laatumerkinnällä ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotannon suojaaminen ja edistäminen; ja
- xi) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.

158 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä pyynnöstä toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot:
 - a) täyttävät 157 artiklassa säädetyt vaatimukset;
 - b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;
 - c) muodostavat merkittävän osan 157 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta taloudellisesta toiminnasta;
 - d) eivät itse harjoita tuotantoa, jalostusta tai kauppaa lukuun ottamatta 162 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2014 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 157 artiklan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2014 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voivat jatkaa toimintaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti 1 päivään tammikuuta 2015 saakka.

4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä ennen 1 päivää tammikuuta 2014 olemassa olevat toimialakohtaiset organisaatiot kaikilla aloilla riippumatta siitä, onko ne hyväksytty pyynnöstä vai perustettu lailla, vaikka ne eivät täytä 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 157 artiklan 3 kohdan b alakohdan edellytystä.

5. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät toimialakohtaisen järjestön 1 kohdan tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;
- b) suoritettava määrittelemisensä väliajoin tarkastuksia varmistukseksi, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiselle asetetut edellytykset;
- c) määrättävä kyseiselle organisaatiolle vahvistamiaan seuraamuksia, jos tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteitä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädetyt toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;
- d) peruutettava hyväksyntä, mikäli tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;
- e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

2 J a k s o

Erityisaloja koskevat lisäsäännöt

159 artikla

Hyväksymisvelvoite

Poiketen siitä, mitä 152–158 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä

- a) tuottajaorganisaatiot, jotka toimivat
 - i) hedelmä- ja vihannesalalla siten, että toiminta koskee yhtä tai useampaa kyseisen alan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita;
 - ii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla,

- iii) silkkiäistoukka-alalla,
- iv) humala-alalla;
- b) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä tupakka-alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot.

160 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot

Hedelmä- ja vihannesalalla toimivien tuottajaorganisaatioiden on pyrittävä vähintään yhteen 152 artiklan 1 kohdan c alakohdan i–iii alakohdassa asetetuista tavoitteista.

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation perussäännössä on vaadittava, että tuottajajäsenet pitävät koko kyseisen tuotantonsa kaupan tuottajaorganisaation välityksellä.

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien katsotaan tehtäviään hoitaessaan toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.

161 artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektien tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos

- a) ne täyttävät 152 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja/tai niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla ne toimivat;
- c) on olemassa riittävät todisteet siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen;
- d) niiden säännöt ovat tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaiset.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty kansallisen lainsäädännön perusteella ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 152 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

3. Jäsenvaltioiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki

sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; tämä hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

- b) suoritettava määrittelemisensä väliajoin tarkastuksia tarkastaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät noudattavat tämän luvun säännöksiä;
- c) määrättävä kyseisille organisaatioille ja yhteenliittymille vahvistamia seuraamuksia, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos tässä luvussa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;
- d) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

162 artikla

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä tupakka-alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä tupakka-alalla toimivien toimialakohtaisten organisaatioiden osalta 157 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tiettyyn päämäärään voi sisältyä myös vähintään yksi seuraavista tavoitteista:

- a) jäsenten tuotteiden tarjonnan ja kaupan pitämisen keskittäminen ja koordinointi;
- b) tuotannon ja jalostuksen mukauttaminen yhteisesti markkinoiden vaatimuksiin ja tuotteen parantaminen;
- c) tuotannon ja jalostuksen järkiperaistamisen ja parantamisen edistäminen.

163 artikla

Maito- ja maitotuotealan toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä maito- ja maitotuotealan toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot

- a) täyttävät 157 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella asianomaisen alueen sisällä;
- c) muodostavat merkittävän osan 157 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta taloudellisesta toiminnasta;
- d) eivät itse harjoita maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kauppaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty kansallisen lainsäädännön perusteella ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 157 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät mahdollisuutta hyväksyä toimialakohtainen organisaatio 1 tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä toimialakohtaiselle organisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asiaankuuluvat todisteet on jätetty; tämä hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;
- b) suoritettava määrittelemensä väliajoin tarkastuksia varmistukseksi, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiselle asetetut edellytykset;
- c) määrättävä kyseiselle organisaatiolle vahvistamiaan seuraamuksia, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos tässä luvussa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa siitä, peruutetaanko hyväksyntä;
- d) peruutettava hyväksyminen, jos
 - i) tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;
 - ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 210 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan; tällainen hyväksynnän peruuttaminen ei rajoita kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;
 - iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 210 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;
- e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

3 J a k s o

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen ja pakolliset maksut

164 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla talousalueella toimiva hyväksytty tuottajaorganisaatio, hyväksytty tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai hyväksytty toimialakohtainen

organisaatio katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi mainitun organisaation pyynnöstä velvoittaa tuohon organisaatioon tai yhteenliittymään kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla talousalueella toimivat muut toimijat, jotka voivat olla yksittäisiä tuottajia tai ryhmiä, noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä organisaatiossa.

2. Tätä jaksoa sovellettaessa 'talousalueella' tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotannon ja kaupan pitämisen edellytykset.

3. Organisaatiota tai yhteenliittymää pidetään edustavana, jos sen osuus kyseisellä yhdellä tai useammalla jäsenvaltion talousalueella on

- a) kyseisen tuotteen tai kyseisten tuotteiden tuotantomäärän, kaupan tai jalostuksen osuutena ilmaistuna
 - i) hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden osalta vähintään 60 prosenttia, tai
 - ii) muissa tapauksissa vähintään kaksi kolmasosaa, ja

b) tuottajaorganisaatioiden tapauksessa yli 50 prosenttia asianomaisista tuottajista.

Kuitenkin toimialakohtaisten organisaatioiden osalta, jos kyseisen tuotteen tai kyseisten tuotteiden tuotantomäärän, kaupan tai jalostuksen määrittäminen osuudellisesti aiheuttaa käytännön ongelmia, jäsenvaltio voi vahvistaa kansallisia sääntöjä ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua erityisen edustavuuden määrittämiseksi.

Jos pyyntö laajentaa sääntöjen soveltamisalaa muihin toimijoihin kattaa useampia talousalueita, organisaation tai yhteenliittymän on kullakin asianomaisista talousalueista osoitettava ensimmäisessä alakohdassa määritelty vähimmäisedustavuus kunkin siihen kuuluvan alan osalta.

4. Säännöillä, joiden soveltamisalan laajentamista muihin toimijoihin voidaan pyytää 1 kohdassa säädetyllä tavalla, on oltava jokin seuraavista tavoitteista:

- a) tuotannon ja markkinoiden tuntemus;
- b) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat unionin tai kansallisessa sääntelyssä vahvistettuja tiukemmat;
- c) unionin sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;

- d) kaupan pitäminen;
- e) ympäristönsuojelu;
- f) toimenpiteet tuotteiden potentiaalain edistämiseksi ja hyödyntämiseksi;
- g) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatu-merkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet;
- h) tutkimus tuotteiden arvon lisäämiseksi erityisesti uusien kansanterveyttä vaarantamattomien käyttötapojen avulla;
- i) tutkimukset tuotteiden laadun parantamiseksi;
- j) tutkimukset, jotka koskevat erityisesti kasvinsuojeluaineiden tai eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamisen mahdollistavia sekä maaperän ja ympäristön säilymisen tai parantamisen turvaavia viljelymenetelmiä;
- k) vähimmäislaatu- ja pakkaamista ja esillepanoa koskevien vähimmäisvaatimusten määrittely;
- l) varmennettujen siementen käyttö ja tuotteiden laadun valvonta;
- m) eläinten ja kasvien terveys ja elintarvikkeiden turvallisuus;
- n) sivutuotteiden hallinta.

Kyseiset säännöt eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin muille toimijoille, niillä ei saa olla mitään 210 artiklan 4 kohdassa lueteltuja vaikutuksia eivätkä ne saa olla muutoin ristiriidassa voimassa olevien unionin lainsäädännön tai kansallisten sääntöjen kanssa.

5. Edellä 1 kohdassa esitettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentaminen on saatettava laajalti toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

165 artikla

Muiden kuin jäsenten maksusuudet

Jos hyväksytyn tuottajaorganisaation, hyväksytyn tuottajaorganisaation yhteenliittymän tai hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan 164 artiklan mukaisesti ja jos kyseisten sääntöjen kattamasta toiminnasta on yleistä taloudellista hyötyä talouden toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän antanut jäsenvaltio voi asiaan kuuluvia sidosryhmiä kuultuaan päättää, että organisaation kuulumattomien yksittäisten talouden toimijoiden tai ryhmien, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on maksettava

organisaatiolle sen jäsenten maksamia maksuja vastaava summa kokonaan tai osittain, siinä määrin kuin maksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuvat kulut.

4 Jaks o

Tarjonnan mukauttaminen

166 artikla

Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin

Jotta kannustetaan 152–163 artiklassa tarkoitettuja organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 1 artiklan 2 kohdassa luetelluilla aloilla toteutettavista toimenpiteistä, joilla

- a) parannetaan laatua;
- b) tehostetaan tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen organisointia;
- c) helpotetaan markkinahintojen kehityksen seurantaa;
- d) mahdollistetaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen käytettävien tuotantovälineiden perusteella.

167 artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Viinin sekä rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, joista ne ovat peräisin, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti 157 ja 158 artiklan mukaisesti hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden tekemillä päätöksillä vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

- a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;
- b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;
- c) johtaa siihen, että vuosikerrasta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;
- d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja unionin todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyt säännöt on saatettava laajalti toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

5 J a k s o

S o p i m u s j ä r j e s t e l m ä t

168 artikla

Sopimussuhteet

1. Rajoittamatta maito- ja maitotuotealaa koskevan 148 artiklan ja sokerialaa koskevan 125 artiklan soveltamista, jos jäsenvaltio päättää, että tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa luetellun alan maataloustuotteiden, lukuun ottamatta maitoa ja maitotuotteita sekä sokeria, minkä tahansa seuraavista:

- a) kustakin sen alueella tapahtuvasta kyseisten tuotteiden toimituksesta tuottajalta jalostajalle tai jakelijalle on laadittava osapuolten välinen kirjallinen sopimus,
- b) että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan sen alueella toimittamia kyseisiä maataloustuotteita koskevasta sopimuksesta,

sopimuksen ja/tai tarjouksen on täytettävä tämän artiklan 4 ja 6 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Jos jäsenvaltio päättää, että tässä artiklassa tarkoitettujen tuotteiden toimitusten tuottajalta jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos kyseisten tuotteiden toimitus tapahtuu yhden tai useamman välittäjän toimesta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tämän artiklan mukaisesti hyväksymien säännökset eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa jäsenvaltio voi ottaa käyttöön sovittelumenetelmän sellaisia tilanteita varten, joissa tällaisen sopimuksen tekemisestä ei ole keskinäistä yhteisymmärrystä, oikeudenmukaisten sopimussuhteiden varmistamiseksi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai tarjous on

- a) tehtävä ennen toimitusta;
- b) tehtävä kirjallisesti; ja
- c) sen on sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:
 - i) toimituksesta maksettava hinta
 - jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai
 - joka lasketaan yhdistämällä erilaisia sopimuksessa mainittuja tekijöitä, joita voivat olla markkinaindikaattorit, jotka heijastelevat markkinaolojen vaihtelua, toimitettu määrä ja toimitettujen maataloustuotteiden laatu tai koostumus;

ii) kyseisten tuotteiden määrä ja laatu, joka voidaan toimittaa tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;

iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;

iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;

v) maataloustuotteiden keräämistä tai toimittamista koskevat järjestelyt; ja

vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun tuottaja toimittaa kyseiset tuotteet osuuskunnalle, jonka jäsen tuottaja on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 4 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.

6. Kaikista tuottajan, kerääjän, jalostajan tai jakelijan tekemien maataloustuotteiden toimitusta koskevien sopimusten näkökohdista, 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettua näkökohdat mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, sovelletaan toista tai kumpaakin seuraavista:

a) jos jäsenvaltio päättää tehdä maataloustuotteiden toimituksia koskevat kirjalliset sopimukset pakollisiksi 1 kohdan mukaisesti, se voi määrittää vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja maataloustuotteiden ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin. Vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa;

b) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto. Vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta kieltäytyä tällaisesta vähimmäiskestosta, jos kieltäytyminen tehdään kirjallisesti. Tässä tapauksessa osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehdoista, mukaan lukien 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ehdot.

7. Tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja käyttävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttöön otetut säännökset eivät häiritse sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle siitä, miten ne soveltavat tämän artiklan mukaisesti käyttöön otettuja toimenpiteitä.

8. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan sekä 5 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

169 artikla

Sopimusneuvottelut oliiviöljyalalla

1. Edellä olevan 152 artiklan nojalla hyväksytty oliiviöljyalan tuottajaorganisaatio, joka pyrkii saavuttamaan yhden tai useamman tarjonnan keskittämiseen, jäsentensä tuottamien tuotteiden markkinoille saattamiseen ja tuotantokustannusten optimoimiseen liittyvän tavoitteen, voi neuvotella jäsentensä puolesta oliiviöljyn tarjontaan liittyviä sopimuksia, jotka koskevat osaa sen jäsenten yhteenlasketusta tuotannosta tai koko kyseistä tuotantoa.

Tuottajaorganisaatio täyttää tässä kohdassa mainitut tavoitteet, jos näihin tavoitteisiin pyrkiminen johtaa toimien yhdentämiseen ja jos tällainen yhdentäminen todennäköisesti johtaa toimien merkittävään tehostumiseen, niin että tuottajaorganisaation toimet kaiken kaikkiaan myötävaikuttavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden täyttymiseen.

Tämä voidaan saavuttaa edellyttäen, että

- a) tuottajaorganisaatio harjoittaa vähintään yhtä seuraavista:
 - i) yhteinen jakelu, mukaan lukien yhteinen myyntifoorumi tai yhteiset kuljetukset;
 - ii) yhteiset pakkaukset, pakkausmerkinnät tai myynninedistämistoimet;
 - iii) yhteisesti järjestetty laadunvalvonta;
 - iv) laitteistojen tai varastotilojen yhteinen käyttö;
 - v) yhteinen jalostaminen;
 - vi) välittömästi oliiviöljyn tuottamiseen liittyvä yhteinen jätehuolto;
 - vii) yhteiset tuotantopanosten hankinnat;

b) kyseiset toimet vaikuttavat merkittävästi oliiviöljyn määrään, tuotantokustannuksiin ja tuotteen markkinoille saattamiseen.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

- a) riippumatta siitä, siirtykö kyseisen oliiviöljyn omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
- b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien tai vain joidenkin jäsenten yhteenlasketun tuotannon osalta;
- c) edellyttäen, että tietyn tuottajaorganisaation osalta tällaisten neuvottelujen kohteena olevan, yhdessä jäsenvaltiossa tuotetun oliiviöljyn tuotannon määrä ei ole yli 20 prosenttia kyseisistä markkinoista; laskettaessa tuotannon määrää on tehtävä ero elintarvikkeeksi tarkoitettun ja muuhun käyttöön tarkoitettun oliiviöljyn välillä;
- d) edellyttäen, että tällaisten neuvottelujen kohteena olevan oliiviöljyn määrän osalta tuottajaorganisaatio keskittää tarjontansa ja saattaa markkinoille jäsentensä tuotteita;
- e) edellyttäen, että asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta;
- f) edellyttäen, että kyseistä oliiviöljyä ei koske tuottajan sellaisen osuuskunnan jäsenyydestä, joka ei ole kyseisen tuottajaorganisaation jäsen, aiheutuva velvoite toimittaa tuotteita osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti;
- g) edellyttäen, että tuottajaorganisaatio ilmoittaa tällaisten neuvottelujen kohteena olevan oliiviöljytuotannon määrän sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa se toimii.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös 156 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä.

4. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio julkistaa asianmukaisiksi katsominsa keinoin jäsenvaltioiden oliiviöljytuotannon määrän.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa säädetään ja vaikka siinä asetettu kynnys ei ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko aloitettava tietyt neuvottelut uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai jos se toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn soveltamista. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 149 artiklan 7 kohdassa olevaa "kansallisen kilpailuviranomaisen" määritelmä.

6. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan g alakohdan ja 5 kohdan soveltamisesta.

170 artikla

Sopimusneuvottelut naudanliha-alalla

1. Edellä olevan 152 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytty naudanliha-alan tuottajaorganisaatio, joka pyrkii saavuttamaan yhden tai useamman tarjonnan keskittämiseen, jäsentensä tuottamien tuotteiden markkinoille saattamiseen ja tuotantokustannusten optimoimiseen liittyvän tavoitteen, voi neuvotella jäsentensä puolesta CN-koodeihin ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 tai ex 0102 29 91 kuuluvan, teurastettavaksi tarkoitettun Bos taurus -suvun elävän karjan tarjontaan liittyviä sopimuksia, jotka koskevat osaa sen jäsenten yhteenlasketusta tuotannosta tai koko kyseistä tuotantoa ja jotka koskevat nautoja, jotka ovat:

- a) alle 12 kuukauden ikäisiä;
- b) vähintään 12 kuukauden ikäisiä.

Tuottajaorganisaatio täyttää tässä kohdassa mainitut tavoitteet, jos näihin tavoitteisiin pyrkiminen johtaa toimien yhdentämiseen ja jos tällainen yhdentäminen todennäköisesti johtaa toimien merkittävään tehostumiseen, niin että tuottajaorganisaation toimet kaiken kaikkiaan myötävaikuttavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden täyttymiseen.

Tämä voidaan saavuttaa edellyttäen, että:

- a) tuottajaorganisaatio harjoittaa vähintään yhtä seuraavista:
 - i) yhteinen jakelu, mukaan lukien yhteinen myyntifoorumi tai yhteiset kuljetukset;
 - ii) yhteiset myynninedistämistoimet;
 - iii) yhteisesti järjestetty laadunvalvonta;

- iv) laitteistojen tai varastotilojen yhteinen käyttö;
- v) välittömästi elävän karjan tuottamiseen liittyvä yhteinen jätehuolto;

vi) yhteiset tuotantopanosten hankinnat;

- b) kyseiset toimet vaikuttavat merkittävästi naudanlihan määrään, tuotantokustannuksiin ja tuotteen markkinoille saattamiseen.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

- a) riippumatta siitä, siirtykö tuotteen omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
- b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien tai vain joidenkin jäsenten yhteenlasketun tuotannon osalta;
- c) edellyttäen, että tietyn tuottajaorganisaation osalta tällaisten neuvottelujen kohteena olevan, yhdessä jäsenvaltiossa tuotettua naudanlihan tuotannon määrä ei ole yli 15 prosenttia kunkin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua tuotteen teuraspainoekvivalenttina ilmaistusta kansallisesta kokonaistuotannosta tuossa jäsenvaltiossa;
- d) edellyttäen, että tällaisten neuvottelujen kohteena olevan naudanlihan määrän osalta tuottajaorganisaatio keskittää tarjontansa ja saattaa markkinoille jäsentensä tuotteita;
- e) edellyttäen, että asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta;
- f) edellyttäen, että kyseistä tuotetta ei koske tuottajan sellaisen osuuskunnan jäsenyydestä, joka ei ole kyseisen tuottajaorganisaation jäsen, aiheutuva velvoite toimittaa tuotteita osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti;
- g) edellyttäen, että tuottajaorganisaatio ilmoittaa tällaisten neuvottelujen kohteena olevan naudanlihatuotannon määrän sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa se toimii.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös 156 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä.

4. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio julkistaa asianmukaisiksi katsominsa keinoin jäsenvaltioiden naudanlihatuotannon määrän teuraspainoekvivalenttina ilmaistuna.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko aloitettava tietyt neuvottelut uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai jos se toteaa, että neuvottelujen kohteena oleva tuote on osa erillisiä markkinoita tuotteen erityisominaisuuksien tai käyttötarkoituksen perusteella ja että tällaiset kollektiiviset neuvottelut kattaisivat yli 15 prosenttia kyseisten markkinoiden kansallisesta tuotannosta, tai jos se toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 149 artiklan 7 kohdan a alakohdassa olevaa "kansallisen kilpailuviranomaisen" määritelmää.

6. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan g alakohdan ja 5 kohdan soveltamisesta.

171 artikla

Tiettyjä peltokasveja koskevat sopimusneuvottelut

1. Edellä olevan 152 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka pyrkii saavuttamaan yhden tai useamman tarjonnan keskittämiseen, jäsentensä tuottamien tuotteiden markkinoille saattamiseen ja tuotantokustannusten optimoimiseen liittyvän tavoitteen, voi neuvotella jäsentensä puolesta tarjontaan liittyviä sopimuksia, jotka koskevat osaa sen jäsenten yhteenlasketusta tuotannosta tai koko kyseistä tuotantoa ja yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista, joita ei ole tarkoitettu kylvämiseen tai, ohran osalta, mallastamiseen:

- a) tavallinen vehnä, joka kuuluu CN-koodiin ex 1001 99 00;
- b) ohra, joka kuuluu CN-koodiin ex 1003 90 00;
- c) maissi, joka kuuluu CN-koodiin 1005 90 00;
- d) ruis, joka kuuluu CN-koodiin 1002 90 00;
- e) durumvehnä, joka kuuluu CN-koodiin 1001 19 00;
- f) kaura, joka kuuluu CN-koodiin 1004 90 00;

- g) ruisvehnä, joka kuuluu CN-koodiin ex 1008 60 00;
- h) rapsinsiemenet, joka kuuluu CN-koodiin ex 1205;
- i) auringonkukan siemenet, joka kuuluu CN-koodiin ex 1206 00;
- j) soija, joka kuuluu CN-koodiin 1201 90 00;
- k) härkäpapu, joka kuuluu CN-koodeihin ex 0708 ja ex 0713;
- l) herne, joka kuuluu CN-koodeihin ex 0708 ja ex 0713.

Tuottajaorganisaatio täyttää tässä kohdassa mainitut tavoitteet, jos näihin tavoitteisiin pyrkiminen johtaa toimien yhdentämiseen ja jos tällainen yhdentäminen todennäköisesti johtaa toimien merkittävään tehostumiseen, niin että tuottajaorganisaation toimet kaiken kaikkiaan myötävaikuttavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden täyttymiseen.

Tämä voidaan saavuttaa edellyttäen, että:

- a) tuottajaorganisaatio harjoittaa vähintään yhtä seuraavista:
 - i) yhteinen jakelu, mukaan lukien yhteinen myyntifoorumi tai yhteiset kuljetukset;
 - ii) yhteiset myyinnedistämistoimet;
 - iii) yhteisesti järjestetty laadunvalvonta;
 - iv) laitteistojen tai varastotilojen yhteinen käyttö;
 - v) yhteiset tuotantopanosten hankinnat;
 - b) kyseiset toimet vaikuttavat merkittävästi oliiviöljyn määrään, tuotantokustannuksiin ja tuotteen markkinoille saattamiseen.
2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja:
- a) riippumatta siitä, siirtykö tuotteen omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
 - b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien tai vain joidenkin jäsenten yhteenlasketun tuotannon osalta;
 - c) edellyttäen, että tietyn tuottajaorganisaation osalta tällaisten neuvottelujen kohteena olevan, yhdessä jäsenvaltiossa tuotettua tuotannon määrä ei ole yli 15 prosenttia kyseisen tuotteen kansallisesta kokonaistuotannosta tuossa jäsenvaltiossa;
 - d) edellyttäen, että tällaisten neuvottelujen kohteena olevien tuotteiden määrän osalta tuottajaorganisaatio keskittää tarjontansa ja saattaa markkinoille jäsentensä tuotteita;
 - e) edellyttäen, että asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta;

f) edellyttäen, että kyseistä tuotetta ei koske tuottajan sellaisen osuuskunnan jäsenyydestä, joka ei ole kyseisen tuottajaorganisaation jäsen, aiheutuva velvoite toimittaa tuotteita osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti;

g) edellyttäen, että tuottajaorganisaatio ilmoittaa tällaisten neuvottelujen kohteena olevan kunkin tuotteen tuotannon määrän sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa se toimii.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös 156 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä.

4. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio julkistaa asianmukaisiksi katsominsa keinoin jäsenvaltioiden tuotannon määrän 1 kohdassa mainittujen tuotteiden osalta.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko aloitettava tietyt neuvottelut uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai jos se toteaa, että neuvottelujen kohteena oleva tuote on osa erillisiä markkinoita tuotteen erityisominaisuuksien tai käyttötarkoituksen perusteella ja että tällaiset kollektiiviset neuvottelut kattaisivat yli 15 prosenttia kyseisten markkinoiden kansallisesta tuotannosta, tai jos se toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn soveltamista. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 149 artiklan 7 kohdan a alakohdassa olevaa "kansallisen kilpailuviranomaisen" määritelmää.

6. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan g alakohdan ja 5 kohdan soveltamisesta.

172 artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Tämän asetuksen 152 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon, tämän asetuksen 157 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyyn toimialakohtaisen organisaation tai

asetuksen (EU) N:o 1151/2012 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun kinkun tarjonnan sääntelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä on tehtävä etukäteissopimus asetuksen (EY) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen alueen osapuolten välillä. Tuollainen sopimus voidaan tehdä vasta sen jälkeen, kun asianomaisen maantieteellisen alueen sianlihatuottajia on kuultu, ja sen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen kinkun jalostajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen kinkun tuotannosta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisellä alueella ja, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo sen aiheelliseksi, vähintään kahta kolmasosaa sianlihan-tuottajista asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisellä alueella.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen säännöt

- a) saavat koskea ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyä, ja niiden tavoitteena on kyseisen kinkun tarjonnan mukauttaminen kysyntään;
- b) saavat vaikuttaa ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;
- c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön perusteella;
- d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisalaan;
- e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen kinkun ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;
- f) eivät saa mahdollistaa hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;
- g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;
- h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille eivätkä heikentää pientuottajien asemaa;
- i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

5. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 3 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt.

6. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

7. Komissio voi milloin tahansa hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla veloitetaan jäsenvaltio kumoamaan 1 kohdan mukaisesti hyväksymänsä säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavassa osassa sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista.

6 J a k s o

Menettelysäännöt

173 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta varmistetaan, että tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja velvollisuudet on selkeästi määritelty tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymien toiminnan tehostamiseksi tarpeetonta hallintotaakkaa välttämällä ja yhdistymisvapautta heikentämättä varsinkin muiden kuin näiden organisaatioiden jäsenten kohdalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti tuottajaorganisaatioista, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymistä ja toimialakohteisista organisaatioista seuraavien seikkojen osalta yhteen tai useampaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun alaan tai kyseisten alojen tiettyihin tuotteisiin liittyen:

a) erityistavoitteet, joihin tällaiset organisaatiot ja yhteenliittymät voivat pyrkiä, joihin niiden on pyrittävä tai joihin niiden ei tule pyrkiä ja jotka tarvittaessa lisätään 152–163 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin;

b) tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymien säännöt, muiden organisaatioiden kuin tuottajaorganisaatioiden perussäännöt, tiettyjen alojen tuottajaorganisaatioiden perussääntöihin sovellettavat erityisehdot, mukaan lukien poikkeukset 160 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuun velvoitteesta saattaa koko tuotanto markkinoille tuottajaorganisaation kautta, tällaisten organisaatioiden ja yhteenliittymien rakenne, jäsenyys, koko, vastuuvollisuus ja toimet, hyväksynnän, hyväksynnän peruuttamisen ja sulautumisten seuraukset;

c) hyväksymistä, hyväksynnän peruuttamista ja keskeyttämistä koskevat edellytykset, hyväksymisen, hyväksynnän peruuttamisen ja keskeyttämisen seuraukset sekä kyseisille organisaatioille ja yhteenliittymille asetetut vaatimukset korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi, jos hyväksyntäperusteita ei noudateta;

d) kansainväliset organisaatiot ja yhteenliittymät, mukaan lukien tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut säännöt;

e) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevat säännöt ja sen ehdot kansainvälisen yhteistyön tapauksessa;

f) alat, joihin sovelletaan 161 artiklaa, toimien ulkoistamisen edellytykset, ulkoistettavien toimien luonne sekä organisaatioiden ja yhteenliittymien tarjoamien teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen;

g) organisaatioiden ja yhteenliittymien kaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärän tai arvon laskentaperuste;

h) muiden kuin tuottajien hyväksyminen jäseniksi tuottajaorganisaatioihin tai muiden kuin tuottajaorganisaatioiden hyväksyminen jäseniksi tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiin;

i) organisaatioiden 164 artiklassa tarkoitettu tiettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentaminen muihin kuin jäseniin ja muiden kuin jäsenten 165 artiklassa tarkoitettu velvollisuus maksaa jäsenmaksut, mukaan lukien kyseisen maksun käyttö ja myöntäminen kyseisissä organisaatioissa, sekä luettelo tiukemmista tuotantosäännöistä, joiden soveltamisalaa voidaan laajentaa 164 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla, varmistaen, että organisaatiot toimivat avoimesti ja vastuullisesti muita kuin jäseniä kohtaan ja että organisaatioiden jäsenet eivät saa muihin kuin jäseniin verrattuna suotuisampaa kohtelua erityisesti jäsenmaksuvelvoitteen käytön osalta;

j) organisaatioiden 164 artiklassa tarkoitettua edustavuutta koskevat lisävaatimukset, asianomaiset talousalueet, mukaan lukien niiden määrittämisen tarkistaminen komissiossa, vähimmäisajanjakso, joiden ajan sääntöjen olisi oltava voimassa ennen niiden soveltamisalan laajentamista, henkilöt tai organisaatiot, joihin sääntöjä tai maksuja voidaan soveltaa, ja olosuhteet, joissa komissio voi vaatia, että sääntöjen soveltamisalan laajentaminen tai pakolliset maksut evätään tai peruutetaan.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sen varmistamiseksi, että maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja vastuut määritellään selkeästi ja edistetään siten näiden organisaatioiden toiminnan tehokkuutta aiheuttamatta tarpeetonta räsytystä, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien hyväksymisehdot;

- b) tuottajaorganisaatioille, mukaan lukien tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymille, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevat säännöt ja sen ehdot kansainvälisen yhteistyön tapauksessa;
- c) lisäsäännöt, jotka koskevat 149 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskentaa.
- d) säännöt organisaatioiden 164 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentamisesta muihin kuin jäseniin ja muiden kuin jäsenten 165 artiklassa tarkoitettua velvollisuudesta maksaa jäsenmaksut.

174 artikla

Täytäntöönpanovalan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

- a) tuottajaorganisaatioiden sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 154 ja 158 artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten täytäntöönpanoa;
- b) tuottajaorganisaatioiden sulautuessa noudatettavia menettelyjä;
- c) jäsenvaltioiden määrittelemiä vähimmäiskokoon ja jäsenyyden vähimmäiskeston liittyviä menettelyjä;
- d) 164 ja 165 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen ja maksuosuuksien soveltamisalan laajentamisen osalta tarvittavia menettelyjä, erityisesti 164 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua "talousalue-käsitteen" soveltamista;
- e) hallinnolliseen apuun liittyviä menettelyjä;
- f) toimien ulkoistamiseen liittyviä menettelyjä;

- g) 166 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyviä menettelyjä ja teknisiä edellytyksiä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi antaa maito- ja maitotuotealalla täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt seuraavien osalta:

- a) tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 161 ja 163 artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten täytäntöönpano;
- b) 149 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen antamista;

- c) jäsenvaltioiden komissiolle 161 artiklan 3 kohdan d alakohdan, 163 artiklan 3 kohdan e alakohdan, 149 artiklan 8 kohdan ja 150 artiklan 7 kohdan mukaisesti tekemät ilmoitukset;

- d) hallinnolliseen apuun liittyvät menettelyt kansainvälisen yhteistyön tapauksessa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

175 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä yksittäisiä päätöksiä, jotka koskevat

- a) sellaisten organisaatioiden hyväksyntää, jotka harjoittavat toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, 174 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä noudattaen;
- b) toimialakohtaisen organisaation hyväksynnän vastustamista tai peruuttamista jäsenvaltion toimesta;
- c) talousalueiden luetteloa, jonka jäsenvaltiot ovat antaneet tiedoksi 174 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 174 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla;
- d) jäsenvaltion velvoitetta kieltäytyä toisen jäsenvaltion päättämästä sääntöjen soveltamisalan laajentamisesta tai maksuosuuksien ulottamisesta muihin kuin jäseniin tai kumota ne.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn soveltamista.

III OSA

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

I LUKU

Tuonti- ja vientitodistukset

176 artikla

Yleiset säännöt

1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuonti- tai vientitodistukset, todistuksen esittämistä voidaan edellyttää yhden tai useamman tuotteen unioniin tuontia varten vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tai unionista vientiä varten seuraavilla aloilla:

- a) vilja;
- b) riisi;
- c) sokeri;
- d) siemenet;

e) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit CN-koodeihin 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39 kuuluvien tuotteiden osalta;

f) pellava ja hamppu, hampun osalta;

g) hedelmät ja vihannekset;

h) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

i) banaanit;

j) viini;

k) elävät kasvit;

l) naudanliha;

m) maito ja maitotuotteet;

n) sianliha;

o) lampaan- ja vuohenliha;

p) munat;

q) siipikarjanliha;

r) maatalousperäinen etyylialkoholi.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän asetuksen 177, 178 ja 179 artiklan soveltamista.

3. Todistukset ovat voimassa koko unionin alueella.

177 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta otetaan huomioon unionin kansainväliset velvoitteet ja unionissa sovellettavat sosiaali- ja ympäristöalaa sekä eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset, kaupan ja markkinoiden sekä tuotteiden tuonnin ja viennin kehityksen seurannan tarve, markkinoiden järkevän hallinnan tarve ja hallinnollisen rasituksen vähentämisen tarve, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

a) luettelon laatimiseksi 176 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen tuotteista, joista on esitettävä tuonti- tai vientitodistus;

b) sellaisten tapausten ja tilanteiden määrittelemiseksi, joissa tuonti- tai vientitodistusta ei edellytetä, ottaen huomioon

asianomaisten tuotteiden tullioikeudellinen asema, noudatettava kauppajärjestelmä, toimien tarkoituksena, hakijan oikeudellinen asema ja asianomaiset määrät.

2. Todistusjärjestelmän muiden osien määrittelemiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) todistuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet, todistuksen oikeudelliset vaikutukset ja tapaukset, joissa sovelletaan sallittua poikkeamaa todistuksessa mainittua määrää koskevan tuonti- tai vientivelvollisuuden noudattamisesta, tai tapaukset, joissa alkuperä on mainittava todistuksessa;

b) muun muassa tuotteiden alkuperän, aitouden ja laatuominaisuudet varmentavan, kolmannen maan tai elimen antaman asiakirjan esittäminen edellytyksenä tuontitodistuksen myöntämiselle tai vapaaseen liikkeeseen luovutukselle;

c) todistuksen siirtäminen tai tällaista siirtoa koskevat rajoitukset;

d) hampun tuontitodistuksia koskevat 189 artiklan mukaiset lisäedellytykset ja jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen avun periaate petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi tai selvittämiseksi;

e) tapaukset ja tilanteet, joissa vaaditaan tai ei vaadita vakuutta, jolla taataan tuotteiden tuominen tai vieminen todistuksen voimassaoloaikana.

178 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat:

a) todistuksen muotoa ja sisältöä;

b) hakemusten jättämistä sekä todistusten antamista ja käyttöä;

c) todistuksen voimassaoloaikaa;

d) vakuuden asettamisen menettelyjä ja määrää;

e) todisteita siitä, että todistuksen käyttöedellytyksiä on noudatettu;

f) sallittua poikkeamaa todistuksessa mainittua määrää koskevan tuonti- tai vientivelvollisuuden noudattamisesta;

g) korvaavien todistusten ja kaksoiskappaleiden antamista;

- h) todistusten käsittelyä jäsenvaltioissa ja järjestelmän hallinnon kannalta tarvittavien tietojen vaihtoa, mukaan lukien menettelyt, jotka liittyvät jäsenvaltioiden väliseen erityiseen hallinnolliseen apuun.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

179 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

- rajoitetaan määriä, joille voidaan myöntää todistus;
- evätään haetut määrät;
- keskeytetään hakemusten jättämisen markkinoiden hallinnoimiseksi, jos haetaan suuria määriä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn soveltamista.

II LUKU

Tuontitullit

180 artikla

Kansainvälisten sopimusten ja tiettyjen muiden säädösten täytäntöönpano

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehtyjen kansainvälisten sopimusten tai minkä tahansa muun, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan tai 207 artiklan tai yhteisen tullitariffin mukaisesti annetun säädöksen vaatimusten noudattamiseksi maataloustuotteiden tuontitullien laskemisessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

181 artikla

Eräiden hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä viinialan tuotteiden tulohintajärjestelmä

1. Yhteisen tullitariffin tullien soveltamiseksi hedelmä- ja vihannesalan tuotteisiin, hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteisiin sekä viinirypälemehuun ja rypäleen puristemehuun lähetyksen tulohinta on sen tullausarvo, joka lasketaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ (tullikoodeksi) ja komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽²⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

2. Järjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joiden mukaan erän ilmoitetun tulohinnan todenperäisyys tarkistetaan käyttämällä kiinteää tuontiarvoa, ja joilla säädetään edellytyksistä vakuuden asettamiseksi.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 2 kohdassa tarkoitettua kiinteän tuontiarvon laskemista koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

182 artikla

Lisätuontitullit

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritellään vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarjanliha- ja banaanialojen sekä viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun alojen tuotteet, joiden tuonnissa on sovellettava yhteisessä tullitariffissa vahvistetun tullin lisäksi lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi unionin markkinoilla, jos

- tuontihinta alittaa tason, jonka unioni on ilmoittanut WTO:lle (käynnistyshinta); tai
- tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason (käynnistysmäärä).

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksien tasoon, joka määritellään tuontina ilmaistuna prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta unionin kulutuksesta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse unionin markkinoita tai jos vaikutukset eivät olisi oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin nähden.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään tarkasteltavana olevan lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella. Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai unionin tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

183 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla

- a) vahvistetaan sovellettavan tuontitullin tason Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyssä kansainvälisessä sopimuksessa, yhteisessä tullitariffissa ja 180 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;
- b) vahvistetaan edustavat hinnat ja käynnistysmäärät lisätuontitullien soveltamiseksi 182 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistettujen sääntöjen puitteissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista.

III LUKU

Tariffikiintiöiden hallinnointi ja erityistuontikohtelu kolmannessa maissa

184 artikla

Tariffikiintiöt

1. Kun kyseessä ovat tariffikiintiöt unionissa tai sen osassa vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi tarkoitettujen maataloustuotteiden tuontia varten tai sellaiset unionin osittain tai kokonaan hallinnoimat tariffikiintiöt unionin maataloustuotteiden kolmansiiin maihin tuontia varten, jotka johtuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan tai 207 artiklan mukaisesti annetun muun säädöksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista, komissio avaa ne ja/tai hallinnoi niitä tämän asetuksen 186 artiklan mukaisilla delegoituilla säädöksillä ja tämän asetuksen 187 ja 188 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää välttämällä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää:

- a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta palvelaan ensin -periaate");
- b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikaisen tarkastelun menetelmä");
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat -menetelmä").

3. Valitussa hallinnointimenetelmässä on

- a) otettava riittävästi huomioon unionin nykyiset ja tulevat tuotantoon, jalostukseen ja kulutusmarkkinoihin liittyvät

hankintatarpeet toimitusten kilpailukykyä, varmuutta ja jatkuvuutta silmällä pitäen ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino tuontitariffikiintiöiden osalta; ja

- b) mahdollistettava asianomaisessa kiintiössä käytettävissä olevien mahdollisuuksien täysimääräinen käyttö vientitariffikiintiöiden osalta.

185 artikla

Erietyiset tariffikiintiöt

Espanjan 2 000 000 maissitonin ja 300 000 durratonin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonin tuontitariffikiintiön toteuttamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden maksajavirastojen tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

186 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Jotta varmistetaan tasapuoliset mahdollisuudet käytettävissä olevien määrien osalta ja toimijoiden tasavertainen kohtelu tariffikiintiön osalta, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

- a) joilla määritellään edellytykset ja kelpoisuusvaatimukset, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää hakemuksen tariffikiintiössä; asianomaisissa säännöksissä voidaan edellyttää vähimmäiskokemusta kolmansien maiden ja niihin rinnastettavien alueiden kanssa käytävässä kaupassa tai jalostustoiminnassa, ilmaistuna vähimmäismääränä ja -aikana tietyllä markkinasektorilla; säännöksiin voi sisältyä erityissääntöjä, jotka soveltuvat tietyn alan tarpeisiin ja käytäntöihin sekä jalostusteollisuuden käyttötapoihin ja tarpeisiin;

- b) joilla vahvistetaan sellaiset säännöt, jotka koskevat oikeuksien siirtoa toimijoiden välillä ja tarvittaessa siirtorajoituksia tariffikiintiön hallinnoinnissa;

- c) joilla säädetään, että tariffikiintiöön osallistuminen edellyttää vakuuden asettamista;

- d) joilla säädetään tarvittaessa 184 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kansainvälisessä sopimuksessa tai muussa säädöksessä vahvistettuun tariffikiintiöön sovellettavista erityispiirteistä, vaatimuksista tai rajoituksista.

2. Jotta varmistetaan, että vientituotteet voivat tietyin edellytyksin saada erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tekemien kansainvälisten sopimusten nojalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 227 artiklan mukaisesti säännöistä, joilla jäsenvaltioiden

toimivaltaiset viranomaiset veloitetaan antamaan pyynnöstä ja asianmukaisten tarkastusten jälkeen tuotteille, jotka voivat vietäessä saada tietyn edellytyksen erityiskohtelun tuonnissa kolmannen maahan, asiakirja, jolla todistetaan edellytysten täyttyminen.

187 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

- a) vuosittaiset tariffikiintiöt, jotka jaetaan tarvittaessa sopivalla tavalla vuoden ajalle, ja käytettävän hallinnointimenetelmän;
- b) tuonti- ja vientijärjestelmää koskevassa sopimuksessa tai säädöksessä vahvistettujen erityissääntösten soveltamismenettelyt, jotka liittyvät erityisesti
 - i) takeisiin tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkistamiseen käytetyn asiakirjan hyväksymiseen;
 - iii) viejään antaman asiakirjan esittämiseen;
 - iv) tuotteiden käyttötarkoitukseen ja käyttöön;
- c) todistusten tai lupien voimassaoloajan;
- d) vakuuden asettamismenettelyt ja määrän;
- e) todistusten käytön ja tarvittaessa erityistoimenpiteet, jotka koskevat erityisesti tuontihakemusten jättämisedellytyksiä ja lupien myöntämistä tariffikiintiössä;
- f) menettelyt ja tekniset perusteet 185 artiklan soveltamiseksi;
- g) edellä 186 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan liittyvät sisältöä, muotoa, antamista ja käyttöä koskevat tarvittavat toimenpiteet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

188 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännökset, jotka koskevat menettelyn hallinnoimista sen

varmistamiseksi, että tariffikiintiössä käytettävissä olevia määriä ei ylitetä, erityisesti vahvistamalla kuhunkin hakemukseen sovellettavat jakokertoimet silloin, kun käytettävissä olevat määrät on saavutettu, hylkäämällä vireillä olevat hakemukset ja tarvittaessa keskeyttämällä hakemusten jättämisen.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännökset käyttämättömien määrien jakamiseksi uudelleen.

3. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista.

IV LUKU

Eräiden tuotteiden tuontia koskevat erityissäännökset

189 artikla

Hampun tuonti

1. Seuraavia tuotteita voidaan tuoda unioniin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) CN-koodin 5302 10 00 raaka hamppu, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja 35 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset;
- b) CN-koodin ex 1207 99 20 kylvettäviksi tarkoitettua hampunsiemeniä, joiden mukana on todisteet siitä, että asianomaisen lajikkeen tetrahydrokannabinolipitoisuus ei ylitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan ja 35 artiklan mukaisesti vahvistettua pitoisuutta;
- c) CN-koodin 1207 99 91 muut kuin kylvettäviksi tarkoitettua hampunsiemeniä, joita tuovat vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tällaisia siemeniä ei käytetä kylvämiseen.

2. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita niiden tiukempien sääntöjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta ja WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

190 artikla

Humalan tuonti

1. Humala-alan tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden laatuominaisuudet vastaavat vähintään unionissa korjatuille tuotteille tai unionissa korjatuista tuotteista valmistetuille tuotteille vahvistettuja vaatimuksia.

2. Tuotteilla katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitettua ominaisuuksia, jos niiden mukana seuraa alkuperämaan viranomaisten myöntämä ja 77 artiklassa tarkoitettua varmennustodistusta vastaavaksi todettu todistus.

Humalajauheen, lupuliinipitoisen humalajauheen, humalauutteen ja humalatuotteiden seosten osalta todistus voidaan todeta varmennustodistusta vastaavaksi ainoastaan, jos kyseisten tuotteiden alfhappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfhappopitoisuus, josta ne on valmistettu.

3. Hallinnollisen taakan keventämiseksi siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan edellytykset, joilla vastaavuustodistukseen ja pakkausmerkintöihin liittyviä velvollisuuksia ei sovelleta.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet mukaan luettuina vastaavuustodistusten tunnustamista ja humalan tuontitarkastuksia koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

191 artikla

Tuontituotteita koskevat poikkeukset ja erityisvakuus viinialalla

Poikkeuksia liitteessä VIII olevan II osan B jakson 5 kohdasta tai C jaksosta voidaan vahvistaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

Kun kyseessä on poikkeus liitteessä VIII olevan II osan B jakson 5 kohdasta, tuojien on asetettava nimetyille tulliviranomaisille kyseisten tuotteiden osalta vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että

- a) tuotteisiin ei ole sovellettu poikkeuksia tai
- b) jos poikkeuksia on sovellettu, tuotteita ei ole viinietetty tai jos ne on viinietetty, niihin on tehty asianmukaiset merkinnät.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, mukaan lukien vakuuden määrät ja asianmukaiset merkinnät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

192 artikla

Puhdistettavaksi tarkoitettun raakasokerin tuonti

1. Markkinointivuoden 2016/2017 loppuun saakka päätoimisille puhdistamoille myönnetään markkinointivuotta kohden yksinoikeus 2 500 000 tonnin tuontikapasiteettiin valkoisena sokerina ilmaistuna.

2. Ainoaa Portugalissa vuonna 2005 toiminnassa ollutta sokerijuurikkaan jalostustehdasta pidetään päätoimisena puhdistamona.

3. Puhdistettavaksi tarkoitettun sokerin tuontitodistuksia saa myöntää vain päätoimisille puhdistamoille ja sillä edellytyksellä, että asianomaiset määrät eivät ylitä 1 kohdassa tarkoitettuja määriä. Todistuksia voidaan siirtää ainoastaan päätoimisten puhdistamojen kesken, ja niiden voimassaolo lakkaa sen markkinointivuoden lopussa, jolle ne on myönnetty.

Tätä kohtaa sovelletaan jokaisen markkinointivuoden ensimmäisinä kolmena kuukautena.

4. Koska on tarpeellista varmistaa, että tämän artiklan mukaisesti tuotu puhdistettavaksi tarkoitettu sokeri puhdistetaan, siirretään komissiolle valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

- a) 1 kohdassa tarkoitettujen tuontijärjestelyjen toimintaan liittyvien termien käyttö;
- b) edellytykset ja kelpoisuusvaatimukset, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen, vakuuden asettaminen mukaan luettuna;
- c) hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännöt.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännöt, jotka koskevat vaatimuksiin ja velvollisuuksiin liittyviä todistusasiakirjoja, jotka tuojien ja erityisesti päätoimisten puhdistamojen on toimitettava. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

193 artikla

Tuontitullien soveltamisen keskeyttäminen sokerialalla

Jotta varmistetaan 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseksi tarvittava saatavuus, komissio voi markkinointivuoden 2016–2017 loppuun saakka antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään tuontitullien soveltamisen kokonaan tai osittain seuraavien tuotteiden tiettyjen määrien osalta:

- a) CN-koodiin 1701 kuuluva sokeri;
- b) CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluva isogluukoosi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus

194 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvan tuonnin vastaiset suojatoimenpiteet neuvoston asetusten (EY) N:o 260/2009⁽¹⁾ ja (EY) N:o 625/2009⁽²⁾ mukaisesti.

2. Jollei muissa Euroopan parlamentin ja neuvoston säädöksissä tai neuvoston muissa säädöksissä toisin säädetä, komissio vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla toteutetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut unionin suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

195 artikla

Jalostusmenettelyn ja sisäisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

Jos unionin markkinat häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään

jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna- ja siipikarja-alojen sekä maatalousperäisen etyylialkoholialan tuotteiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

VI LUKU

Vientituet

196 artikla

Soveltamisala

1. Jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista, kun sisämarkkinoita koskevat edellytykset ovat 219 artiklan 1 kohdassa tai 221 artiklassa kuvatun kaltaisia, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten tai hintojen ja unionin hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella

a) seuraavien alojen sellaisenaan vietäville tuotteille:

- i) vilja;
- ii) riisi;
- iii) sokeri liitteessä I olevan III osan b–d ja g kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta;
- iv) naudanliha;
- v) maito ja maitotuotteet;
- vi) sianliha;
- vii) munat;
- viii) siipikarjanliha;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 260/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä, EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 625/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä, EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.

b) tämän kohdan a alakohdan i–iii, v ja vii alakohdassa luetuille tuotteille, jotka viedään jalostettuina tavaroina neuvoston asetuksen (EY) N:o 1216/2009⁽¹⁾ mukaisesti ja jotka ovat tämän asetuksen liitteessä I olevan X osan b kohdassa lueteltujen sokeria sisältävien tuotteiden muodossa.

2. Vientituki tuotteille, jotka viedään jalostettuina tavaroina, ei saa olla suurempi kuin samojen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituki.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden saatavilla oleva tuki on 0 euroa sanotun rajoittamatta tämän artiklan 219 artiklan 1 kohdan ja 221 artiklan soveltamista.

197 artikla

Vientituen jakaminen

Jakomenetelmänä määrille, jotka voidaan viedä vientituella, käytetään jakomenetelmää, joka

- a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon unionin viennin tehokkuus, rakenne ja vaikutus markkinatasapainoon, aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää kyseessä olevien toimijoiden ja etenkin suurten ja pienten toimijoiden välillä;
- b) on toimijoille hallinnollisesti kevein, kun hallinnolliset vaatimukset otetaan huomioon.

198 artikla

Vientituen vahvistaminen

1. Samoihin tuotteisiin sovelletaan samoja vientitukia koko unionissa. Vientituki voi vaihdella määräpaikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.

2. Neuvosto hyväksyy vientitukien vahvistamista koskevat toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

199 artikla

Vientituen myöntäminen

1. Edellä 196 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetuille sellaisenaan vietäville tuotteille voidaan myöntää tukea vain hakemuksesta ja asianmukaisen vientitodistuksen esittämistä vastaan.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1216/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Edellä 196 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea tai asianomaiseen tarjousmenettelyyn perustuvaan vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan

- a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan; tai
- b) todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräpaikka; tällöin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

3. Vientituki maksetaan, kun esitetään todiste siitä, että

- a) tuotteet ovat poistuneet unionin tullialueelta tullikoodeksin 161 artiklassa tarkoitetun vientimenettelyn mukaisesti;
- b) tuotteet on eriytetyn vientituen tapauksessa tuotu todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

200 artikla

Elävistä eläimistä naudanliha-alalla maksettavat vientituet

Naudan- ja vasikanliha-alan tuotteiden osalta eläviä eläimiä koskevien vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin oikeudessa säädettyjen vaatimusten noudattamista.

201 artikla

Vientirajoitukset

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvien määrällisten sitoumusten noudattaminen varmistetaan kyseessä oleviin tuotteisiin sovellettavien viiteajanjaksojen osalta myönnettyjen vientitodistusten perusteella.

WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viitejakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

202 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Vientitukijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti velvoitteesta asettaa vakuus, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään.

2. Toimijoiden ja viranomaisten hallinnollisen taakan keventämiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti niiden kynnysarvojen vahvistamisesta, joiden alittuessa vientitodistuksen myöntämistä tai esittämistä ei edellytetä, niiden määräpaikkojen tai toimien määrittämisestä, joiden osalta vientitodistuksen esittämisvelvollisuudesta vapauttaminen on perusteltua, ja perustelluissa tapauksissa vientitodistusten myöntämisen sallimisesta jälkikäteen.

3. Sellaisten käytännön tilanteiden varalta, joissa vientitukiin on täysi tai osittainen tukikelpoisuus, ja jotta helpotetaan toimijoiden toimintaa vientitukihakemuksen jättöpäivän ja vientituen lopullisen maksamisen välisenä aikana, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat

- a) jotakin muuta vientituella määriteltyä päivämäärää;
- b) vientitukien ennakkomaksuja, myös vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevia edellytyksiä;
- c) lisätodisteita silloin, kun on epäilyksiä tuotteiden todellisen määräpaikan suhteen, ja mahdollisuutta jälleentuontiin unionin tullialueelle;
- d) määräpaikkoja, joita pidetään unionista vientinä, ja vientitukikelpoisten määräpaikkojen sisällyttämistä unionin tullialueeseen.

4. Jotta voidaan varmistaa, että viejillä on tasavertainen pääsy perussopimusten liitteessä I lueteltujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden vientitukiin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti 199 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta 196 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

5. Jotta varmistetaan, että vientitukia saavat tuotteet viedään unionin tullialueelta ja estetään niiden mahdollinen tullialueelle paluu sekä kevennetään toimijoiden hallinnollista taakkaa vientituetun tuotteen määrämaahan saapumista koskevien todisteiden laatimisen ja toimittamisen osalta eriytetyn vientituen tapauksessa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat

- a) määräaika, jossa tuotteiden on poistuttava unionin tullialueelta, myös väliaikaisen uuden maahantulon aikaa;
- b) käsittelyjä, joita vientituetuille tuotteille saa tehdä kyseisenä ajanjaksona;

c) todistetta määräpaikkaan saapumisesta tukikelpoisuutta varten eriytetyn vientituen osalta;

d) vientikynnyksiä ja edellytyksiä, joilla viejät voidaan vapauttaa tällaisen todisteen esittämisestä;

e) edellytyksiä, joilla riippumattomat kolmannet osapuolet hyväksyvät todisteen määräpaikkaan saapumisesta tukikelpoisuutta varten eriytettyä vientitukea sovellettaessa.

6. Jotta viejiä kannustettaisiin noudattamaan eläinten hyvinvointia koskevia edellytyksiä ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa vientitukiin liittyvien varojen moitteettoman käytön silloin, kun niiden edellytyksenä on eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattaminen, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisesta unionin tullialueen ulkopuolella, riippumattomien kolmansien osapuolten käyttö mukaan luettuna.

7. Siirretään komissiolle valta antaa eri alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan toimijoihin ja vientitukikelpoisiin tuotteisiin sovellettavat erityisvaatimukset ja -edellytykset ja kerrotoimet vientitukien laskemiseksi tiettyjen viljasta saatavien alkoholipitoisten juomien kypsyysprosessin huomioon ottamiseksi.

203 artikla

Täytäntöönpanovallan käyttäminen tarkastelumenettelyä noudattaen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän luvun soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

- a) sellaisten vietävissä olevien määrien uudelleenjakamista, joita ei ole myönnetty eikä käytetty;
- b) vientituen maksamisen uudelleenlaskentamenetelmää silloin, kun todistuksessa mainittu tuotekoodi tai määräpaikka ei vastaa todellista tuotetta tai määräpaikkaa;
- c) edellä olevan 196 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
- d) vakuuden asettamisenettelyjä ja määrää;

- e) 202 artiklan 4 a kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden soveltamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

204 artikla

Muu täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla:

- a) vahvistetaan asianmukaiset toimenpiteet 199 artiklan 2 kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön estämiseksi erityisesti hakemusten jättämismenettelyssä;
- b) vahvistetaan tarvittavat toimenpiteet 201 artiklassa tarkoitettujen määrällisten sitoumusten noudattamiseksi, mukaan lukien vientitodistusten myöntämisen keskeyttäminen tai rajoittaminen silloin, kun tällaiset sitoumukset ylitetään tai ne voidaan ylittää;
- c) vahvistetaan vientitukeen sovellettavia kertoimia 202 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VII LUKU

Ulkoisen jalostus

205 artikla

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

Jos unionin markkinat häiriintyvät tai saattavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö osittain tai kokonaan vilja-, riisi-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudan- ja vasikanliha-, sianliha-, lampan- ja vuohenliha- sekä siipikarja-alojen tuotteiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

IV OSA

KILPAILUSÄÄNNÖT

I LUKU

Yrityksiin sovellettavat säännöt

206 artikla

Komission suuntaviivat maatalouden kilpailusääntöjen soveltamisesta

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101–106 artiklaa sekä niiden täytäntöönpanosäännöksiä sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan mukaisesti kaikkiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa ja 102 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa tai kauppaa, jollei tämän asetuksen 207–210 artiklasta muuta johdu.

Sisämarkkinoiden toiminnan ja unionin kilpailusääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset soveltavat unionin kilpailusääntöjä tiiviissä yhteistyössä.

Lisäksi komissio julkaisee kansallisten kilpailuviranomaisten sekä yritysten tueksi tarvittaessa suuntaviivoja.

207 artikla

Merkitykselliset markkinat

Merkityksellisten markkinoiden määrittely on väline, jonka avulla tunnistetaan ja määritellään yritysten välisen kilpailun rajat ja joka perustuu kahteen ulottuvuuteen:

- a) merkitykselliset tuotemarkkinat: tässä luvussa 'tuotemarkkinoilla' tarkoitetaan markkinoita, joihin kuuluvat kaikki tuotteet, joita kuluttaja pitää keskenään vaihdettavissa tai korvattavissa olevina niiden ominaisuuksien, hintojen ja käyttötarkoituksen vuoksi;
- b) merkitykselliset maantieteelliset markkinat: tässä luvussa 'maantieteellisillä markkinoilla' tarkoitetaan markkinoita, jotka muodostuvat alueesta, jolla asianomaiset yritykset ovat sitoutuneet tarjoamaan kyseisiä tuotteita, jolla kilpailuedellytykset ovat riittävän yhtenäiset ja joka voidaan erottaa vierekkäisistä maantieteellisistä alueista erityisesti kilpailuedellytysten huomattavan erilaisuuden perusteella.

208 artikla

Määräävä asema

Tässä luvussa 'määräävällä asemalla' tarkoitetaan sitä, että yrityksellä on taloudellinen valta-asema, jonka perusteella se voi estää toimivan kilpailun ylläpitämisen merkityksellisillä markkinoilla, koska se voi toimia huomattavan itsenäisesti suhteessa kilpailijoihinsa, asiakkaihinsa ja viime kädessä kuluttajiin.

209 artikla

Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita koskevat poikkeukset maataloustuottajien ja maataloustuottajayhdistysten osalta

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 206 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka ovat tarpeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin maataloustuottajien, maataloustuottajayhdistysten, maataloustuottajayhdistysten yhteenliittymien tai tämän asetuksen 152 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 156 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ellei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarannu.

Tätä kohtaa ei sovelleta sellaisiin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joihin sisältyy velvoite soveltaa samoja hintoja tai jotka estävät kilpailun.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttäviä sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa kieltää, eikä sitä tarkoittavaa etukäteispäätöstä vaadita.

Kaikissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan soveltamista koskevilla kansallisissa tai unionin menettelyissä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdan määräysten rikkomista koskeva todistustaakka kuuluu osapuolelle tai viranomaiselle, joka väittää määräyksiä rikottavan. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä koskeva todistustaakka kuuluu osapuolelle, joka vaatii tuossa kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

210 artikla

Hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisten tämän asetuksen 157

artiklan nojalla hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena on toteuttaa tämän asetuksen 157 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja maito- ja maitotuotealan osalta 157 artiklan 3 kohdan c alakohdassa lueteltuja toimia ja oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien sekä tupakka-alan osalta tämän asetuksen 162 artiklassa lueteltuja toimia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos

- a) siinä tarkoitetuista sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;
- b) komissio ei ole kahden kuukauden kuluessa tarvittavien tietojen saamisesta todennut kyseisten sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa.

Jos komissio toteaa 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, se esittää havaintonsa ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn soveltamista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön ennen 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kahden kuukauden määräajan päättymistä.

4. Sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan joka tapauksessa olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, jos ne

- a) voivat aiheuttaa minkäänlaista markkinoiden lokeroitumista unionissa;
- b) voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;
- c) voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä niiden yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisen organisaation toimella pyritään;
- d) sisältävät hintojen tai kiintiöiden vahvistamista;
- e) voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kahden kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamisedellytykset eivät täyty, se tekee päätöksen ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn soveltamista siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätös voi tulla voimaan aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut väärää tietoa tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuonna annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimusten kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Valtiontukisäännöt

211 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109 artiklan soveltaminen

1. Maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109 artiklaa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109 artiklaa ei sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat kumman hyvänsä seuraavista nojalla ja mukaisesti:

- a) tässä asetuksessa säädetty, unionin osittain tai kokonaan rahoittamat toimenpiteet;
- b) tämän asetuksen 213–218 artikla.

212 artikla

Viinin tukiohjelmiin liittyvät kansalliset tuet

Poiketen siitä, mitä 44 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 45, 49 ja 50 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien unionin sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevilla unionin säännöissä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä unionin että kansallinen rahoitus.

213 artikla

Poroalan kansalliset tuet Suomessa ja Ruotsissa

Suomi ja Ruotsi voivat komission ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista antamalla suostumuksella myöntää kansallista tukea porojen ja porotuotteiden (CN-koodit ex 0208 ja ex 0210) tuotantoon ja kaupan pitämiseen sikäli kuin niistä ei aiheudu perinteisten tuotantotasojen lisäystä.

214 artikla

Sokerialan kansalliset tuet Suomessa

Suomi voi myöntää sokerijuurikkaan viljelijöille kansallista tukea enintään 350 euroa hehtaaria kohden markkinointivuodessa.

215 artikla

Mehiläishoitoalan kansalliset tuet

Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallista tukea, jota myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kauppaan myönnettäviä tukia lukuun ottamatta.

216 artikla

Kansallinen tislaukseen kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat perustelluissa kriisitapauksissa myöntää viinintuottajille kansallista tukea vapaaehtoista tai pakollista viinin tislausta varten.

Tuen on oltava oikeasuhteista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.

Jäsenvaltiossa tällaiseen tukeen käytettävissä olevien tukien kokonaismäärä ei saa minään vuonna ylittää 15:tä prosenttia liitteessä VI kullekin jäsenvaltiolle vahvistetuista asianomaisena vuotena käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua kansallista tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Komissio päättää ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista, hyväksytäänkö toimenpide ja saako tukea myöntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiataroituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

217 artikla

Lapsille jaettavien tuotteiden kansalliset tuet

Jäsenvaltio voi 23 ja 26 artiklassa säädetyn unionin tuen lisäksi myöntää kansallista tukea, joka liittyy 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseen koulujen oppilaille tai kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin asiaan liittyviin kustannuksiin.

Jäsenvaltiot voivat rahoittaa tukensa asianomaisella alalla kerätävillä maksuilla tai yksityissektorilta saatavilla rahoitusosuuksilla.

Jäsenvaltio voi 23 artiklassa säädetyn unionin tuen lisäksi myöntää kansallista tukea sellaisten liitännäistoimenpiteiden rahoittamiseksi, jotka ovat tarpeen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, hedelmien ja vihannesten, hedelmä- ja vihannesjalosteiden sekä banaanituotteiden toimittamista koskevien unionin järjestelmien toimivuuden kannalta.

218 artikla

Pähkinöiden kansallinen tuki

1. Jäsenvaltio voi myöntää vuosittain kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden seuraava tuotteita tuottaville viljelijöille:

- CN-koodien 0802 11 ja 0802 12 mantelit;
- CN-koodien 0802 21 ja 0802 22 hasselpähkinät ja filbertspähkinät;
- CN-koodien 0802 31 00 ja 0802 32 00 saksanpähkinät;
- CN-koodien 0802 51 00 ja 0802 52 00 pistaasipähkinät;
- CN-koodin 1212 92 00 johanneksenleipä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraaville pinta-aloille:

Jäsenvaltio	Enimmäispinta-ala (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Saksa	1 500
Kreikka	41 100
Espanja	568 200
Ranska	17 300
Italia	130 100
Kypros	5 100
Luxemburg	100
Unkari	2 900
Alankomaat	100
Puola	4 200
Portugali	41 300

Jäsenvaltio	Enimmäispinta-ala (ha)
Romania	1 645
Slovenia	300
Slovakia	3 100
Yhdistynyt kuningaskunta	100

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi viljelijän kuulumisen 152 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

V OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Poikkeustoimenpiteet

1 Jaks o

Markkinahäiriöt

219 artikla

Markkinahäiriöiden vastaiset toimenpiteet

1. Jotta reagoitaisiin tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti markkinahäiriöiden ughiin, jotka johtuvat sisäisillä tai ulkoisilla markkinoilla esiintyvistä merkittävistä hintojen nousuista tai laskuista tai muista tapahtumista ja olosuhteista, jotka merkittävästi häiritsevät tai uhkaavat häiritä markkinoita, jos tilanne todennäköisesti jatkuu tai heikkenee entisestään, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen kyseisen markkinahäiriön korjaamiseksi noudattaen samalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita ja edellyttäen, että kaikki muut tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevat toimenpiteet vaikuttavat riittämättömiltä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 228 artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin markkinahäiriöiden ughiin.

Kyseiset erittäin kiireelliset tapaukset voivat käsittää tarpeen toteuttaa välittömiä toimia markkinahäiriön korjaamiseksi tai estämiseksi, jos markkinahäiriön uhka esiintyy niin nopeasti tai odottamattomasti, että tilanne voidaan tehokkaasti ja vaikuttavasti korjata vain välittömällä toimilla, tai joissa toimilla estetäisiin markkinahäiriöiden ughien toteutuminen, jatkuminen tai muuttuminen vakavammaksi tai pitkäaikaisemmaksi häiriöksi, taikka jos välittömien toimien viivästyminen uhkasi aiheuttaa häiriön tai pahentaa sitä tai lisäksi sellaisten toimenpiteiden laajuttua, jotka olisivat myöhemmin tarpeen uhkan tai häiriön korjaamiseksi tai vahingollisia tuotannolle tai markkinaolosuhteille.

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan siinä laajuudessa ja sen ajan kuin on tarpeen markkinahäiriön tai sen uhkan korjaamiseksi laajentaa tai muuttaa muiden tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden soveltamisalaa, kestoja tai muita näkökohtia tai sääntää vientituista tai keskeyttää tuontitullit kokonaan tai osittain tiettyjen määrien tai kausien osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei sovelleta liitteessä I olevan XXIV osan 2 jaksossa lueteltuihin tuotteisiin.

Komissio voi kuitenkin 228 artiklassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen annetuilla delegoiduilla säädöksillä päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan yhteen tai useampaan liitteessä I olevan XXIV osan 2 jaksossa lueteltuun tuotteeseen.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamiseksi tarvittavat menettelysäännöt ja tekniset perusteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 J a k s o

Eläintauteihin ja kansanterveyden taikka eläinten tai kasvien terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen liittyvät markkinatukitoimenpiteet

220 artikla

Eläintauteihin ja kansanterveyden taikka eläinten tai kasvien terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen liittyvät toimenpiteet

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat poikkeuksellisia tukitoimenpiteitä asianomaisille markkinoille seuraavien seikkojen ottamiseksi huomioon:

- unionin sisäisen ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan rajoitukset, joita voi aiheutua eläintautien leviämisen estämistoimenpiteistä, ja
- vakavat markkinahäiriöt, jotka liittyvät suoraan kansanterveyden taikka eläinten tai kasvien terveyden ja tautien riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan millä tahansa seuraavista aloista:

- naudanliha;
- maito ja maitotuotteet;
- sianliha;

d) lampaan- ja vuohenliha;

e) munat;

f) siipikarjanliha.

Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä, jotka liittyvät kansanterveyden tai kasvien terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen, sovelletaan myös kaikkiin muihin maataloustuotteisiin lukuun ottamatta liitteessä I olevan XXIV osan 2 jaksossa lueteltuja tuotteita.

Siirretään komissiolle valta antaa 228 artiklassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä, joilla laajennetaan tämän kohdan kahden ensimmäisen alakohdan tuoteluetteloa.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty toimenpiteet toteutetaan asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä.

4. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteitä taudin nopeaa pysäyttämistä varten ja ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen asianomaisten markkinoiden tukemiseksi.

5. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädettyistä toimenpiteistä jäsenvaltiolle aiheutuvien menojen rahoitukseen 50 prosentin osuudella.

Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu kuitenkin rahoitukseen osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tuottajat osallistuvat jäsenvaltioille aiheutuviin menoihin, siitä ei seuraa kilpailun vääristymistä eri jäsenvaltioiden tuottajien kesken.

3 J a k s o

Erityiset ongelmat

221 artikla

Toimenpiteet erityisten ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat kiireellisiä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi. Kyseiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja niin pitkän ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä erityisten ongelmien ratkaisemiseksi 229 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa tilanteissa, jotka todennäköisesti johtavat tuotanto- ja markkinaolosuhteiden nopeaan heikkenemiseen ja joita saattaisi olla vaikea korjata, jos toimenpiteiden hyväksyminen viivästyy.

3. Komissio vahvistaa toimenpiteitä 1 tai 2 kohdan nojalla vain, jollei tarvittavia kiireellisiä toimenpiteitä ole mahdollista vahvistaa 219 tai 220 artiklan mukaisesti.

4. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan nojalla vahvistettujen toimenpiteiden voimassaoloaika on enintään 12 kuukautta. Jos ne erityiset ongelmat, joiden vuoksi kyseiset toimenpiteet on vahvistettu, jatkuvat tämän ajanjakson jälkeen, komissio voi pysyvän ratkaisun käyttöön ottamiseksi antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä asiasta tai esittää aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia.

5. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 tai 2 kohdan nojalla vahvistetuista toimenpiteistä kahden työpäivän kuluessa niiden hyväksymisestä.

4 J a k s o

Sopimukset ja päätökset markkinoiden vakavien epätasapainotilojen aikana

222 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohdan soveltaminen

1. Markkinoiden vakavien epätasapainotilojen aikana komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta missään tapauksessa hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden, niiden yhteenliittymien ja hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin ja päätöksiin millään tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla alalla edellyttäen, että nämä sopimukset ja päätökset eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, että niillä pyritään vaukuttamaan kyseistä alaa ja että ne kuuluvat yhteen tai useampaan luokkaan seuraavista:

- a) niiden tuotteet poistetaan markkinoilta tai annetaan ilmaisjakeluun;
- b) muuntaminen ja jalostaminen;
- c) varastointi yksityisten toimijoiden toimesta;
- d) yhteiset myynninedistämistoimet;
- e) laatuvaatimuksia koskevat sopimukset;

f) tarvittavien tuotantopanosten yhteisostot tuholaisien ja eläin- ja kasvitautien leviämisen estämiseksi unionissa tai tarvittavien tuotantopanosten yhteisostot luonnonkatastrofien vaikutusten torjumiseksi unionissa;

g) tilapäinen tuotannosuunnittelu tuotantosyklin erityisluonteen mukaisesti.

Komissio määrittää kussakin täytäntöönpanosäädöksessä tämän poikkeuksen sisällön ja maantieteellisen soveltamisalan sekä, jollei 3 kohdasta muuta johdu, poikkeuksen soveltamisajan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos komissio on jo vahvistanut jonkin tässä luvussa tarkoitetuista toimenpiteistä, jos tuotteet on ostettu julkisessa interventiossa tai jos II osan I osaston I luvussa tarkoitettu yksityisen varastoinnin tuki on myönnetty.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut sopimukset ja päätökset eivät voi ylittää kestoaltaan kuutta kuukautta.

Komissio voi kuitenkin antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tällaisten sopimusten ja päätösten voimassaolon jatkaminen enintään kuuden kuukauden lisäajaksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Tiedonannot ja raportointi

223 artikla

Tiedonantovaatimukset

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi, maataloustuotteiden markkinoiden seuraamiseksi, analysoimiseksi ja hallinnoimiseksi, markkinoiden avoimuuden varmistamiseksi sekä yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteiden moitteettoman toiminnan ja tarkastusten, valvonnan, seurannan, arvioimisen ja tarkastamisen varmistamiseksi sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi, kyseisten sopimusten mukaiset ilmoitusvaatimukset mukaan luettuina, komissio voi 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka liittyvät yritysten, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tiedonantoihin. Komissio ottaa toimenpiteitä toteuttaessaan huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden välisen synergian.

Saatuja tietoja voidaan toimittaa kansainvälisille organisaatioille tai kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai asettaa näiden saataville, ja ne voidaan julkistaa, jollei henkilötietojen suojasta ja yritysten liikesalaisuuksien, myös hintojen, suojaamiseen liittyvästä oikeutetusta edusta muuta johdu.

2. Jotta varmistetaan tietojärjestelmien eheys sekä toimitettavien asiakirjojen ja niihin liittyvien tietojen aitous ja luettavuus, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti

- a) ilmoitettavien tietojen luonteesta ja tyypistä;
- b) käsiteltävistä tietoryhmistä ja enimmäissäilytysajoista, sekä käsittelyn tarkoituksesta erityisesti, kun tietoja julkaistaan ja siirretään kolmansiin maihin;
- c) oikeudesta päästä tietoihin tai saataville asetettaviin tietojärjestelmiin;
- d) tietojen julkaisemisedellytyksistä.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat säännökset, mukaan lukien:

- a) ilmoitusmenetelmät;
- b) säännöt, jotka koskevat ilmoitettavia tietoja;
- c) järjestelyt ilmoitettavien tietojen hallinnoimiseksi sekä tiedonantojen sisällön, muodon, aikataulun, toimittamistilheyden ja määräaikaosalta;
- d) järjestelyt tietojen ja asiakirjojen toimittamiseksi tai käyttöön asettamiseksi jäsenvaltioille, kansainvälisille organisaatioille tai kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille, tai yleisölle, jolle henkilötietojen suojasta ja yritysten liikesalaisuuksien suojaamiseen liittyvästä oikeutetusta edusta muuta johdu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 229 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

224 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuojat

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja 223 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja tarkoituksia varten, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja näiden tarkoitusten vastaisella tavalla.
2. Jos henkilötietoja käsitellään 223 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa seuranta- ja arviointitarkoituksessa, tiedot tehdään nimettömiksi ja niitä käsitellään vain koottuina.
3. Henkilötietoja käsitellään direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti. Tällaisia tietoja ei etenkään saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten

tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädetyt vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojensa saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaiset oikeudet.

225 artikla

Komission raportointivelvoite

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavat kertomukset:

- a) joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran 21 päivän joulukuuta 2016 kertomuksen 55, 56 ja 57 artiklassa vahvistettujen mehiläishoitoalaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta, mukaan lukien viimeisin kehitys mehiläispesien tunnistamisjärjestelmien alalla;
- b) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja myös viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 maito- ja maitotuotealan markkinatilanteen kehitystä ja erityisesti 148-151 artiklan, 152 artiklan 3 kohdan ja 157 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti epäedullisessa asemassa olevien alueiden maidontuottajiin ja maidontuotantoon kohdistuvia vaikutuksia näillä alueilla tapahtuvan tuotannon säilyttämistä koskevan yleisen tavoitteen yhteydessä ja käsitellään mahdollisia kannustimia, joilla tuottajia rohkaistaan tekemään yhteistä tuotantoa koskevia sopimuksia, ja joka sisältää tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.
- c) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 kertomuksen mahdollisuudesta lisätä oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit koulujärjestelmien soveltamisalaan;
- d) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kertomuksen kilpailusääntöjen soveltamisesta maatalousalaan kaikissa jäsenvaltioissa, erityisesti 209 ja 210 artiklan sekä 169, 170 ja 171 artiklan toiminnasta asianomaisilla aloilla.

III LUKU

Maatalousalan kriisivaraus

226 artikla

Varauksen käyttö

Määrärahat, jotka siirretään maatalousalan kriisivarauksesta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 25 artiklassa ja Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen budjettikurista, budjetti-yhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 22 kohdassa tarkoitettujen edellytysten ja menettelyn mukaisesti, asetetaan käytettäväksi sille vuodelle tai niille vuosille, jolloin lisätukea tarvitaan, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin, jotka toteutetaan tavantasaista markkinakehityksestä poikkeavissa olosuhteissa.

Määrärahoja siirretään erityisesti menoihin, jotka liittyvät tämän asetuksen

- a) 8–21 artiklaan;
- b) 196–204 artiklaan ja
- c) 219, 220 ja 221 artiklaan.

VI OSA

TOIMIVALLAN SIIRTO SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPU SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

227 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle seitsemän vuoden ajaksi 20 päivän joulukuuta 2013 tässä asetuksessa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen seitsemän vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta sitä viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa tässä asetuksessa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyys.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Tämän asetuksen nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

228 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin

niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 227 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti vastustaa tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

229 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Edellä 80 artiklan 5 kohdassa, 91 artiklan c ja d alakohdassa, 97 artiklan 4 kohdassa, 99 ja 106 artiklassa sekä 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säädösten tapauksessa, jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

230 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1234/2007.

Seuraavia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen:

a) maidontuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän osalta II osan I osaston III luvun II jaksoa, 55 ja 85 artiklaa sekä liitteitä IX ja X sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2015;

b) viinialan osalta:

i) 85 a–85 e artiklaa sovelletaan sellaisten 85 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alojen osalta, joita ei ole vielä raivattu, ja sellaisten 85 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen osalta, joita ei ole säännönmukaisesti, siihen asti kun kyseiset alat on raivattu tai säännönmukaisesti, ja 188 a artiklan 1 ja 2 kohta;

ii) II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa perustettua istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015 asti;

- iii) 118 m artiklan 5 kohtaa sovelletaan, kunnes "Mlado vino portugizac" nimityksellä varustettujen viinien 1 päivänä heinäkuuta 2013 käytettävissä olevat varastot on käytetty loppuun;
- (iv) 118 s artiklan 5 kohtaa sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2017 saakka;
- c) 113 a artiklan 4 kohtaa, 114, 115, 116 artiklaa, 117 artiklan 1–4 kohtaa ja 121 artiklan e alakohdan iv alakohtaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi, liitteessä XIV olevan B osan I kohdan 2 ja 3 alakohtaa, III kohdan 1 alakohtaa ja C osaa sekä liitteessä XV olevan II osan 1, 3, 5 ja 6 kohtaa sekä IV osan 2 kohtaa sovelletaan vastaavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivään, joka vahvistetaan tämän asetuksen 75 artiklan 2 kohdassa, 76 artiklan 4 kohdassa, 78 artiklan 3 ja 4 kohdassa, 79 artiklan 1 kohdassa, 80 artiklan 4 kohdassa, 83 artiklan 4 kohdassa, 86 artiklassa, 87 artiklan 2 kohdassa, 88 artiklan 3 kohdassa ja 89 artiklassa tarkoitettujen delegeoitujen säädösten nojalla;
- d) 133 a artiklan 1 kohtaa ja 140 a artiklaa sovelletaan 30 päivään syyskuuta 2014;
- e) 182 artiklan 3 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan sokerin markkinointivuoden 2013/2014 loppuun eli 30 päivään syyskuuta 2014;
- f) 182 artiklan 4 kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2017;
- g) 182 artiklan 7 kohtaa sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2014;
- h) liitteessä XV olevan III osan 3 kohdan b alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015;
- i) liitettä XX sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1216/2009 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 614/2009 ⁽¹⁾ korvaavan lainsäätämisyjärjestyksessä annettavan säädöksen voimaantuloon saakka.
2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1234/2007 pidetään viittauksina tähän asetukseen ja asetukseen (EU) N:o 1306/2013 tämän asetuksen liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. JUKNA

3. Kumotaan neuvoston asetukset (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1601/96 ja (EY) N:o 1037/2001.

231 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jotta varmistettaisiin joustava siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädetyihin järjestelyihin, siirretään komissiolle valta antaa delegeoituja säädöksiä 227 artiklan mukaisesti tarvittavista toimenpiteistä yritysten saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojaamiseksi.

2. Kaikkiin ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksytyihin monivuotisiin ohjelmiin sovelletaan tämän asetuksen voimaantulon jälkeenkin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä kyseisten ohjelmien päättymiseen saakka.

232 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Kuitenkin

- a) 181 artiklaa sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2014;
- b) liitteessä VII olevan VII osan II kohdan 3 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016;
2. Tämän asetuksen 148–151 artiklaa, 152 artiklan 3 kohtaa, 156 artiklan 2 kohtaa, 157 artiklan 3 kohtaa, 161 ja 163 artiklaa, 173 artiklan 2 kohtaa ja 174 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2020.
3. Tämän asetuksen 127–144 artiklaa sekä 192 ja 193 artiklaa sovelletaan 30 päivään syyskuuta 2017 eli sokerin markkinointivuoden 2016/2017 loppuun.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kaupparjestelmästä (EUVL L 181, 14.7.2009, s. 8).

LIITE I

LUETTELO 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

I OSA

Vilja

Vilja-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0709 99 60	Tuore tai jäädytetty sokerimaissi
0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloitettu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
1001 91 20	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
ex 1001 99 00	Spelttivehnä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
1002	Ruis
1003	Ohra
1004	Kaura
1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
1005 90 00	Maissi, ei kuitenkaan siemenvilja
1007 10 90, 1007 90 00	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
b) 1001 11 00, 1001 19 00	Durumvehnä
c) 1101 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot
1102 90 70	Hienot ruisjauhot
1103 11	Vehnärouhe ja karkeat jauhot
1107	Maltaat, myös paahdetut
d) 0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitetut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin
ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
1102 20	– maissijauho
1102 90	– muut:
1102 90 10	-- ohrajauho
1102 90 30	-- kaurajauho
1102 90 90	-- muut
ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeen 1103 19 50 riisi eikä alanimikkeen 1103 20 50 riisipelletit
ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristettyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihautaleet; viljanjyvien alkioit, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhettut
1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot

CN-koodi	Kuvaus
ex 1108	Tärkkelys, inuliini:
	– tärkkelys:
1108 11 00	-- vehnätärkkelys
1108 12 00	-- maissitärkkelys
1108 13 00	-- perunatärkkelys
1108 14 00	-- maniokkitärkkelys (kassavatärkkelys)
ex 1108 19	-- muu tärkkelys:
1108 19 90	--- muut
1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	– glukoosi ja glukosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta:
	-- muut:
ex 1702 30 50	--- valkoisena kiteisenä jauheena, myös yhteenpuristettuna, jossa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 30 90	--- muut, joissa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 40	– glukoosi ja glukosisiirappi, jossa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan inverttisokeri:
1702 40 90	-- muut
ex 1702 90	– muut, myös inverttisokeri ja muut sokeri- ja sokerisiirappiseokset, joissa on fruktoosia 50 prosenttia kuivapainosta:
1702 90 50	-- maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi
	-- sokeriväri:
	--- muut:
1702 90 75	---- jauheena, myös yhteenpuristettuna
1702 90 79	---- muut
2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut
	-- lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:
	--- muut
2106 90 55	---- glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjättemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	– tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	– rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
ex 2306	Öljyakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa muodostuneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
	– muut
2306 90 05	-- maissinalkioista

CN-koodi	Kuvaus
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	–tammerhot ja hevuskastanjat; hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	–koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11	–joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90,
2309 10 13	1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	–muut:
2309 90 20	– yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 5 lisähuomautuksessa tarkoitetut tuotteet
	– muut, myös esiseokset:
2309 90 31	––joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90,
2309 90 33	1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
2309 90 41	
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Tässä alanimikkeessä 'maitotuotteilla' tarkoitetaan nimikkeisiin 0401–0406 ja alanimikkeisiin 1702 11 00, 1702 19 00 ja 2106 90 51 kuuluvia tuotteita.

II OSA

Riisi

Riisialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 1006 10 21 – 1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi), muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
1006 20	Esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi)
1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b) 1006 40 00	Rikottu riisi
c) 1102 90 50	Riisijauhot
1103 19 50	Riisistä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
1103 20 50	Riisipelletit
1104 19 91	Riisihiutaleet
ex 1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
1108 19 10	Riisitärkkelys

III OSA

Sokeri

Sokerialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 1212 91	Sokerijuurikas
1212 93 00	Sokeriruoko
b) 1701	Ruoko- ja juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeä
c) 1702 20	Vaahterasokeri ja vaahterasiirappi
1702 60 95 ja	Muut sokerit ja sokerisiirapit, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan laktoosi tai glukoosi, maltodekstriini ja isoglukoosi
1702 90 95	
1702 90 71	Sokeriväri, jossa on sakkaroosia vähintään 50 prosenttia kuivapainosta
2106 90 59	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit, muut kuin isoglukoosi-, laktoosi-, glukoosi- ja maltodekstriinisiirapit
d) 1702 30 10	Isoglukoosi
1702 40 10	
1702 60 10	
1702 90 30	
e) 1702 60 80	Inuliinisiirappi
1702 90 80	
f) 1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi
g) 2106 90 30	Maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit
h) 2303 20	Sokerijuurikasjätelässä, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet

IV OSA

Kuivattu rehu

Kuivarehualaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 1214 10 00	– keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit – muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
ex 1214 90 90	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita – muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b) ex 2309 90 96	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet – yksinomaan edellä tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäänöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

V OSA

Siemenet

Siemenalaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
0712 90 11	Sokerimaissihybridit: – kylvämiseen
0713 10 10	herneet (<i>Pisum sativum</i>): – kylvämiseen
ex 0713 20 00	kahviherneet (<i>garbanzot</i>): – kylvämiseen
ex 0713 31 00	<i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper- tai <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek -lajin pavut: – kylvämiseen
ex 0713 32 00	adsukipavut (<i>Phaseolus</i> tai <i>Vigna angularis</i>): – kylvämiseen
0713 33 10	tarhapavut (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – kylvämiseen
ex 0713 34 00	Maapavut (<i>Vigna subterranea</i> tai <i>Voandzeia subterranea</i>):
ex 0713 35 00	– kylvämiseen
ex 0713 39 00	Lehmänpavut (<i>Vigna unguiculata</i>): – kylvämiseen
	Muut: – kylvämiseen
ex 0713 40 00	linssit eli kylvövirvilät: – kylvämiseen
ex 0713 50 00	Härkäpavut (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> ja <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
ex 0713 60 00	– kylvämiseen
	kyyhkynherneet (<i>Cajanus cajan</i>): – kylvämiseen
ex 0713 90 00	Muut kuivatut palkokasvit: – kylvämiseen
1001 91 10	Spelttivehnä: – siemenet
1001 91 90	
ex 1005 10	Hybridimaissi, siemenvilja
1006 10 10	Kuorimaton riisi (<i>paddy</i> - eli raakariisi): – kylvämiseen
1007 10 10	Durrahybridit: – siemenet

CN-koodi	Kuvaus
1201 10 00	Soijapavut, myös murskatut: – siemenet
1202 30 00	Paahattamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, myös kuoritut tai murskatut: – siemenet
1204 00 10	Pellavansiemenet, myös murskatut: – kylvämiseen
1205 10 10 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, kylvämiseen:
1206 00 10	Auringonkukansiemenet, myös murskatut: – kylvämiseen
ex 1207	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut: – kylvämiseen
1209	Siemenet, hedelmät ja itiöt, jollaisia käytetään: – kylvämiseen

VI OSA

Humala

Humala-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
1210	Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet

VII OSA

Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 1509	Oliiviöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1510 00	Muut yksinomaan oliiveista saadut öljyt ja niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, myös näiden öljyjen tai jakeiden ja nimikkeen 1509 öljyjen tai jakeiden sekoitukset
b) 0709 92 10	Tuoreet tai jäähdetyt oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut
0709 92 90	Muut oliivit, tuoreet tai jäähdetyt
0710 80 10	Oliivit (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), jäädytetyt
0711 20	Oliivit, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidi- tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina
ex 0712 90 90	Kuivatut oliivit, kokonaiset, paloittelut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut
2001 90 65	Oliivit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt
ex 2004 90 30	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, jäädytetyt
2005 70 00	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, muut kuin jäädytetyt

CN-koodi	Kuvaus
c) 1522 00 31 1522 00 39 2306 90 11 2306 90 19	Rasva-aineiden tai eläin- tai kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä Öljyakat ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet

VIII OSA

Pellava ja hamppu

Pellava- ja hamppuun kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

IX OSA

Hedelmät ja vihannekset

Hedelmä- ja vihannesalaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
0702 00 00	Tuoreet tai jäädytetyt tomaatit
0703	Tuoreet tai jäädytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut <i>Allium</i> -sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäädytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen <i>Brassica</i> -sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäädytetyt salaattit (<i>Lactuca sativa</i>) sekä sikurit ja endiivit (<i>Cichorium</i> spp.)
0706	Tuoreet tai jäädytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäädytetyt kurkut
0708	Tuoreet tai jäädytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 ja 0709 99 60 kasvikset
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0802 70 00, 0802 80 00 <i>areca</i> - eli betelpähkinät ja koolapähkinät (<i>colapähkinät</i>)
0803 10 10	Tuoreet jauhobanaanit
0803 10 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40 00	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 10	Tuoreet, syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit

CN-koodi	Kuvaus
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31 0813 50 39	Sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0910 20	Sahrami
ex 0910 99	Tuore tai jäähdytetty timjami
ex 1211 90 86	Tuore tai jäähdytetty basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (<i>Origanum vulgare</i>), rosmariini, salvia
1212 92 00	Johanneksenleipä

X OSA

Hedelmä- ja vihannesjalosteet

Hedelmä- ja vihannesjalostealaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 0710	Jäädetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), ei kuitenkaan alanimikkeen 0710 40 00 sokerimaissi, alanimikkeen 0710 80 10 oliivit eivätkä alanimikkeen 0710 80 59 Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen 0711 20 oliivit, alanimikkeen 0711 90 10 Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät eikä alanimikkeen 0711 90 30 sokerimaissi
ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloittelut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0712 90 05 lämpökuivauksella keinotekoisesti kuivatut perunat, jotka eivät sovellu ihmisravinnoksi, alanimikkeiden ex 0712 90 11 ja 0712 90 19 sokerimaissi eivätkä alanimikkeen ex 0712 90 90 oliivit
0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0811 90 95 jäädetyt banaanit
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0812 90 98 banaanit
ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801-0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0813 50 31 ja 0813 50 39 sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä
0904 21 10	Kuivatut makeat ja miedot paprikat (<i>Capsicum annuum</i>), murskaamattomat ja jauhamattomat
b) ex 0811	Jäädetyt hedelmät ja vihannokset, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
ex 1302 20	Pektiiniaineet ja pektiinaatit

CN-koodi	Kuvaus
ex 2001	<p>Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> — alanimikkeen 2001 90 20 Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat — alanimikkeen 2001 90 30 sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) — alanimikkeen 2001 90 40 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen ex 2001 90 92 palmunsydämet — alanimikkeen 2001 90 65 oliivit — alanimikkeen ex 2001 90 97 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasieret (tryffelit)
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2004 90 10 sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), alanimikkeen ex 2004 90 30 oliivit eivätkä alanimikkeen 2004 10 91 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2005 70 00 oliivit, alanimikkeen 2005 80 00 sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), alanimikkeen 2005 99 10 Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eivätkä alanimikkeen 2005 20 10 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) kasvikset, hedelmät, pähkinät, hedelmäkuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeiden ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007	<p>Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyttelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> — alanimikkeen ex 2007 10 homogenoituiden banaanivalmisteet — alanimikkeiden ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 ja ex 2007 99 97 banaanista valmistetut hillot, hyttelöt, marmelaatit, soseet tai pastat
ex 2008	<p>Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> — alanimikkeen 2008 11 10 maapähkinävoit — alanimikkeen 2008 91 00 palmunsydämet — alanimikkeen 2008 99 85 maissi — alanimikkeen 2008 99 91 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen ex 2008 99 99 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat — alanimikkeiden ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 ja ex 2008 97 98 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset — alanimikkeiden ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeiden 2009 61 ja 2009 69 viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu eikä alanimikkeen 2009 89 35 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 ja 2009 89 99 banaanimehu) ja vihannesmehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät

XI OSA

Banaanit

Banaanialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodit	Kuvaus
0803 90 10	Tuoreet banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
0803 90 90	Kuivatut banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0812 90 98	Väliaikaisesti säilötyt banaanit
ex 0813 50 99	Sekoitukset, jotka sisältävät kuivattuja banaaneja
1106 30 10	Banaanista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauheet
ex 2006 00 99	Sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007 10 99	Homogenoidut banaanivalmisteet
ex 2007 99 39	Banaanista valmistetut hillot, hyttelöt, marmelaatit, soseet ja pastat
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 97 59	Sekoitukset, jotka sisältävät muuten valmistettuja tai säilöttyjä banaaneja, lisättyä alkoholia sisältämättömät
ex 2008 97 78	
ex 2008 97 93	
ex 2008 97 96	
ex 2008 97 98	
ex 2008 99 49	Muuten valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 89 35	Banaanimehut
ex 2009 89 38	
ex 2009 89 79	
ex 2009 89 86	
ex 2009 89 89	
ex 2009 89 99	

XII OSA

Viini

Viinialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 2009 61	Viinirypälemehu (mukaan lukien rypäleen puristemehu "grape must")
2009 69	
2204 30 92	Muu rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin käymistilassa tai jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva, ei kuitenkaan alanimikkeiden 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 muu rypäleen puristemehu
c) 0806 10 90	Tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitetut
2209 00 11	Viinietikka
2209 00 19	

CN-koodi	Kuvaus
d) 2206 00 10	Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)
2307 00 11	Viinisakka
2307 00 19	
2308 00 11	Viinirypäleiden puristejäännös
2308 00 19	

XIII OSA

Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet,

Elävien kasvien alaan kuuluvat kaikki yhdistetyn nimikkeistön 6 ryhmän tuotteet.

XIV OSA

Tupakka

Tupakka-alaan kuuluvat CN-koodin 2401 raakatupakka tai valmistamaton tupakka ja tupakanjätteet.

XV OSA

Naudan- ja vasikanliha

Naudanliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0102 29 05 – 0102 29 99, 0102 39 10 ja 0102 90 91	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
0201	Naudanliha, tuore tai jäähdetty
0202	Naudanliha, jäädytetty
0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäähdetty
0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 51	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 90	Lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe
1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsennettömät; kypsennetyistä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömästä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 61	kypsennetyistä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömästä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
b) 0102 21, 0102 31 00 ja 0102 90 20	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
0206 10 98	Muut tuoreet tai jäähdetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 21 00	Muut jäädytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 22 00	
0206 29 99	
0210 99 59	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha

CN-koodi	Kuvaus
ex 1502 10 90	Muiden kuin nimikkeen 1503 nautaeläinten rasva
1602 50 31 ja 1602 50 95	Muut valmisteet ja säilykkeet nautanlihasta tai muista nautanosista, muu kuin kypsentämätön liha tai kypsentämättömät muut eläimenosat ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 69	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on muuta kuin kypsentämätöntä nautan lihaa tai muita nautanosia, ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XVI OSA

Maito ja maitotuotteet

Maito- ja maitotuotealan tuotteita ovat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön
b) 0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
c) 0403 10 11 – 0403 10 39 0403 9011 11 – 0403 90 69	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
d) 0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista aineosista koostuvat tuotteet, myös sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
e) ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 75 mutta pienempi kuin 80 painoprosenttia
f) 0406	Juustot ja juustoaine
g) 1702 19 00	Laktoosi ja laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämätön, laktoosipitoisuus vedettömänä laktoosina ilmaistuna vähemmän kuin 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
h) 2106 90 51	Maku- tai väriainetta sisältävä laktoosisiirappi
i) ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	–koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 15	–joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
2309 10 19	
2309 10 39	
2309 10 59	
2309 10 70	
ex 2309 90	– muut:
2309 90 35	– muut, myös esiseokset:
2309 90 39	– joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
2309 90 49	
2309 90 59	
2309 90 70	

XVII OSA

Sianliha

Sianliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 0103	Elävät siat, kotieläinlajit, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b) ex 0203	Kesyn sian liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
ex 0206	Kesyn sian muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
0209 10	Siansilava vailla lihaskudosta, sianrasva, sulattamattomat tai muutoin erottamattomat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0210	Kesyn sian liha ja kesyä sikaa olevat muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
1501 10	Sianrasva, myös sianihra (laardi)
1501 20	
c) 1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; tällaisiin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet
1602 10 00	Homogenoidut valmisteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
1602 20 90	Muusta eläimenmaksasta kuin hanhen- tai ankanmaksasta valmistetut valmisteet ja säilykkeet
1602 41 10	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu kesyn sian lihasta tai kesyä sikaa olevista muista eläimenosista
1602 42 10	
1602 49 11 –	
1602 49 50	
1602 90 10	Eläimenverestä tehdyt valmisteet
1602 90 51	Muut valmisteet tai säilykkeet, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia
1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut, joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa ja sen kaltaisia tuotteita, lihaa ja muita eläimenosia (mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta)

XVIII OSA

Lampaan- ja vuohenliha

Lampaan- ja vuohenliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0104 10 30	Karitsat (enintään vuoden ikäiset)
0104 10 80	Elävät lampaat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet ja karitsat
0104 20 90	Elävät vuohet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
0210 99 21	Lampaan- ja vuohenliha, luullinen, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 29	Lampaan- ja vuohenliha, luuton, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
b) 0104 10 10	Elävät lampaat, puhdasrotuiset siitoseläimet
0104 20 10	Elävät vuohet, puhdasrotuiset siitoseläimet
0206 80 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, tuoreet tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut

CN-koodi	Kuvaus
0206 90 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, jäädytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut
0210 99 85	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 1502 90 90	Lampaan ja vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat
c) 1602 90 91	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- tai vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista;
1602 90 95	

XIX OSA

Munat

Muna-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0407 11 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt
0407 19 11	
0407 19 19	
0407 21 00	
0407 29 10	
0407 90 10	
b) 0408 11 80	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muut kuin ihmisravinnoksi soveltumattomat
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

XX OSA

Siipikarjanliha

Siipikarjanliha-alaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0105	Elävä siipikarja eli kanat, ankat, hanhet, kalkkunat ja helmikanat
b) ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt, ei kuitenkaan c alakohtaan kuuluva maksa
c) 0207 13 91	Siipikarjan maksa, tuore, jäädytetty tai jäädytetty
0207 14 91	
0207 26 91	
0207 27 91	
0207 43 00	
0207 44 91	
0207 45 93	
0207 45 95	
0210 99 71	
0210 99 79	
d) 0209 90 00	Siipikarjanrasva, sulattamaton tai muutoin erottamaton, tuore, jäädytetty, jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
e) 1501 90 00	Siipikarjanrasva

CN-koodi	Kuvaus
f) 1602 20 10	Hanhen- tai ankanmaksa, muulla tavalla valmistettu tai säilötty
1602 31	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha tai muut eläimen osat, muulla tavalla valmistetut tai säilöttyt
1602 32	
1602 39	

XXI OSA

Maatalousperäinen etyylialkoholi

1. Etyylialkoholialaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
ex 2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia, saatu perussopimusten liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2207 20 00	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta, saatu perussopimusten liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2208 90 91 ja	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia, saatu perustamissopimusten liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2208 90 99	

2. Etyylialkoholialaan kuuluvat myös yli kahden litran astioissa olevat maatalousperäisestä etyylialkoholista saadut CN-koodin 2208 tuotteet, joilla on kaikki 1 kohdassa kuvatun etyylialkoholin ominaisuudet.

XXII OSA

Mehiläistuotteet

Mehiläishoitoalaan kuuluvat seuraavassa taulukossa luetellut tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
0409 00 00	Luonnonhunaja
ex 0410 00 00	Syötävä emoaine ja kittivaha
ex 0511 99 85	Muu kuin syötävä emoaine ja kittivaha
ex 1212 99 95	Siitepöly
ex 1521 90	Mehiläisvaha

XXIII OSA

Silkkiiästoukat

Silkkiiästoukka-alaan kuuluvat CN-koodin ex 0106 90 00 silkkiiästoukat ja CN-koodin ex 0511 99 85 silkkiiäismunat.

XXIV OSA

Muut tuotteet

'Muilla tuotteilla' tarkoitetaan kaikkia maataloustuotteita, lukuun ottamatta I–XXIII osassa lueteltuja tuotteita, mutta mukaan luettuina seuraavissa tämän osan 1 ja 2 jaksossa luetellut tuotteet.

1 jakso

CN-koodi	Kuvaus
ex 0101	Elävät hevoset, aasit, muulit ja muuliaasit:
	- Hevoset
0101 21 00	-- Puhdasrotuiset siitoseläimet ^(a) :
0101 29	-- muut:
0101 29 90	--- muut kuin teuraseläimet
0101 30 00	-- aasit
0101 90 00	muut
ex 0102	Elävät nautaeläimet:
	-- muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet:
	--- muut kuin kotieläinlajit
0102 39 90, 0102 90 99 ja	
ex 0103	Elävät siat:
0103 10 00	- puhdasrotuiset siitoseläimet ^(b)
	- muut:
ex 0103 91	-- paino pienempi kuin 50 kg:
0103 91 90	--- muut kuin kotieläinlajit
ex 0103 92	-- paino vähintään 50 kg
0103 92 90	-- muut kuin kotieläinlajit
0106	Muut elävät eläimet
ex 0203	Stanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
	- tuore tai jäähdytetty:
ex 0203 11	-- ruhot ja puoliruhot:
0203 11 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 12	-- kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 12 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 19	-- muut:
0203 19 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
	- jäädytetty:
ex 0203 21	-- ruhot ja puoliruhot:
0203 21 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 22	-- kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 22 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 29	-- muut:
0203 29 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0205 00	Aasin-, muulin- tai muuliaasinliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty

CN-koodi	Kuvaus
ex 0206	Naudan, sian, lampaan, vuohen, hevosen, aasin, muulin ja muuliaasin muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt:
ex 0206 10	- nautaa, tuoreet tai jäädytetyt:
0206 10 10	-- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	- nautaa, jäädytetyt:
ex 0206 22 00	-- maksa:
	--- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
ex 0206 29	-- muut:
0206 29 10	--- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
ex 0206 30 00	- sikaa, tuoreet tai jäädytetyt:
	-- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	-- muut:
	--- muuta kuin kesyä sikaa
	- sikaa, jäädytetyt:
ex 0206 41 00	-- maksa:
	--- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	--- muut:
	---- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0206 49 00	-- muut:
	--- kesyä sikaa:
	---- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	--- muut
ex 0206 80	- muut, tuoreet tai jäädytetyt:
0206 80 10	-- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	-- muut:
0206 80 91	--- hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
ex 0206 90	- muut, jäädytetyt:
0206 90 10	-- farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettut (°)
	-- muut:
0206 90 91	--- hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt
ex 0210	Liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut; lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho tai jauhe:
	- sianliha:
ex 0210 11	-- kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0210 11 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 12	-- kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) sekä niiden palat:
0210 12 90	--- muuta kuin kesyä sikaa

CN-koodi	Kuvaus
ex 0210 19	-- muut:
0210 19 90	--- muuta kuin kesyä sikaa -- muut, myös lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe:
0210 91 00	-- kädellistä nisäkästä
0210 92	-- valasta, delfiiniä ja pyöriäistä (Cetacea-lahkon nisäkästä); manaattia ja merilehmää eli dugongia (Sirenia-lahkon nisäkästä); hyljettä, merileijonaa ja mursua (Pinnipedia-alalahkon nisäkästä)
0210 93 00	-- matelijaa (myös käärmettä ja kilpikonaa)
ex 0210 99	-- muut:
	--- liha:
0210 99 31	---- poronliha
0210 99 39	---- muut --- muut eläimenosat: ---- muuta kuin kesyä sikaa, nautaa, lammasta ja vuohta
0210 99 85	----- muu kuin siipikarjan maksa
ex 0407	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:
0407 19 90	- muut kuin siipikarjan munat
0407 29 90 ja 0407 90 90	
ex 0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät: - munankeltuainen:
ex 0408 11	-- kuivatut:
0408 11 20	--- ihmisravinnoksi soveltumattomat ^(d)
ex 0408 19	-- muut:
0408 19 20	--- ihmisravinnoksi soveltumattomat ^(d) - muut:
ex 0408 91	-- kuivatut:
0408 91 20	--- ihmisravinnoksi soveltumattomat ^(d)
ex 0408 99	-- muut:
0408 99 20	--- ihmisravinnoksi soveltumattomat ^(d)
0410 00 00	Eläinperäiset syötävät tuotteet, muualle kuulumattomat
0504 00 00	Eläinten (muiden kuin kalan) suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0511	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet:
0511 10 00	- naudan siemenneste - muut:
ex 0511 99	-- muut:
0511 99 85	--- muut

CN-koodi	Kuvaus
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset:
ex 0709 60	– Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät:
	-- muut:
0709 60 91	---- Capsicum-sukuiset hedelmät, kapsasiinin tai Capsicumin alkoholipitoisten oleoresiinien valmistukseen tarkoitettut (°)
0709 60 95	--- haihtuvien öljyjen ja resinoidien teolliseen valmistukseen tarkoitettut (°)
0709 60 99	--- muut
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
ex 0710 80	– muut kasvikset:
	-- Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät:
0710 80 59	--- muut kuin makeat tai miedot paprikat
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
ex 0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	-- kasvikset:
0711 90 10	---- Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät, ei kuitenkaan makeat ja miedot paprikat
ex 0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu:
ex 0713 10	– herneet (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	-- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 20 00	– kahviherneet (<i>garbanzot</i>):
	-- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
	– pavut (<i>Vigna spp.</i> ja <i>Phaseolus spp.</i>):
ex 0713 31 00	-- <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper- tai <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek -lajin pavut:
	--- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 32 00	-- adsukipavut (<i>Phaseolus</i> tai <i>Vigna angularis</i>):
	--- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 33	-- tarhapavut (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	--- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 34 00	-- maapavut (<i>Vigna subterranea</i> tai <i>Voandzeia subterranea</i>)
ex 0713 35 00	--- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 39 00	-- lehmänpavut (<i>Vigna unguiculata</i>):
	--- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
	-- muut:
	--- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 40 00	– linssit eli kylvövirvilät:
	-- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 50 00	– härkäpavut (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> ja <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
	-- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 60 00	– kyyhkynherneet (<i>Cajanus cajan</i>):

CN-koodi	Kuvaus
	-- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 0713 90 00	- muut:
	-- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
0801	Tuoreet tai kuivatut kookos-, para- ja cashewpähkinät, myös kuorettomat
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat:
0802 70 00	- koolapähkinät (colapähkinät) (Cola spp.)
0802 80 00	- areca - eli betelpähkinät
ex 0804	Tuoreet tai kuivatut taatelit, viikunat, ananakset, avokatot, guavat, mangot ja mangostanit:
0804 10 00	- taatelit
0902	Tee, myös maustettu
ex 0904	Piper-sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut Capsicum- tai Pimenta-sukuiset hedelmät: ei kuitenkaan alanimikkeen 0904 21 10 makeat tai miedot paprikat
0905	Vanilja
0906	Kaneli ja kanelinnuput
0907	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkarret)
0908	Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma
0909	Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat
ex 0910	Inkivääri, kurkuma, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet timjamia ja sahramia lukuun ottamatta
ex 1106	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta, nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe; 8 ryhmän tuotteista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe:
1106 10 00	- nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta valmistetut
ex 1106 30	- 8 ryhmän tuotteista valmistetut:
1106 30 90	-- muista kuin banaaneista valmistetut
ex 1108	Tärkkelys, inuliini:
1108 20 00	- inuliini
1201 90 00	Soijapavut, myös murskatut, muut kuin siemenet
1202 41 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin siemenet
1202 42 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut, muut kuin siemenet
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Pellavansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1205 10 90 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1206 00 91	Auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1206 00 99	
1207 29 00	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 40 90	Seesaminsienet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 91 90	Unikonsienet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut

CN-koodi	Kuvaus
ex 1207 99 96	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1208	Öljysiemen- ja öljyhedelmäjauhot, ei kuitenkaan sinappijauho
ex 1211	Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloitetut, murskatut tai jauhetut, lukuun ottamatta CN-koodiin ex 1211 90 86 kuuluvia, IX osassa lueteltuja tuotteita;
ex 1212	Johanneksenleipä, merilevät ja muut levät, sokerijuurikas ja sokeriruoko, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös jauhetut; hedelmänkivet ja -sydämet sekä muut kasvituotteet (myös paahattomat juurisikurin <i>Cichorium intybus</i> var. <i>sativum</i> juuret), jollaisia käytetään pääasiallisesti ihmisravinnoksi, muualle kuulumattomat:
ex 1212 99	-- muu kuin sokeriruoko:
1212 99 41 ja 1212 99 49	--- johanneksenleivän siemenet
ex 1212 99 95	--- muut, ei kuitenkaan juurisikurin juuret
1213 00 00	Valmistamattomat oljet ja akanat, myös silputut, jauhetut, puristetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 1214	Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sini- eli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistetut:
ex 1214 10 00	-keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta valmistetut tai muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut
ex 1214 90	- muut:
1214 90 10	-- rehujuurikkaat, lantut ja muut rehujuuret
ex 1214 90 90	-- muut, ei kuitenkaan: -keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita - muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
ex 1502	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	- muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettu, ei kuitenkaan luista ja jätteistä saatu rasva (°)
1503 00	Laardisteariini, laardiöljy, oleosteariini, oleomargariini ja taliöljy, emulgoimattomat, sekoittamattomat tai muutoin valmistamattomat
ex 1504	Kala- ja merinisäksärasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, ei kuitenkaan nimikkeisiin 1504 10 kuuluvat kalanmaksäöljyt ja niiden jakeet eikä nimikkeeseen 1504 10 kuuluvat kalarasvat ja -öljyt, jotka eivät ole kalanmaksäöljyjä, sekä niiden jakeet
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat

CN-koodi	Kuvaus
1511	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1515	Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (ei kuitenkaan alanimikkeen 1515 90 11 jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1516	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai elaidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen 1516 20 10 hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet, eivät kuitenkaan alanimikkeet 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93
1518 00 31 ja 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetut (°)
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock), rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivojen käsittelyssä syntyneet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 99	Muut rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivojen käsittelyssä syntyneet jätteet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
ex 1602	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä: -- siasta valmistetut:
ex 1602 41	-- kinkku ja sen palat:
1602 41 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 42	-- lapa ja sen palat:
1602 42 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 49	-- muut, myös sekavalmisteet:
1602 49 90	--- muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 90	-- muut, myös eläimenverestä tehdyt valmisteet: -- muut kuin eläimenverestä tehdyt valmisteet:
1602 90 31	--- riistasta tai kanista valmistetut --- muut: ---- muut kuin sellaiset, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia: ----- muut kuin sellaiset, joissa on naudanlihaa tai nautaa olevia muita eläimenosia:
1602 90 99	----- muut kuin lampaasta tai vuohesta valmistetut
ex 1603 00	Lihasta saadut uutteen ja mehut
1801 00 00	Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut
1802 00 00	Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet

CN-koodi	Kuvaus
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
ex 2001 90	– muut:
2001 90 20	-- Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
ex 2005 99	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2005 99 10	-- Capsicum-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholitoimien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat:
2206 31 91 – 2206 00 89	– muu kuin piquette
ex 2301	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet:
2301 10 00	– lihasta tai muista eläimenosista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 50 00	– palkoviljasta peräisin olevat
2304 00 00	Öljykakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
2305 00 00	Öljykakut ja muut maapähkinäöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, ei kuitenkaan alanimikkeet 2306 90 05 (Öljykakut ja muut maissinalkioiden erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet) ja 2306 90 11 ja 2306 90 19 (Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet)
ex 2307 00	Viinisakka; raaka viinikivi:
2307 00 90	– raaka viinikivi
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 90	– muut kuin viinirypäleiden puristejäännös, tammenterhot ja hevoskastanjat sekä hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 90	-- muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
ex 2309 90	– muut:
ex 2309 90 10	-- muut, myös esiseokset: -- merinisäksliimavesi

CN-koodi	Kuvaus
ex 2309 90 91 – 2309 90 96	<p>--- muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita, ei kuitenkaan</p> <p>– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet</p> <p>– yksinomaan ensimmäisessä luetelmakohtadassa tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäänöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet</p>
<p>(^e) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskeissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 94/28/EY (¹); ja komission asetus (EY) N:o 504/2008 (²)).</p> <p>(¹) Neuvoston direktiivi 94/28/EY, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1994, eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa kolmansista maista sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä koskevista periaatteista ja puhdasrotuisista jalostusnaudoista annetun direktiivin 77/504/ETY muuttamisesta (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66).</p> <p>(²) Komission asetus (EY) N:o 504/2008, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2008, neuvoston direktiivien 90/426/ETY ja 90/427/ETY täytäntöönpanosta hevoseläinten tunnistusmenetelmien osalta (EUVL L 149, 7.6.2008, s. 3).</p> <p>(^e) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskeissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 88/661/ETY (³); neuvoston direktiivi 94/28/EY ja komission päätös 96/510/ETY (⁴)).</p> <p>(³) Neuvoston direktiivi 88/661/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista (EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36).</p> <p>(⁴) Komission päätös, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1996, polveutumis- ja jalostustodistusten käyttöönotosta siitosekä eläinten, näiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuontia varten (EYVL L 210, 20.8.1996, s. 53).</p> <p>(^e) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskeissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291–300 artikla)</p> <p>(^d) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava yhdistetyn nimikkeistön johdantomääräysten II osaston F kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.</p>	

2 jakso

CN-koodi	Kuvaus
0101 29 10	Elävät teurashevokset (^e)
ex 0205 00	Hevosenniha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty
0210 99 10	Hevosenniha, suolattu, suolavedessä tai kuivattu
0511 99 10	Jänteet; raakavuodan tai -nahan leikkuujätteet ja niiden kaltaiset jätteet
0701	Tuoreet tai jäädytetyt perunat
0901	Kahvi, myös paahdettu tai kofeiiniton; coffee husks and skins; kahvinkorvikkeet, joissa on kahvia, sen määrästä riippumatta
1105	Perunasta valmistetut hienot ja karkeat jauhot ja jauhe sekä hiutaleet, jyväset ja pelletit
ex 1212 99 95	Juurisikurin juuret
2209 00 91 ja 2209 00 99	Etikka ja etikkahaposta valmistetut etikankorvikkeet, muu kuin viinietikka
4501	Luonnonkorkki, raaka tai yksinkertaisesti valmistettu; korkkijätteet; rouhittu, rakeistettu tai jauhettu korkki
<p>(^e) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskeissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291–300 artikla).</p>	

LIITE II

3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT

I OSA

Riisialan määritelmät

I Ilmaiset 'paddy- eli raakariisi', 'esikuorittu riisi', 'osittain hiottu riisi', 'kokonaan hiottu riisi', 'lyhytjyväinen riisi', 'keskipitkäjyväinen riisi', 'luokan A tai B pitkäjyväinen riisi' ja 'rikkoutuneet riisinjyvät' määritellään seuraavasti:

1. a) 'Paddy- eli raakariisillä' tarkoitetaan riisiä, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.
- b) 'Esikuoritulla riisillä' tarkoitetaan raakariisiä, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat "ruskeariisi", "cargoriisi", "loonzain" ja "riso sbramoto".
- c) 'Osittain hiotulla riisillä' tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.
- d) 'Kokonaan hiotulla riisillä' tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkio, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyivistä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.
2. a) Lyhytjyväisellä riisillä tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.
- b) Keskipitkäjyväisellä riisillä tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.
- c) Pitkäjyväisellä riisillä tarkoitetaan
 - i) luokka A: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,
 - ii) luokka B: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.
- d) 'Jyvien mittauksella' tarkoitetaan jyvien mittausta, joka suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:
 - i) otetaan edustava näyte erästä;
 - ii) lajitellaan näyte siten, että mittausta voi tapahtua kokonaisista jyivistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät;
 - iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo;
 - iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.
3. 'Rikkoutuneilla riisinjyvillä' tarkoitetaan jyvänpalasia, joiden pituus on enintään 3/4 kokonaisen jyvän keskipituudesta.

II Muut kuin laadultaan moitteettomat jyvät ja rikkoutuneet riisinjyvät määritellään seuraavasti:

1. 'Kokonaisilla jyvilla' tarkoitetaan jyviä, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.
2. 'Leikatuilla jyvilla' tarkoitetaan jyviä, joiden koko kärki on poistettu.
3. 'Rikkoutuneilla jyvilla tai jyvänpalasilla' tarkoitetaan jyviä, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat
 - i) suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää);

- ii) keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta suurten rikkoutuneiden riisinjyvien vähimmäiskokoa);
 - iii) hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seulaa, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä);
 - iv) palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).
4. 'Vihreillä jyvillä' tarkoitetaan jyviä, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.
 5. 'Jyvillä, joissa on luonnollisia epämuodostumia' tarkoitetaan jyviä, joissa on periytyviä tai periytymättömiä luonnollisia epämuodostumia, verrattuna lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.
 6. 'Liitumaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.
 7. 'Punajuovaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.
 8. 'Täplikkäillä jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvänä pidetään lisäksi jyviä, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.
 9. 'Laikukkailla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla erivärisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita); laikkuina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvistä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvänä. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvistä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvänä.
 10. 'Keltaisilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.
 11. 'Kellanuskeilla jyvillä' tarkoitetaan jyviä, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

II OSA

Sokerialan tekniset määritelmät

A jakso

Yleiset määritelmät

1. 'Valkoisella sokerilla' tarkoitetaan maustamatonta, värjäämätöntä ja muita aineita sisältämätöntä sokeria, jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähintään 99,5 prosenttia.
2. 'Raakasokerilla' tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on pienempi kuin 99,5 prosenttia.
3. 'Isoglukoosilla' tarkoitetaan glukoosista tai sen polymeereistä saatua tuotetta, jonka fruktoosipitoisuus kuivapainosta määritettynä on vähintään 10 prosenttia.
4. 'Inuliinisiirapilla' tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu välittömällä inuliinin ja oligofruktoosien hydrolyysillä ja joka sisältää kuiva-aineesta laskettuna vähintään 10 prosenttia vapaassa muodossa olevaa fruktoosia tai sakkaroosiksi laskettuna ja ilmoitettuna sokeri/isoglukoosiekvivalenteina. Komissio voi muuttaa tätä määritelmää 125 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä, jotta vältetään markkinarajoituksia, jotka koskevat inuliinikuivatuvalmistajan inuliinisiirappikiintiön ulkopuolella valmistamia lievästi makeuttavia tuotteita.
5. 'Toimitussopimuksella' tarkoitetaan myyjän ja yrityksen tekemää sopimusta ja sitoumusta toimittaa sokerijuurikasta sokerin valmistukseen.
6. 'Toimialakohtaisella sopimuksella' tarkoitetaan jotakin seuraavista:
 - a) yritysten tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän yritysten järjestön tai yritysten järjestöjen ryhmän ja asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän myyjien järjestön tai myyjien järjestöjen ryhmän ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

- b) jollei a alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, yhtiö- tai osuuskuntaoikeuteen liittyvät määräykset siinä määrin kuin ne koskevat yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten tai sokeria valmistavan osuuskunnan sokerijuurikkaiden toimitamista.

B jakso

124 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona sovellettavat määritelmät

1. 'Kiintiösokerilla', 'kiintiösoglukoosilla' tai 'kiintiöinuliinisiirapilla' tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna asianomaisen yrityksen kiintiön rajoissa.
2. 'Teollisuudelle tarkoitettulla sokerilla' tarkoitetaan sokerimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna, joka ylittää 5 kohdassa tarkoitettua sokerimäärän ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuotteen valmistukseen.
3. 'Teollisuudelle tarkoitettulla isoglukoosilla' tai 'teollisuudelle tarkoitettulla inuliinisiirapilla' tarkoitetaan isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 140 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuotteen valmistukseen.
4. 'Ylijäämänsokerilla', 'ylijäämäisoglukoosilla' tai 'ylijäämäinuliinisiirapilla' tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tietyinä markkinointivuonna ja joka ylittää asianomaisen 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua määrän.
5. 'Kiintiösokerijuurikkaalla' tarkoitetaan kiintiösokeriksi jalostettavia sokerijuurikkaita.
6. 'Päätoimisella puhdistamolla' tarkoitetaan tuotantoyksikköä,
 - jonka ainoa toiminta on tuodun raajan ruokosokerin puhdistaminen; tai
 - joka puhdisti markkinointivuonna 2004/2005, tai Kroatian osalta markkinointivuonna 2007/2008, vähintään 15 000 tonnia tuotua raakaa ruokosokeria.

III OSA

Humala-alan määritelmät

1. 'Humalalla' tarkoitetaan köynnösmäisen humalan (*Humulus lupulus*) (emikasvin) kuivattuja kukintoja, joita kutsutaan myös tähkiksi; näissä kellanvihreissä soikeissa kukinnoissa on kukkaperä, ja niiden suurin halkaisija vaihtelee 2 ja 5 senttimetrin välillä.
2. 'Humalajauheella' tarkoitetaan humalasta jauhamalla saatua tuotetta, joka sisältää humalan kaikki luonnolliset osat.
3. 'Lupuliinipitoisella humalajauheella' tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu humalasta jauhamalla sen jälkeen kun siitä on mekaanisesti poistettu osa lehdistä, varsista, suojuslehdistä ja kukkavarsista.
4. 'Humalauutteella' tarkoitetaan humalasta tai humalajauheesta uuttamalla saatuja tiivistettyjä tuotteita.
5. 'Humalatuotteiden seoksella' tarkoitetaan kahden tai useamman 1–4 kohdassa tarkoitettua tuotteen seosta.

IV OSA

Viinialan määritelmät

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

1. 'Raivauksella' tarkoitetaan kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viiniköynnöstä kasvavalta alalta.
2. 'Istutuksella' tarkoitetaan vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksin kasvatusta varten.
3. 'Uudelleenvarttamisella' tarkoitetaan jo kertaalleen vartettua viiniköynnöksen varttamista.

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

4. 'Tuoreella viinirypäleellä' tarkoitetaan viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viinittämässä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.
5. 'Tuoreella rypäleen puristemehulla, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia', tarkoitetaan tuotetta,
 - a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;
 - b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,
 - i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia;
 - ii) tai puhdistamatonta viinin tislaamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.
6. 'Viinirypälemehulla' tarkoitetaan käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka
 - a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;
 - b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevöidystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.Viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.
7. 'Tiivistetyllä viinirypälemehulla' tarkoitetaan sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettyään menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.
Tiivistetyn viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.
8. 'Viinisakalla' tarkoitetaan jäännöstä, joka
 - a) jää viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen;
 - b) tulee a alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista;
 - c) jää rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen; tai
 - d) tulee c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista.
9. 'Rypäleiden puristejäännöksellä' tarkoitetaan tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.
10. 'Puristejäännöksestä valmistetulla viinillä (piquette)' tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan
 - a) vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä; tai
 - b) käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.
11. 'Tislausta varten väkevöidyllä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,
 - a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;

b) joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia; tai

c) jonka haihtuvien happojen pitoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

12. 'Cuvéella' tarkoitetaan

a) rypäleen puristemehua;

b) viiniä; tai

c) ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoituksia,

jotka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuteen liittyvät määritelmät

13. 'Todellisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

14. 'Potentiaalisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

15. 'Kokonaisalkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

16. 'Luonnollisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina' tarkoitetaan tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen mahdollista väkevöintiä.

17. 'Todellisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina' tarkoitetaan 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.

18. 'Potentiaalisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina' tarkoitetaan sitä puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.

19. 'Kokonaisalkoholipitoisuudella painoprosentteina' tarkoitetaan todellisen ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

V OSA

Naudanliha-alan määritelmät

'Nautaeläimillä' tarkoitetaan CN-koodien 0102 21, 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 – ex 0102 29 99, 0102 39 10 ja 0102 90 91 kotieläiminä pidettäviä eläviä nautoja.

VI OSA

Maito- ja maitotuotealan määritelmät

Uudesta-Seelannista peräisin olevaa voita koskevan tariffikiintiön täytäntöönpanemista varten ilmaisu "valmistettu suoraan maidosta tai kermasta" ei sulje pois voita, joka on valmistettu maidosta tai kermasta ilman varastoituja aineksia, soveltamalla yksittäistä, itsenäistä ja keskeytymätöntä menettelyä, jonka aikana kerma voi välillä olla voiöljynä ja/tai maitorasvan fraktionä.

VII OSA

Muna-alan määritelmät

1. 'Kuorellisilla munilla' tarkoitetaan kuorellisia siipikarjan munia tuoreina, säilöttyinä tai keitettyinä, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja haudottavia munia.

2. 'Siitosmunilla' tarkoitetaan haudottaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia.

3. 'Kokonaisilla tuotteilla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia kuoretomia linnunmunia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

4. 'Erötetuilla tuotteilla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia linnunmunien keltuaisia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

VIII OSA

Siipikarjanliha-alan määritelmät

1. 'Elävällä siipikarjalla' tarkoitetaan eläviä kanoja, ankoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on suurempi kuin 185 grammaa.
2. 'Poikasilla' tarkoitetaan eläviä kanoja, ankoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on enintään 185 grammaa.
3. 'Teurastetulla siipikarjalla' tarkoitetaan kuolleita Gallus domesticus -lajin kanoja, ankoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja kokonaisina, myös ilman muita eläimenosia.
4. 'Johdetuilla tuotteilla' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:
 - a) liitteessä I olevan XX osan a alakohdassa tarkoitettut tuotteet;
 - b) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitettut tuotteet, lukuun ottamatta teurastettua siipikarjaa ja muita syötäviä eläimenosia, joita kutsutaan "siipikarjan paloiksi";
 - c) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitettut muut syötävät eläimenosat;
 - d) liitteessä I olevan XX osan c alakohdassa tarkoitettut tuotteet;
 - e) liitteessä I olevan XX osan d ja e alakohdassa tarkoitettut tuotteet;
 - f) liitteessä I olevan XX osan f alakohdassa tarkoitettut tuotteet, eivät kuitenkaan CN-koodiin 1602 20 10 kuuluvat tuotteet.

IX OSA

Mehiläishoitoalan määritelmät

1. Hunajalla tarkoitetaan neuvoston direktiivissä 2001/110/EY ⁽¹⁾ tarkoitettua hunajaa, myös hunajan päälajien osalta.
2. 'Mehiläistuotteilla' tarkoitetaan hunajaa, mehiläisvahaa, emoinetta, kittivahaa ja siitepölyä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).

LIITE III

7 JA 135 ARTIKLASSA TARKOITETTU RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU

A. Paddy- eli raakariisin vakiolaatu

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) sen on oltava laadultaan virheetöntä ja myyntikelpoista sekä hajutonta;
- b) sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;
- c) kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosenttiosuus painosta voi olla:

CN-koodien 1006 10 27 ja 1006 10 98 paddyriisin liitumaiset jyvät	1,5 %
muiden kuin CN-koodien 1006 10 27 ja 1006 10 98 paddyriisin liitumaiset jyvät	2,0 %
punajuovaiset jyvät	1,0 %
täplikkäät jyvät	0,50 %
laikukkaat jyvät	0,25 %
keltaiset jyvät	0,02 %
kullanruskeat jyvät	0,05 %

B. Sokerin vakiolaadut

I Sokerijuurikkaan vakiolaatu

Vakiolaatuisen juurikkaan on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) sen on oltava laadultaan virheetön ja myyntikelpoinen;
- b) sen sokeripitoisuuden on oltava vastaanotettaessa 16 prosenttia.

II Valkoisen sokerin vakiolaatu

1. Vakiolaatuisella valkoisella sokerilla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

- a) virheetön, aito ja myyntikelpoinen laatu, kuiva, tasainen kiderakenne, vapaasti juokseva;
- b) polarisaatio vähintään: 99,7;
- c) kosteuspitoisuus enintään: 0,06 %;
- d) inverttisokeripitoisuus enintään: 0,04 %;
- e) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu kokonaispistemäärä on enintään 22 ja enintään
 - 15 tuhkapitoisuuden osalta,
 - 9 väriyypiltä, määritettynä Brunswick Institute of Agricultural Technologyn menetelmän, 'Brunswickin menetelmä', mukaisesti,
 - 6 liuoksen värisävyiltä, määritettynä International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses -menetelmän, 'Icumsa-menetelmä', mukaisesti.

2. Yksi piste vastaa
 - a) 0,0018 prosentin tuhkapitoisuutta, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti 28 Brix-asteessa;
 - b) 0,5 väriyppiyksikköä, määritettynä Brunswickin menetelmän mukaisesti;
 - c) 7,5 liuoksen väripitoisuuden yksikköä, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien määrittämisessä käytetään samoja menetelmiä kuin interventiotöiden yhteydessä samojen ominaisuuksien määrittämisessä.

III Raakasokerin vakiolaatu

1. Vakiolaatuinen raakasokeri on saannoltaan 92 prosenttia olevaa valkoista sokeria.
2. Juurikasraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin polarisaatioasteesta
 - a) sen tuhkapitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna neljällä;
 - b) sen inverttisokeripitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna kahdella;
 - c) luku 1.
3. Ruokoraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin kahdella kerrotusta polarisaatioasteesta luku 100.

LIITE IV

10 ARTIKLASSA TARKOITETUT UNIONIN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT

A. Vähintään kahdeksan kuukauden ikäisten täysikasvuisten nautaeläinten ruhoihin sovellettava unionin luokitteluasteikko

I Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. "ruholla" teurastetun eläimen kokoruhoa, josta on laskettu veri, poistettu sisälmykset ja joka on nyljetty;
2. "puoliruholla" tuotetta, joka on saatu halkaisemalla ruho symmetrisesti kunkin kaula-, selkä-, lanne- ja ristinikaman keskikohdasta sekä rintalastan ja häpyliitoksen keskikohdasta.

II Luokat

Nautaeläinten ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

- Z: yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäisten eläinten ruhot
- A: yli 12 mutta alle 24 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;
- B: yli 24 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;
- C: yli 12 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohittujen eläinten ruhot;
- D: lehmien ruhot;
- E: muiden naaraspuolisten yli 12 kuukauden ikäisten nautojen ruhot.

III Luokittelu

Ruhojen luokittelu suoritetaan arvioimalla erikseen

1. Lihakkuus, joka määritellään seuraavasti:

Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (reisi, selkä, lapa)

Lihakkuusluokka	Kuvaus
S Ylivertainen	Kaikki muodot äärimäisen paljon ulospäin kaarevat; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset (kaksoislihastyypin)
E Erinomainen	Kaikki muodot ulospäin kaarevista erityisen paljon ulospäin kaareviin; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset
U Erittäin hyvä	Yleensä ulospäin kaarevat muodot; erittäin kehittyneet lihakset
R Hyvä	Yleensä suorat muodot; hyvin kehittyneet lihakset
O Melko hyvä	Muodot suorista sisäänpäin kaareviin; keskinkertaisesti kehittyneet lihakset
P Heikko	Kaikki muodot sisäänpäin kaarevista erittäin paljon sisäänpäin kaareviin; vähän kehittyneet lihakset

2. Rasvaisuus, joka määritellään seuraavasti:

— Ulkoisen rasvan paksuus ruhon pinnassa ja rintaontelon sisäpinnassa

Rasvaisuus-luokka	Kuvaus
1 Hyvin ohut	Ei rasvakerrosta tai hyvin ohut rasvakerros
2 Ohut	Ohut rasvakerros, lihakset lähes kaikkialla näkyvissä
3 Keskinkertainen	Lihakset reittä ja lapaa lukuun ottamatta lähes kaikkialla rasvan peitossa; ohuita rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
4 Paksu	Lihakset rasvan peitossa, mutta vielä osittain näkyvissä reiden ja lavan kohdalla; muutamia selviä rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
5 Hyvin paksu	Koko ruho rasvan peitossa, paksuja kasautumia rintaontelon kalvon alla

Jäsenvaltioilla on lupa jakaa kukin 1 ja 2 kohdassa vahvistetuista luokista enintään kolmeen alaluokkaan.

IV Tarjontamuoto

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava

- ilman päätä ja sorkkia; pään on oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta, sorkat on oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä,
- ilman rinta- ja vatsaontelon elimiä, munuaisineen, munuaisrasvoineen ja lantion rasvakasautumineen tai ilman niitä,
- ilman sukuelimiä ja niihin kiinnittyneitä lihaksia, ilman utareita tai utarerasvaa.

V Luokittelu ja tunnistemerkitys

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan nojalla hyväksytyt teurastamojen on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kyseisissä laitoksissa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten ruhot ja puoliruhot, jotka on merkitty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 ⁽²⁾ 5 artiklan 2 kohdassa yhdessä liitteessä I olevan I jakson III luvun kanssa säädetyllä terveystimerkillä, luokitellaan ja tunnistemerkittään unionin asteikon mukaisesti.

Ennen tunnistemerkitystä jäsenvaltiot voivat antaa luvan ulkoisen rasvan poistamiseen ruhoista tai puoliruhoista, mikäli se on perusteltua rasvaisuuden kannalta.

B. Unionin sianruhojen luokitteluasteikko

I Määritelmä

”Ruholla” tarkoitetaan kokonaista tai keskeltä jaettua teurastetun sian ruumista, joka on pistetty ja jonka elimet on poistettu.

II Luokittelu

Ruhot on luokiteltava niiden arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden mukaan ja ne on jaettava luokkiin seuraavasti:

Luokka	Vähärasvaisen lihan prosenttiosuus ruhon painosta
S	60 tai enemmän
E	55 tai enemmän, mutta alle 60
U	50 tai enemmän, mutta alle 55

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämisestä koskevista erityissäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206).

Luokka	Vähärasvaisen lihan prosenttiosuus ruhon painosta
R	45 tai enemmän, mutta alle 50
O	40 tai enemmän, mutta alle 45
P	vähemmän kuin 40

III Tarjontamuoto

Ruhot tarjotaan ilman kieltä, karvoja, sorkkia, sukuelimiä, kylkirasvaa, munuaisia ja palleaa.

IV Vähärasvaisen lihan osuus

1. Vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan komission hyväksymien luokitusmenetelmien avulla. Ainoastaan sellaiset arviointimenetelmät hyväksytään, jotka ovat tilastollisesti testattuja ja jotka perustuvat sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen. Luokitusmenetelmien hyväksyminen perustuu arvioinnin tilastolliseen enimmäisvirhepoikkeamaan.
2. Ruhojen kaupallista arvoa ei kuitenkaan määritetä ainoastaan niiden vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden mukaan.

V Ruhojen tunnistemerkittäminen

Jollei komissio toisin sääädä, luokitellut ruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

C. Unionin lampaanruhojen luokitteluasteikko

I Määritelmä

"Ruhon" ja "puoliruhon" määritelmien osalta sovelletaan A kohdan I kohtaa.

II Luokat

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A: alle 12 kuukauden ikäisten lampaiden ruhot,

B: muiden lampaiden ruhot.

III Luokittelu

Ruhot on luokiteltava soveltamalla soveltuvien osien A kohdan III kohdan säännöksiä. Korvataan kuitenkin A kohdan III kohdan 1 kohdassa ja A kohdan III kohdan 2 kohdassa olevan taulukon 3 ja 4 rivillä olevat ilmaisut "reittä/reiden" ilmaisulla "takaneljänestä/takaneljänneksen".

IV Tarjontamuoto

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava ilman päätä (oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta), sorkkia (oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä), häntää (katkaistu kuudennen ja seitsemännen häntänikaman välistä), utareita, sukuelimiä, maksaa ja keuhkoja. Munuaiset ja munuaisrasva kuuluvat ruhoon.

Jäsenvaltioilla on lupa hyväksyä muita tarjontamuotoja, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä.

V Ruhojen tunnistemerkittäminen

Luokitellut ruhot ja puoliruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

LIITE V

UNIONIN TUELLA OSARAHOITETUN, 23 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUN KOULUHEDELMÄ- JA KOULUVIHANNESJÄRJESTELMÄN ULKOPUOLELLE JÄTETTYJEN TUOTTEIDEN LUETTELO

Tuotteet, joissa on jokin seuraavista:

- lisättyä sokeria,
 - lisättyä rasvaa,
 - lisättyä suolaa,
 - lisättyjä makeutusaineita.
-

LIITE VI

44 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TALOUSARVIOAJAT

	<i>tuhatta euroa varainhoitovuotta kohden</i>			
	2014	2015	2016	Vuodesta 2017 lähtien
Bulgaria	26 762	26 762	26 762	26 762
Tšekki	5 155	5 155	5 155	5 155
Saksa	38 895	38 895	38 895	38 895
Kreikka	23 963	23 963	23 963	23 963
Espanja	353 081	210 332	210 332	210 332
Ranska	280 545	280 545	280 545	280 545
Kroatia	11 885	11 885	11 885	10 832
Italia	336 997	336 997	336 997	336 997
Kypros	4 646	4 646	4 646	4 646
Liettua	45	45	45	45
Luxemburg	588	—	—	—
Unkari	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Itävalta	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugali	65 208	65 208	65 208	65 208
Romania	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovenia	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovakia	5 085	5 085	5 085	5 085
Yhdistynyt kuningaskunta	120	—	—	—

LIITE VII

78 ARTIKLASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT, NIMITYKSET JA MYYNTINIMITYKSET

Tässä liitteessä 'myyntinimityksellä' tarkoitetaan nimeä, jolla elintarvike myydään ja jota tarkoitetaan direktiivin 2000/13/EY 5 artiklan 1 kohdassa, tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 7 artiklan mukaista elintarvikkeen nimeä.

I OSA

Alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha

I Määritelmä

Tämän liitteen tässä osassa 'lihalla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja, alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevia ruhoja, luullista tai luutonta lihaa ja muita eläimenosia, leikattuja tai leikkaamattomia, jotka tarjotaan tuoreena, pakastettuna tai jäädytettynä riippumatta siitä, onko ne kauppakunnostettu tai pakattu.

II Alle 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten luokittelu teurastamossa

Toimijoiden on jaettava teurastettaessa kaikki alle 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa jompaankumpaan seuraavista luokista:

A) Luokka V: alle kahdeksan kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: V;

B) Luokka Z: yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: Z.

Jako toteutetaan nautaeläinten mukana seuraavan passin tietojen perusteella tai, jos sellaista ei ole, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ⁽¹⁾ 5 artiklassa säädetyn atk-tietokannan perusteella.

III Myyntinimitykset

1. Alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevaa lihaa saa pitää jäsenvaltioissa kaupan ainoastaan seuraavilla, kutakin jäsenvaltiota varten vahvistetuilla myyntinimityksillä:

A) Alle kahdeksan kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha (luokan kirjaintunnus: V):

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimitys
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaria	месо от малки телета
Tšekki	Telecí
Tanska	Lyst kalvekød
Saksa	Kalbfleisch
Viro	Vasikaliha
Irlanti	Veal
Kreikka	μοσχάρι γάλακτος
Espanja	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Ranska	veau, viande de veau
Kroatia	teletina
Italia	vitello, carne di vitello

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

Kypros	μοσχάρι γάλακτος
Latvia	Teļa gaļa
Liettua	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Unkari	Borjúhús
Malta	Vitella
Alankomaat	Kalfsvlees
Itävalta	Kalbfleisch
Puola	Cielęcina
Portugali	Vitela
Romania	carne de vițel
Slovenia	Teletina
Slovakia	Teľacie mäso
Suomi	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Ruotsi	ljjust kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	Veal

B) Yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha (luokan kirjaintunnus: Z):

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimitys
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulgaria	Телешко месо
Tšekki	hovězí maso z mladého skotu
Tanska	Kalvekød
Saksa	Jungrindfleisch
Viro	noorloomaliha
Irlanti	rosé veal
Kreikka	vealό μοσχάρι
Espanja	Ternera, carne de ternera
Ranska	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatia	mlada junetina
Italia	vitellone, carne di vitellone
Kypros	vealό μοσχάρι
Latvia	jaunlopa gaļa
Liettua	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Unkari	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Alankomaat	rosé kalfsvlees
Itävalta	Jungrindfleisch
Puola	młoda wołowina
Portugali	Vitelão

Romania	carne de tineret bovin
Slovenia	meso težjih telet
Slovakia	mäso z mladého dobytkä
Suomi	vasikanliha/kalvkött
Ruotsi	Kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	Beef

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja myyntinimityksiä voidaan täydentää kyseisten lihanpalojen tai muiden eläimenosien nimeä tai kuvausta tarkoittavalla merkinnällä.

3. Edellä 1 kohdassa esitetyn taulukon A kohdassa lueteltuja luokan V myyntinimityksiä tai niistä johdettuja uusia nimityksiä saa käyttää ainoastaan, jos kaikki tämän liitteen vaatimukset täyttyvät.

Erityisesti termejä "veau", "teleci", "Kalb", "μσσχάρι", "ternera", "kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" ja "teletina" ei saa käyttää yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten myyntinimityksessä eikä mainita niistä peräisin olevan lihan päällyserkinnässä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta nautaeläinten lihaan, jota koskeva asetuksen (EY) N:o 1151/2012 mukaisesti suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity ennen 29 päivää kesäkuuta 2007.

IV Päällyserkinnän pakolliset tiedot

1. Toimijoiden on ilmoitettava alle kahdentoista kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällyserkinnässä kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa seuraavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 13, 14 ja 15 artiklan soveltamista:

a) myyntinimitys tämän osan III kohdan mukaisesti;

b) eläinten teurastusikä ilmoitettuna tapauksen mukaan joko muodossa

— "teurastusikä: alle kahdeksan kuukautta"

— "teurastusikä: 8 kuukaudesta alle 12 kuukauteen".

Ensimmäisen alakohdan b alakohdasta poiketen toimijat voivat korvata teurastusikää koskevan merkinnän luokamerkinnällä eli "luokka V" tai "luokka Z" loppukuluttajalle toimittamista edeltävissä vaiheissa.

2. Kun on kyse alle 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevasta lihasta, joka tarjotaan vähittäismyyntipaikalla pakkaamattomana myyntiin loppukuluttajalle, jäsenvaltioiden on säädettävä yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ilmoitetaan.

V Rekisteröinti

Toimijoiden on kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa rekisteröitävä seuraavat tiedot:

a) eläinten tunnistenumero ja syntymäaika (ainoastaan teurastamotasolla);

b) viitenumero, jonka avulla voidaan todeta yhteys yhtäältä lihan alkuperänä olevien eläinten tunnistamisen ja toisaalta lihan päällyserkinnässä olevan myyntinimikkeen, teurastusiän ja luokan kirjaintunnuksen välillä;

c) päivä, jona eläimet tai liha ovat saapuneet laitokseen tai lähteneet sieltä.

VI Viralliset tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa virallisista tarkastuksista tämän osan soveltamisen varmistamiseksi, ja annettava ne komissiolle tiedoksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava viralliset tarkastukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004⁽¹⁾ yleisten periaatteiden mukaisesti.
3. Komission asiantuntijat tekevät tarvittaessa yhdessä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja tarvittaessa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa tarkastuksia paikalla tämän liitteen säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi.
4. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komissiolle kaikki apu, jota se tehtäviensä hoidossa tarvitsee.
5. Jos liha on tuotu kolmansista maista, kyseisen kolmannen maan nimeämän toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan riippumattoman ulkopuolisen elimen on varmistettava, että tämän osan vaatimuksia noudatetaan. Riippumattoman elimen on kaikilta osin vahvistettava, että eurooppalaisessa standardissa EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 asetetut edellytykset täyttyvät.

II OSA

Rypäletuotteiden luokat

1) Viini

'Viinillä' tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

- a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä VII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä I tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;
- b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä VII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;
- c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen mukaisesti 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla unionissa tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä,
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;
- d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

'Retsinalla' tarkoitetaan viiniä, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

Toisen alakohdan b alakohdasta poiketen Tokaji eszencia ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua "viini" käytetään, jos

- a) se on liitetty yhdysnimenä hedelmän nimeen sellaisten tuotteiden kaupan pitämiseksi, jotka on saatu käyttämällä muita hedelmiä kuin rypäleitä;
- b) se on osa yhdysnimeä.

Tässä liitteessä esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

- 2) Käymistilassa oleva uusi viini
'Käymistilassa olevalla uudella viinillä' tarkoitetaan viiniä, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.
- 3) Väkevä viini
'Väkevällä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,
- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;
- c) joka on saatu
- käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,
 - viinistä,
 - edellisten sekoituksesta, tai
 - rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat eräät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;
- d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;
- e) johon on lisätty
- i) joko yksinään tai sekoitettuna:
- viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;
- ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetun rypäleen puristemehun kanssa;
- f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon,
- i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna, tai
- ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,
 - kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja

iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

- kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
- avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka tätä toimenpidettä lukuun ottamatta vastaa tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
- tiivistetty rypäleen puristemehu,
- jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

4) Kuohuviini

'Kuohuviinillä' tarkoitetaan tuotetta,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

- tuoreista rypäleistä,
- rypäleen puristemehusta, tai
- viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

d) jonka valmistukseen tarkoitettun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

5) Laatuohuviini

'Laatuohuviinillä' tarkoitetaan tuotetta,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

- tuoreista rypäleistä,
- rypäleen puristemehusta, tai
- viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

d) jonka valmistukseen tarkoitettun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

6) Aromaattinen laatuohuviini

'Aromaattisella laatuohuviinillä' tarkoitetaan laatuohuviiniä,

a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua.

Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti aromaattiset laatuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä;

- b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;
- c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja
- d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.
- 7) Hiilihapotettu kuohuviini
- 'Hiilihapotetulla kuohuviinillä' tarkoitetaan tuotetta,
- a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;
- b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.
- 8) Helmeilevä viini
- 'Helmeilevällä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,
- a) joka on saatu viinistä, käymistilassa olevasta uudesta viinistä, rypäleen puristemehusta tai osittain käyneestä rypäleen puristemehusta, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisestä aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.
- 9) Hiilihapotettu helmeilevä viini
- 'Hiilihapotetulla helmeilevällä viinillä' tarkoitetaan tuotetta,
- a) joka on valmistettu viinistä, käymistilassa olevasta uudesta viinistä, rypäleen puristemehusta tai osittain käyneestä rypäleen puristemehusta;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu kokonaan tai osittain lisätyn hiilidioksidin liukenemisestä aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.
- 10) Rypäleen puristemehu
- 'Rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan nestemäistä tuotetta, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus saa olla enintään 1 tilavuusprosentti.
- 11) Osittain käynyt rypäleen puristemehu
- 'Käymistilassa olevalla rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan rypäleen puristemehun käymistuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.
- 12) Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu
- 'Kuivuneista rypäleistä saadulla käymistilassa olevalla rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatua tuotetta, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

13) Tiivistetty rypäleen puristemehu

'Tiivistetyllä rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 80 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 91 artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus saa olla enintään 1 tilavuusprosentti.

14) Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

'Puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla' tarkoitetaan

a) sokeriväriä sisältämätöntä nestemäistä tuotetta,

i) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 80 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 91 artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;

ii) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet:

— pH on 25 Brix-asteessa enintään 5,

— optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25 Brix-asteessa enintään 0,100,

— sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteu-luku on 25 Brix-asteessa enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— johtokyky on 25 Brix-asteessa ja 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensia senttimetrissä,

— hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— sisältää mesoinositolia.

b) sokeriväriä sisältämätöntä kiinteää tuotetta,

i) joka on saatu kiteyttämällä nestemäistä puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua ilman liuottimia;

ii) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet sen jälkeen, kun se on laimennettu liuokseksi 25 Brix-asteessa:

— pH on enintään 7,5,

— optinen tiheys 425 nanometrissä 1 senttimetrin paksuudessa on enintään 0,100,

— sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteu -luku on enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 10 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

- kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- johtokyky on 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensä senttimetrissä,
- hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

15) Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

'Kuivatuista rypäleistä valmistetulla viinillä' tarkoitetaan tuotetta,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

16) Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

'Ylikypsistä rypäleistä valmistetulla viinillä' tarkoitetaan tuotetta,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;
- b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

17) Viinietikka

'Viinietikalla' tarkoitetaan etikkaa,

- a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä ja
- b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

III OSA

Maito ja maitotuotteet

1. 'Maidolla' tarkoitetaan yksinomaan tavanomaista yhdellä tai useammalla lypsämisellä utareista erittynyttä tuotetta, johon ei ole lisätty mitään ja josta ei ole poistettu mitään.

Ilmaisia 'maito' saa kuitenkin käyttää

- a) maidosta, jota on käsitelty sen koostumusta muuttamatta, tai maidosta, jonka rasvapitoisuus on vakioitu IV osan mukaisesti;
- b) maidon perusmuotoa, laatuluokkaa, alkuperää ja/tai suunniteltua käyttöä määrittävän sanan tai määrittävien sanojen yhteydessä tai kuvaamaan maidon läpikäymää fyysistä käsittelyä tai maidon koostumukselle tehtyjä muutoksia sillä edellytyksellä, että nämä muutokset rajoittuvat maidon luontaisten ainesosien lisäämiseen ja/tai poistamiseen.

2. Tässä osassa 'maitotuotteilla' tarkoitetaan yksinomaan maidosta saatuja tuotteita ottaen huomioon, että niihin voidaan lisätä niiden valmistuksen kannalta tarpeellisia aineita sillä edellytyksellä, ettei näitä aineita käytetä maidon minkään ainesosan osittaiseen tai täydelliseen korvaamiseen.

Ainoastaan maitotuotteista saa käyttää

a) seuraavia kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa käytettyjä nimityksiä:

- i) hera,
- ii) kerma,
- iii) voi,
- iv) piimä,
- v) voiöljy,
- vi) kaseiinit,
- vii) vedetön maitorasva,
- viii) juusto,
- ix) jogurtti,
- x) kefiiri,
- xi) kumissi,
- xii) viili,
- xiii) smetana,
- xiv) viili (fil),
- xv) rjaženka (latvialainen tuotenimi),
- xvi) rūgušpiens (latvialainen tuotenimi);

b) direktiivin 2000/13/EY 5 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 17 artiklassa tarkoitettuja nimityksiä, joita tosiasiallisesti käytetään maitotuotteista.

3. Ilmaisua 'maito' tai maitotuotteesta käytettäviä nimityksiä voidaan käyttää myös jonkin sanan tai sanojen yhteydessä, kun tarkoitetaan yhdistettyjä tuotteita, joissa mikään osa ei korvaa tai joissa mitään osaa ei ole tarkoitettu korvaamaan mitään maidon ainesosaa ja joissa maito tai maitotuote on olennainen osa määränsä tai tuotetta kuvaavan vaikutuksensa puolesta.
4. Maidon osalta eläinlaji, josta maito on peräisin, on mainittava, jos maito on peräisin muusta kuin nautaeläimestä.
5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

Tätä säännöstä ei sovelleta kuitenkaan sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä.

6. Muiden kuin tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden etiketeissä, kaupallisissa asiakirjoissa, julkisessa aineistossa tai minkäänlaisessa neuvoston direktiivin 2006/114/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa määritellyssä mainonnassa tai minkäänlaisessa esillepanossa ei saa käyttää väitteitä, ilmaisuja tai vihjeitä siitä, että kyseessä olisi maitotuote.

Tuotteesta, joka sisältää maitoa tai maitotuotteita, saa kuitenkin käyttää nimitystä 'maito' tai tämän osan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä kuvaamaan vain perusraaka-aineita ja luettelemaan tuotteen ainesosat direktiivin 2000/13/EY tai asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

IV OSA

CN-koodiin 0401 kuuluva ihmisravinnoksi tarkoitettu maito

I Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan

- a) 'maidolla' yhdestä tai useammasta lehmästä lypettyä tuotetta;
- b) 'kulutukseen tarkoitettulla maidolla' III kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi sellaisenaan kuluttajalle;
- c) 'rasvapitoisuudella' maitorasvayksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa;
- d) 'proteiinipitoisuudella' maitoproteiiniyksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa (saadaan kertomalla painoprosenttina ilmaistu maidon kokonaistyyppipitoisuus 6,38:lla).

II Toimitus tai myynti loppukuluttajalle

1. Vain sellaista maitoa, joka täyttää kulutukseen tarkoitettulle maidolle asetetut vaatimukset, saa toimittaa tai luovuttaa jalostamattomana loppukuluttajalle suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai muiden vastaavien suurkeittiöiden välityksellä.
2. Näiden tuotteiden myyntinimitykset mainitaan III kohdassa. Niitä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden käyttöä yhdistetyissä nimityksissä.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen kuluttajille tietoa kyseisten tuotteiden luonteesta ja koostumuksesta aina, kun tällaisen tiedon poisjättäminen todennäköisesti aiheuttaa sekaannusta.

III Kulutukseen tarkoitettu maito

1. Seuraavia tuotteita pidetään kulutukseen tarkoitettuna maitona:

- a) raakamaito: maito, jota ei ole kuumennettu yli 40 celsiusasteen lämpötilaan tai käsitelty vaikutukseltaan vastaavalla tavalla;
- b) täysmaito: maito, joka on lämpökäsitelty ja joka rasvapitoisuuden osalta täyttää yhden seuraavista vaatimuksista:
 - i) vakioitu täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuus on vähintään 3,50 prosenttia (m/m). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää ylimääräisestä täysmaidon luokasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 4,00 prosenttia (m/m);
 - ii) vakioimaton täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuutta ei ole muutettu lypsyvaiheen jälkeen rasvaa lisäämällä tai vähentämällä eikä sekoittamalla sitä maitoon, jonka luonnollista rasvapitoisuutta on muutettu. Rasvapitoisuus ei saa kuitenkaan olla alle 3,50 prosenttia (m/m);
- c) kevytmaito: maito, joka on lämpökäsitelty ja jonka rasvapitoisuus on muutettu vähintään 1,50 prosentiksi (m/m) ja enintään 1,80 prosentiksi (m/m);
- d) rasvaton maito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu enintään 0,50 prosentiksi (m/m).

Lämpökäsiteltyä maitoa, jonka rasvapitoisuus ei ole ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, voidaan pitää kulutukseen tarkoitettuna maitona edellyttäen, että rasvapitoisuus ilmoitetaan pakkauksessa yhden desimaalin tarkkuudella ja selvästi ja helposti luettavasti muodossa "... prosenttia rasvaa". Tällaista maitoa ei saa kuvailla täysmaidoksi, kevytmaidoksi tai rasvattomaksi maidoksi.

2. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamista ainoastaan seuraavat muutokset ovat sallittuja:

- a) maidon luonnollisen rasvapitoisuuden muuttaminen poistamalla tai lisäämällä kermaa tai lisäämällä täysmaitoa, kevytmaitoa tai rasvattomaa maitoa kulutukseen tarkoitettulle maidolle säädettyjen rasvapitoisuuksien aikaansaamiseksi;

- b) maitoproteiinin, kivennäisaineiden tai vitamiinien lisääminen maitoon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1925/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti;
- c) maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitettujen maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta veloitteesta tehdä asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Lisättäessä proteiineja maidon proteiinipitoisuuden on oltava vähintään 3,8 prosenttia (m/m).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa b ja c alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.

3. Kulutukseen tarkoitettujen maidon

- a) jäätymispisteen on oltava lähellä kulutukseen tarkoitettujen maidon alkuperäisellä keräilyalueella todettua raakamaidon keskimääräistä jäätymispistettä;
- b) painon on oltava vähintään 1 028 g/l maitoa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m) ja lämpötila 20 °C, tai vastaava paino litraa kohti, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen;
- c) on sisällettävä vähintään 2,9 prosenttia (m/m) valkuaisaineita maidossa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m), tai vastaava pitoisuus, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen.

V OSA

Siipikarja-alan tuotteet

- I Tätä osaa sovelletaan tiettytyyppisen ja tiettyä tarjontamuotoa edustavan siipikarjanlihan sekä siipikarjanlihasta tai siipikarjan muista osista saatujen raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden, jotka ovat peräisin seuraavista lajeista, liiketoimintana tai kauppana tapahtuvaan kaupan pitämiseen unionissa:

- kanat (*Gallus domesticus*),
- ankat,
- hanhet,
- kalkkunat,
- helmikanat.

Näitä säännöksiä sovelletaan myös CN-koodiin 0210 99 39 kuuluvaan suolaliuoksessa olevaan siipikarjanlihaan.

II Määritelmät

- 1) 'Siipikarjanlihalla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvaa siipikarjanlihaa, jolle ei ole tehty muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely.
- 2) 'Tuoreella siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka ei ole jäykistynyt missään vaiheessa jäähdytyksen aikana ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –2 celsiusasteen ja enintään 4 celsiusasteen lämpötilassa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia vähimmäisajaksi, joka tarvitaan tuoreen siipikarjanlihan leikkaamiseen ja käsittelyyn vähittäismyymälöissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa, kun leikkaaminen ja käsittely suoritetaan yksinomaan kuluttajalle paikalla tapahtuvaa tarjontaa varten.
- 3) 'Jäädetyllä siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka on jäädettävä mahdollisimman nopeasti tavantomaisen teurastusmenettelyn yhteydessä ja jota säilytetään jatkuvasti vähintään –12 celsiusasteen lämpötilassa.
- 4) 'Pakastetulla siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jota säilytetään vähintään –18 celsiusasteen lämpötilassa kaikkina aikoina neuvoston direktiivissä 89/108/ETY ⁽²⁾ säädettyjen poikkeamien rajoissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1925/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 89/108/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1999, s. 34).

5) 'Siipikarjasta saadulla raakalihavalmisteella' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jauhettu siipikarjanliha mukaan luettuna, johon on lisätty elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita tai jota on jalostettu, mutta ei kuitenkaan siten, että lihan sisäinen lihassy rakenne olisi muuttunut.

6) 'Tuoreesta siipikarjanlihasta saadulla raakalihavalmisteella'

tarkoitetaan siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmistetta, johon on käytetty tuoretta siipikarjanlihaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia, joita sovelletaan tarvittavana vähimmäisaikana ja vain siinä määrin kuin se on tarpeen tehtaassa tapahtuvan leikkaamisen ja käsittelyn helpottamiseksi valmistettaessa tuoreesta siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita.

7) 'Siipikarjanlihavalmisteella' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa määriteltyä lihavalmistetta, johon on käytetty siipikarjanlihaa.

III Siipikarjanlihaa ja siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita pidetään kaupan seuraavin edellytyksin:

- tuoreena,
- jäädytettynä,
- pakastettuna.

VI OSA

Gallus gallus -lajin kanojen munat

I Soveltamisala

1. Rajoittamatta siitosmunien ja siipikarjan poikasten kaupan pitämisen vaatimuksia koskevan 75 artiklan soveltamista, tätä osaa sovelletaan unionissa tuotettujen, kolmansista maista tuotujen tai unionin ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettujen munien kaupan pitämiseen unionissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää tässä osassa säädettyjen vaatimusten, lukuun ottamatta III kohdan 3 kohtaa, soveltamisen ulkopuolelle munat, jotka tuottaja myy suoraan lopulliselle kuluttajalle

- a) tuotantopaikalla tai
- b) paikallisessa torikaupassa tai ovelta ovelle myynnissä kyseisen jäsenvaltion tuotantoalueella.

Jos tällainen poikkeus myönnetään, kukin tuottaja voi valita, soveltaako se poikkeusta. Jos poikkeusta sovelletaan, mitään laatu- eikä painoluokitusta ei saa käyttää.

Jäsenvaltio voi vahvistaa paikallista torikauppaa, ovelta ovelle myyntiä ja tuotantoaluetta koskevat määritelmät kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

II Laatu- ja painoluokitus

1. Munat on luokiteltava laadun mukaan seuraavasti:

- a) A-luokka: tuoreet munat,
- b) B-luokka.

2. A-luokan munat on luokiteltava myös painon mukaan. Painon mukaan tapahtuvaa luokitusta ei kuitenkaan vaadita elintarvike- tai muuhun kuin elintarviketeollisuuden toimitettavien munien osalta.

3. B-luokan munia saa toimittaa ainoastaan elintarvike- ja muulle kuin elintarviketeollisuudelle.

III Munien merkitseminen

1. A-luokan munat on merkittävä tuottajakoodilla.

B-luokan munat on merkittävä tuottajakoodilla ja/tai jollain muulla merkinnällä.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa B-luokan munat tästä vaatimuksesta, jos niitä pidetään kaupan ainoastaan niiden alueella.

2. Munat on merkittävä 1 kohdan mukaisesti tuotantopaikassa tai ensimmäisessä pakkaamossa, johon munat toimitetaan.
3. Munat, jotka tuottaja myy loppukuluttajalle paikallisessa torikaupassa kyseisen jäsenvaltion tuotantoalueella, on merkittävä 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa tästä vaatimuksesta tuottajat, joilla on enintään 50 munivaa kanaa edellyttäen, että tuottajan nimi ja osoite ilmoitetaan myyntipaikalla.

VII OSA

Levitettävät rasvat

I Myyntinimitykset

Asetuksen 78 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan toimittaa tai luovuttaa kuluttajalle sellaisenaan joko suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai vastaavien laitosten välityksellä ainoastaan, jos ne vastaavat lisäyksessä II vahvistettuja vaatimuksia.

Tällaisten tuotteiden myyntinimitykset mainitaan lisäyksessä II, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osan II kohdan 2–4 alakohdan soveltamista.

Tämän osan lisäyksessä mainitut myyntinimitykset on varattava asianomaisessa kohdassa määritellyille, seuraaviin CN-koodeihin kuuluville tuotteille, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 10 mutta pienempi kuin 90 painoprosenttia:

- a) CN-koodien 0405 ja ex 2106 maitorasvat,
- b) CN-koodin ex 1517 rasvat,
- c) kasvi- ja/tai eläintuotteista koostuvat CN-koodin ex 1517 ja ex 2106 rasvat.

Rasvapitoisuuden, lisättyä suolaa lukuun ottamatta, on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kuiva-aineesta.

Kyseisiä myyntinimityksiä sovelletaan kuitenkin vain tuotteisiin, jotka säilyttävät kiinteän koostumuksensa 20 celsiusasteen lämpötilassa ja jotka soveltuvat levitteiksi.

Kyseisiä määritelmiä ei sovelleta

- a) sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä;
- b) tiivistettyihin tuotteisiin (voi, margariini ja seokset), joiden rasvapitoisuus on vähintään 90 prosenttia.

II Ilmaisut

1. Ilmaisua "perinteinen" saa käyttää yhdessä lisäyksessä II olevan A osan 1 kohdassa mainitun nimikkeen "voi" kanssa, kun tuote on saatu suoraan maidosta tai kermasta.

Tätä kohtaa sovellettaessa 'kermalla' tarkoitetaan maidosta saatua tuotetta, joka on öljy vedessä -emulsio ja jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 10 prosenttia.

2. Lisäyksessä II tarkoitettujen tuotteiden osalta kielletään ilmaisut, joissa rasvapitoisuuden ilmoitetaan, annetaan ymmärtää tai vihjataan olevan muu kuin mainitussa liitteen lisäyksessä ilmoitettu.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ilmaisu "vähemmän rasvaa" tai "kevyt" voidaan lisätä lisäyksessä II tarkoitettuihin tuotteisiin, joiden rasvapitoisuus on enintään 62 prosenttia.

Ilmaisulla "vähemmän rasvaa" ja "kevyt" voidaan kuitenkin korvata lisäyksessä II tarkoitettujen ilmaisujen "kolme neljäsosaa" tai "puoli".

4. Myyntinimityksiä "minariini" tai "halvariini" saa käyttää lisäyksessä II olevan B osan 3 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

5. Ilmaisua "kasvi-" saa käyttää yhdessä lisäyksessä II olevassa B osassa mainittujen myyntinimitysten kanssa edellyttäen, että tuote sisältää vain kasvipäisiä rasvoja ja eläinperäisiin rasvoihin sovellettava sallittu poikkeama on 2 prosenttia rasvapitoisuudesta. Tätä poikkeamaa sovelletaan myös kasvilajeja koskeviin viittauksiin.

VIII OSA

Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvaukset ja määritelmät

Tässä osassa esitetyt oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista unionissa toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä ja, sikäli kuin se on kansainvälisten pakottavien sääntöjen mukaan, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan tämän osan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

1) NEITSYOLIIVIÖLJYT

'Neitsytoliiviöljyillä' tarkoitetaan öljyjä, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) Ekstra-neitsytoliiviöljy

'Ekstra-neitsytoliiviöljyillä' tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistaminen ominaisuuksien mukaiset.

b) Neitsytoliiviöljy

'Neitsytoliiviöljyillä' tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistaminen ominaisuuksien mukaiset.

c) Oliiviöljylamppuöljy

'Oliiviöljylamppuöljyillä' tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistaminen ominaisuuksien mukaiset.

2) JALOSTETTU OLIIVIÖLJY

'Jalostetulla oliiviöljyllä' tarkoitetaan neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enintään 0,3 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

3) JALOSTETUSTA OLIIVIÖLJYSTÄ JA NEITSYTOLIIVIÖLJYSTÄ VALMISTETTU OLIIVIÖLJY

'Jalostetusta oliiviöljystä ja neitsytoliiviöljystä valmistetulla oliiviöljyllä' tarkoitetaan jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

4) RAAKA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

'Raa'alla oliivin puristemassaöljyllä' tarkoitetaan öljyä, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

5) JALOSTETTU OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

'Jalostetulla oliivin puristemassaöljyllä' tarkoitetaan raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

6) OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

'Oliivin puristemassaöljyllä' tarkoitetaan jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g/100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat komission kyseiselle luokalle 75 artiklan 2 kohdan nojalla säätämien ominaisuuksien mukaiset.

Lisäys I

Viiniviljelyvyöhykkeet

Viiniviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

- 1) A-viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
 - a) Saksassa muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut viiniviljelmät;
 - b) Luxemburgissa koko Luxemburgin viiniviljelyalue;
 - c) Belgiassa, Tanskassa, Irlannissa, Alankomaissa, Puolassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa näiden jäsenvaltioiden kaikki viiniviljelyalueet;
 - d) Tšekissä Čechyn viiniviljelyalue.
- 2) B-viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
 - a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;
 - b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavien alueiden seuraavissa departementeissa sijaitsevat viiniviljelmät:
 - Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,
 - Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;
 - c) Itävallassa Itävallan kaikki viiniviljelyalueet;
 - d) Tšekissä Moravan viiniviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
 - e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť ja Východoslovenská vinohradnícka oblasť sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelyalueet;
 - f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:
 - Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;
 - Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;
 - g) Romaniassa Podișul Transilvanieiin alue;
 - h) Kroatiaassa seuraavien osa-alueiden viiniviljelmät: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje ja Zagorje-Međimurje.
- 3) C I -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
 - a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - seuraavat departementit: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Chapareillanin kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,

- Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),
 - Ardèchen departementissa sijaitseva Tournonin arrondissementti sekä seuraavat kantonit: Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône;
- b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;
- c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinssissa;
- d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeirán ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região vitícola da Extremadura -viinialueeseen;
- e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;
- f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblasť -alueen viiniviljelmät;
- g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- h) Kroatiassa seuraavien osa-alueiden viiniviljelmät: Hrvatsko Podunavlje ja Slavonija.
- 4) C II -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- seuraavat departementit: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,
 - se osa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan de la Tour ja Sainte-Maxime,
 - Nyonsin arrondissementti ja Drômen departementin kantoni Loriol-sur-Drôme,
 - Ardèchen departementin alueet, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;
- b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;
- c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:
- Lugo, Orense ja Pontevedra,
 - Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra
 - Huesca
 - Barcelona, Girona ja Lleida,
 - se osa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebro-joen pohjoispuolella,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvat kunnat, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,

- Tarragonan provinssiin kuuluva Conca de Barberán hallinnollinen viinialue ("comarca");
- d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen;
- g) Kroatiassa seuraavien osa-alueiden viiniviljelmät: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija ja Srednja i Južna Dalmacija.
- 5) C III a -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);
- b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
- c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.
- 6) C III b -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- Korsikan departementit,
- se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
- Pyrénées-Orientales -departementin kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;
- b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;
- c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- d) Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;
- f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
- g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.
- 7) Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

VI osan lisäys

Levitettävät rasvat

Rasvaryhmä	Myyntinimitykset	Tuoteluokat
Määritelmät		Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosenteina
A. Maitorasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu yksinomaan maidosta ja/tai tietyistä maitotuotteista ja joissa rasva on arvon kannalta olennainen osa. Muita niiden valmistuksessa tarvittavia aineita voidaan kuitenkin lisätä, jollei näitä aineita käytetä korvamaan joko kokonaan tai osittain maidon ainesosia.	1. Voi	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia, vesipitoisuus enintään 16 prosenttia ja maidon rasvatoman kuiva-aineen pitoisuus enintään 2 prosenttia.
	2. Voi 60 (*)	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Voi 40 (**)	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Maitorasvalevite X %	Tuote, jonka maitorasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
B. Rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on enintään 3 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Margariini	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Margariini 60 (***)	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Margariini 40 (****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Maitorasvalevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia
C. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä tuotteista koostuvat rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on 10–80 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Rasvaseos	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Rasvaseos 60 (*****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Rasvaseos 40 (*****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.

Rasvaryhmä	Myyntinimitykset	Tuoteluokat
Määritelmät		Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
	4. Rasvaseoslevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

- (*) Vastaa tanskan kielen ilmaisua "smør 60".
(**) Vastaa tanskan kielen ilmaisua "smør 40".
(***) Vastaa tanskan kielen ilmaisua "margarine 60".
(****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua "margarine 40".
(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua "blandingsprodukt 60".
(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua "blandingsprodukt 40".

LIITE VIII

80 ARTIKLASSA TARKOITETUT VIININVALMISTUSMENETELMÄT

I OSA

Väkeväminen sekä happamuuden lisääminen ja vähentäminen erällä viininviljelyvyöhykkeillä

A. Väkeväamisen rajoitukset

1. Jos ilmasto-olot tietyillä unionin viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 81 artiklan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.
2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B jaksossa tarkoitettujen viininvalmistusmenetelmien mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:
 - a) 3 tilavuusprosenttia A-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - b) 2 tilavuusprosenttia B-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - c) 1,5 tilavuusprosenttia C-viininviljelyvyöhykkeellä.
3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komissio hyväksyy mahdollisimman pian täytäntöönpanosäädöksen 91 artiklassa tarkoitetun toimivallan nojalla. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. Väkeväämiskäsittelyt

1. Edellä A jaksossa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan
 - a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;
 - b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;
 - c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.
2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, jos viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 y artiklan mukaista tukea on maksettu.
3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:
 - a) A-viininviljelyvyöhyke;
 - b) B-viininviljelyvyöhyke;
 - c) C-viininviljelyvyöhyke

lukuun ottamatta Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa ja Kyproksessa sekä seuraavien muutoksenhakutuomioistuinten tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,

- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia C-viininviljelyvyöhykkeellä.
5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen
 - a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosentilla;
 - b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A jakson 2 kohdan c alakohdassa säädetään.
6. Edellä olevassa 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden
 - a) A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;
 - c) C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - d) C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin;
 - e) C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.
7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat
 - a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

C. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille saa tehdä
 - a) A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;
 - b) C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan soveltamista;
 - c) C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta saa lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.
3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
5. Tiivistettäväksi tarkoitettujen rypäleen puristemehun happamuutta saa osittain vähentää.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.
7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei komissio päättää poikkeuksesta delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. Käsittelyt

1. Edellä B ja C jaksossa tarkoitettut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrätin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi viinialan juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
2. Viinin tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.
4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun, puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla ja kauppiailta, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti, samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.
5. Jokainen B ja C jaksossa tarkoitettu käsittely on merkittävä 147 artiklassa säädettyyn liiteasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet lasketaan liikkeeseen.
6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta B ja C jaksossa tarkoitettuja käsittelyjä ei saa tehdä
 - a) C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;
 - b) A- ja B-viininviljelyvyöhykkeellä 16 päivän maaliskuuta jälkeen; ja ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.
7. Tiivistämistä jäädyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

II OSA

Rajoitukset

A. Yleistä

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.
2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.
3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tiukempia säännöksiä alueellaan tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.
2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi unionin alueella.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Irlannissa, Puolassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdysnimikettä, joka sisältää myyntinimityksen "viini".
4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.
5. Kolmansista maista peräisin olevia tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua, tiivistettyä rypäleen puristemehua, puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehua, tiivistettyä viinirypälemehua ja viiniä tai mainittujen tuotteiden sekoituksia ei saa muuntaa liitteessä VII olevassa II osassa [...] tarkoitetuiksi tuotteiksi eikä lisätä mainittuihin tuotteisiin unionin alueella.

C. Viinien sekoittaminen

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen unionin viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty unionissa.

D. Sivutuotteet

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltioiden on päätettävä paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

Jäsenvaltioiden on päätettävä kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrästä, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.
2. Alkoholia, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä eikä muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamien edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji máslás -viinien tuotannossa Unkarissa sekä Tokajský fordítás- ja Tokajský máslás -viinien tuotannossa Slovakiassa.
3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia.
4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viiniviljelijän perheen omaan käyttöön.
5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne komission delegoiduilla säädöksillä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.

LIITE IX

VAPAAEHTOISET VARATUT ILMAISUT

Tuoteluokka (viittaus yhdistettyyn nimikkeistöön)	Vapaaehtoinen varattu ilmaisu
Siipikarjanliha (CN-koodit 0207 ja 0210)	ruokittu rehulla, joka sisältää ... prosenttia ... kauralla ruokittu hanhi laajaperäinen sisäkasvatus vapaa laidun vapaa laidun – perinteinen kasvatustapa vapaa laidun – täydellinen liikkumavapaus teurasikä kasvatuskausi
munat (CN-koodi 0407)	tuore ekstra tai ekstra tuore munivien kanojen ruokintatavan merkitseminen
oliiviöljy (CN-koodi 1509)	ensimmäinen kylmäpuristus kylmäerotus happopitoisuus pistävä hedelmäinen: kypsä tai raaka karvas voimakas keskivoimakas kevyt tasapainoinen mieto öljy

LIITE X

125 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT SOKERIJUURIKKAAN OSTOEHDOT

I KOHTA

1. Toimitussopimus on tehtävä kirjallisesti ja määritellystä sokerijuurikasmäärästä.
2. Toimitussopimus voi olla monivuotinen.
3. Toimitussopimuksessa voidaan tarkentaa, voidaanko sokerijuurikkaita toimittaa lisää ja millä ehdoilla.

II KOHTA

1. Toimitussopimukseen on merkittävä II kohdassa tarkoitettujen sokerijuurikasmäärien ostohinnat.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hintaa sovelletaan liitteessä III olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen sokerijuurikkaaseen.

Hintaa mukautetaan osapuolten etukäteissopimuksella korottamalla tai alentamalla hintaa, jos juurikkaat poikkeavat vakiolaadusta.

3. Toimitussopimuksessa on tarkennettava, miten markkinahintojen kehitys jakautuu osapuolten välillä.
4. Toimitussopimuksessa on ilmoitettava sokerijuurikkaiden määritetty sokeripitoisuus. Siinä on oltava eri sokeripitoisuudet ilmoitettava muuntoasteikko ja kertoimet, joilla toimitetut sokerijuurikasmäärät muunnetaan toimitussopimuksessa mainittua sokeripitoisuutta vastaaviksi määriksi.

Asteikko on laadittava eri sokeripitoisuuksia vastaavien sääntöjen perusteella.

III KOHTA

Toimitussopimuksessa on vahvistettava sokerijuurikastoimitusten ajallista porrastamista ja tavanomaista kestoa koskevat määräykset.

IV KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaan keräilypaikoista ja toimitukseen ja kuljetukseen liittyvistä ehdoista.
2. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että vastuu lastaus- ja kuljetuskustannuksista keräilypaikoilta eritellään selkeästi. Jos toimitussopimuksessa edellytetään, että sokeriyritykset osallistuvat lastaus- ja kuljetuskustannuksiin, prosentiosuudet tai määrät on eriteltävä selkeästi.
3. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että kunkin osapuolen kustannukset eritellään selkeästi.

V KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaiden vastaanottopaikoista.
2. Jos sokerijuurikkaan myyjät ja sokeriyritykset ovat jo tehneet toimitussopimuksen edelliseksi markkinointivuodeksi, käytetään edelleen niitä keräilypaikkoja, joista on sovittu kyseisen markkinointivuoden toimituksia varten. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

VI KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeripitoisuus todetaan polarimetrisellä menetelmällä tai jollain muulla osapuolten sopimalla menetelmällä teknologisen kehityksen huomioon ottamiseksi. Sokerijuurikasnäyte on otettava vastaanoton yhteydessä.
2. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä näytteenotosta jossain muussa vaiheessa. Tällöin on toimitussopimuksessa määrättävä oikaisusta vastaanoton ja näytteenoton välillä mahdollisesti tapahtuvan sokeripitoisuuden vähenemisen korvaamiseksi.

VII KOHTA

Toimitussopimuksessa on määrättävä, että kokonaispaino, taara ja sokeripitoisuus määritetään jollain seuraavista tavoista:

- a) sokeriyritys ja sokerijuurikkaan viljelijöiden ammatillinen järjestö määrittävät ne yhdessä, jos toimialakohtaisessa sopimuksessa näin määrätään;
- b) sokeriyritys määrittää ne juurikkaan viljelijöiden ammatillisen järjestön valvonnassa;
- c) sokeriyritykset määrittävät ne kyseisen jäsenvaltion hyväksymän asiantuntijan valvonnassa, jos sokerijuurikkaan myyjä vastaa kustannuksista.

VIII KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeriyritys hoitaa koko toimitetun juurikasmäärän osalta yhden tai useamman seuraavista velvoitteista:
 - a) palauttaa toimitetun sokerijuurikkaan tonnimäärästä peräisin olevan tuoreen massan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, vapaasti tehtaalla;
 - b) palauttaa tämän massan osan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna, kuivattuna tai kuivattuna ja melasina, vapaasti tehtaalla;
 - c) palauttaa massan sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna tai kuivattuna-, vapaasti tehtaalla; tässä tapauksessa sokeriyritys voi vaatia sokerijuurikkaan myyjältä puristus- tai kuivauskulujen korvaamista;
 - d) maksaa kyseisen massan myyntimahdollisuudet huomioon ottavan korvauksen sokerijuurikkaan myyjälle.
2. Jos osa toimitettavasta juurikasmäärästä on käsiteltävä eri tavalla, toimitussopimuksessa on määrättävä useammasta kuin yhdestä 1 kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta.
3. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä muusta kuin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetusta massan toimitusvaiheesta.

IX KOHTA

Toimitussopimuksessa on vahvistettava määräajat mahdollisten ennakkomaksujen ja sokerijuurikkaan ostohinnan maksamiseksi.

X KOHTA

Jos toimitussopimuksessa annetaan tässä liitteessä käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

XI KOHTA

1. Tämän asetuksen liitteessä II olevan II osan A jakson 6 kohdassa tarkoitetussa toimialakohtaisessa sopimuksessa on oltava välityslauseke.
2. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä tämän asetuksen ja unionin sääntöjen mukaisesta toimitussopimuksen vakiomallista.
3. Kun unionin, alueellisen tai paikallisen tason toimialakohtaisessa sopimuksessa annetaan tässä asetuksessa käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.
4. Edellä 3 alakohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa voidaan määrätä erityisesti seuraavista:
 - a) edellä olevan II kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu muuntoasteikko;
 - b) määräykset, jotka koskevat tuotettavien sokerijuurikaslaajikkeiden siementen valintaa ja hankintaa;
 - c) toimitettavien sokerijuurikkaiden vähimmäissokeripitoisuus;

- d) vaatimus, jonka mukaan sokeriyrityksen ja sokerijuurikkaan myyjien edustajien on neuvoteltava ennen sokerijuurikastoimitusten aloituspäivän vahvistamista;
 - e) aikaisista tai myöhäisistä toimituksista sokerijuurikkaan myyjille maksettavat palkkiot;
 - f) VIII kohdassa tarkoitettuun massaan liittyvien edellytysten ja kustannusten yksityiskohdat;
 - g) sokerijuurikkaan myyjän toteuttama massan poisvieminen,
 - h) hintojen mukauttamista koskevat säännöt tehtäessä monivuotisia sopimuksia;
 - i) näytteenottoa koskevat säännöt ja kokonaispainon, taaran ja sokeripitoisuuden määrittämismenetelmät.
-

LIITE XI

124 ARTIKLASSA TARKOITETUT SOKERIJUURIKKAAN OSTOEHDOT

I KOHTA

1. Toimitussopimus on tehtävä kirjallisena ja määritellystä kiintiösokerijuurikasmäärästä.
2. Toimitussopimuksessa on tarkennettava, voidaanko sokerijuurikasta toimittaa lisää ja millä ehdoilla.

II KOHTA

1. Toimitussopimukseen on merkittävä 127 artiklan 2 kohdassa ja tapauksen mukaan b alakohdassa tarkoitettujen sokerijuurikasmäärien ostohinnat. Kun kyseessä ovat 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määrien, ostohinnat eivät saa olla 135 artiklassa tarkoitettua sokerijuurikkaan vähimmäishintaa alhaisemmat.
2. Toimitussopimuksessa on ilmoitettava sokerijuurikkaiden määritetty sokeripitoisuus. Siinä on oltava eri sokeripitoisuudet ilmoitettava muuntoasteikko ja kertoimet, joilla toimitettujen sokerijuurikasmäärien muunnetaan toimitussopimuksessa mainittua sokeripitoisuutta vastaaviksi määriksi.

Asteikko on laadittava eri sokeripitoisuuksia vastaavien sääntöjen perusteella.

3. Jos sokerijuurikkaan myyjä on tehnyt sokeriyityksen kanssa asetuksen 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sokerijuurikkaiden toimitussopimuksen, kaikkia myyjän tämän kohdan 2 alakohtaa noudattaen muunnettuja toimituksia pidetään mainitun 127 artiklan 2 kohdan mukaisina toimituksina toimitussopimuksessa mainittuun sokerijuurikasmäärään saakka.
4. Jos sokeriyitys tuottaa kiintiötään pienemmän määrän sokeria sokerijuurikkaista, joista se on tehnyt ennen kylvöä toimitussopimuksen asetuksen 127 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen on jaettava kiintiönsä täyttymiseen saakka sokerijuurikasmäärä, joka vastaa mahdollista lisätuotantoa, niiden sokerijuurikkaan myyjien kesken, joiden kanssa se on tehnyt ennen kylvöä toimitussopimuksen mainitun 127 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

III KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on vahvistettava sokerijuurikastoimitusten ajallista porrastamista ja tavanomaista kestoa koskevat määräykset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määräysten on oltava edellisenä markkinointivuonna sovellettuja ottaen huomioon todellisen tuotannon taso; määräyksistä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

IV KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaan keräilypaikoista.
2. Jos sokerijuurikkaan myyjät ja sokeriyitykset ovat jo tehneet toimitussopimuksen edellisiksi markkinointivuodeksi, käytetään edelleen niitä keräilypaikkoja, joista on sovittu kyseisen markkinointivuoden toimituksia varten. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.
3. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeriyitys vastaa lastaus- ja kuljetuskustannuksista keräilypaikoista lähtien, jollei ennen edellistä markkinointivuotta voimassa olevista paikallisista sääntöistä ja käytäntöistä vastaavista erityissopimuksista muuta johdu.
4. Jos sokerijuurikkaat toimitetaan vapaasti sokeritehtaalle Tanskassa, Irlannissa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, Suomessa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, toimitussopimuksessa on kuitenkin määrättävä sokeriyitykset osallistumaan lastaus- ja kuljetuskustannuksiin ja vahvistettava tätä varten prosentiosuus tai määrä.

V KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä sokerijuurikkaiden vastaanottopaikoista.
2. Jos sokerijuurikkaan myyjät ja sokeriyitykset ovat jo tehneet toimitussopimuksen edellisiksi markkinointivuodeksi, käytetään edelleen niitä keräilypaikkoja, joista on sovittu kyseisen markkinointivuoden toimituksia varten. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

VI KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeripitoisuus todetaan polarimetrisellä menetelmällä. Sokerijuurikasnäyte on otettava vastaanoton yhteydessä.
2. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä näytteenotosta jossain muussa vaiheessa. Tällöin on toimitussopimuksessa määrättävä oikaisusta vastaanoton ja näytteenoton välillä mahdollisesti tapahtuvan sokeripitoisuuden vähenemisen korvaamiseksi.

VII KOHTA

Toimitussopimuksessa on määrättävä, että kokonaispaino, taara ja sokeripitoisuus määritetään jollain seuraavista tavoista:

- a) sokeriyritys ja sokerijuurikkaan viljelijöiden ammatillinen järjestö määrittävät ne yhdessä, jos toimialakohtaisessa sopimuksessa näin määrätään;
- b) sokeriyritys määrittää ne juurikkaan viljelijöiden ammatillisen järjestön valvonnassa;
- c) sokeriyritykset määrittävät ne kyseisen jäsenvaltion hyväksymän asiantuntijan valvonnassa, jos sokerijuurikkaan myyjä vastaa kustannuksista.

VIII KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on määrättävä, että sokeriyritys hoitaa koko toimitetun juurikasmäärän osalta yhden tai useamman seuraavista velvoitteista:
 - a) palauttaa toimitetun sokerijuurikkaan tonnimäärästä peräisin olevan tuoreen massan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, vapaasti tehtaalla;
 - b) palauttaa tämän massan osan kuluitta sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna, kuivattuna tai kuivattuna ja melasina, vapaasti tehtaalla;
 - c) palauttaa massan sokerijuurikkaan myyjälle, puristettuna tai kuivattuna, vapaasti tehtaalla; tässä tapauksessa sokeriyritys voi vaatia sokerijuurikkaan myyjältä puristus- tai kuivauskulujen korvaamista;
 - d) maksaa kyseisen massan myyntimahdollisuudet huomioon ottavan korvauksen sokerijuurikkaan myyjälle.
2. Jos osa toimitettavasta juurikasmäärästä on käsiteltävä eri tavalla, toimitussopimuksessa on määrättävä useammasta kuin yhdestä 1 kohdassa tarkoitetusta velvoitteesta.
3. Toimialakohtaisessa sopimuksessa voidaan määrätä muusta kuin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetusta massan toimitusvaiheesta.

IX KOHTA

1. Toimitussopimuksessa on vahvistettava määräajat mahdollisten ennakkomaksujen ja sokerijuurikkaan ostohinnan maksamiseksi.
2. Edellä 1 alakohdassa tarkoitetut määräajat ovat edellisenä markkinointivuonna voimassa olleet määräajat. Tästä määräyksestä voidaan poiketa toimialakohtaisella sopimuksella.

X KOHTA

Jos toimitussopimuksessa annetaan tässä liitteessä käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

XI KOHTA

1. Tämän asetuksen liitteessä II olevan II osan A jakson 6 kohdassa tarkoitetussa toimialakohtaisessa sopimuksessa on oltava välityslauseke.
2. Jos unionin, alueellisen tai paikallisen tason toimialakohtaisessa sopimuksessa annetaan tässä asetuksessa käsiteltyjä seikkoja koskevia sääntöjä tai jos ne sisältävät muita seikkoja koskevia sääntöjä, sopimuksen määräykset ja vaikutukset eivät saa olla ristiriidassa tämän liitteen kanssa.

3. Edellä 2 alakohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa voidaan määrätä erityisesti seuraavista:
- a) säännöt, jotka koskevat niiden sokerijuurikasmäärien jakamista sokerijuurikkaan myyjien kesken, jotka sokeriyritys on ennen kylvöä päättänyt ostaa sokerinvalmistukseen kiintiön rajoissa;
 - b) säännöt, jotka koskevat III kohdan 4 alakohdassa tarkoitettua jakamista;
 - c) edellä olevan III kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu muuntoasteikko;
 - d) määräykset, jotka koskevat tuotettavien sokerijuurikaslaajikkeiden siementen valintaa ja hankintaa;
 - e) toimitettavien sokerijuurikkaiden vähimmäissokeripitoisuus;
 - f) vaatimus, jonka mukaan sokeriyrityksen ja sokerijuurikkaan myyjien edustajien on neuvoteltava ennen sokerijuurikastoimitusten aloituspäivän vahvistamista;
 - g) aikaisista tai myöhäisistä toimituksista sokerijuurikkaan myyjille maksettavat palkkiot;
 - h) tiedot, jotka koskevat
 - i) edellä VIII kohdan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua massan osaa,
 - ii) edellä VIII kohdan 1 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja kuluja,
 - iii) edellä VIII kohdan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua korvausta;
 - i) sokerijuurikkaan myyjän toteuttama massan poisvieminen,
 - j) säännöt, jotka koskevat viitekynnyksen ja sokerin tosiasiallisen myyntihinnan mahdollisen erotuksen jakamista sokeriyrityksen ja sokerijuurikkaan myyjien kesken, tämän kuitenkin rajoittamatta 135 artiklan 1 kohdan soveltamista.

XII KOHTA

Jollei toimialakohtaisin sopimuksin ole saavutettu yhteisymmärrystä niiden sokerijuurikasmäärien jakamisesta sokerijuurikkaan myyjien kesken, jotka sokeriyritys tarjoutuu ostamaan ennen kylvöä sokerin valmistamiseksi kiintiön rajoissa, asianomainen jäsenvaltio voi antaa jakamista koskevia sääntöjä.

Näissä säännöissä voidaan lisäksi myöntää osuuskunnille myyville perinteisille sokerijuurikasmyyjille sellaisia toimitus-oikeuksia, joita mahdollinen mainittuun osuuskuntaan kuuluminen ei anna.

LIITE XII

136 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT SOKERIN, ISOGLUKOOSIN JA INULIINISIIRAPIN TUOTANNOLLE

Jäsenvaltio tai alue (1)	Sokeri (2)	Isoglukoosi (3)	Inuliinisiirappi (4)
			(tonneissa)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaria	0	89 198,0	
Tšekki	372 459,3		
Tanska	372 383,0		
Saksa	2 898 255,7	56 638,2	
Irlanti	0		
Kreikka	158 702,0	0	
Espanja	498 480,2	53 810,2	
Ranska (emämaa)	3 004 811,15		0
Ranskan merentakaiset departementit	432 220,05		
Kroatia	192 877,0		
Italia	508 379,0	32 492,5	
Latvia	0		
Liettua	90 252,0		
Unkari	105 420,0	250 265,8	
Alankomaat	804 888,0	0	0
Itävalta	351 027,4		
Puola	1 405 608,1	42 861,4	
Portugali (manneralue)	0	12 500,0	
Azorien itsehallintoalue	9 953,0		
Romania	104 688,8	0	
Slovenia	0		
Slovakia	112 319,5	68 094,5	
Suomi	80 999,0	0	
Ruotsi	293 186,0		
Yhdistynyt kuningaskunta	1 056 474,0	0	
YHTEENSÄ	13 529 618,2	720 440,8	0

LIITE XIII

SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 138 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

I KOHTA

Tässä liitteessä tarkoitetaan

- a) 'yritysten sulautumisella' kahden tai useamman yrityksen yhdentymistä yhdeksi ainoaksi yritykseksi;
- b) 'yrityksen luovuttamisella' sellaisen yrityksen omaisuuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle, jolla on kiintiö, tai tämän yrityksen omaisuuden ottamista hoidettavaksi;
- c) 'tehtaan luovuttamisella' teknistä yksikköä, jossa on kaikki kyseisen tuotteen valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan omistusoikeuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle siten, että tämä tai nämä ottavat hoidettavakseen koko omistusoikeuden siirtävän yrityksen tuotannon tai osan siitä;
- d) 'tehtaan vuokraamisella' sellaista teknistä yksikköä, jossa on kaikki sokerin valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan vuokrasopimuksen tekemistä tuotannon harjoittamista varten vähintään kolmen perättäisen markkinointivuoden ajaksi siten, että osapuolet sitoutuvat olemaan purkamatta sopimusta ennen kolmannen markkinointivuoden päättymistä, sellaisen yrityksen kanssa, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin missä kyseinen tehdas sijaitsee, jos vuokrasuhteen voimaantulon jälkeen sitä yritystä, joka vuokraa mainitun tehtaan, voidaan pitää koko tuotantonsa osalta vain sokeria tuottavana yrityksenä.

II KOHTA

1. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sokerintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa sekä sokeritehtaita luovutettaessa kiintiötä on mukautettava seuraavasti:
 - a) jos sokerintuotantoyritykset sulautuvat, jäsenvaltion on myönnettävä sulautumisessa syntyneelle yritykselle kiintiö, joka vastaa ennen sulautumista kyseisille sokerintuotantoyrityksille myönnettyjen kiintiöiden yhteismäärää;
 - b) jos sokerintuotantoyritys luovutetaan, jäsenvaltion on myönnettävä sokerin tuotannon osalta luovutettavan yrityksen kiintiö luovutuksen vastaanottavalle yritykselle tai, jos luovutuksen vastaanottavia yrityksiä on useita, niille on myönnettävä kiintiöt suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin sokerin tuotannon määriin;
 - c) jos sokeritehdas luovutetaan, jäsenvaltion on vähennettävä tuotantolaitoksen omistusoikeuden luovuttavan yrityksen kiintiötä ja lisättävä kyseisen tuotantolaitoksen saavan yhden tai useamman sokerintuotantoyrityksen kiintiötä vähennetyllä määrällä suhteessa sen hoidettavakseen ottamaan tuotannon määrään.
2. Jos osa sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'on viljelijöistä, joita 1 kohdassa tarkoitettuun toimen vaikutukset suoraan koskevat, nimenomaan tuo esille halukkuutensa toimittaa juurikkaansa tai ruokonsa sellaiselle sokerintuotantoyritykselle, joka ei ole ollut näissä toimissa osallisena, jäsenvaltio voi toteuttaa kiintiön myöntämisen sen perusteella, millaisen määrän tuotannosta yritys, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa, ottaa hoidettavakseen.
3. Jos muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa lakkautetaan toiminta
 - a) sokerintuotantoyrityksessä,
 - b) sokerintuotantoyrityksen yhdessä tai useammassa tehtaassa,jäsenvaltio voi myöntää kiintiöiden osat, joita lakkautus koskee, yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua tapauksessa jäsenvaltio voi silloin, kun osa kyseisistä tuottajista nimenomaisesti ilmaisee halunsa toimittaa sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa tietyille sokerintuotantoyritykselle, myöntää kyseistä sokerijuurikkaan- tai sokeriruokomäärää vastaavan osuuden kiintiöistä yritykselle, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa.

4. Asetuksen 127 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua poikkeusta hyödynnettäessä asianomainen jäsenvaltio voi vaatia niitä sokerijuurikkaanviljelijöitä ja sokerirytyksiä, joihin mainittua poikkeusta sovelletaan, sisällyttämään toimialakohtaisiin sopimuksiinsa erityismääräyksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi soveltaa tämän kohdan 2 ja 3 alakohdan määräyksiä.

5. Jos sokerintuotantoyritykselle kuuluva tehdas vuokrataan, jäsenvaltio voi pienentää tämän tehtaan vuokralle antavan yrityksen kiintiötä ja myöntää kiintiöstä vähennetyn osan yritykselle, joka vuokraa tehtaata tuottaakseen siinä sokeria.

Jos vuokrasuhde päättyy I kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kolmen markkinointivuoden aikana, jäsenvaltion on peruutettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla toteutettu kiintiöiden mukauttaminen taannehtivasti vuokrasopimuksen voimaantulopäivästä. Jos vuokrasuhde kuitenkin päättyy ylivoimaisen esteen vuoksi, jäsenvaltion ei tarvitse peruuttaa mukauttamista.

6. Jos sokerintuotantoyritys ei enää kykene varmistamaan sille unionin lainsäädännön mukaan kuuluvien kyseisiä sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'ontuottajia koskevien velvoitteiden täyttämistä ja jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän todenneet, jäsenvaltio voi myöntää osan kyseisistä kiintiöistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin tuotannon määriin.
7. Jos sokerintuotantoyritys saa jäsenvaltiolta hinta- ja myyntitakuuta sokerijuurikkaan etyylialkoholiksi jalostamista varten, asianomainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä tämän yrityksen ja kyseisten juurikkaanviljelijöiden kanssa myöntää sokerintuotantokiintiöt tai osan niistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle muulle yritykselle.

III KOHTA

Jos isogluukoosintuotantoyritykset sulautuvat taikka isogluukoosintuotantoyritys tai isogluukoositehdas luovutetaan, jäsenvaltio voi myöntää asianomaiset isogluukoosin tuottamiseksi myönnetty kiintiöt yhdelle tai useammalle yritykselle riippumatta siitä, onko näillä ennestään tuotantokiintiötä.

IV KOHTA

Edellä II ja III kohdan nojalla toteutettavat toimenpiteet voidaan sallia ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jokaisen asianomaisen osapuolen etu otetaan huomioon;
- b) ne ovat kyseisen jäsenvaltion mielestä omiaan parantamaan rakenteita sokerijuurikkaantuotannon, sokeriruo'ontuotannon tai sokerinvalmistuksen aloilla;
- c) ne koskevat samalle alueelle, jolle liitteessä XII vahvistetaan kiintiö, sijoittautuneita yrityksiä.

V KOHTA

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana, II ja III kohdassa tarkoitettavat toimenpiteet tulevat voimaan kuluvana markkinointivuonna.

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja saman vuoden 30 päivän syyskuuta välisenä aikana, II ja III kohdassa tarkoitettavat toimenpiteet tulevat voimaan seuraavana markkinointivuonna.

VI KOHTA

Edellä olevaa II ja III kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mukautetut kiintiöt viidentoista päivän kuluessa V kohdassa tarkoitettujen määräaikojen päättymisestä.

LIITE XIV

230 ARTIKLASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
1 artikla	1 artikla	—
2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 ja 2 kohta	—
2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	—	—
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	15 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
3 artikla	6 artikla	—
4 artikla	—	—
5 artiklan ensimmäinen kohta	—	—
5 artiklan toisen kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 4 kohta	—
5 artiklan toisen kohdan toinen osa	—	—
5 artiklan kolmas kohta	5 artikla a alakohta	—
6 artikla	—	—
7 artikla	9 artikla	—
8 artikla	7 artikla	—
9 artikla	126 artikla	—
10 artikla	11 artikla	—
11 artikla	12 artikla	—
12 artikla	13 artikla	—
13 artikla	14 artikla ⁽¹⁾	—
14 artikla (kumottu)	—	—
15 artikla (kumottu)	—	—
16 artikla (kumottu)	—	—
17 artikla (kumottu)	—	—
18 artiklan 1–4 kohta	15 artiklan 2 kohta ⁽¹⁾	—
18 artiklan 5 kohta	—	—
19 artikla (kumottu)	—	—
20 artikla (kumottu)	—	—
21 artikla (kumottu)	—	—
22 artikla (kumottu)	—	—
23 artikla (kumottu)	—	—
24 artikla (kumottu)	—	—
25 artikla	16 artiklan 1 kohta	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetys	Asetus (EU) N:o 1306/2013
26 artikla	—	—
27 artikla	—	—
28 artikla	—	—
29 artikla	—	—
30 artikla (kumottu)	—	—
31 artikla	17 artikla	—
32 artikla	—	—
33 artikla	[18 artikla]	—
34 artikla	[18 artikla]	—
35 artikla (kumottu)	—	—
36 artikla (kumottu)	—	—
37 artikla	[18 artikla]	—
38 artikla	[18 artikla]	—
39 artikla	[19 artiklan 3 kohta]	—
40 artikla	[19 artiklan 5 kohdan a alakohta ja 20 artiklan o kohdan iii alakohta]	—
41 artikla	—	—
42 artiklan 1 kohta	10 artikla	—
42 artiklan 2 kohta	20 artiklan u alakohta	—
43 artiklan a–f, i, j ja l alakohta	19 ja 20 artikla	—
43 artiklan g, h ja k alakohta	—	—
44 artikla	220 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 ja 3 kohta	—
45 artikla	220 artiklan 1 kohdan b alakohta, 2 ja 3 kohta	—
46 artiklan 1 kohta	220 artiklan 5 kohta	—
46 artiklan 2 kohta	220 artiklan 6 kohta	—
47 artikla	219 artikla	—
48 artikla	219 artikla	—
49 artikla	135 artikla ⁽¹⁾	—
50 artikla	125 ja 127 artikla	—
51 artikla	128 artikla ⁽¹⁾	—
52 artikla	130 artikla	—
52 a artikla	—	—
53 artiklan a alakohta	132 artiklan c alakohta	—
53 artiklan b alakohta	130 artiklan 2 kohta	—
53 artiklan c alakohta	130 artiklan 6 kohta	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
54 artikla	166 artikla	—
55 artikla	— ⁽²⁾	—
56 artikla	136 artikla	—
57 artikla	137 artikla	—
58 artikla	—	—
59 artikla	—	—
60 artikla	138 artikla	—
61 artikla	139 artikla	—
62 artikla	140 artikla	—
63 artikla	141 artikla	—
64 artiklan 1 kohta	142 artiklan 1 kohta	—
64 artiklan 2 ja 3 kohta	142 artiklan 2 kohta ⁽¹⁾	—
65 artikla	— ⁽²⁾	—
66 artikla	—	—
67 artikla	—	—
68 artikla	—	—
69 artikla	—	—
70 artikla	—	—
71 artikla	—	—
72 artikla	—	—
73 artikla	—	—
74 artikla	—	—
75 artikla	—	—
76 artikla	—	—
77 artikla	—	—
78 artikla	—	—
79 artikla	—	—
80 artikla	—	—
81 artikla	—	—
82 artikla	—	—
83 artikla	—	—
84 artikla	—	—
84 a artikla	—	—
85 artiklan a alakohta	143 artiklan 1 kohta ja 144 artiklan a alakohta	—
85 artiklan b alakohta	144 artiklan j alakohta	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetys	Asetus (EU) N:o 1306/2013
85 artiklan c alakohta	144 artiklan i alakohta	—
85 artiklan d alakohta	—	—
85 a artikla	— ⁽¹⁾	—
85 b artikla	— ⁽¹⁾	—
85 c artikla	— ⁽¹⁾	—
85 d artikla	— ⁽¹⁾	—
85 e artikla	— ⁽¹⁾	—
85 f artikla	— ⁽¹⁾	—
85 g artikla	— ⁽¹⁾	—
85 h artikla	— ⁽¹⁾	—
85 i artikla	— ⁽¹⁾	—
85 j artikla	— ⁽¹⁾	—
85 k artikla	— ⁽¹⁾	—
85 l artikla	— ⁽¹⁾	—
85 m artikla	— ⁽¹⁾	—
85 n artikla	— ⁽¹⁾	—
85 o artikla	—	—
85 p artikla	—	—
85 q artikla	—	—
85 r artikla	—	—
85 s artikla	—	—
85 t artikla	—	—
85 u artikla	—	—
85 v artikla	—	—
85 w artikla	—	—
85 x artikla	—	—
86 artikla (kumottu)	—	—
87 artikla (kumottu)	—	—
88 artikla (kumottu)	—	—
89 artikla (kumottu)	—	—
90 artikla (kumottu)	—	—
91 artikla	—	—
92 artikla	—	—
93 artikla	—	—
94 artikla	—	—
94 a artikla	—	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetys	Asetus (EU) N:o 1306/2013
95 artikla	—	—
95 a artikla	—	—
96 artikla (kumottu)	—	—
97 artikla	129 artikla ⁽¹⁾	—
98 artikla	— ⁽¹⁾	—
99 artikla	—	—
100 artikla	—	—
101 artikla (kumottu)	—	—
102 artikla	26 artikla ⁽¹⁾	—
102 artiklan 2 kohta	217 artikla	—
102 a artikla	58 artikla	—
103 artikla	29, 30 ja 31 artikla	—
103 a artikla	—	—
103 b artikla	32 artikla	—
103 c artikla	33 artikla	—
103 d artikla	34 artikla	—
103 e artikla	35 artikla	—
103 f artikla	36 artikla	—
103 g artikla	37 artiklan a alakohta ja 38 artiklan b alakohta	—
103 g a artikla	23 artikla	—
103 g a artiklan 7 kohta	217 artikla	—
103 h artiklan a–e alakohta	37 ja 38 artikla	—
103 h artiklan f alakohta	24 ja 25 artikla	—
103 i artikla	39 artikla	—
103 j artikla	40 artikla	—
103 k artikla	41 artikla	—
103 l artikla	42 artikla	—
103 m artikla	43 artikla	—
103 n artikla	44 artikla	—
103 n artiklan 4 kohta	212 artikla	—
103 o artikla	—	—
103 p artikla	45 artikla	—
103 q artikla	46 artikla	—
103 r artikla	47 artikla	—
103 s artikla	48 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
103 t artikla	49 artikla	—
103 u artiklan 1 kohdan a alakohta	50 artikla	—
103 u artiklan 1 kohdan b alakohta	51 artikla	—
103 u artiklan 2–5 kohta	52 artikla	—
103 v artikla	50 artikla	—
103 w artikla	—	—
103 x artikla	—	—
103 y artikla	—	—
103 z artikla	—	—
103 z a artikla	53 ja 54 artikla	—
104 artikla	—	—
105 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	—
105 artiklan 2 kohta	215 artikla	—
106 artikla	55 artiklan 4 kohta	—
107 artikla	55 artiklan 3 kohta	—
108 artiklan 1 kohta	55 artiklan 2 kohta	—
108 artiklan 2 kohta	—	—
109 artiklan ensimmäinen virke	55 artiklan 1 kohdan viimeinen virke	—
110 artikla	56 ja 57 artikla	—
111 artikla	—	—
112 artikla	—	—
113 artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 kohdan a-e alakohta ja 2 kohta	—
113 artiklan 2 kohta	75 artiklan 5 kohta	—
113 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	74 artikla	—
113 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—	89 artikla
113 a artiklan 1–3 kohta	76 artikla	—
113 a artiklan 4 kohta	— ⁽¹⁾	89 artikla
113 b artikla	75 artiklan 3 kohta	—
113c artikla	167 artikla	—
113 d artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	78 artiklan 1 ja 2 kohta	—
113 d artiklan 1 kohdan toinen alakohta	Liite VII, II osan 1 kohta	—
113 d artiklan 2 kohta	78 artiklan 3 kohta	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetys	Asetus (EU) N:o 1306/2013
113 d artiklan 3 kohta	82 artikla	—
114 artikla	78 artiklan 1 kohta ⁽¹⁾	—
115 artikla	78 artiklan 1 kohta, 75 artiklan 1 kohdan h alakohta	—
116 artikla	78 artiklan 1 kohta, 75 artiklan 1 kohdan f ja g alakohta	—
117 artikla	77 artikla	—
118 artikla	78 artiklan 1 kohta	—
118 a artikla	92 artikla	—
118 b artikla	93 artikla	—
118 c artikla	94 artikla	—
118 d artiklan 1 kohta	94 artiklan 3 kohta	—
118 d artiklan 2 ja 3 kohta	[109 artiklan 3 kohta]	—
118 e artikla	95 artikla	—
118 f artikla	96 artikla	—
118 g artikla	97 artikla	—
118 h artikla	98 artikla	—
118 i artikla	99 artikla	—
118 j artikla	100 artikla	—
118 k artikla	101 artikla	—
118 l artikla	102 artikla	—
118 m artikla	103 artikla	—
118 n artikla	104 artikla	—
118 o artikla	—	—
118 p artikla	—	—
118 q artikla	105 artikla	—
118 r artikla	106 artikla	—
118 s artikla	107 artikla	—
118 t artikla	108 artikla	—
118 u artikla	112 artikla	—
118 v artikla	113 artikla	—
118 w artikla	117 artikla	—
118 x artikla	118 artikla	—
118 y artikla	119 artikla	—
118 z artikla	120 artikla	—
118 z a artikla	121 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetys	Asetus (EU) N:o 1306/2013
118 z b artikla	—	—
119 artikla	—	—
120 artikla	—	—
120 a artikla	81 artikla	—
120 b artikla	—	—
120 c artikla	80 artikla	—
120 d artiklan ensimmäinen alakohta	83 artiklan 2 kohta	—
120 d artiklan toinen alakohta	[223 artikla]	—
120 e artiklan 1 kohta	75 artiklan 3 ja 4 kohta	—
120 e artiklan 2 kohta	83 artiklan 3 ja 4 kohta	—
120 f artikla	80 artiklan 3 kohta	—
120 g artikla	80 artiklan 5 kohta ja 91 artiklan c alakohta	—
121 artiklan a alakohdan i alakohta	75 artiklan 2 kohta	—
121 artiklan a alakohdan ii alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan a alakohdan iii alakohta	89 artikla	—
121 artiklan a alakohdan iv alakohta	75 artiklan 2 kohta ja 91 artiklan b alakohta	—
121 artiklan b alakohta	91 artiklan a alakohta, 78 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan c alakohdan i alakohta	91 artiklan a alakohta	—
121 artiklan c alakohdan ii ja iii alakohta	91 artiklan d alakohta	—
121 artiklan c kohdan iv alakohta	[223 artikla]	—
121 artiklan d alakohdan i alakohta	78 artiklan 1 kohta	—
121 artiklan d alakohdan ii–v ja vii alakohta	75 artiklan 2 ja 3 kohta	—
121 artiklan d alakohdan vi alakohta	89 artikla	—
121 artiklan e alakohdan i alakohta	78 artiklan 1 kohta	—
121 artiklan e alakohdan ii–v ja vii alakohta	75 artiklan 2 ja 3 kohta	—
121 artiklan e alakohdan vi alakohta	75 artiklan 2 kohta	—
121 artiklan f alakohdan i alakohta	78 artiklan 1 kohta	—
121 artiklan f alakohdan ii, iii ja v alakohta	75 artiklan 3 kohta	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
121 artiklan f alakohdan iv ja vii alakohta	91 artiklan g kohta	—
121 artiklan f alakohdan vi alakohta	[223 artikla]	—
121 artiklan g alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan h alakohta	91 artiklan d alakohta	—
121 artiklan i alakohta	—	—
121 artiklan j alakohdan i alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan j alakohdan ii alakohta	—	—
121 artiklan k alakohta	122 artikla	—
121 artiklan l alakohta	114, 115 ja 116 artikla	—
121 artiklan m alakohta	122 artikla	—
121 artiklan toinen kohta	78 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan kolmas kohta	75 artiklan 3 ja 4 kohta	—
121 artiklan neljännen kohdan, a–f alakohta	75 artiklan 3 kohta	—
121 artiklan neljännen kohdan g alakohta	75 artiklan 3 kohdan m alakohta	—
121 artiklan neljännen kohdan h alakohta	80 artiklan 4 kohta	—
122 artikla	152 artikla	—
123 artikla	157 artikla	—
124 artikla	—	—
125 artikla	—	—
125 a artikla	153 artikla	—
125 b artikla	154 artikla	—
125 c artikla	156 artikla	—
125 d artikla	155 artikla	—
125 e artikla	—	—
125 f artikla	164 artikla	—
125 g artikla	164 artiklan 6 kohta	—
125 h artikla	175 artiklan d alakohta	—
125 i artikla	165 artikla	—
125 j artikla	164 artikla	—
125 k artikla	158 artikla	—
125 l artikla	164 artikla	—
125 m artikla	164 artiklan 6 kohta [ja 175 artiklan d alakohta]	—
125 n artikla	165 artikla	—
125 o artikla	154 ja 158 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
126 artikla	165 artikla	—
126 a artiklan 1, 3 ja 4 kohta	161 artikla	—
126 artiklan 2 kohta	156 artiklan 2 kohta	—
126 b artikla	157 artiklan 3 kohta	—
126 c artikla	149 artikla	—
126 d artikla	150 artikla	—
126 e artikla	173 artiklan 2 kohta ja 174 artiklan 2 kohta	—
127 artikla	173 artikla	—
128 artikla	—	—
129 artikla	—	—
130 artikla	176 artiklan 1 kohta	—
131 artikla	176 artiklan 2 kohta	—
132 artikla	176 artiklan 3 kohta	—
133 artikla	[177 artiklan 2 kohdan e alakohta]	—
133 a artiklan 1 kohta	181 artikla	—
133 a artiklan 2 kohta	191 artikla	—
134 artikla	177 ja 178 artikla	—
135 artikla	—	—
136 artikla	[180 artikla]	—
137 artikla	[180 artikla]	—
138 artikla	[180 artikla]	—
139 artikla	[180 artikla]	—
140 artikla	[180 artikla]	—
140 a artikla	181 artikla	—
141 artikla	182 artikla	—
142 artikla	193 artikla	—
143 artikla	180 artikla	—
144 artikla	184 artikla	—
145 artikla	187 artiklan a alakohta	—
146 artiklan 1 kohta	—	—
146 artiklan 2 kohta	185 artikla	—
147 artikla	—	—
148 artikla	187 artikla	—
149 artikla	[180 artikla]	—
150 artikla	[180 artikla]	—
151 artikla	[180 artikla]	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
152 artikla	[180 artikla]	—
153 artikla	192 artikla	—
154 artikla	—	—
155 artikla	—	—
156 artikla	192 artiklan 5 kohta	—
157 artikla	189 artikla	—
158 artikla	190 artikla	—
158 a artikla	90 artikla	—
159 artikla	194 artikla	—
160 artikla	195 artikla	—
161 artikla	176, 177, 178 ja 179 artikla	—
162 artikla	196 artikla	—
163 artikla	197 artikla	—
164 artiklan 1 kohta	198 artiklan 1 kohta	—
164 artiklan 2–4 kohta	198 artiklan 2 kohta ⁽¹⁾	—
165 artikla	— ⁽¹⁾	—
166 artikla	— ⁽¹⁾	—
167 artikla	199 artikla	—
168 artikla	200 artikla	—
169 artikla	201 artikla	—
170 artikla	202 ja 203 artikla	—
171 artikla	184 artikla	—
172 artikla	[186 artiklan 2 kohta]	—
173 artikla	—	—
174 artikla	205 artikla	—
175 artikla	206 artikla	—
176 artikla	209 artikla	—
176 a artikla	210 artikla	—
177 artikla	210 artikla	—
177 a artikla	210 artikla	—
178 artikla	164 artikla	—
179 artikla	210 artiklan 7 kohta	—
180 artikla	211 artikla	—
181 artikla	211 artikla	—
182 artiklan 1 kohta	213 artikla	—
182 artiklan 2 kohta	—	—
182 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	214 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
182 artiklan 3 kohdan ensimmäinen, toinen ja neljäs alakohta	—	—
182 artikla 4–7 kohta	—	—
182 a artikla	216 artikla	—
183 artikla	—	—
184 artiklan 1 kohta	—	—
184 artiklan 2 kohta	225 artiklan a alakohta	—
184 artiklan 3–8 kohta	—	—
184 artiklan 9 kohta	225 artiklan b alakohta	—
185 artikla	—	—
185 a artikla	145 artikla	—
185 b artikla	223 artikla	—
185 c artikla	147 artikla	—
185 d artikla	146 artikla	—
185 e artikla	151 artikla	—
185 f artikla	148 artikla	—
186 artikla	219 artikla	—
187 artikla	219 artikla	—
188 artikla	219 artikla	—
188 a artiklan 1 ja 2 kohta	— ⁽¹⁾	—
188 a artiklan 3 ja 4 kohta	—	—
188 a artiklan 5–7 kohta	[223 artikla]	—
189 artikla	[223 artikla]	—
190 artikla	—	—
190 a artikla	—	—
191 artikla	221 artikla	—
192 artikla	223 artikla	—
193 artikla	—	—
194 artikla	—	62 ja 64 artikla
194 a artikla	—	61 artikla
195 artikla	229 artikla	—
196 artikla	—	—
196 a artikla	227 artikla	—
196 b artikla	229 artikla	—
197 artikla	—	—
198 artikla	—	—
199 artikla	—	—
200 artikla	—	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
201 artikla	230 artiklan 1 ja 3 kohta	—
202 artikla	230 artiklan 2 kohta	—
203 artikla	—	—
203 a artikla	231 artikla	—
203 b artikla	231 artikla	—
204 artikla	232 artikla	—
Liite I	Liite I (I–XX ja XXIV/1 osat)	—
Liite II	Liite I (XXI–XIII osat)	—
Liite III	Liite II	—
Liite IV	Liite III	—
Liite V	Liite IV	—
Liite VI	Liite XII	—
Liite VII	—	—
Liite VII a	—	—
Liite VII b	—	—
Liite VII c	—	—
Liite VIII	Liite XIII	—
Liite IX	— ⁽¹⁾	—
Liite X	— ⁽¹⁾	—
Liite X a	—	—
Liite X b	Liite VI	—
Liite X c	—	—
Liite X d	—	—
Liite X e	—	—
Liite XI	—	—
Liite XI a	Liite VII, I osa	—
Liite XI b	Liite VII, II osa	—
Liite XII	Liite VII, III osa	—
Liite XIII	Liite VII, IV osa	—
Liite XIV.A	Liite VII, VI osa	—
Liite XIV.B	Liite VII, V osa	—
Liite XIV.C	75 artiklan 2 ja 3 kohta ⁽¹⁾	—
Liite XV	Liite VII, VII osa	—

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o 1306/2013
Liite XV a	Liite VIII, I osa	—
Liite XV b	Liite VIII, II osa	—
Liite XVI	Liite VII, VIII osa	—
Liite XVI a	[173 artiklan 1 kohdan i alakohta]	—
Liite XVII	[180 artikla]	—
Liite XVIII	[180 artikla]	—
Liite XIX	—	—
Liite XX	—	—
Liite XXI	—	—
Liite XXII	Liite XIV	—

(¹) Katso myös: SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävä neuvoston asetus.

(²) Katso kuitenkin 230 artikla.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1309/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan globalisaatorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 26 päivänä maaliskuuta 2010 komission ehdotuksen älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan uuden strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', käynnistämistä. Yksi Eurooppa 2020 -strategian kolmesta prioriteetista on osallistava kasvu, joka tarkoittaa, että ihmisille annetaan uusia mahdollisuuksia edistämällä korkeaa työllisyyttä, panostamalla osaamiseen, torjumalla köyhyyttä ja uudistamalla työmarkkinoita, koulutusta ja sosiaaliturvajärjestelmiä niin, että ihmisiä voidaan auttaa ennakoimaan ja hallitsemaan muutosta ja voidaan rakentaa osallistava ja yhteenkuuluvuuteen perustuva yhteiskunta. Globalisaation kielteisten vaikutusten torjuminen edellyttää myös työpaikkojen luomista kaikkialla unionissa sekä kasvua tukevaa määrätietoista politiikkaa.
- (2) Euroopan globalisaatorahasto (EGR) perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1927/2006 ⁽³⁾ 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 ulottuvan monivuotisen rahoituskehyksen ajaksi. EGR antaa unionille mahdollisuuden osoittaa solidaarisuutta globalisaatiosta ja maailmanlaajuisista rahoitus- ja talouskriiseistä johtuvien maailmankauppan huomattavien rakenteellisten muutosten vuoksi työttömiksi jääneille työntekijöille, ja siitä voidaan myös

tukea edunsaajia pienillä työmarkkinoilla tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, erityisesti kun on kyse kollektiivisista hakemuksista, joissa on mukana pieniä ja keskiuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), silloinkin kun vähennettyjen työntekijöiden määrä on EGR:n käyttöä koskevan normaalin kynnysarvon alapuolella.

- (3) Kesäkuun 29 päivänä 2011 antamassa tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" komissio tunnustaa EGR:n roolin joustavana rahastona, josta tuetaan työpaikkansa menettäneitä työntekijöitä ja autetaan heitä löytämään uusi työpaikka mahdollisimman pian. Unionin olisi 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvan monivuotisen rahoituskehyksen aikana edelleen tarjottava erityistä kertaluonteista tukea helpottamaan työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään alueilla, aloilla tai työmarkkinoilla, joihin kohdistuu äkillinen vakava talouden häiriötila. Koska EGR:n tarkoituksena on tarjota tukea kiireellisissä tilanteissa ja odottamattomissa olosuhteissa, se olisi pidettävä monivuotisen rahoituskehyksen ulkopuolella.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1927/2006 soveltamisalaa laajennettiin vuonna 2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 546/2009 ⁽⁴⁾ osana Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa siten, että siihen sisällytettiin maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena vähennetyt työntekijät. Jotta EGR voisi ryhtyä tukitoimiin nykyisissä tai tulevissa kriisitilanteissa, sen soveltamisalaa olisi sisällytettävä työntekijävähennykset, jotka aiheutuvat maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin, jonka takia asetus (EY) N:o 546/2009 on annettu, jatkumisen tai uuden maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin aiheuttamasta vakavasta talouden häiriötilasta.
- (5) Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) yhteydessä Dublinissa toimiva Euroopan muutoksentutkimuskeskus avustaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimalla laadullisia ja määrällisiä analyysejä globalisaation kehityssuuntien arvioinnin ja EGR:n varojen käytön helpottamiseksi.
- (6) Jotta EGR säilyttäisi Euroopan laajuisen luonteensa, työntekijöille myönnettävää EGR-tukea koskeva hakemus pitäisi voida esittää, kun vähennettyjen työntekijöiden määrä ylittää tietyn vähimmäisarvon. Pienillä työmarkkinoilla, kuten pienissä jäsenvaltioissa ja syrjäisillä alueilla, tai poikkeuksellisissa olosuhteissa hakemuksia voidaan kuitenkin jättää myös vähennettyjen työntekijöiden määrän ollessa pienempi.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 42.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 159.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1927/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta (EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 546/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta (EUVL L 167, 29.6.2009, s. 26).

- (7) Vähennetyiksi tulleiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien, joiden työskentely on loppunut, pitäisi voida hyötyä EGR:stä työsopimuksen tai -suhteen tyyppistä riippumatta. Tätä asetusta sovellettaessa olisi sen vuoksi pidettävä EGR:n edunsaajina myös vähennetyiksi tulleita työntekijöitä sekä itsenäisiä ammatinharjoittajia, joiden työskentely on loppunut.
- (8) EGR:stä olisi tilapäisesti annettava apua työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille henkilöille (ns. NEET-nuoret), jotka asuvat alueilla, jotka ovat tukikelpoisia nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa, koska näihin alueisiin kohdistuu suhteettoman suuressa määrin työntekijöiden merkittävistä vähentämisistä aiheutuvia vaikutuksia.
- (9) EGR:n rahoitustuki olisi keskitettävä aktiivisiin työmarkkinatoimenpiteisiin, joilla pyritään integroimaan edunsaajat nopeasti takaisin kestäviin työpaikkoihin joko entisellä toiminta-alalla tai sen ulkopuolella. Sen vuoksi olisi rajoitettava rahassa maksettavien avustusten sisällyttämistä yksilöllisten palvelujen koordinoituun pakettiin. Yrityksiä voitaisiin kannustaa tarjoamaan osarahoitusta EGR:stä rahoitettaville toimenpiteille.
- (10) Aktiivisten työmarkkinapoliittisten toimenpiteiden koordinoitua pakettia kootessaan jäsenvaltioiden olisi keskityttävä toimenpiteisiin, jotka selvästi parantavat edunsaajien työllistettävyyttä. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että mahdollisimman suuri määrä toimenpiteisiin osallistuvista edunsaajista integroituu uudelleen kestäviin työpaikkoihin mahdollisimman pian rahoitustuen täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen toimittamisen määräpäivää edeltävän kuuden kuukauden jakson kuluessa.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota heikossa työmarkkina-asemassa oleviin edunsaajiin, mukaan luettuina nuoret ja ikääntyneet työttömät henkilöt ja köyhyyden uhkaamat henkilöt, kun ne suunnittelevat aktiivisten työmarkkinapoliittisten toimenpiteiden koordinoitua pakettia, koska näillä ryhmillä on globaalin rahoitus- ja talouskriisin ja globalisaation vuoksi erityisiä vaikeuksia päästä takaisin työmarkkinoille.
- (12) Sukupuolten tasa-arvon periaatetta ja syrjimättömyysperiaatetta, jotka kuuluvat unionin perusarvoihin ja jotka on sisällytetty Eurooppa 2020 -strategiaan, olisi noudatettava ja edistettävä EGR:n toteutuksen yhteydessä.
- (13) Jotta edunsaajia voitaisiin tukea tehokkaasti ja nopeasti, jäsenvaltioiden olisi kaikin keinoin pyrittävä jättämään täydellisiä hakemuksia hakiessaan EGR:n rahoitustukea. Lisätietoja saisi toimittaa vain rajoitettuna aikana.
- (14) Edunsaajien ja toimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavien elinten edun vuoksi hakijajäsenvaltion olisi tiedotettava kaikille hakumenettelyyn osallistuville toimijoille hakemuksen käsittelyn edistymisestä.
- (15) Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti EGR:n rahoitustuella ei pitäisi korvata vaan mahdollisuuksien mukaan sillä olisi täydennettävä tukitoimenpiteitä, joita voidaan suunnata edunsaajille unionin rahoitusta tai muista unionin politiikoista tai ohjelmista.
- (16) EGR-tapauksiin ja niistä saatuihin tuloksiin liittyviä tiedotus- ja viestintätoimia varten olisi annettava erityisiä säännöksiä.
- (17) Jotta unioni voisi ilmaista solidaarisuutensa vähennetyille työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille, joiden työskentely on loppunut, rahoitusosuus olisi vahvistettava 60 prosentiksi paketin ja sen täytäntöönpanon kustannuksista.
- (18) Tämän asetuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi menot olisi katsottava tukikelpoisiksi joko siitä päivästä, jona jäsenvaltio ryhtyy tarjoamaan yksilöllisiä palveluja, tai siitä päivästä, jona jäsenvaltiolle aiheutuu hallintomenot EGR:n toteutuksesta.
- (19) EGR:ää koskevaan budjettikohtaan olisi otettava vuotuisessa talousarviomenettelyssä riittävästi maksumäärärahoja, jotta katetaan tarpeet, joita ilmenee etenkin kunkin vuoden ensimmäisinä kuukausina, kun määrärahojen siirto muista budjettikohdista on erityisen vaikeaa.
- (20) Talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, budjettiyhteytyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisessä toimielinten sopimuksessa ⁽¹⁾, jäljempänä 'toimielinten välinen sopimus', määritetään EGR:n talousarvioketys.
- (21) Edunsaajien edun vuoksi tukea olisi asetettava saataville mahdollisimman pian ja tehokkaasti. Jäsenvaltioiden ja EGR:n päätöksentekoprosessiin osallistuvien unionin toimielinten olisi pyrittävä kaikin keinoin lyhentämään käsittelyaikaa ja yksinkertaistamaan menettelyjä, jotta varmistetaan EGR:n käyttöönottamista koskevien päätöksiin sujuva ja nopea hyväksyminen.
- (22) Jos yritys lopettaa toimintansa, sen vähentämiä työntekijöitä voidaan auttaa jatkamaan joitakin tai kaikkia yrityksen toimintoja, ja jäsenvaltio, jossa yritys sijaitsee, voisi asettaa ennakkoon saataville tämän mahdollistamiseksi varat, joita tarvitaan kiireellisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1

(23) Jotta Euroopan parlamentti voisi harjoittaa poliittista valvontaa ja komissio voisi jatkuvasti seurata EGR:n tuella saatuja tuloksia, jäsenvaltioiden olisi toimitettava loppukertomus EGR:n toteuttamisesta.

(24) Jäsenvaltioiden olisi jatkossakin vastattava rahoitustuen täytäntöönpanosta sekä unionin rahoituksella tuettujen toimien hallinnoinnista ja valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', asiaankuuluvien säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi esitettävä selvitys EGR:n rahoitustuen käytöstä. Kun otetaan huomioon EGR-toimenpiteiden lyhyt täytäntöönpanokausi, raportointivelvollisuuksien olisi oltava EGR-tukitoimien erityisluonteen mukaisia. Sen vuoksi on tarpeen poiketa varainhoitoasetuksen säännöksistä raportointivelvollisuuksien osalta.

(25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainituissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoitteet

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan globalisaatorahasto, jäljempänä 'EGR', monivuotisen rahoituskehiksen voimassaoloajaksi 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi.

EGR:n tavoitteena on edistää älykästä, osallistavaa ja kestävää talouskasvua ja kestävää työllisyyttä unionissa antamalla unionille mahdollisuus osoittaa solidaarisuutta globalisaatiosta tai maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin, jonka takia asetus (EY) N:o 546/2009 on annettu, jatkumisesta taikka uudesta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksena vähennetyille työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille, joiden työskentely on loppunut, sekä tukea heitä.

Toimenpiteillä, joille EGR:stä myönnetään rahoitustukea, on pyrittävä varmistamaan, että mahdollisimman suuri määrä toimenpiteisiin osallistuvia edunsaajia löytää kestävä työpaikan mahdollisimman pian 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun loppuraportin toimittamisen määräpäivää edeltävän kuuden kuukauden jakson kuluessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltioiden esittämiin hakemuksiin EGR:n rahoitustuen myöntämiseksi toimille, joiden kohteena ovat:

- a) työntekijät, jotka on vähennetty, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden työskentely on loppunut, sellaisten globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksena, jotka näkyvät etenkin unioniin suuntautuvan tuonnin merkittävänä kasvuna, unionin tavara- tai palvelukaupassa tapahtuvana suurena muutoksena, unionin markkinaosuuden nopeana heikkenemisenä tietyllä toimialalla taikka toiminnan siirtämisenä kolmansiin maihin, edellyttäen että tällaisilla työpaikkojen menetyksillä on huomattavan haitallinen vaikutus paikalliseen, alueelliseen tai kansalliseen talouteen;
- b) työntekijät, jotka on vähennetty, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden työskentely on loppunut maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin, jonka takia asetus (EY) N:o 546/2009 on annettu, jatkumisen tai uuden maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin seurauksena.

3 artikla

Määritelmä

Tässä asetuksessa 'edunsaajalla' tarkoitetaan

- a) työntekijää, jonka työsuhte on päättyy ennenaikaisesti työntekijöiden vähentämisen kautta tai 4 artiklassa tarkoitetun viiteajanjakson kuluessa ilman, että se uusittaisiin;
- b) itsenäistä ammatinharjoittajaa, jolla oli palveluksessaan enintään 10 työntekijää, jotka on vähennetty tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla tavalla, ja jonka työskentely on loppunut, edellyttäen, että toiminta oli todistettavasti 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta yrityksestä riippuvaista tai että itsenäinen ammatinharjoittaja toimi 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti asianomaisella talouden alalla.

4 artikla

Toimintakriteerit

1. EGR:n rahoitustukea myönnetään, kun 2 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät ja niiden tuloksena

- a) vähintään 500 työntekijää vähennetään jäsenvaltiossa sijaitsevasta yrityksestä tai itsenäistä ammatinharjoittajaa lopettaa työskentelynsä jäsenvaltiossa sijaitsevassa yrityksessä neljän kuukauden viiteajanjaksona, mukaan luettuina työntekijät, jotka vähennetään yrityksen toimittajien tai jatkojalostajien palveluksesta, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka lopettavat työskentelynsä yrityksen toimittajille tai jatkojalostajille;

b) vähintään 500 työntekijää vähennetään tai itsenäistä ammatinharjoittajaa lopettaa työskentelynsä yhdeksän kuukauden viiteajanjaksona, etenkin pk-yrityksissä, jotka kaikki toimivat NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolla määritellyllä samalla talouden alalla ja sijaitsevat NUTS 2 -tason yhdellä alueella tai kahdella vierekkäisellä alueella taikka useammalla kuin kahdella NUTS 2 -tason vierekkäisellä alueella edellyttäen, että vaikutukset kohdistuvat kahdella alueista yhteensä yli 500 työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan.

2. Pienillä työmarkkinoilla tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, erityisesti kun on kyse kollektiivisista hakemuksista, joissa on mukana pk-yrityksiä, jos hakijajäsenvaltio esittää näistä seikoista asianmukaisen selvityksen, tämän artiklan mukaista rahoitustukea koskeva hakemus voidaan kelpuuttaa, vaikka 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut ehdot eivät täyty kokonaan, jos irtisanomisilla on vakava vaikutus työllisyyteen ja paikalliseen, alueelliseen tai kansalliseen talouteen. Hakijajäsenvaltion on täsmennettävä, mikä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädetystä toimintakriteereistä ei täyty kokonaan. Poikkeuksellisissa olosuhteissa myönnettävien tukien yhteenlaskettu määrä saa olla enintään 15 prosenttia EGR:n vuotuisesta enimmäismäärästä.

5 artikla

Työntekijävähennysten ja työskentelyn loppumisen laskeminen

1. Hakijajäsenvaltion on täsmennettävä menetelmä, jota käytetään 3 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien määrän laskemisessa 4 artiklaa sovellettaessa.

2. Hakijajäsenvaltion on laskettava 1 kohdassa tarkoitettu määrä yhdestä seuraavista ajankohdista lähtien:

- päivästä, jona työnantaja neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelluista joukkovähentämisistä; tässä tapauksessa hakijajäsenvaltion on toimitettava komissiolle lisäksi tiedot tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisten vähentämisten todellisesta määrästä, ennen kuin komissio saattaa arviointinsa päätökseen;
- päivästä, jona työnantaja antaa yksilöllisen ilmoituksen työntekijän irtisanomisesta tai työsopimuksen päättämisestä;
- päivästä, jona työsopimus päättyy tosiasiallisesti tai jona sen voimassaolo päättyy;
- päivästä, jona toimeksianto käyttäjäyrityksessä päättyy; tai
- kun kyse on itsenäisestä ammatinharjoittajasta, päivästä, jona toiminta lakkaa kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisten määräysten mukaisesti määriteltynä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16).

6 artikla

Tukeen oikeutetut edunsaajat

1. Hakijajäsenvaltio voi tarjota EGR:n tuella yhteisrahoitettuja yksilöllisiä palveluja tukeen oikeutetuille edunsaajille, joita voivat olla

- työntekijät, jotka ovat tulleet vähennetyiksi, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden työskentely on loppunut, laskettuina 5 artiklan mukaisesti 4 artiklassa säädetyn viiteajanjakson kuluessa;
- työntekijät, jotka ovat tulleet vähennetyiksi, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden työskentely on loppunut, laskettuina 5 artiklan mukaisesti ennen tai jälkeen viiteajanjakson, joka on säädetty 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;
- työntekijät, jotka ovat tulleet vähennetyiksi, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden työskentely on loppunut, jos 4 artiklan 2 kohdan nojalla tehty hakemus poikkeaa 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetystä kriteereistä.

Ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien katsotaan olevan oikeutettuja tukeen edellyttäen, että heidät on vähennetty tai heidän työskentelynsä on loppunut työntekijöiden suunniteltua vähentämistä koskevan yleisen ilmoittamisen jälkeen ja että voidaan osoittaa viiteajanjaksona tapahtuneiden vähentämisten selkeä syy-yhteys niihin johtaneeseen tapahtumaan.

2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, hakijajäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2017 saakka tarjota EGR:n tuella yhteisrahoitettuja yksilöllisiä palveluja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille, jotka ovat hakemuksen jättämispäivänä alle 25-vuotiaita tai, jos jäsenvaltiot näin päättävät, alle 30-vuotiaita ja joiden määrä on enintään yhtä suuri kuin kohteena olevien edunsaajien määrä siten, että etusija annetaan henkilöille, jotka ovat tulleet vähennetyiksi tai joiden työskentely on loppunut, edellyttäen, että ainakin jotkin 3 artiklan mukaisista vähennyksistä on tehty NUTS 2 -alueilla, jotka ovat tukikelpoisia nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa. Tukea voidaan antaa alle 25-vuotiaille tai, jos jäsenvaltiot näin päättävät, alle 30-vuotiaille työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille NUTS 2 -tason alueilla, jotka ovat nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa tukikelpoisia.

7 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. EGR:n rahoitustukea voidaan myöntää aktiivisiin työmarkkinatoimenpiteisiin, jotka ovat osa koordinoitua yksilöllisten palvelujen pakettia, jonka tarkoituksena on helpottaa kohteena olevien edunsaajien ja erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevien, ikääntyneiden ja nuorten työttömien henkilöiden integroitumista uudelleen palkkatyöhön tai itsenäiseen ammatinharjoittamiseen. Yksilöllisten palvelujen koordinoitua pakettia voivat kuulua etenkin seuraavat:

- a) räätälöity koulutus ja uudelleen koulutus, mukaan luettuina tieto- ja viestintätekniiset taidot ja todistukset hankitusta kokeuksesta, työnhakuneuvonta, ammatinvalinnanohjaus, neuvontapalvelut, mentorointi, työvälityspalvelut, yrittäjyyden edistäminen, tuki itsenäiseen ammatinharjoittamiseen, yritysten perustamiseen ja yritysten toiminnan jatkamiseen työntekijöiden johdolla sekä yhteistyötoimet;
- b) erityiset kestoaltaan rajoitetut toimenpiteet, kuten työnhakuvastukset, työnantajille suunnatut työllistämiskannustimet, liikkuvuusavustukset sekä toimeentulo- tai koulutusavustukset (myös avustukset hoitajille);
- c) toimenpiteet, joilla kannustetaan etenkin heikossa asemassa olevia, ikääntyneitä ja nuoria työttömiä henkilöitä pysymään työmarkkinoilla tai palaamaan työmarkkinoille.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden kustannukset saavat olla enintään 35 prosenttia tässä kohdassa lueteltujen yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin kokonaiskustannuksista.

Itsenäiseen ammatinharjoittamiseen, yritysten perustamiseen ja yritysten toiminnan jatkamiseen työntekijöiden johdolla liittyvät investointikustannukset saavat olla enintään 15 000 euroa.

Yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa on ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä sekä tarvittavia taitoja. Koordinoitun paketin on oltava yhteensopiva resurssitehokkaan ja kestäväan talouteen siirtymisen kanssa.

2. EGR:stä ei myönnetä rahoitustukea seuraaviin:

- a) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten kestoaltaan rajoitetun toimenpiteiden, joiden osalta ei ole ehtona kohteena olevien edunsaajien aktiivinen osallistuminen työnhakuun tai koulutukseen;
- b) toimenpiteet, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle.

EGR:n tukemat toimet eivät korvaa passiivisia sosiaalisen suoje-
lun toimenpiteitä.

3. Yksilöllisten palvelujen koordinoitu paketti on laadittava yhteistyössä kohteena olevien edunsaajien tai heidän edustajiensa tai työmarkkinaosapuolten kanssa.

4. Hakijajäsenvaltion aloitteesta voidaan myöntää EGR:n rahoitustukea valmistelu-, hallinnointi-, tiedotus- ja mainonta-, valvonta- ja raportointitoimiin.

8 artikla

Hakemukset

1. Hakijajäsenvaltion on jätettävä komissiolle hakemus 12 viikon kuluessa siitä päivästä, jona 4 artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

2. Kahden viikon kuluessa hakemuksen jättämispäivästä tai tapauksen mukaan siitä päivästä, jolloin komissiolle on hallussaan hakemuksen käännös, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhempi, komissio ilmoittaa hakemuksen vastaanottamisesta ja ilmoittaa jäsenvaltiolle mahdollisista lisätiedoista, joita se tarvitsee hakemuksen arvioimiseksi.

3. Jos komissio pyytää lisätietoja, jäsenvaltion on vastattava pyyntöön kuuden viikon kuluessa sen päivämäärästä. Komissio pidentää tätä määräaika kahdella viikolla kyseisen jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

4. Jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella komissio saattaa päätökseen arviointinsa siitä, täyttääkö hakemus rahoitustuen myöntämistä koskevat edellytykset, 12 viikon kuluessa täydellisen hakemuksen tai tapauksen mukaan sen käännöksen vastaanottamisesta. Jos komissio poikkeuksellisesti ei pysty noudattamaan tätä määräaika, se esittää kirjallisen selityksen viivästyksen syistä.

5. Täydellisessä hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) perusteltu analyysi työntekijöiden vähentämisen tai työskentelyn loppumisen yhteydestä maailmankaupan rakenteiden merkittäviin muutoksiin tai globalisaation tai maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin jatkumisen tai uuden maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin aiheuttamiin alueellisen, paikallisen ja kansallisen talouden vakaviin häiriöihin. Tämän analyysin on perustuttava sopivinta tasoa edustaviin tilastollisiin ja muihin tietoihin, joilla 4 artiklassa säädettyjen toimintakriteerien täytyminen osoitetaan;
- b) vahvistus siitä, että irtisanova yritys, joka on jatkanut toimintaansa irtisanomisten jälkeen, on noudattanut työntekijöiden vähentämistä koskevia oikeudellisia velvoitteitaan ja turvannut työntekijänsä asianmukaisesti;
- c) arvio vähennettyjen työntekijöiden määrästä 5 artiklan mukaisesti ja selvitys vähentämisten taustalla olevista tapahtumista;
- d) tapauksen mukaan irtisanovien yritysten, tavarantoimittajien ja jatkojalostajien ja toimialojen yksilöinti sekä kohteena olevien edunsaajien ryhmät eriteltyinä sukupuolen ja iän mukaan;
- e) työntekijöiden vähentämisten odotettu vaikutus paikalliseen, alueelliseen tai kansalliseen talouteen ja työllisyyteen;

- f) yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin ja siihen liittyvien menojen kuvaus, mukaan luettuina erityisesti kaikki toimenpiteet, joilla tuetaan heikossa työmarkkina-asemassa olevia, ikääntyneitä ja nuoria edunsaajia koskevia työllisyysaloitteita;
- g) selvitys siitä, kuinka toimenpidepaketti täydentää muista kansallisista lähteistä tai unionin rahastoista rahoitettuja toimenpiteitä, sekä tiedot toimista, jotka ovat asianomaisille yrityksille pakollisia kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan;
- h) kohteena olevien edunsaajien hyväksi tarjottavan yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin kunkin osan sekä valmistelu-, hallinnointi-, tiedotus- ja mainonta-, valvonta- ja raportointitoimien ennakoitu talousarvio;
- i) päivämäärät, jolloin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yksilöllisten palvelujen kohteena oleville edunsaajille ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimien EGR:n toteuttamiseksi aloitettiin tai on määrä aloittaa;
- j) menettelyt, joita noudatetaan kohteena olevien edunsaajien tai heidän edustajiensa tai työmarkkinaosapuolten sekä paikallis- ja aluehallinnon viranomaisten tai mahdollisten muiden asiaan liittyvien organisaatioiden kuulemiseksi;
- k) lausunto, jossa vahvistetaan haetun EGR-tuen olevan unionin menettelyllisten ja aineellisoikeudellisten valtioneuvoston määräysten mukaista, sekä lausunto, jossa esitetään pääpiirteittäin, miksi yksilöllisillä palveluilla ei korvata toimenpiteitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle;
- l) kansallisen ennako- tai osarahoituksen ja tarvittaessa muun osarahoituksen lähteet.

9 artikla

Täydentävyys, vaatimustenmukaisuus ja koordinointi

1. EGR:n rahoitus ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat yritysten vastuulle kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla.
2. Kohteena oleville edunsaajille annettavan tuen on täydennettävä jäsenvaltioiden toimia kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, unionin rahastoista yhteisrahoitettavat toimet mukaan lukien.
3. EGR:n rahoitustuen määrä on rajoitettava siihen, mikä on tarpeen solidaarisuuden ja väliaikaisen, kertaluonteisen tuen antamiseen kohteena oleville edunsaajille. EGR:stä tuettavien toimien on oltava unionin ja kansallisen lainsäädännön, valtioneuvoston määräysten mukaan luettuna, mukaisia.

4. Komissio ja hakijajäsenvaltio varmistavat omien vastuualueidensa mukaisesti unionin rahastoista myönnettävän tuen koordinoinnin.

5. Hakijajäsenvaltion on varmistettava, että EGR:n rahoitustukea saaviin erityisiin toimiin ei saada tukea muista unionin rahoitusvälineistä.

10 artikla

Naisten ja miesten välinen tasa-arvo ja syrjimättömyys

Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että naisten ja miesten välistä tasa-arvoa sekä sukupuolinäkökulman mukaan ottamista edistetään EGR:n rahoitustuen toteuttamisen eri vaiheissa ja että ne myös kuuluvat kaikkiin näihin vaiheisiin erottamattomasti. Komissio ja jäsenvaltio toteuttavat kaikki asianmukaiset toimet kaikenlaisen sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän estämiseksi EGR:n tuen saatavuuden osalta ja sen toteuttamisen eri vaiheissa.

11 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

1. Komission aloitteesta enintään 0,5 prosenttia EGR:n vuotuisesta enimmäismäärästä voidaan käyttää EGR:n tuen toteuttamisen kannalta olennaisen tietopohjan valmistelun, seurannan ja luomisen sekä siihen liittyvän tiedonkeruun rahoitukseen. Sitä voidaan käyttää myös hallinnollisen ja teknisen tuen, tiedotus- ja viestintätoimien sekä tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavan tilintarkastuksen, valvonnan ja arvioinnin rahoitukseen.
2. Jollei 1 kohdassa säädetystä enimmäismäärästä muuta johdu, Euroopan parlamentti ja neuvosto asettavat komission ehdotuksen perusteella joka vuoden alussa käytettäväksi tietyn määrän teknistä tukea varten.
3. Edellä 1 kohdassa säädetyt tehtävät toteutetaan varainhoitoasetuksen sekä täytäntöönpanon talousarvion toteutukseen sovellettavien täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.
4. Komission tekninen tuki sisältää jäsenvaltioille tarjottavan EGR:n käyttöä, seuranta- ja arviointia koskevan tiedon ja neuvonnan. Komission olisi myös tarjottava tietoa ja selkeää ohjeistusta EGR:n käytöstä Euroopan ja kansallisen tason työmarkkinaosapuolille.

12 artikla

Tiedottaminen, viestintä ja julkisuus

1. Hakijajäsenvaltion on tiedotettava rahoitettavista toimista ja tehtävä niitä tunnetuiksi. Tällainen tiedottaminen on osoitettava asianomaisille edunsaajille, paikallis- ja aluehallinnon viranomaisille, työmarkkinaosapuolille, tiedotusvälineille ja yleisölle. Siinä on korostettava unionin roolia ja varmistettava, että EGR:n tuki saa näkyvyyttä.

2. Komissio ylläpitää ja päivittää säännöllisesti kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä käytettävissä olevaa internet-sivustoa, jossa annetaan ajantasaista tietoa EGR:stä ja ohjeita hakemusten jättämiseen sekä tietoa hyväksytyistä ja hylättyistä hakemuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston roolista talousarviomenettelyssä.

3. Komissio toteuttaa EGR-tapauksiin ja niissä saatuihin tuloksiin liittyviä tiedotus- ja viestintätoimia, joiden perustana käytetään sen saamia kokemuksia ja joiden tavoitteena on parantaa EGR:n vaikuttavuutta ja varmistaa, että unionin kansalaiset ja työntekijät ovat tietoisia EGR:stä. Komissio esittää kahden vuoden välein maa- ja alakohtaisen kertomuksen EGR:n käytöstä.

4. Tämän asetuksen nojalla viestintätoimiin osoitetuilla resursseilla on lisäksi edistettävä unionin poliittisia prioriteetteja koskevaa toimielinten viestintää sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleistavoitteisiin.

13 artikla

Rahoitustuen vahvistaminen

1. Komissio arvioi ja ehdottaa mahdollisimman nopeasti, 8 artiklan mukaisesti suoritetun arvioinnin perusteella ja ottaen erityisesti huomioon kohteena olevien edunsaajien määrän sekä ehdotetut toimet ja arvioidut kustannukset, mahdollisen EGR:n rahoitustuen määrää, joka voidaan myöntää käytettävissä olevien varojen rajoissa. Määrä saa olla enintään 60 prosenttia 8 artiklan 5 kohdan h alakohdassa tarkoitetuista arvioiduista kokonaiskustannuksista.

2. Jos komissio toteaa 8 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella, että tämän asetuksen mukaisen rahoitustuen edellytykset täyttyvät, se käynnistää 15 artiklassa säädetyn menettelyn viipymättä.

3. Jos komissio toteaa 8 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella, etteivät tämän asetuksen mukaisen rahoitustuen edellytykset täyty, se ilmoittaa välittömästi asiasta hakijajäsenvaltiolle.

14 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Menoihin voidaan myöntää EGR:n rahoitustukea hakemuksessa 8 artiklan 5 kohdan i alakohdan nojalla esitetyistä päivistä, joina kyseessä oleva jäsenvaltio alkaa tai sen on määrä alkaa tarjota yksilöllisiä palveluja kohteena oleville edunsaajille tai sille aiheutuu hallintomenoja EGR:n toteutuksesta 7 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti.

2. Avustusten osalta sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1303/2013⁽¹⁾ 67 ja 68 artiklaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1304/2013⁽²⁾ 14 artiklaa sekä komission näiden asetusten nojalla mahdollisesti antamia delegoituja säädöksiä.

15 artikla

Talousarviomenettely

1. EGR:n järjestelyt ovat toimielinten välisen sopimuksen 13 kohdan mukaisia.

2. EGR:ää koskevat määrärahat otetaan unionin yleiseen talousarvioon varauksena.

3. Yhtäältä komissio ja toisaalta Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät minimoimaan EGR:n varojen käyttöönottamiseen kuluvan ajan.

4. Kun komissio on todennut, että EGR:n rahoitustuen myöntämisen edellytykset täyttyvät, se tekee ehdotuksen sen käyttöönottamisesta. Päätöksen EGR:n käyttöönottamisesta tekevät Euroopan parlamentti ja neuvosto yhdessä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston tarkasteltavaksi. Neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä ja Euroopan parlamentti jäsentensä enemmistöllä sekä kolmella viidesosalla annetuista äänistä.

Samaan aikaan kun komissio esittää ehdotuksen päätökseksi EGR:n käyttöönottamisesta, se esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianomaisia budjettikohtia koskevan määrärahasiirtoehdotuksen. Erimielisyystapauksissa käynnistetään kolmikantamenettely.

EGR:ään liittyvät siirrot tehdään varainhoitoasetuksen 27 artiklan mukaisesti.

5. Samaan aikaan kun komissio tekee ehdotuksen päätökseksi EGR:n käyttöönottamisesta, se antaa täytäntöönpanosäädöksen muodossa rahoitustukea koskevan päätöksen, joka tulee voimaan päivänä, jona Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat päätöksen EGR:n käyttöönottamisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 470).

6. Edellä olevan 4 kohdan mukaiseen ehdotukseen päätökseksi EGR:n käyttöönottamisesta on sisällyttävä

- a) 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti suoritettu arviointi sekä tiivistelmä arvioinnin perusteena olleista tiedoista;
- b) todisteet 4 ja 9 artiklassa säädettyjen kriteerien täyttymisestä; ja
- c) ehdotettujen määrien perusteet.

16 artikla

Rahoitustuen maksaminen ja käyttö

1. Kun 15 artiklan 5 kohdan mukainen päätös rahoitustuesta on tullut voimaan, komissio maksaa rahoitustuen kyseessä olevalle jäsenvaltiolle yhtenä 100 prosentin ennakkomaksuna periaatteessa 15 päivän kuluessa. Ennakkomaksu selvitetään, kun rahoitustuki päätetään 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rahoitustuki toteutetaan yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa varainhoitoasetuksen 59 artiklan mukaisesti.

3. Komissio määrittää rahoitusta koskevat yksityiskohtaiset tekniset säännöt 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa rahoitustukea koskevassa päätöksessä.

4. Jäsenvaltion on toteutettava 7 artiklassa vahvistetut tukikelpoiset toimet mahdollisimman pian ja viimeistään 24 kuukauden kuluttua 8 artiklan 1 kohdan mukaisesta hakemuksen jättämispäivästä.

Jäsenvaltio voi päättää lykätä tukikelpoisten toimien aloituspäivää enintään kolmella kuukaudella hakemuksen jättämispäivästä. Jos täytäntöönpanoa lykätään, tukikelpoiset toimet on toteutettava 24 kuukauden kuluessa jäsenvaltion hakemuksessa ilmoitettamasta aloituspäivästä.

Jos edunsaaja aloittaa kaksivuotisen tai pitemmän koulutuksen, tämän koulutuksen maksut voidaan sisällyttää EGR-yhteisrahoitukseen siihen päivämäärään asti, jona 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu loppukertomus on määrä toimittaa, edellyttäen että asiaankuuluvat maksut on maksettu ennen mainittua päivämäärää.

5. Kun kyseessä oleva jäsenvaltio toteuttaa yksilöllisten palvelujen pakettiin kuuluvia toimia, se voi toimittaa komissiolle ehdotuksen pakettiin sisältyvien toimien muuttamiseksi siten, että siihen lisätään muita 7 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa

lueteltuja tukikelpoisia toimia, edellyttäen että tällaiset muutokset ovat asianmukaisesti perusteltuja eivätkä johda 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun rahoitustuen ylittymiseen. Komissio arvioi ehdotetut muutokset, ja jos se katsoo niiden olevan hyväksyttävissä, ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle.

6. Edellä olevan 7 artiklan 4 kohdan mukaiset menot ovat tukikelpoisia loppukertomuksen jättämisen määräaikaan saakka.

17 artikla

Euron käyttö

Tämän asetuksen mukaisissa hakemuksissa, rahoitustukea koskevilla päätöksillä ja kertomuksissa sekä kaikissa muissa asiaan liittyvissä asiakirjoissa kaikki määrät ilmaistaan euroina.

18 artikla

Loppukertomus ja tuen päättäminen

1. Kyseessä olevan jäsenvaltion on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun määräajan päättymisestä toimitettava komissiolle rahoitustuen käytöstä loppukertomus, jossa annetaan seuraavat tiedot:

- a) toimien tyyppi ja tärkeimmät tulokset;
- b) toimenpidepakettia jäsenvaltiossa toteutettavien elinten nimet;
- c) luonnehdinta kohteena olevista edunsaajista ja heidän työllisyystilanteestaan;
- d) onko yritys, mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä lukuun ottamatta, saanut valtiontukea tai aikaisempaa rahoitusta unionin koheesio- tai rakennerahastoista viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana;
- e) selvitys, jossa perustellaan menot ja osoitetaan mahdollisuuksien mukaan toimien täydentävyys Euroopan sosiaalirahaston (ESR) rahoittamien toimien kanssa.

Edunsaajia koskevat tiedot on mahdollisuuksien mukaan eriteltävä sukupuolen mukaan.

2. Komissio päättää rahoitustuen viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa vaaditut tiedot, määrittämällä EGR:n rahoitustuen lopullisen määrän ja kyseessä olevan jäsenvaltion maksettavaksi mahdollisesti jäävän määrän 22 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Kaksivuotiskertomus

1. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2015 ja kahden vuoden välein sen jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 mukaisista kahtena edellisestä vuonna toteutetuista toimista kertomuksen, jossa tarkastellaan kattavasti sekä toimien määrää että niiden laatua. Kertomuksessa käsitellään pääasiassa EGR:n avulla saatuja tuloksia, ja siinä on oltava tiedot jätetyistä hakemuksista, tehdyistä päätöksistä ja rahoitetuista toimista, mukaan luettuina jäsenvaltiokohtaiset tilastotiedot tukea saaneiden edunsaajien uudelleenintegroitumisasteesta ja tällaisten toimien täydentävyys muista unionin rahastoista, erityisesti ESR:stä, rahoitettujen toimien kanssa, ja tiedot myönnetyn rahoitustuen päättämisestä. Siinä olisi oltava tiedot myös niistä hakemuksista, jotka on hylätty tai joita on supistettu riittämättömien määrärahojen vuoksi tai siksi, että ne eivät ole olleet tukikelpoisia.

2. Kertomus toimitetaan tiedoksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja työmarkkinaosapuolille.

20 artikla

Arviointi

1. Komissio toteuttaa oma-aloitteisesti ja läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

- a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017 väliarvioinnin saavutettujen tulosten vaikuttavuudesta ja kestävyyydestä;
- b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 jälkiarvioinnin, johon osallistuu ulkopuolisia asiantuntijoita, EGR:n vaikutusten ja sen tuoman lisäarvon mittaamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen arviointien tulokset toimitetaan tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja työmarkkinaosapuolille. Arvioinneissa esitetyt suositukset olisi otettava huomioon suunniteltaessa uusia ohjelmia työllisyyden ja sosiaaliasioiden alalla.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin arviointeihin on sisällytettävä tiedot hakemusten lukumäärästä, ja niiden on katettava EGR:n tulokset maa- ja alakohtaisesti, jotta voidaan arvioida, saavuttaako EGR ne, joille se on tarkoitettu.

21 artikla

Hallinnointi ja varainhoidon valvonta

1. Rajoittamatta komissiolle kuuluvaa vastuuta unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta jäsenvaltioiden on oltava ensisijaisesti vastuussa EGR:n tukemien toimien hallinnoinnista ja toimien varainhoidon valvonnasta. Tätä varten niiden toteuttamiseen toimenpiteisiin on kuuluttava seuraavat:

- a) tarkastetaan, että hallinnointi- ja valvontajärjestelyt on perustettu ja että niitä toteutetaan tavalla, jolla varmistetaan, että

unionin varoja käytetään tehokkaasti ja oikein moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti;

- b) tarkastetaan, että rahoitetut toimet on toteutettu asianmukaisesti;
- c) varmistetaan, että rahoitetut menot perustuvat todennettaviin tositteisiin ja että ne ovat lailliset ja säännönmukaiset;
- d) estetään, todetaan ja korjataan sääntöjenvastaisuudet, kuten asetuksen (EU, Euratom) N:o 1303/2013 122 artiklassa säädetään, ja peritään takaisin aiheuttomasti maksetut rahamäärät viivästyskorkoineen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille niistä johtuvien hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä elimiä, jotka vastaavat EGR:stä tuettujen toimien hallinnoinnista ja valvonnasta varainhoitoasetuksen 59 artiklan 3 kohdan ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1303/2013 vahvistettujen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti. Näiden nimettyjen elinten on toimitettava komissiolle varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tiedot rahoitustuen käytöstä, kun ne jättävät tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitetun loppukertomuksen.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä vaaditut rahoitukselliset korjaukset, jos on todettu sääntöjenvastaisuus. Jäsenvaltioiden tekemien korjausten on koostuttava unionin tuen peruuttamisesta kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on perittävä takaisin kaikki todetun sääntöjenvastaisuuden vuoksi aiheuttomasti maksetut rahamäärät, maksettava ne takaisin komissiolle ja, jos asianomainen jäsenvaltio ei maksa rahamäärää takaisin sallitussa ajassa, maksettava viivästyskorko.

4. Komissio ryhtyy unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta vastuullisena kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tarkastukseen, että rahoitetut toimet on toteutettu moitteettoman ja tehokkaan varainhoidon periaatteiden mukaisesti. Hakijajäsenvaltion velvollisuus on varmistaa, että sillä on kitkattomasti toimivat hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Komissio varmistuu siitä, että tällaiset järjestelmät ovat todella olemassa.

Rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen valtuuksia tai jäsenvaltion kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia komission virkamiehet tai muut sen palveluksessa olevat voivat tätä tarkoitusta varten kohdistaa EGR:stä rahoitettuihin toimiin vähintään yhden työpäivän varoitusajalla paikalla tehtäviä tarkastuksia, otantatarkastukset mukaan luettuina. Komissio ilmoittaa asiasta hakijajäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet tai muut sen palveluksessa olevat voivat osallistua tällaisiin tarkastuksiin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki aiheutuneita menoja koskevat tositteet säilytetään komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla kolmen vuoden ajan sen jälkeen, kun EGR:ltä saadun rahoitustuen tilit on päätetty.

22 artikla

Rahoitustuen takaisinmaksu

1. Tapauksissa, joissa toimen toteutuneet kustannukset ovat vähäisemmät kuin arvioitu määrä, joka on ilmoitettu 15 artiklan mukaisesti, komissio antaa päätöksen täytäntöönpanosäädöksen muodossa vaatiakseen kyseessä olevaa jäsenvaltiota maksamaan takaisin vastaavan määrän saadusta rahoitustuesta.
2. Jos kyseessä oleva jäsenvaltio ei noudata velvollisuuksia, jotka on ilmoitettu rahoitustukea koskevassa päätöksessä, komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin eli antaa päätöksen täytäntöönpanosäädöksen muodossa vaatiakseen kyseistä jäsenvaltiota maksamaan takaisin kaiken saadun rahoitustuen tai osan siitä.
3. Ennen 1 tai 2 kohdan mukaisen päätöksen antamista komissio tutkii tapauksen asianmukaisesti ja etenkin myöntää kyseessä olevalle jäsenvaltiolle määräajan, jonka kuluessa se voi esittää huomautuksensa.
4. Jos komissio toteaa tarpeelliset tarkastukset loppuun saatettuaan, että jäsenvaltio ei noudata sille 21 artiklan 1 kohdan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se päättää, jos sopimukseen ei ole päästy eikä jäsenvaltio ole tehnyt korjauksia komission asettamassa määräajassa, ja ottaen huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset, kolmen kuukauden kuluessa 3

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. LINKEVIČIUS

kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä vaadittujen rahoituskellisten korjausten tekemisestä peruuttamalla kaiken asianomaiselle toimelle EGR:stä annetun tuen tai osan siitä. Mahdollinen havaitun sääntöjenvastaisuuden tuloksena aiheuttomasti maksettu rahamäärä peritään takaisin ja, jos hakijajäsenvaltio ei maksa kyseistä rahamäärää takaisin sallitussa ajassa, siitä on maksettava viivästyskorke.

23 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1927/2006 1 päivästä tammikuuta 2014.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asetusta sovelletaan edelleen hakemuksiin, jotka on jätetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kaikkiin 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana jätettyihin hakemuksiin.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) No 1310/2013,

annettu 17 päivään joulukuuta 2013,

eräistä maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) myönnettävää tukea koskevista siirtymäsäännöksistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta varojen ja niiden jaon osalta vuonna 2014 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 1308/2013 muuttamisesta niiden soveltamisen osalta vuonna 2014

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ⁽²⁾, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014, vahvistetaan säännöt, jotka koskevat unionin tukea maaseudun kehittämiseen, ja kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005 ⁽³⁾, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen asetuksen täytäntöönpanoasetusten soveltamista edelleen, kunnes ne kumotaan. Jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 säädettyistä tukijärjestelmistä uuteen oikeudelliseen kehykseen, joka kattaa 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavan ohjelmakauden, jäljempänä 'uusi ohjelmakausi', olisi hyväksyttävä siirtymäsäännöt, joilla vältetään maaseudun kehittämistuen täytäntöönpanon ongelmat tai viivästymiset, jotka voivat johtua uusien maaseudun kehittämishankkeiden hyväksymisajankohdasta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa vuonna 2014 oikeudellisten sitoumusten tekemistä

nykyisissä maaseudun kehittämissuunnitelmissaan eräiden toimenpiteiden osalta ja aiheutuvien menojen olisi oltava tukikelpoisia uudella ohjelmakaudella.

- (2) Ottaen huomioon merkittävä muutos, joka liittyy uudella ohjelmakaudella menetelmään niiden alueiden määrittämiseksi, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita, viljelijän velvoitetta jatkaa viljelyä alueella viiden vuoden ajan ei pitäisi soveltaa vuonna 2014 tehtyihin uusiin oikeudellisiin sitoumuksiin.
- (3) Jotta siirtymässä varmistettaisiin oikeusvarmuus, tiettyjen asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisten menojen olisi oltava oikeutettuja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) rahoitukseen uudella ohjelmakaudella, jos tukia on vielä maksamatta. Tämän olisi katettava myös tietyt pitkän aikavälin sitoumukset, jotka liittyvät samantapaisiin toimenpiteisiin ja joista on säädetty neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 ⁽⁴⁾, neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2080/92 ⁽⁵⁾ ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/99 ⁽⁶⁾, siltä osin kuin nämä toimenpiteet saivat tukea asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla ja tukia on vielä maksamatta vuonna 2014. Moitteettoman varainhoidon ja ohjelman tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi tällaiset menot olisi erotettava selvästi muista menoista maaseudun kehittämissuunnitelmista ja jäsenvaltioiden hallinto- ja valvontajärjestelmissä. Jotta maaseudun kehittämissuunnitelmien varainhoito ei olisi uudella ohjelmakaudella tarpeettoman hankalaa, siirtymäkauden menoihin olisi sovellettava uuden ohjelmakauden yhteisrahoitusosuuksia.
- (4) Eräiden rahoitusvakautensa osalta edelleen vakavissa vaikeuksissa olevien jäsenvaltioiden tilanteen ottamiseksi huomioon siirryttäessä nykyisestä ohjelmakaudesta uuteen ohjelmakauteen ja kyseisistä vaikeuksista aiheutuvien kielteisten vaikutusten rajoittamiseksi on tarpeen jatkaa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 70 artiklan 4 c kohdassa säädetyn maaseuturahaston rahoitusosuuden korottamista

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 71.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopuointisuista maatalouden tuotantomenetelmistä (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2080/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, maatalouden metsitystoimenpiteitä koskevasta yhteisön tukijärjestelmästä (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96).

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

koskevan poikkeuksen voimassaoloa ohjelmakautta 2007–2013 koskevien menojen viimeiseen tukikelpoisuuspäivään asti, joka on 31 päivä joulukuuta 2013, jotta mahdollistetaan käytettävissä olevan maaseuturahaston rahoituksen mahdollisimman tehokas käyttö.

- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 ⁽¹⁾ säädetään uusista tukijärjestelmistä, ja sitä on määrä soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2015. Sen vuoksi myönnettävässä viljelijöille tulotukea kalenterivuonna 2014 perustana pidetään edelleen neuvoston asetusta (EY) N:o 73/2009 ⁽²⁾, mutta neuvoston asetus (EU) N:o 1311/2013 ⁽³⁾ olisi otettava asianmukaisesti huomioon. Jotta varmistettaisiin täydentäviä ehtoja koskevien säännösten täytäntöönpanon ja eräiden toimenpiteiden edellyttämien vaatimusten noudattamisen johdonmukaisuus, olisi säädettävä, että ohjelmakaudella 2007–2013 sovellettavia asiaankuuluvia säännöksiä sovelletaan edelleen kunnes uusia oikeudellisia puitteita aletaan soveltaa. Samasta syystä Kroatiassa vuonna 2013 sovellettavia täydentäviä kansallisia suorita tukia koskevia säännöksiä olisi sovellettava edelleen.
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 ⁽⁴⁾ annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus maksaa suoriin tukiin liittyviä ennakoita. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaan tämän mahdollisuuden käyttämiseen tarvitaan komission lupa. Suorien tukien järjestelmän täytäntöönpanosta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että on asianmukaista sallia, että viljelijät saavat ennakoita. Vuonna 2014 tehtyjen hakemusten osalta kyseiset ennakot olisi luokiteltava asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien osalta enintään 50 prosenttiin ja naudan- ja vasikanlihapalkkioiden osalta enintään 80 prosenttiin.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII vuodeksi 2014 vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä on tarpeen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 1307/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorita tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1311/2013, annettu 2 päivään joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

muuttaa asetuksen (EU) No 1311/2013 noudattamiseksi ja erityisesti sen määrän yhdenmukaistamiseksi, joka on käytettävissä suorien tukien myöntämiseksi viljelijöille, sekä ulkoisen lähentymismekanismin soveltamiseksi. Kansallisten enimmäismäärien muuttaminen vaikuttaa väijäämättä määrään, jonka yksittäinen viljelijä voi saada suorina tukina vuonna 2014. Sen vuoksi olisi säädettävä tavasta, jolla kyseinen muutos vaikuttaa tukioikeuksien arvoon ja muiden suorien tukien tasoon. Jotta otettaisiin huomioon pienviljelijöiden tilanne, erityisesti koska vuonna 2014 ei sovelleta mitään mukauttamismekanismeja eikä varsinkaan tällaisen mekanismin soveltamisesta tehtävää enintään 5 000 euron suuruisia suorita tukia koskevaa poikkeusta, jäsenvaltioiden, jotka eivät myönnä uudelleenjakotukea ja jotka päättävät olla siirtämättä varoja maaseudun kehittämistukeen joustomekanismin avulla, olisi sallittava olla vähentämättä kaikkien tukioikeuksien arvoa.

- (8) Eräitä asetuksen (EY) N:o 73/2009 säännöksiä, erityisesti kyseisen asetuksen liitteessä VIII vahvistettujen lukujen kattamien seikkojen osalta ja sen yhteyden osalta, joka liittyy jäsenvaltioille annettuun mahdollisuuteen käyttää tilatukijärjestelmässä käyttämättä jääneet varat erityistuen rahoittamiseen, olisi selkeytettävä kyseisen asetuksen rahoituksen toteutumisesta saatujen kokemusten pohjalta.
- (9) Jäsenvaltioilla oli asetuksen (EY) N:o 73/2009 nojalla mahdollisuus päättää, että ne käyttävät tietyn prosentin kansallisista enimmäismääristään viljelijöilleen myönnettävään erityistukeen ja tarkistavat aiempaa päätöstä tekemällä päätöksen tällaisen tuen muuttamisesta tai lopettamisesta. On aiheellista säätää, että näitä päätöksiä tarkistetaan uudelleen kalenterivuodesta 2014 alkaen. Samalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 5 kohdassa säädettyjen erityisedellytysten, joiden mukaisesti eräissä jäsenvaltioissa maksetaan erityistukea ja joiden voimassaolon oli tarkoitus päättyä vuonna 2013, soveltamista on tarpeen jatkaa yhdellä vuodella, jotta tukitaso säilyisi ennallaan. Ottaen huomioon vapaaehtoisen tuotantosidonnan tuen käyttöönotto 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen tietyillä aloilla tai alueilla tarkoin määritellyissä tapauksissa, on aiheellista sallia jäsenvaltioiden nostaa tietyntyyppisten asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan mukaisten erityistukien tasoa 6,5 prosenttiin vuonna 2014.
- (10) Pienempien tilojen viljelijöiden yksikkötuen olisi oltava riittävä tosiasiallisen tulotukitavoitteen saavuttamiseksi. Koska vuonna 2014 ei sovelleta mitään mukauttamismekanismeja eikä varsinkaan tällaisen mekanismin soveltamisesta tehtävää enintään 5 000 euron suuruisia suorita tukia koskevaa poikkeusta, jäsenvaltioilla olisi jo vuonna 2014 oltava lupa suoran tuen uudelleenjakoon viljelijöiden kesken siten, että viljelijöille myönnetään ylimääräistä tukea ensimmäisistä hehtaareista.

- (11) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on siirtymävaiheen järjestelmä, jonka voimassaolon oli tarkoitus päättyä 31 päivänä joulukuuta 2013. Yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', uudistuksen yhteydessä päätettiin, että tätä järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa sitä perustuen myöntämiseen ylimääräisen siirtymäkauden ajan viimeistään vuoden 2020 loppuun saakka. Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisaikaa olisi jatkettava yhdellä vuodella. Käynnissä olevien viljelymaiden uudelleenjärjestelyjen huomioon ottamiseksi ja yksinkertaisuuden vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden tukikelpoiseen maatalousmaahan olisi kuuluttava myös ne tukikelpoiset alat, jotka eivät olleet 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä maatalouskunnossa, kuten asian laita on 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 133 a artiklan mukaisesti yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot, Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta, voivat myöntää siirtymäkauden kansallista tukea viljelijöille vuonna 2013. Koska yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän voimassaoloa jatketaan vuodeksi 2014, näiden jäsenvaltioiden olisi säilytettävä tämä mahdollisuus vuonna 2014. Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan mukaisten täydentävien kansallisten suorien tukien taso Bulgariassa ja Romaniassa vuonna 2014, näiden jäsenvaltioiden olisi voitava valita vuonna 2014 siirtymäkauden kansallinen tuki täydentävien kansallisten suorien tukien asemasta.
- (13) Siirtymäkauden kansallinen tuki on myönnettävä samoilla ehdoilla, joita tähän tukeen sovelletaan vuonna 2013, tai Bulgarian ja Romanian tapauksessa samoilla ehdoilla, joita sovelletaan täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin vuonna 2013. Siirtymäkauden kansallisen tuen hallinnoinnin yksinkertaistamiseksi vuonna 2014 asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähennystä yhdessä 7 ja 10 artiklan kanssa tarkoitettujen vähennysten kanssa ei kuitenkaan tulisi soveltaa. Jotta varmistetaan siirtymäkauden kansallisen tuen yhteensopivuus lähentymismekanismin kanssa, alakohtaisen tuen enimmäistasoa olisi rajoitettava tiettyyn prosenttiosuuteen. Kyproksen vaikea taloudellinen tilanne huomioon ottaen kyseisen jäsenvaltion osalta olisi säädettävä eräitä mukautuksia.
- (14) Jotta jäsenvaltiot voisivat joustavammin tyydyttää maatalousalojensa tarpeet tai vahvistaa maaseudun kehittämispolitiikkaansa, niille olisi annettava mahdollisuus siirtää varoja suorien tukien enimmäismäärästään maaseudun kehittämistukeen ja toisin päin. Jäsenvaltioissa, joissa suorien tukien taso on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi myös oltava mahdollisuus siirtää enemmän varoja maaseudun kehittämistuesta suorien tukien enimmäismääriin. Tällaiset päätökset olisi tehtävä tietyissä rajoissa koko varainhoitovuosien 2015–2020 ajanjaksolle siten, että asiaa olisi voitava tarkistaa vuonna 2017, edellyttäen, että tällaiseen tarkistukseen perustuva päätös ei merkitse maaseudun kehittämiseen osoitettujen määrien vähentämistä.
- (15) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY⁽¹⁾ säädettiin neuvoston direktiivin 80/68/ETY⁽²⁾ kumoamisesta 22 päivästä joulukuuta 2013. Samojen pohjaveden suojelemiseen liittyviä täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen säilyttämiseksi, joista säädetään direktiivissä 80/68/ETY, sen viimeisenä voimassaolopäivänä, on aiheellista mukauttaa täydentävien ehtojen soveltamisalaa ja määritellä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus, joka kattaa kyseisen direktiivin 4 ja 5 artiklan vaatimukset.
- (16) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009⁽³⁾ 83 artiklassa säädetään, että asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II olevaa viittausta neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽⁴⁾ 3 artiklaan on pidettävä viittauksena asetuksen (EY) N:o 1107/2009 55 artiklaan. Asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 tämä viittaus on kuitenkin rajoitettu siten, että sillä viitataan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 55 artiklan ensimmäiseen ja toiseen virkkeeseen. Jotta varmistetaan kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevien vaatimusten johdonmukaisuus vuonna 2014 ja sen jälkeen, asetuksen (EY) 73/2009 liitettä II olisi muutettava vastaavasti.
- (17) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013⁽⁵⁾ säädetään silkkiäistoukkien kasvatukseen tarkoitettun tuen sisällyttämisestä suorien tukien järjestelmään ja näin ollen sen poistamisesta asetuksesta (EU) N:o 1308/2013. Koska suorien tukien uuden järjestelmän käyttöönotto viivästyy, silkkiäistoukka-alan tukia olisi jatkettava vielä yhdellä vuodella.
- (18) Suomi on saanut luvan maksaa kansallista tukea tietyille maatalouden aloille Etelä-Suomessa vuoden 1994 liittymissopimuksen 141 artiklan mukaisesti. Kun otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen ajoitus ja maatalouden vaikea taloudellinen tilanne Etelä-Suomessa ja se, että tuottajat tarvitsevat edelleen erityistä tukea, on aiheellista säätää integrointitoimista, joilla

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisen vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 671).

Suomi voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan mukaisesti saada komissiolta luvan myöntää kansallista tukea Etelä-Suomessa tietyin edellytyksin. Tulotukea olisi vähennettävä asteittain koko kaudella, ja sen olisi oltava vuoteen 2020 mennessä enintään 30 prosenttia vuonna 2013 myönnettyistä määristä.

- (19) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 III osastossa säädettyä maatalojen neuvontajärjestelmää, V osaston II luvussa säädettyä yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää ja VI osastossa säädettyjä täydentäviä ehtoja koskevia säännöksiä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2015.
- (20) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 olevia viittauksia asetuksen (EU) N:o 1305/2013 14 artiklaan olisi muutettava, koska asetukseen (EY) N:o 73/2009 lisätään 136 a artikla.
- (21) Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 73/2009, (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) N:o 1305/2013 olisi muutettava.
- (22) Tässä asetuksessa säädettyjen siirtymäkauden toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan, ja sitä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014. Jotta vältettäisiin mahdolliset päällekkäisyydet niiden pilarien välistä joustavuutta koskevien sääntöjen välillä, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 73/2009 ja asetuksessa (EU) N:o 1307/2013, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, kyseistä asetuksen (EY) N:o 73/2009 muutosta olisi sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2013 ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muutoksia olisi sovellettava kyseisen asetuksen voimaantulopäivästä. Lisäksi asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteiden II ja III muutoksia, joiden tavoitteena on varmistaa nykyisten täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen jatkuminen, olisi sovellettava neuvoston direktiivin 80/68/ETY kumoamispäivästä eli 22 päivästä joulukuuta 2013.
- (23) Kun otetaan huomioon, että vuosi 2014 on siirtymävuosi, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on valmisteltava YMP:n uudistuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa, on tärkeää varmistaa, että tässä asetuksessa säädettyistä siirtymäkauden järjestelyistä aiheutuva hallinnollinen rasitus pidetään mahdollisimman pienenä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

MAASEUDUN KEHITTÄMISTUKEA KOSKEVAT SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset oikeudelliset sitoumukset vuonna 2014

1. Jäsenvaltiot voivat antaa tuensaajien osalta vuonna 2014 edelleen uusia oikeudellisia sitoumuksia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 20 artiklassa, lukuun ottamatta a alakohdan

iii alakohtaa, c alakohdan i alakohtaa ja d alakohtaa, sekä 36 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta mainitun asetuksen nojalla hyväksytyjen maaseudun kehittämissuunnitelmien mukaisesti senkin jälkeen, kun ohjelmakauden 2007–2013 määrärahat on käytetty loppuun, jos tukihakemus on toimitettu ennen kuin vastaava, ohjelmakauden 2014–2020 maaseudun kehittämissuunnitelma hyväksytään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 88 artiklan soveltamista.

Kroatia voi antaa tuensaajille vuonna 2014 edelleen uusia oikeudellisia sitoumuksia komission asetuksen (EY) N:o 718/2007⁽¹⁾ 171 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta mainitun asetuksen nojalla hyväksytyyn liittymistä valmistelevan tukiväliseen maaseudun kehittämistä koskevan osa-alueen (IPARD) ohjelman mukaisesti senkin jälkeen, kun kyseisen ohjelman määrärahat on käytetty loppuun, jos tukihakemus on toimitettu ennen kuin sitä koskeva ohjelmakauden 2014–2020 maaseudun kehittämissuunnitelma hyväksytään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vuoden 2012 liittymisasiakirjan liitteessä VI olevan E kohdan ja sen perusteella hyväksytyjen säännösten soveltamista.

Näiden sitoumusten perusteella aiheutuneet menot ovat tukikelpoisia tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti.

2. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 14 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä edellytystä ei sovelleta uusiin oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka jäsenvaltiot tekevät vuonna 2014 asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 a ja 51 artiklan soveltamisen jatkaminen

Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 a ja 51 artiklaa sovelletaan edelleen 31 päivään joulukuuta 2014 asti sellaisiin toimiin, jotka on valittu ohjelmakauden 2014–2020 maaseudun kehittämissuunnitelmassa vuosipalkkion osalta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti sekä mainitun asetuksen 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 88 artiklan soveltamista.

3 artikla

Eräiden menolajien tukikelpoisuus

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 6 artiklan 1 kohdan ja 88 artiklan soveltamista, menot, jotka liittyvät oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka on annettu tuensaajille asetuksen (EY) N:o 1698/2005 20 ja 36 artiklassa ja – rajoittamatta vuoden 2012 liittymisasiakirjan liitteessä VI olevan E kohdan ja sen perusteella hyväksytyjen säännösten soveltamista Kroatian

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 718/2007, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2007, liittymistä valmistelevasta tukivälisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 täytäntöönpanosta (EUVL L 170, 29.6.2007, s. 1).

tapauksessa – asetuksen (EY) N:o 718/2007 171 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä, voivat saada maaseuturahastosta rahoitusta ohjelmakaudella 2014–2020 seuraavissa tapauksissa:

- a) 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana – Kroatian osalta 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana – suoritettavien maksujen osalta, jos asianomaiselle asetuksen (EY) N:o 1698/2005 tai asetuksen (EY) N:o 718/2007 mukaisesti hyväksytyin ohjelman toimenpiteelle tarkoitetut määrärahat on käytetty loppuun; ja
- b) 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen – Kroatian tapauksessa 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen – suoritettavien maksujen osalta.

Tätä kohtaa sovelletaan myös oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka on annettu tuensaajille asetuksissa (EY) N:o 1257/1999 tai (ETY) N:o 2078/92 ja (ETY) 2080/92 säädettyjen vastaavien toimenpiteiden yhteydessä ja jotka saavat tukea asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut menot voivat saada maaseuturahastosta rahoitusta ohjelmakaudella 2014–2020 seuraavien edellytyksin:

- a) kyseiset menot on sisällytetty vastaavaan ohjelmakauden 2014–2020 maaseudun kehittämisohjelmaan;
- b) sovelletaan tämän asetuksen liitteessä I esitettyä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisen vastaavan toimenpiteen maaseuturahaston rahoitusosuutta; ja
- c) jäsenvaltiot varmistavat, että asiaankuuluvat siirtymätoimet on selvästi yksilöity niiden hallinto- ja valvontajärjestelmissä.

4 artikla

Eräiden asetuksen (EY) N:o 73/2009 säännösten soveltaminen vuonna 2014

Poiketen siitä, mitä asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetään, vuoden 2014 osalta:

- a) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 28, 29, 30 ja 33 artiklassa olevaa viittausta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 VI osaston I lukuun pidetään viittauksena asetuksen (EY) N:o 73/2009 5 ja 6 artiklaan sekä sen liitteisiin II ja III.
- b) asetuksen (EU) N:o 1305/2013 40 artiklan 1 kohdassa olevaa viittausta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 19 artiklaan pidetään viittauksena asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklaan;
- c) asetuksen (EU) N:o 1305/2013 40 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa viittausta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklaan pidetään viittauksena asetuksen (EY) N:o 73/2009 121 artiklaan.

II LUKU

MUUTOKSET

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1698/2005 70 artiklan 4 c kohta seuraavasti:

- a) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

"4 c. Maaseuturahaston osuutta voidaan 3, 4 ja 5 kohdassa vahvistetuista enimmäismääristä poiketen nostaa enintään 95 prosenttiin tukikelpoisista julkisista menoista lähentymistavoitealueilla, syrjäisimmillä alueilla ja pienillä Egeanmeren saarilla sekä 85 prosenttiin tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla. Näitä osuuksia sovelletaan kussakin todennetussa menoilmoituksessa hiljattain ilmoitettuihin tukikelpoisiin menoihin ohjelmakautta 2007–2013 koskevien menojen viimeiseen tukikelpoisuuspäivään eli 31 päivään joulukuuta 2015 asti, kun jäsenvaltio täyttää 20 päivään joulukuuta 2013 tai sen jälkeen jonkin seuraavista edellytyksistä:";

- b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltion, joka haluaa käyttää hyväkseen ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta, on esitettävä komissiolle pyyntö vastaavan muutoksen tekemisestä sen maaseudun kehittämisohjelmaan. Poikkeusta sovelletaan siitä alkaen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman muutoksen."

6 artikla

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 73/2009 seuraavasti:

- 1) Lisätään 29 artiklaan kohta seuraavasti:

"5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 16 päivästä lokakuuta 2014 maksaa vuonna 2014 tehtyjen hakemusten osalta viljelijöille ennakointia, jotka ovat enintään 50 prosenttia liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävistä suorista tuista. Kun kyseessä ovat IV osaston 1 luvun 11 jaksossa säädettyt naudat- ja vasikanlihapalkkiot, jäsenvaltiot voivat korottaa mainittua prosenttimäärää enintään 80 prosenttiin."

- 2) Korvataan 40 artikla seuraavasti:

"40 artikla

Kansalliset enimmäismäärät

1. Kaikkien myönnettyjen tukioikeuksien, 41 artiklassa tarkoitettujen kansallisen varannon sekä 51 artiklan 2 kohdan, 69 artiklan 3 kohdan ja 72 b artiklan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien kokonaisarvon on kunkin jäsenvaltion ja kunkin vuoden osalta oltava yhtä suuri kuin kyseisen jäsenvaltion liitteessä VIII vahvistettu vastaava kansallinen enimmäismäärä.

2. Jäsenvaltion on liitteessä VIII määritetyn asianomaisen kansallisen enimmäismäärän noudattamisen varmistamiseksi tarvittaessa alennettava tai korotettava lineaarisesti kaikkien tukioikeuksien arvoa tai 41 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon määrää tai molempia.

Jäsenvaltiot, jotka päättävät olla panematta täytäntöön tämän asetuksen III osaston 5 a lukua ja käyttämättä 136 a artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voivat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tukioikeuksien arvon tarvittavan alentamisen saavuttamiseksi päättää olla vähentämättä tukioikeuksia, joita aktivoivat vuonna 2013 viljelijät, jotka hakivat vuonna 2013 suorita tukia alle asianomaisen jäsenvaltion määrittämän määrän; tämä määrä saa olla enintään 5 000 euroa.

3. Suorien tukien määrät, jotka voidaan myöntää jäsenvaltiossa kalenterivuoden 2014 osalta tämän asetuksen 34, 52, 53, 68 ja 72 a artiklan mukaisesti ja tukena silkkiäis-
toukkien kasvattajille asetuksen (EY) N:o 1234/2007 111 artiklan mukaisesti, eivät saa olla suurempia kuin tämän asetuksen liitteessä VIII kyseiselle vuodelle vahvistetut enimmäismäärät, joista vähennetään tämän asetuksen liitteen VIII a mukaisesti määrät, jotka perustuvat tämän asetuksen 136 b artiklan soveltamiseen kalenterivuoden 2014 osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (*) 26 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltion on tarvittaessa ja tämän asetuksen liitteessä VIII määritettyjen enimmäismäärien, joista vähennetään tämän asetuksen liitteen VIII a mukaisesti määrät, jotka perustuvat tämän asetuksen 136 b artiklan soveltamiseen kalenterivuoden 2014 osalta, noudattamisen varmistamiseksi vähennettävä lineaarisesti suorien tukien määrää kalenterivuoden 2014 osalta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549)."

3) Korvataan 41 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) kaikkien myönnettyjen tukioikeuksien ja tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan, 69 artiklan 3 kohdan ja 72 b artiklan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien kokonaisarvo."

4) Lisätään 51 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Vuoden 2014 osalta 52 ja 53 artiklassa tarkoitettujen suorien tukien enimmäismäärien on oltava yhtä suuret kuin vuodelle 2013 määritetyt enimmäismäärät kerrottuna

kertoimella, joka lasketaan kullekin asianomaiselle jäsenvaltiolle jakamalla liitteessä VIII vuodelle 2014 vahvistettu kansallinen enimmäismäärä vuoden 2013 kansallisella enimmäismäärällä. Kertomista sovelletaan vain niihin jäsenvaltioihin, joissa liitteessä VIII vuodelle 2014 vahvistettu kansallinen enimmäismäärä on pienempi kuin vuoden 2013 kansallinen enimmäismäärä."

5) Korvataan 68 artiklan 8 kohdan johdantolause seuraavasti:

"8. Jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen, voivat viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2014 tarkastella kyseistä päätöstä uudelleen ja päättää, että vuodesta 2014"

6) Muutetaan 69 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, 1 päivänä elokuuta 2010, 1 päivänä elokuuta 2011, 1 päivänä syyskuuta 2012, Kroatian tapauksessa sen liittymispäivänä tai 1 päivänä helmikuuta 2014 päättää käyttävänsä 68 artiklan 1 kohdassa säädettyyn erityistukeen kyseistä päätöstä seuraavasta vuodesta alkaen, Kroatian tapauksessa tilatukijärjestelmän ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta alkaen tai, kun kyseessä on viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2014 tehty päätös, vuodesta 2014 alkaen, enintään 10 prosenttia 40 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristään, tai Maltaan tapauksessa enintään 2 miljoonan euron suuruisen määrän."

b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Yksinomaan 40 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kansallisten enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi ja 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua erityistuen myöntämiseen käytetyt määrät on vähennettävä 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuista kansallisista enimmäismäärästä. Ne on luettava myönnettyiksi tukioikeuksiksi."

c) korvataan 4 kohdassa prosenttimäärä "3,5" prosenttimäärällä "6,5";

d) korvataan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä vuosi "2013" vuodella "2014";

e) korvataan 6 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Yksinomaan 40 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kansallisten enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi ja 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten silloin, kun jäsenvaltio käyttää tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa, kyseistä määrää ei lueta osaksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla vahvistettuja enimmäismääriä."

7) Lisätään III osastoon luku seuraavasti:

"5 a luku

UUDELLEENJAKOTUKI VUONNA 2014

72 a artikla

Yleiset säännöt

1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014 päättää myöntää vuoden 2014 osalta tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1–3 luvussa tarkoitetun tilatukijärjestelmän mukaisesti, jäljempänä 'uudelleenjakotuki'.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksestään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun päivämäärään mennessä.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat päättäneet soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla 46 artiklan mukaisesti, voivat soveltaa uudelleenjakotukea alueellisella tasolla.

3. Uudelleenjakotuki myönnetään sen jälkeen, kun viljelijä on aktivoinut tukioikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahoituskurin soveltamista, 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja lineaarisia vähennyksiä ja 21 ja 23 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on laskettava uudelleenjakotuki kertomalla jäsenvaltion vahvistama luku, joka voi olla enintään 65 prosenttia hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta tai alueellisesta keskiarvosta, viljelijän 34 artiklan mukaisesti aktivoimien tukioikeuksien lukumäärällä. Tukioikeuksien lukumäärä ei saa ylittää jäsenvaltioiden vahvistamaa enimmäismäärää, joka saa olla enintään 30 hehtaaria tai, jos keskimääräinen koko on suurempi kuin 30 hehtaaria kyseisessä jäsenvaltiossa, liitteessä VIII b esitetty maatilojen keskimääräinen koko.

5. Edellyttäen, että 4 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä noudatetaan, jäsenvaltiot voivat ottaa kansallisella tasolla käyttöön kyseisen kohdan mukaisesti vahvistetun hehtaarin määrän puitteissa asteittaisen järjestelmän, jota sovelletaan samalla tavalla kaikkiin viljelijöihin.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 4 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtaisen tuen kansallinen keskiarvo liitteessä VIII c vahvistetun kansallisen enimmäismäärän ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vuoden 2014 tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän perusteella.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 4 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtaisen tuen alueellinen keskiarvo käyttäen liitteessä VIII c vahvistetun kansallisen enimmäismäärän osuutta ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti kyseessä olevalla alueella ilmoitettujen vuoden 2014 tukikelpoisten hehtaarien

lukumäärää. Kunkin alueen osalta tämä osuus lasketaan jakamalla 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettu alueellinen enimmäismäärä 40 artiklan mukaisesti vahvistetulla kansallisella enimmäismäärällä vuoden 2014 osalta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mitään tässä luvussa säädettyä etua ei myönnetä viljelijälle, jonka todetaan 18 päivän lokakuuta 2011 jälkeen jakaneen tilansa yksinomaan hyötyäkseen uudelleenjakotuesta. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.

72 b artikla

Rahoitussäännökset

1. Jäsenvaltiot voivat päättää viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014 käyttää uudelleenjakotuen rahoittamiseen maksatusvuonna 2014 enintään 30 prosenttia 40 artiklan mukaisesti vahvistetusta vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltion on ilmoitettava tällaisista päätöksistään komissiolle mainittuun päivämäärään mennessä.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä uudelleenjakotukea vastaavan enimmäismäärän sen prosenttiosuuden perusteella, jonka jäsenvaltiot aikovat käyttää kansallisesta enimmäismäärästä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

8) Korvataan 90 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Tuen määrä tukikelpoista hehtaaria kohden vahvistetaan kertomalla 2 kohdassa vahvistetut satotasot seuraavilla viitemäärillä:

Bulgariassa: 520,20 euroa

Kreikassa: 234,18 euroa

Espanjassa: 362,15 euroa

Portugalissa: 228,00 euroa."

9) Korvataan 122 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2014."

10) Korvataan 124 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä uuden jäsenvaltion maatalouteen käytettävä maa-ala on se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, jota pidetään hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, onko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana, tarvittaessa mukautettuna puolueettomina ja syrjimättömin perustein, jotka uusi jäsenvaltio vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

Tätä osastoa sovellettaessa "käytössä olevalla maatalousmaalla" tarkoitetaan komission tilastokäyttöönensä vahvistamaa pellon, pysyvien nurmien ja niittyjen, pysyvien viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoisista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41).

2. Myönnettäessä tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukikelpoisia ovat kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoisista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41).

Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

Tilakohtainen vähimmäisala, jolle tukea voi hakea, on 0,3 hehtaaria. Kukin uusi jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, puolueettomien perusteiden ja komission hyväksynnän saatuaan, vähimmäisalan vahvistamisesta suuremmaksi, kunhan vähimmäisala ei ole suurempi kuin 1 hehtaaria."

11) Lisätään V osastoon luku seuraavasti:

"2 a LUKU

UDELLEENJAKOTUKI VUONNA 2014

125 a artikla

Yleiset säännöt

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava uusi jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014 päättää myöntää vuoden 2014 osalta tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 2 luvussa tarkoitettun yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti, jäljempänä 'uusien jäsenvaltioiden uudelleenjakotuki'.

Kyseisten uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksistään viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014.

2. Uusien jäsenvaltioiden uudelleenjakotuki on myönnettävä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti myönnettyjen hehtaarikohtaisten määrien korotuksena, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahoituskurin ja 21 ja 23 artiklan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on laskettava uusien jäsenvaltioiden uudelleenjakotuki kertomalla jäsenvaltion vahvistama luku, joka voi olla enintään 65 prosenttia hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta keskiarvosta, viljelijän yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti tukikelpoisten hehtaarien, joista tälle myönnetään tukea, lukumäärällä. Hehtaarien lukumäärä ei saa ylittää jäsenvaltioiden vahvistamaa enimmäismäärää, joka voi olla enintään 30 tai, jos keskimääräinen koko kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa on suurempi kuin 30 hehtaaria, liitteessä VIII b esitetty maatalojen keskimääräinen koko.

4. Edellyttäen, että 3 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä noudatetaan, jäsenvaltiot voivat ottaa kansallisella tasolla käyttöön kyseisen kohdan mukaisesti vahvistetun hehtaari määrän puitteissa asteittaisen järjestelmän, jota sovelletaan samalla tavalla kaikkiin viljelijöihin.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 3 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtaisen tuen kansallinen keskiarvo liitteessä VIII c vahvistetun kansallisen enimmäismäärän ja yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti ilmoitettujen vuoden 2014 tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän perusteella.

6. Uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mitään tässä luvussa säädettyä etua ei myönnetä viljelijälle, jonka osalta todetaan, että hän on 18 päivän lokakuuta 2011 jälkeen jakanut tilansa yksinomaan hyötyäkseen uusien jäsenvaltioiden uudelleenjakotuesta. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.

125 b artikla

Rahoitussäännökset

1. Uudet jäsenvaltiot voivat päättää viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014 käyttää uusien jäsenvaltioiden uudelleenjakotuen rahoittamiseen maksatusvuonna 2014 enintään 30 prosenttia 40 artiklassa tarkoitettua vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä tai Bulgarian ja Romanian osalta liitteessä VIII d esitetyistä määristä. Jäsenvaltion on ilmoitettava tällaisista päätöksistään komissiolle mainittuun päivämäärään mennessä.

Edellä 123 artiklassa tarkoitettua vuotuisesta kokonaismäärästä pienennetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrällä.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä uusien jäsenvaltioiden uudelleenjakotukea vastaavat enimmäismäärät ja laskee 123 artiklassa tarkoitettun vuotuisen kokonaismäärärahan vähennyksen sen prosenttiosuuden perusteella, jonka uudet jäsenvaltiot aikovat käyttää kansallisesta enimmäismäärästä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

12) Korvataan 131 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava uusi jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, 1 päivänä elokuuta 2010, 1 päivänä elokuuta 2011, 1 päivänä syyskuuta 2012 tai 1 päivänä helmikuuta 2014 päättää käyttävänsä kyseistä päätöstä seuraavasta vuodesta alkaen tai, kun kyseessä on viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2014 tehty päätös, vuodesta 2014 alkaen, enintään 10 prosenttia 40 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen viljelijöille 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea III osaston 5 luvun mukaisesti, siten kuin säännöksiä asianomaiseen valtioon sovelletaan."

13) Korvataan 133 a artiklan otsikko seuraavasti:

"Siirtymäkauden kansallinen tuki vuonna 2013".

14) Lisätään V osaston 4 lukuun artikla seuraavasti:

"133 b artikla

Siirtymäkauden kansallinen tuki vuonna 2014

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää 122 artiklan mukaisesti soveltavat uudet jäsenvaltiot voivat päättää myöntää siirtymäkauden kansallista tukea vuonna 2014.

2. Bulgaria ja Romania voivat myöntää tukea tämän artiklan mukaisesti ainoastaan, jos ne päättävät 1 päivään helmikuuta 2014 mennessä olla myöntämättä vuonna 2014 mitään täydentäviä kansallisia suorita tukia 132 artiklan mukaisesti.

3. Tämän artiklan mukaista tukea voidaan myöntää viljelijöille aloilla, joilla 133 a artiklan mukaista siirtymäkauden kansallista tukea tai Bulgarian ja Romanian tapauksessa 132 artiklan mukaista täydentävää kansallista suoraa tukea myönnettiin vuonna 2013.

4. Tämän artiklan mukaisen tuen myöntämisen ehtojen on oltava samat, joilla sallitaan tukien myöntäminen 132 ja 133 a artiklan nojalla vuoden 2013 osalta lukuun ottamatta vähennyksiä, jotka johtuvat 132 artiklan 2 kohdan soveltamisesta yhdessä 7 ja 10 artiklan kanssa.

5. Sellaisen tuen kokonaismäärä, jota viljelijöille voidaan myöntää millä tahansa 3 kohdassa tarkoitettulla alalla, on enintään 80 prosenttia vuoden 2013 alakohtaisista kokonaismäärärahoista, jotka komissio on hyväksynyt 133 a artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jotka Bulgarian ja Romanian tapauksessa on hyväksytty 132 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Kyproksen osalta alakohtaiset kokonaismäärärahat vahvistetaan liitteessä XVII a.

6. Tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa ei sovelleta Kyprokseen.

7. Uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä koskevaan ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

a) kokonaismäärärahat kutakin alaa kohden;

b) tarvittaessa siirtymäkauden kansallisen tuen enimmäismäärä.

8. Uusi jäsenvaltio voi objektiivisin perustein ja komission 5 kohdan nojalla sallimissa rajoissa päättää myönnettävistä siirtymäkauden kansallisen tuen määräistä."

15) Lisätään VI osastoon artikla seuraavasti:

"136 a artikla

Pilareiden välinen joustavuus

1. Jäsenvaltio voi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 päättää asettaa saataville vuodeksi 2014 enintään 15 prosenttia kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismäärästään, jotka vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VIII, ja vuosiksi 2015–2019 enintään 15 prosenttia kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismäärästään, jotka vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 (*) liitteessä II, käytettäväksi lisätukena asetuksen (EU) N:o 1307/2013 (**) mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä suoriin tukiiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Tuossa päätöksessä on vahvistettava kyseisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, joka voi vaihdella kalenterivuosittain.

Jäsenvaltio, joka ei tee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä kalenterivuoden 2014 osalta, voi tehdä tämän päätöksen kalenterivuosien 2015–2019 osalta viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014. Sen on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä viimeistään mainittuna päivänä.

Jäsenvaltio voi päättää tarkistaa tässä kohdassa tarkoitettua päätöstä, jolloin tarkistettu päätös tulee voimaan kalenterivuonna 2018. Tällaiseen tarkistukseen perustuvassa päätöksessä ei saa pienentää komissiolle ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti ilmoitettua prosenttiosuutta. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaiseen tarkistukseen perustuvasta päätöksestä 1 päivään elokuuta 2017 mennessä.

2. Jäsenvaltiot, jotka eivät tee 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä, voivat päättää ennen 31 päivää joulukuuta 2013 asettaa saataville suorina tukina enintään 15 prosenttia tai Bulgarian, Viron, Espanjan, Latvian, Liettuan, Puolan, Portugalin, Romanian, Slovakian, Suomen, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta enintään 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti maaseuturahastosta vuosina 2015–2020 rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin tarkoitetuista tukimäärärahoista. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä tukitoimenpiteisiin maaseudun kehittämisohjelmissä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätöksestä on ilmoitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä. Tuossa päätöksessä on vahvistettava kyseisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, joka voi vaihdella kalenterivuosittain.

Jäsenvaltio, joka ei tee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä varainhoitovuoden 2015 osalta, voi tehdä tämän päätöksen vuosien 2016–2020 osalta viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014, josta sen on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

Jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa tässä kohdassa tarkoitettua päätöstä, jolloin tarkistettu päätös on voimassa varainhoituvuosina 2019 ja 2020. Tarkistuksessa ei saa korottaa komissiolle ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti ilmoitettua prosenttiosuutta. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaiseen tarkistukseen perustuvasta päätöksestä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2017.

3. Jäsenvaltioiden 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien päätösten huomioon ottamiseksi komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 141 a artiklan mukaisesti liitteessä VIII vahvistettujen enimmäismäärien tarkistamiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608)."

16) Lisätään VI osastoon artikla seuraavasti:

"136 b artikla

Siirto maaseuturahastoon

Jäsenvaltiot, jotka ovat 136 artiklan mukaisesti päättäneet asettaa käytettäväksi varainhoitovuodesta 2011 lähtien tietyn määrän maaseuturahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämissuunnitelmiin annettavaa unionin tukea, asettavat määrät edelleen liitteen VIII a mukaisesti käytettäväksi varainhoitovuodelle 2015 maaseuturahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämissuunnitelmiin."

17) Lisätään artikla seuraavasti:

"140 a artikla

Toimivallan siirto

Jäsenvaltioiden 136 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien päätösten samoin kuin kaikkien muiden liitteessä VIII vahvistettujen kansallisten enimmäismäärien

muutosten huomioon ottamiseksi komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 141 a artiklan mukaisesti liitteessä VIII c vahvistettujen enimmäismäärien mukauttamiseksi.

Jotta voidaan varmistaa 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun lineaarisen vähennyksen optimaalinen soveltaminen vuonna 2014, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 141 a artiklan mukaisesti sellaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat jäsenvaltioiden viljelijöihin 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti soveltamien vähennysten laskemista."

18) Korvataan 141 a artikla seuraavasti:

"141 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 11 a artiklassa, 136 a artiklan 3 kohdassa ja 140 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä 31 päivään joulukuuta 2014 saakka.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 a artiklassa, 136 a artiklan 3 kohdassa ja 140 a artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 11 a artiklan, 136 a artiklan 3 kohdan ja 140 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella."

19) Muutetaan liitteet I, VIII ja XVII a ja lisätään uudet liitteet VIII a, VIII b, VIII c ja VIII d tämän asetuksen liitteessä II olevien 1, 4, ja 6 kohdan mukaisesti.

20) Muutetaan liitteet II ja III tämän asetuksen liitteessä II olevien 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1307/2013 seuraavasti:

1) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan liitteessä II vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä, jotta voidaan ottaa huomioon suorien tukien kokonaisnimismäärään, joka voidaan myöntää, liittyvät muutokset, mukaan lukien jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 73/2009 136 a artiklan ja tämän asetuksen 14 artiklan mukaisesti tekemistä päätöksistä johtuvat muutokset sekä tämän asetuksen 20 artiklan 2 kohdan soveltamisesta johtuvat muutokset."

2) Lisätään 26 artiklan 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Tässä artiklassa säädettyjä laskentamenetelmiä varten jäsenvaltioiden on, edellyttäen, ettei 41 artiklan mukaista uudelleenjakotukea sovelleta, otettava kaikilta osiltaan huomioon kalenterivuonna 2014 myönnetty tuki asetuksen (EY) N:o 73/2009 72 a ja 125 a artiklan mukaisesti."

3) Lisätään 36 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän eriyttämiseksi ja edellyttäen, ettei 41 artiklan mukaista uudelleenjakotukea sovelleta, jäsenvaltioiden on otettava kaikilta osiltaan huomioon kalenterivuonna 2014 myönnetty tuki asetuksen (EY) N:o 73/2009 125 a artiklan mukaisesti."

4) Lisätään 72 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeeseen alakohta seuraavasti:

"Niitä sovelletaan kuitenkin edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2015 alkaviin maksuvuosiin."

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1306/2013 seuraavasti:

1) Korvataan 119 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklaa ja asiaankuuluvia täytäntöönpanosääntöjä sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2014, ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005 30 ja 44 a artiklaa ja asiaankuuluvia täytäntöönpanosääntöjä sovelletaan edelleen maatalouden varainhoitovuonna 2013 toteutuneisiin menoihin ja suoritettuihin maksuihin."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"119 a artikla

Poikkeus asetuksesta (EU) N:o 966/2012

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 966/2012 59 artiklan 5 kohdassa ja tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, todentamisviranomaisen ei ole maatalouden varainhoitovuoden 2014 osalta lausunnossaan tarpeen vahvistaa, ovatko menot, joiden korvaamista komissiolta pyydetään, laillisia ja asianmukaisia."

3) Korvataan 121 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin seuraavasti:

a) 7, 8, 16, 25, 26 ja 43 artiklaa 16 päivästä lokakuuta 2013;

b) 52 artiklaa, III osastoa, V osaston II lukua ja VI osastoa 1 päivästä tammikuuta 2015.

3. Edellä olevista 1 ja 2 kohdasta poiketen:

a) 9, 18, 40 ja 51 artiklaa sovelletaan toteutettujen menojen osalta 16 päivästä lokakuuta 2013;

b) VII osaston IV lukua sovelletaan maatalouden varainhoitovuodesta 2014 alkaen suoritettuihin maksuihin."

9 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 [sCMO] muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1308/2013 seuraavasti:

1) Lisätään artikla seuraavasti:

"214 a artikla

Kansalliset maksut tietyille aloille Suomessa

Jos komissio antaa luvan, Suomi voi edelleen myöntää kaudella 2014–2020 tuottajille vuoden 1994 liittymisasiakirjan 141 artiklan perusteella kansallisia tukia, joita se myönsi vuonna 2013, edellyttäen että:

a) tulotuen määrä on asteittain aleneva koko kaudella ja vuonna 2020 se on enintään 30 prosenttia vuonna 2013 myönnetystä määrästä; ja

b) ennen tämän mahdollisuuden käyttämistä yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukijärjestelmiä on hyödynnetty kaikilta osiltaan kyseisillä aloilla.

Komissio antaa kyseisen luvan ilman, että tämän asetuksen 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan."

2) Lisätään 230 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- "b a) 111 artiklaa sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2015 saakka,
- c a) 125 a artiklan 1 kohdan e alakohtaa ja 2 kohtaa ja hedelmä- ja vihannesalan osalta liitettä XVI a sovelletaan 173 artiklan 1 kohdan b ja i alakohdassa säädettyjen delegeoitujen säädösten mukaisesti vahvistettavien asiaa koskevien sääntöjen soveltamispäivään saakka,
- d a) 136, 138 ja 140 artiklaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi liitettä XVIII sovelletaan 180 artiklassa ja 183 artiklan a alakohdassa säädettyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti vahvistettavien sääntöjen soveltamispäivään tai 30 päivään kesäkuuta 2014 saakka, riippuen siitä, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi."

10 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1305/2013 seuraavasti:

1) Lisätään 31 artiklaan kohta seuraavasti:

"6. Kroatia voi myöntää tämän toimenpiteen mukaisia tukia tuensaajille alueilla, jotka on määritelty 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vaikka kyseisen kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua hienosäätöä ei ole saatu päätökseen. Hienosäätö on saatava päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014. Tuensaajat alueilla, jotka eivät enää ole tukikelpoisia hienosäädön päätökseen saattamisen jälkeen, eivät saa lisätukia tämän toimenpiteen mukaisesti."

2) Korvataan 58 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Maaseuturahastolle asetuksen (EY) N:o 73/2009 136 a artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artik-

lan 2 kohdan mukaisesti siirretyt varat sekä maaseuturahastolle asetuksen (EY) N:o 73/2009 10 b, 136 ja 136 b artiklan mukaisesti kalenterivuosien 2013 ja 2014 osalta siirretyt varat on myös sisällytettävä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun vuosijakaumaan."

3) Korvataan 59 artiklan 4 kohdan b f alakohta seuraavasti:

"f) 100 prosenttia Irlannille myönnetystä 100 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina, Portugalille myönnetystä 500 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina ja Kyprokselle myönnetystä 7 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina edellyttäen, että nämä jäsenvaltiot saavat SEUT 136 ja 143 artiklan mukaisesti 1 päivänä tammikuuta 2014 tai sen jälkeen rahoitustukea vuoteen 2016 saakka, jolloin tämän sääntöksen soveltamista arvioidaan uudelleen."

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Kuitenkin

— 6 artiklan 15, 17 ja 18 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä,

— 6 artiklan 20 kohtaa sovelletaan 22 päivästä joulukuuta 2013, ja

— 8 artiklan 3 alakohtaa sovelletaan siinä ilmoitetuista soveltamispäivistä alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

LIITE I

Artiklojen vastaavuus toimenpiteissä vuosien 2007–2013 ja vuosien 2014–2020 ohjelmakausilla

Asetus (EY) N:o 1698/2005	Asetus (EU) N:o 1305/2013
20 artiklan a alakohdan i alakohta: Ammatillinen koulutus ja tiedotus	14 artikla
20 artiklan a alakohdan ii alakohta: Nuorten viljelijöiden aloitustuki	19 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
20 artiklan a alakohdan iii alakohta: Varhaiseläke	/
20 artiklan a alakohdan iv alakohta: Neuvontapalvelujen käyttö	15 artiklan 1 kohdan a alakohta
20 artiklan a alakohdan v alakohta: Tilanhoito-, lomitus- ja neuvontapalvelujen perustaminen	15 artiklan 1 kohdan b alakohta
20 artiklan b alakohdan i alakohta: Maatilojen nykyaikais-taminen	17 artiklan 1 kohdan a alakohta
20 artiklan b alakohdan ii alakohta: Metsien taloudellisen arvon parantaminen	21 artiklan 1 kohdan d alakohta
20 artiklan b alakohdan iii alakohta: Maa- ja metsätalous-tuotteiden arvon lisääminen	17 artiklan 1 kohdan b alakohta 21 artiklan 1 kohdan e alakohta
20 artiklan b alakohdan iv alakohta: Yhteistyö uusien tuot-teiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi	35 artikla
20 artiklan b alakohdan v alakohta: Maa- ja metsätalouden infrastruktuuri	17 artiklan 1 kohdan c alakohta
20 artiklan b alakohdan vi alakohta: Tuotantomahdolli-suuksien palauttaminen ja ennalta ehkäisevät toimet	18 artikla
20 artiklan c alakohdan i alakohta: Vaatimusten täyttämi-nen	/
20 artiklan c alakohdan ii alakohta: Elintarvikkeiden laa-tujärjestelmät	16 artikla
20 artiklan c alakohdan iii alakohta: Tiedotus ja meneki-nedistäminen	16 artikla
20 artiklan d alakohdan i alakohta: Osittainen omavarais-viljely	19 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta
20 artiklan d alakohdan ii alakohta: Tuottajaryhmät	27 artikla
36 artiklan a alakohdan i alakohta: Luonnonhaittakorva-ukset vuoristoalueilla	31 artikla
36 artiklan a alakohdan ii alakohta: Luonnonhaittakorva-ukset muilla kuin vuoristoalueilla	31 artikla
36 artiklan a alakohdan iii alakohta: Natura 2000 ja di-rektiiviin 2000/60/EY liittyvät tuet	30 artikla
36 artiklan a alakohdan iv alakohta: Maatalouden ympä-ristötuet	28 artikla 29 artikla
36 artiklan v alakohta: Tuet eläinten hyvinvointia edistä-viin toimiin	33 artikla
36 artiklan b alakohdan i alakohta: Maatalousmaan ensim-mäinen metsitys	21 artiklan 1 kohdan a alakohta
36 artiklan b alakohdan ii alakohta: Peltometsätalousjärjes-telmien käyttöönotto	21 artiklan 1 kohdan b alakohta

Asetus (EY) N:o 1698/2005	Asetus (EU) N:o 1305/2013
36 artiklan b alakohdan iii alakohta: Muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	21 artiklan 1 kohdan a alakohta
36 artiklan b alakohdan iv alakohta: Natura 2000 -tuet	30 artikla
36 artiklan b alakohdan v alakohta: Metsätalouden ympäristötuet	34 artikla
36 artiklan b alakohdan vi alakohta: Metsätalouden tuotokyvyn palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	21 artiklan 1 kohdan c alakohta
36 artiklan b alakohdan vii alakohta: Tuottamattomat investoinnit	21 artiklan 1 kohdan d alakohta
Asetuksen (EY) N:o 718/2007 mukaiset toimet	Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaiset toimet
171 artiklan 2 kohdan a alakohta: Maatilainvestoinnit yhteisön vaatimusten mukaista rakenneuudistusta ja nykyaikaistamista varten	17 artiklan 1 kohdan a alakohta
171 artiklan 2 kohdan c alakohta: Maatalous- ja kalastustuotteiden jalostamista ja kaupan pitämistä koskevat investoinnit yhteisön vaatimusten mukaista rakenneuudistusta ja nykyaikaistamista varten	17 artiklan 1 kohdan b alakohta

LIITE II

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteet seuraavasti:

1) Lisätään liitteessä I olevan taulukon rivin „Erityistuki” jälkeen rivi seuraavasti:

„Uudelleenjakotuki	III osaston 5 a luku ja V osaston 2 a luku	Tuotannosta irrotettu tuki”
--------------------	--	-----------------------------

2) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Korvataan A kohta „Ympäristö” seuraavasti:

„1	Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 2 kohdan b alakohta, 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta sekä 5 artiklan a, b ja d alakohta
2	—	—
3	Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
4	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
5	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasvis- ton suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artikla ja 13 artiklan 1 kohdan a alakohta”

b) korvataan B kohdan 9 kohta „Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys” seuraavasti:

„9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1)	55 artiklan ensimmäinen ja toinen virke”
----	---	--

3) Korvataan liitteessä III oleva kohta „Vesien suojeleminen ja vesihuolto” seuraavasti:

„Vesien suojeleminen ja vesihuolto:	— Suojakaistojen luominen vesistöjen varrelle ⁽¹⁾
Vesien suojeleminen saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnointi	— Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen, jos siitä säädetään

Pohjaveden suojeleminen pilaantumisesta vastaan: direktiivin 80/68/ETY liitteessä lueteltujen vaarallisten aineiden pohjaveteen suoraan päästämisen kieltäminen sekä toimenpiteet, joilla estetään pohjaveden pilaantuminen välillisesti kyseisten aineiden maahan päästämisen ja maaperän läpi suodattumisen kautta; direktiivi sellaisenaan kuin se on viimeisenä voimassaolopäivänään, siltä osin, kuin se liittyy maataloustoimintaan

⁽¹⁾ Huomautus: Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen mukaisten suojakaistojen on oltava direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti pilaantumisalttiiksi määriteltyjen vyöhykkeiden sisä- ja ulkopuolella vähintään kyseisen direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 4 kohdassa tarkoitettujen, lannoitteiden maahan levittämistä virtaavien vesien läheisyydessä koskevien ehtojen mukaisia, joita on sovellettava jäsenvaltioiden kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti laatimien toimintaohjelmien mukaisesti.”

4) Korvataan liitteessä VIII oleva vuotta 2014 koskeva sarake seuraavasti:

„Taulukko 1

Jäsenvaltio	2014
Belgia	544 047
Tanska	926 075
Saksa	5 178 178
Kreikka	2 047 187
Espanja	4 833 647
Ranska	7 586 341
Irlanti	1 216 547
Italia	3 953 394
Luxemburg	33 662
Alankomaat	793 319
Itävalta	693 716
Portugali	557 667
Suomi	523 247
Ruotsi	696 487
Yhdistynyt kuningaskunta	3 548 576

Taulukko 2 (*)

	(tuhatta euroa)
Bulgaria	642 103
Tšekki	875 305
Viro	110 018
Kypros	51 344
Latvia	168 886
Liettua	393 226
Unkari	1 272 786
Malta	5 240
Puola	2 970 020
Romania	1 428 531
Slovenia	138 980
Slovakia	377 419
Kroatia	113 908

(*) Enimmäismäärät laskettu ottaen huomioon 121 artiklassa säädetty tukien lisäystä koskeva aikataulu”.

5) Lisätään liitteen VIII jälkeen liite seuraavasti:

«Liite VIII a

136 b artiklan soveltamisesta johtuvat määrät vuonna 2014

Saksa: 42 600 000 euroa

Ruotsi: 9 000 000 euroa

Liite VIII b

72 a artiklan 4 kohdan ja 125 a artiklan 3 kohdan mukaisesti sovellettava maatalan keskimääräinen koko

Jäsenvaltio	Maatalan keskimääräinen koko (hehtaaria)
Belgia	29
Bulgaria	6
Tšekki	89
Tanska	60
Saksa	46
Viro	39
Irlanti	32
Kreikka	5
Espanja	24
Ranska	52
Kroatia	5,9
Italia	8
Kypros	4
Latvia	16
Liettua	12
Luxemburg	57
Unkari	7
Malta	1
Alankomaat	25
Itävalta	19
Puola	6
Portugali	13
Romania	3
Slovenia	6
Slovakia	28
Suomi	34
Ruotsi	43
Yhdistynyt kuningaskunta	54

Liite VIII c

72 a artiklan 3 kohdassa ja 125 a artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

(tuhatta euroa)

Belgia	505 266
Bulgaria	796 292
Tšekki	872 809
Tanska	880 384
Saksa	5 018 395
Viro	169 366
Irlanti	1 211 066
Kreikka	1 931 177
Espanja	4 893 433
Ranska	7 437 200
Kroatia	265 785
Italia	3 704 337
Kypros	48 643
Latvia	302 754
Liettua	517 028
Luxemburg	33 432
Unkari	1 269 158
Malta	4 690
Alankomaat	732 370
Itävalta	691 738
Puola	3 061 518
Portugali	599 355
Romania	1 903 195
Slovenia	134 278
Slovakia	394 385
Suomi	524 631
Ruotsi	699 768
Yhdistynyt kuningaskunta	3 591 683

Liite VIII d

125 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät Bulgarian ja Romanian osalta

Bulgaria	789 365 000 euroa
Romania	1 753 000 000 euroa»

6) Korvataan liite XVII a seuraavasti:

"Liite XVII a

Siirtymäkauden kansallinen tuki Kyproksessa

(euroa)		
Ala	2013	2014
Viljat (durumvehnää lukuun ottamatta)	141 439	113 151
Durumvehnä	905 191	724 153
Maito ja maitotuotteet	3 419 585	2 735 668
Naudanliha	4 608 945	3 687 156
Lampaat ja vuohet	10 572 527	8 458 022
Sianliha-ala	170 788	136 630
Siipikarja ja munat	71 399	57 119
Viini	269 250	215 400
Oliiviöljy	3 949 554	3 159 643
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	66 181	52 945
Kuivatut viinirypäleet	129 404	103 523
Tomaattijalosteet	7 341	5 873
Banaanit	4 285 696	3 428 556
Tupakka	1 027 775	822 220
Lehtipuiden hedelmät, luomarjat mukaan luettuna	173 390	138 712
Yhteensä	29 798 462	23 838 770"

**NEUVOSTON ASETUS (EU, EURATOM) N:o 1311/2013,
annettu 2 päivänä joulukuuta 2013,
vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 312 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamisso-
pimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi
säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tässä asetuksessa vahvistetut menoluokittain esitetyt maksusitoumusmäärärahojen vuotuiset enimmäismäärät sekä maksuumäärärahojen vuotuiset enimmäismäärät eivät saa ylittää neuvoston päätöksessä 2007/436/EY, Euratom⁽¹⁾ vahvistettuja sitoumusten ja omien varojen enimmäismääriä.
- (2) Koska keskipitkän ajan sijoitusten valmistelu ja toteuttaminen edellyttävät riittävää ennakoitavuutta, monivuotisen rahoituskehityksen kestoksi olisi määriteltävä seitsemän vuotta alkaen 1 päivästä tammikuuta 2014. Viimeistään vuonna 2016 Euroopan parlamentin vaalien jälkeen tehdään arviointi. Siten toimitelimit, vuonna 2014 valittava Euroopan parlamentti mukaan luettuna, voivat arvioida painopisteitä uudelleen. Tämän arvioinnin tulokset olisi otettava huomioon kaikissa tämän asetuksen mahdollisissa tarkistuksissa monivuotisen rahoituskehityksen jäljellä olevana voimassaoloaikana. Tähän järjestelyyn viitataan jäljempänä ilmaisulla "arviointi/tarkistus".
- (3) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat, että ne tarkastelevat yhdessä monivuotisen rahoituskehityksen

välisarvioinnin/tarkistuksen yhteydessä seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen asianmukaisinta kestoja ennen kuin komissio esittää ehdotuksensa, jotta ne löytäisivät sopivan tasapainon Euroopan parlamentin ja Euroopan komission jäsenten toimikausien keston sekä ohjelmakausien vakauden ja sijoitusten ennustettavuuden välillä.

- (4) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 323 artiklan noudattamiseksi olisi sovellettava erityistä ja mahdollisimman suurta joustavuutta, jotta unioni voi täyttää veloitteensa.
- (5) Seuraavat erityisrahoitusvälineet ovat tarpeen, jotta unioni voi vastata tiettyihin erikseen määriteltyihin ennakoimattomiin tilanteisiin tai rahoittaa sellaisia tarkasti määriteltyjä menoja, joita ei voida kattaa rahoituskehityksessä vahvistettujen, yhden tai useamman otsakkeen enimmäismäärien rajoissa, mikä helpottaa näin talousarviomenetelyä: hätäapuvaraus, Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, joustoväline, Euroopan globalisaatiorahasto, ennakkoimattomiin menoihin varattu liikkumavara, erityinen joustovara nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi ja tutkimustoiminnan vahvistamiseksi sekä kokonaisliikkumavara kasvua ja työllisyyttä, erityisesti nuorten työllisyyttä, koskevia sitoumuksia varten. Sen vuoksi olisi erikseen säädettävä siitä, että talousarvioon voidaan ottaa maksusitoumusmäärärahoja ylittämällä monivuotisessa rahoituskehityksessä vahvistetut enimmäismäärät silloin, kun on tarpeen turvautua erityisrahoitusvälineisiin.
- (6) Jos on otettava käyttöön unionin yleisessä talousarviossa annetut takaukset lainoille, jotka on myönnetty neuvoston asetuksella (EY) N:o 332/2002⁽²⁾ perustetun maksutasejärjestelyn tai neuvoston asetuksella (EU) N:o 407/2010⁽³⁾ käyttöön otetun Euroopan rahoitusenvakautusmekanismin mukaisesti, tarvittava määrä otetaan käyttöön ylittämällä monivuotiseen rahoituskehitykseen sisältyvät maksusitoumus- ja maksuumäärärahojen enimmäismäärät, noudattaen omien varojen enimmäismäärää.
- (7) Monivuotinen rahoituskehitys olisi esitettävä vuoden 2011 hintoina. Lisäksi olisi vahvistettava monivuotisen rahoituskehityksen teknisiä mukautuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan enimmäismäärien ja käytettävissä olevien liikkumavarojen uudelleen laskemiseen.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2007/436/EY, Euratom, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 407/2010, annettu 11 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan rahoitusenvakautusmekanismin perustamisesta (EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1).

- (8) Monivuotisessa rahoituskehyksessä ei olisi otettava huomioon niitä budjettikohtia, jotka rahoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', tarkoitetuilla käyttötarkoituksensa sidotuilla tuloilla.
- (9) Tätä asetusta saatetaan joutua tarkistamaan ennakoimattomissa tilanteissa, joiden aiheuttamaa rahoitustarvetta ei voida kattaa monivuotisen rahoituskehyn osana vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa. Sen vuoksi on tarpeen säätää monivuotisen rahoituskehyn tarkistuksesta tällaisissa tapauksissa.
- (10) Olisi vahvistettava säännöt sellaisia muita tilanteita varten, joissa saattaa olla tarpeen mukauttaa tai tarkistaa monivuotista rahoituskehystä. Tällaiset mukautukset tai tarkistukset voivat liittyä talousarvion toteuttamiseen, toimenpiteisiin, joilla rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan, perussopimusten tarkistukseen, laajentumiseen, Kyproksen jälleenyhdistymiseen tai eräitä politiikanaloja koskevien uusien sääntöjen viivästyneeseen hyväksymiseen.
- (11) Koheesio politiikan jäsenvaltiokohtaiset määrärahat määritellään käyttäen niitä tilastotietoja ja ennusteita, joita käytettiin komission tästä asetuksesta heinäkuussa 2012 antamassa päivitetystä ehdotuksesta. Kun otetaan huomioon arvioihin liittyvä epävarmuus ja vaikutukset niihin jäsenvaltioihin, joihin sovelletaan tukikattoa, sekä kriisistä kärsivien maiden erityisen vaikean tilanteen huomioimiseksi komissio arvioi vuonna 2016 kaikkien jäsenvaltioiden koheesio politiikan "Investoinnit kasvuun ja työpaikoihin" -tavoitteen mukaisia kokonaismäärärahoja vuosiksi 2017–2020.
- (12) On tarpeen vahvistaa yleiset säännöt toimielinten yhteistyöstä talousarviomenettelyssä.
- (13) Lisäksi tarvitaan erityisiä sääntöjä laajamittaisia infrastruktuurihankkeita varten, joiden kesto ylittää selvästi monivuotisen rahoituskehyn kattaman ajanjakson. On tarpeen vahvistaa näille hankkeille unionin yleisestä talousarviosta myönnettävän rahoituksen enimmäismäärät, millä varmistetaan, että ne eivät vaikuta kyseisestä talousarviosta rahoitettaviin muihin hankkeisiin.
- (14) Komission olisi esitettävä ehdotus uudeksi monivuotiseksi rahoituskehykseksi ennen 1 päivää tammikuuta 2018, jotta toimielimet voisivat hyväksyä sen riittävän ajoissa ennen seuraavan monivuotisen rahoituskehyn soveltamisen aloittamisajankohtaa. Tämän asetuksen soveltamista olisi jatkettava siinä tapauksessa, että uutta rahoituskehystä ei hyväksytä ennen tässä asetuksessa vahvistetun monivuotisen rahoituskehyn soveltamisen päättymistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleisen talousarvion sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (15) Talous- ja sosiaalikomiteaa sekä alueiden komiteaa on kuultu, ja ne ovat antaneet lausuntonsa⁽²⁾,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Monivuotinen rahoituskehys

Vuosia 2014–2020 koskeva monivuotinen rahoituskehys, jäljempänä 'monivuotinen rahoituskehys', vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Monivuotisen rahoituskehyn väliarviointi/tarkistus

Komissio esittää vuoden 2016 loppuun mennessä monivuotisen rahoituskehyn toiminnasta arvioinnin, jossa otetaan täysin huomioon tuolloin vallitseva taloustilanne sekä viimeisimmät makrotalousennusteet. Tämän pakollisen arvioinnin yhteydessä tehdään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen tarkistamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen menettelyjen mukaisesti. Ennalta jaettu jäsenvaltiokohtaisia määrärahoja ei tällaisen tarkistuksen yhteydessä vähennetä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 7 artiklan soveltamista.

3 artikla

Monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettujen enimmäismäärien noudattaminen

1. Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio noudattavat monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettuja menojen vuotisia enimmäismääriä jokaisessa talousarviomenettelyssä ja aina toteuttaessaan asianomaisen vuoden talousarviota.

Liitteessä olevan 2 otsakkeen alanimäismäärä vahvistetaan rajoittamatta yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) kahden pilarin välistä joustoa. YMP:n I pilariin sovellettava, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja suorien tukien välisten siirtojen jälkeen mukautettu enimmäismäärä vahvistetaan asiaankuuluvassa säädöksessä, ja monivuotista rahoituskehystä mukautetaan vastaavasti tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetyin teknisen mukautuksen nojalla.

2. Jäljempänä 9–15 artiklassa säädetyillä erityisrahoitusvälineillä varmistetaan monivuotisen rahoituskehyn jousto, ja ne vahvistetaan, jotta talousarviomenettely voidaan toteuttaa sujuvasti. Maksusitoumusmäärärahoja voidaan ottaa talousarvioon yli monivuotisessa rahoituskehyksessä asianomaisille otsakkeille vahvistettujen enimmäismäärien silloin, kun on tarpeen ottaa käyttöön varoja hätäapuvauruksesta, Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, joustovälineestä, Euroopan globalisaatio-rahastosta, ennakoimattomiin menoihin varatusta liikkumavaraista, nuorisotyöttömyyden vähentämiseen ja tutkimustoiminnan vahvistamiseen tarkoitetusta erityisestä joustovarasta sekä

⁽²⁾ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta "Ehdotus neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyn vahvistamisesta" (EUVL C 229, 31.7.2012, s. 32); Alueiden komitean lausunto aiheesta "Vuoden 2013 jälkeinen uusi monivuotinen rahoituskehys" (EUVL C 391, 18.12.2012, s. 31).

kasvua ja työllisyyttä, erityisesti nuorten työllisyyttä, koskevia sitoumuksia varten asetetusta kokonaisliikkumavarasta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä tehdyn toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ mukaisesti.

3. Jos unionin yleisestä talousarviosta asetuksen (EY) N:o 332/2002 tai asetuksen (EU) N:o 407/2010 nojalla myönnetty lainan takaus on otettava käyttöön, kyseinen määrä otetaan käyttöön ylittämällä monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistetut enimmäismäärät.

4 artikla

Omien varojen enimmäismäärän noudattaminen

1. Tarvittava maksumäärärahojen kokonaismäärä, jossa on otettu huomioon vuosittainen mukautus sekä kaikki muut mukautukset ja tarkistukset sekä 3 artiklan 2 ja 3 kohta, ei yhdenkään monivuotisen rahoituskehysten kattaman vuoden osalta saa aiheuttaa sellaista omien varojen tarvetta, joka ylittää päätöksen 2007/436/EY, Euratom mukaisesti vahvistetun omien varojen enimmäismäärän.

2. Monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettuja enimmäismääriä alennetaan tarkistuksen kautta tarvittaessa sen varmistamiseksi, että päätöksen 2007/436/EY, Euratom mukaisesti vahvistettua omien varojen enimmäismäärää noudatetaan.

5 artikla

Maksumäärärahojen kokonaisliikkumavara

1. Osana 6 artiklassa tarkoitettua teknistä mukautusta komissio mukauttaa vuosittain vuodesta 2015 alkaen vuosien 2015–2020 maksumäärärahojen enimmäismäärää ylöspäin määrällä, joka vastaa suoritettujen maksujen ja monivuotisen rahoituskehysten maksumäärärahojen vuoden n-1 enimmäismäärän välistä eroa.

2. Vuosittaiset mukautukset eivät saa ylittää seuraavia vuosille 2018–2020 asetettuja enimmäismääriä (vuoden 2011 hintoina) verrattuna maksumäärärahojen alkuperäiseen enimmäismäärään kyseisinä vuosina:

2018 – 7 miljardia euroa

2019 – 9 miljardia euroa

2020 – 10 miljardia euroa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EUVL L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1927/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan globalisaattorahaston perustamisesta (EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten sopimus, tehty 2 päivänä joulukuuta 2013, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1).

3. Mahdolliset mukautukset ylöspäin on korvattava täysin maksumäärärahojen vuoden n-1 enimmäismäärän vastaavalla vähennyksellä.

6 artikla

Tekniset mukautukset

1. Komissio tekee joka vuosi ennen varainhoitovuoden n + 1 talousarviomenettelyä seuraavat tekniset mukautukset monivuotiseen rahoituskehykseen:

- se arvioi uudelleen enimmäismäärät sekä maksusitoumismäärärahojen ja maksumäärärahojen kokonaismäärät vuoden n + 1 hinnoin;
- se laskee päätöksen 2007/436/EY, Euratom mukaisesti vahvistettuun omien varojen enimmäismäärään nähden jäävän liikkumavaran;
- se laskee 13 artiklassa tarkoitettujen ennakoinnattomiin menoihin varatun liikkumavaran ehdottoman määrän;
- se laskee 5 artiklassa tarkoitettujen maksumäärärahojen kokonaisliikkumavaran;
- se laskee 14 artiklassa tarkoitettujen sitoumusten kokonaisliikkumavaran.

2. Komissio tekee 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten mukautusten 2 prosenttien kiinteän vuosittaisen deflaattorin perusteella.

3. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten mukautusten tulokset ja niiden perustana olevat talousennusteet Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Muita kyseessä olevaa vuotta koskevia teknisiä mukautuksia ei tehdä varainhoitovuoden aikana eikä sitä seuraavina vuosina jälkikäteen tehtävinä korjauksina, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 ja 8 artiklan soveltamista.

7 artikla

Koheesiopolitiikan määrärahojen mukauttaminen

1. Kriisistä kärsivien jäsenvaltioiden erityisen vaikean tilanteen huomioon ottamiseksi komissio arvioi vuonna 2016 vuotta 2017 koskevan teknisen mukautuksen yhteydessä kaikkien jäsenvaltioiden koheesiopolitiikan "Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin" -tavoitteen mukaisia kokonaismäärärahoja vuosiksi 2017–2020 käyttäen asiaankuuluvassa perussääädöksessä määriteltyä jakomenetelmää tällöin saatavilla olevien uusimpien tilastojen perusteella sekä vertailemalla niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin sovelletaan tukikattoa, vuosina 2014–2015 todennettua kumulatiivista kansallista BKT:ta ja vuonna 2012 arvioitua kumulatiivista kansallista BKT:ta. Komissio mukauttaa kyseisiä kokonaismäärärahoja, jos kumulatiivinen ero on yli +/- 5 prosenttia.

2. Tarvittavat mukautukset jaetaan tasasuhtaisesti vuosien 2017–2020 kesken, ja monivuotisessa rahoituskehityksessä vahvistettuja asianomaisia enimmäismääriä mukautetaan vastaavasti. Maksumäärärahojen enimmäismääriä mukautetaan myös vastaavasti sen varmistamiseksi, että kehitys suhteessa maksusitoumusmäärärahoihin on hallittua.

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ 90 artiklan 5 kohdassa säädetyn koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden väliarvioinnin jälkeen ja siinä tapauksessa, että jäsenvaltio on uudelleen oikeutettu koheesiorahaston tukeen tai menettää olemassa olevan oikeutensa, komissio lisää vuotta 2017 koskevassa teknisessä mukautukseensa tuloksena olevat määrät jäsenvaltiolle vuosiksi 2017–2020 myönnettyihin määriin tai vähentää kyseiset määrät noista määristä.

4. Edellä olevasta 3 kohdasta johtuvat tarvittavat mukautukset jaetaan tasasuhtaisesti vuosien 2017–2020 kesken, ja monivuotisessa rahoituskehityksessä vahvistettuja asianomaisia enimmäismääriä mukautetaan vastaavasti. Maksumäärärahojen enimmäismääriä mukautetaan myös vastaavasti sen varmistamiseksi, että kehitys suhteessa maksusitoumusmäärärahoihin on hallittua.

5. Tällaisten 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen mukautusten positiivinen tai negatiivinen kokonaisnettovaikutus ei saa ylittää 4:ää miljardia euroa.

8 artikla

Mukautukset, jotka koskevat toimenpiteitä, joilla rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan

Jos komissio lopettaa Euroopan aluekehitysrahastoon, Euroopan sosiaalirahastoon, koheesiorahastoon, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon liittyvien talousarviositoumusten keskeyttämisen sellaisten toimenpiteiden yhteydessä, joilla rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan, komissio siirtää keskeytetyt sitoumukset asiaa koskevan perussäädöksen mukaisesti seuraaville vuosille. Keskeytettyjä, vuonna n tehtyjä sitoumuksia ei voida siirtää vuoden n + 3 jälkeisille vuosille.

2 LUKU

Erityisrahoitusvälineet

9 artikla

Hätäapuvaraus

1. Hätäapuvaruksella on tarkoitus vastata nopeasti sellaisiin kolmansien maiden yksittäisiin avuntarpeisiin, jotka johtuvat

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivää joulukuuta 2013, yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

tapahtumista, joita ei voitu ennakoita talousarviota laadittaessa, ja se on tarkoitettu ensisijaisesti humanitaarisia toimia varten mutta tilanteen edellyttäessä myös siviilikriisinhallintaa ja pelastuspalvelua varten sekä sellaisia tilanteita varten, joissa muuttovirrat unionin ulkorajoilla aiheuttavat erityisen suuria paineita.

2. Hätäapuvaruksen vuotuinen määrä on 280 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina), ja sitä voidaan käyttää vuoteen n + 1 saakka varainhoitoasetuksen mukaisesti. Hätäapuvaraus otetaan unionin yleiseen talousarvioon varauksena. Vuotuisesta määrästä käytetään ensin aiemmilta vuosilta peräisin olevat määrät. Se osa vuoden n vuosittaisesta määrästä, jota ei käytetä vuoden n + 1 kuluessa, peruuntuu.

10 artikla

Euroopan unionin solidaarisuusrahasto

1. Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tarkoituksena on tarjota taloudellista apua asianomaisessa perussäädöksessä määritellyissä suuronnettomuuksissa, jotka tapahtuvat jonkin jäsenvaltion tai ehdokasmaan alueella. Solidaarisuusrahaston käyttöön vuosittain asetettavien määrärahojen enimmäismäärä on 500 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina). Kunkin vuoden lokakuun 1 päivänä on oltava jäljellä vähintään neljäsosa vuosittain käytössä olevien varojen määrästä, jotta kyseisen vuoden loppuun mennessä syntyvät tarpeet voidaan kattaa. Se osuus vuotuisesta määrästä, jota ei ole otettu talousarvioon, on käytettävissä vuoteen n + 1 asti. Vuotuisesta määrästä käytetään ensin edelliseltä vuodelta peräisin olevat määrät. Se osa vuoden n vuosittaisesta määrästä, jota ei käytetä vuoden n + 1 kuluessa, peruuntuu.

2. Poikkeustapauksissa ja jos asianomaisen perussäädöksen mukaiset katastrofin tapahtumisvuonna Euroopan unionin solidaarisuusrahastossa jäljellä olevat rahoitusvarat eivät riitä kattamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston tarpeelliseksi katsoman avun määrää, komissio voi ehdottaa erotuksen rahoittamista seuraavaa vuotta varten käytettävissä olevista vuosittaisista määristä.

11 artikla

Joustoväline

1. Joustovälineestä on tarkoitus rahoittaa tietynä varainhoitovuonna sellaisia tarkasti määriteltyjä menoja, joita ei voida kattaa yhden tai useamman muun otsakkeen enimmäismäärien rajoissa käytettävissä olevista määristä. Joustovälinettä varten käytettävissä oleva vuotuinen enimmäismäärä on 471 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina).

2. Joustovälineen vuotuisen määrän käyttämätöntä osaa voidaan käyttää vuoteen n + 3 saakka. Vuotuisesta määrästä käytetään ensin aiemmilta vuosilta peräisin olevat määrät aikajärjestyksessä. Se osa vuoden n vuosittaisesta määrästä, jota ei käytetä vuoden n + 3 kuluessa, peruuntuu.

12 artikla

Euroopan globalisaatiorahasto

1. Euroopan globalisaatiorahasto, jonka tavoitteet ja soveltamisala määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1927/2006, ei saa ylittää 150 miljoonan euron vuotuista enimmäismäärää (vuoden 2011 hintoina).

2. Määrärahat Euroopan globalisaatiorahastoa varten otetaan unionin yleiseen talousarvioon varauksena.

13 artikla

Ennakoimattomiin menoihin varattu liikkumavara

1. Monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärien ulkopuolelle luodaan ennakoimattomiin menoihin varattu liikkumavara, jonka suuruus on korkeintaan 0,03 prosenttia unionin bruttokansantulosta, viimeiseksi keinoksi ennalta arvaamattomiin olosuhteisiin reagoimista varten. Se voidaan ottaa käyttöön ainoastaan lisätalousarvion tai vuotuisen talousarvion yhteydessä.

2. Ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käytössä ei minään vuonna saa ylittää monivuotisen rahoituskehyksen vuosittaisen teknisen mukautuksen mukaista enimmäismäärää, ja siinä on noudatettava omien varojen enimmäismäärää.

3. Ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttönotolla saadut määrät on korvattava kokonaan monivuotisen rahoituskehyksen yhden tai useamman otsakkeen liikkumavaroilla kuluvana varainhoitovuotena tai tulevana varainhoitovuotena.

4. Tällä tavoin korvattuja määriä ei saa ottaa uudelleen käyttöön monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä. Ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käytössä ei saa ylittää maksusitoumus- ja maksumäärärahojen kokonaisenimmäismääriä, jotka on vahvistettu monivuotisessa rahoituskehityksessä kuluvaa varainhoitovuotta ja tulevia varainhoituvuosia varten.

14 artikla

Kokonaisliikkumavara kasvaa ja työllisyyttä, erityisesti nuorten työllisyyttä, koskevia sitoumuksia varten

1. Monivuotisessa rahoituskehityksessä maksusitoumusmäärärahojen enimmäismääriin (2014–2017) nähden jäävä liikkumavara muodostaa sellaisen monivuotisen rahoituskehyksen kokonaisliikkumavaran sitoumuksia varten, joka on määrä ottaa käyttöön monivuotisessa rahoituskehityksessä vuosiksi 2016–2020 vahvistettujen enimmäismäärien lisäksi kasvuun ja työllisyyteen, erityisesti nuorten työllisyyteen liittyviä politiikkatavoitteita varten.

2. Komissio laskee käytettävissä olevan määrän vuosittain osana 6 artiklassa tarkoitettua teknistä mukautusta. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat ottaa monivuotisen rahoituskehyksen kokonaisliikkumavaran tai osan siitä käyttöön talousarviomenettelyn puitteissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Erityinen joustovara nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi ja tutkimustoiminnan vahvistamiseksi

Vuosina 2014 ja 2015 voidaan osana vuotuista talousarviomenettelyä osoittaa etupainotteisesti enintään 2 543 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina) määrättyihin politiikkatavoitteisiin, jotka liittyvät nuorisotyöttömyyteen, tutkimustoimintaan, Erasmus-ohjelman toimiin erityisesti oppisopimuskoulutuksen alalla sekä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. Tämä määrä on korvattava kokonaan määrärahoilla otsakkeiden sisällä ja/tai välillä, jotta vuosia 2014–2020 koskevat kokonaisenimmäismäärät ja otsakkeen tai alaotsakkeen kokonaismäärärahat kyseiselle ajankaksolle pysyvät ennallaan.

16 artikla

Osallistuminen laajamittaisten hankkeiden rahoitukseen

1. Unionin yleisestä talousarviosta osoitetaan eurooppalaisiin satelliittinavigointiohjelmiin (EGNOS ja Galileo) vuosina 2014–2020 enintään 6 300 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina).

2. Unionin yleisestä talousarviosta osoitetaan kansainväliseen lämpydinkoereaktorihankkeeseen (ITER) vuosina 2014–2020 enintään 2 707 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina).

3. Unionin yleisestä talousarviosta osoitetaan Copernicukseen (Euroopan maanhavainnointiohjelma) vuosina 2014–2020 enintään 3 786 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina).

3 LUKU

Tarkistus

17 artikla

Monivuotisen rahoituskehyksen tarkistus

1. Ennakoimattomissa tilanteissa monivuotista rahoituskehitystä voidaan tarkistaa päätöksen 2007/436/EY, Euratom mukaisesti vahvistetun omien varojen enimmäismäärän rajoissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan 2 kohdan, 18–22 artiklan ja 25 artiklan soveltamista.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisessa monivuotisen rahoituskehyksen tarkistusta koskevassa ehdotuksessa on pääsääntöisesti esitettävä ja hyväksyttävä ennen kuin aloitetaan talousarviomenettely, joka koskee asianomaista varainhoitovuotta tai asianomaisista varainhoituvuosista ensimmäistä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisessa monivuotisen rahoituskehyksen tarkistusta koskevassa ehdotuksessa on tarkasteltava mahdollisuutta kohdentaa menoja tarkistettavana olevaan otsakkeeseen sisältyvien ohjelmien kesken uudelleen etenkin määrärahojen odotettavissa olevan vajaakäytön perusteella. Tavoitteena on, että sekä ehdottomana lukuna että suhteellisenä osuutena mitattuna merkittävä osuus uusista menoista katetaan kyseisen otsakkeen enimmäismäärän puitteissa.

4. Tarkistettaessa monivuotista rahoituskehystä 1 kohdan mukaisesti on otettava huomioon mahdollisuus korvata jonkin otsakkeen enimmäismäärän kasvattaminen supistamalla jonkin toisen otsakkeen enimmäismäärää.

5. Tarkistettaessa monivuotista rahoituskehystä 1 kohdan mukaisesti on aina säilytettävä asianmukainen suhde sitoumusten ja maksujen välillä.

18 artikla

Toteuttamiseen liittyvä tarkistus

Ilmoittaessaan monivuotisen rahoituskehysten teknisten mukautusten tuloksista Euroopan parlamentille ja neuvostolle komissio tekee toteuttamisen perusteella tarpeelliseksi katsomansa ehdotukset maksumäärärahojen kokonaismäärän tarkistamiseksi varmistaa maksujen vuosittaisten enimmäismäärien moitteetoman hallinnon ja erityisesti sen, että niiden kehitys suhteessa maksusitoumusmäärärahoihin on hallittua. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät näistä ehdotuksista ennen vuoden n toukokuun 1 päivää.

19 artikla

Rakennerahastoja, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa, Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa, turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa ja sisäisen turvallisuuden rahastoa koskevien uusien sääntöjen tai ohjelmien johdosta tapahtuva tarkistus

1. Jos rakennerahastoista, koheesiorahastosta, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, turvapaikka- ja maahanmuuttorahastosta tai sisäisen turvallisuuden rahastosta annetaan uudet säännöt tai hyväksytään uudet yhteistyössä hallinnoitavat ohjelmat 1 päivän tammikuuta 2014 jälkeen, monivuotista rahoituskehystä tarkistetaan siirtämällä varainhoitovuonna 2014 käyttämättä jääneet määrärahat seuraaville vuosille vastaavien menojen enimmäismääriä kasvattamalla.

2. Vuoden 2014 käyttämättä jääneiden määrärahojen siirtoa koskeva tarkistus hyväksytään ennen 1 päivää toukokuuta 2015.

20 artikla

Perussopimusten tarkistukseen perustuva monivuotisen rahoituskehysten tarkistus

Jos perussopimuksiin tehdään vuosina 2014–2020 tarkistus, jolla on talousarviovaikutuksia, monivuotista rahoituskehystä tarkistetaan vastaavasti.

21 artikla

Unionin mahdolliseen laajentumiseen perustuva monivuotisen rahoituskehysten tarkistus

Jos unioniin liittyy uusi jäsenvaltio tai uusia jäsenvaltioita vuosina 2014–2020, monivuotista rahoituskehystä tarkistetaan tästä aiheutuvien rahoitustarpeiden huomioon ottamiseksi.

22 artikla

Kyproksen mahdolliseen jälleenyhdistymiseen perustuva monivuotisen rahoituskehysten tarkistus

Jos Kypros yhdistyy jälleen vuosina 2014–2020, monivuotista rahoituskehystä tarkistetaan Kyproksen ongelman kokonaisvaltaisen ratkaisun ja jälleenyhdistymisestä johtuvien uusien rahoitustarpeiden huomioon ottamiseksi.

23 artikla

Toimielinten yhteistyö talousarviomenettelyssä

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio, jäljempänä 'toimielimet', pyrkivät helpottamaan vuotuista talousarviomenettelyä kaikin tavoin.

Toimielimet tekevät yhteistyötä vilpittömässä mielessä koko menettelyn ajan tavoitteenaan kantojensa yhteensovittaminen. Toimielimet tekevät menettelyn kaikissa vaiheissa yhteistyötä asianmukaisten toimielinten välisten yhteyksien avulla, jotta ne voivat seurata työn edistymistä ja selvittää, missä määrin lähentymistä on tapahtunut.

Ne huolehtivat siitä, että niiden työskentelyaikataulut sovitaan mahdollisimman hyvin yhteen, jotta menettely voitaisiin toteuttaa johdonmukaisella ja yhdenmukaisuuteen pyrkivällä tavalla ja jotta se johtaisi unionin yleisen talousarvion lopulliseen hyväksymiseen.

Kolmikantakokouksia voidaan pitää menettelyn kaikissa vaiheissa ja edustuksen eri tasoilla odotetun keskustelun luonteen mukaan. Kukin toimielin nimeää omat osallistujansa kuhunkin kokoukseen, määrittelee neuvotteluvaltuuksensa ja tiedottaa muille toimielimille hyvissä ajoin kokousjärjestelyistä oman työjärjestyksensä mukaisesti.

24 artikla

Talousarvion yhtenäisyys

Kaikki unionin ja Euratomin menot ja tulot sisällytetään unionin yleiseen talousarvioon varainhoitoasetuksen 7 artiklan mukaisesti, mukaan lukien menot, jotka johtuvat mahdollisesta asianmukaisesta päätöksestä, jonka neuvosto Euroopan parlamenttia kuultuaan hyväksyy yksimielisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 332 artiklan puitteissa.

25 artikla

Siirtyminen seuraavaan monivuotiseen rahoituskehykseen

Komissio esittää ennen vuoden 1 päivää tammikuuta 2018 ehdotuksen uudeksi monivuotiseksi rahoituskehykseksi.

Jos uuden monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta ei ole annettu neuvoston asetusta ennen 31 päivää joulukuuta 2020, voimassa olevan monivuotisen rahoituskehysten kattaman viimeisen vuoden enimmäismäärien ja muiden säännösten soveltamista jatketaan siihen asti kunnes asetus, jossa vahvistetaan uusi rahoituskehys, on annettu. Jos unioniin liittyy uusi jäsenvaltio vuoden 2020 jälkeen, jatkettua rahoituskehystä on tarvittaessa tarkistettava liittymisen ottamiseksi huomioon.

*26 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GUSTAS

MONIVUOTINEN RAHOITUSKEHYS (EU-28)

(milj. euroa vuoden 2011 hintoina)

MAKSUSITOMUSMÄÄRÄRAHAT	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä 2014-2020
1. Älykäs ja osallistava kasvu	60 283	61 725	62 771	64 238	65 528	67 214	69 004	450 763
1a: Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky	15 605	16 321	16 726	17 693	18 490	19 700	21 079	125 614
1b: Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio	44 678	45 404	46 045	46 545	47 038	47 514	47 925	325 149
2. Kestävä kasvu: luonnonvarat	55 883	55 060	54 261	53 448	52 466	51 503	50 558	373 179
josta markkinoihin liittyvät menot ja suorat tuet	41 585	40 989	40 421	39 837	39 079	38 335	37 605	277 851
3. Turvallisuus ja kansalaisuus	2 053	2 075	2 154	2 232	2 312	2 391	2 469	15 686
4. Globaali Eurooppa	7 854	8 083	8 281	8 375	8 553	8 764	8 794	58 704
5. Hallinto	8 218	8 385	8 589	8 807	9 007	9 206	9 417	61 629
josta toimielinten hallintomenot	6 649	6 791	6 955	7 110	7 278	7 425	7 590	49 798
6. Korvaukset	27	0	0	0	0	0	0	27
MAKSUSITOMUSMÄÄRÄRAHAT YHTEENSÄ	134 318	135 328	136 056	137 100	137 866	139 078	140 242	959 988
prosentteina suhteessa BKT:oon	1,03 %	1,02 %	1,00 %	1,00 %	0,99 %	0,98 %	0,98 %	1,00 %
MAKSUMÄÄRÄRAHAT YHTEENSÄ	128 030	131 095	131 046	126 777	129 778	130 893	130 781	908 400
prosentteina suhteessa BKT:oon	0,98 %	0,98 %	0,97 %	0,92 %	0,93 %	0,93 %	0,91 %	0,95 %
Käytettävissä oleva liikkumavara	0,25 %	0,25 %	0,26 %	0,31 %	0,30 %	0,30 %	0,32 %	0,28 %
Omien varojen enimmäismäärä prosentteina suhteessa BKT:oon	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1312/2013/EU,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) strategisesta innovaatio-ohjelmasta: EIT:n antama panos innovatiivisen Euroopan edistämiseen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 173 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 294/2008 ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 294/2008 edellytetään, että komissio toimittaa Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin, jäljempänä 'EIT', luonnoksen perusteella laatimansa ehdotuksen ensimmäiseksi strategiseksi innovaatio-ohjelmaksi.
- (2) Strategisessa innovaatio-ohjelmassa olisi määriteltävä EIT:n prioriteettialat ja pitkän aikavälin strategia, ja siihen olisi sisällyttävä arvio sen taloudellisista vaikutuksista ja kyvystä luoda parasta mahdollista innovaatiotoiminnasta saatavaa lisäarvoa. Strategisessa innovaatio-ohjelmassa olisi otettava huomioon EIT:n seurannan ja arvioinnin tulokset.

- (3) Ensimmäisen strategisen innovaatio-ohjelman olisi sisällettävä EIT:n toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja tehtävänkuvaukset, hallintoneuvoston sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen välistä yhteistyötä koskevat säännöt sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen rahoitusta koskevat menettelyt,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteessä esitetty Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin strateginen innovaatio-ohjelma vuodesta 2014 vuoteen 2020 ulottuvalle kaudelle.

2 artikla

Strateginen innovaatio-ohjelma pannaan täytäntöön asetuksen (EY) N:o 294/2008 mukaisesti.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 294/2008 (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 122.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

LIITE

EIT:N STRATEGINEN INNOVAATIO-OHJELMA

Sisällysluettelo

Yhteenveto tärkeimmistä toimista

1. Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti: unionin innovaatiotoimija
 - 1.1. EIT: yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaaminen innovoinnin keinoin osaamiskolmion puitteissa
 - 1.2. EIT:n lisäarvo: erityispiirteet
 - 1.3. Synergia ja keskinäinen täydentävyys muiden poliittisten ja rahoitusaloitteiden kanssa
2. EIT:n roolin vahvistuminen vuoden 2013 jälkeen: painopisteet
 - 2.1. Kasvuun, vaikutuksiin ja kestävyyskannustamiseen EIT:n avulla
 - 2.1.1. Nykyisten osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kasvun ja vaikutusten vakiinnuttaminen ja edistäminen
 - 2.1.2. Uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustaminen
 - 2.2. EIT:n vaikutusten lisääminen
 - 2.3. Uudet toteutustavat ja tuloshakuinen seuranta
3. Tehokas päätöksenteko ja tehokkaat työskentelyjärjestelyt
 - 3.1. EIT:n päätöksenteon järjeistäminen ja selkiyttäminen
 - 3.2. Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin investoiminen: EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen suhteet
 - 3.3. Vuorovaikutus sidosryhmien kanssa
4. Arvioidut rahoitustarpeet ja rahoituslähteet vuosina 2014–2020
 - 4.1. Älykkään rahoitusmallin vakiinnuttaminen osaamis- ja innovaatioyhteisöjä varten
 - 4.2. EIT:n määrärahatarpeet

Seloste 1: Tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä tukeva innovaatiotoiminta

Seloste 2: Raaka-aineet – kestävä etsintä, talteenotto, jalostus, kierrätys ja korvaaminen

Seloste 3: Tulevaisuuden ruokahuolto (Food4Future) – kestävä toimitusketju resurssitasolta kuluttajiin

Seloste 4: Lisäarvoa tuova valmistusteollisuus

Seloste 5: Kaupunkiliikenne

Yhteenveto tärkeimmistä toimista

2.1.1 jakso Nykyisten osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kasvun ja vaikutusten vakiinnuttaminen ja edistäminen

EIT

- kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä monipuolistamaan koulutustoimia ja antamaan niitä koskevaa neuvontaa sekä lisäämään tietoisuutta näiden toimien olemassaolosta
- perustaa vaihteittain kilpailuun perustuvat arviointijärjestelmiä, joiden pohjalta kohdennetaan tietty prosentiosuus osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuesta niiden liiketoimintasuunnitelmien ja aiempien tulosten perusteella ja joissa otetaan huomioon osaamis- ja innovaatioyhteisöjen erilainen kasvuvauhti
- kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä kehittämään useita aloja koskeviin kysymyksiin liittyviä yhteisiä toimia

- perustaa EIT:n puitteissa suoritettuja tutkintoja koskevan vertaisarviointijärjestelmän ja aloittaa vuoropuhelun kansallisten ja kansainvälisten laadunvarmistuselinten kanssa johdonmukaisen toimintatavan edistämiseksi.

2.1.2 jakso Uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustaminen

EIT

- valmistelee kutakin osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintakierrosta varten valintamenettely, joka antaa osaamis- ja innovaatioyhteisöksi hakeville riittävästi aikaa valmistella ehdotuksensa
- järjestää valintamenettelyt viittä uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten seuraavasti: valintamenettely kahta uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten vuonna 2014 terveen elämän ja aktiivisena ikääntymisen sekä raaka-aineiden alalla, valintamenettely kahta uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten vuonna 2016 tulevaisuuden ruokahuollon ja lisäarvoa tuovan valmistusteollisuuden alalla sekä valintamenettely yhtä uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten vuonna 2018 kaupunkiliikenteen alalla
- varmistaa kaikin tavoin, että mahdollisimman monet mahdollisesti kiinnostuneet osapuolet ovat tietoisia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tulevista valintamenettelyistä
- optimoi osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tulevien valintamenettelyjen tulokset asettamalla niille asianmukaiset reunaehdot muun muassa ilmoittamalla vaatimukset ja menettelyvaiheet selvästi ja antamalla hakijoille riittävästi aikaa muodostaa yhteistyöryhmä.

2.2 jakso EIT:n vaikutusten lisääminen

EIT

- kannustaa osallistumista tunnetuksi tekemisen edistämiseen ja erityisesti tukemaan tarvittaessa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä alueellisen innovaatiojärjestelmän täytäntöönpanossa
- ottaa käyttöön / räätälöi verkkofoorumia, jonka avulla voidaan jakaa tietämystä ja verkottua EIT:n puitteissa
- rakentaa EIT:n tai osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koulutustoimissa tutkinnon suorittaneiden (EIT:n entisten opiskelijoiden) muodostaman vahvan ja toimivan verkoston ja tukee sitä
- asettaa osaamis- ja innovaatioyhteisöistä saadut kokemukset ja hyvät tulokset järjestelmällisesti unionin laajemman innovaatioyhteisön ja muidenkin saataville; tähän liittyen voidaan kehittää avointa opetusmateriaalia sisältävä tietokanta, joka pohjautuu EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koulutustoimiin
- varmistaa yksityissektorin, myös pk-yritysten, vahvan osallistumisen osaamiskolmioon.

2.3 jakso Uudet toteutustavat ja tuloshakuinen seuranta

EIT

- laatii yksinkertaistamissuunnitelman, joka sisältää edistymisen arviointiin käytettävät kriteerit, ja raportoi komissiolle suunnitelman toteutuksen edistymisestä vuosikertomuksessa; varmistaa, että uusia yksinkertaistamismalleja levitetään kaikkialle unionissa, ja huolehtii tiedottamisesta muille unionin aloitteille
- perustaa yhteistyössä komission ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa kattavan järjestelmän, jonka avulla seurataan EIT:n panosta Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, EIT:n omista toimista sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimista johtuvia EIT:n vaikutuksia ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuloksia; EIT raportoi kaikista seurantatoimistaan vuosikertomuksessaan, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3.1 jakso EIT:n päätöksenteon järjeittäminen ja selkiyttäminen

EIT

- ottaa käyttöön älykkään henkilöstöstrategian, johon kuuluu sisäisen ja ulkoisen asiantuntemuksen järjestelmällinen käyttö, ja soveltaa sisäisiä johtamismenettelyjä kehittyäkseen innovatiivisen hallinnon esikuvaksi
- edistää avoimuutta ja läpinäkyvyyttä konkreettisin toimenpitein.

3.2 jakso Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin investoiminen: EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen suhteet

EIT

- antaa selvää ja johdonmukaista ohjeistusta odotuksista, velvollisuuksista ja tehtävistä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koko elinkaaren ajan
- kehittää tiiviissä yhteistyössä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa EIT:n päätoimipaikan valmiuksia tukea osaamis- ja innovaatioyhteisöjen keskinäistä vaihtoa ja oppimista
- tarjoaa osaamis- ja innovaatioyhteisöille tiettyjä palveluja useita aloja koskevista kysymyksissä, kun tehokkuusedut ovat mahdollisia, sekä toteuttaa samoin perustein muita kokonaisvaltaisia toimintalinjoja
- tarjoaa ohjeistusta sellaisten kumppanien mukaan ottamisesta ja osallistumisesta, jotka eivät voi ryhtyä osaamis- ja innovaatioyhteisöön täysiksi investoijiksi ja kumppaneiksi.

3.3 jakso Vuorovaikutus sidosryhmien kanssa

EIT

- perustaa säännöllisesti kokoontuvan EIT:n sidosryhmäfoorumin ja siinä toimivan jäsenvaltioiden edustajien erityiskokouksen edistämään vuorovaikutusta ja vastavuoroista oppimista laajemmän innovaatioyhteisön kanssa ja koko osaamiskolmion osalta, mukaan lukien kansalliset ja alueviranomaiset; osallistujien välistä vuorovaikutusta voidaan tässä yhteydessä tukea verkkofoorumin avulla
- käyttää olemassa olevia yliopistojen, yritysten ja tutkimusorganisaatioiden järjestöjä ja klusteriorganisaatioita järjestelmällisesti tietämyksen vaihtoon ja tulosten levittämiseen
- ottaa käyttöön EIT:n ja yhtäältä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja toisaalta unionin muiden aloitteiden välistä synergiaa edistävän järjestelyn, joka voi olla esimerkiksi EIT:n, osaamis- ja innovaatioyhteisöjen sekä asianomaisten Euroopan komission yksiköiden välinen vuotuinen kokous.

EIT:N STRATEGINEN INNOVAATIO-OHJELMA

1. Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti: unionin innovaatiotoimija

Tässä strategisessa innovaatio-ohjelmassa esitetään Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin, jäljempänä 'EIT', prioriteetit vuosiksi 2014–2020 sekä sen toimintatapa. Se on näin ollen keskeinen linjaus, jonka avulla eurooppalaiset päätöksentekijät viitoittavat EIT:n strategisen suunnan antaen EIT:lle kuitenkin huomattavat valtuudet määrittellä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi sovellettavat toimintatavat ja keinot.

Strateginen innovaatio-ohjelma on tulos yksityiskohtaisesta prosessista, jossa on pyritty kartoittamaan EIT:n tähänastiset kokemukset ja ottamaan tarkoin huomioon eurooppalaisen innovaatiotoiminnan nykytila. Sen pohjana on EIT:n hallintoneuvoston esittämä ensimmäinen ohjelmaluonnos, joka toimitettiin komissiolle 15. kesäkuuta 2011 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 294/2008⁽¹⁾ säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Sen lähtökohtina ovat myös EIT:n aloitusvaihetta käsittelevän riippumattoman arvioinnin tulokset sekä kuulemismenettely, johon voivat osallistua kaikki, joilla on tai tulee mahdollisesti olemaan sidoksia EIT:n toimintaan; tällaisiin sidosryhmiin kuuluvat yritykset, korkea-asteen oppilaitokset, tutkimusorganisaatiot sekä kansalliset ja alueviranomaiset.

1.1. EIT: yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaaminen innovoinnin keinoin osaamiskolmion puitteissa

Nopeasti muuttuvassa maailmassa Euroopan tulevaisuus riippuu siitä, pystyykö se saamaan aikaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua. Jotta tämä päämäärä saavutettaisiin ja pysyttäisiin kilpailukykyisenä globaalissa osaamistaloudessa ja -yhteiskunnassa, ensiarvoiseen asemaan on nostettu niin sanottu osaamiskolmio (korkea-asteen koulutus, tutkimus ja innovaatio) ja sen kolmen sivun väliset yhteydet. Euroopan unioni on toiminut tämän mukaisesti ja on määrittänyt nämä osa-alueet poliittisiksi prioriteeteiksi Eurooppa 2020 -strategiassaan. Prioriteettien toteutusta varten on perustettu "Innovaatiounioni"- ja "Nuoret liikkeellä" -lippulaivahankkeet, jotka muodostavat laajan poliittisen toimintakehyksen unionin toimille näillä osa-alueilla. Niitä täydentävät muut lippulaivahankkeet, kuten "Globalisaation aikakauden yhdenmennyttävä teollisuuspolitiikka", "Euroopan digitaalistrategia" sekä "Resurssitehokas Eurooppa". EIT tukee näiden lippulaivahankkeiden tavoitteiden saavuttamista kaikilta osin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 294/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisesta (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 1).

Korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen, ja innovoinnin nostaminen keskeiseen asemaan on helposti perusteltavissa. Elämme osaamistaloudessa, globaali kilpailu kiristyy koko ajan ja väestökehitys asettaa unionissa omat haasteensa. Siksi unionin tuleva talouskasvu ja työllisyys määräytyvät entistä selvemmin sen mukaan, saavutaanko innovaatiotoiminnassa tuotteita, palveluja ja liiketoimintamalleja koskevia läpimurtoja ja onnistutaanko unionissa tukemaan ja houkuttelemaan lahjakkaita ihmisiä ja varmistamaan heidän pysyvyytensä. Eri puolilla Eurooppaa saavutetuista yksittäisistä huipputuloksista huolimatta unionin on saatava kiinni maailman innovaatiojohtajat. Lisäksi unioni kohtaa kiristyvää kilpailua huippuosaajista voimakkaasti kasvavien talouksien uusien huippuosaamiskeskusten taholta.

Euroopan on ponnisteltava vielä enemmän korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation aloilla ja omaksuttava vahva, avoin ja todellinen yrittäjähenkinen kulttuuri. Tämä on olennaista, kun tuetaan tutkimus- ja innovaatiotoiminnan edistämistä ja sen arvon hyödyntämistä, perustetaan uusia yrityksiä ja saatetaan innovaatioita varsinaisesti markkinoille potentiaalisilla voimakkaan kasvun aloilla. Euroopassa on tuettava korkea-asteen oppilaitosten roolia innovaatiomooottoreina, sillä lahjakkaiden ihmisten on saatava oikeat taidot ja tiedot ja omaksuttava oikea asenne innovaatiotoiminnan vauhdittamiseksi.

EIT perustettiin juuri tätä tarkoitusta varten: sen on määrä edistää kestävää talouskasvua ja kilpailukykyä tehostamalla unionin ja sen jäsenvaltioiden innovaatiokapasiteettia sekä lisätä niiden kykyä muuntaa tutkimuksen tuottamat tulokset korkean lisäarvon tuotteiksi ja palveluiksi. Korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation muodostaman osaamiskolmion täysimääräisen integroinnin avulla EIT tukee vahvasti erityisesti yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamista Horisontti 2020 -puiteohjelmassa ja tuottaa systemaattisia muutoksia eurooppalaisten innovaatiotoimijoiden yhteistyötappoihin.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi EIT:ssä liitetään yhteen EIT:n tason strateginen linjaus sekä EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöjen alhaalta ylöspäin -lähestymistapa niiden aihekohtaisissa puitteissa. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat erittäin integroitua yleiseurooppalaisia yhteistyöryhmiä, joissa on mukana huipputason korkeakouluja, tutkimuskeskuksia, pieniä ja suuria yrityksiä ja muita innovaatiotoimijoita etsimässä pitkäjänteisesti ratkaisuja erityisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Kukin osaamis- ja innovaatioyhteisö on järjestetty harvalukuisten yhteenliitettyjen yhteistoimintakeskittymien ympärille; niissä kumppaniorganisaatiot tekevät päivittäin tiivistä yhteistyötä jakaen yhteiset strategiset tavoitteet. Yhteistoimintakeskittymät perustuvat olemassa oleviin huippuosaamiskeskisiin ja kehittävät niistä paikallisia innovaatioekosysteemejä ja yhdistävät ne suuremmaksi innovaatiotalouden verkostoksi Euroopan laajuisesti. Yksittäiset osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat EIT:n puitteissa määrittää sisäisen organisaationsa, kokoonpanonsa, toimintasuunnitelmansa ja omat työmenetelmänsä hyvin itsenäisesti, eli ne voivat valita tavoitteidensa saavuttamisen kannalta sopivimman toimintamallin. EIT:n olisi toimittava tehokkaan ja kevyen hallinnon esikuvana koko Euroopassa. Strategisella tasolla EIT huolehtii osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valinnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston määrittämien aihealueiden mukaisesti, koordinoi niitä joustavasti, tukee ja neuvoo niitä tarvittaessa hallinnollisissa asioissa ja levittää niissä kehitettyjä parhaita hallintotapoja ja rahoitusmalleja. EIT:n olisi edistettävä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen keskinäistä koordinoitua ja yhteistyötä synergiavaikutusten ja lisäarvon varmistamiseksi.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen avulla EIT pyrkii vauhdittamaan innovointia ja luomaan osaltaan monitieteistä ja tieteidenvälistä ympäristöä, jossa innovoinnilla on paremmat mahdollisuudet menestyä ja johtaa suuriin edistysaskeliin korkea-asteen koulutuksen, tutkimuksen ja yritysten yhteistyötavassa. Tällaisen lähestymistavan ansiosta on helpompi vastata Horisontti 2020 -puiteohjelmassa määritettyihin entistä monitahoisempiin ja toisiinsa kytkeytyviin yhteiskunnallisiin haasteisiin, kun yhdistetään alakohtainen ja monialainen innovointi ja haasteita ratkaisemaan kokoontuu taustaltaan ja tieteenalaltaan erilaisia huippuosaajia, jotka muutoin eivät välttämättä kohtaisi.

Tulokset

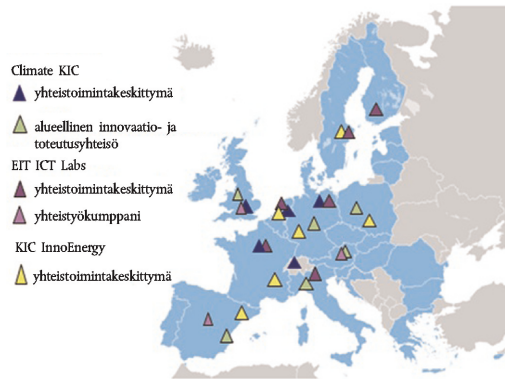
EIT on saattanut päätökseen aloitusvaiheensa, jonka aikana käynnistettiin ensimmäisten osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kautta toteutettava toiminta ja perustettiin EIT:n päätöksenteko- ja toimeenpanoelimet – hallintoneuvosto ja päätoimipaikka. EIT on myös onnistunut saavuttamaan päätavoitteensa – koko innovaatioketjun täysimääräisen integroinnin – kokoamalla korkea-asteen oppilaitoksia, tutkimusorganisaatioita ja yrityksiä kolmeen ensimmäiseen osaamis- ja innovaatioyhteisöön, jotka perustettiin vuonna 2010 aloille, jotka Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat määrittäneet Euroopan kehittymisen kannalta keskeisiksi. Ne ovat kestävä energia ("KIC InnoEnergy"), ilmastomuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen ("ClimateKIC") ja tulevaisuuden tieto- ja viestintäyhteiskunta ("EIT ICT Labs").

Lisäksi EIT on Budapestissä sijaitsevan päätoimipaikkansa koordinoimana vakiinnuttamassa asemaansa innovaatiotutkimuslaitoksena. Se on myös perustanut EIT:n säätiön: säätiö on oikeudellisesti riippumaton organisaatio, jonka tavoitteena on edistää ja tukea EIT:n toimia ja parantaa EIT:n yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kehittyminen huippuluokan integroiduiksi kumppanuusiksi

Ensimmäiset kolme osaamis- ja innovaatioyhteisöä perustettiin vuonna 2010, ja niiden toiminta alkoi vuonna 2011. Vielä vähäisestä kokemuksestaan huolimatta ne ovat onnistuneet saavuttamaan kriittisen massan omilla aihealueillaan, ja osaamiskolmion eri osat ovat niissä tasapuolisesti edustettuina. Kun otetaan huomioon osaamis- ja innovointiyhteisöön kuuluvien kumppaneiden lukumäärä sekä niiden painoarvo kyseisillä aloilla, syntyy vahvuustekijä, jonka ansiosta osaamis- ja innovaatioyhteisöillä on potentiaalia kehittyä huippuluokan toimijoiksi.

Kuva 1 – Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen yhteistoimintakeskittymät

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat käyttäneet strategiansa ja hallintorakenteensa kehittämisessä asianomaisten aihealueiden mukaisesti erilaisia lähestymistapoja. Yksi perustetuista osaamis- ja innovaatioyhteisöistä on muodoltaan yritys, kun taas kaksi muuta ovat voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä. Kaikissa on noin 30 pääkumppania ja 5–6 yhteistoimintakeskittymää, joiden yhteydessä on yleensä vielä vaihteleva määrä muita toimintaan liittyviä osapuolia, muun muassa pk-yrityksiä.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen rakenne poikkeaa selvästi perinteisestä monen edunsaajan mallista, sillä yhteisöt ovat yksittäisiä oikeussubjekteja, joita johtaa toimitusjohtaja. Lisäksi kaikki osaamis- ja innovaatioyhteisöt noudattavat toimintansa strategisen suunnittelun osalta liikeyrityksen käytäntöjä, ja kaikki osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat ottaneet käyttöön yhteistoimintakeskittymiin perustuvan mallin: siinä kootaan erilaisia tiimejä yhteen fyysiseen paikkaan, joka toimii "selvitysyhteisönä" useille osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimille ja yhdistää eri erikoistumisaloilla kehitettyjä tietoja ja taitoja yleiseurooppalaisella tasolla. Erityisesti yrityksillä on vahva rooli osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimien toteuttamisessa, ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi voitava saada investointeja ja pitkäaikaisia sitoumuksia yrityssectorilta.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminta kattaa koko innovaatioketjun, ja siihen kuuluu muun muassa EIT:n maisterin- ja tohtorinkoulutusohjelmien perustaminen; niissä yhdistetään korkeatasoinen tiede yrittäjäkoulutukseen, yrityksen perustamista tukeviin palveluihin ja liikkuvuusjärjestelyihin. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ensimmäiset toimet keskittyivät osaamiseen ja ihmisiin, joten ensimmäiset saavutetut tulokset koskivat koulutusta ja yrittäjyyttä, mukaan lukien maisterin- ja tohtorinkoulutusohjelmien perustaminen. Kaksi osaamis- ja innovaatioyhteisöä on yhdistänyt voimansa ja ne tekevät yhteistyötä älykkäitä energiaverkkoja käsittelevässä yhteisessä maisterinkoulutusohjelmassa.

Ensimmäisenä toimintavuotenaan (2010–2011) osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat saavuttaneet lupaavia tuloksia:

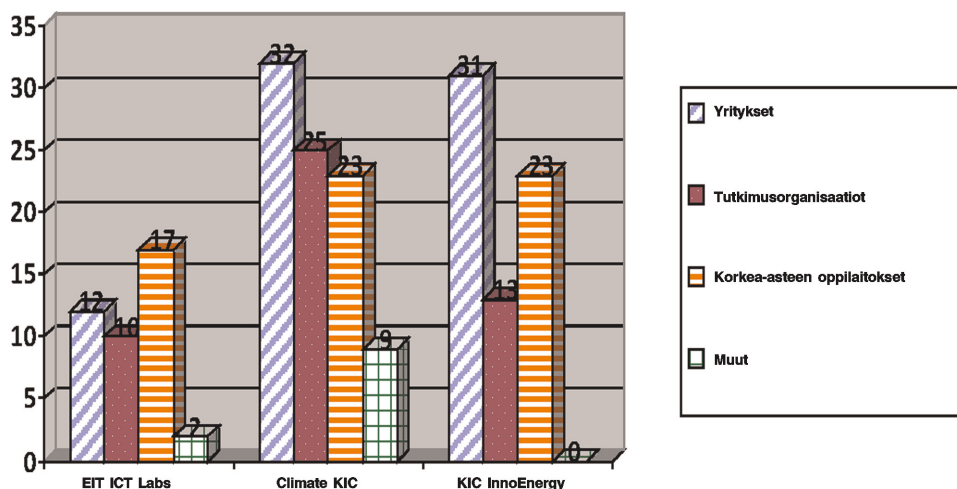
Lähes 500 opiskelijaa on suorittanut niiden järjestämiä kesäkursseja, ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen erityisiin maisterinkoulutusohjelmiin on ilmoittautunut tähän mennessä jo yli 200 opiskelijaa. Lahjakkaat ihmiset ovat osoittaneet suurta kiinnostusta koulutustarjontaa kohtaan: esimerkiksi KIC InnoEnergy sai maisterinkoulutusohjelmansa 950 hakemusta; ohjelmassa oli yhteensä 155 opiskelijapaikkaa. ClimateKIC:n koulutusohjelmissa vuosina 2010 ja 2011 tutkinnon suorittaneet ovat perustaneet entisten opiskelijoiden yhdistyksen, jonka tavoitteena on pitää pitkäjänteisesti yllä yhteyksiä osaamis- ja innovaatioyhteisöön.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuella tai niiden palkintoina myöntämän siemenrahoituksen avulla on jo perustettu kuusi uutta yritystä. Hautomovaiheessa on tällä hetkellä yli 50 uutta yritystä. EIT ICTLabs tukee 18:aa pienyritystä osoittamalla niille yritysvalmentajia.

Osaamiskolmion puitteissa luotiin yhteyksiä toteuttamalla aluetasolla poikkiteollisia jatkokoulutusohjelmia, kuten Climate KIC:n "Pioneers in practice" (tähän liikkuvuutta koskevaan ohjelmaan on osallistunut tähän mennessä 59 henkilöä).

Vahvistettiin uudet teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt, joissa määrätään teollis- ja tekijänoikeuksista kertyvien voittojen jakamisesta osallistujayritysten ja kyseisen osaamis- ja innovaatioyhteisön muodostaman oikeussubjektin kesken.

Kuva 2 – Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin kuuluvat kumppaniorganisaatiot vuonna 2011 (yritykset, korkeasteen oppilaitokset, tutkimusorganisaatiot)

1.2. EIT:n lisäarvo: erityispiirteet

EIT:n toimintamallissa on erinäisiä tekijöitä, jotka tuovat todellista lisäarvoa unionin tasolla.

- Integroidut pitkäkestoiset kumppanuudet vähentävät toiminnan pirstoutuneisuutta, ja unionin laajuinen toiminta auttaa saavuttamaan kriittisen massan: Nykyisistä yhteistyöhankkeista kertyneiden kokemusten pohjalta EIT lisää osaamis- ja innovaatioyhteisöiksi valittujen yhteistyöryhmien pysyvyyttä ja strategista merkitystä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt antavat huippuluokan kumppaneille mahdollisuuden muodostaa uudenlaisia yhteistyöryhmiä, optimoida olemassa olevia resursseja, kehittää uusia ja tarvittaessa avoimia innovaatiomalleja ja saada uusia liiketoimintamahdollisuuksia uusien arvoketjujen ansiosta, jotka mahdollistavat vastaamisen riskeiltään ja mittakaavaltaan suurempiin haasteisiin. Jäsenvaltioissa on huomattavan paljon huippuosaamiskeskuksia, mutta ne eivät yksinään useinkaan pysty saavuttamaan globaalin kilpailun edellyttämää kriittistä massaa. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen yhteistoimintakeskittymät avaavat vahvoille paikallisille toimijoille mahdollisuuksia solmia tiiviit suhteet muihin huipputaso kumppaneihin yli rajojen ja tulla sitä kautta maailmanlaajuisesti tunnetuiksi toimijoiksi.
- EIT:n toimintamallin ansiosta voidaan parantaa koulutukseen ja tutkimus- ja innovaatiotoimintaan tehtävien investointien vaikutuksia ja testata uusia innovaatiohallinnon tapoja: EIT on innovointia liikkeelle paneva voima: se tuo lisäarvoa olemassa olevaan tutkimusperustaan vauhdittamalla teknologian ja tutkimustulosten käyttöönottoa ja hyödyntämistä ja siirtämällä tutkimustulokset koulutukseen. Innovaatiotoimet puolestaan poikivat lisää tutkimusinvestointeja ja kannustavat ottamaan yritysten tarpeet paremmin huomioon koulutuksessa. EIT voikin varsin joustavasti testata uusia innovaatiomalleja, minkä ansiosta on mahdollista todella eriyttää osaamis- ja innovaatioyhteisöjen hallinto- ja rahoitusmallit ja mukauttaa toimintaa nopeasti, jotta uusiin tilaisuuksiin voidaan tarttua paremmin.
- Lahjakkuuksia tuetaan yli valtionrajojen ja yrittäjyyttä edistetään osaamiskolmion integroinnin avulla: EIT edistää ihmislähtöistä innovointia ja pitää opiskelijoita, tutkijoita ja yrittäjiä toimintansa kulmakivinä. Se tarjoaa uusia urapolkuja ja mahdollisuuden tiedeyhteisön ja yksityisen sektorin väliseen liikkuvuuteen sekä uudenlaisia järjestelmiä ammatillista kehittymistä varten. EIT:n nimen käyttämisen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen innovatiivisten maisterin- ja tohtorinkoulutusohjelmien yhteydessä odotetaan osaltaan luovan kansainvälistä tunnettuutta ja laatuleimaa, mikä auttaa houkuttelemaan osaajia Euroopasta ja muualta maailmasta. Yrittäjyyden edistäjinä ovat huippuluokkaiset uuden sukupolven opiskelijat, mukaan lukien tohtoritason opiskelijat, joilla on tietoa ja asennetta muuttaa ideat uusiksi liiketoimintamahdollisuuksiksi. Nämä opiskelijat ovat avainasemassa osaamiskolmion integroimisessa.
- Vipuvaikutusta hyödyntävä älykäs rahoitus yhdistyy tulossuuntautuneeseen ja yritysälähtöiseen lähestymistapaan: EIT antaa enintään 25 prosenttia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kokonaisrahoituksesta ja toimii moottorina, jonka ansiosta hankitaan loput 75 prosenttia erilaisilta julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin osapuolilta, mikä edustaa itsessään yrittäjähenkistä lähestymistapaa; EIT luo merkittävän vipuvaikutuksen kokoamalla mittavia investointeja ja saamalla yhteisesti sovittujen strategioiden taakse erilaisia julkisen ja yksityisen sektorin rahoituslähteitä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt huolehtivat sisäisten määrärahojen avulla siitä, että vältetään toiminnan päällekkäistä, kansallisen ja EIT:n tason rahoitusta.

Lisäksi EIT soveltaa tulossuuntautunutta lähestymistapaa, sillä se tähtää sekä yhteiskunnallisiin että markkina-vaikutuksiin. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt toimivat liikeyrityksen tavoin, vuotuisten liike-toimintasuunnitelmien pohjalta; niiden haasteellinen toimikokonaisuus ulottuu koulutuksesta yrityksen perustamiseen, ja niillä on selvät tavoitteet ja tulokset, joiden saavuttamista mitataan keskeisten suoritusindikaattoreiden avulla.

1.3. Synergia ja keskinäinen täydentävyys muiden poliittisten ja rahoitusaloitteiden kanssa

Tutkimuksen, innovoinnin ja korkea-asteen koulutuksen väliset yhteydet ovat entistä näkyvämmiin esillä unionin aloitteissa ja ohjelmissa. Mahdollisuudet toisiaan vahvistaviin toimiin ovat suuret eurooppalaisella, kansallisella ja alueellisella tasolla. Unionin tasolla voidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020) tarjoaman strategiakehyksen avulla varmistaa, että tätä synergiaa hyödynnetään täysimääräisesti.

EIT edistää voimakkaasti Horisontti 2020 -puiteohjelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista, sillä se täydentää toiminnallaan muita kyseisten alojen aloitteita yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseksi. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa EIT kuuluu "yhteiskunnalliset haasteet" -tavoitteeseen, mutta tavoitteiden välisen saumattoman vuorovaikutuksen vuoksi EIT edistää myös "teollisuuden johtoaseman luomisen" tavoitetta vauhdittamalla tulossuuntautunutta tutkimusta ja tukemalla nopeasti kasvavien innovatiivisten pk-yritysten perustamista. EIT:llä on oma vaikutuksensa myös "tieteellisen huipputaustan" tavoitteen luomiseen, sillä se edistää tieteenalojen, toimialojen ja maiden väliset rajat ylittävää liikkuvuutta ja juurruttaa yrittäjähänkeä ja riskinottoa innovatiiviseen tutkimusjälkeeseen jatkokoulutukseen.

EIT edistää tällä tavoin merkittävällä tavalla toimintapuitteita, joita unionin tutkimustoiminnan innovaatiopotentiaalin käyttöön saaminen ja eurooppalaisen tutkimusalueen (ERAn) toteuttaminen edellyttävät.

Lisäksi EIT tuo täysimittaisen ja tarpeellisen koulutusnäkökulman unionin tutkimus- ja innovaatiopolitiikkaan. Innovatiivisen yrittäjäkoulutuksen ansiosta se on tärkeä side tutkimuksen ja innovoinnin yleisten puitteiden ja koulutuspolitiikkojen ja -ohjelmien välillä, ja se tuo pitkäjänteistä sitoutumista, jota tarvitaan, jotta korkea-asteen koulutukseen saadaan kestäviä muutoksia. Erityisesti uudet, tieteenalojen rajat ylittävät ja monitieteelliset EIT:n puitteissa suoritettavat tutkimukset, joita osallistuvat korkea-asteen oppilaitokset myöntävät kansallisten sääntöjen ja hyväksymismenettelyjen mukaisesti, ovat osoitus siitä, että EIT on edelläkävijä innovointisuuntautuneen koulutuksen yhteisessä kehittämisessä; sen toiminta liittyy selvästi laajempaan Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelmaan, mikä puolestaan edistää eurooppalaista korkeakoulutusalueita.

Lisäksi tarjoutuu tilaisuuksia toisiaan vahvistavaan vuorovaikutukseen unionin koheesiopolitiikan kanssa, kun otetaan huomioon innovoinnin paikallisten ja globaalien näkökohtien väliset yhteydet. Yhteistoimintakeskittymät antavat mahdollisuudet rajat ylittävään yhteistyöhön ja pystyvät hyödyntämään useita omien alueidensa rahoitusjärjestelmiä. Yhteistoimintakeskittymät lisäävät merkittäväällä tavalla osaamis- ja innovaatioyhteisön kykyä luoda kaiken kaikkiaan yhteyksiä paikallistason ja globaalien tason välille: yhtenä keinona on tiivis yhteistyö alueviranomaisten kanssa, varsinkin niiden viranomaisten, jotka ovat mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa älykkäaseen erikoistumiseen tähtäviä alueellisia innovointistrategioita. Lisäksi voitaisiin tiivistää osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja paikallisten klusteriorganisaatioiden välisiä yhteyksiä, jotta pk-yritykset osallistuisivat enemmän osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimiin. Synergiamahdollisuudet vaihtelevat osaamis- ja innovaatioyhteisön aihealueen mukaan, mutta useat unionin tason aloitteet ja ohjelmat ovat erityisesti omiaan luomaan yhteistyöhön ja koordinointiin perustuvia hyötyjä. EIT:n ja – niin nykyisten kuin tulevienkin – osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ydintehtävänä on tuoda lisäarvoa eurooppalaiseen huipputaustaan, ja siksi osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi luonnollisesti hyödynnettävä synergiaa mahdollisimman paljon. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen odotetaan tuovan lisäarvoa asiaankuuluvilla alueilla mahdollisesti oleviin aloitteisiin, joista voidaan mainita esimerkiksi yhteiset ohjelma-aloitteet, eurooppalaiset innovaatiokumppanuudet sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet.

Yhteisten ohjelma-aloitteiden olisi tarvittaessa oltava osaamis- ja innovaatioyhteisöjen yleiseurooppalaisen tutkimusperustan kulmakiviä, sillä ne ovat tärkeä keino vähentää tutkimustoiminnan pirstoutuneisuutta. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat puolestaan vauhdittaa ja edistää julkisen huippututkimuksen hyödyntämistä yhteisten ohjelma-aloitteiden puitteissa ja vähentää siten innovaatioiminnan pirstoutuneisuutta. Yhteiset teknologia-aloitteet (JTI) ja hiljattain perustetut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ovat keinoja edistää laajamittaista teollisuuslähtöistä tutkimusta ja keskeisten teknologioiden kehittämistä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat myötävaikuttaa siihen, että saadaan aikaan näitä merkittäviä tutkimusinvestointeja, joiden avulla tuetaan teknologian siirtoa ja kaupallistamista ja kehitetään olemassa olevien yritysten keskuudessa uusia hankkeita yritystoiminnan osajien avulla. Osaamiskolmioon perustuvan lähestymistapansa ansiosta EIT täydentää Euroopan tutkimusneuvoston investointeja tieteen eturintamassa tehtävään huippuluokan tutkimustoimintaan, sillä EIT:n toiminta kattaa koko innovaatioketjun ideoista sovelluksiin ja käyttöön. Lisäksi EIT tarjoaa uusia tilaisuuksia innovointiin ja yrittäjyykokemuksiin Marie Skłodowska-Curie -tutkijoille ja Erasmus+ -ohjelman opiskelijoille ja edistää siten eurooppalaisen tutkimusalueen ja eurooppalaisen korkeakoulutusalueen kehittämistä.

Tulevat eurooppalaiset innovaatiokumppanuudet antavat laajat puitteet yhdenmukaistuksen ja älykkään synergian edistämiseen kysyntään ja tarjontaan perustuvissa tutkimustoimissa, innovaatiovälineissä ja -politiikoissa. Maantieteellisesti hajautetun rakenteensa ja käytännön kokemustensa ansiosta osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat tukea eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia varsinkin siten, että ne kehittävät tarvittavaa inhimillistä pääomaa, järjestävät keskeisille toimijoille, kuten yrittäjille ja tutkijoille, suunnattua koulutusta ja määrittävät yleiset edellytykset ja parhaat toimintatavat asianomaiseen alaan liittyvissä periaatteita, sääntelyä ja standardointia koskevissa kysymyksissä.

Käytännössä synergiamahdollisuudet ilmenevät eri tavoin osaamis- ja innovaatioyhteisön ja haasteen mukaan. Nykyisin osaamis- ja innovaatioyhteisöissä luodaan yhteyksiä muihin aloitteisiin kunkin yhteisön erityispiirteiden ja aihealueen mukaan. Lisäksi EIT:n olisi edistettävä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen synergiaa ja vuorovaikutusta Horisontti 2020 -puiteohjelman eri pilareiden välillä ja muiden asiaankuuluvien aloitteiden kanssa ja otettava päällekkäisyyden riski samalla asianmukaisesti huomioon.

Käytännön esimerkkejä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja muiden aloitteiden välisestä synergiasta (syyskuu 2011)

- EIT ICT Labs on luonut yhteydet ja tekee tiivistä yhteistyötä seuraavien kumppanuuksien ja aloitteiden kanssa: julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus tulevaisuuden internetiä varten, yhteinen teknologia-aloite Artemis ja EUREKA-aloitteet, kuten ITEA2 (Information Technology for European Advancement), sekä Trust in Digital Life -kumppanuus. Niiden markkinavaikutukset tehostuvat EIT ICT Labsin ansiosta, kun unionin rahoittamien tutkimushankkeiden elinkaaren aikana sovelletaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjen "tehostajia", joita ovat esimerkiksi innovaatiotutka, patenttikannustin ja teknologian siirto. EIT ICT Labs avaa pääsyn yhteistoimintakeskittymiinsä, mikä parantaa ihmisten ja ideoiden liikkuvuutta kaikkialla Euroopassa.
- KIC InnoEnergy tukee unionin strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelman) toteuttamista muun muassa osallistamalla SETIS-järjestelmään kuuluvaan teknologian ennakointi- ja kartoitusfoorumiin ja eurooppalaiseen teollisuusaloitteisiin. Lisäksi se tekee nykyisin komission yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) kanssa yhteistyötä skenaarioiden kehittämistä koskevien simulointimahdollisuuksien saralla.
- Climate KIC tuottaa aktiivisesti synergiaa kyseisen alan yhteisten ohjelma-aloitteiden kanssa, sillä Climate KIC:n innovaatio-ohjelma ja toteutussuunnitelma perustuvat osittain yhteiseen strategiseen ohjelmaan, joka on määritetty ilmastoja koskevassa yhteisessä ohjelma-aloitteessa (ilmastopalvelut ja sopeutuminen). Climate KIC:n alueelliset innovaatio- ja toteutusyhteisöt tarjoavat aidon yleiseurooppalaisen alueellisen innovaatiomallin, jossa alueita käytetään testitarkoituksiin ja jossa yhdistetään johtamisvalmiuksien kehittäminen ja alueelliset vahvuudet, jotta voidaan vastata globaaleihin haasteisiin.

2. EIT:n roolin vahvistaminen vuoden 2013 jälkeen: painopisteet

2.1. Kasvuun, vaikutuksiin ja kestävyteen kannustaminen EIT:n avulla

Perustamisvaiheessa saadut kokemukset

EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustaminen on huomattavassa määrin vaatinut tekemällä oppimista. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat uudenlaisia toimintamalleja, ja on käynyt ilmi, että kaikki prosessiin osallistuneet osapuolet aliarvioivat sen, kuinka haasteellista on muodostaa osaamis- ja innovaatioyhteisön oikeudellinen rakenne ja solmia sopimussuhteita osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja niiden kumppaneiden kanssa. Perustamista vaikeutti jo sekin, että ei ollut tiedossa, minkä muotoiset oikeussubjektit olisivat sopivia. Koska jatkossakin on tarkoitus soveltaa alhaalta ylöspäin -lähestymistapaa, joka antaa kullekin osaamis- ja innovaatioyhteisölle melkoisesti liikkumavaraa järjestää yhteistyöryhmänsä, olisi annettava lisää ohjausta ja tukea sopivien oikeudellisten muotojen määrittämiseksi. Ei myöskään pitäisi aliarvioida sitä, miten haasteellista on koota erilaisia tiede- ja yrityskulttuureja yhteen oikeussubjektiin; siksi on tärkeää sitoutua yhteisiin arvoihin sekä osaamis- ja innovaatioyhteisön että EIT:n tasolla. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat myös mittavia institutionaalisia innovaatioita, eikä ole kahta ominaislaadultaan, kooltaan ja organisaatioltaan samanlaista osaamis- ja innovaatioyhteisöä. Innovaatiomallit ovat siis varsin vaihtelevia, mikä puolestaan tekee osaamis- ja innovaatioyhteisöjen yleisestä koordinoinnista ja seurannasta entistä haasteellisemmän.

Tulevaisuudessa EIT:n olisi annettava selvempiä ohjeita jo varhaisessa vaiheessa, valintamenettelystä alkaen, jotta kaikki osaamis- ja innovaatioyhteisöt olisivat olennaisilta strategisilta ominaisuuksiltaan samanlaisia mutta voisivat käyttää erilaisia lähestymistapoja organisaatioonsa, toimintaansa ja rahoitukseensa.

EIT:n olisi vähennettävä hallinnollisia rasitteita ja levitettävä olemassa olevien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen parhaita toimintatapoja ja kokemuksia uusille osaamis- ja innovaatioyhteisöille. Nykyiset yhteensä kolme osaamis- ja innovaatioyhteisöä eivät vielä luo EIT:lle kriittistä massaa, jotta sillä olisi täysi potentiaali toimia johtavana innovaatioinstituuttina.

EIT:n on oltava enemmän kuin vain osiensa summa, ja yhteistoimintakeskusten välistä yhteistoimintaa on edistettävä.

EIT:n on pitkällä aikavälillä muokattava selkeä identiteetti ja maailmanlaajuinen tuotemerkki. Vahvan EIT -tuotemerkin kehittämiseen voi kuulua toimia, jotka koskevat lujan henkilö- ja yritysverkoston kehittämistä EIT-yhteisössä (opiskelijat, entiset opiskelijat, opetushenkilöstö, yrittäjät, asiantuntijat jne.), sekä konferenssien ja tapahtumien järjestämistä identiteetin lujittamiseksi ja näkyvyyden parantamiseksi.

EIT:n rooli osaamiskolmioon investoijana

Tähänastisten kokemustensa pohjalta EIT pyrkii vakiinnuttamaan ja kehittämään rooliaan "investoijana", joka edistää ja kokoaa yhteen nykyisiä tutkimuksen, yritystoiminnan ja korkea-asteen koulutuksen alan huippuosaamiskeskus Euroopassa ja tukee niiden pitkäjänteistä järjestelmällistä yhteistyötä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen avulla.

"EIT investoijana" -lähestymistapa tarkoittaa sitä, että etusijalle asetetaan parhaiden strategisten mahdollisuuksien kartoittaminen ja tiettyjen huippuluokan yhteistyöryhmien – osaamis- ja innovaatioyhteisöjen – valitseminen mahdollisuuksien toteuttamista varten. Tämän lähestymistavan yhteydessä EIT myöntää osaamis- ja innovaatioyhteisöille vuotuisia avustuksia, jotka perustuvat niiden aiempiin tuloksiin sekä niiden liiketoimintasuunnitelmassa esitettyihin toimiin selkeän ja avoimen menettelyn mukaisesti. Ulkopuoliset riippumattomat asiantuntijat ovat mukana liiketoimintasuunnitelmien arvioinnissa. Näin ollen ei riitä, että EIT määrittää vain laajat suuntaviivat ja suunnitelmat, vaan sen on myös annettava osaamis- ja innovaatioyhteisöille asianmukaista tukea ja seurattava niiden suorituksia. Samanaikaisesti osaamis- ja innovaatioyhteisöille annetaan melkoisesti liikkumavaraa määritellä ohjelmansa, sisäiset strategiansa ja organisaationsa, toteuttaa toimintaansa ja hankkia tarvittava osaaminen ja resurssit.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin tehtyjen EIT:n investointien tuotot mitataan kaiken kaikkiaan Euroopan taloudelle ja yhteiskunnalle koituneina konkreettisina hyötyinä, joita ovat esimerkiksi uusien yritysten, tuotteiden ja palvelujen syntyminen nykyisille ja tuleville markkinoille, osaavimmat yrittäjät, uudet ja houkuttelevammat työllistymismahdollisuudet sekä osajien houkuttelemisen kaikkialta unionista sekä ulkomailta ja heidän pysyvyytensä varmistaminen.

Tämä edellyttää, että EIT:lle perustetaan luotettava seuranta- ja arviointijärjestelmä, jossa tarkastellaan etenkin tuloksia, tuotoksia ja niin taloudellisten kuin yhteiskunnallistenkin vaikutusten tuottamista ja jossa vertailukohteina käytetään parhaita kansainvälisiä käytäntöjä. Tämän edellytyksen täyttämiseksi on ensisijaisen tärkeää, että perustetaan tasapainoinen suorituskyvyn seurantajärjestelmä, jonka avulla arvioidaan EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kautta saavuttamia vaikutuksia, EIT:n omaa toimivuutta organisaationa ja EIT:n panosta Horisontti 2020 -puiteohjelmaan.

Tässä yhteydessä on myös tärkeää kehittää yhdessä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa todellinen EIT:n "yrityskuva" tiettyjen yhteisten arvojen ympärille. Osaamis- ja innovaatioyhteisöillä ja niiden yksittäisillä jäsenillä on omat yrityskuvansa ja arvonsa, mutta toisaalta ne kaikki allekirjoittavat EIT:tä ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjä yhdistävät arvot. Aihealueet ovat seuraavat: koko osaamiskolmion kattava huippuosaaminen, erittäin osaavat ja yrittäjähenkiset ihmiset, pitkäjänteinen yhteistyö yli valtionrajojen sekä tieteenalojen ja toimialojen välillä sekä yhteiskunnallisten ja taloudellisten vaikutusten tähdentäminen. Tällaisen yrityskuvan avulla parannetaan myös EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ulkoista näkyvyyttä ja mainetta.

2.1.1. Nykyisten osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kasvun ja vaikutusten vakiinnuttaminen ja edistäminen

EIT tukee kolmea ensimmäistä osaamis- ja innovaatioyhteisöä aktiivisesti, jotta niiden potentiaali ja vaikutukset paranisivat ja jotta ne tukisivat paremmin Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden saavuttamista. Ajan mittaan osaamis- ja innovaatioyhteisöt laajentavat alkuperäisiä toimiaan voidakseen käyttää hyväksi uusia yhteiskunnallisia ja markkinamahdollisuuksia ja mukautuakseen muuttuvaan globaaliin toimintaympäristöön. EIT tukee näitä toimenpiteitä antamalla neuvoja ja määrittämällä avoimella tavalla ja tiiviissä yhteistyössä kunkin osaamis- ja innovaatioyhteisön kanssa räätälöityjä osarahoitusstrategioita, jotka samalla lujittavat strategisia toimia EIT:n näkökulmasta.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi oltava dynaamisia yhteistyöryhmiä: niiden olisi siten otettava huippuosaamisen perusteella uusia jäseniä koko Euroopasta ja tarvittaessa luovuttava olemassa olevista jäsenistä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi hyödynnettävä olemassa olevan ja potentiaalisen huippuosaamisen uusia lähteitä aina, kun niistä on saatavissa lisäarvoa; kyseeseen tulevat uusien jäsenten osallistuminen olemassa oleviin yhteistoimintakeskittymiin, yhteistoimintakeskittymät ylittävän työn lisääminen kussakin osaamis- ja innovaatioyhteisössä ja jopa uuden yhteistoimintakeskittymän perustaminen, jolloin yhteistyöryhmät kuitenkin pidetään tavoitteisiinsa sidottuina, toimivina ja hallittavina.

On myös tärkeää huolehtia yhteistyön ja kilpailun välisestä tasapainosta, jotta osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimivuus olisi mahdollisimman hyvä. EIT kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä työskentelemään keskenään suuret synergiamahdollisuudet tarjoavilla osa-alueilla esimerkiksi järjestämällä yhteistä ammatillista jatkokoulutusta, toteuttamalla yhteisiä tutkimustoimia ja järjestämällä maisterin- ja tohtorintutkintotason koulutustoimintaa tai osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kesken tapahtuvia liikkuvuusjaksoja tiedeyhteisön ja yritysten välillä. Samanaikaisesti EIT kannustaa käymään jossain määrin kilpailua, jotta osaamis- ja innovaatioyhteisöt toimisivat edelleen tulos- ja vaikutushakuisesti ja toteuttaisivat tarvittavat toimenpiteet, jos suorituskyvyssä ilmenee puutteita.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt eivät pelkästään tukeudu kumppaniorganisaatioidensa olemassa olevaan erinomaiseen tutkimusperustaan, vaan ne ovat myös edelläkävijöitä EIT:n koulutustehtävän edistämässä ja toteuttamisessa. Tavoitteena on kouluttaa osaavia ihmisiä, joilla on globaalissa osaamistaloudessa ja -yhteiskunnassa tarvittavat taidot, tiedot ja ajattelutavat, myös yrittäjyyttä. Tätä varten EIT muun muassa edistää aktiivisesti EIT:n puitteissa suoritettavia tutkintoja seuraamalla niiden laatua ja toteuttamisen yhdenmukaisuutta kaikissa osaamis- ja innovaatioyhteisöissä. Tässä yhteydessä käytetään paljon vertais- ja asiantuntija-arvioiteja ja käydään vuoropuhelua kansallisten ja kansainvälisten laadunvarmistuselinten kanssa. Tällä tavoin edistetään EIT:n puitteissa suoritettujen tutkintojen kansallista ja kansainvälistä tunnustamista ja mainetta ja lisätään niiden vetovoimaa maailmanlaajuisesti, mikä parantaa valmistuneiden työllistyvyyttä, ja luodaan samalla kansainvälisen tason yhteistyöfoorumi. Tulevaisuudessa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä kannustetaan laajentamaan koulutustoimiaan ja tarjoamaan enemmän erilaisia opiskelumuotoja siten, että tutkinnonjälkeisen jatkokoulutuksen lisäksi huomioon otettaisiin useita innovatiivisia ammatillisen kehittämisen toimia, kuten johtohenkilöiden koulutus, räätälöity koulutus, ammatillisen koulutuksen kurssit mukaan luettuina, ja kesäkurssit sekä harjoittelujaksot osaamis- ja innovaatioyhteisöissä ja niiden kumppanilaitoksissa.

Jotta osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koulutustoimet tuottaisivat enemmän vaikutuksia ja saavuttaisivat suuremman kohdeyleisön, osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat kokeiluluontoisesti suunnitella etä- ja verkko-opintokokonaisuuksia perustutkintoa suorittaville opiskelijoille tai kouluopetukseen tarkoitettuja paketteja.

EIT

- kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä monipuolistamaan koulutustoimia ja antamaan niitä koskevaa neuvontaa sekä lisäämään tietoisuutta näiden toimien olemassaolosta
- perustaa asteittain kilpailuun perustuvat arviointijärjestelmät, joiden pohjalta kohdennetaan tietty prosenttiosuus osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuesta niiden liiketoimintasuunnitelmien ja aiempien tulosten perusteella ja joissa otetaan huomioon osaamis- ja innovaatioyhteisöjen erilainen kasvuvauhti
- kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä kehittämään useita aloja koskeviin kysymyksiin liittyviä yhteisiä toimia
- perustaa EIT:n puitteissa suoritettuja tutkintoja koskevan vertaisarviointijärjestelmän ja aloittaa vuoropuhelun kansallisten ja kansainvälisten laadunvarmistuselinten kanssa johdonmukaisen toimintatavan edistämiseksi.

2.1.2. Uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustaminen

EIT laajentaa asteittain osaamis- ja innovaatioyhteisöjen joukkoa, jotta tuotettaisiin entistä enemmän vaikutuksia ja kannustettaisiin innovaatioihin uusilla yhteiskunnallisten haasteiden lohkoilla. Uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustamista koskevaa asteittaista etenemissuunnitelmaa noudattamalla EIT varmistaa, että aiemmilta kierroksilta saadut kokemukset otetaan asianmukaisesti huomioon ja että osaamis- ja innovaatioyhteisöjä perustetaan vain sellaisille aihealueille, joilla toiminnan lähtökohdat ovat selvän innovaatiopotentialin ja huippuluokan osaamisen ansiosta hyvät. Uusia osaamis- ja innovaatioyhteisöjä perustetaankin vuosina 2014–2020 kolmessa vaiheessa. Vuonna 2014 käynnistetään valintamenettely kahden osaamis- ja innovaatioyhteisön perustamiseksi, vuonna 2016 niin ikään kahden osaamis- ja innovaatioyhteisön perustamiseksi ja vuonna 2018 yhden osaamis- ja innovaatioyhteisön perustamiseksi edellyttäen, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1291/2013 ⁽¹⁾ 32 artiklan 2 kohdassa säädetyn tarkastelun tulos on myönteinen, joten vuosina 2014–2020 osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kokonaismäärä nousee kahdeksaan (toisin sanoen yhteistoimintakeskittymiä perustetaan 34–45 eri puolille unionia). Osaamis- ja innovaatioyhteisöjä koskevan valintamenettelyn tärkeinä lähtökohdina ovat ensimmäisen kierroksen osaamis- ja innovaatioyhteisöjä koskevasta menettelystä saadut myönteiset tulokset sekä EIT:tä ja olemassa olevia osaamis- ja innovaatioyhteisöjä käsittelevä perusteellinen ulkoinen arviointi, mukaan lukien arviointi osaamis- ja innovaatioyhteisöjen taloudellisista ja yhteiskunnallisista vaikutuksista sekä EIT:n panoksesta unionin ja jäsenvaltioiden innovaatiokapasiteetin edistämiseen, sekä tarvittaessa Horisontti 2020 -ohjelmaa koskevien arviointien tulokset.

Uudet osaamis- ja innovaatioyhteisöt perustetaan aloille, joilla on todellista innovaatiopotentialia. EIT tukee unionin poliittisella asialistalla laajemmin olevien tavoitteiden ja erityisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden saavuttamista, sillä puiteohjelmassa määritetään useita yhteiskunnallisia haasteita sekä mahdollistavia teknologioita ja teollisuusteknologioita. Tavoitteena on perustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä sellaisille aihealueille, joita voidaan niiden suuruusluokan ja monimutkaisuuden vuoksi käsitellä vain poikkitieteellisellä, rajatylittävällä ja monialaisella tavalla. Aihealueiden valintaa varten olisikin analysoitava tarkoin, pystyykö osaamis- ja innovaatioyhteisö tuomaan todellista lisäarvoa ja vaikuttamaan myönteisesti talouteen ja yhteiskuntaan.

Euroopan komissio on suorittanut tällaisen analyysin käyttämällä menettelyä, joka on tarkoitettu uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen aihealueiden potentiaalın objektiiviseen arviointiin. Yhtenä lähtökohdina oli strategisen innovaatio-ohjelman luonnos, jonka EIT:n hallintoneuvosto toimitti komissiolle kesäkuussa 2011. Lisäksi laadittiin joukko selkeitä perusteita, joiden avulla on mahdollista arvioida objektiivisesti kunkin uuden aihealueen innovaatiopotentiali. Näiden perusteiden pätevyys varmistettiin järjestämällä avoin julkinen kuulemismenettely, jossa pyydettiin kannanottoja laajemmalla innovaatioyhteisöiltä kaikista osaamiskolmion osista. Menettelyn päätteeksi laadittiin seuraava luettelo perusteista:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020), (Ks. tämän virallisen lehden sivu 104).

- Euroopan suuriin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaaminen ja Eurooppa 2020 -strategian toteuttamisen edistäminen
- yhteensopivuus ja koordinointi asianomaiseen unionin politiikan kanssa sekä Horisontti 2020 -puiteohjelman ja Erasmus+ -ohjelman olemassa olevien aloitteiden kanssa
- kyky vauhdittaa yrityssektorin investointeja ja pitkäaikaista sitoutumista; jo olemassa olevat markkinat omille tuotteille tai kyky luoda uusia markkinoita
- kestävien ja systeemisten vaikutusten tuottaminen, mitattuna uusina koulutettuina potentiaalisina yrittäjinä, uusina teknologioina ja uusina yrityksinä sekä korkeaa ammattitaitoa vaativina työpaikkoina
- kriittisen massan saavuttaminen kokoamalla yhteen koko Euroopasta tutkimuksen, koulutuksen ja innovaation alan huippuluokan sidosryhmiä, jotka eivät muuten yhdistäisi voimiaan, ja tekemällä yhteistyötä Euroopan ulkopuolisten kumppanien kanssa
- tieteenalojen rajat ylittävien lähestymistapojen edellyttäminen ja korkea-asteen oppilaitosten rohkaiseminen kehittämään uusia koulutustyyppisiä yli tieteenalojen rajojen
- suurimpien innovaatiopuutteiden käsitteleminen; tällaisiin kuuluu esimerkiksi niin sanottu Euroopan paradoksi eli aihealueet, joilla Euroopalla on vahva tutkimuserusta mutta sen innovointi on vähäistä.

EIT:n ehdotukseen sisältyneiden sekä laajemman sidosryhmien yhteisön esittämien aihealueiden arviointi osoitti selvästi, että osaamis- ja innovaatioyhteisöjen potentiaalisissa vaikutuksissa on eroja. Siksi osa aihealueista hylättiin kokonaan, ja jotkin aihealueet määriteltiin uudelleen, jotta ne vastaisivat paremmin tämän alan erityisiä näkökohtia Euroopassa ja maailmanlaajuisesti.

Arvioinnissa todettiin, että seuraaville aihealueille perustettavilla uusilla osaamis- ja innovaatioyhteisöillä on eniten mahdollisuuksia tuoda lisäarvoa olemassa oleviin toimiin ja vauhdittaa innovointia todella tuntuvasti:

- Tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä tukeva innovaatiotoiminta
- Raaka-aineet – kestävä etsintä, talteenotto, jalostus, kierrätys ja korvaaminen
- Tulevaisuuden ruokahuolto (Food4future) – kestävä toimitusketju resurssitasolta kuluttajiin
- Lisäarvoa tuova valmistusteollisuus
- Kaupunkiliikenne

Tämän asiakirjan lopussa olevissa selosteissa ⁽¹⁾ on tarkempia tietoja yksittäisistä aiheista.

EIT voi itsenäisesti järjestää uusia osaamis- ja innovaatioyhteisöjä koskevan valintamenettelyn näiden aiheiden pohjalta. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjä koskevien tulevien valintamenettelyjen onnistuminen riippuu paljolti siitä, onko odotukset ja vaatimukset ilmoitettu selvästi ja onko aikataulu sellainen, että hakijat pystyvät muodostamaan vankan oikeudellisen ja rahoituskellisen rakenteen ennen ehdotuksen esittämistä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöt valitaan käyttämällä EIT:tä koskevassa asetuksessa määriteltyjä perusteita, joissa johtavina periaatteina ovat huippuosaaminen ja merkityksellisyys innovaation kannalta. Jokaisen valitun osaamis- ja innovaatioyhteisön on havainnollistettava, miten se tuottaa mahdollisimman suuret vaikutukset asianomaisella alueella, ja osoitettava strategiansa toteuttamiskelpoisuus.

⁽¹⁾ Selosteissa on yhteenveto toteutetusta analyysistä, jossa on tarkasteltu osaamis- ja innovaatioyhteisön perustamisen merkitystä ja lisäarvoa ehdotetuilla aihealueilla. Niissä kerrotaan suuntaa-antavasti, mitä osaamis- ja innovaatioyhteisö voisi tehdä tietyllä alueella, mutta niissä ei määrätä uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimista eikä työmenetelmistä.

Koska uudet osaamis- ja innovaatioyhteisöt perustetaan vaiheittain, kolmen ensimmäisen perustamisvaiheen aihealueiden valinnassa on käytetty lähtökohtina alan kypsyyssastetta, potentiaalisia taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia sekä mahdollista synergiaa muiden aloitteiden kanssa. Vuoden 2014 aihealueet ovat seuraavat:

- Tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä tukeva innovaatiotoiminta
- Raaka-aineet – kestävä etsintä, talteenotto, jalostus ja kierrätys

Vuoden 2016 aihealueet ovat seuraavat:

- Tulevaisuuden ruokahuolto (Food4future) – kestävä toimitusketju resurssitasolta kuluttajiin
- Lisäarvoa tuova valmistusteollisuus

Vuoden 2018 aihealue on seuraava:

- Kaupunkiliikenne

EIT

- valmistelee kutakin osaamis- ja innovaatioyhteisöjen valintakierrosta varten valintamenettelyn, joka antaa osaamis- ja innovaatioyhteisöksi hakeville riittävästi aikaa valmistella ehdotuksia
- järjestää valintamenettelyt viittä uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten seuraavasti: valintamenettely kahta uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten vuonna 2014 terveen elämän, aktiivisena ikääntymisen ja raaka-aineiden alalla, valintamenettely kahta uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten vuonna 2016 tulevaisuuden ruokahuollon ja lisäarvoa tuovan valmistusteollisuuden alalla sekä valintamenettely yhtä uutta osaamis- ja innovaatioyhteisöä varten vuonna 2018 kaupunkiliikenteen alalla
- varmistaa kaikin tavoin, että mahdollisimman monet mahdollisesti kiinnostuneet osapuolet ovat tietoisia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tulevista valintamenettelyistä
- optimoi osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tulevien valintamenettelyjen tulokset asettamalla niille asianmukaiset reunaehdot muun muassa ilmoittamalla vaatimukset ja menettelyvaiheet selvästi ja antamalla hakijoille riittävästi aikaa muodostaa yhteistyöryhmä.

2.2. EIT:n vaikutusten lisääminen

Innovoinnin edistäminen kaikkialla unionissa

Aloitusvaiheessa EIT:n toiminta on keskittynyt lähinnä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perustamiseen. EIT:n tavoitteena on luonnollisesti lujittaa olemassa olevia huippuosaamiskeskustoja, mutta toisaalta EIT:n on myös huolehdittava siitä, että se tuottaa hyötyä niille unionin alueille, jotka eivät ole suoraan mukana osaamis- ja innovaatioyhteisöissä. EIT:n tärkeä tehtävä onkin siten edistää aktiivisesti parhaiden toimintatapojen levittämistä osaamiskolmion integroimiseksi, jotta saataisiin aikaan yhteinen innovaatiokulttuuri ja tietämyksen jakamisen kulttuuri.

Vastaisuudessa EIT:n toiminnassa on saatettava osaamis- ja innovaatioyhteisöistä saadut kokemukset ymmärrettävään ja uudestaan hyödynnettävään muotoon ja nivottava ne kulttuuriin, joka voi toimia esikuvana Euroopassa ja muuallakin. EIT kartoittaa, analysoi ja jakaa parhaita toimintatapoja sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöissä tuotettuja uusia hallinto- ja rahoitusmalleja ja pyrkii siten varmistamaan EIT:ssä ja sen osaamis- ja innovaatioyhteisöissä kehitetyn tietämyksen levittämisen ja hyödyntämisen, mistä on hyötyä ihmisille ja laitoksille, myös niille, jotka eivät ole suoraan mukana osaamis- ja innovaatioyhteisöissä.

EIT pyrkii myös lisäämään näkyvyyttään kaikkialla unionissa. On hyödynnettävä kaikkia asiaankuuluvia viestinnän keinoja ja lähestymistapoja sen varmistamiseksi, että saatavilla on riittävästi tietoa EIT:n sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toiminnasta ja toimialasta.

EIT voi tuoda merkittävän panoksen, kun se kokoaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen soveltamat erilaiset toimintamallit ja mahdollistaa niiden siirtämisen innovaatiokapasiteetiltaan heikoille alueille, jotka eivät muuten pystyisi hyödyntämään EIT:n saamia kokemuksia. Tällaisten siirtojen avulla varmistetaan, että EIT:n kokemuksiin perustuvat hyödyt edistävät innovaatiokapasiteetin kehittämistä näillä alueilla. Tämän toiminnan ansiosta on mahdollista saada tuntuvia tuottoja, kun perustana on osaamis- ja innovaatioyhteisöjen työ.

Ottamalla käyttöön alueellinen innovaatiojärjestelmä, joka on suunnattu korkea-asteen oppilaitosten, tutkimusorganisaatioiden, yritysten ja muiden sidosryhmien kumppanuuksille, tarjotaan erityinen väline parhaiden toimintatapojen jakamiseen ja aktiivisempaan osallistumiseen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimintaan.

Tällainen järjestelmä tarjoaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ulkopuolisille osallistujille mahdollisuuden hankkia asiantuntemusta ja edistää vuorovaikutusta osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa. Se tarjoaa myös kannustimia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ulkopuolisilta aloilta hankitun tietämyksen ja taitotiedon hyödyntämiseen, mikä lisää innovaatiokapasiteettia koko unionissa. Lisäksi alueelliseen innovaatiojärjestelmään osallistujien on strategisten vaikutusten varmistamiseksi laadittava selkeä aihealuejako, joka on asiaa koskevien alueellisten innovaatio-suunnitelmien, erityisesti älykkään erikoistumisen strategioiden mukainen.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat halutessaan panna tämän järjestelmän täytäntöön tarvittaessa EIT:n tuella. Osallistujat valitaan avoimella menettelyllä, jota osaamis- ja innovaatioyhteisöt hallinnoivat.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt valvovat alueelliseen innovaatiojärjestelmään sisältyviä toimia. Näitä voivat olla esimerkiksi rakenteelliset liikkuvuutta koskevat toimet, joiden avulla varmistetaan, että osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ulkopuoliset lahjakkaat ihmiset – opiskelijat, tutkijat, opetushenkilöstö ja yrittäjät iästä, sukupuolesta ja urakehityksen vaiheesta riippumatta – voivat osallistua osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimintaan.

Alueelliseen innovaatiojärjestelmään osallistumista varten osallistujat hyödyntävät ensisijaisesti muita rahoituslähteitä kuten kansallista rahoitusta, rakennerahastoja ja omia varoja, mutta EIT voi kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä panemaan alueellisen innovaatiojärjestelmän täytäntöön rahoittamalla rakenteellisia liikkuvuutta koskevia toimia tulosten levittämistä ja tunnetuksi tekemistä koskevasta ohjelmastaan.

Suurimmat oppimissäykset voivat syntyä seuraavista EIT:hen liittyvistä tekijöistä: uusien yritysten perustamiseen ja uusien liiketoimintamallien kehittämiseen tähtäävä innovaatiovetoinen huippututkimus, mukaan lukien pk-yritysten ja julkisten elinten mahdollisuus osallistua aktiivisemmin innovointiin, teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointi, teollis- ja tekijänoikeuksien jakamista koskevat uudet toimintamallit, yrittäjyys ja monitieteellisen koulutuksen uudet integroidut muodot sekä uudet hallinnon ja rahoituksen mallit, jotka perustuvat avoimen innovoinnin käsitteeseen tai viranomaisten osallistumiseen. Tämä antaa EIT:lle osaltaan mahdollisuuksia toimia edelläkävijänä ja "pelinrakentajana" eurooppalaisella innovaatiokentällä ja tulla kansainvälisesti tunnustetuksi huippuluokan innovaatioinstituutiksi.

Lahjakkaiden ihmisten tukeminen ja houkuttelevuus

Lahjakkaat ihmiset ovat ehdoton edellytys tuloksekkaalle innovoinnille. Yhtenä EIT:n keskeisenä tehtävänä on tarjota lahjakkaalle ihmiselle tilaisuus käyttää potentiaaliaan rajoituksitta ja luoda heille otollinen ympäristö. EIT kehittää sellaista ympäristöä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen avulla, mutta lisäksi tarvitaan strategioita, joilla huippulahjakkuuksia on mahdollista houkutelaa ja saada mukaan toimintaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ulkopuolelta.

EIT:llä on myös selkeä rooli houkutellessa lahjakkaita ihmisiä unionin ulkopuolelta. EIT voi panoksellaan täydentää osaamis- ja innovaatioyhteisöjen jäsenten vetovoimaa luomalla vahvan tuotemerkin ja solmimalla strategisia suhteita keskeisiin kumppaneihin maailmanlaajuisesti. EIT:n olisi tiiviissä yhteistyössä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa kehitettävä lyömätön kansainvälinen strategia, kartoitettava asiaankuuluvia toimijoita ja mahdollisia kumppaneita ja luotava niihin yhteydet. Tässä yhteydessä EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi täysimittaisesti hyödynnettävä nykyisiä tämän alan unionin aloitteita, kuten unionin tutkimus-, koulutus- ja nuoriso-ohjelmia, muun muassa Erasmus+ -ohjelmaa ja Marie Skłodowska-Curie -toimia sekä muita liikkuvuutta koskevia unionin tason aloitteita. EIT voi myös edistää tietämyksen jakamista, mentorointia ja verkostoitumista tukemalla muun muassa EIT:n entisten opiskelijoiden verkoston perustamista.

Lahjakkaiden ihmisten ja loistavien ideoiden tukemiseen EIT käyttää myös muita toimenpiteitä: se muun muassa järjestää ideakilpailuja ja myöntää innovaatiopalkintoja joko oma-aloitteisesti tai yhteistyössä johtavien maailmanlaajuisten kumppaneiden kanssa.

EIT

- kannustaa osallistumaan tunnetuksi tekemistä edistävään työhön ja erityisesti tukemaan tarvittaessa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä alueellisen innovaatiojärjestelmän täytäntöönpanossa
- ottaa käyttöön / räättelöi verkkofoorumia, jonka avulla voidaan jakaa tietämystä ja verkottua EIT:n puitteissa
- rakentaa EIT:n tai osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koulutustoimissa tutkinnon suorittaneiden (EIT:n entisten opiskelijoiden) muodostaman vahvan ja toimivan verkoston ja tukee sitä

- asettaa osaamis- ja innovaatioyhteisöistä saadut kokemukset ja hyvät tulokset järjestelmällisesti unionin laajemman innovaatioyhteisön ja muidenkin saataville; tähän liittyen voidaan kehittää avointa opetusmateriaalia sisältävä tietokanta, joka pohjautuu EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koulutustoimiin
- varmistaa yksityissektorin, myös pk-yritysten, vahvan osallistumisen osaamiskolmioon.

2.3. Uudet toteutustavat ja tuloshakuinen seuranta

Vastuu- ja raportointivelvollisuuksia noudattaen toteutettu yksinkertaistaminen on EIT:n kannalta välttämätöntä, jos halutaan taata tulosten vaikuttavuus, vauhdittaa läpimurtoja innovaatiotoiminnassa ja edistää yrityssektorin osallistumista. EIT:n on vielä mahdollisuuksia käyttää kaikki joustomahdollisuutensa, jotta yksinkertaistaminen tehostuisi.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin investoijana EIT pitää yksinkertaistamista dynaamisena prosessina, joka kuuluu kiinteästi EIT:n toimintaan ja on erottamaton osa EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöihin suuntaamia tukitoimia. Siksi EIT pyrkii mukauttamaan, parantamaan ja selkiyttämään seuranta-, raportointi- ja rahoitusmenettelyjään ja hakee jatkuvasti yksinkertaistettuja toimintamalleja, joiden avulla osaamis- ja innovaatioyhteisöt voivat vastata uusiin tarpeisiin ja parantaa vaikuttavuuttaan.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt ovat erinomainen foorumi, jossa voidaan testata uusia innovaatio- ja rahoituksen ja hallinnon lähestymistapoja. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kokeilujen ja kokemusten avulla EIT toteuttaa yksinkertaistamissuunnitelmaa keskeisillä osa-alueilla, joihin kuuluvat esimerkiksi sopimukset, yksinkertaistettu raportointi, kertakorvaukset ja kiinteämääräinen rahoitus, jotta voidaan vähentää osaamis- ja innovaatioyhteisöjen hallinnollista rasitetta.

Komissio seuraa tarkoin, pystyykö EIT laatimaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjen rahoitusta ja hallintoa varten mahdollisimman yksinkertaiset sopimukset ja periaatteet EIT:n oman yksinkertaistamissuunnitelman pohjalta. Saadut opit – myös epäonnistumiset – otetaan huomioon uusissa osaamis- ja innovaatioyhteisöissä sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuuluvissa unionin ohjelmissa ja järjestelmissä.

Komissio on lisännyt toimiaan, joiden tarkoituksena on tukea EIT:tä moitteettoman ja toimivan tuloshakuisen seurantajärjestelmän käyttöön ottamisessa. Seurantajärjestelmän avulla varmistetaan EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen täysi vastuullisuus, tulosten laatu ja Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueiden tukeminen ja toisaalta huolehditaan siitä, että osaamis- ja innovaatioyhteisöillä on riittävässä määrin joustavuutta toiminnassaan ja avoimuutta uusia ideoita ja kumppaneita kohtaan. Järjestelmän avulla EIT pystyy kehittämään hyvät valmiudet koota ja analysoida osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuottamaa panosta, minkä lisäksi se pystyy mittaamaan EIT:n suoritusta sen omiin tavoitteisiin nähden, myös rahoituslähteitä, sekä vertaamaan EIT:tä ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjä eurooppalaisiin ja maailmanlaajuisiin parhaisiin käytäntöihin.

Järjestelmä suunnitellaan joustavasti, ja tarvittaessa sitä muutetaan EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimien kehittymisen ja lisääntymisen edellyttämällä tavalla. Riippumattomassa ulkoisessa arvioinnissa esitettyjen suositusten pohjalta ja Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyvien yleisten seurantasäännösten mukaisesti komissio on yhdessä EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa ehdottanut, että EIT:tä varten otetaan käyttöön tuloshakuinen suorituskyvyn seurantajärjestelmä, joka kattaa seuraavat toimintatasot:

- Horisontti 2020 -puiteohjelman taso: Seurataan säännöllisesti, miten EIT ja osaamis- ja innovaatioyhteisöt tukevat Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden saavuttamista.
- EIT:n taso: Arvioidaan EIT:n suorituskykyä ottaen huomioon unionin elimille asetetut tehokkuus- ja vaikuttavuusvaatimukset. Tällöin arvioidaan, miten EIT on onnistunut tukemaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjä, ja mitataan tunnetuksi tekemisen edistämistä ja tulosten levittämistä koskevien toimien sekä kansainvälisten toimien määrä ja peitto sekä arvioidaan EIT:n kykyä kehittää yksinkertaistettuja menettelyjä.
- Osaamis- ja innovaatioyhteisöt käsittävä taso: Seurataan, miten kaikki osaamis- ja innovaatioyhteisöt tukevat EIT:n tulostaulussa tai muussa vastaavassa asiakirjassa määritettyjen EIT:n strategisten tavoitteiden saavuttamista.
- Yksittäisen osaamis- ja innovaatioyhteisön taso: Seurataan yksittäisen osaamis- ja innovaatioyhteisön suorituskykyä asianomaisen yhteisön liiketoimintasuunnitelmassa määritettyjen yksittäisten tavoitteiden ja keskeisten suoritusindikaattoreiden perusteella. Osaamis- ja innovaatioyhteisöillä on erilaiset liiketoimintamallit ja markkinat, ja näin ollen eroavuuksia on myös niiden suoritusindikaattoreissa, jotka ovat keskeisiä yksittäisen osaamis- ja innovaatioyhteisön tuloksekkaan johtamisen kannalta.

EIT

- laatii yksinkertaistamissuunnitelman, joka sisältää edistymisen arviointiin käytettävät kriteerit, ja raportoi komissiolle suunnitelman toteutuksen edistymisestä vuosikertomuksessa; varmistaa, että uusia yksinkertaistamismalleja levitetään kaikkialle unionissa, ja huolehtii tiedottamisesta muille unionin aloitteille

- perustaa yhteistyössä komission ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa kattavan järjestelmän, jonka avulla seurataan EIT:n panosta Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, EIT:n omista toimista sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimista johtuvia EIT:n vaikutuksia sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuloksia; EIT raportoi kaikista seurantatoimistaan vuosikertomuksessaan, joka on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Tehokas päätöksenteko ja tehokkaat työskentelyjärjestelyt

EIT:n hallintotavassa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen alhaalta ylöspäin -lähestymistapa yhdistyy EIT:n tasolla tapahtuvaan strategiseen ohjaukseen. EIT:n tason päätöksenteossa on siis oltava todella strateginen ote, minkä lisäksi toteutusmekanismien on oltava tehokkaita, ja osaamiskolmion toimijat kaikkialta Euroopasta on otettava järjestelmällisesti huomioon.

EIT:n hallintomalli on todettu kaiken kaikkiaan toimivaksi. Aloituvaiheessa saadut kokemukset osoittavat kuitenkin, että EIT:n päätöksenteon ja toteutusmekanismien vaikuttavuutta voidaan vielä parantaa. Strategisista päätöksistä vastaavan EIT:n hallintoneuvoston ja toteutuksesta vastaavan EIT:n päätoimipaikan välinen suhde on määriteltävä selvemmin ja järjeistettävä. EIT:n päätoimipaikan tasolla on määriteltävä, millä keskeisillä aloilla EIT:n olisi annettava tukea osaamis- ja innovaatioyhteisöille, ja varmistettava tuolloin asianmukainen tasapaino tuki- ja seurantatoimintojen välillä. Hallintoneuvoston on puolestaan varmistettava, että strategisessa päätöksenteossa otetaan asianmukaisesti huomioon osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja yleensä innovaatiotoimijoiden saamat kokemukset. EIT:n olisi edelleen oltava vastuussa neuvostolle ja jäsenvaltioille.

3.1. EIT:n päätöksenteon järjeistämisen ja selkiyttämisen

EIT:n hallintoneuvoston määrittää EIT:n strategisen suunnan sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimintapuitteet, ja jäsentensä välityksellä se luo EIT:lle yhteydet alalla toimiviin erityyppisiin sidosryhmiin. EIT:n liiketoiminnallisen lähestymistavan mukaisesti päätöksenteon on oltava tehokasta, nopeaa ja tarkoin suunnattua.

Hallintoneuvoston koko, kokoonpano ja menettelyt ovat tässä ratkaisevia osatekijöitä. Itsenäisten jäsenten periaate yhdistettynä osaamis- ja innovaatioyhteisöjä edustavien valittujen jäsenten rajoitettuun määrään on osoittautunut hyväksi ratkaisuksi, jonka avulla on mahdollista koota asiantuntemusta kaikista osaamiskolmion osista. Alkuperäisessä mallissa – 18 valittua jäsentä ja hiljattain lisätyt neljä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen edustajaa – on kuitenkin omat puutteensa. Pienemmän hallintoneuvoston myötä voidaan tehostaa päätöksentekoa ja vähentää hallinnollisia yleiskuluja.

Tehokkuutta voidaan parantaa myös keskittämällä EIT:n hallintoneuvoston toiminta uudelleen sen ydintehtävänä olevaan strategiseen ohjaukseen. Lisäksi vahvistetaan johdonmukaisuutta unionin muiden aloitteiden kanssa edelleen siten, että kuullaan Euroopan komissiota aikaisempaa enemmän EIT:n kolmivuotisesta työohjelmasta. EIT:tä ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjä koskevat, EIT:n kolmivuotisen työohjelman pohjalta saatavat tiedot antavat mahdollisuuden arvioida ja varmistaa täydentävyys Horisontti 2020 -puiteohjelman muihin osiin sekä unionin muihin politiikkoihin ja välineisiin nähden. Kaikki nämä muutokset sisältyvät muutettuun asetukseen (EY) N:o 294/2008.

EIT:n päätoimipaikka panee EIT:n johtajan johdolla täytäntöön EIT:n hallintoneuvoston päätökset; EIT:n johtaja on vastuussa EIT:n toimista. Päätoimipaikka heijastaa näin ollen EIT:n ja sen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tulosuuntautunutta luonnetta ja toimii menettelyjen yksinkertaistamisen veturina. Samanaikaisesti EIT:n päätoimipaikka kehittää valmiuttaan omaksua ja käsitellä järjestelmällisesti osaamis- ja innovaatioyhteisöistä saatuja kokemuksia ja asettaa tulokset laajemman innovaatioyhteisön käyttöön. Ajan mittaan EIT:n päätoimipaikasta tulee parhaita toimintatapoja koskeva monipuolinen tietolähde ja todellinen tietämystä edistävä kumppani päätöksentekijöille.

Lahjakkaiden ammatti-ihmisten houkutteleminen ja heidän pysyvyytensä varmistaminen on haaste EIT:n päätoimipaikalle. Jotta EIT:n toimistoon saataisiin lahjakkaita ja osaavia henkilöitä, sen on määriteltävä selvä henkilöstöstrategia, joka käsittää suoran työllistämisen lisäksi muitakin vaihtoehtoja, kuten tilapäiset ja määräaikaiset siirrot, ja jossa edistetään säännöllisiä henkilöstö- ja harjoittelijavaihtoja unionissa ja muualla sijaitsevien huipputason innovaatio- ja tutkimusorganisaatioiden ja oppilaitosten kanssa.

EIT

- ottaa käyttöön älykkään henkilöstöstrategian, johon kuuluu sisäisen ja ulkoisen asiantuntemuksen järjestelmällinen käyttö, ja soveltaa sisäisiä johtamismenettelyjä kehittyäkseen innovatiivisen hallinnon esikuvaksi

- edistää avoimuutta ja läpinäkyvyyttä konkreettisin toimenpitein.

3.2. Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin investoiminen: EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen suhteet

EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen välinen vuorovaikutus luo puitteet osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tuloksetta toiminnalle, mutta on myös olennainen tekijä vastavuoroisessa oppimisessa, minkä ansiosta EIT voi toimia uusien innovaatiomallien testikohteena. Jotta osaamis- ja innovaatioyhteisöillä olisi asianmukaiset toimintaedellytykset, EIT:n on annettava niille kaikissa toimintavaiheissa ohjeistusta selvästi ja johdonmukaisesti mutta liikaa ohjaamista välttämällä. Ohjeistuksen tulisi koskea erityisesti osaamis- ja innovaatioyhteisön hallinnointia ja keskeisten ja muiden kuin keskeisten kumppanien mukaan saamista. EIT:n päätoimipaikan ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen vuorovaikutuksen on oltava järjestelmällistä ja säännöllistä sekä selkeää ja avointa, ja sen on perustuttava luottamukseen, jotta se on mahdollisimman tehokasta. EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen sopimusten sekä EIT:n päätoimipaikan organisaatiojärjestelyjen olisi tuettava näitä tavoitteita.

Siirtymällä pois pelkästä hallinnollisesta roolista EIT:n päätoimipaikka optimoi operatiiviset toimintonsa ohjataksaan osaamis- ja innovaatioyhteisöt maksimisuorituksiin ja asettaakseen hyvät tulokset laajalti tarjolle. Tehokkuusedut ovat mahdollisia, kun tiettyjä palveluja ja toimintoja suoritetaan keskitetysti eikä yksittäisen osaamis- ja innovaatioyhteisön tasolla. Kaikilla osaamis- ja innovaatioyhteisöillä on omat aihealueensa, mutta toisaalta niissä on joukko useita aloja koskevia tekijöitä, ja juuri niiden kohdalla EIT voi tuoda konkreettista lisäarvoa. Tällaisten tietämyksen tarjoamista koskevien toimintojen myötä on mahdollista, että EIT:n päätoimipaikasta tulee informaation välittäjä ja monipuolinen yhteistyökumppani: se voi esimerkiksi tukea osaamis- ja innovaatioyhteisöjen keskinäistä vaihtoa ja oppimista, edistää suhteita unionin toimielimiin ja muihin keskeisiin organisaatioihin, kuten Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön OECD:hen, ja käsitellä erityisiä useita aloja koskevia kysymyksiä, jotka koskevat esimerkiksi teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvää neuvontaa, teknologian ja tietämyksen siirtoa, esikuva-analyysejä parhaisiin kansainvälisiin käytäntöihin nähden tai ennakoivien tutkimusten tekemistä EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen tulevaa linjausta varten. EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen olisi päätettävä yhdessä, missä nämä tehtävät voidaan suorittaa tehokkaimmin. Tältä osin on ensisijaisen tärkeää, että EIT ja osaamis- ja innovaatioyhteisöt kehittävät näiden useita aloja koskevien kysymysten käsittelemistä varten toimivia yhteistyöjärjestelyjä.

EIT

- antaa selvää ja johdonmukaista ohjeistusta odotuksista, velvollisuuksista ja tehtävistä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen koko elinkaaren ajan
- kehittää tiiviissä yhteistyössä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa EIT:n päätoimipaikan valmiuksia tukea osaamis- ja innovaatioyhteisöjen keskinäistä vaihtoa ja oppimista
- tarjoaa osaamis- ja innovaatioyhteisöille tiettyjä palveluja useita aloja koskevista kysymyksistä, kun tehokkuusedut ovat mahdollisia, sekä toteuttaa samoin perustein muita kokonaisvaltaisia toimintalinjoja.
- tarjoaa ohjeistusta sellaisten kumppanien mukaan ottamisesta ja osallistumisesta, jotka eivät voi ryhtyä osaamis- ja innovaatioyhteisön täysiksi investoijiksi ja kumppaneiksi.

3.3. Vuorovaikutus sidosryhmien kanssa

EIT:n ja muiden aloitteiden välinen aktiivinen keskinäinen vaihto ja oppiminen olisi otettava lähtökohdaksi, kun EIT testaa uusia innovaatiomalleja. Näin ollen on tarpeen, että EIT hyödyntää olemassa olevia parhaita toimintatapoja ja ulkopuolista asiantuntemusta, jotta se tavoitteensa mukaisesti kehittyisi innovaatiotoiminnan esikuvaksi. Siksi on välttämätöntä, että hallintoneuvosto tekee päätöksensä tietoisena kentällä toimivien innovaatiotoimijoiden näkemyksistä ja tarpeista ja ottaen huomioon laajemmat eurooppalaiset puitteet. Avoimen toimintatavan ja ulkopuolisten kontaktien myötä EIT voi tukea aktiivisesti uusien innovaatioiden käyttöönottoa ja omaksumista kaikkialla yhteiskunnassa.

Edellä mainittuja tarkoituksia varten EIT on suoraan yhteydessä jäsenvaltioihin ja muihin innovaatioprosessiin osallistuviin tahoihin, sillä tästä syntyy molemminpuolista hyötyä. Jotta tällaisesta vuoropuhelusta ja kokemusten vaihdosta tulisi järjestelmällisempää, voisi olla aiheellista perustaa kaksisuuntaista vuorovaikutteista viestintää helpottava EIT:n sidosryhmäfoorumi, jolla laajempi sidosryhmien yhteisö voi käsitellä useita aloja koskevia kysymyksiä.

Sidosryhmiin kuuluvat maiden keskus- ja alueviranomaiset, yritystoiminnan, korkea-asteen koulutuksen ja tutkimuksen alan edunvalvontaryhmät ja yksittäiset yhteisöt, klusteriorganisaatiot sekä muut intressitahot kaikista osaamiskolmion osista.

Jäsenvaltioiden edustajat kokoontuvat erityiskokoonpanossa sidosryhmäfoorumin yhteydessä taatakseen asianmukaisen ajatustenvaihdon ja tiedonkulun EIT:n kanssa ja saadakseen tietoa tuloksista, antaakseen neuvoja EIT:lle sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöille ja jakaakseen kokemuksia niiden kanssa. Sidoryhmäfoorumin yhteydessä kokoontuva jäsenvaltioiden edustajien erityiskokoonpano varmistaa myös asianmukaisen synergian ja täydentävyyden EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisön toiminnan ja kansallisten ohjelmien ja aloitteiden välillä, mukaan lukien osaamis- ja innovaatioyhteisön toiminnan mahdollinen kansallinen yhteisrahoitus. Sidoryhmäfoorumin järjestäminen sisältyy muutettuun asetukseen (EY) N:o 294/2008.

Aktiivinen neuvonpito unionin muiden toimielinten ja erityisesti komission asiaankuuluvien yksiköiden kanssa prosessin alusta lähtien auttaa osaltaan maksimoimaan synergiavaikutuksia ja vastavuoroista oppimista unionin muiden aloitteiden kanssa.

EIT

- perustaa säännöllisesti kokoontuvan EIT:n sidosryhmäfoorumin ja sen yhteydessä kokoontuvan jäsenvaltioiden edustajien erityiskokoonpanon edistämään vuorovaikutusta ja vastavuoroista oppimista laajemman innovaatioyhteisön kanssa ja koko osaamiskolmion osalta, mukaan lukien kansalliset ja alueviranomaiset; osallistujien välistä vuorovaikutusta voidaan tässä yhteydessä tukea verkkofoorumin avulla
- käyttää olemassa olevia yliopistojen, yritysten ja tutkimusorganisaatioiden järjestöjä ja klusteriorganisaatioita järjestelmällisesti tietämyksen vaihtoon ja tulosten levittämiseen
- ottaa käyttöön EIT:n ja yhtäältä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen ja toisaalta unionin muiden aloitteiden välistä synergiaa edistävän järjestelyn, joka voi olla esimerkiksi EIT:n ja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen sekä asianomaisten Euroopan komission yksiköiden välinen vuotuinen kokous.

4. Arvioidut rahoitustarpeet ja rahoituslähteet vuosina 2014–2020

4.1. Älykkään rahoitusmallin vakiinnuttaminen osaamis- ja innovaatioyhteisöjä varten

EIT on suunnitellut täysin uudenlaisen rahoitusmallin: se perustuu olemassa olevien erinomaisten organisaatioiden yhdistettyihin vahvuuksiin ja resursseihin, ja siinä EIT:n rahoitus toimii moottorina, jonka ansiosta saadaan hankituksi ja kootuksi lisää rahoitusvaroja monilta julkisen ja yksityisen sektorin osapuolilta. Näin ollen EIT antaa keskimäärin enintään 25 prosenttia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kokonaisrahoituksesta, ja loput eli vähintään 75 prosenttia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kokonaistalousarviosta olisi katettava muista lähteistä. Niihin kuuluvat osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kumppaniorganisaatioiden omat tulot ja varat, mutta myös kansallinen, alueellinen ja unionin tason julkinen rahoitus, etenkin – nykyiset ja tulevat – rakennerahastot sekä tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma. Viimeksi mainitussa tapauksessa osaamis- ja innovaatioyhteisöt (tai jotkin niiden kumppaniorganisaatiot) hakevat rahoitusta ohjelmissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti ja tasavertaiselta pohjalta muihin hakijoihin nähden. Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen jäsenten rahoitusosuus ei ole perinteinen avustusten yhteydessä vaadittu osarahoitus vaan on edellytys olemassa olevien organisaatioiden vähimmäistason mukaiselle osallistumiselle ja niiden taloudelliselle sitoutumiselle osaamis- ja innovaatioyhteisöön. Tämä alhaalta ylöspäin -lähestymistapa takaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen jäsenten vahvan sitoutumisen, saa liikkeelle investointeja ja vauhdittaa rakenne- ja organisaatiomuutoksia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen jäsenten keskuudessa ja muualla.

Ensimmäisistä osaamis- ja innovaatioyhteisöistä saadut kokemukset osoittavat, että teollisuus on sitoutunut taloudellisesti osaamis- ja innovaatioyhteisöjen liiketoimintasuunnitelmien toteuttamiseen ja että teollisuuden rahoittama osuus on 20–30 prosenttia osaamis- ja innovaatioyhteisöjen vuotuisesta kokonaistalousarviosta.

EIT:n rahoitus on tarkoitettu ainoastaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjen lisäarvotoimintoihin eli toimiin, jotka mahdollistavat osaamiskolmioon (korkea-asteen koulutus, tutkimus ja innovaatio) liittyvien toimintalinjojen ja osapuolten integroinnin osaamis- ja innovaatioyhteisöissä niiden liiketoimintasuunnitelmissa vahvistettujen tavoitteiden ja prioriteettien mukaisesti. Kyseeseen tulevat etenkin osaamis- ja innovaatioyhteisöjen perus- ja soveltavan tutkimuksen hankkeet, innovointihankkeet, koulutus- ja yrittäjyys-hankkeet ja yritysten perustamista koskevat hankkeet, jotka täydentävät vakiintuneisiin toimintoihin (esimerkiksi olemassa oleviin tutkimushankkeisiin) tehtyjä investointeja. EIT:n rahoitusosuudella on myös tarkoitus kattaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjen hallinto-, johto- ja koordinoitintoiminnot.

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt käyvät läpi eri kehitysvaiheet, jotka ovat ominaisuuksiltaan erilaisia, kun tarkastellaan yhteisöjen kokonaisbudjettien kehittymistä täyden toiminnan vaiheeseen asti. Varojenkäyttökyky on osaamis- ja innovaatioyhteisöissä alussa suhteellisen vähäinen mutta kehittyy huomattavasti seuraavina vuosina.

Kaksi vuotta kestävä perustamisvaiheen jälkeen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen talousarvioiden on tarkoitus kasvaa huomattavasti ja nämä yhteisöt pystyvät suhteellisen nopeasti hankkimaan huomattavan määrän uusia rahoitusvaroja olemassa olevilta ja uusilta kumppaneilta. Jotta saavutettaisiin riittävä kriittinen massa ja saataisiin aikaan Euroopan laajuisia vaikutuksia, osaamis- ja innovaatioyhteisöjen vuosibudjetit ovat 250–450 miljoonaa euroa täyden toiminnan vaiheessa (kunkin yksittäisen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen strategiasta, yhteistyöryhmästä ja markkinapotentiaalista riippuen).

Osaamis- ja innovaatioyhteisöt eivät ole toiminnan alkuvuosina rahoituksellisesti täysin riippumattomia EIT:stä, mutta toisaalta niitä kannustetaan varmistamaan keskipitkällä aikavälillä kestävä rahoitus eli vähentämään asteittain riippuvuuttaan EIT:n rahoituksesta, jotta niiden toiminta vakiintuisi ja laajenisi entisestään. EIT:n rahoitusta annetaan jatkossakin tiettyihin osaamis- ja innovaatioyhteisöjen lisäarvotoimintoihin, joissa EIT:n investoinnilla saadaan aikaan huomattavia tuloksia. Tällaisia toimintoja ovat esimerkiksi koulutus, yritysten perustaminen, yhteistoimintakeskittyymiin perustuva toiminta, tunnetuksi tekeminen edistäminen sekä tulosten levittäminen.

Nykyisin EIT antaa osaamis- ja innovaatioyhteisöille rahoitusta yksinomaan avustusten muodossa. Seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä (2014–2020) voidaan ottaa käyttöön uusia, oman tai vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöihin investoijana EIT seuraa tätä kehitystä tiiviisti ja kannustaa osaamis- ja innovaatioyhteisöjä hyödyntämään täysimittaisesti uusia rahoitusmuotoja; EIT on myös valmis tarvittaessa edistämään ja koordinoimaan rahoituksen saantia.

4.2. EIT:n määrärahatarpeet

EIT:n määrärahatarpeet ovat vuosina 2014–2020 yhteensä 2 711,4 miljoonaa euroa, ja ne voidaan jakaa seuraaviin kolmeen pääosaan: tarpeelliset menot, jotka koskevat kolmen olemassa olevan osaamis- ja innovaatioyhteisön vakiinnuttamista, uusien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen asteittaista aloittamista vuosina 2014, 2016 ja 2018 sekä tulosten levittämistä ja tunnetuksi tekemisen edistämistä koskevia toimia ja hallintomenoja.

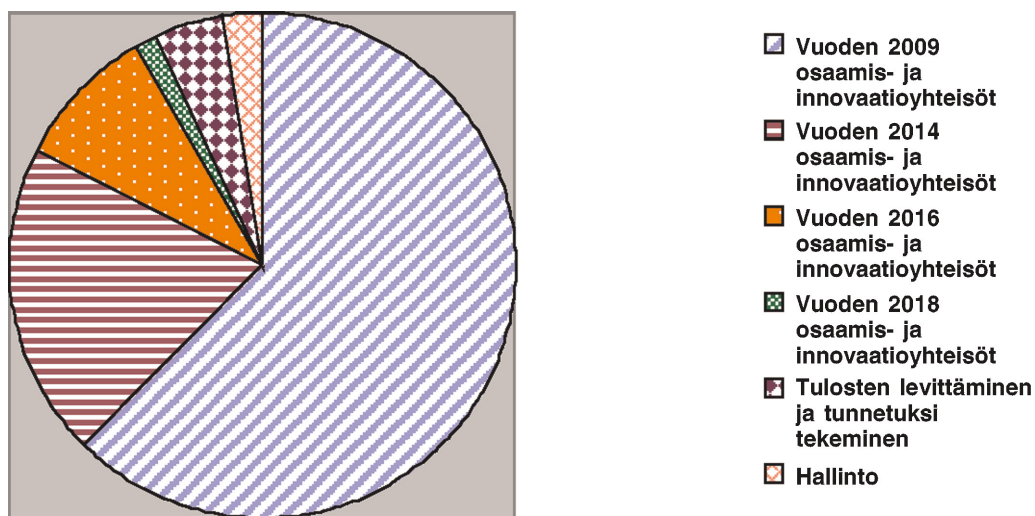
Vuonna 2009 nimettyjen ja jo täyden toiminnan vaiheessa olevien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen rahoitukseen on tarkoitus osoittaa noin 1 695 miljoonaa euroa (62,5 prosenttia EIT:n kokonaistalousarviosta). Osaamis- ja innovaatioyhteisöjen syntymisen toisen vaiheen rahoitukseen osoitetaan 542 miljoonaa* euroa (20 prosenttia), kolmannen vaiheen rahoitukseen 249 miljoonaa* euroa (9,2 prosenttia) ja viimeisen vaiheen rahoitukseen 35 miljoonaa* euroa (1,3 prosenttia).

EIT:n alustava talousarvio on osaamis- ja innovaatioyhteisöjen osalta siten 2,5 miljardia euroa vuosina 2014–2020 (93 prosenttia EIT:n kauden 2014–2020 kokonaistalousarviosta). EIT:n vahvan vipuvaikutuksen myötä osaamis- ja innovaatioyhteisöjen odotetaan saavan lisäksi 7,5 miljardia euroa muista julkisista ja yksityisistä lähteistä.

EIT toteuttaa myös useita tunnetuksi tekemisen edistämistä ja tulosten levittämistä koskevia toimia, esimerkiksi rakenteellisia liikkuvuutta koskevia tukitoimia alueellisessa innovaatiojärjestelmässä, jotka lisäävät huomattavasti sen toiminnan vaikutuksia kaikkialla Euroopassa. Lisäksi useat useita aloja koskevat tuki- ja seurantapalvelut tuovat lisäarvoa ja tehokkuusetuja osaamis- ja innovaatioyhteisöjen toimiin. Näitä toimia toteuttaessaan ja kehittäessään EIT:n on noudatettava suuren hyötysuhteen periaatetta eli pyrittävä kevyellä rakenteella mahdollisimman suuriin vaikutuksiin. Näiden toimien toteutukseen tarvitaan EIT:n talousarviosta noin 125 miljoonaa euroa (4,6 prosenttia).

Jos EIT:n halutaan testaavan uusia avoimen innovoinnin malleja ja yksinkertaistettuja menettelyjä, sen hallinnon olisi oltava samansuuntainen. EIT:n päätoimipaikan on oltava organisaatioltaan kevyt ja joustava: sen periaatteena on oltava, että asiantuntemusta hyödynnetään tarvittaessa, mutta vältetään luomasta liian raskaita ja pysyviä rakenteita. Hallintomenojen osuus EIT:n talousarviosta on pitkällä aikavälillä korkeintaan 2,4 prosenttia. Ne kattavat tarvittavasta henkilöstöstä sekä hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat kulut. Isäntävaltio Unkari kattaa osan hallintomenoista antamalla veloituksetta käyttöön toimistotilaa vuoden 2030 loppuun ja osoittamalla henkilöstökustannuksia varten 1,5 miljoonan euron vuotuisen rahoitusosuuden vuoden 2015 loppuun. Hallintomenot ovat näin ollen noin 65 miljoonaa euroa vuosina 2014–2020.

Kuva 3: Määrärahatarpeiden jakautuminen

EIT saa seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen voimassaoloaikana rahoitusta lähinnä Horisontti 2020 -puiteohjelmasta, josta esitetään myönnettäväksi 2 711,4 miljoonaa euroa.

Seloste 1: Tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä tukeva innovaatiotoiminta

1. HAASTEET

Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi on määritetty tärkeimmiksi yhteiskunnallisiksi haasteiksi, joihin puututaan Horisontti 2020 -puiteohjelman yhteydessä. Kaikkien tähän haasteeseen liittyvien laaja-alaisten toimien tavoitteena pitäisi olla kaikenikäisten eurooppalaisten elämänlaadun parantaminen sekä terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmien taloudellisen kestävyys säilyttäminen kustannusten kohotessa, henkilöresurssien kaventuessa ja kansalaisten odottaessa mahdollisimman hyvää hoitoa.

Terveydenhuolto- ja sosiaaliturva-aloja koskevia haasteita on paljon, ja ne liittyvät läheisesti toisiinsa. Ne vaihtelevat suuresti ja niihin kuuluvat krooniset sairaudet (sydän- ja verenkiertoelinten sairaudet, syöpä, diabetes), ylipaino ja lihavuus, infektiosairaudet (HIV/AIDS, tuberkuloosi) ja hermorappeumasairaudet (joiden osalta tilannetta pahentaa yhä iäkkäämpi väestö) ja toisaalta sosiaalinen eristyneisyys, hyvinvoinnin vähentyminen, potilaiden lisääntynyt riippuvuus virallisesta ja epävirallisesta hoidosta sekä monenlainen altistuminen ympäristötekijöille, joiden pitkäaikaisia vaikutuksia terveyteen ei tunneta. Tehokasta vastaamista näihin haasteisiin haittaavat lisäksi uusien tutkimustulosten, tuotteiden ja palvelujen käytön, hyödyntämisen ja soveltamisen esteet.

Näihin haasteisiin vastaaminen on määritelty Horisontti 2020 -puiteohjelmassa siten, että tavoitteena on tarjota kaikille parempi terveys, elämänlaatu ja yleinen hyvinvointi tukemalla alan tutkimus- ja innovaatiotoimia. Toimissa keskitytään terveyden säilyttämiseen ja edistämiseen koko elämän ajan, sairauksien ehkäisemiseen, sairauksien ja vammojen parannus-, hoito- ja hallintamahdollisuuksien parantamiseen, aktiivisena ikääntymisen tukemiseen sekä siihen, että pyritään kohti kestävä ja tehokasta hoiva-alaa, mukaan lukien paikalliset ja alueelliset palvelut sekä kaupunkien ja niiden palvelujen sopeuttaminen ikääntyvään väestöön.

2. MERKITTÄVYYS JA VAIKUTUKSET

Tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä koskeva osaamis- ja innovaatioyhteisö auttaa saavuttamaan niitä Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteitä, jotka on määritelty yhteiskunnallisten haasteiden yhteydessä kohdassa "Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi".

Tämä aihealue on yhteiskunnan ja yleisen järjestyksen kannalta hyvin tärkeä. Terve elämä ja aktiivisena ikääntyminen vaikuttavat lähes kaikkiin elämän ja yhteiskunnan osa-alueisiin ja edellyttävät hyvin usein sääntelytoimia. Terveydenhuolto- ja sosiaaliturva-ala on myös sosioekonomiselta kannalta hyvin merkityksellinen, sillä se kuuluu aloihin, joilla käytetään eniten (julkista ja yksityistä) rahaa⁽¹⁾. Talous- ja teknologiainnovoinnin lisäksi ala tarjoaa mahdollisuuksia sosiaaliseen innovointiin. Ikääntyvä väestö on haaste julkisille palveluille ja edellyttää esimerkiksi paikallisten palvelujen ja kaupunkien sopeuttamistoimien kehittämistä ja parantamista.

Sosioekonomista merkitystä voidaan korostaa myös sillä, että Eurooppa hyötyy vakaasta lääketieteellisyydestä ja hyvin kehittyneestä terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmästä, jotka tarjoavat työpaikkoja miljoonille ihmisille kaikkialla unionissa. Lisäksi ala kuuluu unionin suurimpiin korkean teknologian tuotantoaloihin. Näiden alojen kasvupotentiaali on hyvin suuri, sillä ikääntyvä yhteiskunta lisää sellaisten tuotteiden ja palvelujen kokonaiskysyntää, joita tarvitaan hoitoon ja itsenäiseen elämään.

Myös muut alat tulevat kysymykseen, esimerkiksi matkailu. Ikääntyvä väestö koostuu suurelta osin sukupolvesta, joka on tottunut matkailemaan ja haluaa edelleen matkaila ja jolla on korkeat laatuvaatimukset ja helposti saatavien palvelujen (kuten kuljetus-, hotelli ja viihdepalvelujen) kasvava tarve. Helpommin saatavilla olevat matkailupalvelut voivat parantaa koko alan kilpailukykyä ja edistäisivät osaltaan ikääntyneen väestönosan osallisuutta.

Vähäisin merkitys ei ole sillä, että unionissa tehdään tällä alalla huippuluokan tutkimusta ja annetaan alan huippukoulutusta. Monissa jäsenvaltioissa on erinomaiset tutkimuslaitokset ja -infrastruktuurit, jotka tarjoavat houkuttelevan perustan teollisuuden osallistumiselle suunniteltuihin EIT:n toimiin.

Terveeseen elämään liittyviä haasteita on kaikkialla Euroopassa. Niihin vastaaminen – vastauksia voidaan odottaa osaamis- ja innovaatioyhteisöltä – edellyttää tiivistä yhteistyötä sellaisten korkeatasoisten monitieteisten ja monialaisten ryhmien välillä, joiden jäsenet edustavat osaamiskolmion kaikkia aloja (korkea-asteen koulutus, tutkimus ja innovaatio). Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö tuottaisi lisäarvoa yhdistäessään innovaatiotoimet ja korkeasteen koulutuksen jo olemassa olevaan huipputasoiseen tutkimusperustaan. Näin toimiessaan se painottaa erityisesti

⁽¹⁾ Terveydenhuoltomenot vaihtelevat maittain. Niiden osuus BKT:sta vaihtelee 1,1 prosentista 9,7 prosenttiin ja 4 prosentista yli 18 prosenttiin kaikista julkisista menoista. Terveydenhuoltoon liittyvillä aloilla on korkea t&k-intensiteetti: lääketieteellisyys ja bioteknologia ovat selvästi kärjessä (15,9 prosenttia); myös terveydenhoitovälineiden ja -palvelujen alalla luku on korkea (6,8 prosenttia).

korkeakoulujen opinto-ohjelmia, uusien taitojen kehittämistä (niitä tarvitaan mm. teknologian kehittämisessä mutta myös ikääntyneiden hoidossa), yrittäjyyteen liittyvien näkökulmien vahvistamista, jotta alalla edistetään hyvin yrittäjähenkisen työvoiman koulutusta, tuetaan uusien tuotteiden ja palvelujen kehittämistä ja lujitetaan olemassa olevia sekä luodaan uusia arvoketjuja.

Osaamis- ja innovaatioyhteisön avulla mahdollisesti luotavat tuotteet ja palvelut ylittävät pelkät tekniset sovellukset (esim. sovellukset, joiden avulla koodataan, standardoidaan ja tulkitaan esimerkiksi syöpään tai sydän- ja verenkiertoelinten sairauksiin liittyviä tietoja, tai esimerkiksi sairauksien varhaisen havaitsemisen tai riskinarvioinnin välineet), ja ne saattavat käynnistää sosiaalisen innovoinnin uusilla käsitteillä, joilla parannetaan elämäntapojen hallintaa ja ravitsemusta, edistetään aktiivista ja itsenäistä elämää ikämyönteisessä ympäristössä tai pidetään yllä taloudellisesti kestäviä hoitojärjestelmiä.

Euroopan terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmien systeemiin näkökohtiin ja aktiivisena ikääntymisen tukemiseen keskittymällä tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö kattaisi myös tiiviimmän yhteistyön suurten ja pienten pitkälle erikoistuneiden yritysten välillä tietämyksen välittämiseksi laajemmin. Osaamis- ja innovaatioyhteisö toisi lisäarvoa myös luomalla paikallistason innovatiivisia kumppanuuksia, mikä on erityisen tärkeää palvelualalla.

Terveen elämän ja aktiivisena ikääntymisen osaamis- ja innovaatioyhteisö suhtautuu osaamiskolmioon integroivasti, ja siksi se on avainasemassa vastaamaan Euroopan paradoksiin: se tuo lisäarvoa unionin erinomaiselle asemalle tieteilisessä tutkimuksessa ja muuntaa tämän edun innovatiivisiksi tuotteiksi ja palveluiksi sekä uusiksi liiketoimintamahdollisuuksiksi ja markkinoiksi.

Osaamis- ja innovaatioyhteisön onnistumisen suurimmat riskit tällä aihealueella liittyvät pääasiassa tarpeellisiin innovoinnin ja poliittisen sääntelyn puitteiden reunaehtoihin, jotka saattavat edellyttää joitain mukautuksia, joihin osaamis- ja innovaatioyhteisöllä ei ole tarkoitus suoraan puuttua⁽¹⁾. Näin ollen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen on tarpeen olla yhteydessä meneillään oleviin unionin tason ja kansallisiin innovointi- ja poliittisiin hankkeisiin tällä alalla (katso seuraava jakso).

3. SYNERGIA JA TÄYDENTÄVYYS NYKYISIIN ALOITTEISIIN NÄHDEN

Terveyteen ja aktiivisena ikääntymiseen liittyvät kysymykset saavat tukea monista unionin aloitteista. Näihin aloitteisiin sisältyy terveydenhuoltoalan lisäksi monia eri politiikan osa-alueita, kuten talous, turvallisuus ja ympäristö. Siksi ne vaikuttavat epäsuorasti sellaisiin Eurooppa 2020 -ohjelman tavoitteisiin kuin T&K/innovointi, työllisyys ja sosiaalinen osallisuus.

Tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä koskeva osaamis- ja innovaatioyhteisö tekee tiivistä yhteistyötä "Aktiivisena ja terveenä ikääntymisen" eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kokeiluhankkeen kanssa. Se ottaa huomioon eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden strategisessa innovaatio suunnitelmassa esitetyt käytännön toimet ja edistää sen tavoitteiden toteuttamista. Se kehittää täydentävyyttä keskeisten toimijoiden koulutuksessa, mutta myös tarjoamalla ainutlaatuisen, jäsennellyn toimijoiden verkoston, jossa toimijoilla on hyvät mahdollisuudet määrittää yleiset edellytykset ja parhaat toimintatavat alaan vaikuttavissa periaatteita, sääntelyä ja standardointia koskevilla kysymyksissä. Alan osaamis- ja innovaatioyhteisö tukee eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden puitteissa myös sähköisen terveydenhuollon edelläkävijämarkkina-aloitetta, jonka tavoitteena on politiikan välineisiin (kuten standardointi- ja sertifiointijärjestelmiin ja julkisiin hankintoihin) keskittymällä kannustaa markkinoita luomaan innovatiivisia sähköisen terveydenhuollon ratkaisuja.

Toimintaa koordinoidaan myös yhteisen ohjelma-aloitteen kanssa, joka koskee Alzheimerin taudin ja muiden hermorapeumasairauksien tutkimuksen edistämistä, "Lisää vuosia, parempaa elämää – Väestörakenteen muutoksen tuomat mahdollisuudet ja haasteet" -ohjelma-aloitteen kanssa sekä "Tervettä elämää terveellisestä ravinnosta" -ohjelma-aloitteen kanssa. Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö nopeuttaa ja edistää näiden yhteisten ohjelma-aloitteiden kanssa yhdistetyn julkisen huippututkimuksen hyödyntämistä ja eheyttää siten pirstoutunutta innovaatiomaisemaa.

Osaamis- ja innovaatioyhteisö perustaa toimintansa myös tärkeimpiin tutkimustuloksiin, joita on saatu innovatiivisia lääkkeitä koskevassa yhteisessä teknologia-aloitteessa sekä puiteohjelmaan kuuluvissa tämän aihealueen lukuisissa tutkimushankkeissa (esim. terveysalan tutkimusohjelma tai terveyttä ja ikääntymistä koskevat tieto- ja viestintäteknologian tutkimukset), ja hyödyntää niitä tukeakseen teknologian siirtoa ja kaupallistamista yritysmaailman huippulahjakkuuksien avulla. Lisäksi se koordinoi työnsä tietotekniikka-avusteista asumista koskevan yhteisen toimintaohjelman sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelman kanssa.

⁽¹⁾ Esimerkiksi potilaiden mahdollisuudet saada korkealaatuisia lääkkeitä viivästyvät siksi, että uusien lääkkeiden hyväksymistä ja markkinoille saattamista koskevassa lainsäädännössä annetaan enemmän aikaa testaukseen, sertifiointiin, hinnanmäärittelyyn ja korvausmenettelyihin.

Voidaankin todeta, että tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi tällaisia toimia, koska siinä keskityttäisiin osaamiskolmioon sisältyviin monitieteisiin toimiin, keskittyen selkeästi innovatiivisiin tuotteisiin ja palveluihin sekä yrittäjyyskoulutukseen.

4. PÄÄTELMÄT

Osaamis- ja innovaatioyhteisö, joka keskittyy laajemmin tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä koskevaan innovointiin, täyttää osaamis- ja innovaatioyhteisön aiheiden valintaperusteet seuraavasti:

- Se vastaa merkittävään taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen haasteeseen (elinikäinen terveys ja hyvinvointi kaikille pitäen samalla yllä taloudellisesti kestäviä hoitojärjestelmiä) ja tukee Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista ja sen työllisyys-, innovaatio- ja koulutustavoitteiden sekä sosiaalista osallisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista.
- Tämän osaamis- ja innovaatioyhteisön painotusalue on Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteiden mukainen ja täydentää muita unionin toimia terveydenhuollon ja sosiaaliturvan alalla, etenkin vastaavia yhteisiä ohjelma-aloitteita, ja eurooppalaista innovaatiokumppanuutta "Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen".
- Se voi perustaa toimintansa vahvalle tutkimusperustalle ja vakaalle teollisuuden alalle, jonka kannalta osaamis- ja innovaatioyhteisö on mielekäs. Sen avulla on mahdollista saada elinkeinoelämä investoimaan ja sitoutumaan pitkällä aikavälillä, ja se tarjoaa tilaisuuden useille uusille tuotteille ja palveluille.
- Sen avulla puututaan Euroopan paradoksiin, sillä se hyödyntää unionin vahvaa tutkimusperustaa ja luo uusia innovatiivisia lähestymistapoja, millä parannetaan eurooppalaisten elämänlaatua sekä säilytetään terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmien taloudellinen kestävyys.
- Se tuottaa kestäviä ja systeemisiä vaikutuksia, joita mitataan uusina koulutettuina potentiaalisina yrittäjinä, uusina teknologioina ja uusina yrityksinä. Se edistää uuden teknologian kehittämistä ja sosiaalista innovointia.
- Sen tavoitteena on päästä eroon koko terveydenhuolto- ja sosiaaliturva-alan äärimmäisestä pirstoutuneisuudesta, ja se kokoaa yhteen kriittisen massan eri osa-aloilla toimivia huippulaatuisia tutkimuksen, innovoinnin ja yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sidosryhmiä.
- Sen lähestymistapa on systeminen ja edellyttää siksi monitieteistä toimintaa, johon kuuluu esimerkiksi lääketiede, biologia, psykologia, taloustiede, sosiologia, väestötiede sekä tieto- ja viestintäteknologia.

Seloste 2: Raaka-aineet ⁽¹⁾ – kestävä etsintä, talteenotto, jalostus, kierrätys ja korvaaminen

1. HAASTEET

Moderni yhteiskunta on täysin riippuvainen raaka-aineiden saatavuudesta. Raaka-aineiden saatavuus on unionin talouden tehokkaan toiminnan kannalta elintärkeää. Planeettamme raaka-aine- ja luonnonvaroihin aiheuttaa kuitenkin yhä kasvavia paineita ongelmakolmikko, johon kuuluvat uusiutumattomien luonnonvarojen ehtyminen, väestömäärän jatkuva lisääntyminen ja kulutuksen nopea kasvu kehitysmaissa. Muun muassa nämä tekijät aiheuttavat ennustetun luonnonvarojen kulutuksen kasvun tulevina vuosikymmeninä.

Kuten resurssitehokkuutta koskevassa etenemissuunnitelmassa ja Horisontti 2020 -puiteohjelmassa korostetaan, meidän olisi pyrittävä varmistamaan Euroopan talouden ja hyvinvoinnin edellyttämien raaka-aineiden saatavuus, käytettävyys ja kestävä käyttö ja samalla saatava aikaan resurssitehokas talous, joka täyttää kasvavan väestön tarpeet äärellisen planeettamme ekologisissa rajoissa.

2. MERKITTÄVYYS JA VAIKUTUKSET

Tämä aihealue on taloudellisten ja yhteiskunnallisten vaikutustensa takia hyvin tärkeä. Raaka-aineet ovat maailmantalouden ja elämänlaadun kannalta keskeisen tärkeitä, ja resurssitehokkuuden parantaminen on olennainen kasvun ja työllisyyden varmistaja Euroopassa. Se tarjoaa merkittäviä taloudellisia mahdollisuuksia, parantaa tuottavuutta, alentaa kustannuksia ja lisää kilpailukykyä.

⁽¹⁾ Tässä selosteessa käytetään suppeampaa määritelmää termistä "muut raaka-aineet kuin energia- tai maatalousraaka-aineet", jotta vältetään mahdollista päällekkäisyyttä olemassa olevien ilmastonmuutosta ja energiaa koskevien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kanssa samoin kuin sellaisten tulevien osaamis- ja innovaatioyhteisöjen painopistealojen kuin elintarvikkeiden kanssa.

Vaikka unionilla onkin erinomainen tutkimusperintö ja lukuisia huippuosaamisyksiköitä, sen hyödyntämiseksi tällä aihealueella voitaisiin tehdä paljon enemmän. Osaamis- ja innovaatioyhteisö olisi omiaan tähän tarkoitukseen.

Alan osaamis- ja innovaatioyhteisön olisi toimittava samansuuntaisesti muiden unionin toimien kanssa keskittyen edistämään tietämys- ja huippuosaamiskeskusta, joka perehtyy kestäväan avolouhoksilla, kaivoksissa ja avomerellä tapahtuvan sekä urbaanin kaivostoiminnan ja kaatopaikkalouhinnan, raaka-aineiden hallinnan, kierrätysteknologian, käytön jälkeisen käsittelyn, materiaalien korvaamisen ja avoimen kaupan sekä raaka-aineiden globaalien hallinnan akateemiseen, tekniseen ja käytännön koulutukseen ja tutkimukseen. Keskus toimisi välittäjänä ja selvitysyhteisönä näihin aloihin liittyville Euroopan osaamiskeskuksille ja hallinnoisi unionin teollisuuden kannalta strategisen tärkeää tutkimusohjelmaa. Tästä syystä ja jotta toimilla olisi mahdollisimman suuri vaikutus ja jotta vältettäisiin päällekkäisyydet muiden unionin toimien, kuten raaka-aineita koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kanssa, osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentää tarpeellisella tavalla toimintaa inhimillisen pääoman (ts. koulutuksen) osalta innovatiivisen teknologian kokeilutoimissa (esim. demonstraatiolaitoksissa), jotka liittyvät maalla ja merellä tapahtuvaan kestäväan etsintään, talteenottoon, jalostukseen, resurssitehokkaaseen käyttöön, keruuseen, kierrätykseen, uudelleenkäyttöön ja korvaamiseen.

Samalla se voisi pyrkiä tavoitteisiin, jotka liittyvät teknologisenä edelläkävijänä toimimiseen, kehittämällä innovatiivisten prosessien ja ratkaisujen kokeilu- ja demonstrointihankkeita, joihin sisältyy esimerkiksi sellaisten edullisten ja kestäväa kehitystä edustavien vaihtoehtoisten raaka-aineiden, joihin kuuluvat biopohjaiset raaka-aineet, käyttöä, jotka ovat unionille strategisen tärkeitä. Siksi se voi myös saada olemassa olevat markkinat laajentumaan ja luoda uusia markkinoita etenkin kestäväan etsinnän, talteenoton ja jalostuksen, resurssitehokkaan raaka-aineiden hallinnan, kierrätysteknologioiden ja materiaalien korvaamisen aloilla. On tarpeen arvioida vaikutuksia ja kehittää innovatiivisia kustannustehokkaita sopeutumisen- ja riskinhallintatoimenpiteitä erityisen haavoittuvia luontotyyppejä kuten pohjoisnaapa-aluetta varten.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisöllä on tärkeä asema poistettaessa teknologian puutteesta johtuvia esteitä. Teknisen innovoinnin odotetaan kehittävän suuren määrän täydentäviä teknologioita, jotka voivat muuttaa mineraalien ja raaka-aineiden perinteisiä arvoketjuja. Tällä alalla on jatkettava työtä uusien prosessien kehittämiseksi ja jotta alan olemassa oleva tietämys voidaan optimoida ja kaupallistaa. Osaamis- ja innovaatioyhteisön yrittäjäkeskeinen lähestymistapa soveltuisi erityisen hyvin tämän ongelman ratkaisemiseen.

Toinen raaka-aineiden osaamis- ja innovaatioyhteisön lisäarvo on siinä, että se parantaa alan rajallisia verkostoitumismahdollisuuksia. Koska mukana olevat tutkimusalat ovat keskenään kovin erilaisia, niiden tutkijoilla on vain harvoin tilaisuuksia tavata toisen alan tutkijoita ja hyödyntää ideoiden ristikkäistä vaikutusta ja yhteistyötä, joita tarvitaan vähähiilisten, ympäristön kannalta kestävien kustannustehokkaiden ratkaisujen löytämiseksi. Verkostoituminen osaamis- ja innovaatioyhteisön puitteissa ja sidosryhmien kokoaminen yhteen osaamiskolmion kaikilta osaluilta ja arvoketjun kaikista osista auttaisi korjaamaan tätä puutetta. Se tarjoaa tilaisuuden edistää teknologian, tietojen ja taitojen siirtoa sekä antaa tutkijoille, opiskelijoille ja yrittäjille tiedot ja taidot, joita he tarvitsevat kehittämään innovatiivisia ratkaisuja ja muuntaakseen nämä ratkaisut uusiksi liiketoimintamahdollisuuksiksi.

3. SYNERGIA JA TÄYDENTÄVYYS NYKYISIIN ALOITTEISIIN NÄHDEN

Unioni on todennut tämän prioriteettialan oleva yksi suurista haasteista. Osaamis- ja innovaatioyhteisö edistäisi Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteita, etenkin raaka-aineiden kestäväan saatavuuteen ja resurssitehokkuuteen liittyvän yhteiskunnallisen haasteen osalta. Se tukisi myös ehdotettua raaka-aineita koskevaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Mainittu innovaatiokumppanuus antaa laajat puitteet yhdenmukaistuksen ja synergian edistämiseen nykyisissä kysyntään ja tarjontaan perustuissa tutkimustoimissa, innovaatiovälineissä ja -politiikoissa. Tähän sisältyy teknologiakeskeisten toimien lisäksi myös sellaisiin poliittisiin ja sääntely- ja standardointikysymyksiin liittyvien reunaehtoisten ja parhaiden toimintatapojen määrittäminen, jotka vaikuttavat tiettyä alaa tai haastetta koskevaan innovointiin. Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi kuvaa kouluttamalla avaintoimijoita, mutta myös tarjoamalla ainutlaatuisen, jäsennellyn toimijoiden verkoston. Se tarjoaisi vankan pohjan muiden sellaisten innovointiin liittyvien toimien tukemiselle, joita toteutetaan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden puitteissa ja joiden onnistumisen kannalta inhimilliset voimavarat ovat ehdoton edellytys.

Sillä on myös hyvät edellytykset tukea eurooppalaista innovaatiokumppanuutta yksilöitäessä alaan vaikuttaviin poliittisiin ja sääntely- ja standardointikysymyksiin liittyviä reunaehtoja ja parhaita toimintatapoja. Lisäksi osaamis- ja innovaatioyhteisö perustaisi toimintansa tuloksiin, joita on saatu lukuisissa seitsemänteen puiteohjelmaan kuuluvissa tämän aihealueen tutkimushankkeissa, ja hyödyntäisi niitä. Tämä koskisi erityisesti hankkeita, joita rahoitetaan nanotieteiden, nanoteknologian, materiaalien ja uusien tuotantoteknologioiden ja ympäristöaiheiden puitteissa.

Lisäksi se perustuisi kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelman (CIP) ekoinnovointialan markkinareplikointihankkeisiin, joissa materiaalien kierrätys on kuulunut ensisijaisiin aihealueisiin. Tällaisia kokemuksia on jatkossa luvassa Horisontti 2020 -puiteohjelmassa liittyen etenkin ilmastotoimia, ympäristöä, resurssitehokkuutta ja raaka-aineita koskeviin yhteiskunnallisiin haasteisiin.

Lisäksi on pyrittävä löytämään synergioita kriittisiä raaka-aineita varten perustetun eurooppalaisen harvinaisten maa-metallien asiantuntemusverkoston kanssa.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisöllä pyrittäisiin täydentävyyteen ja synergiavaikutuksiin mainittujen toimien kanssa, ja siinä olisi keskityttävä osaamiskolmioon sisältyviin monitieteisiin toimiin, asettamalla selkeästi etusijalle innovatiiviset tuotteet ja palvelut sekä yrittäjäyyskoulutuksen.

4. PÄÄTELMÄT

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö soveltuu hyvin tarttumaan edellä luonnehdittuihin haasteisiin. Lisäksi se täyttää strategisessa innovaatio-ohjelmassa esitetyt osaamis- ja innovaatioyhteisön aiheiden valintaperusteet:

- Se vastaa Euroopan suureen taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen haasteeseen (tarpeeseen kehittää innovatiivisia ratkaisuja kustannustehokkaaseen, vähähiiliseen ja ympäristöystävälliseen raaka-aineiden etsintään, talteenottoon, jalostukseen, käyttöön, uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja käytön jälkeiseen käsittelyyn) ja tukee Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista ja sen ilmasto-, energia-, työllisyys-, innovaatio- ja koulutustavoitteiden saavuttamista.
- Tämän osaamis- ja innovaatioyhteisön painotusalue on Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteiden mukainen, ja se täydentää unionin muita raaka-ainealan toimia, etenkin raaka-aineita koskevaa eurooppalaista innovaatio-kumppanuutta.
- Sen avulla on mahdollista saada elinkeinoelämä investoimaan ja sitoutumaan pitkällä aikavälillä, ja se tarjoaa tilaisuuden uusille tuotteille ja palveluille etenkin kestävän talteenoton ja jalostuksen, raaka-aineiden hallinnan, kierrätysteknologioiden ja materiaalien korvaamisen aloilla.
- Se tuottaa kestäviä ja systeemisiä vaikutuksia, joita mitataan uusina koulutettuina potentiaalisina yrittäjinä, uusina teknologioina ja uusina yrityksinä. Se tarjoaa mahdollisuuksia etenkin yhteiskunnalliseen arvon luomiseen pyrkimällä ratkaisemaan tuotteen koko elinkaaren kestävyttä koskevan tavoitteen, mikä merkitsee raaka-aineiden tehokkaampaa käyttöä sekä raaka-aineiden kierrätyksen ja talteenoton tosiasiallista parantamista.
- Se sisältää selkeän koulutusosion, joka puuttuu muista aloitteista, ja se kokoaa yhteen kriittisen massan huippulaatuisia tutkimuksen ja innovoinnin sidosryhmiä.
- Se edellyttää monitieteistä toimintaa, johon kuuluu esimerkiksi geologia, taloustiede, ympäristötieteet, kemia, mekaniikka ja monet teollisuudenalat (rakentaminen, auto- ja ilmailuteollisuus, koneiden ja laitteiden valmistus sekä uusiutuvat energialähteet).
- Sen avulla puututaan Euroopan paradoksiin, sillä Euroopalla on tällä alalla vahva tutkimusperusta mutta heikko suorituskyky innovoinnissa. Se tarjoaa innovointimahdollisuuksia kestävän kaivostoiminnan ja raaka-aineiden hallinnan aloilla. Korvaaminen ja kierrätys voivat edelleen edistää alan muutosta ja kannustaa investointeja luomalla uusia tuotteita, palveluja ja lähestymistapoja toimitusketjuun.

Seloste 3: Tulevaisuuden ruokahuolto (Food4Future) – kestävä toimitusketju resurssitasolta kuluttajiin

1. HAASTEET

Maailmanlaajuisella elintarvikkeiden toimitusketjulla on edessään monimutkainen haasteryvä.

Kysyntäpuolelle on luonteenomaista maailman väkiluvun kasvu ja kohonnut elintaso (etenkin nousevan talouden maissa), jotka kasvattavat monipuolisemman korkeatasoisen ruokavalion kysyntää, mikä puolestaan edellyttää lisää elintarvikkeiden tuotantoa. YK onkin ennustanut, että elintarvikkeiden kysyntä nousee 70 prosenttia vuoteen 2050 mennessä ⁽¹⁾. Samaan aikaan nopeasti laajentuva bioenergiasektori lisää osaltaan elintarvikkeiden tuotantoprosesseissa syntyvien sivutuotteiden kysyntää.

Tarjontapuolella maailmanlaajuinen ilmastonmuutos pahentaa elintarvikkeiden tuotantoa ja tarjontaan kohdistuvia paineita. Lisäksi monet maailman elintarvikkeiden tuotantojärjestelmistä ovat kestäättömiä. Ilman muutosta globaali elintarvikkeiden tuotantojärjestelmä jatkaa ympäristön pilaamista ja vaarantaa maailman kyvyn tuottaa elintarvikkeita tulevaisuudessa.

⁽¹⁾ Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO), 2009. Global agriculture towards 2050.

Etenkin nämä ongelmat on nähtävä kuluttajien asenteiden, huolenaiheiden ja käyttäytymisen valossa, sillä tuotanto on kuluttaja- ja markkinavetoista. Kahden viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana elintarvikkeiden kulutus on muuttunut yhä monimutkaisemmaksi. Kuluttajat vaativat kohtuuhintaisia, monimuotoisia, korkealaatuisia ja käytännöllisiä elintarviketuotteita, jotka vastaavat heidän mieltymyksiään ja tarpeitaan. Toisaalta huolenaiheet kasvavat jatkuvasti, ja ne koskevat monia eri aiheita lähtien elintarviketurvallisuudesta ja ympäristönsuojelusta aina eettisiin näkökohtiin kuten reiluun kauppaan ja eläinten hyvinvointiin, ja näistä syistä kuluttajaryhmät vaativat yhä useammin poliittisia toimia. Näiden lisäksi elintarvikkeiden kulutustottumuksilla (myös ruoan haaskauksella) voi olla suuria vaikutuksia kuluttajien terveyteen ja hyvinvointiin samoin kuin alkutuotantoon ja ympäristöön.

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa puututaan tähän monitahoiseen ongelma-alueeseen ja määritetään alan haasteet seuraavasti: haasteena on taata turvallisten ja korkealaatuisten elintarvikkeiden ja biopohjaisten tuotteiden saatavuus ja varmistaa kestävä biologisten resurssien hallinta edistämällä sekä maaseudun että rannikkoalueiden kehitystä ja Euroopan biopohjaisten toimialojen kilpailukykyä sekä säilyttämällä maa- ja meriekosysteemit, vähentämällä riippuvuutta fossiilista polttoaineista, lievittämällä ilmastonmuutoksen seurauksia ja sopeutumien niihin sekä edistämällä jätteettömyyttä ja resurssitehokkuutta.

2. MERKITTÄVYYS JA VAIKUTUKSET

Kestävän toimitusketjun osaamis- ja innovaatioyhteisö auttaa saavuttamaan niitä Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteita, jotka on määritelty yhteiskunnallisten haasteiden yhteydessä luvussa "Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, meri-, merenkulku- ja sisävesitutkimus ja biotalous".

Tämä aihealue on hyvin merkityksellinen myös taloudellisten ja yhteiskunnallisten vaikutustensa takia. Elintarviketurvallisuus ja -turva vaikuttavat lähes kaikkiin talouden ja yhteiskunnan osa-alueisiin ja edellyttävät hyvin usein sääntelytoimia.

Elintarviketeollisuus on Euroopan suurin teollisuudenala, ja sillä on keskeinen merkitys Euroopan laajemmalle taloudelliselle kehitykselle. Tärkeästä asemasta huolimatta Euroopan elintarvike- ja juomateollisuuden kilpailukyky on koetteilla. Viime vuosikymmenen aikana Euroopan osuus maailmanmarkkinoista on kutistunut 25 prosentista 21 prosenttiin nousevan talouden maista, kuten Kiinasta, Intiasta ja Brasiliasta, tulevan kilpailun vuoksi. Koska Euroopan elintarviketeollisuuden on yhä mahdollisempaa kilpailla pelkällä hinnalla, sen on tarpeen tarjota lisäarvoa kehittämällä terveellisempiä, kestävämpiä ja resurssitehokkaampia tuotteita, jos se aikoo kääntää nykyisen kehityssuunnan.

Tarvitaan toimia, joilla varmistetaan kestävä ja ilmastonmuutosta sietävä maailmanlaajuinen elintarvikkeiden tuotantojärjestelmä samalla kun vastataan kasvavaan elintarvikkeiden kysyntään rajoissa, joita asettavat käytettävissä olevan maan määrä, hupenevat kalavarat sekä luonnonympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö keskittää huomionsa elintarvikkeiden toimitusketjuun. Tällainen keskittyminen sopii erityisen hyvin osaamis- ja innovaatioyhteisön kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan. Se kattaa ketjun alkuvaiheen resurssipanostuksen (esim. lannoitteet), elintarviketuotannon, jalostuksen, pakkaamisen ja jakelun, ja se päättyy kuluttajiin, jotka voisivat olla osaamis- ja innovaatioyhteisön erityinen painopiste (muun muassa ruoan haaskauksen vähentäminen ja terveellinen ravinto). Tavoitteena on varmistaa tehokkaampi ja paremmin toimiva elintarvikkeiden toimitusketju ja parantaa samalla kestävyttä ja jäljitettävyyttä ketjun kaikissa osissa.

Elintarvikkeiden toimitusketjun ongelmien käsittely osaamis- ja innovaatioyhteisön avulla tarjoaa siten tilaisuuden tarttua Euroopan suuriin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin ja sen lisäksi myös tilaisuuden saada liikkeelle elinkeinoelämän investoinnit ja sitoutumisen pitkällä aikavälillä. Tämä merkitsee käytännössä uusien ja innovatiivisten teknologioiden, prosessien ja tietojen käyttöä, jotta voidaan lisätä kestävää elintarvikkeiden tuotantoa, jalostusta, pakkaamista ja jakelua, vähennettäessä jätteiden määrää ja edistettäessä parempaa ravintoa. Integroivan lähestymistapaansa ansiosta alan osaamis- ja innovaatioyhteisö voi ohjata teollisuutta keskittymään enemmän kuluttajalähtöiseen innovointiin, mikä parantaisi kuluttajien terveyttä ja elämänlaatua. Tämä yhdistyy uusien liiketoimintamallien ja sellaisten markkinastrategioiden, joissa keskitytään kuluttajien tarpeisiin ja trendeihin ja jotka perustuvat kasvavaan elintarviketeollisuuteen, tarjoamaan potentiaaliin sovittaa yhteen innovaatiot ja teknologiset mahdollisuudet sekä kuluttajien edut ja luoda siten uusia tilaisuuksia liiketoiminnalle.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisöllä tulee olemaan suuri merkitys pyrittäessä eroon elintarvikkeiden koko toimitusketjun äärimmäisestä pirstoutuneisuudesta. Se tuo yhteen kriittisen massan huippulaatuisia, ketjun eri osissa toimivia tutkimuksen, innovoinnin ja yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sidosryhmiä. Kaikki ketjun osat (alkutuotantosektori, elintarviketuotanto, elintarvikkeiden jalostus, vähittäiskauppa, elintarviketalvelujen välit ja luonnollisesti myös kuluttajat) ovat erottamattomasti yhteydessä toisiinsa tulevien innovaatioiden luomiseksi. Osaamis- ja innovaatioyhteisö tarjoaa tarvittavan systemaattisen ja monialaisen lähestymistavan näiden ongelmien ratkaisun.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisön suurin lisäarvo on siinä, että se tarttuu nykyiseen taitojen ja henkilöresursien puutteeseen. Nykyisin jopa puolella eurooppalaisista elintarvikkeita ja juomia valmistavista yrityksistä saattaa olla pula tieteellisestä ja pätevistä henkilöstöstä. Tämä on este alan innovoinnille. Osaamis- ja innovaatioyhteisö puuttuu ongelmaan integroimalla koulutuksen muihin osaamiskolmion alueisiin. Samalla se tarjoaa tilaisuuden kannustaa uusia, koulutettuja potentiaalisia yrittäjiä, jotka kykenevät luomaan uusia innovatiivisia teknologioita ja yrityksiä. Huomion kohdistaminen yrittäjyyteen on tärkeää etenkin elintarvikealalla, jolla toimii runsaasti pk-yrityksiä.

Osaamis- ja innovaatioyhteisön onnistumisen suurimmat riskit tällä aihealueella liittyvät pääasiassa tarpeellisiin innovoinnin reunaehtoihin, joihin osaamis- ja innovaatioyhteisöt eivät voi suoraan vaikuttaa. Jotta elintarvikkeiden koko toimitusketjun kestävyttä voitaisiin parantaa, sääntelyyn saattaa olla tarpeen tehdä muutoksia esimerkiksi elintarvikkeiden tuotantokustannusten sisällyttämiseksi hintoihin. Näin ollen osaamis- ja innovaatioyhteisöjen on tarpeen olla yhteydessä meneillään oleviin unionin tason ja kansallisiin innovointi- ja poliittisiin hankkeisiin tällä alalla (katso seuraava jakso).

3. SYNERGIA JA TÄYDENTÄVYYS NYKYISIIN ALOITTEISIIN NÄHDEN

Unioni on hyvin aktiivinen tällä alalla. Osaamis- ja innovaatioyhteisö osallistui Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyvän yhteiskunnallisen haasteen "Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, meri-, merenkulku- ja sisävesitutkimus ja biotalous" ratkaisemiseen. Se tekisi yhteistyötä etenkin ehdotetun eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kanssa, jonka aiheena on "Maatalouden tuottavuus ja kestävyys". Mainitussa kumppanuudessa painotetaan yhteyksien luomista huippututkimuksen ja käytännön innovaatioiden välille, kun taas osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi kuvaa kouluttamalla avaintoimijoita, kuten yrittäjiä ja kuluttajia. Koordinointia tarvitaan myös yhteisen ohjelma-aloitteen "Maatalous, elintarviketurva ja ilmastonmuutos" kanssa, jossa kootaan yhteen kansallinen tutkimustoiminta, jotta sopeutumis- ja hillitsemistoimet sekä elintarviketurva voidaan integroida maa- ja metsätalouden ja maankäytön aloille.

Euroopan meri- ja kalatalousrahasto edistää ympäristön ja yhteiskunnan kannalta kestävää kehitystä kalataloudessa ja vesiviljelyssä ja korostaa siten tarvetta uusiin teknisiin ratkaisuihin yhdistettyinä alan uusiin yrittäjätaitoihin kuluttajakäyttäytymisen kehityksen mukaisesti, mikä tuo mahdollisuuksia synergioiden luomiseen. Samoin on mahdollista koordinoida toiminta hiljattain käynnistettyjen yhteisten ohjelma-aloitteiden "Tervettä elämää terveellisestä ravinnosta" ja "Yhdentävä Euroopan laajuinen ilmastotutkimus" kanssa sekä vastaavien aihealueiden eurooppalaisten teknologia-yhteisöjen (etenkin Food for Life) tai seitsemännen puiteohjelman lukuisten hankkeiden kanssa. Lisäksi se perustuisi kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelman (CIP) ekoinnovointialan markkinamallihankkeisiin, joissa elintarvikkeet ja juomat ovat kuuluneet ensisijaisiin aihealueisiin. Tällaisia kokemuksia on jatkossa luvassa Horisontti 2020 -puiteohjelmassa liittyen etenkin ilmastotoimia, ympäristöä, resurssitehokkuutta ja raaka-aineita koskeviin yhteiskunnallisiin haasteisiin.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi tällaisia toimia, koska siinä keskityttäisiin osaamiskolmioon sisältyviin monitieteisiin toimiin, keskittyen selkeästi innovatiivisiin tuotteisiin ja palveluihin, yrittäjyyskoulutukseen sekä kuluttaja-asioihin.

4. PÄÄTELMÄT

Elintarvikkeiden toimitusketjuun keskittyvä osaamis- ja innovaatioyhteisö soveltuu erittäin hyvin vastaamaan edellä kuvatun kaltaisiin haasteisiin. Lisäksi se täyttää osaamis- ja innovaatioyhteisön aiheiden valintaperusteet seuraavasti:

- Se vastaa merkittävään taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen haasteeseen (tarpeeseen varmistaa vahva ja kestävä elintarvikejärjestelmä samalla kun vastataan kasvavaan elintarvikkeiden kysyntään rajoissa, joita asettavat käytettävissä olevan maan määrä sekä luonnonympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen), ja tukee Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista ja sen ilmasto-, energia-, työllisyys-, innovaatio- ja koulutustavoitteita.
- Tämän osaamis- ja innovaatioyhteisön painotusalue on Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteiden mukainen ja täydentää muita unionin toimia elintarvikealalla, etenkin innovaatiokumppanuutta "Maatalouden tuottavuus ja kestävyys".
- Sen avulla on mahdollista saada elinkeinoelämä investoimaan ja sitoutumaan pitkällä aikavälillä, ja se tarjoaa tilaisuuden uusille tuotteille ja palveluille. Tämä merkitsee käytännössä uusien ja innovatiivisten teknologioiden, prosessien ja tietojen käyttöä lisättäessä kestävää elintarvikkeiden tuotantoa, jalostusta, pakkaamista ja jakelua, vähennettäessä jätteiden määrää ja edistettäessä parempaa ravintoa ja väestön terveyttä.
- Se tuottaa kestäviä ja systeemisiä vaikutuksia, joita mitataan uusina koulutettuina potentiaalisina yrittäjinä, uusina teknologioina ja uusina yrityksinä. Se edistää uuden teknologian kehitystä sekä tehokkaampien ja kestävämpien tuotantojärjestelmien luomista.

- Sen tavoitteena on päästä eroon elintarvikkeiden koko toimitusketjun äärimmäisestä pirstoutuneisuudesta ja edistää jäljitettävyyttä, ja se kokoaa yhteen kriittisen massan huippulaatuista, ketjun eri osissa toimivia tutkimuksen, innovoinnin ja yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sidosryhmiä.
- Se edellyttää siten monitieteistä toimintaa, johon kuuluu esimerkiksi agronomia, ekologia, biologia, kemia, ravitsemustiede ja sosioekonomia.
- Sen avulla puututaan Euroopan paradoksiin, sillä sen kautta löydetään uusia innovatiivisia toimintatapoja, joilla varmistetaan kestävämpi ja tehokkaampi toimitusketju ja parannetaan elintarviketurvaa.

Seloste 4: Lisäarvoa tuova valmistusteollisuus

1. HAASTEET

Yksi tärkeimmistä Euroopan innovaatio-ohjelmassa määritellyistä haasteista, johon on vastattava myös Horisontti 2020 -puiteohjelman yhteydessä, on unionin jäsenvaltioiden kilpailukyky globaaleilla markkinoilla. Ongelma on erityisen polttava muun muassa valmistusteollisuudessa.

Valmistusteollisuuteen kohdistuu Euroopan maissa merkittäviä paineita: kiristynyt kilpailu muiden kehittyneiden talouksien taholta, kehitysmaiden alhaiset tuotantokustannukset ja raaka-aineiden niukkuus aiheuttavat paineita eurooppalaisille teollisuusyrityksille. Muita tekijöitä, jotka ajavat valmistusteollisuutta muutokseen, ovat markkinoiden ja yhteiskunnan uudet tarpeet, tieteen ja tekniikan nopea kehitys sekä ympäristöön ja kestäväan kehitykseen liittyvät vaatimukset.

Yksi mahdollinen vastaus näihin haasteisiin on kehittää lisäarvoa tuovaa valmistusteollisuutta. Tämä käsite tarkoittaa integroitua järjestelmää, joka kattaa koko syklin eli tuotteiden/palvelujen tuotannon ja jakelun ja tuotteiden käsittelyn niiden elinkaaren loppuvaiheessa ja jossa sovelletaan asiakas- tai käyttäjälähtöistä innovointia. Lisäarvoa tuovat valmistajat eivät niinkään kilpaile hinnoilla vaan saamalla aikaan lisäarvoa palvelu- ja tuoteinnovoinnilla, prosesseihin liittyvällä osaamisella, pääsemällä laajaan tuotemerkin tunnetuksi tuloon sekä edistämällä kestävää yhteiskuntaa.

Valmistusteollisuudella on hyvin suuri merkitys sekä talouden, yhteiskunnan että ympäristön kannalta. Vuonna 2010 valmistusteollisuuden osuus unionin BKT:sta oli 15,4 prosenttia, ja se tarjosi yli 33 miljoonaa työpaikkaa. Luku on 37 prosenttia suurempi, jos mukaan lasketaan sähkövoiman tuotanto, rakennusala ja niihin liittyvät yrityspalvelut. Samalla valmistusteollisuus tuotti noin 25 prosenttia Euroopan jätteistä, 23 prosenttia kasvihuonekaasuista ja 26 prosenttia typpioksidipäästöistä.

Onkin aivan selvää, että valmistusteollisuuden yleistavoitteina on oltava Euroopan kilpailukyvyyn parantaminen globaaleilla markkinoilla samoin kuin kestävämpien ja ympäristöystävällisempien valmistusmenetelmien kehittäminen.

2. MERKITTÄVYYS JA VAIKUTUKSET

Lisäarvoteollisuuden osaamis- ja innovaatioyhteisö tukee Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteitä pitkälle kehitetyneen valmistuksen ja prosessoinnin osalta sekä puiteohjelman erityistavoitteen osalta, joka koskee "nykyisten teollisuuden tuotantomuotojen muuntamista osaamisintensiivisemmiksi, kestävämmiksi, vähäpäästöisemmiksi ja monialaisiksi valmistus- ja prosessointiteknologioiksi, jotka johtavat innovatiivisiin tuotteisiin, prosesseihin ja palveluihin".

Sen avulla on mahdollista saada liikkeelle elinkeinoelämän investoinnit ja sitoutuminen pitkällä aikavälillä sekä laajentaa ja luoda uusia markkinoita. Sillä voisi olla merkitystä etenkin seuraavien eurooppalaisen teknologiayhteisön (ETP) strategisen tutkimusohjelman Manufuture-foorumilla määritettyjen tavoitteiden tukemisessa:

- ekosunnittelu;
- lisäarvoa tuovien tuotteiden ja palvelujen kehittäminen;
- uusien liiketoimintamallien kehittäminen;
- kehittyneiden tuotantotalouden prosessien luominen;
- uudet tuotantotieteet ja -teknologiat;
- nykyisten tutkimus- ja koulutusinfrastruktuurien muuntaminen siten, että ne tukevat maailman huipputasoa edustavaa valmistusteollisuutta.

Samalla kun tuetaan uusien tuotteiden, palvelujen, liiketoimintamallien ja valmistusprosessien kehittämistä, olisi painotettava kestävä kehitys ja ekoinnointia, mikä merkitsee resurssien ja energian tehottoman käytön karsimista, myönteisten ympäristövaikutusten maksimointia ja toisaalta myös myönteisten taloudellisten ja yhteiskunnallisten vaikutusten maksimointia. Tällainen puhdas lähestymistapa merkitsee käytännössä energiaa ja materiaaleja tehokkaasti käyttäviä prosesseja ja koneita sekä uusiutuvien energialähteiden ja älykkään energianhallinnan käyttöä, ja sen avulla vähennetään merkittävästi jätteitä ja päästöjä. Edistämällä kestävämpien, resurssitehokkaampien ja kilpailukykyisempien valmistusprosessien kehittämistä ja käyttöä osaamis- ja innovaatioyhteisö voisi käynnistää teollisuudessa ja kuluttajissa käyttäytymismallien muutoksen ja saada siten aikaan systeemisen vaikutuksen.

Lisäarvoteollisuuden osaamis- ja innovaatioyhteisöllä voisi olla merkittävä vaikutus myös aluetasolla, jossa sen tärkeimpinä tehtävinä olisi edistää sellaisten toisiinsa kytkeytyvien alueellisten keskittymien luomista, jotka harjoittavat tiedon siirtoa ja yhteistyötä paikallistasolla, kehittää edistyneimpien valmistusteknologioiden edellyttämiä valmiuksia ja edistää valmistusteknologioiden liittyvää huippuosaamista. Tässä yhteydessä erityistä huomiota voitaisiin kiinnittää alueisiin, joihin valmistusteollisuuden kapasiteetin väheneminen vaikuttaa eniten, sekä pk-yrityksiin.

Pyrittäessä saavuttamaan edellä mainitut tavoitteet yhdeksi tärkeimmistä haasteista nousee pätevän työvoiman saatavuus sekä laadullisessa että määrällisessä merkityksessä. Osaamis- ja innovaatioyhteisöllä olisi siksi hyvin suuri merkitys muokattaessa tämän alan koulutusta. Luomalla tiiviimpiä yhteyksiä taitojen kysynnän ja koulutuksen tarjonnan välille osaamis- ja innovaatioyhteisö edistäisi yhteisiä jatkokoulutustutkintoja, ammatillista jatkokoulutusta sekä käytännön kursseja teollisuusyrityksissä.

Myös valmiuksien kehittäminen kuuluu lisäarvoteollisuuden osaamis- ja innovaatioyhteisön keskiöön. Tämä ei liity ainoastaan pätevän työvoiman saatavuuteen, vaan kyse on myös mahdollisuudesta käyttää osaamis- ja innovaatioyhteisöä vuorovaikutusfoorumina, jolla edistetään monitieteisiä taitoja ja valmiuksia etenkin keskeisten mahdollistavien teknologioiden yhdistelmien osalta, kuten keskeisten mahdollistavien teknologioiden korkean tason työryhmä on ehdottanut ⁽¹⁾.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisön avulla voitaisiin saada yhteen juuri tämän monitieteisen alan toimijat ja sidosryhmät, mukaan luettuina arvoketjun tärkeimmät alku- ja loppupään osat. Tämä kattaa jalostusteollisuuden (kuten teräs- ja kemianteollisuuden), joka on välittömästi sidoksissa lisäarvoteollisuuden arvoketjuun.

3. SYNERGIA JA TÄYDENTÄVYYS NYKYISIIN ALOITTEISIIN NÄHDEN

Edellä kuvailtu osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi monia muita unionin aloitteita sekä aloitteita jäsenvaltioiden ja tuotannonalojen tasolla.

Edellä mainitun ETP Manufuture -foorumien lisäksi se voisi linkittyä älykkäiden järjestelmien hyödyntämistä koskevaan ETP:hen ja sulautettuun tietotekniikkajärjestelmiä koskevaan yhteiseen teknologiahankkeeseen. Myös tulevaisuuden tehtäviä koskeva julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus ja muut mahdolliset Horisontti 2020 -puiteohjelmassa käynnistettävät tämän aihealueen kumppanuudet sekä monet puiteohjelmiin liittyvät hankkeet olisivat luontevia yhteistyökumppaneita. Osaamis- ja innovaatioyhteisö ottaisi huomioon ETP:iden puitteissa määritetyt tutkimuksen painopisteet ja toimintasuunnitelmat sekä yhteisten teknologiahankkeiden, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja puiteohjelmien hankkeiden yhteydessä tehdyn tähänastisen tutkimustyön.

Lisäksi se perustuisi kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelman ekoinnointialan markkinareplikointihankkeisiin, joissa on jo kokemuksia kestävämmistä valmistusprosesseista. Tällaisia kokemuksia on jatkossa luvassa Horisontti 2020 -puiteohjelmassa liittyen etenkin ilmastotoimia, ympäristöä, resurssitehokkuutta ja raaka-aineita koskeviin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Synergioita saatetaan saavuttaa myös ympäristöteknologioiden verifiointia koskevaan kokeiluhankkeeseen nähden, jossa edistetään korkeatasoisia ympäristöteknologioita siten, että kolmas osapuoli validoi toiminnan tuloksellisuuden.

Lisäarvoteollisuuden osaamis- ja innovaatioyhteisöllä voisi olla synergioita tuova yhteys myös Euroopan teknologia-tutkimusneuvostoon, jota keskeisten mahdollistavien teknologioiden korkean tason työryhmä suosittelee edistettäessä teknologiseen tutkimukseen ja innovointiin liittyvää huippuosaamista.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi tällaisia toimia, koska siinä keskityttäisiin osaamiskolmioon sisältyviin monitieteisiin toimiin, asettamalla selkeästi etusjalle yrittäjyyskoulutuksen.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/ict/files/kets/hlg_report_final_en.pdf

4. PÄÄTELMÄT

Osaamis- ja innovaatioyhteisö, joka keskittyy valmistusteollisuuden kaikkien sidosryhmien integroimiseen ja joka painottaa voimakkaasti alan koulutusjärjestelmien rakenteen muokkausta, soveltuisi hyvin vastaamaan edellä luonnehdittuihin haasteisiin. Lisäksi se täyttää strategisessa innovaatio-ohjelmassa esitetyt osaamis- ja innovaatioyhteisön aiheiden valintaperusteet:

- Se vastaa Euroopan suureen taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen haasteeseen (parantaa jäsenvaltioiden kilpailukykyä globaaleilla markkinoilla ja edistää kestävämpien ja ympäristöystävällisempien valmistusprosessien kehittämistä) ja edistää Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvän älykkään ja kestävä kasvun toteuttamista.
- Tämän osaamis- ja innovaatioyhteisön painotusalue on Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteiden mukainen ja täydentää muita unionin toimia tällä alalla.
- Se voi perustaa toimintansa vakaalle teollisuudenalalle, jonka kannalta osaamis- ja innovaatioyhteisö on mielekäs.
- Se tarjoaa mahdollisuuksia erilaisille uusille tuotteille, palveluille ja liiketoimintamalleille, ja ennen kaikkea se soveltuu hyvin vastaamaan pätevä työvoiman kiireelliseen tarpeeseen tällä alalla.
- Sen lähestymistapa on systeminen ja edellyttää siten monitieteistä työtä ja uudenlaisen koulutuksen kehittämistä yli tieteenalojen rajojen.
- Se kokoaa kriittisen massan arvoketjun eri osissa toimivia huippulaatuisia tutkimuksen, innovoinnin ja yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sidosryhmiä, jotka eivät muuten yhdistäisi voimiaan.
- Sen avulla puututaan Euroopan paradoksiin, sillä se hyödyntää unionin vahvaa tutkimusperustaa ja luo uusia innovatiivisia lähestymistapoja, millä varmistetaan kilpailukykyisempi, kestävämpi ja resurssitehokkaampi valmistusteollisuussektori.

Seloste 5: Kaupunkiliikenne

1. HAASTEET

Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne on osoitettu yhdeksi tärkeimmistä yhteiskunnallisista haasteista, joihin vastataan Horisontti 2020 -puiteohjelman yhteydessä. Vuonna 2011 annetussa liikenteen valkoisessa kirjassa korostetaan edelleen sitä, kuinka tärkeää on toteuttaa tämän alan toimia seuraavan vuosikymmenen aikana. Kaupunkiliikenne on erityisen haastava kohde. Se kattaa monia aloja, kuten varsinainen liikenne (mukaan luettuna liikkuvuuden uudet konseptit, liikenteen organisointi, logistiikka, liikennejärjestelmien turvallisuus ja toimintavarmuus), ympäristökäsitteet (kasvihuonekaasujen, ilmansaasteiden ja melun vähentäminen), kaupunkisuunnittelu (työn ja asumisen tuominen lähemmäs toisiaan), ja sillä on suuri vaikutus sekä taloudellisella että sosiaalisella tasolla (uusien yritysten luominen, työllisyys, sosiaalinen osallisuus, asuminen ja sijaintistrategiat). Yleistavoitteena on parantaa kansalaisten elämänlaatua Euroopassa – yhä useammat asuvat suurissa kaupunkikeskittymissä, joihin suuri osa Euroopan taloudellisesta toiminnasta keskittyy ⁽¹⁾.

Kestävä kaupunkiliikenne on saavutettavissa vain siinä tapauksessa, että kehitetään ympäristöystävällisempiin, osallistavampiin, turvallisempiin ja älykkäämpiin ratkaisuihin johtavia innovaatioita. Jos tavoitetta ei saavuteta, se aiheuttaa pitkällä aikavälillä suuria yhteiskunnallisia, ekologisia ja taloudellisia kustannuksia. Kansalaisten olisi kuitenkin hyväksyttävä liikkuvuuden uudet innovatiiviset konseptit, etenkin kun yksilölliset liikennemuodot on korvattava julkisilla ja kollektiivisilla liikennemuodoilla. Kaupungeissa asuvien käyttäytymisen muuttaminen ilman elämänlaadun heikkene- mistä ja elinkustannusten nousua kuuluu tämän alan suuriin haasteisiin.

2. MERKITTÄVYYS JA VAIKUTUKSET

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisön tärkein tavoite on varmistaa vihreämpi, osallistavampi, turvallisempi ja älykkäämpi kaupunkiliikennejärjestelmä.

Kuten edellä on todettu, tämä aihealue on yhteiskunnan ja yleisen järjestyksen kannalta hyvin tärkeä. Se on hyvin merkityksellinen myös sosioekonomisesti, sillä se kattaa BKT:n ja työllisyyden kannalta tärkeitä toimialoja, kuten autoteollisuuden ja rakennusalan. Lisäksi kaupunkiliikenne on yhteydessä ympäristönsuojelustrategioihin, ja se on selkeä osa sosiaalista kuuluvuutta, sijoittumista, asumista ja kaupunkisuunnittelua koskevia politiikan aloja.

⁽¹⁾ Yli 70 prosenttia eurooppalaisista asuu kaupunkialueilla, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on runsaat 25 prosenttia unionin alueesta. Noin 85 prosenttia unionin BKT:sta tuotetaan kaupunkialueilla. Kaupungistumisasteen odotetaan nousevan Euroopassa noin 83 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä.

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö noudattaa sekä Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteitä että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita, jotka koskevat älykkäämpää, kestävämpää, vähähiilisempää ja osallistavampaa kaupunkikehitystä. Tämän aihealueen osaamis- ja innovaatioyhteisö voisi tukea kutakin Eurooppa 2020 -strategian tavoitetta esimerkiksi edistämällä ekotehokkaita ratkaisuja, älykkäitä tieto- ja viestintäteknisiä liikenteenhallintajärjestelmiä ja tarjoamalla tehokkaampia ja kohtuuhintaisempia liikennepalveluja.

Koska kaupunkiliikenne on luonteeltaan systeemistä, tämän aihealueen osaamis- ja innovaatioyhteisö voisi tarjota lukuisia innovointimahdollisuuksia innovaatioprosessin eri vaiheissa – esimerkiksi multimodaalisten liikennejärjestelmien kehittäminen sekä älykkäämmät ja kestävämmät liikennematkaiset.

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö perustuu vakaalle teknologialle ja teollisuusperustalle ja tarjoaa mahdollisuuksia uusille tuotteille ja palveluille⁽¹⁾ etenkin kestävä suunnittelun ja ympäristöteollisuuden aloilla.

Vahva poliittinen tuki ja huomion kiinnittäminen kaupunkiliikenteeseen tukevat lisäksi sen innovatiivisten mallien kehittämistä. Lisäksi tällaisilla innovatiivisilla malleilla voi olla maailmanlaajuinen vaikutus, jos ne siirretään parhaina toimintatapoina muualle maailmaan, etenkin Afrikan, Aasian ja Latinalaisen Amerikan valtavasti kasvaviin kaupunkikeskityksiin.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö saattaa kaupunkiliikenteen ja sen suunnittelun laajempaan, paikallis- ja aluetason kestävä kaupunki- ja aluesuunnittelun kontekstiin. Osaamis- ja innovaatioyhteisöllä olisi siksi etu toimia moni- ja poikkitieteellisellä kentällä, ja sen avulla voidaan eheyttää alan nykyistä pirstoutunutta organisaatiota. Se voisi saada aikaan tiiviimpää yhteistyötä viranomaisten (pääasiassa paikallis- ja aluetason viranomaisten), paikallisten yhdistysten ja yksityissektorin (kuten rakennuttajien ja infrastruktuuritoimijoiden), tutkimuslaitosten ja korkeakoulujen välille (osaamiskolmion alueet integroiden).

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö kokoaa huippuluokan kumppaneita uudensuuntaisiin yhteistyöryhmiin, ja sen vuoksi tämä yhteisö voi optimoida olemassa olevat resurssit ja hyödyntää näiden uusien arvoketjujen välityksellä luodut liiketoimintamahdollisuudet.

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö keskittyy niihin innovaatiokolmion toimiin, joissa voidaan hyödyntää etenkin EIT:n kautta kanavoitavaa unionin lisätukea. Todellisuudessa tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisön suurin lisäarvo piilee siinä, että se integroi osaamiskolmion kolme osa-aluetta ja tuo systeemisii muutoksia innovaatiotoimijoiden yhteistyötapoihin. Osaamis- ja innovaatioyhteisö keskittyy niin ikään ihmislähtöiseen innovointiin, minkä vuoksi opiskelijat, tutkijat ja yrittäjät ovat sen toiminnan keskiössä, ja tämä on olennaisen tärkeää vastattaessa edellä kuvailtuihin haasteisiin. Näistä syistä painotetaan vahvasti yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, yrittäjyyttä ja tutkimustulosten käyttämistä, toisin sanoen kehitetään paikallis- ja aluehallinnossa toimivien kaupunkiliikenteen ammattilaisten tietoja ja taitoja (elinikäinen oppiminen, henkilöstön vaihto-ohjelmat, ammatillinen jatkokoulutus), ehdotetaan erityisiä kaupunkiliikennettä koskevia korkea-asteen koulutusohjelmia (kesäkurssit, vaihto-ohjelmat) ja viedään innovatiivisia liikennekonsepteja onnistuneesti markkinoille (korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten tuki oheisyrittysten ja uusien yritysten perustamiseen jne.).

Lisäksi yhteistoimintakeskityksiin perustuvaa toimintamallia voitaisiin vahvistaa tähän aiheeseen keskittyvän osaamis- ja innovaatioyhteisön puitteissa, koska tällä aiheella on selkeä paikallinen ja alueellinen ulottuvuus.

3. SYNERGIA JA TÄYDENTÄVYYS NYKYISIIN ALOITTEISIIN NÄHDEN

Liikkuvuutta koskevat kysymykset saavat tukea monista unionin aloitteista. Unioni onkin hyvin aktiivinen tällä alalla.

Liikkuvuudella on yhteyksiä muihin unionin toimiin, ja näitä yhteyksiä tiivistetään entisestään. Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö ottaa huomioon kaupunkiliikenteen toimintasuunnitelman ja älykkästä liikennejärjestelmää koskevan toimintasuunnitelman mukaiset toimet.

Se tekee yhteistyötä etenkin sellaisten suunniteltujen älykkäitä kaupunkeja ja älykkäitä yhteisöjä koskevien eurooppalaisten aloitteiden kanssa, joissa käsitellään energiatehokkuutta, tieto- ja viestintäteknologiaa ja kaupunkiliikennettä.

⁽¹⁾ Esimerkkejä potentiaalisista markkinoista: uudet palvelut matkajille, liikennepaikkojen ylläpitoon ja liikennevirtojen ja -ruuhkien hallintaan; ajoneuvojen uudet sovellukset; monitasoiset viestintäpalvelut, joilla tuetaan viestintää ja vältetään matkustamista (JRC 65426 EN).

Osaamis- ja innovaatioyhteisö toisi erityisesti täydentävyyttä kouluttamalla keskeisiä toimijoita mutta myös tarjoamalla jäsennellyn toimijoiden verkoston, jossa toimijoilla on hyvät mahdollisuudet määrittää yleiset edellytykset ja parhaat toimintatavat alaan vaikuttavissa periaatteita ja sääntelyä koskevilla kysymyksissä.

Lisäksi tarvitaan koordinoitua yhteisen toiminta-aloitteen "Urbaani Eurooppa" kanssa, jolla kootaan yhteen kansalliset tutkimustoimet, tarkoituksena muuntaa kaupunkialueet innovaatio- ja teknologiakeskuksiksi, toteuttaa ympäristöystävällisiä ja älykkäitä kaupunkien sisäisiä ja niiden välisiä liikenne- ja logistiikkajärjestelmiä, pienentää ekologista jalanjälkeä ja edistää ilmastoneutraaliutta. Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö nopeuttaa ja edistää näiden yhteisten ohjelma-aloitteiden kanssa yhdistetyn julkisen huippututkimuksen hyödyntämistä ja eheyttää siten pirstoutunutta innovaatiomaisemaa.

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisön luonteisiin yhteistyöaloitteisiin kuuluu myös Civitas-aloite, jolla tuetaan puhtaaseen kaupunkiliikenteeseen liittyvien innovatiivisten toimien täytäntöönpanoa koskevia esittely- ja tutkimushankkeita, sekä eurooppalainen teollisuusaloite "Älykkäät kaupungit ja älykkäät yhteisöt", jonka tavoitteena on tehostaa kaupunkien energiantuotantoa ja -käyttöä ja saattaa ne kestäväälle pohjalle.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö voisi luoda yhteyksiä myös liikennettä ja energiaa koskeviin eurooppalaisiin teknologiayhteisöihin, vähäpäästöisiä ajoneuvoja koskevaan eurooppalaiseen aloitteeseen liittyviin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin sekä alan lukuisiin puiteohjelmahankkeisiin. Osaamis- ja innovaatioyhteisö ottaisi huomioon eurooppalaisten teknologiayhteisöjen puitteissa määritetyt tutkimuksen painopisteet ja toimintasuunnitelmat sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja puiteohjelmahankkeiden yhteydessä tähän mennessä tehdyn alan tutkimustyön, jotta tutkimustulosten käyttöönottoa ja hyödyntämistä tehostetaan ja nopeutetaan.

Täydentävyyttä haetaan myös eurooppalaisen mobiili- ja liikkuvuusala liittoutumasta. Liittouma saa osarahoitusta kilpailukyyn ja innovoinnin ohjelmasta, ja sen tavoitteena on saattaa yhteen alueelliset ja kansalliset päätöksentekijät, jotka tukevat innovatiivisia mobiili- ja liikkuvuusalan palveluratkaisuja tarkoituksenaan saada enemmän ja parempaa tukea näiden toimialojen innovatiivisia palveluja tuottaville pk-yrityksille.

Lisäksi se perustaa toimintansa Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmaan, ekoinnovointialan markkinareplikointihankkeisiin sekä kilpailukyyn ja innovoinnin ohjelmaan kuuluviin älykästä kaupunkiliikennettä koskeviin tieto- ja viestintäteknologiapohjaisiin palveluihin ja kokeiluhankkeisiin.

Tämän alan osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi tällaisia toimia, koska siinä keskityttäisiin osaamiskolmioon sisältyviin monitieteisiin toimiin, keskittyen selkeästi innovatiivisiin tuotteisiin ja palveluihin sekä yrittäjyyskoulutukseen.

Lisäksi kaupunkiliikenteeseen keskittyvä osaamis- ja innovaatioyhteisö täydentäisi joitain yksittäisiä toimia, joita toteutetaan kahdessa olemassa olevassa osaamis- ja innovaatioyhteisössä. Tällaisia ovat ilmastonmuutoksen osaamis- ja innovaatioyhteisön (Climate KIC) toimet, jotka koskevat siirtymistä vähähiilisiin, ilmastonmuutosta sietäviin kaupunkiin sekä EIT ICT Labs -yhteisön toimet, joissa keskitytään tutkimaan tulevaisuuden älykkäitä liikennejärjestelmiä ja digitaalisia kaupunkeja. Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö ottaa huomioon näissä osaamis- ja innovaatioyhteisöissä tehdyn työn ja asettaa sen laajempaan, ympäristöystävällisemmän, osallistavamman, turvallisemman ja älykkäämmän kaupunkiliikennejärjestelmän kontekstiin.

4. PÄÄTELMÄT

Kaupunkiliikenteen osaamis- ja innovaatioyhteisö soveltuu hyvin tarttumaan edellä luonnehdittuihin haasteisiin. Lisäksi se täyttää osaamis- ja innovaatioyhteisön aiheiden valintaperusteet seuraavasti:

- Se vastaa Euroopan suureen taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen haasteeseen (tarpeeseen kehittää eurooppalainen liikennejärjestelmä, joka on resurssitehokas, ympäristöystävällinen, turvallinen ja saumaton ja joka hyödyttää kansalaisia, taloutta ja yhteiskuntaa) ja tukee Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista ja sen ilmasto-, energia-, työllisyys-, innovaatio- ja koulutustavoitteiden saavuttamista.
- Tämän osaamis- ja innovaatioyhteisön painotusalue on Horisontti 2020 -puiteohjelman painopisteiden mukainen ja se täydentää muita unionin toimia liikenne-, ympäristö- ja energia-alalla.
- Lujittamalla yrittäjyysajattelua se integroi kehitteillä olevat teknologiat uusiin arvoketjuihin ja tukee akateemisen tutkimuksen tulosten muuntamista tuotteiksi ja palveluiksi.
- Sen avulla puututaan Euroopan paradoksiin, sillä se hyödyntää unionin vahvaa tutkimusperustaa ja luo uusia innovatiivisia lähestymistapoja, jotta voidaan varmistaa ympäristöystävällisempi, osallistavampi, turvallisempi ja älykkäämpi kaupunkiliikennejärjestelmä.

-
- Se tuo yhteen kriittisen massan huippulaatuisia tutkimuksen, innovoinnin ja yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sidosryhmiä, jotka eivät muuten yhdistäisi voimiaan.
 - Sen lähestymistapa on monialainen, ja se yhdistää siten eri vastuutasot yksityisistä yksiköistä aina julkiseen hallintoon (etenkin paikallistason hallintoon) ja yksittäisiin kansalaisiin.
 - Se edellyttää monitieteistä toimintaa ja uudentyyppisen, tieteenalojen rajat ylittävän koulutuksen kehittämistä.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1313/2013/EU,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

unionin pelastuspalvelumekanismista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 196 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Koska luonnon ja ihmisen aiheuttamat katastrofit ovat viime vuosina lisääntyneet huomattavasti ja muuttuneet selvästi vakavammiksi ja kun ollaan tilanteessa, jossa tulevat katastrofit ovat erityisesti ilmastonmuutoksen ja useiden luonnosta johtuvien ja teknisten riskien mahdollisen vuorovaikutuksen takia entistä suurempia ja monimutkaisempia ja niillä on pitkälle ulottuvia ja pitkäaikaisia seurauksia, on yhä tärkeämpää omaksua katastrofien hallintaan yhtenäinen lähestymistapa. Euroopan unionin olisi edistettävä solidaarisuutta ja tuettava, täydennettävä ja helpotettava jäsenvaltioiden toimien koordinoitua pelastuspalvelun alalla niiden järjestelmien tehostamiseksi, joiden tavoitteena on luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisy ja niihin varautuminen sekä avustustoimet.
- (2) Yhteisön pelastuspalvelumekanismi perustettiin neuvoston päätöksellä 2001/792/EY, Euratom ⁽²⁾, josta tehtiin uudelleen laadittu toisinto neuvoston päätöksellä 2007/779/EY, Euratom ⁽³⁾. Tämän mekanismin rahoitus on varmistettu neuvoston päätöksellä 2007/162/EY, Euratom ⁽⁴⁾, jolla perustettiin pelastuspalvelun rahoitusväline, jäljempänä 'rahoitusväline'. Siinä säädetään unionin antamasta rahoituksesta, jolla sekä parannetaan osaltaan avustustoimien tehokkuutta vakavissa hätätilanteissa että edistetään kaikenlaisten hätätilanteiden ennaltaehkäisyä ja

niihin varautumista koskevia toimenpiteitä, neuvoston päätöksen 1999/847/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti aiemmin toteutettujen toimenpiteiden jatkaminen mukaan luettuna. Rahoitusvälineen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

- (3) Unionin pelastuspalvelumekanismiin, jäljempänä 'unionin mekanismi', avulla varmistettavan suojelun olisi katettava ensisijaisesti ihmisten mutta myös ympäristön ja omaisuuden, kulttuuriperintö mukaan lukien, suojele sekä unionin alueella että sen ulkopuolella tapahtuvien kaikenlaisten luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä, mukaan lukien ympäristökatastrofit, meren pilaantuminen ja akuutit terveyttä uhkaavat hätätilanteet. Unionin mekanismin mukaista pelastuspalvelua ja muuta hätäapua voidaan tarvita kaikissa näissä katastrofeissa täydentämään vahinkoa kärsineen maan valmiuksia. Terroritekojen tai ydin- tai säteilyonnettomuuksien aiheuttamissa katastrofeissa unionin mekanismin olisi katettava ainoastaan pelastuspalvelun alaan kuuluvat varautumis- ja avustustoimet.
- (4) Unionin mekanismilla olisi myös edistettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 222 artiklan täytäntöönpanoa saattamalla voimavaroja ja valmiutensa käytettäväksi tarpeen mukaan.
- (5) Unionin mekanismi ilmentää näkyvästi Euroopan solidaarisuutta, sillä sen avulla varmistetaan oikea-aikainen käytännön osallistuminen katastrofien ennaltaehkäisyyn ja niihin varautumiseen sekä avustustoimiin katastrofin tapahtuessa ja sellaisen välittömästi uhatessa, tämän kuitenkin rajoittamatta asiaan vaikuttavien pelastuspalvelun alan ohjaavien periaatteiden ja järjestelyjen soveltamista. Tämä päätös ei tästä syystä saisi vaikuttaa jäsenvaltioille sellaisten kahden- tai monenvälisen sopimusten nojalla kuuluviin keskinäisiin oikeuksiin tai velvollisuuksiin, jotka liittyvät tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin kysymyksiin, eikä jäsenvaltioiden velvollisuuteen suojella ihmisiä, ympäristöä ja omaisuutta omalla alueellaan.
- (6) Unionin mekanismissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon asiaa koskeva unionin oikeus ja kansainväliset sitoumukset, ja siinä olisi hyödynnettävä yhteisvaikutusta asiaan liittyvien unionin aloitteiden kanssa. Sellaisia ovat muun muassa Euroopan maanseurantaohjelma (Copernicus), elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskeva Euroopan unionin ohjelma (European Programme for Critical Infrastructure Protection, EPCIP) ja yhteinen tietojenvaihtoympäristö (Common Information Sharing Environment, CISE).
- ⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 1999/847/EY, tehty 9 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön pelastuspalvelun alan toimintaohjelman perustamisesta (EYVL L 327, 21.12.1999, s. 53).

⁽¹⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 164.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/792/EY, Euratom, tehty 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön mekanismin perustamisesta tiiviimmän yhteistyön edistämiseksi pelastuspalvelualan avustustoimissa (EYVL L 297, 15.11.2001, s. 7).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2007/779/EY, Euratom, tehty 8 päivänä marraskuuta 2007, yhteisön pelastuspalvelumekanismiin perustamisesta (EYVL L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2007/162/EY, Euratom, tehty 5 päivänä maaliskuuta 2007, pelastuspalvelun rahoitusvälineen perustamisesta (EYVL L 71, 10.3.2007, s. 9).

- (7) Alueellisten ja paikallisten viranomaisten tehtävä on katastrofihallinnassa erittäin merkittävä. Alueellisten ja paikallisten viranomaisten on siten tarpeen osallistua asianmukaisesti tämän päätöksen nojalla toteutettuihin toimiin jäsenvaltioiden kansallisten rakenteiden mukaisesti.
- (8) Ennaltaehkäisy on keskeisen tärkeää katastrofeilta suojaamisessa, ja se edellyttää lisätoimia, kuten 30 päivänä marraskuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä ja komission tiedonannosta "Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettava yhteisön lähestymistapa" 21 päivänä syyskuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa edellytetään. Unionin mekanismin olisi sisällettävä yleiset poliittiset puitteet unionin toimille, jotka koskevat katastrofiriskien ennaltaehkäisyä. Näillä toimilla pyritään takaamaan korkeampi suojelutaso ja parempi katastrofien sietokyky ehkäisemällä tai vähentämällä katastrofien vaikutuksia ja edistämällä ennaltaehkäisyn kulttuuria, myös ottamalla huomioon ilmastonmuutoksen todennäköiset vaikutukset ja asianmukaisten sopeutumistoimien tarpeen. Tässä suhteessa riskinarviointi, riskinhallinnan suunnittelu, kunkin jäsenvaltion kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla suorittama riskinhallintakyvyn arviointi, johon osallistuu tarvittaessa muita asiaankuuluvia yksiköitä, unionin tasolla laadittu yleiskatsaus riskeihin sekä vertaisarviointit ovat olennaisen tärkeitä, jotta katastrofien hallintaan voidaan luoda yhtenäinen lähestymistapa, jossa yhdistyvät ennaltaehkäisy-, varautumis- ja avustustoimet. Tästä syystä unionin mekanismin olisi sisällytettävä yleiset puitteet riskejä ja riskinhallintakykyä koskevan tiedon jakamista varten, tämän kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 346 artiklan soveltamista, jonka mukaan mitään jäsenvaltiota ei olisi velvoitettava antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusetujensa vastaiseksi.
- (9) Unionin olisi avustettava jäsenvaltioita edistämällä osaltaan Euroopan yhteistä etua palvelevien rajatylittävien havainto-, ennakkovaroitus- ja hälytysjärjestelmien kehittämistä ja tehokkaampaa yhdistämistä, jotta jäsenvaltiot voisivat käynnistää katastrofiaputoimet mahdollisimman pienellä viiveellä ja tiedottaa vaarasta unionin kansalaisille. Tällaisissa järjestelmissä olisi otettava huomioon olemassa olevat ja tulevat tietolähteet ja -järjestelmät, joihin niiden olisi myös perustettava, edistäen samalla asiaankuuluvia uusia tekniikoita.
- (10) Unionin mekanismin olisi sisällytettävä yleiset poliittiset puitteet, joiden tavoitteena on parantaa jatkuvasti pelastuspalvelujärjestelmien, -palvelujen, niiden henkilöstön ja väestön valmiustasoa unionissa. Tämän olisi käsitettävä katastrofien ennaltaehkäisyä sekä varautumis- ja avustustoimia koskeva harjoitusohjelma, saatujen kokemusten hyödyntämistä koskeva ohjelma sekä koulutusohjelmia ja koulutusverkosto unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, kuten Euroopan katastrofihallintakoulutuksesta 27 päivänä marraskuuta 2008 annetuissa neuvoston päätelmissä edellytetään.
- (11) Yhteistyön tehostamiseksi pelastuspalvelutoiminnan alalla ja jäsenvaltioiden koordinoitun ja yhteisen nopean toiminnan kehittämiseksi edelleen olisi jatkettava yhden tai useamman jäsenvaltion resurssista koostuvien, täyteen yhteentoinivuuteen pyrkivien pelastuspalveluyksiköiden kehittämistä. Yksiköt olisi organisoitava jäsenvaltioiden tasolla ja niiden olisi oltava näiden määräysvallassa ja valvonnassa.
- (12) Unionin mekanismin olisi helpotettava avustustoimien käynnistämistä ja niiden koordinoitua. Unionin mekanismin olisi perustuttava unionin rakenteeseen, johon kuuluvat hätäavun koordinoitakeskus (Emergency Response Coordination Centre, ERCC), eurooppalaiset hätäapuvalmiudet (Emergency Response Capacity, EERC) jäsenvaltioiden ennakkoon sitomien valmiuksien vapaaehtoisen reservin muodossa, koulutetut asiantuntijat, komission hallinnoima yhteinen hätäviestintä- ja tietojärjestelmä (Common Emergency Communication and Information System, CECIS) ja jäsenvaltioiden yhteispisteet. Sen olisi mahdollistettava tarkistettujen tilannetietojen kerääminen, niiden jakaminen jäsenvaltioille ja pelastuspalvelutoimista saatujen kokemusten vaihtaminen.
- (13) Jotta voidaan edistää katastrofiapuoperaatioiden suunnittelua unionin mekanismin puitteissa ja parantaa keskeisten valmiuksien saatavuutta, on välttämätöntä kehittää eurooppalaisia hätäapuvalmiuksia jäsenvaltioiden ennakkoon sitomien valmiuksien vapaaehtoisena reservinä ja jäsenneilty prosessi mahdollisten valmiuksien puutteiden tunnistamiseksi.
- (14) Unionin ulkopuolella toteutettavien katastrofiaputoimien osalta unionin mekanismin olisi edistettävä ja tuettava jäsenvaltioiden ja unionin kokonaisuutena toteuttamia toimia kansainvälisen pelastuspalvelutyön johdonmukaisuuden lisäämiseksi. Yhdistyneillä kansakunnilla on niissä tapauksissa, joissa se on läsnä, hätäaputoimien yleiskoordinoijan asema kolmansissa maissa. Unionin mekanismin puitteissa tarjottava pelastuspalveluapu olisi koordinoitava Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden asiaan liittyvien kansainvälisten toimijoiden kanssa käytettävissä olevien voimavarojen käytön maksimoimiseksi ja toimien tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi. Yleisen koordinoitun tukeminen edellyttää unionin pelastuspalvelun tehostettua koordinoitua unionin mekanismin avulla, ja tällä voidaan myös varmistaa, että unionin panos hätäaputoimiin on kattava. Katastrofeissa, joissa apua annetaan sekä unionin mekanismin kautta että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96⁽¹⁾ nojalla, komission olisi varmistettava unionin kaikkien toimien tehokkuus, johdonmukaisuus ja täydentävyys humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen mukaisesti⁽²⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta (EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma (EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1).

- (15) Riittävän kuljetuskaluston saatavuutta ja käyttövalmiutta on parannettava, jotta nopean toimintavalmiuden kehittämistä voidaan tukea unionin tasolla. Unionin olisi tuettava ja täydennettävä jäsenvaltioiden toimia helpottamalla kuljetuskalustonkoordinointia ja yhdistämistä sekä osallistumalla tarvittaessa lisäkaluston rahoitukseen tiettyjen perusteiden mukaisesti ja olemassa olevat järjestelmät huomioon ottaen.
- (16) Avustustoimien olisi perustuttava tarpeeseen ja niitä olisi koordinoitava täysimääräisesti paikan päällä, jotta voidaan maksimoida niiden tehokkuus ja varmistaa hädänalaisen väestön avunsaanti. Komission olisi annettava asianmukaista logistista tukea paikan päälle lähetetyille asiantuntijaryhmille.
- (17) Unionin mekanismia voidaan käyttää myös konsuliviranomaisten unionin kansalaisille antaman avun pelastuspalvelutukena kolmansissa maissa tapahtuvien katastrofien yhteydessä, jos asianomaisten jäsenvaltioiden konsuliviranomaiset sitä pyytävät. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan koordinoitava tällaisia pyyntöjä keskenään ja muiden asiaankuuluvien toimijoiden kanssa unionin mekanismin optimaalisen käytön varmistamiseksi ja paikan päällä esiintyvien käytännön ongelmien välttämiseksi. Tätä tukea voisi pyytää esimerkiksi "johtava valtio" tai kaikille unionin kansalaisille annettavaa apua koordinoiva jäsenvaltio. "Johtavan valtion" käsite olisi ymmärrettävä "konsuliasioiden johtavan valtion" käsitteen käyttöön ottamista koskevien Euroopan unionin ohjeiden mukaisesti ⁽¹⁾. Tämän päätöksen soveltaminen ei rajoita niiden unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat konsuliviranomaisten unionin kansalaisille ulkomailla antamaa suojelua.
- (18) Avustusoperaatioita suunniteltaessa on hyödyllistä olla yhteydessä myös asiaankuuluviin valtioista riippumattomiin järjestöihin ja muihin asiaankuuluviin yksiköihin, jotta voidaan kartoittaa avustusvalmiuksia, joita ne voivat jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kautta pystyä tarjoamaan katastrofeissa.
- (19) Katastrofiapuun voi kuulua tärkeänä osana ja viimeisenä keinona sotilaallisten voimavarojen käyttö siviilipelastuspalvelun johdolla. Silloin kun sotilaallisten voimavarojen käyttö pelastuspalveluoperaatioiden tukena katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, asevoimien kanssa tehtävässä yhteistyössä olisi noudatettava yksityiskohtaisia menettelytapoja, menettelyjä ja perusteita, jotka neuvosto tai sen toimivaltaiset elimet vahvistavat pelastuspalvelun kanalta merkittävien sotilaallisten voimavarojen saattamiseksi unionin mekanismin käytettäväksi, ja sen olisi oltava asianmukaisten kansainvälisten ohjeiden mukaista.
- (20) Jos unionin mekanismin mukaisesti annettu apu myötävaikuttaa unionin erityisesti monimutkaisissa hätätilanteissa toteuttamaan humanitaariseen avustustoimintaan, tämän päätöksen nojalla rahoitustukea saavien toimien olisi oltava johdonmukaisia humanitaaristen periaatteiden ja humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa tarkoitettujen pelastuspalvelujen ja sotilaallisten voimavarojen käyttöä koskevien periaatteiden kanssa.
- (21) Euroopan talousalueen (ETA) jäsenenä olevien Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maiden, unioniin liittyvien maiden, ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden olisi voitava osallistua mekanismin toimintaan. Myös ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden, jotka eivät osallistu unionin mekanismin toimintaan, sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden olisi voitava hyötyä tietyistä tämän päätöksen nojalla rahoitettavista toimista.
- (22) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien seikkojen osalta: hätäavun koordinoitikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden välinen vuorovaikutus sekä unionissa ja unionin ulkopuolella toteutettavien katastrofiaputoimien operatiiviset menettelyt; yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän osat ja tämän järjestelmän kautta tapahtuvan tietojenvaihdon organisointi; asiantuntijaryhmien lähettämisprosessi; yksiköiden, muiden avustusvalmiuksien ja asiantuntijoiden osoittaminen; yksiköiden toiminnan ja yhteentoimivuuden operatiiviset edellytykset; eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien toiminnan edellyttämät valmiustavoitteet, laatu- ja yhteentoimivuusvaatimukset sekä hyväksyntä- ja rekisteröintimenettelyt, mukaan lukien rahoitusjärjestelyt; eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien puutteiden tunnistaminen ja poistaminen; koulutusohjelman, harjoituksia koskevan kehityksen ja saatujen kokemusten hyödyntämistä koskevan ohjelman organisointi; avustusten kuljetustuen organisointi. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾.
- (23) Tässä päätöksessä säädetyt täytäntöönpanosäädökset olisi hyväksyttävä tarkastelumenettelyä noudattaen.
- (24) Tällä päätöksellä tehostetaan unionin ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä helpotetaan koordinoitua pelastuspalvelun alalla, mikä lisää toimien tehokkuutta mitta-kaavaedun ja täydentävyyden johdosta. Jos jäsenvaltion toimintavalmiudet eivät ole riittävät katastrofitilanteessa, tämä valtio voi päättää pyytää unionin mekanismista täydennystä sen omille pelastuspalvelu- ja muille katastrofiaavustusvoimavaroilleen.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 12.12.2008, s. 6.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitteita, vaan ne voidaan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Tämä päätös ei vaikuta vakaushjelman perustamista koskevan myöhemmin annettavan unionin säädöksen soveltamisalaan kuuluviin toimiin, unionin toimintaohjelmia terveyden alalla koskevan unionin lainsäädännön perusteella toteutettuihin kansanterveyttä koskeviin toimenpiteisiin eikä vuosien 2012-2020 kuluttajaohjelmaa koskevan myöhemmin annettavan unionin perusteella hyväksyttäviin kuluttajansuojaa koskeviin toimenpiteisiin.
- (27) Yhdenmukaisuuden vuoksi toimet, jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 2007/124/EY, Euratom⁽¹⁾ ja poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineen perustamista osana sisäisen turvallisuuden rahastoa koskevan, myöhemmin annettavan unionin säädöksen soveltamisalaan tai jotka liittyvät lain ja järjestyksen ylläpitoon ja sisäisen turvallisuuden turvaamiseen, eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan. Tätä päätöstä ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1257/96 soveltamisalaan kuuluviin toimiin.
- (28) Tämän päätöksen säännökset eivät vaikuta sellaisten Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukaisesti annettavien oikeudellisesti sitovien säädösten antamiseen, joissa säädetään erityisistä hätätoimenpiteistä ydin- tai säteilykatastrofien yhteydessä.
- (29) Tämä päätös koskee myös meren pilaantumisen ehkäisemisen, torjuntavalmiuden ja torjunnan alalla toteutettavia toimia, lukuun ottamatta toimia, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002⁽²⁾ soveltamisalaan.
- (30) Varmistaakseen tämän päätöksen täytäntöönpanon komissio voi rahoittaa sellaisia valmisteluun, seurantaan, valvontaan, tarkastuksiin ja arviointiin liittyviä toimia, jotka ovat tarpeen unionin mekanismin hallinnointia ja sen tavoitteiden saavuttamista varten.
- (31) Tämän päätöksen mukainen kustannusten korvaaminen, julkisten hankintasopimusten tekeminen ja avustusten myöntäminen olisi toteutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾ mukaisesti. Pelastuspalvelualan toiminnan erityisluonteen johdosta on asianmukaista säätää, että avustuksia voidaan myöntää sekä yksityisoikeudellisille että julkisoikeudellisille oikeushenkilöille. On myös tärkeää, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 sääntöjä noudatetaan erityisesti siinä säädettyjen taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteiden osalta.
- (32) Euroopan unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joihin kuuluvat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
- (33) Tässä päätöksessä vahvistetaan unionin mekanismin kokonaisuuden ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽⁴⁾ 17 kohdassa tarkoitettuna ensisijaisena rahoitusohjearvona vuosittaisessa talousarviomenettelyssä. Rahoitusohjeen mukainen määrä rahoitetaan osittain vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeesta 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus" ja osittain otsakkeesta 4 "Globaali Eurooppa".
- (34) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat rahoituspuitteet olisi jaettava liitteessä esitettyjen prosenttiosuuksien mukaisesti.
- (35) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän päätöksen täytäntöönpanemista varten olevien rahoituspuitteiden jakamisen tarkastelemiseksi väliarvioinnin tulosten perusteella uudelleen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017. Kiireellistä menettelyä olisi sovellettava, jos on milloin hyvänsä tarpeen tarkistaa välittömästi avustustoimiin käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2007/124/EY, Euratom, tehty 12 päivänä helmikuuta 2007, terrorismin ja muihin turvallisuuteen liittyvien riskien ennalta ehkäisyä, torjuntavalmiutta ja näiden seurausten hallintaa koskevan erityisohjelman perustamisesta kaudelle 2007–2013 osana turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaa yleisohjelmaa (EUVL L 58, 24.2.2007, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EUVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleisen talousarvion sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1

(36) Tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014, koska se liittyy vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

YLEIS- JA ERITYISTAVOITTEET, KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Yleistavoite ja kohde

1. Unionin pelastuspalvelumekanismiin, jäljempänä 'unionin mekanismi', tarkoituksena on tehostaa unionin ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja helpottaa koordinoitua pelastuspalvelun alalla, jotta voidaan parantaa niiden järjestelmien tehokkuutta, joiden tavoitteena on luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisy ja niihin varautuminen sekä avustustoimet.

2. Unionin mekanismin avulla varmistettava suojelu kattaa ensisijaisesti ihmisten mutta myös ympäristön ja omaisuuden, kulttuuriperintö mukaan lukien, suojelun sekä unionin alueella että sen ulkopuolella tapahtuvien kaikenlaisten luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä, mukaan lukien terroritekojen seuraukset, teknologian ja säteilyonnettomuuksien aiheuttamat katastrofit sekä ympäristökatastrofit, meren pilaantuminen ja akuutit terveyttä uhkaavat hätätilanteet. Terroritekojen ja säteilyonnettomuuksien aiheuttamien katastrofien seurausten osalta unionin mekanismi voi kattaa ainoastaan valmius- ja avustustoimet.

3. Unionin mekanismilla edistetään jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta käytännön yhteistyöllä ja koordinoinnilla ilman, että tällä on vaikutusta jäsenvaltioiden ensisijaiseen velvollisuuteen suojella katastrofeilta oman alueensa ihmisiä, ympäristöä ja omaisuutta, kulttuuriperintö mukaan lukien, ja tarjota jäsenvaltioiden katastrofihallintajärjestelmille riittävät resurssit, jotta ne voivat selviytyä asianmukaisesti ja johdonmukaisella tavalla luonteeltaan ja laajuudeltaan sellaisista katastrofeista, joita voidaan kohtuudella ennakoida tapahtuvaksi ja joihin voidaan varautua.

4. Tässä päätöksessä annetaan unionin mekanismia koskevat yleiset säännöt ja unionin mekanismin mukaisesti annettavaa rahoitustukea koskevat säännöt.

5. Unionin mekanismi ei vaikuta unionin voimassa olevien asiaan liittyvien säädösten, Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen tai voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisiin velvoitteisiin.

6. Tätä päätöstä ei sovelleta toimiin, jotka toteutetaan asetuksen (EY) N:o 1257/96, asetuksen (EY) N:o 1406/2002, asetuksen (EY) N:o 1717/2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston

päätöksen N:o 1082/2013/EU⁽¹⁾ tai terveyden, sisäasioiden ja oikeuden alan toimintaohjelmia koskevan unionin lainsäädännönnoja.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä päätöstä sovelletaan yhteistyöhön pelastuspalvelun alalla. Tähän yhteistyöhön sisältyvät

- ennaltaehkäisy- ja valmiustoimet unionissa sekä 5 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan osalta myös unionin ulkopuolella; ja
- toimenpiteet, joilla annetaan apua katastrofin välittömiin haitallisiin seurauksiin unionissa ja sen ulkopuolella, 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maata mukaan lukien, sen jälkeen kun apua on pyydetty unionin mekanismin kautta.

2. Tässä päätöksessä otetaan huomioon unionin eristyneiden, syrjäisimpien ja muiden alueiden tai saarien erityistarpeet katastrofien ennaltaehkäisyssä, niihin varautumisessa ja niitä koskevista avustustoimista sekä merentakaisen maiden ja alueiden erityistarpeet katastrofiavun osalta.

3 artikla

Erityistavoitteet

1. Unionin mekanismin avulla tuetaan, täydennetään ja helpotetaan jäsenvaltioiden toiminnan koordinoitua seuraavien yhteisten erityistavoitteiden saavuttamiseksi:

- saavuttaa korkea suojelun taso katastrofeja vastaan ehkäisemällä tai vähentämällä katastrofien mahdollisia vaikutuksia, edistämällä ennaltaehkäisyn kulttuuria sekä parantamalla pelastuspalvelun ja muiden asiaankuuluvien yksikköjen välistä yhteistyötä;
- parantaa katastrofitilanteita koskevaa varautumista avustamiseen jäsenvaltioiden ja unionin tasolla;
- helpottaa nopeita ja tehokkaita avustustoimia katastrofitapahtumissa tai sellaisen välittömästi uhatessa; ja
- lisätä yleistä tietoisuutta katastrofeista ja varautumista niiden kohtaamiseen.

2. Tämän päätöksen soveltamisen seurantaan, arviointiin ja tarvittaessa tarkistamiseen käytetään indikaattoreita. Näitä indikaattoreita ovat:

- edistyminen katastrofien ennaltaehkäisyn puitteiden toteuttamisessa mitattuna niiden jäsenvaltioiden määrällä, jotka ovat toimittaneet komissiolle yhteenvedon riskiarvioinneistaan ja 6 artiklassa tarkoitettua riskinhallintakykyään koskevan arviointin;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1082/2013/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 2119/98/EY kumoamisesta (EUVL L 293, 5.11.2013, s. 1).

- b) edistyminen katastrofeihin valmistautumisen tason kohottamisessa mitattuna avustusvalmiuksien määrällä, jotka sisältyvät vapaaehtoiseen reserviin 11 artiklassa tarkoitettujen valmiustavoitteiden osalta, sekä yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään rekisteröityjen yksiköiden lukumäärällä;
- c) edistyminen katastrofien avustustoimien tehostamisessa mitattuna unionin mekanismin puitteissa toteutettujen avustustoimien nopeudella ja sillä, missä määrin apu vastaa kentän tarpeisiin; ja
- d) edistyminen yleisen katastrofietietoisuuden parantamisessa ja valmiuden lisäämisessä niiden kohtaamiseen mitattuna unionin kansalaisten tietoisuudella oman alueensa riskeistä.

4 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 'katastrofilla' tarkoitetaan tilannetta, jolla on tai jolla voi olla vakavia vaikutuksia ihmisiin, ympäristöön tai omaisuuteen, kulttuuriperintö mukaan lukien;
- 'avustustoimilla' tarkoitetaan toimia, jotka toteutetaan avunpyynnön perusteella unionin mekanismin puitteissa katastrofin välittömästi uhatessa, sen aikana tai sen jälkeen sen välittömien haitallisten vaikutusten torjumiseksi;
- 'varautumisella' tarkoitetaan henkilöiden ja tarvikkeiden sekä rakenteiden, yhteisöjen ja järjestöjen ennalta toteutettujen toimien avulla saatua valmiutta ja kykyä varmistaa nopeat ja tehokkaat avustustoimet katastrofitilanteessa;
- 'ennaltaehkäisyllä' tarkoitetaan toimia, joilla on tarkoitus vähentää riskejä tai rajoittaa katastrofeista ihmisille, ympäristölle, omaisuudelle, kulttuuriperintö mukaan lukien, aiheuttamia haitallisia seurauksia;
- 'ennakkovaroituksella' tarkoitetaan oikea-aikaista ja tehokasta tiedottamista, jonka ansiosta voidaan toteuttaa toimia riskien ja katastrofin haitallisten vaikutusten välttämiseksi tai vähentämiseksi ja edistää varautumista tehokkaisiin avustustoimiin;
- 'yksiköllä' tarkoitetaan etukäteen määriteltyä jäsenvaltioiden voimavarojen omavaraista ja itsenäistä, tehtävä- ja tarvelähtöistä järjestelyä tai jäsenvaltioiden liikkuvaa operatiivista ryhmää, jolla on tarvittava henkilöstö ja materiaali, jotka voidaan kuvata sen toimintakykyinä tai niiden tehtävien perusteella, jotka se pystyy suorittamaan;
- 'riskinarvioinnilla' tarkoitetaan kattavaa eri alojen välistä prosessia, jossa riskit tunnistetaan, analysoidaan ja arvioidaan kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;

8. 'riskinhallintakyvyllä' tarkoitetaan jäsenvaltion tai sen alueiden kykyä vähentää tai lievittää riskinarvioinneissaan tunnistamia riskejä (katastrofin vaikutuksia ja todennäköisyyttä) kyseisessä jäsenvaltiossa hyväksyttävissä oleville tasoille, ja mukautua niihin. Riskinhallintakyky arvioidaan teknisenä, rahoitukseen liittyvänä ja hallinnollisena kykyä toteuttaa asianmukaisesti:

- riskinarvioiteja,
- riskinhallintasuunnittelua ennaltaehkäisyä ja varautumista varten, ja
- riskin ennaltaehkäisy- ja valmiustoimenpiteitä;

9. 'isäntävaltion tuella' tarkoitetaan apua vastaanottavan tai lähettävän maan taikka komission valmius- ja avustusvaiheessa toteuttamia toimia ennakoitavien esteiden poistamiseksi unionin mekanismin välityksellä tarjottavalta kansainväliseltä avulta. Tähän sisältyy jäsenvaltioiden antama tuki, jolla helpotetaan avun kuljettamista niiden alueen kautta;

10. 'avustusvalmiudella' tarkoitetaan apua, jota voidaan pyynnöstä antaa unionin mekanismin välityksellä;

11. 'logistiikkatuella' tarkoitetaan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien tehtäviensä suorittamisessa tarvittavia välttämättömiä tarvikkeita tai palveluja, muun muassa viestintäyhteyksiä, tilapäistä majoitusta, elintarvikkeita tai maan sisäisiä kuljetuksia.

II LUKU

ENNALTAEHKÄISY

5 artikla

Ennaltaehkäisevät toimet

- Ennaltaehkäisyn tavoitteiden ja ehkäisevien toimien toteuttamiseksi komissio:
 - toteuttaa toimia katastrofiriskejä koskevan tietopohjan parantamiseksi sekä osaamisen, parhaiden käytäntöjen ja tietojen jakamisen edistämiseksi, myös niiden jäsenvaltioiden kesken, joilla on yhteisiä riskejä;
 - tukee ja edistää jäsenvaltioiden riskinarviointia ja riskien karitoittamistoimia hyvien käytäntöjen jakamisen kautta ja helpottaa erityisosaamisen ja asiantuntemuksen saatavuutta yhteistä etua koskevilla kysymyksissä;
 - laatii ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle eri alat kattavan yleiskatsauksen ja kartan niistä luonnon ja ihmisen aiheuttamista katastrofiriskeistä, joita unioni voi kohdata, noudattamalla johdonmukaista lähestymistapaa politiikan eri aloilla, joiden puitteissa voidaan käsitellä katastrofien ennaltaehkäisyä tai jotka voivat vaikuttaa siihen, ja ottamalla asianmukaisesti huomioon ilmastonmuutoksen todennäköiset vaikutukset;

- d) edistää ja jakaa hyviä käytäntöjä, joilla kansallisia pelastuspalvelun järjestelmiä valmistellaan selviytymään ilmastonmuutoksen vaikutuksista;
- e) edistää ja tukee jäsenvaltioiden riskinhallintatoimien kehittämistä ja toteuttamista hyvien käytäntöjen jakamisen kautta ja helpottaa erityisosaamisen ja asiantuntemuksen saatavuutta yhteistä etua koskeissa kysymyksissä;
- f) kokoaa yhteen ja levittää jäsenvaltioiden antamia tietoja, järjestää kokemusten vaihdon riskinhallintakyvyn arvioinnista, kehittää yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2014 näiden arviointien sisältöä, metodologiaa ja rakennetta koskevat suuntaviivat sekä helpottaa hyvien käytäntöjen jakamista ennaltaehkäisyn ja varautumisen suunnittelussa, myös vapaaehtoisten vertaisarviointien kautta;
- g) raportoi määräajoin 6 artiklan c alakohdassa asetettujen määräaikojen mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle 6 artiklan täytäntöönpanon edistymisestä;
- h) edistää niiden unionin eri rahastojen käyttöä, joilla voidaan tukea kestävää kriisien ennaltaehkäisyä ja rohkaisee jäsenvaltioita ja alueita hyödyntämään näitä rahoitusmahdollisuuksia;
- i) korostaa riskien ennaltaehkäisyn tärkeyttä ja tukee jäsenvaltioita asiaa koskevan tietoisuuden lisäämisessä, yleisölle suunnatussa tiedottamisessa ja koulutuksessa;
- j) edistää ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä jäsenvaltioissa ja 28 artiklassa tarkoitetuissa kolmansissa maissa hyvien käytäntöjen jakamisen kautta ja helpottaa erityisosaamisen ja asiantuntemuksen saatavuutta yhteistä etua koskeissa kysymyksissä; ja
- k) toteuttaa läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa muitakin tukevia ja täydentäviä ennaltaehkäisytöitä, jotka ovat tarpeen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn tavoitteen saavuttamiseksi.

2. Komissio voi jäsenvaltion, kolmannen maan, Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön pyynnöstä lähettää paikan päälle asiantuntijaryhmän antamaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevaa neuvontaa.

6 artikla

Riskinhallinta

Edistääkseen tehokasta ja johdonmukaista lähestymistapaa katastrofien ennaltaehkäisyssä ja niihin varautumisessa jakamalla keskenään muita kuin arkaluonteisia tietoja, eli tietoja, joiden ilmaiseminen ei ole jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuussetujen vastaista, ja unionin mekanismin puitteissa parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden on:

- a) kehitettävä riskinarviointeja kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla ja annettava komissiolle yhteenveto niiden keskeisistä osista viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi;
- b) kehitettävä ja parannettava katastrofien riskinhallintasuunniteluaan kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;
- c) annettava komissiolle riskinhallintakyvystään kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla tehdyt arvioinnit 5 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen valmiiksi saamisen jälkeen joka kolmas vuosi ja aina, kun on tehty merkittäviä muutoksia; ja
- d) osallistuttava vapaaehtoisuuteen pohjalta riskinhallintakyvyn arviointeja koskeviin vertaisarviointeihin.

III LUKU

VALMIUS

7 artikla

Hätäavun koordinoitikeskus

Perustetaan hätäavun koordinoitikeskus (ERCC). Hätäavun koordinoitikeskus huolehtii ympärivuorokautisesta toimintavalmiudesta seitsemänä päivänä viikossa, ja se palvelee jäsenvaltioita ja komissiota unionin mekanismin tavoitteiden saavuttamisessa.

8 artikla

Komission yleiset varautumistoimet

Komissio toteuttaa seuraavat varautumistoimet, joilla se:

- a) hallinnoi hätäavun koordinoitikeskusta;
- b) hallinnoi yhteistä hätäviestintä- ja tietojärjestelmää (CECIS) tiedonvälityksen ja tietojen jakamisen mahdollistamiseksi hätäavun koordinoitikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden välillä;
- c) edistää Euroopan yhteistä etua palvelevien rajatylittävien havainto-, ennakkovarointus- ja hälytysjärjestelmien kehittämistä ja tehokkaampaa yhteenliittämistä, jotta nopeat avustustoimet ovat mahdollisia ja jotta edistetään kansallisten ennakkovarointus- ja hälytysjärjestelmien keskinäisiä yhteyksiä sekä niiden yhteyksiä hätäavun koordinoitikeskukseen sekä yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään. Näissä järjestelmissä on otettava huomioon olemassa olevat ja tulevat tieto-, seuranta- ja havaintolähteet ja -järjestelmät, joiden pohjalta niiden on rakennuttava;
- d) luo valmiuden koota ja lähettää paikan päälle asiantuntijaryhmiä, ja hallinnoi tätä valmiutta; näiden ryhmien tehtävänä on
- i) arvioida apua pyytävän valtion niitä tarpeita, joita mahdollisesti voidaan käsitellä unionin mekanismin avulla,

- ii) edistää tarvittaessa katastrofiaputoimien koordinointia paikan päällä ja pitää yhteyttä apua pyytävän valtion toimivaltaisiin viranomaisiin, ja
- iii) tukea apua pyytävää valtiota antamalla ennaltaehkäisy-, varautumis- tai avustustoimia koskevaa asiantuntija-apua;
- e) luo ja säilyttää valmiuden antaa logistiikkatukea näille asiantuntijaryhmille;
- f) kehittää ja ylläpitää sellaisten jäsenvaltioiden koulutettujen asiantuntijoiden verkostoa, jotka voivat lyhyellä varoitusajalla avustaa hätäavun koordinoitikeskusta tietojen seurannassa ja koordinoinnin helpottamisessa;
- g) helpottaa jäsenvaltioiden välistä koordinointia katastrofeja koskevien avustusvalmiuksien ennakkoivassa sijoittamisessa unionin sisällä;
- h) tukee työtä, jota tehdään yksiköiden ja muiden avustusvalmiuksien yhteentoimivuuden parantamiseksi, ottamalla huomioon parhaat käytännöt jäsenvaltioiden ja kansainvälisellä tasolla;
- i) toteuttaa toimivaltansa puitteissa toimet, joita tarvitaan isäntävaltion tuen helpottamiseksi; näitä ovat muun muassa isäntävaltion tukea koskevien ohjeiden laatiminen yhdessä jäsenvaltioiden kanssa operatiivisten kokemusten pohjalta ja näiden ohjeiden ajantasaistaminen;
- j) tukee sellaisten vapaaehtoisten vertaisarviointiohjelmien perustamista jäsenvaltioiden varautumisstrategioita varten, jotka perustuvat ennalta määriteltyihin ehtoihin ja joiden avulla on mahdollista laatia suosituksia unionin varautumistason parantamiseksi; ja
- k) toteuttaa läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa muitakin tukevia ja täydentäviä varautumistoimia, jotka ovat tarpeen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellyn tavoitteen saavuttamiseksi.

9 artikla

Jäsenvaltioiden yleiset valmiustoimet

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä vapaaehtoisuuteen perustuen kehittämään yksiköitä, joilla täytetään erityisesti ensisijaiset avustus- tai tukitarpeet unionin mekanismin puitteissa.

Jäsenvaltioiden on nimettävä etukäteen toimivaltaisista yksiköistään ja erityisesti pelastuspalveluyksiköistään tai muista hätäapu-yksiköistään ne yksiköt, muut avustusvalmiudet ja asiantuntijat, jotka voivat olla pyynnöstä käytettävissä avustustoimiin unionin mekanismin välityksellä. Niiden on otettava huomioon, että yksikköjen tai muun avustusvalmiuden kokoonpano voi riippua katastrofin lajista ja katastrofiin liittyvistä erityistarpeista.

2. Yksiköt muodostetaan yhden tai useamman jäsenvaltion resursseista, ja niiden on:

a) voitava suorittaa ennalta määriteltyjä tehtäviä avustustoiminnan aloilla vakiintuneiden kansainvälisten suuntaviivojen mukaisesti, minkä vuoksi

i) ne on voitava lähettää paikan päälle erittäin lyhyellä varoitusajalla hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen, ja

ii) niiden on pystyttävä työskentelemään omavaraisesti ja itsenäisesti tietyn määrätyn ajan;

b) oltava yhteentoimivia muiden yksiköiden kanssa;

c) osallistuttava koulutukseen ja harjoituksiin yhteentoimivuusvaatimuksen täyttämiseksi;

d) oltava sellaisen henkilön alaisuudessa, joka vastaa yksiköiden toiminnasta; ja

e) kyettävä tarvittaessa toimimaan yhteistyössä muiden unionin elinten ja/tai kansainvälisten instituutioiden, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien, kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä vapaaehtoisuuteen perustuen etukäteen asiantuntijoita, jotka voidaan lähettää paikan päälle 8 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien jäseninä.

4. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava mahdollisuuksia tarjota tarvittaessa muutakin avustusvalmiutta, joka voi olla saatavissa toimivaltaisista yksiköistä tai jota valtioista riippumattomat järjestöt ja muut asiaankuuluvat yhteisöt voivat tarjota.

Muuhun avustusvalmiuteen voi kuulua yhden tai useamman jäsenvaltion resursseja, ja niillä on tarvittaessa:

a) voitava suorittaa tehtäviä avustustoiminnan aloilla vakiintuneiden kansainvälisten suuntaviivojen mukaisesti, ja siitä syystä

i) ne on voitava lähettää paikan päälle erittäin lyhyellä varoitusajalla hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen, ja

ii) niiden on tarvittaessa pystyttävä työskentelemään omavaraisesti ja itsenäisesti tietyn määrätyn ajan;

b) kyettävä tarvittaessa toimimaan yhteistyössä muiden unionin elinten ja kansainvälisten instituutioiden, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien, kanssa.

5. Jäsenvaltiot voivat asianmukaiset turvallisuuskäsitteet huomioon ottaen antaa tietoja asianmukaisista sotilaallisista voimavaroista, joita voidaan käyttää äärimmäisenä keinona osana unionin mekanismin välityksellä annettavaa apua, ja johon voi kuulua kuljetus- ja logistiikka- tai lääkintätukea.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarpeelliset tiedot 1–5 kohdassa tarkoitetuista asiantuntijoista, yksiköistä ja muista avustusvalmiuksista, joita ne tarjoavat avustustoimintaan unionin mekanismin välityksellä, ja saatettava nämä tiedot tarvittaessa ajan tasalle.

7. Jäsenvaltioiden on nimettävä 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen yhteyspisteiden ja ilmoitettavien ne komissiolle.

8. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset varautumistoimet, joilla helpotetaan isäntävaltion tukea.

9. Jäsenvaltioiden on komission tuella toteutettava 23 artiklan mukaisesti tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan niiden tarjoaman avun nopea kuljetus.

10 artikla

Operaatioiden suunnittelu

1. Komissio ja jäsenvaltiot työskentelevät yhdessä, jotta voidaan parantaa katastrofiapuoperaatioiden suunnittelua unionin mekanismin puitteissa muun muassa laatimalla skenaarioita katastrofiavun varalle, kartoittamalla voimavaroja ja laatimalla suunnitelmia avustusvalmiuksien käyttöönottoa varten.

2. Komissio ja jäsenvaltiot määrittävät ja edistävät pelastuspalvelu antaman avun sekä unionin ja jäsenvaltioiden antaman humanitaarisen avun rahoituksen yhteisvaikutusta suunnitellun avustusooperaatioita humanitaarisiin kriiseihin unionin ulkopuolella.

11 artikla

Eurooppalaiset hätäapuvalmiudet

1. Perustetaan eurooppalaiset hätäapuvalmiudet (EERC). Ne muodostuvat jäsenvaltioiden ennakkoon sitomien avustusvalmiuksien vapaaehtoisesta reservistä, ja niihin kuuluu yksiköitä, muita avustusvalmiuksia ja asiantuntijoita.

2. Komissio määrittää todettujen riskien perusteella eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin tarvittavien keskeisten avustusvalmiuksien lajit ja määrän, jäljempänä 'valmiustavoitteet'.

3. Komissio määrittää laatuvaatimukset avustusvalmiuksille, jotka jäsenvaltiot sitovat eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin. Laatuvaatimusten perustana ovat vakiintuneet kansainväliset standardit, mikäli sellaisia on jo olemassa. Jäsenvaltiot vastaavat avustusvalmiuksiensa laadun varmistamisesta.

4. Komissio laatii jäsenvaltioiden eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön antamia valmiuksia varten hyväksyntä- ja rekisteröintiprosessin ja hallinnoi sitä.

5. Jäsenvaltiot nimeävät ja rekisteröivät vapaaehtoisuuteen perustuen avustusvalmiudet, jotka ne sitovat eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön. Kahden tai useamman jäsenvaltion tarjoamien monikansallisten yksikköjen rekisteröinnistä huolehtivat kaikki asianomaiset jäsenvaltiot yhdessä.

6. Jäsenvaltioiden eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön asettamat avustusvalmiudet ovat aina käytettävissä kansallisiin tarkoituksiin.

7. Jäsenvaltioiden eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön asettamat avustusvalmiudet ovat käytettävissä avustusooperaatioihin unionin mekanismin puitteissa hätäavun koordinaatikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen. Lopullisen päätöksen näiden avustusvalmiuksien käyttöönotosta tekevät ne jäsenvaltiot, jotka ovat rekisteröineet kyseiset avustusvalmiudet. Kun kansallinen hätätilanne, ylivoimainen este tai poikkeustapauksissa vakavat syyt estävät jäsenvaltiota antamasta näitä avustusvalmiuksia käyttöön tietyn katastrofin yhteydessä, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle mahdollisimman pian tähän artiklaan viittaamalla.

8. Kun jäsenvaltioiden avustusvalmiudet otetaan käyttöön, ne pysyvät niiden omassa määrääsvallassa ja valvonnassa ja ne voidaan komissiota kuullen ottaa pois käytöstä, kun kansallinen hätätilanne, ylivoimainen este tai poikkeustapauksissa vakavat syyt estävät jäsenvaltiota pitämästä edelleen näitä avustusvalmiuksia käytettävissä. Komissio avustaa tarvittaessa eri avustusvalmiuksien koordinoimisessa hätäavun koordinaatikeskuksen välityksellä 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

9. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että avustustoimista, joihin eurooppalaisia hätäapuvalmiuksia käytetään, tiedotetaan yleisölle asianmukaisella tavalla.

12 artikla

Avustusvalmiuksissa olevien puutteiden käsittely

1. Komissio seuraa edistystä 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetettujen valmiustavoitteiden saavuttamisessa ja määrittää eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa olevat sellaiset puutteet, jotka voivat olla merkittäviä.

2. Jos mahdollisesti merkittäviä puutteita on tunnistettu, komissio tarkastelee, ovatko tarvittavat valmiudet jäsenvaltioiden saatavilla eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien ulkopuolella.

3. Komissio rohkaisee jäsenvaltioita korjaamaan joko yksin tai sellaisten jäsenvaltioiden ryhmissä, jotka käsittelevät yhteistyössä yhteisiä riskejä, 2 kohdan mukaisesti tunnistetut strategisten valmiuksien puutteet. Komissio voi tukea jäsenvaltioita näissä toimissa 20 artiklan, 21 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdan ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Komissio tiedottaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle edistyksistä, jota on tapahtunut valmiustavoitteiden saavuttamisessa, ja eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa edelleen olevista puutteista.

13 artikla

Koulutus, harjoitukset, saadut kokemukset ja osaamisen jakaminen

1. Komissio suorittaa unionin mekanismin puitteissa koulutuksen, harjoitusten, saatujen kokemusten ja osaamisen jakamisen alalla seuraavat tehtävät:

- a) katastrofien ennaltaehkäisyä, niihin varautumista ja avustustoimintaa koskevan, pelastuspalveluhenkilöstölle ja muulle valmiushenkilöstölle suunnatun koulutusohjelman perustaminen ja hallinnointi. Ohjelmaan sisältyy yhteisiä kursseja sekä asiantuntijavaihtojärjestelmä, jossa henkilöitä voidaan lähettää komennukselle muihin jäsenvaltioihin;

Koulutusohjelman tavoitteena on parantaa 9 ja 11 artiklassa tarkoitettujen valmiuksien koordinoitua, yhteensopivuutta ja keskinäistä täydentävyyttä sekä parantaa 8 artiklan d ja f alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden pätevyyttä;

- b) pelastuspalveluhenkilöstön ja muun valmiushenkilöstön koulutuskeskuksille sekä muille katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumiseen ja avustustoiminnan alan toimijoille ja instituutioille avoimen koulutusverkoston perustaminen ja hallinnointi;

Koulutusverkoston tavoitteena on:

- i) tehostaa katastrofihallinnan kaikkia vaiheita ottaen huomioon ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja sen vaikutusten hillitseminen,
- ii) luoda yhteisvaikutusta sen jäsenten välille vaihtamalla tietoja kokemuksista ja parhaista käytännöistä, alaan liittyvästä tutkimuksesta, saaduista kokemuksista, kursseista ja työpaajoista, harjoituksista ja kokeiluhankkeista, ja
- iii) kehittää unionin ja kansainvälistä pelastuspalvelukoulutusta koskevia ohjeita, myös koulutusta, joka liittyy katastrofien ennaltaehkäisyyn niihin varautumiseen ja niitä koskevaan avustustoimintaan;
- c) harjoitusten tavoitteet ja tehtävän vahvistavan strategisen kehityksen ja harjoitusten painopisteitä koskevan pitkän aikavälin suunnitelman laatiminen sekä harjoitusohjelman perustaminen ja sen hallinnoiminen;
- d) unionin mekanismin puitteissa toteutetuista pelastuspalvelutoimista saatuja kokemuksia katastrofihallinnan kaikissa vaiheissa koskevan ohjelman perustaminen ja hallinnoiminen laajan perustan luomiseksi oppimisprosesseille ja osaamisen kehittämiseksi. Ohjelmaan sisältyvät:
- i) kaikkien keskeisten unionin mekanismin puitteissa toteutettujen pelastuspalvelutoimien seuranta, analysointi ja arviointi,
- ii) saatujen kokemusten hyödyntämisen edistäminen, jotta luodaan kokemuspohjainen perusta toimien kehittämiseksi katastrofihallinnan kaikissa vaiheissa, ja

- iii) saatujen kokemusten keräämiseen, analysointiin, niistä tiedottamiseen ja niiden hyödyntämiseen tarkoitettujen menetelmien ja välineiden kehittäminen.

Ohjelmaan on sisällytettävä tarvittaessa myös unionin ulkopuolisista avustustoimista saatuja kokemuksia, jotka koskevat unionin mekanismin välityksellä annetun avun ja humanitaarisen avustustoiminnan yhteyksien ja yhteisvaikutusten hyödyntämistä;

- e) sellaisten ohjeiden laatiminen, jotka koskevat a-d alakohdassa tarkoitettuja eri tehtäviä koskevan tietämyksen jakamista ja niiden suorittamista jäsenvaltioiden tasolla; ja
- f) kannustaminen ja rohkaiseminen asiaankuuluvan uuden tekniikan käyttöönottoon ja käyttöön unionin mekanismia varten.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä suorittaessaan huomioon erityisesti samanlaisia katastrofiriskejä kohtavien jäsenvaltioiden tarpeet ja edut.

3. Komissio voi jäsenvaltion, kolmannen maan, Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön pyynnöstä antaa paikan päälle käyttöön asiantuntijaryhmän antamaan varustustoimenpiteitä koskevaa neuvontaa.

IV LUKU

AVUSTUSTOIMET

14 artikla

Unionissa tapahtuvista katastrofeista ilmoittaminen

1. Jos unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, joka aiheuttaa tai voi aiheuttaa rajatylittäviä vaikutuksia taikka joka vaikuttaa tai voi vaikuttaa muihin jäsenvaltioihin, on sen jäsenvaltion, jossa katastrofi on tapahtunut tai todennäköisesti tapahtuu, viipymättä ilmoitettava siitä mahdollisesti vahinkoa kärsiville jäsenvaltioille ja, jos vaikutukset voivat olla merkittäviä, komissiolle.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos ilmoitusvelvollisuus on jo täytetty unionin muun lainsäädännön, Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen tai voimassa olevien kansainvälisten sopimusten nojalla.

2. Jos unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, joka todennäköisesti johtaa yhden tai useamman jäsenvaltion esittämään avunpyyntöön, sen jäsenvaltion, jossa katastrofi on tapahtunut tai todennäköisesti tapahtuu, on viipymättä ilmoitettava komissiolle, että hätäavun koordinoitikeskuksen kautta välitettävä avunpyyntö on odotettavissa, jotta komissio voi tarvittaessa ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille ja käynnistää toimivaltaisten yksikköjensä toiminnan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on soveltuvin osin tehtävä yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän (CECIS) kautta.

15 artikla

Unionissa tapahtuvia katastrofeja koskevat avustustoimet

1. Kun unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää apua hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä. Pyynnön on oltava mahdollisimman yksityiskohtainen.

2. Poikkeuksellisissa lisääntyneen riskin tilanteissa jäsenvaltio voi pyytää apua myös avustusvalmiuksien väliaikaisen ennakoivan sijoittamisen muodossa.

3. Saatuaan avunpyynnön komissio tarvittaessa ja viipymättä

a) toimittaa pyynnön edelleen muiden jäsenvaltioiden yhteyspisteille;

b) kerää yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa tilannetta koskevia vahvistettuja tietoja ja jakaa ne jäsenvaltioille;

c) antaa apua pyytävää jäsenvaltiota kuullen suosituksia unionin mekanismin välityksellä toteutettavia avustustoimia varten paikan päällä todettujen tarpeiden ja mahdollisten 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ennalta laadittujen suunnitelmien perusteella, kehottaa jäsenvaltioita antamaan käyttöön tiettyjä valmiuksia ja edistää tarvittavien avustustoimien koordinoimista; sekä

d) toteuttaa muita toimia avustustoimien koordinoinnin helpottamiseksi.

4. Jäsenvaltion, jolle avunpyyntö esitetään unionin mekanismin välityksellä, on viipymättä määritettävä, pystyykö se antamaan tarvittavaa apua, ja tiedotettava päätöksestään apua pyytävälle jäsenvaltiolle yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän kautta ilmoittamalla samalla sellaisen avun laajuuden, ehdot ja tarvittaessa kustannukset, jota se voi antaa. Hätäavun koordinoitikeskus tiedottaa tästä jäsenvaltioille.

5. Apua pyytävä jäsenvaltio on vastuussa avustustoimien johtamisesta. Apua pyytävän jäsenvaltion viranomaisten on laadittava ohjeet ja tarvittaessa määritettävä yksiköille tai muille valmiuksille osoitettavien tehtävien rajat. Tehtävien suorittamisen yksityiskohdat ovat apua antavan jäsenvaltion nimittämän vastuuhenkilön vastuulla. Apua pyytävä jäsenvaltio voi myös pyytää asiantuntijaryhmän lähettämistä tukemaan suorittamaansa arviointia, helpottamaan jäsenvaltioiden ryhmien välistä koordinoimista paikan päällä tai antamaan teknistä neuvontaa.

6. Apua pyytävän jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimet, joilla helpotetaan saapuvalla avulle annettavan isäntävaltion tuen saamista.

7. Tässä artiklassa tarkoitettu komission tehtävä ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä niiden vastuuseen omista avustusryhmistään, yksiköistään ja muista tukeen liittyvistä valmiuksistaan, sotilaalliset valmiudet mukaan luettuina. Komission

tarjoama tuki ei myöskään merkitse jäsenvaltioiden avustusryhmien, yksiköiden ja muun tuen komentoa ja valvontaa; tämä tuki annetaan käytettäväksi vapaaehtoisuuden pohjalta keskuhallinnon tasolla ja paikan päällä suoritetun koordinoinnin mukaisesti.

16 artikla

Unionin ulkopuolella toteutettavien katastrofeja koskevien avustustoimien johdonmukaisuuden parantaminen

1. Kun unionin ulkopuolella tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, asianomainen maa voi pyytää apua hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä. Apua voidaan pyytää myös Yhdistyneiden kansakuntien tai sen erityisjärjestöjen taikka alalla toimivan kansainvälisen järjestön välityksellä, tai ne voivat itse pyytää apua.

2. Tämän artiklan mukaiset avustustoimet voidaan toteuttaa joko itsenäisinä avustustoimina tai osallistumalla kansainvälisen järjestön johtamaan avustustoimeen. Unionin koordinointi yhdennetään täysin Yhdistyneiden kansakuntien humanitaaristen asiain koordinoititoimiston (Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, jäljempänä 'OCHA') suorittaman yleisen koordinoinnin kanssa ja sen johtoasemaa kunnioittaen.

3. Komissio tukee avun toimittamisen johdonmukaisuutta toimin, joilla se:

a) pitää yllä vuoropuhelua jäsenvaltioiden yhteyspisteiden kanssa sen varmistamiseksi, että unionin mekanismin välityksellä annettavan unionin katastrofiavun panos on avustustoimien kokonaisuuden kannalta tehokas ja johdonmukainen, erityisesti

i) tiedottamalla jäsenvaltioille viipymättä kaikista avunpyynnöistä,

ii) tukemalla yhteistä tilanne- ja tarvearviointia, antamalla teknistä neuvontaa ja/tai edistämällä avun koordinoimista paikan päällä olevan pelastuspalvelun asiantuntijaryhmän avulla,

iii) jakamalla asiaankuuluvat arvioinnit ja analyysit kaikkien asianomaisten toimijoiden kanssa,

iv) laatimalla yleiskatsauksen jäsenvaltioiden ja muiden toimijoiden tarjoamasta avusta,

v) antamalla tarvittavan avun muotoa koskevaa neuvontaa sen varmistamiseksi, että tarjottu apu vastaa tarvearviointeja, ja

vi) avustamalla avun toimittamiseen esimerkiksi kauttakulun ja tullin alalla liittyvien käytännön ongelmien ratkaisemisessa;

b) antaa välittömästi suosituksia, mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä kyseisen maan kanssa, paikan päällä todettujen tarpeiden ja mahdollisten ennalta laadittujen suunnitelmien perusteella, kehottaa jäsenvaltioita antamaan käyttöön tiettyjä valmiuksia ja edistää pyydetyn avun koordinoimista;

c) pitää yllä yhteyttä vahinkoa kärsineeseen maahan teknisten yksityiskohtien selvittämiseksi, joita voivat olla avun täsmällinen tarve, tarjousten hyväksyntä ja käytännön järjestelyt avun paikallisessa vastaanottamisessa ja jakelussa;

d) pitää yhteyttä OCHA:han tai tukee sitä ja tekee yhteistyötä avustustoimien kokonaisuuteen osallistuvien muiden asiaankuuluviin toimijoiden kanssa, jotta voidaan maksimoida avun yhteisvaikutus, etsiä toisiaan täydentäviä toimintoja ja välttää päällekkäisyyksiä ja puutteita; sekä

e) pitää yhteyttä kaikkiin asiaankuuluviin toimijoihin erityisesti unionin mekanismin puitteissa toteutetun avustustoimen lopetusvaiheessa, jotta sujuva tehtävien siirto helpottuu.

4. Komissio ilmoittaa mekanismin käyttöönoton yhteydessä asiasta Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jotta pelastuspalveluoperaatio ja unionin yleiset suhteet vahinkoa kärsineeseen maahan olisivat johdonmukaisia, tämän kuitenkaan vaikuttamatta komission tehtävään sellaisena kuin se on määritelty 2 kohdassa ja ottaen huomioon unionin mekanismin kautta annettavan operatiivisen avun pakottavan kiireellisyyden. Komissio tiedottaa tästä jäsenvaltioille täysimääräisesti 3 kohdan mukaisesti.

5. Paikan päällä varmistetaan tarvittaessa yhteydenpito unionin edustustoon, jotta tämä voi helpottaa yhteyksiä vahinkoa kärsineen valtion hallitukseen. Tarvittaessa unionin edustusto antaa logistista tukea 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuille pelastuspalvelun asiantuntijaryhmille.

6. Jäsenvaltion, jolle esitetään avunpyyntö unionin mekanismin välityksellä, on viipymättä määritettävä, pystyykö se antamaan pyydettyä apua, ja ilmoitettava päätöksestään hätäavun koordinoitikeskukselle yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän kautta ilmoittamalla sen avun laajuuden ja ehdot, jota se voi antaa. Hätäavun koordinoitikeskus tiedottaa asiasta jäsenvaltioille.

7. Unionin mekanismia voidaan käyttää pelastuspalvelun tarjoamiseksi myös konsuliviranomaisten unionin kansalaisille antaman avun tukena kolmansissa maissa tapahtuvien katastrofien yhteydessä, jos asianomaisten jäsenvaltioiden konsuliviranomaiset sitä pyytävät.

8. Komissio voi avunpyynnön johdosta toteuttaa muita tarpeellisia tuki- ja täydennystoimia avun toimittamisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

9. Unionin mekanismin välityksellä tapahtuva koordinointi ei vaikuta jäsenvaltioiden ja vahinkoa kärsineen maan kahdenvälisiin yhteyksiin eikä yhteistyöhön jäsenvaltioiden ja Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden asianomaisten kansainvälisten järjestöjen välillä. Näitä kahdenvälisiä yhteyksiä voidaan käyttää myös edistämään unionin mekanismin välityksellä tapahtuvaa koordinointia.

10. Tässä artikkelissa tarkoitettu komission tehtävä ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä niiden vastuuseen omista avustusrhymistään, yksiköistään ja muusta tuesta, sotilaalliset valmiudet mukaan luettuina. Komission tarjoama tuki merkitse jäsenvaltioiden avustusrhymien, yksiköiden ja muun tuen kommentoa ja valvontaa; tämä tuki annetaan käytettäväksi vapaaehtoisuuden pohjalta keskushallinnon tasolla ja paikan päällä suoritettuna koordinoitun mukaisesti.

11. On pyrittävä yhteisvaikutukseen muiden unionin välineiden kanssa ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1257/96 mukaisesti rahoitettujen toimien kanssa. Komissio varmistaa eri välineiden välisen koordinoitun ja tarvittaessa sen, että jäsenvaltioiden pelastuspalvelutoimet, jotka vaikuttavat laajempaan humanitaariseen avustustoimintaan, rahoitetaan mahdollisimman pitkälle tämän päätöksen perusteella.

12. Aina kun unionin mekanismi otetaan käyttöön, katastrofiapua antavat jäsenvaltiot tiedottavat hätäavun koordinoitikeskukselle kaikista toimistaan.

13. Unionin mekanismin välityksellä avustustoimintaan paikan päällä osallistuvat jäsenvaltioiden ryhmät ja yksiköt pitävät tiivistä yhteyttä hätäavun koordinoitikeskukseen ja 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin paikan päällä oleviin asiantuntijaryhmiin.

17 artikla

Paikan päällä annettava tuki

1. Komissio voi valita, nimittää ja lähettää paikan päälle jäsenvaltioiden tarjoamista asiantuntijoista koostuvan asiantuntijaryhmän

a) unionin ulkopuolella tapahtuneen katastrofin yhteydessä 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavoin;

b) unionissa tapahtuneen katastrofin yhteydessä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tavoin;

c) ennaltaehkäisyyn liittyvää asiantuntemusta koskevan pyynnön perusteella 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai

d) ennalta valmistautumiseen liittyvää asiantuntemusta koskevan pyynnön perusteella 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komission ja unionin muiden yksiköiden asiantuntijoita voidaan ottaa mukaan ryhmään ryhmän tukemiseksi ja yhteydenpidon helpottamiseksi hätäavun koordinoitikeskuksen kanssa. OCHA:n tai muiden kansainvälisten järjestöjen asiantuntijoita voidaan sisällyttää ryhmään yhteistyön tehostamiseksi ja yhteisten arviointien helpottamiseksi.

2. Asiantuntijoiden valinta- ja nimitysmenettely on seuraava:

a) jäsenvaltiot nimeävät omalla vastuullaan asiantuntijoita, joita voidaan asettaa käytettäväksi asiantuntijaryhmien jäseninä;

b) komissio valitsee asiantuntijat ja näiden ryhmien johtajat heidän pätevyytensä ja kokemuksensa perusteella, heillä oleva unionin mekanismia koskevan koulutuksen taso sekä unionin mekanismin puitteissa toteutetuista aiemmista tehtävistä ja muusta kansainvälisestä avustustoimista saatu kokemus mukaan luettuina. Valinta perustuu myös muihin arviointiperusteisiin, kuten kielitaitoon, jotta voidaan varmistaa, että ryhmällä on kokonaisuutena käytettävissä kussakin tilanteessa tarvittavat taidot; ja

c) komissio nimittää operaatioiden asiantuntijat ja ryhmien johtajat heidät nimenneiden jäsenvaltioiden suostumuksella.

3. Jos asiantuntijaryhmiä lähetetään paikan päälle, niiden on edistettävä jäsenvaltioiden avustusryhmien välistä koordinaointia ja pidettävä yhteyttä apua pyytävän valtion toimivaltaisiin viranomaisiin 8 artiklan d alakohdassa säädetyn mukaisesti. Hätäavun koordinaation keskus pitää tiivistä yhteyttä asiantuntijaryhmiin ja antaa niille ohjausta sekä logistista tukea.

18 artikla

Kuljetus ja tarvikkeet

1. Sekä unionissa että sen ulkopuolella tapahtuvien katastrofien yhteydessä komissio voi tukea jäsenvaltioita tarvittavien tarvike- tai kuljetusvoimavarojen saamiseksi seuraavasti:

a) antamalla ja jakamalla tietoja tarvike- ja kuljetusvoimavaroista, joita jäsenvaltiot voivat antaa käytettäväksi, näiden tarvike- ja kuljetusvoimavarojen yhdistämisen helpottamiseksi;

b) avustamalla jäsenvaltioita sellaisten kuljetusvoimavarojen yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina, ja näiden voimavarojen käyttömahdollisuuksien helpottaminen; tai

c) avustamalla jäsenvaltioita sellaisten tarvikkeiden yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina.

2. Komissio voi täydentää jäsenvaltioiden tarjoamia kuljetusvoimavaroja tarjoamalla lisävoimavaroja, joita tarvitaan nopean avustustoiminnan varmistamiseksi katastrofeissa.

V LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Talousarviovarat

1. Rahoituspuitteet unionin mekanismin täytäntöönpanoa varten kaudella 2014–2020 ovat 368 428 000 euroa käypinä hintoina.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeesta 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus" otetaan 223 776 000 euroa käypinä hintoina ja otsakkeesta 4 "Globaali Eurooppa" 144 652 000 euroa käypinä hintoina.

Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat luvan vuosittaisten määrärahojen käyttöön monivuotisen rahoituskehyksen rajoissa.

2. Määrärahat, jotka saadaan edunsaajien maksettua takaisin katastrofiaputoimiin myönnettyjä varoja, ovat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrärahasta voidaan katata myös sellaisiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin liittyviä kuluja, joita tarvitaan unionin mekanismin hallinnoimiseen ja sen tavoitteiden saavuttamiseen.

Tällaiset kulut voivat koskea erityisesti tutkimuksia, asiantuntijakokouksia, tiedotus- ja viestintätoimia, myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa tiedotusta, siltä osin kuin ne liittyvät unionin mekanismin yleisiin tavoitteisiin, tietojen käsittelyyn ja vaihtoon keskittyviä tietoteknisiä verkostoja, myös niiden yhteen liittämistä alojen välisen tietojenvaihdon edistämiseksi tarkoitettuihin nykyisiin tai tuleviin järjestelmiin sekä niihin liittyviin laitteisiin, sekä kaikkia muita tekniseen tukeen ja hallinnolliseen apuun liittyviä kuluja, joita komissiolle aiheutuu ohjelman hallinnoinnista.

4. Edellä 1 kohdassa vahvistetut rahoituspuitteet jaetaan kaudella 2014–2020 liitteessä I esitettyjen prosenttiosuuksien ja periaatteiden mukaisesti.

5. Komissio tarkastelee liitteessä I esitettyä jaottelua 34 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua väliarviointikertomuksen tulosten perusteella. Siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa ja tämän arvion tulosten perusteella delegoituja säädöksiä 30 artiklan mukaisesti kunkin liitteessä I esitetyn luvun mukauttamiseksi yli 8 ja enintään 16 prosenttiyksiköllä. Nämä delegoidut säädökset annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, jos avustustoimiin käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen tarkistus on erittäin kiireellisissä tapauksissa välttämätöntä, kunkin liitteessä I esitetyn luvun mukauttamiseksi yli 8 ja enintään 16 prosenttiyksikköä käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen puitteissa ja 31 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Yleiset tukikelpoiset toimet

Seuraavat yleiset toimet voivat saada rahoitustukea katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumiseen ja niitä koskevan tehokkaan avustustoiminnan tehostamiseksi:

a) osaamisen, parhaiden toimintatapojen ja tietojen jakamisen helpottamiseksi tehtävät tutkimukset, selvitykset, mallinnukset ja skenaarioiden laatiminen;

- b) koulutus, harjoitukset, työpajat, henkilöstön ja asiantuntijoiden vaihto, verkostojen luominen, demonstraatiohankkeet sekä teknologian siirrot;
- c) seuranta- ja arviointitoimet;
- d) tiedottaminen, koulutus ja tietoisuuden lisääminen sekä niihin liittyvät tiedonjakamista koskevat toimet kansalaisten ottamiseksi mukaan unionissa tapahtuvien katastrofien ennaltaehkäisyyn ja niiden vaikutusten minimoimiseen ja unionin kansalaisten auttamiseksi suojautumaan entistä tehokkaammin ja kestäväällä tavalla;
- e) ohjelman perustaminen avustustoimista ja harjoituksista unionin mekanismin yhteydessä saatujen kokemusten keräämiseksi, myös ennaltaehkäisyyn ja varautumisen kannalta merkittävillä aloilla, ja tämän ohjelman toteuttaminen; sekä
- f) viestintätoimet ja toimenpiteet jäsenvaltioiden ja unionin pelastuspalvelutyötä koskevan tietoisuuden lisäämiseksi katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumisen ja niitä koskevan avustustoiminnan aloilla.
- g) unionin mekanismin puitteissa toteutettavien avustusooperaatioiden suunnittelu 10 artiklan mukaisesti;
- h) 13 artiklassa kuvattujen varautumistoimien tukeminen;
- i) 11 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien kehittäminen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- j) eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien puutteiden tunnistaminen 12 artiklan mukaisesti ja jäsenvaltioiden tukeminen niiden pyrkiessä poistamaan näitä puutteita yhteisrahoittamalla uusia avustusvalmiuksia enintään 20 prosentilla tukikelpoista kustannuksista edellyttäen, että:
- i) uusien avustusvalmiuksien tarve on vahvistettu riskinarvioinneilla,
- ii) 12 artiklassa säädetty puutteiden tunnistamisprosessi osoittaa, että nämä valmiudet eivät ole jäsenvaltioiden käytettävissä,
- iii) jäsenvaltiot kehittävät nämä avustusvalmiudet joko yksin tai ryhmänä,
- iv) nämä avustusvalmiudet annetaan vapaaehtoisen reservin käyttöön vähintään kahdeksi vuodeksi, ja
- v) tällainen näiden valmiuksien yhteisrahoitus on kustannustehokasta.

21 artikla

Tukikelpoiset ennaltaehkäisy- ja valmiustoimet

1. Seuraavat ennaltaehkäisy- ja varautumistoimet voivat saada rahoitustukea:

- a) hankkeiden, tutkimusten, työpajojen, selvitysten ja 5 artiklassa tarkoitettujen toimien yhteisrahoitus;
- b) 6 artiklan d alakohdassa ja 8 artiklan j alakohdassa tarkoitettujen vertaisarviointien yhteisrahoitus;
- c) hätäavun koordinoitikeskuksen tarjoamien toimintojen ylläpito 8 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- d) 8 artiklan d alakohdassa ja 17 artiklassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien kokoamisen ja lähettämisen valmistelu sekä varalla olevan kapasiteetin kehittäminen ja ylläpitäminen hyödyntämällä 8 artiklan f alakohdassa tarkoitettua jäsenvaltioiden koulutettujen asiantuntijoiden verkostoa;
- e) yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän sekä sellaisten välineiden perustaminen ja ylläpitäminen, joiden avulla voidaan viestiä ja jakaa tietoja hätäavun koordinoitikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteispisteiden sekä muiden unionin mekanismin toimintaan osallistuvien tahojen välillä;
- f) Euroopan etua palvelevien rajatylittävien havainto-, ennakkovarointi- ja hälytysjärjestelmien kehittäminen, jotta nopeat avustustoimet ovat mahdollisia ja jotta edistetään kansallisten ennakkovarointi- ja hälytysjärjestelmien välisiä yhteyksiä sekä niiden yhteyksiä hätäavun koordinoitikeskukseen ja yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään. Näissä järjestelmissä on otettava huomioon olemassa olevat ja tulevat tieto-, seuranta- ja havaintolähteet ja -järjestelmät, joihin niiden olisi myös perustettava;
- Etusija annetaan tarvittaessa jäsenvaltioiden ryhmille, jotka tekevät yhteistyötä yhteisen riskin pohjalta;
- k) logistiikkatuen saatavuuden varmistaminen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijaryhmille;
- l) jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin helpottaminen sijoitettaessa ennakoivasti katastrofeja koskevia avustusvalmiuksia unionin sisällä 8 artiklan g alakohdan mukaisesti;
- m) ennaltaehkäisy- ja valmiustoimenpiteitä koskevan neuvonnan tukeminen lähettämällä asiantuntijaryhmä paikan päälle jäsenvaltion, kolmannen maan, Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön pyynnöstä 5 artiklan 2 kohdassa ja 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen toimien tukikelpoisuus rajoittuu seuraaviin:
- a) 11 artiklassa esitettyjen eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien perustamisesta ja hallinnosta sekä asiaan liittyvistä prosesseista unionin tasolla aiheutuvat kustannukset;
- b) niistä pakollisista koulutus-, harjoitus- ja työpajatoimista aiheutuvat kustannukset, jotka ovat edellytyksenä jäsenvaltioiden avustusvalmiuksien hyväksymiselle eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön, jäljempänä 'hyväksyntäkustannukset'. Hyväksyntäkustannukset voivat muodostua valmiuslajikohtaisesti määritetyistä yksikkökustannuksista tai kertasuorituksista ja kattaa enimmillään 100 prosenttia tukikelpoista kustannuksista;

- c) kertaluonteiset kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että jäsenvaltioiden avustusvalmiuksia parannetaan niiden yksinomaisten kansallisen käytön vaatimuksia vastaavasta tasosta valmius- ja saatavuustilaan, jotta niitä voidaan antaa käytettäviksi eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien osana, hyväksyntäprosessin kuluessa laadittujen vapaaehtoista reserviä koskevien laatuvaatimusten ja suositusten mukaisesti, jäljempänä 'mukauttamiskustannukset'. Mukauttamiskustannuksiin voi sisältyä kuluja, jotka liittyvät yksiköiden ja muiden avustusvalmiuksien yhteentoimivuuteen, riippumattomuuteen, omavaraisuuteen, siirrettävyyteen, pakkauksiin liittyviin ja muihin vastaaviin kustannuksiin sekä monikansallisten avustusvalmiuksien muodostamisesta aiheutuviin kustannuksiin (esimerkiksi työpajat, koulutus, yhteisten metodien, normien ja menettelyjen kehittäminen ja muut vastaava toimet) edellyttäen, että nämä kustannukset liittyvät nimenomaan siihen, että avustusvalmiudet ovat osa vapaaehtoista reserviä. Ne eivät saa koskea avustusvalmiuksien perustamiseen tarvittavien tarvikkeiden tai henkilöresurssien kustannuksia eikä ylläpito- tai käyttökustannuksia. Nämä mukauttamiskustannukset voivat muodostua valmiuslajikohtaisesti määritetyistä yksikkökustannuksista tai kertasuorituksista ja kattaa enimmillään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista edellyttäen, että tämä on enintään 30 prosenttia avustusvalmiuksien keskimääräisistä kehittämiskustannuksista; ja
- d) poikkeuksellisiin katastrofeihin liittyvien väliaikaisten puutteiden korjaamiseksi tehtävien puitesopimusten, puitesopimussovitusten tai vastaavien järjestelyjen perustamisesta ja hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset, useita riskejä kattava lähestymistapa huomioon ottaen.

Tämän kohdan d alakohdan mukainen rahoitus:

- i) voi kattaa kustannukset tai maksut, jotka aiheutuvat sopimusten tai järjestelyjen laatimisesta, valmisteleminen, neuvottelemisesta, tekemisestä ja hallinnoimisesta, sekä kustannukset, jotka aiheutuvat yhdenmukaistettujen operatiivisten menettelyjen ja harjoitusten kehittämisestä sen varmistamiseksi, että voimavaroja käytetään tehokkaasti. Tällainen rahoitus voi kattaa myös enintään 40 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuvat siitä, että varmistetaan näiden voimavarojen nopea käyttöön saaminen,
- ii) ei saa kattaa kustannuksia, jotka aiheutuvat uusien avustusvalmiuksien ostamisesta tai kehittämisestä, eikä kustannuksia, jotka aiheutuvat näiden lisävalmiuksien käyttämisestä katastrofitilanteessa. Kustannukset, jotka aiheutuvat näiden lisävalmiuksien käytöstä katastrofitilanteessa, korvaa apua pyytänyt jäsenvaltio,
- iii) saa olla enintään 10 prosenttia 19 artiklan 1 kohdassa säädetyistä rahoituspuitteista. Jos 10 prosentin enimmäisosuus saavutetaan ennen ohjelmasuunnittelukauden päättymistä ja unionin mekanismin asianmukainen toiminta sitä edellyttää, tätä 10 prosentin enimmäisosuutta voidaan täytäntöönpanosäädöksillä ylittää enintään 5 prosenttiyksiköllä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Tukikelpoiset avustustoimet

Seuraavat avustustoimet voivat saada rahoitustukea:

- a) 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien lähettäminen yhdessä logistiikkatuen ja 8 artiklan d ja e kohdassa tarkoitettujen lähetettävien asiantuntijoiden kanssa;
- b) jäsenvaltioiden tukeminen tarvikkeiden ja kuljetusresurssien käyttöön saamisessa 23 artiklassa tarkoitettulla tavalla katastrofin yhteydessä; ja
- c) muiden tarpeellisten tukevien ja täydentävien avustustoimien toteuttaminen avunpyynnön johdosta avustustoimien koordinoinnin edistämiseksi mahdollisimman tehokkaalla tavalla.

23 artikla

Tarvikkeisiin ja kuljetusvoimavaroihin liittyvät tukikelpoiset toimet

1. Seuraavat toimet voivat saada rahoitustukea, jotta tarvikkeita ja kuljetusvoimavaroja voidaan saada käyttöön unionin mekanismin puitteissa:
- a) tietojen antaminen ja jakaminen tarvike- ja kuljetusvoimavaroista, joita jäsenvaltiot päättävät antaa käyttöön, tällaisten tarvike- ja kuljetusvoimavarojen yhdistämisen helpottamiseksi;
- b) jäsenvaltioiden avustaminen sellaisten kuljetusvoimavarojen yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina, ja näiden voimavarojen käyttömahdollisuuksien helpottaminen;
- c) jäsenvaltioiden avustaminen sellaisten tarvikkeiden yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina; ja
- d) kuljetusvoimavarojen rahoittaminen nopean avustustoiminnan varmistamiseksi katastrofien yhteydessä. Tällaiset toimet voivat saada rahoitustukea vain, jos seuraavat perusteet täyttyvät:
- i) unionin mekanismin puitteissa on tehty avunpyyntö 15 ja 16 artiklan mukaisesti;
- ii) tarvitaan lisää kuljetusresursseja tehokkaan katastrofiavun varmistamiseksi unionin mekanismin puitteissa;
- iii) apu vastaa hätäavun koordinoitikeskuksen yksilöimiä tarpeita, ja se toimitetaan teknisiä vaatimuksia, laatua, ajoitusta ja toimitustapoja koskevien hätäavun koordinoitikeskuksen suositusten mukaisesti;

iv) apua pyytävä maa on hyväksynyt avun suoraan tai Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön tai asianmukaisen kansainvälisen järjestön kautta unionin mekanismin puitteissa; ja

v) apu täydentää kolmansien maiden katastrofeissa unionin yleistä humanitaarista avustustoimintaa.

2. Unionin osuus kuljetusvoimavaroihin annetusta rahoituksesta voi olla enintään 55 prosenttia kaikista tukikelpoisista kustannuksista.

3. Unionin osuus kuljetukseen annetusta rahoituksesta voi lisäksi olla enimmillään 85 prosenttia kaikista tukikelpoisista kustannuksista seuraavissa tilanteissa:

a) vapaaehtoisen reservin käyttöön 11 artiklan mukaisesti tarkoitettujen avustusvalmiuksien kuljetukseen liittyvät kustannukset; tai

b) apua tarvitaan kriittiseen tarpeeseen eikä sitä ole tai ei ole riittävällä tavalla saatavilla vapaaehtoisessa reservissä.

4. Kuljetusvoimavaroille annettava unionin rahoitustuki voi lisäksi kattaa enintään 100 prosenttia i, ii ja iii alakohdassa kuvatuista tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jos tämä on tarpeen jäsenvaltioiden avun yhdistämiseksi operatiivisesti tehokkaalla tavalla ja jos kustannukset liittyvät johonkin seuraavista:

i) lyhytaikainen varastokapasiteetin vuokraaminen jäsenvaltioiden avun väliaikaista säilyttämistä varten niiden koordinoitun kuljettamisen helpottamiseksi;

ii) jäsenvaltioiden avun uudelleen pakkaaminen käytettävissä olevan kuljetuskapasiteetin käyttämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla tai erityisten operatiivisten vaatimusten täyttämiseksi; tai

iii) yhdistetyn avun paikallinen kuljetus koordinoitun toimittamisen varmistamiseksi apua pyytävässä maassa olevassa lo-pullisessa kohteessa.

Tämän kohdan mukainen unionin rahoitustuki saa olla enintään 75 000 euroa käyppinä hintoina unionin mekanismin kutakin käynnistämistä kohden. Poikkeustapauksissa tämä enimmäismäärä voidaan täytäntöönpanosäädöksillä ylittää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jos yhdistettyihin kuljetusoperaatioihin osallistuu useita jäsenvaltioita, yksi jäsenvaltio voi ottaa johtavan aseman ja pyytää unionin rahoitustukea koko operaatiolle.

6. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota hankkimaan kuljetuspalveluja, komission on pyydettävä kustannusten osittaista takaisin maksamista 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen rahoitusosuuksien mukaisesti.

7. Seuraaviin kustannuksiin voidaan myöntää tämän artiklan nojalla unionin rahoitustukea kuljetusvoimavaroja varten: kaikki kuljetusvoimavarojen liikkumiseen liittyvät kustannukset, mukaan lukien kaikkien palvelujen kustannukset, maksut, logistiikka- ja käsittelykustannukset, polttoaine- ja mahdolliset majoituskustannukset sekä muut epäsuorat kustannukset, kuten verot ja tullit sekä kauttakulkukustannukset.

24 artikla

Tuensaaajat

Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea voidaan antaa sekä yksityisoikeudellisille että julkisoikeudellisille oikeushenkilöille.

25 artikla

Rahoitustuen muodot ja täytäntöönpanomenettelyt

1. Komissio toteuttaa unionin rahoitustuen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

2. Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea voidaan antaa asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 säädettyissä muodoissa, erityisesti avustuksina, kulujen korvaamisena, julkisina hankintasopimuksina tai rahoitusosuuksina rahastoihin.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanoasetuksilla tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi vuotuisia työohjelmia, lukuun ottamatta IV luvun katastrofiaputoimiin kuuluvia toimia, joihin ei ole mahdollista myöntää varoja ennakolta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Vuotuisissa työohjelmissa esitetään tavoitteet, odotetut tulokset, täytäntöönpanomenetelmä sekä rahoituksen kokonaismäärä. Niihin sisältyy myös kuvaus rahoitettavista toimista, kullekin toimelle osoitettava ohjeellinen määrä ja alustava toteutusaikataulu. Vuotuisissa työohjelmissa kuvataan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitustuen osalta kutakin siinä tarkoitettua maata koskevat toimet.

26 artikla

Unionin toimien täydentävyys ja johdonmukaisuus

1. Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea saavat toimet eivät saa tukea muista unionin rahoitusvälineistä.

Komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisen rahoitustuen hakijat ja edunsaajat antavat komissiolle tiedot muista lähteistä, myös unionin yleisestä talousarviosta, saatavasta rahoituksesta ja vireillä olevista tällaista tukea koskevista hakemuksista.

2. Muiden unionin välineiden kanssa pyritään yhteisvaikutukseen ja täydentävyyteen. Humanitaarisiin kriiseihin vastaamiseksi kolmansissa maissa toteutettavien avustustoimien osalta komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisesti rahoitetut toimet ovat johdonmukaisia asetuksen (EY) N:o 1257/96 mukaisesti rahoitettujen toimien kanssa ja täydentävät niitä.

3. Jos unionin mekanismin puitteissa annettu apu on osa unionin, varsinkin monimutkaisissa hätätilanteissa, harjoittamaa humanitaarista avustustoimintaa, tämän päätöksen mukaista rahoitustukea saavien toimien on perustuttava tunnistettuihin tarpeisiin ja oltava johdonmukaisia humanitaaristen periaatteiden sekä humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa tarkoitettujen pelastuspalvelujen ja sotilaallisten voimavarojen käyttöä koskevien periaatteiden kanssa.

27 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän päätöksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet toimittaa kaikkien tämän päätöksen nojalla unionilta varoja saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ olevien säännösten ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, selvittääkseen, onko tämän päätöksen mukaisesti rahoitettuun avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Tämän päätöksen täytäntöönpanon johdosta kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten, sopimusten, avustussopimusten ja avustuspäätösten on sisällettävä määräyksiä, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 sekä neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt

1. Unionin mekanismin toimintaan voivat osallistua:

- Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maat, jotka ovat Euroopan talousalueen (ETA) jäseniä, ETA-sopimuksen ehtojen mukaisesti ja muut Euroopan maat, jos sopimuksissa ja menettelyissä niin määrätään;
- unioniin liittymässä olevat maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat niitä koskevissa puitesopimuksissa ja assosiaationeuvoston päätöksissä tai vastaavissa järjestelyissä vahvistettujen, kyseisten maiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevien yleisten periaatteiden ja ehtojen mukaisesti.

2. Edellä 20 artiklassa ja 21 artiklan 1 kohdan a, b, f ja h alakohdassa tarkoitettua rahoitustukea voidaan myöntää myös ehdokasmaille ja mahdollisille ehdokasmaille, jotka eivät osallistu unionin mekanismin toimintaan, sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluville maille, siltä osin kun tällä rahoitustuella täydennetään myöhemmin annettavan liittymistä valmistelevan tukivälineen perustamista koskevan unionin säädöksen (IPA II) ja myöhemmin annettavan Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen perustamista koskevan unionin säädöksen nojalla käytettävissä olevaa rahoitusta.

3. Kansainväliset tai alueelliset järjestöt voivat tehdä yhteistyötä unionin mekanismin puitteissa toteutetuissa toimissa, jos asiaan kuuluvat näiden järjestöjen ja unionin väliset kahdensivuliset tai monenväliset sopimukset sen mahdollistavat.

29 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on tämän päätöksen soveltamiseksi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset sekä ilmoitettava nämä komissiolle.

30 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 19 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 19 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

31 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

32 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä seuraavista kysymyksistä:

- hätäavun koordinaatikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden välinen vuorovaikutus 8 artiklan b alakohdan, 15 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti; unionissa tapahtuvia katastrofeja koskeviin avustustoimiin liittyvät operatiiviset menettelyt 15 artiklan mukaisesti sekä unionin ulkopuolella tapahtuvien osalta 16 artiklan mukaisesti, asiaankuuluvien kansainvälisen järjestöjen osoittaminen mukaan luettuna;
- yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän osat sekä järjestelmän kautta tapahtuvan tietojenvaihdon organisointi 8 artiklan b alakohdan mukaisesti;
- asiantuntijaryhmien lähettämisprosessi 17 artiklan mukaisesti;
- yksiköiden, muiden avustusvalmiuksien ja asiantuntijoiden osoittaminen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

e) yksiköiden toiminnan ja yhteentoimivuuden operatiiviset vaatimukset 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, niiden tehtävät, toimintakyky, tärkeimmät osatekijät, omavaraisuus ja lähettäminen mukaan luettuina;

f) eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien toiminnan edellyttämät valmiustavoitteet, laatu- ja yhteentoimivuusvaatimukset sekä hyväksyntä- ja rekisteröintimenettelyt 11 artiklan mukaisesti sekä 21 artiklan 2 kohdassa säädetyt rahoitusjärjestelyt;

g) eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa olevien puutteiden toteuttaminen ja poistaminen 12 artiklan mukaisesti;

h) koulutusohjelman, harjoituksia koskevan kehityksen ja saatujen kokemusten hyödyntämistä koskevan ohjelman organisointi 13 artiklan mukaisesti; ja

i) avun kuljettamiselle annettavan tuen organisointi 18 ja 23 artiklan mukaisesti.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

34 artikla

Arviointi

1. Rahoitustukea saavien toimien toteutusta seurataan säännöllisesti, jotta niiden täytäntöönpanoa voidaan seurata.

2. Komissio arvioi tämän päätöksen soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle

a) väliarviointikertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanossa saaduista tuloksista ja tämän päätöksen täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017;

b) tiedonannon tämän päätöksen täytäntöönpanon jatkamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018; ja

c) jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

Edellä a alakohdassa tarkoitettuun väliarviointikertomukseen ja b alakohdassa tarkoitettuun tiedonantoon liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän päätöksen muuttamiseksi.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Toimia, jotka on aloitettu ennen 1 päivää tammikuuta 2014 päätöksen 2007/162/EY, Euratom nojalla, hallinnoidaan tarvittaessa edelleen mainitun päätöksen mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on kansallisella tasolla varmistettava moitteeton siirtyminen rahoitusvälineen puitteissa toteutetuista toimista tämän päätöksen säännösten mukaisesti toteutettaviin toimiin.

36 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2007/162/EY, Euratom ja päätös 2007/779/EY, Euratom. Viittauksia kumottuihin päätöksiin pidetään viittauksina tähän päätökseen, ja ne on tulkittava tämän päätöksen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

37 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

38 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

*LIITE I***Määrärahojen prosenttiosuudet 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin mekanismin täytäntöönpanoa varten varatuista rahoituspuitteista**

Ennaltaehkäisy: 20 % +/- 8 prosenttiyksikköä

Varautuminen: 50 % +/- 8 prosenttiyksikköä

Avustustoimet: 30 % +/- 8 prosenttiyksikköä

Periaatteet

Komissio antaa tämän päätöksen täytäntöönpanossa etusijan toimille, joille tässä päätöksessä on asetettu määräaika, ennen tämän määräajan päättymistä tavoitteena saada toimi toteutettua kyseisessä määräajassa.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
1 artiklan 1 kohta		—
1 artiklan 2 kohta		1 artiklan 4 kohta
1 artiklan 3 kohta		—
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
	1 artiklan 1 kohta	—
	1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 2 kohta
	1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	1 artiklan 5 kohta
2 artiklan 1 kohta		2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohta		2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 3 kohta		1 artiklan 6 kohta
	2 artiklan 1 kohta	—
	2 artiklan 2 kohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
	2 artiklan 3 kohta	20 artiklan b alakohta
	2 artiklan 4 kohta	8 artiklan d alakohta
	2 artiklan 5 kohta	7 artikla ja 8 artiklan a alakohta
	2 artiklan 6 kohta	8 artiklan b alakohta
	2 artiklan 7 kohta	8 artiklan c alakohta
	2 artiklan 8 kohta	18 artiklan 1 kohta
	2 artiklan 9 kohta	18 artiklan 2 kohta
	2 artiklan 10 kohta	16 artiklan 7 kohta
	2 artiklan 11 kohta	—
3 artikla	3 artikla	4 artikla
4 artiklan 1 kohta		20 artikla ja 21 artikla
4 artiklan 2 kohdan a alakohta		22 artiklan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan b alakohta		22 artiklan b alakohta ja 23 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
4 artiklan 2 kohdan c alakohta		23 artiklan 1 kohdan d alakohta
4 artiklan 3 kohta		23 artiklan 2 ja 4 kohta
4 artiklan 4 kohta		32 artiklan 1 kohdan i alakohta
	4 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
	4 artiklan 2 kohta	9 artiklan 3 kohta
	4 artiklan 3 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta
	4 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
	4 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
	4 artiklan 6 kohta	9 artiklan 6 kohta
	4 artiklan 7 kohta	9 artiklan 9 kohta
	4 artiklan 8 kohta	9 artiklan 7 kohta
5 artikla		24 artikla
	5 artiklan 1 kohta	8 artiklan a alakohta
	5 artiklan 2 kohta	8 artiklan b alakohta
	5 artiklan 3 kohta	8 artiklan c alakohta
	5 artiklan 4 kohta	8 artiklan d alakohta
	5 artiklan 5 kohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
	5 artiklan 6 kohta	—
	5 artiklan 7 kohta	13 artiklan 1 kohdan d alakohta
	5 artiklan 8 kohta	13 artiklan 1 kohdan f alakohta
	5 artiklan 9 kohta	18 artikla
	5 artiklan 10 kohta	8 artiklan e alakohta
	5 artiklan 11 kohta	8 artiklan g alakohta
6 artiklan 1 kohta		25 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta		25 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta		25 artiklan 3 kohta, kolmas ja neljäs virke
6 artiklan 4 kohta		—
6 artiklan 5 kohta		25 artiklan 3 kohta, ensimmäinen ja toinen virke
6 artiklan 6 kohta		—
	6 artikla	14 artikla
7 artikla		28 artiklan 1 kohta
	7 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
	7 artiklan 2 kohta	15 artiklan 3 kohta
	7 artiklan 2 kohdan a alakohta	15 artiklan 3 kohdan a alakohta
	7 artiklan 2 kohdan c alakohta	15 artiklan 3 kohdan b alakohta
	7 artiklan 2 kohdan b alakohta	15 artiklan 3 kohdan c alakohta
	7 artiklan 3 kohta, ensimmäinen ja kolmas virke	15 artiklan 4 kohta ja 16 artiklan 6 kohta

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
	7 artiklan 4 kohta	15 artiklan 5 kohta
	7 artiklan 5 kohta	—
	7 artiklan 6 kohta	17 artiklan 3 kohta, ensimmäinen virke
8 artikla		26 artikla
	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 1 kohta
	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 2 kohta, ensimmäinen virke
	8 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—
	8 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	—
	8 artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
	8 artiklan 3 kohta	—
	8 artiklan 4 kohdan a alakohta	16 artiklan 3 kohdan a alakohta
	8 artiklan 4 kohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohdan c alakohta
	8 artiklan 4 kohdan c alakohta	16 artiklan 3 kohdan d alakohta
	8 artiklan 4 kohdan d alakohta	16 artiklan 3 kohdan e alakohta
	8 artiklan 5 kohta	16 artiklan 8 kohta
	8 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 1 kohta ja 17 artiklan 2 kohdan b alakohta
	8 artiklan 6 kohdan toinen alakohta	17 artiklan 3 kohta, toinen virke
	8 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	—
	8 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 2 kohta, toinen virke
	8 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	16 artiklan 9 kohta
	8 artiklan 7 kohdan neljäs alakohta	16 artiklan 11 kohta
	8 artiklan 7 kohdan viides alakohta	—
	8 artiklan 8 kohta	16 artiklan 10 kohta
	8 artiklan 9 kohdan a alakohta	16 artiklan 12 kohta
	8 artiklan 9 kohdan b alakohta	16 artiklan 13 kohta
9 artikla		16 artiklan 2 kohta
	9 artikla	18 artikla
10 artikla		19 artiklan 3 kohta

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
	10 artikla	28 artikla
11 artikla		—
	11 artikla	29 artikla
12 artiklan 1 kohta		27 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta		—
12 artiklan 3 kohta		—
12 artiklan 4 kohta		—
12 artiklan 5 kohta		—
	12 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohdan e alakohta
	12 artiklan 2 kohta	32 artiklan 1 kohdan a alakohta
	12 artiklan 3 kohta	32 artiklan 1 kohdan b alakohta
	12 artiklan 4 kohta	32 artiklan 1 kohdan c alakohta
	12 artiklan 5 kohta	32 artiklan 1 kohdan h alakohta
	12 artiklan 6 kohta	32 artiklan 1 kohdan d alakohta
	12 artiklan 7 kohta	—
	12 artiklan 8 kohta	—
	12 artiklan 9 kohta	32 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen osa
13 artikla	13 artikla	33 artikla
14 artikla		19 artikla
15 artikla	14 artikla	34 artikla
	15 artikla	36 artikla
16 artikla		37 artikla, toinen virke
17 artikla	16 artikla	38 artiklan

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EURATOM) N:o 1314/2013,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2013,

utkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa Horisontti 2020 täydentävästä Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmasta (2014–2018)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamisso-
pimuksen ja erityisesti sen 7 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan atomienergiayhteisön, jäljempänä 'yhteisö', eräänä tavoitteena on edistää elintason nostamista jäsenvaltioissa muun muassa edistämällä ja helpottamalla jäsenvaltioissa tehtävää ydinalan tutkimusta ja täydentämällä sitä toteuttamalla yhteisön tutkimus- ja koulutusohjelma.
- (2) Ydinalan tutkimus voi edistää yhteiskunnallista ja taloudellista hyvinvointia sekä ympäristön kestävyyttä parantamalla ydinturvallisuutta, turva- ja varmuusjärjestelyjä ja säteilysuojelua. Yhtä tärkeää on se, että ydinalan tutkimus voi edistää pitkällä aikavälillä energiajärjestelmän irtautumista hiilestä turvallisella, tehokkaalla ja varmalla tavalla.
- (3) Yhteisön 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2018 päättyvän kauden tutkimus- ja koulutusohjelma, jäljempänä 'Euratom-ohjelma', edistää

ydinalan tutkimusta tukemalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ⁽²⁾ perustetun tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020", jäljempänä 'Horisontti 2020 -puiteohjelma', tavoitteiden saavuttamista ja helpottaa Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa sekä eurooppalaisen tutkimusalueen luomista ja toimintaa.

- (4) Ydinenergia voi potentiaalisesti vaikuttaa energiahuoltoon ja taloudelliseen kehitykseen, mutta toisaalta vakavat ydinonnettomuudet voivat vaarantaa ihmisten terveyden. Euratom-ohjelmassa olisi sen vuoksi kiinnitettävä mahdollisimman suurta huomiota ydinturvallisuuteen ja tarvittaessa turva- ja varmuusjärjestelyihin, joita Yhteinen tutkimuskeskus (Joint Research Centre, jäljempänä 'JRC'), käsittelee.
- (5) Neuvoston 28 päivänä helmikuuta 2008 Brysselissä pidetyn istunnon päätelmissä esitetyllä Euroopan strategisellä energiateknologiasuunnitelmalla, jäljempänä 'SET-suunnitelma', vauhditetaan vähähiilisten energiateknologioiden valikoiman kehittämistä. Eurooppa-neuvosto sopi 4 päivänä helmikuuta 2011 pitämässään kokouksessa, että unioni ja sen jäsenvaltiot edistävät investointeja uusiutuviin energialähteisiin sekä turvallisiin ja kestäviin vähähiilisiin teknologioihin ja keskittyvät SET-suunnitelmassa asetettujen, teknologiaa koskevien ensisijaisten tavoitteiden toteuttamiseen. Kukin jäsenvaltio voi vapaasti päättää, mitä teknologiaa se tukee.
- (6) Koska kaikilla jäsenvaltioilla on ydinlaitoksia tai ne käyttävät radioaktiivisia materiaaleja erityisesti lääketieteellisiin tarkoituksiin, neuvosto on todennut 1 ja 2 päivänä joulukuuta 2008 Brysselissä pidetyssä istunnossa antamissaan päätelmissä, että ydinalan osaamista on pidettävä jatkuvasti yllä erityisesti asianmukaisella koulutuksella, joka kytkeytyy tutkimukseen ja jota koordinoidaan yhteisön tasolla.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 111.⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 104).

- (7) Kunkin jäsenvaltion asiana on valita, hyödyntääkö se ydinvoimaa, mutta on myös todettava, että ydinerugiällä on eri jäsenvaltioissa erilainen merkitys.
- (8) Allekirjoittamalla kansainvälistä lämpöydinkoreaktorin (ITER) koskevan hankkeen yhteisestä toteutuksesta vastaavan fuusioenergia-alan kansainvälisen ITER-järjestön perustamisesta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ yhteisö on sitoutunut osallistumaan ITER-hankkeen toteuttamiseen ja sen tulevaan käyttöön. Yhteisön osuutta hallinnoidaan neuvoston päätöksellä 2007/198/Euratom ⁽²⁾ ITERiä ja fuusioenergian kehittämistä varten perustetun eurooppalaisen yhteisyrityksen, jäljempänä 'Fusion for Energy -yhteisyritys', kautta. Mainitun yhteisyrityksen toimintaa, mukaan lukien ITER, on määrä säännellä erillisellä säädöksellä.
- (9) Jotta fuusiosta voi tulla uskottava vaihtoehto kaupallisessa energiantuotannossa, on ensinnäkin tarpeen huolehtia siitä, että ITERin rakentaminen saatetaan päätökseen aikataulun mukaisesti ja että sen toiminta aloitetaan onnistuneesti. Toiseksi on tarpeen laatia kunnianhimoinen mutta realistinen etenemissuunnitelma sähköntuotannon aloittamiseksi vuoteen 2050 mennessä. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää Euroopan fuusio-ohjelman uudelleensuuntaamista niin, että perustetaan yhteinen toimintaohjelma, jolla tämä etenemissuunnitelma pannaan täytäntöön. Jotta käynnissä olevan fuusiotutkimustoiminnan saavutukset ja fuusioalan sidosryhmien pitkäaikaiset sitoumukset kuten myös niiden välinen yhteistyö voitaisiin turvata, on varmistettava yhteisön tuen jatkuvuus. Olisi keskityttävä enemmän ensisijaisesti ITERiä tukeviin toimiin mutta myös demonstraatioreaktorin kehittämiseen, mukaan lukien tarvittaessa yksityisen sektorin aiempaa laajempi osallistuminen. Tämä rationaalisointi ja uudelleensuuntaaminen olisi toteutettava vaarantamatta Euroopan johtajuutta fuusiotutkimusyhteisössä.
- (10) JRC:n olisi edelleen tarjottava riippumatonta asiakaslähettöistä tieteellistä ja teknologista tukea yhteisön politiikkojen laatimiselle, kehittämiseksi, täytäntöönpanolle ja seurannalle erityisesti ydinturvallisuuteen sekä turva- ja varmuusjärjestelyihin liittyvässä tutkimuksessa ja koulutuksessa. Henkilöresurssien optimoimiseksi ja päällekkäisen tutkimustoiminnan välttämiseksi unionissa olisi kaikki JRC:n toteuttamat uudet toimet analysoitava niiden johdonmukaisuuden tarkistamiseksi jäsenvaltioissa jo olemassa olevien toimien kanssa. Horisontti 2020 -puiteohjelman turvallisuusnäkökohdat olisi rajattava JRC:n suoriin toimiin.
- (11) JRC:n olisi jatkettava lisäresurssien tuottamista kilpailutetun toiminnan kautta. Tähän sisältyvät osallistuminen Euratom-ohjelman epäsuoriin toimiin, ulkopuolisille asiakkaille tehtävä työ ja vähemmässä määrin, teollis- ja tekijänoikeuksien hyödyntäminen.
- (12) Kaikkien jäsenvaltioiden edun vuoksi unionin tehtävänä on kehittää kehys, jolla tuetaan yhteistä ydinfisioteknologioiden pioneiritutkimusta ja niihin liittyvän tietämyksen luomista ja säilyttämistä ja jossa kiinnitetään erityistä huomiota turvallisuuteen, turva- ja varmuusjärjestelyihin, säteilysuojeluun ja ydinaseiden leviämisen estämiseen. Tämä edellyttää puolueetonta tutkimustietoa, jonka tuottamiseen JRC voi osallistua keskeisellä tavalla. Tämä on tuotu esille komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamassa tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke Innovaatiunioni", jossa komissio on esittänyt aikomuksensa hankkia entistä vankempaa tutkimustietoa poliittisen päätöksenteon perustaksi hyödyntämällä JRC:tä. JRC aikoo vastata tähän haasteeseen keskittämällä ydinturvallisuutta ja turva- ja varmuusjärjestelyjä koskevan tutkimuksensa unionin politiikan painopisteisiin.
- (13) Jotta voitaisiin tiivistää tieteen ja yhteiskunnan välisiä suhteita ja vahvistaa kansalaisten luottamusta tieteeseen, Euratom-ohjelmassa olisi edistettävä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan asiantuntevaa osallistumista tutkimus- ja innovaatiokysymyksiin edistämällä tiedekasvatusta, asettamalla tieteellinen tietämys helpommin saataville, kehittämällä vastuullisia tutkimus- ja innovaatiolinjauksia, joissa otetaan huomioon kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan huolenaiheet ja odotukset, sekä helpottamalla kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista Euratom-ohjelman toimiin.
- (14) Euratom-ohjelmaa täytäntöön pantaessa olisi otettava huomioon tieteen, teknologian, teollisuuden, politiikkojen ja yhteiskunnan kehittyvät mahdollisuudet ja tarpeet. Tutkimuslinjaukset olisi vahvistettava läheisessä yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien alojen sidosryhmien kanssa, ja niiden olisi oltava riittävän joustavia tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi. Ulkopuolisia tahoja voidaan kuulla Euratom-ohjelman täytäntöönpanon aikana, ja tässä yhteydessä olisi myös hyödynnettävä asianmukaisia rakenteita, kuten eurooppalaisia teknologiayhteisöjä.
- (15) Komissio sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitea järjestivät Brysselissä 26 ja 27 päivänä helmikuuta 2013 symposiumin, jonka aiheena olivat ydinfisiotutkimuksen hyödyt ja rajoitukset vähähiilisen energian kannalta. Symposiumia edelsi monialainen tutkimus, johon osallistui muun muassa energian, talouden ja yhteiskuntatieteiden alojen asiantuntijoita. Käytyjen keskustelujen tuloksena todettiin, että ydinalan tutkimusta on jatkettava Euroopan tasolla.

⁽¹⁾ EUVL L 358, 16.12.2006, s. 26

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2007/198/Euratom, tehty 27 päivänä maaliskuuta 2007, eurooppalaisen yhteisyrityksen perustamisesta ITERiä ja fuusioenergian kehittämistä varten sekä etujen myöntämisestä perustetulle yhteisyritykselle (EUVL L 90, 30.3.2007, s. 58).

- (16) Euratom-ohjelman olisi osaltaan lisättävä tutkijan ammatin houkuttelevuutta unionissa. Eurooppalainen tutkijoiden peruskirja ja tutkijoiden työhönoton säännöstö⁽¹⁾ sekä eurooppalaisen tutkimusalueen puitteissa määritellyt muut asiaan liittyvät ohjeet olisi otettava asianmukaisesti huomioon kunnioittaen kuitenkin niiden vapaaehtoista luonnetta.
- (17) Euratom-ohjelmaan sisältyvissä toimissa olisi pyrittävä edistämään naisten ja miesten tasa-arvoa tutkimuksessa ja innovoinnissa puuttamalla erityisesti sukupuolten välisen epätasapainon taustalla oleviin syihin, hyödyntämällä täysimääräisesti sekä nais- että miestutkijoiden potentiaali ja ottamalla sukupuolten tasa-arvo huomioon hankkeiden sisällössä tutkimuksen laadun parantamiseksi ja innovoinnin edistämiseksi. Toimissa olisi myös pyrittävä soveltamaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 3 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaisia naisten ja miesten tasa-arvoa koskevia periaatteita.
- (18) Euratom-ohjelmasta tuettavissa tutkimus- ja innovointitoimissa olisi kunnioitettava eettisiä peruseriaatteita. Ohjelmassa olisi tarvittaessa otettava huomioon luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän lausunnot energiakysymyksistä. Tutkimustoiminnassa olisi myös otettava huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artikla ja vähennettävä eläinten käyttöä tutkimuksissa ja kokeissa pyrkien viime kädessä korvaamaan eläinten käyttöä. Kaikki toimet olisi toteutettava siten, että varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu.
- (19) Suurempaan vaikutukseen olisi pyrittävä myös yhdistämällä Euratom-ohjelman ja yksityisen sektorin rahoitusta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa keskeisillä aloilla, joilla tutkimus ja innovointi voivat edistää unionin laajempia kilpailukykytavoitteita. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä pienten ja keskisuurten yritysten osallistumiseen.
- (20) Euratom-ohjelmassa olisi edistettävä kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä erityisesti turvallisuuden alalla yhteisen edun ja vastavuoroisen hyödyn pohjalta etenkin ydinturvallisuuden jatkuvan parantamisen edistämiseksi.
- (21) Jotta voidaan säilyttää tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille sisämarkkinoilla toimiville yrityksille, Euratom-ohjelmasta myönnettävän rahoituksen olisi oltava sopu- soinnussa valtioneuvoston sääntöjen kanssa julkisten menojen tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisten markkinavääristymien kuten yksityisten varojen syrjäyttämisen, tehotomien markkinarakenteiden syntyminen ja tehotomien yritysten toiminnassa pysymisen estämiseksi.
- (22) Eurooppa-neuvosto totesi 4 päivänä helmikuuta 2011 antamissaan päätelmissä, että unionin tutkimusrahoituksessa on tarpeen omaksua uusi lähestymistapa valvontaan ja riskinhallintaan, ja peräänkuulutti uudenlaista tasapainoa yhtäältä luottamuksen ja valvonnan sekä toisaalta riskinoton ja riskien välttämisen välille. Euroopan parlamentti peräänkuulutti tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta 11 päivänä marraskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾ hallinnon ja rahoituksen käytännön yksinkertaistamista ja totesi, että unionin tutkimusrahoituksen hallinnon olisi oltava osallistujiin päin selvemmin luottamukseen perustuvaa ja riskisietoempää.
- (23) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnon kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joihin kuuluvat sääntöjenvastaisuusien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja tarpeen mukaan seuraamukset. Tarkistetun valvontastrategian, jossa keskitytään virhemäärien alentamisen sijaan enemmänkin riskiperusteiseen valvontaan ja petostentorjuntaan, pitäisi keventää osallistujien valvontataakkaa.
- (24) On tärkeää varmistaa, että Euratom-ohjelman varainhoito on moitteetonta ja että ohjelma on toteutukseltaan mahdollisimman tehokas ja käyttäjäystävällinen. Samanaikaisesti on syytä varmistaa Euratom-ohjelman oikeusvarmuus ja helppo hyödynnettävyys kaikkien osallistujien kannalta. On tarpeen varmistaa, että noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', asiaan liittyviä säännöksiä sekä yksinkertaistamista ja parempaa sääntelyä koskevia vaatimuksia.
- (25) Jotta voidaan varmistaa, että Euratom-ohjelma pannaan täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti ja että se on yksinkertaistettujen menettelyjen ansiosta helposti kaikkien osallistujien hyödynnettävissä ja muodostaa yhtenäisen, kattavan ja selkeän kehityksen osallistujille, ohjelmaan osallistumiseen ja tutkimustulosten levittämiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1291/2013 määritettyjä Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sovellettavia sääntöjä tietyin mukautuksin tai poikkeuksin.

⁽¹⁾ Komission suositus, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2005, eurooppalaisesta tutkijoiden peruskirjasta ja tutkijoiden työhönoton säännöstöstä (EUVL L 75, 22.3.2005, s. 67).

⁽²⁾ EUVL C 74E, 13.3.2012, s. 34.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (26) On tärkeää helpottaa edelleen osallistujien tuottamien teollis- ja tekijänoikeuksien hyödyntämistä samalla kun suojellaan muiden osallistujien ja yhteisön oikeutettuja etuja Euratomin perustamissopimuksen, jäljempänä 'perustamissopimus, II luvun mukaisesti.
- (27) Neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1908/2006 ⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 139/2012 ⁽²⁾ nojalla perustetut ja komission hallinnoimat osallistujien takuurahastot ovat osoittautuneet tärkeiksi suojamekanismiksi, joka vähentää sellaisiin saataviin liittyviä riskejä, joita sääntöjen vastaisesti toimineet osallistujat eivät maksa takaisin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1290/2013 ⁽³⁾ nojalla perustetun osallistujien takuurahaston olisi katettava myös toimet, joiden toteutus perustuu neuvoston asetukseen (Euratom) N:o 1908/2006, asetukseen (Euratom) N:o 139/2012 ja tähän asetukseen.
- (28) Jotta voidaan varmistaa Eurotom-ohjelman epäsuorien toimien yhdenmukaiset toteuttamisedellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä työohjelmia ja päätös epäsuorien toimien rahoituksen hyväksymisestä. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (29) Euratom-ohjelman tavoitteiden saavuttaminen toiminnan eri aloilla edellyttää monialaisten toimien tukemista sekä Euratom-ohjelman puitteissa että yhdessä Horisontti 2020 -puiteohjelman toimien kanssa.
- (30) Tehokas suorituskyvyn hallinta, mukaan lukien arviointi ja seuranta, edellyttää sellaisten yksittäisten suorituskykyindikaattoreiden kehittämistä, joita voidaan mitata aikajanalla, jotka ovat realistisia ja vastaavat toiminnan perusajatusta ja jotka ovat merkityksellisiä tavoitteiden ja toimien asianmukaisen tärkeysjärjestyksen kannalta. Euratom-ohjelman täytäntöönpanon ja seurannan sekä eurooppalaisen tutkimusalueen edistymisen, saavutusten ja toiminnan seurannan välille olisi luotava asianmukaiset koordinoitimekanismit.
- (31) Komission päätöksellä 96/282/Euratom ⁽⁵⁾ perustettua JRC:n johtokuntaa on kuultu JRC:n suorien toimien tiedellisestä ja teknisestä sisällöstä.
- (32) Oikeusvarmuuden vuoksi olisi kumottava fuusio-ohjelmaa käsittelevän neuvoa-antavan komitean perustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1980 tehty neuvoston päätös ⁽⁶⁾, neuvoston päätös 84/338/Euratom, EHTY, ETY ⁽⁷⁾, neuvoston päätös 2006/970/Euratom ⁽⁸⁾, neuvoston päätös 2006/976/Euratom ⁽⁹⁾, neuvoston päätös 2006/977/Euratom ⁽¹⁰⁾, asetus (Euratom) N:o 1908/2006, neuvoston päätös 2012/93/Euratom ⁽¹¹⁾, asetus (Euratom) N:o 139/2012, neuvoston päätös 2012/94/Euratom ⁽¹²⁾ ja neuvoston päätös 2012/95/Euratom ⁽¹³⁾.

⁽²⁾ Komission päätös 96/282/Euratom, tehty 10 päivänä huhtikuuta 1996, yhteisen tutkimuskeskuksen uudelleenjärjestelystä (EYVL L 107, 30.4.1996, s. 12).

⁽⁶⁾ Neuvoston asiakirja 4151/81 (ATO 103), 8. tammikuuta 1981, ei julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 84/338/Euratom, EHTY, ETY, tehty 29 päivänä kesäkuuta 1984, yhteisen tutkimus-, kehitys- ja esittelytoiminnan hallinto- ja yhteensovittamismenettelyistä ja -rakenteista (EYVL L 177, 4.7.1984, s. 25).

⁽⁸⁾ Neuvoston päätös 2006/970/Euratom, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) seitsemänneistä ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelmasta (2007–2011) (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 60).

⁽⁹⁾ Neuvoston päätös 2006/976/Euratom, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) seitsemänneistä ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelman (2007–2011) täytäntöön panemiseksi toteutettavasta erityisohjelmasta (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 404).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston päätös 2006/977/Euratom, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Yhteisen tutkimuskeskuksen suorina toimina toteuttamasta erityisohjelmasta Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) seitsemänneistä ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelman (2007–2011) täytäntöön panemiseksi (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 434).

⁽¹¹⁾ Neuvoston päätös 2012/93/Euratom, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan atomienergiayhteisön ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelmasta (2012–2013) (EUVL L 47, 18.2.2012, s. 25).

⁽¹²⁾ Neuvoston päätös 2012/94/Euratom, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan atomienergiayhteisön ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelman (2012–2013) täytäntöönpanemiseksi epäsuorina toimina toteutettavasta erityisohjelmasta (EUVL L 47, 18.2.2012, s. 33).

⁽¹³⁾ Neuvoston päätös 2012/95/Euratom, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011, yhteisen tutkimuskeskuksen suorina toimina toteuttamasta erityisohjelmasta Euroopan atomienergiayhteisön ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelman (2012–2013) täytäntöönpanemiseksi (EUVL L 47, 18.2.2012, s. 40).

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 1908/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan atomienergiayhteisön seitsemänneistä puiteohjelman toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä (2007–2011) (EYVL L 400, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 139/2012, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011, säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan atomienergiayhteisön puiteohjelman epäsuoriin toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä (2012–2013) (EUVL L 47, 18.2.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 81).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(33) Komissio on kuullut Euratomin tieteellis-teknistä komiteaa,

3 artikla

Tavoitteet

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

PERUSTAMINEN

1 artikla

Perustaminen

Tällä asetuksella perustetaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2018 väliseksi ajaksi Euroopan atomiennergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelma, jäljempänä 'Euratom-ohjelma', ja vahvistetaan kyseisen ohjelmaan osallistumista koskevat säännöt, myös ne, jotka koskevat osallistumista tämän asetuksen mukaisesti myönnettyjen varojen hoitamisesta vastaavien rahoituselinten ohjelmiin sekä toimiin, joiden toteutus perustuu yhdessä sekä tähän asetukseen että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 1291/2013 perustettuun tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 puiteohjelmaan, jäljempänä 'Horisontti 2020' -puiteohjelma.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'tutkimus- ja innovointitoimilla' tutkimukseen, teknologian kehittämiseen, demonstrointiin ja innovointiin liittyvien toimien koko kirjoa, mukaan lukien kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön edistäminen, tulosten levittäminen ja optimointi sekä tutkijoiden koulutuksen ja liikkuvuuden edistäminen Euroopan atomiennergiayhteisössä, jäljempänä 'yhteisö';
- b) 'suorilla toimilla' komission Yhteisen tutkimuskeskuksensa, jäljempänä 'JRC', kautta toteuttamia tutkimus- ja innovointitoimia;
- c) 'epäsuorilla toimilla' osallistujien toteuttamia tutkimus- ja innovointitoimia, joihin unioni tai yhteisö, jäljempänä 'unioni', myöntää rahoitustukea;
- d) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudella' kumppanuutta, jossa yksityisen sektorin kumppanit, yhteisö ja tarvittaessa muut kumppanit, kuten julkisoikeudelliset yhteisöt, sitoutuvat yhdessä tukemaan tutkimus- ja innovointiohjelman tai -toimien kehittämistä ja täytäntöönpanoa;
- e) 'julkisen sektorin sisäisellä kumppanuudella' kumppanuutta, jossa paikallisen, alueellisen, kansallisen tai kansainvälisen tason julkisoikeudelliset yhteisöt tai yhteisöt, jotka suorittavat julkisen palvelun tehtäviä, sitoutuvat yhdessä yhteisön kanssa tukemaan tutkimus- ja innovointiohjelman tai -toimien kehittämistä ja täytäntöönpanoa.

1. Euratom-ohjelman yleisenä tavoitteena on ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen toteuttaminen siten, että painopisteenä ydinturvallisuuden jatkuva parantaminen, turva- ja varmuusjärjestelyt ja säteilysuojelu, erityisesti, jotta voitaisiin edistää pitkällä aikavälillä energiajärjestelmän irtautumista hiilestä turvallisella, tehokkaalla ja varmalla tavalla. Yleinen tavoite toteutetaan liitteessä I määritetyillä suorilla ja epäsuorilla toimilla, joilla pyritään tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltäviin erityistavoitteisiin.

2. Euratom-ohjelman epäsuorien toimien erityistavoitteita ovat seuraavat:

- a) ydinjärjestelmien turvallisuuden tukeminen;
- b) loppujätteen huollon turvallisten pitemmän aikavälin ratkaisujen kehitystyön edistäminen; näihin kuuluvat muun muassa geologinen loppusijoitus, erottelu ja transmutaatio;
- c) ydinalan asiantuntemuksen ja huippuosaamisen kehittämisen ja kestävyden tukeminen unionissa;
- d) säteilysuojelun ja säteilyyn liittyvien lääketieteellisten sovellusten kehittämisen tukeminen, mukaan lukien radioisotoppien turvallinen ja turvattu saanti ja käyttö;
- e) eteneminen kohti fuusion energialähdekäytön toteutettavuuden demonstrointia hyödyntämällä nykyisiä ja tulevia fuusiolaitteita;
- f) perustan luominen tuleville fuusiovoimalaitoksille kehittämällä materiaaleja, teknologioita ja konsepteja;
- g) innovoinnin ja teollisuuden kilpailukyvyyn edistäminen;
- h) yleiseurooppalaisesti merkittävien tutkimusinfrastruktuurien käyttömahdollisuuksien ja käytön varmistaminen.

3. Euratom-ohjelman suorien toimien erityistavoitteita ovat seuraavat:

- a) ydinturvallisuuden parantaminen, mukaan lukien ydinreaktorien ja -polttoaineen turvallisuus, ydinjätehuolto – johon kuuluvat muun muassa geologinen loppusijoitus, erottelu ja transmutaatio – käytöstä poisto sekä hätätilavalmius;
- b) ydinalan turva- ja varmuusjärjestelyjen parantaminen, mukaan lukien ydinmateriaalivalvonta, ydinaseiden leviämisen estäminen, ydinmateriaalien laittoman kaupan torjunta ja forenssinen ydinmateriaalitutkimus;

- c) ydinalan tieteellisen huippuosaamisen lisääminen standardointia varten;
- d) tietämyksen hallinnan ja koulutuksen edistäminen;
- e) ydinturvallisuutta ja turva- ja varmuusjärjestelyjä koskevan unionin politiikan tukeminen.

JCR:n johtokunnan on analysoitava kaikki JRC:n uudet toimet tarkistaakseen niiden johdonmukaisuuden jäsenvaltioissa olemassa olevien toimien kanssa.

4. Euratom-ohjelman täytäntöönpanossa varmistetaan, että tuettavat painopistealueet ja toimet ovat merkityksellisiä muuttuvien tarpeiden kannalta ja että niissä otetaan huomioon tieteen, teknologian, innovoinnin, poliittisen päätöksenteon, markkinoiden ja yhteiskunnan muuttuva luonne tarkoituksena optimoida henkilöresurssit ja määrärahat sekä välttää ydinalan tutkimus- ja kehittämistoiminnan päällekkäisyys unionissa.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa erityistavoitteissa voidaan ottaa huomioon Euratom-ohjelman täytäntöönpanon aikana esiin nousevat uudet ja ennakoimattomat tarpeet. Näitä voivat olla uusien mahdollisuuksien, kriisien ja uhkien tai uusien unionin politiikkojen kehittämistarpeiden edellyttämät toimet, jos ne ovat asianmukaisesti perusteltuja, sekä sellaisten toimien pilotointi, joita kaavaillaan tuettaviksi tulevista ohjelmista.

4 artikla

Talousarvio

1. Euratom-ohjelman täytäntöönpanoa varten varatut rahoituspuutteet ovat 1 603 329 000 euroa. Määrä jakautuu seuraavasti:

- a) fuusion tutkimus- ja kehittämisohjelman epäsuorat toimet 728 232 000 euroa;
- b) ydinfissiota, ydinturvallisuutta ja säteilysuojelua koskevat epäsuorat toimet 315 535 000 euroa;
- c) suorat toimet 559 562 000 euroa.

Komission hallintomenojen osuus saa Euratom-ohjelman epäsuorien toimien toteutuksen yhteydessä olla keskimäärin enintään 7 prosenttia Euratom-ohjelman keston aikana ja enintään 6 prosenttia vuonna 2018.

2. Euratom-ohjelman rahoituskehiksestä voidaan kattaa menoja, jotka liittyvät ohjelman hallintoon ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin ja erityisesti selvityksiin ja asiantunti-

jatapaamisiin siltä osin kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin. Lisäksi siitä voidaan kattaa menoja, jotka liittyvät tietojen käsittelyä ja vaihtoa palveleviin tietotekniikkaverkkoihin, sekä muita teknisen ja hallinnollisen tuen menoja, joita komissiolle aiheutuu Euratom-ohjelman hallinnosta. Jatkuvia ja toistuvia toimia, kuten valvontaa, tarkastusta ja tietotekniikkaverkostoja, varten tarvittavat menot katetaan 1 kohdassa määriteltyjen komission hallintomenojen rajoissa.

3. Tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa talousarvioon voidaan ottaa määrärahoja myös vuoden 2018 jälkeen toteutuvia teknisen ja hallinnollisen tuen menoja varten sellaisten toimien hallintoa varten, joita ei ole saatettu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä.

4. Jos suorilla toimilla edistetään sellaisten tahojen käynnistämiä aloitteita, joille komissio on antanut täytäntöönpanotehtäviä 6 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan mukaisesti, tällaista osuutta ei pidetä osana näihin aloitteisiin osoitettua rahoitusta.

5. Talousarvositoumukset voidaan jakaa vuosieriin. Komissio tekee vuosittain kutakin vuosierää koskevan sitoumuksen ottaen huomioon rahoitustukea saavien toimien edistymisen, arvioidut rahoitustarpeet ja käytettävissä olevat talousarvion määrärahat.

5 artikla

Kolmansien maiden assosioituminen

1. Euratom-ohjelmaan voivat assosioitua:

a) unioniin liittymässä olevat maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat kunkin maan osalta puitesopimuksissa ja assosiaationeuvostojen päätöksissä tai vastaavissa sopimuksissa vahvistettujen unionin ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden sekä yleisten ehtojen ja edellytysten mukaisesti;

b) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) jäsenet tai Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat ja alueet jotka täyttävät kaikki seuraavat perusteet;

i) hyvät tiede-, teknologia- ja innovointivalmiudet;

ii) aikaisemmin saavutetut hyvät tulokset osallistumisesta unionin tutkimus- ja innovointiohjelmiin;

iii) teollis- ja tekijänoikeuksien oikeudenmukainen ja tasa-
puolinen kohtelu;

c) seitsemänteen Euratom-puiteohjelmaan assosioituneet maat tai alueet.

2. Erityiset ehdot ja edellytykset, jotka koskevat assosioituneiden maiden osallistumista Euratom-ohjelmaan, mukaan lukien assosioituneen maan bruttokansantuotteeseen perustuva rahoitusosuus, määritetään unionin ja assosioituneiden maiden välisissä kansainvälisissä sopimuksissa.

II OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

I LUKU

Täytäntöönpano, hallinto ja tukimuodot

6 artikla

Hallinto ja yhteisön tukimuodot

1. Euratom-ohjelma pannaan täytäntöön epäsuorilla toimilla, joita varten käytetään yhtä tai useampaa varainhoitoasetuksessa säädettyä rahoitusmuotoa, erityisesti avustuksia, palkintoja, hankintoja ja rahoitusvälineitä. Yhteisön tuki käsittää lisäksi JRC:n toteuttamien tutkimus- ja innovointitoimien muodossa olevia suoria toimia.

2. Komissio voi antaa osan Euratom-ohjelman täytäntöönpanosta varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoituselinten tehtäväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 10 artiklan soveltamista.

Komissio voi myös antaa Euratom-ohjelmaan kuuluvia epäsuoria toimia Horisontti 2020 -puiteohjelman nojalla perustettujen tai siinä tarkoitettujen elinten toteutettavaksi.

3. Komissio hyväksyy epäsuorien toimien rahoitusta koskevan päätöksen 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä.

7 artikla

Osallistumista ja tutkimustulosten levittämistä koskevat säännöt

1. Oikeussubjektin osallistumiseen Euratom-ohjelman epäsuoriin toimiin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1290/2013 vahvistettuja sääntöjä, jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu.

2. Asetuksen (EU) N:o 1290/2013 43 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen turvallisuussäännöt käsittelevät Euratom-ohjelmassa myös perustamissopimuksen 24 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden maanpuolustukselliset edut.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1290/2013 41 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio tai rahoituselin voi yhteisön rahoitusta saaneiden osallistujien tuottamien tulosten osalta kieltäytyä hyväksymästä omistusoikeuden

siirtoa tai yksinomaisen tai rinnakkaislisenssin myöntämistä kolmannelle osapuolelle, joka on sijoittautunut sellaiseen kolmanteen maahan, joka ei ole assosioitunut Euratom-ohjelmaan, jos se katsoo, että tällainen omistusoikeuden siirto tai lisenssin myöntäminen ei edistä unionin talouden kilpailukyvyyn kehittämistä tai että se on ristiriidassa eettisten periaatteiden tai turvallisuusnäkökohtien kanssa. Turvallisuusnäkökohtiin sisältyvät perustamissopimuksen 24 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden maanpuolustukselliset edut.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1290/2013 46 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, yhteisöllä ja sen yhteisyrityksillä on yhteisön politiikkojen ja ohjelmien kehittämistä, täytäntöönpanoa ja seurantaa varten tai kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävän kansainvälisen yhteistyön asettamien velvoitteiden täyttämiseksi käyttöoikeudet yhteisön rahoitusosuuden saaneen osallistujan tuloksiin. Näihin käyttöoikeuksiin sisältyy oikeus antaa kolmansille osapuolille lupa käyttää tuloksia julkisissa hankinnoissa ja oikeus myöntää alilisenssejä, ja ne rajoittuvat muuhun kuin kaupallisessa tai kilpailutarkoituksessa tapahtuvaan käyttöön; käyttöoikeudet on myönnettävä ilman maksua.

3. Asetuksen (EU) N:o 1290/2013 mukaisesti perustettu osallistujien takuurahasto korvaa asetuksella (Euratom) N:o 1908/2006 ja asetuksella (Euratom) N:o 139/2012 perustettujen osallistujien takuurahastot ja jatkaa niiden toimintaa.

Kaikki asetuksella (Euratom) N:o 1908/2006 ja asetuksella (Euratom) N:o 139/2012 perustetuissa osallistujien takuurahastoissa olevat määrät siirretään 31 päivästä joulukuuta 2013 asetuksella (EU) N:o 1290/2013 perustettuun osallistujien takuurahastoon. Päätöksen N:o 2012/93/Euratom mukaisten toimien osallistujat, jotka allekirjoittavat avustussopimuksia 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen, maksavat osuutensa osallistujien takuurahastoon.

8 artikla

Monialaiset toimet

1. Euratom-ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi sekä Euratom-ohjelman ja Horisontti 2020 -puiteohjelman yhteisiin haasteisiin vastaamiseksi unionin rahoitusta voidaan myöntää toimille, jotka kattavat monialaisesti liitteessä I esitetyt epäsuorat toimet ja/tai toimet, joilla pannaan täytäntöön neuvoston päätöksellä 2013/743/EU⁽¹⁾ perustettu Horisontti 2020 -puiteohjelman erityisohjelma.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rahoitus voidaan koota tämän asetuksen 4 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 1291/2013 6 artiklassa tarkoitetuista epäsuorien toimien rahoitusosuuksista ja toteuttaa yhtenä rahoitusjärjestelyinä.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/743/EU, annettu 3 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020) täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta (Ks. tämän virallisen lehden sivu 965).

9 artikla

Sukupuolten tasa-arvo

Euratom-ohjelmassa turvataan sukupuolten tasa-arvon tehokas edistäminen sekä tutkimuksen ja innovoinnin sisällön sukupuolittuvuuden huomioon ottaminen.

10 artikla

Eettiset periaatteet

1. Kaikissa Euratom-ohjelmaan kuuluvissa tutkimus- ja innovointitoimissa on noudatettava eettisiä periaatteita sekä asiaankuuluva kansallista, unionin ja kansainvälistä lainsäädäntöä, joihin sisältyvät Euroopan unionin perusoikeuskirja sekä Euroopan ihmisoikeussopimus ja sen lisäpöytäkirjat.

Erityisesti on otettava huomioon suhteellisuusperiaate, oikeus yksityisyyteen, oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus henkilön fyysiseen ja psyykkiseen koskemattomuuteen, oikeus syrjimättömyyteen ja tarve varmistaa ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu.

2. Euratom-ohjelman nojalla toteutettavien tutkimus- ja innovointitoimien on keskityttävä yksinomaan siviilisovelluksiin.

11 artikla

Työohjelmat

1. Komissio hyväksyy 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä epäsuorien toimien täytäntöönpanoa koskevia työohjelmia. Tällaisten työohjelmien on mahdollistettava alhaalta ylöspäin etenevät lähestymistavat, joilla pyritään tavoitteisiin innovatiivisesti.

Työohjelmissa on määritettävä keskeiset toimien täytäntöönpanoa koskevat osatekijät varainhoitoasetuksen mukaisesti, mukaan lukien toimien yksityiskohtaiset tavoitteet, rahoitus ja aikataulu sekä monivuotinen lähestymistapa ja strategiset suunta-aviivat seuraavia täytäntöönpanovuosia varten.

2. Suoria toimia varten komissio laatii päätöksen 96/282/Euratom mukaisesti monivuotisen työohjelman, jossa määritellään tarkemmin liitteessä I esitetyt tavoitteet ja tieteelliset ja teknologiset painopisteet sekä täytäntöönpanon aikataulu.

Tässä monivuotisessa työohjelmassa otetaan myös huomioon olennaiset tutkimustoimet, joita toteutetaan jäsenvaltioiden, assosioituneiden maiden sekä eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen toimesta. Työohjelma päivitetään tarpeen mukaan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa työohjelmissa on otettava huomioon tieteen, teknologian ja innovoinnin nykytila

kansallisella, unionin ja kansainvälisellä tasolla sekä alan poliittisen, yhteiskunnallisen ja markkinakehityksen nykytila. Näitä päivitetään tarpeen mukaan.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen työohjelmien on sisällettävä jakso, jossa määritellään 8 artiklassa tarkoitettujen toimien toimet.

12 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Komitea⁽¹⁾ kokoontuu kahdessa eri kokoonpanossa, joista toisessa käsitellään Euratom-ohjelman fissioon liittyviä ja toisessa sen fuusioon liittyviä kysymyksiä.

3. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa säädettyä tarkastelumenettelyä.

4. Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

13 artikla

Komissio tiedottaa säännöllisesti 12 artiklassa tarkoitettulle komitealle Euratom-ohjelman täytäntöönpanon yleisestä edistymisestä ja antaa sille ajallaan tietoja kaikista Euratom-ohjelman puitteissa ehdotetuista tai rahoitetuista epäsuorista toimista.

14 artikla

Ulkopuolisten tahojen kuuleminen ja yhteiskunnan osallisuus

1. Euratom-ohjelman täytäntöönpanossa otetaan huomioon lausunnot ja kannanotot, joita saadaan tarvittaessa

- Euratomin tieteellis-tekniseltä komitealta perustamissopimuksen 134 artiklan mukaisesti,
- komission perustamilta riippumattomien korkean tason asiantuntijoiden neuvoa-antavilta ryhmillä,
- kansainvälisten tiede- ja teknologiasopimusten perusteella luoduista vuoropuhelurakenteista,
- ennakoivista toimista,

⁽¹⁾ Euratom-ohjelman täytäntöönpanon helpottamiseksi komissio korvaa vahvistamiensa suuntaviivojen mukaisesti kunkin esityslistassa määritellyn ohjelmakomitean kokouksen osalta jäsenvaltiokohtaisesti yhden edustajan kulut sekä erityistä asiantuntemusta vaativien esityslistan kohtien osalta jäsenvaltiokohtaisesti yhden asiantuntijan tai neuvonantajan kulut.

- e) kohdennetuista julkisista kuulemisista (muun muassa tarvittaessa alueellisten ja kansallisten viranomaisten tai sidosryhmien kuulemiset), sekä
- f) läpinäkyvistä ja interaktiivisista prosesseista, joilla varmistetaan vastuullisen tieteen ja innovoinnin tukeminen.

2. Muun muassa eurooppalaisten teknologiayhteisöjen, yhteisen ohjelmasuunnittelun ja eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien puitteissa laaditut tutkimus- ja innovaatiolinjaukset otetaan myös kattavasti huomioon.

II LUKU

Yksittäiset toiminta-alat

15 artikla

Pienet ja keskisuuret yritykset

Erityistä huomiota kiinnitetään siihen, että varmistetaan pienten ja keskisuuren yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', sekä yleensä yksityisen sektorin riittävä osallistuminen Euratom-ohjelmaan ja ohjelman asianmukainen innovaatiovaikutus niiden suhteen. Pk-yritysten osallistumisesta on tehtävä määrällinen ja laadullinen arviointi osana arviointi- ja seurantajärjestelyjä.

16 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja julkisen sektorin sisäiset kumppanuudet

Edellä 3 artiklassa määritettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi Euratom-ohjelman erityistoimet voidaan toteuttaa

- a) perustamissopimuksen 5 luvun nojalla perustettujen yhteisyritysten avulla;
- b) "Ohjelmien yhteisrahoitustoimet" -rahoitusjärjestelyyn perustuvien julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien avulla;
- c) asetuksen (EU) N:o 1291/2013 25 artiklassa tarkoitettujen sopimusperusteisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla.

17 artikla

Kansainvälinen yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Kolmansiin maihin sijoittautuneet oikeussubjektit sekä kansainväliset järjestöt voivat osallistua Euratom-ohjelman epäsuoriin toimiin asetuksessa (EU) N:o 1290/2013 esitetyin edellytyksin. Poikkeukset tästä yleisperiaatteesta esitetään tämän asetuksen 7 artiklassa. Euratom-ohjelmassa edistetään kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää kansainvälistä yhteistyötä, jotta voidaan

- a) vahvistaa unionin huipputasaamista ja houkuttelevuutta tutkimuksessa ja innovoinnissa sekä lisätä sen taloudellista ja teollista kilpailukykyä,

- b) vastata tuloksetta yhteisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin;
- c) tukea unionin ulko- ja kehityspolitiikan tavoitteita ja täydentää ulkoisia ohjelmia ja kehitysohjelmia. Pyritään luomaan synergiaa muiden unionin politiikkojen kanssa.

2. Kohdennettuja toimia, joiden tavoitteena on edistää tiettyjen kolmansien maiden tai kolmansien maiden ryhmien kanssa tehtävää yhteistyötä, toteutetaan strategisen lähestymistavan sekä yhteisen edun, yhteisten painopistealueiden ja vastavuoroisen hyödyn pohjalta ottaen huomioon näiden maiden tieteelliset ja teknologiset valmiudet ja markkinamahdollisuudet sekä odotettavissa oleva vaikutus.

Olisi edistettävä vastavuoroista pääsyä kolmansien maiden ohjelmiin. Vaikutusten maksimoimiseksi edistetään koordinoitua ja synergioiden aikaansaamista jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden aloitteiden kanssa. Yhteistyön luonne voi vaihdella yksittäisten kumppanimaiden mukaan.

Yhteistyön painopisteissä otetaan huomioon unionin toimintapoliittiset mahdollisuudet yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa sekä teollis- ja tekijänoikeuksien oikeudenmukainen ja tasapuolinen kohtelu.

18 artikla

Tiedottaminen, viestintä ja tulosten hyödyntäminen ja levittäminen

1. Euratom-ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä tulosten levittämisen ja viestintätoimet katsotaan erottamattomaksi osaksi Euratom-ohjelmasta tuettavia toimia.
2. Viestintätoimiin voivat sisältyä
- a) aloitteet, joiden tavoitteena on lisätä tietoisuutta Euratom-puiteohjelmasta annettavasta rahoituksesta ja helpottaa sen saamista erityisesti sellaisilla alueilla tai sentyyppeillä osallistujien keskuudessa, joiden osallistumistaso on suhteellisen alhainen;
- b) kohdennettu apu hankkeille ja konsortioille sellaisen osaamisen hankkimisessa, jonka avulla voidaan optimoida viestintä sekä tulosten hyödyntäminen ja levittäminen;
- c) aloitteet, joilla edistetään suuren yleisön kanssa käytävää vuoropuhelua ja keskustelua tieteseen, teknologiaan ja innovointiin liittyvistä kysymyksistä, ja joissa hyödynnetään sosiaalista mediaa ja muita innovatiivisia teknologioita ja menetelmiä;
- d) viestintä, joka koskee tämän asetuksen tavoitteisiin liittyviä unionin toimintapoliittisia painopisteitä; komissio toimittaa jäsenvaltioille erityisesti oikea-aikaisia ja perusteellisia tietoja.

3. Jollei perustamissopimuksesta ja asiaa koskevasta unionin lainsäädännöstä muuta johdu, levittämistoimiin voivat sisältyä

- a) toimet, joissa kootaan yhteen tuloksia useista hankkeista, mukaan lukien muista lähteistä rahoitusta saavat hankkeet, ja joiden avulla voidaan tarjota käyttöön käyttäjätasoisia tietokantoja ja raportteja, joissa keskeiset löydökset esitetään tiivistetysti;
- b) tulosten levittäminen poliittisille päättäjille ja standardointielimille, jotta asianomaiset tahot voisivat käyttää helpommin toimintapolitiikan kannalta merkittäviä tuloksia kansainvälisesti ja unionin tasolla sekä kansallisella ja alueellisella tasolla.

III LUKU

Valvonta

19 artikla

Valvonta ja tarkastukset

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi luotava valvontajärjestelmä on suunniteltava siten, että sen avulla voidaan kohtuullisesti varmistaa toimintojen tuloksellisuuteen ja tehokkuuteen liittyvien riskien riittävä hallinta sekä toimintoihin liittyvien transaktioiden laillisuus ja säännönmukaisuus ottaen huomioon ohjelmien monivuotisuus ja ohjelmiin kuuluvien maksujen luonne.

2. Valvontajärjestelmässä on varmistettava tarkoituksenmukainen tasapaino luottamuksen ja valvonnan välille ja otettava huomioon valvonnasta kaikilla tasoilla erityisesti osallistujille aiheutuvat hallinnolliset ja muut kustannukset siten, että Euratom-ohjelman tavoitteet voidaan saavuttaa ja että siihen voidaan houkutellessa parhaat huippututkijat ja innovatiivisimmat yritykset.

3. Tässä valvontajärjestelmässä Euratom-ohjelman epäsuorien toimien menojen tarkastusstrategia perustuu tilintarkastukseen, joka tehdään koko ohjelman alalta valitusta edustavasta otoksesta menoja. Tätä edustavaa otosta on täydennettävä tarkastamalla valikoidusti menoja, jotka otetaan tarkasteluun niitä koskevan riskinarvioinnin perusteella.

Euratom-ohjelman epäsuorien toimien menojen tarkastukset on suoritettava yhdenmukaisesti noudattaen taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteita, jotta voidaan minimoida tarkastuksista osallistujille aiheutuva taakka.

20 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla

tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolle tai sen edustajille ja tilintarkastustuomioistuinten valtuudet tarkastaa kaikkien unionilta tämän asetuksen nojalla varoja saaneiden edunsaajien, hankkijoiden ja alihankkijoiden tilit joko asiakirjojen perusteella tai paikan päällä tehtävin tarkastuksin.

Komission tarkastuksia voidaan tehdä kahden vuoden ajan viimeisen maksun suorittamisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2012⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ säännösten ja menettelyjen mukaisesti, avustussopimukseen tai avustuspäätökseen taikka Euratom-ohjelman mukaisesti rahoitettuun sopimukseen liittyvän, unionin taloudellisia etuja vahingoittavan petoksen, lahjonnan tai muun laittoman toiminnan osoittamiseksi.

4. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta johtuviin yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällyttävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

IV LUKU

Seuranta ja arviointi

21 artikla

Seuranta

1. Komissio seuraa vuosittain Euratom-ohjelman täytäntöönpanoa, edistymistä ja tuloksia. Komissio antaa tätä koskevia tietoja 12 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

2. Komissio raportoi 1 kohdassa tarkoitettun seurannan tuloksista ja asettaa ne julkisesti saataville.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 30.4.1996, s. 2).

22 artikla

Arviointi

1. Arvioinnit on suoritettava riittävän ajoissa, jotta ne voidaan ottaa huomioon päätöksentekoprosessissa.

Viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2017 ja ottaen huomioon päätöksellä 2006/970/Euratom perustettua Euratomin seitsemättä puiteohjelmaa ja päätöksellä 2012/93/Euratom perustettua Euratom-puiteohjelmaa (2012–2013) koskevan jälkiarvioinnin, joka on määrä toteuttaa vuoden 2015 loppuun mennessä, komissio tekee riippumattomien avoimen menettelyn perusteella valittujen asiantuntijoiden avustuksella väliarvioinnin Euratom-ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta tulosten ja vaikutusten saavuttamisen osalta ja siitä, ovatko kaikki toimenpiteet edelleen tarkoituksenmukaisia, sekä voimavarojen tehokkuudesta ja käytöstä, yksinkertaistamisen lisämahdollisuuksista ja eurooppalaisesta lisäarvosta. Arvioinnissa otetaan myös huomioon toimenpiteiden vaikutus älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien unionin painopisteiden kannalta, tulokset aiempien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutuksista sekä synergia ja vuorovaikutus muiden unionin rahoitusohjelmien, muun muassa rakennerahastojen, kanssa.

Komissio tekee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 avoimen menettelyn perusteella valittujen riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella jälkiarvioinnin Euratom-ohjelmasta. Tällainen arviointi kattaa toimenpiteiden lähtökohdat, toteutuksen ja saavutukset sekä pitemmän aikavälin vaikutukset ja kestävyys, ja se otetaan huomioon tehtäessä päätöstä myöhemmin toteutettavan toimenpiteen mahdollisesta uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä.

2. Euratom-ohjelman suorien ja epäsuorien toimien arvioinnit tehdään erillisinä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa arvioinneissa arvioidaan edistystä kohti 3 artiklassa säädettyjä tavoitteita ottaen huomioon liitteessä II määritellyt asianmukaiset suoritusindikaattorit.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle asianomaisten toimenpiteiden seuranta ja arviointia varten tarvittavat tiedot, kun se on aiheellista ja kun ne ovat saatavilla.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2013.

5. Komissio toimittaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen arviointien päätelmät ja niitä koskevat huomautuksensa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.

III OSASTO

LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

23 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2014 fuusio-ohjelmaa käsittelevän neuvoo-antavan komitean perustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1980 tehty neuvoston päätös, päätös 84/338/Euratom, EHTY, ETY, päätös 2006/970/Euratom, päätös 2006/976/Euratom, päätös 2006/977/Euratom, asetus (Euratom) N:o 1908/2006, päätös 2012/93/Euratom, asetus (Euratom) N:o 139/2012, päätös 2012/94/Euratom ja päätös 2012/95/Euratom.

2. Toimia, joihin on myönnetty yhteisön rahoitusta 1 kohdassa tarkoitetuilla päätöksillä perustetuista ohjelmista, ja niihin toimiin liittyviä rahoitusvelvoitteita koskevat edelleen kyseisiin ohjelmiin sovellettavat säännöt ohjelmien päätökseen saattamiin asti.

3. Edellä 4 artiklassa tarkoitettu rahoitus voi kattaa myös sellaisen teknisen ja hallinnollisen tuen menot, jota tarvitaan Eurotom-ohjelman sekä päätöksen 2012/93/Euratom, päätöksen 2012/94/Euratom ja päätöksen 2012/95/Euratom nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden välisen siirtymisen varmistamiseksi.

4. Jotta varmistetaan fuusiotutkimukselle annettavan yhteisön tuen jatkuvuus, liitteessä I olevassa i alakohdassa tarkoitetuille ohjelmien osarahoitustoimen avustuksensaajille 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen aiheutuneisiin menoihin voidaan myöntää yhteisön tukea.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

LIITE I

TOIMET

Euratom-ohjelman lähtökohdat – tie vuoteen 2020

Saavuttamalla 3 artiklassa esitetyt tavoitteet Euratom-ohjelma tukee Horisontti 2020 -puiteohjelman kolmella painopistealueella, jotka ovat *huipputason tiede, teollisuuden johtoasema ja yhteiskunnalliset haasteet*, saavutettavia tuloksia.

Ydinenergia on mukana yhtenä tekijänä keskustelussa, jota käydään keinoista ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja Euroopan tuontienergiariippuvuuden vähentämiseksi. Pyrittäessä luomaan tulevaisuutta varten kestävää energiamuotojen yhdistelmää myös Euratom-ohjelmaan kuuluvilla tutkimustoimilla edistetään keskustelua, jota käydään ydinfisioenergian hyödyistä ja rajoituksista vähähiilisen energian kannalta. Parantamalla jatkuvasti ydinturvallisuutta kehittyneempi ydinteknologia voisi myös tarjota mahdollisuuksia parantaa merkittävästi tehokkuutta, tehostaa resurssien käyttöä ja tuottaa vähemmän jätettä kuin nykyisillä ratkaisuilla. Ydinturvallisuuteen liittyviin näkökohtiin kiinnitetään mahdollisimman laajaa huomiota.

Euratom-ohjelmalla on lujitettava ydinalan tutkimuksen ja innovoinnin puitteita ja koordinoitava jäsenvaltioiden tutkimustoimia. Näin voidaan välttää päällekkäisyyksiä, saavuttaa kriittinen massa keskeisillä aloilla ja varmistaa julkisen rahoituksen optimaalinen käyttö. Koordinointi ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita perustamasta ohjelmia kansallisten tarpeiden täyttämiseksi.

Strategiassa, jonka tavoitteena on kehittää fuusio uskottavaksi vaihtoehdoksi kaupallisessa hiilettömässä energiantuotannossa, on noudatettava etenemissuunnitelmaa, jossa edetään välitavoitteiden kautta kohti tavoitetta, joksi on asetettu sähköntuotannon aloittaminen vuoteen 2050 mennessä. Tämän strategian toteuttamiseksi unionin fuusioon liittyvän työn järjestelyjä, mukaan lukien hallinto, rahoitus ja johto, on uudistettava ja sen painopiste on siirrettävä puhtaasta tutkimuksesta tulevien laitteistojen, kuten ITERin, DEMOn, ja niiden jälkeisten laitteistojen, suunnitteluun, rakentamiseen ja käyttöön. Tämä edellyttää unionin koko fuusiotutkimusyhteisön, komission ja kansallisten rahoituselinten välistä tiivistä yhteistyötä.

Jotta näiden tavoitteiden edellyttämää asiantuntemusta voidaan pitää yllä unionissa, koulutuksen asemaa Euratom-ohjelmassa on tehostettava entisestään luomalla yleiseurooppalaista etua palvelevia koulutusrakenteita, jotka tarjoavat kohdenettuja ohjelmia. Tämä edistää edelleen eurooppalaista tutkimusaluetta sekä uusien jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden integroitumista.

Ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimet*Epäsuorat toimet*

Jotta varmistetaan, että Euratom-ohjelman epäsuorat toimet ja jäsenvaltioiden ja yksityisen sektorin tutkimustoimet tukevat toisiaan, työohjelmien painopisteitä asetettaessa on otettava huomioon asiaankuuluvat lausunnot ja kannanotot, joita saadaan kansallisilta viranomaisilta ja ydintutkimuksen sidosryhmien muodostamilta elimiltä tai yhteenliittymiltä. Viimeksi mainittuja ovat muun muassa teknologiayhenteisöt ja tekniset foorumit, jotka käsittelevät ydinjärjestelmiä ja -turvallisuutta, loppujätteen huoltoa ja säteilysuojelua ja pienten annosten aiheuttamaa riskiä sekä fuusiotutkimusta, tai muut ydinalan järjestöt ja foorumit.

a) Ydinjärjestelmien turvallisuuden tukeminen (Yhteiskunnalliset haasteet, huipputason tiede, teollisuuden johtoasema)

Tuetaan yleisen tavoitteen mukaisesti yhteisiä tutkimustoimia, joiden kohteena on unionissa käytössä olevien reaktorijärjestelmien (mukaan lukien polttoainekiertoalaitokset) turvallinen käyttö ja käytöstä poisto tai – siltä osin kuin se on tarpeen laaja-alaisen ydinturvallisuusasiantuntemuksen ylläpitämiseksi unionissa – tulevaisuudessa mahdollisesti käytettävien reaktorityyppien turvallinen käyttö. Toimissa keskitytään yksinomaan turvallisuusnäkökohtiin, ja ne kattavat kaikki polttoainekiertoon liittyvät osa-alueet, kuten erottelun ja transmutaation.

b) Loppujätteen huollon turvallisten pitemmän aikavälin ratkaisujen kehitystyön edistäminen; näihin kuuluvat muun muassa geologinen loppusijoitus, erottelu ja transmutaatio (Huipputason tiede, yhteiskunnalliset haasteet)

Toteutetaan yhteisiä ja/tai koordinoituja tutkimustoimia, joiden kohteena ovat keskeiset jäljellä olevat kysymykset, jotka liittyvät käytetyn ydinpoltoaineen ja pitkäikäisen radioaktiivisen jätteen geologiseen loppusijoitukseen, sekä tarpeen mukaan teknologioiden ja turvallisuuden demonstrointi. Nämä toimet luovat perustaa unionin yhteiselle näkemykselle jätehuoltoon liittyvistä keskeisistä kysymyksistä, polttoaineen poistosta aina loppusijoitukseen.

Tutkimustoimien kohteena on lisäksi sellaisten muiden radioaktiivisten jätevirtojen huolto, joita varten ei nykyisin ole olemassa teollisesti käyttövalmiita prosesseja.

c) Ydinalan asiantuntemuksen ja huippuosaamisen kehittämisen ja kestävyuden tukeminen unionissa (Huipputason tiede)

Edistetään tutkimuskeskusten ja teollisuuden välisiä ja eri jäsenvaltioiden ja assosioituneiden valtioiden välisiä yhteisiä koulutus- ja liikkuvuustoimia sekä tuetaan monitieteistä ydinalan osaamisen ylläpitämistä. Tavoitteena on taata sopivan pätevyuden omaavien ydinalan tutkijoiden, insinöörien ja työntekijöiden saatavuus unionissa pitkällä aikavälillä.

d) Säteilysuojelun ja säteilyyn liittyvien lääketieteellisten sovellusten kehittämisen tukeminen, mihin kuuluvat muun muassa radioisotooppien turvallinen ja turvattu hankinta ja käyttö (Huipputason tiede, yhteiskunnalliset haasteet)

Toteutetaan yhteisiä tai koordinoituja tutkimustoimia, joissa tutkitaan erityisesti teollisesta, lääketieteellisestä tai ympäristöaltistuksesta johtuvien pienten annosten aiheuttamia riskejä, säteilyonnettomuuksiin liittyvien hätätilanteiden hallintaa ja radioekologiaa. Tarkoituksena on luoda yleiseurooppalainen tieteellinen ja teknologinen perusta luotettavalle, tasapuoliselle ja yhteiskunnallisesti hyväksyttävälle säteilysuojelujärjestelmälle.

Toteutetaan ionisoivaan säteilyyn liittyviä lääketieteellisiä sovelluksia koskevia tutkimustoimia, joissa käsitellään säteilysuojelun operatiivisia turvallisuusnäkökohtia, ja hyödynnetään niitä.

e) Eteneminen kohti fuusion energialähdekäytön toteutettavuuden demonstrointia hyödyntämällä nykyisiä ja tulevia fuusiolaitteita (Teollisuuden johtoasema, yhteiskunnalliset haasteet)

Tuetaan Euroopan fuusiokehityssopimuksen (EFDA) jäsenten ja kaikkien i alakohdassa tarkoitettujen oikeussubjektien yhteisiä tutkimustoimia, jotta voidaan varmistaa ITERin tehokkaan toiminnan nopea aloittaminen, mukaan lukien tarvittavien laitteiden (ml. JET, Joint European Torus) käyttö, muun muassa suurikapasiteettisia tietokoneita käyttävä integroitu mallintaminen sekä koulutustoimet tutkijoiden ja insinöörien seuraavan sukupolven kouluttamiseksi.

f) Perustan luominen tuleville fuusiovoimalaitoksille kehittämällä materiaaleja, teknologioita ja konsepteja (Teollisuuden johtoasema, yhteiskunnalliset haasteet)

Tuetaan Euroopan fuusiokehityssopimuksen jäsenten ja kaikkien i alakohdassa tarkoitettujen oikeussubjektien yhteisiä tutkimustoimia, joilla kehitetään ja kvalifioidaan materiaaleja demonstraatiovoimalaitosta varten ja jotka edellyttävät muun muassa tarkoituksenmukaisen materiaalitestaukseen tarkoitettujen laitteiden valmistelutyötä ja neuvotteluja unionin osallistumisesta sopivaan tällaista laitosta koskevaan kansainväliseen kehukseen. Tällaisessa kehittämisessä ja kvalifioinnissa hyödynnetään käytettävissä olevia kokeellisia, laskennallisia ja teoreettisia valmiuksia.

Tuetaan Euroopan fuusiokehityssopimuksen jäsenten ja kaikkien i alakohdassa tarkoitettujen oikeussubjektien yhteisiä tutkimustoimia, joissa tarkastellaan reaktorin toimintaan liittyviä kysymyksiä ja kehitetään ja demonstroidaan kaikkia fuusioenergian demonstraatiovoimalaitoksen kannalta olennaisia teknologioita. Näihin toimiin sisältyvät täydellisen demonstraatiovoimalaitoksen rakennekonseptien valmistelu ja stellaraattoreiden tarkastelu mahdollisena voimalaitos-teknologiana.

g) Innovoinnin ja teollisuuden kilpailukykyyn edistäminen (Teollisuuden johtoasema)

Toteutetaan tai tuetaan tietämyksen hallintaa ja teknologian siirtoa, joka suuntautuu tällä ohjelmalla osarahoitettavasta tutkimuksesta teollisuuteen ja jossa hyödynnetään kaikkia tutkimuksen innovatiivisia näkökohtia.

Edistetään innovointia muun muassa tieteellisten julkaisujen avoimen saatavuuden (open access) kautta, perustamalla tietämyksen hallintaa ja levittämistä palveleva tietokanta sekä edistämällä teknologia-aiheiden asemaa opinto-ohjelmis-sa.

Pitkällä aikavälillä Euratom-ohjelma tukee kilpailukykyisen ydinfissioiteollisuuden valmistelua ja kehittämistä ja helpottaa yksityissektorin sekä tarvittaessa pk-yritysten osallistumista erityisesti panemalla täytäntöön fuusiovoimalaitoksen teknologiaa koskevan etenemissuunnitelman, jonka suunnittelu- ja kehittämishankkeissa teollisuus on aktiivisesti mukana.

h) Yleiseurooppalaisesti merkittävien tutkimusinfrastruktuurien käyttömahdollisuuksien ja käytön varmistaminen (Huipputason tiede)

Tuetaan keskeisten tutkimusinfrastruktuurien rakentamista, parantamista, käyttöä ja toiminnan jatkuvuutta Euratom-ohjelman puitteissa sekä näiden infrastruktuurien tarkoituksenmukaisia käyttömahdollisuuksia ja niiden välistä yhteistyötä.

i) Euroopan fuusio-ohjelma

Tarkoituksena on myöntää avustus ("Ohjelmien yhteisrahoitustoimi") oikeussubjektille, jonka jäsenvaltio ja mikä tahansa Euratom-ohjelmaan assosioitunut kolmas maa perustaa tai nimeää ja joka kehittää yhteisen ohjelman, johon sisältyvillä toimilla pannaan täytäntöön etenemissuunnitelma, jonka tavoitteena on sähköntuotannon aloittaminen vuoteen 2050 mennessä. Avustukseen voivat sisältyä yhteisöltä saatavat luontoissuoritukset, kuten JET-laitteen tieteellinen ja tekninen hyödyntäminen perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisesti, tai komission henkilöstön tilapäiset siirrot.

JRC:n suorat toimet

Suorien toimien painopisteitä määritettäessä kuullaan toimintapolitiikasta vastaavia Euroopan komission pääosastoja ja JRC:n johtokuntaa.

JRC:n ydinalan toimien tarkoituksena on oltava tukea neuvoston direktiivien 2009/71/Euratom ⁽¹⁾ ja 2011/70/Euratom ⁽²⁾ täytäntöönpanoa sekä neuvoston päätelmiä, joissa keskeiseksi tavoitteeksi asetetaan mahdollisimman korkealuokkaisten ydinturvallisuutta koskevien standardien aikaansaaminen unionissa ja kansainvälisesti.

JRC edistää etenkin ydinergian ja muiden fissioon perustumattomien sovellusten turvatun, turvallisen ja rauhanomaisen käytön edellyttämää ydinturvallisuutta koskevaa tutkimusta. JRC luo tieteellisen perustan tähän liittyville unionin toimintapolitiikoille sekä tarvittaessa reagoi tehtävänsä ja asiantuntemuksensa puitteissa ydinlaitostapahtumiin, ydinonnettomuuksiin ja vaaratilanteisiin. Tätä varten JRC tekee tutkimusta ja arviointoja, tuottaa referenssejä ja standardeja ja tarjoaa kohdennettua koulutusta. Tarpeen mukaan pyritään saamaan aikaan synergioita asiaankuuluvien monialaisten aloitteiden kanssa ja optimoimaan siten ydinalan tutkimus- ja kehittämistoiminnan henkilöresurssit ja määrärahat Euroopan unionissa. JRC:n toimet näillä aloilla toteutetaan ottaen huomioon asiaankuuluvat aloitteet alueiden, jäsenvaltioiden tai Euroopan unionin tasolla pitäen mielessä eurooppalaisen tutkimusalueen kehittäminen.

a) Ydinturvallisuuden parantaminen, mukaan lukien ydinreaktoreiden ja -polttoaineen turvallisuus, ydinjätehuolto – johon kuuluvat muun muassa geologinen loppusijoitus, erottelu ja transmutaatio – käytöstäpoisto sekä hätätilavalmius

JRC osallistuu välineiden ja menetelmien kehittämiseen tiukkojen turvastandardien aikaansaamiseksi Euroopan kannalta relevantteja ydinlaitoksia ja polttoainekiertoja varten. Näillä välineillä ja menetelmillä

- 1) kehitetään vakavien onnettomuuksien mallintamista ja menetelmiä ydinlaitosten toiminnan turvallisuusmarginaalien arvioimista varten, tuetaan yhteisen eurooppalaisen lähestymistavan perustamista kehittyneiden polttoainekiertojen ja konseptien arvioinnissa sekä tutkitaan ja levitetään käyttökokemuksesta saatavaa palautetta. JRC jatkaa edelleen ydinvoimalaitosten käyttökokemusten hyödyntämistä tukevan eurooppalaisen fooruminsa (Clearinghouse on Nuclear Power Plant Operational Experience Feedback) toimintaa suunnatakseen toimensa Fukushima onnettomuuden jälkeisiin ydinturvallisuushaasteisiin vedoten jäsenvaltioiden toimivaltaan tällä alalla;
- 2) minimoidaan tieteellisiä epävarmuustekijöitä, joita esiintyy ennustettaessa ydinjätteen pitkän aikavälin käyttäytymistä ja radionuklidien leviämistä ympäristössä sekä ydinlaitosten käytöstä poistoa koskevan tutkimuksen keskeisiä tekijöitä;
- 3) vaihdetaan tietoja keskeisten sidosryhmien kanssa, jotta voidaan tehostaa unionin valmiuksia reagoida ydinonnettomuuksiin ja vaaratilanteisiin tutkimalla hälytysjärjestelmiä ja radioaktiivisten aineiden ilmateitse tapahtuvaan leviämiseen liittyviä malleja koskevaa tutkimustoimintaa sekä tarjoamalla voimavaroja ja asiantuntemusta ydinonnettomuuksien analysoimista ja mallintamista varten.

b) Ydinalan turva- ja varmuusjärjestelyjen parantaminen, mukaan lukien ydinmateriaalivalvonta, ydinaseiden leviämisen estäminen, ydinmateriaalien laittoman kaupan torjunta ja forensinen ydinmateriaalitutkinta

Ydinaseiden leviämisen estämiseen kiinnitetään mahdollisimman paljon huomiota. JRC

- 1) kehittää tehokkaampia metodologioita ja jäljittämis-/verifointimenetelmiä ja -tekniikoita, joiden avulla voidaan tukea yhteisön ydinmateriaalivalvontaa ja tehostaa kansainvälistä ydinmateriaalivalvontaa;
- 2) kehittää ja soveltaa tehokkaampia menetelmiä ja teknologioita ydinlaitoksiin ja radioaktiivisiin aineisiin liittyvien vaaratilanteiden estämiseksi ja havaitsemiseksi sekä niihin reagoimiseksi; tähän sisältyvät havaitsemisteknologian kvalifointi sekä forensisen ydinmateriaalitutkimuksen menetelmien ja laittoman kaupan torjumiseen käytettävien tekniikoiden kehittäminen synergisesti globaalin CBRN-kehityksen (kemialliset, biologiset, säteilyyn tai ydinaineisiin liittyvät uhat) kanssa;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009, ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen perustamisesta (EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2011/70/Euratom, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2011, yhteisön kehityksen perustamisesta käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen vastuullista ja turvallista huoltoa varten (EUVL L 199, 19.7.2011, s. 1).

3) tukee ydinsulkusopimuksen ja siihen liittyvien unionin strategioiden täytäntöönpanoa analyysitutkimuksilla ja vientivalvontajärjestelmien teknisen kehityksen seurannalla asiasta vastaavien komission ja unionin yksiköiden työn tukemiseksi.

c) Ydinalan tieteellisen huippuosaamisen lisääminen standardointia varten

JRC kehittää edelleen tieteellistä perustaa ydinturvallisuuden ja turva- ja varmuusjärjestelyjen tueksi. Painopisteenä on aktinidien, rakennemateriaalien ja ydinainesten perusominaisuuksien ja käyttäytymisen tutkimus. Unionin standardoinnin tueksi JRC tuottaa uusinta kehitystä edustavia ydinalan standardeja, referenssitietoja ja referenssimittauksia. Tähän sisältyy myös standardointia palvelevien tietokantojen ja arviointivälineiden kehittäminen ja toteuttaminen. JRC tukee lääketieteellisten sovellusten jatkokehittämistä ja erityisesti alfasäteilytykseen perustuvia uusia syövän hoitomuotoja.

d) Tietämyksen hallinnan ja koulutuksen edistäminen

JRC seuraa uusinta kehitystä tutkimuksen, instrumenttien, turvallisuuden ja ympäristölainsäädännön aloilla. Tähän liittyen pannaan täytäntöön säännöllisesti päivitettävä investointisuunnitelma tutkimusinfrastruktuureja varten.

Jotta unioni voisi säilyttää asemansa ydinturvallisuuden ja turva- ja varmuusjärjestelyjen eturintamassa, JRC: on kehitettävä tietämyksenhallinnan välineitä, seurattava alan henkilöresurssien kehityssuuntauksia unionissa EHRO-N-hankeessaan (European Human Resources Observatory for the Nuclear Energy Sector) ja tarjottava kohdennettuja koulutusohjelmia, jotka kattavat myös käytöstä poistoon liittyvät näkökohdat.

e) Unionin toimintapolitiikan tukeminen ydinturvallisuuden ja turva- ja varmuusjärjestelyjen aloilla

JRC:n on ylläpidettävä asiantuntemustaan ja huippuosaamistaan voidakseen tarjota puolueetonta tieteellistä ja teknistä tutkimustietoa, jota saatetaan tarvita ydinturvallisuutta ja turva- ja varmuusjärjestelyjä koskevan unionin toimintapolitiikan tukemisessa.

JRC, joka toimii Euratomin toimeenpanevana elimenä neljännen sukupolven reaktoreita käsittelevässä kansainvälisessä foorumissa (Generation IV International Forum, GIF), koordinoi edelleen yhteisön osuutta GIFissä. JRC jatkaa ja kehittää kansainvälistä tutkimusyhteistyötä keskeisten kumppanimaiden ja kansainvälisten järjestöjen (IAEA, OECD/NEA) kanssa ydinturvallisuutta ja turva- ja varmuusjärjestelyjä koskevan unionin politiikan edistämiseksi.

Euratom-ohjelman monialaiset toimet

Euratom-ohjelman yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi ohjelmassa tuetaan myös täydentäviä toimia (suorat ja epäsuorat toimet, koordinointi ja yhteisen ohjelmasuunnittelun edistäminen), joilla varmistetaan tutkimustoimien synergia yhteisiin haasteisiin vastaamisessa (esim. materiaalit, jäähdyteteknologia, ydinalan referenssitiedot, mallintaminen ja simulointi, kauko-ohjattu käsittely, jätahuolto ja säteilysuojelu).

Horisontti 2020 -puiteohjelman kanssa yhteiset monialaiset toimet ja rajapinnat

Euratom-ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi luodaan tarkoituksenmukaiset kytkökset ja rajapinnat, kuten yhteiset ehdotuspyynnöt, Horisontti 2020 -puiteohjelman erityisohjelman kanssa.

Euratom-ohjelmasta voidaan tukea Horisontti 2020 -puiteohjelmassa kehitettyä lainarahoitusvälinettä ja pääomarahoitusvälinettä, joita laajennetaan kattamaan 3 artiklassa tarkoitettut tavoitteet.

Kansainvälinen yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

Ydinalan tutkimuksessa ja innovoinnissa on jatkettava yhteisiin päämääriin ja keskinäiseen luottamukseen perustuvaa kansainvälistä yhteistyötä selkeiden ja merkittävien etujen tarjoamiseksi unionille ja sen ympäristölle. Tämän asetuksen 3 artiklassa esitettyjen erityistavoitteiden saavuttamiseksi yhteisö pyrkii vahvistamaan unionin tieteellistä ja teknistä asiantuntemusta kansainvälisten yhteistyösopimusten avulla ja edistämään unionin ydinalan teollisuuden pääsyä uusille kehittyville markkinoille.

Kansainvälisiä yhteistyötoimia edistetään monenvälisissä kehyksissä (mm. IAEA, OECD, ITER ja GIF) ja sellaisten maiden kanssa tehtävässä nykyisessä tai tulevassa kahdenvälisessä yhteistyössä, joilla on vahva tutkimus- ja kehitys- ja teollinen perusta sekä käytössä, suunnitteilla tai rakenteilla olevia tutkimuslaitteistoja.

LIITE II

SUORITUSKYKYINDIKAATTORIT

Tässä liitteessä esitetään Euratom-ohjelman kunkin erityistavoitteen osalta muutamia suorituskykyindikaattoreita tulosten ja vaikutusten arviointia varten. Indikaattoreita voidaan tarkentaa Euratom-ohjelman täytäntöönpanon kuluessa.

1. Epäsuorien toimien indikaattorit

- a) Ydinjärjestelmien turvallisuuden tukeminen
 - Sellaisten hankkeiden (yhteiset tutkimustoimet ja/tai koordinoitujen toimet) määrä, jotka todennäköisesti johtavat osoitettavasti ydinturvallisuuskäytännön paranemiseen Euroopassa
- b) Loppujätteen huollon turvallisten pitemmän aikavälin ratkaisujen kehitystyön edistäminen; näihin kuuluvat muun muassa geologinen loppusijoitus sekä erottelu ja transmutaatio
 - Sellaisten hankkeiden määrä, joilla edistetään loppujätteen huollon turvallisten pitkän aikavälin ratkaisujen kehitystyötä
- c) Ydinalan asiantuntemuksen ja huippuosaamisen kehittämisen ja kestävyys tukeminen unionissa
 - Tutkimuskoulutus – Euratomin fissiohankkeissa tuettujen tohtorintutkinto-opiskelijoiden ja tohtorintutkinnon suorittaneiden tutkijoiden lukumäärä
 - Stipendiaattien ja harjoittelijoiden määrä Euratomin fuusio-ohjelmassa
- d) Säteilysuojelun ja säteilyyn liittyvien lääketieteellisten sovellusten kehittämisen tukeminen, mukaan lukien radioisotoppien turvallinen ja turvattu saanti ja käyttö
 - Sellaisten hankkeiden määrä, joilla on todennäköisesti osoitettavissa oleva vaikutus käytäntöihin säteilysuojelua koskevassa sääntelyssä ja säteilyyn liittyvien lääketieteellisten sovellusten kehittämiseen
- e) Eteneminen kohti fuusion energialähdekäytön toteutettavuuden demonstrointia hyödyntämällä nykyisiä ja tulevia fuusiolaitteita
 - Julkaisujen määrä vertaisarvioituissa vaikutukseltaan merkittävässä julkaisuissa
- f) Perustan luominen tuleville fuusiovoimalaitoksille kehittämällä materiaaleja, teknologioita ja konsepteja
 - Niiden fuusiota koskevassa etenemissuunnitelmassa kaudeksi 2014–2018 asetettujen välitavoitteiden prosentuaalinen osuus, jotka on saavutettu Euratom-ohjelmassa
- g) Innovoinnin ja teollisuuden kilpailukyyn edistäminen
 - Euratom-ohjelman fuusiotutkimuksesta syntyvien spin off -tuotosten määrä
 - Euratom-ohjelmasta tuettujen tutkimustoimien tuottamat patenttihakemukset ja myönnettyt patentit
- h) Yleiseurooppalaisesti merkittävien tutkimusinfrastruktuurien käyttömahdollisuuksien ja käytön varmistaminen
 - Niiden tutkijoiden määrä, jotka voivat käyttää tutkimusinfrastruktuureja Euratom-ohjelman tuen avulla.

2. Suorien toimien indikaattorit

- a) JRC:n politiikalle antaman tuen vaikutusindikaattori
 - Niiden tapausten lukumäärä, joissa JRC:n antamalla teknisellä ja tieteellisellä tuella on ollut konkreettisia erityisvaikutuksia unionin eri alojen politiikkaan

b) JRC:n tieteellisen tuottavuuden indikaattori

- Vertaisarvioitujen julkaisujen lukumäärä.

Edellä a ja b kohdassa tarkoitetut indikaattorit voivat kytkeytyä seuraaviin suorille toimille asetettuihin yhteisön tavoitteisiin:

- Ydinturvallisuuden parantaminen, mukaan lukien ydinreaktoreiden ja -polttoaineen turvallisuus, ydinjätehuolto – johon kuuluvat muun muassa geologinen loppusijoitus, erottelu ja transmutaatio – käytöstä poisto sekä hätätila- valmius;
 - Ydinalan turva- ja varmuusjärjestelyjen parantaminen, mukaan lukien ydinmateriaalivalvonta, ydinaseiden leviämi- sen estäminen, ydinmateriaalien laittoman kaupan torjunta ja forensinen ydinmateriaalitutkinta;
 - Ydinalan tieteellisen huippuosaamisen lisääminen standardointia varten;
 - Tietämyksen hallinnan ja koulutuksen edistäminen;
 - Unionin toimintapolitiikan tukeminen ydinturvallisuuden ja turva- ja varmuusjärjestelyjen aloilla.
-

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 3 päivänä joulukuuta 2013,

tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020) täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta ja päätösten 2006/971/EY, 2006/972/EY, 2006/973/EY, 2006/974/EY ja 2006/975/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/743/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 182 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, ⁽³⁾ perustettu tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma, jäljempänä 'Horisontti 2020-puiteohjelma', on määrä panna täytäntöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 182 artiklan 3 kohdan mukaisesti erityisohjelmalla, jossa määritellään erityistavoitteet ja säännöt niiden täytäntöön panemiseksi, vahvistetaan ohjelman kesto ja määrätään tarpeellisiksi arvioituista varoista.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).

(2) Horisontti 2020 -puiteohjelman yleistavoite olisi pyrittävä saavuttamaan kolmella painopistealueella, joiden aiheina ovat huipputaso tieteiden tuottaminen ("Huipputaso tiede"), teollisuuden johtoaseman edistäminen ("Teollisuuden johtoasema") ja yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaaminen ("Yhteiskunnalliset haasteet"). Yleistavoite olisi myös pyrittävä saavuttamaan erityistavoitteilla "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten". Nämä painopistealueet ja erityistavoitteet olisi pantava täytäntöön erityisohjelmalla, johon kuuluu yksi kutakin kolmea painopistealuetta koskeva osa, yksi "Huippuosaamisen levittämistä ja osallistujapohjan laajentamista" koskeva erityistavoitteen osa, yksi "Tiedettä yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" koskeva erityistavoitteen osa ja yksi Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toteuttamia muita kuin ydinalan suorita toimia koskeva erityistavoitteen osa.

(3) Kaikkiin Horisontti 2020 -puiteohjelman painopistealueisiin ja erityistavoitteisiin olisi sisällytettävä kansainvälinen ulottuvuus. Kansainväliset yhteistyötoimet olisi säilytettävä vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1982/2006/EY hyväksytyyn Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013), jäljempänä 'seitsemäs puiteohjelma'; tasolla. ⁽⁴⁾

(4) Asetuksessa (EU) N:o 1291/2013 vahvistetaan Horisontti 2020 -puiteohjelman yleinen tavoite, painopistealueet sekä erityistavoitteiden ja toteutettavien toimien pääpiirteet, kun taas erityisohjelmassa olisi määriteltävä kullekin osalle erityisten toimien erityistavoitteet ja pääpiirteet. Asetuksessa (EU) N:o 1291/2013 vahvistettuja täytäntöönpanomääräyksiä, myös eettisiä periaatteita koskevia määräyksiä, sovelletaan täysimääräisesti tähän erityisohjelmaan.

(5) Kunkin osan olisi täydennettävä erityisohjelman muita osia, ja kukin osa olisi pantava täytäntöön johdonmukaisesti erityisohjelman muiden osien kanssa.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1982/2006/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) (EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1).

- (6) On ehdottoman tarpeen lujittaa, laajentaa ja ulottaa pidemmälle unionin tiedeperustan huippuosaamista ja varmistaa maailmanluokan tutkimuksen ja lahjakkuuksien tuottaminen, jotta Euroopan kilpailukyky ja hyvinvointi voitaisiin varmistaa pitkällä aikavälillä. Painopistealueella "Huipputason tiede" olisi tuettava Euroopan tutkimusneuvoston (ERC) toimintaa, joka koskee tieteen eturintamassa olevaa tutkimusta, tulevia ja kehitteillä olevia teknologioita, Marie Skłodowska-Curie -toimia ja Euroopan tutkimusinfrastruktuureja. Näillä toimilla olisi pyrittävä luomaan osaamista pitkällä aikavälillä keskittyen seuraavan sukupolven tieteenaloihin, järjestelmiin ja tutkijoihin ja tukien uusia lahjakkuuksia kaikkialla unionissa ja assosioituneissa maissa. Huipputason tiedettä tukevilla unionin toimilla olisi pyrittävä lujittamaan eurooppalaista tutkimusalueetta (ERA) ja tekemään unionin tiedejärjestelmästä maailmanlaajuisesti kilpailukykyisempi ja houkuttelevampi.
- (7) Painopistealueen "Huipputason tiede" mukaisesti toteutetut tutkimustoimet olisi määriteltävä tieteellisten tarpeiden ja mahdollisuuksien mukaan. Tutkimuslinjaukset olisi vahvistettava tiiviissä yhteistyössä tiedeyhteisön kanssa. Tutkimusta olisi rahoitettava huippuosaamisen perusteella.
- (8) Euroopan tutkimusneuvoston olisi korvattava komission päätöksellä 2007/134/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan tutkimusneuvosto. Sen olisi noudatettava toiminnassaan tieteellisen huippuosaamisen, riippumattomuuden, tehokkuuden ja avoimuuden periaatteita.
- (9) Unionin teollisuuden johtoaseman säilyttämiseksi ja lujittamiseksi on kiireellinen tarve kannustaa yksityistä sektoria tutkimus-, kehitys- ja innovaatioinvestointeihin, edistää tutkimusta ja innovointia liike-elämän linjauksilla ja kiihdyttää uusien teknologioiden kehittämistä tulevan yritystoiminnan ja talouskasvun tukemiseksi. Painopistealueella "Teollisuuden johtoasema" olisi tuettava keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin ja muihin teollisuusteknologioihin liittyvää huipputason tutkimusta ja innovointia, helpotettava riskirahoituksen saatavuutta innovatiivisille yrityksille ja hankkeille sekä tarjottava unionin laajista tukea mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) innovointiin.
- (10) Avaruusalan tutkimus ja innovointi kuuluvat unionin jaettuun toimivaltaan, ja ne olisi sisällytettävä erottamattomasti painopistealueeseen "Teollisuuden johtoasema", jotta tieteelliset, taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset voidaan maksimoida ja tehokas ja kustannustehokas täytäntöönpano varmistaa.
- (11) Eurooppa 2020 -strategiassa yksilöityjen yhteiskunnallisten haasteiden ratkaiseminen edellyttää suuria investointeja tutkimukseen ja innovointiin, jotta riittävän mittavia
- ja laajoja uusia ratkaisuja ja läpimurtoratkaisuja voitaisiin kehittää ja ottaa käyttöön. Nämä haasteet tarjoavat innovatiivisille yrityksille myös merkittäviä taloudellisia mahdollisuuksia, minkä vuoksi ne vaikuttavat unionin kilpailukykyyn ja työllisyyteen.
- (12) Painopistealueella "Yhteiskunnalliset haasteet" olisi tehostettava tutkimuksen ja innovoinnin mahdollisuuksia ratkaista keskeiset yhteiskunnalliset haasteet tukemalla huipputason tutkimus- ja innovointitoimia. Kyseiset toimet olisi toteutettava haasteisiin perustuvalla lähestymistavalla, jossa koetaan yhteen eri alojen, teknologioiden ja tutkimusalojen resurssit ja tietämys. Yhteiskunnallisten tieteiden ja humanististen tieteiden tutkimus on merkittävässä asemassa kaikkiin haasteisiin vastaamisessa. Toimien olisi katettava kaikenlainainen tutkimus ja innovointi, mukaan lukien innovointiin liittyvät toimet, kuten pilotitoimet, demonstrointi, testausalustat, julkisten hankintojen tukeminen, esinormatiivinen tutkimus, normien vahvistaminen ja innovaatioiden saattaminen markkinoille. Toimilla olisi tarvittaessa tuettava suoraan vastaavaa alakohtaista osaamista unionin tasolla. Kaikkien haasteiden olisi edesautettava kestävä kehityksen yleistavoitteen saavuttamista.
- (13) Olisi luotava sopiva tasapaino painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" ja erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" alaan kuuluvien pienten ja suurten hankkeiden välille.
- (14) Erityistavoitteessa "Huippuosaamisen levittäminen ja osallistujapohjan laajentaminen" olisi hyödynnettävä täysin Euroopan lahjakkuusreservin potentiaali ja varmistettava, että innovaatiovetoisen talouden hyödyt maksimoidaan ja jaetaan laajasti kautta unionin huippuosaamisen periaatetta noudattaen.
- (15) Erityistavoitteessa "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" olisi kehitettävä toimivaa yhteistyötä tieteen ja yhteiskunnan välille, värvättävä uusia kykyjä tieteen pariin ja kytkettävä tieteellinen huippuosaaminen yhteiskunnalliseen tietoisuuteen ja yhteiskuntavastuuseen.
- (16) Yhteinen tutkimuskeskus (JRC) on erottamaton osa Horisontti 2020 -puiteohjelmaa, ja sen olisi jatkossakin annettava riippumatonta asiakaslähtöistä tieteellistä ja teknologista tukea unionin politiikkojen laatimista, kehittämistä, toteuttamista ja seuranta varten. Jotta JRC toimisi tehtävänsuorituksensa mukaisesti, sen olisi tehtävä korkealaatuisinta tutkimusta. Kun JRC toteuttaa suoria toimia tehtävänsuorituksensa mukaisesti, sen olisi painotettava erityisesti unionin kannalta merkittävimpiä osa-alueita, kuten älykäs, osallistava ja kestävä kasvu, sekä monivuotisten rahoituskehysten 2014-2020 nimikkeitä "Turvallisuus ja kansalaisuus" ja "Globaali Eurooppa".

⁽¹⁾ Komission päätös 2007/134/EY, tehty 2 päivänä helmikuuta 2007, Euroopan tutkimusneuvoston perustamisesta (EUVL L 57, 24.2.2007, s. 14).

- (17) JRC:n suorat toimet olisi toteutettava joustavasti, tehokkaasti ja avoimesti ottaen huomioon JRC:n palvelujen käyttäjien sekä unionin poliitikkojen tarpeet ja pyrkien suojelemaan unionin taloudellisia etuja. Kyseisiä tutkimustoimia olisi tarvittaessa mukautettava näiden tarpeiden sekä tieteen ja teknologian kehityksen edellyttämällä tavalla, ja niissä olisi pyrittävä tieteen huippuosaamiseen.
- (18) JRC:n olisi jatkettava lisäresurssien tuottamista kilpailutettun toiminnan kautta, kuten osallistamalla Horisontti 2020 -puiteohjelman epäsuoriin toimiin, tekemällä työtä ulkopuolisille asiakkaille ja vähemmässä määrin teollis- ja tekijänoikeuksia hyödyntämällä.
- (19) Erityisohjelman olisi täydennettävä jäsenvaltioissa toteutettavia toimia ja muita unionin toimia, jotka ovat tarpeen Eurooppa 2020 -strategian toteuttamisessa noudatettavaa yleistä strategiaa varten.
- (20) Neuvoston päätöksen 2001/822/EY⁽¹⁾ mukaisesti merentakaisten maiden ja alueiden oikeussubjektit voivat osallistua Horisontti 2020 -puiteohjelmaan edellyttäen, että ne täyttävät jälkimmäisessä vahvistetut erityisehdot.
- (21) Sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineiden käyttöä koskevat erityisedellytykset heijastavat markkinaedellytyksiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta se voi mukauttaa tai määrittää tarkemmin rahoitusvälineiden käyttöä koskevia erityisedellytyksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan neuvostolle hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (22) Jotta voidaan varmistaa erityisohjelman yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä työohjelmia erityisohjelman täytäntöönpanemiseksi.
- (23) Painopistealueiden "Huipputason tiede", "Teollisuuden johtoasema" ja "Yhteiskunnalliset haasteet" sekä erityistavoitteiden "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi

osallistuminen" ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" työohjelmia koskevaa täytäntöönpanovaltaa, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.

- (24) Komission päätöksellä 96/282/Euratom⁽³⁾ perustettua JRC:n johtokuntaa on kuultu JRC:n muita kuin ydinvoimaan liittyviä suoria toimia koskevan erityisohjelman teollisesta ja teknisestä sisällöstä.
- (25) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi neuvoston päätös 2006/971/EY⁽⁴⁾, neuvoston päätös 2006/972/EY⁽⁵⁾, neuvoston päätös 2006/973/EY⁽⁶⁾, neuvoston päätös 2006/974/EY⁽⁷⁾ ja neuvoston päätös 2006/975/EY⁽⁸⁾ olisi kumottava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I OSASTO

PERUSTAMINEN

1 artikla

Kohde

Tällä päätöksellä perustetaan asetuksen (EU) N:o 1291/2013 täytäntöön paneva erityisohjelma, ja siinä määritetään mainitun asetuksen 1 artiklassa säädetyille tutkimus- ja innovointitoimille annettavaa unionin tukea koskevat erityistavoitteet ja täytäntöönpanosäännöt.

- ⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽³⁾ Komission päätös 96/282/Euratom, tehty 10 päivänä huhtikuuta 1996, yhteisen tutkimuskeskuksen uudelleenjärjestelystä (EYVL L 107, 30.4.1996, s. 12).
- ⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2006/971/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) täytäntöönpanemiseksi toteutettavasta erityisohjelmasta "Yhteistyö" (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 86).
- ⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2006/972/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) täytäntöönpanemiseksi toteutettavasta erityisohjelmasta "Idea" (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 243).
- ⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2006/973/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) täytäntöönpanemiseksi toteutettavasta erityisohjelmasta "Ihmiset" (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 270).
- ⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 2006/974/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) täytäntöönpanemiseksi toteutettavasta erityisohjelmasta "Valmiudet" (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 299).
- ⁽⁸⁾ Neuvoston päätös 2006/975/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2006, Yhteisen tutkimuskeskuksen suorina toimina toteutettavasta erityisohjelmasta Euroopan yhteisön seitsemännessä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmassa (2007–2013) (EUVL L 400, 30.12.2006, s. 368).

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta"), (EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1).

2 artikla

Erityisohjelman perustaminen

1. Perustetaan tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 -puiteohjelman (2014–2020) täytäntöön paneva erityisohjelma, jäljempänä 'erityisohjelma', 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajaksi.

2. Asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti erityisohjelmaan kuuluvat seuraavat osat:

- a) I osa "Huipputason tiede"
- b) II osa "Teollisuuden johtoasema"
- c) III osa "Yhteiskunnalliset haasteet"
- d) IV osa "Huippuosaamisen levittäminen ja osallistujapohjan laajentaminen"
- e) V osa "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten"
- f) VI osa "Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toteuttamat muut kuin ydinalan suorat toimet".

3 artikla

Erityistavoitteet

1. Ohjelman I osalla "Huipputason tiede" lujitetaan Euroopan tutkimuksen huippuosaamista asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistetun painopisteen mukaisesti pyrkimällä saavuttamaan seuraavat erityistavoitteet:

- a) tehostetaan tieteen eturintamassa olevaa tutkimusta Euroopan tutkimusneuvoston (ERC) toimilla ("Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)"),
- b) tehostetaan tulevaan ja kehitteillä olevaan teknologiaan liittyvää tutkimusta ("Tuleva ja kehitteillä oleva teknologia (FET)"),
- c) lujitetaan taitoja, koulutusta ja urakehitystä Marie Skłodowska-Curie -toimilla ("Marie Skłodowska-Curie -toimet"),
- d) lujitetaan Euroopan tutkimusinfrastruktuureja, myös sähköisiä infrastruktuureja ("Tutkimusinfrastruktuurit").

Näitä erityistavoitteita koskevien toimien pääpiirteet esitetään liitteessä I olevassa I osassa.

2. Ohjelman II osalla "Teollisuuden johtoasema" lujitetaan teollisuuden johtoasemaa ja kilpailukykyä asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistetun painopisteen mukaisesti pyrkimällä saavuttamaan seuraavat erityistavoitteet:

- a) tutkimuksella, teknologian kehittämisellä, demonstroinnilla ja innovoinnilla edistetään Euroopan teollisuuden johtoasemaa seuraavissa mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa ("Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa"):
 - i) tieto- ja viestintäteknologia
 - ii) nanoteknologia
 - iii) kehittyneet materiaalit
 - iv) biotekniikka
 - v) kehittynyt valmistus ja prosessointi
 - vi) avaruus

b) helpotetaan riskirahoituksen saatavuutta tutkimus- ja innovaatioinvestointeihin ("Riskirahoituksen saatavuus");

c) lisätään innovointia pk-yrityksissä ("Innovointi pk-yrityksissä").

Näitä erityistavoitteita koskevien toimien pääpiirteet esitetään liitteessä I olevassa II osassa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteeseen liittyy rahoitusvälineiden käyttöä koskevia erityisedellytyksiä. Nämä edellytykset vahvistetaan liitteessä I olevassa II osan 2 jaksossa.

Siirretään komissiolle valta antaa 10 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä muutoksista, jotka koskevat Horisontti 2020 -puiteohjelman pääomarahitusvälineestä tehtävien investointien osuutta laajentumis- ja kasvuvaiheinvestointeihin liittyvistä unionin kokonaisinvestoinneista liitteessä I olevan II osan 2 jaksossa tarkoitettujen rahoitusvälineiden osalta.

3. Ohjelman III osalla "Yhteiskunnalliset haasteet" edistetään asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa vahvistetun painopisteen saavuttamista tutkimusta, teknologian kehittämistä, demonstrointia ja innovointia koskevilla toimilla, joilla pyritään saavuttamaan seuraavat erityistavoitteet:

- a) parannetaan kaikkien kansalaisten elinikäistä terveyttä ja hyvinvointia ("Elinikäinen terveys ja hyvinvointi"),
- b) varmistetaan turvallisten, terveellisten ja korkealaatuisten elintarvikkeiden ja muiden biopohjaisten tuotteiden riittävä saanti kehittämällä tuottavia, kestäviä ja resurssitehokkaita alkutuotantojärjestelmiä ja edistämällä niihin liittyviä ekosysteempipalveluja ja biologisen monimuotoisuuden elpymistä sekä kilpailukykyisiä ja vähähiilisiä toimitus-, jalostus- ja markkinointiketjuja ("Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, merien ja merenkulun ja sisävesien tutkimus ja biotalous"),
- c) siirrytään luotettavaan, kohtuuhintaiseen, yleisesti hyväksytyyn, kestäväan ja kilpailukykyiseen energiajärjestelmään, jonka tarkoituksena on vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista niukenevien resurssien, kasvavien energiatarpeiden ja ilmastonmuutoksen uhan edessä ("Turvallinen, puhdas ja tehokas energia"),
- d) saavutetaan resurssitehokas, ilmasto- ja ympäristöystävällinen, turvallinen ja saumaton eurooppalainen liikennejärjestelmä, joka hyödyttää kaikkia kansalaisia, taloutta ja yhteiskuntaa ("Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne"),
- e) saavutetaan resurssien – ja veden – käytöltään tehokas ja ilmastonmuutokseen sopeutuva talous ja yhteiskunta, luonnonvarojen ja ekosysteemien suojeleminen ja kestävä hoito sekä raaka-aineiden kestävä saatavuus ja käyttö, jotta maailman kasvavan väestön tarpeet voidaan täyttää planeettamme luonnonvarojen ja ekosysteemien kestävyysrajoissa ("Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet"),
- f) edistetään parempaa ymmärtämystä Euroopasta, tarjotaan ratkaisuja ja tuetaan osallistavia, innovatiivisia ja pohtivia eurooppalaisia yhteiskuntia niiden kohdatessa ennennäkemättömiä muutoksia ja lisääntyvää maailmanlaajuista keskinäistä riippuvuutta ("Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat"),
- g) edistetään turvallisia eurooppalaisia yhteiskuntia niiden kohdatessa ennennäkemättömiä muutoksia ja lisääntyvää maailmanlaajuista keskinäistä riippuvuutta ja uhkia ja samalla

vahvistetaan eurooppalaista vapauden ja oikeuden kulttuuria ("Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen").

Näitä erityistavoitteita koskevien toimien pääpiirteet esitetään liitteessä I olevassa III osassa.

4. Ohjelman IV osalla "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" edistetään asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 3 kohdassa esitettyä erityistavoitetta "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" hyödyntämällä täysin Euroopan lahjakkuusreservin potentiaali ja varmistamalla, että innovaatiovetoisen talouden hyödyt maksimoidaan ja ne jakautuvat laajasti kautta unionin huippuosaamisen periaatetta noudattaen.

Näitä erityistavoitteita koskevien toimien pääpiirteet esitetään liitteessä I olevassa IV osassa.

5. Ohjelman V osalla "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" edistetään asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 3 kohdassa esitettyä erityistavoitetta "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" kehittämällä toimivaa yhteistyötä tieteen ja yhteiskunnan välille, värväämällä uusia kykyjä tieteen pariin ja kytkemällä tieteellinen huippuosaaminen yhteiskunnalliseen tietoisuuteen ja yhteiskuntavastuuseen.

Näitä erityistavoitteita koskevien toimien pääpiirteet esitetään liitteessä I olevassa V osassa.

6. Ohjelman VI osalla "Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toteuttamat muut kuin ydinalan suorat toimet" edistetään kaikkia asetuksen (EU) N:o 1291/2013 5 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja painopisteitä ja erityisenä tavoitteena on antaa unionin poliitikoille asiakaslähtöistä tieteellistä ja teknistä tukea.

Tämän erityistavoitteen toimien pääpiirteet esitetään liitteessä I olevassa VI osassa.

7. Erityisohjelman arviointi perustuu sen tuloksiin ja vaikutuksiin, joita mitataan suorituskykyindikaattoreilla.

Lisätietoja tärkeimmistä suorituskykyindikaattoreista on liitteessä II.

4 artikla

Talousarvio

1. Asetuksen (EU) N:o 1291/2013 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti erityisohjelman täytäntöönpanoa varten varatut rahoituspuitteet ovat 74 316,9 miljoonaa euroa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrä jaetaan tämän päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen kuuden osan kesken asetuksen (EU) N:o 1291/2013 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämän päätöksen 3 artiklassa vahvistettujen erityistavoitteiden talousarvion alustava jakautuminen ja JRC:n toimien kokonaisrahoituksen enimmäismäärä vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1291/2013 liitteessä II.

3. Asetuksen (EU) N:o 1291/2013 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista erityisohjelman I–V osaa koskevista määristä enintään 5 prosenttia saa olla tarkoitettu komission hallinnollisia menoja varten. Komissio varmistaa, että ohjelman aikana sen hallinnolliset menot laskevat, ja se pyrkii saavuttamaan enintään 4,6 prosentin tavoitteen vuonna 2020. Näitä lukuja tarkastellaan Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarvioinnin osana asetuksen (EU) N:o 1291/2013 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Tarvittaessa talousarvioon voidaan ottaa määrärahat myös vuoden 2020 jälkeen toteutuvia teknisiä ja hallinnollisia menoja varten sellaisten toimien hallinnoimiseksi, joita ei ole saatettu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.

II OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

5 artikla

Työohjelmat

1. Erityisohjelma pannaan täytäntöön työohjelmilla.
2. Komissio hyväksyy yhteiset tai erilliset työohjelmat tämän erityisohjelman 2 artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettua I–V osan täytäntöönpanoa varten, lukuun ottamatta erityistavoitteen "Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)" mukaisten 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamista. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen tieteellisen neuvoston 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamat työohjelmat 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua erityistavoitteen "Euroopan tutkimusneuvosto" mukaisten toimien toteuttamista varten. Komissio poikkeaa tieteellisen neuvoston vahvistamasta työohjelmasta ainoastaan, jos se katsoo, ettei työohjelma ole tämän päätöksen säännösten mukainen. Tällaisessa tapauksessa komissio hyväksyy työohjelman täytäntöönpanosäädöksellä 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Komissio perustelee tämän toimenpiteen asianmukaisella tavalla.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä erillisen monivuotisen työohjelman 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua erityisohjelman VI osalle.

Tässä työohjelmassa on otettava huomioon päätöksessä 96/282/Euratom tarkoitettu JRC:n johtokunnan lausunto.

5. Työohjelmissa on otettava huomioon tieteen, teknologian ja innovoinnin nykytila unionin tasolla ja kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä asiaan liittyvän poliittisen, yhteiskunnallisen ja markkinakehityksen nykytila. Niissä on oltava tarvittaessa tietoja sellaisten tutkimus- ja innovointitoimien koordinoimista, jotka jäsenvaltiot (ja niiden alueet) ovat toteuttaneet esimerkiksi aloilla, joilla on yhteistä ohjelmasuunnittelua. Niitä on päivitettävä tarpeen mukaan.

6. Tämän päätöksen 2 artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettua I–V osan täytäntöönpanoa koskevissa työohjelmissa on vahvistettava tavoitteet, odotetut tulokset, täytäntöönpanomenetelmä ja kokonaiskustannukset, mukaan lukien soveltuvin osin ohjeelliset tiedot ilmastoon liittyvien kustannusten määrästä. Niissä on myös oltava kuvaus rahoitettavista toimista, maininta kullekin toimelle kohdennettavasta määrästä, alustava täytäntöönpanoaikataulu sekä monivuotinen lähestymistapa ja strategiset suuntaviivat täytäntöönpanoa seuraaville vuosille. Niissä on mainittava avustusten painopisteet, valinta- ja myöntämisperusteet ja eri myöntämisperusteiden suhteellinen painoarvo sekä kaikkien tukikelpoisten kustannusten rahoituksen enimmäismäärä. Niissä on myös mainittava tulosten hyödyntämistä ja levittämistä koskevat osallistujien lisävelvollisuudet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1290/2013 (1) 43 artiklan mukaisesti. Niiden on soveltuvin osin mahdollistettava strategiset sekä ylhäältä alaspäin että alhaalta ylöspäin etenevät lähestymistavat tavoitteiden saavuttamiseksi innovaatioissa tavoilla.

Lisäksi työohjelmissa on oltava jakso, jossa yksilöidään asetuksen (EU) N:o 1291/2013 14 artiklassa ja liitteessä I olevan alaotsikon "Monialaiset kysymykset ja tukitoimet Horisontti 2020 -puiteohjelmassa" alla tarkoitettua monialaisia kysymyksiä, jotka liittyvät kahteen tai useampaan erityistavoitteeseen sekä yhden painopisteen tai kahden tai useamman painopisteen alalla. Kyseiset toimet on toteutettava yhtenäisellä tavalla.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen seuraavat toimenpiteet:

- a) päätöksen sellaisten toimien rahoituksen hyväksymisestä, joissa erityisohjelman mukainen unionin arvioitu rahoitusosuus on 2,5 miljoonaa euroa tai enemmän, lukuun ottamatta tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua erityistavoitteen "Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)" mukaisia toimia sekä asetuksen (EU) N:o 1291/2013 24 artiklassa tarkoitettua pilottihankkeesta "Nopeutetun innovoinnin väline" rahoitettuja toimia,

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 81).

- b) päätöksen sellaisten toimien rahoituksen hyväksymisestä, joihin liittyy ihmisalkioiden ja ihmisalkion kantasolujen käyttöä, tai jotka ovat 3 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettun erityistavoitteen "Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen" mukaisia toimia,
- c) päätöksen sellaisten 3 artiklan 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettun erityistavoitteen "Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat" mukaisten toimien, joissa erityisohjelman mukainen unionin arvioitu rahoitusosuus on 0,6 miljoonaa euroa tai enemmän, sekä 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen erityistoimien "Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen" ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" rahoituksen hyväksymisestä,
- d) asetuksen (EU) N:o 1291/2013 32 artiklassa säädettyjä arvioiteja koskevien ohjesääntöjen laatiminen.

6 artikla

Euroopan tutkimusneuvosto

1. Komissio perustaa Euroopan tutkimusneuvoston, jäljempänä 'ERC', joka panee täytäntöön ne I osan "Huipputason tiede" mukaiset toimet, jotka liittyvät tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteeseen "Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)". ERC korvaa päätöksellä 2007/134/EY perustetun ERC:n.
2. ERC koostuu 7 artiklassa säädetystä riippumattomasta tieteellisestä neuvostosta ja 8 artiklassa säädetystä erityisestä täytäntöönpanorakenteesta.
3. ERC:llä on puheenjohtaja, joka valitaan johtavien ja kansainvälisesti arvostettujen tieteenharjoittajien joukosta.

Puheenjohtajan valitsee komissio avoimella rekryointiprosessilla, johon osallistuu erityinen riippumaton hakukomitea, neljän vuoden pituiseksi toimikaudeksi, joka voidaan uusia kerran. Rekryointiprosessille ja valitulle ehdokkaalle on saatava tieteellisen neuvoston hyväksyntä.

ERC:n puheenjohtaja toimii tieteellisen neuvoston puheenjohtajana, varmistaa sen johtavan aseman ja suhteet erityiseen täytäntöönpanorakenteeseen ja edustaa sitä maailman tiedeforumilla.

4. ERC noudattaa toiminnassaan tieteellisen huippuosaamisen, riippumattomuuden, tehokkuuden, vaikuttavuuden, avoimuuden ja vastuuvollisuuden periaatteita. Se varmistaa päätöksen 2006/972/EY nojalla toteutettujen ERC:n toimien jatkuvuuden.

5. ERC:n toimilla tuetaan Euroopassa keskenään kilpailevien yksittäisten ja monikansallisten ryhmien tutkimustyötä kaikilla aloilla. Myönnettäessä ERC:n avustuksia tieteen eturintamassa olevaan tutkimukseen ainoana arviointiperusteena on huippuosaaminen.

6. Komissio toimii ERC:n riippumattomuuden ja eheyden takaajana ja varmistaa sille uskottujen tehtävien asianmukaisen suorittamisen.

Komissio varmistaa, että ERC:n toimet toteutetaan tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä periaatteita ja 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tieteellisen neuvoston vahvistamaa ERC:n kokonaisstrategiaa noudattaen.

7 artikla

Tieteellinen neuvosto

1. Tieteellisen neuvoston muodostavat molempia sukupuolia ja eri ikäryhmiä edustavat arvostetut tieteenharjoittajat, insinöörit ja akateemisen maailman edustajat, joilla on asianmukainen asiantuntemus, jotka varmistavat edustettuina olevien tutkimusalojen moninaisuuden ja jotka toimivat yksityishenkilöiden ominaisuudessa edustamatta minkään ulkopuolisen tahon etuja.

Komissio nimittää tieteellisen neuvoston jäsenet sen jälkeen, kun heidät on valittu tieteellisen neuvoston kanssa sovitulla riippumattomalla ja avoimella menettelyllä, johon sisältyy tiedeyhteisön kuuleminen sekä Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettava selvitys.

Heidän toimikautensa on rajoitettu neljään vuoteen, joka voidaan uusia kerran, ja nimittämisessä käytetään kiertävää järjestelmää, jolla varmistetaan tieteellisen neuvoston työn jatkuvuus.

2. Tieteellinen neuvosto vahvistaa

- a) ERC:n kokonaisstrategian,
- b) ERC:n toimien toteuttamisen työohjelman,
- c) vertaisarvioinnin ja ehdotusten arvioinnin menetelmät ja menettelyt, joiden perusteella rahoitettavat ehdotukset valitaan,
- d) kantansa mihin tahansa asiaan, joka voi tieteen näkökulmasta edistää ERC:n saavutuksia ja vaikutuksia sekä suoritettavan tutkimuksen laatua,
- e) menettelysäännöt, joissa käsitellään muun muassa eturistiriitojen välttämistä.

Komissio poikkeaa tieteellisen neuvoston ensimmäisen alakohdan a, c, d ja e alakohdan mukaisesti vahvistamista kannoista ainoastaan jos se katsoo, ettei tämän päätöksen säännöksiä ole noudatettu. Tällaisessa tapauksessa komissio toteuttaa toimenpiteitä erityisohjelman täytäntöönpanon ja tavoitteiden jatkuvuuden varmistamiseksi, ja vahvistaa poikkeamat tieteellisen neuvoston kannoista perustellen ne asianmukaisella tavalla.

3. Tieteellinen neuvosto toimii liitteessä I olevan I osan 1.1 jaksossa vahvistetun toimeksiannon mukaisesti.

4. Tieteellinen neuvosto edistää toiminnallaan ainoastaan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityistavoitteen "Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)" saavuttamista, 6 artiklan 4 kohdassa säädettyjä periaatteita noudattaen. Sen on toimittava puolueettomasti ja rehellisesti ja hoidettava työnsä tehokkaasti ja mahdollisimman avoimesti.

8 artikla

Erityinen täytäntöönpanorakenne

1. Erityinen täytäntöönpanorakenne vastaa liitteessä I olevan I osan 1.2 jaksossa kuvatusta hallinnollisesta täytäntöönpanosta ja ohjelmatoteutuksesta. Se tukee tieteellistä neuvostoa kaikkien sen tehtävien hoitamisessa.

2. Komissio varmistaa, että erityinen täytäntöönpanorakenne noudattaa tarkasti, tehokkaasti ja riittävän joustavasti yksinomaan ERC:n tavoitteita ja vaatimuksia.

III OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

9 artikla

Täytäntöönpanon seuranta ja siitä tiedottaminen

1. Komissio seuraa vuosittain Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanoa asetuksen (EU) N:o 1291/2013 31 artiklan sekä tämän päätöksen liitteen III mukaisesti ja laatii siitä kertomuksen.

2. Komissio tiedottaa säännöllisesti 10 artiklassa tarkoitettulle komitealle erityisohjelman epäsuorien toimien täytäntöönpanon edistymisestä, jotta komitealle jää hyvää aikaa osallistua työohjelmien, erityisesti monivuotisen lähestymistavan ja strategisten suuntaviivojen, valmisteluun, ja antaa komitealle hyvissä ajoin tietoja kaikista liitteessä IV mainituista, Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisesti ehdotetuista tai rahoitetuista toimista.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea (ohjelmakomitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Komitea kokoontuu eri kokoonpanoissa liitteessä V esitetyn mukaisesti käsiteltävänä olevan aiheen mukaan.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklassa säädettyä tarkastelumenettelyä.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa säädettyä neuvoo-antavaa menettelyä.

5. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai kun komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

11 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle Horisontti 2020-puiteohjelman keston ajaksi 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi neuvostolle.

5. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan yhdellä kuukaudella.

6. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta tai niiden mahdollisesta vastustamisesta tai siitä, että neuvosto on peruuttanut säädösvallan siirron.

12 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätökset 2006/971/EY, 2006/972/EY, 2006/973/EY, 2006/974/EY ja 2006/975/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten nojalla käynnistettyihin toimiin ja mainittujen päätösten nojalla toteutettuihin toimiin liittyviin rahoitusvelvoitteisiin sovelletaan kuitenkin edelleen mainittuja päätöksiä niiden päätökseen saattamiseen asti. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla päätöksillä perustettujen komiteoiden jäljellä olevat tehtävät hoitaa tarvittaessa 10 artiklassa tarkoitettu komitea.

3. Erityisohjelman rahoitus voi kattaa myös sellaiset tekniseen ja hallinnolliseen apuun liittyvät menot, joilla varmistetaan siirtyminen erityisohjelman ja päätösten 2006/971/EY, 2006/972/EY, 2006/973/EY, 2006/974/EY ja 2006/975/EY soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden välillä.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GUSTAS

LIITE I

TOIMIEN PÄÄLINJAT

Epäsuorien toimien yhteiset kohdat

1. OHJELMASUUNNITTELU

1.1. Yleistä

Asetuksessa (EU) N:o /2013 1291 vahvistetaan joukko periaatteita ohjelmakeskeisen lähestymistavan edistämiseksi. Tällaisen lähestymistavan tarkoituksena on, että toimet edistävät strategisella ja integroidulla tavalla puiteohjelman tavoitteiden saavuttamista, jotta varmistetaan, että asiaan liittyvät politiikat ja ohjelmat täydentävät toisiaan kaikkialla unionissa.

Horisontti 2020 -puiteohjelman epäsuorat toimet toteutetaan Euroopan parlamentin asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ säädetyillä rahoitusmuodoilla, ennen kaikkea avustuksilla, palkinnoilla, hankinnoilla ja rahoitusvälineillä. Kaikkia rahoitusmuotoja käytetään joustavalla tavalla Horisontti 2020 -puiteohjelman yleisissä ja erityistavoitteissa. Niiden käyttö määräytyy kyseessä olevan erityistavoitteen tarpeiden ja ominaispiirteiden perusteella.

Erityistä huomiota kiinnitetään sen varmistamiseen, että tutkimuksen ja innovoinnin osalta noudatetaan tasapainoista lähestymistapaa, joka ei rajoitu pelkästään uusien tuotteiden ja palvelujen kehittämiseen tieteellisten ja teknologisten läpimurtojen avulla, vaan johon kuuluu muitakin seikkoja, kuten olemassa olevan teknologian käyttö uusissa sovelluksissa, jatkuva kehittäminen sekä ei-tekniinen ja sosiaalinen innovointi. Vain kokonaisvaltaisella lähestymistavalla voidaan samanaikaisesti ratkaista yhteiskunnallisia haasteita ja luoda uusia kilpailukykyisiä yrityksiä ja tuotannonaloja.

Erityisesti painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" sekä erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" osalta korostetaan tutkimus- ja innovointitoimia, joita täydennetään sellaisin toimin, jotka operoivat lähellä loppukäyttäjiä ja markkinoita. Tällaisia ovat esim. demonstrointi, pilotti-toimet ja konseptin toimivuuden osoittaminen. Niihin kuuluvat soveltuvin osin myös sosiaalisen innovoinnin tukeminen sekä standardoinnin valmistelu, esikaupallisten hankintojen, innovatiivisten ratkaisujen hankintojen, standardoinnin ja muiden käyttäjäkeskeisten toimenpiteiden kaltaisten kysyntäpuolen lähestymistapojen tukeminen, jotta innovatiiviset tuotteet ja palvelut saataisiin levitettyä nopeammin markkinoille. Lisäksi jätetään riittävästi liikkumavaraa alhaalta ylöspäin etenevälle lähestymistavalle ehdotuspyyntöjen osalta, ja työohjelmien toimet määritellään väljästi. Kaikkien näiden haasteiden ja teknologioiden osalta tarjotaan avoimia, kevyitä ja nopeita järjestelyjä, jotta Euroopan parhailla tutkijoilla, yrittäjillä ja yrityksillä on mahdollisuus esittää valitsemiaan läpimurtoratkaisuja.

Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanon aikana asetetaan yksityiskohtaiset painopisteet. Tämä mahdollistaa tutkimuksen strategisen ohjelmasuunnittelun, jossa käytetään hallinnointitapaa, joka seuraa läheisesti poliittista kehitystä mutta joka samalla ylittää perinteisten alakohtaisten toimintatapojen rajat. Tällainen toiminta perustuu vankkoihin todisteisiin, analyyseihin ja ennusteisiin. Toiminnan edistymistä mitataan vahvoilla suorituskykyindikaattoreilla. Tällainen monialainen lähestymistapa ohjelmasuunnitteluun ja hallinnointiin mahdollistaa tehokkaan koordinaation kaikkien Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteiden välillä ja niihin liittyvien haasteiden ratkaisemisen. Tällaisia haasteita ovat esim. kestävyys, ilmastonmuutos, yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet sekä merittieteet ja -teknologia.

Myös painopisteiden asettaminen perustuu monenlaisiin panoksiin ja ohjeisiin. Tarvittaessa voidaan pyytää apua riippumattomien asiantuntijoiden ryhmittä, jotka on perustettu nimenomaisesti antamaan neuvoja Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanosta tai joistakin sen erityistavoitteista. Näillä asiantuntijaryhmillä on oltava asianmukainen asiantuntemus ja tietämys käsiteltävistä aloista. Niillä on oltava monipuolinen ammatillinen tausta muun muassa eri korkeakouluista, tuotannonaloista ja kansalaisyhteiskunnasta. Tarvittaessa otetaan huomioon myös eurooppalaisen tutkimusalueen ja innovoinnin komitean (ERAC), muiden eurooppalaisen tutkimusalueeseen (ERA) liittyvien ryhmien ja yrityspolitiikan ryhmän lausunnot, jotka koskevat strategisten painopistealueiden määrittämistä ja suunnittelua.

Painopisteiden asettamisessa voidaan ottaa huomioon myös eurooppalaisten teknologiayhteisöjen strategiset tutkimuslinjaukset, yhteiset ohjelma-aloitteet tai eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien panokset. Tarvittaessa voidaan painopisteiden asettamisessa ja täytäntöönpanossa käyttää hyväksi myös Horisontti 2020 -puiteohjelmassa tuettuja julkisen sektorin sisäisiä kumppanuuksia sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia asetuksen (EU) N:o /12912013 mukaisesti. Lisäksi yksi painopisteiden asettamisen kulmakivistä on loppukäyttäjien, kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen välinen säännöllinen vuorovaikutus. Tämä voi tapahtua esim. konsensuskonferensseissa tai yhteisissä teknologia-arvioinneissa taikka osallistumalla suoraan tutkimus- ja innovaatioprosesseihin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

Koska "Horisontti 2020" on seitsenvuotinen puiteohjelma, sen taloudellinen, yhteiskunnallinen ja poliittinen toimintaympäristö voi muuttua huomattavasti sen voimassaolon aikana. Sen on voitava mukautua näihin muutoksiin. Kuhunkin erityistavoitteeseen voidaan näin ollen sisällyttää tukea muillekin kuin jäljempänä esitetyille toimille silloin, kun tämä on asianmukaisesti perusteltua merkittävien kehityssuuntausten, toimintapoliittisten tarpeiden tai odottamattomien tapahtumien kannalta.

Eri osien mukaisesti tuetut toimet ja niiden erityistavoitteet olisi pantava täytäntöön siten, että ne tarvittaessa täydentävät toisiaan ja ovat keskenään johdonmukaisia.

1.2. Riskirahoituksen saatavuus

Horisontti 2020 -puiteohjelma tarjoaa yrityksille ja muuntyyppisille yhteisöille mahdollisuuden saada lainoja, takauksia ja oman pääoman ehtoista rahoitusta kahdesta järjestelystä.

Lainarahoitusvälineestä myönnetään lainoja yksittäisille edunsaajille tutkimus- ja innovaatioinvestointeja varten, takauksia rahoituksenvälittäjille, jotka myöntävät lainoja edunsaajille, lainojen ja takauksien yhdistelmiä sekä takauksia tai vastatakauksia kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin velkarahoitusjärjestelyihin. Siihen kuuluu pk-yrityksiä koskeva osuus, joka kohdistuu tutkimus- ja innovaatiopainotteisiin pk-yrityksiin. Asianomaiset lainamäärät täydentävät yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskiuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014–2020) lainatakausjärjestelystä pk-yrityksille myönnettäviä määriä.

Pääomarahoituskäytöstä myönnetään riskipääomaa ja/tai välirahoitusta yksittäisille yrityksille varhaisessa vaiheessa (käynnistysosuus). Järjestely mahdollistaa myös laajentumis- ja kasvuvaiheinvestointien tekemisen COSME:n kasvua koskevan pääomajärjestelyn yhteydessä muun muassa rahasto-osuusrahastoihin.

Nämä järjestelyt ovat keskeisessä asemassa erityistavoitteessa "Riskirahoituksen saatavuus", mutta niitä voidaan käyttää tarvittaessa kaikissa muissakin Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteissa.

Pääomarahoituskäytöstä myönnetään riskipääomaa ja/tai välirahoitusta yksittäisille yrityksille varhaisessa vaiheessa (käynnistysosuus). Järjestely mahdollistaa myös laajentumis- ja kasvuvaiheinvestointien tekemisen COSME:n kasvua koskevan pääomajärjestelyn yhteydessä muun muassa rahasto-osuusrahastoihin.

1.3. Tiedottaminen ja tulosten hyödyntäminen ja levittäminen

Yksi tärkeimmistä unionin tasolla rahoitetusta tutkimuksesta ja innovoinnista saatavista lisäarvoista on mahdollisuus tiedottaa tuloksista sekä hyödyntää ja levittää niitä koko mantereella ja lisätä siten niiden vaikutusta. Kaikkiin Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteisiin kuuluu näin ollen kohdennettu tuki tulosten levittämiseksi (joka voi tapahtua esim. tarjoamalla avoin pääsy tieteellisiin julkaisuihin), tiedottamiselle ja vuoropuhelulle. Erityisesti painotetaan tulosten tiedottamista loppukäyttäjille, kansalaisille, korkeakouluille, kansalaisjärjestöille, tuotannonaloille ja poliittisille päättäjille. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa voidaan käyttää tiedonsiirtoverkkoja tähän tarkoitukseen. Puiteohjelman yhteydessä toteutettavilla tiedotustoimilla tiedotetaan siitä, että tulokset on saatua unionin rahoituksen tuella ja niillä pyritään myös lisäämään kansalaisten tietoisuutta siitä, miten tärkeitä tutkimus ja innovointi ovat. Tiedotuskanavana voidaan käyttää julkaisuja, erilaisia tilaisuuksia, tietovarastoja, tietokantoja, verkkosivustoja tai sosiaalisen median kohdennettua käyttöä.

2. TOISIAAN TÄYDENTÄVÄT SEKÄ MONIALAISET KYSYMYKSET JA TUKITOIMET

Horisontti 2020 -puiteohjelma rakentuu sen kolmelle tärkeimmälle painopisteelle määriteltyjen tavoitteiden ympärille. Nämä tavoitteet ovat "Huipputaso-tiede", "Teollisuuden johtoasema" ja "Yhteiskunnalliset haasteet". Huomiota kiinnitetään erityisesti asianmukaisen koordinoinnin varmistamiseen näiden painopisteiden välillä ja siihen, että kaikkien erityistavoitteiden välillä syntyneitä synergioita käytetään täysimääräisesti hyväksi, jotta niiden yhteisvaikutus unionin korkeamman tason poliittisiin tavoitteisiin olisi suurempi. Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteet pyritään näin ollen saavuttamaan painottamalla tehokkaiden ratkaisujen löytämistä. Lähestymistapa menee huomattavasti pidemmälle kuin pelkästään perinteisiin tieteenaloihin, teknologioihin ja talouden aloihin pohjautuvat lähestymistavat.

Monialaisia toimia edistetään I osan "Huipputaso-tiede", II osan "Teollisuuden johtoasema", III osan "Yhteiskunnalliset haasteet", IV osan "Huippuosaamisen levittäminen ja osallistujapohjan laajentaminen" ja V osan "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten" välillä, jotta yhdessä voitaisiin kehittää uutta tietämystä, tulevia ja kehittyviä teknologioita, tutkimusinfrastruktuureja ja keskeisiä osaamisaloja. Tutkimusinfrastruktuureja käytetään yhteiskunnassa laajemminkin, esimerkiksi julkisissa palveluissa sekä tieteen, siviiliturvallisuuden ja kulttuurin edistämiseksi. Lisäksi JRC:n suorien toimien ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) toimien toteuttamisen aikana suoritettavaa painopisteiden asettamista koordinoidaan asianmukaisella tavalla muiden Horisontti 2020 -puiteohjelman osien kanssa.

Monissa tapauksissa Eurooppa 2020 -strategian ja lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" tavoitteiden edistäminen edellyttää ratkaisuja, jotka ovat luonteeltaan monitieteellisiä ja jotka koskevat sen vuoksi useita Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteita. Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyy erityisiä säännöksiä, joilla kannustetaan tällaisia monialaisia toimia esim. niputtamalla niiden budjetit yhteen. Tällöin on esim. mahdollisuus siihen, että painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" sekä erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" osalta sovelletaan rahoitusvälineitä ja pk-yrityksille kohdennettua välinettä koskevia säännöksiä.

Monialaisilla toimilla edistetään myös painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" sekä erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" välistä yhteistoimintaa, jota tarvitaan merkittävien teknologisten läpimurtojen synnyttämiseksi. Esimerkkejä aloista, joilla tällaista yhteistoimintaa voidaan kehittää ovat terveysalan sähköiset palvelut, älykkäät verkot, älykkäät liikennejärjestelmät, ilmastotoimien valtavirtaistaminen, nanolääketiede, kevyiden ajoneuvojen kehittyneet materiaalit ja biopohjaiset teollisuusprosessit ja -tuotteet. Painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" sekä yleisten mahdollistavien ja teollisuusteknologioiden kehittämisen välistä vahvaa synergiaa on tarkoitus vahvistaa. Tämä otetaan nimenomaisesti huomioon kehitettävissä monivuotisia strategioita ja asetettaessa painopisteitä kaikille näille erityistavoitteille. Edellytyksenä on, että erilaisia näkökantoja edustavat sidosryhmät osallistuvat täytöntöönpanoon. Monissa tapauksissa edellytyksenä on myös se, että toteutetaan toimia, joissa yhdistetään erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" asianomaisten erityistavoitteiden rahoitus.

Erityistä huomiota kiinnitetään myös koordinointiin sellaisten toimien välillä, joille on myönnetty rahoitusta joko Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tai muista EU:n rahoitusohjelmista, kuten yhteisen maatalouspolitiikan tai yhteisen kalastuspolitiikan ohjelmista, Life+ -ohjelmasta tai Erasmus+ -ohjelmasta tai Kansanterveys kasvun tukena -ohjelmasta sekä unionin ulko- ja kehityspolitiikkojen rahoitusohjelmista. Tähän sisältyy asianmukainen niveltäminen koheesiopolitiikan kanssa älykkään erikoistumisen alan kansallisten ja alueellisten tutkimus- ja innovaatiostrategioiden yhteydessä silloin, kun tutkimus- ja innovointikapasiteetin lisäämiseen aluetasolla myönnettävä tuki voi johtaa huippuosaamiseen, alueellisten osaamiskeskusten perustaminen voi edesauttaa innovaatiokuilujen sulkemista Euroopassa tai laajamittaisille demonstrointi- ja pilottihankkeille myönnettävä tuki voi edistää Euroopan teollisuuden johtoasemaa.

A. Yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet

Yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden tutkimus on otettu kokonaisuudessaan mukaan kaikkiin Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteisiin. Tämä tarjoaa runsaasti mahdollisuuksia tukea tällaista tutkimusta erityistavoitteiden "Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)", "Marie Skłodowska-Curie -toimet" tai "Tutkimusinfrastruktuurit" kautta.

Tätä varten yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet sisällytetään myös olennaisena osana toimintoihin, joita tarvitaan teollisuuden johtoaseman vahvistamiseksi ja kunkin yhteiskunnallisen haasteen ratkaisemiseksi. Viimeksi mainitun osalta niihin kuuluvat: terveyttä määrittävien tekijöiden ymmärtäminen ja terveydenhuollon toimivuuden optimointi; maaseutualueiden valmiuksia kehittävien politiikkojen tukeminen, Euroopan kulttuuriperinnön ja kulttuurisen monimuotoisuuden tutkiminen ja säilyttäminen; kuluttajien tietojen valintojen edistäminen; osallistavan digitaalisen ekosysteemin luominen tietämyksen ja tiedon pohjalta; vahvojen päätösten tekeminen energiapolitiikasta ja kuluttajaystävällisen eurooppalaisen sähköverkon varmistaminen ja siirtyminen kestäväan energiajärjestelmään; näyttöön pohjautuvan liikennepolitiikan ja liikenteen ennustettavuuden tukeminen; ilmastonmuutoksen hillitsemis- ja sopeutumisstrategioiden tukeminen, resurssitehokkuusaloitteet, vihreään ja kestäväan talouteen tähtäävät toimenpiteet; sekä turvallisuuden kulttuuri- ja sosioekonomisten näkökohtien, riskeihin ja niiden hallintaan liittyvien kysymysten ymmärtäminen (mukaan lukien oikeudelliset ja ihmisoikeusnäkökohdat).

Lisäksi erityistavoitteella "Eurooppa muuttuvassa maailmassa – Osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat" tuetaan yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden tutkimusta horisontaalisissa kysymyksissä, joita ovat esim. älykäs ja kestävä kasvu, Euroopan yhteiskuntien sosiaalinen, kulttuurinen ja käyttäytymismuutos, sosiaalinen innovointi, julkisen sektorin innovointi ja Euroopan asema maailmanlaajuisena toimijana.

B. Tiede ja yhteiskunta

Tieteen ja yhteiskunnan välistä suhdetta ja vuoropuhelua on syvennettävä samoin kuin vastuullisen tutkimuksen ja innovoinnin sekä tiedekasvatuksen, -viestinnän ja -kulttuurin edistämistä tehostettava ja kansalaisten luottamusta tieteseen ja innovointiin vahvistettava Horisontti 2020-puiteohjelman toimilla, joilla edistetään kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan tietoon perustuvaa osallistumista ja vuoropuhelua näiden kanssa tutkimus- ja innovaatiokysymyksissä.

C. Sukupuoli

Unioni on sitoutunut edistämään sukupuolten tasa-arvoa tieteessä ja innovoinnissa. Horisontti 2020 -puiteohjelmassa sukupuolinäkökohdat otetaan huomioon monialaisena kysymyksenä, jotta naisten ja miesten välinen tasa-arvoisuus toteutuisi ja jotta sukupuoliluottavuus sisältyisi tutkimuksen ja innovoinnin ohjelmasuunnitteluun ja sisältöön.

D. Pk-yritykset

Horisontti 2020 -puiteohjelmalla kannustetaan ja tuetaan pk-yritysten osallistumisen lisäämistä integroidulla tavalla kaikkiin erityistavoitteisiin.

Sen lisäksi, että parannetaan pk-yritysten edellytyksiä osallistua Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, asetuksen (EU) N:o 1291/2013 22 artiklan mukaisesti erityistavoitteessa "Innovointi pk-yrityksissä" (pk-yrityksille kohdennettu väline) vahvistettuja toimenpiteitä sovelletaan erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopisteen "Yhteiskunnalliset haasteet" yhteydessä. Tällaisen integroidun lähestymistavan odotetaan johtavan siihen, että vähintään 20 prosenttia niiden yhteenlasketusta kokonaistalousarviosta kohdistetaan pk-yrityksille.

On myös kiinnitettävä erityistä huomiota pk-yritysten asianmukaiseen edustukseen asetuksen (EU) N:o 1291/2013 25 artiklassa tarkoitetuissa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa.

E. Nopeutetun innovoinnin väline

Nopeutetun innovoinnin väline nopeuttaa merkittävästi uusien ideoiden pääsyä markkinoille ja sen odotetaan lisäävän teollisuuden ja ensikertalaisten osallistumista Horisontti 2020 -puiteohjelmaan.

Asetuksen (EU) N:o 1291/2013 24 artiklan mukaisella nopeutetun innovoinnin välineellä tuetaan erityistavoitteeseen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ja painopistealueeseen "Yhteiskunnalliset haasteet" liittyviä innovointitoimia noudattaen alhaalta ylöspäin -logiikkaa jatkuvasti avointen ehdotuspyyntöjen pohjalta ja siten, että avustus myönnetään kuuden kuukauden kuluessa. Nopeutetun innovoinnin väline edistää innovointia Euroopassa ja tukee unionin kilpailukykyä.

F. Osallistumisen laajentaminen

Eri jäsenvaltioiden tutkimus- ja innovointipotentiaalit ovat viimeaikaisesta lähentymisestä huolimatta hyvin erilaiset, ja erot "innovaatiojohtajien" ja "vähäisten innovojien" välillä ovat suuret. Toimilla kavennetaan Euroopassa vallitsevaa tutkimuksen ja innovoinnin välistä kuilua edistämällä synergioita Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastojen) kanssa sekä toteuttamalla erityistoimenpiteitä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyttään heikompien alueiden huippuosaamisen saamiseksi käyttöön ja siten Horisontti 2020 -puiteohjelmaan osallistumisen laajentamiseksi ja ERAn toteuttamisen edistämiseksi.

G. Kansainvälinen yhteistyö

Kolmansien maiden kumppanien kanssa on tarpeen tehdä yhteistyötä, jotta useat Horisontti 2020 -puiteohjelmassa määritellyt erityistavoitteet voitaisiin saavuttaa tehokkaalla tavalla. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun tavoitteet liittyvät unionin ulko- ja kehityspolitiikkaan ja kansainvälisiin sitoumuksiin. Tämä koskee kaikkia puiteohjelmassa käsiteltäviä yhteiskunnallisia haasteita, jotka ovat luonteeltaan yhteisiä. Kansainvälistä yhteistyötä on syytä tehdä myös eturintamassa olevassa tutkimuksessa ja perustutkimuksessa, jotta kehittyvien tieteenalojen ja teknologiamahdollisuuksien edut voitaisiin hyödyntää. Tutkijoiden ja innovointiin osallistuvan henkilökunnan kansainvälinen vaihto on erinomainen tapa parantaa maailmanlaajuisia yhteistyötä. Kansainvälisen tason toimilla on suuri merkitys myös silloin, kun Euroopan teollisuuden kilpailukykyä yritetään parantaa edistämällä uusien teknologioiden käyttöönottoa ja kauppaa. Esimerkkeinä mainittakoon maailmanlaajuisien normien ja yhteentoimivuutta koskevien suuntaviivojen vahvistaminen sekä eurooppalaisten ratkaisujen hyväksymisen ja käyttöönoton edistäminen Euroopan ulkopuolella. Kaikkien kansainvälisten toimien tukena tulisi olla tehokkaat ja oikeudenmukaiset osaamisen siirron puitteet, joilla on keskeinen merkitys innovoinnin ja kasvun kannalta.

Horisontti 2020 -puiteohjelman kansainvälisessä yhteistyössä keskitytään yhteistyöhön kolmen suuren maaryhmittymän kanssa:

- 1) teollisuusmaat ja kehittyvän talouden maat
- 2) liittymistä valmistelevat maat ja naapurimaat ja
- 3) kehitysmaat.

Horisontti 2020 -puiteohjelmalla edistetään soveltuvin osin kahden alueen välistä ja monenvälistä yhteistyötä. Tutkimuksen ja innovoinnin kansainvälinen yhteistyö on yksi merkittävimmistä unionin kansainvälistä sitoumuksista, ja sillä on tärkeä asema unionin ja kehitysmaiden välisissä kumppanuuksissa. Esimerkinä mainittakoon Yhdistyneiden kansakuntien vuosittain toteutettujen tavoitteiden saavuttaminen.

Asetuksen (EU) N:o 1291/2013 27 artiklassa säädetään yleiset periaatteet kolmansien maiden oikeushenkilöiden ja kansainvälisten järjestöjen osallistumiselle. Koska tutkimus ja innovointi hyötyvät yleensä avoimuudesta kolmansiin maihin, Horisontti 2020 -puiteohjelmassa jatketaan yleisen avoimuuden periaatteen noudattamista ja kannustetaan vastavuoroista pääsyä kolmansien maiden ohjelmiin. Tarvittaessa ja erityisesti Euroopan edun suojaamiseksi teollis- ja tekijänoikeusasioissa voidaan noudattaa varovaisempaa lähestymistapaa.

Lisäksi toteutetaan monenlaisia kohdennettuja toimia noudattamalla kansainvälisessä yhteistyössä strategista lähestymistapaa yhteisiin etuihin, painopistealueisiin ja keskinäiseen hyötyyn pohjautuen ja edistämällä jäsenvaltioiden toimien välistä koordinoitua ja synergiaa. Tähän kuuluu mekanismi, jolla tuetaan yhteisiä ehdotuspyyntöjä ja ohjelmien yhteisrahoittamisen mahdollisuutta kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa. Muiden unionin politiikkojen kanssa pyritään luomaan synergiaa.

Kansainvälisen tiede- ja teknologiayhteistyön strategiafoorumin (SFIC) strategista neuvontaa pyritään edelleen saamaan.

Muita yhteistyömahdollisuuksia rajoittamatta tällaista strategista kansainvälistä yhteistyötä voidaan kehittää esimerkiksi seuraavilla aloilla:

- a) jatketaan Euroopan ja kehitysmaiden välistä kliinisten tutkimusten yhteistyökumppanuutta (EDCTP2) hi-viruksen, malarian, tuberkuloosin ja laiminlyötyjen sairauksien torjumiseen tähtääviä lääketieteellisiä toimenpiteitä koskevien kliinisten tutkimusten osalta,
- b) tuetaan vuotuisen jäsenmaksun muodossa Human Frontier Science Programme -ohjelmaa (HFSP), jotta muut jäsenvaltiot kuin G7-jäsenvaltiot voisivat hyötyä täysimääräisesti HFSP-ohjelmasta annettavasta rahoituksesta,
- c) muodostetaan useiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa harvinaisten tautien kansainvälinen konsortio. Tämän aloitteen tavoitteena on kehittää vuoteen 2020 mennessä diagnostiset testit kaikkein harvinaisimmille taudeille ja 200 uutta hoitoa harvinaisille taudeille,
- d) tuetaan kansainvälisen tietopohjaisen biotalouden foorumin ja bioteknistä tutkimusta käsittelevän EU-Yhdysvallat-työryhmän toimia sekä asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen ja aloitteiden (kuten maatalouden kasvihuonekaasuja ja eläinten terveyttä käsittelevät maailmanlaajuiset tutkimusyhteistyöliittymät) kanssa solmittavia yhteistyösuhteita,
- e) osallistutaan monenvälisiin prosesseihin ja aloitteisiin, kuten hallitustenväliseen ilmastomuutospaneelin (IPCC), biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevään hallitustenväliseen tiede- ja politiikkafoorumiin (IPBES) ja kaukokartoitusta käsittelevään ryhmään (GEO),
- f) käydään avaruutta koskevaa vuoropuhelua kahden tärkeimmän avaruusvaltion eli Yhdysvaltojen ja Venäjän kanssa. Tämä on erittäin tärkeää ja muodostaa perustan avaruuskumppanuutta koskevalle strategiselle yhteistyölle,
- g) toteutetaan Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välinen 18 päivänä marraskuuta 2010 allekirjoitettu täytäntöönpanojärjestely sisäistä turvallisuutta ja siviiliturvallisuutta koskevan tutkimuksen alan yhteistyötoimia varten,
- h) tehdään hajautetun energiantuotannon alan yhteistyötä kehitysmaiden kanssa, erityisesti Saharan eteläpuolisen Afrikan maiden kanssa, köyhyyden lieventämiseksi,
- i) jatketaan tutkimusyhteistyötä Brasilian kanssa uuden sukupolven biopolttoaineiden ja biomassan muun käytön osalta.

Lisäksi tuetaan kohdennettuja horisontaalisia toimia, jotta varmistetaan kansainvälisen yhteistyön johdonmukainen ja vaikuttava kehittäminen koko Horisontti 2020 -puiteohjelmassa.

H. Kestävä kehitys ja ilmastomuutos

Horisontti 2020 -puiteohjelmassa kannustetaan ja tuetaan toimia Euroopan johtajuuden hyödyntämiseksi kilpailussa sellaisten uusien prosessien ja teknologioiden kehittämiseksi, joilla edistetään kestävä kehitystä laajassa merkityksessä ja torjutaan ilmastomuutosta. Tällainen Horisontti 2020 -puiteohjelman kaikkiin painopistealueisiin täysin integroitu horisontaalinen lähestymistapa auttaa unionia menestymään vähähiilisessä niukkojen resurssien maailmassa ja kehittämään resurssitehokasta, kestävä ja kilpailukyistä taloutta.

I. Tutkimustulosten ja markkinasovellusten välimatkan lyhentäminen

Koko Horisontti 2020 -puiteohjelmassa lähentämistoimilla pyritään tutkimustulosten kehittämiseen markkinasovelluksiksi, minkä ansiosta ideoita voidaan tarvittaessa hyödyntää ja kaupallistaa. Toimien olisi perustuttava laajaan innovaatiokonseptiin ja niillä olisi kannustettava monialaista innovointia.

J. Monialaiset tukitoimet

Monialaisia kysymyksiä tuetaan monilla horisontaalisilla tukitoimilla. Tukea annetaan muun muassa seuraavia varten: tutkijan ammatin houkuttelevuuden lisääminen 11 päivänä maaliskuuta 2005 annetun komission suosituksen⁽¹⁾ mukaisen eurooppalaisen tutkijoiden peruskirjan yleiset periaatteet mukaan luettuina; tietopohjan vahvistaminen ja ERA:n (myös viiden ERA-aloitteen) ja lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" kehittäminen ja tukeminen; Horisontti 2020 -puiteohjelman eri aloilla parhaiten suoriutuneiden edunsaajien ja hankkeiden symbolinen palkitseminen; lippulaivahanketta "Innovaatiounioni" tukevien toimintapuitteiden parantaminen, mukaan luettuna immateriaalioikeuksien hallinnoinnista annettussa komission suosituksessa⁽²⁾ esitetyt periaatteet sekä teollis- ja tekijänoikeuksien arvoa lisäävän eurooppalaisen välineen perustamismahdollisuuden tarkasteleminen; huippututkijoille ja innovoijille tarkoitettujen kansainvälisten verkostojen, kuten Euroopan tiede- ja teknologiayhteistyön (COST) hallinnointi ja koordinointi.

3. KUMPPANUUDET

Jotta kestävä kasvu olisi mahdollista Euroopassa, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden on toimittava mahdollisimman hyvin. Tämä on välttämätöntä, jotta ERA voisi lujittua ja jotta "Innovaatiounionilla", "Euroopan digitaalistrategialla" ja muilla Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeilla voitaisiin saavuttaa tuloksia. Lisäksi vastuullinen tutkimus ja innovointi edellyttävät, että parhaisiin ratkaisuihin päästään sellaisten kumppanien välisellä yhteistoiminnalla, joilla on eri näkökohdat mutta samat edut.

Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sisältyvät julkisen sektorin sisäisen sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisen kumppanuuden soveltamisala ja niitä perustettaessa noudatettavat selkeät arviointiperusteet. Julkisen ja yksityisen sektorin väliset kumppanuudet voivat perustua julkisten ja yksityisten toimijoiden väliseen sopimussuhteeseen. Tietyissä harvoissa tapauksissa ne voivat olla institutionalisoituja kumppanuuksia (kuten yhteisiä teknologia-aloitteita ja muita yhteisyrityksiä).

Nykyisille julkisen sektorin sisäisille sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisille kumppanuuksille voidaan antaa tukea Horisontti 2020 -puiteohjelmasta, jos niissä käsitellään Horisontti 2020 -tavoitteita, jos ne edistävät eurooppalaisen tutkimusalueen luomista ja jos Horisontti 2020 -asetuksessa säädetyt arviointiperusteet täyttyvät ja niiden osalta on tapahtunut huomattavaa edistystä seitsemännen puiteohjelman jälkeen.

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1513/2002/EY⁽³⁾ hyväksytyssä eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista ja innovointia tukevassa Euroopan yhteisön kuudennessa tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmassa, jäljempänä 'kuudes puiteohjelma', ja/tai seitsemännessä puiteohjelmassa tuettuja perussopimuksen 185 artiklan mukaisia aloitteita, joille voidaan myöntää lisätukea edellä mainituin ehdoin, ovat mm. kliinisiä tutkimuksia koskeva Euroopan maiden ja kehitysmaiden yhteistyökumppanuus (EDCTP), tietotekniikka-avusteista asumista koskeva yhteinen ohjelma (AAL), Itämeren tutkimus- ja kehitysohjelma (BONUS), Eurostars-ohjelma ja eurooppalainen metrologian tutkimusohjelma (EMRP). Lisätukea voidaan myöntää myös Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelma) mukaisesti perustetulle Euroopan energiatutkimuksen yhteenliittymälle (EERA). Yhteisiä ohjelma-aloitteita voidaan tukea asetuksen (EU) N:o 1291/2013 26 artiklassa tarkoitetuilla välineillä, myös SEUT-sopimuksen 185 artiklan mukaisilla aloitteilla.

Seitsemännessä puiteohjelmassa perustettuja perussopimuksen 187 artiklan mukaisia yhteisyrityksiä, joille voidaan myöntää lisätukea edellä mainituin ehdoin, ovat mm. innovatiivisia lääkkeitä koskeva yhteinen teknologia-aloite (IMI), yhteinen Clean Sky -teknologia-aloite, eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishanke (SESAR), polttokeino- ja vety-yhteisyritys (FCH) ja Euroopan johtoasemaa elektronisten komponenttien ja järjestelmien alalla koskeva yhteinen teknologia-aloite (ECSEL).

Muita seitsemännessä puiteohjelmassa tuettuja julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia, joille voidaan myöntää lisätukea edellä mainituin ehdoin, ovat Tulevaisuuden tehtaat, Energiatehokas rakentaminen (EeB), Vähäpäästöisiä ajoneuvoja koskeva eurooppalainen aloite ja Tulevaisuuden internet. Lisätukea voidaan myöntää myös SET-suunnitelman mukaisesti vahvistetuille eurooppalaisille teollisuusaloitteille (EII).

Horisontti 2020 -puiteohjelman nojalla voidaan käynnistää muita julkisen sektorin sisäisiä sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia, kunhan määritellyt arviointiperusteet täytetään.

⁽¹⁾ EUVL L 75, 22.3.2005, s. 67.

⁽²⁾ Komission suositus henkisen omaisuuden hallinnoinnista tietämysensiirtotoimissa sekä korkeakoulujen ja muiden julkisten tutkimusorganisaatioiden käytännössä K(2008) 1329, 10.4.2008).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1513/2002/EY, tehty 27 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista ja innovointia tukevasta Euroopan yhteisön kuudennesta tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmasta (2002–2006) (EYVL L 232, 29.8.2002, s. 1).

I OSA

HUIPPUTASON TIEDE

1. EUROOPAN TUTKIMUSNEUVOSTO (ERC)

Euroopan tutkimusneuvosto (ERC) edistää tieteen eturintamassa olevaa maailmanluokan tutkimusta. Kulloisenkin ajankohdan yleisen tietämyksen rajoilla tehtävä ja nämä rajat ylittävä tutkimus on sekä ratkaisevan tärkeää taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin kannalta että perusluonteeltaan riskialtista toimintaa, jossa liikutaan uusilla ja kaikkein haastavimmilla tutkimusalueilla ja jossa ei tunneta tieteenalojen välisiä rajoja.

Jotta voitaisiin edistää merkittäviä saavutuksia tietämyksen ääri rajoilla, ERC tukee yksittäisten ryhmien tekemää tutkimustyötä kaikilla Horisontti 2020 -puiteohjelman soveltamisalaan kuuluvilla tieteen ja teknologian perustutkimuksen aloilla, mukaan lukien insinööri- ja yhteiskuntatieteet sekä humanistiset tieteet. Tarvittaessa voidaan ottaa huomioon erityisiä kohderyhmiä (esimerkiksi aloittelevien tutkijoiden ryhmiä tai muodosteilla olevia ryhmiä) ERC:n tavoitteiden mukaisesti ja pyrkien tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Erityistä huomiota kiinnitetään esiin nousemassa oleviin ja nopeasti kasvaviin aloihin tiedon rajamailla ja tieteenalojen välisillä rajapinnoilla.

Tukea annetaan kaikenikäisten riippumattomien mies- ja naistutkijoiden, mukaan lukien aloittelevat tutkijat, jotka ovat siirtymässä riippumattomiksi itsenäisiksi johtaviksi tutkijoiksi, Euroopassa tekemään tutkimukseen riippumatta heidän kotimaastaan.

ERC pyrkii erityisesti auttamaan parhaita aloittelevia tutkijoita, joilla on erinomaisia ideoita, saavuttamaan riippumattoman aseman antamalla riittävää tukea siinä kriittisessä vaiheessa, jossa tutkijat perustavat tai vakiinnuttavat oman tutkijaryhmänsä tai tutkimusohjelmansa. ERC antaa myös edelleen asianmukaista tukea vakiintuneille tutkijoille.

Puiteohjelmassa sovelletaan tutkijalähtöistä lähestymistapaa. Tämä tarkoittaa, että ERC tukee hankkeita, joita tutkijat toteuttavat ehdotuspöytäkirjoissa määritetyissä rajoissa itse valitsemiensa tutkimusaiheiden parissa. Ehdotusten arvioinnissa käytetään arviointiperusteena yksinomaan vertaisarvioinnilla määriteltyä huippuosaamista ottaen huomioon uusien tutkimusryhmien, aloittelevien tutkijoiden sekä vakiintuneiden tutkimusryhmien huippuosaamisen sekä kiinnittäen erityistä huomiota täysin uraauurtaviin ehdotuksiin, joihin liittyy vastaavasti suuria tieteellisiä riskejä.

ERC toimii itsenäisenä tieteellisenä rahoituslaitoksena, jossa on riippumaton tieteellinen neuvosto ja sitä tukeva erityinen kevyt ja kustannustehokas täytäntöönpanorakenne.

Tieteellinen neuvosto vahvistaa tieteellisen kokonaisstrategian, ja sillä on täydet valtuudet tehdä päätökset siitä, minkä tyyppistä tutkimusta rahoitetaan.

Tieteellinen neuvosto laatii sellaisen työohjelman, jolla voidaan saavuttaa jäljempänä esitettävään ERC:n tieteelliseen strategiaan perustuvat tavoitteet. Se laatii tarvittavat kansainvälistä yhteistyötä koskevat aloitteet tieteellisen strategiansa mukaisesti, mukaan lukien ulkopuolisiin tahoihin kohdistuvat toimet, joilla parannetaan ERC:n näkyvyyttä muun maailman huippututkijoiden keskuudessa.

Tieteellinen neuvosto seuraa jatkuvasti ERC:n toimintaa ja sen arviointimenettelyjä ja tarkastelee, miten sen laajemmat tavoitteet voitaisiin parhaiten saavuttaa. Tarvittaessa se kehittää ERC:n tukitoimien valikoimaa uusiin esiin tuleviin tarpeisiin vastaamiseksi.

ERC pyrkii huippuosaamiseen omassa toiminnassaan. ERC:n tieteelliseen neuvostoon ja erityiseen täytäntöönpanorakenteeseen liittyvissä hallinto- ja henkilöstökuluissa noudatetaan ERC:n hallinnon kevyttä ja kustannustehokasta linjaa. Hallintokulut pidetään mahdollisimman vähäisinä, ja samalla varmistetaan huippulaadukkaan täytäntöönpanon edellyttämät resurssit tieteen eturintamassa olevan tutkimuksen rahoituksen maksimoimiseksi.

ERC antaa avustuksia noudattaen yksinkertaisia ja avoimia menettelyjä, joissa keskitytään huippuosaamiseen, kannustetaan aloitteellisuutta sekä yhdistetään keskenään joustavuus ja vastuuvollisuus. ERC etsii jatkuvasti uusia tapoja yksinkertaistaa ja parantaa menettelyjään varmistaakseen näiden periaatteiden noudattamisen.

Koska ERC:llä on tieteellisenä rahoituslaitoksena ainutlaatuinen rakenne ja asema, sen toimien täytäntöönpanoa ja hallinnointia tarkastellaan ja arvioidaan jatkuvasti. Tieteellinen neuvosto osallistuu tähän täysimääräisesti arvioimalla ERC:n saavutuksia sekä mukauttamalla ja parantamalla menettelyjä ja rakenteita saadun kokemuksen perusteella.

1.1. Tieteellinen neuvosto

Suorittaakseen 7 artiklan mukaiset tehtävänsä tieteellinen neuvosto

1) Tieteellinen strategia:

- laatii ERC:lle tieteellisen kokonaisstrategian, jossa otetaan huomioon tieteelliset mahdollisuudet sekä Euroopan tieteelliset tarpeet,
- varmistaa tieteellisen strategian mukaisesti jatkuvasti, että työohjelma laaditaan ja että siihen tehdään tarvittavat muutokset, myös ehdotuspyyntöihin, arviointiperusteisiin ja tarvittaessa erityisten kohderyhmien määrittelyyn (esim. aloittelevien tutkijoiden ryhmät tai muodosteilla olevat ryhmät),

2) Tieteellinen hallinnointi, seuranta ja laadunvalvonta:

- laatii tieteelliseltä kannalta tarvittaessa ehdotuspyyntöjen täytäntöönpanoa ja hallinnointia, arviointiperusteita ja vertaisarviointiprosesseja (mukaan lukien asiantuntijoiden valinta), vertaisarvioinnin ja ehdotusten arvioinnin menetelmiä sekä tarvittavia täytäntöönpanosääntöjä ja -suuntaviivoja koskevia kantoja, joiden perusteella rahoitettavat ehdotukset valitaan tieteellisen neuvoston valvonnassa, sekä laatii kantoja kaikkiin muihin asioihin, jotka vaikuttavat ERC:n toimien tuloksiin ja vaikutuksiin sekä tehdyn tutkimuksen laatuun, kuten ERC:n avustussopimuksen mallin keskeisiin määräyksiin,
- seuraa toiminnan laatua, arvioi täytäntöönpanoa ja saavutuksia sekä esittää suosituksia korjaavista toimenpiteistä tai tulevista toimista.

3) Tiedottaminen ja tulosten levittäminen:

- huolehtii ERC:n toimia ja saavutuksia koskevasta avoimesta viestinnästä tiedeyhteisön, keskeisten sidosryhmien ja suuren yleisön kanssa,
- raportoi säännöllisesti komissiolle omista toimistaan.

Tieteellisellä neuvostolla on täydet valtuudet päättää siitä, minkä tyyppistä tutkimusta rahoitetaan, ja se toimii tieteellisestä näkökulmasta toiminnan laadun takaajana.

Tieteellinen neuvosto kuulee tarvittaessa tiede-, insinööri- ja tutkijayhteisöä, alueellisia ja kansallisia tutkimuksen rahoittajia ja muita sidosryhmiä.

Tieteellisen neuvoston jäsenille annetaan korvaus niiden hoitamista tehtävistä myöntämällä niille palkkio ja tarvittaessa korvaus matka- ja oleskelukustannuksista.

ERC:n puheenjohtaja asuu Brysselissä toimikautensa ajan ja omistaa suurimman osan työajastaan⁽¹⁾ ERC:n tehtäville. Hänen palkkauksensa vastaa komission ylimmän johdon palkkausta.

Tieteellinen neuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta kolme varapuheenjohtajaa, jotka avustavat puheenjohtajaa tieteellisen neuvoston edustamisessa ja sen työn organisoinnissa. Heillä voi myös olla ERC:n varapuheenjohtajan titteli.

Kolmelle varapuheenjohtajalle annetaan tukea sen varmistamiseksi, että heillä on riittävästi paikallista hallinnollista apua käytössään omissa toimipaikoissaan.

1.2. Erityinen täytäntöönpanorakenne

Erityinen täytäntöönpanorakenne vastaa kaikista hallinnolliseen täytäntöönpanoon ja ohjelman toteuttamiseen liittyvistä asioista työohjelman mukaisesti. Erityisesti se toteuttaa arviointimenettelyt, vertaisarvioinnin sekä valintaprosessin tieteellisen neuvoston vahvistaman strategian mukaisesti ja huolehtii apurahojen varainhoidollisista ja tieteellisistä hallinnoinnista.

Erityinen täytäntöönpanorakenne tukee tieteellistä neuvostoa kaikissa tämän hoitamissa, edellä mainituissa tehtävissä, antaa mahdollisuuden tutustua hallussaan oleviin tarvittaviin asiakirjoihin ja tietoihin sekä pitää tieteellisen neuvoston ajan tasalla toiminnastaan.

⁽¹⁾ Periaatteessa vähintään 80 prosenttia.

Jotta erityisen täytäntöönpanorakenteen kanssa varmistettaisiin toimiva yhteys strategisten ja operatiivisten seikkojen osalta, tieteellisen neuvoston johto ja erityisen täytäntöönpanorakenteen johtaja pitävät koordinoitkokouksia säännöllisesti.

ERC:n hallinnosta vastaa tähän tehtävään palkattu henkilöstö, johon voi tarvittaessa kuulua myös virkamiehiä unionin toimielimistä. Hallinto käsittää ainoastaan sellaisen hallinnollisen työn, joka on tosiasiallisesti tarpeen tehokkaan hallinnon edellyttämän vakauden ja jatkuvuuden varmistamiseksi.

1.3. Komission tehtävät

Täyttääkseen 6, 7 ja 8 artiklan mukaiset tehtävänsä komissio

- varmistaa tieteellisen neuvoston jatkuvuuden ja uudistamisen ja antaa tukea pysyväälle valintalautakunnalle tieteellisen neuvoston uusien jäsenten löytämiseksi,
- varmistaa erityisen täytäntöönpanorakenteen jatkuvuuden sekä tehtävien ja vastuiden siirtämisen sille tieteellisen neuvoston näkemykset huomioon ottaen,
- nimittää erityisen täytäntöönpanorakenteen johtajan ja johtavan henkilöstön tieteellisen neuvoston näkemykset huomioon ottaen,
- varmistaa työohjelman, täytäntöönpanomenetelmiä koskevien kantojen ja tarvittavien täytäntöönpanosääntöjen oikea-aikaisen hyväksynnän siten kuin ehdotusten esittämistä koskevissa ERC:n säännöissä ja ERC:n avustussopimuksen mallissa edellytetään ja ottaen huomioon tieteellisen neuvoston näkemykset,
- ilmoittaa säännöllisesti ohjelmakomitealle ja kuulee sitä ERC:n toimien täytäntöönpanosta.

2. TULEVAT JA KEHITTEILLÄ OLEVAT TEKNOLOGIAT

Tulevia ja kehitteillä olevia teknologioita (Future and Emerging Technologies) koskevilla toimilla (FET-toimilla) konkretisoidaan erilaisia toimintalogiikoita aina täysin avoimista aiheista, yhteisöistä ja rahoituksesta eriasteisesti jäseneltyihin aiheisiin, yhteisöihin ja rahoituksen seuraavien kolmen pilarin ympärille: avoimet FET-toimet, ennakoivat FET-toimet ja FET-lippulaivatoimet.

2.1. Avoimet FET-toimet: uusien ideoiden edistäminen

On tuettava laajasti alkuvaiheessa olevia suuririskisiä visionäärisen tieteen ja teknologian tutkimusyhteistyöhankkeita, jotta voitaisiin tutkia menestyksekkäästi uutta perustaa tulevalle mullistavalle tieteelliselle tietämykselle ja teknologialle. Koska näille toimille ei nimenomaisesti määrätä aihetta eikä niitä ohjailla, tällä toiminnalla annetaan mahdollisuus uusien ideoiden syntymiselle paikasta ja ajasta riippumatta mahdollisimman laajan aiheiden ja tieteenalojen kirjon piirissä ja kannustetaan aktiivisesti luovaa, tavanomaisuudesta poikkeavaa ajattelua. Tällaisten hauraiden ideoiden vaaliminen edellyttää tutkimukseen joustavaa, riskejä pelkäämätöntä ja pitkälti tiedeenvälistä lähestymistapaa, jossa ylitetään puhtaasti tekniset rajat. Tulevien johtavien tiede- ja teollisuusalojen toimijoiden kasvattamiseksi on myös tärkeää houkutelua ja kannustaa osallistumaan uusia lupaavia tutkijoita ja innovoijia, kuten nuoria tutkijoita ja huipputeknologian pk-yrityksiä.

2.2. Ennakoivat FET-toimet: kehittyvien aihealueiden ja yhteisöjen vaaliminen

Uusia aloja ja aihealueita on kypsyttävä jäsentämällä rakenteita esiin nouseville yhteisöille ja tukemalla transformatiivisten tutkimusaiheiden suunnittelua ja kehittämistä. Tällaisen jäsentävän mutta samanaikaisesti tutkivan lähestymistavan suurimpia hyötyjä ovat esiin nousevat uudet alat, joita ei vielä voida sisällyttää tuotantoteollisuuden tutkimuksen kehittämissuunnitelmiin, sekä tutkimusyhteisöjen rakentaminen ja jäsentäminen niiden ympärille. Tällöin voidaan siirtyä harvalukuisen tutkijajoukon yhteistyöstä monien hankkeiden yhdistelmiin, joissa kullakin hankkeella on oma tutkimusaiheensa ja joissa eri hankkeiden tuloksia vaihdetaan keskenään. Tämä tapahtuu läheisessä yhteistoiminnassa painopistealueiden "Teollisuuden johtoasema" ja "Yhteiskunnalliset haasteet" kanssa.

2.3. FET-lippulaivatoimet: suurten tiedeenvälisten tieteellisten ja teknologisten haasteiden ratkaiseminen

Tätä osa-aluetta koskevat tutkimusaloitteet ovat tiede- ja teknologiapainotteisia, laajamittaisia ja monialaisia, ja ne rakentuvat yhteisen visionäärisen tavoitteen ympärille. Niillä pyritään ratkaisemaan suuria tieteellisiä ja teknologisia haasteita, jotka edellyttävät yhteistyötä useiden erilaisten tiedealojen, yhteisöjen ja ohjelmien kesken. Tieteen ja teknologian kehittämisen pitäisi muodostaa vahva ja laaja perusta tuleville innovaatioille ja taloudelliselle hyödyntämiselle sekä tuottaa yhteiskunnalle uudenlaisia hyötyjä, joilla voi olla suuriakin vaikutuksia. Näiden toimien monialaisuuden ja laajuuden takia ne voidaan toteuttaa vain pitkäaikaisella ja jatkuvalla yhteistoiminnalla.

2.4. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

FET-toimien neuvoo-antava komitea, johon kuuluu arvostettuja ja asiantuntevia tieteenharjoittajia ja insinöörejä, antaa tieteellisestä ja teknologisesta kokonaisstrategiasta sidosryhmien panoksen, joka käsittää muun muassa neuvoja työohjelman määrittelystä.

FET-toimet ovat jatkossakin tiede- ja teknologiapainotteisia, ja niiden tukena on kevyt ja tehokas täytäntöönpanorakenne. Hallintomenettelyt pidetään yksinkertaisina, jotta voidaan säilyttää painopiste tiedevetoisen teknologisen innovoinnin huippuosaamisessa, kannustaa aloitteellisuuteen sekä yhdistää toisaalta päätöksenteon riipeys ja joustavuus ja toisaalta vastuuvälittömyys. FET-tutkimuskentän selvittämisessä (esim. vastuualueanalyysissä) ja sidosryhmäyhteisöjen mukaan ottamisessa (esimerkiksi kuulemismenettelyin) käytetään tähän parhaiten soveltuvia lähestymistapoja. Tavoitteena on jatkuva kehittyminen ja uusien keinojen löytäminen menettelyjen yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi edelleen, jotta varmistetaan näiden periaatteiden noudattaminen. FET-toimien tehokkuudesta ja vaikutuksista tehdään arviointoja, jotka täydentävät ohjelmatasolla tehtäviä vastaavia arviointoja.

Koska FET-toimien toimenkuvauksena on tulevaisuuden teknologioihin tähtäävän tiedepainotteisen tutkimuksen edistäminen, niillä pyritään saattamaan yhteen tieteen, teknologian ja innovoinnin toimijat, tarvittaessa myös käyttäjät ja mahdollisuuksien mukaan sekä julkiselta että yksityiseltä sektorilta. Näin ollen FET-toimilla olisi oltava aktiivinen ja katalyyttinen tehtävä uuden ajattelun, uusien käytäntöjen ja uuden yhteistyön edistämiseksi.

Avoimissa FET-toimissa ryhmitetään toimet siten, että voidaan etsiä uusia lupaavia ideoita noudattaen täysin alhaalta ylöspäin etenevää lähestymistapaa. Kuhunkin tällaiseen ideaan liittyvät suuret riskit kompensoidaan tutkimalla suurta ideamäärää. Näille toimille on ominaista tehokkuus ajan ja resurssien suhteen, ehdottajien kannalta alhaiset vaihtoehtokustannukset ja eittämättömän avoin suhtautuminen epätavanomaisiin ja tieteidenvälisiin ideoihin. Kevyillä, nopeilla ja jatkuvasti avoimilla ehdotusten esittämisestä koskevilla järjestelyillä pyritään löytämään lupaavia uusia suuririskisiä tutkimusideoita. Järjestelyihin sisällytetään myös kanavat uusille ja erittäin lupaaville innovaatiotoimijoille, kuten nuorille tutkijoille ja huipputeknologian pk-yrityksille. Avointen FET-toimien täydentämiseksi painopistealueiden "Teollisuuden johtoasema" ja "Yhteiskunnalliset haasteet" mukaisilla toimilla voidaan edistää tietämyksen ja teknologian käänteentekevää uudenlaista hyödyntämistä.

Ennakoivilla FET-toimilla avataan säännöllisesti tarjouskilpailuja lukuisista erittäin lupaavista suuririskisistä innovaatioaiheista, joihin osoitettavan rahoituksen taso mahdollistaa useiden hankkeiden valinnan. Näitä hankkeita tuetaan yhteisöjen kehittämiseen tähtäävillä toimilla, joilla edistetään muun muassa yhteistilaisuuksien sekä uusien opetussuunnitelmien ja tutkimuksen kehittämisuunnitelmien laatimisen kaltaisia toimintoja. Aihealueita valittaessa otetaan huomioon tulevaisuuden teknologioihin tähtäävän tiedepainotteisen tutkimuksen huippuosaaminen, mahdollisuudet synnyttää kriittistä massaa sekä tieteeseen ja teknologiaan kohdistuvat vaikutukset.

Useita laajoja, kohdennettuja aloitteita (FET-lippulaivatoimia) voitaisiin toteuttaa edellyttäen, että valmistelevien FET-hankkeiden tulokset ovat positiivisia. Niiden olisi perustuttava avoimiin kumppanuuksiin, joiden avulla unionista sekä kansalliselta ja yksityisiltä tahoilta saatava rahoitustuki voidaan koota vapaaehtois pohjalta yhteen. Hallinnointi on määrä toteuttaa tasapainoisesti siten, että ohjelmien omistajilla on asianmukaiset vaikutusmahdollisuudet, ja täytäntöönpanon on määrä olla suuressa määrin itsenäistä ja joustavaa, jolloin lippulaivatoimissa voidaan noudattaa tarkoin laajalti kannatettua tutkimuksen kehittämisuunnitelmaa. Lippulaivatoimina toteutettavien aiheiden valinta perustuu tieteelliseen ja teknologiseen huippuosaamiseen ja tällöin otetaan huomioon yhteinen tavoite, mahdollinen vaikutus, sidosryhmien ja resurssien liittäminen yhtenäisen tutkimuksen kehittämisuunnitelman yhteyteen sekä asiaankuuluvissa tapauksissa sidosryhmiltä sekä kansallisista ja alueellisista tutkimusohjelmista saatava tuki. Nämä toimet toteutetaan käyttäen olemassa olevia rahoitusvälineitä.

FET-toimien kolme osa-alueetta täydentävät verkko- ja yhteisöpohjaiset toiminnot, joilla luodaan Eurooppaan hedelmällinen ja elinvoimainen perusta uusien teknologioiden kehittämiseen tähtäävälle tiedepohjaiselle tutkimukselle. Niillä tuetaan FET-toimien tulevaa kehittämistä, edistetään vuoropuhelua uusien teknologioiden vaikutuksesta ja nopeutetaan toimien vaikutusta.

3. MARIE SKŁODOWSKA-CURIE -TOIMET

3.1. Uusien taitojen edistäminen tutkijoiden korkeatasoisella peruskoulutuksella

Eurooppa tarvitsee vahvan ja luovan henkilöresurssiperustan, jossa henkilöt, joilla on oikeanlainen yhdistelmä innovointitaitoja sekä taitoja muuntaa tiedot ja ideat taloudellista ja sosiaalista hyötyä tuottaviksi tuotteiksi ja palveluiksi, voivat liikkua maasta toiseen ja siirtyä alalta toiselle.

Tämä saavutetaan erityisesti jäsentämällä ja lisäämällä huippuosaamista suuressa osassa korkealaatuisia peruskoulutusta, jota annetaan uransa alkuvaiheessa oleville tutkijoille ja tohtorintutkintoa tekeville henkilöille jäsenvaltioissa ja assosioituneissa maissa antamalla myös soveltuvin osin osallistumismahdollisuus kolmansista maista tuleville. Kun uransa alkuvaiheessa olevat tutkijat ovat hankkineet monipuoliset taidot, joiden avulla he pystyvät kohtaamaan nykyiset ja tulevat haasteet, seuraavan sukupolven tutkijoilla tulee olemaan paremmat uranäkymät sekä julkisella että yksityisellä sektorilla, mikä lisää nuorten mielenkiintoa tutkijan uraan.

Nämä toimet toteutetaan tukemalla kilpailun perusteella valittuja unionin laajuisia tutkijakoulutusohjelmia, jotka pannaan täytäntöön eurooppalaisten ja Euroopan ulkopuolisten yliopistojen, tutkimuslaitosten, tutkimusinfrastruktuurien, yritysten, myös pk-yritysten, ja muiden sosioekonomisten toimijoiden välisillä kumppanuuksilla. Tukea annetaan myös yksittäisille laitoksille, jotka pystyvät tarjoamaan samanlaisen rikastuttavan ympäristön. Nämä tavoitteet on pantava täytäntöön joustavalla tavalla, jotta voitaisiin vastata eri tarpeisiin. Yleensä menestyksekkäät kumppanuudet toteutuvat joko tutkijakoulutuksen verkostoina, jotka voivat tarjota innovatiivisia koulutustyyppisiä, kuten yhdistettyjä tai useamman alan tohtoritutkintoja, tai teollisuuden tohtorikoulutusohjelminä, kun taas yksittäiset laitokset osallistuvat tavallisesti innovatiivisiin tohtorikoulutusohjelmiin. Teollisuuden tohtorikoulutusohjelmat ovat tärkeä tekijä innovoivan ilmapiirin stimuloimisessa tutkijoiden keskuudessa, ja niiden avulla teollisuuden ja korkeakoulujen välille muodostuu läheiset suhteet. Tässä yhteydessä on tarkoitus tukea sitä, että etevimmät uransa alkuvaiheessa olevat tutkijat mistä maasta tahansa voivat liittyä niihin huipputason ohjelmiin, joihin voi sisältyä muun muassa mentorointia tietämyksen ja kokemuksen siirtämiseksi.

Näissä koulutusohjelmissä käsitellään tutkimuksen ydinvalmiuksien kehittämistä ja laajentamista ja opetetaan tutkijoita ajattelemaan luovalla tavalla, tehdään heistä yrittäjähenkisiä ja annetaan heille innovaatiotaidot, joita tarvitaan tulevaisuuden työmarkkinoilla. Ohjelmiin sisältyy myös koulutusta sellaisissa siirrettävissä valmiuksissa kuin tiimityöskentely, riskien ottaminen, projektihallinto, standardointi, yrittäjäyys, etiikka, teollis- ja tekijänoikeudet, viestintä sekä tutkijoiden suhde muuhun yhteiskuntaan, jotka ovat välttämättömiä innovaatioiden synnyttämisessä, kehittämisessä, kaupallistamisessa ja levittämisessä.

3.2. Huippuosaamisen vaaliminen rajat ylittävällä ja sektorien välisellä liikkuvuudella

Euroopan on oltava houkutteleva kohde parhaille niin eurooppalaisille kuin Euroopan ulkopuolisille tutkijoille. Tämä saavutetaan erityisesti tukemalla julkisen ja yksityisen sektorin kokeneille tutkijoille tarjottavia houkuttelevia uramahdollisuuksia ja kannustamalla heitä liikkumaan maiden, sektorien ja tieteenalojen välillä kehittääkseen luovaa ja innovatiivista potentiaaliaan.

Parhaille ja lupaavimmille kokeneille tutkijoille myönnetään rahoitusta heidän kansalaisuudestaan riippumatta, kunhan he haluavat kehittää taitojaan valtioiden välisessä tai kansainvälisessä tutkijavaihdossa. Heille voidaan antaa tukea heidän uransa kaikissa vaiheissa, ja tukea voivat saada myös kaikkein nuorimmat tutkijat välittömästi tohtorin tutkinnon suorittamisen tai sitä vastaavan kokemuksen jälkeen. Näille tutkijoille myönnetään rahoitusta sillä edellytyksellä, että he muuttavat maasta toiseen laajentaakseen tai syventääkseen osaamistaan valitsemassaan yliopistossa, tutkimuslaitoksessa, tutkimusinfrastruktuurissa, yrityksessä, mukaan lukien pk-yrityksessä, tai muun sosioekonomisen toimijan puiteissa työskennellen henkilökohtaisia tarpeitaan ja kiinnostuksen kohteitaan vastaavissa tutkimus- ja innovointihankkeissa. Heitä kannustetaan siirtymään väliaikaisesti julkiselta sektorilta yksityiselle sektorille ja päinvastoin. Tämän pitäisi lisätä yksityisen sektorin innovatiivisuutta ja edistää sektoreiden välistä liikkuvuutta. Myös osa-aikaisuusmahdollisuutta tuetaan, jolloin työ voitaisiin tehdä osittain julkisella ja osittain yksityisellä sektorilla tarkoituksena lisätä sektorien välistä tietämyksen-vaihtoa ja kannustaa perustamaan uusyrittäjiä. Tällaisten räätälöityjen tutkimusmahdollisuuksien ansiosta lupaavista tutkijoista voi tulla täysin itsenäisiä, ja heidän on helpompi siirtyä urallaan julkisen ja yksityisen sektorin välillä.

Jotta voitaisiin hyödyntää kokonaisuudessaan tutkijoiden hankkima potentiaali, tuetaan lisäksi mahdollisuuksia saada koulutusta ja hankkia uutta tietämystä kolmannen maan korkeatasoisessa tutkimuslaitoksessa, aloittaa tutkijanura uudelleen tauon jälkeen ja integroida (uudelleen) tutkijoita pitempiaikaiseen tutkijan asemaan Euroopassa, myös heidän kotimaassaan, valtioiden välisen tai kansainvälisen tutkijavaihdon jälkeen, paluu- ja uudelleenintegroitumisnäkökohdat mukaan lukien.

3.3. Innovoinnin edistäminen vuorovaikutteisella tietämyksen vaihdolla

Yhteiskunnallisista haasteista on tulossa yhä maailmanlaajuisempia, joten niiden ratkaiseminen edellyttää rajat ylittävää ja sektorien välistä yhteistyötä. Siksi tietämyksen ja ideoiden jakaminen tutkimuksesta markkinoiden suuntaan (ja päinvastoin) on erittäin tärkeää, ja se voidaan toteuttaa vain henkilöiden välisillä yhteyksillä. Tämän tueksi edistetään erittäin ammattitaitoisen tutkimus- ja innovointihenkilöstön joustavaa vaihtoa sektorien välillä sekä eri maiden ja tieteenalojen välillä.

Eurooppalaisella rahoituksella tuetaan tutkimus- ja innovointihenkilöstön vaihtoa yliopistojen, tutkimuslaitosten, tutkimusinfrastruktuurien, yritysten, pk-yritysten ja muiden sosioekonomisten toimijoiden kumppanuuksissa Euroopan sisällä sekä Euroopan ja kolmansien maiden välillä kansainvälisen yhteistyön lujittamiseksi. Tutkimus- ja innovointihenkilöstö, myös hallinto- ja tekninen henkilöstö, voi hakeutua tähän vaihtoon riippumatta siitä, onko kyseessä uransa alkuvaiheessa oleva (perustutkinnon suorittanut) vai pitkän uran tehnyt (johtotehtävissä oleva) henkilö.

3.4. Rakenteellisen vaikutuksen lisääminen toimien yhteisrahoituksella

Marie Skłodowska-Curie -toimien määrällistä ja rakenteellista vaikutusta tehostaa panostaminen alueellisiin, kansallisiin ja kansainvälisiin ohjelmiin, joilla lisätään Marie Skłodowska-Curie -toimien huippuosaamisen tasoa ja levitetään niiden parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät tutkijakoulutusta, urakehitystä ja henkilöstövaihtoa koskeviin Euroopan laajuisiin liikkuvuusmahdollisuuksiin. Tämä lisää myös osaamiskeskusten houkuttavuutta kaikkialla Euroopassa.

Tämä voidaan toteuttaa järjestämällä yhteisrahoitusta uusille tai nykyisille alueellisille, kansallisille ja kansainvälisille sekä julkisille että yksityisille ohjelmille, joilla käynnistetään ja tarjotaan kansainvälistä, sektorien välistä ja tieteenalojen välistä tutkijakoulutusta sekä rajat ylittävää ja sektorien välistä tutkija- ja innovointihenkilöstön vaihtoa näiden uran kaikissa vaiheissa.

Tämän ansiosta voidaan käyttää hyväksi unionin toimien sekä alueellisen ja kansallisen tason toimien välistä synergiaa ja vähentää tutkijoiden tavoitteiden, arviointimenetelmien ja työolosuhteiden hajanaisuutta. Yhteisrahoitteisten toimien yhteydessä suositellaan voimakkaasti työ SOPIMUSTEN käyttöä.

3.5. Erityistuki ja toimintapoliittiset toimet

On olennaisen tärkeää seurata edistymistä haasteiden ratkaisemiseksi tehokkaalla tavalla. Marie Skłodowska-Curie -toimilla tuetaan indikaattoreiden kehittämistä sekä tutkijoiden liikkuvuuteen, taitoihin, uriin ja sukupuolten tasa-arvoon liittyvän tiedon analysointia, tarkoituksena löytää näissä toimissa olevat aukot ja esteet ja lisätä toimien vaikutusta. Nämä toimet pannaan täytäntöön pyrkimällä synergiavaikutukseen ja tiiviiseen koordinointiin niiden tutkijoita, heidän työnantajiaan ja rahoittajia koskevien toimintapoliittisten tukitoimien kanssa, joita toteutetaan erityistavoitteen "Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat" mukaisesti. Erityistoimia rahoitetaan sellaisten aloitteiden tukemiseksi, joilla lisätään tietoisuutta tutkimusuran tärkeydestä, ja Marie Skłodowska-Curie -toimilla tuetusta työstä saatavien tutkimus- ja innovointitulosten levittämiseksi.

Marie Skłodowska-Curie -toimien vaikutusten lisäämiseksi (nykyisten ja entisten) Marie Skłodowska-Curie -tutkijoiden välistä verkottumista tehostetaan entisten opiskelijoiden palveluja koskevalla strategioilla. Tämä voi tapahtua esim. tukemalla tutkijoiden kontakti- ja tiedonvaihtofoorumeja, tarjoamalla yhteistyö- ja uramahdollisuuksia sekä järjestämällä yhteistilaisuuksia ja tutkijoille mahdollisuuksia osallistua ulkopuolisiin tahoihin kohdistuviin toimiin Marie Skłodowska-Curie -toimien ja ERAN suurlähettiläinä.

3.6. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Marie Skłodowska-Curie -toimet ovat avoimia koulutus- ja urakehitystoimille kaikilla SEUT-sopimuksen mukaisilla tutkimus- ja innovointialoilla perustutkimuksesta alkaen aina tuotteiden markkinoille saattamiseen ja innovointipalveluihin saakka. Hakijat valitsevat vapaasti tutkimus- ja innovointialat sekä sektorit.

Maailmanlaajuisen tietämyspohjan hyödyntämiseksi kaikkien maiden, myös kolmansien maiden, tutkimus- ja innovointihenkilöstö, yliopistot, tutkimuslaitokset, tutkimusinfrastruktuurit, yritykset ja muut sosioekonomiset toimijat voivat osallistua Marie Skłodowska-Curie -toimiin asetuksessa (EU) 1290/2013 määritellyin ehdoin.

Kaikissa edellä kuvailluissa toimissa kiinnitetään huomiota yritysten, erityisesti pk-yritysten, ja muiden sosioekonomisten toimijoiden kannustamiseen osallistumaan vahvasti Marie Skłodowska-Curie -toimien menestyksellisen täytäntöönpanon ja vaikutuksen vuoksi. Kaikilla Marie Skłodowska-Curie -toimilla edistetään korkeakoulujen, tutkimuslaitosten sekä julkisen ja yksityisen sektorin välistä pitkäaikaista yhteistyötä teollis- ja tekijänoikeuksien suojaaminen huomioon ottaen.

Marie Skłodowska-Curie -toimia kehitetään tiiviissä synergiassa muiden näitä toimintapoliittisia tavoitteita tukevien ohjelmien kanssa, mukaan lukien Erasmus+ -ohjelma ja EIT:n osaamis- ja innovaatioyhteisöt.

Jos on erityisesti tarpeen, Marie Skłodowska-Curie -toimien puitteissa on edelleen mahdollista keskittyä tiettyihin toimiin, jotka koskevat erityisiä yhteiskunnallisia haasteita, tutkimus- ja innovointilaitosten lajeja tai maantieteellisiä paikkoja, jotta voidaan reagoida Euroopan vaatimusten kehittymiseen taitojen, tutkijakoulutuksen, urakehityksen ja tietämyksen jakamisen osalta.

Jotta kaikki lahjakkuudet voisivat osallistua toimiin, toteutetaan yleisiä toimenpiteitä avustusten saamiseen liittyvien väärin estämiseksi, esimerkiksi kannustamalla yhtäläisiä mahdollisuuksia mies- ja naispuolisille tutkijoille kaikissa Marie Skłodowska-Curie -toimissa ja ottamalla sukupuolijakauma viitearvoksi. Lisäksi Marie Skłodowska-Curie -toimilla tuetaan tutkijoiden vakaampaa urakehitystä ja varmistetaan, että tutkijat voivat yhdistää tasapainoisesti työn ja yksityiselämän perhetilanteensa huomioon ottaen, sekä helpotetaan tutkimusuralla palaamista tauon jälkeen. Kaikkien rahoitusta saavien osallistujien suositellaan hyväksyvän Eurooppalaisten tutkijoiden peruskirjan ja tutkijoiden työhönoton säännösten avointa työhönottoa ja houkuttelevia työolosuhteita edistävät periaatteet ja soveltavan niitä.

Jotta voitaisiin vielä tehostaa tietämyksen levittämistä ja kansalaisten osallistumista, Marie Skłodowska-Curie -toimien edunsaajilta voidaan edellyttää sopivien suurelle yleisölle kohdistettavien toimien suunnittelemista. Suunnitelmaa arvioidaan arviointiprosessin aikana ja hankkeen jatkotoimien yhteydessä.

4. TUTKIMUSINFRASTRUKTUURIT

Toimien tarkoituksena on kehittää Euroopan huippututkimusinfrastruktuureja vuotta 2020 ja sen jälkeistä aikaa varten, elvyttää niiden innovaatiopotentiaalia ja inhimillisiä voimavaroja sekä lujittaa eurooppalaisia toimintatapoja. Toimet koordinoidaan koheesiopolitiikan rahastolähteiden kanssa, jotta tutkimusinfrastruktuurien kehittämisessä varmistetaan synergiavaikutus ja johdonmukainen lähentymistapa. Synergiavaikutusta Marie Skłodowska-Curie -toimien kanssa edistetään.

4.1. Euroopan tutkimusinfrastruktuurien kehittäminen vuotta 2020 ja sen jälkeistä aikaa varten

4.1.1 Uusien maailmanluokan tutkimusinfrastruktuurien kehittäminen

Tavoitteena on helpottaa ja tukea Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumien (ESFRI) yksilöimien tutkimusinfrastruktuurien ja muiden maailmanluokan tutkimusinfrastruktuurien luomista, täytäntöönpanoa, pitkäaikaista kestävyyttä ja tehokasta toimintaa, mikä auttaa Eurooppaa vastaamaan tiedettä, teollisuutta ja yhteiskuntaa koskeviin suuriin haasteisiin. Tarkoituksena on keskittyä erityisesti niihin infrastruktuureihin, joiden hallintoa ollaan suunnittelemassa tai perustamassa tai joiden hallinto on jo perustettu, esimerkiksi eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurikonsortion (ERIC) tai muun vastaavan eurooppalaisen tai kansainvälisen rakenteen perusteella.

Unionin rahoitusta myönnetään soveltuvin osin

- a) tulevien infrastruktuurien valmisteluvaiheeseen (kuten yksityiskohtaiset rakennussuunnitelmat, oikeudelliset järjestelyt, monivuotinen suunnittelu ja teollisuuden varhaisvaiheen panostus)
- b) täytäntöönpanovaiheeseen (kuten yhdessä teollisuuden ja käyttäjien kanssa toteutettavat t&k-toimet ja tekninen suunnittelutyö ja ERAn tasapainoisempaan kehittämiseen tähtävien alueellisten kumppanuusrakenteiden ⁽¹⁾ kehittäminen ja/tai
- c) toimintavaiheeseen (kuten infrastruktuuriin pääsy, tietojen käsittely, ulkopuolisiin tahoihin kohdistuvat toimet, koulutus ja kansainväliset yhteistyötoimet).

Tällä toiminnalla tuetaan myös uutta tutkimusinfrastruktuuria koskevia *valmistelevia selvityksiä* alhaalta ylöspäin etenevällä lähestymistavalla.

4.1.2 Eurooppalaista etua palvelevien nykyisten kansallisten ja alueellisten tutkimusinfrastruktuurien integrointi ja avaaminen

Tavoitteena on tarvittaessa avata merkittävät kansalliset ja alueelliset tutkimusinfrastruktuurit kaikille eurooppalaisille korkeakoulujen ja teollisuuden tutkijoille ja varmistaa näiden infrastruktuurien optimaalinen käyttö ja yhteinen kehittäminen.

Unioni tukee verkkoja ja klustereita, joilla yhdistetään ja integroidaan Euroopan laajuisesti keskeisiä kansallisia tutkimusinfrastruktuureja. Rahoituksella tuetaan erityisesti valtioiden välistä ja virtuaalista tutkijoiden pääsyä infrastruktuureihin sekä infrastruktuureissa tarjottavien palvelujen yhdenmukaistamista ja parantamista.

4.1.3 Tieto- ja viestintäteknologiaperustaisten verkkoinfrastruktuurien kehittäminen, käyttöönotto ja toiminta ⁽²⁾

Tavoitteena on saada vuoteen 2020 mennessä aikaan maailman johtavat verkostoitumis-, tietojenkäsittely- ja tieteellisen tiedon valmiudet yhtenäisessä ja avoimessa eurooppalaisessa tilassa verkossa toteutettavalle tutkimukselle, jotta tutkijoilla olisi käytössään luotettavat, ajasta ja paikasta riippumattomat huipputason verkostoitumis- ja tietojenkäsittelypalvelut sekä saumaton ja avoin pääsy eScience-ympäristöön ja maailmanlaajuisiin tietoresursseihin.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tukea annetaan maailmanlaajuisille tutkimus- ja koulutusverkoille, joissa tarjotaan pitkälle kehittyneitä, standardoituja ja laajennuskelpoisia alojen välisiä palveluja tilauksesta; verkko- ja pilvi-infrastruktuurille, joiden laskenta- ja tietojenkäsittelykapasiteetti on käytännössä rajaton; kohti eksa-luokan laskentaa etenevälle suurteholaskentajärjestelmien ekosysteemille; ohjelmisto- ja palveluinfrastruktuureille esim. simulointia ja visualisointia varten; reaaliaikaisille yhteistyövälineille sekä yhteentoimivalle, avoimelle ja luotettavalle tieteellisten tietojen infrastruktuureille.

⁽¹⁾ Alueellinen kumppanuusrakenne on tutkimusinfrastruktuuri, joka on kansallisesti tai alueellisesti merkittävä sosioekonomisen tuoton, koulutuksen tai tutkijoiden ja teknisen henkilöstön houkuttelemisen kannalta ja joka on tunnustettu kumppaniksi Euroopan laajuisen Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumien (ESFRI) tai jonkin muun maailmanluokan tutkimusinfrastruktuurin puitteissa. Alueellisen kumppanuusrakenteen on oltava laadultaan, mukaan lukien sen tieteellisen palvelurakenteen, hallinnon ja infrastruktuuriin pääsyssä noudatetun toimintapolitiikan taso, niiden vaatimusten mukainen, jotka Euroopan laajuisen tutkimusinfrastruktuurienkin on täytettävä.

⁽²⁾ Koska tutkimuksesta on kaiken kaikkiaan tulossa tietokone- ja dataintensiivistä, pääsystä viimeisintä kehitystä edustaviin verkkoinfrastruktuureihin on tullut ehdottoman tärkeää kaikille tutkijoille. Esim. GEANT yhdistää 40 miljoonaa käyttäjää yli 8 000 laitoksessa 40 maassa, kun taas eurooppalainen EGI-verkkoinfrastruktuuri on maailman suurin hajautettu tietojenkäsittelyinfrastruktuuri, jossa on yli 290 tietokonekeskusta 50 maassa. Tieto- ja viestintäteknologian jatkuva kehitys ja yhä suurempi valtaviin tietomääriin laskemisen ja käsittelyn tarve tieteessä on suuri rahoituksellinen ja organisatorinen haaste saumattomien palvelujen tuottamiselle tutkijoille.

4.2. Tutkimusinfrastruktuurien innovaatiopotentiaalin ja inhimillisten voimavarojen kasvattaminen

4.2.1 Tutkimusinfrastruktuurien innovaatiopotentiaalin hyväksikäyttö

Tavoitteena on edistää innovointia sekä itse infrastruktuureissa että teollisuudessa, kuten infrastruktuurien toimittajien ja käyttäjien keskuudessa.

Tätä varten annetaan tukea

- a) tuotannonalan kanssa luotaville t&k-kumppanuuksille, joiden tarkoituksena on kehittää unionin kapasiteettia ja teollista tarjontaa tieteellisen laitteiston tai tieto- ja viestintäteknologian kaltaisilla huipputeknologian aloilla,
- b) tutkimusinfrastruktuurin toimijoiden esikaupallisiin hankintoihin tarkoituksena edistää innovointia ja toimia huipputeknologioiden varhaisina käyttöönottajina tai kehittäjinä,
- c) kannustamaan tuotannonalaa käyttämään tutkimusinfrastruktuureja esimerkiksi kokeellisina testauslaitoksina tai osakeskeksinä ja
- d) edistämään tutkimusinfrastruktuurien yhdistämistä paikallisiin, alueellisiin ja maailmanlaajuisiin innovaatioekosysteemeihin.

Unionin toimilla edistetään myös tutkimusinfrastruktuurien, erityisesti verkkoinfrastruktuurien, käyttöä julkisissa palveluissa, sosiaalisessa innovoinnissa, kulttuurissa ja koulutuksessa.

4.2.2 Tutkimusinfrastruktuurien inhimillisen pääoman lujittaminen

Tutkimusinfrastruktuurien monimutkaisuus ja niiden koko potentiaalin hyödyntäminen edellyttävät, että niiden hallinnoijilla, teknisillä suunnittelijoilla, teknisellä henkilöstöllä ja käyttäjillä on asianmukaiset taidot.

Unionin rahoituksella tuetaan yleiseurooppalaista etua palvelevia tutkimusinfrastruktuureja hallinnoivan ja operoivan henkilöstön koulutusta, henkilöstön ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa laitosten välillä sekä riittävien henkilöresurssien hankkimista keskeisillä aloilla, mikä kattaa myös uudet erityiset opetussuunnitelmat. Synergiavaikutusta Marie Skłodowska-Curie -toimien kanssa edistetään.

4.3. Euroopan tutkimusinfrastruktuuripolitiikan ja kansainvälisen yhteistyön tehostaminen

4.3.1 Euroopan tutkimusinfrastruktuuripolitiikan tehostaminen

Tavoitteena on hyödyntää jäsenvaltioiden ja unionin aloitteiden välistä synergiaa solmimalla kumppanuuksia asiaankuuluvien poliittisten päättäjien, rahoituslaitosten ja neuvoo-antavien ryhmien (kuten ESFRIn, verkkoinfrastruktuureja pohtivan työryhmän e-IRG, EIROforum-järjestöjen ja kansallisten viranomaisten) välillä tarkoituksena kehittää sellaisten tutkimusinfrastruktuurien ja -toimien välistä täydentävyyttä ja yhteistyötä, jotka panevat täytäntöön muita unionin politiikan aloja (esim. alue-, koheesio-, teollisuus-, terveys-, ympäristö-, työllisyys- ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa), sekä varmistaa unionin eri rahoituslähteiden välinen koordinointi. Unionin toimilla tuetaan myös unionin tasolla tapahtuvaa tutkimusinfrastruktuurien valvontaa, seurantaa ja arviointia sekä asiaan liittyviä toimintapoliittisia tutkimuksia ja viestintätehtäviä.

Horisontti 2020 -puiteohjelmalla autetaan jäsenvaltioita optimoimaan näiden tutkimusvoimavarat tukemalla ajantasaista unionin laajuista tietokantaa sellaisista eurooppalaisista tutkimusinfrastruktuureista, joihin pääsy on avointa.

4.3.2 Kansainvälisen strategisen yhteistyön helpottaminen

Tavoitteena on helpottaa maailmanlaajuisten tutkimusinfrastruktuurien eli globaalien tason rahoitusta ja sopimuksia edellyttävien tutkimusinfrastruktuurien kehittämistä. Tarkoituksena on helpottaa eurooppalaisten ja Euroopan ulkopuolisten tutkimusinfrastruktuurien välistä yhteistyötä varmistaen niiden maailmanlaajuinen yhteentoimivuus ja ulottuvuus sekä pyrkiä kansainvälisiin sopimuksiin infrastruktuurien vastavuoroisesta käytöstä, avoimuudesta tai yhteisrahoituksesta. Tältä osin kiinnitetään asianmukaista huomiota maailman tutkimuslaitosten ylemmistä virkamiehistä muodostuvan Carnegie-ryhmän suosituksiin. Huomiota kiinnitetään myös sen varmistamiseen, että unioni osallistuu asianmukaisella tavalla koordinoituihin Yhdistyneiden kansakuntien (YK) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa.

4.4. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Täytäntöönpanon aikana kuullaan riippumattomia asiantuntijaryhmiä sekä ESFRIn ja e-IRG:n kaltaisia sidosryhmiä ja neuvoo-antavia elimiä.

Täytäntöönpanossa noudatetaan kolmivaiheista lähestymistapaa: alhaalta ylöspäin etenevä lähestymistapa, jos hankkeiden tarkka sisältö ja kumppanuus eivät ole tiedossa; kohdennettu lähestymistapa, jos asianomaiset tutkimusinfrastruktuurit ja/tai yhteisöt on määritelty tarkasti; nimetyt edunsaajat esimerkiksi silloin, kun infrastruktuurin ylläpitäjille (tai niiden konsortiolle) myönnetään tukea toimintakustannuksiin.

Jaksoissa 4.2 ja 4.3 esitettyjen toimintalinjojen tavoitteisiin pyritään kohdennetuilla toimilla ja lisäksi asianmukaisissa tapauksissa jakson 4.1 mukaisesti kehitetyillä toimilla.

II OSA

TEOLLISUUDEN JOHTOASEMA

1. JOHTOASEMA MAHDOLLISTAVISSA JA TEOLLISUUSTEKNOLOGIOISSA

Yleistä

Euroopan teollisuus kyky omaksua, integroida ja ottaa käyttöön mahdollistavia teknologioita on yksi keskeinen tekijä Euroopan tuottavuuden ja innovointikapasiteetin vahvistamisessa sekä sen varmistamisessa, että Euroopalla on kehittynyt, kestävä ja kilpailukykyinen talous, maailman johtoasema korkean teknologian sovellusten alalla ja valmiudet kehittää tehokkaita ja kestäviä ratkaisuja yhteiskunnallisiin haasteisiin ottaen huomioon muun muassa käyttäjien tarpeet. Rahoitukseen kuuluu olennaisena osana se, että innovointitoimet yhdistetään t&k-toimiin.

Yhdennetty lähestymistapa keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin

Keskeinen osa erityistavoitetta "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" ovat keskeiset mahdollistavat teknologiat (Key Enabling Technologies, KETs), joihin lukeutuvat mikro- ja nanoelektroniikka, fotonikka, nanoteknologia, bioteknologia, kehittyneet materiaalit ja kehittyneet valmistusjärjestelmät. Useissa innovatiivisissa tuotteissa on käytetty hyödyksi useita näitä teknologioita yhtä aikaa yksittäisinä tai integroituina osina. Vaikka innovointi on osa kaikkea teknologiaa, useista keskeisistä mahdollistavista teknologioista ja muista mahdollistavista teollisuusteknologioista ja niiden yhdistämisestä saatava hyöty saattaa johtaa myös suuriin harppauksiin teknologian kehittämisessä. Monialaisia keskeisiä mahdollistavia teknologioita hyödyntämällä parannetaan tuotteiden kilpailukykyä ja vaikutusta sekä edistetään kasvua ja työllisyyttä ja tarjotaan uusia mahdollisuuksia käsitellä yhteiskunnallisia haasteita. Näiden teknologioiden runsasta yhteisvaikutusta on sen vuoksi syytä käyttää hyväksi. Kohdennettua tukea annetaan laajamittaisemmille pilotti- ja demonstrointihankkeille, joita toteutetaan erilaisissa ympäristöissä ja olosuhteissa.

Niihin kuuluvat keskeiset mahdollistavat teknologiat ja monialaiset KET-toimet, joissa yhdistetään ja integroidaan erilaisia yksittäisiä teknologioita. Tämän tuloksena saavutetaan teollisessa ympäristössä tapahtuva teknologinen validointi täydelliselle ja pätevälle järjestelmälle, joka on valmis tai lähes valmis markkinoitavaksi. Yksityisen sektorin vahva osallistuminen näihin toimiin ja sen demonstrointi, miten hankkeiden tuloksilla myötävaikutetaan unionin markkina-arvoon, ovat ennakkoodellytyksiä. Täytäntöönpano voitaisiin tämän vuoksi suorittaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden kautta. Tältä osin ja Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanorakenteen kautta monialaisia keskeisiä mahdollistavia teknologioita koskeville toimille kehitetään yhteinen työohjelma. Markkinoiden tarpeet ja yhteiskunnallisten haasteiden asettamat vaatimukset huomioon ottaen sillä pyritään saavuttamaan keskeisten ja monialaisten mahdollistavien teknologioiden yleiset rakenneosat eri sovellusaloille, mukaan lukien yhteiskunnalliset haasteet. Lisäksi synergiaa pyritään tarvittaessa saamaan aikaan KET-toimien ja koheesio politiikan puitteissa toteutettavien toimien välillä älykkään erikoistumisen alan kansallisten ja alueellisten tutkimus- ja innovaatiostrategioiden yhteydessä sekä EIT:n ja Euroopan investointipankin (EIP) kanssa sekä tarvittaessa yhteisten ohjelma-aloitteiden puitteissa toteutettavien jäsenvaltiolähtöisten toimien kanssa.

Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Innovointitoimiin lukeutuu yksittäisten teknologioiden yhdentäminen, valmiuksien demonstrointi innovatiivisten tuotteiden, järjestelmien, prosessien ja palvelujen tuottamiseksi ja tarjoamiseksi, käyttäjiä ja asiakkaita koskevat pilottihankkeet toteutettavuuden ja lisäarvon todistamiseksi sekä laajamittaiset demonstroinnit, jotta tutkimustulosten saattaminen markkinoille helpottuu. Pienen ja keskisuuren mittakaavan hankkeisiin kiinnitetään asianmukaista huomiota. Lisäksi tämän osan mukaisella täytäntöönpanolla rohkaistaan pienten ja keskisuuren tutkimusryhmien osallistumista, millä edistetään myös pk-yritysten entistä aktiivisempaa osallistumista.

Useat erilaiset yksittäiset teknologiat integroidaan, minkä tuloksena saavutetaan teollisessa ympäristössä tapahtuva teknologinen validointi täydelliselle ja pätevälle järjestelmälle, joka on valmis markkinoitavaksi. Yksityisen sektorin vahva osallistuminen näihin toimiin on ennakkoodellytys, mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta.

Kysyntäpuolen toimet täydentävät tutkimus- ja innovaatioaloitteiden teknologialle antamaa työntövoimaa. Näihin kuuluvat innovoinnin julkisen hankinnan paras mahdollinen käyttö, standardointia ja sääntelyä tukevien asianmukaisten teknisten standardien ja teknisten toimien kehittäminen, yksityinen kysyntä sekä käyttäjien kannustaminen perustamaan innovaatioyhteistyömarkkinoita.

Erityisesti nano- ja bioteknologiassa sidosryhmien ja suuren yleisön osallistumisella pyritään lisäämään tietoisuutta hyödyistä ja riskeistä. Turvallisuusarviointia ja näiden teknologioiden käyttöönottoon liittyvien riskien hallinnointia tarkastellaan järjestelmällisesti. Tarvittaessa yhteiskuntatieteillä ja humanistisilla tieteillä otetaan osaltaan huomioon käyttäjien tarpeet, mieltymykset ja hyväksyntä samoin kuin varmistetaan osaltaan yhteiskunnan osallisuus ja kuluttajien tietoiset valinnat.

Tästä erityistavoitteesta tuettavilla toimilla täydennetään keskeisiä mahdollistavia teknologioita koskevalle tutkimukselle ja innovoinnille annettavaa tukea, jota kansalliset tai alueelliset viranomaiset voivat antaa koheesiorahastoista älykkään erikoistumisen strategioiden puitteissa.

Tästä erityistavoitteesta tuetaan osana toimien rahoitusta myös teknologiansiirtotoimia (sekä kansallisella että alueellisella tasolla), mukaan lukien kansainvälisten ja alueellisten innovointiklustereiden kehittäminen, jotta luodaan entistä tehokkaampia yhteyksiä yliopistojen ja teollisuuden välille.

Strategista kansainvälistä yhteistyötä koskevia aloitteita käynnistetään johtavien kumppanimaiden kanssa aloilla, joilla on keskinäistä etua ja hyötyä. Seuraavassa esitetään joitakin esimerkkejä aloista, jotka ovat kiinnostavia mahdollistavien ja teollisuusteknologioiden kannalta:

- maailman johtavan tieteellisen ja teknologisen asiantuntemuksen saatavuus,
- maailmanlaajuisten standardien kehittäminen,
- pullonkaulojen poistaminen teollisesta hyödyntämisestä, t&k-yhteistyöstä ja kaupan edellytyksistä,
- nano- ja bioteknologiapohjaisten tuotteiden turvallisuus ja niiden käytön vaikutukset pitkällä aikavälillä,
- sellaisten materiaalien ja menetelmien kehittäminen, joilla vähennetään energian ja resurssien kulutusta,
- yhteistyössä toteutettavat teollisuusvetoiset aloitteet valmistajayhteisöissä, sekä
- järjestelmien yhteentoimivuus.

1.1. Tieto- ja viestintäteknologia

Useat toimintalinjat koskevat tieto- ja viestintäteknologian teolliseen ja teknologiseen johtoasemaan liittyviä haasteita koko arvoketjussa, ja ne kattavat tieto- ja viestintäteknologian yleiset tutkimus- ja innovaatiolinjaukset, mukaan lukien erityisesti seuraavat:

1.1.1 Komponenttien ja järjestelmien uusi sukupolvi: kehittyneiden, sulautettujen sekä energia- ja resurssitehokkaiden komponenttien ja järjestelmien tekninen suunnittelu

Tavoitteena on säilyttää Euroopan johtoasema ja lisätä sitä edelleen teknologioissa, jotka liittyvät kehittyneisiin, sulautettuihin sekä energia- ja resurssitehokkaisiin ja vankkoihin komponentteihin ja järjestelmiin. Niihin kuuluvat myös mikro-nano-bio-järjestelmät, orgaaninen elektroniikka, laajan pinta-alan integrointi, esineiden internetiin liittyvät teknologiat ⁽¹⁾, mukaan lukien kehittyneiden palvelujen tarjoamista tukevat alustat, sensorit, älykkäät integroidut järjestelmät, sulautetut ja hajautetut järjestelmät, järjestelmien järjestelmät ja monimutkainen järjestelmäsuunnittelu.

1.1.2 Seuraavan sukupolven tietotekniikka: kehittyneet ja suojatut tietojenkäsittelyjärjestelmät ja -teknologiat, myös pilvipalvelut

Tavoitteena on edistää eurooppalaisia resursseja prosessori- ja järjestelmäarkkitehtuurissa, yhteenliitettävyyden ja tiedon lokalisoitinteknologioissa, pilvipalveluissa, rinnakkaisessa tietojenkäsittelyssä, mallintamisessa ja simulointiohjelmistoissa kaikille markkinasegmenteille, mukaan lukien suunnittelusovellukset (muun muassa epävarmuustekijöiden määrittäminen, riskianalyysi ja suunnittelua koskevat päätökset).

1.1.3 Tulevaisuuden internet: ohjelmistot, laitteistot, infrastruktuurit, teknologiat ja palvelut

Tavoitteena on parantaa Euroopan teollisuuden kilpailukykyä kehittämällä, hallinnoimalla ja muokkaamalla seuraavan sukupolven internetiä, joka asteittain korvaa ja ohittaa nykyisen internetin, kiinteät ja matkaviestinverkot ja palveluinfrastruktuurit ja mahdollistaa triljoonien laitteiden yhteenliittämisen (esineiden internet) lukuisissa operaattoreissa ja lukuisilla aloilla. Tämä tulee muuttamaan tapaa, jolla kommunikoimme, haemme tietoja ja käytämme tietoja. Tähän kuuluvat verkkoja, ohjelmistoja, prosesseja ja palveluja, tietoverkkoturvallisuutta, yksityisyyttä, luotettavuutta, luottamusta, langatonta ⁽²⁾ viestintää, kaikkia optisia verkkoja, immersivistä interaktiivista multimediaa ja verkkoon liitettyjä tulevaisuuden yrityksiä koskeva tutkimus ja innovointi.

⁽¹⁾ Esineiden internetiä koordinoidaan monialaisena kysymyksenä.

⁽²⁾ Mukaan lukien avaruuteen sijoitetut verkot.

1.1.4 Sisältötekniikat ja tiedonhallinta: digitaalisia sisältöjä sekä kulttuuriteollisuutta ja luovia aloja palveleva tieto- ja viestintäteknologia

Tavoitteena on vahvistaa Euroopan asemaa yksilöiden ja yritysten luovuuteen perustuvien tuotteiden ja palveluiden tuottajana. Tämä toteutetaan tarjoamalla ammattilaisille ja kansalaisille kaikenlaisen digitaalisen sisällön luomiseen, saatavuuteen, käyttöön, säilyttämiseen ja uudelleenkäyttöön millä kielellä tahansa ja valtavien tietomäärien ("big data"), myös yhdistettyjen tietojen, mallintamiseen, analysoimiseen ja visualisoimiseen. Näihin kuuluvat taiteita, kieliä, opetusta, interaktiivisuutta, digitaalista säilytystä, verkkosuunnittelua, sisältöön pääsyä, analytiikkaa ja mediaa koskevat uudet teknologiat sekä kehittyneeseen tiedonlouhintaan, koneoppimiseen, tilastoanalyysiin ja visuaalista tietojenkäsittelyä koskeviin teknologioihin perustuvia älykkäitä ja mukautuvia tiedonhallintajärjestelmiä.

1.1.5 Kehittyneet rajapinnat ja robotit: robotiikka ja älytilat

Tavoitteena on vahvistaa Euroopan tieteellistä ja teollista johtosemaa teollis- ja palvelurobotiikassa, kognitiivisissa ja viestintäjärjestelmissä, kehittyneissä rajapinnoissa ja älytiloissa sekä tuntevien koneiden alalla. Tavoite pohjautuu siihen, että tietojenkäsittely ja verkottuminen ovat lisääntyneet ja valmiudet suunnitella ja rakentaa oppivia, itsejärjestäytyviä, mukautuvia ja reagoivia sekä käyttäjän ja järjestelmän vuorovaikutusta optimoivia järjestelmiä ovat edistyneet. Tapauksen mukaan kehitetyt järjestelmät ja edistyminen uusimmassa kehityksessä olisi validoitava tosielämän ympäristöissä.

1.1.6 Mikro- ja nanoelektroniikka ja fotonikka: mikro- ja nanoelektroniikkaan ja fotonikkaan liittyvät keskeiset mahdollistavat teknologiat, mukaan lukien kvanttiteknologiat

Tavoitteena on käyttää hyödyksi Euroopan huippuosaamista näiden keskeisten mahdollistavien teknologioiden aloilla ja tukea ja edelleen edistää asianomaisen tuotannonalan kilpailukykyä ja markkinajohtajuutta. Toimiin kuuluvat myös suunnittelua koskeva tutkimus ja innovointi, kehittyneet prosessit, valmistusta koskevat pilottituotantolinjat, asiaan liittyvät tuotantoteknologiat ja demonstrointitoimet teknologian kehittämisen ja innovatiivisten liiketoimintamallien validoimiseksi sekä kvanttifysiikan edistysaskeleita hyödyntävät seuraavan sukupolven taustateknologiat.

Näiden kuuden keskeisen toimintalinjan odotetaan kattavan kaikenlaiset tarpeet ottaen huomioon Euroopan teollisuuden maailmanlaajuinen kilpailukyky. Näihin sisältyvät teollisuuden johtosema sellaisten yleisten tieto- ja viestintäteknikkapohjaisten ratkaisujen, tuotteiden ja palvelujen alalla, joita tarvitaan suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi, sekä sovelluslähtöiset tieto- ja viestintäteknologian tutkimus- ja innovointilinjaukset, joita tuetaan asiaan liittyvän yhteiskunnallisen haasteen yhteydessä. Ottaen huomioon yhä lisääntyvä teknologian edistyminen kaikilla elämänalueilla, ihmisten ja teknologian vuorovaikutus on tärkeää tässä suhteessa ja osa edellä mainittua sovelluslähtöistä tieto- ja viestintäteknologian tutkimusta. Käyttäjänäkökulman huomioon ottava tutkimus edistää kilpailukykyisten ratkaisujen kehittämistä.

Kuhunkin näihin kuuteen keskeiseen toimintalinjaan sisältyy myös tieto- ja viestintäteknologiapohjaisia tutkimusinfrastruktuureja, kuten elävät laboratoriot kokeita varten, sekä infrastruktuureja, jotka liittyvät keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin ja niiden integrointiin kehittyneisiin tuotteisiin ja innovatiivisiin älykkäisiin järjestelmiin, mukaan lukien laitteet, työvälineet, tukipalvelut, puhdistilat ja mahdollisuus käyttää valimoita prototyyppien valmistusta varten.

Tätä olisi toteutettava siten, että varmistetaan täydentävyys ja johdonmukaisuus erityistavoitteen "Tutkimusinfrastruktuurit" painopistealueen "Huipputason tiede" puitteissa.

Tieto- ja viestintäteknikkajärjestelmien tutkimusta ja kehittämistä tukevissa toimissa otetaan täysimääräisesti huomioon luonnollisten henkilöiden perusoikeudet ja -vapaudet ja erityisesti henkilöiden oikeus yksityisyyteen.

1.2. Nanoteknologia

1.2.1 Seuraavan sukupolven nanomateriaalien, nanolaitteiden ja nanojärjestelmien kehittäminen

Eri tieteenalojen yhtymäkohdissa tapahtuvalla nanomittakaavan ilmiöitä koskevien tietojen kehittämisellä ja integroinnilla pyritään luomaan sellaisia uusia tuotteita ja järjestelmiä, jotka tarjoaisivat kestäviä ratkaisuja monilla aloilla.

1.2.2 Nanoteknologian turvallisen ja kestävänsä kehittämisen ja soveltamisen varmistaminen

Ennakoivan ja tiedepohjaisen nanoteknologioiden hallinnoinnin mahdollistamiseksi edistetään tieteellistä tietämystä nanoteknologian mahdollisesta vaikutuksesta terveyteen tai ympäristöön. Lisäksi tarjotaan validoituja tieteellisiä välineitä, menetelmiä ja alustoja vaarojen, altistumisen ja riskien arvioimiseksi ja hallinnoimiseksi nanomateriaalien ja -järjestelmien koko elinkaaren ajan, standardointikysymykset mukaan luettuina.

1.2.3 Nanoteknologian yhteiskunnallisen ulottuvuuden kehittäminen

Nanoteknologian käyttöönoton inhimilliset ja fyysiset tarpeet tyydytetään ja kiinnitetään huomiota yhteiskuntaa ja ympäristöä hyödyttävään nanoteknologian hallintoihin, mukaan lukien viestintästrategiat yhteiskunnallisen osallistumisen varmistamiseksi.

1.2.4 Nanomateriaalien, -komponenttien ja -järjestelmien tehokas ja kestävä synteesi ja valmistus

Painopisteenä ovat uudet joustavat, laajennuskelpoiset ja toistettavat yksikkötoiminnot, uusien ja olemassa olevien prosessien älykäs integrointi, mukaan lukien teknologioiden konvergenssi kuten nanobioteknologia, sekä prosessien laajentaminen siten, että mahdollistetaan tuotteiden kestävä suuritarkkuuksinen laajan mittakaavan tuotanto ja joustavat ja monikäyttöiset laitokset, joilla varmistetaan tietämyksen tehokas muuntaminen teollisiksi innovaatioiksi.

1.2.5 Kapasiteettia lisäävien tekniikoiden, mittausmenetelmien ja laitteiden kehittäminen ja standardointi

Painopisteenä ovat perustan luovat teknologiat, jotka tukevat turvallisten monimutkaisten nanomateriaalien ja -järjestelmien kehittämistä ja saattamista markkinoille. Tällaisia ovat mm. nanometrologia, ainetta nanotasolla kuvaavat ja manipuloivat teknologiat, mallintaminen, laskentasuunnittelu ja edistyneet tekniset järjestelmät atomitasolla.

1.3. Kehittyneet materiaalit

1.3.1 Monialainen ja mahdollistava materiaalitekhnologia

Räätälöityjen materiaalien, toiminnallisten materiaalien, monitoimimateriaalien, joilla on suurempi osaamissisältö, uusia toiminnallisia ominaisuuksia ja entistä parempi suorituskyky, kuten itsestään korjautuvien ja bioyhteesopivien materiaalien, itsejärjestäytyvien materiaalien, uudenlaisten magneettisten materiaalien ja rakennemateriaalien tutkiminen kaikkien teollisuudenalojen innovointia varten erityisesti arvokkailla markkinoilla, mukaan lukien luovat alat.

1.3.2 Materiaalien kehittäminen ja muuntaminen

Tutkimus ja kehittäminen, jolla yhtäältä varmistetaan tehokas, turvallinen ja kestävä kehitys ja tuotantomittakaavan laajentaminen tulevien suunnitteluun perustuvien tuotteiden teollisen valmistuksen mahdollistamiseksi, jotta päästäisiin jätteettömään materiaalien hallintaan Euroopassa esim. metalli-, kemikaali- tai bioteknologiatoiminnassa, ja toisaalta parannetaan materiaalien haurastumismekanismien (kuluminen, syöpyminen, mekaaninen luotettavuus) ymmärtämistä.

1.3.3 Materiaalien komponenttien hallinta

Uusien ja innovatiivisten tekniikoiden tutkimus ja kehittäminen materiaaleja, komponentteja ja järjestelmiä, materiaalien komponenttien yhdistämistä, liittämistä, erottamista, kokoamista, itsejärjestäytymistä sekä osiin purkamista, hajoamista ja hajottamista varten sekä elinkaaren aikaisten kustannusten ja ympäristövaikutusten hallintaa varten kehittyneen materiaali-tekniikan uudenlaisen käytön avulla.

1.3.4 Kestävän, resurssitehokkaan ja vähäpäästöisen teollisuuden materiaalit

Uusiutuvien luonnonvarojen käyttöä kestävässä sovelluksissa lisäävien, tuotteen koko elinkaaren aikaista energian käyttöä vähentävien ja vähäpäästöistä tuotantoa helpottavien uusien tuotteiden ja sovellusten, liiketoimintamallien ja vastuullisen kuluttajakäyttäytymisen kehittäminen sekä prosessien tehostaminen, kierätykset, puhdistustyöt, energian varastointimateriaalit sekä jätteistä ja uusiovalmistuksessa saadut suuren lisäarvon materiaalit.

1.3.5 Luovien alojen materiaalit, kulttuuriperintö mukaan lukien

Toisiaan lähentyvien teknologioiden suunnittelu ja kehittäminen uusien liiketoimintamahdollisuuksien luomiseksi, mukaan lukien Euroopan kulttuuriperinnön ja sellaisen materiaalin, jolla on historiallista tai kulttuurista arvoa, sekä uusien materiaalien säilyttäminen ja restaurointi.

1.3.6 Metrologia, karakterisointi, standardointi ja laadunvalvonta

Erilaisten tekniikoiden, kuten karakterisoinnin, ainetta rikkomattoman arvioinnin, jatkuvan arvioinnin ja seurannan sekä suorituskyvyn ennakoivan mallintamisen edistäminen materiaalitieteen ja -tekniikan kehittämiseksi ja vaikutuksen edistämiseksi.

1.3.7 Materiaalien käytön optimointi

Tutkimus ja kehittäminen materiaalien korvaamiseksi ja vaihtoehtojen löytämiseksi materiaalien käytölle, myös raaka-aineita koskevan haasteen ratkaisemiseksi räätälöidyin materiaalein tai niukkojen, kriittisten tai vaarallisten materiaalien korvaamiseksi, innovatiivisten liiketoimintamallien selvittämiseksi ja kriittisten luonnonvarojen määrittämiseksi.

1.4. Bioteknologia

1.4.1 Huipputasen bioteknologian edistäminen tulevana innovoinnin vauhdittajana

Tavoitteena on luoda perusta eurooppalaiselle tuotannonalalle, jotta se pysyy innovaation eturintamassa myös keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tämä edellyttää synteettisen biologian, bioinformatiikan ja systeemibiologian kaltaisten esiin nousevien teknologian alojen kehittämistä ja sitä, että bioteknologian lähentymistä nanoteknologian (esim. bionanoteknologian), tieto- ja viestintäteknikan (esim. bioelektronikan) ja suunnitteluteknikan kaltaisiin muihin mahdollistaviin teknologioihin käytetään hyväksi. Näiden ja muiden huipputeknologioiden osalta on syytä toteuttaa asianmukaisia tutkimus- ja kehittämistoimenpiteitä, jotta tosiasiallinen siirtyminen uusiin sovelluksiin ja niiden täytäntöönpano helpottuvat.

1.4.2 Bioteknologiapohjaiset teolliset tuotteet ja teollisuusprosessit

Tavoite on kahtalainen. Toisaalta tarkoituksena on tarjota eri Euroopan tuotannonaloille (esim. kemikaalit, terveys, kaivostoiminta, energia, paperimassa ja paperi, kuitupohjaiset tuotteet ja puu, tekstiili, tärkkelys, elintarvikkeiden jalostus) valmiudet kehittää uusia tuotteita ja prosesseja teollisen ja yhteiskunnallisen kysynnän tyydyttämiseksi, mieluiten ympäristöystävällisiä ja kestäviä tuotantomenetelmiä käyttäen, sekä kilpailukykyisiä ja parannettuja bioteknologiapohjaisia vaihtoehtoja vakiintuneiden tuotteiden korvaamiseksi. Toisaalta pyritään valjastamaan bioteknologian potentiaali saastumisen havaitsemiseksi, valvomiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi. Siihen kuuluu tutkimus ja innovointi, joka koskee optimoituja biokatalyyttisiä ominaisuuksia omaavia uusia entsyymejä, entsyymaattisia teitä ja aineenvaihduntateitä, teollisen mittakaavan bioprosessisuunnittelua, bioprosessien sisällyttämistä teollisiin tuotantoprosesseihin, kehittyntä käymistä sekä esi- ja jatkoprosessointia ja joka auttaa ymmärtämään mikrobisyhteisön dynamiikkaa. Siihen kuuluu myös prototyyppien kehittäminen kehitettyjen tuotteiden ja prosessien teknistaloudellisen toteutettavuuden ja niiden kestävyuden arvioimiseksi.

1.4.3 Innovatiiviset ja kilpailukykyiset alustateknologiat

Tavoitteena on kehittää alustateknologioita (esim. genomiikka, metagenomiikka, proteomiikka, metabolomiikka, molekulaariset välineet, ilmaisujärjestelmät, fenotyypausalustat ja solupohjaiset alustat), joilla edistetään johtajuutta ja kilpailuetua useilla talouteen vaikuttavilla aloilla. Lisäksi niihin kuuluu erilaisia piirteitä, kuten perustan luominen bioresurssien kehittämiseksi tavanomaisia vaihtoehtoja pidemmälle menevillä optimoiduilla ominaisuuksilla ja sovelluksilla, mahdollistava tutkiminen, uusien sovellusten maa- ja meribiodyversiteetin ymmärtäminen ja käyttäminen kestäväällä tavalla, biopohjaiset tuotteet ja prosessit sekä bioteknologiapohjaisten terveydenhuoltoratkaisujen (esim. diagnostiikka, biologiset tuotteet ja biolääketieteelliset laitteet) kestävä kehittäminen.

1.5. Kehittyneet valmistus ja prosessointi

1.5.1 Tulevaisuuden tehtaiden teknologiat

Edistetään kestävästä teollisuuskasvusta Euroopassa helpottamalla strategista siirtymistä kustannusperusteisesta valmistuksesta lähestymistapaan, joka perustuu suuren lisäarvon tuotteiden luomiseen ja tieto- ja viestintäteknologiaa hyödyntävään älykkääseen ja suuren suorituskyvyn omaavaan valmistukseen integroidussa järjestelmässä. Haasteena on, miten voidaan tuottaa enemmän samalla kun materiaalien kulutusta, energian käyttöä ja jätteiden ja saasteiden syntymistä vähennetään korkeaan ekologiseen tehokkuuteen pyrkien. Painopisteenä on tulevaisuuden mukautuvien tuotantojärjestelmien kehittäminen ja integrointi sekä erityisesti Euroopan pk-yritysten tarpeet, jotta kehittyneet ja kestävä valmistusjärjestelmät ja -prosessit voidaan saada aikaan. Painopisteenä ovat myös menetelmät, joilla kehitetään joustavaa, turvallista ja älykästä tuotantoa, jossa sovelletaan riittävän tasoista automaatiota työntekijäystävällisissä ympäristöissä.

1.5.2 Teknologiat, jotka mahdollistavat ympäristövaikutukseltaan vähäiset energiatehokkaat järjestelmät ja rakennukset

Energiankulutusta ja hiilidioksidipäästöjä vähennetään kehittämällä ja ottamalla käyttöön kestäviä rakennusteknologioita ja -järjestelmiä sekä panemalla täytäntöön ja replikoimalla toimenpiteitä energiatehokkaiden järjestelmien ja materiaalien käytön lisäämiseksi uusissa, remontoituissa ja jälkiasennetuissa rakennuksissa. Elinkaareen liittyvät kysymykset sekä suunnittelun, rakentamisen ja kunnossapidon käsittävien sopimusten yleistymisen ovat keskeisessä asemassa pyrittäessä ratkaisemaan, miten rakennuksista saataisiin lähes energiaomavaraisia vuoteen 2020 mennessä ja miten energiatehokkaat yhteisöt saataisiin toteutettua yhteistyössä sidosryhmien kanssa.

1.5.3 Energiaintensiivisen prosessiteollisuuden kestävä, resurssitehokkaat ja vähähiiliset teknologiat

Esimerkiksi kemiallisia tuotteita, sementtiä, paperimassaa, paperia, lasia, mineraaleja tai ei-rautametalleja ja terästä tuottavan prosessiteollisuuden kilpailukykyä lisätään parantamalla huomattavasti sen resurssi- ja energiatehokkuutta ja vähentämällä tällaisen teollisen toiminnan ympäristövaikutuksia. Painopisteenä ovat innovatiivisia aineita, materiaaleja ja teknisiä ratkaisuja koskevien mahdollistavien teknologioiden kehittäminen ja validointi vähähiilille tuotteille ja vähemmän energiaintensiivisille prosesseille ja palveluille arvoketjussa sekä erittäin vähähiilisten tuotantoteknologioiden ja -teknikoiden hyväksyminen erityisten kasvihuonekaasujen päästövähennysten saavuttamiseksi.

1.5.4 Uudet kestävät liiketoimintamallit

Osaamiseen perustuvan erityistuotannon konsepteja ja menetelmiä koskevalla eri alojen välisellä yhteistyöllä voidaan lisätä organisaatioissa oppimista, luovuutta ja innovointia. Tässä yhteydessä painopisteenä ovat liiketoimintamalleja koskevat räätälöidyt lähestymistavat, joita voidaan mukauttaa globaalien arvoketjujen ja verkkojen, muuttuvien markkinoiden ja kehittyvien ja uusien tuotannonalojen vaatimusten perusteella. Tähän sisältyvät kestävät liiketoimintamallit, jotka kattavat tuotteen ja prosessin koko elinkaaren.

1.6. Avaruus

Avaruustutkimuksen alalla unionin tason toiminta toteutetaan yhdessä jäsenvaltioiden ja Euroopan avaruusjärjestön (ESA) suorittamien avaruustutkimustoimien kanssa tavoitteena lisätä eri toimijoiden välistä täydentävyyttä.

1.6.1 Euroopan avaruussektorin kilpailukyvyyn, riippumattomuuden ja innovatiivisuuden tukeminen

Tavoitteena on säilyttää maailmanlaajuinen johtoasema avaruustutkimuksessa turvaamalla ja kehittämällä kustannustehokasta ja kilpailukykyistä ja innovatiivista avaruusteollisuutta (mukaan lukien pk-yritykset) ja avaruustutkimusyhteisöä ja edistämällä avaruuteen perustuvaa innovointia.

1.6.1.1 Kilpailukykyisen, kestävän ja yrittäjähenkisen avaruusteollisuuden ja -tutkimusyhteisön turvaaminen ja kehittäminen ja Euroopan avaruusjärjestelmien riippumattomuuden vahvistaminen

Euroopalla on johtoasema avaruustutkimuksessa ja avaruusteknologioiden kehittämisessä, ja se kehittää jatkuvasti omia toiminnallisia avaruusinfrastruktuurejaan (esim. Galileo-ohjelma ja Copernicus-ohjelma). Euroopan avaruusteollisuus valmistaa ensiluokkaisia satelliitteja ja muita avaruuteen liittyviä teknologioita vientiä varten. Euroopan johtoasema on kuitenkin uhattuna muiden tärkeimpien avaruusvaltojen kilpailun vuoksi. Tämän toimenpiteen tavoitteena on kehittää tutkimusperusta varmistamalla avaruustutkimus- ja avaruusinnovointiohjelmien jatkuminen esim. pienemmillä ja useammin järjestettävillä avaruudessa tehtävillä demonstrointihankkeilla. Eurooppa voisi täten kehittää teollisuusperustaansa ja t&k-avaruusyhteisöä ja siten edetä nykyistä uusinta kehitystä edustavaa tasoa pidemmälle ja vähentää riippuvuutta keskeisten teknologioiden tuonnista.

Standardointia olisi tuettava, jotta voidaan optimoida investoinnit ja kehittää markkinoillepääsyä.

1.6.1.2 Avaruusalan ja muiden alojen välisen innovoinnin edistäminen

Avaruusteknologiassa on paljon samoja haasteita kuin maanpäällisissä teknologioissa (esim. ilmailu, energia, ympäristö, televiestintä sekä tieto- ja viestintätekniikat, luonnonvarojen käyttö, sensorit, robotiikka, kehittyneet materiaalit, turvallisuus ja terveys). Nämä yhtäläisyydet mahdollistavat teknologioiden yhteisen kehittämisen niin avaruusalan kuin muissa yhteisöissä, mukaan lukien ei-avaruusteollisuus, varhaisessa vaiheessa erityisesti pk-yrityksissä. Tämä voi johtaa siihen, että läpimurtoinnovaatiot kehitetään nopeammin kuin myöhäisemmässä vaiheessa saavutettavat sivutuotteet. Euroopan nykyisen avaruusinfrastruktuurin käyttöä olisi lisättävä edistämällä kaukohavainnointiin, satelliittipaikannukseen tai muuhun satelliittipohjaiseen dataan perustuvien innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen kehittämistä. Lisäksi Euroopan olisi kannustettava yrityksiä aloittamaan avaruusalan kehittäminen tarvittaessa moitteettomasti kohdennetuilla toimenpiteillä, mukaan lukien avaruusteknologian siirtoa koskevien aloitteiden tukeminen.

1.6.2 Avaruusteknologian edistysaskelten mahdollistaminen

Tavoitteena on kehittää kehittynyttä ja mahdollistavaa avaruusteknologiaa ja toiminnallisia ratkaisuja ideavaiheesta avaruudessa tapahtuvaan demonstrointiin.

Avaruustoimintavalmiudet sekä valmiudet kehittää, ylläpitää ja käyttää avaruusjärjestelmiä maan kiertoradalla ja sen ulkopuolella ovat olennaisen tärkeitä koko Euroopan yhteiskunnan tulevaisuudelle. Tarvittavat valmiudet edellyttävät tutkimus- ja innovaatioinvestointeja monenlaisiin avaruusteknologioihin (esim. kantoraketteihin ja muihin kulkuneuvoihin, satelliitteihin, robotiikkaan, laitteisiin ja antureihin) ja käyttösuunnitelmiin, jotka ulottuvat ideoista avaruudessa tapahtuvaan demonstrointiin. Eurooppa on tällä hetkellä yksi kolmesta tärkeimmästä avaruusvallasta, ja sitä rahoittavat pääosin jäsenvaltiot investoinneillaan ESan ja kansallisten ohjelmien kautta, mutta verrattuna Yhdysvaltojen avaruusalan t&k-investointeihin (noin 20 prosenttia koko NASAn budjetista) Euroopan investointeja tuleviin avaruusteknologioihin ja -sovelluksiin on lisättävä koko ketjussa:

- a) matalan teknologian valmiustason (TRL) tutkimus, joka on usein erittäin riippuvainen keskeisistä mahdollistavista teknologioista ja jolla on potentiaalia luoda läpimurtoteknologioita maanpäällisten sovellusten kanssa,
- b) nykyisten teknologioiden kehittäminen esim. pienentämällä laitteiden kokoa ja parantamalla energiatehokkuutta ja anturien herkkyyttä,
- c) uusien teknologioiden ja konseptien demonstrointi ja validointi avaruudessa ja maanpäällisessä analogisessa ympäristössä,

- d) tehtävyyhteys, esim. avaruusympäristön ja maa-asemien analysointi, avaruusjärjestelmien ja -infrastruktuurin suojaaminen vahingoittumiselta ja tuhoutumiselta yhteentörmäyksessä jätteiden tai muiden avaruusesineiden kanssa sekä avaruussään, muun muassa auringon soihdunpurkausten, vaikutuksilta (avaruustilannetietoisuus, SSA) sekä innovatiivisen tiedonkeruun ja tiedonsiirron ja näytteiden arkistointi-infrastruktuurin kehittäminen,
- e) satelliittiviestintä, edistyneet navigointi- ja kaukohavainnointitekniikat, joita käytetään unionin avaruusjärjestelmien (esim. Galileo ja Copernicus) tulevien sukupolvien olennaisessa tutkimuksessa.

1.6.3 Avaruuspohjaisten tietojen käytön mahdollistaminen

Tavoitteena on varmistaa nykyisistä, arkistoiduista ja tulevista Euroopan avaruusohjelmista saatavien tieteellisten, julkisten ja kaupallisten tietojen laajempi käyttö.

Avaruusjärjestelmistä saadaan usein tietoja, joita ei voida saada millään muulla tavalla. Vaikka Euroopan ohjelmat ovat huippuluokkaa, julkaisutiedoista käy ilmi, ettei niistä saatuja tietoja todennäköisesti käytetä yhtä usein kuin Yhdysvaltojen ohjelmista saatuja tietoja. Eurooppalaisista satelliiteista (tieteellisistä, julkisista tai kaupallisista) saatavien tietojen käyttöä voidaan lisätä huomattavasti, jos pyritään edelleen edistämään Euroopan avaruusohjelmista saatavien avaruuspohjaisten tietojen käsittelyä, tallentamista, validointia, standardointia ja kestävää saatavuutta sekä tukemaan tällaisista tiedoista, tarvittaessa maasta käsin tehdyistä havainnoista saatuihin tietoihin yhdistämällä saatavien uusien tietotuotteiden ja -palvelujen kehittämistä. Esimerkiksi tieto- ja viestintäteknologiaa hyödyntäviä innovatiivisia yhteistyömuotoja käyttäen saaduilla tietojen hankintaa, prosessointia, koostamista ja levittämistä sekä yhteentoimivuutta, erityisesti geotieteiden tutkimustiedon ja metatiedon saatavuuden ja vaihdon edistämistä, koskevilla innovaatioilla voidaan varmistaa, että avaruusinfrastruktuureihin tehdyistä sijoituksista saadaan korkeampi tuotto, ja niiden avulla voidaan ratkaista yhteiskunnallisia haasteita. Avaruuspohjaisten tietojen kalibroinnilla ja validoinnilla (yksittäisille laitteille, laitteiden ja ohjelmien välillä ja in-situ-kohteiden osalta) on suuri merkitys avaruuspohjaisten tietojen tehokkaalle käytölle kaikilla aloilla, ja avaruustietojen ja avaruuskoordinaattijärjestelmän standardointia on tarpeen lisätä.

Tietojen saatavuus ja avaruusohjelmien hyväksikäyttö edellyttävät maailmanlaajuisia koordinoitua. Maapallon kaukokartoitukseen liittyviä tietoja koskevien yhdenmukaisten lähestymistapojen ja parhaiden käytäntöjen osittainen saavuttaminen on mahdollista, kun koordinoitua suoritetaan yhdessä hallitustenvälisen kaukokartoitusta käsittelevän ryhmän (GEO) kanssa, jonka tavoitteena on saavuttaa maailmanlaajuinen maanhavainnointijärjestelmä (Global Earth Observation System of Systems, GEOSS) ja johon unioni osallistuu etenkin hyödyntämällä täysimääräisesti Copernicus-ohjelmaa. Tuetaan näiden innovaatioiden nopeaa käyttöönottoa asiaan liittyvässä sovelluksessa sekä päätöksentekoprosesseja. Tähän sisältyy myös tietojen käyttö uutta tieteellistä tutkimusta varten.

1.6.4 Kansainvälisiä avaruuskumppanuuksia tukeva mahdollistava eurooppalainen tutkimus

Tavoitteena on tukea eurooppalaisen tutkimuksen ja innovoinnin vaikutusta pitkän aikavälin kansainväliseen avaruuskumppanuteen.

Vaikka avaruustiedoista saadaan suuria paikallisia hyötyjä, avaruusalan toimet ovat pohjimmiltaan maailmanlaajuisia. Tämä on erityisen selvää silloin, kun kyseessä on maapalloon tai avaruusjärjestelmiin kohdistuva kosminen uhka. Avaruussään ja -jätteiden tuhoamien satelliittien kustannuksiksi arvioidaan 100 miljoonaa euroa vuodessa. Luonteeltaan maailmanlaajuisia ovat myös monet avaruustiedettä ja avaruudentutkimusta koskevat hankkeet. Huipputasoinen avaruusteknologiaa kehitetään yhä enemmän tällaisten kansainvälisten kumppanuuksien puitteissa, minkä vuoksi menestyksen kannalta on tärkeää, että eurooppalaiset tutkijat ja tuotannonalat osallistuvat niihin. Unionin osallistuminen tällaisiin maailmanlaajuisiin avaruustavoitteisiin on määriteltävä unionin avaruuspoliittisten painopisteiden mukaisissa pitkän aikavälin (vähintään 10 vuotta) strategisissa toimintasuunnitelmissa ja jäsenvaltioiden ja eurooppalaisten kumppanien, kuten ESan ja kansallisten avaruusjärjestöjen kanssa koordinoitujen sekä tarvittaessa kansainvälisten kumppanien ja avaruusvaltioiden avaruusjärjestöjen kanssa koordinoitujen.

1.6.5 Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaiset avaruustutkimuksen ja -innovoinnin täytäntöönpanon painopisteet vastaavat unionin avaruuspoliittisia painopisteitä, sellaisina kuin ne on määritellyt avaruusneuvostossa ja 4 päivänä huhtikuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa "Kohti kansallisia hyödyntäviä Euroopan unionin avaruusstrategiaa". Täytäntöönpano perustuu tarvittaessa strategiaan tutkimusohjelmiin, jotka on kehitetty kuullen jäsenvaltioita ja kansallisia avaruusjärjestöjä, ESAA, Euroopan avaruusteollisuutta (mukaan lukien pk-yritykset) edustavia sidosryhmiä, korkeakouluja ja teknologisia laitoksia sekä avaruusalan neuvonantavaa ryhmää. Kansainvälisiin toimiin osallistumista koskevat tutkimus- ja innovointilinjaukset määritellään yhdessä eurooppalaisten sidosryhmien ja kansainvälisten kumppanien (esim. NASA, ROSCOSMOS ja JAXA) kanssa.

Avaruusteknologioiden soveltamista tuetaan tarvittaessa painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" asiaan liittyvien erityistavoitteiden yhteydessä.

2. RISKIRAHOITUKSEN SAATAVUUS

Horisontti 2020 -puiteohjelmaan perustetaan kaksi välinettä ("pääomarahitusväline" ja "lainarahitusväline"), joihin kuuluu eri osuuksia. Pääomarahitusväline ja lainarahitusvälineen pk-osuus pannaan täytäntöön yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) yhteydessä osana kahta unionin rahoitusjärjestelyä, joista myönnetään pääomaa ja lainoja pk-yritysten tutkimuksen, innovoinnin ja kasvun tukemiseen.

Pääomarahitusväline ja lainarahitusväline voivat soveltuvin osin mahdollistaa rahoitusvarojen yhdistämisen sellaisten jäsenvaltioiden tai alueiden kesken, jotka haluavat käyttää tähän tarkoitukseen osan niille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti ERI-rahastoista myönnetystä rahoituksesta.

Sen sijaan, että lopullisille edunsaajille myönnettäisiin lainoja, takauksia, pääomaa jne. suoraan, komissio antaa rahoituslaitoksille valtuudet myöntää tukea erityisesti riskin jakamisen kautta, takausjärjestelmillä sekä pääomasijoituksina ja oman pääoman luonteisina sijoituksina.

2.1. Lainarahitusväline

Lainarahitusvälineestä myönnetään lainoja yksittäisten edunsaajien tutkimus- ja innovaatioinvestointeihin, (vasta)takauksia rahoituksenvälittäjille, jotka tarjoavat lainoja edunsaajille, lainojen ja (vasta)takausten yhdistelmiä sekä takauksia ja/tai vastatakauksia kansallisiin tai alueellisiin velkarahoitusjärjestelyihin. Lainarahitusvälineessä toteutetaan laina-ajan pidentämiseen liittyviä toimia ja tuetaan pk-yrityksille kohdennettua välinettä kysynnän tason mukaan (ks. II osan 3 jakso "Innovointi pk-yrityksissä"). Lainarahitusvälineestä myönnetty varat ja oman pääoman ehtoista rahoitusvälineestä myönnetty varat voidaan yhdistää mahdollisten avustusten (mukaan lukien kertakorvaukset) kanssa yhteen tai useampaan integroituun järjestelmään. Halpakorkoiset lainat, vaihtovelkakirjalainat, toissijaiset lainat, osakkuuslainat, leasing-lainat ja arvopaperistaminen voivat myös olla mahdollisia.

Sen lisäksi, että lainarahitusvälineestä myönnetään lainoja ja takauksia markkinalähtöisin perustein ja ensin tullutta palvelullaan ensin -periaatetta noudattaen, siinä on erityisiä toimintapoliittisia ja alakohtaisia osastoja. Tähän tarvittavat erilliset rahoitusosuudet voidaan tarvittaessa saada

- a) muista Horisontti 2020 -puiteohjelman osista, ennen kaikkea III osasta "Yhteiskunnalliset haasteet";
- b) muista rahoituskehyksistä, ohjelmista ja unionin yleisen talousarvion budjettikohdista;
- c) alueilta ja jäsenvaltioilta, jotka haluavat osallistua rahoitukseen koheesiopoliittisissa varoissa käytettävissä olevilla resursseilla; ja
- d) erityisistä ohjelmista (kuten yhteiset teknologia-aloitteet) tai aloitteista.

Tällaiset rahoitusosuudet voidaan vahvistaa tai niitä voidaan korottaa milloin tahansa Horisontti 2020 -puiteohjelman aikana.

Riskien jakaminen ja muut parametrit saattavat vaihdella eri toimintapoliittisissa ja alakohtaisissa osastoissa, kunhan niiden arvot tai tilanteet noudattavat velkainstrumentteja koskevia yhteisiä sääntöjä. Lisäksi lainarahitusvälineen promootiokampanjaan voi kuulua osastojen omia erityisiä viestintästrategioita. Voidaan myös käyttää asiantuntevia kansallisia välittäjiä, jos lainojen arviointiin tarvitaan erityisasiantunemusta johonkin osastoon kuuluvalla alalla.

Lainarahitusvälineen pk-osuus kohdistuu tutkimus- ja innovointipainotteisiin pk-yrityksiin ja keskisuuriin yrityksiin. Lainamäärät ylittävät 150 000 euroa, joten ne täydentävät COSMEN lainantakausrjestelystä pk-yrityksille myönnettävää rahoitusta. Lainarahitusvälineen pk-osuus kattaa myös alle 150 000 euron lainat tutkimus- ja innovointipainotteisille pk-yrityksille ja keskisuurille yrityksille.

Lainarahitusvälineen vivutus määritellään jakamalla kokonaisrahoitus (eli unionin rahoitus ja muista rahoituslaitoksista saadut rahoitusosuudet) unionin rahoitusosuudella. Tässä tapauksessa vivutuksen arvioidaan olevan keskimäärin 1,5–6,5 asianomaisen toimen tyyppiin mukaan (riskin taso, varsinaiset edunsaajat ja asianomaisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tyyppi). Kerrannaisvaikutus määritellään jakamalla edunsaajien tekemät kokonaisinvestoinnit unionin rahoitusosuudella. Tässä tapauksessa sen arvioidaan olevan 5–20 asianomaisen toimen tyyppiin mukaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

2.2. Pääomarahoituväline

Pääomarahoituvälineessä keskitytään varhaisen vaiheen pääomasijoitusrahastoihin ja julkisen ja yksityisen sektorin välisiin rahastojen rahastoihin, joista myönnetään riskipääomaa ja/tai välirahoitusta yksittäisille salkkuyrityksille. Nämä yritykset voivat lisäksi hakea velkarahoitusta lainarahoituvälinettä toteuttavilta rahoitusvälittäjiltä. Pääomarahoituväline tutkii lisäksi mahdollisuuksia tukea bisneskeleitä ja muita mahdollisia oman pääoman ehtoisen rahoituksen lähteitä. Tähän voisi kuulua myös pk-yrityksille kohdennetun välineen vaiheessa 3 annettava tuki kysynnän tason mukaan sekä teknologian siirrolle annettava tuki (kuten julkiseen tutkimukseen perustuvien tutkimustulosten ja keksintöjen siirto tuotantosektorille, esimerkiksi konseptin toimivuuden osoittamisen avulla).

Järjestelyssä on myös mahdollista tehdä laajentumis- ja kasvuvaiheinvestointeja COSMEn kasvua koskevan pääomajärjestelyn (EFG-järjestelyn) yhteydessä (näihin kuuluvat laajan sijoituspohjan investoinnit rahastojen rahastoihin, yksityiset institutionaaliset ja strategiset sijoittajat sekä kansalliset julkiset ja puolijulkiset rahoituslaitokset). Jälkimmäisessä tapauksessa investoinnit Horisontti 2020 -puiteohjelman pääomarahoituvälineestä eivät saa olla yli 20 prosenttia unionin kokonaisinvestoinneista, paitsi jos kyseessä ovat monivaiheiset rahastot, joissa EFG-järjestelystä ja Horisontti 2020-puiteohjelman pääomarahoituvälineestä saatava rahoitus tarjotaan suhteellisesti rahastojen investointipolitiikkaa noudattaen. Kuten EFG-järjestelyssä, pääomarahoituvälineessä on pyrittävä välttämään hankitun yrityksen purkamiseen tarkoitettua buy-out- tai jälkirahoitusta. Komissio voi päättää muuttaa 20 prosentin raja-arvoa muuttuneiden markkinaolosuhteiden perusteella.

Edellä 2 jakson ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua pk-yritysten tutkimuksen, innovoinnin ja kasvun tukemista koskevan unionin pääomarahoituvälineen tulisi olla asianmukainen kooltaan ja mittakaavaltaan, jotta sillä voidaan tukea innovatiivisia yrityksiä varhaisesta vaiheesta aina kasvu- ja laajentumisvaiheeseen yhdenmukaista lähestymistapaa noudattaen.

Investointiparametrit asetetaan siten, että erityiset toimintapolitiittiset tavoitteet (kuten mahdollisten edunsaajien erityisryhmien asettaminen kohteeksi) voidaan saavuttaa samalla kun tämän instrumentin markkinasuuntautunut ja kysyntäpainotettu lähestymistapa säilytetään.

Pääomarahoituvälineeseen voidaan myöntää rahoitusta

- a) muista Horisontti 2020 -ohjelman osista,
- b) muista rahoituskehyksistä, ohjelmista ja unionin yleisen talousarvion budjettikohdista,
- c) tietyiltä alueilta ja jäsenvaltioista sekä
- d) erityisohjelmista tai aloitteista.

Pääomarahoituvälineen vivutus määritellään jakamalla kokonaisrahoitus (eli unionin rahoitus ja muista rahoituslaitoksista saadut rahoitusosuudet) unionin rahoitusosuudella. Tässä tapauksessa vivutuksen arvioidaan olevan noin 6 riippuen markkinatilanteesta. Kerrannaisvaikutus määritellään puolestaan jakamalla edunsaajien tekemät kokonaisinvestoinnit unionin rahoitusosuudella. Sen arvioidaan olevan tässä tapauksessa keskimäärin 18.

2.3. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Mainittujen kahden rahoitusvälineen täytäntöönpano siirretään Euroopan investointipankki -ryhmälle (EIB ja Euroopan investointirahasto (EIF)) ja/tai muille rahoituslaitoksille, jotka voidaan valtuuttaa panemaan rahoitusvälineet täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti. Niiden suunnittelu ja täytäntöönpano tapahtuu rahoitusvälineitä koskevia mainitun asetuksen yleisiä säännöksiä ja komission ohjeissa myöhemmin vahvistettavia tarkempia toimintavaatimuksia noudattaen. Rahoitusvälineiden käytöllä on oltava selvää eurooppalaista lisäarvoa, ja sen olisi luotava vipuvaiikutusta ja täydennettävä kansallisia välineitä.

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 139 artiklan 4 kohdan mukaisten rahoitusvälineitä täytäntöön panevien yhteisöjen avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla valitseminen rahoituksen välittäjiin voi kuulua yksityisiä rahoituslaitoksia sekä julkisia ja puolijulkisia rahoituslaitoksia, kansallisia ja alueellisia julkisia pankkeja sekä kansallisia ja alueellisia investointipankkeja.

Niiden osat voidaan yhdistää mahdollisten avustusten (mukaan lukien kertakorvaukset) kanssa yhteen tai useampaan integroituun järjestelmään, jolla tuetaan tiettyjä edunsaajaluokkia tai erityishankkeita, kuten pk-yrityksiä ja suuren kasvupotentiaalin omaavia keskisuuria yrityksiä, tai innovaatioteknologioiden laajamittaista demonstrointia.

Niiden täytäntöönpanon tueksi toteutetaan joukko liitännäistoimenpiteitä. Tällaisia voivat olla mm. lainahakemusten kelpoisuutta tai tietoon perustuvaa omaisuutta arvioiville rahoituksenvälittäjille annettava tekninen apu, pk-yrityksiä opastavat, valmentavat ja mentoroivat sekä niiden ja mahdollisten sijoittajien välistä vuorovaikutusta edistävät investointivalmiusjärjestelmät, toimenpiteet, joilla parannetaan pääomasijoitusyhtiöiden ja bisnesenkeiden tietoisuutta unionin rahoitusohjelmiin osallistuvien innovatiivisten pk-yritysten kasvupotentiaalista, järjestelmät, joilla pyritään houkuttelemaan yksityisiä sijoittajia investoimaan innovatiivisiin pk-yrityksiin ja keskisuuriin yrityksiin, toimet, joilla parannetaan rajatylittävää ja monen maan välistä velka- ja oman pääoman ehtoista rahoitusta, järjestelmät, joilla kannustetaan hyväntekeväisyyttä harjoittavia järjestöjä ja yksityishenkilöitä tukemaan tutkimusta ja innovointia, sekä järjestelmät, joilla edistetään yritysten välisiä riskipääomasijoituksia ja kannustetaan perheiden investointeja hoitavien yritysten (family offices) ja bisnesenkeiden toimia.

Muun muassa alueellisia viranomaisia, pk-yritysten yhdistyksiä, kauppakamareita ja asiaan liittyviä rahoituksenvälittäjiä voidaan kuulla tarvittaessa näiden toimien valmistelun ja täytäntöönpanon osalta.

Täydentävyys varmistetaan COSMen järjestelyjen kanssa.

3. INNOVOINTI PK-YRITYKSISSÄ

3.1. Pk-yrityksille annettavan tuen valtavirtaistaminen erityisesti kohdennetun välineen avulla

Horisontti 2020 -puiteohjelmasta tuetaan pk-yrityksiä. Sen vuoksi pk-yritysten osallistumiselle Horisontti 2020 -puiteohjelmaan luodaan paremmat edellytykset. Lisäksi siinä on erityinen pk-yrityksille kohdennettu väline, joka koskee kaikenlaisia innovatiivisia pk-yrityksiä, jotka haluavat kehittyä, kasvaa ja laajentua ulkomaille. Siitä tuetaan kaikenlaista innovointia, myös ei-teknologista, sosiaalista ja palveluinnovointia, koska kaikilla toimilla on selkeä eurooppalainen lisäarvo. Tavoitteena on täyttää rahoitusaukot varhaisen vaiheen suuririskisen tutkimuksen ja innovoinnin välillä, edistää läpimurtoinnovaatioita ja parantaa tutkimustulosten kaupallistamista yksityisellä sektorilla.

Pk-yrityksille kohdennettua välinettä sovelletaan painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" kaikkien erityistavoitteiden sekä erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa", ja siitä osoitetaan asianmukaista rahoitusta kyseiseen välineeseen, jotta saavutetaan vähimmäistavoite osoittaa pk-yrityksille 20 prosenttia painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" kaikkia erityistavoitteita sekä erityistavoitetta "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" koskevasta kokonaistalousarviosta.

Vain pk-yritykset saavat hakea rahoitusta ja tukea. Ne voivat tarpeidensa mukaisesti tehdä yhteistyötä, kuten tehdä alihankintasopimuksia tutkimukseen ja kehittämiseen liittyvästä työstä. Pk-yritysten on saatava hankkeista selkeää etua ja mahdollista hyötyä, ja hankkeissa on oltava selkeä eurooppalainen ulottuvuus.

Pk-yrityksille kohdennettu väline kattaa kaikki tieteen, teknologian ja innovoinnin alat. Yhteiskunnallisten haasteiden ja mahdollistavien teknologioiden osalta sovelletaan alhaalta ylöspäin etenevää lähestymistapaa, jotta kaikenlaisille lupaaville ideoille (erityisesti monialaisille ja tieteidenvälisille hankkeille) voitaisiin myöntää rahoitusta.

Pk-yrityksille kohdennetulla välineellä on yhtenäinen keskitetty hallintojärjestelmä, kevyt hallinto ja keskitetty yhteyspiste. Se toteutetaan ensisijaisesti alhaalta ylöspäin -periaatteella avoimia ehdotuspyyntöjä käyttäen.

Pk-yrityksille kohdennetusta välineestä myönnetään yksinkertaista ja vaiheittaista tukea. Sen kolme vaihetta kattavat koko innovaatio- ja siirtymäprosessin. Siirtyminen vaiheesta toiseen tapahtuu saumattomasti, jos pk-yritys on osoittautunut lisärahoituksen arvoiseksi aiemmassa vaiheessa. Hakijoilla ei ole velvollisuutta kattaa yhtäjaksoisesti kaikkia kolmea vaihetta. Jokainen vaihe on avoin kaikille pk-yrityksille:

— Vaihe 1: Konsepti ja toteutettavuuden arviointi:

Pk-yritykset saavat rahoitusta tieteellisen ja teknisen toteutettavuuden ja uuden idean kaupallistamismahdollisuuksien tutkimiseen (konseptin toimivuuden osoittaminen) innovaatioprojektin kehittämiseksi. Jos tämän arvioinnin tulos, jossa on keskeistä, että hankkeen aihe vastaa mahdollisen käyttäjän/ostajan tarpeita, on myönteinen, rahoitusta voidaan myöntää seuraavaan/seuraaviin vaiheeseen/vaiheisiin.

— Vaihe 2: Tutkimus ja teknologian kehittäminen, demonstrointi, markkinareplikointi:

Innovaatioasetelijärjestelmä asianmukaisesti huomioi ottaen tukea annetaan tutkimukselle ja kehittämiselle, ja erityisesti keskitytään demonstrointitoimiin (testaaminen, prototyypit, tuotantomittakaavaa koskevat tutkimukset, suunnittelu, innovointiprosessien pilottihankkeet, tuotteet ja palvelut, validointi, suorituskykyverifiointi jne.) ja markkinareplikointiin kannustaen loppukäyttäjien tai mahdollisten asiakkaiden osallistumiseen. Innovaatioasetelijärjestelmä edistää nuorten yrittäjien osallistumista.

— Vaihe 3: Kaupallistaminen:

Tässä vaiheessa ei anneta tukitoimien lisäksi suoraa rahoitusta, mutta siinä pyritään helpottamaan yksityisen pääoman saatavuutta ja pääsyä innovoinnin mahdollistaviin ympäristöihin. Yhteys rahoitusvälineisiin (ks. II osan 2 jakso "Riskirahoituksen saatavuus") tapahtuu esim. asettamalla sellaiset pk-yritykset, jotka ovat menestyksekkäästi saaneet vaiheet 1 ja 2 päätökseen, etusijalle rahoitusvaroista erotetun määrän suhteen. Pk-yrityksiin sovelletaan myös esim. verkottumista, koulutusta, valmennusta ja neuvontaa koskevia tukitoimenpiteitä. Lisäksi tämä vaihe voi liittyä yhteen sellaisten toimenpiteiden kanssa, joilla edistetään esikaupallista hankintaa ja innovatiivisten ratkaisujen hankintaa.

Koska pk-yrityksille kohdennetun välineen edistäminen, täytäntöönpano ja seuranta tapahtuu yhdenmukaisesti koko Horisontti 2020 -puiteohjelmassa, pk-yritysten on helppo käyttää sitä. Tukea saavia pk-yrityksiä varten perustetaan nykyisiin pk-yritysten tukiverkkoihin, kuten Yritys-Eurooppa-verkoston ja muihin innovointipalveluiden tarjoajiin, perustuva mentorointijärjestelmä myönnetyn tuen vaikutuksen nopeuttamiseksi. Lisäksi asiaankuuluvien kansallisten ja/tai alueellisten välitahojen kanssa tutkitaan mahdollisuuksia luoda yhteyksiä mentorointijärjestelmän tehokkaan toteuttamisen varmistamiseksi.

Sidosryhmistä ja pk-yritysten tutkimuksen ja innovoinnin asiantuntijoista muodostuva erityinen elin perustetaan edistämään ja seuraamaan Horisontti 2020 -puiteohjelman erityisesti pk-yrityksiä koskevia toimenpiteitä.

3.2. Erityinen tuki

3.2.1 Tuki tutkimusintensiivisille pk-yrityksille

Tutkimusta ja teknologian kehittämistä harjoittavien pk-yritysten monikansallista markkinasuuntautuvaa innovointia edistetään erityisellä toimella. Se kohdistuu kaikkien alojen tutkimusintensiivisiin pk-yrityksiin, joiden on myös osoitettava valmiutensa hyödyntää hankkeiden tuloksia kaupallisesti.

Toimeen kuuluvat kaikki tieteen ja teknologian alat. Siinä noudatetaan alhaalta ylöspäin etenevää lähestymistapaa tutkimusta ja teknologian kehittämistä harjoittavien pk-yritysten tarpeiden mukaisesti.

Tämä toimi pannaan täytäntöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 185 artiklan mukaisella aloitteella, joka pohjautuu Eurostars-yhteisohjelmaan. Sitä mukautetaan sitä koskevassa väliarvioinnissa esitettävien havaintojen perusteella.

3.2.2 Pk-yritysten innovaatiovalmiuksien parantaminen

Horisontti 2020 -puiteohjelman erityisesti pk-yrityksiä koskevien monikansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa auttavia ja niitä täydentäviä toimia tuetaan erityisesti pk-yritysten innovaatiovalmiuksien parantamiseksi. Toimiin voivat kuulua esim. tietoisuuden lisääminen, tiedottaminen ja tietojen levittäminen, koulutus- ja liikkuvuustoimet, verkottuminen ja parhaiden käytäntöjen vaihto, pk-yrityksille suurta lisäarvoa unionin tasolla tuottavien innovointia tukevien korkealaatuisten mekanismien ja palvelujen kehittäminen (esim. henkisen omaisuuden ja innovoinnin hallinnointi, tietämyksen siirto, tieto- ja viestintäteknologian innovatiivinen käyttö ja pk-yritysten tietotekniset taidot) sekä pk-yritysten avustaminen yhteyden saamisessa tutkimus- ja innovointikumppaneihin kaikkialla unionissa, jotta ne voisivat saada teknologiaa käyttöönsä ja kehittää innovaatiovalmiuksiaan. Innovatiivisten pk-yritysten ryhmiä edustavia välittäjäjärjestöjä pyydetään toteuttamaan monialaisia ja alueiden välisiä innovointitoimia sellaisten pk-yritysten kanssa, joilla on toisiaan vahvistavat valmiudet, uusien teollisuuden arvoketjujen luomiseksi.

Nämä toimet sovitetaan tarvittaessa yhteen vastaavien kansallisten toimenpiteiden kanssa. Pyritään tekemään tiivistä yhteistyötä kansallisten yhteyspisteiden verkon kanssa. Älykstä erikoistumista koskevissa kansallisissa ja alueellisissa innovaatiostrategioissa pyritään saavuttamaan synergia unionin koheesio politiikan kanssa.

Yhteyttä Yritys-Eurooppa-verkoston (EEN) on tarkoitus vahvistaa (COSMEn mukaisesti) ja varmistaa sen ja kansallisten yhteyspisteiden välinen koordinointi. Tukea voidaan myöntää esim. parantamalla tieto- ja neuvontapalveluja sellaisille pk-yrityksille annettavalla mentoroinnilla, valmennuksella ja kumppaninetsintätoiminnoilla, jotka haluavat kehittää rajat ylittäviä innovaatiohankkeita, tai tarjoamalla innovaatiotukipalveluja. Tämä lujittaa Yritys-Eurooppa-verkoston pk-yritysten tukemisen osalta noudatettavaa yhden palvelupisteen lähestymistapaa ja verkoston vahvaa alueellista ja paikallista läsnäoloa.

3.2.3 Markkinalähtöisen innovoinnin tukeminen

Nämä toiminnot tukevat pk-yritysten innovaatiovalmiuksien parantamiseen tähtäävää monikansallista markkinalähtöistä innovointia parantamalla innovoinnin toimintapuitteita ja poistamalla esteet kasvulta erityisesti innovatiivisissa pk-yrityksissä, joilla on potentiaalia kasvaa nopeasti. Erityistä innovaatiotukea (joka koskee esim. henkisen omaisuuden hyväksikäyttöä, hankkijaverkostoja, teknologiansiirtoyksiköitä ja strategista suunnittelua) ja innovointia koskevien politiikkojen uudelleentarkastelua tuetaan.

III OSA

YHTEISKUNNALLISET HAASTEET

1. TERVEYS, VÄESTÖNMUUTOS JA HYVINVOINTI

Vankkaan näyttöön perustuvalla tehokkaalla terveyden edistämisellä ehkäistään tauteja, parannetaan hyvinvointia ja kustannustehokkuutta. Terveyden edistämistä, aktiivista ikääntymistä, hyvinvointia ja tautien ehkäisemistä varten on muun muassa tunnettava terveyttä määrittävät tekijät, käytössä on oltava tauteja tehokkaasti ehkäiseviä välineitä kuten rokotteita, ja terveyden ja tautien seurannan ja niihin varautumisen on oltava tehokkaita, samoin seulontaohjelmien.

Jotta tauteja, toimintarajoitteita, heikkoutta ja työkyvyn alentumista voidaan ehkäistä, havaita ajoissa, hallita, hoitaa ja parantaa onnistuneesti, on ymmärrettävä perinpohjaisesti niiden syyt, prosessit ja vaikutukset sekä terveyteen ja hyvinvointiin vaikuttavat tekijät. Terveyden ja sairauksien parempi ymmärtäminen edellyttää tiivistä yhteyttä perus-, kliinisen, epidemiologisen ja sosioekonomisen tutkimuksen välillä. Tehokas tiedonvaihto ja näiden tietojen liittäminen todellisessa elämässä tehtäviin laajoihin kohorttitutkimuksiin on myös keskeistä. Tutkimustulokset on myös muunnettava kliiniseksi käytännöiksi erityisesti kliinisillä kokeilla.

On yhteiskunnallinen haaste mukautua terveydenhuollon ja -hoidon aloilla kasvaviin vaatimuksiin, jotka johtuvat väestön ikääntymisestä. Jos tehokkaan terveydenhuollon ja -hoidon halutaan edelleen kattavan kaikenikäiset, on pyrittävä parantamaan ja nopeuttamaan päätöksentekoa ennaltaehkäisy- ja hoitotoimissa, tunnistamaan parhaat käytännöt terveydenhoito- ja -terveydenhuoltoalalla ja tukemaan niiden levittämistä, lisäämään tietoisuutta sekä tukemaan yhdistettyjä hoitopalveluja. Ikääntymisprosessien parempi ymmärtäminen ja ikään liittyvien sairauksien ehkäisy ovat perusta Euroopan kansalaisten pitämiseksi terveenä ja aktiivisina koko elämänsä ajan. Yhtä tärkeää on sellaisten teknisten, organisatoristen ja sosiaalisten innovaatioiden laaja käyttöönotto, joiden avulla ikäihmiset, kroonisesti sairaat sekä toimintarajoitteiset henkilöt voivat pysyä aktiivisina ja itsenäisinä. Näin voidaan lisätä heidän fyysistä, sosiaalista ja henkistä hyvinvointiaan ja saada se jatkumaan kauemmin.

Tämän erityistavoitteen olisi koskettava asiaan liittyvissä toimissa esimerkiksi seuraavia kroonisia tauteja ja sairauksia: sydän- ja verisuonitaudit, syöpä, aineenvaihduntasairaudet ja riskitekijät diabetes mukaan luettuna, krooninen kipu, neurologiset, neurodegeneratiiviset, päihteiden käyttöön liittyvät ja mielenterveyden häiriöt, harvinaiset sairaudet, ylipaino ja liikalihavuus, reuma- ja autoimmuunisairaudet, tuki- ja liikuntaelinten sairaudet sekä eri elimiin vaikuttavat erilaiset sairaudet, akuutit sairaudet ja erilaiset toimintarajoitteet. Sen olisi koskettava myös infektioitauteja, kuten HIV/AIDS, tuberkuloosi ja malaria, laiminlyötyjä ja köyhyteen liittyviä sairauksia sekä eläinten välityksellä tarttuvaa tauteja, uusia epidemioita, uudelleen ilmeneviä infektioitauteja (mukaan lukien veteen liittyvät sairaudet) ja kasvavan mikrobilääkeresistenssin uhkaa sekä työperäisiä sairauksia ja työhön liittyviä häiriöitä.

On kehitettävä yksilöllistä lääketiedettä, jotta voidaan laatia potilaiden tarpeita vastaavia ennaltaehkäiseviä ja hoitostrategioita, ja sen tueksi on kehitettävä sairauksien varhaista havaitsemista.

Kaikki nämä toimet toteutetaan niin, että tukea annetaan koko tutkimus- ja innovointisyklin ajan, mikä vahvistaa Eurooppaan sijoittautuneen teollisuuden kilpailukykyä ja lisää uusien markkinoiden kehittämismahdollisuuksia. Tukea annetaan translaatioon perustuville lähestymistavoille, joissa yhdistetään useita terveydenhoitoalan innovaatioprosessin vaiheita.

Erityistoimia kuvataan jäljempänä.

1.1. *Terveyden, hyvinvoinnin ja tautien ymmärtäminen*1.1.1 *Terveyttä määrittävien tekijöiden ymmärtäminen, terveyden edistämisen ja tautien ehkäisemisen tehostaminen*

Terveyttä määrittävät tekijät on tunnettava paremmin, jotta saadaan tehokkaaseen terveyden edistämiseen ja tautien ehkäisyyn tarvittavaa tieteellistä näyttöä ja voidaan myös kehittää unionille olemassa oleviin tietolähteisiin ja indikaattorijärjestelmiin perustuvat kattavat terveyden ja hyvinvoinnin indikaattorit. Ympäristöön ja käyttäytymiseen (myös elintapoihin) liittyviä, psykologisia, organisatorisia, kulttuurisia, sosioekonomisia, biologisia ja geneettisiä tekijöitä tutkitaan niiden laajimmassa merkityksessä. Menetelmiin kuuluvat muun muassa pitkäaikaistutkimus, jossa tutkitaan kohortteja ja niiden yhteyksiä omiikka-tutkimuksesta saatuihin tietoihin, ja systeemibiolääketiede, mukaan lukien biologisten järjestelmien asiaankuuluvat sovellukset ja muut menetelmät.

Jotta erityisesti ympäristön merkitys terveyttä määrittävänä tekijänä tunnettaisiin paremmin, tarvitaan poikkitieteellistä lähestymistapaa, jossa yhdistetään muun muassa ihmisen kannalta merkittävää molekyylibiologiaa, epidemiologiaa ja toksikologiaa ja jonka tuloksena saatavien tietojen avulla tutkitaan erilaisten kemikaalien vaikutustapoja, altistumista sekä saasteille että muille ympäristöön ja säähän liittyville stressitekijöille sekä suoritetaan yhdennettyjä toksikologia

testejä ja etsitään vaihtoehtoja eläinkokeille. Altistumisen arviointiin tarvitaan innovatiivisia lähestymistapoja, joissa hyödynnetään omiikkaan ja epigenetiikkaan perustuvia uuden sukupolven biomerkkiaineita, ihmisten biomonitorointia, henkilökohtaisia altistumisarviointeja ja mallintamista yhdistyneen, kumulatiivisen ja yllättävän altistumisen ymmärtämiseksi siten, että sosioekonomiset, kulttuuriset, työperäiset, psykologiset ja käyttäytymistieteelliset tekijät otetaan huomioon. Ympäristötiedon parempaa hyödyntämistä edistyneiden tietojärjestelmien avulla tuetaan.

Näin voidaan arvioida nykyisiä ja suunniteltuja toimintapolitiikkoja ja ohjelmia ja tukea niitä. Vastaavasti voidaan kehittää parempia käyttäytymisinterventioita sekä ehkäisy- ja opetusohjelmia, muun muassa ravitsemusta, liikuntaa, rokotuksia ja muita perusterveydenhuollon toimenpiteitä koskevan terveysosaamisen osalta.

1.1.2 Tautien ymmärtäminen

Terveyden ja tautien ymmärtämystä ihmisten koko elinkaaren aikana on parannettava, jotta voidaan kehittää uusia ja parempia ehkäisytoimenpiteitä, diagnooseja, hoitoja ja kuntoutustoimenpiteitä. Tieteidenvälinen perus- ja translaatiotutkimus tautien patofysiologiasta on oleellista, kun pyritään ymmärtämään paremmin kaikkia näkökohtia sairausprosesseissa, tavanomaisen vaihtelun ja tautien uudelleenluokitus molekyyli-tietojen perusteella mukaan luettuna, sekä validoimaan ja käyttämään tutkimustuloksia kliinisissä sovelluksissa.

Biolääketieteellisten tietojen tuottamisen uusien välineiden ja lähestymistapojen kehittämistä ja käyttöä edistetään tätä tukevalla tutkimuksella, joka kattaa biokuvantamisen, omiikat, suurikapasiteettiset tekniikat ja systeemilääketieteen lähestymistavat. Tällaisessa toiminnassa perustutkimus ja kliininen tutkimus sekä pitkäaikaiset kohorttitutkimukset (ja vastaavat tutkimusalat) on edellä esitetyn mukaisesti liitettävä tiiviisti toisiinsa. Lisäksi tarvitaan läheiset yhteydet tutkimuksen ja lääketieteellisten infrastruktuurien kanssa (tietokannat, biopankit jne.) tiedon standardointia, säilyttämistä, jakamista ja saantia varten. Nämä kaikki ovat keskeisiä tiedon käytettävyyden maksimoimisen sekä tietokokonaisuuksien innovatiivisempien ja tehokkaampien analysoimis- ja yhdistämistapojen edistämisen kannalta.

1.1.3 Seurannan ja varautumisen parantaminen

Ihmisiin kohdistuu uhkia uusista ja yleistyvistä infektio-taudeista, myös zoonooseista peräisin olevista, sekä taudeista, joita aiheuttavat nykyisten patogeenien lääkeresistenssi sekä muut ilmastonmuutoksen ja ihmisten kansainvälisen liikkumisen välittömät ja välilliset seuraukset. Epidemioiden mallintamiseen ja tehokkaaseen reagointiin pandemiatapauksissa tarvitaan uusia tai parempia seuranta- ja diagnosointimenetelmiä, varhaisvaroitusverkostoja, terveyspalvelujen organisointia ja varautumista koskevia kampanjoita. Lisäksi on pyrittävä ylläpitämään ja tehostamaan valmiutta torjua lääkeresistenttejä infektioitauteja.

1.2. Tautien ehkäiseminen

1.2.1 Tehokkaiden ehkäisy- ja seulo-ohjelmien kehittäminen ja tautialttiuden arvioimisen parantaminen

Ehkäisy- ja seulo-ohjelmien kehittämiseksi on tunnistettava riskin ja taudin puhkeamisen varhaiset biomerkkiaineet (myös toiminnalliset ja käyttäytymiseen liittyvät), ja ne olisi suunniteltava kansainvälisesti hyväksytyin perustein. Ohjelmien toteuttaminen edellyttää seulo-ohjelmien ja -ohjelmien testausta ja validointia. Kliinisesti merkityksellisessä kasvaneessa sairastumisvaarassa olevien yksilöiden ja väestöryhmien tunnistamiseksi olisi tuotettava tietoa ja kehitettävä menetelmiä. Kun suuressa sairastumisvaarassa olevat yksilöt ja väestönsosat tunnetaan, voidaan kehittää yksilöllisiä, monivaiheisia ja kollektiivisiä strategioita vaikuttavaa ja kustannustehokasta taudinehkäisyä varten.

1.2.2 Diagnostiikan ja prognostiikan parantaminen

Uuden ja tehokkaamman diagnostiikan ja teranostiikan kehittämistä varten tarvitaan terveyden, tautien ja sairausprosessien parempaa tuntemusta elämän kaikissa vaiheissa. Taudeista selviämistä pyritään huomattavasti parantamaan varhaisemmalla ja tarkemmalla diagnostiikalla ja prognostiikalla sekä mahdollistamalla saatavilla oleva potilaskohtaisempi hoito, ja tätä varten kehitetään innovatiivisia ja nykyisiä menetelmiä, tekniikoita ja välineitä.

1.2.3 Parempien ehkäisevien ja terapeuttisten rokotteiden kehittäminen

Tarvitaan tehokkaampia ehkäiseviä ja hoitavia interventioita ja rokotteita sekä näyttöön perustuvia rokoteohjelmia hyvin laajaan kirjoon tauteja, mukaan lukien köyhyyteen liittyvät taudit, kuten HIV/AIDS, tuberkuloosi, malaria ja laiminlyödyt infektioaudit, ja myös muihin merkittäviin tauteihin. Tämä edellyttää, että tauteja ja sairausprosesseja ja niitä seuraavia epidemioita ymmärretään paremmin ja että tehdään kliinisiä kokeita ja niihin liittyvää tutkimusta.

1.3. Tautien hoitaminen ja hallinta

1.3.1 Tautien hoitaminen ja regeneratiivisen hoidon kehittäminen

Lääkehoitoa, biologisia hoitoja, rokotuksia ja muita hoitomenetelmiä monialaisesti tukevan tekniikan parantamista on tuettava, transplantaatio, kirurgia, geeni- ja soluhoito ja isotooppiilääketiede mukaan luettuina. Lääke- ja rokotekehittelystä on saatava parempia tuloksia (myös vaihtoehtoisia menetelmiä perinteiselle turvallisuus- ja vaikuttavuustestaukselle, esimerkiksi kehittämällä uusia menetelmiä). Regeneratiivisia hoitotapoja ja kantasoluihin perustuvia hoitoja on kehitettävä. Uusia biologisia lääkkeitä, mukaan lukien terapeuttiset rokotteen, on kehitettävä. Lääkinnällisiä laitteita sekä apuvälineitä ja -järjestelmiä on kehitettävä. Palliatiivista hoitoa on parannettava. Valmiuttamme torjua tauteja ja toteuttaa lääketieteellisiä toimenpiteitä, jotka edellyttävät tehokkaiden ja turvallisten mikrobilääkkeiden saatavuutta, on ylläpidettävä ja tehostettava. Lisäksi on kehitettävä kattavia tapoja hoitaa komorbiditeettia kaikenikäisillä ja välttää monilääkitystä. Näiden parannusten jälkeen on helpompi kehittää uusia, tehokkaampia, vaikuttavia, kestäviä ja yksilöllisiä hoitoja tauteihin ja keinoja hallita toimintakyvyttömyyttä ja heikkoutta, mukaan lukien pitkälle kehitetyt terapiat ja soluterapiat kroonisten sairauksien hoitamista varten.

1.3.2 Tietämyksen siirtäminen kliiniseen käytäntöön ja laajennuskelpoiseen innovointiin

Kliiniset kokeet ovat tärkeä tapa siirtää biolääketieteellistä tietoa potilassovelluksiin, ja siihen samoin kuin kokeisiin liittyvien käytäntöjen parantamiseen annetaan tukea. Esimerkkejä tästä ovat menettelyjen parantaminen niin, että kokeissa voidaan keskittyä keskeisiin väestöryhmiin (myös niihin, joilla esiintyy muita liitännäistauteja ja/tai joiden hoito on jo aloitettu), interventioiden ja ratkaisujen suhteellisen tehokkuuden määrittäminen sekä tietokantojen ja sähköisten terveystietojen käytön lisääminen tietolähteinä kokeissa ja tietämyksen siirrossa. Prekliinisiä ja/tai kliinisiä tutkimuksia tiettyjen harvinaislääkkeiden kehittämiseksi tuetaan. Vastaavasti tuetaan muunlaisten toimenpiteiden, kuten itsenäiseen asumiseen liittyvien toimenpiteiden, siirtämistä tosielämän ympäristöihin.

1.4. Aktiivisena ikääntyminen ja terveyden omahoito

1.4.1 Aktiivisena ikääntyminen sekä itsenäinen ja avustettu asuminen

Kustannustehokkaiden ja käyttäjystävällisten ratkaisujen löytämiseksi ikääntyvien ja toimintarajoitteisten ihmisten aktiivista, itsenäistä ja avustettua jokapäiväistä elämää varten (kotona, työssä, julkisissa tiloissa jne.) sukupuolten väliset erot huomioon ottaen tarvitaan monitieteistä edistynyttä ja soveltavaa tutkimusta ja innovointia sosioekonomisella alalla, käyttäytymistieteissä, gerontologiassa, digitaalialalla ja muilla tieteenaloilla. Tämä koskee monenlaisia tilanteita sekä tekniikoita, järjestelmiä ja palveluja, joilla parannetaan ihmisten elämänlaatua ja toiminnallisuutta, muun muassa liikkuvuutta, älykäästä henkilökohtaista avustavaa teknologiaa, palvelu- ja sosiaalialan robotiikkaa sekä tietokoneavusteisia elinympäristöjä. Täytäntöönpanon arvioimiseen ja ratkaisujen laajaan käyttöön ottoon tähtäville tutkimuksen ja innovoinnin pilot-tihankkeille annetaan tukea. Loppukäyttäjien, käyttäjäyhösteöjen ja virallisten ja omaishoitajien osallistumista korostetaan.

1.4.2 Ihmisten valistaminen ja voimaannuttaminen terveyden omahoitoon

Ihmisten voimaannuttamisella terveytensä parantamiseen ja hoitamiseen koko elinikäänsä ajan saadaan aikaan entistä kustannustehokkaampia terveydenhoito- ja terveydenhuoltojärjestelmiä, kun kroonisia sairauksia voidaan hoitaa muualla kuin laitoksissa ja terveystulokset parantuvat. Tämä edellyttää tutkimusta seuraavilla aloilla: sosioekonomiset tekijät ja kulttuuriarvot, käyttäytymis- ja sosiaaliset mallit, asenteet ja pyrkimykset yksilöllisen terveysteknologian suhteen, liikkuvat ja/tai kannettavat välineet, uudet diagnoosimenetelmät, anturit ja valvontalaitteet sekä yksilölliset palvelut, kuten nanolääketieteelliset välineet, joilla edistetään terveellisiä elintapoja, hyvinvointia, mielenterveyttä, itsehoitoa, parempaa vuorovai- kutusta potilaiden ja terveydenhuollon ammattihenkilöiden välillä ja yksilöllisiä ohjelmia tautien ja toimintarajoitteiden hallintaan muun muassa potilaiden riippumattomuuden lisäämiseksi, sekä tuki osaamisinfrastruktuureille. Ratkaisut kehi- tetään ja testataan käyttämällä avoimia innovaatiofoorumeita, kuten sosiaalisen ja palveluinnovoimien laajamittaista demonstrointia.

1.5. Menetelmät ja tiedot

1.5.1 Terveystietojen liittyvän tiedottamisen parantaminen ja terveystietojen parempi hyödyntäminen

Infrastruktuurien sekä tietorakenteiden ja -lähteiden (myös niiden, joita saadaan kohorttitutkimuksista, tutkimussuunni- telmista, tiedonkeruusta, indikaattoreista, terveystarkastustutkimuksista jne.) yhdistämistä sekä tietojen standardointia, yhteentoimivuutta, säilytystä, jakamista ja saantia tuetaan, jotta tällaiset tiedot ovat pitkällä aikavälillä kestäviä ja että ne saadaan asianmukaisesti hyödynnettyä. Olisi kiinnitettävä huomiota tiedonkäsittelyyn, tietämyksen hallintaan, mallin- tamiseen, visualisointiin, tieto- ja viestintätekniikan turvallisuuteen ja yksityisyyteen liittyviin kysymyksiin. Varsinkin hoidon kielteisten tulosten ja haittavaikutusten saatavuutta koskevia tietoja on parannettava.

1.5.2 Toimintapolitiikan määrittelyä ja sääntelytarpeita tukevien tieteellisten välineiden ja menetelmien parantaminen

On tarpeen tukea sellaisten tieteellisten välineiden, menetelmien ja tilastojen tutkimusta, kehittämistä, integrointia ja käyttöä, joilla terveyteen liittyvien interventioiden ja tekniikan, myös uusien lääkkeiden, biologisten tuotteiden, kehittyneiden hoitojen ja lääkinnällisten laitteiden, turvallisuutta, tehoa ja laatua voidaan arvioida nopeasti, tarkasti ja ennakoivasti. Tämä pätee erityisesti sellaisten alojen kehittämistoiimiin kuin biologiset lääkkeet, rokotteet, mikrobilääkkeet, solu-/kudos- ja geenihoidot, elimet ja elinsiirrot, erityisalojen valmistusteollisuus, biopankit, uudet lääkinnälliset laitteet, yhdistelmävalmisteet, diagnosointi- ja hoitomenettelyt, geneettinen testaus, yhteentoimivuus ja sähköinen terveydenhuolto tietosuojaa unohtamatta. Lisäksi on tuettava riskinarviointimenetelmien, vaatimustenmukaisuusmallien, testauksen sekä ympäristöön ja terveyteen liittyvien strategioiden parantamista. Myös edellä mainittujen alojen eettisten näkökohtien arvioinnissa auttavien menetelmien kehittämistä on tuettava.

1.5.3 In silico -lääketieteen käyttö taudinhallinnan ja ennakoitavuuden parantamisessa

Systemilääketieteen lähestymistapoihin ja fysiologiseen mallintamiseen perustuvia tietokonesimulaatioon perustuvia terveydenhuollon järjestelmiä, joissa käytetään potilaskohtaisia tietoja, voidaan käyttää tautialttiuden, taudinkulun sekä lääkityksen onnistumistodennäköisyyden arvioimisessa. Malleihin perustuvalla simulaatiolla voidaan tukea klinisiä kokeita, hoitovasteen ennustettavuutta sekä hoidon yksilöllistämistä ja optimoimista.

1.6. Terveydenhoito ja yhdistetty hoito

1.6.1 Yhdistetyn hoidon lisääminen

Kroonisten sairauksien hoitamiseen muualla kuin laitoksissa, toimintarajoitteiset potilaat mukaan luettuina, tarvitaan myös parempaa yhteistyötä terveys- ja sosiaalipalvelujen tai omaishoidon tarjoajien välillä. Tutkimusta ja innovatiivisia sovelluksia tuetaan sekä fyysistä että mielenterveyttä, psykososiaaliset näkökohdat mukaan lukien koskevaan jaettuun tietoon perustuvaa päätöksentekoa varten ja näytön tuottamiseksi uudenlaisten ratkaisujen laaja-alaista käyttöä ja markkinahyödyntämistä varten. Tämä koskee myös yhteentoimivia etäterveydenhuolto- ja etähoitopalveluja. Erityisesti väestönmuutoksen yhteydessä tuetaan lisäksi tutkimusta ja innovointia, joilla pyritään parantamaan pitkäaikaishoidon organisointia, sekä toimintapolitiikan ja hallinnon innovointia. Uusien ja yhdistettyjen hoitoratkaisujen toteuttamisella pyritään henkilökohtaiseen voimaannuttamiseen ja olemassa olevien valmiuksien tehostamiseen keskittyen samalla puutteiden korvaamiseen.

1.6.2 Terveydenhoidon tehokkuuden ja toimivuuden optimoiminen ja epätasa-arvon vähentäminen näyttöön perustuvalla päätöksenteolla ja parhaiden käytänteiden sekä innovatiivisten tekniikoiden ja lähestymistapojen levittämisellä

On tuettava systeemisen lähestymistavan kehittämistä terveysalan tekniikoiden arviointiin ja terveystaloustieteeseen, näytön keräämistä sekä parhaiden käytänteiden, innovatiivisten tekniikoiden ja lähestymistapojen jakamista terveydenhuolto- ja terveydenhoitoalalla, tietotekniikka ja sähköisen terveydenhuollon sovellukset mukaan luettuina. Julkisissa terveydenhuoltojärjestelmissä Euroopassa ja kolmansissa maissa toteutettujen uudistusten vertailevaa analyysia ja uudistusten keskipitkän ja pitkän aikavälin taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten arviointia tuetaan. Terveysalan henkilöstötarpeen analysointia sekä määrällisesti että vaadittujen taitojen kannalta suhteessa uusiin hoitomalleihin tuetaan. Tutkimusta terveydellisen epätasa-arvon kehityksestä, sen vuorovaikutuksesta muun taloudellisen ja sosiaalisen epätasa-arvon kanssa sekä sen vähentämiseen tähtäävien politiikkojen tehokkuudesta Euroopassa ja muualla tuetaan. Lisäksi on tarpeen tukea potilasturvaturvatekniikoiden ja laadunvarmistusjärjestelmien arviointia, myös potilaiden asemaa.

1.7. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Tämän erityistavoitteen täytäntöönpano sisältää tuen tietämyksen ja teknologian siirrolle ja muille levittämisen muodoille, laajamittaisille pilotti- ja esittelyhankkeille sekä standardoinnille. Tällä tavoin nopeutetaan tuotteiden ja palvelujen saattamista markkinoille ja validoidaan ratkaisuja, jotka ovat laajennuskelpoisia Euroopassa ja sen ulkopuolella. Paitsi että kyseisillä toimilla tuetaan Euroopan teollisuuden kilpailukykyä ja innovatiivisten pk-yritysten osallistumista, ne edellyttävät kaikkien sidosryhmien aktiivista osallistumista. Muiden asiaan liittyvien sekä julkisten että yksityisten ohjelmien ja toimien kanssa pyritään synergiaan unionin tasolla, kansallisesti ja kansainvälisesti. Erityisesti pyritään saamaan aikaan synergiaa Kansanterveys kasvun tukena -ohjelman puitteissa suunniteltujen toimien kanssa.

Terveyttä käsittelevä tiedelautakunta on tieteellinen sidosryhmäfoorumi, joka laatii tätä yhteiskunnallista haastetta koskevia tieteellisiä lausuntoja. Se toimittaa kattavan ja kohdennetun tieteellisen analyysin tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen liittyvän tutkimuksen ja innovoinnin pullonkaloista ja mahdollisuuksista, osallistuu tutkimus- ja innovaatiopainopisteidensä määrittämiseen ja kannustaa unionin laajuista tieteellistä osallistumista siihen liittyviin toimiin. Tekemällä aktiivista yhteistyötä sidosryhmien kanssa se auttaa kehittämään voimavaroja ja edistää tietämyksen jakamista ja yhteistoimintaa kaikkialla unionissa tällä alalla.

Yhteiseen ohjelmasuunnitteluun kuuluvien asiaan liittyvien aloitteiden (Joint Programming Initiatives, JPI) ja julkisen sektorin sisäisten ja julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien tukemista voidaan harkita.

Asiaan liittyvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien toimien sekä eurooppalaisten teknologiayhteisöjen tutkimus- ja innovointiohjelmien asiaan liittyvien näkökohtien kanssa luodaan niin ikään asianmukaisia yhteyksiä.

2. ELINTARVIKETURVA, KESTÄVÄ MAA- JA METSÄTALOUS, MERIEN JA MERENKULUN JA SISÄVESIEN TUTKIMUS JA BIOTALOUS

2.1. Kestävä maa- ja metsätalous

Tietämyksen, välineiden, palvelujen ja innovaatioiden on oltava tarkoituksenmukaisia, jotta voidaan tukea tuottavampia, ympäristöystävällisempiä, resurssitehokkaampia ja muutoksiin hyvin sopeutuvia maa- ja metsätalousjärjestelmiä, jotka tuottavat riittävästi elintarvikkeita, rehua, biomassaa ja muita raaka-aineita ja tarjoavat ekosysteemipalveluja samalla suojellen biologista monimuotoisuutta ja tukien elinkelpoisten maaseutuelinkeinojen kehittämistä. Tutkimuksella ja innovoinnilla saadaan vaihtoehtoja maatalous- ja ympäristötavoitteiden sisällyttämiseksi kestäväan tuotantoon, jolloin lisätään maatalouden tuottavuutta ja resurssitehokkuutta, myös vedenkäytön tehokkuutta; lisätään eläin- ja kasvitutannon turvallisuutta; vähennetään kasviuonekaasupäästöjä maataloudesta; vähennetään jätteen tuottamista; vähennetään ravinteiden ja muiden kemiallisten aineiden huuhtoutumista viljelymailta maa- ja vesiympäristöön; pienennetään riippuvuutta kasviproteiinin kansainvälisestä tuonnista Eurooppaan; lisätään alkutuotantojärjestelmien monimuotoisuutta ja edistetään biologisen monimuotoisuuden palauttamista.

2.1.1 Tuotantotehokkuuden parantaminen ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen kestävyyttä ja sietokykyä unohtamatta

Toiminnoilla pyritään lisäämään tuottavuutta sekä kasvien, eläinten ja tuotantojärjestelmien kykyä sopeutua nopeasti muuttuviin ympäristö- ja ilmasto-olosuhteisiin ja yhä vähäisempiin luonnonvaroihin. Innovaatioiden avulla elintarvikkeiden ja rehun koko toimitusketjussa voidaan siirtyä kohti vähäenergistä, vähäpäästöistä ja vähäjätteistä taloutta ja luonnonvarojen entistä vähäisempää kysyntää. Elintarviketurvan parantamisen ohella luodaan uusia mahdollisuuksia biomassan ja maatalouden sivutuotteiden käytölle monenlaisissa muissa kuin elintarvikesovelluksissa.

Kasvien, eläinten ja pieneliöiden tuotantokykyä pyritään parantamaan monitieteellisillä lähestymistavoilla, ja samalla pyritään varmistamaan resurssien (vesi, maa, maaperä, ravinteet, energia ja muut tuotantopanokset) tehokas käyttö ja maaseutualueiden ekologinen eheys. Keskeiselle sijalle asetetaan yhdenmukaiset ja erilaiset tuotantojärjestelmät ja maatalouskäytännöt, myös täsmäteknikkokäyttö ja ekologinen voimaperäistäminen sekä tavanomaisen että luonnonmukaisen maatalouden eduksi. Samalla edistetään kaupunkien viheryrittämistä harjoittamalla uudenlaisia maa-, puutarha- ja metsätalouden muotoja kaupungeissa ja niiden lähiympäristössä. Niiden harkitsemiseksi käsitellään uusia, ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin, ympäristöön ja ilmastonmuutokseen liittyviä vaatimuksia, joita asetetaan kasvien ominaisuuksille, viljelymenetelmille ja -tekniikoille, markkinoinnille ja kaupunkisuunnittelulle. Kasvien ja eläinten geneettiseen parantamiseen sopeutumisen, terveyden ja tuottavuuden kannalta tarvitaan kaikkia soveltuvia tavanomaisia ja nykyaikaisia jalostustapoja sekä geenivarojen säilyttämistä ja parempaa hyödyntämistä.

Maaperän hoitoon, jolla pyritään viljelykasvien tuottavuuden lisäämiseen, kiinnitetään asianmukaista huomiota. Kasvien ja eläinten terveyttä edistetään pitäen mielessä elintarviketuotannon korkean laadun ja turvallisuuden varmistamisen yleis-tavoite. Kasvinterveys- ja kasvinsuojelualan toimilla lisätään tietämystä ja tuetaan yhdenmukaisen ympäristöystävällisen tuho-laistorjunnan strategioiden, tuotteiden ja välineiden kehittämistä taudinaiheuttajien ehkäisemiseksi, tuholaisten ja tautien torjumiseksi ja satovahinkojen vähentämiseksi sekä ennen sadonkorjuuta että sen jälkeen. Eläinten terveyden alalla eläintautien, myös zoonoosien, hävittämiseen tai tehokkaaseen hallintaan tarkoitettuja strategioita sekä mikrobilääkeresistenssin tutkimusta edistetään. Tautien, loisten ja tuholaisten yhdenmukaisesti torjuntaa tehostetaan isännän ja taudinaiheuttajan välisen vuorovaikutuksen paremmasta ymmärtämisestä aina valvontaan, diagnostiikkaan ja hoitoon. Eläinten hyvinvointiin vaikuttavia käytäntöjä tutkimalla voidaan vastata yhteiskunnallisiin huolenaiheisiin. Edellä mainittujen toimialojen tukemiseksi lisätään myös perustutkimusta, jossa käsitellään asiaa koskevia biologisia kysymyksiä sekä tuetaan unionin toimintapolitiikkojen suunnittelua ja täytäntöönpanoa, ja arvioidaan niiden taloudellista ja markkinapotentiaalia.

2.1.2 Ekosysteemipalvelut ja julkishyödykkeet

Maa- ja metsätalous ovat ainutlaatuisia järjestelmiä, jotka tuottavat kaupallisten tuotteiden lisäksi yhteiskunnallisia julkishyödykkeitä (joilla on myös kulttuurista ja virkistyksestä arvoa) sekä merkittäviä ekologisia palveluja, kuten luonnon toiminnallinen ja in situ -monimuotoisuus, pölytys, veden varastointi ja säännöstely, maaperän toiminnot, maisema, eroosion vähentäminen, tulvien ja kuivuuden sietokyky ja hiilidioksidin talteenotto sekä kasviuonekaasupäästöjen hillitseminen. Tutkimustoiminnalla edistetään alkutuotantojärjestelmien ja ekosysteemipalvelujen moninaisen vuorovaikutuksen parempaa ymmärtämistä ja tuetaan näiden julkishyödykkeiden ja palvelujen tarjoamista hallintoratkaisujen, päätöksenteon tukevien välineiden sekä näiden hyödykkeiden ja palvelujen markkina- ja muun kuin markkina-arvon arvioinnin

avulla. Erityisiä kiinnostuksenkohteita ovat näiden tavoitteiden saavuttamiseen todennäköisimmin soveltuvat maaseudun, kaupunkien (ja niiden lähiympäristön) viljely- ja metsänhoitojärjestelmät ja maaseututyypit. Tarkistamalla maatalousjärjestelmien aktiivista hallinnointia, teknologian käyttöä ja käytäntöjen muuttaminen mukaan luettuina, voidaan tehostaa kasvihuonekaasupäästöjen hillintää ja maatalousalan kykyä sopeutua ilmastonmuutoksen haittavaikutuksiin.

2.1.3 Maaseutualueiden voimaannuttaminen, maaseutupolitiikan ja -innovoinnin tukeminen

Maaseutuyhteisöjen kehitysmahdollisuuksia hyödynnetään vahvistamalla niiden valmiuksia alkutuotantoon ja ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen sekä avaamalla mahdollisuuksia sellaisen uusien ja monipuolisten tuotteiden (mukaan lukien elintarvikkeiden, rehujen, materiaalien ja energian) tuottamiseen, joilla vastataan vähähiilisten ja lyhytkestäisten tuotantojärjestelmien kasvavaan kysyntään. Sosioekonominen tutkimus ja tieteen ja yhteiskunnan tutkimus yhdessä uusien konseptien kehittämisen ja institutionaalisten innovaatioiden kanssa on tarpeen, jotta voidaan varmistaa maaseutualueiden yhteenkuuluvuus ja estää taloudellista ja sosiaalista syrjäytymistä, edistää taloudellisen toiminnan monipuolistamista (myös palvelualalla), taata tarkoituksenmukaiset yhteydet maaseutu- ja kaupunkialueiden välillä, helpottaa tietämyksen vaihtoa, demonstrointia, innovointia ja tiedon jakamista sekä edistää osallistavaa resurssien hoitoa. Lisäksi on tarpeen tarkastella, miten maaseutualueiden julkishyödykkeet saadaan muunnettua paikallisiksi/alueellisiksi sosioekonomisiksi eduiksi. Alueellisesti ja paikallisesti määriteltyjä innovaatiotarpeita täydennetään monialaisilla tutkimustoimilla kansainvälisesti, alueiden välisesti ja Euroopan tasolla. Tutkimushankkeilla, joista saadaan tarvittavat analyysimenetelmät, indikaattorit, yhdenmukaiset mallit ja ennakoivat toimet, tuetaan päätöksentekijöitä ja muita toimijoita asiaan liittyvien strategioiden, toimintapolitiikojen ja lainsäädännön täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa paitsi maaseutualueilla, myös koko biotaloudessa. Lisäksi tarvitaan välineitä ja tietoa luonnonvarojen (maa, vesi, maaperä, ravinteet, energia ja muut tuotantopanokset) eri käyttötapojen ja biotalouden tuotteiden välisistä mahdollisista korvaavuuksista. Myös maa- ja metsätalousjärjestelmien sosioekonomista ja vertailevaa arviointia ja niiden kestävyttä käsitellään.

2.1.4 Kestävä metsätalous

Tavoitteena on tuottaa kestävällä tavalla biotuotteita, ekosysteemipalveluja (veteen liittyvät ja ilmastonmuutosta hillitsevät palvelut mukaan luettuina) ja riittävästi biomassaa, ottaen asianmukaisesti huomioon metsätalouden taloudelliset, ekologiset ja sosiaaliset näkökohdat sekä alueelliset erot. Metsätalouden toimilla pyritään yleensäkin edistämään monitoimintaisia metsiä, jotka tuottavat lukuisia ekologisia, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä. Toimissa keskitytään kehittämään edelleen kestäviä metsätalousjärjestelmiä, joilla voidaan puuttua yhteiskunnallisiin haasteisiin ja vaatimuksiin, metsänomistajien tarpeet mukaan luettuina, ottamalla käyttöön monitoimintaisia lähestymistapoja ja sovittamalla ne tarpeeseen saada aikaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua, jossa otetaan huomioon ilmastonmuutos. Tällaiset kestävät metsätalousjärjestelmät ovat ratkaisevassa asemassa pyrittäessä vahvistamaan metsien sietokykyä ja biologisen monimuotoisuuden suojelua ja vastaamaan kasvavaan biomassan kysyntään. Tätä on tuettava puiden terveyttä koskevalla tutkimuksella, metsänsuojelulla ja ennallistamisella metsäpalon jälkeen.

2.2. *Kestävä ja kilpailukykyinen maatalouselintarvikeala turvallista ja terveellistä ruokavaliota varten*

Kuluttajien tarve saada turvallisia, terveellisiä, korkealaatuisia ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita on otettava huomioon, unohtamatta kuitenkin elintarvikkeiden kulutuskäyttötymisestä sekä elintarvikkeiden ja rehun tuotannosta ihmisten terveydelle, ympäristölle ja globaalille ekosysteemille aiheutuvia vaikutuksia. Huomiota kiinnitetään elintarvikkeiden ja rehujen toimitusvarmuuteen ja turvallisuuteen, Euroopan elintarviketeollisuuden kilpailukykyyn sekä elintarvikkeiden tuotannon, toimitusten ja kulutuksen kestävyteen niin, että katetaan koko elintarvikeketju ja siihen liittyvät palvelut alkutuotannosta kulutukseen, olipa kyseessä tavanomainen tai luonnonmukainen tuotanto. Tällä lähestymistavalla pyritään varmistamaan kaikille eurooppalaisille turvalliset elintarvikkeet ja elintarviketurva ja poistamaan nälänhätä maailmasta, vähentämään elintarvikkeista ja ruokavaliosta aiheutuvien sairauksien taakkaa edistämällä siirtymistä terveellisiin ja kestäviin ruokavalioiden kuluttajavalistuksen sekä maatalouden ja elintarviketeollisuuden innovaatioiden avulla, vähentämään veden ja energian kulutusta elintarvikkeiden jalostuksessa, kuljetuksessa ja jakelussa, vähentämään elintarvikejätteiden määrää 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja turvaamaan kaikille hyvin monimuotoiset terveelliset, korkealaatuiset ja turvalliset elintarvikkeet.

2.2.1 Tietoiset kuluttajavalinnat

Kuluttajien makutottumukset, asenteet, tarpeet, käyttäytyminen, elintavat ja koulutus sekä elintarvikkeiden laadun kulttuurinen ulottuvuus otetaan huomioon, ja kuluttajien ja elintarvikeketjua tutkivien ja ketjun sidosryhmien välistä viestintää lisätään tarkoituksena parantaa yleisön tietämystä elintarviketuotannosta yleensä ja mahdollistaa tietoiset valinnat ja kestävä ja terveellinen kulutus sekä näiden vaikutukset tuotantoon, osallistavaan kasvuun ja elämänlaatuun etenkin suojattomissa väestöryhmissä. Yhteiskunnallisiin haasteisiin vastataan sosiaalisella innovoinnilla, ja kuluttajatieteen innovatiivisten ennakointimallien ja menetelmien avulla saadaan vertailukelpoisia tietoja, joiden perusteella voidaan reagoida unionin toimintapolitiittisiin tarpeisiin.

2.2.2 Terveellisiä ja turvallisia elintarvikkeita ja ruokavalioita kaikille

Ravitsemustarpeet, tasapainoinen ruokavalio ja elintarvikkeiden vaikutus fysiologisiin toimintoihin sekä fyysiseen ja henkiseen suorituskykyyn otetaan huomioon, samoin kuin ruokavalion, väestökehityksen (kuten ikääntymisen) ja kroonisten sairauksien ja häiriöiden väliset yhteydet. Terveiden ja hyvinvoinnin parantamiseen johtavat ruokavalioratkaisut ja innovaatiot selvitetään. Elintarvikkeiden ja rehujen kemiallista ja mikrobista saastumista, riskejä ja altistumista sekä allergeeneja analysoidaan, arvioidaan, seurataan, valvotaan ja jäljitetään läpi elintarvikkeiden, rehujen ja juomaveden toimitusketjujen tuotannosta ja varastoinnista jalostukseen, pakkaamiseen, jakeluun, tarjoiluun ja kotona valmistamiseen. Koko elintarvikkeetjussa toteutettavat elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät innovaatiot, riskien ja riski-hyötysuhteen arvioinnissa ja riskeistä tiedottamisessa käytettävät entistä paremmat välineet ja elintarvikkeiden turvallisuuden paremmat standardit johtavat kuluttajien luottamuksen ja suojan kasvamiseen Euroopassa. Maailmanlaajuisesti parantuneilla elintarvikkeiden turvallisuusstandardeilla autetaan myös vahvistamaan Euroopan elintarviketeollisuuden kilpailukykyä.

2.2.3 Kestävä ja kilpailukykyinen elintarviketeollisuus

Elintarvike- ja reheuteollisuuden tarve sopeutua sosiaalisiin, ympäristöön ja ilmastonmuutokseen liittyviin sekä taloudellisiin muutoksiin paikallisesta maailmanlaajuisesti otetaan huomioon elintarvikkeiden ja rehujen tuotantoketjun kaikissa vaiheissa, myös elintarvikkeiden suunnittelussa, jalostuksessa, pakkaamisessa, prosessivalvonnassa, jätteiden vähentämisessä, sivutuotteiden hyödyntämisessä ja eläimistä saatavien sivutuotteiden turvallisessa käytössä tai hävittämisessä. Tarkoituksena on tuottaa innovatiivisia ja kestäviä resurssitehokkaita tekniikkoja ja prosesseja sekä monipuolisia, turvallisia, terveellisiä, kohtuuhintaisia ja laadukkaita tuotteita ja tukea niitä tieteellisellä näytöllä. Näin vahvistetaan eurooppalaisen elintarviketoimitusketjun innovointipotentiaalia, lisätään sen kilpailukykyä, luodaan talouskasvua ja työpaikkoja ja annetaan eurooppalaiselle elintarviketeollisuudelle mahdollisuus sopeutua muutoksiin. Muita huomioon otettavia seikkoja ovat jäljitettävyys, logistiikka ja palvelut, sosioekonomiset ja kulttuuritekijät, eläinten hyvinvointi ja muut eettiset kysymykset, elintarviketun sietokyky ympäristö- ja ilmatoriskien suhteen sekä elintarviketun ja ruokavalioiden ja tuotantojärjestelmien muuttumisesta ympäristölle aiheutuvien haittavaikutusten rajoittaminen.

2.3. Elollisten vesiluonnonvarojen potentiaalın hyödyntäminen

Uudistuvuus on yksi elollisten vesiluonnonvarojen keskeisistä piirteistä, ja niiden kestävä hyödyntäminen edellyttää vesiekosysteemien perusteellista ymmärtämistä sekä korkeaa laatua ja tuottavuutta. Yleisenä tavoitteena on hallita elollisia vesiluonnonvaroja Euroopan valtameristä, meristä ja sisävesistä saatavan sosiaalisen ja taloudellisen hyödyn tai tuoton maksimoimiseksi.

Tähän kuuluu myös tarve optimoida kalastuksen ja vesiviljelyn kestävä osuus elintarviketurvasta maailmanlaajuisessa taloudessa sekä vähentää unionin suurta riippuvuutta kalojen ja äyriäisten tuonnista (noin 60 prosenttia Euroopassa kulutetuista kaloista ja äyriäisistä on tuontitavaraa, ja unioni on maailman suurin kalataloustuotteiden tuojana) ja kehittää meri- ja merenkulkuinnovaatioita bioteknologian avulla, jotta vauhditettaisiin älykästä, 'sinistä' kasvua. Nykyisten poliittisten kehysten mukaisesti tutkimustoiminnalla, erityisesti yhdenmulla meripoliitikalla ja meristrategian puitedirektiivillä⁽¹⁾ tuetaan ekosysteemilähestymistapaa luonnonvarojen hoitoon ja hyödyntämiseen, mahdollistaen samalla merten tarjoamien hyödykkeiden ja palveluiden kestävä käytön, sekä kyseisten alojen viherryttämistä.

2.3.1 Kestävän ja ympäristöystävällisen kalastuksen kehittäminen

Uudessa yhteisessä kalastuspolitiikassa, meristrategian puitedirektiivissä ja unionin 2020-biodiversiteettistrategiassa vaaditaan, että eurooppalaisen kalastuksen on oltava kestävämpää, kilpailukykyisempää ja ympäristöystävällisempää. Siirtyminen ekosysteemilähestymistapaan kalastuksen hoidossa edellyttää meriekosysteemien perusteellista ymmärtämistä. Jotta ymmärtäisimme paremmin, mikä tekee meriekosysteemeistä terveitä ja tuottavia, ja voisimme arvioida kalastuksesta meriekosysteemeille (myös syvissä vesissä) aiheutuvia vaikutuksia ja lieventää niitä, kehitetään uudenlaisia näkemyksiä, välineitä ja malleja. Uusilla pyyntistrategioilla ja -tekniikoilla tarjotaan palveluja yhteiskunnalle ja pidetään samalla yllä terveitä meriekosysteemejä. Hoitovaihtoehtojen sosioekonomiset vaikutukset mitataan. Lisäksi selvitetään ympäristömuutosten, muun muassa ilmastonmuutoksen, vaikutuksia ja niihin sopeutumista sekä uusia arviointi- ja hoitovälineitä riskin ja epävarmuuden varalle. Toimilla tuetaan tutkimusta, joka kohdistuu kalapopulaatioiden biologiaan, genetiikkaan ja dynamiikkaan, keskeisten lajien asemaan ekosysteemeissä, kalastustoimintaan ja sen seurantaan, käyttäytymiseen kalastusalalla ja uusiin markkinoihin sopeutumiseen (esim. ekomerkitöihin) tai siihen, miten kalastusteollisuus osallistuu päätöksentekoon. Lisäksi käsitellään merialueen käyttöä yhdessä muiden toimialojen kanssa erityisesti rannikkoalueilla ja yhteiskäytön sosioekonomista vaikutusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

2.3.2 Kilpailukykyisen ja ympäristöystävällisen vesiviljelyn kehittäminen Euroopassa

Kestävä vesiviljely tarjoaa paljon mahdollisuuksia kehittää terveellisiä, turvallisia ja kilpailukykyisiä tuotteita, jotka on räätälöity kuluttajien tarpeiden ja makutottomusten mukaan ympäristöpalvelut (biopuhdistus, maan ja veden hoito jne.) ja energiantuotanto huomioon ottaen. Näitä mahdollisuuksia ei vielä hyödynnetä Euroopassa täysimääräisesti. Laajalti levinneiden lajien kotouttamiseen ja uusien lajien monipuolistamiseen liittyviä kaikkia näkökohtia koskevaa osaamista ja tekniikkaa vahvistetaan ottaen samalla huomioon vesiviljelyn vuorovaikutus vesiekosysteemien kanssa, jotta vähennettäisiin sen ympäristövaikutuksia, sekä ilmastonmuutoksen vaikutukset ja se, miten ala voi niihin sopeutua. Tutkimustoimia on jatkettava, ja ne on kohdennettava erityisesti viljeltyjen vesieliöiden terveyteen ja tauteihin (mukaan lukien ehkäisy- ja hillintävälineet ja -menetelmät), ravitsemukseen (mukaan lukien vaihtoehtoisten räätälöityjen ainesosien ja rehujen kehittäminen vesiviljelyyn) sekä lisääntymiseen ja jalostukseen, jotka ovat vesiviljelyn kestävä kehityksen pääasiallisia esteitä Euroopassa. Myös maalla, rannikkoalueilla ja avomerellä sijaitsevia kestäviä tuotantojärjestelmiä koskevaa innovointia edistetään. Euroopan syrjäisimpien alueiden erityispiirteet otetaan myös huomioon. Lisäksi pyritään ymmärtämään alan sosiaalisia ja taloudellisia ulottuvuuksia, jotta tuetaan markkinoiden ja kuluttajien vaatimuksia vastaavaa kustannus- ja energiatehokasta tuotantoa, joka on samalla kilpailukykyistä ja sijoittajien ja tuottajien kannalta houkuttelevaa.

2.3.3 Meri- ja merenkulkuinnovoinnin lisääminen bioteknologian avulla

Merten biologisesta monimuotoisuudesta on vielä tutkimatta yli 90 prosenttia, mikä tarjoaa valtavia mahdollisuuksia löytää uusia lajeja ja sovelluksia meribioteknologioiden alalla, jonka odotetaan lisäävän alan vuosittaista kasvua 10 prosentilla. Tukea annetaan merten biologisen monimuotoisuuden ja vesibiomassan tarjoamien monenlaisten mahdollisuuksien tutkimiseen ja hyödyntämiseen edelleen, jotta markkinoille saadaan uusia innovatiivisia ja kestäviä prosesseja, tuotteita ja palveluja, joilla on sovellusmahdollisuuksia esimerkiksi kemian- ja materiaalteollisuudessa, kalastuksessa ja vesiviljelyssä sekä lääketieteellisyydessä, energiatoimituksissa ja kosmetiikka-alalla.

2.4. Kestävä ja kilpailukykyinen biopohjainen teollisuus ja Euroopan biotalouden kehittämisen tukeminen

Yleistavoitteena on vauhdittaa Euroopan siirtymistä fossiilista energiaa käyttävästä teollisuudesta vähähiiliseen, resurssitehokkaaseen ja kestäväan teollisuuteen. Tutkimus ja innovointi tarjoavat keinoja, joilla vähennetään unionin riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja edistetään energia- ja ilmastonmuutostavoitteita, jotka unionin on määrä saavuttaa vuoteen 2020 mennessä (liikenteen polttoaineista 10 prosenttia uusiutuvista lähteistä ja 20 prosentin vähennys kasvihuonekaasupäästöissä). Siirtymällä biologisiin raaka-aineisiin ja biologisiin jalostusmenetelmiin voidaan arvioiden mukaan säästää 2,5 miljardia hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa vuoteen 2030 mennessä, jolloin biopohjaisten raaka-aineiden ja uusien kuluttajatuotteiden markkinat kasvavat olennaisesti. Tämän potentiaalinen hyödyntäminen edellyttää laajan tietämuspohjan rakentamista ja asiaan liittyvien (bio)tekniikoiden kehittämistä siten, että keskitytään pääasiassa seuraaviin kolmeen keskeiseen tekijään: a) nykyisten fossiilipohjaisten prosessien korvaaminen resurssi- ja energiatehokkailla bioteknologiapohjaisilla prosesseilla; b) biomassan ja jätevirtojen luotettavien, kestävien ja asianmukaisten toimitusketjujen ja koko Euroopan kattavan laajan biojalostamojen verkoston perustaminen; ja c) biopohjaisten tuotteiden ja prosessien markkinakehityksen tukeminen ottaen huomioon siihen liittyvät riskit ja hyödyt. Erityistavoitteen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa" kanssa pyritään synergiaan.

2.4.1 Biopohjaisen teollisuuden biotalouden edistäminen

Merkityksellistä siirtymistä vähähiiliseen, resurssitehokkaaseen ja kestäväan teollisuuteen tuetaan etsimällä maalta ja vesistä biologisia resursseja ja hyödyntämällä niitä niin, että ympäristölle aiheutuvat haittavaikutukset ja vesijalanjälki jäävät mahdollisimman pieniksi, esimerkiksi toteuttamalla suljettuja ravinnekiertoja, myös kaupunki- ja maaseutualueiden välille. Biomassan erilaisten käyttötapojen korvaavuuksia olisi tutkittava. Toimissa tulisi keskittyä syötäväksi kelpaamattomaan biomassaan ja tarkasteltava lisäksi tähän liittyvien maankäyttöjärjestelmien kestävyyttä. Teollisuudelle ja kuluttajille pyritään kehittämään biopohjaisia tuotteita ja biologisesti aktiivisia yhdisteitä, joilla on uudenlaisia laatuominaisuuksia ja toimintoja ja jotka ovat kestävämpiä. Uusiutuvien luonnonvarojen, biojätteen ja sivutuotteiden taloudellinen arvo hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla uusien ja resurssitehokkaiden prosessien avulla, myös muuttamalla kaupunkien biomassaa maatalouden tuotantopanoksiksi.

2.4.2 Integroitujen biojalostamojen kehittäminen

Tukea myönnetään toimintaan, jolla edistetään kestäviä biotuotteita, välituotteita ja bioenergiaa/biopolttoaineita, ja siinä keskitytään pääasiassa kerrannaistuvaan lähestymistapaan, jossa etusijalle asetetaan korkean lisäarvon antavien tuotteiden kehittäminen. Raaka-ainetoimitusten takaamiseksi kehitetään tekniikoita ja strategioita. Toisen ja kolmannen polven biojalostamoissa käytettävien biomassatyyppien määrää lisäämällä, myös metsä-, biojäte- ja teollisuuden sivutuotteissa, voidaan välttää elintarvike- ja polttoainekäytön ristiriitoja ja tukea unionin maaseutu- ja rannikkoalueiden taloudellista ja ympäristöystävällistä kehittämistä.

2.4.3 Biopohjaisten tuotteiden ja prosessien markkinakehityksen tukeminen

Kysytään kohdistuvilla toimenpiteillä voidaan avata uusia markkinoita bioteknisille innovaatioille. Unionin ja kansainvälisen tason standardointi ja sertifiointi on tarpeen muun muassa biopohjaisuuden, tuotteen toimintaominaisuuksien ja biohajoavuuden määrittämiseksi. Elinkaarianalyysin menetelmiä ja lähestymistapoja on kehitettävä lisää ja jatkuvasti mukautettava tieteesä ja teollisuudessa tapahtuvan kehityksen perusteella. Tuote- ja prosessistandardointia (kansainvälisten standardien yhdenmukaistaminen mukaan luettuna) koskevaa tutkimusta ja bioteknologia-alan sääntelyä pidetään keskeisinä pyrittäessä tukemaan uusien markkinoiden luomista ja kaupankäyntimahdollisuuksien hyödyntämistä.

2.5. Monialainen merien ja merenkulun tutkimus

Tavoitteena on lisätä unionin merien ja valtamerien vaikutusta yhteiskuntaan ja talouskasvuun hyödyntämällä meriluonnonvaroja sekä eri merienergiälähteiden käyttöä ja merien eri hyödyntämistapojen laajaa kirjoa. Toimissa keskitytään monialaisiin meri- ja merenkulkualan tieteellisiin ja teknologisiin haasteisiin merien ja valtamerien potentiaalin hyödyntämiseksi kaikilla meri- ja merenkulkuteollisuuden aloilla suojellen samalla ympäristöä ja sopeutuen ilmastonmuutokseen. Merien ja merenkulun tutkimusta koskeva strateginen koordinoitu lähestymistapa Horisontti 2020 -puiteohjelman kaikkien haasteiden ja painopistealueiden osalta tukee lisäksi niiden asiaankuuluvien unionin toimintapolitiikkojen täytäntöönpanoa, joiden avulla toteutetaan keskeisiä sinisen kasvun tavoitteita.

Koska merien ja merenkulun tutkimus on luonteeltaan monialaista, toteutetaan tiivistä koordinoitua ja yhteisiä toimia Horisontti 2020 -puiteohjelman muiden osien, erityisesti painopistealueen "Yhteiskunnalliset haasteet" erityistavoitteen "Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet", kanssa.

2.5.1 Ilmastonmuutoksen vaikutus meren ekosysteemeihin ja meritalouteen

Tuetaan toimia, joilla parannetaan meren ekosysteemien toiminnan ja valtamerien ja ilmakehän vuorovaikutuksen ymmärtämistä. Tämä lisää kykyä arvioida valtamerien ilmastoon liittyvää roolia ja ilmastonmuutoksen ja merien happamoitumisen vaikutuksia meren ekosysteemeihin ja rannikkoalueisiin.

2.5.2 Meren luonnonvarojen mahdollisuuksien kehittäminen yhdennetyllä lähestymistavalla

Kaikkien merielinkeinojen pitkäaikaisen, kestävä kasvun tukeminen ja näiden alojen välisen synergian luominen edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa. Tutkimustoimissa keskitytään meriympäristön säilyttämiseen sekä mereen liittyvän toiminnan ja tuotteiden vaikutukseen merielinkeinojen ulkopuolisiin aloihin. Tämän avulla voidaan edistää ekoinnovoinnin alalla; tästä esimerkkinä mainittakoon uudet tuotteet, prosessit ja hoidossa käytettävien toimintamallien, välineiden ja toimenpiteiden käyttöönotto ihmisen toiminnasta meriympäristöön koituvien vaikutusten arvioimiseksi ja lieventämiseksi tarkoituksena edistää kohti mereen liittyvän toiminnan kestävää hallinnointia.

2.5.3 Meritaloutta edistävät monialaiset toimintamallit ja teknologiat

Edistyminen monialaisissa mahdollistavissa teknologioissa (esim. tieto- ja viestintäteknologia, elektroniikka, nanomateriaalit, metalliseokset, biotekniikat jne.) ja insinööritieteen uudet kehitystulokset ja mallit lisäävät edelleen kasvumahdollisuuksia. Toimilla saadaan aikaan merkittäviä läpimurtoja merien ja merenkulun tutkimuksen ja valtamerien havainnoinnin aloilla (esim. syvänmeren tutkimus, havainnointijärjestelmät, anturit, automatisoidut toimintojen seuranta- ja valvontajärjestelmät, merten biologisen monimuotoisuuden selvittäminen, meriluontoon liittyvät uhat ja kauko-ohjattavat ajoneuvot). Tavoitteena on vähentää meriympäristöön kohdistuvia vaikutuksia (esim. vedenalainen melu sekä haitallisten lajien ja pilaavien aineiden kulkeutuminen meristä ja maalta) ja minimoida ihmisen toiminnasta aiheutuva hiilijalanjälki. Monialaiset mahdollistavat teknologiat tukevat meriä ja merenkulkua koskevien unionin toimintapolitiikkojen täytäntöönpanoa.

2.6. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Yleisesti käytettävien ulkoisten neuvonantajien lisäksi pyritään kuulemaan maataloustutkimuksen pysyvää komiteaa monista kysymyksistä, myös strategisista näkökohdista sen harjoittaman ennakoivan toiminnan vuoksi sekä kansallisen ja unionin tason maataloustutkimuksen koordinoinnista. Asiaan liittyvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien toimien sekä eurooppalaisten teknologiayhteisöjen tutkimus- ja innovointiohjelmien asiaan liittyvien näkökohtien kanssa luodaan niin ikään asianmukaisia yhteyksiä.

Tutkimustulosten vaikuttavuutta ja jakamista tuetaan aktiivisesti erityisillä toimilla, jotka koskevat tiedotusta, tietämyksen vaihtoa ja eri toimijoiden osallistumista hankkeiden kaikissa vaiheissa. Täytäntöönpanossa yhdistetään monenlaisia toimintoja, myös merkittäviä demonstrointi- ja pilottoimia. Tutkimustulosten ja parhaiden käytänteiden saanti pyritään tekemään helpoksi ja avoimeksi.

Pk-yrityksille annettavan erityistuen avulla maatilat, kalastajat ja muunlaiset pk-yritykset voivat osallistua enemmän tutkimus- ja demonstrointitoimintaan. Alkutuotantoalan innovoinnin tukipalveluihin ja ulospäin suuntautumiseen liittyvien rakenteiden erityistarpeet otetaan huomioon. Täytäntöönpanossa yhdistetään lukuisia erilaisia toimia, myös tietämyksen vaihtoa, jossa viljelijöiden tai muiden alkutuottajien ja väliportaalan toimijoiden aktiivinen osallistuminen pyritään varmistamaan, jotta loppukäyttäjien tutkimustarpeista saadaan kokonaisnäkemys. Tutkimustulosten ja parhaiden käytäntöjen saanti pyritään tekemään helpoksi ja avoimeksi.

Standardointia ja sääntelynäkökohtia tukemalla nopeutetaan uudenlaisten biopohjaisten tavaroiden ja palvelujen markkinoillesaantia.

Asiaankuuluvien yhteisten ohjelma-aloitteiden ja asiaankuuluvien julkisen sektorin sisäisten ja julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien tukemista voidaan harkita.

Tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen liittyvien esimerkiksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (EAFRD) ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (EMFF) saatavien muiden unionin varojen kanssa pyritään saamaan aikaan synergiaa ja näiden varojen käyttöä pyritään lisäämään.

Ennakoivia toimia toteutetaan biotalouden kaikilla sektoreilla, myös maailmanlaajuisesti, Euroopan laajuisesti, kansallisesti ja alueellisesti toimivien tietokantojen, indikaattoreiden ja mallien kehittämisessä. Unionin ja maailmanlaajuisen tutkimuksen ja innovoinnin, mukaan luettuna teknologian arviointi, kartoittamista ja seuraamista varten perustetaan Euroopan biotalouden seurantaryhmä, joka kehittää suorituskykyindikaattoreita ja seuraa biotalouden innovointipolitiikkoja.

3. TURVALLINEN, PUHDAS JA TEHOKAS ENERGIA

3.1. *Energiankulutuksen vähentäminen ja hiilijalanjäljen pienentäminen älykkäällä ja kestäväällä käytöllä*

Energialähteet ja kulutusmallit eurooppalaisessa teollisuudessa, liikennejärjestelmissä, asumisessa, aluesuunnittelussa ja kaupungeissa ovat pitkälti kestävämpiä, ja niiden ympäristö- ja ilmastomuutosvaikutukset ovat merkittäviä. Uusien ja olemassa olevien lähes päästöttömien rakennusten, lähes nollaenergiarakennusten ja energiataseeltaan positiivisten rakennusten, jälkiasennettujen rakennusten ja aktiivisten rakennusten reaaliaikaiseen energianhallintaan, erittäin tehokkaan teollisuuteen ja energiatehokkaiden toimintatapojen laajamittaiseen omaksumiseen yrityksissä, henkilökohtaisesti, yhteisöissä, kaupungeissa ja aluetasolla tarvitaan paitsi teknologista edistystä myös muita kuin teknologisia ratkaisuja, kuten uusia neuvonta-, rahoitus- ja kysynnänhallintapalveluja sekä käyttäytymistieteen ja yhteiskuntatieteiden panosta, ja samalla on otettava huomioon yleiseen hyväksyttävyyteen liittyvät kysymykset. Energiatehokkuuden paraneminen voi näin osoittautua yhdeksi kustannustehokkaimmista tavoista vähentää energian kysyntää, jolloin energiansaannin varmuus lisääntyy, ympäristö- ja ilmastovaikutukset vähenevät ja kilpailukyky paranee. Näihin haasteisiin vastaamiseksi on tärkeää kehittää edelleen uusiutuvia energioita edelleen ja hyödyntää energiatehokkuuspotentiaalia.

3.1.1 *Älykkääseen ja tehokkaaseen energiankäyttöön liittyvän teknologian ja palvelujen tuominen massamarkkinoille*

Energiankulutuksen vähentäminen ja energiantuhlauksen poistaminen säilyttäen samalla yhteiskunnan ja talouden tarvitsemat palvelut edellyttää muutakin kuin lisää massamarkkinoilta saatavia tehokkaita, hinnaltaan kilpailukykyisiä, ympäristöystävällisiä ja älykkämpiä laitteita, tuotteita ja palveluja: komponentit ja laitteet on integroitava niin, että ne yhteistoiminnallisesti optimoivat energian kokonaiskäytön rakennuksissa, palveluissa ja teollisuudessa.

Jotta kuluttaja ottaisi täysin omakseen tällaisen teknologian ja palvelut ja saisi niistä täyden hyödyn (myös mahdollisuuden seurata omaa kulutustaan), niiden energiatehokkuus on räätälöitävä ja optimoitava niiden omassa sovellusympäristössä ja sitä varten. Tämä edellyttää innovatiivisen tieto- ja viestintäteknologian ja seuranta- ja valvontatekniikoiden tutkimista, kehittämistä ja testaamista sekä demonstrointihankkeita ja esikaupallisia käyttöönottoja, jotta varmistetaan yhteentoimivuus ja laajennettavuus. Tällaisilla hankkeilla olisi pyrittävä edistämään energian kokonaiskulutuksen ja energiakustannusten merkittävää vähentämistä tai optimointia kehittämällä yhteisiä menettelyjä energiankulutusta ja päästöjä koskevien tietojen keräämiseksi, yhdistämiseksi ja analysoimiseksi, jotta energiankäyttö ja sen ympäristövaikutukset saadaan helpommin mitattaviksi, avoimmiksi, hyväksyttävämmiksi, paremmin suunnitelluiksi ja näkyvämmiksi. Prosesseissa olisi huolehdittava turvallisuudesta ja sisäänrakennetusta yksityisyyden suojasta seuranta- ja valvontatekniikoiden suojaamiseksi. Alustojen kehittäminen ja niiden soveltaminen järjestelmien vakauden tarkistamiseksi auttaa takaamaan luotettavuuden.

3.1.2 *Tehokkaiden ja uusiutuvien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien potentiaalin hyödyntäminen*

Huomattava osuus energiasta koko unionissa käytetään lämmitykseen tai jäähdytykseen, ja energiankysyntää voitaisiin selvästi vähentää kehittämällä tällä alalla kustannustehokkaita ja tehokkaita teknologioita ja systeemi-integroinnin tekniikoita, kuten verkkoliitäntä, jossa on vakioidut kielet ja palvelut. Tähän tarvitaan sekä teolliseen, kaupalliseen että kotitalouskäyttöön tarkoitettujen uusien suunnittelutekniikoiden, järjestelmien ja komponenttien tutkimusta ja demonstrointia,

esimerkiksi sovelluksia kuumaa vettä, sisätilojen lämmityksen ja jäähdytyksen hoitamisessa hajautetusti ja kaukolämmöllä. Tässä olisi oltava mukana erilaisia teknologioita, kuten aurinkolämpö, geoterminen energia, biomassa, lämpöpumppu, yhdistetty lämpö ja sähkö sekä hukkalämmön talteenotto. Lisäksi niiden on täytettävä lähes päästöttömiä rakennuksia ja alueita koskevat vaatimukset ja tuettava älykkäitä rakennuksia. Keskitettyjen ja hajautettujen sovellusten alalla tarvitaan lisää läpimurtoja erityisesti uusiutuvista energialähteistä saatavan lämmön varastoinnissa ja lämmitykseen ja jäähdytykseen käytettävien hybridijärjestelmien tehokkaiden yhdistelmien kehittämisen ja käyttöönoton edistämiseksi.

3.1.3 Eurooppalaisten älykkäiden kaupunkien ja yhteisöjen vaaliminen

Kaupunkialueet kuuluvat suurimpiin energiankäyttäjiin unionissa, ja niiden osuus kasvihuonekaasupäästöistä on vastaavasti suuri. Samalla ne tuottavat huomattavan määrän ilmansaasteita. Ilmanlaadun heikkeneminen ja ilmastonmuutos vaikuttavat kaupunkialueisiin, ja niiden on laadittava omia hillitsemis- ja sopeutumisstrategioitaan. Siksi kaupunkiympäristön innovatiiviset energiaratkaisut (esim. energiatehokkuus sekä sähkö-, lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmät ja uusiutuvien energialähteiden integrointi rakennettuun ympäristöön) ja niiden yhdistäminen liikennejärjestelmiin, älykkäät rakennus- ja kaupunkisuunnitteluratkaisut, jäte- ja vesihuolto- sekä tieto- ja viestintäteknologiaratkaisut ovat ratkaisevan tärkeitä vähähiiliseen yhteiskuntaan siirtymisen kannalta. On suunniteltava kohdennettuja aloitteita, joilla tuetaan energia-, liikenne- ja tieto- ja viestintäteknologia-alojen teollisten arvoketujen muuntamista älykkäiksi kaupunkisovelluksiksi. Samalla on kehitettävä ja testattava täydessä laajuudessa uusia teknologioita, organisointiin, suunnitteluun ja liiketoimintaan liittyviä malleja kaupunkien, yhteisöjen ja niiden asukkaiden tarpeiden ja mahdollisuuksien mukaisesti. Lisäksi tarvitaan tutkimusta muutokseen liittyvien sosiaalisten, ympäristöä koskevien, taloudellisten ja kulttuuristen seikkojen ymmärtämiseksi.

3.2. Vähähiilistä sähköä halvalla

Sähkö on keskeisessä asemassa luotaessa ympäristön kannalta kestävästä vähähiilisestä taloudesta. Uusiutuvat energialähteet ovat keskeinen osa tätä kehityskulkua. Vähähiilisen sähköntuotannon käyttöönotto on korkeiden kustannusten vuoksi liian hidasta. Kustannukset on pikaisesti saatava huomattavasti pienemmiksi parantamalla suorituskykyä, kestävyyttä ja yleistä hyväksyttävyyttä, jotta nopeutettaisiin halvan, luotettavan ja vähähiilisen sähköntuotannon hyödyntämistä markkinoilla. Toimissa keskitytään tutkimaan, kehittämään ja demonstroimaan täydessä mittakaavassa innovatiivisia uusiutuvia energialähteitä, muun muassa pieniä ja erittäin pienen mittakaavan energijärjestelmiä, tehokkaita, joustavia ja vähähiilisiä fossiilisia polttoaineita käyttäviä voimalaitoksia ja hiilidioksidin talteenotto- ja varastointi- tai hiilidioksidin uudelleenkäyttökäytön teknologioita.

3.2.1 Tuulienergian koko potentiaalin hyödyntäminen

Tuulienergian osalta tavoitteena on vähentää maalla ja avomerellä tapahtuvan tuulisähköntuotannon tuotantokustannuksia vuoteen 2020 mennessä noin 20 prosenttia vuoteen 2010 verrattuna, siirtyä yhä enemmän avomerellä tapahtuvaan tuotantoon ja mahdollistaa asianmukainen liitännä sähköverkkoon. Keskipisteessä ovat laajamittaisempien, korkeamman hyötysuhteen ja sekä maalla että avomerellä (myös kaukana sijaitsevista ja hankalissa sääoloissa toimivissa laitoksissa) paremmin saatavilla olevien uuden sukupolven energianmuuntojärjestelmien (mukaan lukien innovatiiviset energianvarastointijärjestelmät) kehittäminen, testaus ja demonstrointi sekä uudet sarjatuotantoprosessit. Tuulienergian kehittämisen biologiseen monimuotoisuuteen liittyvät ja ympäristönäkökohdat otetaan huomioon.

3.2.2 Tehokkaiden, luotettavien ja kustannuksiltaan kilpailukykyisten aurinkoenergiäjärjestelmien kehittäminen

Aurinkoenergian, joka kattaa aurinkosähkön ja keskittävän aurinkoenergian, kustannukset olisi vuoteen 2020 mennessä puolitettava vuoteen 2010 verrattuna, jotta sen osuutta sähkömarkkinoista voitaisiin merkittävästi nostaa.

Aurinkosähkön laajamittainen käyttöönotto ja rakennuksiin integroiminen edellyttää lisää tutkimusta muun muassa uusista konsepteista ja järjestelmistä sekä demonstrointia ja testausta massatuotannossa.

Keskittävän aurinkoenergian osalta painotetaan tapoja lisätä tehokkuutta ja vähentää samalla kustannuksia ja ympäristövaikutuksia, jotta esitellyt teknologiat voidaan laajentaa teolliseen mittakaavaan rakentamalla alallaan täysin uudenlaisia voimalaitoksia. Testattavaksi tulee ratkaisuja, joissa yhdistetään tehokkaasti aurinkosähkön tuotanto ja suolanpoisto merivedestä.

3.2.3 Kilpailukykyisten ja ympäristön kannalta turvallisten teknologioiden kehittäminen hiilidioksidin talteenottoon, kuljettamiseen, varastointiin ja uudelleenkäyttöön

Hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS) on varteenotettava vaihtoehto, jota on maailmanlaajuisesti hyödynnettävä kaupallisessa mittakaavassa, jotta hiilettömään sähkövoiman tuottamiseen ja vähähiiliseen teollisuuteen pääsyä vuoteen 2050 mennessä koskevaan haasteeseen voidaan vastata. Tavoitteena on minimoida hiiltä, kaasua ja öljyliusketta käyttäville voimalaitoksille CCS-teknologiasta aiheutuvat sähköntuotannon lisäkustannukset verrattuna vastaaviin voimalaitoksiin, jotka eivät käytä CCS-teknologiaa, ja energiantensiivisiin teollisuuslaitoksiin.

Erityisesti tuetaan koko CCS-ketjun demonstroitintia, joka kattaa edustavasti erilaiset mahdolliset talteenotto-, kuljetus-, varastointi- ja uudelleenkäyttöteknologiat. Tämän ohella tuetaan tutkimustyötä, jonka tarkoituksena on kehittää näitä teknologioita edelleen ja tarjota kilpailukykyisempiä talteenottoteknologioita, parempia komponentteja, integroituja järjestelmiä ja prosesseja, turvallista geologista varastointia ja järkeviä ratkaisuja ja yleistä hyväksyttävyyttä talteenotetun hiilidioksidin uudelleenkäyttöön, jotta CCS-teknologioita voidaan hyödyntää kaupallisesti vuoden 2020 jälkeen toimintansa aloittavissa fossiilisia polttoaineita käyttävissä voimalaitoksissa ja muussa hiili-intensiivisessä teollisuudessa. Tukea annetaan myös puhtaille hiiliteknologioille sekä CCS:ää täydentäville teknologioille.

3.2.4 Geotermisen energian, vesivoiman, merienergian ja muun vaihtoehtoisen uusiutuvan energian kehittäminen

Geotermisellä energialla, vesivoimalla, merienergialla ja muilla uusiutuvilla energiamuodoilla voidaan edistää Euroopan energianhankinnan hiilettömyyttä ja lisätä sen joustavuutta erilaisten tuotanto- ja energiankäyttötapojen suhteen. Tavoitteena on kehittää ja saattaa kaupallisesti hyödynnettävään muotoon kustannustehokkaita ja kestäviä teknologioita, joita on mahdollista hyödyntää laajamittaisesti teollisuudessa, jakeluverkkoon liittyminen mukaan luettuna. Tehostetut geotermiset järjestelmät ovat teknologia, jota olisi tutkittava, kehitettävä ja demonstroitava edelleen varsinkin etsinnän, porausten ja lämmöntuotannon aloilla. Vuorovesivoiman, virtaus- tai aaltoenergian ja osmoosivoiman kaltaisilla merienergioilla saadaan täysin päästötöntä ennakoitavaa energiaa, ja ne voivat myös edistää avomerellä tuotettavan tuulienergian kehittämistä täyteen potentiaaliinsa (yhdistämällä merienergioita). Tutkimustoimiin olisi kuuluttava laboratoriolajuisia innovatiivista tutkimusta kohtuuhintaisista komponenteista ja materiaaleista ympäristössä, jossa on paljon korroosiota ja biologista likaantumista, sekä demonstroitintia Euroopan vesialueiden erilaisissa olosuhteissa.

3.3. Vaihtoehtoiset polttoaineet ja liikkuvat energialähteet

Jotta Euroopan energian ja hiilidioksidin vähentämistavoitteet voitaisiin saavuttaa, on kehitettävä myös uusia polttoaineita ja liikkuvia energialähteitä. Tämä on erityisen tärkeää älykkään, ympäristöystävällisen ja yhdentyneen liikenteen haasteeseen vastaamiseksi. Näiden teknologioiden ja vaihtoehtoisten polttoaineiden arvoketjut eivät ole riittävän kehittyneitä ja niiden kehittämistä demonstroitintilaajuuteen on nopeutettava.

3.3.1 Bioenergiasta kilpailukykyisempää ja kestävämpää

Bioenergian osalta tavoitteena on saattaa lupaavimmat teknologiat kaupallisesti hyödynnettävään muotoon, jotta voidaan aloittaa pitkälle kehitettyjen biopolttoaineiden laajamittainen ja kestävä tuotanto erilaisiin arvoketjuihin käyttäen biojalostamotoinnintatappaa maa-, meri- ja lentoliikenteessä sekä erittäin tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto ja biokaasun tuotanto biomassasta ja jätteestä, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi mukaan luettuna. Tavoitteena on kehittää ja demonstroida teknologiaa erilaisia bioenergiapolkkuja varten eri laajuuksissa ottaen huomioon maantieteellisten ja ilmasto-olosuhteiden erot ja logistiset rajoitteet ja minimoiden samalla maankäyttöön liittyvät kielteiset sosiaaliset ja ympäristövaikutukset. Pidemmän aikavälin tutkimuksella tuetaan kestävä bioenergiateollisuuden kehittämistä vuoden 2020 jälkeistä aikaa varten. Näillä toimilla täydennetään painopistealuetta "Yhteiskunnalliset haasteet" muiden asianomaisten erityistavoitteiden yhteydessä tehtävää perustutkimusta (esim. raaka-aineet, bioresurssit) ja jatkotutkimusta (esim. ajoneuvokantaan integroiminen).

3.3.2 Vety- ja polttokennoteknologian markkinoille saattamisen nopeuttaminen

Polttokennoissa ja vedyssä on paljon potentiaalia edistää Eurooppaan kohdistuviin energiahasteisiin vastaamista. Kustannuksia on alennettava huomattavasti, jotta nämä teknologiat saadaan markkinoilla kilpailukykyisiksi. Esimerkiksi liikenteessä käytettävien polttokennojärjestelmien kustannuksia on vähennettävä kymmenkertaisesti seuraavien 10 vuoden aikana. Tätä varten annetaan tukea kannettavia, kiinteitä ja mikrotason kiinteitä liikennesovelluksia ja niihin liittyviä palveluja koskeville demonstroitinneille ja esikaupalliselle hyödyntämiselle sekä pitkäaikaiselle tutkimukselle ja teknologian kehittämiselle, jolla rakennetaan kilpailukykyistä polttokennokitettä ja kestävä vetytuotantoa ja -infrastruktuuria koko unionissa. Riittävän laajat läpimurrot markkinoilla edellyttävät mittavaa kansallista ja kansainvälistä yhteistyötä, muun muassa soveltuvien standardien kehittämistä.

3.3.3 Uudet vaihtoehtoiset polttoaineet

Monissa uusissa vaihtoehdoissa on potentiaalia pitkällä aikavälillä. Tällaisia ovat esimerkiksi jauhettu metallinen ajoaine, mikro-organismeista fotosynteesin avulla (vesi- ja maaympäristöissä) ja fotosynteesiä keinotekoisesti jäljittelemällä saatava polttoaine sekä aurinkopoltoaineet. Näistä uusista kehityspoljuista voi löytyä mahdollisuuksia tehokkaampaan energian muuntamiseen ja hinnaltaan kilpailukykyisempiin ja kestävämpiin teknologioihin. Erityisesti annetaan tukea siihen, että nämä uudet ja potentiaaliset teknologiat saadaan laboratorion demonstroitintilaajuuteen vuoteen 2020 mennessä tapahtuvaa esikaupallista demonstroitintia varten.

3.4. Euroopalle yhteinen älykäs sähköverkko

Sähköverkoissa on ratkaistava seuraavat kolme toisiinsa liittyvää haastetta, jotta sähköjärjestelmä olisi kuluttajaystävällinen ja yhä hiilettömämpi: yleiseurooppalaisten markkinoiden luominen; uusiutuvien energialähteiden merkittävän lisäyksen integroiminen; ja yhteyksien hallinta miljoonien toimittajien ja kuluttajien välillä (kun yhä useammat kotitaloudet ovat molempia), sähköajoneuvojen omistajat mukaan luettuina. Tulevaisuuden sähköverkot ovat keskeisessä asemassa siirtäessä hiilettömään energiajärjestelmään niin, että kuluttaja saa lisäjoustoa ja kustannushyötyä. Ensisijaisena tavoitteena on, että vuoteen 2020 mennessä noin 35 prosenttia ⁽¹⁾ sähköstä syötetään ja jaetaan hajautetuista ja keskitetyistä uusiutuvista energialähteistä.

Vahvasti integroidulla tutkimus- ja demonstrointitoiminnalla tuetaan sellaisten uusien komponenttien, teknologioiden ja menettelyjen kehittämistä, jotka vastaavat ominaisuuksiltaan verkon sekä syöttö- että jakelupuolen samoin kuin energian joustavan varastoinnin vaatimuksia.

Päästöjen ja kustannusten minimoimiseksi on harkittava kaikkia vaihtoehtoja, joilla energian kysyntä ja tarjonta saadaan onnistuneesti tasapainotettua. Verkkoihin on kehitettävä uusia älykkäitä energiaverkkoteknologioita, vara- ja säätövoimaa tuottavia teknologioita, joilla lisätään joustavuutta ja tehokkuutta, myös tavanomaisissa voimaloissa, sekä uusia verkko-komponentteja, joilla parannetaan siirtokapasiteettia ja siirron laatua ja verkkojen luotettavuutta. Teknologioita uusia sähköntuotantojärjestelmiä varten ja kaksisuuntaista digitaalista viestintäinfrastruktuuria on tutkittava, ne on integroitava sähköverkkoon ja niitä on käytettävä älykkäiden yhteyksien luomiseksi muiden energiaverkkojen kanssa. Näin verkkoja voidaan suunnitella, seurata ja valvoa paremmin ja käyttää turvallisesti, standardointikysymykset mukaan luettuina, normaali- ja hätätilanteissa. Myös toimittajien ja asiakkaiden välisiä yhteyksiä voidaan hallinnoida paremmin ja energiavirtaa voidaan kuljettaa, hallita ja kaupata paremmin. Tulevaisuuden infrastruktuurin hyödyntämiseksi indikaattoreissa ja kustannushyötyanalyysissä olisi otettava huomioon energiajärjestelmän laajuiset näkökohdat. Tämän lisäksi älyverkkojen ja televiestintäverkkojen synergiavaikutus maksimoidaan päällekkäisten investointien välttämiseksi, turvallisuuden tehostamiseksi ja älykkäiden energiapalvelujen käyttöä nopeuttamiseksi.

Uudenlaiset energian varastointikeinot (joihin kuuluvat sekä akut että laajamittaiset varastointikeinot kuten sähkö-kaasumuuntaminen) ja ajoneuvojärjestelmät antavat tarvittavaa joustoa tuotannon ja kysynnän välille. Paremmilla tieto- ja viestintäteknologioilla voidaan sähkön kysynnän joustoa vielä lisätä antamalla asiakkaille (teollisuudelle, kaupalle ja kotitalouksille) tarvittavat automaatiovälineet. Tältäkin osin turvallisuus, luotettavuus ja yksityisyyden suoja ovat merkittäviä kysymyksiä.

Uusissa suunnittelu-, markkinointi- ja sääntelymalleissa on ajettava sähköntuotantoketjun yleistä tehokkuutta ja kustannustehokkuutta sekä infrastruktuurien yhteentoimivuutta ja älykkäiden energiaverkkojen teknologioiden, tuotteiden ja palvelujen avoimia ja kilpailukykyisiä markkinoita. Ratkaisujen testaamiseen ja validoimiseen sekä järjestelmälle ja yksittäisille sidosryhmille koituvien etujen arvioimiseen tarvitaan laajamittaisia demonstrointihankkeita ennen Euroopan laajuista hyödyntämistä. Tämän ohella olisi tutkittava sitä, miten kuluttajat ja liikeyritykset reagoivat taloudellisiin kannustimiin, käyttäytymismuutoksiin, tietopalveluihin ja muihin älyverkkojen tarjoamiin innovatiivisiin mahdollisuuksiin.

3.5. Uusi osaaminen ja uudet teknologiat

Pitkällä aikavälillä tarvitaan uudenlaisia, tehokkaampia ja kustannustehokkaampia samoin kuin puhtaita, turvallisia ja kestäviä energiateknologioita. Edistymistä olisi nopeutettava monitieteellisellä tutkimuksella ja yleiseurooppalaisten tutkimusohjelmien ja maailmanluokan infrastruktuurien yhteisellä toteuttamisella, jotta saataisiin tieteellisiä läpimurtoja energiaan liittyvissä konsepteissa ja mahdollistavissa teknologioissa (esim. nanotieteet, materiaalitutkimus, kiinteän olomuodon fysiikka, tieto- ja viestintäteknikka, biotieteet, geotieteet, laskenta, avaruustiede). Turvallista ja ympäristön kannalta kestävää muiden kuin tavanomaisten kaasu- ja öljyvarojen etsintää ja hyödyntämistä sekä innovointia tulevissa ja kehitteillä olevissa teknologioissa tuetaan myös tarvittaessa.

Jatkotutkimusta tarvitaan myös ratkaisujen saamiseksi energiajärjestelmien mukauttamiseen muuttuviin ilmasto-olosuhteisiin. Painopisteitä voidaan mukauttaa uusien tieteellisten ja teknologisten tarpeiden ja mahdollisuuksien mukaan tai sellaisten vasta todettujen ilmiöiden perusteella, joihin näyttäisi liittyvän kehityslupauksia tai yhteiskunnallisia riskejä, ja jotka saattavat nousta esiin Horisontti 2020 -puiteohjelmaa toteutettaessa.

3.6. Vankka päätöksenteko ja yleisön osallistaminen

Energiatutkimuksen olisi tuettava energiapolitiikkaa ja oltava sen kanssa selvästi samassa linjassa. Vankkojen analyysien tekemiseksi päättäjät tarvitsevat laajasti tietoa ja tutkimusta energiateknologioiden ja -palvelujen yleistymisestä ja käytöstä, infrastruktuurista, markkinoista (myös sääntelykehyksistä) ja kuluttajakäyttäytymisestä. Erityisesti komission SET-suunnitelman tietojärjestelmän (SETIS) puitteissa annetaan tukea vankkapohjaisten ja läpinäkyvien teorioiden, välineiden,

⁽¹⁾ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja SEC (2009) 1295, joka on liitteenä tiedonantoon "Investoimisesta vähähiilisten teknologioiden kehittämiseen (SET-suunnitelma)" (KOM (2009) 519, lopullinen).

menettelyjen, mallien sekä tulevaisuus- ja näkökulmaskenaarioiden kehittämiseen tärkeimpien energiaa koskevien taloudellisten ja sosiaalisten seikkojen arvioimiseksi; tietokantojen ja skenaarioiden laatimiseen laajentunutta unionia varten ja niiden vaikutusten arvioimiseen, joita energiapolitiikalla ja energiaan liittyvillä politiikoilla on toimitusvarmuuteen, kulu-tukseen, ympäristöön, luonnonvaroihin ja ilmastomuutokseen, yhteiskuntaan sekä energiateollisuuden kilpailukykyyn; sosioekonomisten tutkimusten tekemiseen sekä tiedettä yhteiskunnassa koskeviin tutkimuksiin.

Internetin ja sosiaalisen teknologian mahdollisuuksia hyödyntäen tutkitaan kuluttajakäyttäytymistä, myös suojattomien kuluttajien, kuten toimintarajoitteisten henkilöiden käyttäytymistä, sekä käyttäytymismuutoksia elävien laboratorioiden ja palveluinnovoinnin laajamittaisten demonstrointien kaltaisilla avoimilla innovaatiofoorumeilla sekä paneelitutkimuksilla, yksityisyyden suojaa unohtamatta.

3.7. Energiainnovaatioiden markkinoille saattaminen – Älykäs energiahuolto Euroopassa (IEE)

Innovatiiviset ratkaisut markkinoille saattamisessa ja replikoimissa ovat keskeisiä, jotta uudet energiateknologiat saadaan markkinoille ajoissa ja niiden toteutus on kustannustehokasta. Teknologiapainotteisen tutkimuksen ja demonstroinnin lisäksi tarvitaan toimia, joilla on selvää unionin tason lisäarvoa ja joilla pyritään kehittämään, soveltamaan, jakamaan ja replikoimaan muita kuin teknologisia innovaatioita, joilla on suuri kerrannaisvaikutus unionin kestäväen energian markkinoilla kaikilla tieteen ja hallinnon aloilla.

Tällaisissa innovaatioissa keskitytään luomaan vähähiilisiä, uusiutuvilla ja energiatehokkaille teknologioille ja ratkaisuille suotuisat markkinaolosuhteet sääntelyn, hallinnon ja rahoituksen osalta. Tukea annetaan toimenpiteille, joilla helpotetaan energiapolitiikan täytäntöönpanoa, valmistellaan maaperää investointien markkinoille tuonnille sekä tuetaan valmiuksien kehittämistä ja toimimista yleisen hyväksynnän mukaisesti. Huomiota kiinnitetään myös olemassa olevien teknologioiden älykästä ja kestävää käyttöä edistävään innovointiin.

Tutkimukset ja analyysit ovat toistuvasti vahvistaneet, että inhimilliset tekijät ovat ratkaisevassa asemassa kestävien energiapolitiikkojen onnistumisessa ja epäonnistumisessa. Siksi innovatiivisiin organisatorisiin rakenteisiin, hyvien käytän-töjen jakamiseen ja vaihtoon, erityiskoulutukseen ja valmiuksien kehittämiseen liittyvät toimet ovat kannustettavia.

3.8. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen liittyvien toimien täytäntöönpanon painopisteet on valittu siksi, että energia-alan tutkimusta ja innovointia on tarpeen vahvistaa Euroopan tasolla. Yhtenä tärkeänä tavoitteena on tukea Euroopan strate-gisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelman) ⁽¹⁾ tutkimus- ja innovointiohjelman täytäntöönpanoa, jotta unionin energia- ja ilmastomuutospolitiikan tavoitteet saavutettaisiin. SET-suunnitelman etenemis- ja täytäntöönpanosuunnitelmat ovat siksi hyödyllisiä laadittaessa työohjelmia. SET-suunnitelman hallinnointijärjestelmää käytetään perustana stra-tegisessä painopisteiden asettamisessa ja energiatutkimuksen ja -innovoinnin koordinoimisessa kaikkialla unionissa.

Muissa kuin teknologiaan liittyvissä osissa ohjenuorana on unionin energiapolitiikka ja -lainsäädäntö. Demonstroitujen teknologioiden ja palveluratkaisujen laajan hyödyntämisen mahdollistavaa ympäristöä, vähähiilisten teknologioiden pro-sesseja ja toimintapoliittisia aloitteita sekä energiatehokkuutta tuetaan kaikkialla unionissa. Tähän voi liittyä tukea tekno-logiselle avulle, joka liittyy energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan liittyvien investointien kehittämiseen ja toteut-tamiseen.

Markkinoillesaannin alalla toimet rakentuvat Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmassa (IEE) toteutettuihin toimiin ja tehostavat niitä.

Kumppanuus eurooppalaisten sidosryhmien kanssa on tärkeää resurssien jakamisen ja toimintojen yhteisen täytäntöön-panon kannalta. Tapauskohtaisesti voidaan harkita SET-suunnitelmaan nykyisin kuuluvien eurooppalaisten teollisuusaloit-teiden muuttamista virallisiksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiksi, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisena rahoituksen määrän ja johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja julkisten ja yksityisten sidosryhmien välisten yhteisten tutki-mus- ja innovointitoimien edistämiseksi. Samalla harkitaan mahdollisuuksia antaa tukea, myös yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, julkisten tutkimusten suorittajien yhteenliittymille, erityisesti Euroopan energiatutkimuksen yhteenliittymälle (EE-RA), joka perustettiin SET-suunnitelman mukaisesti kokoamaan julkisia tutkimusresursseja ja infrastruktuureja Euroopan kannalta kiinnostavien kriittisten tutkimusalueiden kattamista varten. Kansainvälisillä koordinoitavilla toimilla tuetaan SET-suunnitelman painopisteitä "vaihtelevan geometrian" periaatetta noudattaen ja ottaen huomioon maiden valmiudet ja erityispiirteet. Asiaan liittyvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien toimien sekä eurooppalaisten teknologiayhteis-öjen tutkimus- ja innovointiohjelmien asiaan liittyvien näkökohtien kanssa luodaan niin ikään asianmukaisia yhteyksiä.

⁽¹⁾ KOM(2007) 723.

Yhteiseen ohjelmasuunnitteluun kuuluvien asiaan liittyvien aloitteiden (Joint Programming Initiatives, JPI) ja julkisen sektorin sisäisten ja julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien tukemista voidaan harkita. Toimilla pyritään myös lisäämään tukea pk-yrityksille ja edistämään niiden osallistumista.

Komission SET-suunnitelman tietojärjestelmän (SETIS) avulla kehitetään yhdessä sidosryhmien kanssa täytäntöönpanon edistymisen seurantaan varten keskeiset suorituskykyindikaattorit. Näitä indikaattoreita tarkistetaan säännöllisesti viimeisimmän kehityksen huomioon ottamiseksi. Laajemmin ottaen tämän yhteiskunnallisen haasteen mukaisten toimien täytäntöönpanolla pyritään parantamaan asiaan liittyvien unionin ohjelmien, aloitteiden ja politiikkojen, muun muassa koheesiopolitiikan, koordinoitua erityisesti älykkään erikoistumisen kansallisilla ja alueellisilla strategioilla ja päästökaup-pajärjestelmällä (ETS), kun on kyse esimerkiksi demonstroitihankkeiden tukemisesta.

4. ÄLYKÄS, YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLINEN JA YHDENTYNYT LIIKENNE

4.1. Ympäristöä kunnioittava resurssitehokas liikenne

Eurooppa on asettanut poliittiseksi tavoitteekseen vähentää hiilidioksidipäästöjä 60 prosenttia vuoteen 2050 mennessä verrattuna vuoden 1990 tasoihin. Sen tavoitteena on puolittaa perinteisillä polttoaineilla käyvien autojen käyttö kaupungeissa ja päästä lähestulkoon hiilidioksidivapaaseen kaupunkilogistiikkaan suurkaupunkien keskustoissa vuoteen 2030 mennessä. Lentoliikenteessä vähähiilisen polttoaineen osuuden on vuoteen 2050 mennessä määrä olla 40 prosenttia, ja meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden hiilidioksidipäästöjä on määrä vähentää 40 prosenttia vuoteen 2050 mennessä ⁽¹⁾ verrattuna vuoden 2005 tasoihin.

Tätä ympäristövaikutusta on olennaisen tärkeää vähentää kohdennettujen teknologisten parannusten avulla pitäen mielessä, että kullakin liikennemuodolla on erilaisia haasteita ja oma kehitystahti teknologian integroinnissa.

Tutkimuksella ja innovoinnilla on merkittävä tehtävä kehitettäessä ja otettaessa käyttöön tarvittavia ratkaisuja kaikissa liikennemuodoissa niin, että voidaan merkittävästi vähentää ympäristölle haitallisia liikenteen päästöjä (joihin kuuluvat hiilidioksidi, typen oksidit, rikin oksidit ja melu), vähentää liikenteen riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja sitä kautta liikenteen vaikutusta biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastomuutokseen, ja säilyttää luonnonvaroja.

Tähän päästään työskentelemällä seuraavien erityistavoitteiden parissa:

4.1.1 Puhtaampien ja hiljaisempien ilma-alusten, ajoneuvojen ja alusten avulla ympäristötehokkuus paranee ja havaittavat melu- ja värinähaitat vähenevät

Tämän alan toimissa keskitytään lopputuotteisiin, mutta niissä puututaan myös suunnittelun ja valmistusprosessien virtaviivaisuuteen ja ekologisuuteen ja tarkastellaan koko elinkaari-prosessia sekä otetaan kierrätysnäkökohdat huomioon jo suunnitteluvaiheessa. Toimiin kuuluu myös olemassa olevien tuotteiden ja palvelujen parantaminen sisällyttämällä niihin uutta teknologiaa.

- a) Puhtaampien ja hiljaisempien työntövoimateknologioiden kehittäminen ja niiden käyttöönoton nopeuttaminen on tärkeää liikenteen ilmastoon ja Euroopan kansalaisten terveyteen kohdistuvien vaikutusten, esimerkiksi hiilidioksidipäästöjen, melun ja saasteiden, vähentämiseksi tai poistamiseksi. Tarvitaan uusia ja innovatiivisia ratkaisuja, jotka perustuvat sähkömoottoreihin ja akkuihin, vety- ja muihin polttonenoihin, kaasulla toimiviin moottoreihin, moottorien kehittyneisiin arkkitehtuureihin ja teknologioihin tai hybridijärjestelmiin. Perinteisten ja uusien työntövoimajärjestelmien ympäristötehokkuutta voidaan myös parantaa teknologisilla läpimurroilla.
- b) Fossiilisten polttoaineiden kulutusta voidaan vähentää tutkimalla mahdollisuuksia käyttää vähäpäästöistä vaihtoehtoista energiaa. Tähän kuuluu mahdollisuus käyttää kestäviä polttoaineita ja uusiutuvista energialähteistä saatavaa sähköä kaikissa liikennemuodoissa, myös lentoliikenteessä, ja vähentää polttoainekulutusta energiankeruun tai laajennetun energiapohjan ja muiden innovatiivisten ratkaisujen avulla. Ajoneuvojen, energian varastoinnin, energiahuollon sekä polttoainetankkaus- ja lataamisinfrastruktuurin aloilla sovelletaan uusia kokonaisvaltaisia lähestymistapoja, myös ajoneuvosta verkkoon -liitäntöjä ja vaihtoehtoisten polttoaineiden käyttöä koskevia innovatiivisia ratkaisuja.
- c) Polttoaineiden kulutus vähenee, kun ilma-alusten, alusten ja ajoneuvojen kokonaistehokkuutta parannetaan keventämällä niiden painoa ja pienentämällä niiden aerodynaamista, hydrodynaamista tai vierintävastusta käyttämällä kevyempiä materiaaleja, virtaviivaisempia rakenteita ja innovatiivista suunnittelua.

⁽¹⁾ Komission valkoinen kirja "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" (KOM(2011) 144 lopullinen).

4.1.2 Älykkäiden laitteiden, infrastruktuurien ja palvelujen kehittäminen

Tämän avulla optimoidaan liikennetoimintoja ja vähennetään luonnonvarojen kulutusta. Keskiössä ovat ratkaisut, joilla edistetään lentoasemien, satamien, logististen alustojen ja maaliikenteen infrastruktuurien tehokasta suunnittelua, järjestämistä, käyttöä ja hallinnointia, sekä autonomiset ja tehokkaat huolto-, valvonta- ja tarkastusjärjestelmät. Kapasiteetin lisäämiseksi otetaan käyttöön uusia toimintapolitiikkoja, liiketoimintamalleja, konsepteja, teknologioita ja tietoteknisiä ratkaisuja. Erityistä huomiota kiinnitetään laitteiden ja infrastruktuurien kykyyn sopeutua ilmastonmuutokseen, elinkaariajatteluun perustuviin kustannustehokkaisiin ratkaisuihin sekä tehokkaamman ja edullisemman huollon mahdollistavien uusien materiaalien ja teknologioiden laajempaan käyttöönottoon. Myös esteettömyyteen, käyttäjäturvallisuuteen ja sosiaaliseen osallisuuteen kiinnitetään huomiota.

4.1.3 Liikenteen ja liikkuvuuden parantaminen kaupunkialueilla

Näistä toimista hyöttyy suuri ja yhä kasvava väestönosa, joka asuu ja työskentelee kaupungeissa tai käy kaupungeissa palvelujen tai vapaa-ajan harrasteiden vuoksi. On tarpeen kehittää ja testata uusia liikkumiskonsepteja, liikenteen organisoimista, multimodaalisia esteettömyysmalleja, logistiikkaa, innovatiivisten ajoneuvojen tarjontaa ja kaupunkien julkisia palveluja sekä suunnitteluratkaisuja, joilla vähennetään ruuhkautumista, ilmansaasteita ja meluhaittoja ja parannetaan kaupunkiliikenteen tehokkuutta. Julkista ja moottoroimattomia liikennettä ja muita resurssitehokkaita matkustaja- ja rahtiliikennevaihtoehtoja olisi kehiteltävä todellisena vaihtoehtona yksityisten moottoriajoneuvojen käytölle, ja tämän tueksi olisi lisättävä älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä ja innovatiivista tarjonnan- ja kysynnänhallintaa. Erityisesti painotetaan liikennejärjestelmän vuorovaikutusta kaupunkien muiden järjestelmien kanssa.

4.2. Parempi liikkuvuus, vähemmän ruuhkia, enemmän turvallisuutta ja turvaa

Alan eurooppalaisilla liikennepoliittisilla tavoitteilla pyritään optimoimaan suorituskyky ja tehokkuus liikkuvuuden kysynnän kasvaessa, tekemään Euroopasta maailman turvallisin alue ilmailussa, rautateillä ja vesiliikenteessä sekä edistämään tavoitetta nollata tieliikenteen kuolonuhrit vuoteen 2050 mennessä ja puolittaa liikenneonnettomuuksien määrä vuoteen 2020 mennessä. Vuoteen 2030 mennessä 30 prosenttia maanteillä yli 300 kilometrin päähän kuljetettavasta rahdista on määrä kuljettaa rauta- tai vesiteitse. Ihmisten ja tavaroiden saumaton, saavutettavissa oleva, kohtuuhintainen, käyttäjälähtöinen ja tehokas yleiseurooppalainen kuljettaminen, jossa myös ulkoiset kustannukset on sisällytetty hintoihin, edellyttää uutta eurooppalaista multimodaalista liikenteen hallinta-, tiedotus- ja maksujärjestelmää sekä tehokkaita rajapintoja pitkän matkan ja kaupunkiliikenteen verkostojen välillä.

Entistä parempi eurooppalainen liikennejärjestelmä edesauttaa liikenteen tehokkaampaa käyttöä, parantaa kansalaisten elämänlaatua ja tukee terveellisempää ympäristöä.

Tutkimuksella ja innovoinnilla voidaan huomattavasti edistää näiden kunnianhimoisten toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista seuraavilla erityistoimilla.

4.2.1 Liikenneruuhkien huomattava vähentäminen

Tähän päästään panemalla täytäntöön älykäs, multimodaalinen ja täysin intermodaalinen ovelta ovelle -liikennejärjestelmä ja välttämällä tarpeetonta liikennevälineiden käyttöä. Tämä edellyttää integroinnin lisäämistä liikennemuotojen välillä, liikenneketjujen optimoimista ja liikenteen harjoittamisen ja sen palvelujen parempaa integroimista. Tällaisilla innovatiivisilla ratkaisuilla edistetään myös esteettömyyttä ja matkustajien valinnanvapautta muun muassa ikäihmisille ja suojaetuimmille käyttäjille ja tarjotaan tilaisuuksia ruuhkien vähentämiseen parantamalla vaaratilanteiden hallintaa ja liikenteen optimointisuunnitelmien kehittämistä.

4.2.2 Huomattavia parannuksia ihmisten ja tavaroiden liikkuvuuteen

Tähän päästään kehittämällä, demonstroimalla ja ottamalla laajaan käyttöön älykkäitä liikennesovelluksia ja hallintajärjestelmiä. Tämä edellyttää seuraavaa: kysynnän analysoimista ja hallinnan suunnittelu, Euroopan laajuisesti yhteentoimivat tiedotus- ja maksujärjestelmät sekä tiedotuksen, hallinnointijärjestelmien, infrastruktuuriverkostojen ja liikkuvuuden palvelujen täysimääräinen integrointi uuteen yhteiseen multimodaalikehykseen, joka perustuu avoimiin alustoihin. Näin varmistetaan myös jousto ja nopea reagointi kriisitilanteissa ja äärimmäisissä sääolosuhteissa kaikki liikenne- ja tiekuljetusmuodot kattavilla uudelleenjärjestelyillä. Galileo- ja EGNOS-satelliittinavigointijärjestelmien (Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä) mahdollistamat uudet paikannus-, navigointi- ja aikataulusovellukset ovat tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta keskeisiä.

- a) Innovatiivisilla lentoliikenteen hallintateknologioilla edistetään merkittävästi turvallisuutta ja tehokkuutta nopeasti kasvavan kysynnän tilanteessa, parannetaan aikataulujen noudattamista, vähennetään matkustamiseen liittyviin muodollisuuksiin lentoasemilla kuluvaa aikaa ja edistetään lentoliikennejärjestelmän häiriönsietokykyä. Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamista ja jatkokehittämistä tuetaan tutkimus- ja innovointitoimilla, joilla lisätään automaatiota ja

autonomiaa ilmaliikenteen hallinnassa ja ilma-alusten käytössä ja valvonnassa, ilma- ja maakomponenttien entistä paremmalla integroinnilla ja uudennlaisilla ratkaisuilla, joilla varmistetaan matkustajien ja matkatavaroiden tehokas ja saumaton kulku liikennejärjestelmässä.

- b) Vesiliikenteessä parannetuilla ja integroiduilla suunnittelu- ja hallintateknologioilla voidaan edistää "sinisen vyöhykkeen" syntymistä Eurooppaa ympäröiville merialueille, parantaen sitä kautta satamatoimintoja, ja soveltuvan kehyksen aikaansaamista sisävesiliikenteelle.
- c) Rauta- ja maantieliikenteen osalta verkon hallinnan ja yhteentoimivuuden optimointi tehostaa infrastruktuurin käyttöä ja helpottaa rajatylittävää toimintaa. Maantieliikenteeseen kehitetään kattavat ja yhteistyöpohjaiset liikenteenhallinta- ja tietojärjestelmät, jotka perustuvat ajoneuvosta ajoneuvoon sekä ajoneuvosta infrastruktuuriin suuntautuvaan viestintään.

4.2.3 Uusien konseptien kehittäminen rahtiliikenteessä ja logistiikassa

Näin voidaan vähentää liikennejärjestelmään ja ympäristöön kohdistuvaa painetta ja parantaa turvallisuutta ja rahtikapasiteettia. Toiminnoissa voidaan esimerkiksi yhdistää ajoneuvoja, joilla on korkea suorituskyky ja vähäinen ympäristövaikutus, ja turvallisia ajoneuvossa sijaitsevia ja infrastruktuuripohjaisia älyjärjestelmiä. Lähtökohtana olisi pidettävä liikennealan logistiikan yhdenmukaista toimintatapa. Toimilla tuetaan myös sähköisen rahtikirjan kehittämistä (e-Freight) eli paperitonta rahtiliikenneprosessia, jossa sähköinen viestintä, palvelut ja maksut liitetään fyysisiin rahtivirtoihin eri liikennemuodoissa.

4.2.4 Onnettomuuksien, kuolonuhrien ja loukkaantuneiden määrän vähentäminen ja turvallisuuden lisääminen

Tähän päästään puuttamalla liikennejärjestelmien suorituskyvyn ja riskien organisointiin, hallintaan ja seurantaan sisäsyn-tyisesti kuuluviin näkökohtiin ja keskittymällä ilma-alusten, ajoneuvojen, alusten, infrastruktuurien ja terminaalien suunnitteluun, valmistamiseen ja toimintaan. Toimissa keskitytään passiivisiin, aktiivisiin ja ennaltaehkäiseviin turvallisuusnäkökohtiin sekä automaation ja koulutuksen lisäämiseen inhimillisten virheiden riskien ja vaikutusten vähentämiseksi. Sään, luonnonuhkien ja muiden kriisitilanteiden vaikutusten ennakointiin, arvioimiseen ja lieventämiseen suunnitellaan erityisiä työkaluja ja tekniikoita. Toimissa keskitytään myös turvanäkökohtien huomioon ottamiseen matkustaja- ja rahtivirtojen suunnittelussa ja hallinnassa, ilma-alusten, ajoneuvojen ja alusten suunnitteluun, liikenne- ja järjestelmähal- lintaan sekä liikenneinfrastruktuurien ja rahti- ja matkustajaterminaalien suunnitteluun. Älykkäät liikenne- ja viestintäso- vellukset voivat myös olla hyödyllisiä välineitä parannettaessa turvallisuutta. Toiminnassa keskitytään myös kaikkien tienkäyttäjien, erityisesti riskiryhmien, turvallisuuden parantamiseen etenkin kaupunkialueilla.

4.3. Euroopan liikenneala maailmanlaajuisesti johtavaan asemaan

Pysymällä edellä teknologian kehittämisessä ja parantamalla nykyisten valmistusprosessien, tutkimuksen ja innovoinnin kilpailukykyä edistetään kasvua ja korkeaa ammattitaitoa vaativia työpaikkoja Euroopan liikennealalla kilpailun kiristytessä. Vaakalaudalla on yhden suuren talouden alan kehityksen jatkuminen ja kilpailukyky: liikennealan suora osuus unionin bruttokansantuotteesta (BKT) on 6,3 prosenttia ja se työllistää lähes 13 miljoonaa ihmistä Euroopassa. Erityisiä tavoitteita ovat muun muassa uuden sukupolven innovatiivisten ja ympäristöystävällisten lento-, vesi- ja maaliikennevälineiden kehittäminen, innovatiivisten järjestelmien ja laitteistojen kestävästä valmistamisesta huolehtiminen ja tulevaisuuden lii- kennevälineiden käyttöönoton valmistelu kehittämällä uudennlaisia teknologioita, konsepteja ja malleja, älykkäitä valvon- tajjärjestelmiä, tehokkaita suunnittelu- ja tuotantoprosesseja, innovatiivisia palveluja ja sertifiointimenettelyjä. Eurooppa pyrkii maailmanlaajuisen johtoiseen asemaan tehokkuudessa, ympäristötehokkuudessa ja turvallisuudessa kaikissa liikennemu- doissa sekä johtoisuutensa vahvistamiseen maailmanmarkkinoilla sekä lopputuotteiden että osajärjestelmien osalta.

Tutkimuksessa ja innovoinnissa keskitytään seuraaviin erityisoi- miin.

4.3.1 Seuraavan sukupolven liikennevälineiden kehittäminen markkinaosuuden tur- vaamiseksi tulevaisuudessa

Tällä pyritään vahvistamaan Euroopan johtoisuutta ilma-alusten, suurnopeusjunien, tavanomaisen ja kaupunkien (lähiöiden) raideliikenteen, maantieajoneuvojen, sähköisen liikkuvuuden, risteilyalusten, matkustajalauttojen ja erikoistuneen huipputeknologian alusten ja merialustojen aloilla. Näin myös lisätään eurooppalaisen teollisuuden kilpailukykyä euroop- palaiselle teollisuudelle tulevien teknologioiden ja järjestelmien alalla ja tuetaan teollisuuden monipuolistamista uusille markkinoille, myös muilla aloilla kuin liikenteessä. Tähän kuuluu sellaisten innovatiivisten, turvallisten ja ympäristöystä- vällisten ilma-alusten, ajoneuvojen ja alusten kehittäminen, joilla on tehokkaat työntövoimajärjestelmät, korkea suoritus- taso ja älykkäät käyttö- ja valvontajärjestelmät.

4.3.2 Älykkäät valvontajärjestelmät liikennevälineissä

Näitä tarvitaan suoritustason ja järjestelmien integroinnin lisäämiseen liikenteessä. Soveltuvia viestinnän rajapintoja ilma-alusten, ajoneuvojen, alusten ja infrastruktuurien välille kehitetään kaikissa tarkoituksenmukaisissa yhdistelmissä ottaen huomioon sähkömagneettisten kenttien vaikutukset yhteisten toimintavaatimusten määrittämiseksi. Niihin voi kuulua liikenteenhallinta- ja käyttäjätietojen toimittaminen suoraan ajoneuvoissa oleviin laitteisiin, jota tukee reaaliaikaisten liikennetietojen kerääminen ajo-olosuhteista ja ruuhkista samojen laitteiden avulla.

4.3.3 Kehittyneet tuotantoprosessit

Näillä mahdollistetaan räätälöinti, alhaisemmat elinkaarikustannukset sekä lyhyempi kehittämis aika ja helpotetaan ilma-alusten, ajoneuvojen, alusten sekä niiden komponenttien, laitteiden ja niihin liittyvän infrastruktuurin standardointia ja sertifiointia. Tämän alan toimilla kehitetään nopeita ja kustannustehokkaita suunnittelu- ja valmistustekniikoita (kokoaaminen, rakentaminen, huolto ja kierrätys mukaan luettuina) digitaalisten työvälineiden ja automaation sekä monimutkaisten järjestelmien integrointivalmiuden avulla. Näin edistetään kilpailukykyisiä toimitusketjuja, jotka pystyvät nopeisiin toimituksiin markkinoilla alhaisemmin kustannuksin ja vaarantamatta toiminnan turvallisuutta ja varmuutta. Innovatiivisten materiaalien liikennesovellukset ovat niin ikään painopisteenä sekä ympäristö- ja kilpailukykytavoitteiden saavuttamiseksi että turvallisuuden ja varmuuden lisäämiseksi.

4.3.4 Täysin uusien liikennekonseptien tutkiminen

Tällä parannetaan Euroopan kilpailuetua pidemmällä aikavälillä. Strategista monialaista tutkimusta ja konseptien toimivuuden todistamista kohdennetaan innovatiivisiin liikennejärjestelmäratkaisuihin. Tällaisiin kuuluvat täysin automatisoidut ja muunlaiset uudet ilma-alus-, ajoneuvo- ja alustyyppit, joilla on pitkän aikavälin potentiaalia ja joiden ympäristötehokkuus on hyvä, sekä uudet palvelut.

4.4. Sosioekonominen ja käyttäytymistieteellinen tutkimus sekä ennakoivat toimet päätöksenteon tukena

Toimintapolitiikan analysoimista ja kehittämistä tukevat toimet, kuten näytön kerääminen, jotta voidaan ymmärtää käyttäytymistä liikenteen alueellisten, sosioekonomisten ja koko yhteiskuntaan liittyvien näkökohtien suhteen, ovat tarpeen edistettäessä innovointia ja koottaessa yhteistä näyttöä pohjaksi liikenteen aiheuttamiin haasteisiin vastaamiselle. Toimissa keskitytään kehittämään ja toteuttamaan liikennealan ja liikkuvuuden eurooppalaisia tutkimus- ja innovointipoliittikkoja, tulevaisuutta luotaavia tutkimuksia ja teknologian kehittämisen ennakoivia sekä vahvistamaan ERAa.

Paikallisten ja alueellisten erityispiirteiden, käyttäjien käyttäytymisen ja käsitysten, sosiaalisen hyväksyttävyyden, toimintapolitiittisten toimenpiteiden vaikutuksen, liikkuvuuden, muuttuvien tarpeiden ja mallien, tulevan kysynnän kehityksen, liiketoimintamallien ja niiden seurausten ymmärtäminen on ensiarvoisen tärkeää Euroopan liikennejärjestelmän kehittämisen kannalta. Vuotta 2050 ajatellen laaditaan skenaarioita, joissa otetaan huomioon yhteiskunnalliset suuntaukset, syy-seuraussuhteista saatu näyttö, toimintapolitiittikan tavoitteet ja arviot teknologian kehityksestä. Jotta alueellisen kehittämisen, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja eurooppalaisen liikennejärjestelmän väliset yhteydet tunnettaisiin paremmin, tarvitaan vakaita malleja järkevien poliittisten päätösten pohjaksi.

Tutkimuksessa keskitytään siihen, miten sosiaalista ja alueellista eriarvoisuutta liikkuvuudessa voitaisiin vähentää ja miten liikennevälineiden suojaattomien käyttäjien asemaa voitaisiin parantaa. Lisäksi on otettava huomioon talouskysymykset ja pohdittava erityisesti tapoja sisällyttää liikenteen ulkoiset kustannukset hintoihin liikennemuodosta riippumatta sekä verotus- ja hinnoittelumalleja. Tulevaisuutta luotaavaa tutkimusta tarvitaan arvioitaessa osaamiseen ja työpaikkoihin, tutkimuksen ja innovoinnin kehittymiseen ja käyttöönottoon sekä monikansalliseen yhteistyöhön kohdistuvia tulevia vaatimuksia.

4.5. Erityiset täytäntönnäkökohdat

Toimet järjestetään siten, että yhdennetty ja liikennemuotokohtainen lähestymistapa on tarvittaessa mahdollinen. Tarvitaan monivuotista näkyvyyttä ja jatkuvuutta kunkin liikennemuodon erityispiirteiden ja haasteiden kokonaisvaltaisen luonteen ja liikenteen eurooppalaisen teknologiayhteisön strategisten tutkimus- ja innovaatio-ohjelmien asiaan liittyvien näkökohtien huomioon ottamiseksi.

Yhteiseen ohjelmasuunnitteluun kuuluvien asiaan liittyvien aloitteiden (Joint Programming Initiatives, JPI) sekä julkisen sektorin sisäisten ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tukemista voidaan harkita. Asiaan liittyvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien toimien kanssa luodaan niin ikään asianmukaisia yhteyksiä. Toimilla pyritään myös lisäämään tukea pk-yrityksille ja edistämään niiden osallistumista.

5. ILMASTOTOIMET, YMPÄRISTÖ, RESURSSITEHOKKUUS JA RAAKA-AINEET

5.1. Ilmastonmuutoksen torjuminen ja siihen sopeutuminen

Ilmakehän hiilidioksidipitoisuudet ovat tällä hetkellä lähes 40 prosenttia suuremmat kuin teollisen vallankumouksen alussa, eivätkä ne ole viimeisten kahden miljoonan vuoden aikana koskaan olleet yhtä suuret. Muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöt vaikuttavat myös ilmastonmuutokseen ja ovat yhä merkittävämmässä asemassa. Jos ponnekkaisiin toimiin ei ryhdytä, ilmastonmuutos maksaa maailmalle vähintään 5 prosenttia BKT:stä joka vuosi – joidenkin skenaarioiden mukaan jopa 20 prosenttia. Varhaisten ja tehokkaiden toimien nettokustannukset sen sijaan voisivat jäädä noin yhteen prosenttiin BKT:stä vuosittain. Kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseksi ja ilmastonmuutoksen pahimpien vaikutusten välttämiseksi teollisuusmaiden on leikattava kasvihuonekaasupäästöjään 80–95 prosenttia vuoden 1990 tasoihin verrattuna vuoteen 2050 mennessä.

Näillä toimilla pyritäänkin kehittämään ja arvioimaan innovatiivisia, kustannustehokkaita ja kestäviä sopeutumis- ja hillitsemistoimenpiteitä ja strategioita, jotka koskevat sekä hiilidioksidipäästöjä että muita kasvihuonekaasupäästöjä ja aerosoleja, keskittyen sekä teknologisiin että muihin kuin teknologisiin vihreisiin ratkaisuihin tuottamalla näyttöä tietoisia, varhaisia ja tehokkaita toimia varten ja verkottamalla tarvittavat toimivaltuudet.

Tätä varten tutkimuksessa ja innovoinnissa keskitytään seuraaviin toimiin.

5.1.1 Ilmastonmuutoksen tuntemuksen parantaminen ja luotettavien ilmastoennusteiden tekeminen

Ilmastonmuutoksen syyt ja kehitys on tunnettava paremmin ja ilmastoennusteiden on oltava tarkempia, jotta yhteiskunta voi suojella ihmishenkiä, tavaroita ja infrastruktuureja ja varmistaa tehokkaan päätöksenteon ja asianmukaisten hillitsemis- ja sopeutumistoimien toteuttamisen. On oleellisen tärkeää parantaa tieteellistä tietopohjaa ilmastoon vaikuttavista tekijöistä, ilmastoprosesseista ja -mekanismeista, palauteilmiöistä ja kynnysarvoista, jotka liittyvät maa- ja meriekosysteemien ja napa-alueiden ekosysteemien sekä ilmakehän toimintaan. Ilmiön parempi ymmärtäminen mahdollistaa myös ilmastonmuutoksen entistä tarkemman havainnoinnin ja sen syiden määrittelyn luonnollisiksi ja ihmisen toiminnan aiheuttamiksi. Ajallisesti ja alueellisesti aiheellisten ilmastoennusteiden luotettavuuden parantamista tuetaan parantamalla mittauksia ja kehittämällä tarkempia skenaarioita ja malleja, myös koko maapallon kattavia ilmastomalleja, joissa otetaan huomioon ilmaston muinaishistoria.

5.1.2 Vaikutusten ja heikkojen kohtien arvioiminen sekä innovatiivisten ja kustannustehokkaiden sopeutumis-, riskinvälttämisen- ja hallintatoimenpiteiden kehittäminen

Tiedot yhteiskunnan, talouden ja ekosysteemien kyvystä sopeutua ilmastonmuutokseen eivät ole kattavia. Ympäristön, talouden ja yhteiskunnan ilmastosopeutumisen parantamiseen tähtääviä tehokkaita, oikeudenmukaisia ja sosiaalisesti hyväksyttäviä toimenpiteitä varten on analysoitava yhdenmukaisesti nykyisiä ja tulevia vaikutuksia, heikkoja kohtia, väestön altistumista, riskejä ja niiden hallintaa, toissijaisia vaikutuksia kuten muuttoa ja konflikteja, ilmastonmuutokseen liittyviä kustannuksia ja mahdollisuuksia ja niiden vaihtelua ottaen huomioon ääri-ilmiöt sekä niihin liittyvät ilmastosta johtuvat vaarat ja niiden toistuvuus. Analyysi tehdään myös haittavaikutuksista, joita ilmastonmuutoksella on biologiseen monimuotoisuuteen, ekosysteemeihin ja ekosysteemipalveluihin, vesivaroihin, infrastruktuureihin sekä taloudellisiin ja luonnonvaroihin. Keskiössä ovat arvokkaimmat luonnon ekosysteemit ja rakennetut ympäristöt sekä tärkeimmät yhteiskunnan, kulttuurin ja talouden alat kaikkialla Euroopassa. Toimilla selvitetään vaikutuksia ja kasvavia riskejä, joita ihmisten terveydelle aiheutuu ilmastonmuutoksesta, ilmastosta johtuvista vaaroista ja kasvihuonekaasupitoisuuksien lisääntymisestä ilmakehässä. Tutkimuksilla arvioidaan innovatiivisia, oikeudenmukaisesti jakautuvia ja kustannustehokkaita tapoja sopeutua ilmastonmuutokseen. Tämä kattaa myös luonnonvarojen ja ekosysteemien suojelemisen ja sopeuttamisen ja niihin liittyvät vaikutukset sekä reagoitapojen kehittämisen ja täytäntöönpanon kaikilla tasoilla ja kaikissa mittakaavoissa. Myös ilmastonmuokausvaihtoehtojen mahdolliset vaikutukset, kustannukset, riskit ja hyödyt otetaan huomioon. Sopeutumiseen ja riskien ehkäisyyn tähtäävien toimintapoliittisten valintojen monimutkaisia vuorovaikutuksia, konflikteja ja yhteisvaikutuksia muiden ilmasto- ja alakohtaisten politiikkojen kanssa selvitetään, muun muassa vaikutuksia työllisyyteen ja suojaattomien ryhmien elintason.

5.1.3 Vaikutusten lieventämiseen tähtäävien politiikkojen tukeminen, myös muiden alakohtaisten politiikkojen vaikutuksiin kohdistuvat tutkimukset

Unionin siirtyminen kohti kilpailukykyistä, resurssitehokasta ja ilmastonmuutosta kestävästä taloutta ja yhteiskuntaa vuoteen 2050 mennessä edellyttää tehokkaita, pitkäaikaisia, vähäpäästöisiä strategioita ja huomattavaa edistymistä innovointivälillä. Tutkimuksissa arvioidaan ilmastonmuutoksen hillitsemisvaihtoehtojen ympäristö- ja sosioekonomiset riskit, mahdollisuudet ja vaikutukset. Niissä arvioidaan myös muiden alakohtaisten politiikkojen vaikutusta. Tutkimusten avulla tuetaan uusien ilmasto-energia-talouksien kehittämistä ja validointia ottaen huomioon talouden välineet ja asiaan liittyvät ulkoisvaikutukset, ja tarkoituksena on testata hillitsemispolitiikan vaihtoehtoja ja vähähiilisen teknologian kehityspolkuja eri mittakaavoissa keskeisten talouden ja yhteiskunnan alojen osalta unionissa ja maailmanlaajuisesti. Toimilla

helpotetaan teknologista, institutionaalista ja sosioekonomista innovointia parantamalla yhteyksiä tutkimuksen ja sovelusten välillä sekä yrittäjien, loppukäyttäjien, tutkijoiden, päättäjien ja tutkimuslaitosten välillä.

5.2. Ympäristönsuojelu, luonnonvarojen, vesien, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien kestävä hoito

Yhteiskunnilla on suuri haaste saada aikaan kestävä tasapaino ihmisten tarpeiden ja ympäristön välillä. Ympäristöresurssit, kuten vesi, ilma, biomassa, hedelmällinen maaperä, biologinen monimuotoisuus, ekosysteemit ja niiden tarjoamat palvelut, tukevat Euroopan ja maailman talouden toimintaa ja elämänlaatua. Maailmanlaajuisesti luonnonvaroihin liittyvien liiketoimintamahdollisuuksien odotetaan olevan arvoltaan yli 2 biljoonaa euroa vuoteen 2050 mennessä⁽¹⁾. Tästä huolimatta ekosysteemejä vaurioitetaan Euroopassa ja maailmanlaajuisesti luonnon palautumiskykyä enemmän ja ympäristöresursseja ylihyödynnetään ja jopa tuhoataan. Esimerkiksi 1 000 neliökilometriä hedelmällisimpiin kuuluvasta maaperästä ja arvokkaimmista ekosysteemeistä unionissa häviää joka vuosi, ja neljännes makeasta vedestä menee hukkaan. Tällainen toiminta ei saa jatkua. Tutkimuksen avulla on voitava kääntää ympäristölle haitallisia suuntauksia päinvastaisiksi ja varmistaa, että ekosysteemit tarjoavat jatkossakin hyvinvoinnille, taloudelliselle vauraudelle ja kestäväälle kehitykselle välttämättömiä resursseja, hyödykkeitä ja palveluja.

Toiminnan tavoitteena onkin antaa osaamista ja välineitä sellaista luonnonvarojen hoitoa ja suojelua varten, jolla saavutetaan kestävä tasapaino rajallisten luonnonvarojen ja yhteiskunnan ja talouden nykyisten ja tulevien tarpeiden välillä.

Tätä varten tutkimuksessa ja innovoinnissa keskitytään seuraaviin toimiin.

5.2.1 Tiedon lisääminen biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemien toiminnasta, niiden vuorovaikutuksesta sosiaalisten järjestelmien kanssa ja niiden asemasta talouden ja ihmisten hyvinvoinnin ylläpidossa

Ihmisen toiminta voi käynnistää ympäristössä pysyviä muutoksia, jotka vaikuttavat ekosysteemien luonteeseen ja niiden biologiseen monimuotoisuuteen. Tällaisiin riskeihin on elintärkeää varautua arvioimalla, seuraamalla ja ennustamalla vaikutuksia, joita ihmisen toimilla on ympäristöön, mukaan luettuna maankäytön muutokset, ja ympäristön muutoksilla ihmisten hyvinvointiin. Merten (rannikkoalueilta avomerelle mukaan luettuna meriluonnonvarojen kestävyys), napa-alueiden, makean veden sekä maa- ja kaupunkialueiden ekosysteemejä, pohjavedestä riippuvaiset ekosysteemit mukaan luettuina, koskeva tutkimus auttaa ymmärtämään paremmin luonnonvarojen ja sosiaalisten, taloudellisten ja ekologisten järjestelmien välistä monimutkaista vuorovaikutusta, myös luonnollisia kriittisiä pisteitä, sekä ihmisten luomien ja biologisten järjestelmien sietokykyä tai haavoittuvuutta. Tällöin tutkitaan, miten biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit toimivat ja reagoivat ihmisen toiminnan vaikutuksiin, miten ne voidaan palauttaa ja miten tämä vaikuttaa talouksiin ja ihmisten hyvinvointiin. Lisäksi etsitään ratkaisuja Euroopan laajuisiin ja kansainvälisiin luonnonvarahaasteisiin. Tällainen tutkimus auttaa laatimaan toimintapolitiikkoja ja käytäntöjä, joilla varmistetaan sosiaalisen ja taloudellisen toiminnan pysyminen ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden kestävyuden ja sopeutumiskyvyn rajoissa.

5.2.2 Yhdennettyjen lähestymistapojen kehittämiseen vesivaroihin liittyviä haasteita sekä vesivarojen ja vesipalvelujen kestäväan hoitoon ja käyttöön siirtymistä varten

Makean veden saatavuudesta ja laadusta on tullut maailmanlaajuisia ongelmia, joilla on kauaskantoisia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia. Erilaisten ja usein keskenään ristiriitaisten käyttötarkoitusten (esim. maatalous, teollisuus, vapaa-ajan toiminta, julkiset palvelut, ekosysteemit sekä maisemanhoito, ympäristön ennallistaminen ja parantaminen) kysynnän jatkuvasti kasvaessa sekä vesivarojen lisääntyvän haavoittuvuuden vuoksi, jota ilmastonmuutos ja globaalimuutos, kaupungistuminen sekä makean veden resurssien pilaantuminen ja ylihyödyntäminen pahentavat entisestään, veden laadun ja saatavuuden ylläpito ja parantaminen sekä ihmisen toiminnan makean veden ekosysteemeihin kohdistuvien vaikutusten lieventäminen ovat käynnissä kriittiseksi haasteeksi eri alojen vedenkäyttäjille ja vesiekosysteemeille.

Tutkimuksella ja innovoinnilla käsitellään näitä paineita ja tuotetaan yhdennettyjä strategioita, välineitä, teknologioita ja innovatiivisia ratkaisuja, joiden tarkoituksena tyydyttää nykyiset ja tulevat tarpeet. Sillä pyritään kehittämään tarkoituksemukaisia vesihuoltostrategioita, parantamaan veden laatua, tasapainottamaan veden kysyntää ja sen saatavuutta tai tarjontaa eri tasoilla ja eri mittakaavoissa, sulkemaan vesikierto, edistämään loppukäyttäjien käyttäytymistottumusten kestävyyttä sekä puuttumaan veteen liittyviin riskeihin säilyttäen samalla vesiekosysteemien eheys, rakenne ja toimivuus unionin alalla toteuttamien politiikkojen mukaisesti.

⁽¹⁾ PricewaterhouseCoopersin luonnonvarojen (energia, metsä, elintarvikkeet, maatalous, vesi ja metallit mukaan luettuina) kestävyyttä koskevien liiketoimintamahdollisuuksien maailmanlaajuisesta markkinapotentiaalista laatimat arviot ja WBCSD (2010) Vision 2050: The New Agenda for Business, World Business Council for Sustainable Development: Geneva, URL: http://www.wbcsd.org/web/projects/BZrole/Vision2050-FullReport_Final.pdf

5.2.3 Tiedon ja välineiden tuottaminen tehokasta päätöksentekoa ja yleistä sitoutumista varten

Sosiaalisissa, taloudellisissa ja hallintojärjestelmissä on vielä käsiteltävä sekä luonnonvarojen ehtymistä että ekosysteemeille aiheutuvia haittoja. Tutkimuksen ja innovoinnin avulla voidaan tehdä tarvittavia päätöksiä luonnonvarojen ja ekosysteemien hoidosta, jotta ekologista tasapainoa horjuttavilta ilmasto- ja ympäristömuutoksilta vältyttäisiin tai niihin voitaisiin sopeutua ja jotta kestävyuden takaavia institutionaalisia, taloudellisia, käyttäytymisen ja teknologisia muutoksia voitaisiin edistää. Tutkimus tukee tällä tavoin sellaisten järjestelmien kehittämistä, joilla biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja pidetään arvossa ja joilla autetaan ymmärtämään luonnonvarojen arvoa ja ekosysteemipalvelujen toimintaa. Etusijalle asetetaan toimintapolitiikan kannalta kriittiset ekosysteemit ja ekosysteemipalvelut, kuten makea vesi, meret ja valtameret (myös rannikkoalueet), metsät, napa-alueet, ilmanlaatu, biologinen monimuotoisuus, maankäyttö ja maaperä. Yhteiskuntien ja ekosysteemien kykyä sietää epäpuhtauksia ja taudinaiheuttajia ja palautua katastrofeista, mukaan lukien luonnononnettomuudet (kuten maanjäristykset, tulivuorenpurkaukset, tulvat ja kuivuus) ja metsäpalot, tuetaan parantamalla ennustusvalmiuksia, varhaisvaroitusta sekä heikkojen kohtien ja vaikutusten arvioimista, myös monien eri riskien ollessa kyseessä. Tutkimuksella ja innovoinnilla tuetaan näin ympäristöystävällisyyteen ja resurssitehokkuuteen tähtääviä toimintapolitiikkoja sekä tarjotaan vaihtoehtoja tehokasta näyttöön perustuvaa ja turvallisisa rajoissa toimivaa hallintotapaa varten. Poliitiikan johdonmukaisuutta, korvaavuuksien ratkaisemista ja eturistiriitojen hallintaa pyritään parantamaan innovatiivisilla tavoilla. Samalla pyritään lisäämään suuren yleisön tietoisuutta tutkimustuloksista ja kansalaisten osallistumista päätöksentekoon.

5.3. Muiden kuin energia- ja maatalousraaka-aineiden kestävän saannin varmistaminen

Rakennus-, kemikaali-, auto-, avaruusteknologia- sekä kone- ja laitealojen kaltaiset alat, joiden yhteenlaskettu lisäarvo on yli 1 000 miljardia euroa ja jotka työllistävät noin 30 miljoonaa ihmistä, ovat riippuvaisia raaka-aineiden saatavuudesta. Unioni on rakennusmineraalien suhteen omavarainen. Vaikka unioni kuuluu joidenkin teollisuusmineraalien suurimpiin tuottajiin maailmassa, se on kuitenkin useimpien tällaisten materiaalien nettotuojia. Unioni on myös suuresti riippuvainen metallimineraalien tuonnista ja täysin riippuvainen joidenkin kriittisten raaka-aineiden tuonnista.

Viimeisimmät suuntauksukset antavat ymmärtää, että raaka-aineiden kysyntää ohjaa kehittyvien talusalueiden kysyntä ja tärkeimpien mahdollistavien teknologioiden nopea leviäminen. Euroopan on varmistettava, että sen rajojen sisä- ja ulkopuolelta tulevien raaka-ainetoimitusten hallinta ja toimitukset ovat kestäviä kaikilla raaka-aineiden saannista riippuvaisilla aloilla. Kriittisiä raaka-aineita koskevan toimintapolitiikan linjaukset esitellään raaka-aineita koskevassa komission aloitteessa (1).

Toiminnan tarkoituksena onkin parantaa raaka-aineita koskevaa tietämyspohjaa ja kehittää innovatiivisia ratkaisuja raaka-aineiden kustannustehokkaaseen ja ympäristöystävälliseen etsintään, louhintaan, jalostamiseen, uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja talteenottoon ja niiden korvaamiseen taloudellisesti houkuttelevilla ja ympäristön kannalta kestäväillä vaihtoehtodoilla, joilla on vähäisempi ympäristövaikutus.

Tätä varten tutkimuksessa ja innovoinnissa keskitytään seuraaviin toimiin.

5.3.1 Raaka-aineiden saatavuutta koskevan tietämyspohjan parantaminen

Maailman ja unionin luonnonvarojen pitkän aikavälin saatavuuden arviointia parannetaan. Tämä koskee muun muassa kaupunkikaivoksia (kaatopaikat ja kaivosjäte), rannikkovesien ja syvänmeren luonnonvaroja (esim. harvinaisten maamineeraalien louhiminen merenpohjasta) ja niihin liittyviä epävarmuustekijöitä. Tällainen tietämys auttaa yhteiskuntaa käyttämään, kierrättämään ja uudelleenkäyttämään niukkoja tai ympäristölle haitallisia raaka-aineita entistä tehokkaammin. Samalla kehitetään ekosysteemilähestymistavan pohjalta maailmanlaajuisia sääntöjä, käytänteitä ja normeja taloudellisesti kannattavaan, ympäristön kannalta järkevään ja sosiaalisesti hyväksyttävään luonnonvarojen etsintään, louhintaan ja jalostukseen, maankäytön ja merten aluesuunnittelun käytännöt mukaan luettuina.

5.3.2 Maalta ja mereltä saatavien raaka-aineiden, myös mineraalivarojen, kestävän saannin ja käytön edistäminen (etsintä, louhintä, jalostus, uudelleenkäyttö, kierrätys ja talteenotto)

Raaka-aineiden koko elinkaaren kohdistuvaa tutkimusta ja innovointia tarvitaan, jotta voidaan varmistaa eurooppalaiselle teollisuudelle välttämättömien raaka-aineiden kohtuuhintainen, luotettava ja kestävä saanti ja hallinta. Luonnonvarojen käyttöä voidaan tehostaa kehittämällä ja hyödyntämällä taloudellisesti kannattavia, sosiaalisesti hyväksyttäviä ja ympäristöystävällisiä etsintä-, louhintä- ja jalostusteknologioita. Tämä koskee myös maalta ja mereltä saatavia mineraalivaroja, ja toiminnassa hyödynnetään myös kaupunkikaivosten potentiaali. Unionin riippuvuutta primaariraaka-aineista voidaan myös vähentää uusilla, taloudellisesti kannattavilla ja resurssitehokkailla kierrätys- ja talteenottoteknologioilla,

(1) KOM(2008) 699 lopullinen.

liiketoimintamalleilla ja -prosesseilla, muun muassa suljetun kierron prosesseilla ja järjestelmillä. Tähän sisältyy tarve käyttöön pidentämiseen, laadukkaaseen kierrätykseen ja talteenottoon sekä luonnonvarojen tuhlaamisen huomattavaan vähentämiseen. Lähestymistapa kattaa koko elinkaaren saatavilla olevien raaka-aineiden toimituksista elinkaaren loppuun vähimmällä mahdollisella energiankäytöllä ja resurssivaatimuksilla.

5.3.3 Vaihtoehtojen löytäminen kriittisille raaka-aineille

Joidenkin raaka-aineiden maailmanlaajuisen saatavuuden esimerkiksi kaupan rajoitteista johtuvaa mahdollista heikkene- mistä ennakoita selvitetään ja kehitetään kriittisille raaka-aineille kestäviä korvaavia ja vaihtoehtoisia raaka-aineita, jotka toimivat vastaavanlaisesti. Näin vähennetään unionin riippuvuutta primaariraaka-aineista ja parannetaan ympäristövaiku- tuksia.

5.3.4 Raaka-aineita koskevan yhteiskunnallisen tietoisuuden ja osaamisen lisääminen

Tarvittava siirtyminen omavaraisempaan ja resurssitehokkaampaan talouteen edellyttää kulttuurin ja käyttäytymisen muu- toksia sekä sosioekonomisia, systeemisiä ja institutionaalisia muutoksia. Unionin raaka-ainesektorin osaamisvajae aiheuttaa yhä enemmän ongelmia (myös eurooppalaisessa kaivosteollisuudessa), ja niiden ratkaisemiseksi kannustetaan entistä toimivampia kumppanuuksia yliopistojen, geologisten tutkimuslaitosten, teollisuuden ja muiden sidosryhmien välillä. Lisäksi on erittäin tärkeää tukea innovatiivisten vihreiden taitojen kehittämistä. Suuri yleisö ei edelleenkaan ole riittävästi tietoinen kotimaisten raaka-aineiden merkityksestä Euroopan taloudelle. Tarvittavien rakenteellisten muutosten helpotta- miseksi tutkimuksella ja innovoinnilla pyritään voimaannuttamaan kansalaisia, poliittisia päättäjiä, käytännön toimijoita ja laitoksia.

5.4. Siirtyminen vihreään talouteen ja yhteiskuntaan ekoinnovoinnin avulla

Unioni ei voi menestyä maailmassa, jossa kulutetaan yhä enemmän luonnonvaroja, tuhoaan yhä enemmän ympäristöä ja hävitetään yhä enemmän biologista monimuotoisuutta. Kasvun erottaminen luonnonvarojen käytöstä edellyttää raken- teellisia muutoksia siihen, miten näitä luonnonvaroja käytetään, uudelleenkäytetään ja hoidetaan suojellen samalla ympä- ristöä. Ekoinnovaatioilla voimme vähentää ympäristöön kohdistuvaa painetta, lisätä resurssitehokkuutta ja ohjata unionia kohti resurssi- ja energiatehokasta taloutta. Ekoinnovoinnilla luodaan myös paljon kasvu- ja työllistymismahdollisuuksia ja parannetaan Euroopan kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla, joiden arvioidaan kasvavan biljoonan euron markkinoiksi vuoden 2015 jälkeen⁽¹⁾. Yrityksistä 45 prosenttia on jo ottanut käyttöön jonkinlaista ekoinnovointia. Arvioiden mukaan noin 4 prosenttia ekoinnovaatioista johti yli 40 prosentin vähennykseen raaka-aineen käytössä tuotantopanoksikköä kohti⁽²⁾, eli potentiaalia on tulevaisuutta ajatellen paljon. On kuitenkin yleistä, että erittäin lupaavat ja teknisesti edistyneet ekoinnovatiiviset teknologiat, prosessit, palvelut ja tuotteet eivät pääse markkinoille kaupallistamista edeltävään vaiheeseen liittyvien haasteiden vuoksi eikä niistä saada niiden kaikkia taloudellisia ja ympäristöhyötyjä, koska yksityiset sijoittajat pitävät niiden kehittämistä ja markkinoille tuomista liian suurena riskinä.

Näillä toimilla pyritään siksi edistämään kaikenlaista ekoinnovointia, joka mahdollistaa siirtymisen vihreään talouteen.

Tätä varten tutkimuksessa ja innovoinnissa keskitytään seuraaviin toimiin.

5.4.1 Ekoinnovatiivisten teknologioiden, prosessien, palvelujen ja tuotteiden lisää- minen, myös tuotannon ja kulutuksen raaka-ainemäärien vähentämistapojen tut- kiminen, tähän liittyvien esteiden poistaminen ja markkinoille saattamisen edis- täminen

Tuetaan kaikkia ekoinnovoinnin muotoja, sekä asteittaisia että radikaaleja, joissa yhdistetään teknologiaan, organisointiin, yhteiskuntaan, käyttäytymiseen, liiketoimintaan ja politiikkaan liittyvää innovointia ja vahvistetaan kansalaisyhteiskunnan osallistumista. Näin luodaan pohjaa kierrätystaloudelle vähentäen samalla ympäristövaikutuksia, lisäten ympäristön sieto- kykyä ja ottaen huomioon ympäristölle ja mahdollisesti muille aloille aiheutuvat heijastusvaikutukset. Tähän kuuluvat käyttäjälähtöinen innovointi, liiketoimintamallit, teollinen symbioosi, tuotepalvelujärjestelmät, tuotesuunnittelu, elinka- ariajattelu ja kehdosta kehtoon -lähestymistapa sekä mahdolliset keinot vähentää tuotannon ja kulutuksen raaka-ainemääriä sekä tähän liittyvien esteiden poistaminen. Mahdollista siirtymistä kestävämpiin kulutusmalleihin käsitellään. Tavoitteena

⁽¹⁾ Euroopan parlamentti, *Policy Department Economic and Scientific Policy*, "Eco-innovation - putting the EU on the path to a resource and energy efficient economy, Study and briefing notes", maaliskuu 2009.

⁽²⁾ Ekoinnovoinnin seurantakeskus, "The Eco-Innovation Challenge - Pathways to a resource-efficient Europe - Annual Report 2010", toukokuu 2011.

on parantaa resurssitehokkuutta vähentämällä absoluuttisesti mitattuna tuotantopanoksia, jätettä ja vaarallisten aineiden päästöjä (esim. niitä, jotka on mainittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1907/2006⁽¹⁾) arvoketjussa sekä edistää uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja resurssien korvaamista.

Pääasiassa pyritään helpottamaan teollisuuden ja etenkin aloittelevien ja innovatiivisten pk-yritysten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja loppukäyttäjien parissa siirtymistä tutkimuksesta markkinoille aina prototyyppien kehittelystä ja teknisen, sosiaalisen ja ympäristötehokkuuden demonstroinnista unionin kannalta merkittävien ekoinnovatiivisten tekniikoiden, tuotteiden, palvelujen tai käytäntöjen ensisovelluksiin ja markkinoille saattamiseen. Toimet edistävät ekoinnovoinnin kehityksen ja laajan käyttöönoton esteiden poistamista ja kyseisille ratkaisuille tarkoitettujen markkinoiden luomista tai laajentamista sekä unionin yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukyyn parantamista maailmanmarkkinoilla. Ekoinnovojien verkottumisella pyritään myös lisäämään tietämyksen levittämistä ja hyödyntämistä ja liittämään tarjonta paremmin kysyntään.

5.4.2 Innovatiivisten politiikkojen ja yhteiskunnallisten muutosten tukeminen

Siirtyminen vihreään talouteen ja yhteiskuntaan edellyttää rakenteellisia ja institutionaalisia muutoksia. Tutkimuksella ja innovoinnilla puututaan tärkeimpiin yhteiskunnallisten ja markkinoiden muutosten esteisiin ja pyritään voimaannuttamaan kuluttajia, liike-elämän johtajia ja poliittisia päättäjiä käyttäytymään innovatiivisella ja kestäväällä tavalla, käyttäen hyväksi humanistisia ja yhteiskuntatieteitä. Jotta paradigmanmuutos kohti vihreää taloutta ja yhteiskuntaa saadaan aikaan, on kehitettävä vankk pohjaisia ja läpinäkyviä välineitä, menetelmiä ja malleja tarvittavien tärkeimpien taloudellisten, yhteiskunnallisten, kulttuurin ja institutionaalisten muutosten arvioimiseen ja mahdollistamiseen. Tutkimustoiminnassa selvitetään, miten kestäviä elintapoja ja kulutusmalleja voidaan edistää. Tutkimuksessa yhdistyvät sosioekonominen tutkimus, käyttäytymistiede, käyttäjien osallistuminen ja innovoinnin yleinen hyväksyntä sekä toimet tiedotuksen ja yleisen tietoisuuden parantamiseksi. Demonstrointitoimia hyödynnetään kaikin tavoin.

5.4.3 Edistymisen mittaaminen ja arviointi pyrittäessä vihreään talouteen

On tarpeen kehittää vankat indikaattorit kaikilla soveltuvilla avaruudellisilla mitta-asteikoilla, jotka täydentävät BKT:tä, sekä menetelmät ja järjestelmät, joilla tuetaan ja arvioidaan siirtymistä vihreään talouteen ja asiaan liittyvien toimintapoliittisten vaihtoehtojen tehokkuutta. Elinkaarilähestymistavan avulla tutkimuksella ja innovoinnilla parannetaan tietojen laatua ja saatavuutta ja resurssitehokkuuteen ja ekoinnovointiin liittyviä mittaamenetelmiä ja -järjestelmiä ja helpotetaan innovatiivisten vaikutusten lieventämishelmien kehittämistä. Sosioekonomisen tutkimuksen avulla ymmärretään paremmin tuottajan ja kuluttajan käyttäytymisen perussyitä, jolloin voidaan suunnitella tehokkaampia toimintapoliittisia välineitä, joilla helpotetaan siirtymistä resurssitehokkaaseen ja ilmastonmuutokseen sopeutuvaan talouteen. Lisäksi kehitetään teknologian arviointimenetelmiä ja integroitua mallinnusta resurssitehokkuutta ja ekoinnovointia koskevien toimintapoliittikkojen tukemiseksi kaikilla tasoilla, ja samalla lisätään toimintapoliittikan johdonmukaisuutta ja ratkaistaan korvaavuuksia. Tulosten avulla voidaan seurata, arvioida ja vähentää tuotantoon ja kulutukseen liittyviä materiaali- ja energia-
virtoja ja poliittiset päättäjät ja yritykset voivat ottaa ympäristökustannukset ja ulkoisvaikutukset huomioon toimissaan ja päätöksissään.

5.4.4 Resurssitehokkuuden edistäminen digitaalisten järjestelmien avulla

Innovaatiot tieto- ja viestintätekniikassa voivat olla keskeinen väline resurssitehokkuutta tuettaessa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi nykyaikainen ja innovatiivinen tieto- ja viestintätekniikka auttaa saamaan aikaan huomattavia tehokkuusetuja tuottavuuden kannalta, erityisesti automatisoiduilla prosesseilla, reaaliaikaisella seurannalla ja päätöksenteon tuki-järjestelmillä. Tieto- ja viestintätekniikan käytöllä pyritään nopeuttamaan asteittaista luonnonvarojen kulutuksen vähentämistä taloudessa siirtymällä enemmän digitaalisiin palveluihin ja helpottamaan kulutuskäyttäytymisen ja liiketoimintamallien muutoksia tulevaisuuden tieto- ja viestintätekniikan käytöllä.

5.5. Kattavien ja jatkuvatoimisten maapallon ympäristön havainnointi- ja tietojärjestelmien kehittäminen

Kattavat ympäristön havainnointi- ja tietojärjestelmät ovat välttämättömiä, kun pyritään varmistamaan tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen vastaamisen edellyttämien pitkän aikavälin tietojen saanti. Järjestelmiä käytetään ilmaston, luonnonvarojen (myös raaka-aineiden), maaekosysteemien, meriekosysteemien (sekä rannikkoalueet että avomeri) ja ekosysteemipalvelujen kunnon, tilan ja kehityssuuntauksien seuraamiseen, arvioimiseen ja ennustamiseen sekä vähähiilisten ja ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevien toimintapoliittikkojen ja vaihtoehtojen arvioimiseen kaikilla talouden aloilla. Järjestelmistä saatavaa tietoa ja osaamista käytetään strategisten resurssien älykkään käytön edistämiseen, näyttöön perustuvien politiikkojen kehittämisen tukemiseen, uusien ympäristö- ja ilmastopalvelujen edistämiseen ja uusien mahdollisuuksien luomiseen maailmanmarkkinoilla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

Maapallon havainnoinnin ja seurannan valmiuksien, tekniikoiden ja tietoinfrastruktuurien on perustuttava edistymiseen tieto- ja viestintäteknikassa, avaruusteknologioissa ja mahdollistavissa verkostoissa, kaukohavainnoinnissa, uudenaikaisissa in situ -sensoreissa, liikkuvissa palveluissa, viestintäverkoissa, osallistavissa verkkopalveluvälineissä ja paremmassa tietotekniikan ja mallinnuksen infrastruktuurissa, jotta tarkkoja tietoja, ennustuksia ja ennusteita saadaan jatkuvasti ja hyvissä ajoin. Ilmaista, avointa ja rajoittamatonta pääsyä yhteentoimiviin tietoihin kannustetaan, samoin kuin tutkimustulosten tarkoituksenmukaista ja tarvittaessa suojattua säilytystä, hallintaa ja levittämistä. Toimilla autetaan määrittelemään Copernicus-ohjelman tulevia operatiivisia toimia ja tehostamaan Copernicus-tietojen käyttöä tutkimustoimissa.

5.6. Kulttuuriperintö

Kulttuuriperintö on ainutlaatuisia ja korvaamatonta aineellisessa muodossaan samoin kuin aineettoman arvonsa, kulttuurisen merkittävyytensä ja merkityksensä vuoksi. Se on tärkeä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, identiteetin ja hyvinvoinnin taustatekijä ja se edistää merkittävällä tavalla kestävästä kasvusta ja työpaikkojen luomisesta. Euroopan kulttuuriperintö on kuitenkin vaurioitumassa ja rapistumassa, ja tilannetta pahentaa siihen yhä useammin kohdistuva ihmisen toiminta (esim. matkailu) ja ilmastomuutoksesta johtuvat äärimmäiset sääilmiöt sekä muut luonnonuhat ja -katastrofit.

Toiminnan tarkoituksena on tuottaa sopeutumis- ja hillitsemisstrategioiden, -menetelmien, -teknologioiden, -tuotteiden ja -palvelujen avulla osaamista ja innovatiivisia ratkaisuja ilmastomuutoksen uhkaaman Euroopan aineellisen kulttuuriperinnön säilyttämiseen ja hallintaan.

Tätä varten monialaisessa tutkimuksessa ja innovoinnissa keskitytään seuraaviin toimiin.

5.6.1 Sietokyvyn määrittely havainnoinnin, seurannan ja mallintamisen avulla

Kehitetään uusia ja parempia vaurioiden arviointi-, seuranta- ja mallintamistekniikoita, joilla parannetaan tieteellistä tietopohjaa ilmastomuutoksen ja muiden ympäristöstä ja ihmisen toiminnasta johtuvien riskitekijöiden vaikutuksista kulttuuriperintöön. Skenaarioiden, mallien ja välineiden, myös arvokäsityksen analysoinnin, avulla tuotettu osaaminen ja ymmärtäminen auttaa luomaan vankkaa tieteellistä pohjaa selviytymisstrategioiden, -politiikkojen ja -vaatimusten kehittämiseksi osana kulttuuriperinnön yhtenäistä riskien arviointi- ja hallintakehystä.

5.6.2 Parempi käsitys siitä, miten yhteisöt kokevat ilmastomuutoksen, maanjäristysten ja tulivuorenpurkausten uhat ja reagoivat niihin

Tutkimuksella ja innovoinnilla kehitetään yhdennettyjä lähestymistapoja käyttäen kulttuuriperinnön, kulttuurimaisemien ja historiallisten asuinpaikkojen säilyttämiseen resurssitehokkaita ennaltaehkäisy-, sopeutumis- ja hillitsemisratkaisuja, joihin kuuluu innovatiivisia menetelmiä, teknologioita, tuotteita ja palveluja.

5.7. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Toimilla edistetään unionin osallistumista monenvälisiin prosesseihin ja aloitteisiin, kuten hallitustenväliseen ilmastomuutospaneeliin (IPCC), biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevään hallitustenväliseen tiede- ja politiikkafoorumiin (IPBES) ja kaukokartoitusta käsittelevään ryhmään (GEO) sekä niiden rahoittamista. Muiden suurten julkisten ja yksityisten tutkimuksen rahoittajien ja merkittävien tutkimusverkostojen kanssa tehtävällä yhteistyöllä parannetaan maailman ja eurooppalaisen tutkimuksen tehokkuutta ja edistetään tutkimuksen maailmanlaajuisia hallinnointia.

Tiede- ja teknologiayhteistyöllä edistetään ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) maailmanlaajuisia teknologiamekanismia ja helpotetaan teknologian kehittämistä, innovointia ja siirtoa ilmastomuutoksen sopeutumisen ja kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusten hillitsemisen tueksi.

YK:n Rio+20-konferenssin tulosten pohjalta tutkitaan mekanismeja, jolla voitaisiin jatkuvasti kerätä, koota ja analysoida kestävästä kehityksestä ja vihreän talouden keskeisiä kysymyksiä koskevaa tieteellistä ja teknologista tietämystä. Mekanismit sisältävät kehityksen edistymisen mittaamisen. Tällä täydennetään nykyisten tiedepaneelien ja tieteellisten elinten työtä ja pyritään synergiaan niiden kanssa.

Tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen kuuluvilla tutkimustoimilla edistetään Copernicus-ohjelman operatiivisia palveluja tarjoamalla Copernicusta varten kehittämistä koskeva tietämyspohja.

Yhteiseen ohjelmasuunnitteluun kuuluvien asiaan liittyvien aloitteiden (Joint Programming Initiatives, JPI) ja julkisen sektorin sisäisten ja julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien tukemista voidaan harkita.

Asiaan liittyvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien toimien sekä eurooppalaisten teknologiayhteisöjen tutkimus- ja innovointiohjelmien asiaan liittyvien näkökohtien kanssa luodaan niin ikään asianmukaisia yhteyksiä.

Erityistoimenpiteillä varmistetaan, että unionissa ilmaston, resurssitehokkuuden ja raaka-aineiden aloilla tehdyn tutkimuksen ja innovoinnin tulokset hyödynnetään unionin muissa ohjelmissa, kuten LIFE+-ohjelmassa, ERI-rahastoissa ja ulkoisen yhteistyön ohjelmissa.

Lisäksi toimet muun muassa tukeutuvat ekoinnovointiohjelmassa toteutettuihin toimiin ja vahvistavat niitä.

Toimenpiteisiin sisältyy myös jatkuvia analyysejä tieteen ja teknologian edistyksestä unionissa ja sen suurissa kumppanimaissa ja suurilla kumppanialueilla, varhaisessa vaiheessa tehtäviä selvityksiä uusien ympäristöteknologioiden ja -käytäntöjen markkinamahdollisuuksista sekä ennakoitavia tutkimus- ja innovointipolitiikkaan.

6. EUROOPPA MUUTTUVASSA MAAILMASSA – OSALLISTAVAT, INNOVATIIVISET JA POHTIVAT YHTEISKUNNAT

Tähän jaksoon sisältyy tutkimus- ja innovointitoimia, joilla pyritään tekemään yhteiskunnista osallistavampia, innovatiivisempia ja pohtivampia, ja myös erityistoimenpiteitä, joilla tuetaan erityisesti tässä yhteiskunnallisessa haasteessa mainittuja monialaisia kysymyksiä⁽¹⁾.

6.1. Osallistavat yhteiskunnat

Eurooppalaisten yhteiskuntien nykysuuntauksiin sisältyy mahdollisuuksia lisätä Euroopan yhtenäisyyttä mutta samalla myös riskejä ja haasteita. Nämä mahdollisuudet, riskit ja haasteet on tunnettava ja ennakoitava, jotta Euroopan kehitys on riittävän solidaarista ja yhteistyötä harjoitetaan sosiaalisella, taloudellisella, politiikan, koulutuksen ja kulttuurin tasoilla ottaen huomioon, että maailman eri osat ovat yhä enemmän yhteydessä toisiinsa ja toisistaan riippuvaisia.

Tässä yhteydessä tavoitteena on ymmärtää, analysoida ja kehittää sosiaalista, taloudellista ja poliittista osallisuutta ja osallistavia työmarkkinoita, torjua köyhyyttä ja syrjäytymistä, edistää ihmisoikeuksia, digitaalista osallisuutta, tasa-arvoa, solidaarisuutta ja kulttuurien välistä dynamiikkaa tukemalla huipputasoista tiedettä, tieteidenvälistä tutkimusta, indikaattorien kehittämistä, teknologista edistystä, organisatorisia innovaatioita, alueellisten innovointiklusterien kehittämistä ja uudenlaisia yhdessä toimimisen ja luomisen muotoja. Tutkimuksella ja muilla toimilla tuetaan Eurooppa 2020 -strategian ja muiden asiaan liittyvien unionin toimintapolitiikkojen täytäntöönpanoa. Yhteiskuntatieteiden ja humanististen tieteiden alan tutkimus on tältä osin merkittävässä asemassa. Euroopan strategioiden ja toimintapolitiikkojen tavoitteiden täsmenämiseen, seurantaan, arvioimiseen ja edistämiseen tarvitaan kohdennettua tutkimusta, jonka avulla poliittiset päättäjät voivat analysoida ja arvioida suunniteltujen toimenpiteiden, etenkin sosiaalista osallisuutta edistävien toimenpiteiden, vaikutusta ja tuloksellisuutta. Täyden yhteiskunnallisen osallisuuden ja osallistumisen on sen vuoksi katettava kaikki elämän alat ja kaikki ikäryhmät.

Erityistavoitteilla pyritään edistämään seuraavien aiheiden ymmärtämistä ja edistämistä tai toteuttamista.

6.1.1 Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun edistämismekanismit

Eurooppa on kehittänyt seuraavista osatekijöistä koostuvan erityisen ja melko ainutlaatuisen yhdistelmän: taloudellinen kehitys, erittäin tiiviiseen sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen tähtäävä sosiaalipolitiikka, yhteiset humanistiset kulttuuriarvot, joihin kuuluvat demokratia ja oikeusvaltioperiaate, ihmisoikeudet, erilaisuuden kunnioittaminen ja säilyttäminen sekä koulutuksen ja tieteen, taiteiden ja humanististen tieteiden edistäminen sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen ja hyvinvoinnin keskeisinä vetureina. Jatkuvaan talouskasvuun pyrkimisestä aiheutuu paljon inhimillisiä, sosiaalisia, ympäristöpoliittisia ja taloudellisia kustannuksia. Euroopan älykäs, kestävä ja osallistava kasvu edellyttää suuria muutoksia siinä, miten kasvu ja yhteiskunnallinen hyvinvointi määritellään, mitataan (edistyksen mittaaminen muillakin kuin yleisesti käytetyllä BKT-indikaattorilla), saadaan aikaan ja ylläpidetään aikaa myöten.

⁽¹⁾ Sanotun kuitenkin rajoittamatta tähän yhteiskunnalliseen haasteeseen osoitettua budjettia.

Tutkimuksilla analysoidaan kansalaisten osallistumisen, kestävien elintapojen, kulttuurien ymmärtämisen ja sosioekonomisten käyttäytymismallien ja arvojen kehitystä ja sitä, miten ne liittyvät paradigmoihin, politiikkoihin ja instituutioiden, yhteisöjen, markkinoiden, yritysten sekä hallinto- ja uskomusjärjestelmien toimintaan Euroopassa ja niiden suhteisiin muiden alueiden ja talouksien kanssa. Niillä kehitetään välineitä tällaisen kehityksen toimintaympäristöön ja vastavuoroisuuteen liittyvien vaikutusten entistä parempaa arviointia varten, verrataan yhteiskuntapolitiikkoja eri puolella Eurooppaa oleviin erilaisiin haasteisiin, ja analysoidaan toimintapoliittisia vaihtoehtoja ja päätöksentekomekanismeja sellaisilla aloilla kuin työllisyys, verotus, epätasa-arvo, köyhyys, sosiaalinen osallisuus, koulutus ja osaaminen, yhteisökehitys, kilpailukyky ja sisämarkkinat, jotta ymmärrettäisiin Euroopan yhdentymisen jatkumisen uudet edellytykset ja mahdollisuudet ja sen sosiaalisten, kulttuuristen, tieteellisten ja taloudellisten osatekijöiden ja synergiöiden asema unionin suhteellisten etujen lähteenä globaalilla tasolla.

Yhteiskuntien ikääntymisestä ja muuttoliikkeistä johtuvien väestömuutosten vaikutuksia kasvuun, työmarkkinoihin ja hyvinvointiin analysoidaan. Jotta kyettäisiin ratkaisemaan tulevan kasvun haaste, tässä yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon osaamisen eri osatekijät ja kohdentaa tutkimus oppimis- ja koulutuskysymyksiin tai nuorten rooliin ja paikkaan yhteiskunnassa. Tutkimuksella kehitetään myös parempia välineitä eri talouspolitiikkojen kestävyysvaikutusten arviointiin. Lisäksi siinä analysoidaan, miten kansalliset taloudet kehittyvät ja millaisilla Euroopan tason ja kansainvälisillä hallintotavoilla voitaisiin estää makrotalouden epätasapainoa, rahapoliittisia vaikeuksia, verokilpailua, työttömyys- ja työllisyysongelmia sekä muita yhteiskunnan, talouden ja rahoitusalan häiriöitä. Siinä otetaan huomioon, että unionin talous ja maailmantaloudet, markkinat ja rahoitusjärjestelmät ovat yhä riippuvaisempia toisistaan, sekä tästä johtuvat haasteet instituutioiden kehittämiseksi ja julkishallinnolle. Euroopan julkisvelkakriisin johdosta painotetaan myös tutkimusta, jossa määritellään puite-edellytykset Euroopan finanssi- ja talousjärjestelmien vakaudelle.

6.1.2 Luotetut organisaatiot, käytännöt, palvelut ja toimintapolitiikat, joita tarvitaan mukautumiskykyisten, osallistavien, osallistuvien, avointen ja luovien yhteiskuntien rakentamiseen Euroopassa ottaen erityisesti huomioon muuttoliike, kotoutuminen ja väestömuutos

Jotta Euroopan sosiaalisia, kulttuurisia ja poliittisia muutoksia voitaisiin ymmärtää, on analysoitava muuttuvia demokraattisia käytäntöjä ja odotuksia sekä identiteettien, monimuotoisuuden, alueiden, uskontojen, kulttuurien, kielten ja arvojen historiallista kehitystä. Tämä edellyttää myös Euroopan yhdentymishistorian ymmärtämistä. Koheesion ja sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi, osallistuvien, avointen ja luovien yhteiskuntien edistämiseksi ja sosiaalisen ja taloudellisen tasa-arvon ja sukupolvien välisen solidaarisuuden edistämiseksi tutkimuksella pyritään määrittelemään tapoja mukauttaa ja parantaa eurooppalaisia hyvinvointijärjestelmiä, julkisia palveluja ja sosiaalisen suojelun sisällyttämistä politiikkoihin entistä laajemmin. Tutkimustoiminnassa analysoidaan, miten yhteiskunnista ja politiikasta saadaan eurooppalaisempaa laajemmin ajateltuna, kun identiteetit, kulttuurit ja arvot kehittyvät, tietämys, ideat ja uskomukset liikkuvat ja vastavuoroisuuden, yhteisyyden ja tasa-arvon periaatteet ja käytännöt yhdistyvät, kiinnittäen erityistä huomiota muuttoliikkeeseen, kotoutumiseen ja väestömuutokseen. Siinä analysoidaan, miten suojattomat väestöryhmät (esim. romanit) voivat osallistua täysimääräisesti koulutukseen, yhteiskuntaan ja demokratiaan, etenkin erilaisten taitojen hankkimisen ja ihmisoikeuksien suojelemisen avulla. Siksi on keskeistä analysoida, miten poliittiset järjestelmät itse kehittyvät ja miten ne reagoivat edellä mainittuun sosiaaliseen kehitykseen.

Tutkimuksissa käsitellään myös sellaisten keskeisten järjestelmien kehitystä, joista inhimilliset ja sosiaaliset siteet muodostuvat, kuten perhe, työ, koulutus ja työllisyys, ja autetaan torjumaan sosiaalista epätasa-arvoa, syrjäytymistä ja köyhyyttä. Sosiaalinen yhteenkuuluvuus, oikeudenmukainen ja luotettava oikeuslaitos, koulutus, demokratia, suvaitsevaisuus ja monimuotoisuus ovat tekijöitä, jotka on otettava tarkoin huomioon, jotta Euroopan suhteelliset edut voidaan määrittää ja paremmin hyödyntää globaalilla tasolla ja jotta toimintapolitiikoille voidaan tarjota entistä parempaa näyttöön perustuvaa tukea. Tutkimuksessa otetaan huomioon liikkuvuuden ja muuttoliikkeen, Euroopan sisäiset muuttovirrat mukaan luettuina, sekä väestökehityksen merkitys eurooppalaisten toimintapolitiikkojen tulevassa määrittelyssä.

Uusien osallistavan innovoinnin kehityspolkujen avaamiseksi on myös tärkeää ymmärtää tieto- ja viestintäteknikan lisääntyvään käyttöön liittyvät rajoitteet ja mahdollisuudet sekä henkilökohtaisella että kollektiivisella tasolla. Koska digitaalinen osallisuus on sosioekonomisesti yhä tärkeämpää, tutkimuksella ja innovointitoimilla edistetään osallistavia tieto- ja viestintäteknisiä ratkaisuja ja kansalaisten voimaantumiseen ja työvoiman kilpailukykyisyyteen johtavaa digitaalisten taitojen tosiasiallista hankkimista. Painopisteenä ovat uudet teknologiset edistysaskeleet, joilla mahdollistetaan yksilöllistämisen, käyttäjävälisyyden ja saatavuuden parantaminen ratkaisevalla tavalla, kun kansalaisten, kuluttajien ja käyttäjien, toimintarajoitteiset henkilöt mukaan luettuina, käyttäytymistä ja arvoja ymmärretään entistä paremmin. Tähän tarvitaan "sisäänrakennetun osallistamisen" lähestymistapaa tutkimuksessa ja innovoinnissa.

6.1.3 Euroopan asema globaalina toimijana erityisesti ihmisoikeuksien ja maailmanlaajuisen oikeuden alalla

Maailmanlaajuiset muutokset vaikuttavat Euroopan erityiseen historialliseen, poliittiseen, sosiaaliseen ja kulttuurijärjestelmään yhä enemmän. Kehittääkseen ulkoista toimintaansa naapurustossaan ja kauempana sekä asemaansa globaalina toimijana Euroopan on vuorovaikutuksessa muiden maailman alueiden ja yhteiskuntien kanssa parannettava valmiuksiaan määrittellä, priorisoida, selittää, arvioida ja edistää toimintapoliittisia tavoitteitaan yhteistyön lisäämiseksi taikka konfliktien

estämiseksi tai ratkaisemiseksi. Tältä osin sen on myös parannettava valmiuksiaan ennakoita globalisaation kehitystä ja vaikutuksia ja reagoida niihin. Tätä varten on tunnettava paremmin maailman muiden alueiden historiaa, kulttuureja ja poliittis-taloudellisia järjestelmiä sekä monikansallisten toimijoiden asemaa ja vaikutusta ja otettava niistä opiksi. Euroopan on myös edistettävä maailmanlaajuisista hallintotapaa ja oikeutta keskeisillä alueilla, joita ovat kauppa, kehitysyhteistyö, työ, talousyhteistyö, ympäristö, koulutus, sukupuolten tasa-arvo ja ihmisoikeudet sekä puolustus ja turvallisuus. Tähän tarvitaan potentiaalia kehittää uusia valmiuksia, olivatpa kyseessä välineet, palvelut, järjestelmät ja analyysivälineet tai diplomaattisia virallisilla ja epävirallisilla kansainvälisillä foorumeilla hallitusten tai hallituksista riippumattomien toimijoiden kanssa.

6.1.4 Kestävien ja osallistavien ympäristöjen edistäminen innovatiivisella alue- ja kaupunkisuunnittelulla sekä -arkkitehtuurilla

Tällä hetkellä 80 prosenttia unionin kansalaisista asuu kaupungeissa ja niiden lähiympäristössä, joten epäasianmukaisella kaupunkisuunnittelulla ja -arkkitehtuurilla voi olla valtavia vaikutuksia heidän elämäänsä. Sen ymmärtäminen, miten hyvin kaupungit toimivat kaikkien kansalaisten kannalta, minkälaista on niiden suunnittelu ja asuinkelpoisuus ja kuinka houkuttelevia ne ovat esimerkiksi investointien ja taitojen kannalta on olennaisen tärkeää Euroopan menestykselle kasvun, työpaikkojen ja kestävän tulevaisuuden luomisessa.

Eurooppalaisella tutkimuksella ja innovoinnilla olisi tuotettava välineitä ja menetelmiä entistä kestävämpään, avoimempaan, innovatiivempaan ja osallistavampaan kaupunkien ja niiden lähiympäristön suunnitteluun ja arkkitehtuuriin; autettava ymmärtämään paremmin kaupunkiyhteiskuntien ja sosiaalisten muutosten dynamiikkaa sekä energian, ympäristön, liikenteen ja maankäytön keskinäistä yhteyttä, myös vuorovaikutusta kaupungeja ympäröivän maaseudun kanssa; autettava ymmärtämään paremmin julkisen tilan suunnittelua ja käyttöä kaupungeissa myös muuttoliikkeen yhteydessä, jotta lisättäisiin sosiaalista osallisuutta ja kehitystä ja vähennettäisiin kaupunkeihin liittyviä riskejä ja rikollisuutta; löydettävä uusia tapoja vähentää luonnonvaroihin kohdistuvia paineita ja edistää kestävää talouskasvua parantaen samalla Euroopan kaupunkien asukkaiden elämänlaatua; sekä määriteltävä tulevaisuuden visio sosiaalis-ekologisesta siirtymisestä uuteen kaupunkikehitysmalliin, jolla vahvistetaan unionin kaupunkien asemaa innovaatiokeskittyminä ja työpaikkoja luovina sosiaalisen yhteenkuuluvuuden keskuksina.

6.2. Innovatiiviset yhteiskunnat

Unionin osuus koko maailman osaamistuotannosta on edelleen huomattava, mutta sen sosioekonomiset vaikutukset on saatava maksimoitua. Tutkimus- ja innovointipolitiikkojen tehokkuutta ja niiden kansainvälistä synergiaa ja johdonmukaisuutta pyritään lisäämään. Innovointia käsitellään laajassa merkityksessä siten, että siihen sisältyvät laajamittainen toimintapolitiikka sekä sosiaali-, käyttäjä- ja markkinalähtöinen innovointi. Luovan alan ja kulttuuriteollisuuden kokemus ja innovointivoima otetaan huomioon. Toimilla tuetaan ERAN aikaansaamista ja toimintaa ja erityisesti Eurooppa 2020 strategian lippulaivahankkeita "Innovaatiounioni" ja "Euroopan digitaalistrategia".

Toimilla pyritään saavuttamaan seuraavat erityistavoitteet.

6.2.1 Näyttöpohjan vahvistaminen ja innovaatiounionin ja ERAN tukeminen

Investointien arvioimista ja priorisoimista sekä innovaatiounionin ja ERAN vahvistamista varten tuetaan tutkimus-, koulutus- ja innovaatiopolitiikkojen, Euroopan ja sen ulkopuolisten maiden järjestelmien ja toimijoiden analysoimista sekä indikaattorien, tiedon ja tietoinfrastruktuurien kehittämistä. Lisäksi tarvitaan ennakoivia toimia ja pilottihankkeita, talous- ja tasa-arvoanalyysiä, politiikan seuranta, vastavuoroista oppimista, koordinoituvia välineitä ja -toimia sekä menettelytapojen kehittämistä vaikutustenarviointiin ja arvioimiseen. Näissä hyödynnetään sidosryhmiltä, yrityksiltä, viranomaisilta, kansalaisyhteiskunnan järjestöiltä ja kansalaisilta saatavaa suoraa palautetta. Analyysissä olisi noudatettava johdonmukaisuutta Euroopassa ja kolmansissa maissa Erasmus + -ohjelman puitteissa tehtävän, korkea-asteen koulutusjärjestelmiä koskevan tutkimuksen kanssa.

Tutkimuksen ja innovoinnin sisämarkkinoiden varmistamiseksi toteutetaan toimenpiteitä, joilla kannustetaan ERAan soveltuvaa käyttäytymistä. Tuetaan toimia, joilla pohjustetaan tutkijakoulutuksen laatuun, tutkijoiden liikkuvuuteen ja urakehitykseen liittyviä toimintapolitiikkoja. Näihin kuuluvat aloitteet, jotka koskevat liikkuvuuspalveluja, avointa rekrytointia, naisten osallistumista tiedealalla, tutkijoiden oikeuksia ja yhteyksiä maailmanlaajuisiin tutkijayhteisöihin. Toimia toteutettaessa pyritään synergiaan ja tiiviiseen yhteistyöhön painopistealueen "Huipputason tiede" Marie Skłodowska-Curie -toimien kanssa. Tukea myönnetään laitoksille, jotka esittelevät innovatiivisia konsepteja sellaisten ERA-periaatteiden nopeaa täytäntöönpanoa varten kuin eurooppalainen tutkijoiden peruskirja ja tutkijoiden työhönoton säännöstö sekä komission suositus henkisen omaisuuden hallinnoinnista tietämyksiensuuntotoimissa sekä korkeakoulujen ja muiden julkisten tutkimusorganisaatioiden käytännösäännöistä⁽¹⁾.

(1) KOM(2008) 1329 lopullinen, 10.4.2008.

Toimintapolitiikkojen koordinoitua varten perustetaan toimintapolitiittisen neuvonnan järjestely, jotta kansalliset viranomaiset saavat asiantuntijoiden toimintapolitiittisia neuvoja määritellesään kansallisia uudistusohjelmia sekä tutkimus- ja innovointistrategioita.

Innovaatiounioni-lippulaivahankkeen täytäntöönpanoa varten on myös tuettava markkinalähtöistä innovointia, avointa innovointia, julkisen sektorin ja sosiaalista innovointia, jotta lisättäisiin yritysten innovointivalmiuksia ja parannettaisiin Euroopan kilpailukykyä. Tämä edellyttää, että innovoinnin yleisiä puite-edellytyksiä parannetaan ja innovatiivisten yritysten kasvua estäviin erityisiin esteisiin puututaan. Voimakkaita innovoinnin tukimekanismeja (esim. parannettu klusterihallinto, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja verkostoyhteistyö), pitkälle erikoistuneita innovoinnin tukipalveluja (esim. teollis- ja tekijänoikeuksien hallinta ja hyödyntäminen, teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden ja käyttäjien verkottuminen, innovoinnin hallinnointi, yrittäjyysosaaminen ja hankkijaverkostot) ja julkisten innovointipoliittikkojen arviointeja tuetaan. Erityisesti pk-yrityksiä koskevia kysymyksiä varten on erityistavoite "Innovointi pk-yrityksissä".

6.2.2 Uusien innovoinnin muotojen tutkiminen, erityisinä painopisteinä sosiaalinen innovointi ja luovuus, sekä sen ymmärtäminen, miten kaikki innovoinnin muodot kehittyvät, menestyvät tai epäonnistuvat

Sosiaalisella innovoinnilla tuotetaan uusia hyödykkeitä, palveluja, prosesseja ja malleja, jotka ovat yhteiskunnan tarpeiden mukaisia ja joilla luodaan uusia sosiaalisia suhteita. Koska innovointitavat muuttuvat jatkuvasti, tarvitaan lisätutkimusta kaikkien innovointimuotojen kehittämiseksi ja sen tarkastelemiseksi, miten innovointi vastaa yhteiskunnan tarpeisiin. On tärkeää ymmärtää, miten sosiaalisella innovoinnilla ja luovuudella voidaan muuttaa nykyisiä rakenteita, käytäntöjä ja politiikkoja ja miten niitä voidaan kannustaa ja laajentaa. Kansalaisia verkottavien online-foorumien vaikutuksia on tärkeää arvioida. Tukea myönnetään myös suunnittelun käyttöön yrityksissä, verkostoitumiseen ja tieto- ja viestintätekniikan käyttökokeiluihin, joiden tavoitteena on parantaa oppimisprosesseja, sekä sosiaalisten innovoijien ja sosiaalisten yritysten verkostoille. Tutkimusta kohdennetaan myös innovointiprosesseihin ja siihen, miten ne kehittyvät, menestyvät tai epäonnistuvat (riskien ottaminen ja erilaisten sääntely-ympäristöjen rooli mukaan luettuina).

Innovointia on olennaisen tärkeä edistää, jotta tuettaisiin tehokkaita, avoimia ja kansalaiskeskeisiä julkisia palveluja (esim. sähköistä hallintoa). Tätä varten on tutkittava monitieteisesti uusia teknologioita ja harjoitettava laajamittaista innovointia, jotka liittyvät erityisesti digitaaliseen yksityisyyden suojaan, yhteentoimivuuteen, käyttäjäkohtaiseen sähköiseen tunnistautumiseen, avoimeen dataan, dynaamisiin käyttöliittymiin, elinikäiseen oppimiseen ja sähköisiin oppimisjärjestelmiin, etäoppimisjärjestelmiin, julkisten palvelujen kansalaiskeskeiseen suunnitteluun sekä käyttäjälähtöiseen integrointiin ja innovointiin, yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet mukaan luettuina. Toimien aiheita voivat olla myös sosiaalisten verkostojen dynamiikka sekä joukkoistaminen ja älykkäät ulkoistamismallit, joilla pyritään yhteisesti löytämään esimerkiksi avoimiin datakokonaisuuksiin perustuvia ratkaisuja sosiaalisiin ongelmiin. Toimet auttavat monimutkaisen päätöksenteon hallinnoinnissa, erityisesti valtaviin datamääriin käsitelyssä ja analysoimisessa, kun harjoitetaan yhteistyössä toimintapolitiikan mallinnusta, simuloidaan päätöksentekoa, visualisointitekniikoita, prosessimallinnusta ja osallistumisjärjestelmiä ja analysoidaan kansalaisten ja julkisen sektorin muuttuvaa suhdetta.

Erityisiä toimenpiteitä kehitetään julkisen sektorin saamiseksi mukaan innovointiin ja muutokseen kansallisesti ja unionin tasolla, erityisesti tukemalla toimintapolitiikkaa ja toteuttamalla rajatylittäviä innovointitoimenpiteitä laajimmalla maantieteellisellä tasolla, jotta mahdollistetaan älykäs tieto- ja viestintätekniikan käyttö viranomaisissa niin, että julkiset palvelut saadaan toimitettua saumattomasti kansalaisille ja yrityksille.

6.2.3 Kaikkien sukupolvien innovatiivisen, luovan ja tuottavan potentiaalın hyödyntäminen

Toimilla autetaan tutkimaan Euroopan tilaisuuksia innovointiin tuottamalla uusia tuotteita ja teknologioita, parempia palveluja ja uusia liiketoiminta- ja sosiaalisia malleja, jotka soveltuvat yhteiskunnan muutuvaan väestörakenteeseen. Niiden avulla voidaan entistä paremmin hyödyntää kaikkien sukupolvien potentiaalia edistämällä älykäs toimintapolitiikka, jolla aktiivisesta ikääntymisestä tehdään todellisuutta sukupolvien suhteiden kehityksessä, ja tukemalla nuorten eurooppalaisten sukupolvien integroimista kaikilla sosiaalisen, poliittisen, kulttuuri- ja talouselämän aloilla. Tässä yhteydessä otetaan myös huomioon muun muassa käsitykset innovointimahdollisuuksista korkean työttömyyden vallitessa monilla unionin alueilla.

6.2.4 Johdonmukaisen ja tehokkaan yhteistyön edistäminen kolmansien maiden kanssa

Horisontaalisilla toimilla varmistetaan kansainvälisen yhteistyön strateginen kehittäminen Horisontti 2020 -strategian yhteydessä ja pyritään monialaisiin toimintapolitiittisiin tavoitteisiin. Toimintapolitiittista vaihtoa, vastavuoroista oppimista ja prioriteettien asettamista helpotetaan toimilla, joilla tuetaan kolmansien maiden, alueiden, kansainvälisten foorumien ja organisaatioiden kanssa kahdenvälisesti, monenvälisesti ja kahden alueen välisesti käytävää poliittista vuoropuhelua tutkimuksesta ja innovoinnista. Näin myös edistetään vastavuoroista pääsyä ohjelmiin ja yhteistyön vaikutuksen arvioimista. Verkottumis- ja twinning-toiminnalla helpotetaan optimaalisten kumppanuuksien luomista tutkimus- ja innovaatioalan

toimijoiden välillä molemmin puolin ja parannetaan osaamista ja yhteistyövalmiuksia vähemmän kehittyneissä kolmansissa maissa. Toimilla edistetään unionin ja kansallisten yhteistyöpolitiikkojen ja -ohjelmien koordinoitua sekä jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden kolmansien maiden kanssa toteuttamia yhteisiä toimia, jotta lisättäisiin niiden yleistä vaikuttavuutta. Eurooppalaisen tutkimuksen ja innovoinnin 'läsnäoloa' kolmansissa maissa lujitetaan ja lisätään erityisesti tarkastelemalla eurooppalaisten virtuaalisten 'tiede- ja innovaatiotalojen' perustamista, palvelujen tarjoamista eurooppalaisille organisaatioille, jotka laajentavat toimintaansa kolmansiin maihin, ja yhdessä kolmansien maiden kanssa perustettavien tutkimuskeskusten avaamista muista jäsenvaltioista ja assosioituneista maista tuleville organisaatioille tai tutkijoille.

6.3. Pohtivat yhteiskunnat – kulttuuriperintö ja eurooppalainen identiteetti

Tavoitteena on edistää ymmärtämystä Euroopan älyllisestä perustasta eli sen historiasta ja monista eurooppalaisista ja muista kuin eurooppalaisista vaikutteista inspiraation lähteenä nykypäivän elämälle. Euroopalle ovat ominaisia eri kansojen (mukaan lukien vähemmistöt ja alkuperäiskansat), perinteiden sekä alueellisten ja kansallisten identiteettien moninaisuus sekä taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen erilaiset tasot. Muuttoliike ja liikkuvuus, viestimet, teollisuus ja liikenne vaikuttavat näkemysten ja elintapojen monimuotoisuuteen. Tämä monimuotoisuus ja sen mahdollisuudet olisi tunnustettava ja otettava huomioon.

Eurooppalaisissa kokoelmissa eri kirjastoissa, myös digitaalisissa, arkistoissa, museoissa, gallerioissa ja muissa julkisissa instituutioissa on runsaasti monipuolista ja hyödyntämätöntä tutkimisen arvoista asiakirja-aineistoa ja esineistöä. Nämä arkistoresurssit, aineeton perintö mukaan luettuna, edustavat yksittäisten jäsenvaltioiden historiaa mutta myös unionin kollektiivista perintöä, joka on syntynyt aikojen kuluessa. Tällainen materiaali olisi tuotava myös uusien teknologioiden avulla tutkijoiden ja kansalaisten saataville, jotta he voisivat katsoa tulevaisuuteen menneisyyden arkistojen kautta. Näissä muodoissa olevan kulttuuriperinnön saatavuus ja säilyttäminen ovat tarpeen, jotta voidaan ylläpitää elinvoimaisia yhteyksiä Euroopan kulttuurien sisällä ja välillä, ja ne myötävaikuttavat kestävään talouskasvuun.

Toimissa keskitytään seuraaviin aiheisiin:

6.3.1 Euroopan kulttuuriperinnön, muistin, identiteetin, kotoutumisen ja kulttuurien vuorovaikutuksen ja siirtämisen tutkiminen, mukaan lukien niiden ilmentymät kulttuuri- ja tiedekokoelmissa, arkistoissa ja museoissa, jotta nykypäivää valaistaisiin ja ymmärrettäisiin menneisyyden monipuolisemmilla tulkinnoilla

Toimilla edistetään kriittistä analyysiä siitä, miten Euroopan aineellinen ja aineeton perintö on kehittynyt aikojen kuluessa, mukaan lukien kieli, muistot, toimintatavat, instituutiot ja identiteetit. Niihin kuuluu tutkimuksia kulttuurien vuorovaikutuksen, yhdyntymisen ja syrjäytymisen tulkinnoista ja käytännöistä.

Euroopan yhdyntymisprosessin tiivistyminen on tuonut esiin, että laajempi eurooppalaisen identiteetin alue on olemassa ja että se täydentää Euroopan muuntuyppisiä identiteettejä. Eurooppalaisissa ja Euroopan ulkopuolisissa tiedekokoelmissa, arkistoissa, museoissa, kirjastoissa ja kulttuuriperintöpaikoilla on nähtävissä runsaasti näyttöä ja tietoa eurooppalaisesta identiteetistä. Niissä on materiaalia ja asiakirjoja, joiden avulla voidaan entistä paremmin ymmärtää identiteetin muodostumisprosesseja, jotka puolestaan auttavat selvittämään sosiaalisia, kulttuurisia ja jopa taloudellisia prosesseja, jotka vaikuttavat eurooppalaisen identiteetin menneisiin, nykyisiin ja tuleviin muotoihin. Tavoitteena on kehittää innovaatioita ja käyttää ja analysoida kulttuuri- ja tiedekokoelmissa, arkistoissa ja museoissa olevia esineitä ja/tai asiakirja-aineistoa paremman käsityksen saamiseksi siitä, miten eurooppalainen identiteetti voidaan jäljittää tai rakentaa ja miten siitä voidaan keskustella.

Monikielisyttä, kääntämistä ja ajatusten liikkumista Euroopassa, Euroopasta ja Eurooppaan sekä niiden kuulumista yhteiseen eurooppalaiseen henkiseen perintöön tutkitaan.

6.3.2 Euroopan maiden ja alueiden historian, kirjallisuuden, taiteen, filosofian ja uskontojen tutkiminen, ja sen tutkiminen, miten ne ovat luoneet pohjaa Euroopan nykyiselle monimuotoisuudelle

Kulttuurien monimuotoisuus on tärkeä osa Euroopan ainutlaatuisuutta ja toimii voiman, dynaamisuuden ja luovuuden lähteenä. Toimilla käsitellään Euroopan nykyistä monimuotoisuutta ja sitä, miten historia on sitä muovannut, ja autetaan samalla analysoimaan sitä, miten monimuotoisuus johtaa uuteen kulttuurienväliseen kehitykseen tai jopa jännitteisiin ja konflikteihin. Taiteiden, viestimien, maisemien, kirjallisuuden, kielten, filosofian ja uskontojen rooli suhteessa tähän monimuotoisuuteen on keskeisessä asemassa, koska ne tarjoavat erilaisia tulkintoja sosiaalisista, poliittisista ja kulttuurisista tosiasioista ja vaikuttavat yksilöiden ja sosiaalisten toimijoiden näkemyksiin ja toimintatapoihin.

6.3.3 Tutkimus Euroopan roolista maailmassa, keskinäisistä vaikutuksista ja yhteystyöstä maailman alueiden välillä ja siitä, miltä Euroopan kulttuurit näyttävät Euroopan ulkopuolelta tarkasteltuina

Toimissa käsitellään Euroopan ja maailman muiden alueiden monimutkaisia sosioekonomisia ja kulttuurialan yhteyksiä ja arvioidaan mahdollisuuksia parantaa kulttuurienvälisiä vaihtoa ja vuoropuhelua ottaen huomioon laajemmat sosiaaliset, poliittiset ja taloudelliset tapahtumat. Niillä autetaan analysoimaan eri näkemysten kehittymistä Euroopassa muista maailman alueista ja päinvastoin.

6.4. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Jotta edistettäisiin lähestymistapojen optimaalista yhdistelmää, tämän yhteiskunnallisen haasteen ja painopistealueen "Teollisuuden johtosema" välillä on tehtävä yhteistyötä toteuttamalla monialaisia toimia ihmisten ja teknologian vuorovaikutuksen alalla. Tieto- ja viestintäteknikkaan perustuvat teknologiset innovaatiot ovat tärkeässä asemassa lisättäessä tuottavuutta ja hyödynnettäessä kaikenikäisten kansalaisten luovuutta innovatiivisessa yhteiskunnassa.

Tämän yhteiskunnallisen haasteen mukaiseen täytäntöönpanoon annetaan myös COSTin ja EURAXESSin kaltaisten huippututkijoiden ja -innovojien kansainvälisten verkostojen hallinnollista ja koordinoitua tukea, ja se edistää siksi myös ERAa.

Yhteiseen ohjelmasuunnitteluun kuuluvien asiaan liittyvien aloitteiden (Joint Programming Initiatives, JPI) ja julkisen sektorin sisäisten ja julkisen ja yksityisen sektorin välisten kumppanuuksien tukemista voidaan harkita.

Asiaan liittyvien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien toimien sekä eurooppalaisten teknologiayhteisöjen tutkimus- ja innovointiohjelmien asiaan liittyvien näkökohtien kanssa luodaan niin ikään asianmukaisia yhteyksiä.

Tämän yhteiskunnallisen haasteen mukaisilla tutkimus- ja innovointitoimilla edistetään unionin kansainvälisten tutkimus- ja innovointiyhteistyötoimien toteuttamista osallistamalla entistä strategisemmin tiede-, teknologia- ja innovointiyhteistyöhön unionin tärkeimpien ulkopuolisten kumppanimaiden kanssa. Tältä osin kansainvälisen tiede- ja teknologiayhteistyön strategiafoorumi (SFIC) antaa jatkossakin neuvostolle ja komissiolle strategisia neuvoja ERAn kansainvälisen ulottuvuuden alalla.

7. TURVALLISET YHTEISKUNNAT – EUROOPAN JA SEN KANSALAISTEN VAPAUDEN JA TURVALLISUUDEN SUOJELEMINEN

Unioniin, sen kansalaisiin ja kansainvälisiin kumppaneihin kohdistuu monenlaisia turvallisuusuhkia ja haasteita [III 252], kuten rikollisuutta, terrorismia ja ihmisen aiheuttamista onnettomuuksista tai luonnonkatastrofeista johtuvia suuren luokan hätätilanteita. Nämä uhat voivat ylittää maiden rajat, ja niiden kohteet voivat olla fyysisiä tai kyberavaruudessa. Elintärkeisiin infrastruktuureihin tai viranomaisten ja yksityisten yhteisöjen verkkoihin ja internetsivustoihin kohdistuvat hyökkäykset heikentävät kansalaisten luottamusta, ja niillä voi myös olla vakavia seurauksia sellaisilla keskeisillä aloilla kuin energia, liikenne, terveydenhuolto, rahoitus tai televiestintä.

Näiden uhkien ennakoinniseksi, estämiseksi ja hallitsemiseksi on tarpeen kehittää ja soveltaa innovatiivisia teknologioita, ratkaisuja, ennakointivälineitä ja osaamista, lisätä palveluntuottajien ja käyttäjien välistä yhteistyötä, etsiä siviiliturvallisuuden ratkaisuja, parantaa Euroopan turvallisuuden, teollisuuden ja palvelujen kilpailukykyä, tieto- ja viestintäteknikka mukaan luettuna, sekä estää ja torjua yksityisyyden suojan ja ihmisoikeuksien loukkaamista internetissä ja muualla siten, että samalla taataan Euroopan kansalaisten yksilölliset oikeudet ja vapaus.

Turvallisuusalan tutkimus- ja innovointialueen koordinointi ja tehostaminen on siksi keskeisen tärkeää ja auttaa kartoittamaan nykyisiä tutkimustoimia, myös ennakoivia toimia, ja parantamaan koordinointiin liittyviä oikeudellisia edellytyksiä ja menettelyjä, esinormatiivinen toiminta mukaan luettuna.

Tämän yhteiskunnallisen haasteen mukaisissa toimissa keskitytään yksinomaan siviilialan sovelluksiin ja niissä noudatetaan tehtävälähtöistä lähestymistapaa, edistetään loppukäyttäjien, teollisuuden ja tutkijoiden tehokasta yhteistyötä ja otetaan huomioon asiaan liittyvät yhteiskunnalliset ulottuvuudet noudattaen samalla eettisiä periaatteita. Niillä tuetaan unionin sisäiseen ja ulkoiseen turvallisuuteen liittyviä politiikkoja, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka mukaan luettuina, ja parannetaan tietoverkkoturvallisuutta, luottamusta ja yksityisyyden suojaa digitaalisilla sisämarkkinoilla. Toimissa painotetaan seuraavan sukupolven innovatiivisten ratkaisujen tutkimusta ja kehittämistä työstämällä uudenlaisia konsepteja ja malleja ja yhteentoimivia standardeja. Tätä varten kehitetään innovatiivisia teknologioita ja ratkaisuja, joissa puututaan turvallisuusaukkoihin ja jotka johtavat turvauhkista aiheutuvan riskin vähentämiseen.

Toimilla pyritään saavuttamaan seuraavat erityistavoitteet.

7.1. Rikollisuuden, laittoman kaupan ja terrorismin torjunta, mukaan lukien terrorismin taustalla olevien ajatusten ja uskomusten ymmärtäminen ja torjunta

Tavoitteena on sekä välttää vahinkojen tapahtuminen että lieventää niiden mahdollisia seurauksia. Tämä edellyttää uusia teknologioita ja voimavaroja, joilla torjutaan ja ehkäistään rikollisuutta (tietoverkkorikollisuus mukaan luettuna), laitonta kauppaa ja terrorismia (tietoverkkoterrorismi mukaan luettuna) muun muassa ymmärtämällä radikalisoitumisen sekä väkivaltaisten ääriliikkeiden syitä ja vaikutuksia ja torjumalla terrorismin taustalla olevia ajatuksia ja uskomuksia, myös ilmailuun liittyvien uhkien välttämiseksi.

7.2. Elintärkeiden infrastruktuurien, toimitusketjujen ja liikennemuotojen sietokyvyn suojaaminen ja parantaminen

Uudet teknologiat, prosessit, menetelmät ja tarkoituksenmukaiset voimavarat auttavat suojelemaan elintärkeitä infrastruktuureja (myös kaupunkialueilla), järjestelmiä ja palveluja, jotka ovat oleellisia yhteiskunnan ja talouden moitteettoman toiminnan kannalta (muun muassa viestintä, liikenne, rahoitus, terveydenhuolto, elintarvikkeet, vesi, energia, logistiikka ja toimitusketjut sekä ympäristö). Tähän sisältyy elintärkeiden sekä julkisten että yksityisten verkostoituneiden infrastruktuurien ja palvelujen analysoiminen ja turvaaminen kaikenlaisilta uhilta, mukaan lukien ilmailuun liittyvät uhat, sekä meriliikennereittien suojeleminen.

7.3. Turvallisuuden vahvistaminen rajavalvonnan avulla

Teknologioita ja voimavaroja tarvitaan myös järjestelmien, laitteiden, välineiden, prosessien ja nopeiden tunnistusmenetelmien parantamiseen rajaturvallisuuden ja -valvonnan parantamiseksi maalla, merellä ja rannikolla sekä tarkastus- että valvontakysymyksissä ja Euroopan rajavalvontajärjestelmää (Eurosur) täysin hyödyntäen. Niitä kehitetään ja testataan vaikuttavuuden, oikeudellisten ja eettisten periaatteiden noudattamisen, oikeasuhteisuuden, sosiaalisen hyväksyttävyyden ja perusoikeuksien kunnioittamisen suhteen. Tutkimuksella tuetaan myös Euroopan yhdenmetyä rajaturvallisuuden parantamista muun muassa lisäämällä yhteistyötä ehdokasmaiden, mahdollisten ehdokasmaiden ja Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden kanssa.

7.4. Tietoverkkojen turvallisuuden parantaminen

Tietoverkkoturvallisuus on ehdoton edellytys sille, että ihmiset, yritykset ja julkiset palvelut voivat hyödyntää internetin tai mahdollisten muiden tietoverkkojen ja viestintäinfrastruktuurien tarjoamia mahdollisuuksia. Sitä varten on parannettava järjestelmien, verkkojen, yhteyslaitteiden, ohjelmistojen ja palvelujen, myös pilvipalvelujen, turvallisuutta ja otettava huomioon monenlaisten teknologioiden yhteentoimivuus. Tutkimusta ja innovointia tuetaan, jotta autettaisiin estämään, havaitsemaan ja hallitsemaan verkkohyökkäyksiä reaaliaikaisesti monilla aloilla ja lainkäyttöalueilla ja suojelemaan kriittisiä tieto- ja viestintäinfrastruktuureja. Digitaalisyhteiskunnan kehitys on täydessä vauhdissa, ja internetin käyttö- ja väärinkäyttötavat muuttuvat jatkuvasti, uusia sosiaalisen kanssakäymisen tapoja sekä liikkuvia ja sijaintisidonnaisia palveluja otetaan käyttöön ja esineiden internet (IoT) tekee tuloaan. Tämä edellyttää uudenlaista tutkimusta, joka olisi käynnistettävä kehiteillä olevien sovellusten, käyttötapojen ja yhteiskunnallisten suuntausten myötä. Tutkimusaloitteita pyritään käynnistämään vilkkaasti. Näihin kuuluvat ennakoivat t&k-toimet, joilla reagoidaan nopeasti uuteen kehitykseen luottamuksen ja turvallisuuden aloilla. Lasten suojeleminen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota, koska he ovat erittäin suojattomia tietoverkkorikollisuuden ja väärinkäytön uusille muodoille.

Tähän liittyvä työ olisi koordinoitava tiiviisti painopistealueen "Teollisuuden johtoasema" tieto- ja viestintäteknisen osa-alueen kanssa.

7.5. Euroopan selviytymiskyvyn parantaminen kriiseissä ja katastrofeissa

Tähän tarvitaan tarkoituksenmukaisia teknologioita ja voimavaroja, joilla tuetaan erilaisia hätätilanteiden hallintatoimia kriisi- ja katastrofitilanteissa (esimerkkeinä pelastuspalvelut, palontorjunta, ympäristön saastuminen, merten saastuminen, siviilipuolustus, lääketieteellisen tiedotuksen infrastruktuurien kehittäminen pelastustehtäviin ja katastrofien jälkeiset prosessit) sekä lainvalvontaa. Tutkimukset kattavat koko kriisinhallintaketjun ja yhteiskuntien selviytymisen, ja niillä tuetaan eurooppalaisen hätäapuvalmiuden käyttöönottoa.

7.6. Yksityisyyden ja vapauden turvaaminen, myös internetissä, ja kaikkien turvallisuuden, riskien ja niiden hallinnan osa-alueiden yhteiskunnallisen, oikeudellisen ja eettisen tuntemuksen parantaminen

Ihmisoikeuksiin kuuluvan yksityisyyden suojan turvaaminen myös digitaalisyhteiskunnassa edellyttää sisäänrakennetun yksityisyyden suojan kehyksiä ja teknologioita, joilla tuetaan uusia tuotteita ja palveluja. Kehitettävien teknologioiden avulla käyttäjät voivat valvoa henkilötietojaan ja sitä, miten kolmannet osapuolet niitä käyttävät. Lisäksi kehitetään välineitä laittoman sisällön ja tietoturvaloukkausten havaitsemiseen ja estämiseen sekä ihmisoikeuksien suojaamiseen Internetissä ja sen estämiseen, että ihmisten käyttäytymistä yksittäin tai ryhmässä rajoitettaisiin laittomilla hauilla ja profiloinnilla.

Mahdollisten uusien turvallisuusratkaisujen ja -teknologioiden on oltava yhteiskunnan hyväksyttävissä, unionin ja kansainvälisen lainsäädännön mukaisia, tehokkaita ja oikeasuhteisia turvallisuusuhkien tunnistamisessa ja niihin reagoimisessa. Siksi on olennaisen tärkeää ymmärtää paremmin turvallisuuden sosioekonomisia, kulttuurisia ja antropologisia ulottuvuuksia, turvattomuuden syitä, tiedotusvälineiden ja viestinnän merkitystä ja kansalaisten turvallisuusikäsiä. Eettiset ja oikeudelliset seikat sekä inhimillisten arvojen ja perusoikeuksien suojaaminen otetaan huomioon, samoin kuin riskit ja niiden hallinta.

7.7. Standardoinnin ja järjestelmien yhteentoimivuuden parantaminen, myös hätätapauksia varten

Esinormatiivisia ja standardointitoimia tuetaan kaikilla tehtävälueilla. Kiinnitetään huomiota standardoinnin puutteisiin sekä välineiden ja teknologioiden seuraavaan sukupolveen. Toimilla puututaan kaikilla tehtävälueilla myös järjestelmien ja palvelujen integroimiseen ja yhteentoimivuuteen muun muassa viestinnän, hajautettujen arkkitehtuurien ja inhimillisten tekijöiden osalta, myös hätätapauksia varten.

7.8. Unionin ulkoisen turvallisuuden alan politiikkojen tukeminen konfliktineston ja rauhan rakentamisen avulla

Tarvitaan uusia teknologioita, voimavaroja ja ratkaisuja tukemaan unionin ulkoiseen turvallisuuteen liittyviä politiikkoja siviilitehtävissä, jotka ulottuvat pelastuspalvelusta humanitaariseen hätäapuun, rajaturvallisuuteen tai rauhanturvaamiseen sekä kriisinjälkeiseen vakauttamiseen, johon kuuluu konfliktinesto, rauhan rakentaminen ja sovittelu. Tämä edellyttää sitä, että tutkitaan konfliktinratkaisua ja rauhan ja oikeuden palauttamista, konfliktiin johtavien tekijöiden varhaista tunnistamista ja korjaavan oikeuden menettelyjen vaikutusta.

Tämä edellyttää myös siviili- ja sotilasvoimavarojen yhteentoimivuuden edistämistä siviilitehtävissä, jotka ulottuvat pelastuspalvelusta humanitaariseen hätäapuun, rajaturvallisuuteen tai rauhanturvaamiseen. Tämä kattaa teknologian kehittäminen kaksikäyttöteknologian herkällä alueella tarkoituksin yhteentoimivuuden tehostamiseksi pelastuspalvelu- ja sotilasjoukkojen välillä ja pelastuspalvelujoukkojen kesken koko maailmassa. Huomioon on otettava myös luotettavuus, organisatoriset, oikeudelliset ja eettiset näkökohdat, kaupan kysymykset, luottamuksellisuuden suoja, tiedon eheys sekä kaikkien toimenpiteiden ja niihin liittyvän prosessoinnin jäljitettävyyden.

7.9. Erityiset täytäntöönpanonäkökohdat

Vaikka tutkimus- ja innovointitoimet kohdennetaan yksinomaan siviilisovelluksiin, niitä pyritään aktiivisesti koordinoimaan Euroopan puolustusviraston (EDA) toimien kanssa, jotta lisättäisiin yhteistyötä EDAn kanssa muun muassa jo perustetuissa eurooppalaisissa yhteistyöpuiteissa, ottaen huomioon, että jotkin teknologia-alat soveltuvat sekä siviilitehtävissä sotilaskäyttöön. Koordinointimekanismeja muiden asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa (esim. Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex), Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), Euroopan unionin verkko- ja tietoturvirasto (ENISA) ja Euroopan poliisivirasto (Europol)) vahvistetaan niin ikään, jotta sekä sisäiseen että ulkoiseen turvallisuuteen liittyvät unionin ohjelmat ja politiikat sekä muut unionin aloitteet voidaan sovittaa paremmin toisiinsa.

Turvallisuusalan erityisluonne huomioon ottaen otetaan käyttöön ohjelmatyötä ja hallinnointia koskevia erityisjärjestelyjä, joihin sisältyvät järjestelyt 9 artiklassa tarkoitetun komitean kanssa. Turvallisuuteen liittyvät luottamukselliset tai muuten arkaluonteiset tiedot suojataan, ja työohjelmissa voidaan eritellä kansainvälisessä yhteistyössä sovellettavat erityiset vaatimukset ja perusteet. Tämä otetaan huomioon myös ohjelmatyössä ja erityistavoitteen "Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen" hallintojärjestelyissä (myös komiteologiamenttelyyn menettelyihin näkökohdissa).

IV OSA

HUIPPUOSAAMISEN LEVITTÄMINEN JA OSALLISTUJAPOHJAN LAAJENTAMINEN

Tavoitteena on hyödyntää täysin Euroopan lahjakkuusreservin potentiaali ja varmistaa, että innovaatiövetoisen talouden hyödyt maksimoidaan ja ne jakautuvat laajasti kautta unionin huippuosaamisen periaatetta noudattaen.

Tutkimus- ja innovointisuorituksissa on Euroopassa suuria eroja, joihin on puututtava erityistoimenpitein. Toimenpiteillä pyritään vapauttamaan huippuosaamista ja innovointia ja tarvittaessa täydentämään ja tuomaan synergiaa ERI-rahastojen politiikkojen ja toimien kanssa. Niitä ovat

- Huippututkimuslaitosten ja tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikompien alueiden tiimiyttäminen: Tiimiyttämisellä pyritään luomaan uusia (tai huomattavasti parantamaan entisiä) huippuosaamiskeskusiksi tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommassa jäsenvaltioissa ja alueilla. Valmisteluvaiheessa keskitytään tällaisen laitoksen perustamiseen tai parantamiseen ja uudenaikaistamiseen tukemalla sitä tiimiyttämällä se johtavan tahon kanssa Euroopassa, ja tukemalla sitä myös liiketoimintasuunnitelman kehittämisessä. Tässä edellytetään sitoutumista vastaanottavalta alueelta tai jäsenvaltiolta (esim. tuki ERI-rahastoista). Liiketoimintasuunnitelman laadusta riippuen komissio voi tarjota rahoitustukea keskuksen perustamisen ensivaiheisiin.

Pohditaan yhteyksien luomista innovatiivisiin klustereihin ja huippuosaamisen tunnistamista tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommassa jäsenvaltioissa ja heikommilla alueilla, myös vertaistutkimusten avulla ja myöntämällä laatuleimoja kansainväliset standardit täyttävälle laitoksille.

- b) Tutkimuslaitosten twinning-toiminta: Twinning-toimilla pyritään vahvistamaan huomattavasti määriteltyä tutkimusalaan uudessa laitoksessa luomalla yhteyksiä ainakin kahden määrättyllä alalla kansainvälisesti johtavassa asemassa olevan laitoksen välillä. Näitä yhteyksiä tuettaisiin kattavin toimenpitein (esim. henkilöstövaihdot, asiantuntijavierailut, lyhytaikaiset paikalla tapahtuvat tai virtuaalikoulutukset ja seminaarit; konferenssit; yhteisten kesäkursseityyppisten toimien järjestäminen; tiedotustoimet ja suurelle yleisölle kohdistettavat toimet).
- c) ERA-oppituolit: ERA-oppituolien perustamisella pyritään tunnustettujen tieteenharjoittajien houkuttelemiseen oppilaitoksiin, joilla on selvästi potentiaalia huippututkimukseen, jotta nämä laitokset pystyvät hyödyntämään kaiken potentiaalinsa. Näin luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset tutkimuksessa ja innovoinnissa kaikkialla eurooppalaisella tutkimusalueella. Tähän kuuluu institutionaalista tukea kilpailukykyisen tutkimusympäristön luomiseen ja sellaisen puite-edellytysten luomiseen, joilla huippututkimusalueita saadaan houkuteltua näihin laitoksiin ja pidettyä ja kehitettyä niissä. Olisi kartoitettava, onko mahdollista löytää synergiaa ERC:n toimien kanssa.
- d) Poliittikan tukijärjestely: Tukijärjestelyllä pyritään parantamaan kansallisten / alueellisten tutkimus- ja innovointipoliittikkojen suunnittelua, täytäntöönpanoa ja arviointia. Sillä tarjotaan asiantuntijaneuvontaa viranomaisille kansallisella tai alueellisella tasolla vapaaehtoisuudelta. Sen avulla voi saada tietoa asianomaisesta tietokeskuksesta, tutustua kansainvälisten asiantuntijoiden näkemyksiin, käyttää uusinta kehitystä edustavia menetelmiä ja välineitä sekä saada räätälöityjä neuvoja.
- e) Kansainvälisiin verkostoihin pääsyn varmistaminen huippututkijoille ja innovoijille, jotka eivät ole riittävästi mukana eurooppalaisissa ja kansainvälisissä verkostoissa. Tähän sisältyy Euroopan tiede- ja teknologiayhdistyksen (COST) välityksellä annettava tuki.
- f) Kansallisten yhteyspisteiden monikansallisten verkostojen hallinnollisten ja toimintavalmiuksien vahvistaminen muun muassa koulutuksen ja rahoitus- ja teknisen tuen avulla ja samalla kansallisten yhteyspisteiden toimintapuitteiden ja yhteyspisteiden ja Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanoelinten välisen tiedonkulun parantaminen, jotta kansalliset yhteyspisteet voisivat tukea mahdollisia osallistujia paremmin.

V OSA

TIEDE YHTEISKUNNASSA JA YHTEISKUNTAA VARTEN

Tavoitteena on kehittää toimivaa yhteistyötä tieteen ja yhteiskunnan välille, värvätä uusia kykyjä tieteen pariin ja kytkeä tieteellinen huippuosaaminen yhteiskunnalliseen tietoisuuteen ja yhteiskuntavastuuseen.

Euroopan tiede- ja teknologiajärjestelmän vahvuus on riippuvainen sen kyvystä hyödyntää lahjakkuutta ja ideoita kaikkialla, missä niitä esiintyy. Tämä voidaan saavuttaa vain, jos tieteen ja yhteiskunnan välille kehitetään hedelmällistä ja rikasta vuoropuhelua ja aktiivista yhteistyötä, jotta voidaan lisätä tieteen vastuullisuutta ja mahdollistaa kansalaisten kannalta merkityksellisempien toimintalinjojen kehittäminen. Tieteellisen tutkimuksen ja innovoinnin nopea kehitys on tuonut esiin merkittäviä eettisiä, oikeudellisia ja sosiaalisia kysymyksiä, jotka vaikuttavat tieteen ja yhteiskunnan suhteeseen.

Tieteen ja yhteiskunnan välisen yhteistyön parantaminen tieteen ja teknologian saaman yhteiskunnallisen ja poliittisen tuen laajentamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa on aina vain keskeisempi kysymys, jonka merkitys on vielä korostunut vallitsevan talouskriisin vuoksi. Tieteen alan julkiset investoinnit edellyttävät laajaa yhteiskunnallista ja poliittista kannattajakuntaa, joka jakaa tieteen arvot, tuntee sen prosessit ja on sitoutunut niihin ja pystyy tunnistamaan sen annin tietämykselle, yhteiskunnalle ja talouskehitykselle.

Toimissa keskitytään seuraaviin aiheisiin:

- a) Tehdään tiede- ja teknologiaurista houkuttelevia nuorille opiskelijoille ja edistetään kestävästä vuorovaikutuksesta koulujen, tutkimuslaitosten, elinkeinoelämän ja kansalaisjärjestöjen välillä.
- b) Edistetään sukupuolten tasa-arvoa erityisesti tukemalla rakenteellisia muutoksia tutkimuslaitosten organisaatiossa ja tutkimustoiminnan sisällössä ja rakenteissa.
- c) Edistetään yhteiskunnan osallisuutta tiede- ja innovaatiokysymyksissä, -politiikoissa ja -toimissa kansalaisten etujen ja arvojen huomioon ottamiseksi sekä tutkimuksen ja innovoinnin tulosten laadun, merkittävyyden, sosiaalisen hyväksyttävyyden ja kestäväyden parantamiseksi eri toiminta-aloilla, jotka ulottuvat sosiaalisesta innovoinnista bio- ja nanoteknologian kaltaisille aloille.

- d) Kannustetaan kansalaisia tieteen harrastamiseen virallisen ja epävirallisen tiedekasvatuksen keinoin ja edistetään tiedettä esitteleviä toimia esimerkiksi tiedekeskusten ja muiden tarkoituksenmukaisten kanavien välityksellä.
- e) Kehitetään julkisesti rahoitettujen tutkimusten tulosten saatavuutta ja käyttöä.
- f) Kehitetään hallintoa, jotta kaikki sidosryhmät (tutkijat, viranomaiset, elinkeinoelämä ja kansalaisyhteiskunnan järjestöt) voivat edistää yhteiskunnan tarpeet ja vaatimukset huomioon ottavaa vastuullista tutkimusta ja innovointia, ja edistetään tutkimuksen ja innovoinnin eettistä kehystä.
- g) Toteutetaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia varotoimia tutkimus- ja innovointitoiminnan alalla ennakoimalla ja arvioimalla mahdollisia ympäristö-, terveys- ja turvallisuusvaikutuksia.
- h) Parannetaan tiedeviestinnän tuntemusta, jotta voidaan parantaa tutkijoiden, yleisten viestimien ja yleisön välisen vuorovaikutuksen laatua ja tehokkuutta.

VI OSA

YHTEISEN TUTKIMUSKESKUKSEN (JRC) TOTEUTTAMAT MUUT KUIN YDINALAN SUORAT TOIMET

Yhteinen tutkimuskeskus edistää Horisontti 2020 -ohjelman yleisen tavoitteen ja painopistealueiden toteuttamista tarjoamalla tieteellistä ja teknistä tukea unionin toimintapolitiikoille tarvittaessa yhteistyössä asiaan asiaankuuluvien kansallisten ja alueellisten tutkimusalan sidosryhmien kanssa. JRC:n toimet näillä aloilla toteutetaan ottaen huomioon asiaan liittyvät aloitteet alueiden, jäsenvaltioiden tai unionin tasolla pitäen mielessä eurooppalaisen tutkimusalueen kehittäminen.

1. HUIPPUTASON TIEDE

JRC tekee tutkimusta poliittisen päätöksenteon tieteellisen näyttöpohjan lujittamiseksi ja kehittyvien tieteen ja teknologian alojen tutkimiseksi, myös kokeilevaa tutkimusta koskevan ohjelman avulla.

2. TEOLLISUUDEN JOHTOASEMA

JRC edistää innovointia ja kilpailukykyä

- a) jatkamalla osallistumista asiaan liittyvien epäsuoran tutkimustoiminnan välineiden, kuten eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien strategiisiin suuntaviivoihin ja tiedelinjauksiin;
- b) tukemalla tietämyksen ja teknologian siirtoa eri tutkimus- ja innovaatiovälineiden asianmukaisten immateriaalioikeuksien kehysten määrittelyn kautta ja kannustamalla tietämyksen ja teknologian siirrossa tehtävää yhteistyötä suurten julkisten tutkimuslaitosten kesken;
- c) helpottamalla avaruusteknologian ja -tietojen käyttöä, standardointia ja validointia erityisesti yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseksi.

3. YHTEISKUNNALLISET HAASTEET

3.1. Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi

JRC osallistuu terveyttä ja kuluttajansuojaa koskevaa unionin lainsäädäntöä tukevien menetelmien, normien ja käytäntöjen yhdenmukaistamiseen

- a) arvioimalla elintarvikkeissa, rehuissa ja kulutushyödykkeissä käytettävien uusien teknologioiden ja kemikaalien, myös nanomateriaalien, riskejä ja mahdollisuuksia; kehittämällä ja validoimalla yhdenmukaisia mittaus-, tunnistus- ja kvantifointimenetelmiä, integroituja testausstrategioita ja toksikologisen riskianalyysin uusinta kehitystä edustavia välineitä sekä vaihtoehtoisia menetelmiä eläintestaukselle; arvioimalla ympäristön pilaantumisen terveysvaikutuksia,
- b) kehittämällä terveyden testaamisessa ja seulontatutkimuksessa, mukaan lukien geenitestaus ja syövän seulonta, noudatettavia käytäntöjä ja varmistamalla niiden laadun.

3.2. Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, merien ja merenkulun sekä sisävesien tutkimus ja biotalous

JRC tukee Euroopan maatalous- ja kalastuspolitiikan, mukaan lukien elintarviketurva ja biotalouden kehittäminen, edistämistä, täytäntöönpanoa ja seurantaa

- a) perustamalla maailmanlaajuisen järjestelmän ja globaalit välineet satoennusteille ja tuottavuuden seuraamiselle; tuella maataloushyödykkeiden lyhyen ja keskipitkän aikavälin näkymiä, mukaan lukien ilmastonmuutoksen oletetut vaikutukset,
- b) osallistamalla bioteknologiseen innovointiin ja parantamalla resurssitehokkuutta noudattamalla "enemmän tuloksia vähemmällä" -tuotantotapaa teknistaloudellisten analyysien ja mallinnuksen avulla,
- c) mallintamalla maatalouspolitiikkojen päätöksenteon skenaarioita ja analysoimalla toimintapolitiikan vaikutuksia makro-, alue- ja mikrotasolla; analysoimalla "YMP vuoteen 2020" -ohjelman ⁽¹⁾ vaikutusta kehittyviin ja voimakkaasti kasvaviin talouksiin,
- d) kehittämällä edelleen kalastuksen seurannassa ja valvonnassa sekä kalojen ja kalastustuotteiden jäljittämässä käytettäviä menetelmiä; kehittämällä ekosysteemin terveyttä mittaavia vankkoja indikaattoreita ja biotaloudellista mallintamista, jotta ymmärrettäisiin paremmin ihmisten suoran toiminnan (esim. kalastus) ja epäsuoran toiminnan (ilmastonmuutos) vaikutuksia kalakantojen dynamiikkaan ja meriympäristöön sekä niiden sosioekonomisia vaikutuksia.

3.3. Turvallinen, puhdas ja tehokas energia

JRC keskittyy 20/20/20-ilmasto- ja energiatavoitteisiin ja unionin pyrkimyksiin siirtyä kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuoteen 2050 mennessä tutkimalla seuraaviin aloihin liittyviä teknologioita ja sosioekonomisia näkökohtia:

- a) energian toimitusvarmuus, erityisesti yhteydet ja riippuvuussuhteet Euroopan ulkopuolisten energian toimitus- ja siirtojärjestelmien kanssa; sellaisten paikallisten primaarienergiälähteiden ja ulkoisten energialähteiden ja -infrastruktuurien kartoitus, joista Eurooppa on riippuvainen,
- b) energian- tai sähkönsiirtoverkot, erityisesti Euroopan laajuisten energiaverkkojen mallinnus ja simulointi, älykkäiden verkkojen teknologioiden ja superverkkoteknologioiden analysointi sekä voimajärjestelmien reaaliaikainen simulointi,
- c) energiatehokkuus, erityisesti energiatehokkuutta koskevien toimintapolitiittisten välineiden saavutusten seuranta- ja arviointimenetelmät sekä energiatehokkaiden teknologioiden ja välineiden sekä älykkäiden verkkojen käytön teknistaloudellinen analyysi,
- d) vähähiiliset teknologiat (mukaan lukien Euratom-ohjelman mukainen ydinenergian turvallisuus), erityisesti mahdollisten vähähiilisten teknologioiden suorituskyvyn arviointi ja esinormatiivinen tutkimus; niiden kehittämistä ja käyttöönottoa edistävien ja estävien tekijöiden analysointi ja mallintaminen; uusiutuvien resurssien ja pullonkaulojen, kuten kriittisten raaka-aineiden, arviointi vähähiilisten teknologioiden toimitusketjussa; strategisen energiateknologiasuunnitelman tietojärjestelmän (SETIS) ja siihen liittyvien toimien jatkuva kehittäminen.

3.4. Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne

JRC tukee turvalliseen ja varmaan henkilö- ja tavaraliikenteeseen tähtäävän kilpailukykyisen, älykkään, resurssitehokkaan ja yhdentyneen liikennejärjestelmän vuodelle 2050 asetettujen tavoitteiden saavuttamista laboratoriotutkimuksilla, mallinnuksella ja seurannalla, jotka koskevat seuraavia:

- a) kaikkien liikennemuotojen strategiset vähähiiliset liikenneteknologiat, mukaan lukien maantieliikenteen sähköistäminen ja vaihtoehtoista polttoainetta käyttävät ilma-alukset, alukset ja ajoneuvot, ja komission sisäisen selvitysjärjestelmän kehittäminen asiaan liittyviä teknologioita koskevien tietojen keräämiseksi ja levittämiseksi; ei-fossiilisten polttoaineiden ja energialähteiden saatavuus ja kustannukset, mukaan lukien sähköistetyn maantieliikenteen vaikutus sähköverkkoihin ja sähkön tuottamiseen,

⁽¹⁾ KOM(2010) 672 lopullinen.

- b) puhtaat ja tehokkaat ajoneuvot, erityisesti yhdenmukaisten testausmenettelyjen määrittely ja innovatiivisten teknologioiden arviointi päästöjen, tavanomaisten ja vaihtoehtoisten polttoaineiden tehokkuuden ja turvallisuuden osalta; päästöjen mittaamisessa ja ympäristöpaineiden laskennassa käytettävien menetelmien parantaminen; päästöjen kartoitust- ja seurantatoimien koordinointi ja yhdenmukaistaminen Euroopan tasolla,
- c) älykkäät liikennejärjestelmät varman, älykkään ja yhdenmukaisen liikkuvuuden varmistamiseksi, mukaan lukien uusien liikennejärjestelmien ja komponenttien teknistaloudellinen arviointi, liikenteen ohjauksen tehostamisessa käytettävät sovellukset sekä osallistuminen liikenteen kysynnässä ja hallinnassa noudatettavan yhdenmukaisen lähestymistavan suunnitteluun,
- d) yhdenmukainen liikenneturvallisuus, erityisesti välineiden ja palvelujen tarjoaminen liikennehäiriöitä ja onnettomuuksia koskevien tietojen keräämiseen, jakamiseen ja analysointiin ilma-, meri- ja maantieliikenteessä; onnettomuuksien tehokkaampi estäminen analysoinnin avulla sekä turvallisuuden kannalta hyödyllisten useita liikennemuotoja koskevien tietojen avulla, samalla kun kustannuksia alennetaan ja tehokkuutta parannetaan.

3.5. Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet

JRC edistää Euroopan viherryttämistä, resurssien saannin varmuutta ja luonnonvarojen kestävästä globaalista hoitoa seuraavien toimin:

- a) Mahdollistetaan pääsy yhteentoimiviin ympäristötietoihin kehittämällä normeja ja yhteentoimivuuksjärjestelyjä, paikkatietovälineitä ja innovatiivisia viestintäteknologiainfrastruktuureja, kuten Euroopan unionin paikkatietoinfrastruktuuria (Inspire), ja muita unionin ja maailmanlaajuisia aloitteita.
- b) Mitataan ja seurataan keskeisiä ympäristömuuttujia ja arvioidaan luonnonvarojen tilaa ja muutosta kehittämällä indikaattoreita ja tietojärjestelmiä ympäristöinfrastruktuurien avuksi. Arvioidaan ekosysteemipalveluja, myös niiden arvostusta ja ilmastomuutoksen vaikutuksia.
- c) Kehitetään kestävyysarviointiin yhdenmukainen mallintamiskehys, joka perustuu aihekohtaisiin malleihin, kuten maaperään, maankäyttöön, veteen, ilmanlaatuun, biologiseen monimuotoisuuteen, kasvihuonekaasupäästöihin, metsätalouteen, maatalouteen, energiaan ja liikenteeseen, ja jossa käsitellään myös ilmastomuutoksen vaikutuksia ja sen suhteen toteutettavia toimia.
- d) Tuetaan unionin kehitysyhteistyöpoliittisia tavoitteita edistämällä teknologian siirtoa, seurataan keskeisiä resursseja (kuten metsiä, maaperää, elintarvikehuoltoa) ja tehdään tutkimuksia tavoitteena rajoittaa ilmastomuutoksen vaikutuksia ja resurssien käytön ympäristövaikutuksia sekä ratkaista korvaavuuksia kilpailtaessa maan käytöstä elintarvikkeiden tai energian tuottamiseen ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen.
- e) Suoritetaan yhdenmukainen arviointi kestävästä tuotanto- ja kulutuspolitiikoista, mukaan lukien strategisten raaka-aineiden toimitusvarmuus, resurssitehokkuus, vähähiiliset ja puhtaat tuotantoprosessit ja -teknologiat, tuote- ja palvelukehitys, kulutustottumukset ja kauppa. Kehitetään elinkaariarviointia ja sisällytetään se toimintapolitiikan analyysiin.
- f) Tehdään yhdenmukainen vaikutustenarviointi vaihtoehtoista ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi, käyttäen lähtökohdaksi alueellisten ja globaalien mallien määrällistä toimenpidevalikoimaa aluetasolla aina makrotalouden tasolle.

3.6. Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat

JRC edistää lippulaivahanketta "Innovaatiounioni" ja monivuotisten rahoituskehysten 2014-2020 nimikettä "Globaali Eurooppa" koskevien strategioiden tavoitteiden saavuttamista seuraavien toimin:

- a) kattavien analyysien laatiminen tutkimusta ja innovointia edistävästä ja estävästä tekijöistä ja mallintamislustan kehittäminen mikro- ja makrotaloudellisten vaikutusten arvioimiseksi;
- b) lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni" täytäntöönpanon seurantaan osallistuminen tulostauluilla, indikaattorien kehittämisellä jne. sekä julkisten tietojen ja tiedustelutietojen järjestelmän käyttö asiaan liittyvien tietojen ylläpitämiseksi;

- c) julkisten tietojen ja tiedustelutietojen alustan käyttö kansallisten ja alueellisen viranomaisten auttamiseksi älykkäässä erikoistumisessa; taloudellisen toiminnan alueellista jakautumista koskevan määrällisen talousanalyysin tekeminen, erityisesti teknologian kehittymisestä johtuviin jakautumisen taloudellisiin, sosiaalisiin ja alueellisiin eroavaisuuksiin ja muutoksiin liittyen;
- d) finanssijärjestelmän uudistuksen ekonometriikka ja makrotaloudellinen analyysi, jolla pyritään ylläpitämään unionin tehokkaita puitteita finanssikriisin hallintaa varten; menetelmätuen jatkaminen vakaus- ja kasvusopimukseen liittyvien jäsenvaltioiden talousarviontilanteiden seuraamiseksi;
- e) ERAn toiminnan seuraaminen ja eräitä sen keskeisiä osia (esim. tutkijoiden liikkuvuus ja kansallisten tutkimusohjelmien avaaminen) edistävien ja estävien tekijöiden analysointi ja asiaan liittyvien poliittisten vaihtoehtojen esittäminen; merkittävän aseman säilyttäminen eurooppalaisella tutkimusalueella verkostoitumisen ja koulutuksen avulla sekä avaamalla laitoksia ja tietokantoja jäsenvaltioista, ehdokasmaista ja assosioituneista maista tuleville käyttäjille;
- f) digitaalitalouden määrällisen taloudellisen analyysin kehittäminen; tutkimuksen tekeminen vaikutuksista, joita tieto- ja viestintäteknologialla on digitaalisen yhteiskunnan tavoitteisiin; tutkimuksen tekeminen arkaluonteisten turvallisuuskeskustelujen vaikutuksesta yksityishenkilöiden elämään (digitaalinen eläminen).

3.7. Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen

JRC edistää monivuotisten rahoituskehysten 2014-2020 nimikkeen "Turvallisuus ja kansalaisuus" tavoitteiden saavuttamista seuraavin toimin:

- a) keskittyminen elintärkeiden infrastruktuurien (kuten maailmanlaajuinen navigointijärjestelmä, rahoitusmarkkinat) haavoittuvuuden tunnistamiseen ja arviointiin; unionin yleiseen talousarvioon kohdistuvien petosten torjunnassa ja merivalvonnassa käytettävien välineiden parantaminen; henkilöllisyyttä koskevien tai siihen vaikuttavien teknologioiden toimintakyvyn arviointi (digitaalinen henkilöllisyys),
- b) unionin valmiuksien parantaminen katastrofiriskien vähentämisessä sekä luonnonkatastrofien tai ihmisten aiheuttamien katastrofien hallinnassa erityisesti kehittämällä useita uhkatekijöitä koskevat globaalit varhaisvaroitus- ja riskinarviointijärjestelmät maapallon havainnointitekologioita hyödyntäen,
- c) välineiden tarjoaminen terrorismin, aseiden (kemiallisten, biologisten, radiologisten ja ydinaseiden [Euratom-ohjelma]) leviämisen, sosiaalis-poliittisen epävakauden aiheuttamien uhkien ja tartuntatautiin kaltaisten maailmanlaajuisen turvallisuushaasteiden arvioimiseksi ja hallitsemiseksi; uusia käsiteltäviä aiheita ovat muun muassa haavoittuvuus ja sietokyky kehittyviä tai hybridejä uhkia vastaan, eli raaka-aineiden saatavuus, piratismi, resurssien vähyys, kilpailu resursseista ja ilmastonmuutoksen vaikutukset luonnonkatastrofien syntyyn.

4. ERITYISET TÄYTÄNTÖÖNPANONÄKÖKOHDAT

Monivuotisten rahoituskehysten 2014-2020 nimikkeen "Globaali Eurooppa" painopistealueiden mukaisesti JRC tehostaa tieteellistä yhteistyötä tärkeimpien kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden kanssa (esim. YK:n elimet, OECD, Yhdysvallat, Japani, Venäjä, Kiina, Brasilia ja Intia) aloilla, joilla on vahva kansainvälinen ulottuvuus (esim. ilmastonmuutos, elintarviketurva ja nanoteknologia). Yhteistyötä koordinoidaan tiiviisti unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisten yhteistyötoimien kanssa.

Jotta toimintapolitiikan määrittelyyn saataisiin parempi järjestelmä, JRC kehittää valmiuksiaan analysoida ja tarjota monialaisia toimintavaihtoehtoja ja tehdä niihin liittyviä vaikutustenarviointeja. Näitä valmiuksia tehostetaan erityisesti seuraavin toimin:

- a) keskeisillä aloilla (esim. energia, liikenne, maatalous, ilmasto, ympäristö, talous) tehtävä mallintaminen; tässä yhteydessä painopisteinä ovat sekä alakohtaiset että yhdenmetyt mallit (kestävyyssarvioita varten) sekä tieteelliset ja taloudelliset näkökohdat,
- b) ennakoivat tutkimukset, joilla analysoidaan tieteen, teknologian ja yhteiskunnan kehityssuuntauksia ja tapahtumia ja sitä, kuinka ne voivat vaikuttaa politiikkoihin ja innovointiin sekä vahvistaa kilpailukykyä ja kestäväää kasvua; tämän avulla JRC voi kiinnittää huomiota kysymyksiin, joihin voi olla syytä puuttua poliittisella tasolla, ja ennakoita kuluttajien tarpeita.

JRC vahvistaa tukeaan standardointiprosessille ja standardeille Euroopan kilpailukykyä tukevana horisontaalisina komponentteina. Toimiin sisältyvät esinormatiivinen tutkimus, vertailumateriaalien ja -mittausten kehittäminen sekä menetelmien yhdenmukaistaminen. Seuraavat viisi keskeistä alaa on yksilöity: energia, liikenne, lippulaivahanke "Digitaalistrategia", turvallisuus (mukaan lukien Euratom-ohjelman ydinturvallisuus) ja kuluttajansuoja. Lisäksi JRC jatkaa tulostensa levittämisen edistämistä ja antaa immateriaalioikeuksien hallinnointiin liittyvää tukea unionin toimielimille ja laitoksille.

JRC luo valmiuksia käyttäytymistieteissä tukeakseen vaikuttavamman sääntelyn kehittämistä, mikä täydentää ravinnon, energiatehokkuuden ja tuotepolitiikan kaltaisilla aloilla toteutettavia JRC-toimia.

Sosioekonominen tutkimus on osa lippulaivahankkeen "Digitaalistrategia", kestävän tuotannon ja kulutuksen sekä kansanterveyden kaltaisten asiaan liittyvien alojen toimintoja.

Jotta JRC täyttäisi tehtävänsä unionin vertailukeskuksena, jotta sillä olisi jatkossakin tärkeä asema eurooppalaisella tutkimusalueella ja jotta se voisi laajentua uusille tutkimusaloille, on tärkeää, että sillä on käytössään uusinta kehitystä edustava infrastruktuuri. JRC jatkaa korjaus- ja kunnostusohjelmaansa varmistaakseen, että sovellettavia ympäristö- ja turvallisuus-sääntöjä noudatetaan, ja investoi tiedeinfrastruktuuriin, mukaan lukien mallintamislustojen kehittäminen, geenitestiä kaltaisten uusien alojen välineet jne. Tällaiset investoinnit koordinoidaan tiiviisti ESFR:n etenemissuunnitelman kanssa, ja niissä otetaan huomioon jäsenvaltioissa jo olevat resurssit.

LIITE II

SUORITUSKYKYINDIKAATTORIT

Seuraavassa yksilöidään Horisontti 2020 -puiteohjelman erityistavoitteita varten tietty määrä keskeisiä indikaattoreita tulosten ja vaikutusten arviointia varten. Näitä keskeisiä indikaattoreita voidaan tarkentaa Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanon kuluessa.

1. I OSA. PAINOPISTEALUE "HUIPPUTASON TIEDE"

Erityistavoitteita koskevat indikaattorit:

- Euroopan tutkimusneuvosto (ERC)
 - ERC:n rahoittamissa hankkeissa tuotettujen julkaisujen osuus maailmassa eniten viitattuihin yhteen prosenttiin kuuluvista julkaisuista tieteenalaa kohden
- Tulevat ja kehitteillä olevat teknologiat (FET)
 - julkaisut vertaisarvioituissa vaikutusvaltaisissa julkaisuissa
 - tulevien ja kehitteillä olevien teknologioiden patenttihakemukset ja myönnetty patentit
- Marie Skłodowska-Curie -toimet
- tutkijoiden liikkuvuus sektoreiden ja maiden välillä, mukaan lukien tohtorintutkinnon suorittajat
- tutkimusinfrastruktuurit (myös sähköiset infrastruktuurit)
 - niiden tutkijoiden määrä, jotka voivat käyttää tutkimusinfrastruktuureja unionin tuen avulla

2. II OSA. PAINOPISTEALUE "TEOLLISUUDEN JOHTOASEMA"

Erityistavoitteita koskevat indikaattorit:

- Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa
 - erilaisten mahdollistavien ja teollisuusteknologioiden patenttihakemukset ja myönnetty patentit
 - sellaisten osallistuvien yritysten osuus, jotka ottavat käyttöön yritykselle tai markkinoille uusia innovaatioita (hankkeen aikana ja kolme vuoden kuluessa sen päättymisestä)
 - yhteisten julkisen ja yksityisen sektorin julkaisujen määrä.
- Riskirahoituksen saatavuus
 - velkarahoituksella ja pääomasijoituksilla mobilisoidut kokonaisinvestoinnit
 - rahoitettujen organisaatioiden määrä ja kerätyn yksityisen rahoituksen määrä
- Innovointi pk-yrityksissä
 - sellaisten osallistuvien pk-yritysten osuus, jotka ottavat käyttöön yritykselle tai markkinoille uusia innovaatioita (hankkeen aikana ja kolme vuoden kuluessa sen päättymisestä)
 - kasvu ja työpaikkojen luominen osallistuvissa pk-yrityksissä.

3. III OSA. PAINOPISTEALUE "YHTEISKUNNALLISET HAASTEET"

Erityistavoitteita koskevat indikaattorit:

- Kaikki yhteiskunnalliset haasteet:
 - julkaisut vertaisarvioituissa vaikutusvaltaisissa julkaisuissa erilaisten yhteiskunnallisten haasteiden alalla

- patenttihakemukset ja myönnetyt patentit yhteiskunnallisten haasteiden alalla
- prototyyppien ja testaustöiden määrä
- yhteisten julkisen ja yksityisen sektorin julkaisujen määrä.

Lisäksi kunkin haasteen osalta edistymistä arvioidaan sen mukaan, kuinka paljon toimilla edistetään asetuksen (EU) N:o 104/2013 liitteessä I määriteltyjä erityistavoitteita.

4. VI OSA. YHTEISEN TUTKIMUSKESKUKSEN (JRC) TOTEUTTAMAT MUUT KUIN YDINALAN SUORAT TOIMET

Erityistavoitetta koskevat indikaattorit:

- niiden tapausten lukumäärä, joissa Yhteisen tutkimuskeskuksen antamalla teknisellä ja tieteellisellä tuella on ollut konkreettisia erityisvaikutuksia unionin eri alojen politiikkaan
 - vertaisarvioitujen julkaisujen määrä vaikutusvaltaisissa julkaisuissa
-

*LIITE III***SEURANTA**

Komissio seuraa Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanoa ja etenkin seuraavaa:

1. myötävaikuttaa eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) toteuttamiseen ja
 2. Osallistumisen laajentaminen
 3. Pk-yritysten osallistuminen
 4. Yhteiskuntatieteet ja humanistiset tieteet
 5. Tiede ja yhteiskunta
 6. Sukupuoli
 7. Kansainvälinen yhteistyö
 8. Kestävä kehitys ja ilmastonmuutos, mukaan lukien tiedot ilmastoon liittyvistä kustannuksista
 9. Tutkimustulosten ja markkinasovellusten välimatkan lyhentäminen
 10. Digitaalistrategia
 11. Yksityisen sektorin osallistuminen
 12. Julkisen ja yksityisen sektorin välisten ja julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien rahoitus
 13. Tiedottaminen ja tulosten levittäminen
 14. Riippumattomien asiantuntijoiden osallistumistavat
-

LIITE IV

Komission 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot

1. Kutakin hanketta koskevat tiedot, joilla mahdollistetaan kunkin ehdotuksen seuranta sen koko voimassaolon ajan ja jotka kattavat erityisesti:
 - esitetyt ehdotukset
 - kutakin ehdotusta koskevan arvioinnin tulokset
 - avustussopimukset
 - päättyneet hankkeet.
 2. Kunkin ehdotuspyynnön tuloksia ja hankkeen täytäntöönpanoa koskevat tiedot, joihin sisältyy erityisesti:
 - kunkin ehdotuspyynnön tulokset
 - avustussopimuksia koskevien neuvottelujen tulokset
 - hankkeiden täytäntöönpano, mukaan lukien maksutiedot ja hankkeiden tulokset.
 3. Tiedot ohjelman täytäntöönpanosta, tiedot ohjelman täytäntöönpanosta puiteohjelman, erityisohjelman, kunkin erityistavoitteen ja siihen liittyvien aihealueiden sekä JRC:n tasolla, sekä synergiat muiden asiaan liittyvien unionin ohjelmien kanssa.
 4. Tiedot Horisontti 2020 -talousarvion toteuttamisesta, mukaan lukien tiedot sitoumuksista ja maksuista SEUT-sopimuksen 185 ja 187 artiklan soveltamisalaan kuuluvien aloitteiden osalta.
-

LIITE V

Ohjelmakomitean kokoonpanot

Luettelo ohjelmakomitean kokoonpanoista ⁽¹⁾ 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti:

1. Strateginen kokoonpano: Koko ohjelman täytäntöönpanon, ohjelman eri osien johdonmukaisuuden sekä monialaisten kysymysten, kuten erityistavoitteiden "Huippuosaamisen levittäminen ja osallistujapohjan laajentaminen" ja "Tiede yhteiskunnassa ja yhteiskuntaa varten", strateginen tarkastelu.

I osa — Huipputason tiede

2. Euroopan tutkimusneuvosto (ERC), tulevat ja kehitteillä olevat teknologiat (FET) ja Marie Skłodowska-Curie -toimet (MSCA)
3. Tutkimusinfrastruktuurit

II osa — Teollisuuden johtoasema

4. Tieto- ja viestintäteknologia
5. Nanoteknologiat, kehittyneet materiaalit, bioteknologia, kehittynyt valmistus ja prosessointi
6. Avaruus
7. Pk-yritykset ja riskirahoituksen saatavuus

III osa — Yhteiskunnalliset haasteet

8. Terveys, väestönmuutos ja hyvinvointi
9. Elintarviketurva, kestävä maa- ja metsätalous, merien ja merenkulun sekä sisävesien tutkimus ja biotalous
10. Turvallinen, puhdas ja tehokas energia
11. Älykäs, ympäristöystävällinen ja yhdentynyt liikenne
12. Ilmastotoimet, ympäristö, resurssitehokkuus ja raaka-aineet
13. Eurooppa muuttuvassa maailmassa – osallistavat, innovatiiviset ja pohtivat yhteiskunnat
14. Turvalliset yhteiskunnat – Euroopan ja sen kansalaisten vapauden ja turvallisuuden suojeleminen

⁽¹⁾ Ohjelman täytäntöönpanon helpottamiseksi komissio korvaa vahvistamiensa suuntaviivojen mukaisesti jokaisen esityslistassa määritellyn ohjelmakomitean kokouksen osalta kustakin jäsenvaltiosta yhden edustajan kulut sekä erityistä asiantuntemusta vaativien esityslistan kohtien osalta kustakin jäsenvaltiosta yhden asiantuntijan tai neuvonantajan kulut.

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta 281
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 289
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1302/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) annetun asetuksen (EY) N:o 1082/2006 muuttamisesta tällaisten yhtymien perustamisen ja toiminnan selkeyttämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi 303
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 320
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 470
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 487
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 549
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 608
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 671
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1309/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 855

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) No 1310/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013, eräistä maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) myönnettävää tukea koskevista siirtymäsäännöksistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta varojen ja niiden jaon osalta vuonna 2014 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 1308/2013 muuttamisesta niiden soveltamisen osalta vuonna 2014 865
- ★ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehiksen vahvistamisesta 884

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1312/2013/EU, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) strategisesta innovaatio-ohjelmasta: EIT:n antama panos innovatiivisen Euroopan edistämiseen ⁽¹⁾ 892
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista ⁽¹⁾ 924

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 1314/2013, annettu 16 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa Horisontti 2020 täydentävästä Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmasta (2014–2018) 948

PÄÄTÖKSET

2013/743/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 3 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti 2020" (2014–2020) täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta ja päätösten 2006/971/EY, 2006/972/EY, 2006/973/EY, 2006/974/EY ja 2006/975/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 965

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI